

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

סֵפֶר

תְּקוּנֵי

הַזֶּהָר

חֵלֶק א'

מהתנא האלקי
רבן שמעון בר יוחאי זיע"א

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
חמושה עשר באב תש"ע לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו
מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים **בחינם בלבד**

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א
ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)
לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש
רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

הַקְּדָמַת תְּקוּנֵי הַזֹּהַר

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָזַל לִיָּהּ וְעָרַק לְמַדְבָּרָא דְלוּד וְאַתְּנַגֵּיז
 בְּחַד מְעַרְתָּא הוּא וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהַ, וְהוּא
 אֶתְרַחֵישׁ נִיסָא נָפֵק לְהוֹן חַד חָרוּב וְחַד מְעִינָא
 דְּמִיָּא, אֶכְלִי מִהָהוּא חָרוּב וְשָׁתַן מִהָהוּא מִיָּא, וְהוּא
 אֵלְיָהוּ זְכוּר לְטוֹב אֶתִּי לְהוֹן בְּכָל יוֹמָא תִּירִי זִמְנֵי
 וְאוֹלִיף לֹון, וְלֹא יָדַע אִינִישׁ בְּהוּ וְכוּ, בְּזֹהַר חָדָשׁ
 פְּרָשַׁת תְּבוּא פְּתוּב שָׁם.

וְדָא אֶתְקַרֵּי תְּקוּנֵי הַזֹּהַר דְּאִינוּן שְׁבַעֲיִן אַנְפִּין
 לְאוֹרֵייתָא דְּפִרִּישׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי
 בְּמַלְתַּת בְּרֵאשִׁית מִסְתְּרֵי אוֹרֵייתָא.

קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן אַפְתַּח מִיְלִין קַמִּי שְׁכִינְתָּא, פְּתַח
 וְאָמַר וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ בְּזֹהַר תְּרַקִּיעַ וְגוֹמַר
 (דְּנִיאל יב ג), וְהַמְשַׁבְּלִים אֵלִין רַבִּי שְׁמַעוֹן וְחִבְרֵיָא,

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

אוֹתָם, וְלֹא יָדַע אִישׁ עֲלֵיהֶם וְכוּ, בְּזֹהַר
 חָדָשׁ פְּרָשַׁת תְּבוּא פְּתוּב שָׁם.
 וְזֶה נִקְרָא תְּקוּנֵי הַזֹּהַר, שֶׁהֵם שְׁבַעֲיִם
 פְּנִים לְתוֹרָה, שֶׁפָּרַשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר
 יוֹחָאי בְּמַלְתַּת "בְּרֵאשִׁית" מִסְתְּרֵי תוֹרָה.
 קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וּפְתַח דְּבָרִים לְפָנֵי
 הַשְּׁכִינָה. פְּתַח וְאָמַר: וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ

הַקְּדָמַת תְּקוּנֵי הַזֹּהַר
 רַבִּי שְׁמַעוֹן הִלְךְ לוֹ וּבְרַח לְמַדְבָּר לוד
 וּנְגַנְזוּ בְּמַעְרָה אַחַת הוּא וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ.
 הַתְּרַחֵשׁ גַּם וַיֵּצֵא לָהֶם חָרוּב אֶחָד וּמְעִין
 מִים אֶחָד. אֶכְלוּ מֵאוֹתוֹ חָרוּב וְשָׁתוּ
 מֵאוֹתָם מִים, וְהָיָה אֵלְיָהוּ, זְכוּר לְטוֹב,
 בָּא אֵלֵיהֶם בְּכָל יוֹם פְּעֻמִּים וּמְלַמֵּד

יִזְהָרוּ בַד אֶתְפַּנְשׁוּ לְמַעַבְדַּי הַאִי חַבּוּרָא, רְשׁוּתָא
 אֶתְיָהִיב לְהוֹן וְלֹאֲלִיָּהּ עֲמֹהוֹן וְלִכְלִי נִשְׁמָתִין
 דְּמִתְיָבְתָאן לְנַחְתָּא בִּינִיָּהּ וְלִכְלִי מְלֹאכִיא
 בְּאַתְכַּסִּיא וּבְאַרְחַ שִׁכְלִי.

וְעַלְתָּ עַל כָּלָא יָהִיב רְשׁוֹ לְכָל שְׁמָהֵן קַדִּישִׁין
 וְלִכְלִי חַוִּיָּין וְלִכְלִי כַּנּוּיָין לְגַלְגָּלָה לֹוֹן רְזִין
 טְמִירִין כָּל שֵׁם בְּדַרְגָּא דִּילִיָּהּ, וְרְשׁוּתָא יָהִיב לְעֵשֶׂר
 סְפִירָן לְגַלְגָּלָה לֹוֹן רְזִין טְמִירִין דְּלֹא אֶתְיָהִיב רְשׁוֹ
 לְגַלְגָּלָה לֹוֹן עַד דִּיִּיתִי דָּרָא דְּמִלְכָּא מְשִׁיחָא.

כְּזֹהַר הַרְקִיעַ דְּאִיָּהּ כְּלִיל כָּל גִּוּוֹן, זֹהַר טְמִיר
 וְגַנְיֹו, זֹהַר בְּהִיר בְּשַׁחְקִים, זֹהַר זְרִיק נְצוּצִין
 וּמְבַהִיק בְּבָרְק לְעֵינִין, זֹהַר זְהִיר חַוּוֹר בְּסִיחָרָא,
 זֹהַר זְהִיר סוּמְקָא כְּמַאֲדִים, זֹהַר מְבַהִיק כְּלִיל
 יְרוּקָא כְּחַמָּה, זֹהַר יְרוּק כְּכַב, זֹהַר כְּלִיל חַוּוֹר

לשון הקודש

בְּדַרְגָּתוֹ, וְרְשׁוּת נִתְּנָה לְעֵשֶׂר הַסְּפִירוֹת
 לְגַלְתֵּי לְהֵם סוּדוֹת טְמִירִים שְׁלֹא נִתְּנָה
 רְשׁוּת לְגַלְתֵּי לְהֵם עַד שְׁיָבֵא דוּרוֹ שְׁל
 מְלַךְ הַמְּשִׁיחִית.

כְּזֹהַר הַרְקִיעַ שֶׁהוּא כּוֹלֵל כָּל צְבָע, זֹהַר
 טְמִיר וְגַנְיֹו, זֹהַר בְּהִיר בְּשַׁחְקִים, זֹהַר
 נִיצוּצוֹת וּמְבַהִיק כְּמוֹ בָּרְק לְעֵינִים, זֹהַר
 זֹהַר לְבָן כְּלִבְנָה, זֹהַר זֹהַר אֲדָם כְּמוֹ
 מַאֲדִים, זֹהַר מְבַהִיק, כּוֹלֵל יְרוֹק כְּחַמָּה,

כְּזֹהַר הַרְקִיעַ וְגו'. וְהַמְשַׁכְּלִים - אֵלּוּ רַבִּי
 שְׁמַעוֹן וְהַחֲבָרִים, יִזְהָרוּ - כְּשֶׁהִתְכַּנְּסוּ
 לְעֵשׂוֹת אֶת הַחֲבוּר הַזֶּה, רְשׁוּת נִתְּנָה
 לְהֵם, וְלֹאֲלִיָּהּ עִמָּם, וְלִכְלִי הַנְּשָׁמוֹת שֶׁל
 הַיְשִׁיבוֹת לְרַדְתֵּי בִּינֵיהֶם וְלִכְלִי הַמְּלֹאכִים
 בְּנִסְתָּר וּבְדַרְדֵּךְ שִׁכְלִי.

וְעַלְתָּ עַל הַכָּל נִתְּן רְשׁוּת לְכָל הַשְּׁמוֹת
 הַקְּדוּשִׁים וְלִכְלִי הַחַוִּיּוֹת וְלִכְלִי הַכַּנּוּיִים
 לְגַלְתֵּי לְהֵם סוּדוֹת טְמִירִים, כָּל שֵׁם

וְסוּמָק, זֶהר זָהיר לְכָל עֵיבֵר, כְּמֵאן דְּמָחָא בְּפִטְיֵשׁ
 וְזָרִיק שְׁבִיבִין לְכָל סְטָרָא, חָכִי מֵחֵאֵי זֶהר זָהרִין
 כְּמָה נְשַׁמְתִּין, דְּאֵינוּן זָהרִין פְּלָהוּ בְּרָקִיעַ.

נוסחא אחרינא.

תַּאנָּא וְהַמְשַׁבְּלִים יְזַהְרוּ בְּזֶהר הַרְקִיעַ, דְּאֵיהוּ זֶהר טָמִיר וְנִגְנִיז דָּא
 כְּתָ"ר, זֶהר בְּהִיר בְּשַׁחְקִים דָּא חֲכָמָ"ה, זֶהר זָרִיק נְצוּצִין
 וּמִבְּהִיק כְּבָרְק לְעֵינֵינוּן דָּא בִּינָ"ה, זֶהר חֲוֹרוּ בְּסִיחָרָא דָּא גְדוּלָ"ה,
 זֶהר זָהיר סוּמָקָא כְּמֵאָדִים דָּא גְבוּרָ"ה, זֶהר מִבְּהִיק כְּלִיל יְרוּקָא כְּחַמָּה
 דָּא תְּפִאֲרָ"ת, זֶהר יְרוּק בְּכֹכַב דָּא נְצִ"ת, זֶהר כְּלִיל אוּפְסִים וְסוּמָק דָּא
 הוּ"ד, זֶהר זָהיר לְכָל עֵיבֵר כְּמֵאן דְּמָחָא בְּפִטְיֵשׁ וְזָרִיק שְׁבִיבִין לְכָל
 סְטֵר דָּא יְסוּ"ד.

וְאֵלִין אֵינוּן נְשַׁמְתִּין מֵאֵלִין מְשַׁבְּלִים דְּאֵית בְּהוּן
 שְׁכַל לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בְּרִזִין דְּמֵאֲרִיחוּן, כְּלָהוּ
 רְשִׁימִין וּמְצוּיָרִין בְּמַלְכוּתָא דְּרָקִיעָא כְּבוּכְבִּיא
 דְּנִהְרִין בְּרָקִיעָא, וְחֵינְנוּ יְזַהְרוּ בְּזֶהר הַרְקִיעַ, מֵאֵי

לשון הקודש

בִּינָ"ה: זֶהר לְבָן פְּלִבְנָה, זוּ גְדֻלָּ"ה. זֶהר
 זֶהר אָדָם כְּמֵאָדִים, זוּ גְבוּרָ"ה. זֶהר
 מִבְּהִיק כוֹלֵל יְרוּק כְּחַמָּה, זוּ תְּפִאֲרָ"ת.
 זֶהר יְרוּק כְּכוּכַב, זֶה נְצִ"ת. זֶהר כוֹלֵל
 שָׁחַר וְאָדָם, זֶה הוּ"ד. זֶהר זֶהר לְכָל עֵבֵר
 כְּמֵי שְׂמֵכָה בְּפִטְיֵשׁ וְזָרִיק שְׁבִיבִים לְכָל
 צַד, זֶה יְסוּ"ד.

וְאֵלוּ הֵם נְשַׁמּוֹת מֵאֵלוּ הַמְשַׁבְּלִים שְׁנֵישׁ
 בְּהֵם שְׁכַל לְדַעַת בְּסוּדוֹת רְבוּנָם, כְּלָם
 רְשׁוּמִים וּמְצֻרִים בְּמַלְכוּת הַרְקִיעַ

זֶהר יְרוּק כְּכוּכַב, זֶהר כוֹלֵל לְבָן וְאָדָם,
 זֶהר זֶהר לְכָל עֵבֵר כְּמֵי שְׂמֵכָה בְּפִטְיֵשׁ
 וְזָרִיק שְׁבִיבִים לְכָל צַד, כְּדִ מֵהַזֶּהר הַזֶּה
 זֶהרֹת כְּמָה נְשַׁמּוֹת, שְׁהֵם זֶהרֹת כְּלָן
 בְּרָקִיעַ.

נסחא אחרת

שְׁנֵינוּ, וְהַמְשַׁבְּלִים יְזַהְרוּ בְּזֶהר הַרְקִיעַ,
 שְׁהוּא זֶהר טָמִיר וְנִגְנִיז, זֶה כְּתָ"ר. זֶהר
 בְּהִיר בְּשַׁחְקִים, זֶה חֲכָמָה. זֶהר זָרִיק
 נְצוּצוֹת וּמִבְּהִיק כְּבָרְק לְעֵינֵינוּ, זֶה

הַרְקִיעַ וְנִהְרִין בֵּיהּ נִשְׁמָתִין דְּמִשְׁכְּבֵילִים בְּכִכְבֵּיָא
בְּרַקִיעַ הָכִי נִהְרִין בְּכַרְסֵיָא.

וְכַלְהוּ פְּרַחִין מִן רַקִיעַ, וְדָא צְדִיק חֵי עוֹלָמִים
דְּמַנְיָה פְּרַחִין נִשְׁמָתִין דְּצַדִּיקָיָא וְנִהְרִין
בְּסִיחָרָא, וְעַלֵּיהוּ כְּתִיב (בראשית א יז) וַיִּתֵּן אֶתֶם אֱלֹהִים
בְּרַקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ.

וְאִיהוּ רַקִיעַ דְּאִיהוּ לְעִיל מַחֲיוֹן הַדָּא הוּא
דְּכְתִיב (יחזקאל א כו) וּמִמַּעַל לָרַקִיעַ אֲשֶׁר עַל
רֹאשׁוֹ, וְהַפּוֹךְ רַקִּי"ע וְתִשְׁבַּח לֵיהּ עֵיק"ר, וַיְסוּדָא
דְּמַרְכַּבְתָּא דְּעַלֵּיהּ קִיּוּמִין חֲיוֹן וְכַרְסֵיָא דְּמַרְכַּבְתָּא
עַלְאָה, וְעַלֵּיהּ אֲתָמַר (משלי י כה) וְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם,
עַל צְדִיק דְּלְעִילָא (דף א ע"ב) קִיּוּמָא עַלְמָא דְּאֲתַפְסֵיָא,
וְעַל צְדִיק דְּלַתְתָּא קִיּוּמָא עַלְמָא דְּאֲתַנְגְּלֵיָא, וְהֵינֵנו
מִצְדִּיקֵי הַרְבִּים, מִתְּהוּא צַדִּיקָא דְּעַלְמָא תַלְיוֹן, מֵאִי

לשון הקודש

וְהוּא הַרְקִיעַ שְׁמַעַל לַחַיּוֹת, זְהוּ שְׁכַתוֹב
וּמִמַּעַל לָרַקִיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשׁוֹ, וְהַפּוֹךְ
רַקִּי"ע, וְתַמְצָא אוֹתוֹ עֵיק"ר, וַיְסוּד
הַמַּרְכַּבָּה שְׁעָלֵינוּ עוֹמְדִים הַחַיּוֹת וְכַסָּא
הַמַּרְכַּבָּה עֲלֵינוּ, וְעָלֵינוּ נֹאמַר וְצַדִּיק יְסוּד
עוֹלָם, עַל הַצְדִּיק שְׁלַמְעֵלָה עוֹמֵד הָעוֹלָם
הַמְּכַסֶּה, וְעַל הַצְדִּיק שְׁלַמְטָה עוֹמֵד עוֹלָם
הַנִּגְלָה, וְהֵינֵנו מִצְדִּיקֵי הַרְבִּים – מֵאוֹתוֹ
צַדִּיק שֶׁל הָעוֹלָם תַלְיוֹנִים. מִי הֵם הַרְבִּים?

כְּכֹכְבִים שְׁמַאִירִים בְּרַקִיעַ. וְהֵינֵנו וְזִהְרֵנו
כְּזֹהַר הַרְקִיעַ, מָה הַרְקִיעַ שְׁמַאִירִים בּוֹ –
אִף אֵלֶּה הַנִּשְׁמוֹת שֶׁל הַמִּשְׁכְּבֵילִים
כְּכֹכְבִים בְּרַקִיעַ, כִּד מַאִירִים בְּכַסָּא.
וְכָלֶם פּוֹרְחוֹת מִן הַרְקִיעַ, וְזֶה צְדִיק חֵי
הָעוֹלָמִים, שְׁמַמְנֵנו פּוֹרְחוֹת נִשְׁמוֹת
הַצְדִּיקִים וּמַאִירוֹת בְּלִבָּנָה, וְעַלֵּיהֶם
כְּתוּב וַיִּתֵּן אֶתֶם אֱלֹהִים בְּרַקִיעַ הַשָּׁמַיִם
לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ.

הַרְבִּים אֵלֶיךָ דַּאֲתָמַר עַל־יְהוָה הַלְכָה כְּרַבִּים דַּאֲיִנוּן
מִסְטָרָא דַּאֲבָהֶן, דְּלִית רַבִּים פְּחוּת מִתְּלַת הַלְכָה
כְּרַבִּים דָּא שְׂכִינְתָּא.

וּמִתְּמָן (ישעיה ס כא) וְעַמּוּד בְּלָם צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ

אַרְצָא, הֵיא דַּאֲתָמַר בְּהַ (שם סו א) וְהָאֲרִץ
הָדָם רַגְלֵי, דָּא שְׂכִינְתָּא דַּאֲיְהִי כְּלִילָא מִעֲשָׂר
סְפִירוֹן, וּמִתְּמָן אֲתַקְרִיאוּ יִשְׂרָאֵל מְלָכִים צַדִּיקִים
חוּזִים נְבִיאִים מְאָרִי תוֹרָה גְבוּרִים חֲסִידִים נְבוֹנִים
חֲכָמִים רְאִשֵׁי אֲלִפֵי יִשְׂרָאֵל.

וְרִשׁוּתָּא אֲתִיְהִיב לְאֵלֶיךָ נְשִׁמְתִין דַּאֲתַתְּרִכוּ
מֵאֲתַר־יְהוָה בְּתַר קוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא
וְשְׂכִינְתִּיה, לְקַנְנָא בְּהֵאֵי תְּבוּרָא, דַּאֲתָמַר בְּהַ (משלי
כד ט) כְּצִפּוֹר נוֹדֶדֶת מִן קִנְיָה בֵּן אִישׁ נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ,
וְלִית צִפּוֹר אֶלָּא שְׂכִינְתָּא, דַּאֲיְהִי מִתְּתַרְכָּא
מֵאֲתַרְהָא הָדָא הוּא דְכְּתִיב (דברים כב ז) שִׁלַּח תִּשְׁלַח

לשון הקודש

חֲסִידִים, נְבוֹנִים, חֲכָמִים, רְאִשֵׁי אֲלִפֵי
יִשְׂרָאֵל.

וְרִשׁוּתָּא נִתְּנָה לְנִשְׁמוֹת הַלְלוּ שְׁגָרְשׁוּ
מִמְּקוֹמָן אַחַר הַקְּדוּשָׁא-בְּרוּךְ-הוּא
וְשְׂכִינְתּוֹ לְקַנְנָא בְּתְּבוּרָה הַזֶּה, שְׂנַאֲמַר בְּהַ
כְּצִפּוֹר נוֹדֶדֶת מִן קִנְיָה בֵּן אִישׁ נוֹדֵד
מִמְּקוֹמוֹ, וְאִין צִפּוֹר אֶלָּא שְׂכִינְתָּא, שְׂהִיא
מְגַרְשֵׁת מִמְּקוֹמָהּ. זְהוּ שְׂכִינְתּוֹב שִׁלַּח

אֵלוֹ שְׂנַאֲמַר עֲלֵיהֶם הַלְכָה כְּרַבִּים, שְׂהֶם
מִצַּד הָאֲבוֹת, שְׂאִין רַבִּים פְּחוּת מִשְׁלַשׁ,
הַלְכָה כְּרַבִּים זֶה שְׂכִינְתָּא.

וּמִשְׂמָה, וְעַמּוּד בְּלָם צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ
אַרְצָא, זֶה שְׂנַאֲמַר בְּהַ וְהָאֲרִץ הָדָם רַגְלֵי. זֶה
הַשְׂכִּינָה שְׂהִיא כְּלִילָה מִעֲשָׂר סְפִירוֹת,
וּמִשְׂמָה נְקָרְאוּ יִשְׂרָאֵל מְלָכִים, צַדִּיקִים,
חוּזִים, נְבִיאִים, בְּעֲלֵי תוֹרָה, גְבוּרִים,

אֶת הָאֵם וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ, אֶת לְרִבּוֹת
 שְׂכִינְתָא תִתְּאָה, הָאֵם שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, הָדָא הוּא
 דְכְתִיב (ישעיה נ א) וּבְכַפְשֵׁיכֶם שְׁלַחְהוּ אִמְכֶם, דְתִרְוִיחוּ
 אֶת־תְּרִכּוּ מֵאֲתִרְיָחוּן, וּבְגִין דָּא שְׁלַח תְּשַׁלַּח תִּרְוִין
 שְׁלוּחִין חַד מִבֵּית רֵאשׁוֹן וְחַד מִבֵּית שְׁנִי, לְקִיּוּמָא
 בֵּיה (שם מב ח) אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא
 אֶתֵּן שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, וְתִהְלֵתִי לַפְּסִילִים שְׂכִינְתָא
 תִתְּאָה, בֵּין אִישׁ נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיד
 הוּא דְאֶתְמַר בֵּיה (שמות טו ג) יְהוָה אִישׁ מְלַחֲמָה,
 דְאֶתְתְּרַךְ אֶבְתְּרִיחוּ.

וְעוֹד בֵּין אִישׁ נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ, דָּא מִשָּׂה דְכְתִיב
 (במדבר יב ג) וְהָאִישׁ מִשָּׂה עָנּוּ מְאֹד, דְאֶתְתְּרַךְ
 רוּחִיהוּ אֶבְתְּרִיחוּ. וְעוֹד בֵּין אִישׁ נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ מָאן
 דְאִיחוּ אִישׁ צְדִיק דְאֶזְלָנָע וְנָדַד מֵאֲתִרְיָה בְּשְׂכִינְתָא,
 דְאֶתְמַר בָּהּ (בראשית ח ט) וְלֹא מִצָּאָה חַיִּוְנָה מְנוּחָה,

לשון הקודש

שְׂכִינְתָא תַּחְתּוֹנָה – בֵּין אִישׁ נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ,
 זֶה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂנֵאמַר בּוֹ ה'
 אִישׁ מְלַחֲמָה, שְׂגַרְשׁ אַחֲרֵיהּ.

וְעוֹד, בֵּין אִישׁ נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ, זֶה מִשָּׂה,
 שְׂפָתוֹב וְהָאִישׁ מִשָּׂה עָנּוּ מְאֹד, שְׂגַרְשָׁה
 רוּחוֹ אַחֲרֵיהֶם. וְעוֹד, בֵּין אִישׁ נוֹדֵד
 מִמְּקוֹמוֹ – מִי שְׁהוּא אִישׁ צְדִיק שְׁהוֹלֵךְ
 נָע וְנָדַד מִמְּקוֹמוֹ כְּמוֹ הַשְׂכִּינָה, שְׂנֵאמַר

תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ.
 אֶת, לְרִבּוֹת שְׂכִינְתָא תַּחְתּוֹנָה, הָאֵם,
 שְׂכִינְתָא עֲלִיוֹנָה. זֶהוּ שְׂפָתוֹב וּבְכַפְשֵׁיכֶם
 שְׁלַחְהוּ אִמְכֶם, שְׁשִׁתִּיחַן גְּרָשׁוּ מִמְּקוֹמוֹ,
 וְלִבְנֵי שְׁלַח תְּשַׁלַּח – שְׁנֵי שְׁלוּחִים, אֶחָד
 מִבֵּית רֵאשׁוֹן, וְאֶחָד מִבֵּית שְׁנִי, לְקִיּוּם בּוֹ
 אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא
 אֶתֵּן. שְׂכִינְתָא עֲלִיוֹנָה – וְתִהְלֵתִי לַפְּסִילִים,

דְּהָכִי אֹקְמוּהוּ רַבָּנָן בְּזִמְנָא דְאִתְחַרְבּ בֵּי מְקַדְשָׁא
 גִּזְרַת עַל בְּתֵי הַצְּדִיקִים דִּיחֲרָבוּ, דְּאֶזְלִין כָּל חַד נֹזְדַד
 מִמְּקוֹמוֹ, דְּדִין לְעֶבֶד לְמַהוּי כְּרַבִּיה, וְרוּא דְמִלְחָה
 נִדְרַד הוּא לְלַחֵם אִיָּה אִיָּה דְמִרְחָם עֲלֵיה, אוֹף הָכִי
 (ישעי' נא יח) אִין מְנַחֵל לָהּ וְגוֹמֵר, וּבְגִין דָּא דִּין לְעֶבֶד
 לְמַהוּי כְּרַבִּיה, וְלִית לָחֵם אֶלָּא אוֹרִיָּתָא, הֵא אִין גְּרָם
 לְמֵאֲרֵי תוֹרָה דְּאֶזְלִין מִתְּרַבִּין.

זְכָאָה אִיָּהוּ מְאֲרֵי מְתִיבְתָּא מְאֲרֵי מְדָרְשׁ מְאֲרֵי
תוֹרָה, דְּגַם צְפוּר מְצָאָה בֵּית (תהלים פד ד), **בֵּית**
דְּנִשְׁמָעִין בֵּיה פְּתַגְמֵי אוֹרִיָּתָא, דְּבִאֲתַר דְּאִית תַּמָּן
תוֹרָה דְּאִיָּהוּ עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, גַּם צְפוּר מְצָאָה
בֵּית תַּמָּן, וּבְגִין דָּא אֹקְמוּהָ רַבָּנָן כָּל בֵּית שְׂאִין
נִשְׁמָעִין בּוּ דְבָרֵי תוֹרָה לְסוּף תַּחֲרַב, וְאֶלִין
דְּנִשְׁמָעִין דְּבָרֵי תוֹרָה בְּהוֹן אֶתְקֵרִיאוּ בִּיצִים

 לשון הקודש

מְגֵרְשִׁים.

אֲשֵׁרֵי הוּא בַּעַל הַיְשִׁיבָה, בַּעַל הַמְּדָרְשׁ,
 בַּעַל הַתּוֹרָה, שְׁנַם צְפוּר מְצָאָה בֵּית, בֵּית
 שְׁנִשְׁמָעִים בּוּ דְבָרֵי תוֹרָה, שְׁבַמְקוֹם שְׂנִישׁ
 שְׁם תוֹרָה, שְׁהוּא עֲמוּד הָאִמְצָעִי - גַּם
 צְפוּר מְצָאָה בֵּית שְׁם, וְלִכְּן פְּרִשׁוּהָ
 רַבּוּתִינּוּ, כָּל בֵּית שְׂאִין נִשְׁמָעִים בּוּ דְבָרֵי
 תוֹרָה, לְסוּף תַּחֲרַב, וְאֵלוּ שְׁנִשְׁמָעִים
 בְּהֵם דְּבָרֵי תוֹרָה, נִקְרְאוּ בִּיצִים,

כִּה וְלֹא מְצָאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַת, שְׁבַד
 פְּרִשׁוּהוּ רַבּוּתִינּוּ, בְּזִמְנָן שְׁנִחֲרַב בֵּית
 הַמְּקַדְשׁ, גִּזְרַת עַל בְּתֵי הַצְּדִיקִים שְׁיַחֲרָבוּ,
 שְׁהוּלְכִים כָּל אַחַד נֹזְדַד מִמְּקוֹמוֹ, שְׁדִין
 לְעֶבֶד לְהִיּוֹת כְּרַבּוּ. וְסוּד הַדְּבָר - נִדְרַד
 הוּא לְלַחֵם אִיָּה, אִיָּה שְׁמִרְחָם עֲלֵיו, אִף
 כִּד - אִין מְנַחֵל לָהּ וְגוֹ, וּמִשׁוּם זֶה, דִּין
 לְעֶבֶד לְהִיּוֹת כְּרַבּוּ, וְאִין לָחֵם אֶלָּא
 תוֹרָה, זֶה גְּוֵרָם לְבַעֲלֵי הַתּוֹרָה שְׁהוּלְכִים

אֶפְרָחִים בָּנִים, בִּיָּצִים מֵאִרֵי מִקְרָא, אֶפְרָחִים מֵאִרֵי
מִשְׁנָה, בָּנִים מֵאִרֵי קִבְלָה.

וְעַל־יֵהוּ אֶתְמַר (דברים כב ו) וְהָאֵם רוֹבֶצֶת עַל
הָאֶפְרָחִים אוֹ עַל הַבִּיָּצִים, שְׁלַח תְּשַׁלַּח
מִנֵּיהוּ, אֲבָל עַל מֵאִרֵי קִבְלָה אֶתְמַר (שם) לֹא תִקַּח
הָאֵם עַל הַבָּנִים, דְּלִית סִבְלָתָנוּ לְאִשְׁתְּמוֹדַע
בְּשִׁכְנֵתָא בְּאֵלִין מֵאִרֵי קִבְלָה, וְאֵלִין עֲבָדִין לָהּ
דִּירָה וְלִקְוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּפְרָחִין עִמָּה, בְּכָל
אֶתְר דְּאִיהִי פְרַחַת בְּלָהוּ מִנְדַּדִּין עִמָּה בְּשִׁלְיחוֹתָא
דִּילָהּ, אֲבָל אֶפְרוּחֵי לִית גְּדַפִּין דְּלֵהוּן שְׁלָמִין
דְּפְרָחִין בְּהוּן, דְּאֵינוּן פְּקוּדֵי דַעֲשָׂה, כָּל שְׁכִין
בִּיָּצִים, וּבְגִין דָּא אֶתְמַר עַל־יֵהוּ לְגַבֵּי אִימָא שְׁלַח
תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם.

עַד דְּאָמַר מַלְיִן אֵלִין הָא סְבָא אֲזַדְמִן לִיה
וְאָמַר, וְהָא כְּתִיב וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ, אָמַר

לשון הקודש

עוֹשִׂים לָהּ דִּירָה וְלִקְוֹדֵשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
וּפְרָחִים עִמָּה, בְּכָל מְקוֹם שֶׁהִיא פּוֹרַחַת,
כָּלֵם גּוֹדְדִים עִמָּה בְּשִׁלְיחוֹתָהּ. אֲבָל
הָאֶפְרוּחִים אֵין בְּנִפְיָהֶם שְׁלָמִים,
שְׁפוּרָחִים בְּהֵם, שְׁהֵם מַצּוֹת עֲשָׂה, כָּל
שְׁכִין בִּיָּצִים, וְלִכּוֹן נֶאמַר עֲלֵיהֶם כָּלִפִּי
הָאֵם שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם.

עַד שְׂאָמַר דְּבָרִים אֵלוֹ, הִגַּה זְקוּן הַזְּמַן

אֶפְרוּחִים, בָּנִים. בִּיָּצִים - בְּעֵלֵי מִקְרָא,
אֶפְרוּחִים - בְּעֵלֵי מִשְׁנָה, בָּנִים - בְּעֵלֵי
קִבְלָה.

וְעַל־יֵהוּ נֶאמַר וְהָאֵם רוֹבֶצֶת עַל
הָאֶפְרָחִים אוֹ עַל הַבִּיָּצִים, שְׁלַח תְּשַׁלַּח
מִהֶם. אֲבָל עַל בְּעֵלֵי קִבְלָה נֶאמַר לֹא
תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, שְׂאִין שְׁכָל לְדַעַת
אֶת הַשְּׂכִינָה בְּאוֹתָם בְּעֵלֵי קִבְלָה, וְאֵלוֹ

לִיָּה סָבָא כָּל אֶתִּין לְרַבּוּי, וּבְגִין דָּא לָא אָמַר
 וְהַבְּנִים תִּקַּח לָךְ, אֵלָּא וְאֵת, לְרַבּוּת אֶפְרוּחִים,
 אֲבָל לֹא אָמַר הַבְּנִים תִּקַּח לָךְ, אָמַר לִיָּה בְּרִידָ
 אַנְתָּ בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא דְהָכִי הוּא וְדָא, וּבְנִים אִינוּן
 וְדָא תַּחֲוֹת אִימָא עֲלָאָה, חֲסִידִים גְּבוּרִים מְאִירִי
 תּוֹרָה חוּזִים נְבִיאִים צְדִיקִים, חֲסִידִים מְסֻטְרָא
 דְחֶסֶד דְּרָגָא דְאַבְרָהָם, וְאוּקְמוּהָ עָלֵיהָ אִין חֲסִיד
 אֵלָּא הַמֶּתְחַסֵּד עִם קוֹנּוֹ, דְעָבִיד לִיָּה קִין דְּאִיהוּ
 אַכְסֵּנְיָא דִּילִיָּה, וְדָא שְׂכִינְתָּא דְאִיָּהי (דף ב ע"א) קִין
 דִּילִיָּה בֵּית דִּילִיָּה הֵיכַל דִּילִיָּה, מְלוּן דִּילִיָּה
 וּבְאַרְעָא קַדִּישָׁא אִיָּהי יְחֻדְיָה וּבֵיתִיהָ, וְלֹא מְלוּן
 וְאַכְסֵּנְיָא, אֵלָּא כְּפֻסַּם הָהוּא בַּר נֶשׁ דְּתַקִּין לָהּ,
 וּבְגִין דָּא יְהִיב מִדַּת חֶסֶד לְאַבְרָהָם.

לשון הקודש

אַבְרָהָם, וּבְאַרְעָא עָלֵיהּ, אִין חֲסִיד אֵלָּא
 הַמֶּתְחַסֵּד עִם קוֹנּוֹ, שְׂעוּשָׁה לּוֹ קִין שְׂהוּא
 אַכְסֵּנְיָא שְׂלוֹ, וְזוֹ הַשְּׂכִינְתָּה שְׂהִיא חֲקִין
 שְׂלוֹ, הַבֵּית שְׂלוֹ, הֵהֵיכַל שְׂלוֹ, הַמְלוּן
 שְׂלוֹ, וּבְאַרְעָא הַקְדוּשָׁה הִיא יְחֻדּוֹ וּבֵיתוֹ,
 וְלֹא מְלוּן וְאַכְסֵּנְיָה, אֵלָּא כְּפִי אוֹתוֹ
 הָאִישׁ שְׂתַקֵּן אוֹתוֹ, וְלִכְּן גָּבַר מִדַּת
 הַחֶסֶד לְאַבְרָהָם.

לוֹ וְאָמַר: וְהָרִי כְּתוּב וְאֵת הַבְּנִים תִּקַּח
 לָךְ אָמַר לוֹ: זְקוּן, כָּל הָאֶתִּין לְרַבּוּת, וְלִכְּן
 לֹא אָמַר וְהַבְּנִים תִּקַּח לָךְ, אֵלָּא וְאֵת,
 לְרַבּוּת אֶפְרוּחִים, אֲבָל לֹא אָמַר הַבְּנִים
 תִּקַּח לָךְ. אָמַר לוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה הַמְּגוֹרָה
 הַקְדוּשָׁה, שְׂכִיבָה וְדָא, וְהַבְּנִים חִס וְדָא
 תַּחֲוֹת הָאִם הָעֲלִינָה, חֲסִידִים, גְּבוּרִים,
 בְּעֲלֵי תּוֹרָה, חוּזִים, נְבִיאִים, צְדִיקִים.
 חֲסִידִים - מַצַּד הַחֶסֶד, דְּרָגָתוֹ שֶׁל

גְבוּרִים מִסְטָרָא דְגְבוּרָה דִּיהֲבִין תּוֹקְפָא
 לְמֵאֲרִיהוֹן לְכַבּוּשׁ עֶבֶד תַּחַת רַבּוֹ
 וְשִׁפְחָה תַּחַת גְּבֻרָתָהּ בְּקִשׁוּרָא דְתַפְלִין, דְּמֵאֵן
 דִּלִּית לִיהּ תַּפְלִין בְּשַׁעַת קְרִיאת שְׁמַע, מִסְטָרָא
 דִּלִּיהּ שְׁלִיט עֶבֶד וְשִׁפְחָה עַל עֲלָמָא, וּבְתַהוּא
 שְׁעֵתָא רְגֵזָא שְׂכִינְתָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (משלי ל כב)
 תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלֹךְ וְשִׁפְחָה כִּי תִירֶשׁ גְּבֻרָתָהּ.

וְאוּף הָכִי אִיהִי רְגֵזָא יִתִּיר עַל נָבֵל כִּי יִשְׁבַּע לָחֶם
 (שם), דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (שם ט ו) לָכוּ לַחֲמוּ בְּלַחְמֵי,
 דְּאִיהִי קַמְצָן נָבֵל בְּמִמּוֹנִיהּ נָבֵל שְׁמִיהּ, דְּלֹא אִיהִי
 נְדִיב וְלֹא אִיהִי מְזַרְעָא דְאַבְהֵן דְּאֶתְמַר עֲלִיהִי
 (תהלים מז י) נְדִיבֵי עַמִּים נְאַסְפוּ, דְּהָא קַמְצָן אִיהִי עָנִי
 הַדְּעַת, בְּתַר דְּלֹא עֶבֶד טִיבֵי לְמֵאֲרִי תּוֹרָה לְמַהוּי
 מְחִזִּיק בִּידֵיהִי, וְאוּרִייתָא בְּלֹא פְקוּדֵיאַ לֹא אִיהִי
 תּוֹרַת יְהו"ה.

לשון הקודש

וְאִף כִּךְ הִיא רוּגְזָת יוֹתֵר עַל נָבֵל כִּי
 יִשְׁבַּע לָחֶם, שְׁנֵאמַר בּוֹ לָכוּ לַחֲמוּ
 בְּלַחְמֵי, שְׁהוּא קַמְצָן, נָבֵל בְּמִמּוֹנֵי נָבֵל
 שְׁמוֹ, שְׂאִינֵי נְדִיב וְאִינֵי מְזַרְעֵי הָאֲבוֹת,
 שְׁנֵאמַר עֲלֵיהֶם נְדִיבֵי עַמִּים נְאַסְפוּ,
 שְׁהֵרֵי קַמְצָן הוּא עָנִי הַדְּעַת, אַחַר שְׁלֹא
 עוֹשֶׂה חֶסֶד לְבַעֲלֵי תּוֹרָה לְהִיּוֹת מְחִזִּיק
 בִּידֵיהֶם, וְתוֹרָה לֹא מַצּוֹת אִינֵה תּוֹרַת

גְבוּרִים - מַצַּד הַגְּבוּרָה, שְׁנוֹתָנִים כַּח
 לְרַבּוֹנֵם לְכַבּוּשׁ עֶבֶד תַּחַת רַבּוֹ וְשִׁפְחָה
 תַּחַת גְּבֻרָתָהּ בְּקִשְׁרֵי שֵׁל תַּפְלִין, שְׁמִי
 שְׂאִין לוֹ תַּפְלִין בְּשַׁעַת קְרִיאת שְׁמַע,
 מִהַצַּד שְׁלוֹ שׁוֹלֵט עֶבֶד וְשִׁפְחָה עַל
 הָעוֹלָם, וּבְאֹתָהּ שְׁעָה רוּגְזָת הַשְׂכִּינָה,
 זְהוּ שְׁפָתוֹב תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלֹךְ וְשִׁפְחָה
 כִּי תִירֶשׁ גְּבֻרָתָהּ.

מֵאֲרֵי תוֹרַה מְסֻרָא דְעֵמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, דְּבִיהַ
 חֲצוֹת לַיְלָה הָיָה קָם דְּוֹד לְחַבְרָא לִיהַ
 בְּשִׁכְנֵתָא דְאַתְקְרִיאת לַיְלָה, וְאִיהוּ שׁוֹמֵר מַה
 מְלִילָה (ישעיה כ"א י"א), לַיְלָה ה', לַיְלָה שְׁמוּרִים הוּא לִיהו"ה
 (שמות י"ב מ"ב), וּבְגִינָה אֶתְמַר כֹּל הָעוֹסֵק בְּתוֹרַה בְּלִילָה
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹשֵׁךְ עָלָיו חוּט שֶׁל חֶסֶד בְּיוֹם,
 שְׁנֵאמַר (תהלים מ"ב ט) יוֹמָם יִצְוֶה יְהו"ה חֶסְדּוֹ וּבְלִילָה
 שִׁירָה עִמִּי.

חֲזוּזִים נְבִיאִים מְסֻרָא דְנִצְחָה וְהוֹד, דְּבַחֲוֹן בְּלִילָה
 תִּרְוִין שְׁמַחֲוֹן דְּאִינוֹן יֵאֵהְדוֹנָה"י, דְּבַחֲוֹן
 תְּמַנְיָא אֶתְוֹן, לְקַבֵּל תְּמַנְיָא סְפָרֵי נְבִיאִים, וְנְבִיאִים
 תִּרְוִין הָא עֶשֶׂר, לְקַבֵּל עֶשֶׂר סְפָרִין, לְקַבֵּלִיהַ חוּט
 יְחֻזְקָאֵל עֶשֶׂר מְרָאוֹת. צְדִיקִים מְסֻרָא דְצְדִיק, עַל
 כֹּל אֱלִין אֶתְמַר (דברים כ"ב ו) לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים.

לשון הקודש

חֲזוּזִים נְבִיאִים – מִצַּד שֶׁל נִצְחָה וְהוֹד, שְׁפָרְהֶם כְּלוּלִים שְׁנֵי שְׁמוֹת, שְׁפָרְהֶם יֵאֵהְדוֹנָה"י, שְׁפָרְהֶם שְׁמוּנָה אוֹתִיוֹת, כְּנִגְדֵי שְׁמוּנָה סְפָרֵי נְבִיאִים, וְנְבִיאִים שְׁנַיִם – הָרִי עֶשֶׂר, כְּנִגְדֵי עֶשֶׂר סְפִירוֹת, כְּנִגְדֵי רְאָה יְחֻזְקָאֵל עֶשֶׂר מְרָאוֹת. צְדִיקִים – מִצַּד שֶׁל הַצְדִיק. וְעַל כֹּל אֵלּוּ נֵאמַר לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים.

יהו"ה.

בְּעֵלֵי תוֹרָה – מִצַּד עֵמוּד הָאִמְצָעִי שְׁבוּ חֲצוֹת לַיְלָה, הָיָה קָם דְּוֹד לְחַבְרָא אוֹתוֹ לְשִׁכְנֵה שְׁנִקְרָאת לַיְלָה, וְהוּא שׁוֹמֵר מַה מְלִילָה, לַיְלָה ה', לַיְלָה שְׁמוּרִים הוּא לִיהו"ה, וּבְגִלְלָה נֵאמַר, כֹּל הָעוֹסֵק בְּתוֹרַה בְּלִילָה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹשֵׁךְ עָלָיו חוּט שֶׁל חֶסֶד בְּיוֹם, שְׁנֵאמַר יוֹמָם יִצְוֶה ה' חֶסְדּוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי.

וְעוֹד אֵלּוּן דְּעַסְקִין בְּאוֹרֵייתָא לְשִׁמְהָ, וְנִמְרִין
 בְּקוּדְהָא דְאֵינוֹן תְּרִי"ג מִצּוֹת דְּתַלְיִין מִשְׁם
 יְהו"ה בְּעֵנְבִין בְּאַתְכָּלָא, כְּדִי לִיְחַדָּא בְּהוֹן לְשִׁם
 יְהו"ה בְּשִׁכְנָה, כְּבַר נֶשׁ דְּמַתְיַחַד עִם בֵּית זַוְגִיָּה בְּכָל
 אִבְרִין דִּילִיָּה לְאַפְקָא זְרַע מַעְלִיא, אֲתִמַּר בְּהוֹן
 (שם) לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵלּוּן דְּלֹא מִשְׁתַּדְּלִי
 בְּאוֹרֵייתָא לְשִׁמְהָ, אֲתִמַּר בְּהוֹן שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת
 הָאֵם, אֶת לְרַבּוֹת שֵׁם יְהו"ה דְּאַסְתַּלַּק עִמָּה מִתְּהוּא
 בַּר נֶשׁ.

וְעוֹד אֵלּוּן דְּאוֹקְרִין שְׁבַתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים, אֲתִמַּר
 עַלִּיָּהּ לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, דְּעַבְדִּין
 עוֹבְדָא דְבָנִין עִם שְׁבַת מְלַבְתָּא, וְעַם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא דְאִתְּהוּ יוֹם הַשְּׁבַת, מָאן דְּקִיִּים בֵּיהּ (ישעיה נח יג)
 וְכַבְּדִתּוּ מַעֲשׂוֹת דְּרַכִּינָה, הֵאֵי אִתְּהוּ (שמות כ יב) כְּכַד
 אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ וְגוֹמַר.

לשון הקודש

בְּהֵם שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם. אֶת –
 לְרַבּוֹת שֵׁם יְהו"ה שֶׁהִסְתַּלַּק עִמָּה מֵאוֹתוֹ
 הָאִישׁ.

וְעוֹד, אֵלּוּן שְׁמוֹקְרִים שְׁבַתוֹת וַיָּמִים
 טוֹבִים, עַלִּיהֶם נֶאֱמַר לֹא תִקַּח הָאֵם עַל
 הַבָּנִים, שְׁעוֹשִׂים מַעֲשֵׂה שֶׁל בָּנִים עִם
 שְׁבַת הַמְּלַבָּה וְעַם הַקּוּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 שֶׁהוּא יוֹם הַשְּׁבַת. מִי שֶׁקִּים בּוֹ וְכַבְּדִתּוּ

וְעוֹד, אֵלּוּן שְׁעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה לְשִׁמְהָ
 וְשׁוֹמְרִים מִצְוֹתֶיהָ, שֶׁהֵן תְּרִי"ג מִצְוֹת
 שְׁתַּלּוּיִים מִשְׁם יְהו"ה בְּעֵנְבִים בְּאַשְׁכּוּל,
 כְּדִי לִיְחַד בְּהֵם אֶת שֵׁם יְהו"ה עִם
 הַשְּׁכִינָה, כְּאֵדָם שְׁמַתְיַחַד עִם בֵּית זַוְגִיָּה
 בְּכָל אִבְרִין לְהוֹצִיא זְרַע מַעְלָה, נֶאֱמַר
 בְּהֵם לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים. וְאֵלּוּ
 שְׁלֹא מִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה לְשִׁמְהָ, נֶאֱמַר

דַּתְלַת עֲלָמִין נִינְהוּ, תִּרְיִן יִרִית בְּכַבּוּד אָב וְאָם,
 וְתִלְיַתָּא יִרִית בְּאוֹרֵייתָא, דְּכָלִּיל לֹון
 בְּ"ן י"ה, הָדָא הוּא דְכְתִיב (דברים ל כ) כִּי הוּא חַיִּיד
 וְאוֹרְדָּ יָמִיד, כִּי הוּא חַיִּיד בְּעוֹלָם הַזֶּה דָּא גִן
 דְּלִתְתָּא, וְאוֹרְדָּ יָמִיד דָּא עֲלָמָא דְאֲתִי עֲלָמָא
 אֲרִיכָא, עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהו"ה אֱלֹהֵיִךְ נֹתֵן לָךְ
 עֲלָמָא שְׂפֵלָה.

וְעוֹד אֵלִין דְּקִשְׂרִין לְשִׁכְנֵתָא עִם קוּדְשָׁא בְּרִידָּ
 הוּא בְּקִשְׂרָא דְתַפְלִין, אֲתִמַּר עֲלֵיהוּ לֹא
 תִקַּח הָאִם עַל הַבְּנִים, וְאִינוּן דְּלֹא קִשְׂרִין לֹון
 בְּחָדָא, אֲתִמַּר בְּהוּן שַׁלַּח תְּשַׁלַּח אֶת הָאִם, וְעוֹד
 אֵלִין דְּמִיחְדִּין לֹון בְּחָדָא, לְעַמּוּדָא דְאֲמַצְעֵיתָא
 וְשִׁכְנֵתָא תְּתָאָה בְּקִרְיַאת שְׁמַע, אֲתִמַּר עֲלֵיהוּ לֹא
 תִקַּח הָאִם עַל הַבְּנִים, וְאֵלִין דְּלֹא מִיחְדִּין לֹון

 לשון הקודש

עולם שפלה.

וְעוֹד, אֵלִין שְׁקוּשְׂרִים אֶת הַשְּׂכִינָה עִם
 הַקְּדוּשָׁא-בְּרוּךְ-הוּא בְּקִשְׂרֵי שַׁל תַּפְלִין,
 נֹאמַר עֲלֵיהֶם לֹא תִקַּח הָאִם עַל הַבְּנִים,
 וְאֵלִין שְׁלֹא קוּשְׂרִים אוֹתָם יַחַד, נֹאמַר
 בְּהֵם שַׁלַּח תְּשַׁלַּח אֶת הָאִם. וְעוֹד, אֵלִין
 שְׁמִיחְדִּים אוֹתָם יַחַד, אֶת הָעַמּוּד
 הָאֲמַצְעִי וְאֶת הַשְּׂכִינָה הַתְּחִתוֹנָה
 בְּקִרְיַאת שְׁמַע, נֹאמַר עֲלֵיהֶם לֹא תִקַּח

מַעֲשׂוֹת דְּרַבִּידָּ, זְהוּ בְּכַד אֶת אֲבִידָּ וְאֶת
 אֲמִידָּ וְגו'.

שְׂשַׁלְשָׁה עוֹלָמוֹת הֵן - שְׁנַיִם יוֹרְשֵׁי
 בְּכַבּוּד אָב וְאָם, וְהַשְּׁלִישִׁי יוֹרֵשׁ בְּתוֹרָה,
 שְׂכּוֹלֵל אוֹתָם בְּ"ן י"ה. זְהוּ שְׂכַתּוּב כִּי
 הוּא חַיִּיד וְאוֹרְדָּ יָמִיד. כִּי הוּא חַיִּיד -
 בְּעוֹלָם הַזֶּה, זֶה הַגִּן שְׁלֵמָטָה, וְאוֹרְדָּ יָמִיד
 - זֶה הָעוֹלָם הַבָּא, הָעוֹלָם הָאוֹרְדָּ, עַל
 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהו"ה אֱלֹהֵיִךְ נֹתֵן לָךְ -

בִּיחודָא דְקָרִיאת שְׁמַע, כְּתִיב בְּהוֹן שְׁלַח תְּשַׁלַּח
 אֶת הָאֵם, בְּכָל אֲתַר אֶת לְרַבּוֹת, וְהָכָא לְרַבּוֹת
 חֲכָמָה עֲלָאָה אַב הָאֲמוּנָה דְאִיְהִי בִינָה, וְעֲלָה
 אֶתְמַר הָכָא לֹא תִקַּח הָאֵם, שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב (משלי ב ג) כִּי אִם לִבְיַנָּה תִקְרָא,
 וְאִיְהִי אֲוִרִיתָא דְלְעִילָא דְאֶתְמַר בָּהּ (שם א ח) וְאֵל
 תִּטֹּשׁ תּוֹרַת אֲמֹךְ.

וְעוֹד אֵלִין דְנִטְרִין אוֹת בְּרִית בְּתַחוּמֵיהּ, דְאִיְהוּ
 שְׁמוּנָה יָמִים, וְנִטְרִי אוֹת שִׁבְת בְּתַחוּמֵיהּ,
 דְאֵינוּן י"י מִן יַאֲהוּדוּנָה", דְבְגֵנֵיהּ אוֹקְמוּהּ מְאִירִי
 מִתְנִיתִין, דְלֹא אֲשַׁתְּבַח בְּר נִשׁ פְּחוֹת מִתְרַנִּייהוּ,
 כְּתִיב לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים, וְאֵינוּן דְלֹא
 אֲשַׁתְּבַחוּ בְּכָל יוֹמָא בְּשִׁתֵּי אוֹתוֹת אֵלוּ דְאֵינוּן אוֹת
 תְּפִלִּין וְאוֹת בְּרִית (ד' ב ע"ב) מִילָה, וּבְשִׁבְת אוֹת בְּרִית
 וְאוֹת שִׁבְת, כְּתִיב בְּהוֹן שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם.

לשון הקודש

שְׁנַאֲמַר בָּהּ אֵל תִּטֹּשׁ תּוֹרַת אֲמֹךְ.
 וְעוֹד, אֵלוּ שְׁשׁוּמְרִים אוֹת הַבְּרִית
 בְּתַחוּמָהּ, שְׁהֵם שְׁמוּנָה יָמִים, וְשׁוּמְרִים
 אוֹת שִׁבְת בְּתַחוּמָהּ, שְׁהֵם י"י מִן
 יַאֲהוּדוּנָה", שְׁבִנְגְלָם בְּאֵרוּ בְּעִלֵי הַמְּשִׁנָּה
 שְׁלֹא נִמְצָא אִישׁ פְּחוֹת מִשְׁנֵיהֶם, כְּתוּב
 לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים. וְאוֹתָם שְׁלֹא
 נִמְצָאִים בְּכָל יוֹם עִם שְׁנֵי הָאוֹתוֹת הָאֵלוּ,

הָאֵם עַל הַבְּנִים, וְאֵלוּ שְׁלֹא מְוַחְדִּים
 אוֹתָם בִּיחוד שֶׁל קָרִיאת שְׁמַע, כְּתוּב
 בְּהֵם שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, בְּכָל מְקוּם
 אֶת - לְרַבּוֹת, וְכֹאן - לְרַבּוֹת חֲכָמָה
 הַעֲלִינָה, אַב הָאֲמוּנָה שְׁהִיא בִינָה,
 וְעֲלִיהָ נִאֲמַר כֹּאן לֹא תִקַּח הָאֵם, שְׁלַח
 תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם. וְהוּ שְׁכְּתוּב כִּי אִם
 לִבְיַנָּה תִקְרָא, וְהִיא הַתּוֹרָה שְׁלִמְעֵלָה,

וְאִי תִמְרוֹן אֲמָאֵי צְרִיכִין לְמַהוּי תְרוּוֹיְהוּ בְּכָל בַּר
 נֶשׁ בְּכָל יוֹמָא, בְּגִין דְּלֹא תִשְׁתַּכַּח שְׂכִינְתָא
 דְּאִיהוּ יו"ד מִן אַדְנִי, יְחִידָה בְּלֹא קוּדְשָׁא בְּרִיד
 הוּא דְּאִיהוּ יו"ד מִן יְהוּה, וְצָרִיד בַּר נֶשׁ דְּלֹא
 יִשְׁתַּכַּח בְּכָל יוֹמָא פְּחוּת מִתְרוּוֹיְהוּ, וְאִי לָא עָלִיָּה
 אֲתִמַּר (משלי טז כח) וְנִרְגָן מִפְּרִיד אֶלּוּף, דְּאֲפְרִיד
 אֶלּוּפִיָּה דְּעֶלְמָא מִשְׂכִּינְתָּא, נּוֹקְבָא אֲתִמַּר בַּהּ (שמות
 לא יז) אוֹת הוּא לְעוֹלָם, דְּכוּרָא בְּרִית מַלְּח עוֹלָם
 הוּא, וּבְגִין דָּא אוֹת תְּפַלִּין נּוֹקְבָא, אוֹת בְּרִית
 דְּכוּרָא, וְרָזָא דְּמִילָהּ (דברים ל יב) מִי יִעֲלֶה לְנוּ
 ה"שְׂמִימָה, בְּרִישֵׁי תִיבִין מִילָהּ וּבְסוּפֵי תִיבִין יְהוּ"ה,
 בְּתַפְלִין נּוֹקְבָא הָדָא הוּא דְּכְתִיב (שמות יג טז) וְהָיָה
 לְאוֹת עַל יַדְכֶּה יַד פִּהָה.

לשון הקודש

נֶאֱמַר וְנִרְגָן מִפְּרִיד אֶלּוּף, שֶׁהַפְּרִיד
 אֶלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם מִהַשְׂכִּינָה. הַנְּקֻבָּה,
 נֶאֱמַר בַּהּ אוֹת הוּא לְעוֹלָם, הַזְּכוּר הוּא
 בְּרִית מַלְּח עוֹלָם, וְלִבְנֵי אוֹת תְּפַלִּין –
 נְקֻבָּה, אוֹת הַבְּרִית – זְכוּר. וְסוּד הַדְּבָר,
 מִי יִעֲלֶה לְנוּ ה"שְׂמִימָה, בְּרִישֵׁי תִבּוֹת
 מִילָהּ, וּבְסוּפֵי תִבּוֹת יְהוּ"ה. בְּתַפְלִין
 נְקֻבָּה, זֶהוּ שֶׁפְּתוּב וְהָיָה לְאוֹת עַל יַדְכֶּה,
 יַד פִּהָה.

שֶׁהֵם אוֹת תְּפַלִּין וְאוֹת בְּרִית מִילָהּ,
 וּבְשֶׁבֶת – אוֹת בְּרִית וְאוֹת שְׁבֶת, כְּתוּב
 בָּהֶם שְׁלַח תִּשְׁלַח אֶת הָאֵם.
 וְאֵם תֵּאמְרוּ, לְמָה צְרִיכִים לְהִיּוֹת
 שְׂנֵיָהֶם בְּכָל אָדָם בְּכָל יוֹם? כְּדֵי שֶׁלֹּא
 תִּמְצָא הַשְׂכִּינָה, שֶׁהִיא יו"ד מִן אַדְנִי,
 יְחִידָה בְּלֵי הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא
 יו"ד מִן הוּי"ה, וְצָרִיד אָדָם שֶׁלֹּא יִמְצָא
 בְּכָל יוֹם פְּחוּת מִשְׂנֵיָהֶם, וְאֵם לֹא – עָלִין

וְעַל קֵן דְּצַפּוּרָא דָּא אֲתָמַר, (ישעיה ד' ו') וְסָכָה
 תִּתְּיָה לְצֵל יוֹמָם וְגוֹמַר, וְאִיהוּ לְשׁוֹן סָכָה
 שְׂמֻסְכָּכַת בָּהּ אֵימָא עַל בְּנֵיהּ, אֲפָרוּחִים דִּילָהּ
 תְּלַת הַדְּסִים וְתִרֵי בְּדֵי עֲרָבוֹת וְלוּלָב, אוּ בִינָיִם
 דָּא אֵינּוּן אֲתָרוּגִין דְּכָל חַד שִׁיעוּרִיהּ בְּכַבִּיעָה,
 וְאֵלִין דְּרְשִׁימִין בְּהוֹן כְּתִיב עַלִייהוּ לֹא תִקַּח הָאֵם
 עַל הַבָּנִים, וְתְלַת הַדְּסִים רְמִיזוּן לְתְלַת אֲבָהוֹן,
 תִּרֵי בְּדֵי עֲרָבוֹת לְתִרֵי נְבִיאֵי קְשׁוּט, לוּלָב צְדִיק
 כְּתָמַר יִפְרָח (תהלים צד יג), אֲתָרוּג רְמִיזוּ לְשְׂכִינְתָא,
 סוּפָה רְמִיזָא לְאֵימָא דְּמֻסְכָּכַת עַלִייהוּ, הָא אֵינּוּן
 תְּמַנְיָא לְקַבֵּל יֵאֱהֲדוּנָה"י, דְּאִיהוּ חוֹשְׁבֵן סוּפָה
 כ"ו ה"ס, וְאֵלִין דְּלֹא נְטֻלִין אֵלִין סִימְנִין בִּידִיהוֹן
 כְּתִיב בְּהוֹן שְׁלַח תִּשְׁלַח כְּתָר חֲכָמָה, דְּלֹא
 שְׂרִיין אֵלִין בְּאֵלִין תְּמַנְיָא, לְמַהוּי בְּלָהוּ עֵשֶׂר
 סְפִירָן בְּכָל נְעֻנּוּעַ וְנְעֻנּוּעַ דְּנְעֻנּוּעֵי דְּלוּלָב וּמִינּוּ,
 בְּכָל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא.

לשון הקודש

שְׁשֻׁלְשָׁה הַדְּסִים רּוּמְזִים לְשֻׁלְשָׁה
 הָאָבוֹת, שְׁנֵי בְּדֵי עֲרָבוֹת לְשְׁנֵי נְבִיאֵי
 אֲמַת, לוּלָב – צְדִיק כְּתָמַר יִפְרָח, אֲתָרוּג
 רּוּמְזוּ לְשְׂכִינְתָהּ, סָכָה רּוּמְזוֹת לְאֵם
 שְׂמֻסְכָּכַת עֲלֵיהֶם – הִרִי הֵם שְׂמוּנָה,
 כְּנָגֵד יֵאֱהֲדוּנָה"י, שֶׁהוּא חֹשְׁבֵן סוּפָה
 כ"ו ה"ס. וְאֵלִין שְׁלֹשׁ נּוּטְלִים הַסִּימְנִים

וְעַל קֵן צַפּוּר הוּא נְאָמַר וְסָכָה תִּתְּיָה לְצֵל
 יוֹמָם וְגוֹמַר, וְהוּא לְשׁוֹן סָכָה, שְׂמֻסְכָּכַת
 בּוּ הָאֵם עַל בְּנֵיהּ. הָאֲפָרוּחִים שְׁלָה –
 שְׁלֻשָׁה הַדְּסִים וְשְׁנֵי בְּדֵי עֲרָבוֹת וְלוּלָב,
 אוּ בִינָיִם – אֵלּוּ הֵם אֲתָרוּגִים, שְׁכָל אֶחָד
 שְׁעוּרוּ בְּכַבִּיעָה, וְאֵלּוּ שְׂרְשׁוּמִים בְּהֵם,
 כְּתוּב עֲלֵיהֶם לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים,

וְעַל הַאִי צִפּוֹר קָא רְמִיזוּ רַבְּנֵי בְּהַגְדָּה דְּבִתְרָא,
 דְּרַבָּה בַּר בַּר חֲנָה דְּהוּא אָזִיל בְּסַפִּינְתָא,
 וְהוּא לְהֵיא עֲפָרָא דִּימָא מָטָא עַד קְרִסוּלוֹי, וּמָאן
 צִפּוֹר הָכָא חַד מֵאַלִּין אֶפְרוּחֵי אִו מֵאִינוּן בִּינָעִים,
 אֶפְרוּחִים פְּגוֹן פְּרָחִים דְּלֹא אִינוּן גְּמַר פְּרִי מִתְּתָא
 לְעִילָא, אִו מְבָנִים שִׁית דְּאִינוּן מֵעִילָא לְתִתָּא תַּחֲזֵת
 אִימָא עֲלָאָה, דְּהָא בִּינָעִים מְסַטְרָא דְּאִימָא תַּתָּאָה
 אִינוּן דְּאִיחֵי בִּינָעָה, אֶפְרוּחִים מְסַטְרָא דְּצַדִּיק
 מִתְּתָא לְעִילָא, אֶלָּא לָא הוּא אֶלָּא מֵאַלִּין אֶפְרוּחֵי
 וְצַדִּיק שְׁמִיָּה עֲמוּדָא חֲדָא מֵאַרְעָא עַד רְקִיעָא,
 וַיִּמָּא מָטִי עַד קְרִסוּלוֹי אֵלִין נִצַּח וְהוּד, דְּאִימָא
 עֲלָאָה אִיחֵי יִמָּא דְּאֶתְפְּשֻׁטָּת לְחַמְשֵׁין תְּרַעִין, עַד
 קְרִסוּלוֹי דְּהֵהוּא עוֹפָא.

לשון הקודש

מְלַמְטָה לְמַעְלָה, אִו מִשְׁשׁ הַבְּנִים שְׁהֵם
 מְלַמְעָלָה לְמַטָּה תַּחַת הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה,
 שְׁהֵרִי הַבִּינָעִים הֵם מִצַּד הָאֵם הַתַּתְּחוּנָה,
 שְׁהִיא בִּינָעָה, הָאֶפְרוּחִים מִצַּד שֶׁל
 הַצַּדִּיק, מְלַמְטָה לְמַעְלָה, אֶלָּא לֹא הִיא
 אֶלָּא מִהָאֶפְרוּחִים הַלְלוּ, וְצַדִּיק שְׁמוֹ,
 עֲמוּד אֶחָד מִהָאֶרֶץ עַד לְרְקִיעַ, וְהֵימָּן מְגִיעַ
 עַד קְרִסְלוֹי, אֵלִין נִצַּח וְהוּד, שְׁהֵאֵם
 הָעֲלִיּוֹנָה הִיא יָם שְׁמֵתְפֻשְׁט לְחַמְשֵׁים
 שְׁעָרִים עַד קְרִסְלֵי אוֹתוֹ הָעוֹף.

הַלְלוּ בִּידֵיהֶם, בְּהֵם כְּתוּב שְׁלַח תְּשַׁלַּח,
 כְּתוּר חֲכָמִיָּה, שְׁלֹא שׁוֹרִים אֵלִו בְּשִׁמוּנָה
 הָאֵלִו, לְהִיּוֹת כָּל עֶשֶׂר הַסְּפִירוֹת בְּכָל
 גְּעוּנָה וְגְעוּנָה שֶׁל גְּעוּנָה הַלּוּב וּמִיָּו,
 בְּכָל מִצְוָה וּמִצְוָה.

וְעַל הַצִּפּוֹר הוּוּ רְמִזוּ רַבְּנֵי בְּהַגְדָּה שֶׁל
 בְּתָרָא, שְׂרַבָּה בַּר בַּר חֲנָה שְׁהִיא הוּלֵךְ
 בְּסַפִּינָה, וְרָאָה אֶת אוֹתָהּ צִפּוֹר שֶׁל הַיָּם
 מְגִיעָה עַד קְרִסְלוֹי, וְכִי הַצִּפּוֹר כָּאן? אֶחָד
 מִהָאֶפְרוּחִים הַלְלוּ אִו מֵאוֹתָם בִּינָעִים,
 אֶפְרוּחִים כְּמוֹ פְּרָחִים שְׂאִינָם גְּמַר פְּרִי

בְּגִזְוֹנָא דָּא יו"ד אִיהוּ עֶשֶׂר ה' חֲמִשׁ, עֶשֶׂר זְמַנִּין
ה' אִינוּן חֲמִשִּׁין, עֶשֶׂר בְּכָל סְפִירָה מֵאֲלִין
חֲמִשׁ מִחֶסֶד עַד הוֹד, יְסוּד נְטִיל לֹון פְּלָהוּ וְאִיקְרִי
פ"ל בְּלִיל מֵאֲלִין חֲמִשִּׁין, וְכַרְסִיא דְלַתְתָּא יָם
הַמְּלַח כְּפֵא דִין.

עוֹף דְּאִיהוּ צְפוּר דִּילִיָּה אִיהוּ מַטְטְרוּן, עֲלִיָּה
אֲתָמַר (קהלת י כ) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת
הַקּוֹל, קוֹל דְּקָרִיאַת שְׁמַע דְּאִיהוּ בְּלִיל שִׁית
יּוֹמִין דְּחוֹל וְשְׁלִיט עֲלֵיָּהוּ, וְנְטִיל הַהוּא קוֹל
וּפְרָח בִּיהַ עַד עַמּוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, דְּאִיהוּ קוֹל
יְהו"ה עַל הַמָּיִם, (תהלים כט ג) וְלִית מַיִם אֲלָא תוֹרָה,
וְאִיהוּ קוֹל יְהו"ה בְּהַדָּר, עַד שִׁית קָלִין וְאִיהוּ
שְׁבִיעָאָה לֹון בְּאִימָא.

וּבַעַל בְּנַפְּסִים יְגִיד דְּבַר (קהלת י כ), דָּא צְלוּתָא, דְּמַטִּי
לָה עַד צְדִיק חִי עַלְמִין, בְּלִיל ח"י בְּרַכָּאָן,

לשון הקודש

הקול, הקול של קריאת שמע שהוא כולל ששת ימי החל ושולט עליהם, ונטיל אותו הקול ופורח בו עד העמוד האמצעי, שהוא קול יהו"ה על המים, ואין מים אלא תורה, והוא קול יהו"ה בהדר, עד ששה קולות, והוא השביעי להם באים.

כמו זה יו"ד, הוא עשר, ה' חמש. עשר פעמים ה' הם חמשים. עשר בכל ספירה מחמש האלו, מחסד עד הוד, היסוד נוטל את כלם ונקרא ב"ל, כלול מהחמשים הללו, והכפא שלמטה ים המלח כפא הדין.

העוף שהוא הצפור שלו הוא מטטרוון, עליו נאמר כי עוף השמים יוליד את

וְאֶתְמַר בְּהוֹן (משלי י' ו') וּבָרְכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק, חַי
 הָעוֹלָמִים, וְצְלוֹתָא אִיהוּ דְבוּר דְרַכִּיבַת עָלֶיהָ,
 וְאִיהוּ מְרַפָּה לְגַבָּה בְיוֹמִין דְחוֹל, וְדָא שְׂכִינְתָא
 וְדָא אַדְנִי, קוֹל רָכִיב בְּפוּמוֹי דָּא יְהוּ"ה, וְרָזָא
 דְדְבוּר (תהלים נא יז) אַדְנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וְגוֹמֵר, וְאִיהוּ
 מְרַפָּה לְתַרְוֵייהוּ בְּגוֹנוֹא דָּא יֵאֱהַרְוֵנָה"י, וְהָכִי
 סָלִיק מִלְּא"ף כְּחוֹשְׁבֵן תְּרִין שְׁמָחַן כְּחֻדָּא, וּבְגִין דָּא
 אֶתְקַרֵי מִלְּאָךְ שֵׁר הַפְּנִים, דְעַל יַד שְׁלִיחָא דָּא
 מְתִיחְדִין בְּשִׂית יוֹמֵי דְחוֹל, אֲבָל בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא
 לָא סָלְקִין תְּרִין שְׁמָחַן אֱלִין, דְאֵינּוֹן עֲמוּדָא
 דְאֶמְצָעִיתָא וְשְׂכִינְתִיהָ, וְלָא מְתִיחְדִין עַל יְדֵי שְׁלִיחָא,
 אֲלָא בְצַדִּיק חַי עָלְמִין, וְעָלִיהָ אֶתְמַר בִּי עוֹף
 הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל, קוֹל (דף ג ע"א) דְקַרְיָאת
 שְׁמַע, וּבַעַל כְּנָפַיִם יִגִּיד דְבָר דְבוּר דְצְלוֹתָא, וְלָא

לשון הקודש

שְׁנֵי שְׁמוֹת כְּאַחַד. וְלִכְּן נִקְרָא מִלְּאָךְ שֵׁר
 הַפְּנִים, שְׁעַל יְדֵי שְׁלִיחָא זֶה מְתִיחְדִים
 בְּשִׁשַׁת יָמֵי הַחֹל, אֲבָל בְּיוֹם שַׁבַּת לָא
 עוֹלִים שְׁנֵי שְׁמוֹת אֱלֹו, שְׁהֵם עֲמוּד
 הָאֶמְצָעִי וְשְׂכִינְתוֹ, וְלָא מְתִיחְדִים עַל יְדֵי
 שְׁלִיחָא, אֲלָא בְצַדִּיק חַי הָעוֹלָמִים, וְעָלִיו
 נְאָמַר בִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל –
 הַקּוֹל שֶׁל קַרְיָאת שְׁמַע, וּבַעַל כְּנָפַיִם יִגִּיד
 דְבָר – דְבוּר שֶׁל תִּפְלָה, וְלָא עַל יְדֵי

שְׁמִינְיָה לָהּ עַד צַדִּיק חַי הָעוֹלָמִים,
 כּוֹלֵל שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה בְרָכוֹת, שְׁבָהֶם
 נְאָמַר וּבְרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק, חַי
 הָעוֹלָמִים, וְתִפְלָה הִיא דְבוּר שְׂרוּכְכַת
 עָלִיו, וְהוּא מְרַפָּה אֵלֶיהָ בְּיָמֵי הַחֹל, וְזוֹ
 שְׂכִינָה, וְזֶה אַדְנִי. קוֹל רוֹכֵב בְּפִיו זֶה
 יְהוּ"ה, וְסוּד דְדְבוּר אַדְנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח
 וְגוֹמֵר, וְהוּא מְרַפָּה לְשִׁנְיָהֶם כְּמוֹ זֶה –
 יֵאֱהַרְוֵנָה"י, וְכַף עוֹלָה מִלְּאָךְ כְּחֻשְׁבֵן

עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, וּבְגִין דָּא (משלי י כו) וְצַדִּיק יִסּוּד עוֹלָם
 הוּא כְּלִיל כְּלָא, וּבִיה מְתִיחְדִין תְּרִין שְׁמָהן אֱלִין,
 וְעַל תְּרִין שְׁמָהן אֱלִין אֲתָמַר (דחייא מז לג) אֲזִי יִרְנְנוּ עֲצֵי
 הַיַּעַר, וְנַעֲנֶה מִלְּאָד מִלְּאָד מִגּוֹ אִשָּׁא מִשְׁמַיָּא וְאָמַר, הֵן הֵן
 מַעֲשֵׂה מְרַבָּה, וְהוּוּ מִתְקַבְּצִין מִלְּאֲבֵי הַשָּׁרַת
 בְּבִמְזֻמוּטֵי חָתָן וּכְלָה. אָמַר רַעֲיָא מְהִימְנָא בְּרִידָּ יִהֵא
 בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא דְאָמַר מְלִין אֱלִין, לְיַחַדָּא בְּהוֹן
 קוּדְשָׁא בְּרִידָּ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהָ.

קוּם אֱלִיָּהוּ נְבִיאָה לִיקְרָא דְקוּדְשָׁא בְּרִידָּ הוּא
 וְשְׂכִינְתֵיהָ, וְיַתְעֲרוֹן עִמָּדָּ שְׁאָר נְבִיאֵי, וְעֵבִיד
 לִיה קְנָא בְּהֵאֵי חַבּוּרָא, וְלְכָל מִשְׁרַיִין דְּאֲזִלִין
 מִתְתַּרְכִי בְּתַר קוּדְשָׁא בְּרִידָּ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהָ,
 לְחַבְּרָא לֹון בְּהֵאֵי חַבּוּרָא, לְאַשְׁתַּבְּחָא בִּיה נְיִיחָא
 לְאֱלִין מִשְׁרַיִין דְּנִשְׁמָתִין דְּאֲזִלִין מִתְתַּרְכִין
 מִשְׂכִּינְתָא, דְּאִיָּהֵי יַחֲדָּאָה אִיכָּה יִשְׁבָּה בְּדָד (איכה א

לשון הקודש

את הקדוש-ברוך-הוא עם שְׂכִינְתוֹ.
 קוּם אֱלִיָּהוּ הַנְּבִיאָ לְכַבּוּד
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְשְׂכִינְתוֹ, וְיַתְעֲרוֹרוּ
 עִמָּדָּ שְׁאָר הַנְּבִיאִים, וְעֲשֵׂה לֹו קֶן בְּחַבּוּר
 הַזֶּה, וְלְכָל הַמְּחַנּוֹת שְׁהוֹלְכִים מְגַרְשִׁים
 אַחַר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְשְׂכִינְתוֹ,
 לְחַבְּרָם בְּחַבּוּר הַזֶּה שְׁתַּמְצָא בּוֹ מְנוּחָה
 לַמְּחַנּוֹת שֶׁל הַנְּשָׁמוֹת הַלְלוּ שְׁהוֹלְכִים

שְׁלִיחַ, וְלְכֹן צַדִּיק יִסּוּד עוֹלָם הוּא בּוֹלָל
 הַכֹּל, וּבּוֹ מְתִיחְדִים שְׁנֵי שְׁמוֹת אֱלֹו, וְעַל
 שְׁנֵי שְׁמוֹת אֱלֹו נְאֻמַּר אֲזִי יִרְנְנוּ עֲצֵי הַיַּעַר.
 וְנַעֲנֶה מִלְּאָד מִתּוֹד אִשׁ מִשְׁמַיִם וְאָמַר,
 הֵן הֵן מַעֲשֵׂה מְרַבָּה, וְהִיוּ מִתְקַבְּצִים
 מִלְּאֲבֵי הַשָּׁרַת כְּמוֹ בְּמִזְמוּטֵי חָתָן וּכְלָה.
 אָמַר רוּעָה הַנְּאָמֵן : בְּרוּךְ יְהִיֵה הַמְּנוּחָה
 הַקְּדוּשָׁה שְׁאָמַר דְּבָרִים אֱלֹו לְיַחַד בְּהֵם

א), וְלֹא־שִׁתְּכָחָא בֵּיה נִיּוּחָא לְמִשְׁרִיין דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא
 הוּא, דְּאִתְּמַר בְּהוּן ^(ישעיהו לג ז) הֵן אֲרָאֲלָם צַעְקוּ חוּצָה
 מִלְּאֲבֵי שָׁלוֹם מִר יבְכִיּוּן, וְלִית שָׁלוֹם אֲלֵא קוּדְשָׁא
 בְּרִידָא הוּא.

קוּם לְחַפְּרָא לֹון בְּתַאי חַבּוּרָא, דְּהָא פִּד אִית
 בְּיִשְׂרָאֵל מִשְׁבִּילִים, מֵאֵלִין דְּאִתְּמַר בְּהוּן
^(דניאל יד ג) וְהַמְּשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ בְּזַהַר הַרְקִיעַ, דְּאִ
 דְּאִתְּקַרִי סֵפֶר הַזֹּהַר, דִּידְעִין לְמַפְּלַח לְמֵאֲרִיחֹון,
 וְלֹא־פִקָּא אֲזַכְּרוּת דְּשִׁמְחָן דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא
 וּשְׂכִינְתִּיה בְּכּוּנָה, וְלְחַפְּרָא לֹון בְּקוּל דְּקַרִיאת
 שְׁמַע, וּבְדַבּוּר דְּעֲלוּתָא, דְּאִינוּן תְּרִין שְׁמֵחֹון
 יֵאֱהַדוּנָה"י, דְּבַהוּן בְּלִילָן פֶּל הַנוּוִי"ן וּבְנוּוִי"ן
 וְעֵשֶׂר סְפִירָן.

לשון הקודש

וְהַמְּשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ בְּזַהַר הַרְקִיעַ, זֶה
 שְׁנֵקֵרָא סֵפֶר הַזֹּהַר, שְׂיִוְדְעִים לְעַבְד אֵת
 רַבּוֹנָם וּלְהוֹצִיא אֲזַכְּרוּת שֵׁל הַשְּׁמוֹת שֵׁל
 הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּשְׂכִינְתוֹ בְּכּוּנָה,
 וְלְחַפְּרָם בְּקוּל שֵׁל קַרִיאת שְׁמַע וּבְדַבּוּר
 שֵׁל תְּפִלָּה, שְׁהֵם שְׁנֵי הַשְּׁמוֹת -
 יֵאֱהַדוּנָה"י, שְׁבִהֵם פְּלוּלִים כָּל הַהוּיּוֹת
 וְהַבְּנוּיִים וְעֵשֶׂר הַסְּפִירוֹת.

מְנַרְשִׁים מִהַשְּׂכִינָה, שֶׁהִיא יְחִידָה, אִיכָּה
 יִשְׁבֶּה בְּדָד, וְלְהַמְצִיא בּוֹ מְנוּחָה לְמַחְנוֹת
 הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֵאֲמַר בְּהֵם הֵן
 אֲרָאֲלָם צַעְקוּ חוּצָה מִלְּאֲבֵי שָׁלוֹם מִר
 יבְכִיּוּן, וְאִין שָׁלוֹם אֲלֵא
 הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

קוּם לְחַפְּרָם בְּחַבּוּר הַזֶּה, שְׁהֵרִי כְּשֵׁישׁ
 בְּיִשְׂרָאֵל מִשְׁבִּילִים, מֵאֵלִין שְׁנֵאֲמַר בְּהֵם

כַּמָּה מְלֹאכִין דְּאֵינוּן חִיוּן דְּמַרְפְּבָתָא וּשְׂרָפִים
 וְאוּפְנִים, וְכָל עֵשֶׂר בְּתוֹת דְּכְלִילָן בְּחוּן
 דְּמִשְׁמָשִׁין לְעֵשֶׂר סְפִירוֹת, בְּלָהוּ וּפְנִיָּהֶם וּכְנִפְיָהֶם
 פְּרוּדוֹת (יחזקאל א יא) לְפּוּמוֹי, לְקַבֵּל אֵלִין אֲזַכְרוֹת,
 דְּאֵינוּן יֵאֵהְדוּנָה"י, בֵּין בְּקִרְיַאת שְׁמַע בֵּין בְּצִלוֹתָא
 בֵּין בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת וְהוֹדָאוֹת, דְּבְכָל אֲזַכְרָה
 דִּיפּוֹק מְפּוּמוֹי בְּכָל אֲתֵר וּבְכָל מַמְלָל, צְרִיךְ
 לְבִזְוָנָא דִּיבּוֹר בְּאֵדְנִי קוֹל בִּיהוּ"ה, וְלִיַּחְדָּא לִזְוֵן
 בְּחֻדָּא, בִּיחּוּדָא דְּאֵיהוּ יְחִיד נְעֻלָּם, דְּמַחְבֵּר לִזְוֵן
 וּמִיַּחַד לִזְוֵן בְּחֻדָּא, וּבִיהּ צְרִיךְ הַפְּנָנָה, דְּלֹא תֵּלִיא
 לְמִימַר בִּיהּ קוֹל וְדִבּוֹר אֶלָּא מַחְשְׁבָתָא.

כַּד נְחִית קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּקִרְיַאת שְׁמַע,
 אֲתַמַּר בְּחִיוּן וְאַשְׁמַע אֶת קוֹל בְּנִפְיָהֶם (שם כד),
 בְּעֵשֶׂר מִינֵי הַלּוּלָיִם, בְּשִׁיר פְּשׁוּט דְּאֵיהוּ י' בְּתֵ"ר,

לשון הקודש

הַדְּבּוֹר בְּאֵדְנִי וְקוֹל בִּיהוּ"ה וְלִיַּחְדָּם
 בְּאֲחָד בִּיחּוּד שְׁהוּא יְחִיד נְעֻלָּם שְׁמַחְבֵּר
 אוֹתָם וּמִיַּחַד אוֹתָם בְּאֲחָד, וְבוּ צְרִיךְ
 הַכְּנָנָה, שְׁלֹא תֵּלוּי לִזְמַר בּוּ קוֹל וְדִבּוֹר,
 אֶלָּא מַחְשְׁבָה.

בְּשִׁירֵי דְּהַקְדוּשָׁא-בְּרוּךְ-הוּא בְּקִרְיַת
 שְׁמַע, נֶאמַר בְּחִיּוֹת וְאַשְׁמַע אֶת קוֹל
 בְּנִפְיָהֶם, בְּעֵשֶׂרָה מִינֵי הַלּוּלָיִם: בְּשִׁיר
 פְּשׁוּט שְׁהוּא י' בְּתֵ"ר, כְּפּוֹל שְׁהוּא י"ה

כַּמָּה מְלֹאכִים, שְׁהֵם חִיּוֹת הַמְּרַכְבָּה
 וּשְׂרָפִים וְאוּפְנִים וְכָל עֵשֶׂר הַכְּתוּת
 שְׁכְּלוּלִים בְּהֵם, שְׁמִשְׁמָשִׁים אֶת עֵשֶׂר
 הַסְּפִירוֹת, בְּלָם וּפְנִיָּהֶם וּכְנִפְיָהֶם פְּרוּדוֹת
 לְפִיו כְּנִגְדַּת הַאֲזַכְרוֹת הַלְלוּ שְׁהֵן
 יֵאֵהְדוּנָה"י, בֵּין בְּקִרְיַת שְׁמַע, בֵּין
 בְּתִפְלָה, בֵּין בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת
 וְהוֹדָאוֹת, שְׁבְכָל אֲזַכְרָה שְׁיוּצִיא מִפּוּי
 בְּכָל מְקוֹם וּבְכָל דְּבּוֹר, צְרִיךְ לְבִזְוֵן

כָּפּוּל דְּאִיהוּ י"ה חֲכָמָה וּבִינָה, מְשׁוּלָשׁ בִּיהוּ
 דְּאִיהוּ חֶסֶד גְּבוּרָה תַּפְאָרַת, מְרוּבַע בִּיהוּ
 דְּאִיהוּ נְצִיחַ הוֹד יְסוּד מְלֻכּוּת, דְּנִטְרִין צְפָרָא
 קְדִישָׁא יִשְׂרָאֵל בִּינֵיהוּ, וְקָרְאן בָּהּ לְיִשְׂרָאֵל דְּאִיהוּ
 עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, וְהֵינּוּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, הָא נְחִית
 לְגַבְתָּהּ, צְרִיךְ לְקַשְׂרָא לִיהּ בַּהֲדָה, וְלִיַּחְדָּא לִזְוֵן
 בִּיחֻדָּא חֲדָא בְּלָא פִירוּדָּא בְּלָל, וּבְגִין דָּא מָאן
 דְּשָׁח בִּנְתִיבִים עֲבִירָה הֵיא בִּידוּ הֵהִיא שִׁיחָה.

וְאַמְאֵי קְשָׁרִין לִיהּ בַּהֲדָה לְא"ח עִם ד', כְּלִילָא
 מְאַרְבַּע פְּרָשִׁין, בְּגִין דְּלֹא יְהִיא פְּרַח
 מִינָהּ, וְאַשְׁתְּאַרְת יַחֲדָה, אִיכָּה יִשְׁבָּה בְּדָד, וּבְגִין
 דָּא קְשָׁרִין לִיהּ בַּהֲדָה בְּכַמְּה קְשׁוּרֵי דְתַפְּלִי, בְּכַמְּה
 קְשׁוּרֵי דְצִיצִית, דְּלֹא יִזוּז מִינָהּ.

לשון הקודש

שְׁשָׁח בִּנְתִיבִים אוֹתָהּ שִׁיחָה, עֲבָרָה הֵיא
 בִּידוּ.

וְלָמָּה קוֹשְׁרִים אוֹתוֹ עִמָּה לְא"ח עִם ד'
 כְּלוּלָה מְאַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת? כְּדֵי שְׁלֹא יִהְיֶה
 פּוֹרַח מִמֶּנָּה וְתִשָּׂאֵר יַחֲדָה, אִיכָּה יִשְׁבָּה
 בְּדָד, וּמִשּׁוּם זֶה קוֹשְׁרִים אוֹתוֹ עִמָּה
 בְּכַמְּה קְשׁוּרֵי תַפְּלִין בְּכַמְּה קְשׁוּרֵי צִיצִית
 שְׁלֹא יִזוּז מִמֶּנָּה.

חֲכָמָה וּבִינָה, מְשׁוּלָשׁ בִּיהוּ שְׁהוּא
 חֶסֶד גְּבוּרָה תַּפְאָרַת, מְרֻבַּע בִּיהוּ
 שְׁהוּא נְצִיחַ הוֹד יְסוּד מְלֻכּוּת,
 שְׁשׁוּמְרִים אֵת הַצִּפּוֹר הַקְּדוּשָׁה – יִשְׂרָאֵל
 – בִּינֵיהֶם, וְקוֹרְאִים בָּהּ לְיִשְׂרָאֵל שְׁהוּא
 הַעֲמוּד הָאַמְצְעִי, וְהֵינּוּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל חֲרִי
 יוֹרֵד אֵלֶיהָ, צְרִיךְ לְקַשְׂרוֹ עִמָּה, וְלִיַּחְדָּם
 בִּיחֻד אֶחָד לְלֹא פִירוּד בְּלָל. וְלְבָנֵי מִי

וְכָל קָשֶׁר אִיהוּ מִסְטָרָא דְאֵת י', וְתָרִין קִשְׁרִין
 אֲנֹן, דְאֲנֹן קִשְׁר דְרִישָׁא קִשְׁר דְדְרוּעָא
 שְׁמַאלָא, וְאֲנֹן י"י מִן יֵאֵהוּדְנָה"י, יְהו"ה אַרְבַּע
 פְּרָשִׁין דְתַפְלִי, וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהו"ה
 וְכו' (דברים כח י'). אַדְנִי אַרְבַּע בְּתֵי דְתַפְלִי, אֵהִי"ה אֲשֶׁר
 אֵהִי"ה מְלַגְאוּ דְתַפְלִי, בְּחַד וְעֶשְׂרִין אֲזַכְרוֹת
 דְתַפְלִין דְרִישָׁא וּבְחַד וְעֶשְׂרִין אֲזַכְרוֹת דְתַפְלִין דְיָד,
 וְדָא אִימָא עֲלָאָה, תַּפְלִי דְמְאָרִי עֲלִמָא קְאָרִינֵן
 לִיה, תַּפְלִין עַל רִישָׁא דְעֵמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, כְּסִי
 לִיה אִימָא בְּגַדְפָּהָא דְאִינוּן רְצוּעִין דְתַפְלִי, וְקִשְׁרִין
 לִיה יִשְׂרָאֵל בְּשִׁכְנֵינָתָא תַּתְּאָה בְּתַפְלִין דְיָד, וְלִיה
 אָמְרִין שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, בְּרָא דְסָבָא דְסָבִין, וְדָא
 חֲכָמָה עֲלָאָה, וְעַל שְׁמִיָּה אֲתַקְרִי עֵמוּדָא
 דְאֲמַצְעִיתָא יִשְׂרָאֵל, שִׁיר א"ל שִׁיר מִשְׁמַאלָא שִׁיר

לשון הקודש

וְזוּ הָאֵם הַעֲלִינָה, תַּפְלִין שֶׁל רַבּוֹן הָעוֹלָם
 קוֹרְאִים לוֹ, תַּפְלִין עַל רֵאשִׁי הָעֵמוּד
 הָאֲמַצְעִי. מְכַסֶּה אוֹתוֹ הָאֵם בְּכַנְפֶיהָ,
 שֶׁהֵן רְצוּעוֹת הַתַּפְלִין, וְקוֹשְׂרִים אוֹתוֹ
 יִשְׂרָאֵל עִם הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה בְּתַפְלִין
 שֶׁל יָד, וְלוֹ אוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, הַבֵּן
 שֶׁל זָקֵן הַזְּקֵנִים, וְזוֹ חֲכָמָה עֲלִינָה, וְעַל
 שְׁמוֹ נִקְרָא הָעֵמוּד הָאֲמַצְעִי יִשְׂרָאֵל, שִׁיר
 א"ל, שִׁיר מִשְׁמַאל, שִׁיר שֶׁל לְוִי, א"ל

וְכָל קָשֶׁר הוּא מִצַּד שֶׁל הָאוֹת י', וְשְׁנֵי
 קִשְׂרִים הֵם, שְׁהֵם קִשְׁר שֶׁל רֵאשִׁי, הַקִּשְׁר
 שֶׁל זְרוּעֵ שְׁמַאל. וְהֵם י' מִן יֵאֵהוּדְנָה"י.
 יְהו"ה – אַרְבַּע פְּרָשִׁוֹת הַתַּפְלִין, וְרָאוּ
 כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהו"ה וְכו'. אַדְנִי
 – אַרְבַּע בְּתֵי הַתַּפְלִין. אֵהִי"ה אֲשֶׁר
 אֵהִי"ה – מִבְּפָנִים שֶׁל הַתַּפְלִין, בְּעֶשְׂרִים
 וְאַרְבַּע אֲזַכְרוֹת הַתַּפְלִין שֶׁל רֵאשִׁי
 וּבְעֶשְׂרִים אַרְבַּע אֲזַכְרוֹת הַתַּפְלִין שֶׁל יָד,

הַלְוִיִּם, אִלּוּ מִיּוֹמֵנָא דְכַהֲנֵינָא, עֲמוּדָא דְאַמְצָעֵיתָא
 (ד' ג ע"ב) יִשְׂרָאֵל כְּלִיל תְּרוּיָהוּ, חֲכָמָה נְחִית בְּבִרְכָתָא
 דְכַהֲנָא בְּיּוֹמֵנָא, וּבֵיהּ הַרוּצָה לְהַחֲכִים יַדְרִים, אִימָא
 נְחִית בְּקְרוּשָׁה דְלִיּוּאֵי מִשְׁמָאלָא, וּבֵיהּ הַרוּצָה
 לְהַעֲשִׂיר יַצְפִּין, עֲמוּדָא דְאַמְצָעֵיתָא קְשׁוּרָא
 דְתְרוּיָהוּ יַחֲדָא דְתְרוּיָהוּ.

אוּף חָכִי יִסוּד חֵי עֲלָמִין, קְשׁוּרָא דְעֲמוּדָא
 דְאַמְצָעֵיתָא וְשְׂכִינְתָא תְתָאָה, בְּאֵן אֲתֵר
 בְּצִלוֹתָא, דְבֵיהּ כְּלִיל תְּמִינֵי סְרִי בְּרַכָּאן, וּבֵיהּ
 מְתִיחְדִין תְּרִין שְׂמָהן בְּחָדָא אֵינוּן יַאֲהֲדוּנָה"י,
 וְחַבּוּרָא דְתְרִין שְׂמָהן צְרִיכִין בְּחֲשָׂאֵי, וְרוּזָא דְמִלָּה
 (יחזקאל א כה) בְּעַמְדָם תְּרַפִּינָה כְּנַפְיָהן, בְּעַמְדָם יִשְׂרָאֵל
 בְּצִלוֹתָא דְעַמִּידָה חִיוּוֹן תְּרַפִּינָה כְּנַפְיָהֶם דְלֹא
 לְמִשְׁמַע בְּהוֹן קָלָא, דְתַמָּן קוּל דְמָמָה דְקָה (מ"א

לשון הקודש

העמוד האמצעי והשכינה התחתונה באיזה מקום בתפלה, שבו כלולים שמונה עשרה ברכות, ובו מתחילים שני שמות כאחד – הם יאהדונה"י, וחבורם של שני השמות צריכים בחשאי, וסוד הדבר – בעמדם תרפינה כנפיהן. בעמדם ישראל בתפלת העמידה, החיות תרפינה כנפיהם שלא להשמיע בהם

מזמין של הכהנים, העמוד האמצעי ישראל כולל את שניהם. החכמה יורדת בברכת הפהן במזמין, ובו הרוצה להתחבים ידרים, האם יורדת בקדשת הלויים משמאל, ובו הרוצה להעשיר יצפין. עמוד האמצעי הקשר של שניהם, היחוד של שניהם.

אם כך יסוד חי העולמים, הקשר של

יט יב), קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים דְּאִיהוּ בְּעַמִּידָהּ, בְּגִין דְּתַמּוּן
קִאתָא מַלְכָּא.

דְּהָא בְּרוּחַ גְּדוּלָה וּבְרַעַשׁ וּבְאֵשׁ, דְּאִשְׁתַּמְעוּן
בְּהוֹן גְּדַפֵּי חִוּוֹן לָא אֲתָא מַלְכָּא, אֱלֵא
בְּקוּל דְּמָמָה דְּקָה, דְּאִיהוּ בְּתַר רוּחַ רַעַשׁ אֵשׁ,
וְאִיהוּ רְבִיעָא לֹון, וְעַלִּיהוּ אָמַר יְחֻזְקָאֵל (א ד), וְאִרְא
וְהִנֵּה רוּחַ סְעָרָה בָּאָה מִן הַצָּפוֹן, עָנָן גְּדוּל, וְאֵשׁ
מִתְּלַקְחָת, הָא אֵינֹון תְּלִית, דְּרַכִּיבִין בְּהוֹן תְּלִית אֲתוּוֹן
הו"ה, קוּל דְּמָמָה דְּקָה דָּא י' מִן הוּהו"י, וְאִיהוּ י' מִן
אדנ"י, תַּמּוּן קָא אֲתָא מַלְכָּא דְּאִיהוּ יְהו"ה. דְּכָל תְּוִי"ה
דְּשְׁלִיט ה' עַל ו' ה' עַל י' נִזְקָבָא אִיהוּ תְּהוּי"ה, בְּגוּן
טְפָה דְּנִזְקָבָא כִּד שְׁלִיט עַל טְפָה דְּדְכוּרָא בַת אִיהוּ.

אֲתָא אֵלֶיהוּ וְכָל מְאִירֵי מְתִיבְתָּא, וְאִשְׁתַּטְּחוּ
קַמִּיהּ וְאָמְרוּ, סִינֵי סִינֵי מָאן יָכִיל לְמִימַר

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

מִתְּלַקְחָת. הָרִי הֵם שְׁלֵשׁ, שְׂרוּכְבִים בְּהֵם
שְׁלֵשׁ הָאוֹתִיּוֹת הוּהו"ה. קוּל דְּמָמָה דְּקָה, זֵו
י' מִן הוּהו"י, וְהִיא י' מִן אדנ"י, שָׁם בָּא
הַמְלָךְ שֶׁהוּא יְהוּ"ה, שְׁכָל הוּי"ה
שְׁשׁוּלְמַת ה' עַל ו', ה' עַל י', נְקֻבָּה הִיא
הַהוּי"ה, כְּמוֹ טְפָה שֶׁל נְקֻבָּה כְּשֶׁשׁוּלְמַת
עַל הַטְּפָה שֶׁל זָכָר, הִיא בַת.

בָּא אֵלֶיהוּ וְכָל רְאִשֵׁי הַיְשִׁיבָה,
וְהִשְׁתַּטְּחוּ לְפָנָיו וְאָמְרוּ: סִינֵי, סִינֵי, מִי

קוּל, שְׁשָׁם קוּל דְּמָמָה דְּקָה, קֹדֶשׁ
הַקְּדוּשִׁים שֶׁהוּא בְּעַמִּידָהּ, מְשׁוּם שְׁשָׁם
בָּא הַמְלָךְ.

שְׁתַּרֵּי בְרוּחַ גְּדוּלָה וּבְרַעַשׁ גְּדוּל וּבְאֵשׁ,
שְׁשִׁמְעִים בְּהֵם כְּנִפֵי הַחַיּוֹת, לָא בָּא
הַמְלָךְ, אֱלֵא בְּקוּל דְּמָמָה דְּקָה, שֶׁהִיא
אַחַר רוּחַ רַעַשׁ וְאֵשׁ, וְהִיא רְבִיעִית לְהֵם,
וְעַלִּיהֶם אָמַר יְחֻזְקָאֵל, וְאִרְא וְהִנֵּה רוּחַ
סְעָרָה בָּאָה מִן הַצָּפוֹן עָנָן גְּדוּל וְאֵשׁ

מִלִּין קִמָּד, אֶלָּא בְּקוּל דְּמָמָה דְּקָה, דְּבִפּוּמָּד קָא
 אֲתִי מִלְכָּא, קוּם אֵלֵיהּוּ תַקִּין לְבוּשֵׁי מִלְכָּא
 וּמְטְרוֹנִיתָא, דְּאַנְתָּ בְּהֵנָּא, תַקִּין לִיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיד
 הוּא אַרְבַּע בְּגֵדֵי לָבָן, וְאַרְבַּע בְּגֵדֵי זָהָב
 לְמְטְרוֹנִיתָא, דְּאַתְמַר בָּהּ (תהלים מה יד) כָּל כְּבוֹדָה בַּת
 מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמְּשַׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה.

אַרְבַּע בְּגֵדֵי לָבָן כְּלָהוּ רַחֲמֵי בְּשָׂמָא דִּיהו"ה,
 וְלִית מָאן דְּמַחִיל בְּחֹזן עֲרִיזִין אֶלָּא אִיהוּ,
 אַרְבַּע בְּגֵדֵי זָהָב כְּלָהוּ דִּינָא מִסְטָרָא דְּאֲדַנִּי, וְלִית
 מָאן דְּמַחִיל עַל עֲבוּדָה זָרָה אֶלָּא אִיהוּ, דְּשִׁלְטָאן
 שְׂפָחָה בְּאַתְר דְּגִבּוֹרְתָהּ.

כְּשִׁמְיָה בֵּן כְּרִסְיָיָה, בֵּן לְבוּשִׁיָּה, וּבְאֵלִין לְבוּשִׁין
 לָא אֶתְלַבֵּשׁ עַד כְּעַן מִיּוֹמָא דְּאַתְחַרַּב
 בִּי מִקְדְּשָׁא, דְּהָא כְּתִיב (ישעיה ג) אֶלְבִּישׁ שָׁמַיִם

לשון הקודש

יהו"ה, ואין מי שמוחל בהם עריות אלא
 הוא. ארבעה בגדי זהב כלם דין מצד של
 אדנ"י, ואין מי שמוחל על עבודה זרה
 אלא היא, ששולטים שפחה במקום
 גְּבֻרְתָּהּ.

כְּשִׁמּוֹ בֵּן כְּסָאוֹ, בֵּן לְבוּשׁוֹ, וּבְלְבוּשִׁים
 הִלְלוּ לָא מִתְלַבֵּשׁ עַד כְּעַת מִיּוֹם שְׁנַחֲרַב
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁהָרֵי כְּתוּב אֶלְבִּישׁ שָׁמַיִם

יכול לומר דברים לפניך, אלא בקול
 דממה דקה שפפיק בא המלך. קום
 אליהו, תקן לבושי המלך והגבירה,
 שאמה בהן. תקן לקדוש-ברוך-הוא
 ארבעה בגדי לבן, וארבעה בגדי זהב
 לגבירה, שנאמר בה כל כבודה בת מלך
 פנימה ממשבצות זהב לבושה.

אַרְבַּעַת בְּגֵדֵי לָבָן כְּלָם רַחֲמִים בְּשֵׁם שֶׁל

קדרות, ושכינתא אתמר בה (שיר א ו) אל תראני
 שאני שחרחרת, בגין דאיהי בגלותא, וכרסיא
 דילה פנימא בחובין דישראל, דתמן נשמתין
 דישראל, ובגין דא זכאה איהו מאן דתקין לה
 כרסיא בגלותא דילה, בפקודין דילה, פתר
 דאיהו מתמן כרסיא פנים בניניהו, ואסתלק שם
 יהו"ה מתמן, דאיהו לא שריא באתר פנים, הדא
 הוא דכתיב (ויקרא כא כא) כל איש אשר בו מום לא
 יקרב, אוף הכי בגשמתא פנימא לא שריא.

זכאה איהו מאן דאשלים נשמתיה, לשריא ביה
 שם יהו"ה, ועביד ליה כרסיא לגביה,
 וזכאה פומא דמתתבר בה קודשא בריך הוא עם
 שכינתיה דאיהו תורת יהו"ה, וזכאה איהו מאן
 דלביש מלכא ומטרוניתא בעשר ספירן דבריאה,
 דכלילן בשם יאהדונה"י, בשמיה פן לבושהי.

לשון הקודש

אשר יהיה בו מום לא יקרב, אף כף
 בגשמה פגומה לא שורה.

אשרי מי שמשלים נשמתו להשרות בה
 שם יהו"ה ועושה לו כסא אליו, ואשרי
 הפה שמתתבר בו הקדוש-ברוך-הוא
 ושכינתו, שהיא תורת יהו"ה, ואשרי
 הוא מי שמלביש המלך והגבירה בעשר
 הספירות של בריאה שכלולים בשם

קדרות, ובשכינה נאמר אל תראני שאני
 שחרחרת, משום שהיא בגלות, והכסא
 שלה פגום בהטאי ישראל, ששם
 הנשמות של ישראל, ולכן אשרי מי
 שמתקן לה כסא בתפלתו, במצוות שלו.
 אחר שהוא משם, הכסא פגום בגלגלם,
 ומסתלק שם יהו"ה משם, שהוא לא
 שורה במקום פגום. זהו שכתוב כל איש

וּמֵאֵן דְּתַקִּין לִיהּ סוּסְיָא, דְּאִתְמַר בָּהּ (שיר א ט)
 לְסַסְתִּי בְּרַכְבֵּי פְרַעָה דְּמִיתִידְ רַעֲיָתִי,
 דְּאִיהִי מְרַכְבָּה דִּילִיָּהּ, דְּבִזְמִי דְּשַׁבְּתוֹת וַיָּמִים
 טוֹבִים אִיהוּ לְבוּשׁ לְבוּשֵׁי מַלְכוּתָא, דְּאִינוּן עֶשְׂר
 סְפִירוֹת דְּבְרִיאָה, וּבִזְמִי דְּחוּל לְבוּשׁ עֶשְׂר פְּתוֹת
 דְּמַלְאָכֵיָא, דְּמִשְׁמֵשֵׁי לֹון לְעֶשְׂר סְפִירָן דְּבְרִיאָה.

דְּעֶשְׂר סְפִירוֹת דְּאֶצִּילוֹת מַלְכָּא בְּהוּן, אִיהוּ
 וַגְּרַמִּיהַּ חַד בְּהוּן, אִיהוּ וַחֲזִינוּ חַד בְּהוּן,
 מַה דְּלֹאוּ הָכִי בְּעֶשְׂר סְפִירוֹת דְּבְרִיאָה, דְּלֹאוּ אִינוּן
 וַחֲזִיָּהוּן חַד, לֹאוּ אִינוּן וַגְּרַמִּיהוּן חַד.

וְעַלֵּת עַל כֹּלָּא הוּא נְהִיר (נ"א נְחִית) בְּעֶשְׂר סְפִירוֹת
 דְּאֶצִּילוֹת, וּבְעֶשְׂר סְפִירוֹת דְּבְרִיאָה, וְנְהִיר
 בְּעֶשְׂר פְּתוֹת דְּמַלְאָכֵיָא, וּבְעֶשְׂר גְּלַגְלֵי דְּרַקִּיעָא,
 וְלֹא אֶשְׁתַּנִּי בְּכֹל אֲתַר. (דף ט"ו ע"א) קוּם יַחְזַקְאֵל נְבִיאָה,

לשון הקודש

שְׁעֶשְׂר סְפִירוֹת שֶׁל הָאֶצִּילוֹת, הַמְלֻךְ
 בְּהֶם, הוּא וְעֶצְמוֹ אֶחָד בְּהֶם, הוּא וַחֲזִינוּ
 אֶחָד בְּהֶם, מַה שְּׂאִין בֵּן בְּעֶשְׂר הַסְפִירוֹת
 שֶׁל הַבְּרִיאָה, שֶׁהֵם וַחֲזִיָּהֶם אֵינֶם אֶחָד,
 שֶׁהֵם וְעֶצְמָם אֵינֶם אֶחָד.

וְעַלֵּת עַל הַכֹּל, הוּא מְאִיר (יורד) בְּעֶשְׂר
 סְפִירוֹת שֶׁל אֶצִּילוֹת, וּבְעֶשְׂר הַסְפִירוֹת
 שֶׁל בְּרִיאָה, וּמְאִיר בְּעֶשְׂר פְּתוֹת שֶׁל
 מַלְאָכִים, וּבְעֶשְׂרֵה גְּלַגְלֵי הַרְקִיעַ, וְלֹא

יֵאֵהוּדוּנְהָ"י, כְּשֵׁמוֹ בֵּן לְבוּשֵׁיו.

וּמִי שֶׁמְתַקֵּן לוֹ סוּסְיָא, שְׁנֵאֲמַר בָּהּ
 לְסַסְתִּי בְּרַכְבֵּי פְרַעָה דְּמִיתִידְ רַעֲיָתִי,
 שֶׁהִיא מְרַכְבָּה שְׁלוֹ, שְׁבִימֵי הַשַּׁבְּתוֹת
 וַיָּמִים טוֹבִים הוּא לְבוּשׁ בְּלְבוּשֵׁי מַלְכוּת,
 שֶׁהֵן עֶשְׂר סְפִירוֹת שֶׁל בְּרִיאָה, וּבִימֹת
 הַחַל לְבוּשׁ בְּעֶשְׂר פְּתוֹת שֶׁל מַלְאָכִים
 שְׁמִשְׁמֵשִׁים אוֹתָם, אֵת עֶשְׂר סְפִירוֹת
 הַבְּרִיאָה.

לְגַלְּאָה אֵלַיִן מְרֵאוֹת קַמִּי שְׂכִינְתָא, דְּאִתְּמַר בְּהוֹן
 (יחזקאל א יג) וְדַמּוֹת הַחַיּוֹת מְרֵאֵיהֶם כְּנַחְלֵי אֵשׁ, בְּנִקּוּדֵי
 אֲוֵרֵיתָא וְטַעְמֵי דְּאֲוֵרֵיתָא, דְּעֵלְיֵיהּ דְּאִתְּוֹן אִתְּמַר
 (שם) וְדַמּוֹת הַחַיּוֹת, מְרֵאֵיהֶם כְּנַחְלֵי אֵשׁ אֵלַיִן אֵינּוֹן
 נְקוּדֵין, בּוּעָרוֹת כְּמֵרְאָה הַלְּפָדִים אֵלַיִן טַעְמֵי, וּבְהוֹן
 (דניאל יב ג) וְהַמְּשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ בְּזַהַר הַרְקִיעַ, וְהַמְּשַׁבְּלִים
 אֵלַיִן אִתְּוֹן, יִזְהָרוּ אֵלַיִן נְקוּדֵין דְּנִתְּרִין בְּהוֹן, כְּזַהַר
 אֵלַיִן טַעְמֵי.

וְשְׂכִינְתָא כְּלִילָא מְכַלְהוּ, עֲלָה אִתְּמַר (יחזקאל א יג)
 הִיא מִתְּחַלְּקַת בֵּין הַחַיּוֹת, דְּאֵינּוֹן חֵיוֹן
 עֲלָאִין דְּנְקוּדֵי דְּטַעְמֵי, וְחֵיוֹן תְּתָאִין דְּנְקוּדֵי
 דְּאִתְּוֹן, כְּגֵוּוֹנָא דָּא הֵּ, וְאֵנּוֹן סְגוּלַתָּא לְעִילָא תְּלַת
 חֵיוֹן עִילָאִין, דְּרִמְיוּזִין י' י' י' בְּרֵאשֵׁי תִיבוֹת יְהוּ"ה
 יְהוּ"ה יְהוּ"ה, וְאֵינּוֹן יְהוּ"ה מְלַךְ יְהוּ"ה מְלַךְ יְהוּ"ה

לשון הקודש

יִזְהָרוּ - אֵלּוּ הַנְּקֻדּוֹת שְׂמֵאִירוֹת בְּהֶם,
 כְּזַהַר - אֵלּוּ הַטַּעְמִים.

וְהַשְׂכִּינְתָּה כְּלוּלָה מִכְּלָם, עֲלֵיהּ נֹאמַר
 הִיא מִתְּחַלְּקַת בֵּין הַחַיּוֹת, שְׁהֵן הַחַיּוֹת
 הָעֲלִיוֹנוֹת שֶׁל נְקֻדּוֹת הַטַּעְמִים, וְחַיּוֹת
 הַתְּתוֹנוֹת שֶׁל נְקֻדּוֹת הָאוֹתִיּוֹת, כְּמוֹ זֶה:
 הֵּ וְהֵם סְגוּלַתָּא לְמַעְלָה, שֶׁלֹּשׁ חַיּוֹת
 עֲלִיוֹנוֹת שְׂרִמְיוּזִין י' י' י' בְּרֵאשֵׁי תִבוֹת
 יְהוּ"ה יְהוּ"ה יְהוּ"ה יְהוּ"ה, וְהֵם יְהוּ"ה מְלַךְ,

מִשְׁתַּנֵּה בְּכָל מְקוֹם. קוּם יְחֻזְקָאֵל הַנְּבִיא
 לְגַלּוֹת אֶת הַמְּרֵאוֹת הַלְלוּ לְפָנֵי הַשְׂכִּינְתָּה,
 שְׁנֹאמַר בְּהֶם וְדַמּוֹת הַחַיּוֹת מְרֵאֵיהֶם
 כְּנַחְלֵי אֵשׁ, בְּנִקּוּדֵי הַתּוֹרָה וְטַעְמֵי
 הַתּוֹרָה, שְׁעַל הָאוֹתִיּוֹת נֹאמַר וְדַמּוֹת
 הַחַיּוֹת, מְרֵאֵיהֶם כְּנַחְלֵי אֵשׁ אֵלּוּ הֵם
 הַנְּקֻדּוֹת, בְּעָרוֹת כְּמֵרְאָה הַלְּפָדִים אֵלּוּ
 הַטַּעְמִים, וּבְהֶם וְהַמְּשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ כְּזַהַר
 הַרְקִיעַ. וְהַמְּשַׁבְּלִים - אֵלּוּ הָאוֹתִיּוֹת,

יְמַלְךְ, אֲנִפִי תִלַּת חִיּוּן עֵילָאִין, דְּאִינוּן חֶסֶד
 גְּבוּרָה תַפְאֲרָת, וְלַתְּתָא סְגוּלָּה דְּאִינוּן חִיּוּן
 תַּתְּאִין, אֲנִפִי נַצְ"ח יְסוּד וְהוּד, דְּרַמְיִזוּן בִּיבְרַכְךָ
 יְהוּ"ה יֵא"ר יְהוּ"ה יִשְׁ"א יְהוּ"ה, נְקוּדָה דְּאֶמְצָעִיתָא
 חִיָּה שְׁשֻׁמָּה אָדָם פְּגוּזָא דָּא הִי, הִיא מִתְהַלְכַת בֵּין
 הַחַיּוֹת, דְּאִינוּן תִּלַּת לְעֵילָא, וְתִלַּת לְתַתָּא, פְּגוּזָא
 דָּא הִי.

אִיהִי רְבִיעָא לְכָל תִּלַּת, וְשְׁבִיעָא לְשִׁית. וְרָזָא
 דְּתִלַּת חִיּוּן תַּתְּאִין, עַל־יְהוּ אִיהוּ קָא רַמְיִז
 וַיְהִי בְשָׁלְשִׁים שָׁנָה (יחזקאל א א), וְעַל נְקוּדָא
 דְּאֶמְצָעִיתָא קָא רַמְיִז בְּרַבִּיעִי, דְּאִיהוּ אַרְבַּע אֲנִפִי
 אָדָם, חֲכָמָה עֲלָאָה כ"ח מ"ה, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (שם כו)
 דְּמוֹת כְּמֵרָאָה אָדָם עָלְיוּ מְלַמְעָלָה, וְכֹלָא בְּרָזָא
 דְּנְקוּדֵי דְּאֶת הִי.

לשון הקודש

היא רביעית לכל השלש ושביעית
 לשש. והסוד של שלש החיות
 התחתונות, עליהם הוא רומז ויהי
 בשלשים שנה, ועל הנקודה שבאמצע
 רומז ברביעי, שהוא ארבע פני אדם,
 חכמה עליונה - כ"ח מ"ה, שנאמר בו
 דמות כמראה אדם עליו מלמעלה, והכל
 בסוד הנקודות של אות ה.

יהו"ה מלך, יהו"ה ימלך, פני שלשת
 החיות העליונות שהן חסד גבורה
 תפארת. ולמטה סגול שהם החיות
 התחתונות - פני נצ"ח יסוד והו"ד,
 שרמוזים ביברכך יהו"ה, יא"ר יהו"ה,
 יש"א יהו"ה. הנקודה של האמצע - חיה
 ששמה אדם, כמו זה: ה, היא מתהלכת
 בין החיות, שהם שלש למעלה ושלש
 למטה, כמו זה: ה.

בַּחֲמִשָּׁה לַחֲדָשׁ, דָּא אַתְּ ה', דְּאִיהִי אֱלֹהִים,
בְּנוּי לְשֵׁם יְהו"ה, וְאִיהִי פְּרַסְיָא, דְּהָכִי
סְלִיק הַכֶּסֶ"א בְּחוּשְׁבֹן אֱלֹהִים.

וְאִיהִי כְּתָר עֲלִיוֹן, חֲמִישָּׁא לְאַרְבַּע חִיוּן עֲלָאִין,
וְחֲמִישָּׁא לְאַרְבַּע תַּתְּאִין, וְאִיהִי פְּרַסְיָא
לְמַאֲרֵי כְּלָא, אֲדוֹן עַל כְּלָא, דְּאִיהִי טָמִיר וְנָנוּ.

וְאִי תִימָא דְרָזָא דָּא חֲזָא יְחֻקְאֵל, לָא הָזָה אֱלָא
דְּמוֹת דְּאֵלִין חִיוּן, וְלָא דְחֲזָא חִיוּן, אֱלָא
בְּמִלְכָּא דְשַׁלַּח שְׁטָר בְּחוֹתְמֵיהּ, וְדִיּוֹקְנָא דְמִלְכָּא
רְשִׁימָא עַל שַׁעֲנָה מְחוֹתְמֵיהּ. דְּבִסְפִירָן דְּאֲצִילוֹת
אִיהִי דִיּוֹקְנָא דְמִלְכָּא מִמֶּשׁ, וּבִסְפִירָן דְּבְרִיאָה
חוֹתְמָא דְמִלְכָּא, וּבִסְפִירָן דִּיִּצְרָה וּבְמִלְאָכִין דְּאִינוּן
חִיוּן צִיּוּרָא דְחוֹתְמָא בְּשַׁעֲנָה, וּבְגִין דָּא אֲתָמַר
בְּמִרְאוֹת יְחֻקְאֵל (שם) דְּמוֹת כְּמִרְאָה אָדָם, וְדְמוֹת

לשון הקודש

הָזָה אֱלָא דְמוֹת הַחַיּוֹת הָאֵלֶּה, וְלָא
שְׂרָאָה חַיּוֹת, אֱלָא כְּמוֹ מִלְכָּא שְׁשַׁלַּח שְׁטָר
בְּחוֹתְמוֹ, וְדִיּוֹקְנָא מִלְכָּא רְשׁוּם עַל שַׁעֲנָה
מְחוֹתְמוֹ, שְׁבִסְפִירוֹת הָאֲצִילוֹת הוּא
דִיּוֹקְנָא מִלְכָּא מִמֶּשׁ, וּבִסְפִירוֹת הַבְּרִיאָה –
חוֹתְמֵי מִלְכָּא, וּבִסְפִירוֹת הַיִּצְרָה
וּבְמִלְאָכִים שְׁהֵם חַיּוֹת – הַצִּיּוּר שֶׁל
הַחוֹתְמֵי בְּשַׁעֲנָה. וְלִכְּנָן נֹאמַר בְּמִרְאוֹת

בַּחֲמִשָּׁה לַחֲדָשׁ, זֶה הָאוֹת ה', שְׁהִיא
אֱלֹהִים, בְּנוּי לְשֵׁם יְהו"ה, וְהִיא הַכֶּסֶ"א,
שְׁכָד עוֹלָה הַכֶּסֶ"א בְּחוּשְׁבֹן אֱלֹהִים.
וְהִיא כְּתָר עֲלִיוֹן חֲמִישִׁית לְאַרְבַּע
הַחַיּוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת, וְחֲמִישִׁית לְאַרְבַּע
הַתַּתְּחוֹנוֹת, וְהִיא כֶּסֶ"א לְרִבּוֹן הַכֹּל, אֲדוֹן
עַל הַכֹּל, שְׁהוּא טָמִיר וְנָנוּ.
וְאֵם תֹּאמַר שֶׁסּוּד זֶה רָאָה יְחֻקְאֵל – לָא

הַחַיִּוֹת, וְלֹא הַחַיִּוֹת מִפֶּשַׁע. לְמָאן דְּכָל יוֹמוֹי לֹא
תָּזָא מִלְּבָא, וְהָוָה בֶּן כְּפָר, וְשָׂאִיל בְּגִינִיָּה, וְרַשִּׁימִין
לִיָּה עַל טַבְלָא אוּ עַל גִּיּוֹר דִּיזְקָנִיָּה.

וְאִית נְקוּדָה דְּכָל עֲלָמָא תְּלִיא תְּחֻתָּהּ, בְּגוֹן
שְׁמֵשָׁא לְגַבֵּי תַתְּאִין, אֶתְחַזֵּיא לְבַנֵּי נְשָׂא
תְּחֻת רְקִיעָא בְּנְקוּדַת קַמְ"ץ, וְאִיהוּ כְּפָה זְמַנִּין רַב
מִכָּל אֲרַעָא, כָּל שְׁבִין נְקוּדִין דְּאֹרֵייתָא, לְגַבֵּי גוּבָה
דְּלַחֲזוֹן, וְאֶתְחַזֵּיין לָן נְקוּדִין. (עד פאן).

וְאֲנִי בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה עַל נְהַר כְּבָר (יחזקאל א א), דָּא
נְהַר דִּינּוֹר נְגִיד וְנַפִּיק מִן קְדָמוּהֵי, אֶלְף
אַלְפִים יִשְׁמְשׁוּנִיָּה, וְרַבּוּא רַבּוֹן דְּמִלְּאכֵיָּא קְדָמוּהֵי
יְקוּמוּן, דִּינָא יְתִיב, וְסַפְרִין פְּתִיחוּ (דניאל ז י'). דְּאִינוּן
תְּלַת סַפְרִין דְּנִפְתְּחִין בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וּבֵיה טַבְלִין
נִשְׁמַתִּין בְּהַאי נְהַר דִּינּוֹר, מְזוּזַתְמָתָן דְּמְזוּזַתְמִין

לשון הקודש

נְקוּדוֹת הַתּוֹרָה לְגַבֵּי גְבָהֶם, וְנִרְאוֹת לְנוּ
הַנְּקוּדוֹת. (עד פאן).

וְאֲנִי בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה עַל נְהַר כְּבָר - זֶה
נְהַר דִּינּוֹר שְׁשׁוּפֵעַ וְיוֹצֵא מִלְּפָנָיו, אֶלְף
אַלְפִים יִשְׁמְשׁוּ אוֹתוֹ, וְרַבּוּא רַבְּבוֹת שָׁל
מִלְּאכֵים עוֹמְדִים לְפָנָיו, הַדִּין יוֹשֵׁב,
וְהַסְּפָרִים נִפְתְּחוּ, שְׁהֵם שְׁלֹשַׁת הַסְּפָרִים
שֶׁנִּפְתְּחִים בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וּבו טַבְלוֹת
הַנִּשְׁמָתוֹת בְּנְהַר דִּינּוֹר הַזֶּה מְזוּזַתְמָתָן

יְחֻזְקָאֵל, דְּמוֹת כְּמֵרָאָה אָדָם, וְדָמוֹת
הַחַיִּוֹת, וְלֹא הַחַיִּוֹת מִפֶּשַׁע. לְמִי שְׁכָל יִמְיוֹ
לֹא רָאָה מְלַךְ וְהָיָה בֶּן כְּפָר, וְשָׂאִל
בְּשִׁבְלוֹ, וְרוּשְׁמִים לוֹ עַל טַבְלָה אוּ עַל
גִּיּוֹר אֶת דִּיזְקָנֵי.

וְיֵשׁ נְקוּדָה שְׁכָל הָעוֹלָם תְּלִוֵי תְּחֻתֶיהָ,
כְּמוֹ הַשְּׁמֵשׁ אֶל הַתְּחֻתוֹנִים נִרְאִית לְבַנֵּי
אָדָם תְּחַת הָרְקִיעַ כְּנְקוּדַת קַמְ"ץ, וְהִיא
כְּפָה פְּעָמִים גְּדוּלָה מִכָּל הָאָרֶץ, כָּל שְׁבִין

בְּעֶלְמָא שְׁפֵלָה, וְדָא מַטְטְרוֹן, בְּדִיּוֹקְנָא דְצַדִּיק
 יְסוּד עֶלְמָא, דְּאִיהוּ נְהָר דִּינּוּר מְסִטְרָא דְגְבוּרָה,
 נְהָר פְּלָגִי מְסִטְרָא דְחֶסֶד, פְּלָגִי מִים, וְהֵא אִיהוּ
 עַל נְהָר כְּבָר, מְאִי כְּבָר, דָּא מַטְטְרוֹן, רַכָּ"ב
 לְעַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, וַיִּרְכַּב עַל כְּרוּב וַיַּעֲף (תהלים יח
 יא). וְאִיהוּ רַכָּב אֵשׁ וְסוּסֵי אֵשׁ (מ"ב ב' יא), כְּלִיל שְׁתֵּי
 רְבוּא מְרַכְבוֹת, וּמְסִטְרָא דְצַדִּיק חֵי עֶלְמִין הוּא כְּלִיל
 י"ח רְבוּא מְרַכְבוֹת, וְהֵינּוּ רַכָּב אֱלֹהִים רְבוּתִים אֶלְפֵי
 שְׁנָאן (תהלים סח יח), וְאוּקְמוּהָ מְאִירֵי מִתְנִיתִין תִּירֵי אֶלְפֵי
 שְׁאִינָן מִתְרִין רְבוּא, דְּאֵנּוּן כֹּל רְבוּא עֲשֵׂרֵת אֶלְפִים,
 רְבוּתִים עֲשָׂרִים אֶלְפִים, תִּירֵי שְׁאִינָן, אֲשֶׁתְּאָרוּ תַמְנֵי
 סִירֵי אֶלְפֵי, דְנַחְתִּין עִם מַטְטְרוֹן לְקַבְּלָא י"ח
 בְּרַכָּאן דְצִלוֹתִין דִּישְׂרָאֵל, לְסִלְקָא לִזְוֹן קַמֵּי קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, חֵי עֶלְמִין, צַדִּיק יְסוּד עוֹלָם, וּבְרָכוֹת
 לְרֵאשׁ צַדִּיק.

לשון הקודש

הוא כולל שמונה עשר רבוא מְרַכְבוֹת,
 וְהוּוּ רַכָּב אֱלֹהִים רְבוּתִים אֶלְפֵי שְׁנָאן,
 וּבְעֵלֵי הַמְּשֻׁנָּה פְּרִשׁוּהָ שְׁנֵי אֶלְפִים,
 שְׁאִינָם מְשֻׁנֵי רְבוּא, שְׁהֵם כֹּל רְבוּא
 עֲשֵׂרֵת אֶלְפִים, רְבוּתִים – עֲשָׂרִים אֶלְפֵי.
 שְׁנֵים שְׁאִינָן, נִשְׁאָרוּ שְׁמוֹנָה עֲשָׂר
 שְׁיִוְרִדִים עִם מַטְטְרוֹן לְקַבְּלָא שְׁמוֹנָה
 עֲשָׂרָה בְּרָכוֹת שֶׁל תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל

שְׁמוֹנָה עֲשָׂרֵי בְּעוֹלָם הַשְּׁפֵל, וְזֶה מַטְטְרוֹן
 בְּדַמּוֹת שֶׁל צַדִּיק יְסוּד עוֹלָם, שֶׁהוּא נְהָר
 דִּינּוּר. מְצַד הַגְּבוּרָה – נְהָר פְּלָגִי, מְצַד
 הַחֶסֶד – פְּלָגִי מִים. וְהוּוּ עַל נְהָר כְּבָר.
 מַה זֶה כְּבָר? זֶה מַטְטְרוֹן, רַכָּ"ב לְעַמּוּד
 הָאַמְצְעִי. וַיִּרְכַּב עַל כְּרוּב וַיַּעֲף, וְהוּא
 רַכָּב אֵשׁ וְסוּסֵי אֵשׁ, כֹּלֵל שְׁשִׁים רְבוּא
 מְרַכְבוֹת, וּמְצַד שֶׁל צַדִּיק חֵי הָעוֹלָמִים

וְאֲנִי בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה דָּא שְׂכִינְתָּא, נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם,
 ה' רְקִיעֵי דְיוֹמָא תְּנִינָא, ה' דְּהַשָּׁמַיִם, דְּבָה
 רְשִׁימִין חִינוּן, דְּמְקוּרִיהוֹן יו"ד ה"י וְא"ו ה"י (נ"א יוד
 ה"א וְא"ו ה"א), יְהו"ה, וְאֶרְאֶה מְרָאוֹת אֱלֹהִים (יחזקאל א
 א), חֲמִשׁ אֹר דְּיוֹמָא קְדַמָּתָה, לְקַבֵּל ה' קְדַמָּתָה,
 בְּלִילָא מִחֲמִשׁ אֹר, דְּאִיהוּ אֲאֵאָא פְתוּחֵי חוּתָם
 קְדָשׁ לִיהו"ה (שמות כח לו).

וְכָל חַד אַחֲזֵי אַחֲזֵי, וְנִקְוֵינן אֵלֵין סְלָקִין
 אֱלֹהִים, דְּבָהוֹן שְׁבַע נִקְוֵינן, תְּלַת לְעִילָא
 תְּלַת לְתַתָּא חֲלָם בְּאַמְצַעִיתָא, וְחַד רְקִיעָא תְּמִינָאָה
 לוֹן, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (בראשית א ז) וַיִּתֵּן אֶתֶם אֱלֹהִים
 בְּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם.

וְשִׁבְעַ נְעוּצֵי דְנִקְוֵינן אֲאֵאָא לְקַבֵּל שְׁבַע כְּכַבֵּי
 לְכַת, תְּלַת מִכַּאן וְתְלַת מִכַּאן חַמְ"ה

לשון הקודש

ראשונה, פְּלוּלָה מִחֲמִשָּׁה אֹר שְׁהוּא
 אֲאֵאָא פְתוּחֵי חוּתָם קְדָשׁ לִיהו"ה.
 וְכָל אַחַד מְרָאָה אַחֲזֵי, וְנִקְוֵינן אֵלוֹ
 עוֹלוֹת אֱלֹהִים, שְׁבַע נִקְוֵינן -
 שְׁלֹשׁ לְמַעְלָה, שְׁלֹשׁ לְמַטָּה, חֲלָם
 בְּאַמְצַע. וְרְקִיעַ שְׁמִינֵי אַחַד לְהֵם,
 שְׁנַמְר בּוֹ וַיִּתֵּן אוֹתָם אֱלֹהִים בְּרְקִיעַ
 הַשָּׁמַיִם.

ושבעה ניצוצות של נקודות אֲאֵאָא

לְהַעֲלוֹתָם לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, חֵי
 הַעוֹלָמִים, צְדִיק יְסוּד עוֹלָם, וּבִרְכוּת
 לְרֹאשׁ צְדִיק.

וְאֲנִי בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה - זוֹ שְׂכִינְתָּה. נִפְתְּחוּ
 הַשָּׁמַיִם - חֲמִשָּׁה רְקִיעִים שֶׁל הַיּוֹם הַשְּׁנִי.
 ה' שֶׁל הַשָּׁמַיִם, שְׁבַע רְשׁוּמִים הַחַיּוֹת,
 שְׁמִקְרָם יו"ד ה"י וְא"ו ה"י (יוד ה"א וְא"ו ה"א)
 - יְהו"ה, וְאֶרְאֶה מְרָאוֹת אֱלֹהִים -
 חֲמִשָּׁה אֹר שֶׁל יוֹם הָרֵאשׁוֹן כְּנֻגָה ה'

בְּאֲמָצְעֵי תִיָּהּ, רְבִיעָא לְכָל תְּלַת, וּשְׁבִיעָא לְשִׁית,
 וְאִיהִי בְּצוּרַת ח'ל"ם, בְּאַלִּין חֲמִשׁ (ויקרא ב ב) וְקִמִּין
 תְּבִיָּהּ מִשָּׁם מְלֵא קִמְצוֹ, קִמִּין אִיהוּ י' כִּד אֲתַפְּתַח
 בְּה' נְקוּדִין אִיהוּ ה', חֲמִשׁ אֲצַבְעָאן, דְּבִהוֹן אֲתַפְּתַח
 קִמִּין דְּאִיהוּ י', לְחֲמִשִּׁין תְּרַעִין דְּחִירוֹ.

וְאַתְּוֹן י"ה בְּחֲשֵׁבֹן ח'ל"ם דְּאִיהוּ אֲמָצְעִי, וְחֲר"ק
 בְּחֲשֵׁבֹן ו"ה, ו' דְּרוּעָא ה' כְּתָף, קִמִּין י"ד
 פְּרָקוֹן דְּאֲצַבְעָאן, וְהֵאֵי אִיהוּ (שמות יז טז) וַיֹּאמֶר כִּי י"ד
 עַל פֶּס י"ה, וְאִינוֹן רְמִיזוֹן יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה,
 וּבְחֲמִשׁ אֲצַבְעָאן דִּיד שְׁמַאלָא י"ד פְּרָקוֹן, רְמִיזוֹן
 כּוּז"ו בְּמוֹכְס"ז כּוּז"ו, וְאִינוֹן כ"ח, דְּאַתְּמַר עֲלֵיָּהּ
 (במדבר יד יז) וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כ"ח יְהו"ה, וְהָכִי סָלִיק
 אִי"ה או"ה כ"ח, דְּרְמִיזוֹן (ירמיה יז יב) בְּכַפָּא כְּבוֹד
 מְרוֹם מִרְאשׁוֹן.

לשון הקודש

אֲמָצְעִי, וְחֲר"ק בְּחֲשֵׁבֹן ו"ה, ו' זְרוּעַ, ה'
 כְּתָף, קִמִּין י"ד פְּרָקוֹן דְּאֲצַבְעוֹת, וְהוּו
 וַיֹּאמֶר כִּי י"ד עַל פֶּס י"ה, וְהֵם רְמִיזוֹם
 יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, וּבְחֲמִשׁ אֲצַבְעוֹת
 שֶׁל יַד שְׁמַאל י"ד פְּרָקוֹם, רְמִיזוֹם כּוּז"ו
 בְּמוֹכְס"ז כּוּז"ו, וְהֵם כ"ח, שְׁנַאֲמַר עֲלֵיהֶם
 וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כ"ח יְהו"ה, וְכֵן עוֹלָה אִי"ה
 או"ה כ"ח, שְׁרְמִיזוֹם בְּכַפָּא כְּבוֹד מְרוֹם
 מִרְאשׁוֹן.

כְּנִגְד שְׁבַע פּוֹכְבֵי לְכַת - שְׁלִשָּׁה מִכָּאן
 וּשְׁלִשָּׁה מִכָּאן, חֲמ"ה בְּאֲמָצְעֵיתוֹ, רְבִיעִי
 לְכָל הַשְּׁלִשָּׁה, וּשְׁבִיעִי לְשִׁשָּׁה, וְהִיא
 בְּצוּרַת ח'ל"ם בְּאַלִּין חֲמִשׁ, וְקִמִּין מִשָּׁם
 מְלֵא קִמְצוֹ - קִמִּין הוּא י', בְּשִׁנְפַּתַּח
 בְּחֲמִשׁ נְקוּדוֹת הוּא ה', חֲמִשׁ אֲצַבְעוֹת
 שְׁבִיָּהּ נִפְתַּח קִמִּין, שְׁהוּא י', לְחֲמִשִּׁים
 שְׁעָרֵי הַחֲרוֹת.

וְאוֹתֵיּוֹת י"ה בְּחֲשֵׁבֹן ח'ל"ם, שְׁהוּא

מִיַּד דְּאַסְתִּילְקוּ, וַיִּלְכוּ בְּלֹא כַח לְפָנַי רוּדְרָה (איכה א'
 1) וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ מְאָרִי מִתְנִיתִין, כָּל
 הָאוֹמֵר אָמֵן יְהִי שְׁמִיּהּ רַבָּא בְּכָל כַּחוּ, קוֹרְעִין לוֹ
 גִּזְרֵי דִינֵוּ שֶׁל שְׁבַעִים שָׁנָה, דְּאִינוּן שְׁבַעִין שָׁנִין,
 בְּתַר אֶלְפָּה וּמְאֵתָן שָׁנִין, דְּאַתְחַרְבֵּי בֵּי מְקַדְשָׁא, וְאִית
 דְּחָשִׁיב לֹוּן מִשְׁבַּטְלֵי הַתְּמִיד, בְּגִין דְּבִדְרָנָא דִּיעֻקְבִּי
 תִּלְיָא קִין דְּפוֹרְקָנָא, דְּדִרְגִיּהּ אֲמֵת, הֲדָא הוּא
 דְּכְתִיב (מיכה ז כ') תִּתֵּן אֲמֵ"ת לִיעֻקֵּב, דְּאִיהוּ סִימָן אֶלְפָּה
 מְאֵתִים תְּשַׁעִים, וְאִית דְּאוּסִיף בֵּיהּ ב', קְרוּב יְהו"ה
 לְכָל קוֹרְאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרְאוּהוּ בְּאֲמֵת (תהלים קמה יח),
 לְדַעַת בְּאַרְצֵי דִּרְכָּדָּה (שם ז סג), אוּף הָכִי אַרְצֵי, אֶלְפָּה
 ר"ץ, מְאֵתִים וְתְשַׁעִים, לְקִימָא בְּהוּן אֲמֵ"ת מְאָרִ"ץ
 תְּצַמַּח (שם פד יב), כִּד יְהוּן לְבָר כְּחוּשְׁבוֹן אַרְצֵי, אֲכָל
 גִּזְרֵי דִינָם שְׁבַעִים שָׁנִים.

לשון הקודש

לִיעֻקֵּב, שְׁהוּא סִימָן אֶלְפָּה מְאֵתִים
 תְּשַׁעִים. וַיֵּשׁ מִי שְׁהוּסִיף בּוּ ב', קְרוּב
 יְהו"ה לְכָל קוֹרְאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרְאוּהוּ
 בְּאֲמֵת, לְדַעַת בְּאַרְצֵי דִּרְכָּדָּה. אִיף כִּד אַרְצֵי
 – אֶלְפָּה ר"ץ, מְאֵתִים וְתְשַׁעִים, לְקִימָא בְּהוּם
 אֲמֵ"ת מְאָרִ"ץ תְּצַמַּח, כְּשִׁיחֵיו בְּחוּץ
 כְּחוּשְׁבוֹן אַרְצֵי, אֲכָל גִּזְרֵי דִינָם שְׁבַעִים
 שָׁנָה.

שֶׁהִסְתִּילְקוּ, וַיִּלְכוּ בְּלֹא כַח לְפָנַי
 רוּדְרָה, וְלִכְן פְּרָשׁוּהָ בְּעֲלֵי הַמְּשָׁנָה, כָּל
 הָאוֹמֵר אָמֵן יְהִי שְׁמִיּהּ רַבָּא בְּכָל כַּחוּ,
 קוֹרְעִים לוֹ גִּזְרֵי דִינֵוּ שֶׁל שְׁבַעִים שָׁנָה,
 שְׁהוּם שְׁבַעִים שָׁנִים אַחַר אֶלְפָּה וּמְאֵתִים
 שָׁנִים שְׁנַחְרַב בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ, וַיֵּשׁ מִי
 שְׁמַחְשֵׁב אוֹתָם מִשְׁבַּטְלֵי הַתְּמִיד, מְשׁוּם
 שְׁבִדְרָגַת יַעֲקֹב תִּלְוִי קִין הַגְּאֻלָּה,
 שְׁדִרְגָתוֹ אֲמֵת. זְהוּ שְׁכְּתוּב תִּתֵּן אֲמֵ"ת

דָּבָר אַחַר, וְהַמְשַׁכְּלִים אֵינּוֹן נְקוּדֵי, יִזְהָרוּ דְנִהְרִין
 בְּאַתְוּוֹן, דְּאֵנּוֹן נְקוּדִין עֵגוּלִין, אַתְוּוֹן
 מְרוּבְּעִין, דְּבְּאַתְוּוֹן אַתְבְּרִיאוּ אַרְבַּע חִוּוֹן דְּכְרִסְיָא,
 דְּאַתְמַר עַלֵּיהּוּ בְּעֵינָא דִּיחֻזְקָאֵל (א יב), וּדְמוֹת חַיִּית
 מְרִאִיהֶם בְּנַחְלֵי אֵשׁ, אֵלִין אֵינּוֹן נְקוּדֵי דְאֹרִייתָא,
 דְּאֵינּוֹן תְּשַׁעָּה, דְּבַהוֹן אַתְבְּרִיאוּ תְּשַׁעָּה גְלַגְלֵי
 דְּכְרִסְיָא, כְּרִסְיָא אִיהִי עֲשִׂירָאָה לְתַשַּׁעָּה גְלַגְלִים,
 דְּנִהְרִין בְּהוֹן עֶשְׂרֵי אַתְוּוֹן דְּאֵנּוֹן יו"ד ה"א וּא"ו ה"א,
 וּבַהוֹן אַתְבְּרִיאוּ, וְאַרְבַּע אַתְוּוֹן דְּאֵינּוֹן יְהו"ה, נִהְרִין
 בְּאַרְבַּע חִוּוֹן, וּבַהוֹן אַתְבְּרִיאוּ.

וְשֵׁם יְהו"ה אִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, אֲמַת,
 וְשְׂכִינְתֵיהּ תּוֹרַת אֲמַת, בְּהּ אַתְבְּרִיאת
 כְּרִסְיָא דְאִיהִי אֱלֹהִים, וְהֵינּוּ כְּרִאשִׁית כְּרִא
 אֱלֹהִים, בְּאֹרִייתָא דְאִיהִי רִאשִׁית כְּרִא

לשון הקודש

עֲשִׂירֵי לְתַשַּׁעָּה גְלַגְלִים שְׂמַאֲרִים בְּהֶם
 עֶשְׂרֵי הָאוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵן יו"ד ה"א וּא"ו ה"א,
 וּבְהֶם נִכְרְאוּ, וְאַרְבַּע הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן
 יְהו"ה, מְאִירוֹת בְּאַרְבַּע חַיִּית, וּבְהֵן
 נִכְרְאוּ.

וְשֵׁם יְהו"ה הוּא הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, אֲמַת,
 וְשְׂכִינְתוֹ תּוֹרַת אֲמַת, בְּהּ נִכְרְאָה הַכְּסָא
 שֶׁהוּא אֱלֹהִים, וְהֵינּוּ כְּרִאשִׁית כְּרִא

דָּבָר אַחַר וְהַמְשַׁכְּלִים - הֵם הַנְּקֻדּוֹת,
 יִזְהָרוּ - שְׂמַאֲרִים בְּאוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵם
 נְקֻדּוֹת עֵגוּלוֹת, אוֹתִיּוֹת מְרֻבְּעוֹת,
 שְׂבָאוֹתִיּוֹת נִכְרְאוּ אַרְבַּע חִוּוֹת הַכְּסָא,
 שְׁנַאֲמַר עֲלֵיהֶם בְּעֵינָנוּ שֶׁל יְחֻזְקָאֵל,
 דְּמוֹת חַיִּית מְרִאִיהֶם בְּנַחְלֵי אֵשׁ, אֵלוֹ
 הֵם נְקֻדּוֹת הַתּוֹרָה, שֶׁהֵן תְּשַׁעָּה שְׂבָהֵן
 נִכְרְאוּ תְּשַׁעָּה גְלַגְלֵי הַכְּסָא. הַכְּסָא הוּא

כָּרַסִּיאַ דְּאִיהִי אֱלֹהִים, דְּהָכִי סָלִיק הַכֶּסֶּ"א
לְחַשְׁבֹּן אֱלֹהִים.

וְאִית אֲזַרִּיתָא דְּבְרִיאָה, וְאֲזַרִּיתָא דְּאֲצִילוֹת,
אֲזַרִּיתָא דְּבְרִיאָה, יְהוּ"ה קִנְנִי רֵאשִׁית
דְּרַבּוּ (משלי ח כב), וְאֲזַרִּיתָא דְּאֲצִילוֹת תּוֹרַת יְהוּ"ה
תְּמִימָה (תהלים יט ט), וּבָהּ תָּמִים תִּתְּיָה עִם יְהוּ"ה
אֱלֹהֵיךָ (דברים יח יג), וּמִסְטָרָא דִּילָהּ אֶתְמַר עַל
יִשְׂרָאֵל, (שם יד יג) בְּנִים אַתֶּם לִיהוּ"ה, וּמִנָּא לָן
דְּאֲזַרִּיתָא דְּאֲצִילוֹת אִיהִי תּוֹרַת יְהוּ"ה דְּתַלְיָא
בְּשָׁמַיָה, אֵלָא הָכִי אֲזַקְמוּהָ זַה שְׁמִי לְעֵלָם (שמות ג
טו), שְׁמִי עִם י"ה שְׁס"ה, זְכַרְיָי עִם ו"ה רַמ"ח, תּוֹרַת
בְּחַשְׁבֹּן אֶתּוּזִי תְרִי"א, וְעִם אֲנָכִי וְלֹא יִתְּיָה (דף ה
ע"א) לָךְ אִיהִי תְרִי"ג, וְהִינְנוּ ב' דְּאֶתְזַסְפַּת בְּתוֹרָה,
זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם דָּא יו"ד ה"א וַא"ו ה"א, וּבְגִין דָּא
כְּבוֹד חַכְמַיִם יִנְחִלוּ (משלי ג לה), וְאֲזַקְמוּהוּ רַבָּנָן

לשון הקודש

על ישראל בנים אתם לה. ומנין לנו
שתורה של אצילות היא תורת ה'
שתלויה בשמו? אלא כך פשוט, זה
שמי לעלם. שמי עם י"ה - שס"ה, זכרי
עם ו"ה - רמ"ח, תורה בחשבון
אותיותיה - תרי"א, ועם אנכי ולא יהיה
לך היא תרי"ג, והינו ב' שנתוספה
בתורה. זאת התורה אדם - זה יו"ד ה"א

אלהים. בתורה, שהיא ראשית, כרא
הכפסא שהוא אלהים, שפך עולה
הכפסא לחשבון אלהים.
ויש תורה של בריאה ותורה של
אצילות. תורה של בריאה - ה' קנני
ראשית רבנו, ותורה של אצילות -
תורת יהו"ה תמימה. ובה תמים תהיה
עם יהו"ה אלקיך, ומן הצד שקלה נאמר

דַּמְתִּיתִין אֵין כְּבוֹד אֶלָּא תוֹרָה, וְאִית כְּבוֹד נְבִרָא,
 וְאִית כְּבוֹד נְאֻצָּל, מִסְטָרָא דְאֹרִייתָא דְבְרִיאָה,
 אֲתֵמַר בְּיִשְׂרָאֵל ^(וּיקרא כה נה) כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים,
 וּמִסְטָרָא דְאַצִּילוֹת, בְּנִים אַתֶּם לִיהו"ה וְגוֹמַר ^{(דברים}
^{יד א.)}

וְלַעֲיָלָא עַל כִּלְיָא עֵלְת עַל כִּלְיָא דְלִית אֵל"ה
 עֵלְיָה, וְלֹא תַחֲזִיתִיה, וְלֹא לְאַרְבַּע
 סְטְרֵי עֲלָמָא, וְאִיהוּ מְמַלָּא כָּל עֲלָמִין, וְאִיהִי אֲסַחַר
 וּמְקַבֵּל בָּהּ יְסוּרִין וּמְרַעִין וּמְכַאֲוִבִין בְּדַחֲלִילוֹ
 דְמֵאֲרִיָּה, אֲתַבָּה בְּסוּפָהּ, כְּגוֹנָא דְאוּקְמוּהָ מֵאֲרִי
 מִתְנִיתִין, עַל אֲלִין מֵאֲרִי קוֹשְׁיִין וּמַחְלוּקוֹת, אֶת
 וְהַב בְּסוּפָה ^(במדבר כא יד), וְאוּקְמוּהָ אֲתַבָּה בְּסוּפָה,
 דְמַה דְהָוֹת לֹון שְׂכִינְתָא סוּף דְכָל דְרָגִין, קוֹשְׁיָא
 וְדִין מִסְטָרָא דְגְבוּרָה, אֲתַחֲזֶרֶת לֹון אֲתַבָּה מִסְטָרָא
 דִּימִינָא, אֲתַבָּת חֶסֶד, וּבְגִין דָּא כָּל תְּמַקְיִים אֶת

לשון הקודש

הָעוֹלָם, וְהוּא מְמַלָּא כָּל הָעוֹלָמוֹת וְהוּא
 מְקִיף, וּמְקַבֵּל בָּהּ יְסוּרִים וּמַחְלוֹת
 וּמְכַאֲוִבִים בִּירְאֵת רְבוּנוֹ, אֲתַבָּה בְּסוּפָה,
 כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוָה בְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָּה עַל בְּעֵלֵי
 הַקְּשִׁיּוֹת וְהַמַּחְלוּקוֹת הַלְלוּ – אֶת וְהַב
 בְּסוּפָה, וּפְרָשׁוּהָ אֲתַבָּה בְּסוּפָה. שְׁמַה
 שְׁהִיתָה לָהֶם הַשְּׂכִינָה סוּף כָּל הַדְּרָגוֹת,
 קִשְׂיָה וְדִין מִצַּד הַגְּבוּרָה, תוֹרָה לְהִיֹּת

וְא"ו ה"א, וּמְשׁוּם זֶה כְּבוֹד חֲכָמִים יִנְחָלוּ,
 וּפְרָשׁוּהוּ רַבְנֵי הַמְּשֻׁנָּה אֵין כְּבוֹד אֶלָּא
 תוֹרָה. וַיֵּש כְּבוֹד נְבִרָא, וַיֵּש כְּבוֹד נְאֻצָּל.
 מִצַּד שֶׁל תוֹרָה שֶׁל בְּרִיאָה, נְאֻמַּר
 בְּיִשְׂרָאֵל כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים, וּמִצַּד
 שֶׁל אֲצִילוֹת – בְּנִים אַתֶּם לִיהו"ה וְגוֹמַר.
 וּמִצַּד לְכָל – עֵלְת עַל הַכֹּל שְׁאִין אֱלוֹהִים
 עָלָיו וְלֹא תַחֲזִינוּ וְלֹא לְאַרְבַּעַת צַדֵּי

התורה מעוני, סופו לקיימה מעושר, והאי איהו
 אהבה בסופה, וכל מאן דלא מקיים לה מעושר,
 לא יקיימה מעוני.

דרגא חמישאה ביראת יי' אוקמוהו מארי
 מתניתין, פל הקודם יראתו לחכמתו
 חכמתו מתקימת, וכל הקודם חכמתו ליראת
 חטאו אין חכמתו מתקימת, דכל הקודם חכמתו
 ליראתו למה הוא דומה, למי שפסרו לו
 מפתחות הפנימיים, ולא פסרו לו מפתחות
 החיצוניים, במה יפנס.

ובארת רזא, אדנ"י תמן י' יראת יי', ואלין ארבע
 אתון אינון מפתחות החיצוניים דילה, י'
 מן יהו"ה איהי חכמה, וארבע אתון דהאי שמה
 אינון מפתחות הפנימיים, ובגין דא אקדימו

לשון הקודש

ליראת חטאו, אין חכמתו מתקימת.
 שכל הקודם חכמתו ליראתו למה הוא
 דומה? למי שפסרו לו מפתחות
 הפנימיים ולא פסרו לו מפתחות
 החיצוניים, במה יפנס?

ובדרגא סוד, אדנ"י שם י' יראת ה', ואלו
 ארבע האותיות הן מפתחות החיצוניים
 שלה, י' מן יהו"ה, היא חכמה, וארבעת

להם אהבה מצד הימין, אהבת הסוד,
 ולכן כל המקום את התורה מעני, סופו
 לקיימה מעושר, וזה הוא אהבה בסופה.
 וכל מי שאינו מקיימה מעושר, לא יקיימה
 מעני.

דרגא חמישית ביראת ה', פרשיה בעלי
 המשנה, פל הקודם יראתו לחכמתו,
 חכמתו מתקימת, וכל הקודם חכמתו

בְּעֲלוֹתָא אֲדִנִי שְׁפַתִי תִפְתָּח, וּלְבַתֵּר חֲתָמִין לָהּ
 בְּשֵׁם יְהו"ה, בְּרוּךְ אַתָּה יְהו"ה מִגֵּן אַבְרָהָם, וְאוֹף
 חֲבִי אֶקְדִּים שְׁב"א דְאֵיהִי יִרְאֶה בְּשֵׁם יְהו"ה,
 לְאַהֲבָה דְאֵיהִי קַמִּין רַחֲמֵי, שְׁב"א מִסְטָרָא
 דְּגִבּוּרָה, כִּי בָאֵשׁ יְהו"ה נִשְׁפָּט (ישעיהו סו טז), קַמִּין
 מִיִּמִּנָּא, וְקַמִּין הִבְהִין מוֹשֵׁם (ויקרא ה יב), בְּגִין דְּמַעְלִין
 בְּקִדְשׁ וְלֹא מוֹרִידִין, וּבְגִין דָּא אֶקְדִּימוּ שְׁס"ה לֹא
 תַעֲשֶׂה דְאֵינּוּן דְּחִילוּ, לְרַמ"ח פְּקוּדֵין דְּאֵינּוּן רַחֲמֵי,
 הָדָא הוּא דְכָתִיב (שמות ג טו) זֶה שְׁמִי לְעֹלָם וְכוּ', שְׁמִי
 עִם י"ה שְׁס"ה, זְכָרֵי עִם ו"ה רַמ"ח.

דְּרַגָּא שְׁתִּיתָא בִּירְאֵת יי', וְהִיא אֲמוֹנַת עֲתִיד
 וְכוּ' (ישעיה לג ו), אֲמוֹנַת סֵדֵר זָרְעִים, עֲתִיד
 סֵדֵר מוֹעֵד, חֲסֵן סֵדֵר נָשִׁים, יְשׁוּעוֹת סֵדֵר נְזִיקִין,
 חֲכָמָה סֵדֵר קִדְשִׁים, וְדַעַת סֵדֵר טְהוֹרוֹת, אִי אִיפָּא
 יִרְאֵת יי' אִין, וְאִי לָא לָא, וְסִימָן זְמַן נְק"ט.

לשון הקודש

משום שמעלין בקדש ולא מורידין,
 ומשום זה הקדימו שְׁס"ה לא תעשה,
 שהם יִרְאֶה, לְרַמ"ח מצוות, שהם אהבה.
 והו שכתוב זה שְׁמִי לְעֹלָם וְכוּ'. שְׁמִי עִם
 י"ה - שְׁס"ה, זְכָרֵי עִם ו"ה - רַמ"ח.

דְּרַגָּה שְׁשִׁית בִּירְאֵת ה' - וְהִיא אֲמוֹנַת
 עֲתִיד וְכוּ'. אֲמוֹנַת - סֵדֵר זָרְעִים, עֲתִיד -
 סֵדֵר מוֹעֵד, חֲסֵן - סֵדֵר נָשִׁים, יְשׁוּעַת -

אותיות השם הזה הן מפתחות
 הפנימיים, ולכן הקדימו בתפלה אֲדִנִי
 שְׁפַתִי תִפְתָּח, ואחר כך חותמים אותה
 בְּשֵׁם יְהו"ה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהו"ה מִגֵּן
 אַבְרָהָם. ואף כך הקדים שְׁב"א, שהיא
 יִרְאֶה, בְּשֵׁם יְהו"ה, לְאַהֲבָה שְׁהִיא קַמִּין
 רַחֲמִים, שְׁב"א מצד הגבורה, כִּי בָאֵשׁ ה'
 נִשְׁפָּט. קַמִּין מִיִּמִּין, וְקַמִּין הִבְהִין מוֹשֵׁם,

וְאֵלֵינוּ שִׁית סְדְרֵי מִשְׁנֵה בְּאַרְחָה רְזָא, אֵינוּן
 מַעֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, דְּכִלְיַל שִׁית סְדְרֵי
 מִתְנִיתִין, וּמָאן דְּבַעֵי לְנִטְלָא לִיהּ בְּלֹא שְׂכִינְתִיהּ
 דְּאִיהִי יִרְאֵת יְיָ, עָלִיהּ אֲתָמַר (משלי טז כח) וְנִרְגָן
 מִפְּרִיד אֱלוֹף. כְּאֵלוּ עֶבֶד קִצּוֹן וּפְרוּד בֵּין
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתִיהּ, וּבְגִין דְּלֹא יַעֲבִדוּן
 פְּרוּדָא, אַף עַל גַּב דְּאֱוֹלִיף אָדָם שִׁית סְדְרֵי
 מִשְׁנֵה, וְלֹא אֶקְדִים לִיהּ יִרְאֵת יְיָ, דְּאִיהִי
 שְׂכִינְתִיהּ, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא שְׂרִיָא לְגַבִּיהּ,
 וּבְגִין דָּא אֵי אֵימָא יִרְאֵת יְיָ אֵין, וְאֵי לָא לָא,
 כְּאֵלוּ לָא הָוָה פְּלוּם בִּידִיהּ.

אֲמוּנָה אִיהִי אֵימָא עֲלָאָה מִסְטָרָא דְחֶסֶד, דְּבָה
 קְרִיאַת שְׁמַע דְּאִיהִי אֲמוּנָה, וְאִיהִי עֲתִידָא
 מִסְטָרָא דְנִבְוָרָה, דְּבִיהּ אֲתָמַר (ויקרא טז ב) וְאֵל יִבָּא

לשון הקודש

הקדוש-ברוך-הוא לשכינתו, וכדי שלא
 יעשו פרווד, אף על גב שלמד אדם ששה
 סדרי משנה ולא הקדים לו יראת ה',
 שהיא שכינתו, הקדוש-ברוך-הוא לא
 שורה עליו. ולכן אם יש יראת ה' - כן,
 ואם לא - לא, כאלו לא היה כלום בידו.
 אמונתו, היא האם העליונה מצד החסד,
 שבה קריאת שמע שהיא אמונה, והיא

סדר נזיקין, חכמה - סדר קדשים, ודעת
 - סדר סהרות. אם יש יראת ה' - כן,
 ואם לא - לא. וסימן: זמ"ן נק"ט.
 ואלו ששת סדרי המשנה בדרך סוד,
 הם מעמוד האמצעי שכולל ששה סדרי
 משנה, ומי שרוצה לקחתו ללא שכינתו,
 שהיא יראת ה', עליו נאמר ונרגן מפריד
 אלוף, כאלו עשה קצוץ ופרוד בין

בְּכֹל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ וְגוֹמֵר, חֶסֶן אִיהוּ מִסְטָרָא
 דְּעִמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, יְשׁוּעוֹת אֲתִקְרִיית מִסְטָרָא
 דְּנִצְחָה, וְגַם נִצְחָה יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקֵר וְלֹא יִנָּחֵם (שמואל
 א טו כט), חֲכָמָה אִיהִי סֵדֵר קִדְשִׁים דְּאִיהוּ הוּד, וְדַעַת
 אִיהוּ יִסוּד דְּאִיהוּ סֵדֵר טְהוֹרוֹת.

וְאִית דְּיִימָא בְּהַפּוּכָא, מִסְטָרָא דְשְׂכִינְתָא תַתָּא
 אִיהִי אֲמוּנָה, וּמִסְטָרָא דְצַדִּיק דְבִיהַ כְּלִילָן
 תְּרִין שְׁמָחֵן אֲמִין, דְּאֲנוּן יֵאֲהַדוּנָה"י, וּבְצַדִּיק עֵץ
 פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי (דף ה ע"ב) לְמִינֵוּ אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוּ עַל
 הָאָרֶץ (בראשית א יא), וּבְגִין דָּא אֲתִקְרִי סֵדֵר זְרַעִים.

עַתִּידָא אִיהִי מִסְטָרָא דְהוּד דְּאִיהִי סֵדֵר מוֹעֵד,
 דְבִיהַ אוּכְלִין כָּל אַרְבַּע וְתוֹלִין כָּל חֲמִשׁ
 וְשׁוֹרְפִין בְּתַחֲלַת שֵׁשׁ, חֶסֶן אִיהוּ מִסְטָרָא דְעִמּוּדָא
 דְּאַמְצְעִיתָא דְבִיהַ סֵדֵר נְשִׁים, יְשׁוּעוֹת אִיהִי סֵדֵר

לשון הקודש

התחתונה היא אמונה, ומצד של צדיק
 שבו כלולים שני שמות אמין, שהם
 יאהדונה"י, ובצדיק עץ פרי עשה פרי
 למינו אשר זרעו בו על הארץ, ולכן
 נקרא סדר זרעים.

עתידי, הוא מצד של הוד שהוא סדר
 מועד, שבו אוכלים כל ארבע, ותולים
 כל חמש, ושורפים בתחלת שש. חסן,

עתידי מצד הנבונה, שבו נאמר ואל יבא
 בכל עת אל הקדש וגומר. חסן הוא מצד
 של העמוד האמצעי. ישועת נקראת מצד
 של נצח, וגם נצח ישראל לא ישקר ולא
 ינחם. חכמה היא סדר קדשים, שהוא
 הוד, ודעת הוא יסוד, שהוא סדר
 טהרות.

ויש שיאמר בהפוך - מצד השכינה

נְזִיקִין מִסְטָרָא הַגְּבוּרָה, דְּתַפְּן כָּל דִּינִין נְזִיקִין
 לְמָאן דְּעֵבִיד נְזִק לְתַבְרִיָּה, חֲכָמָה אֶתְקַרִּיאַת
 מִסְטָרָא דְחֶסֶד, דְּבָהּ הַרוּצָה לְתַחֲבִים יְדָרִים וְהוּא
 סֵדֵר קַדְשִׁים, וְעַמִּיּוּה נְצַח, הָדָא הוּא דְכָתִיב (תהלים
 טז יא) נְעִימַת בְּיַמִּינֵךְ נְצַח, דַּעַת דְּאִתְּהוּ סֵדֵר טְהוֹרוֹת,
 וְאִינוּן שִׁית סְדְרֵי מִתְנִיתִין, בְּרִזָּא דְלֵהֲט הַתְּרַב
 הַמִּתְהַפְּכַת, מִרְחֲמֵי לְדִינָא וּמְדִינָא לְרַחֲמֵי.

דְּרִנָּא שְׁבִיעָא בְּיִרְאַת יי' דְּלִית לִיה חוּסְרָא, הָדָא
 הוּא דְכָתִיב (תהלים לד י) יִרְאוּ אֶת יי' קְדוֹשֵׁינוּ
 כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו, לֹא יִהְיֶה מֵאִינוּן דְּאֶתְמַר
 בְּהוּן (משלי יא כד) וְחוֹשֵׁךְ מִיִּשְׁר אֵךְ לְמַחְסוֹר, וְלֹא יִהְיֶה
 לִיה חוּסְרָא בְּאוֹרֵייתָא אִם הוּא מְאִרֵי תוֹרָה, דְּבִלְאוּ
 אוֹרֵייתָא לִית דְּחִילוּ, כְּמָא דְאֶתְמַר אֵין בּוֹר יִרְא
 חֲטָא, כְּגוֹנוֹנָא דְלִית אוֹרֵייתָא בְּלֹא דְחִילוּ, אוֹף הַכִּי

 לשון הקודש

לדין ומדין לרחמים.

דְּרִנָּה שְׁבִיעִית בְּיִרְאַת ה' - שְׂאִין לוֹ
 חֶסֶד. וְהוּ שְׁכַתוּב יִרְאוּ אֶת ה' קְדוֹשֵׁינוּ כִּי
 אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו. לֹא יִהְיֶה מֵאוֹתָם
 שְׁנַאֲמַר בְּהֶם וְחוֹשֵׁךְ מִיִּשְׁר אֵךְ לְמַחְסוֹר,
 וְלֹא יִהְיֶה לוֹ חֶסֶד בְּתוֹרָה אִם הוּא כְּעַל
 תוֹרָה, שְׁבִלֵי תוֹרָה אֵין יִרְאַה, כְּמוֹ
 שְׁנַאֲמַר אֵין בּוֹר יִרְא חֲטָא, כְּמוֹ שְׂאִין
 תוֹרָה בְּלִי יִרְאַה, אִף כְּדֵין אֵין יִרְאַה בְּלִי

הוא מצד של העמוד האמצעי שבו סדר
 נשנים, ישועת הוא סדר נזיקין מצד
 הגבורה, שמשם כל הדינים יוצאים למי
 שעושה נזק לחברו. חכמה נקראת מצד
 החסד, שבה הרוצה להתחבם ידרים,
 והוא סדר קדשים, ועמו נצח. והו שכתוב
 נעמות בימינך נצח. דעת שהוא סדר
 טהרות. והוא ששה סדרי משנה, בסוד
 של להט התרב המתהפכת, מרחמים

לִית דְּחִילוֹ בְּלֹא אֹרִייתָא, לָא יְהֵא חֶסְרוֹן
 בְּנִשְׁמַתִּיה, וְלֹא יְהֵא חֶסְרוֹן בְּעוֹבְדוֹי מַבִּין, דְּלִית
 חוֹסֵר וְעֵנִיּוֹת בְּחוֹסֵר דְּאֹרִייתָא וּפְקוּדֵיֵיא מַבִּין,
 בְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ מְאִירי מִתְּנִיתִין, אִין עָנִי אֶלֶּא
 מִתּוֹרָה וּמִן חֲמֻצוֹת, דְּגוּפָא אִיהוּ עוֹבְדֵי יְדוֹי דְּכַר
 נֶשׁ, לִית חוֹסֵר סְגִי מְנִיָּה בְּתַר דְּלֹא אִיהוּ עוֹבְדֵי
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב (תהלים קכז א)
 אִם יְהוֹ"ה לֹא יִבְנֶה בַּיִת שׁוּא עֲמְלוֹ בּוֹנֵיו בּוֹ, וְדָא
 גְּרַם דִּיתְחַרְבַּ בֵּי מְקוּדְשָׁא, דְּלֹא הָוָה עוֹבְדֵי יְהוֹ"ה.
 דְּרָנָא תְּמִינָאָה בִּירְאָת יְיָ, לְמַחְוֵי לִיה בִּשְׁת
 אַנְפִּין, מָאן דְּאִית לִיה בִּשְׁת אַנְפִּין דְּלֹא
 לְמַעַבְד עֲבִירָה דְּאֲתֵי לִידוֹי בְּגִין דְּחִילוֹ דְּקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, כְּאֵלוֹ בֵּיה אֲתַבְּרֵי עֲלֵמָא, וּבְגִין דְּאֵ
 בְּרֵאשִׁי"ת יְר"א בִּשְׁ"ת, הֲרֵי יִרְאָה עִם בִּשְׁת כְּלֹא
 חַד, וּמָאן דְּלִית בֵּיה בִּשְׁת אַנְפִּין אוּקְמוּהוּ מְאִירי

לשון הקודש

תורה, לא יהיה חסרון בנשמתו, ולא
 יהיה חסרון במעשיו הטובים, שאין חסר
 ועניות בחסר של תורה ומצוות טובות,
 כמו שבארוהו בעלי המשנה, אין עני
 אלא מתורה ומן המצוות, שגוף הוא
 מעשה ידי האדם שאין חסר רב ממנו
 אחר שאינו מעשה הקדוש-ברוך-הוא.
 והו שכתוב אם יהו"ה לא יבנה בית שוא

עמלו בוניו בו, וזה גרם שיחרב בית
 המקדש, שלא היה מעשי יהו"ה.
 דרנא שמינית ביראת ה' - להיות לו
 בשת פנים. מי שיש לו בשת פנים שלא
 לעשות עברה שבאה לידו בגלל יראת
 הקדוש-ברוך-הוא, כאלו בו גברא
 העולם, ומשום זה בראשית יר"א
 בש"ת, הרי יראה עם בשת הפל אחר,

מִתְנִיתִין בּוֹדְאֵי שְׁלֵא עָמְדוּ רַגְלֵי אַבּוֹתָיו עַל
הַר סִינַי.

וְהַפּוֹךְ בַּשָּׁת וְתִשְׁכַּח שַׁבָּת, וְהֵינּוּ בְּרֵאשִׁית
יִרְאָ שַׁבָּת, דְּלֹא תַחֲלִל לִיה בְּפִרְהֶסְיָא,
כְּבַר נֶשׁ דְּלֹא בִיה בַּשָּׁת אַנְפִּין, וְוִי לִיה מָאן
דְּמַחֲלִל שַׁבַּת מִלְּבַתָּא דְאִיהִי קֹדֶשׁ לְמַעַבְדַּ לִּיה
חוּל, דְּאוּקְמוּהוּ מְאִירֵי מִתְנִיתִין, כָּל הַמְשַׁתְּמֵשׁ
בְּתַנָּא חֲלָף, זֶה הַמְשַׁתְּמֵשׁ בְּמִי שְׁשׁוֹנָה הַלְכוֹת, כָּל
שָׁכֵן בַּשַּׁבַּת מִלְּבַתָּא.

וְעוֹד בּוֹשֶׁת פְּנִים לְגַן עֵדֵן, עִז פְּנִים לְגִיהֶנָם, אֲנֹן
דְּעֵבְרִין עֵבְרָה בְּיַד רָמָה, וְלִית לֹזֵן בַּשָּׁת
פְּנִים מִקּוּדְשָׁא בְרוּךְ הוּא, דְּאֶתְמַר בִּיה (תהלים לג כג)
מִשְׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם,
וְאֶתְמַר בִּיה (ישעיהו א ג) מִלֹּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֶתְמַר

לשון הקודש

שְׂבָאָרוּהוּ בְעֵלֵי הַמְשָׁנָה, כָּל הַמְשַׁתְּמֵשׁ
בְּכֶתֶר חֲלָף, זֶה הַמְשַׁתְּמֵשׁ בְּמִי שְׁשׁוֹנָה
הַלְכוֹת, כָּל שָׁכֵן בַּשַּׁבַּת הַמְלַכָּה.

וְעוֹד, בַּשָּׁת פְּנִים לְגַן עֵדֵן, עִז פְּנִים
לְגִיהֶנָם. אוֹתָם שְׁעוֹבְרִים עֵבְרָה בְּיַד רָמָה
וְאִין לָהֶם בַּשָּׁת פְּנִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, שְׁנַאֲמַר בּוּ מִשְׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה
רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם, וְנֶאֱמַר בּוּ מִלֹּא

וּמִי שָׂאִין לוֹ בַּשָּׁת פְּנִים, פְּרָשׁוּהוּ בְעֵלֵי
הַמְשָׁנָה, בּוֹדְאֵי שְׁלֵא עָמְדוּ רַגְלֵי אַבּוֹתָיו
עַל הַר סִינַי.

וְהַפּוֹךְ בַּשָּׁת וְתִמְצָא שַׁבָּת, וְהֵינּוּ
בְּרֵאשִׁית יִרְאָ שַׁבָּת, שְׁלֵא תַחֲלִל אוֹתָהּ
בְּפִרְהֶסְיָה, כְּבֵן אָדָם שָׂאִין לוֹ בַּשָּׁת
פְּנִים. אוֹי לוֹ לְמִי שְׁמַחֲלִל שַׁבַּת הַמְלַכָּה,
שְׁהִיא קֹדֶשׁ, לַעֲשׂוֹת אוֹתָהּ חֵל,

בֵּיה (משלי כ כז) חִפְּשׁ כָּל חֲדָרֵי בֵּטֶן, (ירמיה כ יב) רוּאָה
כְּלִיּוֹת וְלֵב.

וְעֵנָה קְטִירָא בְּדַחִילוֹ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (משלי כב
ד) עֵקֶב עֵנָה יִרְאֵת יי', מָאן דְּאִית בֵּיה
יִרְאֵת יי' אִיתִי לִיה לִידֵי עֵנָה דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא
עֲלָאָה, דִּירְאֵת יי' עֵקֶב לְגַבְתָּהּ, וְדָא דִּרְנָא דְּמִשְׁתָּה,
דְּאֵתְמַר בֵּיה (במדבר יב ג) וְהָאִישׁ מִשָּׁה עָנָו מְאֹד, וּבְגִין
דְּאִיהִי יִרְאֵה עֵקֶב לְגַבְתָּהּ, אוֹקְמוּהָ מְאִרֵי מִתְּנִיתִין,
יִרְאֵה מְלָה זִוְטְרְתִי הִיא לְגַבֵי מִשְׁתָּה.

דִּרְנָא תְּשִׁיעָאָה בִּירְאֵת יי', כָּל מָאן דְּאִית בֵּיה
יִרְאֵת יהו"ה יתְהַלֵּל, וְכִי אִית לְבַר נֶשׁ
לְשַׁבְחָא גִרְמִיָה, אֶלָּא אִיהוּ מְשׁוּבָח קָדָם יהו"ה,
הָדָא הוּא דְכְּתִיב (משלי לא ל) שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל הַיָּפִי
וְגוֹמַר, דָּא דָּרָא דְחִזְקִיָהוּ, דְּבִירְאֵת יי' קָא אֲתִי בַר
נֶשׁ לְקִיּוּמָא תְּרִי"ג מְצוֹת, כְּהַשְׁבֵּן בִּירְאֵת.

לשון הקודש

היא עקב אליה, פְּרִשׁוּהָ בְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָה,
יִרְאֵה דְבַר קָטָן הִיא לְגַבֵי מִשְׁתָּה.

דְּרָנָה תְּשִׁיעִית בִּירְאֵת ה' – כָּל מִי
שֵׁישׁ בּוֹ יִרְאֵת יהו"ה, יתְהַלֵּל. וְכִי יֵשׁ
לְאָדָם לְשַׁבְחָת אֵת עַצְמוֹ? אֶלָּא הוּא
מְשַׁבַּח לְפָנֵי יהו"ה. וְהוּוּ שְׁפַתְנוֹב שֶׁקֶר
הַחֵן וְהַכֵּל הַיָּפִי וְגוֹמַר. זֶה דוֹרוֹ שֶׁל
חִזְקִיָהוּ, שְׁבִירְאֵת ה' בָּא בֶן אָדָם לְקִיּוּם

כָּל הָאָרְצִין כְּבוֹדוֹ, וְנֹאמַר בּוֹ חִפְּשׁ כָּל
חֲדָרֵי בֵּטֶן רוּאָה כְּלִיּוֹת וְלֵב.

וְעֵנָה קְשִׁינָה בִּירְאָה, זֶהוּ שְׁפַתְנוֹב עֵקֶב
עֵנָה יִרְאֵת יהו"ה. מִי שֵׁישׁ בּוֹ יִרְאֵת
יהו"ה, הִיא מְבִיאָה אוֹתוֹ לִידֵי עֵנָה,
שֶׁהִיא שְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה, שִׁירְאֵת יהו"ה
עֵקֶב לְגַבְתָּהּ, וְזוֹ דִּרְנַת מִשְׁתָּה, שֶׁנֹּאמַר בּוֹ
וְהָאִישׁ מִשָּׁה עָנָו מְאֹד, וּמִשׁוּם שֶׁהִירְאֵה

דְרָגָא עֲשִׂירָא בִּירָאָת יִי, אֵית יִרְאָה וְאֵית
יִרְאָה, לֹא כֹל אֲפִיָא שְׂוִין, אֵית יִרְאָה
דְדָחִיל בַּר נִשְׁ לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּגִין דְלֹא יִלְקָה
יִיָּה בְרַעוּעָה, דְאֲתָמַר (דף 1 ע"א) בְּהַ (בראשית א ב) וְהָאָרְצִין
הִיָּתָה תְּהוּ וְבָהוּ, מְסֻטְרָא דְאֵילֵנָא דְטוֹב וְרַע,
דְאֵיְהִי אֲרַעָא רְקֻנָא, שְׂפַחָא בִישָׂא, בְּגוּוֹנָא דְחַד
מְאַרְבַּע אַבּוֹת נְזִיקִין דְאֵיְהוּ חַבּוּר, וְכְגוּוֹנָא דְבוּר
דְיוֹסָף, דְאֻקְמוּהוּ עַלֵיהּ חֲבָרָה, וְחַבּוּר רִיק וְכוּ' (בראשית לו כד),
חֲבָרָה נְקֻבָּא בִישָׂא, בּוּר דְכּוּרָא, וְבוּר
בְּגִין דְאֵיְהוּ מִתְמָן, אֻקְמוּהוּ עַלֵיהּ אֵין בּוּר יִרְאָה
חֲטָא, בְּתַר דְלִית בֵּיהּ יִרְאָת יִי.

מָאן דְאֵיְהוּ דְחִיל מְגוֹ אֻרְיִתָּא דְאֵיְהִי תְּפַאֲרַת,
דְמַנְיָה נְפַקַת, בְּגוּן דָּא אֵיְהִי שְׂקוּלָה לְגַבִּיָּה,
וְכְגִין דָּא אֵין כֹּל יִרְאָה שְׂוָה, דְהָא יִרְאָת יִי הִיא
מְלָכוּת דִּילֵיהּ, כְּלִילָא מְכַל פְּקוּדֵי אֻרְיִתָּא, בְּגִין

לשון הקודש

חבור, וכמו שהבור של יוסף שפארו
 עליו חברה, והבור ריק וכו'. חברה -
 נקבה רעה, בור - זכר, ובור, משום
 שהוא משם, פרשוהו עליו אין בור ירא
 חטא, מאחר שאין בו יראת ה'.

מי שהוא פוחד מתוך תורה שהיא
 תפארת, שפמנו יצאה, כגון זו היא
 שקולה אליו, ומשום זה אין כל יראת

תרניג מצוות כחשבון ביראת.

דְרָגָה עֲשִׂירִית בִּירָאָת ה' - יִשְׁ יִרְאָה
 וְיִשְׁ יִרְאָה, לֹא כֹל הַפְּנִים שְׂוִים. יִשְׁ יִרְאָה
 שְׂפּוּחַד אָדָם מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרִי
 שְׂלֹא יִלְקָה בְרַעוּעָה, שְׂנַאֲמַר בְּהַ וְהָאָרְצִין
 הִיָּתָה תְּהוּ וְבָהוּ מְצַד שְׁלֵ הָעֵץ שְׁלֵ טוֹב
 וְרַע, שְׂהִיא אֲרִין רִיקָה, שְׂפַחָה רְעָה, כְּמוֹ
 שְׂאֲחַד מְאַרְבַּעָה אַבּוֹת נְזִיקִין שְׂהוּא

דַּאִיְהִי יִרְאָה דְנַפְקַת מִגּוֹ תוֹרָה דַּאִיְהוּ עֲמוּדָא
 דְּאִמְצָעִיתָא, דַּאִיְהוּ יְהו"ה, דְּבִגְיָנָה אוֹקְמוּהוּ מְאִרֵי
 מִתְנִיתִין, גְּדוּלָה תוֹרָה שְׂמַבִּיאָה לְאָדָם לְיַדֵי
 מַעֲשָׂה, דַּאִי בַר נִשׁ לֹא יֵדַע אוֹרֵייתָא, וְאִגְרָא
 דְּפְקוּדֵיֵיא דִילָהּ, וְעוֹנְשֵׁין דִילָהּ לְמָאן דְּעֵבֵר עַל
 פְּקוּדֵיֵיא, וּמָאן הוּא דְבִרָא אוֹרֵייתָא, וּמָאן הוּא
 דִּיהִיב לָהּ לְיִשְׂרָאֵל, אִיךְ דְּחִיל לִיהּ וְנָטִיר פְּקוּדוּי,
 וּבְגִין דָּא אָמַר דְּוֹד לְשַׁלְמָה בְּנוֹ (ד"ה א כח ט) דַּע אֶת
 אֱלֹהֵי אָבִיךָ וְעַבְדֵהוּ.

דַּאִי בַר נִשׁ לֹא אֶשְׁתְּמוּדַע הַהוּא דִּיהִיב לִיהּ
 אוֹרֵייתָא, וּמְנֵי לִיהּ לְנִטְרָא לָהּ, אִיךְ דְּחִיל
 מִיָּנָה וְעֵבִיד פְּקוּדוּי, וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהוּ רַבָּנִין, וְלֹא
 עִם הָאָרְצַן חָסִיד, וְאִין בּוּר יִרָא חֲטָא.

לשון הקודש

אִיךְ יִפְחַד מִמְּנוּ וְיִשְׁמַר מַצְוֹתָיו? וְלִכְּנֵן
 אָמַר דְּוֹד לְשַׁלְמָה, דַּע אֶת אֱלֹהֵי אָבִיךָ
 וְעַבְדֵהוּ.

שָׂאם אָדָם לֹא מְכִיר אֶת אוֹתוֹ שְׁנַתֵּן לוֹ
 תוֹרָה וְצוּה אוֹתוֹ לְשַׁמְרָהּ, אִיךְ יִפְחַד
 מִמְּנוּ וְיַעֲשֶׂה מַצְוֹתָיו? וְלִכְּנֵן פְּרָשׁוּהוּ
 רַבָּנִין, וְלֹא עִם הָאָרְצַן חָסִיד, וְאִין בּוּר יִרָא
 חֲטָא.

שְׂוָה, שְׁתֵּרֵי יִרְאֵת ה', הִיא מְלַכּוּתוֹ,
 כְּלוּלָה מְכַל מַצְוֹת הַתּוֹרָה, מִשּׁוּם שֶׁהִיא
 יִרְאָה שְׂוִיצָאֵת מִתּוֹךְ תּוֹרָה, שֶׁהוּא עֲמוּד
 הָאִמְצָעִי שֶׁהוּא יְהו"ה, שְׂבַגְלָלָה פְּרָשׁוּהּ
 בְּעַלְי הַמַּשְׁנָה, גְּדוּלָה תוֹרָה שְׂמַבִּיאָה
 אָדָם לְיַדֵי מַעֲשָׂה, שָׂאם אָדָם לֹא יוֹדַע
 אֶת הַתּוֹרָה וְשִׁכַר מַצְוֹתֶיהָ, וְעַנְשִׁים
 שְׁלָה לְמִי שֶׁעוֹבֵר עַל הַמַּצְוֹת, וּמִי בִרָא
 אֶת הַתּוֹרָה, וּמִיְהוּ שְׁנַתְנָה לְיִשְׂרָאֵל -

בגין דאורייתא דאיהי תרי"א מתרין דרגין
 אתיהיבת, מחסד וגבורה, דמתפן תרין
 פקודין אהבת חסד ודחילו וגבורה דאיהי יראה,
 דבהון אשתלימו תרי"ג פקודיא, ובגין דכל
 אורייתא ופקודהא מתרין סטרין אתיהיבת,
 אוקמוהו רבנן ולא עם הארץ חסיד, ואין בור
 ירא חטא.

ואי תימא הא חסד וגבורה דמתפן מלכות איהי
 אהבה ויראה, איך אוקמוהו רבנן גדולה
 תורה שפביאה לאדם לידי מעשה, דמחכא משמע
 דכל הקודם יראתו לחכמתו חכמתו מתקיימת,
 אלא פלא קשוט, תפארת אתקרי אדם, פגוונא
 דיליה הוה אדם ה"א דלתתא, דאוקמוהו עליה
 דהוה ראשון למחשבה ואחרון למעשה, ובגין דא
 אוקמוהו רבנן, ישראל עלה במחשבה לבראות,

 לשון הקודש

ואם תאמר, הרי חסד וגבורה, שמשם
 מלכות, היא אהבה ויראה, איך פרשוהו
 חכמים גדולה תורה שפביאה לאדם
 לידי מעשה, שפכאן משמע, שכל
 הקודם יראתו לחכמתו, חכמתו
 מתקיימת? אלא הכל אמת. תפארת
 נקרא אדם, כמו שהוא היה אדם ה"א
 שלמטה, שבארו עליו שהיה ראשון

משום שתורה, שהיא תרי"א, משתי
 דרגות נתנה, מחסד וגבורה, שמשם
 שתי מצוות - אהבת חסד ויראת
 גבורה, שהיא יראה, שבהם השתלמו
 תרי"ג מצוות. ומשום שכל התורה
 ומצוותיה משני צדדים נתנו, פרשוהו
 רבנן ולא עם הארץ חסיד ואין בור ירא
 חטא.

דְּאִתְמַר עֲלֵייהוּ אָדָם אַתֶּם, אוּף הָכִי תִפְּאֶרֶת
 דְּאִיהוּ יְהו"ה, אִיהוּ רֵאשׁוֹן לְמַחְשָׁבָה דְּאִיהוּ חֲכָמָה
 עֲלָאָה, וְאַחֲרוֹן לְמַעֲשֵׂה דְאִיהוּ י' מִן אַדְנִי, חֲכָמָה
 תִּתְּאָה, יִרְאֵת יי', מַלְכוּת דִּילִיָּה.

וּבְגִין דָּא אִתְמַר בָּהּ (ויקרא יב ד) אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ,
 אִתְּתָא אִית לָהּ לְאַקְדָּמָא בְּכָל פְּקוּדֵי־א,
 דְּאִתְמַר בָּהּ אִשָּׁה יִרְאֵת יי' הִיא תִתְּהַלֵּל (משלי לא ל),
 וּבְגִין דָּא מְצָא אִשָּׁה בְּקַדְמִיתָא, מְצָא טוֹב (שם יח כב),
 דְּאִתְמַר בֵּיהּ (תהלים קמה ט) טוֹב יְהו"ה לְכָל.

וְאִי אַקְדִּים לָהּ בְּצִלוֹתָא, בְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ (תהלים נא
 י) אַדְנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, מִיַּד (משלי ח לה) וַיִּפְּק
 רְצוֹן מִיְהו"ה, וּבְגִין דָּא פּוֹנָה דְּאִיהוּ מַחְשָׁבָה, צְרִיךְ
 לְאַקְדָּמָא לְמַצּוֹה, וּבְגִין דָּא שׁוֹיֵאוּ רַבָּנָן פּוֹנָן
 מַחְשָׁבָתָא דְּצִלוֹתָא בְּבִרְכָה קַדְמָאָה, דְּהָכִי אוּקְמוּהוּ

לשון הקודש

יש לָהּ לְהַקְדִּים בְּכָל הַמְצוּוֹת, שְׁנַאֲמַר
 בָּהּ אִשָּׁה יִרְאֵת ה' הִיא תִתְּהַלֵּל, וְלִבָּן
 מְצָא אִשָּׁה בַתְּחִלָּה - מְצָא טוֹב, שְׁנַאֲמַר
 בּו טוֹב יְהו"ה לְכָל.

וְאִם הַקְדִּים אוּתָהּ בַתְּפִלָּה, כְּמוֹ שְׁבַאֲרוּ
 אַדְנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, מִיַּד - וַיִּפְּק רְצוֹן
 מִהּ, וְלִבָּן הַכּוֹנֵה, שְׁהִיא מַחְשָׁבָה, צְרִיךְ
 לְהַקְדִּים לְמַצּוֹה, וְלִבָּן שְׁמוֹ חֲכָמִים פּוֹנֵת

לְמַחְשָׁבָה וְאַחֲרוֹן לְמַעֲשֵׂה, וְלִבָּן פְּרִשׁוּהוּ
 חֲכָמִים, יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחְשָׁבָה לְפִרְאֵת,
 שְׁנַאֲמַר עֲלֵיהֶם אָדָם אַתֶּם. אוּף פִּךְ
 תִּפְּאֶרֶת, שְׁהוּא יְהו"ה, הוּא רֵאשׁוֹן
 לְמַחְשָׁבָה, שְׁהִיא חֲכָמָה עֲלִיוֹנָה, וְאַחֲרוֹן
 לְמַעֲשֵׂה, שְׁהִיא י' מִן אַדְנִי, חֲכָמָה
 תִּתְּוֹנָה, יִרְאֵת יְהו"ה מַלְכוּת שְׁלוֹ.
 וְלִבָּן נַאֲמַר בָּהּ אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ. אִשָּׁה,

אם לא פיון בפרכה ראשונה חוזר לראש, ובגין
 דא צריך לאקדמא יראה מסטרא דשכינתא, בין
 באורייתא, בין בפסודי'א, אבל מסטרא דקודשא
 בריך הוא, צריך לאקדמא אורייתא ליראה בכל
 פסודי'א, דיראה דאורייתא אית, דאתקרי נוקבא
 תורה שבעל פה, דבגינה אתמר תמן אז ירננו עצי
 היער (דה"א טז לג).

ענה מלאך מן השמים ואמר הן הן מעשה
 מרובה, מהאי א"ו תליין ע"ב שמחן דהיינו
 חסד, דביה צריך לאתקנא פרסי'א למאריה, בכנפי
 מצוה, וישב עליו באמת, עשור אמת מ"ה יו"ד ה"א
 וא"ו ה"א, מוריד הט"ל לאנהרא לגבי ה"א.

דאיהו כליל תלת ברכאן קדמאין דצלותא,
 ותלת בתראין, ודא עשר ספירות בלי

לשון הקודש

נאמר שם אז ירננו עצי היער.
 ענה מלאך מן השמים ואמר: הן הן
 מעשה מרובה. מן הא"ו הזה תלויים בו
 ע"ב שמות, שהינו חסד, שבו צריך
 להתקין כסא לרבנו בכנפי מצוה, וישב
 עליו באמת. עשור אמת מ"ה, יו"ד ה"א
 וא"ו ה"א מוריד הטל להאיר אל הה"א.
 שתוא בולל שלש ברכות ראשונות של

מחשבת התפלה בפרכה הראשונה,
 שפך פרשוהו, אם לא כון בפרכה
 ראשונה - חוזר לראש. ולכן צריך
 להקדים יראה מצד השכינה, בין בתורה
 בין במצוות, אבל מצד של הקדוש ברוך
 הוא צריך להקדים תורה ליראה בכל
 המצוות, שיראה של תורה יש, שנקראת
 הנקבה תורה שבעל-פה, שבשבילה

מָה, דְּאִינוּן לְקַבְּלֵיהּ תִּרְיָן שְׂמָהּן יְהו"ה אַדְנִי,
 וְתַמְנִיא אַתְוּוּן, דְּאִינוּן עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה חֲפָף בְּשָׂקֶל
 הַקֹּדֶשׁ (במדבר ז פז), וְדָא כ' מִן כְּתָר, עֲשָׂרָה מִן (דף 1 ע"ב)
 שְׂכִינְתָּא תַתָּא אַדְנִי, מִתַּתָּא לְעִילָא מִן אֲנִי עַד
 אִין, עֲשָׂרָה מִעִילָא לְתַתָּא מֵעַמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא
 דְּאִיהּ יְהו"ה, וּבְגִין דָּא כ' כְּלִיל לֹון.

וּבְקִין דְּפּוֹרְקָנָא מִדְּלַג עַל ה'הָרִים (שיר ב ח), דָּא
 מ"ה, וְלִית הָרִים אֲלָא אַבְחָן, דְּאִינוּן
 מְרַבְּבִתִּיהּ, אוּף הָכִי מִקְפִּין עַל ה'הַנְּבָעוֹת אֲנוּן
 אַבְחָן, אַהִי"ה אַדְנִי, בְּהַחֲוָא זְמָנָא אֲזִי יִשִּׁיר מִשָּׁה
 וכו' (שמות טו א), וְכֹלָא אַתְקַשֵּׁר וְאַתְכְּלִיל בְּחִי עֲלָמִין,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב (משלי י ו) בְּרָכוֹת לְרֹאשׁ צְדִיק.

וְאִית כְּבוֹד נְבָרָא בְּנוּנָא דְכְּבוֹד נְאֻצֵּל, מִסְטָרָא
 דְכְּבוֹד נְבָרָא אַמְרִין יִשְׂרָאֵל לְגַבִּי אַדּוּן עַל

לשון הקודש

וּבְקִין הַנְּאֻלָּה מִדְּלַג עַל ה'הָרִים - זֶה
 מ"ה, וְאִין הָרִים אֲלָא הַאֲבוֹת, שְׂהֵם
 מְרַבְּבִתוּ, אַף כְּדִ מִקְפִּין עַל הַנְּבָעוֹת -
 הֵן הַאֲמֵהוֹת, אַהִי"ה אַדְנִי. בְּאוֹתוֹ זְמַן
 אֲזִי יִשִּׁיר מִשָּׁה וְכוּ, וְהַכֵּל נְקַשֵּׁר וְנְכַלֵּל
 בְּחִי הַעוֹלָמִים. זֶהוּ שְׂפִתוֹב בְּרָכוֹת
 לְרֹאשׁ צְדִיק.

וַיֵּשׁ כְּבוֹד נְבָרָא, כְּמוֹ שְׂכִיבָא נְאֻצֵּל.

הַתְּפִלָּה וְשִׁלְשׁ אַחֲרוֹנוֹת, וְזֶה עֲשָׂר
 סְפִירוֹת בְּלִי מָה, שְׂהֵם כְּנַגְדִּי שְׁנֵי שְׁמוֹת
 יְהו"ה אַדְנִי, וְשְׂמוֹנָה אוֹתוֹת, שְׂהֵם
 עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה חֲפָף בְּשָׂקֶל הַקֹּדֶשׁ, וְזֶה כ'
 מִן כְּתָר, עֲשָׂרָה מִהַשְׂכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה
 אַדְנִי, מִלְּמַטָּה לְמַעְלָה מִן אֲנִי עַד אִין,
 עֲשָׂרָה מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה מֵעַמּוּד הַאֲמְצָעִי
 שְׂהוּא יְהו"ה. וּמִשּׁוּם זֶה כ' כְּלִיל אוֹתָם.

כִּלְאֵי אִם כְּעִבְדִים, וּמִסְטָרָא דְכְבוֹד נֶאֱצֵל אֶתְמַר
 בְּהוֹן אִם כְּבָנִים, אִיהוּ עֵלְת עַל כִּלְאֵי לִית אֶל"ה
 עֵלְיָה, וְלֹא תַחֲוֵתִיה, וְלֹא לְאַרְבַּע סְטָרִין דְעֵלְמָא,
 אִיהוּ מִמְלֵא כָּל עֵלְמִין.

וְאִיהוּ אֶסְחָר לְכָל סְטָרִין, דְלֹא מִתְפַּשְׁטִין יִתִיר
 מִגְּבוּל דְשׁוּי לְכָל חַד, וּמִדָּה דְשׁוּי לְכָל
 חַד, וּכְלָהוּ בְרִשׁוֹ דִּילִיָּה בְרִשׁוֹת הַיְחִיד.

אֲדַנִּי מְרַבָּה לִיהו"ה, וְכָה אֶתְעַטֵּף, וְאוּף הָכִי
 יְהו"ה אֶתְעַטֵּף בְּאֵהִי"ה לְמַבְרִי עֵלְמָא,
 אֶבְל שֵׁם יְהו"ה אִיהוּ מְרַבָּה לְמֵאֲרִיָּה לְכַתֵּר
 עֵלְמָא, וּבְגִין דָּא (ש"א ב ב) אִין קְדוּשׁ בִּיהו"ה, עֵלְת עַל
 כִּלְאֵי טָמִיר וְגִנּוּז בְּכַתֵּר, וּמִנִּיָּה אֶתְפַּשְׁטֵי נְהוּרִיָּה עַל
 יְהו"ה, דְאִיהוּ י' חֲכָמָה, ה' בִּינָה, ו' כְּלִיל שֵׁית סְפִירָן,
 ה' מְלָכוּת, וְהֵאֵי אִיהוּ אֶתְפַּשְׁטוּתִיָּה מֵעֵילָא לְתַתָּא,

 לשון הקודש

בְּרִשׁוֹתוֹ, בְּרִשׁוֹת הַיְחִיד.
 אֲדַנִּי מְרַבָּה לִיהו"ה, וְכָה אֶתְעַטֵּף,
 וְאוּף כִּד יְהו"ה מִתְעַטֵּף בְּאֵהִי"ה לְכַרָּא
 עוֹלָם, אֶבְל שֵׁם יְהו"ה הוּא מְרַבָּה
 לְרִבּוּנָא לְכַתֵּר עֵלְיוֹן, וְלִכְּנָן אִין קְדוּשׁ
 בִּיהו"ה, עֵלְת עַל הַכֵּל, טָמִיר וְגִנּוּז בְּכַתֵּר,
 וּמִמִּנִּיָּה מִתְפַּשְׁטֵי אִוְרוֹ עַל יְהו"ה, שְׁהֵא י'
 חֲכָמָה, ה' בִּינָה, ו' כוֹלֵל שֵׁשׁ סְפִירוֹת, ה'
 מְלָכוּת. וְזוּהִי הַתְּפַשְׁטוּתוֹ מִלְּמַעְלָה

מִצַּד שֶׁל כְּבוֹד נִבְרָא אוֹמְרִים יִשְׂרָאֵל אֵל
 אֲדוֹן עַל הַכֵּל, אִם כְּעִבְדִים. וּמִצַּד שֶׁל
 כְּבוֹד נֶאֱצֵל נֶאֱמַר בָּהֶם אִם כְּבָנִים, הוּא
 עֵלְת עַל הַכֵּל, אִין אֵלוֹהַ עֵלְיוֹן, וְלֹא
 תַחֲתָיו, וְלֹא לְאַרְבַּעַת אֲדָרִים, הוּא
 מִמְלֵא כָּל הָעוֹלָמוֹת.
 וְהוּא סוֹבֵב אֶת כָּל הָאֲדָרִים, שְׁלֹא
 מִתְפַּשְׁטִים יוֹתֵר מִהַגְּבוּל שִׁשָּׁם לְכָל
 אַחֵר, וְהַמְּדָה שִׁשָּׁם לְכָל אַחֵר, וְכֻלָּם

ואוף הָכִי אֶת־פֶּשֶׁט נְהוּרִיהַ עַל י' מִן אֲדֹנָי מִתְּתָא
 לְעֵילָא, עַד אֵין סוּף, דְּאֶתְרַמִּיז בְּאֲדֹנָי אֵין, וּבְגִין דָּא
 י' מִן יֵאֱהֻרֵנָה"י עֶשְׂרָה עֶשְׂרָה הֶפֶף, דָּא כ' מִן
 כְּתָר, וּמְאִירֵי דְכָלָא לִית בֵּיה צִיור דְּאוֹת וּנְקוּדָה, הֲדָא
 הוּא דְכָתִיב (ישעיה מ יח-כה) וְאֵל מִי תְדַמְיוּנִי וְאֶשׂוּהָ, וְאֵל
 מִי תְדַמְיוּן אֵ"ל, וּמָה דְמוֹת תַּעֲרֹכוּ לוֹ.

אִיהוּ צִייר בְּתָרִין אֶתְוּוֹן תְּרִין עֲלָמִין, בְּאֶת
 י' צִייר עֲלָמָא דְאֶתִי, וּבְאֶת ה' עֲלָמָא
 דִּין, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (שם כו ד) כִּי בְנִי"ה יְהו"ה
 צוּר עוֹלָמִים.

וּמְקוֹרֵין דְּכָל שְׂמָהֶן אֵינּוּן יו"ד ה"י וי"ו ה"י,
 יְהו"ה, יו"ד ה"א וְאֵ"ו ה"א, יְהו"ה, כָּל
 יו"ד אִיהִי אֶתְוִי יְהו"ה, כָּל א' אֶתְוִי אֱהִי"ה לְעֵילָא,
 אֲדֹנָי לְתַתָּא, הָכָא שֵׁם יְהו"ה אִיהוּ בְּכַנּוּיָיָהּ חַד,

לשון הקודש

הוּא צִייר בְּשִׁתֵּי אוֹתִיּוֹת שְׁנֵי עוֹלָמוֹת.
 בְּאוֹת י' צִייר הָעוֹלָם הַכָּא, וּבְאוֹת ה' –
 הָעוֹלָם הַהוּא. זְהוּ שְׂכָתוּב כִּי בֵּיה ה' צוּר
 עוֹלָמִים.

וְהַמְקוֹרוֹת שֶׁל כָּל הַשְּׁמוֹת הֵם יו"ד ה"י
 וי"ו ה"י – יְהו"ה, יו"ד ה"א וְאֵ"ו ה"א –
 יְהו"ה. כָּל יו"ד מְרָאָה יְהו"ה, כָּל א'
 מְרָאָה אֱהִי"ה לְמַעְלָה, אֲדֹנָי לְמַטָּה. כָּד

לְמַטָּה. וְאֵף כָּד מִתְּפַשֵּׁט אוֹרוֹ עַל י' מִן
 אֲדֹנָי מְלַמְטָה לְמַעְלָה עַד אֵין סוּף
 שְׁנַרְמִז בְּאֲדֹנָי אֵין, וּמִשּׁוּם זֶה י' מִן
 יֵאֱהֻרֵנָה"י, עֶשְׂרָה עֶשְׂרָה הֶפֶף, זֶה כ' מִן
 כְּתָר, וּבְעַל הַכֵּל, אֵין בּוֹ צִיור שֶׁל אוֹת
 וּנְקוּדָה. זְהוּ שְׂכָתוּב וְאֵל מִי תְדַמְיוּנִי
 וְאֶשׂוּהָ, וְאֵל מִי תְדַמְיוּן אֵ"ל וּמָה דְמוֹת
 תַּעֲרֹכוּ לוֹ.

בְּגִין דְּמַנִּיה אֲשֶׁתַּפַּח בְּנוּיָה, אֲבָל מִסְטָרָא דְעֵשֶׂר
 סְפִירָן דְּבְרִיאָה, לֹאז שֵׁם יְהו"ה וְכְנוּיָה חַד, הָדָא
 הוּא דְכְתִיב (שם מג ז) כָּל הַנְּקָרָא בְּשְׁמֵי וְלִכְבוּדֵי
 בְּרֵאתֵינוּ וְכו', הֵרִי סְפִירוֹת אֲתִקְרִיאוּ בְּשֵׁם יְהו"ה,
 וּבְשֵׁם אַדְנִי, וְאַנּוּן דְּאַדְנִי אֲתִבְרִיאוּ.

וּבְגִין דָּא אֵית שְׁמָהֶן דְּמִיָּין לְחֻזְתָּמָא דְּמִלְכָא,
 דְּבַהוּן אֲשֶׁתַּמּוּדַע דִּיזִקְנָא דְּמִלְכָא
 וּמְטְרוֹנִיתָא צִיּוּרָא מִפְּשֵׁ, וְאֵית שְׁמָהֶן דְּאַיִנוּן
 בְּגִינוּנָא דְּרִשִׁימוּ דְּצִיּוּרָא דְּחֻזְתָּמָא בְּשַׁעוּתָה, וְהָכִי
 דְּחִילוּן מִתְהוּא רִשִׁימוּ בְּאִילוּ הָזֵה מִלְכָא מִפְּשֵׁ,
 אֲבָל אָדוּן עַל כֵּלָּא לֵית לֵיהּ מִכָּל אֵלִין צִיּוּרִין
 כֵּלָּל, הָדָא הוּא דְכְתִיב (שם מ יח) וְאֵל מִי תִדְמִיּוּן
 א"ל וְכו'.

וּמִסְטָרָא דְּצִיּוּרִין דְּשַׁעוּתָה, חָמָא יְחֻזְקָאֵל כָּל
 אֵלִין מִרְאוֹת דְּחָמָא, וּבְגִין דָּא אֲתִמַּר

 לשון הקודש

שְׂפָהֶם נוֹדַעַת דְּמוֹת הַמֶּלֶךְ וְהַגְּבִירָה צִיּוּר
 מִפְּשֵׁ, וְיֵשׁ שְׁמוֹת שְׂפָהֶם כְּמוֹ שְׂרָשָׁם שֶׁל
 צִיּוּר שֶׁל חוֹתָם בְּשַׁעוּתָה, וְכֵן פּוֹחַדִּים
 מֵאוֹתוֹ רִשָּׁם כְּאֵלוּ הֵיךְ הַמֶּלֶךְ מִפְּשֵׁ,
 אֲבָל אָדוּן עַל כֵּלָּל, אֵינִן לוֹ מִכָּל הַצִּיּוּרִים
 הִלְלוּ כֵּלָּל. זֶהוּ שְׂפָתוֹב וְאֵל מִי תִדְמִיּוּן
 א"ל וְכו'.

וּמִצַּד שֶׁל צִיּוּרֵי הַשַּׁעוּתָה רָאָה יְחֻזְקָאֵל

שֵׁם יְהו"ה הוּא בְּכְנוּיָו אַחַד, מִשּׁוּם
 שְׂמִמְנוּ נִמְצָא כְנוּיָו, אֲבָל מִצַּד שֶׁל עֵשֶׂר
 הַסְּפִירוֹת שֶׁל בְּרִיאָה אֵינִן שֵׁם יְהו"ה
 וְכְנוּיָו אַחַד. זֶהוּ שְׂפָתוֹב כָּל הַנְּקָרָא
 בְּשְׁמֵי וְלִכְבוּדֵי בְּרֵאתֵינוּ וְכו'. הֵרִי
 סְפִירוֹת שְׂנִקְרְאוּ בְּשֵׁם יְהו"ה וּבְשֵׁם
 אַדְנִי, וְאוֹתָם שֶׁל אַדְנִי נִבְרְאוּ.

וְלִכְּן יֵשׁ שְׁמוֹת דּוּמִים לְחֻתָּם הַמֶּלֶךְ,

בְּהוֹן (יחזקאל א כו) וְדַמוֹת כְּמִרְאֵה אָדָם, וְלֹא מִרְאֵה
אָדָם מִמַּשׁ, כְּמִרְאֵה חֲשָׁמ"ל וְלֹא חֲשָׁמ"ל, כְּמִרְאֵה
אִשׁ בֵּית לָהּ סָבִיב, הוּא מִרְאֵה דְמוֹת כְּבוֹד יי',
וְלֹא כְבוֹד יי' מִמַּשׁ, אֲלֵא מִרְאֵה צִיּוֹר דִּילִיָּה.

פְּתַח וְאָמַר, יְחֻזְקָאֵל נְבִיאָה, קוּם מִשִּׁנְתְּךָ
לְגַלְגָּא הָכָא מִרְאוֹת דְּאִתְגַּלְיִין לָךְ, דְּכֻלְּהוּ
לְגַבְדָּךְ בְּאַרְח סָתִים וּבְאִתְגַּלְיָא, בְּאִתְגַּלְיָא צִיּוֹרִין,
אֲבָל בְּסִתִּימוֹ דְּעֵינִין דִּיּוֹקְנָא דְּמַלְכָּא וּמְטָרוֹנִיתָא,
כָּל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן הַהוּא דְּלִית לֵיהּ דִּיּוֹקְנָא,
דְּבְגִינִיה אֲתָמַר הָאִי קָרָא לְמָאן דְּצִיּוֹר בֵּיהּ
דִּיּוֹקְנָא, (דברים כז טו) אָרוֹר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כָּסֶל
וְכוֹ', וְשֵׁם בְּסִתְרָא, בְּסִתְרוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֲפִילוּ מִכָּל
מַה דְּבַר נֶשׁ יָכִיל לְאַסְתְּפֵלָא בְּעֵינָא, וְאֲפִילוּ מִכָּל
דִּיּוֹקְנִין דְּאִתְּוִי לְנְבִיאֵי.

לשון הקודש

ובהתגלות, בהתגלות ציורים, אבל
בסתימות העינים דמות של המלך
והנבירה, כל שכן וכל שכן אותו שאין
לו דמות, שבגללו נאמר פסוק זה למי
שציר בו דמות, ארוור האיש אשר יעשה
כסל וכו' ושם בסתר, בסתרו של עולם,
ואפלו מכל מה שאדם יכול להסתפל
בעין, ואפלו מכל הדמיות שהראה
לנביאים.

כל המראות הללו שראה, ולכן נאמר
בהם ודמות כמראה אדם, ולא מראה
אדם ממש, כמראה חשמ"ל ולא חשמל,
כמראה אש בית לה סביב, הוא מראה
דמות כבוד יהו"ה, ולא כבוד יהו"ה
ממש, אלא מראה ציור שלו.

פְּתַח וְאָמַר: יְחֻזְקָאֵל הַנְּבִיא, קוּם
מִשִּׁנְתְּךָ לְגַלְגָּא כְּאֵן הַמִּרְאוֹת שֶׁהִתְגַּלְּו
לָךְ, שְׁכַלְמֵם אֵלֶיךָ בְּדַרְךָ נִסְתַּר

צורת דיוקנא דכלילא מבמה נהורין, חד ומפעל
 לרקיע אשר על ראשם א כמראה אבן
 ספיר דמות פסא (יחזקאל א כו), דא אבן ספיר דמות
 פסא, ואיהו לעילא פגוונא דא י ותחת רגליו
 כמעשה לבנת (דף א' ע"א) הספיר (שמות כד י), פגוונא דא א
 וכלא א, נקודה דא הוא פגון הל"ם לעילא פתר
 עליון, דרכיב על י"ה דאינון חכמה ובינה כחשפון
 חלם, ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר חירק,
 ודא מלכות, והארץ הרום רגלי, איהי תחות ו"ה,
 דאיהו חשבון חר"ק, והכי סליק א יהו"ה יו"י.

ועוד רקיע דא עמודא דאמצעיתא, דכליל שם
 יהו"ה, ואיהו כליל שית ספירן באמצעיתא,
 דעליה אתמר (יחזקאל א כב) נטוי על ראשיהם
 מלמעלה, דעליה אתמר (תהלים קד ב) נוטה שמים

לשון הקודש

רגליו כמעשה לבנת הספיר חירק, וזו
 מלכות, והארץ הרום רגלי. היא תחת
 ו"ה, שהיא חשבון חר"ק, וכך עולה א
 יהו"ה יו"י.

ועוד, רקיע זה עמוד האמצעי שכולל
 שם יהו"ה, והוא כולל שש ספירות של
 האמצע, שעליו נאמר נטוי על ראשיהם
 מלמעלה, שעליו נאמר נוטה שמים

צורת הדמות שכוללה מבמה אורות,
 אחד ומפעל לרקיע אשר על ראשם א,
 כמראה אבן ספיר דמות פסא, זו אבן
 ספיר דמות פסא, והוא למעלה כמו זה
 א, ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר
 כמו זה א, והכל א, נקודה זו היא כמו
 הל"ם למעלה פתר עליון שרובב על י"ה,
 שהם חכמה ובינה כחשבון חלם, ותחת

פִּירִיעָה, בְּגוּזָא דָּא \ בְּאַמְצַע א, נֹטָה שְׁמַיִם לְבַדִּי
 (ישעיה מד כד), מָאן נָטָה לִיה, עֲלַת עַל פְּלָא לְבַדוּ,
 יְחִידָא בְּלָא תְּנִינָא לְמַעְזָר לִיה.

תְּנִינָא (יחזקאל א כו), וְעַל דְּמוֹת הַכֶּסֶף דְּמוֹת כְּמִרְאֵה
 אָדָם עָלְיוּ מִלְמַעְלָה דָּא אִיהוּ יוֹד הָא
 וְאִוּ הָא בְּלִיל תִּשְׁעֵי נְקוּדִין, וְעֲשִׂירָא שְׁכִינְתָּא
 בְּלִילָא מְבֻלְהוּ, וְכָלָא א, דְּלִית אָדָם בְּלָא א, וְכָלָא
 אִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, אִיהוּ יְהו"ה דְּכָלִיל א,
 וְאִיהוּ שְׂמָא מְפָרֵשׁ דְּכָלִיל א לְאַחֲזָא דָּאם רִץ
 לְבַדִּי שׁוּב לְאַחֲזָר.

תְּלִיתָא, כְּמִרְאֵה אִשׁ בֵּית לָה סְבִיב, וְדָא
 שְׁכִינְתָּא, דְּהָכִי אִיִּקְמוּהוּ רַבְּנָן,
 דְּנִשְׁמָתִין דּוּמִין קָדָם שְׁכִינְתָּא כְּנִרּוֹת לְפָנֵי
 הָאֲבוּקָה, וּבְגִין דָּא כְּמִרְאֵה אִשׁ בֵּית לָה (שם א כז),

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

יהו"ה שְׂכּוּלָל א, וְהוּא הֵשֶׁם הַמְּפָרֵשׁ
 שְׂכּוּלָל א. לְהִרְאוֹת, שְׂאָם רִץ לְבַדִּי, שׁוּב
 לְאַחֲזָר.

הַשְּׁלִישִׁי, כְּמִרְאֵה אִשׁ בֵּית לָה סְבִיב,
 וְזוּ הַשְּׁכִינָה. שְׂכָד פִּרְשׁוּהוּ חֲכָמִים,
 שֶׁהַנְּשָׁמוֹת דּוּמּוֹת לְפָנֵי שְׁכִינָה כְּנִרּוֹת
 לְפָנֵי הָאֲבוּקָה, וּמִשׁוּם זֶה כְּמִרְאֵה אִשׁ
 בֵּית לָה, וְהוּא בֵּית הַכְּנֶסֶת שְׁלֹמֶעֱלָה,

פִּירִיעָה, כְּמוֹ זֶה \ בְּאַמְצַע א. נֹטָה שְׁמַיִם
 לְבַדִּי - מִי נָטָה אוֹתוֹ? עֲלַת עַל הַכַּל
 לְבַדוּ, יְחִיד בְּלִי שְׁנֵי לְעֹזָר לוּ.

הַשְּׁנִי, וְעַל דְּמוֹת הַכֶּסֶף דְּמוֹת כְּמִרְאֵה
 אָדָם עָלְיוּ מִלְמַעְלָה, וְהוּ יוֹד הָא וְאִוּ הָא
 כּוּלָל תִּשְׁעֵי נְקוּדוֹת, וְעֲשִׂירֵי שְׁכִינָה
 כְּלוּלָה מְבֻלְבָּם, וְהַכַּל א, שְׂאִין אָדָם בְּלִי
 א, וְהַכַּל הוּא עֲמוּד הָאֲמָצְעִי, שְׁהוּא

וְאִיהִי בִּי בְּנִישְׁתָּא דְלַעִילָא, א"ש נג"ה, פִּי בֵּיתִי בֵּית
 תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים ^(ישעיה נב ז), וְאִיהִי אֵשׁ בֵּית
 לָהּ מִסְטָרָא דְגְבוּרָה, דְאִיהִי ב', יוֹמָא תְּנִינָא
 דְאֶתְבְּרִי בֵּיהּ גִּיהֶנְם, א' יוֹמָא קְדָמָא דְאֶתְבְּרִי בֵּיהּ
 בֶּן עֲדָן, וְדָא חֶסֶד, עֲמוּדָא דְאֶמְצַעִיתָא כְּמֵרָאה
 אָדָם כְּלִיל תְּרוּיָהוּ, וְא"ו לִימִינָא אַח"ד, ל"ב
 לְשִׁמְאֵל יו"ד ה"א ה"א.

מִמְרָאה מְתַנּוּ וְלַמְעָלָה, וּמִמְרָאה מְתַנּוּ
 וְלַמְטָה, אֵינּוֹן תֵּרִין שׁוֹקוֹן, תֵּרִין גְּבִיאֵי
 קְשׁוּט, וְאֵינּוֹן רְבִיעָא וְחֲמִשָּׁא לְחֶסֶד, דְּמִתְמַן
 בְּנִינָא דְעֵלְמָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב ^(תהלים פט ג) עוֹלָם
 חֶסֶד יִבְנֶה, ה' עֲלָאָה אֶתְפְּשִׁטָּה עַד הוֹר, חֲמִשִּׁין
 תֵּרְעִין, וּבְנִין דָּא קָא רְמִיז עֲלָה, רְאִיתִי כְּמֵרָאה
 אֵשׁ בֵּית לָהּ, וּבָהּ שֵׁית מְרָאוֹת.

לשון הקודש

מְתַנּוּ וְלַמְטָה – אלו שְׁתֵּי שׁוֹקִים, שְׁנֵי
 גְּבִיאֵי אַמְת, וְהֵם רְבִיעֵי וְחִמִּישֵׁי לְחֶסֶד,
 שְׁמִשָּׁם בְּנִין הָעוֹלָם. זֶהוּ שְׁפָתוֹב עוֹלָם
 חֶסֶד יִבְנֶה. ה' עֲלִינָהּ הִתְפַּשְׁטָה עַד הוֹר,
 חֲמִשִּׁים שְׁעָרִים, וּמִשׁוֹם זֶה רִמְזוּ עֲלֶיהָ
 רְאִיתִי כְּמֵרָאה אֵשׁ בֵּית לָהּ, וּבָהּ שֵׁשׁ
 מְרָאוֹת.

א"ש נג"ה, פִּי בֵּיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא
 לְכָל הָעַמִּים, וְהוּא אֵשׁ בֵּית לָהּ מִצַּד
 הַגְּבוּרָה שֶׁהִיא ב', הַיּוֹם הַשְּׁנִי שֶׁבּוֹ נִבְרָא
 גִּיהֶנְם, א' יוֹם רֵאשׁוֹן שֶׁנִּבְרָא בּוֹ בֶּן עֲדָן,
 וְזֶה חֶסֶד. עֲמוּדָא דְאֶמְצַעִי כְּמֵרָאה אָדָם
 הַכּוֹלֵל שְׁנֵיהֶם, וְא"ו לִימִין אַח"ד, ל"ב
 לְשִׁמְאֵל יו"ד ה"א ה"א.

מִמְרָאה מְתַנּוּ וְלַמְעָלָה, וּמִמְרָאה

שְׂבִיעָא, (יחזקאל א כח) כְּמֵרְאֵה הַקֶּשֶׁת, הַקֶּשֶׁת דָּא
צְדִיק יִסּוּד עֲלֵמָא, כְּמֵרְאֵה דִילָה
לְתַתָּא מִטְטְרוּן, דָּא חֲזָא יְחֻזְקָאֵל, דְּאִיהוּ כְּלִיל
כָּל מְרָאוֹת.

חִיזוּ תְּמִינָא, בֵּן מְרָאֵה הַנְּגִה סָבִיב, דָּא שְׂכִינְתָא
תַּתָּא, דְּאֶתְמַר בָּהּ (ירמיהו לא כא) נִקְבָּה תְּסוּבָּב
גְּבַר, וּבְגִין דָּא בֵּן מְרָאֵה הַנְּגִה סָבִיב, אִשׁ נְגִה.

תְּשִׁיעָא, הוּא מְרָאֵה דְּמוֹת כְּבוֹד יְהו"ה, חֲכָמָה
עֲלָא, דְּמוֹת דִּילָה חֲזָא יְחֻזְקָאֵל
לְתַתָּא, וְלֹא חֲכָמָה.

וְכַד מָטָא לְדְמוֹת פְּתָר דְּאִיהוּ דְּרָגָא עֲשִׂירָא,
חִזִּי מַה פְּתִיב בֵּיהּ, וְאַרְאֵה וְאַפּוֹל עַל פְּנֵי,
דְּלֹא יְכִיל לְמַסְבֵּל, וְאִם מְרָאוֹת דְּלְתַתָּא חָבִי, כָּל
שְׁפִין וְכָל שְׁפִין מְרָאוֹת עֲלָאִין דְּסְפִירוֹת דְּבְרִיאָה,
כָּל שְׁפִין וְכָל שְׁפִין מְרָאוֹת דְּאַצִּילוֹת.

לשון הקודש

סָבִיב, אִשׁ נְגִה.

תְּשִׁיעָא, הוּא מְרָאֵה דְּמוֹת כְּבוֹד
יְהו"ה, חֲכָמָה עֲלִיוְנָה, הַדְּמוֹת שְׁלָה רְאָה
יְחֻזְקָאֵל לְמָטָה, וְלֹא חֲכָמָה.

וּכְשֶׁחֲנִיעַ לְדְמוֹת הַכְּתָר, שְׁהוּא הַדְּרָגָה
הָעֲשִׂירִית, רְאֵה מַה פְּתוּב בּוֹ, וְאַרְאֵה
וְאַפּוֹל עַל פְּנֵי, שְׁלֹא יְכִיל לְסַבֵּל. וְאִם

הַשְּׂבִיעִי, כְּמֵרְאֵה הַקֶּשֶׁת, הַקֶּשֶׁת זֶה
צְדִיק יִסּוּד עוֹלָם, כְּמֵרְאֵה שְׁלָה לְמָטָה
מִטְטְרוּן, זֶה רְאָה יְחֻזְקָאֵל, שְׁהוּא כּוֹלֵל
כָּל הַמְּרָאוֹת.

הַמְּרָאֵה הַשְּׂמִינִי, בֵּן מְרָאֵה הַנְּגִה סָבִיב,
זוֹ שְׂכִינָה תַּחְתּוֹנָה, שְׁנַאֲמַר בָּהּ נִקְבָּה
תְּסוּבָּב גְּבַר, וּמִשּׁוּם זֶה, בֵּן מְרָאֵה הַנְּגִה

וּבְרֹא דָאֵת אַ תְּשִׁבַּח חַל"ם חִיר"ק שׁוּרְק בְּנוּנָא
 דָּא :: וְ וְאִיהוּ גִלְגַּל דְּאֶתְהַפֵּךְ לְשִׁית סְטָרִין לְעִילָא
 וּלְתַתָּא. וְלֹאֲרַבַּע סְטָרִין, אֶתְהַפֵּךְ לִימִינָא וְסָהִיד עַל
 עֵלְת עַל כֹּלָא דְלִית אַל"ה אַחְרָא לִימִינָא דְעֵלְמָא,
 אֶתְהַפֵּךְ לְשִׁמְאַלָא וְסָהִיד עֲלֵיהּ, וְהָכִי לְכָל סְטָרָא
 סָהִיד עַל יְחוּדִיהּ, דְלִית אַל"ה אַחְרָא עִילָא וְתַתָּא
 וְלֹאֲרַבַּע סְטָרִין, הָאִי אִיהוּ דְאוּקְמוּהוּ מָאֲרִי
 מִתְנִיתִין בְּדִי שְׁתַּמְלִיכְהוּ עַל הַשָּׁמַיִם וְעַל הָאָרֶץ
 וְעַל אַרְבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם.

ו' כָּלִיל תְּלַת נְקוּדִין, עִילָא וְתַתָּא וְאַמְצָעִיתָא,
 דְסָהִדִין, וְתְלַת סָהִדִין תְּחוּתֵיהוּ לְתַתָּא, עַל
 עֵלְת עַל כֹּלָא דְאִיהוּ רֵאשׁוֹן וְאַחְרוֹן וּמִבְּלַעְדֵּי אִין
 אֱלֹהִים, דְאִיהוּ כָּלִיל שִׁית נְקוּדִין כְּחוֹשְׁבָן ו',

לשון הקודש

וְכַךְ לְכָל צַד מַעִיד עַל יְחוּדוֹ שְׁאִין אֱלוֹהִים
 אַחַר לְמַעְלָה וּלְמַטָּה וְלֹאֲרַבַּעַה צְדָדִים.
 זְהוּ שְׁבַעֲרוּהוּ חֲכָמִים בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה, בְּדִי
 שְׁתַּמְלִיכְהוּ עַל הַשָּׁמַיִם וְעַל הָאָרֶץ וְעַל
 אַרְבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם.

ו' כּוֹלֵל שְׁלֹשׁ נְקוּדוֹת - מַעְלָה וּמַטָּה
 וְאַמְצָע, שְׁמַעֲדִים, וְשְׁלֹשָׁה עֲדִים
 תְּחַתִּיָּהֶם לְמַטָּה, עַל עֵלְת עַל הַכֹּל, שְׁהוּא
 רֵאשׁוֹן וְאַחְרוֹן, וּמִבְּלַעְדֵּי אִין אֱלֹהִים

הַמְרָאוֹת שְׁלֻמְסָה כָּךְ, כָּל שָׁבֵן וְכָל שָׁבֵן
 מְרָאוֹת הַעֲלִיוֹנוֹת שֶׁל סְפִירוֹת הַבְּרִיאָה,
 כָּל שָׁבֵן וְכָל שָׁבֵן מְרָאוֹת שֶׁל אֲצִילוֹת.

וּבִשְׁוֹד שֶׁל הָאוֹת א' תַּמְצָא חַל"ם חִיר"ק
 שׁוּר"ק כְּמוֹ זֶה :: וְזֶהוּ גִלְגַּל שְׁמַתְהַפֵּךְ
 לְשִׁשָּׁה צְדָדִים - לְמַעְלָה וּלְמַטָּה
 וְלֹאֲרַבַּעַה צְדָדִים, מִתְהַפֵּךְ לִימִין וּמַעִיד
 עַל עֵלְת עַל הַכֹּל שְׁאִין אֱלוֹהִים אַחַר לִימִין
 הָעוֹלָם. מִתְהַפֵּךְ לְשִׁמְאַל וּמַעִיד עֲלָיו,

דְּסִהְדִין עַל עֵלְת עַל כְּלָא, דְלִית אֶל"ה אַחְרָא
 לְשִׁית סְטָרִין אֶלָּא הוּא, הָא תִשַׁע נְקוּדִין דְכְּלִילָן
 בְּאֵת ו' מִן א, וְאֵת א' בִּיה אֲשֶׁתְּלִימו לְעֶשֶׂר, וּבִיה
 כְּלָהוּ אֶזְלִין לְאֵתֵר חָד, הָא הָכָא רָזָא דְבְנֵינָא
 דִּיחֻזְקָאֵל (דף א' ע"ב) בְּרָזָא דְנְקוּדִין.

וְעוֹד רָזָא נְקוּדֵי צְרִיךְ לְאַחְזָרָא עֲלֵייהוּ, פִּתְחָ
 בְּחוֹשְׁבֵן אוֹתִיּוֹתָיו אִיהוּ יו"ד, וּכְתִיב (תהלים קמה
 טז) פוֹתַח אֵת יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן, וְאוֹקְמוּהוּ
 אֵל תִּקְרִי יָדְךָ אֶלָּא יוּדִיךָ, וְאִינּוֹן י"י מִן
 יֵאֱהוּדוֹנָה"י, וּבָאֵן אֵתֵר מִתְּפִתְחִין בְּרְקִיעָא דְאִיהוּ
 פִּתְחָ, וְאִיהוּ מִפְּתַח כְּלִיל אֱהוּדוֹנָה"ה שִׁית אֲתוּוֹן
 בְּאֶמְצַע י"י, וְתָרִין יוּדִין עִם רְקִיעַ דְאִיהוּ ו' סָלִיק
 לְחוֹשְׁבֵן יְהו"ה.

לשון הקודש

עֲלֵיהֶם, פִּתְחָ, בְּחֻשְׁבּוֹן אוֹתִיּוֹתָיו הוּא
 יו"ד, וּכְתוּב פוֹתַח אֵת יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל
 חַי רְצוֹן, וּפְרָשׁוּהוּ, אֵל תִּקְרִי יָדְךָ אֶלָּא
 יוּדִיךָ, וְהֵם י' מִן יֵאֱהוּדוֹנָה"י, וּבְאִיזָה
 מְקוּם נִפְתְּחִים בְּרְקִיעַ שְׁהוּא פִּתְחָ, וְהוּא
 מִפְּתַח הַכּוֹלֵל אֱהוּדוֹנָה"ה. שִׁשׁ אוֹתִיּוֹת
 בְּאֶמְצַע י"י, וְשְׁנֵי יוּדִי"ם עִם רְקִיעַ שְׁהוּא
 ו', עוֹלָה לְחֻשְׁבּוֹן יְהו"ה.

שְׁהוּא כּוֹלֵל שִׁשׁ נְקוּדוֹת בְּחֻשְׁבּוֹן ו',
 שְׁמַעֲיָדִים עַל עֵלְת עַל הַכּל, שְׁאִין אֶלּו"ה
 אַחֵר לְשִׁשָּׁה צְדָדִים אֶלָּא הוּא. הָרִי תִשַׁע
 נְקוּדוֹת הַכּוֹלֵלוֹת בְּאוֹת ו' מִן א, וְהָאוֹת
 א' בְּהַ שְׁתִּלְמוּ לְעֶשֶׂר, וּבו כְּלָם הוֹלְכִים
 לְמְקוּם אַחֵר, הָרִי כָּאֵן סוּד הַבְּנִין שֶׁל
 יְחֻזְקָאֵל בְּסוּד הַנְּקוּדוֹת.

וְעוֹד, הַסּוּד שֶׁל הַנְּקוּדוֹת צְרִיךְ לְחֹדֵר

קָמִיץ רְקִיעַ וְנִיצוּץ, אֵינֹן י"ו, אִיהוּ קוֹמִץ כָּל
 נְקוּדֵינִי, דְּאֵינֹן שִׁית סְרִי כְּחֻשְׁבֹן שִׁית סְרִי
 אֲנִפִין דְּחֵינֹן, וּבְגִין דָּא אִיהוּ קוֹמִץ כָּל נְקוּדֵינִי, צַר"י
 אִיהוּ חוֹשְׁבֹן ו' ו', וְתַחֲוֹת צַדִּיק תִּרִין נִיצוּצִין דְּאֵינֹן
 י' י', אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת הַגְּדוֹלִים, וְאֵינֹן ו' ו' י' י'
 סְלִקוֹן ל"ב, וְאֵינֹן ל"ב נְתִיבוֹת פְּלִיאֹת חֲכָמָה,
 וְנְקוּדָה תַּחֲוֹת ר' מִן צַר"י דְּאִיהִי י' עֶשֶׂר סְפִירוֹת,
 תְּרִי מ"ב, וּבְגִין דָּא צַר"י, בֵּיהַ צֵייר עֲלָמִין, וַיִּצַּר
 תַּמָּן צַר"י, בֵּיהַ צֵייר אָדָם, תְּרִי רְזָא דְנְקוּד צַרִי
 מ"ב, וְתַלְת אֲתוֹנוֹן תְּרִי מ"ה, כְּחֻשְׁבֹן אָדָם.

שְׂבָא אוֹף הָכִי (בראשית א טז) אֶת הַמְּאֹר הַגְּדוֹל
 לְמַמְשַׁלַת הַיּוֹם, וְאֶת הַמְּאֹר הַקָּטָן וְגו',
 וּבֵיהַ רְזָא מ"ב, וּבֵיהַ רְזָא דְאָדָם, כְּגֵוְנָא דָּא, חֻשְׁבֹן
 שְׂבָא ו', וְתַלְת נִיצוּצוֹת וְרְקִיעַ י' י' ו' דְּחֻשְׁבְּנֵהוֹן
 ל"ו, תְּרִי מ"ב, וְתַלְת אֲתוֹנוֹן שְׂבָא תְּרִי מ"ה, וְרְזָא

 לשון הקודש

סְפִירוֹת, תְּרִי מ"ב, וּמְשׁוּם זֶה צַרִי כּוּ צֵייר
 הָעוֹלָמוֹת, וַיִּצַּר - שָׁם צַר"י, כּוּ צֵייר
 אָדָם, תְּרִי סוּד הַנְּקוּד צַרִי מ"ב, וְשֻׁלַּשׁ
 אוֹתִיּוֹת תְּרִי מ"ה, כְּחֻשְׁבֹן אָדָם.

שְׂבָא, אוֹף כָּד - אֶת הַמְּאֹר הַגְּדוֹל
 לְמַמְשַׁלַת הַיּוֹם וְאֶת הַמְּאֹר הַקָּטָן וְכוּ,
 כּוּ סוּד מ"ב, וְכוּ סוּד שֶׁל אָדָם כְּמוֹ זֶה:
 חֻשְׁבֹן שְׂבָא ו', וְשֻׁלַּש נִיצוּצוֹת וְרְקִיעַ י'

קָמִיץ רְקִיעַ וְנִיצוּץ הֵם י"ו, הוּא קוֹמִץ כָּל
 הַנְּקוּדוֹת שֶׁהֵן שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה, כְּחֻשְׁבֹן שֵׁשׁ
 עֶשְׂרֵה פְּנֵי הַחַיּוֹת, וְלָכֵן הוּא קוֹמִץ כָּל
 הַנְּקוּדוֹת. צַרִי הוּא חֻשְׁבֹן ו' ו', וְתַחֲת
 הַצַּדִּיק שְׁנֵי נִיצוּצוֹת שֶׁהֵם י' י', אֶת שְׁנֵי
 הַמְּאֹרוֹת הַגְּדוֹלִים, וְהֵם ו' ו' י' י' עוֹלָיִם
 ל"ב, וְהֵם ל"ב נְתִיבוֹת פְּלִיאֹת חֲכָמָה
 וְנְקוּדָה תַּחֲת ר' מִן צַר"י שֶׁהִיא י' עֶשֶׂר

דְּמָלָה (שמות ג יג) וְאָמְרוּ לִי מַה שְּׁמוֹ מִ"ה אֹמֵר
 אֵלֵיהֶם, וְנִקּוּד שֶׁב־א נִקּוּד בְּשֵׁם יְהו"ה בְּאוֹרֵי־תָא.
 סְגוּל תְּמַנְסַר חֲשַׁפְנִיה, וְאִיהוּ ו' ו' ו' מִן וַיִּסַּע
 וַיָּבֵא וַיֵּט, וְתִלַּת נִקּוּדֵינ י' י' י' אִיהוּ ח"ם,
 וְאַרְבַּע אֲתוּוֹן מִן סְגוּל אִיהוּ חמ"ד, וְתִיבָה הָא
 אֵינוֹן חמ"ה, פְּנִי מוֹשֶׁה בְּפָנֵי חַמָּה.

חֲלָם חָסֵר ו' חוֹשַׁפְנִיה י"ה, וְתִלַּת נִיצוּצוֹת י' י' י'
 הָא אֵינוֹן מ"ה, שְׁמָא מְפָרֵשׁ יו"ד ה"א וְא"ו
 ה"א, וְעַם תִּלַּת אֲתוּוֹן וְתִיבָה הָא אִיהוּ מ"ט,
 בְּחוֹשֶׁבֶן מ"ט אֲתוּוֹן דְּשִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל וְכו' (דברים ו ד),
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד וְכו', וְאוּקְמוּהוּ רַבְּנֵי דְּמִתְנִיתִין,
 חֲמֻשִׁים שְׁעָרֵי בֵינָה נִבְרָאוּ בְּעוֹלָם וְנִתְּנוּ לְמוֹשֶׁה,
 חוּץ מֵאַחַד, שְׁנַאֲמַר (תהלים ח ו) וְתַחֲסִרְהוּ מְעַט
 מֵאֱלֹהִים, וְלִתְתָא בְּמִלְאָכִים אֵינוֹן מ"ט פְּנִים טָהוֹר

לשון הקודש

חֲלָם חָסֵר ו' חֲשַׁבּוֹנוּ י"ה, וְשָׁלֵשׁ נִיצוּצוֹת
 י' י' י' הָרִי הֵם מ"ה. הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ יו"ד
 ה"א וְא"ו ה"א, וְעַם שְׁלֹשׁ אוֹתִיּוֹת וְתִבְיָה
 הָרִי הוּא מ"ט, כְּחֲשַׁבּוֹן מ"ט אוֹתִיּוֹת שָׁל
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְכו', בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
 מְלֻכּוֹתוֹ וְכו', וּפְרָשׁוּהוּ חֲכָמֵי הַמְּשַׁנָּה,
 חֲמֻשִׁים שְׁעָרֵי בֵינָה נִבְרָאוּ בְּעוֹלָם וְנִתְּנוּ
 לְמוֹשֶׁה חוּץ מֵאַחַד, שְׁנַאֲמַר וְתַחֲסִרְהוּ
 מְעַט מֵאֱלֹהִים. וְלִמְטָה בְּמִלְאָכִים הֵם

י' ו' שְׁחֲשַׁבּוּנָם ל"ו, הָרִי מ"ב, וְשָׁלֵשׁ
 אוֹתִיּוֹת שֶׁב־א הָרִי מ"ה. וְסוּד הַדְּבָר,
 וְאָמְרוּ לִי מַה שְּׁמוֹ מִ"ה אֹמֵר אֵלֵיהֶם,
 וְנִקּוּד שֶׁב־א נִקּוּד בְּשֵׁם יְהו"ה בְּתוֹרָה.
 סְגוּלָּה, שְׁמוֹנֶה עָשָׂר חֲשַׁבּוֹנוּ, הוּא ו' ו' ו'
 מִן וַיִּסַּע וַיָּבֵא וַיֵּט, וְשָׁלֵשׁ נִקּוּדוֹת י' י' י'
 הוּא ח"ם, וְאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת מִן סְגוּל הוּא
 חמ"ד, וְתִבְיָה - הָרִי הֵם חמ"ה, פְּנִי מוֹשֶׁה
 בְּפָנֵי חַמָּה.

מן ממטרו"ן, דאיהו חל"ם במלאכים.

חירק עם חושפן אתון איהו א"ם, חירק
חושפניה ו"ה, ותלת ניצוצות " " "
תלתין, הא איהו א"ם.

שרק איהו חושפן אתווי ו', וחמש ניצוצות
חמשין, הא נ"ו, תלת אתון ותיבה הא אנון
ס', סוד יהו"ה ליראיו, וביה (ירמיה לא ו) ר'נו' ליעקב
ש'מחה נוטריקון שור"ק.

דכל נקודי מחכמה עלאה מתפשטאן, תשעה
עד מלכות, וטעמי מפתר עד מלכות,
ושור"ק צדיק יסוד עלמא, ביה סוד שורק תנינא
בתוספת ו' מ"ב.

ועוד קמ"ץ, אוקמוהו מארי דקדוק דאיהו
תנועה גדולה, בגין דאיהו קדמאה דכלהו

לשון הקודש

ותבה הרי הם ס', סוד יהו"ה ליראיו, ובו
ר'נו' ליעקב ש'מחה, נוטריקון שור"ק.

שכל הנקודות מחכמה עליונה
מתפשטים, תשעה עד מלכות, והטעמים
מפתר עד מלכות, ושורק - צדיק יסוד
עולם, בו סוד שורק שני בתוספת ו' מ"ב.
ועוד קמ"ץ, פרשוהו בעלי הדקדוק,

מ"ט פנים טהור ממטרו"ן, שהיא חל"ם
במלאכים.

חיר"ק עם חשבון אותיות הוא א"ם,
חירק חשבונו ו"ה, ושלשה ניצוצות " " "
" - שלשים, הרי הוא א"ם.

שרק הוא חשבון אותיותיו ו', וחמשה
ניצוצות חמשים, הרי נ"ו, שלש אותיות

נְקוּדֵי־הַסְפִירָאן, אַף עַל גַּב דְּכֻלְהוּ שְׂמַחַן קְדִישִׁין
 אֲתַעְבִּידוּ דָּא כְּפִיא לְדָא, כְּגוֹן בְּרָא דְצַרִיךְ לְמַפְלַח
 לְאַבּוּי וְלְאַמִּיָּה, וְלְמַעְבַּד לְגַרְמִיָּה לְגַבִּיָּהוּ כְּעַבְד,
 וְשִׁמְשׁ, וְכַרְסִיָּא, וּמַצָּב תְּחוּתִיָּהוּ, הָכִי אֵינוֹן סְפִירָן
 דָּא לְדָא, וּבְגִין דָּא אֵית נְקוּדָה מְלַפָּא, וְאֵית
 נְקוּדָה עַבְדָּא לְגַבִּיָּה, כְּגוֹן שְׁבָ"א דְאִיהוּ עַבְד
 לְקַמ"ץ, וְרִץ בְּשְׁלִיחוּתִיהּ וּמְזוּב אַחֲרֵיו, אַבְל
 בְּאַתְרֵיהּ מְלַפָּא אִיהוּ.

וְרָזָא דְקַמ"ץ, חוֹשְׁבֵן קַמִּין י"ד, וְתֵלֵת נִיצוּצֵי
 וְרַקִּיעַ נ', מ' דְאִיהוּ מְלָךְ, אֲנוּן רְמִיזוּן
 אַרְבַּע יוּדִין מִן יו"ד ה"י וי"ו ה"י, וְלֹא לְמַגְנָא
 אֲתַמַּר בֵּיהּ מְלָךְ, דְאִיהוּ מְלָךְ גְּדוֹל עַל כָּל מְלָכִין.

פִּתְ"ח אִיהוּ מ"ב, חוֹשְׁבֵן פִּתְחָא אִיהוּ כ', וְנִיצוּץ
 וְתֵרִין רַקִּיעֵי וו"י, הָא מ"ב, (תהלים צא יד) כ"י

לשון הקודש

לְקַמ"ץ, וְרִץ בְּשְׁלִיחוּתוֹ וּמְזוּב אַחֲרֵיו,
 אַבְל בְּמַקוֹמוֹ הוּא מְלָךְ.

וּסְוֵד הַקַּמִּין, חֲשֹׁבֵן קַמִּין י"ד, וְשִׁלַּשׁ
 נִיצוּצוֹת וְרַקִּיעַ נ', מ' שְׂהוּא מְלָךְ, הֵם
 רְמִיזוּם אַרְבַּע יוּדִיִּים מִן י"ד ה"י וי"ו ה"י,
 וְלֹא לְחַנּוּם נְאָמַר בּוֹ מְלָךְ, שְׂהוּא מְלָךְ
 גְּדוֹל עַל כָּל הַמְּלָכִים.

פִּתְ"ח הוּא מ"ב, חֲשֹׁבֵן פִּתְ"ח הוּא כ',

שְׂהוּא תְּנוּעָה גְּדוֹלָה, מְשוּם שְׂהוּא רֵאשׁוֹן
 לְכָל הַנְּקוּדוֹת שֶׁל הַסְפִירוֹת. אַף עַל גַּב
 שְׂכַלְמִם שְׂמוֹת קְדוּשִׁים, נַעֲשׂוּ זֶה כְּפִיא
 לְזֶה, כְּמוֹ בֵּן שְׂצַרִיךְ לְעַבְד אֶת אָבִיו וְאֵת
 אָמוֹ וְלַעֲשׂוֹת אֶת עֲצָמוֹ עַבְד אֱלִיָּהֵם,
 וְשִׁמְשׁ, וְכַסָּא, וּמַצָּב תְּחִתֵּיהֶם, כְּדֵן הֵן
 הַסְפִירוֹת זו לְזוֹ, וְלָכֵן יֵשׁ נְקוּדָה מְלָךְ, וְיֵשׁ
 נְקוּדָה עַבְד אֱלִיו, כְּמוֹ שְׁבָ"א שְׂהוּא עַבְד

ב"י חֶשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ, פִּתְחוּ לִי שַׁעְרֵי צְדָק אָבִא בָּם
 וכו', ב"ם אַרְבָּעִים וּתְרִין, כִּי בִי חֶשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ,
 חֶשֶׁק חִירָק שָׁבָא קָמִין מִן אֲבִינִיתָן, קָמִין קוּמִין (קד)
 סְתִים בָּאת יו"ד, פִּתְחָה אֶת־פֶּתַח בֵּיתָה בְּחִמְשָׁה
 אֲצַבְעָאן דְּאִינוּן ה', וּכְמָה סוּדוֹת בְּנִקְדוֹת, וְהֵאֵי אִיהוּ
 אָבִא בָּם אוֹדָה י"ה, וּפְתַח עָלֶיהָ אֶתְמַר (תהלים קיח ט)
 פִּתְחוּ לִי וכו', זֶה הַשַּׁעַר לִיהוֹ"ה.

מִלְּאֲכִין אֵית דְּמִשְׁמִשִּׁין לְאֵלִין נְקוּדִין, וְאִינוּן
 אֶתְוּוּן, דְּאִינוּן כְּסוּסוֹן לְנִקְדוֹת, וְטַעְמֵי
 מְנַהֲיָי לֹון, וְאִינוּן תְּנוּעוֹת לְגַבִּיָּהוּ, כְּגוֹן עַל פִּי
 יְהוֹ"ה יַחְנוּ, וְעַל פִּי יְהוֹ"ה יִסְעוּ (במדבר ט ט), וְאִינוּן
 נְקוּדִין לְגַבִּי טַעְמֵי, כְּעֵאנָא בְּתַר רַעֲיִין דְּאֶנְהִינָן
 לֹון לְכָל סְטָרָא, לְסִלְקָא וּלְנַחְתָּא עֵילָא וְתַתָּא,
 וְלֹון לְכָל סְטָרָא לְיַמִּינָא וּשְׂמָאלָא
 לְקַמָּא וְלֹון לְאֶחָרָא.

לשון הקודש

נֶאֱמַר פִּתְחוּ לִי וכו' זֶה הַשַּׁעַר לִיהוֹ"ה.
 מִלְּאֲכִים יֵשׁ שְׂמִשְׁמִשִּׁים לְנִקְדוֹת הַלְלוּ,
 וְהֵם הָאוֹתִיּוֹת, שְׁהֵם כְּמוֹ סוּסִים לְנִקְדוֹת,
 וְהַטַּעְמִים מְנַהֲיָים אוֹתָם, וְהֵם תְּנוּעוֹת
 אֵלֵיהֶם, כְּמוֹ עַל פִּי יְהוֹ"ה יַחְנוּ וְעַל פִּי
 יְהוֹ"ה יִסְעוּ, וְהֵם נְקֻדוֹת אֵל הַטַּעְמִים,
 כְּמוֹ צֵאן אַחַר הָרוּעִים שְׂמַנְהִינִים אוֹתָם
 לְכָל צֶדֶד, לְעֵלוֹת וּלְרֵדוֹת מַעְלָה וּמַטָּה,

וְנִיּוּצִין וְשְׁנֵי רְקִיעִים וּוְיִי הָרִי מ"ב, כ"י
 ב"י חֶשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ, פִּתְחוּ לִי שַׁעְרֵי צְדָק
 אָבִא בָּם וכו'. ב"ם אַרְבָּעִים וּשְׁתִּים, כִּי
 בִי חֶשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ, חֶשֶׁק - חִירָק שָׁבָא
 קָמִין מִן אֲבִינִיתָן. קָמִין - קָמִין סְתוּם
 בָּאוֹת יו"ד, פִּתְחָה - נִפְתְּחָה בּוֹ בְּחִמְשָׁה
 אֲצַבְעוֹת שְׁהֵם ה', וּכְמָה סוּדוֹת בְּנִקְדוֹת,
 וְהֵאֵי אָבִא בָּם אוֹדָה י"ה, וּפְתַח - עָלֶיהָ

וְטַעְמֵי אֵינוֹן נִשְׁמָתִין, וְנִקְוֵדִין רוּחִין, וְאַתּוֹן
 נִפְשִׁין, אֵלִין מִתְנַהֲגִין בְּתַר אֵלִין, וְאֵלִין
 בְּתַר אֵלִין, אַתּוֹן מִתְנַהֲגִי בְּתַר נִקְוֵדִי, וְנִקְוֵדִי בְּתַר
 טַעְמֵי, כִּי גְבוּהָ מֵעַל גְּבוּהָ שׁוֹמֵר ^(קהלת ה ט), וְעוֹד
 אַתּוֹן אֵנוֹן אֵשׁ, נִקְוֵדִי רוּחַ, אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁמָּה
 הָרוּחַ לְלָכֶת יִלְכוּ ^(יחזקאל א יב), וְאַנּוֹן כְּמַבּוּעֵי מַיָּא,
 דְּאַתְמַר עֲלֵיהוֹ ^(תהלים קד י) הַמְשַׁלַּח מַעֲיָנִים בְּנַחְלִים,
 יִשְׁקוּ כָּל חַיְתוֹ שְׂדֵי וְגו', אֵלִין אַתּוֹן.

וְאִית דְּשׁוּי לֹון לְאַתּוֹן, מִיּוֹם אֵשׁ רוּחַ וְעָפָר
 אַרְבַּע רַגְלִין דְּכַרְסִיָּא, נִקְוֵדִי אָדָם לְשַׁבַּת
 עַל הַכֶּסֶּא, מְסַטְרָא דְאַבָּא יוֹדִי"ן לְעֵילָא, מְסַטְרָא
 דְּבֵרְתָא יוֹדִי"ן לְתַתָּא, מְסַטְרָא דְבֵן וְוִי"ן לְעֵילָא,
 כְּגוֹנוֹנָא דָּא וו"י, מְסַטְרָא דְאַבָּא וְוִי"ן לְתַתָּא, כְּגוֹנוֹנָא
 דָּא יו"ו, הַהִי"ן דְּאֵימָא כְּגוֹנוֹנָא דָּא הַה"ו הַה"י,

לשון הקודש

וְלַהֲנַהֲיג אוֹתָם לְכָל צַד, לְיָמִין וּשְׂמָאל, לְפָנִים וּלְאַחֹר.

שְׁנַאמַר עֲלֵיהֶם הַמְשַׁלַּח מַעֲיָנִים
 בְּנַחְלִים... יִשְׁקוּ כָּל חַיְתוֹ שְׂדֵי וְגו', אֵלוֹ
 הָאוֹתִיּוֹת.

וְיֵשׁ שְׁשָׁם אוֹתָם לְאוֹתִיּוֹת, מִיּוֹם אֵשׁ רוּחַ
 וְעָפָר - אַרְבַּע רַגְלֵי הַכֶּסֶּא. הַנְּקֻדּוֹת -
 אָדָם לְשַׁבַּת עַל הַכֶּסֶּא, מְצַד שֶׁל הָאַבָּא
 - יוֹדִי"ן לְמַעְלָה, מְצַד הַבֵּת - יוֹדִי"ן
 לְמַטָּה, מְצַד הַבֵּן - וְוִי"ם לְמַעְלָה, כְּמוֹ
 זֶה: וו"י, מְצַד הָאַבָּא וְוִי"ם לְמַטָּה, כְּמוֹ

וְהַטַּעְמִים הֵם נִשְׁמוֹת, וְהַנְּקֻדּוֹת רוּחוֹת,
 וְהָאוֹתִיּוֹת נִפְשׁוֹת, אֵלוֹ מִתְנַהֲגִים אַחֵר
 אֵלוֹ, וְאֵלוֹ אַחֵר אֵלוֹ. הָאוֹתִיּוֹת מִתְנַהֲגוֹת
 אַחֵר הַנְּקֻדּוֹת, וְהַנְּקֻדּוֹת אַחֵר הַטַּעְמִים,
 כִּי גְבוּהָ מֵעַל גְּבוּהָ שׁוֹמֵר. וְעוֹד, אוֹתִיּוֹת
 הֵן אֵשׁ, נִקְדוֹת רוּחַ, אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁמָּה
 הָרוּחַ לְלָכֶת יִלְכוּ, וְהֵם כְּמַעֲיָנוֹת הַמַּיִם,

יְהִי־ן דְּבִרְתָּא בְּגִוּוּנָא דָּא יְהִי וְהִי, וְהָכִי בְּכָל
הַיְוִיָּה וְהַיְוִיָּה.

וְעוּד מָאן דְּאוּלִּיף אֵלֵין הַיְוִיָּין, צָרִיךְ לְאוּלְפָּא לִזְוִן
לְמַבְנֵי בְּהוֹן בְּגִוּוּנָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
דְּאִתְמַר בֵּיהּ (מלכים א יח ל) וַיִּרְפָּא אֶת מִזְבַּח יְהוָה
הַהָרוּס, וַרְזָא דְּמַלְכָּה דִּיכְלִין לְמַהְרָם בְּאַתְוִוִי
דְּשָׁמִיָּה, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (שמות יט כא) פֶּן יִהָרְסוּ אֵל
יְהוָה, וּבְגִין דָּא דִּיִּהָרְסוּ לִזְוִן בְּחֻבְיֵיהוּ, צָרִיךְ לְמַבְנֵי
לִזְוִן בְּצִלּוֹתְהוֹן.

דְּאִתְּ י' אִיְהוּ אַבְן יְסוּדָּא דְּבְנִינָא, י"י מִן י"ה, מִן
י"ו, מִן ו"י, בְּהוֹן אַבְנִים שְׁלֵמוֹת תְּבַנְּה אֶת
מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֵיךָ (דברים כז ו) דָּא ה', ו' דָּא קוּרָה,
וְעַמּוּדָּא, לְסַמוּךְ עָלֶיהָ בֵּית, וּבְגִין דָּא חֲבוּרָא דְּתַלְתָּ
אַתְוִוִן בֵּית, ב' בְּגִינָא, י' יְסוּד בְּגִינָא, ת' תְּפַאֲרַת,
וְאַנּוּן ב' מְלָכוֹת, י' יְסוּד סְפִירָה תְּשִׁיעָא, דְּאִיְהוּ

לשון הקודש

שְׁכַתּוּב פֶּן יִהָרְסוּ אֵל ה', וְלִבְנֵי פְּשִׁיִּהָרְסוּ
אוֹתָם בְּחֻטְאֵיהֶם, צָרִיךְ לְבַנְּתָם
בְּתַפְלוּתֵיהֶם.

שְׁאֵרֵי י' הִיא אַבְן יְסוּד הַבְּנִינָא, י' מִן
י"ה, מִן ו"י, מִן ו"י, בְּהֶם אַבְנִים שְׁלֵמוֹת
תְּבַנְּה אֶת מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֵיךָ, זֶה ה', ו'
זו קוּרָה וְעַמּוּד לְסַמּוּךְ עָלֶיהָ הַבֵּית, וְלִבְנֵי
חֲבוּרָא שֶׁל שְׁלֹשׁ אוֹתוֹת בֵּית. ב' בְּנִינָא, י'

זֶה: יו"ו. הַיְוִיָּין שֶׁל הָאֵם כְּמוֹ זֶה: הַיְוִיָּין
הַיְוִיָּין שֶׁל הַבַּת כְּמוֹ זֶה: יְהִיָּה
וְהִיָּה, וְכֵן בְּכָל הַיְוִיָּה וְהַיְוִיָּה.

וְעוּד, מִי שְׁלוּמֵד אֶת הַתְּהוּוֹת הַלְלוּ,
צָרִיךְ לְלַמֵּד אוֹתָם לְבְנֵי בְּנִינָא
לְקוּדְשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנַאֲמַר בּוּ וַיִּרְפָּא
אֶת מִזְבַּח ה' הַהָרוּס. וְסוּד הַדְּבָר,
שְׁיִכּוּלִים לְהָרֵם בְּאוֹתוֹת שְׁמוֹ, זֶהוּ

סוּמְךָ גְאוּלָּה לְתַפְלָה, וּבִיָּה סוּמְךָ יְהוּ"ה לְכָל
 הַנּוֹפְלִים (תהלים קמה יד), ת' תַּפְּאֶרֶת, דְּאֶתְמַר בֵּיה (ישעי'
 מד יג) בְּתַפְּאֶרֶת אָדָם לְשֶׁבֶת בֵּית, וּבִיָּה כָּל הַזּוֹקֵף זוֹקֵף
 בְּשֵׁם, אֲבָל לְגַבִּי יוֹסֵד כָּל הַכּוֹרֵעַ כּוֹרֵעַ בְּכִרוּךְ, הִדָּא
 הוּא דְכָתִיב (משלי י ו) בְּרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק.

וְאִיהוּ עֵרוֹב, דִּישְׁפִּיל בֵּיה הַקּוֹרָה אִם הִיא
 לְמַעְלָה מֵעֲשָׂרִים, דְּאִיהוּ יו"ד, דְּלַעֲיֵלָא
 מֵעֲשָׂרִים, דְּאִיהוּ כ' כְּתָר, אִיהוּ עֵלֶת הָעֵלּוֹת עַל
 כָּלָא, דְּלִית עֵינָא שְׁלִיט עֲלֵיהּ, וּבְגִין דָּא מְבוּי
 דְּאִיהוּ שְׂכִינְתָא תַּתָּא דְּאִיהוּ י' זַעֲרָא, עֲשָׂרָה
 טַפְחִים שְׁעוֹרָה, בֵּיה צָרִיךְ לְהַשְׁפִּיל הַקּוֹרָה דְּאִיהוּ
 ו', אֲבָל לְגַבִּי סָכָה דְּאִיהוּ אִימָא, דְּשִׁיעוֹר דִּילָהּ יו"ד
 דְּאִיהוּ כ' כְּתָר, לַעֲיֵלָא מִכְּתָר לִית אָדָם דְּמַרְכְּבָה
 דָּר בֵּיה גּוֹ סָכָה, דְּלִית עֵינָא שְׁלִיט עֲלֵיהּ.

לשון הקודש

מֵעֲשָׂרִים, שְׁהוּא כ' כְּתָר, הוּא עֵלֶת
 הָעֵלּוֹת עַל הַכָּל, שְׁאִין הָעֵינן שׁוֹלְטֵת עֲלֵיו,
 וּמִשּׁוּם זֶה מְבוּי, שְׁהוּא שְׂכִינָה תַּחְתּוֹנָה,
 שְׁהִיא י' קַטְנָה, עֲשָׂרָה טַפְחִים שְׁעוֹרָה, בּוֹ
 צָרִיךְ לְהַשְׁפִּיל הַקּוֹרָה שְׁהִיא ו', אֲבָל
 לְגַבִּי סָכָה שְׁהִיא אִם, שְׁשְׁעוֹרָה יו"ד,
 שְׁהוּא כ' כְּתָר, מַעַל לְכְּתָר אִין אָדָם שָׁל
 מְרַכְּבָה דָּר בּוֹ תוֹךְ סָכָה, שְׁאִין הָעֵינן
 שׁוֹלְטֵת עֲלֵיו.

יוֹסֵד בְּגִין, ת' תַּפְּאֶרֶת. וְהֵם, ב' מַלְכוּת,
 י' יוֹסֵד, סְפִירָה תְּשִׁיעִית, שְׁהוּא סוּמְךָ
 גְאוּלָּה לְתַפְלָה וּבּוֹ סוּמְךָ יְהוּ"ה לְכָל
 הַנּוֹפְלִים, ת' תַּפְּאֶרֶת, שְׁנַאֲמַר בּוֹ
 בְּתַפְּאֶרֶת אָדָם לְשֶׁבֶת בֵּית, וּבּוֹ כָּל
 הַזּוֹקֵף – זוֹקֵף בְּשֵׁם, אֲבָל אֵל הַיּוֹסֵד –
 כָּל הַכּוֹרֵעַ, כּוֹרֵעַ בְּכִרוּךְ. זֶהוּ שְׁכִינְתוֹב
 בְּרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק.

וְהוּא עֵרוֹב שְׂבוּ יִשְׁפִּיל הַקּוֹרָה אִם הִיא
 לְמַעְלָה מֵעֲשָׂרִים, שְׁהִיא יו"ד, שְׁלַמְעֵלָה

וּמְקוֹר הָאֵלִין הוּיִין כְּחַשְׁבֹן חֶסֶד, דְּבַהוֹן צָרִיד
 לְמַבְנֵי בְּנִינֵא דָא דְאֲנּוֹן מִחֶסֶד, דְּמְקוֹר
 דְּהוּיָתִיהּ אִיהוּ יו"ד ה"י וי"ו ה"י, דְּסַלְקִי לְשִׁבְעִין
 וְתַרְיֵן הַיִּין כְּחַשְׁבֹן חֶסֶד, כְּלֵהוּ אֶבְן וְקוֹרָה וּבְנִינֵא
 דְּאִתְּבְנֵי בְּתַרְוּוּיְהוּ, וְאֵלִין אֵינּוֹן ע"ב הַיִּין דְּנַפְקִין
 מִן יו"ד ה"י וי"ו ה"י: (ד' 92 ע"ב).

(כל אלו השמות אסור להוציאם בפה ודי להסתכל עליהם ולקראותם במחשבה).

יְהוּ הֵיְו הָהִי הָהוּ תוּהִי יְהֵה יְיֵה יוּהִי וְהִי הָהוּ הָהִי
 הֵיְהִי וְהֵה יְיֵה וְיָהּ וְהִי וְהֵה וְיָהּ וְיָהּ הָהִי הָהוּ תוּהִי
 יְיֵה יְיֵה וְיָהּ וְיָהּ וְהֵה וְהִי יָהּ יֵהּ וְיָהּ יְיָ יְיָ יְהִי
 וְיָהּ וְיָהּ וְהִי הָהִי יְהִי יָהּ וְיָהּ וְיָהּ וְיָהּ וְיָהּ וְיָהּ
 הָהִי הָהוּ הָהִי יְיָ יְיָ יְיָ וְיָהּ וְיָהּ וְיָהּ וְיָהּ וְיָהּ וְיָהּ
 הָהִי הָהוּ הָהִי וְיָהּ וְיָהּ וְיָהּ וְיָהּ וְיָהּ וְיָהּ וְיָהּ וְיָהּ.

ואלה מצאתי בספר אחר.

יהי הוי והי ויה ייה היי יהי הוה והו הוה היי והה הוו יהה והוו ווה ההי
 יהו הוה היו יהה ההו הוי יהו ויה הוי והי יהה והה יוו יהה ההי
 היה יהי ההו ההו היו היה היה היה ויה ההה ויי והה הוי הוה היה
 יוה יהו ההו היו היה היה היה יוה והה יוו יהה ההו יהו ההו יהו היו
 ויה: יהוה הוהי והיה היהו. יההו. ההיו. ויהה. ההוי ויהה. הויה וההי היוה.

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

וְהַמְּקוֹר שֶׁל הַהַוִּיּוֹת הֶלְלוּ כְּחַשְׁבֹן
 חֶסֶד, שִׁפְהֵם צָרִיד לְבָנּוֹת בְּנֵן זֶה שְׁהֵם
 חֶסֶד, שִׁמְקוֹר הַוּיָתוּ הוּא יו"ד ה"י וי"ו
 ה"י, שְׁעוּלִים לְשִׁבְעִים וּשְׁתַּיִם הַוִּיּוֹת
 כְּחַשְׁבֹן חֶסֶד, כְּלָם אֶבְן וְקוֹרָה וּבְנֵן
 שְׁנִבְנָה כְּשְׁנִיחָם, וְאֵלֵה הֵם ע"ב הַוִּיּוֹת
 שְׁיֻצָּאִים מִן יו"ד ה"י וי"ו ה"י
 סדר השמות כמצויר למעלה

נ"א בשם בן ע"ב וכתוב בחסרונות של כתיבת זקני הרב.

יהי הוה והו היה יהו הוה	יהו הוי והי הוי.	יהוה הוהי והיה היהו.
היי וחה הוו יהה היו וחה	הוי והי היו יהו.	יההו החיו ויהה ההוי.
ייה ההו ווה ההי ויה ההו	והי היו יהו הוי.	יוחה הויה והיי היוה.
הויה	היו יהו הוי והי.	

יהו היו ויה הוי.	יהה וחה יוו יהה	יהו ההו היו היה היה.
הוי והי היו יוה.	ההי	יהה וחה יוו יהה ההו.
והי יוה יהו היו.	היה	יוה ההו יהו ההי היו.

ויה.

יהו ההו היו היה היה ויה הוה היו ויה ההה וי וחה הוי הוה היה יוה

שֵׁם יְהו"ה, י' דִּילִיָּה בְּרִישָׁא דְחֶרְבָּא, דְּלִית מָאן
דְּנַצַּח וְדָאֵי לְמַאֲרֵי חֶרְבָּא דָּא, וּבָה נַצַּח לְכָל
סְטָרִין אַחֲרָנִין, וְלִית חַד קִימָא קִמָּה, גּוּפָא דְחָאֵי
חֶרְבָּא ו', זַפָּאָה אִיהוּ מָאן דִּידַע לְאַנְיָף לִיָּה בִּידִיָּה
לְכָל סְטָרָא, עֵילָא וְתַתָּא וְאַרְבַּע סְטָרִין בְּשִׁית
סְפִירוֹן, תְּרִין פִּיפּוּת דְּחַתִּיךְ בְּהוֹן עֵילָא וְתַתָּא
מִתְרִין סְטָרִין אֵינוֹן ה' ה', וּנְקוּדָא אֱלֹהִים, וְהֵינּוּ
נִרְתַּק דִּילִיָּה, וּבְנִין דָּא בִּינָה נְקוּדָה אֱלֹהִים,
בְּנוֹנָא דָּא יְהו"ה בְּמָה דְאַתְמַר.

לשון הקודש

ספירות. שתי פיפיות שחותך בהם מעלה ומטה משני צדדים הם ה' ה', ונקוד אלהים, והינו הנרתק שלו, ולכן בינה נקודה אלהים כמו זה: יהוה, כמו שצאמר.

שם יהו"ה, י' שלו בראש החרב, שאין מי שמנצח ודאי לבעל החרב הזה, ובה מנצח את כל הצדדים האחרים, ואין אחד עומד לפניה, גוף החרב הזאת ו', אשרי מי שידע להניפה בידו לכל צד, מעלה ומטה וארבעה צדדים בשש

וְהָאֵי אֵיִהוּ דְאוּקְמוּהוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין, כָּל הַקּוּרָא
 קְרִיאַת שְׁמַע, כְּאֵלוּ אוּחוּ חֲרַב פִּיפּוּת
 בְּיָדוֹ, וְהָאֵי אוּקְמוּהוּ עַל מִטָּתוֹ, לְהִגֵּן מִן הַמְּזִיקִין,
 אֲבָל בְּקְרִיאַת שְׁמַע דְּעִלּוּתָא, אֲדוֹן הַמְּזִיקִין קָשׁוּר,
 לִית לִיהּ רִשׁוּ לְמַבְרַת, וְזַכָּאָה אֵיִהוּ מָאן דְּשָׁחִיט
 לִיהּ בְּתַהוּא זְמַנָּא, לְקַיִים (כָּא לְהַרְגָּה) הַשְּׁכָם לְהַרְגוּ
 בְּעִלּוּתָא, דְּאֵתְמַר בְּהּ (כְּרֵאשִׁית יט כז) וַיִּשְׁכַּם אֲבָרְהָם
 בַּבֶּקֶר, כָּל שְׁכֵן מָאן דְּלֹא חָשַׁשׁ לִיקְרִיָּה לְשַׁחֲטָא
 יִצְרִיָּה וְשִׁנְאִיָּה, דְּלִית שִׁנְאִיָּה לְחוּד אֶלָּא שִׁנְאִיָּה
 דְּקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא, דְּבִכָּל יוֹמָא תָּבַע חוּבִין דְּבְנוּי
 לְשַׁחֲטָא לֹון.

וְאוּף חָכֵי צְרִיךְ לְאַעְבְּרָא לִיהּ מִשְׁמִיָּא וְאַרְעָא,
 כְּגוֹנָא דְּאַעְבְּרִיָּה מִשְׁמִשָּׂא וְסִיְהָרָא, וְאוּף
 חָכֵי צְרִיךְ לְאַעְבְּרָא לִיהּ וּלְבַת זְוִיגִיהּ מִתְרִין כְּרַסְיִין.

לשון הקודש

בַּבֶּקֶר, כָּל שְׁכֵן מִי שְׁלֹא חוֹשֵׁשׁ לְכַבּוּדוֹ
 לְשַׁחֲט יִצְרוּ וְשׁוֹנְאוֹ, שְׂאִין שׁוֹנְאוֹ לְחוּד,
 אֶלָּא שׁוֹנְאוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 שֶׁבְּכָל יוֹם תּוֹבֵעַ אֶת הַטָּאֵי כְּגוּי, לְשַׁחֲט
 אוֹתָם.

וְאִם כִּךָ צְרִיךְ לְהַעֲבִירוֹ מִן הַשְּׁמַיִם
 וְהָאָרֶץ, כְּמוֹ שֶׁהַעֲבִירוֹ מִשְׁמַשׁ וְהַלְבֵּנָה,
 וְאִם כִּךָ צְרִיךְ לְהַעֲבִיר אוֹתוֹ וְאֵת בֵּית זְוִיגוֹ

וְזַחוּ שְׁבָאָרוֹ בְּעֵלֵי הַמַּשְׁנָה, כָּל הַקּוּרָא
 קְרִיאַת שְׁמַע כְּאֵלוּ אוּחוּ חֲרַב פִּיפּוּת
 בְּיָדוֹ, וְהָרֵי פִּרְשׁוּהוּ, עַל מִטָּתוֹ – לְהִגֵּן מִן
 הַמְּזִיקִים. אֲבָל בְּקְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל
 הַתְּפִלָּה, אֲדוֹן הַמְּזִיקִים קָשׁוּר, אִין לוֹ
 רִשׁוּת לְבְרַת, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁשׁוּחַט אוֹתוֹ
 כְּאוֹתוֹ זְמַן, לְקַיִים (כָּא לְהַרְגָּה) הַשְּׁכָם לְהַרְגוּ
 כַּתְּפִלָּה, שְׁנֵאמַר בְּהּ וַיִּשְׁכַּם אֲבָרְהָם

הָדָא הוּא דְכְתִיב (ירמיה יז יב) כִּסּא כְבוֹד מְרוֹם
 מֵרָאשׁוֹן, דְּתַמָּן קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתִּיה בְּתֵרִין
 בְּרַסְיִין, וְתַמָּן קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתִּיה
 בְּשִׁמְשָׁא (דף ט ע"א) וְסִיְהָרָא, וְעַל שְׁמִיּהוּ אֶתְקָרִי כִּי
 שְׁמֵשׁ וּמִיָּן יְהוּ"ה אֱלֹהִים (תהלים פד יב), וּבְהָהוּא זְמַנָּא
 יִתְקַיֵּים בֵּיה, לֹא יבֹא עוֹד שְׁמֵשׁ וּוְרַחֵךְ לֹא יֵאָסֵף
 (ישעיה ס כ).

וְהָכִי צְרִיךְ לְאֶעְבְּרָא לִיה מִשְׁמַאלָא דְקוּדְשָׁא
 בְרִיךְ הוּא דְאִיהִי גְבוּרָה, דְּמִתַּמָּן מְצַפּוֹן
 תְּפִתַּח הֲרַעָה (ירמיה יד א), וְתַמָּן יִיְתִי לְמִתְבַּע חוּבִין,
 מֵאֲלִין דְּאֶתְמַר בְּהוֹן בְּנִים אַתֶּם לִיהוּ"ה אֱלֹהֵיכֶם
 (דברים יד א).

מִתַּמָּן וְאֵילָךְ אַנּוּן שָׂרִים, וְעַבְדִּים, מְסִטְרָא
 דְּחִיוּן דְּכַרְסִיָּא שָׂרִים וּמְמַנָּן, מְסִטְרָא
 דְּכַבְבִּיָּא דְנִתְרִין בְּשִׁמְיָא וְאַרְעָא עַבְדִּין, וְהָאִי אִיהוּ

לשון הקודש

וְכֵךְ צְרִיךְ לְהַעֲבִירוּ מִשְׁמַאלוֹ שֶׁל
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהִיא גְבוּרָה,
 שְׁמֵשׁ, מְצַפּוֹן תְּפִתַּח הֲרַעָה, וְשֵׁם יְבֵא
 לְתַבַּע חֲטָאִים מֵאֲלוֹ שְׁנַאֲמַר בְּהֶם בְּנִים
 אַתֶּם לִיהוּ"ה אֱלֹהֵיכֶם.

מִשְׁשׁ וְאֵילָךְ, אֹתֶם שָׂרִים וְעַבְדִּים, מֵצַד
 שֶׁל חַיּוֹת הַכִּסֵּא שָׂרִים וּמְמַנִּים, מֵצַד שֶׁל

מִשְׁנֵי כִסְאוֹת. זֶהוּ שְׂכֵתוֹב כִּסּא כְבוֹד
 מְרוֹם מֵרָאשׁוֹן, שְׁשֵׁם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 וּשְׂכִינְתּוֹ בְּשֵׁנֵי כִסְאוֹת, וְשֵׁם הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא וּשְׂכִינְתּוֹ כְּמוֹ הַשְּׁמֵשׁ וְהַלְבָּנָה,
 וְעַל שְׁמֵם נִקְרָא כִּי שְׁמֵשׁ וּמִיָּן יְהוּ"ה
 אֱלֹהִים. וּבְאוֹתוֹ זְמַן יִתְקַיֵּים בּוֹ, לֹא יבֹא
 עוֹד שְׁמֵשׁ וּוְרַחֵךְ לֹא יֵאָסֵף.

אם כְּבָנִים אִם פְּעֻבָּדִים, וְהָאֵי אֵיהוּ דְצָרִיךְ לְאַנְפֵּא
 לִיה חֲרָבָא לְשִׁית סְטָרִין, דְּאֲנוּן שְׂמִיא וְאַרְעָא,
 שְׂמִשָּׂא וְסִיחָרָא, כְּפֵא דִין וְכִפֵּא רַחֲמִים, לְאַעְכָּרָא
 סְמַא"ל וְנַח"שׁ מַנִּיחוּ, דְּמִסְטָרָא דְלִהוֹן שְׁלִיט
 סְמַא"ל וּבֵת זִוְגוּ.

וְצָרִיךְ לְקִשְׂרָא לִיה בְּרִצּוּעִין דְתַפְלִין, תְּרִין
 בְּתֵרִין קְרָנִיו, וְחַד בְּדְרוּעָא, וּלְבַתֵּר יִשְׁחֹט
 לִיה בְּקְרִיאת שְׁמַע, בְּגִין דְּלֹא יִתְקַרַב לְסְטָרָא
 דְּגִבּוּרָה, אֲבָל מִסְטָרָא דְסִפְרוֹן וְהַוּוּיּוֹת דְלִהוֹן,
 אֲתָמַר לֹא יִגְוֹרֵךְ רַע (תהלים ה ה), וְחִזְרֵךְ הַקָּרֵב יוֹמַת
 (במדבר א נב).

וְעוֹד ה' יָד בְּהָה, דְּאֵיהִי יוֹנָה קְדִישָׂא,
 מְצַפְצָפֵאן לָהּ בְּנִתָּא בְּכַמָּה צַפְצוּפִין
 דְּזִמְרֹת שִׁירֹת וְתִשְׁבְּחוֹת וְהוֹדָאוֹת, עַד דְּנַחְתִּין
 לָהּ לְגַבִּיּהוּ, הָא נַחְתִּין לָהּ לְגַבִּיּהוּ קְשָׁרִין לָהּ

לשון הקודש

כְּדִי יִשְׁחַט אוֹתוֹ בְּקְרִיאת שְׁמַע כְּדִי שְׁלֹא
 יִתְקַרַב לְצַד הַגִּבּוּרָה, אֲבָל מִצַּד שֶׁל
 הַסִּפְרוֹת וְהַוּוּיּוֹת שְׁלֵהוּ, נֹאמַר לֹא יִגְוֹרֵךְ
 רַע, וְחִזְרֵךְ הַקָּרֵב יוֹמַת.

וְעוֹד, ה' שֶׁל יָד בְּהָה, שְׁהִיא יוֹנָה
 קְדוּשָׁה, מְצַפְצָפִים לָהּ בְּנִתָּה בְּכַמָּה
 צַפְצוּפִים שֶׁל זְמִירוֹת, שִׁירֹת וְתִשְׁבְּחוֹת
 וְהוֹדָאוֹת, עַד שְׁמוֹרִידִים אוֹתָהּ אֲלֵיהֶם.

הַכּוֹכָבִים שְׂמֵאִירִים בְּשָׁמַיִם וּבְאַרְצֵן
 עֲבָדִים, וְזֵהוּ אִם כְּבָנִים אִם פְּעֻבָּדִים, וְזֵהוּ
 שְׁצָרִיךְ לְהַגִּיף אוֹתוֹ חֲרָב לְשִׁשָּׁה צַדִּדִים,
 שְׁהֵם שְׁמַיִם וְאַרְצֵן, שְׂמִשׁ וּלְבָנָה, כְּפֵא
 דִין וְכִפֵּא רַחֲמִים, לְהַעֲבִיר סְמַא"ל וְנַחְשׁ
 מְהֵם, שְׂמַעְדֵם שׁוֹלֵט סְמַא"ל וּבֵת זִוְגוּ.

וְצָרִיךְ לְקִשְׂרָא אוֹתוֹ בְּרִצּוּעוֹת הַתַּפְלִין –
 שְׁנַיִם בְּשְׁנֵי קְרָנָיו, וְאַחַד בְּרוּעֵ. וְאַחַר

בְּרַצוּעָה, דְּאִיהִי ו' שִׁית תִּיבִין דִּיחֻדָּא, וְהִינֵנו רָזָא
וְהָיָה לְאוֹת עַל יְדָכָה (שְׁמוֹת יג ט), קְשׁוּרָא דְתַרְוִייהוּ דָא
י', וְדָא יְחוּד, וּבְגִין דָּא בְּקְשׁוּרָא דְתַרְוִייהוּ, מָאן
דְּשָׁח שִׁיחָה בִּינֵיהוּ, דְּאִיהִי שִׁיחַת חוּלִין, עֲבִירָה
הִיא בִּידוּ, דְּעֶבֶד בָּהּ פְּרוּדָא בִּין ו"ה דְּאִיהוּ עֲמוּדָא
דְּאֲמַצְעִיתָא וּמַלְכוּתִיהָ.

תַּפְּלִין דְּרִישִׁיָּה דְּקוּדְשָׁא פְּרִיךְ הוּא דְּאִיהוּ ו',
אִיהִי ה' עֲלָאָה, אִימָא עֲלָאָה, עֲמַרְתָּ
תַּפְּאֶרְתָּ, עֲלָה אֲתַמַּר פְּאֶרְךְ חֲבוּשׁ עֲלִיךְ (יחזקאל כד
יז), אֵלּוּ תַּפְּלִין שְׁבְרָאֵשׁ, וְהֵאֵי אִיהוּ רָזָא תַּנִּי"ה,
דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ תִּנְהַ יְד יְהו"ה הוֹי"ה וְכוּ' (שְׁמוֹת ט
ג), וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהָ מְאִרֵי דְתַלְמוּדָא יְרוּשְׁלָמִי,
תַּנִּי"ה בְּאֲמַצְעִי.

יְד יְהו"ה מִימִינָא, דְּאֲתַמַּר בָּהּ וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת
תֵּיבַת הַגְּדוּלָּה (שֵׁם יד לא) מִסְּטָרָא דְחֶסֶד, יְד רַמְהָ

לשון הקודש

תַּפְּלִין שֶׁל רֵאשׁ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
שֶׁהוּא ו', הִיא ה' עֲלִינְהָ הָאֵם הַעֲלִינְהָ,
עֲמַרְתָּ תַּפְּאֶרְתָּ, עֲלִיָּה נֹאמַר פְּאֶרְךְ חֲבוּשׁ
עֲלִיךְ, אֵלּוּ תַּפְּלִין שְׁבְרָאֵשׁ, וְהוּוּ סוּד
הַנִּי"ה, שְׁנֹאמַר בּוּ תִּנְהַ יְד יְהו"ה הוֹי"ה
וְכוּ', וְלִבְנֵי פְּרֻשָׁהוּ בְּעֲלֵי הַתַּלְמוּד
הַיְרוּשְׁלָמִי, תַּנִּי"ה בְּאֲמַצְעִי.

יְד יְהו"ה מִיְמִין, שְׁנֹאמַר בָּהּ וַיֵּרָא

הָרִי בְּשְׁמוֹרִידִים אוֹתָהּ אֲלֵיהֶם, קוֹשְׁרִים
אוֹתָהּ בְּרַצוּעָה, שֶׁהִיא ו', שֵׁשׁ תַּבּוֹת
הַיְחוּד, וְהִנֵּנוּ הַסוּד שֶׁל וְהָיָה לְאוֹת עַל
יְדָכָה, הַקְּשֶׁר שֶׁל שְׁנֵיהֶם, זֶה י' וְזֶה יְחוּד,
וְלִבְנֵי בְּקֶשֶׁר שֶׁל שְׁנֵיהֶם – מִי שֶׁשָּׁח שִׁיחָה
בִּינֵיהֶם, שֶׁהִיא שִׁיחַת חוּלִין, עֲבִירָה הִיא
בִּידוּ, שֶׁשָּׁחָה בָּהּ פְּרוּד בִּין ו"ה, שֶׁהוּא
עֲמוּד הָאֲמַצְעִי וּמַלְכוּתוֹ.

מִסְטָרָא דְתַפְאֲרַת, דְּאִתְמַר בְּהּ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים
 בְּיַד רָמָה, יָד חֲזָקָה בְּאִמְצָעֵיתָא דְאִיהִי יַד יְהוּ"ה
 הוּ"ה, לְמַהוּי רַחֲמֵי מְפֹל סְטָרָא, דִּינָא כְּבוֹשׁ
 בְּאִמְצָעֵיתָא, יָד רָמָה עָלָה אִתְמַר וְהוּ"ה יְהוּ"ה
 לְמַלְךְ עַל כָּל הָאָרֶץ (זכר"י יד ט), וְתִלַּת זְמַנִּין י"ד אֲנִין
 מ"ב אִזְכְּרוֹת דְּתַפְלִין דִּיד וְתַפְלִין דִּירִשָׁא.

י"ד שְׂכִינְתָא תַתְּאָה אִיהִי תִיד תְּגִדוּלָה מִימִינָא
 דְּחֶסֶד, דְּתַמָּן חֲכָמָה, יָד תְּחֻזְקָה מִסְטָרָא
 דְּגְבוּרָה, דְּתַמָּן בִּינָה, יָד רָמָה מִסְטָרָא דְעֵמוּדָא
 דְּאִמְצָעֵיתָא, מְעוּטָר בְּכֶתֶר עַל רִישֵׁיהּ, תַּפְלֵי
 דְּמֵאֲרֵי עֲלָמָא.

שִׁין שֶׁל תַּפְלִין הֶלְכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי, ש דְּתִלַּת
 רֵאשִׁין, ש דְּאַרְבַּע רֵאשִׁין, לְקַבֵּל שְׁבַע
 הַנְּעֻרוֹת הָרְאוּיוֹת לָתֵת לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ (אסתר ב

לשון הקודש

ראש.

י"ד, שְׂכִינְתָה הַתְּתַתְּוֹנָה, הִיא תִיד תְּגִדוּלָה
 מִימִין שֶׁל חֶסֶד, שְׁשָׁם חֲכָמָה. יָד תְּחֻזְקָה
 מִצַּד שֶׁל גְבוּרָה, שְׁשָׁם בִּינָה. יָד רָמָה
 מִצַּד שֶׁל עֵמוּד הָאִמְצָעִי מְעָטֶר בְּכֶתֶר עַל
 רֵאשׁוֹ, תַּפְלִין שֶׁל רַבּוֹן הָעוֹלָם.

שִׁין שֶׁל תַּפְלִין הֶלְכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי. ש
 שֶׁל שְׁלֹשׁ רֵאשִׁים, שֶׁ שֶׁל אַרְבַּע

יִשְׂרָאֵל אֵת תִּיד תְּגִדוּלָה, מִצַּד הַחֶסֶד –
 יָד רָמָה מִצַּד הַתְּפֹאֲרַת, שְׁנֵאֲמַר בְּהּ וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים בְּיַד רָמָה. יָד חֲזָקָה
 בְּאִמְצָעֵי, שֶׁהִיא יָד יְהוּ"ה הוּ"ה, לְהִיּוֹת
 רַחֲמִים מְפֹל צַד, דִּין כְּבוֹשׁ בְּאִמְצָעֵי, יָד
 רָמָה עָלֶיהָ נֹאמַר וְהָיָה יְהוּ"ה לְמַלְךְ עַל
 כָּל הָאָרֶץ. וְשְׁלֹשׁ פְּעֻמִּים י"ד הֵם מ"ב
 אִזְכְּרוֹת שֶׁל תַּפְלִין שֶׁל יָד וְתַפְלִין שֶׁל

ט, וְאִינוֹן בַּשַּׁחַר שְׁתֵּים לְפָנֶיהָ וְאַחַת לְאַחֲרֶיהָ,
וּבְעָרְב שְׁתֵּים לְפָנֶיהָ וּשְׁתֵּים לְאַחֲרֶיהָ, וְלִקְבֹּל אֵלַיִן
שְׁבָעָה, אֵית שְׁבָעָה רוֹאֵי פָנַי הַמְּלֹךְ הַיּוֹשְׁבִים
רֵאשׁוֹנָה בַּמְּלָכוֹת.

וְתַפְאֶרֶת אֵיהּ כְּבוֹשׁ בְּאֵת יו"ד, עִם ה' תַּתְּאָה,
וּנְפֹשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ, וְאֵיהּ חָבוֹשׁ עִם
אֵת י' מְסֻטָּא דְה' עֲלָאָה, וּבְגִין דָּא אֵיִן חָבוֹשׁ
מִתִּיר עֲצָמוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִין, דְּאֵיהּ בְּגָלוֹת עִם
יִשְׂרָאֵל, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה סג ט) בְּכָל צָרְתָם לֹא
צָר בּוֹ, לֹא צָר בָּא, בְּהָהוּא זְמַנָּא דְאֵיהּ עִם
יִשְׂרָאֵל לֹא צָר וּדְאֵי, וְלִית צָר אֱלָא יַצָּר הָרַע,
דְּהִזְר הַקָּרֵב יוֹמַת (במדבר א נב).

וְרִזָּא דְמְלָה בִּי בִי חֶשֶׁק וְאַפְלָטְהוּ (תהלים צא יד), בִּי
בִּי בְּנִימְטָרִיא מ"ב אֲזַכְרֹת דְּתַפְלִי,

לשון הקודש

חבוש עם אות י' מצד של ה' העליונה,
ומשום זה אין חבוש מתיר עצמו מבית
האסורים, שהוא בגלות עם ישראל. זהו
שכתוב בכל צרתם לו צר, לא צר
בא. באותו זמן שהוא עם ישראל, ודאי
לא צר, ואין צר אלא יצר הרע, שהזר
הקרוב יומת.

וסוד הדבר - בי בי חשק ואפלטוהו, בי

ראשם, כנגד שבע הנערות הראויות
לתת לה מבית המלך, והם בשחר שתיים
לפניה, ואחת לאחריה, ובערב שתיים
לפניה ושתיים לאחריה, וכנגד השבע
האלה, יש שבע רואי פני המלך
היושבים ראשונה במלכות.

וְתַפְאֶרֶת הוּא כְּבוֹשׁ בְּאֵת יו"ד עִם ה'
הַתַּחְתּוֹנָה, וּנְפֹשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ, וְהוּא

אֲשַׁנְבְּהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי, יִקְרָאֵנִי בְּקִרְיָאֵת שְׁמִיעַ,
 וְאֶעֱנֶהוּ, הֲדָא הוּא דְכָתִיב אֲזַ תִּקְרָא וַיְהִי־הָ יַעֲנֶה
 (ישעי נח ט), יְהוּ"ה בְּאַרְבַּע בְּתֵי דְתַפְלִי דְרִישָׁא, דְאֵינון
 אַרְבַּע אַתּוּן אַהִי"ה, וַיְהוּ"ה יַעֲנֶה, יְהוּ"ה בְּאַרְבַּע בְּתֵי
 דְתַפְלִין דִּיד, דְאֵינון אַדנִי, וְאִי תִימָא לֹא אֵינון
 בְּיַד אֱלֹא בֵּית אֶחָד חֲמִשָּׁא, יַד פְּתָה, הָכִי הוּא
 וְדֵאֵי דְאֵיהִי חֲמִשָּׁא (דף ט ע"ב) וְאֵיהִי רְבִיעָא, רְבִיעָא
 לִיהוּ"ו יַד פְּתָה, יְהוּ"ו אֵיהִו אַהִי"ה, וְסָלִיק לְחֻשְׁבֹן
 כ"א, וְאַרְבַּע אַתּוּן בְּכָלֵל כ"ה, ה' מִן יְהוּ"ה רְבִיעָא
 לִיהוּ"ו, וְחֲמִשָּׁא לְאַהִי"ה, דְאֵיהִו אַרְבַּע בְּתֵי, וְאֵיהִו
 בֵּית חֲמִשָּׁא.

וְעוֹד אַהִי"ה אַדנִי סָלְקִי לְחֻשְׁבֹן אֱלֵהִי"ם, דְאֵיהִו
 כָּלְלָא דְחֲמִשָּׁא בְּתֵי תַפְלִי, יְהוּ"ה אַרְבַּע
 פְּרָשִׁיין, י' קִדְשׁ לִי (שמות יג ב) וְדֵא חֲכָמָה, ה' וְהִיא

לשון הקודש

רְבִיעִית, רְבִיעִית לִיהוּ"ו יַד פְּתָה, יְהוּ"ו
 הוּא אַהִי"ה, וְעוֹלָה לְחֻשְׁבֹן כ"א, וְאַרְבַּע
 אוֹתוּת בְּכָלֵל כ"ה. ה' מִן יְהוּ"ה רְבִיעִית
 לִיהוּ"ו וְחֲמִישִׁית לְאַהִי"ה, שְׁהִיא אַרְבַּע
 בְּתֵי, וְהוּא הַבֵּית הַחֲמִישִׁי.

וְעוֹד אַהִי"ה אַדנִי עוֹלִים לְחֻשְׁבֹן
 אֱלֵהִי"ם, שְׁהוּא הַפְּלֵל שֶׁל חֲמִשָּׁא בְּתֵי
 תַפְלִין. יְהוּ"ה - אַרְבַּע פְּרָשִׁוּת, י' -
 קִדְשׁ לִי, וְזוֹ חֲכָמָה, ה' - וְהִיא כִּי יְבִיאָה,

כִּי בְּגִימָטְרִיא מ"ב אִזְכָּרוֹת שֶׁל תַּפְלִין,
 אֲשַׁנְבְּהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי, יִקְרָאֵנִי - בְּקִרְיָאֵת
 שְׁמִיעַ - וְאֶעֱנֶהוּ. זְהוּ שְׁכָתוּב אֲזַ תִּקְרָא
 וַיְהוּה יַעֲנֶה. ה' בְּאַרְבַּע בְּתֵי תַפְלִין שֶׁל
 רִישׁ, שְׁהִם אַרְבַּע אוֹתוּת אַהִי"ה,
 וַיְהוּ"ה יַעֲנֶה. יְהוּ"ה בְּאַרְבַּע בְּתֵי תַפְלִין
 שֶׁל יַד שְׁהִם אַדנִי. וְאִם תֹּאמַר, אֵינָם
 בְּיַד, אֱלֹא בֵּית אֶחָד חֲמִישִׁי, יַד פְּתָה?
 כִּד זֶה וְדֵאֵי, שְׁהִיא חֲמִישִׁית וְהִיא

כִּי יבִיאֲךָ (שם יא) וְדָא בִּינָה, וְאֵינוֹן לִימִינָא וּשְׂמָאלָא,
 דְּאֵינוֹן חֶסֶד גְּבוּרָה, ו' שְׁמַע יִשְׂרָאֵל (דברים ו ד)
 תְּפַאֲרַת, כְּלִיל שְׁוֹת תִּיבִין דִּיחֻזָּדָא, ה' וְהִיא אִם
 שְׁמַע (שם יא יג) מַלְכוּת, שְׂכִינְתָא תְּתָאָה.

תִּלְתִּי רְצוּעִין נְצַח וְהוּד וְיִסוּד, יִסוּד רְצוּעָה
 דְּקָשִׁיר וְא"ו עִם ה', כִּי כָל בְּשָׂמִים
 וּבְאַרְצֵי (דה"א כט יא), דְּאַחִיד בְּשָׂמִיא וּבְאַרְעָא, תְּרִין
 רְצוּעִין נְצַח וְהוּד, דְּאַחִידֵן בְּה' עֲלָאָה, וְהַקְרָנִים
 גְּבוּהִים, וְהָאֲחַת גְּבוּהָ מִן הַשְּׁנַיִת (דניאל ח ט), אֹפֶּה הָכִי
 תְּרִין רְצוּעִין חַד אַרוּכָה וְחַד קְצָרָה, קְצָרָה עַד
 הַחֹזָה, אַרוּכָה עַד טַבּוּרָא.

וְאֵת־פְּשֻׁטָּתָא דְּה' עֲלָאָה עַד הוּד בְּאֵת י' אֵיהוּ,
 דְּאֵיהוּ קָשִׁר שֶׁל תְּפִלִּין דְּרִישָׁא,
 דְּאֵיהוּ ה' עֲלָאָה, סְלִיקַת לְחַמְשִׁין, חֲמִשׁ זְמַנִּין עֶשְׂרַת

לשון הקודש

שְׁנֵי רְצוּעוֹת נְצַח וְהוּד, שְׂאֲחוּזִים בְּה'
 עֲלִיוְנָה, וְהַקְרָנִים גְּבוּהִים, וְהָאֲחַת גְּבוּהָה
 מִן הַשְּׁנַיִת, אֹפֶּה כְּדִ שְׁנֵי רְצוּעוֹת - אֲחַת
 אַרְכָּה וְאֲחַת קְצָרָה. קְצָרָה עַד הַחֹזָה,
 אַרְכָּה עַד הַטַּבּוּר.

וְהַתְּפֻשְׁטוֹת שֶׁל ה' הַעֲלִיוְנָה עַד הוּד
 בְּאוֹת י' הֵיא, שְׁהוּא הַקָּשִׁר שֶׁל תְּפִלִּין

וְזוֹ בִּינָה, וְהֵם לְיָמִין וּשְׂמָאל, שְׁהֵם חֶסֶד
 וּגְבוּרָה, ו' - שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, תְּפַאֲרַת כּוֹלֵל
 שֵׁשׁ תִּבּוֹת הַיְחוּד, ה' - וְהִיא אִם שְׁמוּעָה,
 מַלְכוּת - שְׂכִינָה תְּהִתּוּנָה.

שְׁלֹשׁ רְצוּעוֹת - נְצַח הוּד וְיִסוּד. יִסוּד
 רְצוּעָה שְׂקוּשְׁרַת וְא"ו עִם ה', כִּי כָל
 בְּשָׂמִים וּבְאַרְצֵי, שְׂאוּחוֹ בְּשָׂמִים וּבְאַרְצֵי.

בָּאת י', וְהִינּוּ ה' י' מִן אֱלֹהִים, חָמֵשׁ זְמַנִּין ה'
בָּאת י' חָמֵשׁ, בְּחָמֵשׁ סְפִירוֹת, יְסוּד כ"ל נְטִיל לֹזן
בְּלֶהוּ, וְיָרִית לֹזן לְבִלָּה וְהִינּוּ כ"ל בְּלָ"ה.

בָּאת ה תַּתְּאָה קָרַן אַחַת, וְרָזָא דְמִלָּה אוֹקְמוּהוּ
רַבָּנָן, שׁוּר שְׁהַקְרִיב אָדָם הָרֵאשׁוֹן קָרַן
אַחַת הִיְתָה לוֹ בְּמִצְחוֹ, שְׁנַאֲמַר (תהלים סט לב) מִשׁוּר פָּר
מִקְרָן מִפְּרִים, מִקְרָן חֶסֶד יו"ד כְּתִיב, וְדָא רְצוּעָה
דִּיד דְתַפְּלִי דְמֵאֲרִי עַלְמָא.

כ' כְּתָר דְמֵאֲרִי עַלְמָא, אִיהוּ שְׁמִיָּה, תְּפִלִּין דְשִׁוּי,
אַבְל כְּתָר תְּפִלִּין עֲלֵיהּ, וְרָזָא דְמִלָּה אִין קְדוּשׁ
פִּיהוּ"ה כִּי אִין בְּלִתְדָּ (שמואל א ב ב), לִית פְּקוּדָא דְלֵא
אַתְּבִלִּילָן בִּיהּ עֵשֶׂר סְפִירוֹן.

וְעִיקָר דְתַפְּלִין מִשְׁמַאלָא, וּבְגִין כֶּד נִשְׁבַּע יְהו"ה
בִּימֵינוּ (ישעיה סב ד) זו תּוֹרָה, וּבְזִרוּעַ עֵזוֹ אֱלֹוֹ

לשון הקודש

בְּמִצְחוֹ, שְׁנַאֲמַר מִשׁוּר פָּר מִקְרָן מִפְּרִים,
מִקְרָן חֶסֶד יו"ד כְּתוּב, וְזוֹ רְצוּעָה שֶׁל יָד
שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל רַבּוֹן הָעוֹלָם.

כ' כְּתָר שֶׁל רַבּוֹן הָעוֹלָם, הוּא שְׁמוֹ
הַתְּפִלִּין שְׁשֵׁם, אַבְל כְּתָר תְּפִלִּין עֲלֵיו,
וְסוּד הַדְּבָר – אִין קְדוּשׁ כִּה' כִּי אִין
בְּלִתְדָּ, אִין מִצְוָה שְׁלֵא כְּלוּלִים בָּהּ עֵשֶׂר
סְפִירוֹת.

וְעִקָּר שֶׁל הַתְּפִלִּין מִשְׁמַאל, וּמִשׁוּם כֶּד

שֶׁל רֵאשׁ, שְׁהִיא ה' עֲלִיוֹנָה, עוֹלָה
לְחַמְשִׁים, חָמֵשׁ פְּעָמִים עֵשֶׂר בָּאוֹת י',
וְהִינּוּ ה' י' מִן אֱלֹהִים, חָמֵשׁ פְּעָמִים ה'
בָּאוֹת י' – חָמֵשׁ סְפִירוֹת, יְסוּד
כ"ל, נּוֹטֵל אוֹתָם בְּלָם, וּמוֹרִישׁ אוֹתָם
לְבִלָּה, וְהִינּוּ כ"ל בְּלָ"ה.

בָּאוֹת ה' תַּחְתּוֹנָה קָרַן אַחַת, וְסוּד
הַדְּבָר פִּרְשׁוּהוּ רַבּוֹתֵינוּ, שׁוּר שְׁהַקְרִיב
אָדָם הָרֵאשׁוֹן, קָרַן אַחַת הִיְתָה לוֹ

תִּפְלִין, וּמִסְטָרָא דְשִׁמְאֵלָא ה' תִּפְלִין עַל ו', אִימָא
עַל בְּרָה, בְּגִין דְּבָה אֶתְבְּנִי, הָדָא הוּא דְכְּתִיב בּוֹגֵן
שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה (משלי ג ב). י' אָבָא, תִּפְלִין עַל בְּרָתָא
ה', דְּבִיָּה אֶתְבְּנִיָּאת, הָדָא הוּא דְכְּתִיב יְהו"ה
בְּחֻכְמָה יָסַד אֲרֶץ, וְדָא הוּא תַּוּי"ה, וְדָא הוּא רָזָא
אַרְבַּע מִשְׁמֵרוֹת תַּוּיָּה לִילָה.

וְאִית דְּאָמַר תַּוּיֹת בְּאַמְצַע, בְּגוּזָא דָּא יְהו"ו, י'
קִדְשׁ לִי, ה' ה' וְהָיָה כִּי יִבְיָאךְ וְהָיָה אִם
שָׁמַע, ו' שָׁמַע יִשְׂרָאֵל, הוּי"ה ו' י' בְּאַמְצַעִיתָא,
יְהו"ו ה' ה' בְּאַמְצַעִיתָא.

וּבְצִרוּף דִּי"ב תַּוּיִן, אֲשֶׁתְּמוּדְעוּ בְּלָהוּ, וְאֵלִין
אֵינּוּן יְהו"ה יְהו"ו יוה"ה, דְּרַמְיֵי בְּשֵׁם
יוד ה"י וי"ו ה"י, הַאִי שְׁמָא מְקוּרָא דְאַתְוּוּן,
וּמְקוּרָא דְלָהוּן בְּקִרְאֵי בְּנִקּוּדֵי, יְהו"ה יְשֻׁמְחוּ

לשון הקודש

וַיֵּשׁ אומרים תַּוּיֹת בְּאַמְצַע, כְּמוֹ זֶה:
יְהוּ, י' קִדְשׁ לִי, ה' ה' וְהָיָה כִּי יִבְיָאךְ
וְהָיָה אִם שָׁמוֹעַ, ו' שָׁמַע יִשְׂרָאֵל, הוּי"ה –
ו' י' בְּאַמְצַע, יְהו"ו – ה' ה' בְּאַמְצַע.

וּבְצִרוּף שֵׁל שְׁתֵּי עֶשְׂרֵה תַּוּיֹת נוֹדְעוּ
כָּלֵם, וְאֵלָה הֵם: יְהו"ה יְהו"ו יוה"ה,
שְׁרַמּוּזִים בְּשֵׁם יוֹד ה"י וי"ו ה"י. הַשֵּׁם
הַזֶּה מְקוּרָא הָאוֹתִיּוֹת, וְהַמְקוּרָא שְׁלָהּן

נִשְׁבַּע יְהו"ה בִּימֵינוּ – זו תּוֹרָה, וּבְרוּעַ
עוֹז – אֵלֵינוּ תִּפְלִין. וּמִצַּד הַשְּׁמָאֵל ה'
תִּפְלִין עַל ו', אִם עַל בְּנָה, מִשּׁוּם שְׁבָה
נְבָנָה. זֶהוּ שְׁכַתּוּב בּוֹגֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה. י'
אָבָא תִּפְלִין עַל הַבַּת ה', שְׁבּוּ נְבִיגִית. זֶהוּ
שְׁכַתּוּב יְהו"ה בְּחֻכְמָה יָסַד אֲרֶץ, וְזֶהוּ
הוּי"ה, וְזֶה סוּד אַרְבַּע מִשְׁמֵרוֹת הוּא
הַלִּילָה.

הַשָּׁמַיִם וְתַגְלֵי הָאָרֶץ (תהלים צז יא), מְקוֹרָא דְנִקּוּדֵי מִן
 יְהוָה? (ירמיה ט כג) יְתַהַלֵּל הַמַּתְהַלֵּל הַשָּׂבֵל וְיִדְוַע,
 יוֹהֵ"ה (שמות כו יט-כ) יְדוּתָיו וְלַצֶּלַע הַמְשַׁכֵּן הַשְּׁנִית.

תַּלְתַּת נְוִיָן בְּהַאי שְׁמָא יו"ד ה"י וי"ו ה"י, וְהוֹ"ה
 וְהַה"י וְהוֹ"ה, וְנִקּוּדֵי דְלִהוֹן וְיִרְאוּ אוֹתָהּ
 שְׂרֵי פְרַעְהָ (בראשית יב טו) וְהוֹ"ה, וְהַה"י וְדַבָּשׁ הַיּוֹם הַזֶּה
 יְהוֹ"ה (דברים כו טו), וְיִהְ"ה וְיִרְאֵה יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי
 (בראשית ג טו). הוֹה"י הוֹ"ה הַהוֹ"ה מְקוֹרָא דְלִהוֹן, הַהוֹ"ה?
 וְכָל זֶה אֵינְנוּ שׁוֹהָ לִי (אסתר ה יג), הַהוֹ"ה הַמֵּר וְיִמְרְנוּ
 וְהוֹ"ה הוֹא (ויקרא כז לג), הַהוֹ"ה עִירָה וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אֲתָנוּ
 (בראשית מט יא), הוֹ"ה הוֹ"ה הַהוֹ"ה, הַהוֹ"ה לִיהוֹ"ה אֲתָי
 וְנִרְוֹמְמָה שְׁמוֹ (תהלים לד ד), הוֹ"ה הַגָּה יְדֵי יְהוֹ"ה הוֹ"ה
 (שמות ט ג), הַהוֹ"ה? (דברים ו כה) וְצַדִּיקָה תִּהְיֶה לָנוּ כִּי.

לשון הקודש

הָאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי. הוֹה"י הוֹ"ה הַהוֹ"ה –
 מְקוֹרָם הַהוֹ"ה? וְכָל זֶה אֵינְנוּ שׁוֹהָ לִי,
 הַהוֹ"ה הַמֵּר וְיִמְרְנוּ וְהוֹ"ה הוֹא, הַהוֹ"ה
 עִירָה וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אֲתָנוּ, הוֹ"ה הוֹ"ה
 הַהוֹ"ה, הַהוֹ"ה לִיהוֹ"ה אֲתָי וְנִרְוֹמְמָה
 שְׁמוֹ, הוֹ"ה הַגָּה יְדֵי יְהוֹ"ה הוֹ"ה, הַהוֹ"ה?
 וְצַדִּיקָה תִּהְיֶה לָנוּ כִּי.

בְּפִסּוּקִים בְּנִקְדוּת: יְהוֹ"ה? יִשְׁמְחוּ
 הַשָּׁמַיִם וְתַגְלֵי הָאָרֶץ – מְקוֹר הַנִּקְדוּת מִן
 יְהוָה? יְתַהַלֵּל הַמַּתְהַלֵּל הַשָּׂבֵל וְיִדְוַע,
 יוֹהֵ"ה יְדוּתָיו וְלַצֶּלַע הַמְשַׁכֵּן הַשְּׁנִית.
 שְׁלֹשָׁה נְוִיָּים בְּשֵׁם הַזֶּה יו"ד ה"י וי"ו ה"י,
 וְהוֹ"ה וְהַה"י וְהוֹ"ה, וְנִקְדוּתֵיהֶם וְיִרְאוּ
 אוֹתָהּ שְׂרֵי פְרַעְהָ וְהוֹ"ה, וְהַה"י וְדַבָּשׁ
 הַיּוֹם הַזֶּה יְהוֹ"ה, וְיִהְ"ה וְיִרְאֵה יוֹשֵׁב

וְכָל קָרְאִין דְקָא אַתְיִין הַיִּין אֵלִין בְּרֵאשֵׁי אַתְוֹן,
אוּ בְסוֹפֵי אַתְוֹן, בֵּין מִן הַתּוֹרָה בֵּין מִן
הַנְּבִיאִים בֵּין מִן הַכְּתוּבִים, יְכִיל לְנִקְדָּא לֹון
בְּנִקּוּדֵיהוּ, אוּף הָכִי כָּל הַוּוּיִין דְקָא אַתְיִין מִתְּלַת
אַתְוֹן, נִקּוּדָה דְלֵהוֹן בְּקָרְאִין, כְּגוֹן יְהֵה מְקוּרָא
דִּילִיה בִּי יְהוּ"ה יְהוּ"ה בְּכִסְלָךְ (משלי ג כו), וְאִית דְנִקְיִד
לֹון מְרֵאשֵׁי תִיבִין לְהוּיָה דְבְסוֹפֵי תִיבִין, וְאִם הַוּוּיָה
בְּרֵאשֵׁי תִיבוֹת נִקּוּדָא דִּילִיה בְּסוֹפֵי תִיבִין. וְאִית
נִקּוּדָה בְּרֹזָא אַחְרָא (דף י ע"א) כְּגוֹנוֹנָא דָא, יְהוּ"ה מְלָךְ
יְהוּ"ה מְלָךְ יְהוּ"ה יְמֵלְךְ, שְׂמָחֵן לְעִילָא, נִקּוּדָאן
דְלֵהוֹן כְּתִיבִין דְתַחֲזִיתֵיהוּ.

אַרְבַּע שְׂמָחֵן תְּלִיִין מְכָל שְׂמָא וְשְׂמָא, וְעֲלִיָּהוּ
אַתְמַר וְקָרָא זֶה (ישעיהו ו ב) לְקַבֵּל י"ב אַנְפִּין
דְתַלַּת חִיוּוֹן, אֶל זֶה י"ב גְּדַפִּין דְתַלַּת חִיוּוֹן, וְעַל
כְּלָהוּ פְּנֵי אָדָם, וְתַפְלִין הוּא פְּנֵי אָדָם, צִיצִית פְּנֵי

לשון הקודש

שְׂבֻסוֹפֵי תְבוֹת, וְאִם הַוּוּיָה בְּרֵאשֵׁי תְבוֹת
 – הַנִּקּוּד שְׁלוֹ בְסוֹפֵי הַתְבוֹת. וְיֵשׁ נִקּוּד
 בְּסוּד אַחַר כְּמוֹ זֶה: יְהוּ"ה מְלָךְ יְהוּ"ה
 מְלָךְ יְהוּ"ה יְמֵלְךְ, הַשְּׂמוֹת לְמַעְלָה,
 הַנִּקּוּדוֹת שְׁלָהֶם כְּתוּבוֹת תַּחְתִּיָּהֶם.

אַרְבַּעַה שְׂמוֹת תְּלוּוִים מְכָל שֵׁם וְשֵׁם,
וְעֲלִיהֶם נְאֻמַר וְקָרָא זֶה – כְּגַנְדַּ שְׂתִים
עֲשָׂרָה פְּנֵי שְׁלֹשׁ הַחִיוּוֹת, אֶל זֶה – שְׂתִים

וְכָל הַפְּסוּקִים שְׂבֻסֵי הַהוּוּיָת הַלְלוּ
 בְּרֵאשֵׁי אוֹתִיוֹת אוּ בְסוֹפֵי אוֹתִיוֹת, בֵּין
 מִן הַתּוֹרָה, בֵּין מִן הַנְּבִיאִים, בֵּין מִן
 הַכְּתוּבִים, יְכִיל לְנִקְדָּא אוֹתָם בְּנִקּוּדֵיהֶם,
 אִף כִּד כָּל הַהוּוּיָת שְׂבֻסוֹת מְשַׁלֵּשׁ
 אוֹתִיוֹת, נִקְדָּה שְׁלָהֶם בְּפְסוּקִים, כְּמוֹ
 יְהֵה מְקוּרָו: כִּי יְהוּ"ה יְהֵה בְּכִסְלָךְ. וְיֵשׁ
 שְׂמַנְקַד אוֹתָם מְרֵאשֵׁי תְבוֹת לְהַוּוּיָה

חיוון וגדפי חיוון, ואוקמוהו רבנן שם בן י"ב כל
 היודעו והזהיר בו כל תפלותיו מתקבלות, ומקורו
 יו"ד ה"י וא"ו ה"י, כל י' איהו אנפוי יהו"ה, א'
 ודמות פניהם פני אדם (יחזקאל א ט), הכא בהאי שמא
 רזא דתפלין וציצית.

תא חזי כל הוייה דאיהי ה' על י' ה' על ו' נוקבא,
 כל הוייה דתרין תהין פחדא באמצע אינון
 אחיות, בגוונא דא יהה"ו, כל הוייה י' ו' פחדא
 באמצע היו"ה (ג"א הוי"ה) אינון אחים, (דברים כה ה) פי
 ישבו אחים יחדו, תרין תהין פחדא, ותלכנה
 שתיקן (רות א יט), י' ו' רחוקים דא מן דא או קרובים
 דא מן דא, עלייהו אתמר (ישעיה נז ט) שלום שלום
 לרחוק ולקרוב וגו', דתינו קרבן עולה ויורד יהה"ו,
 ה' דאיהי אימא עולה, סליקא לגבי י' היא העולה,

לשון הקודש

על ו' - נקבה, כל הוי"ה ששני ההי"ן
 פחד באמצע, הן אחיות, כמו זה:
 יהה"ו. כל הוי"ה י' ו' פחד באמצע -
 היו"ה (הוי"ה), הם אחים, פי ישבו אחים
 יחדו - שני ההי"ן פחד, ותלכנה
 שתיקן - י' ו' רחוקים זה מזה או קרובים
 זה מזה, עליהם נאמר שלום שלום
 לרחוק ולקרוב, שתינו קרבן עולה ויורד
 יהה"ו, ה' שהיא אם עולה, עולה אל י',

עשרה בגפי שלש החיות, ועל כלם פני
 אדם, ותפלין הוא פני אדם, ציצית פני
 החיות וכגפי החיות, ופרשוהו רבותינו,
 שם בן שתים עשרה - כל היודעו והזהיר
 בו, כל תפלותיו מתקבלות, ומקורו יו"ד
 ה"י וא"ו ה"י. כל י' הוא פני יהו"ה, א'
 ודמות פניהם פני אדם. כאן בשם הזה
 הסוד של תפלין וציצית.
 בא ראה, כל הוי"ה שהיא ה' על י', ה'

ה' דַּאִיְהוּ בְּרַתָּא גְּחִיתַת לְגַבֵּי ו', וַיֵּרֵד מִעֲשֵׂת
 הַחֲטָאֵת (ויקרא ט כב), עַל בֶּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת
 אִמּוֹ וּגּו' (בראשית ב כד), וְהָאִי אִיְהוּ קָרְבַּן עוֹלָה וַיֵּרֵד,
 חָמֵשׁ אֲשׁוֹת סֻלְקוֹן, וְחָמֵשׁ נְחֹתִין.

לִית הוּיָה דְלֹא אֲחִיזֵי עַל רְזָא עֲלָאָה, הוּה"י פִּד
 נּוֹקְבִין שְׁלֹטִין עַל דְּבוּרִין, דִּינָא אֲחִיזֵי
 בְּעֻלְמָא וּמִיתָה וְעוֹנֵי, וְדָא הוּא רְזָא דְהַפֵּךְ מִשָּׂה
 שְׁמִיָּה וְקָטִיל לְמַצְרֵי, דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ וְאָמְרוּ לִי מָה
 שְׁמוֹ מָה (שמות ג יג), וּמִשָּׂה הַפֵּךְ לִיָּה פְּגוּנָא דָּא מָה
 שְׁמוֹ מָה לִי הוּה"י, וּנְקוּדָה הוּה"י, מַצְרֵי דְמְזוּלָּל
 בְּשְׁמִיָּה וְאָמַר מָה שְׁמוֹ, מָה יָכִיל לְמַעְבַּד לִי,
 לְקָטִיל לִיָּה בֵּיהּ, וְאִם אֲתַוּוֹן בְּסוֹפֵי תִיבּוֹת נְקוּדִין
 אַנּוֹן מְרַאשֵׁי תִיבִין.

תְּקוּנָא ה', בְּרַאשִׁית בִּ"ת רֵאשִׁי, אֱלֹהֵי רֵאשִׁי
 בֵּית אֲבוֹתָם (שמות ו יד), בֵּית עֲלָה אוֹקְמוּהוּ

לשון הקודש

שְׁנַאמַר בוּ וְאָמְרוּ לִי מָה שְׁמוֹ מָה, וּמִשָּׂה
 הַפֵּךְ אוֹתוֹ בְּמוֹ זֶה: מָה שְׁמוֹ מָה לִי –
 הוּה"י, וּנְקוּדָה הוּה"י, מַצְרֵי שְׁמֻזְלָל
 בְּשְׁמוֹ וְאָמַר מָה שְׁמוֹ, מָה יָכִיל לַעֲשׂוֹת
 לִי, לְהַרְגֵּי אוֹתוֹ בוּ, וְאִם הָאוֹתִיּוֹת בְּסוֹפֵי
 תִּבּוֹת, הַנְּקוּדוֹת הֵם מְרַאשִׁית תִּבּוֹת.

תְּקוּנָא ה': בְּרַאשִׁית בִּ"ת רֵאשִׁי, אֱלֹהֵי
 רֵאשִׁי בֵּית אֲבוֹתָם, בֵּית עֲלָה בְּאֵרוֹ בְּעֻלֵי

הִיא הָעוֹלָה, ה' שְׁהִיא בַת יוֹרְדַת אֶל הַיָּם,
 וַיֵּרֵד מִעֲשֵׂת הַחֲטָאֵת, עַל בֶּן יַעֲזֹב אִישׁ
 אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, וְזֶהוּ קָרְבַּן עוֹלָה
 וַיֵּרֵד, חָמֵשׁ אֲשׁוֹת עוֹלוֹת וְחָמֵשׁ יוֹרְדוֹת.
 אִין הוּיָה שְׁלֹא מְרַאָה עַל סוּד עֲלִיּוֹן.
 הוּה"י פְּשֵׁהֲנִקְבוֹת שׁוֹלְטוֹת עַל הַזְּכָרִים,
 הַדִּין נְרַאָה בְּעוֹלָם וּמִיתָה וְעָנִי, וְזֶה הוּא
 סוּד שְׁהַפֵּךְ מִשָּׂה שְׁמוֹ וְהַרְגֵּי אֶת הַמַּצְרֵי,

מֵאֵרִי מִתְנִיתִין, בַּת בַּתְחֻלָּה סִימָן יָפָה לְבָנִים,
 וְאֵיהִי י' מִן אַדְנִי, מְרַגְלִית יִקְרָא בְּלִילָא מִכָּל
 גְּזוּזִין, דְּאֵת י' מִן יְהוּ"ה לֹא תָפִיס בֵּיה גְּזוּזִין כְּלָל,
 הָדָא הוּא דְכְתִיב (מלאכי ג' ו') אֲנִי יְהוּ"ה לֹא שְׁנִיתִי,
 לֹא יִשְׁתַּנֵּי בְּשׁוּם גְּזוּזִין כְּלָל, אֲלֵא נְהִיר מְלֻגָּא
 דְּגְזוּזִין, דְּשֵׁם יְהוּ"ה כְּנִשְׁמָתָא בְּנוּפָא דְאֵינִישׁ, אוּ
 כְּשֶׁרְגָא בְּהִיכְלָא.

וְאֵת י' מִן אַדְנִי אֵיהוּ סְפִיר, נְטִיל גְּזוּזִין תְּכִלַּת
 וְאוּכַם מְסֻטָּרָא דְדִינָא, וְנְהִיר בֵּיה נְהוּרָא
 תְּוֹרָא מְסֻטָּרָא דְרַחֲמֵי, וְאֵיהוּ אֵת י' מִן אַדְנִי,
 אוּדָם מְסֻטָּרָא דְגְבוּרָה, פְּטָדָה מְסֻטָּרָא דִימִינָא,
 בְּרַקַּת מְסֻטָּרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, אֵיהִי אַל"ף
 דְּל"ת נו"ן יו"ד, כְּלִילָן מִי"ב גְּזוּזִין, וְכִלְהוּ מְשׁוּלְשִׁין
 בְּאַבְתָּן, מְשׁוּלְשִׁין בְּכַהֲנִים לְוִיִּם וַיִּשְׂרָאֵלִים, קְדוּשָׁה
 לְךָ יִשְׂרָאֵלִים.

לשון הקודש

תְּכִלַּת וְשַׁחַר מִצַּד הַדִּין וּמֵאֵיר בּו אור
 לְבָן מִצַּד הַרַחֲמִים, וְהוּא אוֹת י' מִן
 אַדְנִי, אוּדָם מִצַּד הַגְּבוּרָה, פְּטָדָה מִצַּד
 הַיְמִין, בְּרַקַּת מִצַּד הָעַמּוּד הָאַמְצַעִי, הִיא
 אַל"ף דְּל"ת נו"ן יו"ד, כְּלִילִים מְשׁוּלְשִׁים
 עֶשֶׂר גְּזוּזִים, וְכֻלָּם מְשׁוּלְשִׁים בְּאַבְתָּן,
 מְשׁוּלְשִׁים בְּכַהֲנִים לְוִיִּם וַיִּשְׂרָאֵלִים,
 קְדוּשָׁה לְךָ יִשְׂרָאֵלִים.

הַמְשַׁנָּה, בַּת בַּתְחֻלָּה סִימָן יָפָה בְּנִים,
 וְהִיא י' מִן אַדְנִי, מְרַגְלִית יִקְרָה כְּלוּלָה
 מִכָּל הַגְּזוּזִים, שְׂאוֹת י' מִן יְהוּ"ה לֹא תוּפַס
 בּו גְּזוּזִין כְּלָל. זֶהוּ שְׁכַתּוּב אֲנִי יְהוּ"ה לֹא
 שְׁנִיתִי, לֹא יִשְׁתַּנֵּה בְּשׁוּם גְּזוּזִין כְּלָל, אֲלֵא
 מֵאֵיר מִבְּפָנִים שֶׁל הַגְּזוּזִים שֵׁם יְהוּ"ה כְּמוֹ
 נְשֻׁמָּה בְּנוּפָא הָאָדָם אוּ כְּנֶר בְּהִיכְלָא.
 וְהֵאֵת י' מִן אַדְנִי הוּא סְפִיר, נְטִיל גְּזוּזִין

כָּל אֶבֶן דְּגִינוֹן דִּילָה חִיוּר נְטִילַת מַחְסָד, וְאִיהִי
 סְגוּלָה דִּילִיה רְחִימוּ, וְרָזָא דְמִלָּה וְאַהֲבַת
 עוֹלָם אַהֲבַתִּיךְ עַל בֵּן מִשְׁכַּתִּיךְ חָסֵד (ירמיהו לא ב),
 אֲבָנָא סוּמְקָא נְטִילַת מִן גְּבוּרָה, וְסְגוּלָה דִּילָה
 לְמַחְוֵי אִימָתוֹ מוּטְלַת עַל בְּרִיין דְעֶלְמָא, אֲבָנָא
 כְּלִילָא מִתְרִין גְּוֹנִין חִוּר וְסוּמְקָא אִיהִי מַעֲמוּדָא
 דְאַמְצָעִיתָא, יְרוּק כְּזָהָב מְסֻטְרָא דְאִימָא עֲלָאָה,
 דְאִיהִי תְּשׁוּבָה, קוּ יְרוּק דְאַסְחָר כָּל עֶלְמָא.

וְאִית גִּינוֹן פְּשׁוּט כְּפּוּל מְשׁוּלָשׁ מְרוּבַע, עַד
 דְסָלִיק לַעֲשָׂרָה גְּוֹנִין, דְנִהְיִרִין כְּהוֹן י'
 אֲתוּוֹן, דְאִינוֹן י' י"ה י"ה י"ה י"ה, וְסָלְקִין אֲלֵין י'
 לְע"ב נִהְיִרִין, דְנִהְיִרִין כְּע"ב גְּוֹנִין.

חַש"ק חל"ם שְׁבָא קַמ"ץ, אִינוֹן נְקוּד צְבֹאוֹת,
 נֶצַח וְהוּד יְסוּד, וְכִלְהוּ נִהְרִין בְּאַבְנָא

לשון הקודש

תְּשׁוּבָה, קוּ יְרוּק שְׁמַקִּיף כָּל הָעוֹלָם.
 וַיֵּשׁ גִּינוֹן פְּשׁוּט כְּפּוּל מְשׁוּלָשׁ מְרוּבַע, עַד
 שְׁעוּלָה לַעֲשָׂרָה גְּוֹנִים שְׁמַאֲרִים כְּהֵם
 עֲשָׂר אֲוִתִּיּוֹת שְׁתֵּן י' י"ה י"ה י"ה י"ה,
 וְאַלְהָ עוֹלוֹת י' לְע"ב אֲוִרוֹת שְׁמַאֲרִים
 כְּע"ב גְּוֹנִים.

חַש"ק - חל"ם שְׁבָא קַמ"ץ, הֵם נְקוּד
 צְבֹאוֹת, נֶצַח וְהוּד יְסוּד, וְכִלְהֵם מְאִירִים

כָּל אֶבֶן שֶׁהִגְוֵן שְׁלָה לְבָן, נוּטְלַת מַחְסָד,
 וְהַסְגְּלָה שְׁלוֹ אַהֲבָה, וְסוּד הַדְּבָר -
 וְאַהֲבַת עוֹלָם אַהֲבַתִּיךְ עַל בֵּן מִשְׁכַּתִּיךְ
 חָסֵד. אֲבָן אֲדָמָה נוּטְלַת מִגְּבוּרָה,
 וְהַסְגְּלָה שְׁלָה לְהִיּוֹת אִימָתוֹ מְטַלַת עַל
 בְּרִיּוֹת הָעוֹלָם. הָאֶבֶן כְּלוּלָה מִשְׁנֵי גְּוֹנִים
 - לְבָן וְאָדָם - הִיא מַעֲמוּד הָאֲמְצָעִי. יְרוּק
 כְּזָהָב מַצַּד הָאֵם הָעֲלִינָה, שְׁהִיא

יְקִירָא מַלְכוּת, כְּלִילָא מְכַל סְגוּלוֹת, שְׁבִ"א גִּוּוֹן
 סוּמְק דְּגִבּוּרָה דְּנִטִּיל מִנִּיה חוּד, קַמִּ"ץ גִּוּוֹן חוּד,
 וְלֹא צְרִיךְ לְאַרְכָּא בְּהוֹן דִּהָא אֲתַמְרוּ לְעִילָא.

וְעוֹד תְּקוּנָא ו' וְהַמְשַׁכְּלִים יוֹהֲרוּ (דניאל יב ג) אֵלִין
 אֵינוֹן דִּידְעִין רָזָא בְּפַקוּדָא תְּנִינָא בְּמַלְת
 בְּרֵאשִׁי"ת, דְּאִיהִי אֲהַבָּ"ה, דְּאִיהִי (דף י"ב ע"ב) לְחֻשְׁבּוֹן
 זְעִיר בְּרֵאשִׁית, בְּמַתְקָלָא חָדָא סְלָקִין, וְדָא אֲהַבַת
 חֶסֶד, דְּאִיהִי ע"ב בְּחוּשְׁבּוֹן, לְקַבֵּל שְׂמָא מְפָרֵשׁ וַיִּסַּע
 וַיָּבֵא וַיֵּט, דְּבִיתָא וְא"ו בְּחוּשְׁבּוֹן אַחָד, דִּהֵיִינוּ מְאָמַר
 אַחַד דְּאִיהוּ בְּרֵאשִׁית, דְּאוּקְמוּתָא עֲלֵיהּ וְהִלָּא
 בְּמְאָמַר אַחַד יָכוֹל לְהַפְרָאָת, וְהֵאֵי אִיהוּ רְחִימוּי
 דְּמֵאֲרִיָּה, מָאן דְּמָסַר נַפְשִׁיהּ בְּאַחַד, בְּרְחִימוּי
 דְּמֵאֲרִיָּה, וּבְגִין דָּא וְאֲהַבַתָּ אֵת יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ (דברים
 ו ה), אֲפִילוּ נוֹטֵל אֵת נַפְשֶׁךָ, דְּאִם חָבִיב עֲלֵיהּ
 נַפְשִׁיהּ מִנוּפָּא לְכַךְ נְאֻמַר וּבְכָל נַפְשֶׁךָ, וְאִם חָבִיב

לשון הקודש

קָטָן בְּרֵאשִׁית בְּמִשְׁקַל אַחַד עוֹלָם, וְזוֹ
 אֲהַבַת חֶסֶד, שְׁחִיא ע"ב בְּחֻשְׁבּוֹן, כְּנֻד
 הַשֵּׁם הַמְפָרֵשׁ וַיִּסַּע וַיָּבֵא וַיֵּט, שְׁבוּ וְא"ו
 בְּחֻשְׁבּוֹן אַחָד, שְׁהֵינוּ מְאָמַר אַחַד שְׁחִיא
 בְּרֵאשִׁית, שְׁבְּאַרוּתָא עֲלֵיו, וְהִלָּא בְּמְאָמַר
 אַחַד יָכוֹל לְהַפְרָאָת, וְהוּוּ אֲהוּב רְבוּנוּ.
 מִי שְׁמוּסַר נַפְשׁוֹ בְּאַחַד, בְּאֲהַבַת רְבוּנוּ,
 וּמִשׁוּם זֶה וְאֲהַבַתָּ אֵת ה' אֱלֹהֵיךָ, אֲפִלוּ

בְּאֵבָן הַנִּבְבָּדָה מַלְכוּת, כְּלוּלָה מְכַל
 הַסְּגוּלוֹת. שְׁבִ"א – גִּוּוֹן אָדָם שֶׁל גִּבּוּרָה,
 שְׁנוּטֵל מִמֶּנָּה חוּד. קַמִּ"ץ – גִּוּוֹן לְבוֹן, וְלֹא
 צְרִיךְ לְהַאֲרִיךְ בְּהֵם, שְׁהֵרִי נְאֻמְרוּ
 לְמַעְלָה.

וְעוֹד תְּקוּנָא ו', וְהַמְשַׁכְּלִים יוֹהֲרוּ, אֵלִין הֵם
 שְׂיֻדְעִים סוּד בְּמִצְוֵה הַשְּׁנִיָּה בְּמַלְת
 בְּרֵאשִׁית, שְׁחִיא אֲהַבָּ"ה, שְׁחִיא לְחֻשְׁבּוֹן

עֲלִיָּה גּוֹפִיָּה מִמְּוֹנִיָּה לְכָךְ נֶאֱמַר בְּכָל לְבָבְךָ, וְאִם
 חָבִיב עֲלִיָּה מִמְּוֹנָא מְגוּפָא לְכָךְ נֶאֱמַר בְּכָל
 מְאֹדְךָ, בְּמָה דְחָבִיב עֲלֶיךָ מְסוּר לִיָּה בְּרַחֲמוֹ
 דְּמְאֹרְךָ בְּעֵת צָרָה.

וְדָא אִיְהוּ נְסִיּוֹן דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְאַתְנַפְּאָה
 בְּשַׁבְּעִין שָׁנִין דְּגָלוּת בְּתַרְאָה, דְּעֵנִי חָשׁוּב
 בְּמַת, וּכְאֵלוּ נְטָלוּן נַפְשִׁיָּה, גּוּפָא וְנַפְשָׁא וּמְמוֹנָא
 בְּלָחוּ שְׁקוּלִין, בְּמָה דְחָבִיב עֲלִיָּה מְסוּר לִיָּה
 בְּרַחֲמוֹ דְּמְאֹרִיָּה, וּבְהָהוּא זְמַנָּא אֶתְקַשְׁר בְּמַלְת
 אֶהְבָּ"ה דְּאִיְהִי בְּרֵאשִׁי"ת, וּכְאֵלוּ בֵּיה בְּרָא עֲלֵמָא,
 וּמָאן דְּלֹא מְסַר נַפְשִׁיָּה אוּ גּוֹפִיָּה אוּ מְמוֹנִיָּה
 בְּרַחֲמוֹ דְּמְאֹרִיָּה בְּשַׁעַת הַשְּׁמַד, כְּאֵלוּ אַחֲזַר עֲלֵמָא
 לְתַחוּ וּבְהוּ, וּמָאן דְּמְסַר נַפְשִׁיָּה וְגוֹפִיָּה וּמְמוֹנִיָּה
 בְּשַׁעַת הַשְּׁמַד בְּרַחֲמוֹ דְּמְאֹרִיָּה, דָּא אֶתְקַרֵּי רַחֲמָא

לשון הקודש

נִטְלָא אֶת נַפְשֶׁךָ. שְׂאֵם חָבִיבָה עֲלִיו נַפְשׁוֹ
 מְגוּפּוֹ, לְכָךְ נֶאֱמַר וּבְכָל נַפְשֶׁךָ. וְאִם
 חָבִיב עֲלִיו גּוּפּוֹ מִמְּמוֹנּוֹ, לְכָךְ נֶאֱמַר
 וּבְכָל לְבָבְךָ. וְאִם חָבִיב עֲלִיו מְמוֹן מְגוּפּוֹ,
 לְכָךְ נֶאֱמַר בְּכָל מְאֹדְךָ. בְּמָה שְׁחָבִיב
 עֲלֶיךָ, מְסוּר אוֹתָהּ בְּאַהֲבַת רַבּוּנְךָ בְּעֵת
 צָרָה.

וְזַחַו הַנְּסִיּוֹן שְׁעֵתִידִים יִשְׂרָאֵל לְהַתְנַסּוֹת
 בְּשַׁבְּעִים הַשָּׁנִים שֶׁל הַגָּלוּת הָאַחֲרוֹנָה,

שְׁעֵנִי חָשׁוּב בְּמַת, וּכְאֵלוּ נוֹטְלִים נַפְשׁוֹ,
 גּוּף וְנַפְשׁוֹ וּמְמוֹן – כָּלֵם שְׁקוּלִים. בְּמָה
 שְׁחָבִיב עֲלִיו, מְסוּר אוֹתוֹ בְּאַהֲבַת רַבּוּנּוֹ,
 וּבְאוֹתוֹ זְמַן נִקְשֶׁר בְּמַלְת אֶהְבָּ"ה שְׁהִיא
 בְּרֵאשִׁי"ת, וּכְאֵלוּ בּוּ בְּרָא עוֹלָם, וּמִי
 שְׂלֵא מוּסַר נַפְשׁוֹ אוּ מְמוֹנּוֹ בְּאַהֲבַת
 רַבּוּנּוֹ בְּשַׁעַת הַשְּׁמַד, כְּאֵלוּ הַחֲזִיר עוֹלָם
 לְתַחוּ וּבְהוּ, וּמִי שְׂמוּסַר נַפְשׁוֹ וְגוּפּוֹ
 וּמְמוֹנּוֹ בְּשַׁעַת הַשְּׁמַד בְּאַהֲבַת רַבּוּנּוֹ, זַחַו

דְּמַאֲרִיה וְדַאי, וּבְהֵהוּא עֲלָמָא לִית לְעִילָא מִיְנִיה.
 וּבְגִין דָּא קָרָא סְמִיךְ לִיה וְהָאֲרִיץ הִיְתָה תְּהוּ וּבְהוּ
 (בראשית א ב).

וְאַהֲבַת יְהו"ה אִיהִי מַלְכוּת, כְּלִילָא מְכַל סְפִירָן,
 וְאִיהִי פְקוּדָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָל
 תְּרִי"ג פְּקוּדִין, וּבְגִינָה אֶתְמַר (אסתר ג ג) מִדּוּעַ אֶתָּה
 עוֹבֵר אֶת מְצוֹת הַמֶּלֶךְ, וְאִיהִי בְּנִין עֲלָמָא. שְׂפַחָה
 בִּישָׂא אִיהִי חֲרַבֵּן עֲלָמָא, וּבְגִין דָּא אֶתְמַר
 בָּהּ (בראשית א ב) וְהָאֲרִיץ הִיְתָה תְּהוּ וּבְהוּ, וְאִיהִי רְצוּעָה
 בִּידָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַלְקָאָה בֵּיה תִּיַבֵּיא.

וּבְגִין דָּא מָאן דְּרַחִים לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִנּוּ
 נַפְשִׁיה אוֹ גּוֹפִיה אוֹ מְמוּנִיה, דִּינְטִיר לִיה
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָא רַחִימוּ דִּילִיה תְּלוּיָה בְּתֵהִיא
 דִּיחִיב לִיה, וְלֹא עֶקֶר רַחִימוּ, דִּלְאֹ אִיהוּ הַאי
 רַחִימוּ, דָּאִם נָטַל מְמוּנִיה אוֹ גּוֹפִיה פֶּפֶר בֵּיה, לֹא

לשון הקודש

ומשום זה נאמר ביה והארץ היתה תהו
 ובהו, והיא רצועה ביד הקדוש ברוך הוא
 להלקות ביה הרשעים.

ומשום זה, מי שאוהב את הקדוש ברוך
 הוא מתוך נפשו או גופו או ממונו,
 שישמר אותו הקדוש ברוך הוא, הרי
 אהבתו תלויה באותה שנתן לו, ואינה
 עקר אהבתו, שזו לא אהבה, שאם נטל

שנקרא אהוב רבנו ודאי, ובאותו עולם
 אין למעלה ממנו, ומשום זה הכתוב סמך
 לו והארץ היתה תהו ובהו.

ואהבת ה' היא המלכות שכלולה מכל
 הספירות, והיא מצות הקדוש ברוך הוא
 בכל תר"ג מצוות, ובגללה נאמר מדוע
 אתה עובר את מצות המלך, והיא בגין
 עולם. השפחה הרעה היא חרבן עולם,

אִיהוּ עֶקֶר רְחִימוֹ, עַד דְּמָסַר נַפְשִׁיהּ בְּרְחִימוֹ
 דְּמֵאֲרִיהּ, וְאִם כָּל תְּלַת שְׁקוּלִין לְגַבִּיחַ, יִמְסוֹר לֹון
 כְּלָהוּ עַל קְדוּשַׁת שְׁמִיחַ בְּרְחִימוֹ, וְהֵא אִיהוּ עֶקְרָא
 דְּרְחִימוֹ, דְּאִיהוּ אֶהְבַּת יְהו"ה מְלָכוֹת, דְּאִיהוּ אֶהְבַּת
 חֶסֶד, דְּיִרְאָה מִסְטָרָא דְגַבּוּרָה אִיהוּ, וּמִחֶסֶד אִיהוּ
 מְלָכוֹת אֶהְבַּת יְהו"ה כְּמָה דְאֶתְמַר, מְגַבּוּרָה אִיהוּ
 יִרְאֵת יי'.

וְאוֹרִיִּתָא דְאִיהוּ תְרִי"א מִתְרַוְוְהוּ אֶתִּיְהִיב
 לְיִשְׂרָאֵל וְדָא עֲמוּדָא דְאֶמְצָעִיתָא,
 מִסְטָרִיהּ אֶתְקַרִּיאת מְלָכוֹת תּוֹרַת יְהו"ה (תְּמִימָה),
 וְאִיהוּ מְצוּה דִּילִיחַ בְּכָל תְּרִי"ג פְּקוּדֵי דְתַלְיִין
 מִשְׁמִיחַ, דְּאִינוּן שְׁמִי עִם י"ה תְּלַת מָאָה וְשִׁתִּין
 וְחֲמִשׁ, זְכַרִּי עִם ו"ה מָאָתָן וְתַמְנִיָּא וְאַרְבַּעִין, הִיא
 בְּצַלְמוֹ כְּדָמוֹתוֹ.

לשון הקודש

יִרְאֵת ה'.

וְתַתּוֹרָה שְׁהִיא תְרִי"א – מִשְׁנִיחָם נִתְנָה
 לְיִשְׂרָאֵל, וְזֶה עֲמוּד הָאֶמְצָעִי, מְצוּהוּ
 נִקְרָאת מְלָכוֹת תּוֹרַת יְהו"ה (תְּמִימָה),
 וְהִיא מְצוּה שְׁלוֹ בְּכָל תְּרִי"ג מְצוּוֹת
 שְׁתַּלּוּיִים מִשְׁמוֹ, שְׁהִם שְׁמִי עִם י"ה –
 שְׁמִי. זְכַרִּי עִם ו"ה – רַמ"ת, הִיא בְּצַלְמוֹ
 כְּדָמוֹתוֹ.

מָמוֹנוֹ אוֹ גּוֹפוֹ בּוֹפֵר בּוֹ. אִינוּ עֶקֶר
 הָאֶהְבָּה, עַד שְׁמוֹסֵר נַפְשׁוֹ בְּאֶהְבַּת
 רַבּוּנוֹ. וְאִם כָּל הַשְּׁלֵשׁ שְׁקוּלִים לְגַבִּינִי,
 יִמְסֹר אֶת כָּלָם עַל קְדוּשַׁת שְׁמוֹ בְּאֶהְבָּה,
 וְזֶהוּ עֶקֶר הָאֶהְבָּה, שְׁהִיא אֶהְבַּת יְהו"ה
 מְלָכוֹת, שְׁהִיא אֶהְבַּת חֶסֶד, שְׁיִרְאָה הִיא
 מְצוּד הַגַּבּוּרָה, וּמִחֶסֶד הִיא מְלָכוֹת,
 אֶהְבַּת יְהו"ה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר מְגַבּוּרָה הִיא

וְעוֹד תְּקוּנָא ז', וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ, אֵלֶיךָ דִּידְעִין
בְּמַלְתַּת בְּרֵאשִׁית פְּקוּדָא תְּלִיתָאָה דְּאִיהִי
בְּרִית מִלָּה, וְהֵינּוּ בְּרֵאשִׁית בְּרִית אִ"ש, וּבְרִית
אִיהִי י', וְעַם אִ"ש אֶתְעַבֵּיד אִי"ש, וְאוּף הָכִי
אֶת ה' עִם אִשׁ אִיהִי נוֹקְבָא, וְעַל תְּרִין אִישׁוֹת
אֶתְמַר בְּקַדְמִיתָא כְּתָנּוֹת אֹר, דְּבַהוֹן עֲקְבוּ
מִכְּהָה גִּלְגַּל חֲמַת.

וְהֵינּוּ בּוֹרָא מְאוּרֵי הָאִשׁ דְּאֵינוֹן בְּהַבְדְּלָה, י"ה
מִן אִישׁ וְאִשָּׁה, בְּתַר דְּחָאבוּ וַיַּעַשׂ יְהו"ה
אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנּוֹת עוֹר וַיִּלְבִּישֵׁם (בראשית
ג כא). וְהֵינּוּ בּוֹרָא מְאוּרֵי הָאִשׁ (אִשָּׁה), וְדָא עוֹר שֶׁל
נְחָשׁ, לְאֶתְדַכָּאָה בְּמָה דְּחָאב, וּבְגִין דָּא צְדִיקִים
דְּנִמְרֵי בְּרִית שׁוּב אֵינָם חוֹזְרִים לְעַפְרָן, דְּאִיהוּ עוֹר
מִשְׁכָּא דְּחֻיָּא דְּאֶתְבְּרֵי מִעַפְרָא, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ וְנְחָשׁ
עָפַר לְחֻמוֹ (ישעיהו סה כב).

לשון הקודש

וְעוֹד תְּקוּנָא ז', וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ, אֵלֶיךָ דִּידְעִין
שְׂיֻדְעִים בְּמַלְתַּת בְּרֵאשִׁית מִצְוָה
שְׁלִישִׁית, שְׁהִיא בְּרִית מִלָּה, וְהֵינּוּ
בְּרֵאשִׁית - בְּרִית אִ"ש, וּבְרִית הִיא י',
וְעַם אִ"ש נַעֲשֶׂה אִי"ש, וְאוּף כִּד הָאוֹת הו'
עִם אִשׁ הִיא נִקְבָּה, וְעַל שְׁתֵּי הָאִישׁוֹת
נִאֲמַר בְּתַחֲלָה כְּתָנּוֹת אֹר, שְׂבָהוֹן עֲקְבוּ
מִכְּהָה גִּלְגַּל חֲמַת.

וְהֵינּוּ בּוֹרָא מְאוּרֵי הָאִשׁ, שְׁהֵם
בְּהַבְדְּלָה, י"ה מִן אִישׁ וְאִשָּׁה, אַחַר
שְׁחָטָאוּ - וַיַּעַשׂ יְהו"ה אֱלֹהִים לְאָדָם
וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנּוֹת עוֹר וַיִּלְבִּשֵׁם, וְהֵינּוּ בּוֹרָא
מְאוּרֵי הָאִשׁ, (אִשָּׁה), וְזֶה עוֹר שֶׁל נְחָשׁ
לְהַסְהֵר בְּמָה שְׁחָטָא. וּמִשׁוּם זֶה, צְדִיקִים
שְׁשׁוּמְרִים הַבְּרִית, שׁוּב לֹא חוֹזְרִים
לְעַפְרָם, שְׁהוּא עוֹר הַנְּחָשׁ, שְׁנִבְרָא

וּבְגִין דָּא מָאן דִּלָּא נָטִיר בְּרִית אֲתֵדָן בְּחַבּוּט
 הַקָּבֶר בְּהָהוּא עֶפְרָא, וְאֵלִין אֵינוּן דְּנוּפָא
 דְּלֵהוּן אֵינוּן לֹון קָבֶר בְּחַיִּיהוּן, דְּדַחֲקִין לֹון שְׁעָתָא
 בְּכָל יוֹמָא, וּבְמִלְאכָא דְּלֵהוּן דְּאֲתַבְּקַע דְּמָא
 בְּצַפְרֵינִיהוּן, וּבְגִין דָּא תַקִּינוּ לְאַחֲזָאחַ צַפְרָנִים
 בְּהַבְדְּלָתָהּ, דְּהָזָה אָדָם מְלוּבָשׁ בְּכַתְנֹות צַפְרָנִים,
 דְּהָוּ נְהָרִין בְּעֵנְיֵי כְבוֹד. (דף יא ע"א) וְאִיהוּ בְּהַבְדְּלָתָהּ
 מְנִייהוּ, (בראשית ג ז) וַיִּדְעוּ כִּי עִירְמָם הֵם מְנִייהוּ,
 בְּנוּפָא וְנִשְׁמָתָא וְרוּחָא וְנַפְשָא, עְרוּמִים מִכַּתְנֹות
 אֹור, דְּאֵינוּן מְאֹרֵי הָאֵשׁ, וּבְגִין דְּבִשְׁפַת אֲתַחֲזָא
 לֹון בְּאֲדֻלְקַת שְׂרָגָא דְּשַׁבַּת בְּתָרִין פְּתִילֹות דְּאֵשׁ,
 וּבְמוֹצָאי שַׁבַּת יִתְעַבְּרוּן מְנִייהוּ, תַקִּינוּ לְמִימַר
 בְּמוֹצָאי שַׁבַּת הַבְּדֵלָה בְּאֵשׁ.

לשון הקודש

צַפְרָנִים שְׁהִיוּ מְאִירִים כְּמוֹ עֵנְיֵי כְבוֹד,
 וְהוּא בְּהַבְדְּלָתָהּ מֵהֶם. וַיִּדְעוּ כִּי עִירְמָם הֵם
 – מֵהֶם, בְּגוּף וְנִשְׁמָה וְרוּחַ וְנַפְשׁ, עְרוּמִים
 מִכַּתְנֹות אֹור, שְׁהֵם מְאֹרֵי הָאֵשׁ, וּמְשׁוּם
 שְׁבִשְׁפַת נְרָאָה לָהֶם בְּהַדְּלַקַת נֵר שַׁבַּת
 בְּשִׁתֵּי פְתִילֹות אֵשׁ, וּבְמוֹצָאי שַׁבַּת
 יִעַבְּרוּ מֵהֶם, תַקִּינוּ לֹומר בְּמוֹצָאי שַׁבַּת
 הַבְּדֵלָה בְּאֵשׁ.

מְעַפְרָא, שְׁנַאמַר בּוּ וְנַחֲשׁ עֶפְרָא לְחַמוּ.
 וּמְשׁוּם זֶה, מִי שְׁלָא שׁוֹמֵר הַבְּרִית, נְדוּן
 בְּחַבּוּט הַקָּבֶר בְּאוֹתוֹ עֶפְרָא, וְאֵלוּ הֵם
 שְׁנוּפָם הוּא קָבֶר לָהֶם בְּחַיִּיהֶם,
 שְׁדוּחֲקִים לָהֶם אֶת הַשְּׁעָה בְּכָל יוֹם,
 וּבְמִלְאכְתָּם מִתְבְּקַע דָּם בְּצַפְרֵינִיהֶם,
 וּמְשׁוּם זֶה תַקִּינוּ לְהִרְאוֹת הַצַּפְרָנִים
 בְּהַבְדְּלָתָהּ, שְׁהִיָּה אָדָם מְלוּבָשׁ בְּכַתְנֹות

וּבְגִין דְּבִשְׁבַת וַיּוֹמִין טָבִין מִתְּלַבְּשִׁין נִשְׁמָתִין
 בְּכַתְּנוֹת אֹר, אָמַר הִנְבִּיא (ישעיה כד טו) עַל בֵּן
 בְּאֹרִים כְּבָדוּ יְהו"ה, וְאוֹקְמוּהוּ רַבָּנָן כְּבָדוּהוּ
 בְּכִסּוֹת נְקִיָּה, מִיָּד דְּאָמַר מַלְיָן אֲלִין אֲשַׁתְּמַחוּ
 קַמֵּיהּ כְּלָחוּ בְּנֵי מְתִיבְתָא, דְּלִית חֲדוּהָ בִּינֵיהוּ
 כְּחֲדוּהָ כַּד אֲתַחֲדֵשׁ בִּינֵיהוּ רָזָא דְאֹרִיָּתָא.

וּבְגִין דָּא מָאן דְּנָטִיר בְּרִית אִישׁ, קָרִי אִישׁ צְדִיק
 תָּמִים, וְאוֹת י' דְּשַׁד"י אֵיְהִי חוֹלְיָא עַל
 צִנּוּר דְּשַׁד יִצְר הָרַע, חוֹלְיָא דְשִׁלְשָׁלָאָה, וּבְגִין דָּא
 רְשִׁים שַׁד"י בְּבְרִית, וְרְשִׁים בְּמִזְוֶזָה, דְּמִזְדַּעְזְעִין
 כְּלָחוּן מֵהֵאֵי שִׁלְשָׁלָאָה, דְּאֵיְהִי אוֹת בְּרִית, אוֹת
 יְמִין טָבִין, אוֹת תְּפִלִּין.

וּמִיָּד דְּאֵיְהִי תָפִים בְּהָ יִצְר הָרַע דְּאֵיְהִי שַׁד,
 נְטִיל בַּר נֶשׁ חֲרָבָא דְאֲתַמַּר בְּהָ (תהלים קמט ו')

לשון הקודש

וּמִשּׁוּם כֵּן, מִי שְׁשׁוּמַר בְּרִית אִישׁ, נִקְרָא
 אִישׁ צְדִיק תָּמִים, וְאוֹת י' שֶׁל שַׁדִּי הִיא
 חֲלָהָ עַל צִנּוּר הַשַּׁד יִצְר הָרַע, חֲלִית
 הַשִּׁלְשָׁלָת, וּמִשּׁוּם כֵּן רְשׁוּם שַׁד"י
 בְּבְרִית, וְרְשׁוּם בְּמִזְוֶזָה, שֶׁכֻּלָּם מִזְדַּעְזְעִים
 מֵהַשִּׁלְשָׁלָת הַזֹּאת, שֶׁהִיא אוֹת בְּרִית,
 אוֹת יְמִים טוֹבִים, אוֹת תְּפִלִּין.
 וּמִיָּד שֶׁהוּא תוֹפֵס בְּהָ יִצְר הָרַע, שֶׁהוּא

שְׁבִשְׁבַת וַיּוֹמִים טוֹבִים
 מִתְּלַבְּשׁוֹת נִשְׁמָת בְּכַתְּנוֹת אֹר, אָמַר
 הִנְבִּיא, עַל בֵּן בְּאֹרִים כְּבָדוּ יְהו"ה,
 וּפְרָשׁוּהוּ רַבּוֹתֵינוּ, כְּבָדוּהוּ בְּכִסּוֹת נְקִיָּה.
 מִיָּד כְּשֶׁאָמַר הַבְּרִים הַלְלוּ, הִשְׁתַּמְּחוּ
 לְפָנָיו כָּל בְּנֵי הַיְשִׁיבָה, שְׁאִין חֲדוּהָ
 בִּינֵיהֶם כְּמוֹ הַחֲדוּהָ בְּשִׁמְתַחֲדֵשׁ בִּינֵיהֶם
 סוּד שֶׁל תּוֹרָה.

רוּמְמוֹת א"ל בְּגֵרוֹנָם, דְּאִיהוּ י' רִישָׁא דְחֵרְפָא, ו' גּוֹפָא דְחֵרְפָא, ה' ה' תְּרֵי פְּפִיּוֹת דִּילָהּ, וְשָׁחִיט לִיהּ, וּבְגִינִיהּ אֲתַמַּר הֵבָא לְהֶרְגֵךְ הַשְּׁבָם לְהֶרְגוּ בְּצִלוֹתָא, דְּאֲתַמַּר בָּהּ (בראשית יט כז) וַיִּשְׁבָּם אַבְרָהָם בַּבְּקָר.

וְעוֹד קְרִיאַת שְׁמַע אִיהִי רוּמ"ח, כְּלִילָא מְשִׁית תִּיבִין דִּיחֻדָּא, וּמִרְמ"ח תִּיבִין עִם יְהו"ה אֱלֹהֵיכֶם אָמֵת, וְהוּא קִרְטָא, וְהָא אֲתַמַּר חֲמִשׁ אַבְנֵין ה', דְּאֲתַעְכִּידוּ חַד אַבְנָא בְּאֵת י', וְקָטִיל בָּהּ לִיצַר הָרַע, וּבָאן אֲתַר אִיהִי קִרְטָא, בְּתַפְלִין, חוּט דְקַלַּע דְכָרִיד בְּיַד דָּא רְצוּעָה דִיד, דְּאִיהוּ כְּחוּט דְזֶרְקָא, וְאִיהִי קְרִיאַת שְׁמַע, קֶשֶׁת דְזֶרֶק חֲצִים מִסְטָרָא דְכָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, וּבְרָכוֹת לְרֵאשׁ צְדִיק (משלי י ו), דְּאִיהוּ קֶשֶׁת הַבְּרִית.

לשון הקודש

וּשְׁמוֹנֵה תְּבוֹת עִם יְהו"ה אֱלֹהֵיכֶם אָמֵת, וְהוּא קַלַּע, וְתֵרֵי נִתְבָּאָר חֲמִשׁ אַבְנֵים ה', שְׁנַעֲשׂוּ אַבְנֵי אַחַת בְּאוֹת י', וְהוֹרֵג בָּהּ יֶצֶר הָרַע, וּבְאִיזָה מְקוֹם הוּא תְּקַלַּע? בְּתַפְלִין. חוּט שֶׁל קַלַּע שְׂכוּרֵךְ בְּיַד זוֹ רְצוּעָה שֶׁל יָד, שֶׁהוּא חוּט שֶׁל זְרִיקָה, וְהִיא קְרִיאַת שְׁמַע, קֶשֶׁת שׁוֹזְרֶקֶת חֲצִים מִצַּד שֶׁל כָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, וּבְרָכוֹת לְרֵאשׁ צְדִיק, שֶׁהוּא קֶשֶׁת הַבְּרִית.

ש"ד, לוקח האיש חרב, שנאמר בה רוממות אל בגרונם, שהוא י' - ראש החרב, ו' - גוף החרב, ה' ה' - שתי פיפות שלה, ושוחט אותו, ובגללו נאמר הבא להרגך השבם להרגו, בתפלה, שנאמר בה וישבם אברהם בבקר.

ועוד, קריאת שמע היא רמ"ח, כלולה משש תבות היחוד, וממאתים ארבעים

רוֹמָחָא דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, בְּחַמֵּשׁ אֲצַבְעָאן
 דִּיד, דְּאִיהִי ה' תְּתָאָה, וְאִיהִי לִימִינָא
 דְּחֶסֶד, דִּרְגָא דְאַבְרָהָם דְּחוּשְׁבַּנְיָה רַמ"ח, וְעַם ו'
 דְּעֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא אֲתַעְבִּיד רוֹמָחָא, קָלַע ה'
 עֲלָאָה לְשִׁמְאָלָא, י' אֲבָנָא דְקָלַע, י"ה דְּתַפְלִין,
 וְכֹלָא י"ה עַם שְׁמִי שָׁס"ה, זְכַרְיָי עַם ו"ה רַמ"ח.

וּמָאן דְּאִיהוּ נָטִיר י' בְּתַמְנִיָּא יוֹמִין דְּמִילָה,
 בְּתַמְנִיָּא אֲלָפֵי תַחֻם שַׁבַּת, בְּתַמְנִיָּא
 פְּרָשִׁין דְּתַפְלִין, אִיהוּ נָטִיר מִכָּל מִזִּיקֵי דְתַחֻת יָדָא
 דִּיצַר הָרַע, דְּאִיהוּ מְמַנָּא עַל שְׁתֵּין רַבּוּא, כָּל שְׁפָן
 מָאן דְּקָשִׁיר לִיָּה בְּשִׁלְשָׁלָאִין וְקָטִיל לִיָּה.

וְעוֹד בְּרִית דְּתַקִּינוּ לִיָּה מְנָא בְּעַפְרָא, לְשַׁדְיָא
 לָהּ בְּעַפְרָא, וְדָם דְּאַטִּיפִין מְנִיָּה, אֲתַחֲשִׁיב
 לִיָּה בְּאֵלוּ עֲבִיד לִיָּה עוֹלָה, וְתַהוּא עַפְרָא

לשון הקודש

ומי ששומר י' בשמונה ימים של מילה,
 בשמונת אלפים תחום שבת, בשמונה
 פרשיות התפלגין, הוא שמור מכל
 המזיקים שתחת יד היצר הרע, שהוא
 ממנה על ששים רבוא, כל שפן מי
 שקושר אותו בשלשלאות והורג אותו.
 ועוד, הברית שתקנו לו כלי של עפר
 לזרק בעפר, ודם שמטיפים ממנו, נחשב

למח זה העמוד האמצעי, בחמש
 האצבעות של היד, שהיא ה' תחתונה,
 והיא לימין החסד, הדרגה של אברהם
 שחשבנו מאתיים ארבעים ושמונה, ועם
 ו' של עמוד האמצעי נעשה רומ"ח, קלע
 ה' עליונה לשמאל, י' אבן הקלע, י"ה של
 תפלגין, והכל י"ה עם שמ"י - שס"ה,
 זכר"י עם ו"ה - רמ"ח.

לְתַקְנָא בֵּיהּ מִזְבַּח אֲדָמָה, וְדָם דְּבְרִית כְּאֵלֹוֹ
 דְּבַח עֲלָה עֲלוּוֹן, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (שמות כ כא) מִזְבַּח
 אֲדָמָה תַעֲשֶׂה לִּי וּגּו', וְשָׂוִיב לִיּהּ בְּהַהוּא עֲפָרָא
 מִחֲבוּט הַקְּבֵר, וּבְדָם מִלָּה שָׂוִיב לִיּהּ מִשְׁחִיטַת
 מִלְּאָךְ הַמּוֹת.

וְאִם הֵהוּא דְקַבִּיל בְּרִית אִיהוּ מִמְּזֹר, הֵהוּא
 עֲפָרָא תַקִּין לִיּהּ לְחֻיָּא, דְאִתְמַר בֵּיהּ (ישעיה
 סה כה) וְנָחַשׁ עֲפָר לַחֲמוֹ, וְאִיהוּ מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
 אָרְרָה יְהו"ה (בראשית ה כט), דְאִתְמַר בָּהּ (שם ג יז) אָרוּרָה
 הָאֲדָמָה, וְאִתְּהִי עֲפָרָא מִתְּהִי דְאִתְמַר בָּהּ (שם א ב)
 וְהָאָרֶץ הִיטָה תְּהוּ וּבְהוּ, דְאִתְמַר בָּהּ (ישעיה נא ו)
 וְהָאָרֶץ כַּבְּגָד תִּבְלָה, עֲמִיּהּ יְהִי חוּלְקִיּהּ, כְּאֵלֹוֹ
 קָשִׁיר לִיּהּ לְמַעַבְד עוֹלָה לַעֲבוּדָה זָרָה, דְהֵהוּא בִּין
 אֹו בֵּת אֵינּוֹן פְּסָל וּמִסְכָּה, וְעַל דָּא אִתְמַר (דברים כז
 טו) אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פְּסָל וּמִסְכָּה, וְאִתְמַר וְשָׂם בַּסֶּתֶר,

לשון הקודש

לוֹ כְּאֵלֹוֹ עֲשֶׂה אֹתוֹ עוֹלָה, וְאֹתוֹ עֲפָר,
 לְתַקֵּן בּוֹ מִזְבַּח אֲדָמָה, וְדָם הַבְּרִית כְּאֵלֹוֹ
 זִבַּח עָלָיו עוֹלוֹת. זֶהוּ שְׁכַתוֹב מִזְבַּח
 אֲדָמָה תַעֲשֶׂה לִּי וּגּו', וּמַצִּיל אֹתוֹ בְּאֹתוֹ
 עֲפָר מִחֲבוּט הַקְּבֵר, וּבְדָם מִלָּה מַצִּילוֹ
 מִשְׁחִיטַת מִלְּאָךְ הַמּוֹת.
 וְאִם אֹתוֹ שְׁקַבֵּל בְּרִית הוּא מִמְּזֹר, אֹתוֹ
 הָעֲפָר תַקֵּן לְנָחֶשׁ, שְׁנֵאמַר בּוֹ וְנָחַשׁ עֲפָר

פְּסָל וּמִסְכָּה, וְנֵאמַר וְשָׂם בַּסֶּתֶר -

בְּסִתְרוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאָמַר כָּל הָעַם אָמֵן, דִּהְיָהוּא פֶּר
 מִנְחָשׁ הַקְּדָמוֹנִי אִיהוּ, דְּגָרִים מָוֹת לְאָדָם
 וְלֹאֲתִיָּה, דְּאֲתָמַר בֵּיהּ (בראשית ג יד) אָרוּר אֲתָה מִכָּל
 הַבְּהֵמָה וְכו'.

קְלִיפָה דְּעֵרְלָה דְּכָפִי עַל י', אֵית לָהּ תַּלְתָּ
 קְלִיפֵי בְּגִלְדֵי בְּצָלִים דָּא עַל דָּא, וְאִינוּן
 בְּקְלִיפִין דְּאַגְוָזָא, דְּאֲתָמַר עַלֵּיהּוּ וְהָאָרְץ הִיְתָה
 תְּהוּ, דָּא קוּ יְרוּק קְלִיפָה קְדָמָאָה דְּאַגְוָזָא, וּבְהוּ
 אֲבָנִים מִפּוֹלָמוֹת דָּא קְלִיפָה תְּנִינָא דְּאַגְוָזָא קָשָׁה
 בְּאַבְּוֹן, וְחֲשָׁד קְלִיפָה תְּלִיתָאָה, וּבְהוּן (דף יא ע"ב)
 אוּקְמוּהוּ רַבְּנֵי אֵין דוֹרְשִׁין בְּעֵרְוִית בְּשִׁלְשָׁה, שְׁלֹשׁ
 שָׁנִים יְהִיָּה לָכֶם עֵרְלִים (ויקרא יט כג), וְלִקְבֹּל מוֹחָא,
 אִיהוּ וּבִשְׁנָה הֶרְבִּיעִית יְהִיָּה כָּל פְּרִי קֳדָשׁ
 הַלּוּלָיִם לִיהוּן"ה.

לשון הקודש

הַרְאִישׁוּנָה שֶׁל הָאָגוּז, וּבְהוּ - אֲבָנִים
 מִפְּלָמוֹת, זוּ הַקְּלָפָה הַשְּׁנִיָּה שֶׁל הָאָגוּז
 קָשָׁה בְּאַבְּוֹן, וְחֲשָׁד - קְלָפָה שְׁלִישִׁית.
 וּבְהֵם פֶּרְשׁוּהוּ רַבּוֹתֵינוּ, אֵין דוֹרְשִׁים
 בְּעֵרְוִית בְּשִׁלְשָׁה, שְׁלֹשׁ שָׁנִים יְהִיָּה לָכֶם
 עֵרְלִים, וּכְנָגֵד הַמֶּחֱ הוּא, וּבִשְׁנָה
 הֶרְבִּיעִית יְהִיָּה כָּל פְּרִי קֳדָשׁ הַלּוּלָיִם
 לָהּ.

בְּסִתְרוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאָמַר כָּל הָעַם אָמֵן -
 שְׂאוֹתוֹ הֵבֵן הוּא מִהַנְּחָשׁ הַקְּדָמוֹנִי שְׁגָרַם
 מָוֹת לְאָדָם וְלֹאֲשֵׁתוֹ, שְׁנֵאֲמַר בּוּ אָרוּר
 אֲתָה מִכָּל הַבְּהֵמָה וְכו'.

קְלִיפָת הָעֵרְלָה שְׂמִכְסָה עַל י', יֵשׁ לָהּ
 שְׁלֹשׁ קְלָפּוֹת כְּמוֹ גִלְדֵי בְּצָלִים זוּ עַל זוּ,
 וְהֵם בְּקְלָפּוֹת הָאָגוּז, שְׁנֵאֲמַר עֲלֵיהֶם
 וְהָאָרְץ הִיְתָה תְּהוּ - זֶה קוּ יְרוּק, הַקְּלָפָה

וּבְהוֹן מִסְטָרָא דְעֶרְלָה אֲרַבְעָה נְכֻסוּ לְפָרְדִּים,
שְׁלֹשָׁה אָכְלוּ מֵאֵלֶיךָ קְלִיפֵי וּמְתוֹ, רַבִּיעָאָה
אָכַל אֵיבָא וְזָרַק קְלִיפִין וְחֵי, בְּגִוּוֹנָא דָּא אֶתְמַר רַבִּי
מֵאִיר רַמּוֹן מְצָא, תּוֹכוֹ אָכַל קְלִיפְתּוֹ זָרַק.

וּבְגִוּוֹנָא דְאֵלֶיךָ קְלִיפִין, אֵינּוֹן קוּשְׁיִין דְחִפְיִין עַל
הַלְכָה, דְאֵיהִי מוֹחָא מְלֻגָּא, וְלִית בַּר
נִשׁ יָכִיל לְמִיכַל בְּנֵהֲמָא דְאוּרִיתָא, דְאֶתְמַר בָּהּ
עֵץ חַיִּים הִיא (משלי ג יח), עַד דְזָרִיק קוּשְׁיִין מֵהַלְכוֹת,
וְאִית הַלְכָה דְכָל קוּשְׁיִין דִּילָהּ אֵינּוֹן בְּאֵילָנָא,
דְקְלִיפָה דִּילִיהּ וְקָנָה דִּילִיהּ וְעֵצוֹ וְעֵלֶיךָ וְאֵיבָא
בְּלַהוֹן שְׁוִין לְמִיכַל, וְעֵלִיהּ אֶתְמַר (שיר ד יד) גֵּרֵד
וּבְרַכָּם וְכוּ', וּבְגִין דָּא לֹא כָּל קְשִׁיִין שְׁוִין.

בְּקוּדָא רַבִּיעָאָה בְּמַלְת בְּרַאשִׁית, דָּא אוּרִיתָא,
דְאֶתְמַר בָּהּ (משלי ח כב) יְהוֹ"ה קִנְנִי רַאשִׁית

לשון הקודש

שְׁנַאֲמַר בָּהּ עֵץ חַיִּים הִיא, עַד שְׁוֹרַק
קְשִׁיֹּת מֵהַלְכוֹת, וְנִשׁ הַלְכָה שְׁפַל
קְשִׁיֹּתֶיהָ הֵם בְּאֵילָן, שְׁקַלְפָתוֹ וְקָנָה שְׁלוֹ
וְעֵצִים וְעֵלִים וְהַפְּרִי – כָּלָם שְׁוִים לְמֵאֲכַל,
וְעֵלֵיו נְאֻמַר גֵּרֵד וּבְרַכָּם וְכוּ', וְלָכֵן אֵין כָּל
הַקְשִׁיֹּת שְׁוֹת.

מִצְוַת רַבִּיעִית בְּמַלְת בְּרַאשִׁית זֹו תוֹרָה,
שְׁנַאֲמַר בָּהּ ה' קִנְנִי רַאשִׁית דְרַבּוֹ, וְזֹו

וּבְהֵם מְצָד שֶׁל עֶרְלָה, אֲרַבְעָה נְכֻסוּ
לְפָרְדִּים – שְׁלֹשָׁה אָכְלוּ מֵהַקְלָפוֹת הַלְלוּ
וּמְתוֹ, הַרְבִּיעִי אָכַל הַפְּרִי וְזָרַק הַקְלָפוֹת
וְחֵי. כְּמוֹ זֶה נֹאמַר, רַבִּי מֵאִיר רַמּוֹן מְצָא
– תּוֹכוֹ אָכַל, קְלִפְתּוֹ זָרַק.

וּבְכִמוֹ שֶׁהַקְלָפוֹת הַלְלוּ הֵם קְשִׁיֹּת
שְׁמֻכְסוֹת עַל הַלְכָה, שֶׁהִיא מִחַ מִבְּפָנִים,
וְאֵין אָדָם יָכוֹל לְאָכַל בְּלֶחֶם הַתּוֹרָה,

דָּרְבוּ, וְדַא שְׂכִינְתָא תַתָּא, דְּאִיהִי רֵאשִׁית
לְגַבְרָאִים, וְאִיהִי אַחְרִית לְחַכְמָה עֲלָא, וּבְגִינָה
אֲתִמֵּר (ישעיה מו י') מְגִיד מִרְאשִׁית אַחְרִית.

כִּד אֲתַנְטִילַת מִכְּתָר אֲתַקְרִיאַת עֵטְרַת תַּפְּאֶרֶת,
עֵטְרָה בְּרֵאשׁ כָּל צְדִיק, תִּנָּא דְסֵפֶר תּוֹרָה,
וּבְגִינָה אֲתִמֵּר כָּל הַמְשַׁתְּמֵשׁ בְּתַנְּא חֲלָף, כִּד
אֲתַנְטִילַת מִהֵאִי חֲכָמָה עֲלָא דְאִיהִי רֵאשִׁית,
אֲתַקְרִיאַת עַל שְׁמָה, וְכִד אֲתַנְטִילַת מִבְּגִינָה
אֲתַקְרִיאַת עַל שְׁמָה תְּבוּנָה.

וְכִד אֲתַנְטִילַת מִחֶסֶד, אֲתַקְרִיאַת תּוֹרָה שְׂבַכְתָּב
דְּאִיתִיהִיבַת מִימִינָא, דְּכְתִיב (דברים לג יב) מִימִינוּ
אִשׁ דָּת לְמוֹ, וְכִד אֲתַנְטִילַת מִגְּבוּרָה אֲתַקְרִיאַת
תּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה, דְּהֲכִי אוֹקְמוּהוּ מְאִרֵי מִתְּנִיתִין,
תּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה מִפִּי הַגְּבוּרָה נִיתְנָה, וּמִתַּמָּן
גְּבוּרִים עוֹמְדִים בְּפֶרֶץ, וְלֹא יָכִיל לְמִיקָם בָּהּ אֵלָא

לשון הקודש

נְקִרְאֵת עַל שְׁמָה, וּכְשֶׁנְּטַלָּה מִבְּגִינָה,
נְקִרְאֵת עַל שְׁמָה – תְּבוּנָה.

וּכְשֶׁנְּטַלָּה מִחֶסֶד נְקִרְאֵת תּוֹרָה
שְׂבַכְתָּב, שְׁנַתְנָה מִימִין, שְׂכְתוּב מִימִינוּ
אִשׁ דָּת לְמוֹ, וּכְשֶׁנְּטַלָּה מִגְּבוּרָה נְקִרְאֵת
תּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה, שְׂכָךְ פְּרִשׁוּהָ בְּעַלִּי
הַמְשַׁנָּה, תּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה מִפִּי הַגְּבוּרָה
נִתְנָה, וּמִשָּׁם גְּבוּרִים לְעַמֵּד בְּפֶרֶץ, וְלֹא

שְׂכִינָה תַחְתּוּנָה, שְׁהִיא רֵאשִׁית
לְגַבְרָאִים, וְהִיא אַחְרִית לְחַכְמָה עֲלִיוּנָה,
וּבְגִלְלָה נְאָמֵר מְגִיד מִרְאשִׁית אַחְרִית.
כְּשֶׁנְּטַלָּה מִכְּתָר נְקִרְאֵת עֵטְרַת
תַּפְּאֶרֶת, עֵטְרָה בְּרֵאשׁ כָּל צְדִיק, הַכְּתָר
שֶׁל סֵפֶר תּוֹרָה, וּבְגִלְלָה נְאָמֵר כָּל
הַמְשַׁתְּמֵשׁ בְּתַנְּא חֲלָף. כְּשֶׁנְּטַלָּה
מִהַחֲכָמָה הָעֲלִיוּנָה הַזֶּה, שְׁהִיא רֵאשִׁית,

גְבוּר בְּמַלְחַמְתָּהּ שֶׁל תּוֹרָה, גְבוּר בְּיַצְרוּ.

וּבְיוֹמָא תְּלִיתָא נְחִיתַת לְעַמּוּדָא דְאִמְצַעִיתָא

עַל יְדֵי דְמִשָּׁה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות יט

טז) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהֵיזֶת הַבְּקָר, בְּתַרֵּי לִוְיִי

אֲבָנִין, נִצַּח וְהוֹד, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם לב טז) כְּתוּבִים

מִשְׁנֵי עֲבָרֵיהֶם, וְאֵינוֹן תְּרִין נְבִיאֵי קְשׁוּט, וּמִסְפָּרָא

דְּעַמּוּדָא דְאִמְצַעִיתָא אֶתְקַרְיָאוּ נְבִיאֵי הָאֱמַת,

וּשְׂכִינְתָא תּוֹרַת אֱמַת, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (מלאכי ב ו')

תּוֹרַת אֱמַת הִיְתָה בְּפִיהוּ, וְאֶתְקַרְיָאת מְרָאָה

דְּנְבוּאָה, וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ מִסְפָּרָא דְתַרְוֵיהוּ.

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נִתְנָה, דָּא צְדִיק יְסוּד עוֹלָם,

וּבְדִרְגָא דִּילִיָּה מַלְכוּת מְלִיל עֲמַהוֹן, וְהָא

אוּקְמוּהוּ, לְעֵשֶׂר מַלְכִין שְׁמָא לֹא יוּכְלוּ לְדַבֵּר עַל

פֶּה אֶחָד, וְנִנְע בְּבֵת, וְכָלֵל בָּהּ כָּל הָעֵשֶׂר, וְדָא י'

לשון הקודש

הָאֱמַת, וּשְׂכִינְתָא תּוֹרַת אֱמַת. זֶהוּ שְׂכִינְתוּב
תּוֹרַת אֱמַת הִיְתָה בְּפִיהוּ, וּנְקִרָאת מְרָאָה

נְבוּאָה, וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ מִצַּד שֶׁל שְׁנֵיהֶם.

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נִתְנָה, זֶה צְדִיק יְסוּד

עוֹלָם, וּבְדִרְגָא שְׁלוֹ, הַמְּלָכוּת, הוּא דְבַר

עַמְס, וְהָרִי פִרְשׁוּהוּ לְעֵשֶׂרָה מַלְכִים שְׁמָא

לֹא יוּכְלוּ לְדַבֵּר עַל פֶּה אֶחָד, וְנִנְע בְּבֵת

וְכָלֵל בָּהּ כָּל הָעֵשֶׂרָה, וְזוּ י' בֵּית אַחַת,

יְכוּל לְעַמְד בָּהּ אֶלָּא גְבוּר בְּמַלְחַמְתָּהּ
שֶׁל תּוֹרָה, גְבוּר בְּיַצְרוּ.

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִרְדָּה לְעַמּוּד הָאִמְצַעִי

עַל יְדֵי מִשָּׁה. זֶהוּ שְׂכִינְתוּב וַיְהִי בַיּוֹם

הַשְּׁלִישִׁי בְּהֵיזֶת הַבְּקָר. בְּשְׁנֵי לִוְחֹת

אֲבָנִים – נִצַּח וְהוֹד. זֶהוּ שְׂכִינְתוּב, כְּתוּבִים

מִשְׁנֵי עֲבָרֵיהֶם, וְהֵם שְׁנֵי נְבִיאֵי אֱמַת,

וּמִצַּד שֶׁל עַמּוּד הָאִמְצַעִי נְקִרָאוּ נְבִיאֵי

בַּת אַחַת, תַּחֲזוּת הִי מִן אֱלֹהִים, י מִן אַדְנִי, י
 מִן שַׁדַּי, בְּלִילָא מְכַל בְּנוּיִן, וּמְכַל תְּנוּיִן, בְּגוֹן
 הוּהִי, אוּ בְּוֹתִיה, דִּיהָא י תַּחֲזוּת ה', בְּכַל שֵׁם
 דְּכִינוּי וְתוּיָה אִיהִי נוֹקְבָא.

וּבְגִין דְּאוּרִיָּתָא מִינָה אֲתִיְהִיבַת, אָמַר לְמַשָּׁה
 (שמות לג כג) וְרֵאִיתָ אֶת אַחֲרֵי כו', דְּלִית נְבִיא
 וְחָכָם יְכִיל לְעֵאָלָא לְעֵילָא פְּחוּת מִן דָּא, וּבְגִין דָּא
 אֲתִקְרִיאת מִפְּתַחוֹת הַחִיצוֹנִיִּים אַנְפִּין דִּילָהּ, וְאַנְפִּין
 דִּלְגָּאוּ מִפְּתַחוֹת הַפְּנִימִיִּים, וְהָא אֲתַמַּר לְעִיל, דָּאִם
 בְּר נֶש לִית בִּידוּי מִפְּתַחוֹת הַחִיצוֹנִיִּים בְּמַאי יִיעוּל,
 וּבְגִין דָּא אֲתַמַּר בָּהּ (תהלים קיח כ), זֶה הַשַּׁעַר לִיהוָה.

וּבְגִין דְּלִית הַשְּׁנָה לְנְבִיא וְחוּזָה וְחָכָם פְּחוּת
 מִינָה, אָמַר הַנְּבִיא (ירמיהו ט כב) כֹּה אָמַר יְהוָה
 אֵל יִתְהַלֵּל חָכָם בְּחַכְמָתוֹ כו', כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל

לשון הקודש

וְלָכֵן נִקְרְאִים מִפְּתַחוֹת הַחִיצוֹנִיִּים הַפְּנִים
 שְׂלָהּ, וּפְנִים שְׂבַפְּנִים - מִפְּתַחוֹת
 הַפְּנִימִיִּים, וְהָרִי נִתְבָּאָר לְמַעְלָה שְׂאִם
 אִין לְאִישׁ בְּיָדוֹ מִפְּתַחוֹת הַחִיצוֹנִיִּים -
 בְּמָה יִכְנָס? וּמִשׁוּם זֶה נֶאֱמַר בָּהּ זֶה
 הַשַּׁעַר לִיהוָה.

וּמִשׁוּם שְׂאִין הַשְּׁנָה לְנְבִיא וְחוּזָה וְחָכָם
 פְּחוּת מִינָה, אָמַר הַנְּבִיא, כֹּה אָמַר

תַּחַת הִי מִן אֱלֹהִים, י מִן אַדְנִי, י מִן
 שַׁדַּי, בְּלוּלָה מְכַל הַבְּנוּיִים, וּמְכַל
 הַתְּנוּיִת כְּמוֹ הוּהִי, אוּ כְּמוֹתוֹ, שְׂיִהִיָּה י
 תַּחַת ה', בְּכַל שֵׁם שֶׁל בְּנוּי, וְתוּיָה הִיא
 נִקְבָּה.

וּמִשׁוּם שֶׁהַתּוֹרָה נִתְּנָה מִינָה, אָמַר
 לְמַשָּׁה וְרֵאִיתָ אֶת אַחֲרֵי וכו', שְׂאִין נְבִיא
 וְחָכָם יְכִיל לְהַכְנִס לְמַעְלָה פְּחוּת מִזֶּה,

כו', וַיִּדְוַע אוֹתִי, וּבְגִין דָּא יַעֲקֹב אוֹלִיף לָהּ לְבָנָיו,
וַיְהִיב לֹון קַבְּלָה מִינָהּ, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (בראשית מט
כח) וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אֲבוֹתָהֶם, וְדוֹד דִּהוּה לִיה
קַבְּלָה מִינָהּ, אָמַר לְגַבְהָ (תהלים כז ג) אִם תִּחַנֶּה עָלַי
מִתַּנְּה כו', רַמְיז לָהּ בְּהַאי תַנְּא, וְסָלִיק מִחֲשַׁבְתִּיה
לְגַבְהָ, וְאָמַר לֹא יִירָא לְבִי כו'.

וְאַהֲרֹן דִּהוּה לִיה קַבְּלָה מִינָהּ, לָא הוּה עָאֵל
לְפָנֵי וְלְפָנִים פְּחוּת מִינָהּ, הֲדָא הוּא
דְכְתִיב (ויקרא טז ג) בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ, דִּהוּה
יָדַע דְּאִיהִי עַקְרָא דְכֻלָּא, דְּאִיהִי קְרַבָּן לִיהוֹ"ה,
עוֹלָה לִיהוֹ"ה, אֲשֶׁה לִיהוֹ"ה, וַיִּשְׂרָאֵל דִּהוּה לֹון
קַבְּלָה מִינָהּ, לָא בָּעוּ מִקּוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא מִשְׁכּוֹנָא
אַחֲרָא (דף יב ע"א) דִּיפְדוֹן לֹון בְּגִינָה מִן גְּלוּתָא, אֲלֵא
זֹאת, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (שם כו מד) וַיֹּאֲף גַם זֹאת
בְּהִיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֲנִיָּהֶם וכו', וְנִבְיָא אָמַר בְּגִינָה פִּד

לשון הקודש

וְאַחֲרָן שְׁהִיה לֹו קַבְּלָה מִמְּנָה, לֹא הִיָּה
נִכְנֵס לְפָנֵי וְלְפָנִים פְּחוּת מִמְּנָה. זְהוּ
שְׁפָתוֹב בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ,
שְׁהִיה יוֹדַע שְׁהִיָּא עַקְרָא שֶׁל הַכֹּל, שְׁהִיָּא
קְרַבָּן לִיהוֹ"ה, עוֹלָה לִיהוֹ"ה אֲשֶׁה לִיהוֹ"ה.
וַיִּשְׂרָאֵל שְׁהִיה לָהֶם קַבְּלָה מִמְּנָה, לֹא
רָצוּ מִן הַקּוֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁכּוֹן אַחֲר
שִׁיפְדָה אוֹתָם מִהַגְּלוּת בְּגִלְגָּלָה אֲלֵא זֹאת,

יהו"ה אל ויתהלל חכם בהכמתו, פי אם
בזאת ויתהלל וכו' השכל וידע אותי ולכן
יעקב למד אותה לבניו, ונתן להם קבלה
ממנה. והו שפתוב וזאת אשר דבר להם
אביהם. ודוד שהיה לו קבלה ממנה,
אמר לה אם תחנה עלי מחנה. רמז אותה
בפטר הזה, והעלה מחשבתו אליה,
ואמר לא יירא לבי וכו'.

הָיָא בְּנִבְוֵאָתָא דִּזְחָקָא דְיִשְׂרָאֵל תַּקִּיפָא, אָמַר (איכה ג כא) זֹאת אָשִׁיב אֶל לְבִי כּוּ, וְזֹאת לְיַהוּדָה וַיֹּאמֶר (דברים לג ג).

אִיהִי מְרַגְלִית בְּלִילָא מְכָל גְּזוּזֵינִי נְהִירִין, דְּאִינוּן נְהִירִין מְגַרְמִייה, וּסְגוּלָּה דִּילִיה בְּכָל נְקוּדִין דְּאִתּוּן וְטַעְמֵי, בְּכָל שֵׁם וְשֵׁם, מְסַטְרָא דְחַל"ם, אִיהִי סְגוּלָּתָא.

חֹלָם מְלֵא בּוּא"ו, סָלִיק בְּאִתּוּזֵי אַהִי"ה, וְתַלְתַּת נִיצוּצֵינִי י' י' י' בְּחֻשְׁבֵּן יְהו"ה, דְּאִיהוּ כ"ו וְאַרְבַּע אִתּוּן סָלִיק לְחֻשְׁבֵּן יְהו"ה אַהִי"ה נ"א, בְּרֹזָא יְהו"ה דִּי י' י', וּסְגוּלָּה דִּילִיה (במדבר יב יג) א"ל נָא רַפָּא נָא לָהּ, אָנָּא יְהו"ה הוֹשִׁיעָה נָא (תהלים קיח כה), אַהִי"ה כ"א, כ' בְּתַר, א' אִין סוּף, אִין קְדוּשׁ פִּינִי וְגו' (ש"א ב ב).

לשון הקודש

סְגוּלָּתָא

חֹלָם מְלֵא בּוּא"ו עוֹלָה בְּאוֹתִיּוֹתָיו אַהִי"ה, וְשִׁלְשָׁה נִיצוּצוֹת י' י' בְּחֻשְׁבֵּן יְהו"ה, שְׁהוּא כ"ו, וְאַרְבַּע אוֹתִיּוֹתָיו עוֹלָה לְחֻשְׁבֵּן יְהו"ה אַהִי"ה נ"א, בְּסוּד יְהו"ה שֶׁל י' י' י', וּסְגוּלָּתוֹ א"ל נָא רַפָּא נָא לָהּ, אָנָּא יְהו"ה הוֹשִׁיעָה נָא. אַהִי"ה כ"א, כ' בְּתַר, א' אִין סוּף, אִין קְדוּשׁ בְּהִי וְגו'.

שְׁכַתוּב וְאַף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתֶם בְּאַרְצֵי אֲרִיבְהֶם. וְהִנְבִּיא אָמַר בְּשִׁבְלָהּ, בְּשַׂרְאָה בְּנִבְוֵאָה אֶת דְּחָקֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל תַּקוּפָה, אָמַר זֹאת אָשִׁיב אֶל לְבִי וְכוּ, וְזֹאת לְיַהוּדָה וַיֹּאמֶר.

הָיָא מְרַגְלִית בְּלוֹלָה מְכָל הַגּוּגִים הַמְּאִירִים שְׁמֵאִירִים מַעְצָמָם, וּסְגוּלָּתוֹ בְּכָל הַנְּקוּדוֹת שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת וְהַטַּעְמִים. בְּכָל שֵׁם וְשֵׁם, מַצַּד שֶׁל חַל"ם הָיָא

וְחוֹלָם סְגוּלָתֶיהָ לְחֻלְמָא, דְּבִיָּה אֶתְמַר וַיַּחֲלֵם
וְהִנֵּה סָלַם מִצֵּב אֶרְצָה וְכוּ', (בראשית כח יב),
וְעוֹד חוֹלָם מוֹחֵל עֲזוּנוֹת יִשְׂרָאֵל, חֵלֶם חָסֵר אִיהוּ
ה"י מִן אֱלֹהִים, תִּלְתַּת נִיּוּצוֹת ל' מִן אֱלֹהִים,
אֲשֶׁתְּאֵר א"ם, דְּאֶתְמַר בָּהּ פִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא
(משלי ב ג), וְלֹא צָרִיד לְאֶרְכָּא בְּנִקּוּדֵי, דְּהָא אֶתְאֲמְרוּ.

דְּבַר אַחַר וְהַמְשַׁבְּלִים, אֲלִין דִּידְעֵי בְּפִקּוּדָא
חֲמִישָׁאָה בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית, יר"א שְׁבַת,
אֲזַהָרָה דִּילִיָּה דְּלֹא לְחַלְלָא בְּרֵתָא דְּמִלְפָּא בְּט"ל
מְלָאכּוֹת, דְּאִינוּן אַרְבָּעִים מְלָאכּוֹת חָסֵר חָד, לְקַבֵּל
אַרְבָּעִים מְלָקִיּוֹת חָסֵר חָד, רְצוּעָה לְאֶלְקָאָה אִיהִי
שְׁפַחָה בִּישָׂא, שְׁעֵטְנֹו, כְּלִילָא מְשׁוֹר וְחֲמוֹר, דְּאֶמַר
יַעֲקֹב וַיְהִי לִי שׁוֹר וְחֲמוֹר (בראשית לב ו), עַל כֵּן דְּבַר
פְּשַׁע עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר (שמות כב ח), דְּאִין מְלָקִין
בְּשֶׁבֶת, דְּלֹא שְׁלֵטָא שְׁפַחָה בִּישָׂא עַל עֲלֻמָּא, וְזִי

לשון הקודש

בְּמִצְוָה חֲמִישִׁית בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית - יר"א
שְׁבַת, אֲזַהָרָתוֹ שְׁלֹא לְחַלְלֵל אֶת בֵּית
הַמִּלְכָּה בְּט"ל מְלָאכּוֹת, שְׁהֵן אַרְבָּעִים
מְלָאכּוֹת חָסֵר אַחַת, כְּנֻגַד אַרְבָּעִים
מְלָקִיּוֹת חָסֵר אַחַת. הַרְצוּעָה לְהַלְקוֹת,
הִיא שְׁפַחָה רְעָה, שְׁעֵטְנֹו, כְּלוּלָה מְשׁוֹר
וְחֲמוֹר, שְׁאֶמַר יַעֲקֹב וַיְהִי לִי שׁוֹר וְחֲמוֹר.
עַל כֵּן דְּבַר פְּשַׁע - עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר -

וְחֻלְמָם סְגוּלָתוֹ לְחֻלְמָם, שְׁבוּ נְאֻמַר וַיַּחֲלֵם
וְהִנֵּה סָלַם מִצֵּב אֶרְצָה וְכוּ', וְעוֹד חוֹלָם
- מוֹחֵל עֲזוּנוֹת יִשְׂרָאֵל. חֵלֶם חָסֵר הוּא
ה"י מִן אֱלֹהִים, שְׁלֵשָׁה נִיּוּצוֹת ל' מִן
אֱלֹהִים - נְשֶׁאֵר א"ם, שְׁנֵאֻמַר בָּהּ פִּי אִם
לְבִינָה תִקְרָא, וְלֹא צָרִיד לְהֶאֱרִיד
בְּנִקּוּדוֹת, שְׁהֵרִי נִתְבְּאֲרוּ.
דְּבַר אַחַר וְהַמְשַׁבְּלִים, אֲלִין שִׁינְדְעִים

לִיּה לְמָאן דְּאַשְׁלִיט לָהּ עַל עַלְמָא.

וּבְגִין דָּא אֶת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ (ויקרא כו ב), דָּא בֵּת
 יְחִידָה, דְּאִיהִי שְׁמִירָה אַחַת לְשַׁבְּתוֹת
 הַרְבֵּה, בְּהַ תְּלִיין פֶּל שְׁמִירְתָן דְּעֵשָׂר סְפִירוֹת,
 דְּאֶתְקְרִיאוּ שַׁבְּתוֹת הַרְבֵּה, וְשְׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
 הַשַּׁבָּת (שמות לא טז), דָּא בֵּת יְחִידָה, דְּאִיהִי שְׁמִירָה
 לְיִשְׂרָאֵל בְּכָל שַׁבָּת וְשַׁבָּת, וּמָאן דְּמַחְלִיל לָהּ לֹא
 אִיהוּ נָטִיר מִקּוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלֹא עוֹד אֶלְא
 דְּאֶתְמַר בְּהַ (שם יד) מְחַלְלִיהָ מוֹת יוּמָת, מָאן דְּאֶעִיל
 בְּרִשׁוֹת דְּיִלָּה שַׁבְּתָה תְּחַלְּלָה זוּנָה, דְּרִשׁוֹת דְּיִלָּה
 אִיהוּ תְּחוּם שַׁבָּת, בְּגוּוּנָא דְּתְּחוּם וּגְבוּל דְּיִמָּא,
 דְּאֶתְמַר שְׁמֵתֵי חוּל גְּבוּל לַיִם (ירמיהו ה כב), וּמֵאֵי נִיהוּ
 וְהָיָה מִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּחוּל הַיָּם (הושע ב כ), וְלִית
 יָם אֶלְא אֲוֵרִיתָא.

לשון הקודש

וְשַׁבָּת, וּמִי שֶׁמַּחְלֵל אוֹתָהּ, אֵינּוּ שְׁמֹר
 עַל יְדֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא עוֹד, אֶלְא
 שְׁנַאֲמַר בְּהַ מְחַלְלִיהָ מוֹת יוּמָת. מִי
 שֶׁמְכַנֵּס בְּרִשׁוֹת שְׁלָה שַׁבְּתָה תְּחַלְּלָה
 זוּנָה, שְׂרִשׁוֹת שְׁלָה הוּא תְּחוּם שַׁבָּת כְּמוֹ
 שֶׁתְּחוּם וּגְבוּל שֶׁל הַיָּם, שְׁנַאֲמַר שְׁמֵתֵי
 חוּל גְּבוּל לַיִם. וּמִי הוּא? וְהָיָה מִסְפַּר בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל בְּחוּל הַיָּם, וְאֵין יָם אֶלְא תוֹרָה.

שְׂאִין מַלְקִין בְּשַׁבָּת, שְׁלֹא שׁוֹלְמַת
 הַשַּׁבְּתָה הִרְעָה עַל הָעוֹלָם. אוּי לְמִי
 שֶׁמַּשְׁלִיט אוֹתָהּ עַל הָעוֹלָם.

וּמִשׁוּם זֶה אֶת שַׁבְּתַי תִּשְׁמְרוּ – זוּ בֵּת
 יְחִידָה, שֶׁהִיא שְׁמִירָה אַחַת לְשַׁבְּתוֹת
 הַרְבֵּה, בְּהַ תְּלִוּיִים כָּל שְׁמִירְתָן שֶׁל עֵשָׂר
 סְפִירוֹת, שְׁנַקְרְאוּ שַׁבְּתוֹת הַרְבֵּה. וְשְׁמְרוּ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת – זוּ בֵּת יְחִידָה,
 שֶׁהִיא שְׁמִירָה לְיִשְׂרָאֵל בְּכָל שַׁבָּת

מָאן דְּאֵעֵבֵר עָלֶיהָ בְּאֵלוּ חֲזֵר עָלְמָא לְתַהוּ וּבְהוּ,
 וּבְגִין דָּא קָרָא סְמִיךְ לִיה, וְהָאֲרִין חֵיתָה
 תַּהוּ וּבְהוּ (בראשית א ב), דְּאִיהוּ חוּל לַיָּם, בְּחוּלֵיָּא
 דְּשִׁלְשָׁלָאָה לְכַלְבָּא, מָאן דְּאִפִּיק לִיה מִשִּׁלְשָׁלָאָה,
 גָּרִים בְּמָה נְשׁוּכִין דִּיסוּרִין דְּנַשְׂוֹךְ לִיה, וּבְגִינֵיה
 אָמַר דָּוִד הַצִּילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כָּלֵב יַחֲדָתִי
 (תהלים כב כא), וְדָא סְמָא"ל דְּאִיהוּ תַּפִּים בְּקוּלָר, מִסְטָרָא
 דְּאֵלִין דְּקִשְׁרִין לִיה בְּאוֹת דְּהַתְּפִלִּין, וְרַצוּעָה בְּקִשְׁר
 עַל דְּרוּעֵיהָ, וְקִשׁוֹר בְּתֵרִין רַצוּעִין עַל קַרְנֵי, דְּאִיהוּ
 שׁוֹר מוּעַד.

וּשְׁכִינְתָא שֵׁבֶת יַחֲדָה, אִיהִי רְשׁוֹת דְּיַחֲוּדָא
 דְּעָלְמָא, דְּאִיהוּ גְבַהּ עֶשֶׂר אַתּוּן
 דְּשִׁמָּא מְפָרֵשׁ יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וְרַחְבּוּ ד' יְהו"ה,
 עַנְיָג שֵׁבֶת בְּהַפּוּכָא גַנְ"ע, מָאן דְּאִית לִיה וְלֹא

לשון הקודש

תְּפִלִּין, וְרַצוּעָה בְּקִשְׁר עַל זְרוּעוֹ, וְקִשׁוֹר
 בְּשִׁתֵּי רַצוּעוֹת עַל קַרְנָיו, שְׁהוּא שׁוֹר
 מוּעַד.

וּשְׁכִינְתָא שֵׁבֶת יַחֲדָה, הִיא רְשׁוֹת
 שֶׁל יַחֲוּד שֶׁל הָעוֹלָם, שְׁהוּא גְבַהּ
 עֶשֶׂר אוֹתוּת שֶׁל הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ –
 יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וְרַחְבּוּ ד' יְהו"ה.
 עַנְיָג שֵׁבֶת בְּהַפּוּךְ – גַּנְ"ע. מִי שֵׁנֵשׁ
 לוֹ וְלֹא מְקַיֵּם אוֹתוֹ, מִתְּהַפֵּךְ לוֹ

מִי שֶׁעֹבֵר עָלֶיהָ בְּאֵלוּ הַחֲזִיר אֶת הָעוֹלָם
 לְתַהוּ וּבְהוּ, וְלִכְן הַכְּתוּב סְמִיךְ לָהּ וְהָאֲרִין
 חֵיתָה תַּהוּ וּבְהוּ, שְׁהוּא חוּל לַיָּם. כְּמוֹ
 חֲלֵיהָ שֶׁל שִׁלְשָׁלַת לְכַלְב – מִי שְׁמוּצִיא
 אוֹתוֹ מִשִּׁלְשָׁלָאוֹתָיו, גָּרִם בְּמָה נְשִׁיכוֹת
 שֶׁל יְסוּרִים שְׁנוּשָׁךְ אוֹתוֹ, וּבְגִלְלוּ אָמַר
 דָּוִד הַצִּילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כָּלֵב
 יַחֲדָתִי. וְזֶה סְמָא"ל, שְׁהוּא תַּפִּים בְּקוּלָר
 מִצַּד שֶׁל אֵלוּ שְׁקוּשְׁרִים אוֹתוֹ בְּאוֹת שֶׁל

מְקַיִם לִי, אֶת־הַפֶּךְ לִי לְנַגַּע צָרַעַת, שְׂפָחָה
 דְּחָרִיבַת בֵּיתִיָּה, וְנָתַן אֶת הַבַּיִת אֶת אֲבָנָיו וְאֶת
 עֲצָיו (ויקרא יד מה), וְדָא הוּא עֲנִיּוּתָא, דְּאִיהוּ בְּאַתְר
 דְּנַגַּע צָרַעַת, חֲזַר בְּתִיּוּבָתָא וְטַהְרוּ הַכְּהֵן, דָּא
 מִיכָא"ל כְּהֵן גָּדוֹל, מְמַנָּא תַּחֲזוֹת יַד חֶסֶד.

עֲנַג אִיהוּ נְהַר יוֹצֵא מֵעַדְוֵן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן,
 דְּאִיהוּ עֵדוֹן נִשְׁמָתִין, ו' נְהַר דְּנַפִּיק מֵעַדְוֵן,
 מִבֵּין י"ה, וְלִית עַדְוֵן אֶלָּא כְּתָר עֲלִיּוֹן, דְּאִיהוּ
 מוּפְלָא וּמְכוּסָה, וּבְגִין דָּא אֶתְמַר בְּעַדְוֵן עֵין לֹא
 רְאָתָה אֱלֹהִים זוֹלָתָךְ (ישעיה סד ג), לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן
 דָּא ה' תַּתְּאָה. (בראשית ב ו)

אַרְבָּעִים מְלָקִיּוֹת חֶסֶד חַד כְּחֶשְׁבֹן ט"ל, מָאן
 דְּנָטִיר לָהּ מִנֵּיָּהּ, נְחִית ט"ל עֲלֵיהּ,
 דְּאִיהוּ יו"ד ה"א וּא"ו, ט"ל לְהַחֲזִיז הַמַּתִּים, וְעֲלֵיהּ

לשון הקודש

שְׂיוּצָא מֵעַדְוֵן, מִבֵּין י"ה, וְאִין עַדְוֵן אֶלָּא
 כְּתָר עֲלִיּוֹן שְׂהוּא מְפֻלָּא וּמְכֻסָּה, וּמְשׁוּם
 כְּךָ נֶאֱמַר בְּעַדְוֵן, עֵין לֹא רְאָתָה אֱלֹהִים
 זוֹלָתָךְ. לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן, זֶה ה' פּוֹחֵת וְנֹחֵת.
 אַרְבָּעִים מְלָקִיּוֹת חֶסֶד אַחַת – כְּחֶשְׁבֹן
 ט"ל. מִי שְׂשׁוּמַר אוֹתָהּ מֵהֶם, יוֹרֵד עֲלָיו
 ט"ל, שְׂהוּא יו"ד ה"א וּא"ו – ט"ל לְהַחֲזִיז
 מַתִּים, וְעֲלָיו בְּאֶרְזוֹ רַבּוּתֵינוּ שֶׁל הַמַּשְׁנָה,

לְנַגַּע צָרַעַת, שְׂפָחָה שְׂמַחְרִיבָה
 בֵּיתוֹ, וְנָתַן אֶת הַבַּיִת, אֶת אֲיֻכְרָיו
 וְאֶת עֲצָיו, וְזוֹהִי עֲנִיּוּת, שְׂהִיא בְּמָקוֹם
 שֶׁל נַגַּע צָרַעַת. חֲזַר בְּתִיּוּבָה, וְטַהְרוּ
 הַכְּהֵן – זֶה מִיכָא"ל כְּהֵן גָּדוֹל מְמַנָּה
 תַּחַת יַד הַחֶסֶד.

עֲנַג הוּא נְהַר יוֹצֵא מֵעַדְוֵן לְהַשְׁקוֹת
 אֶת הַגָּן, שְׂהוּא עֵדוֹן הַנִּשְׁמָתוֹת. ו' נְהַר

אוקמוהו רבנן דמתניתין, פל העוסק בטל תורה
טל תורה מתייהו. (דף יב ע"ב) ועוד והמשכלים יזהרו
(דניאל יב ג), אליו יידעין בפקודא שתיתא דאתרמיזת
במלת בראשית, בי"ת תמן, דאתמר עלה גם צפור
מצאה בית, ודרור קן לה (תהלים פד ד), והא ינוקין
ידעין ודרור קן לה, ואתא דוד למימר ברוח
קודשא, אלא דא מצות קן צפור, דאית ביה פמה
רזין, ועליה אתמר גם צפור מצאה בית, דכתיב
בגינה כי ביתי בית תפלה (ישעיה נו ז), דא בי פנישתא,
ודרור קן לה דא בי מדרשא, אשר שתה אפרוחיה
אליו מארי תורה, מארי משנה, מארי קבלה,
דבגינהון לא זזה שכינתא מישראל.

**בראשית ברא אלהי"ם, פתח רבי שמעון ואמר,
והמשכלים יזהרו בזהר הרקיע** (דניאל יב

לשון הקודש

גם צפור מצאה בית, שכתוב בשבילה
כי ביתי בית תפלה - זה בית הכנסת.
ודרור קן לה - זה בית המדרש. אשר
שתה אפרוחיה - אלו בעלי תורה, בעלי
משנה, בעלי קבלה, שבגללם לא זזה
שכינה מישראל.

**בראשית ברא אלהי"ם, פתח רבי
שמעון ואמר: והמשכלים יזהרו בזהר**

פל העוסק בטל תורה, טל תורה מתייהו.
ועוד, והמשכלים יזהרו - אלו שיודעים
במצוה הששית שנרמזה במלת
בראשית - בי"ת שם, שעליה נאמר גם
צפור מצאה בית ודרור קן לה, והרי
תינוקות יודעים שדרור קן לה, ובא דוד
ואמר ברוח הקדש! אלא זו מצות קן
צפור, שיש בה פמה סודות, ועליה נאמר

אֵלֶּיךָ אֶתְּוֹן, דְּאֵינִין לְבוּשֵׁיךָ דְּאֹרִייתָא, מְרַקְמֵן
מִכָּל גְּזוּזָא דְּנוּרָא, תְּנוּרָא וְסוּמְקָא וְיִרוּקָא וְאוּפָא,
וּמְנַהֲוֵן אֶתְפָּרְשֵׁן לְכַמָּה גְּזוּזֵיךָ.

וְכִלְהוּ גְּזוּזֵיךָ, אֵינִין מְרַקְמֵן בְּמִשְׁכָּא דְּנוּפָא דְּכַר
נֶשׁ דְּאִיהוּ בְּגִינְתָא דְּעֵדֵן, וְרַקִּיעָא בְּאֵלֶיךָ
אֶתְּוֹן אִיהוּ מְצוּיָר וּמְרוּקָם, בְּגִין דְּבַהוּן אֶתְפָּרִי.

יְזַהְרוּ אֵלֶיךָ נְקוּדֵיךָ דְּנִהְרֵיךָ בְּאֶתְּוֹן, וּבַהוּן נִהְרֵיךָ
כְּכִבְיָא בְּרַקִּיעָא בְּגִינְתָא דְּעֵדֵן, וְכִלְהוּ
נִהְרֵיךָ בְּעֵינֵיךָ דְּנוּפָא בְּגִינְתָא דְּעֵדֵן.

כִּזְהַר אֵלֶיךָ טַעְמֵי אֹרִייתָא, דְּבַהוּן מְתַנְהֲגֵי
אֶתְּוֹן וְנְקוּדֵיךָ, וּבַהוּן נוּפָא דְּגִינְתָא, כִּזְהַר
דְּאֵ נִשְׁמַתָּא, דְּאִיהוּ תְּנוּעָה דְּאֶתְּוֹן וְנְקוּדֵיךָ, דְּנִהְרֵיךָ
בְּאֵנְפִין וּבְעֵינֵיךָ, וְנִפְשָׁא אִיהוּ כְּלָלָא דְּאֶתְּוֹן,
וְאִיהוּ שְׁתוּפָא דְּנוּפָא, רוּחָא אִיהוּ כְּלָלָא דְּנְקוּדֵיךָ
דְּנִהְרֵיךָ בְּעֵינֵיךָ.

לשון הקודש

יְזַהְרוּ - אלו הנקודות שפאירות
באותיות, ובהם מאירים כוכבים ברקיע
הגן עדן, וכלם מאירים בעינים של הגוף
בגן עדן.

כִּזְהַר - אלו טעמי התורה שבהם
מנהגים אותיות ונקודות ובאותו גוף של
הגן. כזהר - זו הנשמה שהיא תנועה של
אותיות ונקודות, שפאירות בפנים

הרקיע - אלו האותיות, שהן לבושי
התורה, רקומים מכל גוני האש - לבן,
אדם, ירק ושחר, ומהם נפרדים לכמה
גונים.

וְכִלְהוּ הַגְּזוּזִים הֵם מְרַקְמִים בְּעוֹר שֶׁל גּוֹף
הָאָדָם, שֶׁהוּא בְּגֵן עֵדֵן, וְהָרַקִּיעַ בְּאֵלֵי
הָאוֹתִיּוֹת מְצוּר וּמְרַקֵּם מִשּׁוּם שֶׁהוּא
נִבְרָא בָהֶם.

קָם סָבֵא חַד פְּתַח וְאָמַר, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, כַּמָּה
 חִילִין נְטַרִין לָךְ בְּגִנְתָּא דְעֵדָן, כַּמָּה מִשְׁרִיין
 דְּמִלְאָכִין מִסְתַּכְּלִין מִמְשַׁקּוּפֵי רְקִיעָא בְּגִנְתָּא,
 בּוֹמְנָא דְתֵעוּל תַּמָּן, וְכִלְהוּ מִסְתַּכְּלִין בָּךְ, וְגוֹזִינִין
 דְּרְקִיעָא בָּךְ יִזְהִירוּ, בְּגִין דְּבָךְ נִחְרָא שְׂכִינְתָּא,
 דְּאִיהִי זֵהַר הָרְקִיעַ, וְגַן אִיהוּ סְתִים וְחֲתִים, עַד
 דְּתֵיעוּל בֵּיה שְׂכִינְתָּא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב גַּן נְעוּל
 אַחֲזִיתִי כִלְהָ (שיר ד יב).

וְגוֹזִינִין לָא נְהָרִין בְּרְקִיעָא עַד דְּיֵיעוּל תַּמָּן
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמִיָּד דְּיֵיעוּל תַּמָּן,
 אֲתִמַּר בְּהוֹן נִפְתְּחוּ הַשְּׁמַיִם וְאֶרְאֶה מְרָאוֹת אֱלֹהִים
 (יחזקאל א א), מַאי מְרָאוֹת אֱלֹהִים מ"ר או"ת, מַר דְּאֲתִמַּר
 בֵּיה מִלְאָכֵי שְׁלוֹם מַר יִבְכְּיוּן (ישעיהו לג ז), וְאִיהוּ אוֹת
 בַּעֲבָא דִילִיָּה, לִיָּה מִתְּפַתְּחִין רְקִיעִין, וּבֵיה נְהָרִין

לשון הקודש

וּבְעֵינִים, וְהִנֵּפֶשׁ הִיא כָּלֵל הָאוֹתִיּוֹת, וְהִיא שְׁתוּפָה שֶׁל הַגּוּף. הָרוּחַ הִיא כָּלֵל
 הַנְּקֻדּוֹת שְׂמַאֲרוֹת בְּעֵינִים.
 קָם זְכוּן אַחַד, פְּתַח וְאָמַר: מְנוּרָה
 הַקְּדוּשָׁה, כַּמָּה חִילוֹת שׁוֹמְרִים עֲלֶיךָ בְּגִין
 עֵדָן, כַּמָּה מַחְנוֹת מִלְאָכִים מִסְתַּכְּלִים
 מִמְשַׁקּוּפֵי הָרְקִיעַ בְּגִין בְּזִמְן שְׂתַכְּנִים
 לְשָׁם, וְכִלְהֵם מִסְתַּכְּלִים בָּךְ, וְגוֹזֵי הָרְקִיעַ
 בָּךְ יִזְהִירוּ, מִשּׁוּם שְׂבָךְ מְאִירָה הַשְּׂכִינָה,
 שְׂהִיא זֵהַר הָרְקִיעַ, וְהֵן הוּא נִסְתַּר
 וְחֲתוּם עַד שְׂתַכְּנִים בּוֹ שְׂכִינָה. זְהוּ
 שְׂכִינּוּב גַּן נְעוּל אַחֲזִיתִי כִלְהָ.
 וְחֲגוּזִים לֹא מְאִירִים בְּרְקִיעַ עַד שְׂיַכְּנִים
 לְשָׁם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִיָּד כְּשִׂיכְּנִים
 לְשָׁם, נִאֲמַר בְּהֵם נִפְתְּחוּ הַשְּׁמַיִם וְאֶרְאֶה
 מְרָאוֹת אֱלֹהִים. מַה זֶה מְרָאוֹת? אֱלֹהִים
 מ"ר או"ת. מַר – שְׂנַאֲמַר בּוֹ מִלְאָכֵי
 שְׁלוֹם מַר יִבְכְּיוּן, וְהוּא אוֹת בַּעֲבָא שְׁלוֹן,

כָּל גּוֹזְנֵי דְלָהוֹן, וְכַעַן בּוֹצִינָא קְדִישָׁא קוּם נְהִיר
 גּוֹזְנֵי דְרְקִיעָא בְּאַתְוֹן דְּאוּרֵייתָא, וְנְהִיר כְּכַבֵּינָא
 בְּהוֹן בְּנְקוּדֵי, כִּזְהַר דָּא כְּרִסְיָא יְקָרָא, דְּכָל נְשֻׁמְתֵין
 קְדִישֵׁין מִתַּמְן אֲתַגְּזְרוּ.

קָם בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, פִּתַּח כְּמַלְקָדְמִין, וְאָמַר
 וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ אֵלֶיךָ אֲתוֹן, דְּכְלָהוּ כְּלִילָן
 בְּאֵת ב' מִן בְּרֵאשִׁית, ב' אִיהִי בֵּית, כִּי מִקְדָּשָׁא,
 דְּתַמְן כֶּה נְהָרִין כָּל אֲתוֹן, רֵאשִׁית נְקוּדָה
 בְּהִיכְלִיָּה, כְּגוֹזְנָא דָּא ב, עָלָה אֲתַמַּר כָּל כְּבוֹדָה
 בֵּת מְלָךְ פְּנִימָה (תהלים מה יד), תִּשַׁע נְקוּדֵין תְּלִיין
 מִינָה, וְאִיהִי סְפִיר גְּזַרְתָּם עֲשִׁירִית לֹון.

וְאֵלֶיךָ אֵינֹן דְּנְהָרִין בְּאֵת ב' דְּאִיהִי כִּי מִקְדָּשָׁא
 דְּלְעִילָא, וְסְפִירִים אֲתַקְרִיאוּ עַל שֵׁם
 הַשָּׁמַיִם מְסִפְרִים כְּבוֹד א"ל (שם יט ב), וְלְבַתַּר דְּאֵינֹן

לשון הקודש

שְׂכַלְן כְּלוּלֹת בָּאוֹת ב' שֶׁל בְּרֵאשִׁית. ב' היא בית, בית המקדש, שֵׁשׁ מְאִירוֹת כֶּה כָּל הָאוֹתִיּוֹת. רֵאשִׁית נְקוּדָה בְּהִיכְלוֹ כְּמוֹ זֶה: ב, שְׁעָלֶיהָ נֶאמַר כָּל כְּבוֹדָה בֵּת מְלָךְ פְּנִימָה. תִּשַׁע נְקוּדוֹת תְּלוּיֹת מִמֶּנָּה, וְהִיא סְפִיר גְּזַרְתָּם, עֲשִׁירִית לָהֶם.

וְאֵלֶיךָ הֵם שְׂמִירִים בָּאוֹת ב', שְׁהִיא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׁלֹמְעָלָה, וְסְפִירִים נְקָרְאוּ

לֹו נְפִתְחִים הִרְקִיעִים, וְבוֹ מְאִירִים כָּל הַגּוֹזְנִים שְׁלָהֶם. וְכַעַתָּה, מְנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, קוּם וְתֵאִיר אֶת גּוֹזְנֵי הִרְקִיעַ בָּאוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה, וְתֵאִיר הַכּוֹכָבִים כֶּהֵם בְּנְקוּדוֹת, כְּמוֹ הַזְהַר הַזֶּה, כִּסָּא תְּכַבּוּד, שְׂכַל הַנְּשֻׁמּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת מִשָּׁם נְגָזְרוּ.

קָם הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, פִּתַּח כְּמוֹ מִקְדָּם וְאָמַר: וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ – אֵלֶיךָ הָאוֹתִיּוֹת

מִסְפָּרִים כְּבוֹד א"ל, אֶתְקַרְיָאוּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּלִי
 מָה, וְנִחִית בְּהוּ יו"ד ה"א וּא"ו ה"א לְאַנְתָּרָא בְּהוֹן,
 דְּעַל שְׁמִיָּה אֶתְקַרְיָאוּ, וּכְלָהוּ נְהִירִין בְּאַתְוֹן אֲלִין
 סְפִירוֹן, וְאַתְוֹן דִּי בְּהוֹן אֶתְבְּנִיָּאת דְּאִיְהִי ב', כְּגוֹוְנָא
 דָּא, וְדָא אִיהוּ רָזָא דְּמַלְחָה בְּחַכְמָה יַבְנֶה בֵּית (משלי
 כד ג).

וּבֵיתָא דָּא אִית לִיה תְּלַת גְּגִין, וְאִינוּן תְּלַת
 עֲמוּדִין דְּסַמְכִין לָהּ, וְאִינוּן ו' ו' ו', עֲלִיְהוּ
 אֶתְמַר וְוִי הָעֲמוּדִים וְחֲשׂוּקֵיהֶם כְּסָף (שמות כז י), תְּלַת
 עֲמוּדִים אֲלִין תְּלַת אַבְתָּן, דְּסַמְכִין לְבֵיתָא דְּאִיְהִי
 שְׂכִינְתָּא, וְחֲשׂוּקֵיהֶם אֲלִין תְּרִין סַמְכֵי קְשׁוּט,
 דְּאֶתְמַר בְּהוֹן יָכִין וּבֹעֵז, וְעֲלִיְהוּ בֵּיתָא קִיּוּמָא,
 וְהַבְּרִית הַתִּיכּוֹן (שם כז כח) דָּא נְקוּדָה מְלֻגָּא, דְּסַתִּים
 מְלֻגָּא, מְבַרִית דָּא ו', אֶתְפְּשְׁטוּתָא (דף יג ע"א) דְּהֵיִא

לשון הקודש

על שם השמים מספרים כבוד א"ל, ואחרי שהם מספרים כבוד א"ל, נקראו עשר ספירות בלי מה, ויורד בהם יו"ד ה"א וא"ו ה"א להאיר בהם, שעל שמו נקראו, וכלם מאירים באותיות, אלו הספירות, והאותיות שבהם נבנית, שהיא ב', כמו זה, וזהו סוד הדבר – בחכמה יבנה בית. ולבית הזה יש שלשה גגות, והם שלשה

עמודים התומכים אותה, והם ו' ו' ו'. עליהם נאמר ווי העמודים וחשקיהם כסף. שלשת העמודים, אלו שלשת האבות שתומכים לבית, שהוא שכינה. וחשקיהם, אלו שני עמודי אמת, שנאמר בהם יכין ובעז, ועליהם הבית עומד, והברית התיכון זו נקדה מבפנים שנסתרת מבפנים. מברית זה ו', התפשטות של אותה נקדה שהיא י'

נְקוּדָה דְאִיהִי י', מְבָרִיחַ וְדַאי, מִן קָצֵה דָא ה' עֲלָאָה, אֶל הַקָּצֵה דָא ה' תַּתָּאָה, קְשׁוּרָא דְתַלְתַּת עֲמוּדִים דְאֵינוּן וְוִי הָעֲמוּדִים, דָּא ח"י עֲלָמִין, דְכַד אֵינוּן סְלָקִין תְּלַת ו' ו' ו' לְחֻשְׁבֹן ח"י, דְאִיהוּ צְדִיק יְסוּד עוֹלָם, ה' ה' כַּד נְטָלִין מֵעֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא דְאִתְקַרֵי הַבְּרִיחַ הַתִּיכּוֹן, אִתְקַרֵיאוּ אֵינוּן בְּרִיחִים עַל שְׁמִיּוֹת, הָדָא הוּא דְכָתִיב (שמות כו כז) וַחֲמִשָּׁה בְּרִיחֵם לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן וכו'.

וְתִקּוּנָא דְמִשְׁכְּנָא הָהּ צִיּוּרָא דְעוּבְדָא דְבְּרֵאשִׁית, וְגִנְתָּא דְעֵדֶן, וּבְאֵלִין צִיּוּרִין דְנִקּוּדִין, וְרַקִּימוֹ דְגִנוּנִין, דְתַמָּן הַמִּשְׁפִּילִים יְזַהְרוּ, וְכִלְא בְּרֵאשִׁית, ב' רֵאשִׁית, בָּהּ וְהַמִּשְׁפִּילִים יְזַהְרוּ, כְּזֶה דָּא אֱלֹהִים, וְהוּא הַכֶּסֶף אֲלֵהֶשְׁבָּנָא.

אֲדָהֲכִי הָא סָבָא אִתְחַזַר כְּמִלְקַדְמִין, וְאָמַר בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, חֲזוּר כְּדָ, עֲאֵלַת לְגִנְתָּא

לשון הקודש

בְּרִיחֵם לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן.
וְתִקּוּן הַמִּשְׁכָּן הִנֵּה צִיּוּר שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית וְגַן עֵדֶן, וּבְאֵלֹו הַצִּיּוּרִים שֶׁל הַנְּקוּדוֹת וְרַקִּמַת הַגִּנוּנִים שֶׁשָּׂם, הַמִּשְׁפִּילִים יְזַהְרוּ, וְהַכֵּל בְּרֵאשִׁית – ב' רֵאשִׁית, בָּהּ וְהַמִּשְׁפִּילִים יְזַהְרוּ, כְּזֶה אֱלֹהִים, וְהוּא הַכֶּסֶף אֲלֵהֶשְׁבָּן.

בֵּין כֵּךְ חֲזַר הִזְקֵן כְּמוֹ מִקְדָּם וְאָמַר:

מְבָרִיחַ וְדַאי מִן קָצֵה, זו ה"א עֲלִיוּנָה, אֶל הַקָּצֵה, זו ה"א תַּחְתּוֹנָה. קֶשֶׁר שֶׁל שְׁלֹשֶׁת הָעֲמוּדִים שֶׁהֵם וְוִי הָעֲמוּדִים זֶה ח"י הָעוֹלָמִים, שְׂבָדָהֶם עוֹלָם שְׁלֹשׁ ו' ו' ו' לְחֻשְׁבֹן שְׂמוּנָה עֲשָׂרָה, שְׁהוּא צְדִיק יְסוּד עוֹלָם. ה' ה' כְּשֶׁנּוֹסְעִים מֵעֲמוּד הָאִמְצָעִי, שְׁנִקְרָא הַבְּרִיחַ הַתִּיכּוֹן, נִקְרָאוּ אוֹתָם בְּרִיחִים עַל שְׁמוֹ. זֶהוּ שְׂכֵתוֹב וְחִמְשָׁה

וְאֶת־בְּהִילַת לְנַפְקָא מִתַּמָּן, וּמִתַּמָּן עָאלַת לְמִשְׁכְּנָא
 דְּאִיהוּ צִיּוּר דְּעוּבְדָא דְּבִרְאשִׁית, וְנִפְקַת מִתַּמָּן, אִית
 לָךְ לְאַחֲזָרָא תַמָּן, דְּהָא כַּמָּה חִיָּלִין נְטָרִין לָךְ
 מֵעַמָּא קְדִישָׁא, לְמִשְׁמַע מָאן צִיּוּרִין דְּתַמָּן, דְּאִינוּן
 כְּגוּוּנָא דְּדִיּוּרִין דְּשְׁכִינְתָּא, דְּאֶתְמַר בְּהוּן (שם כה ח)
 וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשְׁכִנְתִּי בְּתוֹכְכֶם, דְּוַדַּאי מִשְׁכְּנָא
 וּמְנִרְתָּא וּמִקְדָּשָׁא וּמִדְּבַחָא וּפְתוּרָא, כִּלְאֵי אִיהוּ
 דִּיּוֹקְנָא דְּדִיּוּרִין דְּשְׁכִינְתָּא לְעֵילָא וְתַתָּא.

מִיָּד פָּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר וַיַּעֲשׂוּ כָּל חֲכָם לֵב
 בְּעוֹשֵׂי הַמְּלָאכָה וְגו' (שם לו ז), מַאי כָּל חֲכָם
 לֵב, הֵהוּא דְּאִיהוּ חֲכָם בְּחֻכְמָה, וּבְל"ב נְתִיבוֹת
 דִּילֵיהּ, דְּאִינוּן כְּלִילָן בְּשִׁית יוֹמֵי דְּבִרְאשִׁית, וְהִינּוּ
 שֵׁשׁ מְשׁוּר, דְּאִינוּן שִׁית יוֹמֵי דְּבִרְאשִׁית כְּלִילָן
 מֵעַשָּׂר אַמְרִין וְל"ב שְׁכִילִין, דְּאִינוּן ל"ב זְמַנִּין
 אֱלֹהִים בְּעוּבְדָא דְּבִרְאשִׁית.

לשון הקודש

וּמְנִרְתָּא וּמִקְדָּשָׁא וּמִדְּבַחָא וּפְתוּרָא, הַכֵּל הוּא
 דִּיּוֹקְנָא שֶׁל דִּיּוּרֵי הַשְּׁכִינָה לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.
 מִיָּד פָּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: וַיַּעֲשׂוּ כָּל
 חֲכָם לֵב בְּעוֹשֵׂי הַמְּלָאכָה וְגו'. מַה זֶה כָּל
 חֲכָם לֵב? אֹתוֹ שֶׁהוּא חֲכָם בְּחֻכְמָה
 וּבְל"ב נְתִיבוֹת שְׁלָה, שֶׁהֵם כְּלוּלִים
 בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית, וְהִינּוּ שֵׁשׁ מְשׁוּר,
 שֶׁהֵם שֵׁשֶׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית כְּלוּלִים מֵעַשָּׂר

מְנִרְתָּא הַקְּדוּשָׁה, חוֹר בְּדָ! נִכְנְסַת לָךְ
 וְנִבְהַלְתָּ לְצֵאת מִשָּׁם, וּמִשָּׁם נִכְנְסַת
 לְמִשְׁכָּן שֶׁהוּא צִיּוּר שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית
 וַיֵּצֵאת מִשָּׁם, יֵשׁ לָךְ לְחוֹר לְשָׁם, שְׁהָרִי
 כַּמָּה חִילוֹת שׁוּמְרִים עֲלֶיךָ מֵהַעֵם הַקְּדוּשׁ
 לְשִׁמְעַ מִי הַצִּיּוּרִים שְׁשָׁם, שֶׁהֵם כְּמוֹ
 דִּיּוּרֵי הַשְּׁכִינָה, שְׁנֵאמַר בְּהֵם וְעָשׂוּ לִי
 מִקְדָּשׁ וְשְׁכִנְתִּי בְּתוֹכְכֶם. שׁוּדַאי מִשְׁכָּן

וְהַמְשַׁבְּלִים, בְּהוֹן אֶשְׁתַּמּוּדְעִין אֶתְוֹן, דְּאֶתְמַר
 בְּהוֹן יוֹדַע הָיָה בְּצַלְאֵל לְצִרְפָּה
 אוֹתִיּוֹת שְׁפָהֶם נִבְרְאוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ, וְאֵינוֹן כ"ח
 אֶתְוֹן, וְאַרְבַּע סְרֵי אַחֲרָנִין גְּנִיזוֹן בְּהוֹן, וְאַלְיִן אֵינוֹן
 כ"ח אֶתְוֹן, בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
 הָאָרֶץ, וְעַלִּיהוּ אֶתְמַר (תהלים קיא ו) כֹּחַ מַעֲשָׂיו הִגִּיד
 לְעַמּוֹ, וּבִגְלוֹתָא אֶסְתַּלַּק הָאִי כ"ח מִנִּיחּוּ, וְאֶתְמַר
 בְּהוֹן (איכה א ו) וַיִּלְכוּ בְּלֹא כֹחַ לִפְנֵי רוּדְפָה, וּבְגִין דָּא
 אָמְרִין בְּקַדִּישׁ וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹחַ אַדְנִי, לְקַבֵּל כ"ח
 אֶתְוֹן אַחֲרָנִין, דְּאִית בְּאַלְיִן שְׁבַע תִּיבִין דְּאֵינוֹן,
 יְהִיא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְמִי וְלְעֵלְמֵי עַלְמֵיָא, וְדָא
 אִיהוּ הָעוֹנָה אָמֵן יְהִיא שְׁמִיָּה רַבָּא בְּכָל כְּחוֹ, י"ד
 אַחֲרָנִין אֵינוֹן יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, וְסִימָן אוֹר
 לְאַרְבַּעַה עָשָׂר בּוֹדְקִין אֶת הַחֲמִיץ לְאוֹר הַיָּר,

 לשון הקודש

הסתלק כ"ח זה מהם, ונאמר בהם וילכו
 בלא כח לפני רודף. ומשום זה אומרים
 בקדיש ועתה יגדל נא כח אדני, כנגד
 כ"ח אותיות אחרות שיש באלו שבע
 התבות, שהן אמן יהא שמייה רבא מברך
 לעלם ולעלמי עלמיא. והוה העונה אמן
 יהא שמייה רבא בכל כחו, י"ד אחרות,
 הם יהו"ה אלהינו יהו"ה, וסימן: אור
 לארבעה עשר בודקין את החמץ לאור

אמירות ול"ב שבילים, שהם ל"ב פעמים
 אלהיים שפמעשה בראשית.
 והמשבליים, בהם נודעים האותיות,
 שנאמר בהם, יודע היה בצלאל לצרף
 אותיות שבהן נבראו שמים וארץ, והם
 כ"ח אותיות וארבע עשרה אחרות גנוזות
 בהן, ואלו הן כ"ח אותיות בראשית ברא
 אלהים את השמים ואת הארץ, ועליהן
 נאמר כח מעשיו הגיד לעמו. ובגלות

וּבְאֵלֶיךָ יִדְּ אֶתְּוֹן אֹמְרָהּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות)
 יז טז) כִּי יִדְּ עַל כֶּסֶף יָהּ.

קָם סָבֵא וְאָמַר, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, בּוֹדְאֵי אֵלֶיךָ
 אַרְבַּע סְרֵי דְפוּרִים אֵינּוּן, בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר בּוֹ
 וּבְחַמְשָׁה עָשָׂר בּוֹ דָּא יִדְּ יָהּ, אֲבָל סִימְנִין דְכ"ח
 אֵינּוּן אִזְר אַרְבַּעַה עָשָׂר יִדְּ קְדָמָאִין דְכ"ח, יִדְּ
 תְנִינִין אֵינּוּן בְּרֵאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם וְכוּ' (במדבר
 ט ה), וְאֵינּוּן יִדְּ פְרָקִין דִּיִּדְּ יְמִינָא, וְיִדְּ שְׂמָאלָא,
 וְיִדְּ פְרָקִין דְגּוּפָא, וְאֵינּוּן תְּלַת פְּרָקִין דְדְרוּעָא
 יְמִינָא, וְתְלַת דְדְרוּעָא שְׂמָאלָא, וְתְלַת דְשׁוּקָא
 יְמִינָא, וְתְלַת דְשׁוּקָא שְׂמָאלָא, וְתַרְיִן דְגּוּפָא, וְרִזָּא
 דְמַלְחָה שְׁלִשָּׁה פּוּנִים יָמָה, וְשְׁלִשָּׁה פּוּנִים נְגֻבָה וְכוּ'
 (מלכים א ז כה), וְכֻלָּא דָּא פְּגִוּוּנָא דְדָּא, תְּקוּנָא דְגּוּפָא
 בְּתְקוּנָא דְמִשְׁכְּנָא, הָא תְּלַת זְמַנִּין אַרְבַּע סְרֵי,
 פּוּרִים בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר בּוֹ, פְּסַח אִזְר לְאַרְבַּעַה עָשָׂר,

לשון הקודש

וכו', והם י"ד פרקי יד ימין ויד שמאל
 וי"ד פרקי הגוף, והם שלשה פרקים של
 זרוע ימין, ושלש של זרוע שמאל, ושלש
 של שוק ימין, ושלש של שוק שמאל,
 ושנים של הגוף. וסוד הדבר - ושלשה
 פנים ימה, ושלשה פנים נגבה, והכל זה
 כמו זה - תקון הגוף בתקון המשכן. הרי
 שלש פעמים ארבעה עשר: פורים

הגר. ובאלה הי"ד אותיות שבועה,
 והו שפכתוב כי י"ד על כס ית.

קם תזון ואמר: מגורה הקדושה, בודאי
 אלו ארבעה עשר של פורים הם,
 בארבעה עשר בו ובחמשה עשר בו - זה
 י"ד י"ה, אבל סימנים של כ"ח הם אור
 ארבעה עשר, י"ד ראשונים של כ"ח, י"ד
 השניים הם בראשון בארבעה עשר יום

תְּלִיתָאָה בְּרֵאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם, וְסֻלְקוֹן
 לְאַרְבַּעַיִן וּתְרִין יוֹמִין, וְדָא אִיהוּ וַיַּעֲשׂוּ כָּל חֲכָם
 לֵב זְכוּ' (שמות לו ח).

וַיַּעֲשׂוּ אַרְוֹן דָּא שַׁבָּת, דְּמִשְׁכְּנָא אִיהוּ עֲשֵׂי מִשְׁזָר,
 כְּלִיל שֵׁת יוֹמִין דְּבְרֵאשִׁית, דְּאִינוּן תְּרִין
 דְּרוּעִין חֶסֶד וּגְבוּרָה, וְגוּף עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא,
 וְתְרִין שׁוּקוֹן תְּרִין נְבִיאֵי קְשׁוּט, וְצַדִּיק אוֹת בְּרִית
 בִּינֵיהוּ, מִשְׁכְּנָא שְׂכִינְתָא תְּתָאָה כְּלִילָא מְכֻלָּהוּ
 תְּקוּנִין דְּגוּפָא, צֻלַע הַמִּשְׁכָּן דָּא מִטְטְרוּן, שְׂפָחָה
 דְּמִטְרוּנִיתָא עֲלָה (דף יג ע"ב) אֲתָמַר (בראשית ב כג) עֲצָם
 מְעַצְמֵי, עֲצָם הַשָּׁמַיִם לְטָהָר (שמות כד ו), אַרְוֹן וְדָאֵי
 דָּא ל"ב, נוֹר דְּדִלִיק, כְּלִיל ל"ב נְתִיבוֹת, וְאִיהוּ שַׁבָּת,
 וְבִיהַ שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, דְּאִיהִי תוֹרַת חֲכָם, וְכָה לֵב
 מְבִין, וְאִיהוּ נְשָׁמָה יְתִירָה דְּשַׁבָּת, וְאִיהוּ חִירוּ

לשון הקודש

נְבִיאֵי אַמְתָּא, וְצַדִּיק אוֹת בְּרִית בִּינֵיהֶם.
 הַמִּשְׁכָּן, שְׂכִינָה הַתְּחַתּוּנָה כְּלוּלָה מִכָּל
 תְּקוּנֵי הַגּוּף. צֻלַע הַמִּשְׁכָּן זֶה מִטְטְרוּן,
 שְׂפָחָה שֶׁל הַגְּבוּרָה, עֲלִיהָ נֶאֱמַר עֲצָם
 מְעַצְמֵי, עֲצָם הַשָּׁמַיִם לְטָהָר. אַרְוֹן וְדָאֵי
 זֶה ל"ב, אֵשׁ דּוֹלְקָת, כּוֹלֵל ל"ב נְתִיבוֹת,
 וְהוּא שַׁבָּת, וְבוֹ שְׂכִינָה עֲלִינָה שְׁהִיא
 תוֹרַת חֲכָם, וְכָה לֵב מְבִין, וְהִיא נְשָׁמָה

בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ, פֶּסַח אֹר לְאַרְבָּעָה
 עָשָׂר, שְׁלִישֵׁי – בְּרֵאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר
 יוֹם, וְעוֹלִים לְאַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם יָמִים, וְזֶהוּ
 וַיַּעֲשׂוּ כָּל חֲכָם לֵב.

וַיַּעֲשׂוּ אַרְוֹן – זֶה שַׁבָּת, שְׁמִשְׁכָּן הוּא עֲשֵׂי
 מִשְׁזָר, כּוֹלֵל שְׁשָׁה יָמֵי בְּרֵאשִׁית, שְׁהֶם
 שְׁתֵּי זְרוּעוֹת – חֶסֶד וּגְבוּרָה, וְגוּף –
 הַעֲמוּד הָאִמְצָעִי, וּשְׁתֵּי שׁוּקִים – שְׁנֵי

דְּשַׁבְּתָהּ, דְּבִגְיָנָהּ לָא שְׁלִטִין מְאִירֵי דְגִיְהֵנָם עַל
 עֲלֵמָא, וּמְאִי גִיְהוּ גִיְהֵנָם בְּגוּפָא, דָּא כְּבֵד, וְאִיְהִי
 מְזִבְחָ הַנְּחֻשֶׁת, לְאַעְבְּרָא לִיָּה מִעֲלֵמָא, וּכְבֵד בֵּיה
 מְרָה גִיְהֵנָם דְּאוּקִיד בֵּיה.

בַּפֶּרֶת הַלֵּב דָּא פְּרִישׁוּ דְסִכַּת שְׁלוֹם, דְּאֶתְמַר
 בָּהּ הַפּוֹרֵשׁ סִכַּת שְׁלוֹם, מְנַרְתָּא דָּא
 רִישָׁא, וְשַׁבְּעָה גְרוּתִיָּה עֲלֵיהּ, אֵינּוּן תְּרִין אוּדְנִין,
 וְתְרִין עֵינִין, וְתְרִין נוֹקְבֵי חוּטְמָא, וּפּוּמָא,
 וּמְנַרְתָּא לִימִינָא, וְאֶתְמַר בָּהּ הַרוּצָה לְהַחֲכִים
 יְדָרִים, בְּגִין דְּתַמָּן מוּחָא בְּרִישָׁא, וְחַכְמָה בְּמוּחָא
 שְׂרִיא, וּבֵיה נְהִיר מְנַרְתָּא, בְּגִין דְּאִיְהוּ מְשַׁחָא,
 דְּאֶתְמַר בֵּיה (תהלים קלג ב) כִּשְׁמֵן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ,
 כְּנָפֵי רִיָּאָה, עֲלִיָּהּ אֶתְמַר (שמות כה כ) וְהָיוּ הַכְּרָבִים
 פּוֹרְשֵׁי כְּנָפִים לְמַעְלָה, סוּכְכִים בְּכְנָפֵיהֶם עַל
 הַכְּפֹרֶת, דָּא כַּפֶּרֶת הַלֵּב.

לשון הקודש

שְׁתֵּי אֲזֻנִים, וּשְׁתֵּי עֵינִים, וּשְׁנֵי נֹקְבֵי
 הַחֹטֵם, וּפְהַ, וּמְנוֹרָה לְיָמִין, וְנֶאֱמַר בָּהּ,
 הַרוּצָה לְהַחֲכִים – יְדָרִים, מְשׁוּם שְׁשָׁם
 הַמֶּחֶם בְּרֹאשׁ, וְהַחֲכָמָה שׁוֹרָה בְּרֹאשׁ,
 וּבּוּ מְאִירָה הַמְּנוֹרָה, מְשׁוּם שְׁהוּא שְׁמֵן,
 שְׁנֶאֱמַר בּוּ כִּשְׁמֵן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ.
 כְּנָפֵי הָרִיָּאָה נֶאֱמַר וְהָיוּ הַכְּרָבִים פְּרִישֵׁי
 כְּנָפִים לְמַעְלָה סוּכְכִים בְּכְנָפֵיהֶם עַל

יְתֵרָה בְּשַׁבְּתָהּ, הִיא חֲרוֹת שֶׁל שַׁבְּתָהּ
 שְׁבַגְלָלָהּ לֹא שׁוֹלְטִים בְּעֵלֵי הַגִּיְהֵנָם עַל
 הָעוֹלָם. וּמִיְהוּ הַגִּיְהֵנָם בְּגוּפָא? זֶה הַכְּבֵד,
 וְהִיא מְזִבְחָ הַנְּחֻשֶׁת לְהַעֲבִירוֹ מִן הָעוֹלָם,
 וּכְכֵד מְרָה, גִּיְהֵנָם שְׁבוּעֶרֶת בּוּ.

כַּפֶּרֶת הַלֵּב, זֶה פְּרִישַׁת סִכַּת שְׁלוֹם,
 שְׁנֶאֱמַר בָּהּ הַפּוֹרֵשׁ סִכַּת שְׁלוֹם. מְנוֹרָה
 זֶה הָרֹאשׁ, וְשַׁבְּעָה גְרוּתִיָּה עֲלֵיהּ – הֵם

פְּתוּרָא דָּא לְבָא, וְאַתְמַר בֵּיה שְׁלַחַן בַּצְּפוֹן, וְדָא
 שְׂכִינְתָא תַּתְּאָה, אִיהִי מְנַרְתָּא כַּד נְטִילָא
 מִימִנְא, וְשָׂרְיָא עָלָה חֲכָמָה, וְאַתְמַר בָּה הַרוּצָה
 לְהַחֲכִיבִים יַדְרִים, וְכַד נְטִילָא מִשְׂמַאלָא דְאִיהִי
 גְבוּרָה, אַתְקְרִיאת פְּתוּרָא, וְאַתְמַר בָּה הַרוּצָה
 לְהַעֲשִׂיר יַצְפִּין, וְשָׂרְיָא עָלָה בִּינָה, דְאַתְמַר בָּה (משלי
 י כב) בְּרַכַּת יְהוָה הִיא תַעֲשִׂיר, וְכַד נְטִילָא מִגּוּפָא
 דְאִיהִי עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, אַתְקְרִיאת מִשְׂכְּנָא
 כְּלִיל מִתְרַנְיָיהוּ.

כִּיזֵר וְכֵנוּ אֵינּוֹן תְּרִין כְּלִיין, וּבְהוֹן שְׂרִיין תְּרִין
 סְמְכִי קְשׁוּט, מוּחָא, עָלִיָּה אַתְמַר (יחזקאל א י)
 וּפְנֵי אַרְיָה אֶל הַיְמִין, וְתַמָּן מְנַרְתָּא דְלִיק, לְבָא
 וּפְנֵי שׁוּר מִהַשְּׂמַאל, וְתַמָּן פְּתוּרָא מִתְתַּקְנָא, כְּגִין
 דְלְבָא אִיהִי לְשְׂמַאלָא, גּוּפָא עָלִיָּה אַתְמַר וּפְנֵי
 נְשֵׁר, וְתַמָּן מִשְׂכְּנָא מִתְתַּקְנָא, וְשְׂכִינְתָּא אִיהִי דְמוֹת

 לשון הקודש

שְׂנַאמַר בָּה בְּרַכַּת יְהוָה הִיא תַעֲשִׂיר.
 וּבְשִׁנּוּסֵעַת מַהֲנוּפָא, שְׂהִיא עֲמוּדָא דְאַמְצָעִי,
 נְקִרָאת מִשְׁכַּן כְּלִיל מִשְׁנֵיהֶם.
 כִּיזֵר וְכֵנוּ הֵם שְׂתֵי כְלִיֹּת, וּבְהֵם
 שׁוּרִים שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֲמַת. הַמָּח, עָלִיו
 נְאָמַר וּפְנֵי אַרְיָה אֶל הַיְמִין, וְשֵׁם דּוּלְקַת
 הַמְּנוּרָה. הַלֵּב, וּפְנֵי שׁוּר מִהַשְּׂמַאל, וְשֵׁם
 שְׁלַחַן מִתְקָן, מִשּׁוּם שֶׁלֵּב הוּא בְּשְׂמַאל.

הַכְּפֻרָת, זֶה כְּפֻרַת הַלֵּב.
 שְׁלַחַן זֶה הַלֵּב, וְנֹאמַר כּוּ שְׁלַחַן בַּצְּפוֹן,
 וְזוֹ הַשְּׂכִינָה הַתַּתְּחוּנָה, הִיא מְנוּרָה,
 כְּשִׁנּוּסֵעַת מִימִין, וְשׁוּרָה עָלֶיהָ חֲכָמָה,
 וְנֹאמַר בָּה, הַרוּצָה לְהַחֲכִיבִים – יַדְרִים.
 וּבְשִׁנּוּסֵעַת מִשְׂמַאל, שְׂהִיא גְבוּרָה,
 נְקִרָאת שְׁלַחַן, וְנֹאמַר בָּה, הַרוּצָה
 לְהַעֲשִׂיר – יַצְפִּין, וְשׁוּרָה עָלֶיהָ בִּינָה,

אָחַד לְאַרְבַּעַתָּן, וְאִיהִי ד' דְּאַחַד, וְאִיהִי אַרְבַּע
אֲנַפִּין דְּכָל חַיָּה.

בְּגִין דְּבָה אַרְבַּע אַתְּוֹן נְהִירִין דְּאִינוּן יְהו"ה,
וְאִיהִי דְמוֹת אָדָם, דְּאִיהוּ יו"ד ה"א וּא"ו
ה"א, וְעֶשֶׂר אַתְּוֹן אֲלִין אֲנוּן שְׁעוֹר קוּמָא דְנוּפָא
דָּא, דְּאִיהוּ מִשְׁכָּנָא, וְעֲלִיהוּ אַתְמַר (שמות כו טז) עֶשֶׂר
אֲמוֹת אַרְךָ הַקֶּרֶשׁ, וְאַמְלֵא אוֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים,
בְּחֻכְמָה וּבְתַבּוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה (שם לא ג),
בְּחֻכְמָה דָּא י', בְּתַבּוּנָה דָּא ה', וּבְדַעַת דָּא ו', וּבְכָל
מְלָאכָה דָּא ה'.

דְּבַר אַחַר, וְהַמְשַׁכְּלִים, אֲלִין אַרְבַּע יְסוּדִין
דְּנוּפָא, יְזַהְרוּ בְּהוֹן אַרְבַּע חִיּוֹן, דְּאִינוּן מְזַל
אֲרִיָּה, מְזַל שׁוֹר, מְזַל נֶשֶׁר, מְזַל אָדָם, דְּפִרְצוּפָא
דְּבַר נֶשׁ אֲשֶׁת־מוֹדַעַת בְּהוֹן בְּאַנְפִּי דְּבַר נֶשׁ, וְדָא

לשון הקודש

על הגוף נאמר ופני נשר, ושם המשכן
מתקן, ושכינה שהיא דמות אחד
לארבעתן, והיא ד' של אחד, והיא ארבע
הפנים של כל חיה.

משום שבה מאירות ארבע אותיות,
שהן יהו"ה והיא דמות אדם, שהוא יו"ד
ה"א וּא"ו ה"א, ועשר אותיות אלו הן
שעור קומה של הגוף הזה שהוא משכן,

דְּבַר אַחַר וְהַמְשַׁכְּלִים - אלו ארבעת
יסודות הגוף, וזוהירו בהם ארבע חיות,
שהן מזל אריה, מזל שור, מזל נשר, מזל

אִיהוּ הַכֶּרֶת פְּנִיָּהֶם עֲנָתָה בָּם (ישעיה ג ט), בְּזוֹהַר דָּא
נִשְׁמָתָא, וּמַצְדִּיקֵי חֲרָבִים בְּאַבְרִין דְּנוּפָא, יְהוֹן
נְהָרִין מְזַלְיָהוּ פְּכַכְבִּים לְעוֹלָם וְעַד.

דְּבַר אַחַר, וְהַמְשַׁבְּלִים אֵלֶיךָ אַרְבַּע סְטָרֵי עֲלָמָא,
יְזַהְרוּ אֵלֶיךָ אַרְבַּע מְלָאכֵיָא, דְּאֵינוֹן מִיכָא"ל
גְּבַרְיָא"ל רְפָא"ל נֹרְיָא"ל, בְּזוֹהַר דָּא פְּרַסְיָא יְקָרָא.

דְּבַר אַחַר וְהַמְשַׁבְּלִים אֵלֶיךָ שְׁפֹנוֹן, דְּאֵתְמַר בְּהוֹן
וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שְׁבַח, וּבְהוֹן אַחַה"ע בּוּמ"ף גִּיכ"ק
דְּמַלְנִית זִסְר"ץ, דְּמִשְׁמָשִׁין פְּפּוּמָא בְּכ"ב אֲתָנוֹן,
וּבְהוֹן חֲתוּדָ דְּבוּרָא דְּעֲלוּתָא לְשִׁבְחָא לְמַלְכָא,
יְזַהְרוּ אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, דְּאֵתְמַר בְּהוֹן וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת
בְּשִׁמְשׁ וּבְכִירַת, שְׁבַעָה גְלָדֵי עֵינָא אֵינוֹן, דְּנְהָרִין
בְּהוֹן שְׁבַעָה כְּכִי לְכַת, וְשִׁמְשָׁא וְסִיחָרָא, דְּאֵתְמַר
בְּהוֹן וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת בְּשִׁמְשׁ וּבְכִירַת, הָא תִּשְׁעָה,

לשון הקודש

דְּבַר אַחַר וְהַמְשַׁבְּלִים - אֵלוּ הַשְּׁפָתִים,
שְׁנַאמַר בְּהֶם וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שְׁבַח, וּבְהֶם
אַחַה"ע בּוּמ"ף גִּיכ"ק דְּמַלְנִית זִסְר"ץ,
שְׁמִשְׁמָשִׁים בְּפָה עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתוֹת,
וּבְהֶם חֲתוּדָ דְּבוּרָא דְּתַפְלָה לְשִׁבְחָא לְמַלְכָּה.
יְזַהְרוּ - אֵלוּ הָעֵינַיִם, שְׁנַאמַר בְּהֶם
וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת בְּשִׁמְשׁ וּבְכִירַת. שְׁבַעָה
גְלָדֵי הָעֵינַן הֶם, שְׁמִאִרִים בְּהֶם שְׁבַעָה
כּוּכְבֵי לְכַת וְשִׁמְשׁ וּלְבָנָה, שְׁנַאמַר בְּהֶם

אָדָם, שְׁפָרְצוּפוּ שֶׁל אָדָם נִכַר בְּהֶם בְּפָנֵי
הָאָדָם, וְזוֹהֵי הַכֶּרֶת פְּנִיָּהֶם עֲנָתָה בָּם.
בְּזוֹהַר זֹו הַנְּשָׁמָה, וּמַצְדִּיקֵי חֲרָבִים
בְּאֵיבְרֵי הַגּוֹף, יְהִיוּ מְאִירִים אֶת מְזֻלָּם,
בְּכַכְבִּים לְעוֹלָם וְעַד.

דְּבַר אַחַר וְהַמְשַׁבְּלִים - אֵלוּ אַרְבַּעַת
צְדָדֵי הָעוֹלָם. יְזַהְרוּ - אֵלוּ אַרְבַּעָה
מְלָאכִים, שְׁהֶם מִיכָא"ל גְּבַרְיָא"ל רְפָא"ל
נֹרְיָא"ל. בְּזוֹהַר - זֶה כְּסָא הַכְּבוֹד.

בְּגוּוֹנָא דְתִשְׁעֵי נְקוּדֵין דְּאוּרֵיִתָּא, וְהָא חֲמָה וּלְבָנָה
 בְּכָלֵל שְׁבַעָה כְּכַבֵּיִא אֵינוֹן אִידָּ חָשִׁיב לֹון תּוֹסַפֵּת
 עַל ז', אֶלָּא חֲמָה אִיהִי נּוֹקְבָא לְגַבֵּי שְׁמִשָּׁא, לְבָנָה
 נּוֹקְבָא לְגַבֵּי יְרַח, וְשְׁמֵשׁ וְיְרַח אֵינוֹן נְהָרִין לְשְׁבַעָה
 כְּכַבֵּי לְכַת, דְּאֵינוֹן כְּשְׁבַעָה גְלָדִי עֵינָא, וְשְׁמִשָּׁא
 וְסִיְהָרָא הָא תִשְׁעָה, בֵּת עֵין עֲשִׂירִית לֹון, כְּלָה
 דְּכִלִּילָא מְכַלְהוּ.

כְּזֹהֵר הֶרְקִיעַ, (דף יד ע"א) דָּא אֶסְפַּקְלָרִיָּאָה דְנִהָרָא
 בְּאַנְפֵּי דְאָדָם, דְּמִינָה תְלִיין אוּדְנִין וְעֵינִין
 וְחוּטְמָא וּפּוּמָא, דְּאֵינוֹן מְנַהֲיֵי גּוּפָא וְאַבְרִין דִּילִיָּה,
 בְּגוּוֹנָא דְטַעְמֵי, דְּאֵינוֹן מְנַהֲיֵי אֶתְוּון וּנְקוּדֵי
 דְּאוּרֵיִתָּא, כְּמָה דְשִׁפּוּון וְשִׁינִין וְחִידָּ וְלָשׁוֹן וְגֵרוֹן
 אֵינוֹן מְשַׁמְשִׁין לְאַתְוּון, הֵכִי בְּגוּוֹנָא דָּא כְּנַפֵּי עֵינָא
 וְעַפְעֵפִי עֵינָא וְתִלְת גּוּוֹנֵי דְעֵינָא, אֵינוֹן מְשַׁמְשִׁין

לשון הקודש

ועינינו מאירות כשמש וכיורת, הרי
 תשעה, כמו שתשע נקודות התורה, והרי
 חמה ולבנה בכלל שבעה כוכבים הם,
 אידך מחשיב אותם בתוספת על ז' אלא
 החמה היא נקבה לגבי השמש, הלבנה
 נקבה לגבי ירח, ושמש וירח מאירים
 לשבעה כוכבי לכת, שהם כשבעת גלדי
 העין ושמש ולבנה, הרי תשעה. בת עין

ועינינו מאירות כשמש וכיורת, הרי
 תשעה, כמו שתשע נקודות התורה, והרי
 חמה ולבנה בכלל שבעה כוכבים הם,
 אידך מחשיב אותם בתוספת על ז' אלא
 החמה היא נקבה לגבי השמש, הלבנה
 נקבה לגבי ירח, ושמש וירח מאירים
 לשבעה כוכבי לכת, שהם כשבעת גלדי
 העין ושמש ולבנה, הרי תשעה. בת עין

עשירית להם, כלה שכלולה מכלם.
 כְּזֹהֵר הֶרְקִיעַ, זו אֶסְפַּקְלָרִיָּה המאירה
 בפני אדם, שמשמנה תלויים האזנים
 והעינים והטסם ופה שהם מנהיגי הגוף
 ואיבריו, כמו שהמעמים הם מנהיגי
 האותיות והנקודות שבתורה, כמו
 ששפתים ושנים וחד ולשון וגרון
 משמשים לאותיות, כך כמו זה בפני

לְעֵינָא, וְכֹלָא אֶתְקַשֵּׁר בְּחַמֵּשׁ נְקוּדֵין בְּגוּוּנָא דָּא
 אֶאֱאָא, אֲתוּוּן וְנְקוּדֵי חֲמֵשׁ בְּגוּ חֲמֵשׁ, וְעַלְיֵיהּ
 אֶתְמַר (דברים כט ט) רְאִישֵׁיכֶם שְׁבִטֵיכֶם וְקַנֵּיכֶם
 וְשִׁטְרֵיכֶם כֹּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל הָא חֲמִשָּׁה, טַפְכֶם
 נְשִׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מִחֲנִידְךָ מִחֲטָב עֲצִידְךָ
 עַד שֶׁאֵב מִימֶיךָ הָא חֲמֵשׁ אֲחֵרֵינִין, חֲמֵשׁ לְגוּ
 חֲמֵשׁ אֲלֵין ה"ה, וּמְנִיחֵהּ אֲתִיְהִיבּוּ עֲשֵׂר דְּבָרָן
 דָּא י', (שמות כו טו) וְכֹל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוּלוֹת
 מִסְּטָרָא דו'.

דְּבַר אַחַר וְהַמְשַׁבְּלִים, אֲלֵין מְאִירֵי מְקָרָא בְּעִשְׂיָה,
 יְזַהְרוּ אֲלֵין מְאִירֵי מִשְׁנָה בִּיצִירָה, דְּאֵינִין
 מְאִירֵי מִתְּנִיתִין מ"ט אֲנַפִּין טָהוֹר וּמ"ט אֲנַפִּין טָמֵא,
 מ"ט אֲנַפִּין טָהוֹר אֵנִין מ"ט אֲתוּוּן דְּפִרְשָׁה דִּיחֻדָּא
 עֲלָאָה דְּאִיהּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל כ"ה אֲתוּוּן, וְכ"ד אֲתוּוּן

לשון הקודש

הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוּלוֹת, מִצַּד שֶׁל ו'.
 דְּבַר אַחַר וְהַמְשַׁבְּלִים - אֵלוּ בְּעַלֵי
 מְקָרָא בְּעִשְׂיָה. יְזַהְרוּ - אֵלֶּה בְּעַלֵי מִשְׁנָה
 בִּיצִירָה, שֶׁהֵם חֲכָמֵי הַמִּשְׁנָה אַרְבָּעִים
 וְתִשְׁעָה פָּנִים טָהוֹר וְאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה
 פָּנִים טָמֵא. אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה פָּנִים טָהוֹר
 הֵם אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה אוֹתִיּוֹת שֶׁל פְּרִשְׁת
 הִיחוד הָעֲלִיוֹנָה, שֶׁהִיא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל,
 עֲשָׂרִים וְחֲמִשׁ אוֹתִיּוֹת, וְעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע
 אוֹתִיּוֹת שֶׁל הַפְּרָשָׁה הַשְּׁנֵייה שֶׁל הִיחוד,

הָעֵין וְעַפְעָפִים שֶׁל הָעֵין, וְשִׁלְשֵׁת גּוּנֵי
 הָעֵין הֵם מְשַׁמְשִׁים אֶת הָעֵין, וְהַכֹּל נִקְשֵׁר
 בְּחֲמֵשׁ נְקוּדוֹת כְּמוֹ זֶה: אֶאֱאָא. אוֹתִיּוֹת
 וְנְקוּדוֹת חֲמֵשׁ בְּתוֹךְ חֲמֵשׁ, וְעַלֵיהֶם נֶאֱמַר
 רְאִישֵׁיכֶם שְׁבִטֵיכֶם וְקַנֵּיכֶם וְשִׁטְרֵיכֶם כֹּל
 אִישׁ יִשְׂרָאֵל - הָרִי חֲמִשָּׁה. טַפְכֶם
 נְשִׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מִחֲנִידְךָ מִחֲטָב
 עֲצִידְךָ עַד שֶׁאֵב מִימֶיךָ - הָרִי חֲמִשָּׁה
 אַחֲרֵיכֶם, חֲמֵשׁ בְּתוֹךְ חֲמֵשׁ, אֵלֶּה הֵי, וְכֹל
 וּמֵהֶם נִתְּנוּ עֲשָׂרַת הַדְּבָרוֹת, זֶה י', וְכֹל

דְּפָרְשָׁה תְּנִינָא דִּיחֻדָּא דְּאִיהִי בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
 מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, כ"ה אֲתָנוּן עַלִּיהוּ אֲתִמַּר (שמות
 יט ג) כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב, וּבְכ"ד אֲתָנוּן דְּכַלִּילָן
 בְּהוֹן כ"ד סְפָרִים, דְּאִינוּן כ"ד דְּשָׂאִיב מִן יַמָּא
 דְּאוּרִיטָא, אֲתִמַּר בְּהוֹן וְתַגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, וּמֵאִי
 נִיהוּ דְּשָׂאִיבִין מֵנִיה הָאִי כ"ד דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא,
 כְּלִילָא מְכ"ד סְפָרֵי דְּאוּרִיטָא, דָּא צְדִיק, דְּאִיהוּ
 נְהָר דְּנַפְיָק מֵעֵדוֹן עַלְמָא, בְּגִין דְּנַחֲתִית בֵּיהּ ו', דְּאִיהוּ
 בֵּן י"ה.

וּבְגֻלּוֹתָא אֲסַתְלַק מֵנִיה, וְאֲתִמַּר בֵּיהּ (ישעיהו יט ה)
 וְנְהָר יַחֲרַב וַיִּבֶשׁ, יַחֲרַב בְּבֵית רֵאשׁוֹן,
 וַיִּבֶשׁ בְּבֵית שְׁנִי, וְאִיהוּ דָּךְ בְּכ"ד סְפָרִים, וְעַם כָּל
 דָּא דְּאִיהוּ חֲרַב וַיִּבֶשׁ, אֲתִמַּר בֵּיהּ אַל יָשׁוּב דָּךְ
 נְכַלְמִים (תהלים עד כא), אַל יָשׁוּב דָּךְ, דְּאִיהוּ צְדִיק בְּרוּךְ
 שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, ד"ךְ בְּשְׂכִינְתָא,

לשון הקודש

התורה? זה צדיק, שהוא נהר יוצא מעדן
 העליון, משום שיוֹרֵד בו ו', שהוא בן י"ה.
 ובגלות הסתלק ממנו, ונאמר בו וְנְהָר
 יַחֲרַב וַיִּבֶשׁ. יַחֲרַב בְּבֵית רֵאשׁוֹן, וַיִּבֶשׁ
 בְּבֵית שְׁנִי. והוא דָּךְ בְּעֵשְׂרִים וְאַרְבָּעָה
 סְפָרִים. וְעַם כָּל זֶה שֶׁהוּא יָבֵשׁ וְחֲרַב,
 נאמר בו אַל יָשׁוּב דָּךְ נְכַלְמִים. אַל יָשׁוּב דָּךְ,
 שהוא צדיק, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ

שהיא בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם
 וָעֶד, עֵשְׂרִים וְחֲמֵשׁ אוֹתוֹת שְׁעֲלִיהֶן
 נאמר כ"ה תֹּאמַר לְבֵית יַעֲקֹב. וּבְעֵשְׂרִים
 וְאַרְבַּע אוֹתוֹת שְׁכֻלּוּלִים בָּהֶם עֵשְׂרִים
 וְאַרְבָּעָה סְפָרִים, שֶׁהֵם כ"ד שְׂשׂוּאֵב מִיָּם
 התורה, נאמר בָּהֶם וְתַגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל.
 ומֵאִיהוּ שְׂשׂוּאֵבִים מִמֶּנּוּ כ"ד הַלְלוּ, שֶׁהִיא
 שְׂכִינָה, כְּלוּלָה מֵעֵשְׂרִים וְאַרְבָּעָה סְפָרֵי

דַּאִיְהִי כ"ד אַתָּוּן דִּיחֻדָּא, עֲלִיָּה אַתְּמַר (מלכים א ב
 מה) וְתַמְלֵךְ שְׁלֹמֹה בְּרוּךְ, וְעַל אֲלִין כ"ד אַתָּוּן
 אַתְּמַר (ישעיהו נד יב) וְשִׁמְתִי בְּדַכ"ד שְׁמֻשׁוֹתֵךְ וְכו',
 הַאי עָנִי אִיהוּ ד'ך', וְבֵת זִוְגִיָּה דְכָ"ה, וְאִיְהִי כְדָ"ה
 עַל שְׁכֻמָּה, כ"ד ה', דַּאִיְהִי חֲמֻשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה,
 וְאִינוּן ה' אֶצְבָּעָאן, דְּבַהוֹן אַתְּמַר (בראשית כד טז) וְתַמְלֵא
 כְדָ"ה וְתַעַל.

וּמַאֲיִן שׁוֹאֲבִין, מְכָ"ה אַתָּוּן, וְרָזָא דְמִלְּהָ כ"ה
 תְּבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (במדבר ו כג), אֶת וְדַאי,
 בְּמַאי אַתְּבָרְכַת וְאַתְּמְלִיאַת, בְּאֶת ו' דַּאִיְהוּ כְּלִיל
 שְׁוִת תִּיבִין דִּיחֻדָּא, דַּאִינוּן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה
 אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה אֶחָד, וְכִיָּה אַתְּעִבֵּדַת אוֹת.

כ"ה אִיְהִי אִימָא עֲלָאָה יַמָּא דְאֹרִייתָא, ו' נָהַר
 דְנָפִיק מִתַּמָּן, וּמְנִיָּה אַתְּמְלִיאַת כ"ד דַּאִיְהִי

לשון הקודש

ותעל.

וּמַאֲיִן שׁוֹאֲבִים? מַעֲשָׂרִים וְחֻמֵּשׁ
 אוֹתִיּוֹת, וְסוּד הַדְּבָר - כ"ה תְּבָרְכוּ אֶת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֶת וְדַאי, בְּמַה מִתְּבָרְכַת
 וּמִתְּמַלְאֵת? בְּאוֹת ו' שְׁהוּא כּוֹלֵל שֵׁשׁ
 תְּבוֹת הַיְחוּד, שְׁהֵם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה'
 אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד, וְכוּ הִיא נַעֲשִׂית אוֹת.
 כ"ה הִיא אִם הַעֲלִינָהּ, הַיָּם שָׁל הַתּוֹרָה,

לְעוֹלָם וָעֶד, דָּךְ בְּשִׁכְנָה שְׁהִיא עֲשָׂרִים
 וְאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת הַיְחוּד, עֲלִיָּה נְאֻמַּר
 וְתַמְלֵךְ שְׁלֹמֹה בְּרוּךְ. וְעַל אֲלוֹ עֲשָׂרִים
 וְאַרְבַּע הָאוֹתִיּוֹת נְאֻמַּר, וְשִׁמְתִי בְּדַכ"ד
 שְׁמֻשׁוֹתֵךְ וְכו'. הָעֲנִי הַזֶּה הוּא ד'ך', וְבֵת
 זִוְגוּ דְכָ"ה, וְהִיא כְדָ"ה עַל שְׁכֻמָּה. כ"ד ה',
 שְׁהִיא חֲמֻשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה, וְהֵם ה'
 אֶצְבָּעוֹת שְׁבָהֵם נְאֻמַּר וְתַמְלֵא כְדָ"ה

שְׂבִינְתָא תִּתְאַה, וּמְנָה אֶתְשַׁקֵּי בְּגִלוּתָא, מַה
 דְּהוּה בְּקַדְמִיתָא הוּא אֶתְשַׁקֵּי מִנִּיה, וְרָזָא
 דְּמִלָּה (בראשית כד יח) וְתַמְהַר וְתוֹרַד פְּדָה עַל יְדָה
 וְתִשְׁקֶהוּ, וְעָלָה אֶתְמַר וְתֵאמֶר שְׂתָה אֲדוּנִי, דְּאִיהוּ
 אֲדוּן דִּילָה, וְתַבַּל לְהַשְׁקוּתוֹ וְתֵאמֶר גַּם לְגַמְלִי"ךְ
 אֶשְׂאֵב, אֲלִין רַמ"ח תִּיבִין דְּקָרִיאת שְׁמַע, דְּאִינוּן
 שְׁקִילִין לְרַמ"ח פְּקוּדִין דְּאוּרִייתָא, דְּבַחוּן גְּמוּלִי"י
 חָלַב יַנְקִין, וְעִתִּיקִי מִשְׁדִּים, דְּאֶתְמַר בְּהוּן (שיר ז
 ט) שְׁנֵי שְׂדֵיךְ בְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאוּמֵי צְבִיָּה, וְאִינוּן תִּרֵי
 לוּחֵי אוּרִייתָא.

כ"ה אִיהִי שְׂבִינְתָא עֲלָאָה, דְּבָה נְפָקוּ יִשְׂרָאֵל
 מִמִּצְרַיִם, בְּמָה דְּאֶתְ אֶמֶר (שמות יא ד) כֹּה אָמַר
 יְהוָה בְּחֻצוֹת הַלַּיְלָה וְכוּ', אִיהִי כ"ה אֶתְוּוֹן דְּיַחֲוּדָא
 דְּשַׁחֲרִית, וְכ"ה אֶתְוּוֹן דְּיַחֲוּדָא דְּעַרְבִית, וְשַׁמְתִּי

לשון הקודש

ו' נְהַר שְׂיוּצָא מִשָּׁם, וּמִמְנוּ מִתְמַלְאָת
 כ"ה, שְׁהִיא שְׂכִינָה תְּחַתּוּנָה, וּמִמְנוּ
 נִשְׁקִית בְּגִלוּת. מַה שְׁהִיָּה בְּהַתְחַלָּה -
 הִיא הַשְׁקָתָה מִמְנוּ. וְכוּד הַדְּבָר -
 וְתַמְהַר וְתוֹרַד פְּדָה עַל יְדָה וְתִשְׁקֶהוּ.
 וְעָלָה נְאֻמַּר וְתֵאמֶר שְׂתָה אֲדוּנִי, שְׁהוּא
 אֲדוּן שְׁלָה. וְתַבַּל לְהַשְׁקוּתוֹ וְתֵאמֶר גַּם
 לְגַמְלִי"ךְ אֶשְׂאֵב. אֲלוּ מְאִתִּים אַרְבַּעִים
 וְשִׁמּוֹנָה תְּבוֹת שֶׁל קָרִיאת שְׁמַע
 שְׁשִׁקוּלוֹת לְמֵאִתִּים אַרְבַּעִים וְשִׁמּוֹנָה
 מִצּוּוֹת הַתּוֹרָה, שְׂבָהֵן גְּמוּלִי"י חָלַב יוֹנְקִים
 וְעִתִּיקִי מִשְׁדִּים, שְׁנַאֲמַר בְּהֵם שְׁנֵי שְׂדֵיךְ
 תְּאוּמֵי צְבִיָּה, וְהֵם שְׁנֵי לוּחֹת הַתּוֹרָה.
 כ"ה הִיא הַשְׂכִּינָה הַעֲלִיוֹנָה שְׂבָה יֵצְאוּ
 יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר כֹּה אָמַר
 יְהוָה בְּחֻצוֹת הַלַּיְלָה וְכוּ'. הִיא עֶשְׂרִים
 וְחֲמֵשׁ אוֹתִיּוֹת שֶׁל הַיַּחֲוּד שֶׁל שַׁחֲרִית,
 וְעֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ אוֹתִיּוֹת הַיַּחֲוּד שֶׁל

כ"ד כ"ד שְׁמֹשׁוֹתֶיךָ (ישעיהו נד יב) דָּא שְׂכִינְתָּא תַתָּא, תַתָּא,
 דְּאִיהִי כ"ד אֲתוּנָן דִּיחֻדָּא קְדָמָא דְשַׁחְרִית, וְכ"ד
 אֲתוּנָן דִּיחֻדָּא דְעַרְבִית.

כ"ה כ"ד דְשַׁחְרִית אֵינוֹן מ"ט אַנְפִּין, וְאִית מ"ט
 אַנְפִּין לְתַתָּא מִסְטָרָא דִישְׂרָאֵל זֹטָא דְאִיהוּ
 מִטְטְרוֹן, וְאִיהוּ מ"ט אַנְפִּין, וּבְהוֹן יִזְהֵרוּ מְאִירי
 מְשָׁנָה, דְּאִיהִי תְנִינָא לְהִלְכָה שְׂפָחָה דִּילִיה, בְּגִין
 כִּי מְרַדְבִי הִיְהוּדִי מְשָׁנָה לְמִלְךָ (אסתר ו ג), בְּגוּוֹנָא דָּא
 מְשָׁנָה, (דף יד ע"ב) מְשָׁנָה לְמִלְךָ, וּבִיה יִזְהֵרוּ מְאִירי
 מִתְנִיתִין, בְּזַהַר הַרְקִיעַ דָּא הִלְכָה, דְּאִיהִי קְבֻלָּה
 לְמוֹשֶׁה מְסִינִי, וְכַמָּה עוֹלִימָאן אִית לָהּ דְּאֵינוֹן
 הִלְכוֹת פְּסוּקוֹת, דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן (שיר ו ח) וְעֲלָמוֹת אֵין
 מִסְפָּר, וְאִיהִי סְלָקָא עַל בְּלָהוּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב
 (משלי לא כט) וְאֵת עֲלִית עַל פְּלָנָה, וְאִיהִי עִם בְּלָהוּ,
 כַּמָּה דְּאוּקְמוּתוֹ הִלְכָה כְּרַבִּים.

לשון הקודש

וּבְהֵם יִזְהֵרוּ בְּעֲלֵי הַמְּשָׁנָה, שְׂהִיא שְׂנָה
 לְהִלְכָה, הַשְּׂפָחָה שְׂלוּ, מְשׁוּם כִּי מְרַדְבִי
 הִיְהוּדִי מְשָׁנָה לְמִלְךָ, כְּמוֹ זֶה מְשָׁנָה –
 מְשָׁנָה לְמִלְךָ, וּבוֹ יִזְהֵרוּ בְּעֲלֵי הַמְּשָׁנָה.
 בְּזַהַר הַרְקִיעַ, זֶה הִלְכָה, שְׂהִיא קְבֻלָּה
 לְמוֹשֶׁה מְסִינִי, וְכַמָּה עֲלָמוֹת יֵשׁ לָהּ, שְׁהֵן
 הִלְכוֹת פְּסוּקוֹת, שְׂנַאֲמַר בְּהֵן וְעֲלָמוֹת
 אֵין מִסְפָּר, וְהִיא עוֹלָה עַל כָּלָם. זְהוּ

עַרְבִית. וְשְׂמֵתִי כ"ד כ"ד שְׂמֹשׁוֹתֶיךָ – זֶה
 שְׂכִינָה תַתָּתוֹנָה, שְׂהִיא כ"ד אוֹתִיּוֹת
 הִיְחֻדָּא שְׁל שַׁחְרִית וְכ"ד אוֹתִיּוֹת הִיְחֻדָּא
 שְׁל עַרְבִית.

כ"ה כ"ד שְׁל שַׁחְרִית הֵם אַרְבַּעִים
 וְתִשְׁעָה פְּנִים, וְיֵשׁ אַרְבַּעִים וְתִשְׁעָה פְּנִים
 לְכַמָּה מְצַד שְׁל יִשְׂרָאֵל הַקָּמָן, שְׂהִיא
 מִטְטְרוֹן, וְהוּא אַרְבַּעִים וְתִשְׁעָה פְּנִים.

וּמַצְדִּיקֵי הַרְבִּים בָּהּ יִהְיוּ כַּכּוֹבִים לְעוֹלָם וָעֶד,
 כַּכּוֹבִים וְדְאֵי דְלִית לֹון חוֹשְׁבְנָא, דְּכָל
 כּוֹכְבָא וְכוֹכְבָא אֲתִקְרִי עֲלֵמָא יְחִידָא, וְדָא הוּא
 וְעֲלָמוֹת אִין מְסַפֵּר, וְאֵלִין עֲלָמוֹת אֵל תִּקְרִי
 עֲלָמוֹת, אֶלָּא עוֹלָמוֹת, וּבְגִין דְּצַדִּיקֵיָא אִינוּן
 כַּכּוֹבִים, וְכָל חַד אִית לִיה פְּכָב, בְּגִין דָּא אוּקְמוּהוּ
 קְדָמָאִין, כָּל צַדִּיק וְצַדִּיק אִית לִיה עוֹלָם בְּפִנֵּי
 עֲצָמוֹ, וְכָל מָאן דְּזָכָה לְהִלְכָה חַד יִרִית עֲלֵמָא
 חַד, כָּל שְׁפָן מָאן דְּזָכִי לְמַסְכְּתָא חַדָּא, אוּ לְתַרִּין,
 אוּ לְשִׁתִּין, דְּאֲתִמַּר בְּהוֹן (שִׁיר ו' ח) שְׁשִׁים הֵמָּה
 מְלָכוֹת, דְּכָל מַסְכְּתָא מְטַרְוֵנִיתָא אִיהִי בְּגַרְמָה,
 זְכָאָה אִיהִי מָאן דְּיִרִית לָהּ בְּהֵאִי עֲלֵמָא, דְּהִלְכָה
 עוֹלִימָא דְּמְטַרְוֵנִיתָא, דְּאִיהִי קַבְּלָה, וְכָאִין אִינוּן
 דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּשִׁכְנֵינְתָא דְּאִיהִי עַל כְּלָהּ בְּהִלְכָה,

לשון הקודש

הראשונים, כל צדיק וצדיק יש לו עולם
 בפני עצמו, וכל מי שזכה להלכה אחת
 – יורש עולם אחד, כל שפן מי שזוכה
 למסכת אחת או שתים או לששים,
 שנאמר בהם ששים המה מלכות, שכל
 מסכת היא גבירה בעצמה. אשרי הוא
 מי שיורש אותה בעולם הזה, שהלכה
 היא עלמת הגבירה, שהיא קבלה.
 אשריהם אותם שמשתדלים בשכינתה,

שפתוב ואת עלית על פלגה, והיא עם
 כלם, כמו שבארוהו הלכה ברבים.
 ומצדיקי הרבים בה יהיו ככוכבים
 לעולם ועד. ככוכבים ודאי, שאין להם
 חשבון. שכל כוכב וכוכב נקרא עולם
 יחיד, ונהו ועלמות אין מספר. ואלו
 העלמות אל תקרי עלמות אלא עלמות.
 ומשום שהצדיקים הם ככוכבים ולכל
 אחד יש כוכב, בגלל זה פּרְשׂוּהוּ

לְאַפְקֵא לָהּ מִן גְּלוּתָא, דְּאַתְמַר בָּהּ (ישעיהו ג'
 א) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחַה אִמְכֶם, וּלְמִיזַל לָהּ לְגַבֵּי
 בְּעֵלָה, לְמַהוּי לָהּ קַבְּלָה בְּדְרוּעוּי, לְקַיִים בָּהּ (שיר
 ב' ו) שְׁמֵאלוּ תַחַת לְרֵאשִׁי וְכו'.

דְּבִנְגְלוּתָא מִשְׁנָה דְּאִיהִי מִטְטְרוֹן שְׁלֵטָא, וְאִיהוּ
 מִשְׁנָה לְמַלְךְ, בְּאַתְר דְּמִטְרוּנֵיתָא
 יִתְבֵּא מִשְׁנָה, וְדֵא אִיהוּ (משלי ל' כג) וְשִׁפְחָה כִּי תִירֶשׁ
 גְּבִירְתָהּ, וּבִיּוֹמוֹי דְּמִשָּׁה לָא שְׁלֵטָא שִׁפְחָה אֶלָּא
 מִטְרוּנֵיתָא, לְבַתְר דְּמִית מִשָּׁה וְיִרִית יְהוֹשֻׁעַ דְּאִיהוּ
 נֶעַר, בְּאַתְר מְלֻכוּתָא שְׁלֵטָא שִׁפְחָה, כְּמַה דְּאַתְר
 אָמַר (יהושע ה' יד) אֲנִי שָׂר צָבָא יְהוָה עִתָּה בְּאַתִּי.

וְהָא אוּקְיָמָנָא, מִטְטְרוֹן אִיהוּ מַעֲשֵׂה מְרַפְכָּה,
 וְעַלִּיה אַתְמַר אִין דוֹרְשִׁין בְּמְרַפְכָּה בִּיחִיד,
 מַאי בִּיחִיד בִּיחִידָא דְּעֵלְמָא, אֶלָּא אִם כֵּן הִיא

לשון הקודש

תִּירֶשׁ גְּבִירְתָהּ. וּבִימֵי מִשָּׁה לָא שְׁלֵטָה
 הַשִּׁפְחָה אֶלָּא הַגְּבִירָה. אַחַר שְׁמִשָּׁה מֵת
 וְיִרֶשׁ יְהוֹשֻׁעַ, שְׁהוּא נֶעַר, בְּמִקּוּם
 הַמְּלֻכוּת שְׁלֵטָה הַשִּׁפְחָה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר
 אֲנִי שָׂר צָבָא יְהוָה עִתָּה בְּאַתִּי.

וְתִירֵי בְּאַרְנוֹ שְׁמִטְטְרוֹן הוּא מַעֲשֵׂה
 מְרַפְכָּה, וְעַלִּיו נֵאמַר אִין דוֹרְשִׁין
 בְּמְרַפְכָּה בִּיחִיד. מַה זֶה בִּיחִיד? בִּיחִידוֹ

שְׁהִיא עַל כָּלֵם בְּהִלְכָה, לְהוֹצִיאָהּ
 מִהַגְּלוּת, שְׁנֵאמַר בָּהּ וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחַה
 אִמְכֶם, וְלְהוֹלִיכָה אֶל בְּעֵלָה שְׁתַּהֲיָה לָהּ
 קַבְּלָה בְּדְרוּעוּתָיו, וְלְקַיִים בָּהּ שְׁמֵאלוּ
 תַחַת לְרֵאשִׁי וְכו'.

שְׁבִנְגְלוּת מִשְׁנָה, שְׁהִיא מִטְטְרוֹן,
 שׁוֹלֵט, וְהוּא מִשְׁנָה לְמַלְךְ, בְּמִקּוּם
 שְׁהַגְּבִירָה יוֹשְׁבֵת מִשְׁנָה, וְזֵהוּ וְשִׁפְחָה כִּי

חָכֶם וּמְבִין מִדַּעְתּוֹ, חָכֶם בְּחֻכְמָה וּמְבִין בְּבִינָה
 וַיִּוְדַע בְּדַעַת, דְּאִתְּמַר בְּהוֹן (שמות לא ג) וְאִמְלֵא אוֹתוֹ
 רוּחַ אֱלֹהִים בְּחֻכְמָה בְּתַבּוּנָה וּבְדַעַת, בְּגוֹן דְּאִיהוּ
 מִשְׁבָּנָא דְּאִתְּמַלֵּי בְּתַלְתַּת דְּרַגְוֵין אֱלִין, וּבְכָל
 מְלָאכָה דָּא מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית שְׂכִינְתָּא תַתָּא, ^ח
 דְּאִין דוֹרְשִׁין לָהּ בְּעוֹבְדָא דְּבְרֵאשִׁית בְּשָׁנִים, אֶלָּא
 בְּיַחְוָדָא דְּעֻלְמָא, מְרַכְבָּה דִּילָהּ אִיהוּ מַטְטְרוֹן
 גּוֹף שְׂכִינְתָּא.

וּשְׂכִינְתָּא אִיהִי מ"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א
 אִתְקְרִיאַת, בְּגוֹן דְּאִיהִי כָּלְלָא דְּעֵשֶׂר
 סְפִירוֹן, רַכָּב דִּילָהּ מַטְטְרוֹן, עֲלִיָּה אִתְּמַר (תהלים סח)
 רַכָּב אֱלֹהִים רַבּוֹתִים אֶלְפֵי שָׁנָאן, מֵאֵי שָׁנָאן
 שׁוֹר נֶשֶׁר אַרְיָה אָדָם, וְדָא אִיהוּ סוּד מְרַכְבָּה,
 רַכָּב מ"ה וְדָאֵי.

לשון הקודש

הוא מטטרוֹן, גוף השכינה.
 וּשְׂכִינְתָּה, היא מ"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א
 נקראת, משום שהיא הכלל של עשר
 ספירות. הרכב שלה מטטרוֹן, שעליו
 נאמר רכב אלהים רבותים אלפי
 שָׁנָאן. מה זה שָׁנָאן? שור, נשר, אריה,
 אדם. וזהו סוד המרכבה - רכב מ"ה
 וְדָאֵי.

של עולם, אלא אם כן היה חכם ומבין
 מדעתו. חכם בחכמה ומבין בבינה ויודע
 בדעת, שנאמר בהם ואמלא אותו רוח
 אלהים בחכמה בתבונה ובדעת, משום
 שהוא משכן שהתמלא בשלש הדרגות
 הללו. ובכל מלאכה - זה מעשה
 בראשית, שכינה תחתונה, שאין
 דורשים לה במעשה בראשית בשנים,
 אלא ביחוד של העולם, המרכבה שלה

וּמַטְטְרוּן אִיהוּ אָרוֹן, גּוּפָא לְאוֹרֵייתָא דְבִכְתָּב
 דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, וְאִיהוּ
 שְׁלָחַן, פְּתוּרָא דְשְׂכִינְתָא דְאִיהִי ל"ב, דְּאֶתְמַר בֵּיה
 ל"ב מִבֵּין, וְאִיהוּ לְשִׁמְאֵלָא, וּבְגִין דָּא אָמְרוּ מְאִירֵי
 מִתְנִיתִין שְׁלָחַן בְּצַפּוֹן.

וְאִיהוּ מְנוּרָה נוֹר דְּלִיק מְסֻטָּרָא דְשְׂכִינְתָּא,
 דְּאֶתְמַר בֵּיה גַר יְהו"ה, וְצָרִיךְ לְמַחְוֵי
 לִימֵינָא לְקַבְּלָא מְשָׁחָא, וּבְגִין דָּא מְנוּרָה בְּדְרוּם,
 דָּא אִיהוּ מְאֵנָא לְקַבְּלָא פְּתִילָה וּמְשָׁחָא וּנְהוּרָא,
 פְּתִילָה שְׂכִינְתָּה, מְשָׁחָא דִילָה צְדִיק שְׁמֹן פְּתִית,
 נְהוּרָא דִילָה עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, פְּגוּזָנָא דָּא נַפְשָׁא
 דְּאִיהִי שְׁתוּפָא דְגּוּפָא אִיהִי פְּתִילָה, רוּחַ דָּא
 מְשָׁחָא, נְהוּרָא דָּא נְשִׁמְתָּא, מְאֵנָא דָּא גּוּפָא, אִיהוּ
 עֶבֶד, וְאִיהוּ רֶכֶב לְתַלְתָּ סְטְרִין אֲלִין, דְּאֵינּוּן

לשון הקודש

שִׁקְבַל שְׁמֹן, וּמְשׁוּם זֶה מְנוּרָה בְּדְרוּם.
 זְהוּ בְּלִי לְקַבְּלָא פְּתִילָה וְשְׁמֹן וְאוּר. פְּתִילָה
 - שְׂכִינְתָּה, הַשְׁמֵן שְׁלָה - צְדִיק, שְׁמֹן
 פְּתִית. הָאוּר שְׁלָה - עֲמוּד הָאַמְצָעִי. כְּמוֹ
 זֶה הַנֶּפֶשׁ, שְׁהִיא שְׁתוּפָא הַגּוּף, הִיא
 פְּתִילָה, הָרוּחַ זֶה הַשְׁמֵן, הָאוּר זֶה
 הַנְּשִׁמָּה, הַכְּלִי זֶה הַגּוּף, הוּא עֶבֶד, וְהוּא
 רֶכֶב לְשִׁלְשֵׁת הַצְּדִיקִים הַלְלוּ, שְׁהֵם קָשֶׁר

וּמַטְטְרוּן הוּא אָרוֹן, גּוּף לְתוּרָה
 שְׂבִכְתָּב, שְׁהוּא עֲמוּד הָאַמְצָעִי, וְהוּא
 שְׁלָחַן, שְׁלָחַן הַשְׂכִּינְתָּה, שְׁהִיא ל"ב,
 שְׁנַאֲמַר בֵּיה ל"ב מִבֵּין, וְהוּא לְשִׁמְאֵל.
 וּמְשׁוּם זֶה אָמְרוּ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה שְׁלָחַן
 בְּצַפּוֹן.

וְהוּא מְנוּרָה אִשׁ דּוֹלְקַת מִצַּד הַשְׂכִּינְתָּה,
 שְׁנַאֲמַר בֵּיה גַר יְהו"ה, וְצָרִיךְ לְהֵיוֹת לִימֵין

קִיטוּרָא דִּיחֻדָּא חֻדָּא, דְּאִינוּן נֵר יְהוּ"ה נְשִׁמַת אָדָם
(משלי כ כז).

וְהָאֵי עֶבֶד אִיהוּ כְּנוּיָא לְכָל שְׁמָהּ, שְׁנוּי לְכָל
שְׁמָהּ, וּבִיה מְרַכִּיבִין כָּל אֲלָנִין עֲלָאִין
מִסְטָרָא דְטוֹב, מְרַכְּבוֹת דְּסִטְרָא דְרַע, עֲלִיָּהּ
אֲתֵמַר וְלֹא בְּעֲרִיּוֹת בְּשִׁלְשָׁה, מֵאֵי עֲרִיּוֹת סְמָא"ל
וְנַחֲשׁ, לָא צְרִיךְ לְמַהוּי בְּשִׁלְשָׁה, דְּאִינוּן מִשְׁחִי"ת
א"ף וְחִימָ"ה, לְמַהוּי תְּלִיתָאָה בִּינֵיָּהּ, דְּלֹא
מִתְקַשְׁרִין בְּחוּן, אֲלָא דִּיהוּן תְּרוּוּיָּהּ
(דף טו ע"א)
בְּפְרוּדָא, וּבְגִין דָּא אִין דוֹרְשִׁין בְּעֲרִיּוֹת בְּתִלְתָּא,
וְעוּבְדָא דְּבְרָאשִׁית בְּהַפּוּכָא, אִין דוֹרְשִׁין בְּמַעֲשֵׂה
בְּרָאשִׁית בְּשָׁנִים, דְּלֹא יַעֲבֹדוּן פְּרוּדָא, אֲלָא בִּיחֻד
דְּאִיהוּ יְחֻדָּא חָד, וּבְגִין דָּא לֹא יֵאכֹל אָדָם תְּרִי,
וְלֹא יִשְׁתָּה תְּרִי.

לשון הקודש

א"ף וחמ"ה, להיות שלישי ביניהם, שלא
מתקשרים בהם, אלא שיהיו שניהם
בפרוד, ומשום זה אין דורשין בעריות
בשלושה. ובמעשה בראשית בהפוך –
אין דורשים במעשה בראשית בשנים,
שלא יעשו פרוד, אלא ביחיד, שהוא
יחוד אחר, ומשום זה לא יאכל אדם
שנים ולא ישתה שנים.

של יחוד אחר, שהם נר יהו"ה נשמת
אדם.
ועבד זה הוא כנוי לכל השמות, שנוי
לכל השמות, ובו מרכיבים כל האלגות
העליונים מצד של טוב. המרכבות של
צד הרע, עליהם נאמר ולא בעריות
בשלושה. מה זה עריות? סמא"ל ונח"ש,
לא צריך להיות בשלושה, שהם משחי"ת

וְלֹא בְמִרְכָּבָה בְּיַחֲדִיד, בְּגִין דְּיַחֲדִיד לִית לִיה שְׁתוּף
 דְּאִיהוּ מַטְטְרוּן, בְּגוּוּנָא דְנִשְׁמָתָא דְלִית לָהּ
 שְׁתוּף בְּגוּפָא, וְאִמַּאי אָמַר אֱלֹא אִם בְּן הָיָה חָכָם
 וּמְבִין מְדַעְתּוֹ, חָכָא מִשְׁמַע דְּאִית לִיה מְרַכָּבָה
 לְעִילָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִיהוּ מְלֹאכָה דִּילִיָּה,
 וּמַאי אִיהִי הֵהִיא דְּאִיהִי כְּלִילָא מִחֲכָמָה וּבִינָה
 וְדַעַת, דְּאִינוּן יְהוּ, מְלֹאכָה דְתַלְת אַתְוּוּן אִיהִי ה'
 שְׂכִינְתָא תַתָּאָה, שְׁלִימוֹ דְתַלְת אַתְוּוּן, עֲלָה אֲתַמַּר
 (שמות לט לב) וַתְּכַל כָּל עֲבוֹדַת מִשְׁכַּן וְגו', וְאִיהִי ה' דְּיוֹם
 הַשְּׁשִׁי, וּבְגִין דָּא אָפּ עַל גַּב דְּאִמְרִינֵן אִין דוֹרְשִׁין
 בְּמִרְכָּבָה בְּיַחֲדִיד, חוֹר וְאָמַר אֱלֹא אִם בְּן הָיָה חָכָם
 וּמְבִין מְדַעְתּוֹ, דְּוַדַּאי בְּאֵלִין תַּלְת דוֹרְשִׁין בְּמִרְכָּבָה
 בְּיַחֲדִיד, וּבְלֹא אֵלִין תַּלְת לֹאוּ אִיהוּ יַחֲוּדָא דִּילִיָּה,
 וְדָא אִיהוּ רְזָא, דְּאִיהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעִילָא
 חַד בְּשְׂכִינְתִּיהָ.

לשון הקודש

שְׂכִינָה תַחַתוּנָה, הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל שְׁלֹש
 אוֹתִיּוֹת, עֲלֶיהָ נֹאמַר וַתְּכַל כָּל עֲבוֹדַת
 מִשְׁכַּן וְגו', וְהִיא ה' שֶׁל הַיּוֹם הַשְּׁשִׁי.
 וּמִשׁוּם זֶה, אָפּ עַל גַּב שְׂאוֹמְרִים אִין
 דוֹרְשִׁים בְּמִרְכָּבָה בְּיַחֲדִיד, חוֹר וְאָמַר,
 אֱלֹא אִם בְּן הָיָה חָכָם וּמְבִין מְדַעְתּוֹ.
 שׁוּדַאי בְּאֵלָה הַשְּׁלֹש דוֹרְשִׁים בְּמִרְכָּבָה
 בְּיַחֲדִיד, וּבְלֹא אֵלּוּ הַשְּׁלֹש אִינוּ יַחֲוּד שְׁלֹו,

וְלֹא בְּמִרְכָּבָה בְּיַחֲדִיד, מִשׁוּם שְׂיַחֲדִיד אִין
 לוֹ שְׁתוּף, שֶׁהוּא מַטְטְרוּן, כְּמוֹ שֶׁהִנְשַׁמָּה
 אִין לָהּ שְׁתוּף בְּגוּפָא. וְלָמָּה אָמַר אֱלֹא אִם
 בְּן הָיָה חָכָם וּמְבִין מְדַעְתּוֹ? כָּאֵן מִשְׁמַע
 שְׂיִישׁ לוֹ מְרַכָּבָה לְמַעְלָה לְקוּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, שֶׁהִיא מְלֹאכָה שְׁלוֹ, וּמַהִי? אוֹתָהּ
 שְׂפָלוּלָה מִחֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת, שֶׁהִם יְהוּ,
 הַמְּלֹאכָה שֶׁל שְׁלֹש אוֹתִיּוֹת, הִיא ה'

וְכַד אֵיהוּ לְתַתָּא בְּמַטְרוֹן בְּלֹא שְׂכִינְתֵיהּ,
 אֲשַׁתְּנִי בֵיהּ, וּבְגִין דָּא אָמַר אֱלִישָׁע אַחַר,
 שְׁמָא חַס וְשָׁלוֹם שְׁתֵּי רְשׁוּיֹת יֵשׁ, וּבְגִין דָּא אָמַר
 אֵל תְּמִירְנִי בּוּ, כִּי שְׁמִי בְּקַרְבּוֹ, בְּגִין דְּמַטְרוֹן
 אֵיהוּ שֵׁנִי לְמַלְךְ, וְכַד אֵיהוּ שְׂכִינְתָא בְּלֹא בַעְלָהּ,
 אֲתַקְרִי הָאִי מְלֹאךְ מִשְׁנָה לָּהּ, וְאֲשַׁתְּנִיאת דְּלֹא
 אֲשַׁתְּמוּדְעִין בְּהַ חַיִּילִין, וְמַה דְּאֵיהוּ מְטְרוֹנִיתָא,
 וּבְמֵאִי הִיא מְתַכְסִּיא, בְּהֵהִיא דְּאֲתַקְרִיאת אָמַה.

וְדָא הוּא דְּאָמַר קָרָא (שמות כא יג) וְכִי יִמְכּוֹר אִישׁ
 אֶת בֵּיתוֹ לְאָמָה, אִישׁ דָּא קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא,
 בֵּיתוֹ דָּא שְׂכִינְתָא, לְאָמָה בֵּית זוּגִינָה דְּמַטְרוֹן,
 דְּאֵיהוּ מִיטְרוֹן בְּתוֹסְפַת יו"ד, דְּשַׁפְּחָה בִישָׁא הִיא
 אָמָה דְּעַרְבֵי רַב, וּבְגִין דְּהֵהִיא שַׁפְּחָה בִישָׁא וּבְנָהּ
 לָא אֲשַׁתְּמוּדְעִין בְּהַ, אֵיהוּ מְתַכְסִּיא בְּעַבְדָּא דִּילָהּ,
 כְּנִשְׁמַתָּא בְּנוֹפָא.

לשון הקודש

נקרא המלאך הזה משנה לה, ומשתנית,
 שלא יודעים בה התילות ומה שהיא
 גבירה. ובמה היא מתכפסת? באותה
 שנקראת אמה.

וזהו שאמר הכתוב וכי ימכר איש את
 ביתו לאמה. איש – זה הקדוש ברוך הוא,
 ביתו – זו שכינתו, לאמה – בת זוגו של
 מטטרוֹן, שהיא מיטטרוֹן בתוספת

וזהו סוד, שהקדוש ברוך הוא למעלה
 אחד עם שכינתו.

וכשחוא למטה במטטרוֹן בלי
 שכינתו, משתנה בו, ומשום זה אמר
 אלישע אחר, שמא חס ושלום יש שתי
 רשויות, ומשום כך אמר אל תמירני בו,
 כי שמי בקרבנו, משום שמטטרוֹן הוא
 שני למלך, וכשהשכינה בלי בעלה,

וּבְגֵלוֹתָא קַדְמָאָה דְּלָא חֲזֵרְת לְמַלְכוּתָהָא בְּרַתָּא
דְּמַלְכָּא, וְלָא נִפְקַת מִהָהוּא גּוֹפָא, לָא
 נִפְקַת חֲפְשִׁית, וּבְגִינָהָא אֲתִמַּר בְּהוֹן, עֲבָדִים הָיִינוּ
 לְפַרְעָה בְּמַצְרַיִם בְּגִין דִּהוּוּ תַּחֲוֹת רִשׁוּ דִּהָהוּא
 עֲבָד, וּבְגִין דָּא אָמַר פַּרְעָה בְּהָאֵי אַתְר לָא יִדְעָתִי
 אֵת יְיָ, וְגַם אֵת יִשְׂרָאֵל לָא אֲשַׁלַּח (שמות ה ב). וּבְגִין
 דָּא נִפְקוּ בְּמִנוּסָה, כְּעֲבָדָא דְּלִית לִיה פְּתַב חִירוּ
 וּבְרַח מִרְבוּנִיָּה.

אַבְל בְּפוּרְקָנָא בְּתַרְאָה לָא נִפְקַת בְּרַתָּא, בְּהָאֵי
עֲבָדָא כְּשִׁפְחָה, אֲלָא בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 בְּגִין דְּאוּרִייתָא דְּאִיהִי חִירוּ, אִיהִי עֲמָה בְּגֵלוֹתָא
 בְּתַרְאָה, דְּאִיהִי חִירוּ דִּילָת, מַה דְּלָא הָוָה חֲכִי
 בְּגֵלוֹתָא קַדְמָאָה, דְּלָא הָוָה לָהּ וּלְבִנְהָא אוּרִייתָא
 דְּאִיהִי חִירוּ, דְּאוּרִייתָא וּדְאֵי אִיהִי חִירוּ, כְּמַלְכוּתָא

לשון הקודש

יו"ד, ששפחה רעה היא אמה של ערב
 רב, ומשום אותה שפחה רעה ובגיה לא
 מכירים אותה, היא מכסה בעבד שלה
 כמו הנשמה לגוף.
וּבְגֵלוֹת הָרֵאשׁוּנָה שְׁלָא חֲזֵרָה
לְמַלְכוּתָהּ בַּת הַמֶּלֶךְ וְלָא יַעֲזָה מְאוּתוֹ
הַגּוֹף, לָא יַעֲזָה חֲפְשִׁית, וּבְגֵלְלָהּ נֶאֱמַר
בָּהֶם עֲבָדִים הָיִינוּ לְפַרְעָה בְּמַצְרַיִם,
מִשׁוּם שֶׁהָיוּ תַּחַת רְשׁוּת אוֹתוֹ עֲבָד,

ומשום זה אמר פרעה במקום הזה, לא
 ידעתי את יהויה, וגם את ישראל לא
 אשלח, ומשום זה יצאו במנוסה בעבד
 שאין לו פתב שחרור וברח מאדונו.
אַבְל בְּנִיחָלָה הָאֲחֵרוּנָה לָא יוֹעֲזַת תַּבַּת
בְּעֲבָד הָזֶה כְּמוֹ שִׁפְחָה, אֲלָא בְּקוּדְשׁ
בְּרוּךְ הוּא, מִשׁוּם שֶׁתּוֹרָה, שְׁהִיא חֲרוּת,
הִיא עֲמָה בְּגֵלוֹת הָאֲחֵרוּנָה, שְׁהִיא
הַחֲרוּת שְׁלָהּ, מַה שְׁלָא הָיָה כִּד בְּנִיחָלָה

דִּילָהּ בִּיקְרָא דִּילָהּ, הָדָא הוּא דְכְתִיב (משלי ג טו) יְקָרָה הִיא מִפְּנִינִים, וּבְנִין דָּא לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים (שמות כו ז), וְדָא הוּא דְאָמַר פִּי לֹא בְּחַפְזוֹן תֵּצֵאוּ, וּבְמִנוּסָה לֹא תִלְכוּן, פִּי הוּלֵךְ לְפָנֵיכֶם יְהו"ה (ישעיה נב יב), יְהו"ה וְדָאי אֵיהוּ יוֹקִים לֹזֵן מֵעַפְרָא, וְאֵיהוּ נָהִיר עַל אַנְפוּי דִּישְׂרָאֵל, וְכִיָּה אֲשֶׁתְּמוֹדְעִין כָּל עַלְמִין דְּאִינוּן (שם סא ט) זֵרַע בְּרֵךְ יְהו"ה.

וְאֶתְּפִשֵׁט קוּדְשָׁא בְּרֵךְ הוּא מְכָל כְּנֻיִין, וּמְרַכְּבוֹת דְּמַטְרוּן, דְּאִינוּן כּוּז"ו בְּמוּכְס"ז כּוּז"ו, מַצַּפ"ץ, וְאֶתְּמַר בֵּיהּ (ישעיה ל ב) וְלֹא יִכְנַף עוֹד מוֹרִיד, וְהָיוּ עֵינֵיד רְאוּת אֶת מוֹרִיד, בְּהַחֲוֹא זְמָנָא, פִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יְהו"ה צִיּוֹן (שם לב כ), וְאֶתְּפִשֵׁט מְרַכְּבוֹת דְּלִתְתָּא, וְאֶתְּלַבֵּשׁ בְּמְרַכְּבָה דִּילִיהּ דְּאֵיהִי אַדְנִי, שֵׁם

לשון הקודש

יִשְׂרָאֵל, וְבוּ נוֹדְעִים כָּל הָעוֹלָמוֹת שְׂהֵם זֵרַע בְּרֵךְ ה'.

וְהִתְּפִשֵׁט הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכָל הַכְּנֻיִים וּמְרַכְּבוֹת שֶׁל מַטְרוּן, שְׂהֵם כּוּז"ו בְּמוּכְס"ז כּוּז"ו מַצַּפ"ץ, וְנֶאֱמַר בּוּ וְלֹא יִכְנַף עוֹד מוֹרִיד וְהָיוּ עֵינֵיד רְאוּת אֶת מוֹרִיד. בְּאוֹתוֹ זְמַן פִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יְהו"ה צִיּוֹן, וְהִתְּפִשֵׁט מְרַכְּבוֹת

הָרְאשׁוֹנָה, שְׂלֵא הָיָה לָהּ וּלְבְנֵיהּ תּוֹרָה שְׂהִיא חֲרוּת, שְׂתוֹרָה הִיא וְדָאי חֲרוּת, בְּמַלְכוּת שְׂלָהּ, בְּכַבוֹד שְׂלָהּ. וְהוּ שְׂכַתוּב יְקָרָה הִיא מִפְּנִינִים, וּמִשׁוּם זֶה לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים. וְזֶה שְׂאָמַר פִּי לֹא בְּחַפְזוֹן תֵּצֵאוּ וּבְמִנוּסָה לֹא תִלְכוּן פִּי הוּלֵךְ לְפָנֵיכֶם יְהו"ה. יְהו"ה וְדָאי, הוּא יוֹקִים אוֹתָם מֵהַעֲפָר, וְהוּא מֵאִיר עַל פְּנֵי

הַמְרַכְּבָה דָּא יְהוּ"ה, כְּנֻ"י דָּא אֱלֹהִי"ם, דְּסָלִיק
 לְחַשְׁבֹן אַהִי"ה אַדְנִי, וְאַיְהוּ כְּנֻ"י דְתַרִין שְׁמֹחֵן
 אֵלִין וּבִיה אֲתַכְּסִין.

אַהִי"ה אִיהוּ יְהוּ"ו, ו' דְּאִיהוּ כְּלִילָא דְשִׁית סְטָרִין,
 דְּכַחֲזֵן חֲתִים שִׁית סְטָרִין, וְאַיְנוּן יְהוּ"ו חו"י
 וְהוּ"י וְי"ה הִי"ו יו"ה, יְהוּ"ו נָטִיל לִיה יְמִנָא דְאִיהוּ
 חֶסֶד, וְחֲתִים בִּיה לְחֲכֻמָּתָא, וּבִיה הַרוּצָה לְהַחֲפִים
 יְדָרִים. (דף טו ע"ב) חו"י נָטִיל לְשִׁמְאָלָא דְאִיהוּ גְבוּרָה,
 וְחֲתִים בִּיה לְעוֹתָרָא, וּבִיה הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יַצְפִּין,
 וְהוּ"י פְּנָה לְמוֹרָחַ, וּנָטִיל לִיה עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא,
 וְחֲתִים בִּיה כְּנֻ"י, וְי"ה נָטִיל לִיה יְרַכָּא יְמִנָא,
 וְאַסְתַּכַּל בִּיה לְעֵילָא, וְחֲתִים בִּיה חַיִּי, הִי"ו נָטִיל
 לִיה יְרַכָּא שְׁמָאָלָא, וְאַסְתַּכַּל לְתַתָּא, וְחֲתִים בִּיה
 מְזוּנִי, אֲסַתַּכַּל לְעֵילָא לְגַבִּי חֲכֻמָּה, וְאַתְקַשְׁר

לשון הקודש

ובו הרוצה להחפים ידרים. חו"י נוטל
 לשמאל, שהוא גבורה, וחותם בו לעשר,
 ובו הרוצה להעשיר יצפין. והו"י פנה
 למזרח ונטל לו עמוד האמצעי, וחותם
 בו כנים. וי"ה נוטל לו ירך ימין ומסתכל
 בו למעלה, וחותם בו חיים. הי"ו נוטל
 (נוטע) לו ירך שמאל ומסתכל למטה,
 וחותם בו מזונות. מסתכל למעלה
 לחכמה ונקשר בדרך ימין, וחותם בו

שלמטה והתלבש במרכבה שלו, שהיא
 אדני. שם המרכבה זה יהו"ה, כנוי זה
 אלהי"ם, שעולה לחשבון אהי"ה אדני,
 והוא כנוי של שני השמות הללו, ובו
 הם מתכסים.

אהי"ה הוא יהו"ו, שהוא כלול מששה
 צדדים שבהם חותם ששה צדדים, והם:
 יהו"ו חו"י והו"י וי"ה הי"ו יו"ה. יהו"ו נוטל
 לו ימין, שהוא חסד, וחותם בו לחכמה,

בִּירְכָא יְמִינָא, וְחַתִּים בִּיהַ תַּיִם, בְּגִין דְּחֲכָמָה עָלֶיהָ
 אֲתָמַר (קהלת ז ב) וְהַחֲכָמָה תַּחֲיָה בְּעָלֶיהָ, אֲסַתְּכַל
 לְעֵילָא לְגַבֵּי אִימָא עֲלָאָה, וְאֲתַקְשֵׁר בִּירְכָא
 שְׂמַאֲלָא, וְחַתִּים בִּיהַ מְזוּנֵי, יו"ה פְּנָה לְמַעְרַב
 בְּצַדִּיק, דְּאִיהוּ עֲרוּב, דְּתַמָּן מִתְעַרְבִין כָּל תַּיִלִין,
 וְאֲתַכְלִיל בְּחִי אֲתָנוּן, דְּאִינוּן יֵה"ו הו"י וי"ה חִי"ו
 יו"ה וְה"י, אֵלִין אִינוּן י"ח אֲתָנוּן, דְּבָהוּן חִי עֲלָמִין
 אֲתַקְרִי, וְצַדִּיק בְּהוּן אֲתַקְרִי חִי עֲלָמִין.

כָּל הַחוּיֹת אֵלִין מֵאִמָּא עֲלָאָה תַלְיִין, דְּאִיהִי
 חַיִּים, וְצַדִּיק עַל שְׂמִיָּה אֲתַקְרִי חִי, חַיֹּת
 הַמְרַכְּבָה עַל שְׂמִיָּה אֲתַקְרִיאָו, בְּגִין דְּאִיהִי אִימָא
 עֲלָאָה חַיִּים, כְּמָה דְּאֵת אָמַר עֵץ חַיִּים הִיא
 לְמַתְזַקִּים בָּהּ (משלי ג יח), וְאִיהִי מְרַכְּבָה לְחֲכָמָה.

לשון הקודש

הַעוֹלָמִים נִקְרָא, וְהַצַּדִּיק בְּהוּן נִקְרָא חִי
 הַעוֹלָמִים.

כָּל הַחוּיֹת הַלְלוּ תַלְוִיֹת מִקְדָּם
 הַעֲלִינָה שְׂהִיא חַיִּים, וְצַדִּיק עַל שְׂמוֹ
 נִקְרָא חִי, חַיֹּת הַמְרַכְּבָה עַל שְׂמִיָּה
 נִקְרָאוּ, מִשּׁוּם שְׂהִיא הַעֲלִינָה הִיא חַיִּים,
 כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר עֵץ חַיִּים הִיא לְמַתְזַקִּים בָּהּ,
 וְהִיא מְרַכְּבָה לְחֲכָמָה.

חַיִּים, מִשּׁוּם שְׂעַל הַחֲכָמָה נִאֲמַר,
 וְהַחֲכָמָה תַּחֲיָה בְּעָלֶיהָ. מִסְתַּכַּל לְמַעְלָה
 לְאִם הַעֲלִינָה וְנִקְשֵׁר בְּיַרְדְּ שְׂמַאֲל
 וְחוּתָם כּוּ מְזוּנֹת. יו"ה פְּנָה לְמַעְרַב,
 בְּצַדִּיק שְׂהִיא עֲרוּב, שְׂשָׁם מִתְעַרְבִים כָּל
 הַחֲלִילֹת, וְנִכְלָל בְּשִׁמוּנָה עֲשֵׂרָה אוֹתִיּוֹת,
 שְׂהִם: יֵה"ו הו"י וי"ה חִי"ו וְה"י. אֵלוּ
 הֵן שְׂמוּנָה עֲשֵׂרָה אוֹתִיּוֹת שְׂבָהֵן חִי

מַלְכוּת תִּפְּנֵן ה', וּבִה אֶתְקַרֵי יְהו"ה בְּשִׁלְמוֹ,
 שְׁבַעַה זְמַנִּין אֶתְקַרֵיאת בְּה, יְהו"ה
 יְהו"ה יְהו"ה יְהו"ה יְהו"ה יְהו"ה יְהו"ה, וְאִית
 בְּהוֹן כ"ח אֶתְוֹן דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (במדבר יד יז) וְעַתָּה
 יְגַדֵּל נָא כ"ח יְהו"ה, וּבְאֵלִין שְׁבַעַה שְׁמָהוֹן
 אֶתְקַרֵיאת הִיא בַת שְׁבַע, וְעַלֵייהו אֶתְמַר (תהלים
 קיט קסח) שְׁבַע בַּיּוֹם הַלְלֵתִיךָ.

י"ה תִּלְתִּין וּתְרִין זְמַנִּין בַּתְּלָתִין וּתְרִין אֱלֹהִים,
 אִינוֹן ל"ב גְּתִיבוֹת חֲכָמָה א' עִם י"ה אִי"ה
 מְקוֹם כְּבוֹדוֹ.

וְהַמְשַׁכְּלִים אִינוֹן הֵיכְלִין וְצִיּוּרִין דְּגִנְתָּא דְּעָדוֹן,
 בְּלָתוּ מְצִיּוּרִין וּמְרוּקְמִין בְּאֶתְוֹן.

א צִיּוּרָא דְּהֵיכְלָא גְּנִיזָא דְּאִיהִי אָנְכִי, דְּסָלִיק
 לְחוּשְׁבָן כַּס"א, וְאִיהוּ מְצִיּוּר בְּנִקּוּדִין, דְּאִינוֹן

לשון הקודש

י"ה שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם פְּעָמִים בְּשִׁלְשִׁים
 וּשְׁנַיִם אֱלֹהִים, הֵם ל"ב גְּתִיבוֹת חֲכָמָה,
 א' עִם י"ה – אִיהִ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ.

וְהַמְשַׁכְּלִים – אוֹתָם הֵיכְלוֹת וְצִיּוּרִים
 שֶׁל גֵּן עֵדֶן, כָּלֵם מְצִיּוּרִים וּמְרוּקְמִים
 בְּאוֹתֵינָא.

א – צִיּוּר שֶׁל הֵיכָל גִּנוֹן, שְׁהוּא אָנְכִי,

מַלְכוּת שָׁם ה', וּבִה נִקְרָא יְהו"ה
 בְּשִׁלְמוֹת, שְׁבַע פְּעָמִים נִקְרָאָה בְּה:
 יְהו"ה יְהו"ה יְהו"ה יְהו"ה יְהו"ה יְהו"ה
 יְהו"ה, וְיֵשׁ בְּהֵם כ"ח אוֹתֵינָא, שְׁנַאֲמַר
 בְּהֵם (במדבר יד) וְעַתָּה יְגַדֵּל נָא כ"ח יְהו"ה,
 וּבְאֵלוּ שְׁבַעַה הַשְּׁמוֹת הִיא נִקְרָאת בַת
 שְׁבַע, וְעַלֵיהֶם נֶאֱמַר שְׁבַע בַּיּוֹם הַלְלֵתִיךָ.

כְּכַבֵּיאַ דְנִהְרִין בְּרְקִיעָא וּבַחֹן מְצוּיָרִין נְשַׁמְתִּין
וְרוּחִין וְנַפְשִׁין דְּצַדִּיקֵיא.

וְצִיּוּרָא דִּילִיה פְּגוּזָא דָא אַ דָא אִיהִי דִּיוֹקְנָא
דְקַמִּין. דְאִיהוּ נִיצוּץ וְרְקִיעַ, נִיצוּץ
אִיהוּ פְּכָב, וְעַלִּיה אֶתְמַר (במדבר כד יז) דְרַךְ פְּכָב
מִיַּעֲקֹב, רְקִיעַ וְקַם שֵׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל, נִיצוּץ אִיהוּ פְּכָב
חֲמָה דְנִהְרָא בְּרְקִיעָא, עֲטָרָה עַל רִישִׁיה, לְתַתָּא
אֶתְפַּלֵּג אַ פְּגוּזָא דָא אַ סִיחָרָא דְתַחֲוֹת רְקִיעַ
וְתַרְוֵיהּ פְּצִיּוּרָא דָא = ((פַּד יִיתִי סְמָא"ל
לְאַסְתַּבְּלָא בָּהּ לְתַתָּא אֶסְתַּבְּלַת לְעִילָא, וְאַתְכַּסִּיאַת
אַנְפָּהָא מִנִּיה, וְהַדְרַת אַנְפָּהָא מִנִּיה לְתַתָּא, וְאִיהִי
אַתְרַחְקָא מִנִּיה.

בְּתַהוּא זְמָנָא, תְקַעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפֵר בַּכֶּסֶה לְיוֹם
חֲגִינוּ (תהלים פא טז), בְּאֵן יִרְחָא, בִּירְחָא

לשון הקודש

חֲמָה שְׁמַאִיר בְּרְקִיעַ, וְעֲטָרָה עַל רִאשׁוּ
לְמִטָּה נְחָלֵק אַ כְּזוּה: א, לְבָנָה שְׁמַתַּחַת
הַרְקִיעַ, וּשְׁנֵיהֶם פְּצִיּוּרָא זֶה: ((
כְּשֵׁיבָא סְמָא"ל לְהַסְתַּבְּלָא בָּהּ לְמִטָּה,
מִסְתַּבְּלַת לְמַעְלָה וּמִכַּסָּה אֶת פְּנִיָּה
מִמְּנֹו, וּמַחְזִירָה פְּנִיָּה מִמְּנֹו לְמִטָּה, וְהִיא
מִתְרַחֶקֶת מִמְּנֹו.

בְּאוֹתוֹ זְמַן, תְקַעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפֵר בַּכֶּסֶה

שְׁעוּלָה לְחַשְׁבוֹן כְּס"א, וְהוּא מְצִיר
בְּנִקְדוּת, שְׁהֵם כְּבוֹכָבִים שְׁמַאִירִים
בְּרְקִיעַ, וּבְהֵם מְצִירוֹת נְשַׁמוֹת וְרוּחֹת
וְנַפְשוֹת שֶׁל הַצַּדִּיקִים.

וְצִיּוּרָא שְׁלוֹ כְמוֹ זֶה: א. זוּהִי דְמוּת הַקַּמִּין
אֲשֶׁר הוּא נִיצוּץ וְרְקִיעַ. הַנִּיצוּץ הוּא כּוֹכָב,
וְעַלִּיו נֶאֱמַר דְרַךְ כּוֹכָב מִיַּעֲקֹב. רְקִיעַ -
וְקַם שֵׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל. נִיצוּץ הוּא כּוֹכָב

דַּאתְכִסְיָא בִּיהַ סִיְהָרָא, וּמָאן הוּא דְמְכִסִּי עֲלָה
 יְהו"ה, דְּכֵן סָלִיק אַ בְּחֻשְׁבֹן, י' לְעִילָא י' לְתַתָּא ו'
 בְּאַמְצַעִיתָא, וְאִיהוּ נָטִיר לָהּ, הָדָא הוּא
 דְכַתִּיב (ישעיה מב י) אֲנִי יְהו"ה הוּא שְׁמִי וְכו'.

ב הֵיכְלָא לְנִקּוּדָה, גַּג דִּילָה אִיהוּ רְקִיעַ, וְאִיהוּ
 פֶּתַח - עֲלִיָה אֲתָמַר (תהלים קד ב) נוֹטָה שָׁמַיִם
 בִּירִיעָה, וְאִיהוּ ו' דְמְכִסִּי עַל נִקּוּדָה עֲלָה וְתַתָּא
 וְאַמְצַעִיתָא, פְּגוּזָא דָא ו' (נ"א א) (נ"א ב).

צ תְּרִין נִצּוּצוֹת דְּאֵת צ אֵינוֹן צַר"י, תְּרִי רֵאשִׁין
 דְּצ אֵינוֹן תְּרִין דְּע'.

ש אֵית לָהּ תְּלַת רֵאשִׁין, וְאַנוֹן סְגוּל, וְאַנוֹן תְּלַת
 נִקּוּדִין שְׁר"ק. ז (נ"א ו') רֵישָׁא דִּילָה חֲל"ם חִיר"ק
 שוּר"ק בּו', קוּצָא מְלָנָא חִיר"ק קוּצָא דְּאֵת ג',
 וְכִלָּא אֲתֵרְמִיז בְּאֵת א, נִקּוּדָה לְעִילָא חֲל"ם נִקּוּדָה

לשון הקודש

העליונה והתחתונה והאמצעית, כמו זה:
 ו' (א) (ב) צ - שני ניצוצות של האות צ' הם
 צירי. שני הראשים של צ' הם שנים של
 ע'.

ש - יש לה שלשה ראשים, והם סגו"ל,
 והם שלש נקודות שר"ק, ז' (א) הראש
 שלה חל"ם חיר"ק שור"ק בּו', קוּץ
 מבפנים, חיר"ק קוּץ של אות ג', והכל

ליום חגנו. באיזה חדש? בחדש שבו
 מתבססה הלבנה. ומי הוא שמבססה עליה?
 יהו"ה, שכן עולה א בחשבון: י' למעלה,
 י' למטה, ו' באמצע, והוא שומר אותה.
 זהו שכתוב אני ה' הוא שמי וכו'.

ב - היכל לנקודה, הגג שלה הוא רקיע,
 והיא פתח - עליו נאמר נוטה שמים
 ביריעה, והוא ו' שמבססה על הנקודה

לַתָּא חִיר"ק בְּאַמְצְעִיתָא שׁוּר"ק פְּגוּוֹנָא דָּא וְ:
 וְעוּד תִּירִין נְקוּדִין דָּאֵת אַ אינון צִר"י, וְאינון שְׁב"א,
 וְאינון בְּדִיוֹקְנָא אַחְרָא אַ, פְּגוּן י' לְעִילָא, וְ:
 בְּאַמְצְעִיתָא, ד' לַתָּא, א (נ"א ד) אִיהוּ קוּצָא
 לְעִילָא, קוּצָא לַתָּא, קוּצָא בְּאַמְצְעִיתָא, וְאִיהוּ
 סְגוּ"ל וְאִיהוּ שׁוּר"ק תֵּלַת נְקוּדִין, פְּלָא אִיהוּ אַ,
 אַתְוּוֹן אַחְרֵינִין חֵיבְלִין וְכַסּוּיִין לְאַלִין אַתְוּוֹן, וְכִלָּא
 אִיהוּ מְרוּקָם (דף טו ע"א) וְמִצְוִיר בְּכַרְסִיאַ, ו' שִׁית
 דְּרֵגִין לְכַרְסִיאַ, ס' שְׁתֵּין גְּלַגְלוֹי דְּכַרְסִיאַ, דְּאַתְוּוֹן
 דְּאוּרִיתָא אַתְמַר בְּהוּן אִין מוּקְדָם וּמְאוּחַר
 בְּתוֹרָה, אַבְל בְּכַרְסִיאַ בְּלָהוּ מִתְתַקְנָן בְּדָקָא יָאוּת,
 וְרִזָּא דָּא לְחַכְמֵי לְבָא אַתְמַסַּר.

דְּבַר אַחַר וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהַרוּ, אֵלִין אִינוּן אַתְוּוֹן,
 דְּהוּהוּ לֹון שְׁכַל לְאַעְלָא קְדָם מְלָבָא, פֶּל חַד

לשון הקודש

- היכלות וכסויים לאותיות הללו, והכל
 מרקם ומציר בפסא. ו' - שש דרגות
 לפסא. ס' - ששים גלגלי הפסא.
 שאותיות התורה נאמר בהן, אין מקדם
 ומאחר בתורה, אבל בפסא - כלם
 מתקנים פראוי, וסוד זה נמסר לחכמי
 לב.

ענין אחר, והמשבלים יזהרו - אלו הם

נרמו באות א'. נקדה למעלה - הל"ם,
 נקדה למטה - חיר"ק, באמצע - שור"ק,
 כמו זה: ו ועוד שתי נקודות של אות א',
 הם ציר"י והם שְׁב"א, והם בדמות אחרת
 א, כמו י' למעלה, ו' באמצע, ד' למטה.
 א (ט) היא קוץ למעלה, קוץ למטה, קוץ
 באמצע, והוא סגו"ל והוא שור"ק שלש
 נקודות, הכל הוא א. האותיות האחרות

על תקוניו, מסטרא דגבורה עאלו בלהו למפרע,
 בגין דאיהי דרועא שמאלא תשרי, ודא איהו
 בראשי"ת ב"א תשרי, בגין דבמדת הדין אתברי
 עלמא, ובגין דא עאלו למפרע, והא אוקמוהו
 דבימינא אתברי עלמא, וביה עאלו אתון בסדרן,
 ורוא דמלה אמרתי עולם חסד יבנה (תהלים פט ג.), ובגין
 דא בד עאלו אתון למפרע, ומנייהו בסדרן, לא
 בעא קודשא ברוך הוא למברי בהון עלמא, עד
 דשתף לון בימינא ושמאלא וברא בהון עלמא.

נטל א"ב מכסדרן, ונטל תשרי מלמפרע, ושתף
 בהון את י' מן שמייה, וברא בהון עלמא,
 בגין דיתקיים בניינא, ואינון אב"י תשרי, אב"י
 א"שר בידו נפש כל ח"י, ת' תורת יהו"ה תמימה,
 ש' שבת, ר' ראשית חכמה יראת יי', ובכלהו לא

לשון הקודש

האותיות למפרע, ומדום בסדרן, לא רצה
 הקדוש ברוך הוא לברא בהן את העולם,
 עד ששתף אותן בימין ובשמאל וברא
 בהן את העולם.

נטל א"ב מכסדרן, ונטל תשרי
 מלמפרע, ושתף בהן האות י' משמו,
 וברא בהם את העולם כדי שיתקיים
 הבנין, והם אב"י תשרי. אב"י – א"שר
 בידו נפש כל ח"י, ת' – תורת ה' תמימה,

אותיות, שהיה להם שכל להכנס לפני
 המלך כל אחת על תקונתה. מצד של
 גבורה נכנסו בלן למפרע, משום שהיא
 זרוע שמאל תשרי, וזה בראשי"ת –
 ב"א תשרי, בגלל שבמדת הדין נברא
 העולם, ומשום זה נכנסו למפרע, והרי
 פרשוהו שבימין נברא העולם ובו נכנסו
 אותיות בסדרן, וסוד הדבר – אמרתי
 עולם חסד יבנה. ולכן בשנכנסו

בָּעֵא לְמַתְחַל אֶלֶּא בְּאֵת ב', בְּגִין דְּאִיהוּ בְּגִין אָב,
 בְּנִינָא דְעֵלְמָא, וּבֵה שְׂאֲרֵי לְמַתְחַל, בְּגִין דְּבֵה
 עֲתִיד לְמַבְנֵי יְרוּשָׁלַם, בְּמָה דְאֵת אָמַר (תהלים קמז ב)
 בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְהו"ה, דְּאִם יְהו"ה לֹא יִבְנֶה בֵּית
 שְׂוֵא עֲמְלוֹ בּוֹנֵיו בּוֹ (שם קכו א), וּבְנִינָא דְאֲוִרִיתָא
 וּדְעֵלְמָא בְּאֵת ב' עֲתִידָה לְמַבְנֵי, וְעֵלָה קִיּוּמָא
 עֵלְמָא, וּבְהֵהוּא זְמַנָּא דְאֵתְבְּנִיַּאת בְּאֵלוֹ בְּהֵהוּא
 זְמַנָּא יִתְבְּרֵי עֵלְמָא וְיִתְבְּנֵי, וְדֵא בְּרֵאשִׁית בְּרֵא
 אֱלֹהִים, אֲבָל כִּד חֲרַב בֵּית רֵאשׁוֹן בְּאֵלוֹ הָוָה
 עֵלְמָא תְּהוּ וּבְהוּ, וְדֵא אִיהוּ וְהָאָרֶץ הִיִּתְהָ תְּהוּ
 מִיָּד דְּאֵתְבְּנִיַּאת וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר, בְּגִין דְּכָל
 אֵתְנוֹן נְהִירִין בְּהָ, וְאָפּ עַל גַּב דְּאֹר הוּא א, אֹר
 דִּילִיָּה דְנִהָרָא בְּהָ בַּחֲמֵשׁ נְהִירִין דְּאֵינוֹן ה'
 עֵלְאָה דְשִׁמְא קְדִישָׁא.

לשון הקודש

שְׂפָאוֹתוֹ זְמַן יִפְרָא הָעוֹלָם וַיִּבְנֶה. וְזֵה
 בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים. אֲבָל כִּשְׂחַרְב
 בֵּית רֵאשׁוֹן, בְּאֵלוֹ הִנֵּה הָעוֹלָם תְּהוּ וּבְהוּ,
 וְזֵהוּ וְהָאָרֶץ הִיִּתְהָ תְּהוּ מִיָּד שְׁנַבְּנִית,
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר, מִשׁוּם שְׂכָל
 הָאוֹתִיוֹת מְאִירוֹת בְּהָ. וְאָפּ עַל גַּב שְׂאוֹר
 הוּא א - הָאוֹר שְׂלֹו שְׂמַאִיר בְּהָ ב'
 בְּחֲמֵשָׁה אוֹרוֹת, שְׁהֵם ה' עֲלִיוְנָה שְׂל
 הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ.

ש' - שְׂפָת, ר' - רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת
 ה'. וּבְכֻלָּם לֹא רִצָּה לְהִתְחִיל אֶלֶּא בְּאוֹת
 ב', מִשׁוּם שֶׁהוּא בְּגִין אָב, בְּגִין הָעוֹלָם,
 וּבֵה הִתְחִיל לְהִתְחִיל, מִשׁוּם שְׂפָה עֲתִיד
 לְבָנוֹת יְרוּשָׁלַם, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר בּוֹנֵה
 יְרוּשָׁלַם יְהו"ה. שְׂאִם יְהו"ה לֹא יִבְנֶה
 בֵּית שְׂוֵא עֲמְלוֹ בּוֹנֵיו בּוֹ. וּבְגִין הַתּוֹרָה
 וְהָעוֹלָם בְּאוֹת ב' עֲתִיד לְהִבְנוֹת, וְעֵלָה
 קָמַם הָעוֹלָם, וּבְאוֹתוֹ זְמַן שְׁנַבְּנִית, בְּאֵלוֹ

ג עמוּדָא דְסַמְיָךְ בֵּיתָא, דְאִיהוּ גְמִילוֹת חֲסָדִים
טוֹבִים, אִיהוּ סַמְיָךְ לְד דְאִיהוּ דְלָ"ת, וּבָאן אַתְר
סַמְיָךְ לָהּ בְּגֵלוֹתָא, א' סַמְיָךְ וְנִהִיר לְב', ג' גְמִיל
חֲסֵד עִם ד', וּבְמֵאֵי, ג' אִיהִי גִלְגַּל, וּבָהּ כָּל אַתְוּוֹן
מִתְגַּלְגַּלִּין בְּכַמְּהָ גְלִילֵי וְדִדְהָבָא, חֲדָא הוּא דְכְּתִיב
(שיר ה יד) יָדִיו גְלִילֵי זָהָב מִמְּלָאִים בִּתְרִשִׁישׁ, מֵאֵי
בִּתְרִשִׁישׁ אֶלָּא בִּתְרֵי שֵׁשׁ, וְאִינוּן בִּתְרִין דְרוּעִין
גְּדוּלָה גְבוּרָה, דְבְּהוֹן שְׁרֵי אֲוִרֵיתָא בְּב', וּבְהוֹן שִׁית
פְּרָקוֹן, דְאִינוּן ו' אַתְוּוֹן בְּרֵאשִׁית, דְכְּלִילָן בְּעַמּוּדָא
דְאֶמְצָעֵיתָא דְאִיהוּ ו', וְעֲלִיָּה אֶתְמַר (דברים לג כא) וַיֵּרָא
רֵאשִׁית לוֹ, לוֹ לְאֵת ו', כִּי שָׁם חֲלָקַת מְחוּקָק סְפוּן.

ד דְּלֵת דְּבֵיתָא דִירוּשָׁלַם, ו עַמּוּדָא דְסַמְיָךְ לְדָלֵת
(נ"א לֵב'), וְאִיהִי דְּלֵת דְּתִרִין תְּרַעִין, דְאֶתְמַר
בְּהוֹן (תהלים קיח יט) פִּתְחוּ לִי שַׁעְרֵי צְדָק, וּבְגִין דָּא אִית

לשון הקודש

שש, והם בשתי זרועות – גדלה וגבורה,
שִׁבְהֵן מִתְחִילָה הַתּוֹרָה בְּב', וּבְהֵן שֵׁשׁ
פְּרָקִים, שֶׁהֵם שֵׁשׁ אוֹתוֹת בְּרֵאשִׁית
שְׁבִלּוֹלוֹת בְּעַמּוּד הָאֶמְצָעִי שֶׁהוּא ו',
וְעֲלִיו נֶאֱמַר וַיֵּרָא רֵאשִׁית לוֹ, לוֹ – לְאוֹת
ו', כִּי שָׁם חֲלָקַת מְחוּקָק סְפוּן.

ד' – הדלת של הבית של ירושלים, ו' –
העמוד שסמוך לדלת «ב», והיא דלת של

ג – העמוד שתומך את הבית, שהוא
גְמִילוֹת חֲסָדִים טוֹבִים, הוּא תוֹמֵךְ אֵת ד'
שֶׁהוּא דְלָ"ת, וּבְאִינָהּ מְקוּם סוֹמֵךְ אוֹתוֹ?
בְּגֵלוֹת. א' תוֹמֵךְ וּמֵאִיר לְב', ג' גּוֹמֵל
חֲסֵד עִם ד', וּבְמָה? ג' הוּא גִלְגַּל, וּבָהּ כָּל
הָאוֹתוֹת מִתְגַּלְגַּלוֹת בְּכַמְּהָ גְלִילֵי זָהָב.
וְהוּ שְׁכֵתוֹב יָדָיו גְלִילֵי זָהָב מִמְּלָאִים
בִּתְרִשִׁישׁ. מַה זֶה בִּתְרִשִׁישׁ? אֶלָּא בִּתְרֵי

לְדַלֵּת תְּרִין גַּגִּין, וְאֵינֹן תְּרִין דְּרוּעִין, בְּלֹא ו' וְאֵינֹן שִׁית פְּרָקִין, אִיהִי דְלֵת וְדֵא אִיהוּ (שם קיג ו) דְּלוּתִי וְלִי יְהוּשִׁיעַ, וְאֵת ד' אִיהִי דְרוּעָא דְאִית בֵּיה תְּרִין אַמִּין, ה' שְׁלִימוֹ דְתְרִין דְרוּעִין וְגוּפָא דְאִיהִי בְּלֹא דְתֵלֵת אַבְחָן, ו' יְחוּדָא שְׁלִימוֹ דְאֵת ד' דְאִיהִי סִיחָרָא.

כִּד נָהִיר בָּה אֶתְמַר בָּה (ישעיהו ל כו) וְהָיָה אֹר הַלְבָנָה כְּאֹר הַחֲמָה, וְאֹר הַחֲמָה יְהִיָּה שְׁבַעֲתִים כְּאֹר שְׁבַעֲת הַיָּמִים, וְדֵא שְׁלִימוֹ דְחֲמָה וְסִיחָרָא דְאֵינֹן ה"ה, בְּגִין דְאִיהוּ ז' כְּלִיל י"ו, וּבְגִין דֵּא אִיהוּ זְכוּר וְשָׁמּוּר, זְכוּר מְסֻטָּר דְה' עֲלָאָה, שָׁמּוּר מְסֻטָּר דְה' תַּתָּאָה.

ח אִית לָה תֵלֵת גַּגִּין, וְאֵינֹן ו' ו' ו' דְכְלִילָן בְּח"י עֲלָמִין, ח' אִיהִי מְכַשֵּׁר חֲלָמִין טָבִין בְּט', וְהָא

לשון הקודש

כְּשִׁמְאִיר בָּה, נֶאֱמַר בָּה וְהָיָה אֹר הַלְבָנָה כְּאֹר הַחֲמָה, וְאֹר הַחֲמָה יְהִיָּה שְׁבַעֲתִים כְּאֹר שְׁבַעֲת הַיָּמִים. וְזוֹ שְׁלָמוֹת שֶׁל חֲמָה וְלִבְנָה שֶׁהֵם ה"ה, מְשׁוּם שֶׁהוּא ז' בּוֹלֵל י"ו, וּמְשׁוּם זֶה הוּא זְכוּר וְשָׁמּוּר. זְכוּר – מְצַד שֶׁל ה' עֲלִיוֹנָה, שָׁמּוּר – מְצַד שֶׁל ה' תַּחְתּוֹנָה.

ח יֵשׁ לָה שְׁלֹשָׁה גַּגִּוֹת, וְהֵם ו' ו' ו' שְׁבָלוֹלִים בְּח"י עוֹלָמוֹת. ח' הִיא פּוֹתֶרֶת

שְׁנֵי שְׁעָרִים, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם פָּתְחוּ לִי שְׁעָרֵי צְדָק, וּמְשׁוּם זֶה יֵשׁ לְדַלֵּת שְׁנֵי גַּגִּוֹת, וְהֵם שְׁתֵּי זְרוּעוֹת, בְּלֹא ו', שֶׁהֵם שְׁשֵׁה פְּרָקִים, הִיא דְלֵת, וְנָהוּ דְלוּתִי וְלִי יְהוּשִׁיעַ. וְאוֹת ד' הִיא זְרוּעַ שְׁנֵי בָּה שְׁתֵּי אַמּוֹת. ה' – שְׁלָמוֹת שֶׁל שְׁתֵּי זְרוּעוֹת וְגוּף, שֶׁהִיא כְּלָל שֶׁל שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת. ו' – יְחוּד שְׁלָמוֹת שֶׁל אוֹת ד', שֶׁהִיא הַלְבָנָה.

אוֹקְמוּהוּ חֲלֵמָא טָבָא מְסֻרָא דְאֵת ט', דְאִיהִי
 סְחֹר לָהּ, כְּמָה דְאוֹקְמוּהוּ חֲלֵמָא טָבָא חֲזִיתָ, וְדַאי
 מִתְּפִן קָא אֲתִיָא, בְּנִין דְאֵת ט' אִיהִי סְפִירָה
 תְּשִׁיעָא מֵעֵילָא לְתַתָּא, ח' סְפִירָה תְּמִינָא מִתְּתָא
 לְעֵילָא, ח' (דף טז ע"ב) מְסֻרָא דְאֵת א', י' סְפִירָה
 עֲשִׂירָא, עֲשִׂירִית הָאִיפָה, פֶּד נְחִית ח' לְגַבְהָ
 אֲתַעְבִּידַת ח"י, וְאֵת י' פֶּד סְלָקָא בְּכ' אֲתַקְרִיאַת
 כְּתָר עֲלָאָה, וְעֵלִיָה אֲתַמַּר כְּתָר יִתְנֹו לָךְ, יְהו"ה
 אֱלֹהֵינוּ אָבָא וְאִמָּא, מְלָאכִים הֵמוּנֵי מֵעֲלָה אֲלִין
 נְשַׁמְתִין דְאֵינוּן מְלָאכִים מְסֻרָא דְמַלְכוּת, יַחַד
 כָּלָם קְדוּשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁוּ, קְדוּשָׁה וְדַאי אִיהִי
 שְׂכִינְתָא, לָךְ יִשְׁלֹשׁוּ אֵינוּן תְּלַת אַבְהָן דְאֵינוּן
 קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ, יְהו"ה עֲבָאוֹת מְאִי עֲבָאוֹת אֲלִין
 תְּרִין נְבִיאֵי קְשׁוּט, מְלָא כָּל דָּא צְדִיק, הָאָרְץ

לשון הקודש

חלומות טובים בט', וְהָרִי פְּרִשׁוּקָה, שְׁחֵלּוּם טוֹב מְצַד שֶׁל הָאוֹת ט', שְׁהִיא סְבִיב לָהּ, כְּמֹו שְׂבָאֲרוּהוּ, חֵלּוּם טוֹב רְאִיתָ – וְדַאי מִשָּׁם זֶה בָּא. מִשּׁוּם שְׂאוֹת ט' הִיא סְפִירָה תְּשִׁיעִית מְלַמְעָלָה לְמַטָּה, ח' סְפִירָה שְׂמִינִית מְמַטָּה לְמַעְלָה, ח' מְצַד שֶׁל אוֹת א', י' סְפִירָה עֲשִׂירִית, עֲשִׂירִית הָאִיפָה. כְּשִׁינְרְדַת ח' אֲלֵיָהּ, נְעִשִׁית ח"י, וְהָאוֹת י' כְּשִׁעוּלָה עִם כ',

נִקְרְאוֹת כְּתָר עֲלִיוֹן, וְעֵלִיו נֶאֱמַר כְּתָר יִתְנֹו לָךְ יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ, אָבָא וְאִמָּא, מְלָאכִים הֵמוּנֵי מֵעֲלָה – אֵלוּ נְשַׁמּוֹת שְׁהֵן מְלָאכִים מְצַד הַמַּלְכוּת, יַחַד כָּלָם קְדוּשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁוּ, קְדוּשָׁה וְדַאי שְׂהִיא שְׂכִינְתָה, לָךְ יִשְׁלֹשׁוּ – אֵלוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת שְׁהֵם קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ, יְהו"ה עֲבָאוֹת, מָה זֶה עֲבָאוֹת? אֵלוּ שְׁנֵי נְבִיאֵי אֲמַת. מְלָא כָּל – זֶה צְדִיק. הָאָרְץ כְּבוֹדוֹ – זֶה שְׂכִינְתָה,

כְּבוֹדוֹ דָּא שְׂכִינְתָּא דְאִיהִי קְדוּשָׁה, דְעָלָה אֶתְמַר
אִין קְדוּשָׁה פְּחוּת מֵעֲשָׂרָה, וְדָא אִיהוּ כ' כְּתָר.

ל, וַיַּחֲלוּם וְהִנֵּה סָלַם מְצַב אַרְצָה (בראשית כח יב).
דָּא שְׂכִינְתָּא תַתָּא, וְרֵאשׁוּ מַנְיַע הַשְּׂמִימָה
דָּא שְׂכִינְתָּא עֲלָא, וְהִנֵּה מְלֹאכֵי אֱלֹהִים דָּא
מ', עוֹלָיִם בְּל' וַיּוֹרְדִים בְּנ', דְאֶתְמַר בְּה (ישעיה יד
יב) אִיךְ נִפְלְתָּ מִשָּׁמַיִם הִילַל בֶּן שָׁחַר, אֶתְמַר בִּיה
וַיּוֹרְדִים בּוּ.

אַבְל בְּס', בְּה סְלָקוּן, בְּגִין דְאִיהִי סְנָה, אִיהִי
ס"ל לְסִלְקָא בְּל', ע בְּה מִסְתַּבֵּל וּבִיה
מְצַפָּה, וְרִזָּא דְמִלָּה וְכָל עֵין לְךָ תְצַפָּה, פ, בְּה
כָּל לְשׁוֹן לְךָ תִּשְׁבַּח, בְּזִמְנָא דְסָלִיק לְאַתְרֵיהּ, וְכִי
כַעַן לֹא מִשְׁבַּחִין לִיהּ כָּל לְשׁוֹן, לֹא, עַד דִּיתְקַיִים
קְרָא (זכריה יד ט) וְהָיָה יְהוָה לְמִלְךָ, לְמִלְךָ וְדָאֵי בְּאֵת

לשון הקודש

בו.

אַבְל בְּס', בְּה עוֹלָיִם, מְשׁוּם שְׁהִיא סְנָה,
הִיא סְלָ"ם לְעֵלוֹת בְּל'. ע – בְּה מִסְתַּבֵּל
וּבּוּ מְצַפָּה. וְסוּד הַדְּבָר – וְכָל עֵין לְךָ
תְצַפָּה. פ – בְּה כָּל לְשׁוֹן לְךָ תִּשְׁבַּח,
בְּזִמְן שְׁעוּלָה לְמְקוּמוֹ. וְכִי כַעַת לֹא
מִשְׁבַּחִים אוֹתוֹ כָּל לְשׁוֹן? לֹא, עַד
שִׁיתְקַיִם הַכְּתוּב וְהָיָה ה' לְמִלְךָ, לְמִלְךָ

שְׁהִיא קְדוּשָׁה שְׁעוּלָה נְאָמַר, אִין קְדוּשָׁה
פְּחוּת מֵעֲשָׂרָה. וְהוּ כ' כְּתָר.

ל – וַיַּחֲלוּם וְהִנֵּה סָלַם מְצַב אַרְצָה – זו
הַשְּׂכִינָה הַתַּתְּחוּנָה, וְרֵאשׁוּ מַנְיַע
הַשְּׂמִימָה – זו הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה, וְהִנֵּה
מְלֹאכֵי אֱלֹהִים – זֶה מ', עוֹלָיִם בְּל'
וַיּוֹרְדִים בְּנ', שְׁנָאֵמַר בְּה אִיךְ נִפְלְתָּ
מִשָּׁמַיִם הִילַל בֶּן שָׁחַר. נְאָמַר בּוּ וַיּוֹרְדִים

ל', וּבַהֲהוּא זְמַנָּא יִתְקַיִים כָּל פֶּה וְכָל לָשׁוֹן יִתְנוּ
הֶדְר לְמַלְכוּתָךְ.

צ בַּהֲהוּא זְמַנָּא אֶתְמַר בְּה (משלי יד לד) צְדָקָה תְרוּמָם
גוֹי, וְלִית צְדָקָה אֶלָּא צְלוּתָא הָא אוּקְמוּהוּ,
וְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה דְנַחְתָּא לְגַבֵּי צְדָק וְאֶתְעִבִידת
צְדָקָה, וְאֶתְפְּלִיל י"ה בְּתַרְוֵיהוּ בְּצַדִּיק וְצְדָקָה, ק
בַּהֲהוּא זְמַנָּא יִסְלַקוּן לִיה קָלִין דְּצְלוּתִין קָלִין
דְּאוּרֵייתָא, וּבַהֲהוּא זְמַנָּא יְהִי הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב.

ר רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הִנָּם וְלִירוּשָׁלַם מִבֶּשֶׁר אֶתְן
(ישעיה מא כז). ש בַּה שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וְלִקְרוֹב
אָמַר יְהו"ה וּרְפָאתֵינוּ (שם נז יט), לְרַחוּק שְׁנַתְקַרְב, וְלִקְרוֹב קְרוֹב
(נ"א דְרַחוּק רַחוּק) הָיָה. ת בַּה (איכה ד כב) תַּם
עֲוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן, לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתְךְ. (דף יז ע"א).

לשון הקודש

וּדְאִי בְּאוּת ל', וּבְאוּתוֹ זְמַן יִתְקַיִים כָּל פֶּה וְכָל לָשׁוֹן יִתְנוּ הֶדְר לְמַלְכוּתָךְ.
צ - בְּאוּתוֹ זְמַן נְאֻמַר בְּה צְדָקָה תְרוּמָם גוֹי, וְאִין צְדָקָה אֶלָּא תַפְלָה, הָרִי פְרָשׁוּהוּ, וְהִיא אִם הַעֲלִינָה שְׂוִירְדַת אֶל הַצְדָק וְנַעֲשִׂית צְדָקָה, וְנִכְלָל י"ה בְּשְׁנֵיהֶם, בְּצַדִּיק וְצְדָקָה. ק - בְּאוּתוֹ זְמַן יַעֲלוּ אוּתוֹ הַקּוֹלוֹת שֶׁל הַתְּפִלוֹת, הַקּוֹלוֹת

שֶׁל הַתּוֹרָה, וּבְאוּתוֹ זְמַן יְהִיֶה הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב.
ר - רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הִנָּם וְלִירוּשָׁלַם מִבֶּשֶׁר אֶתְן. ש - בַּה שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וְלִקְרוֹב אָמַר יְהו"ה וּרְפָאתֵינוּ. לְרַחוּק שְׁנַתְקַרְב, שְׁקָרוֹב קְרוֹב (שְׁרַחוּק רַחוּק) הָיָה. ת - בַּה תַּם עֲוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתְךְ.

הקדמה אחרת לתקוני הוזהר

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים וְגוֹמֵר, כְּתִיב (דניאל יב ג)
 הַמְּשֻׁבָּלִים יִזְהָרוּ בְּזֹהַר הַרְקִיעַ וְגוֹמֵר,
 אֵלֶיךָ אֵינֶנּוּ רַבֵּי שְׂמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְחִבְרִי, רַבֵּי אֶלְעָזָר
 בְּרִיה, וְרַבֵּי אַבָּא, וְרַבֵּי יוֹסִי, וְרַבֵּי חִיָּיא, וְרַבֵּי יִצְחָק,
 וְשָׂאֵר תַּבְּרֵיא, דְּאֲזַדְּתֵרוּ זְהִירוּ לְעִילָא בְּזֹהַר הַרְקִיעַ,
 מֵאֵי בְּזֹהַר, אֶלָּא כִּד עָבְדוּ הָאֵי חֲבוּרָא, אֲסִתְפְּמוּ עֲלֵיהּ
 לְעִילָא, וְקָרְאוּ לֵיהּ סֵפֶר הַזֹּהַר, וּמְצַדִּיקֵי תְּרַבִּים בֵּיהּ
 יְהוֹן נְפִישֵׁין כְּכֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד, דְּלֹא אֶתְחַשִּׁיד
 נְהוּרָא דְלַחוּן לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֲלָמִין, בְּתַהוּא זְמַנָּא
 דְּאֶתְחַבֵּר הָאֵי חֲבוּרָא, רְשׁוּתָא אֶתְיָהִיב לְאַלְיָהּוּ
 לְאַסְכְּמָא עֲמַהוֹן בֵּיהּ, וְלִכְל מְאָרֵי מְתִיבְתָא דְלְעִילָא
 וְתַתָּא, וְכָל חֵילִין דְּמִלְּאָבִין עֲלָאִין, וְנִשְׁמַתִּין עֲלָאִין,
 לְמַהוּי עֲמַהוֹן בְּאַסְכְּמוּתָא וְרַעוּתָא בְּתַרָּא.

לשון הקודש

הוזהר. ומצדיקי הרבים בו יהיו רבים
 ככוכבים לעולם ועד, שלא יחשיד האור
 שלהם לעולם ולעולמי עולמים. באותו
 זמן שהתחבר החבור הזה, נתנה רשות
 לאליהו להסכים עמם בו, ולכל בעלי
 הישיבה שלמעלה ולמטה וכל חילות
 המלאכים העליונים, ונשמות עליונות,
 להיות עמם בהם בהסכמה ורצון כאחד.

הקדמה אחרת לתקוני הוזהר
בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים וְגוֹמֵר. כתוב
 המשבליים יזהרו בזהר הרקיע וגו', אלו
 הם רבי שמעון בן יוחאי וחבריו - רבי
 אלעזר בנן, ורבי אבא ורבי יוסי ורבי
 חייא ורבי יצחק ושאר החברים,
 שהזיהרו זהר למעלה בזהר הרקיע. מה
 זה בזהר? אלא כשעשו את החבור הזה,
 הסכימו עליו למעלה, וקראו לו ספר

פֶּתַח אֵלֶיהוּ וְאָמַר, רַבּוֹן עֲלַמִּין דְּאַנְתָּ הוּא חָד
 וְלֹא בְּחֻשְׁבֹן, אַנְתָּ הוּא עֲלָאָה עַל כָּל
 עֲלָאִין, סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין, לִית מַחְשְׁבָה
 תְּפִיסָא בְּךָ כָּלֵל, אַנְתָּ הוּא דְאַפִּיקַת עֶשְׂרֵי תְּקוּנִין,
 וְקָרִינָן לֹון עֶשְׂרֵי סְפִירָן, לְאַנְהָא בְּהוֹן עֲלַמִּין
 סְתִימִין דְּלֹא אֲתַגְּלִיין, וְעֲלַמִּין דְּאֲתַגְּלִיין, וּבְהוֹן
 אֲתַכְּסִיאת מִבְּנֵי נְשָׂא, וְאַנְתָּ הוּא דְקָשִׁיר לֹון,
 וּמִיַּחַד לֹון, וּבְנִין דְּאַנְתָּ מְלַגְּאוּ, כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ
 חַד מִן חֲבֵרִיהּ מֵאֲלִין עֶשְׂרֵי, אֲתַחְשִׁיב לִיהּ כְּאֵלוֹ
 אֲפְרִישׁ בְּךָ.

וְאֲלִין עֶשְׂרֵי סְפִירָן אֵינוֹן אֲזֵלִין בְּסִדְרָן, חַד אַרְיָה,
 וְחַד קְצֵר, וְחַד בֵּיעוּנֵי, וְאַנְתָּ הוּא דְאַנְהִיג
 לֹון, וְלִית מָאן דְּאַנְהִיג לָךְ, לֹא לְעִילָא וְלֹא לְתַתָּא
 וְלֹא מִכָּל סְטָרָא, לְבוֹשִׁין תְּקוּנַת לֹון, דְּמַנְיָהוּ
 פְּרַחִין נִשְׁמַתִּין לְבְנֵי נְשָׂא, וּכְמַה גּוֹפִין תְּקוּנַת לֹון,
 דְּאֲתַקְרִיאוּ גּוֹפָא לְגַבֵּי לְבוֹשִׁין דְּמְכַסִּין עֲלִיהוֹן,
 וְאֲתַקְרִיאוּ בְּתַקּוּנָא דָא, חֶסֶד דְּרוּעָא יְמִינָא, גְּבוּרָה
 דְּרוּעָא שְׂמָאלָא, תְּפֹאֲרַת גּוֹפָא, נְעֻחַ וְהוּד תִּרְיִן
 שׁוֹקִין, וְיִסוּד סִימָא דְּגּוֹפָא אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ,
 מְלֻכּוּת פֶּה תּוֹרָה שְׂבָעֵל פֶּה קָרִינָן לִיהּ.

חֲכָמָה מוֹחָא אִיהוּ מִחֲשָׁבָה מְלָגוּ, בִּינָה לְבָא וּבָה
הֵלֵב מִבִּין, וְעַל אֵלִין תִּרִין כְּתִיב (דברים כט
 כח) **הַנְּסֻתָרוֹת לִיהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ, כְּתָר עֲלִיּוֹן אִיהוּ כְּתָר**
מִלְכוּת, וְעֲלִיָּה אֲתָמַר (ישעיהו מו י) **מִגִּיד מִרְאשִׁית**
אַחֲרִית, וְאִיהוּ קַרְקֻפְתָּא דְתַפְלִי, מְלָגוּ אִיהוּ יו"ד
ה"א וַא"ו ה"א, דְּאִיהוּ אֲרַח אֲצִילוֹת, אִיהוּ שְׁקִי
דְּאִלְנָא בְּדְרוּעוֹי וְעַנְפוֹי, כְּמִיָּא דְאַשְׁקִי לְאִלְנָא,
וְאַתְרֵי בְּהֵהוּא שְׁקִי.

רְבוֹן הָעוֹלָמִים, אַנְתָּ הוּא עֵלָת הָעֵלּוֹת, סַפַּת
הַסַּבּוֹת, דְּאַשְׁקִי לְאִלְנָא בְּהֵהוּא נְבִיעוֹ,
וְהֵהוּא נְבִיעוֹ אִיהוּ כְּנִשְׁמַתָּא לְגוֹפָא, דְּאִיהוּ חַיִּים
לְגוֹפָא, וּבְךָ לִית דְּמִיּוֹן וְלִית דְּיוֹקְנָא מִכָּל מַה דְּלָגוּ
וּלְבָר, וּבְרַאת שְׁמִיָּא וְאַרְעָא, וְאַפִּיקַת מְנַהוֹן שְׁמִשָּׂא
וְסִיחָרָא וְכַכְבֵּיָא וּמְזִלִי, וּבְאַרְעָא אֲלָנִין וְדִשְׁאִין
וְנִנְתָּא דְעֶדָן וְעֵשְׂבִין וְחִיוּוֹן וְעוֹפִין וְנוֹנִין וּבְנֵי נָשָׂא,
לְאַשְׁתְּמוֹדְעָא בְּחוּן עֲלָאִין, וְאִיךְ יִתְנַחֲנוּן בְּחוּן
עֲלָאִין וְתַתְּאִין, וְאִיךְ אֲשְׁתְּמוֹדְעָאן מִעֲלָאִי וְתַתְּאִי,
וְלִית דְּיַדְע בְּךָ בְּלָל. (דף יז ע"ב) וּבַר מִינְךָ לִית יְחִידָא
בְּעֲלָאִי וְתַתְּאִי, וְאַנְתָּ אֲשְׁתְּמוֹדְעָא דְחוּן עַל כְּלָא, וְכָל
סְפִירוֹן כָּל חַד אִית לִיה שֵׁם יְדִיע, וּבְחוּן אֲתַקְרִיאוּ

מִלְאָכֵיָא, וְאַנְתָּ לִית לָךְ שֵׁם יְדִיעַ, דְּאַנְתָּ הוּא
 מְמַלְא כָּל שְׂמָחָן, וְאַנְתָּ הוּא שְׁלִימוּ דְכְלָחוּ, וְכַד
 אַנְתָּ תְּסַתְּלַק מִנְהוֹן, אֲשֶׁתְּאַרוּ כְּלָחוּ שְׂמָחָן כְּנוּפָא
 בְּלֹא נִשְׂמַתָּא.

אַנְתָּ חַפִּים וְלֹא בְּחֻכְמָה יְדִיעַ, אַנְתָּ הוּא מִבִּין
 וְלֹא מִבִּינָה יְדִיעַ, לִית לָךְ אַתְר יְדִיעַ
 אֲלֵא לְאַשְׁתְּמוּדְעָא תּוּקְפִיד וְחִילָךְ לְבִנֵי נְשָׂא,
 וְלֹאֲחֻזָּא לֹון אִידְ אַתְנַהִיג עֲלֵמָא בְּדִיעַ וּבְרַחֲמֵי,
 דְּאִינוּן צְדָק וּמִשְׁפָּט, כְּפּוּם עוֹבְדֵיהוֹן דְּבִנֵי נְשָׂא,
 דִּין אִיהוּ גְבוּרָה, מִשְׁפָּט עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, צְדָק
 מְלֻכוּתָא קְדִישָׁא, מֵאֲזֵי צְדָק תְּרִין סְמִי קְשׁוּט,
 הִין צְדָק אֹות בְּרִית, כְּלֵא לְאַחֻזָּא אִידְ אַתְנַהִיג
 עֲלֵמָא, אֲבָל לֹא דְּאִית לָךְ צְדָק יְדִיעַ דְּאִיהוּ דִּין,
 וְלֹא מִשְׁפָּט יְדִיעַ דְּאִיהוּ רַחֲמֵי, וְלֹא מִכָּל אֲלִין
 מִדּוֹת כָּלֵל.

קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדְשׁוּן מְלִין עַל יַדְךָ, דְּהָא
 רְשׁוּתָא אַתְיָהִיב לָךְ לְגַלְאָה רְזִין טְמִירִין עַל
 יַדְךָ, מַה דְּלֵא אַתְיָהִיב רְשׁוֹ לְגַלְאָה לְשׁוּם בְּרַ נֶשׁ
 עַד כְּעוֹן, קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח וְאָמַר, לָךְ יְהוּ"ה
 תְּגִדּוּלָה וְהַגְּבוּרָה וְכוּ' (ד"ה א כט יא), עֲלָאִין שְׁמַעוֹ אִינוּן

דְּמִיכִין דְּחֶבְרוֹן, וְרַעְיָא מְהִימְנָא אֲתַעְרוּ מִשְׁנַתְכוֹן,
 הָקִיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עָפָר (ישעיהו כו יט), אֲלִין אֵינוֹן צְדִיקָא
 דְּאֵינוֹן מִסְטָרָא דְּהָהוּא דְּאֲתַמַּר בָּהּ (שיר ה ב) אֲנִי יִשְׁנָה
 וְלִבִּי עֵר, וְלֹא אֵינוֹן מִתִּים, וּבְגִין דָּא אֲתַמַּר בְּהוֹן
 הָקִיצוּ וְרַנְנוּ וְכוּ, הָקִיצוּ אַנְתְּ וְאַבְהֵן, רַעְיָא מְהִימְנָא
 אֲתַעַר אַנְתְּ וְאַבְהֵן לְאֲתַעְרוּתָא דְּשְׂכִינְתָּא דְּאִיהִי
 יִשְׁנָה בְּגִלוּתָא, דְּעַד כְּעַן צְדִיקָא כְּלָחוּ דְּמִיכִין
 וְשִׁינְתָּא בְּחִזְרִיהוֹן.

מִיָּד יְהִיבַת שְׂכִינְתָּא תְּלַת קָלִין לְגַבֵּי רַעְיָא
 מְהִימְנָא, וְיִימָא לִיהּ קוּם רַעְיָא מְהִימְנָא,
 דְּהָא עֲלָךְ אֲתַמַּר (שיר ה ב) קוֹל דְּדוּדֵי דוּפֶק לְגַבְאֵי
 בְּאַרְבַּע אַתְּוֹן דִּילִיהּ, וְיִימָא בְּהוֹן, פְּתַחֵי לִי אַחֲזִיתִי
 רַעְיָתִי יוֹנְתִי תַפְתִּי, דְּהָא תַם עֲוִינְךָ בַת צִיּוֹן, לֹא
 יוֹסִיף לְהַגְלוּתְךָ (איכה ד כב).

שְׂרָאֲשֵׁי נְמָלָא טָל (שיר ה ב), מַאי נְמָלָא טָל אֲלָא
 אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אַנְתְּ חֲשִׁיבַת
 דְּמִיזְמָא דְּאֲתַחֲרַב בִּי מִקְדָּשָׁא דְּעָאֲלָנָא בְּבִיתָא
 דִּילִי, וְעָאֲלָנָא בְּיִשׁוּבָא, לֹא הָכִי, דְּלֹא עָאֲלָנָא
 כָּל זְמָנָא דְּאַנְתְּ בְּגִלוּתָא, חֲרִי לָךְ סִימְנָא שְׂרָאֲשֵׁי
 נְמָלָא טָל, ה"א שְׂכִינְתָּא בְּגִלוּתָא, שְׁלִימוּ דִּילָהּ

וְחַיִּים דִּילְהּ אִיהוּ טָל, וְדָא אִיהוּ יו"ד ה"א וּא"ו,
 וְה"א אִיהוּ שְׁכִינְתָא דְלֹא מְחוּשְׁבֵן טָל, אֶלָּא יו"ד
 ה"א וּא"ו, דְסְלִיקוּ אֶתְוּוֹן לְחֻשְׁבֵן טָל, דְאִיהוּ
 מְלִיָא לְשְׁכִינְתָא מְנַבְיעוּ דְכָל מְקוּרִין עֲלָאִין, מִיַּד
 קָם רַעֲיָא מְהִימְנָא, וְאַבְתָּן קְדִישׁוֹן עֲמִיָה, עַד פֶּאן
 רִזָּא דִיחֻדָּא, מִכָּאן וְאֵילָךְ פֶּרְשָׁתָא קַדְמָאָה
 דְסִתְרֵי אוּרֵיָתָא.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים,
 סוּד יְהו"ה לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם (תהלים
 כה יד), סו"ד אֵלִין אֵינוֹן שְׁבַעִין אַנְפִּין, דְאֶתְפְּרֵשׁ מִלַּת
 בְּרֵאשִׁית בְּהַאי פֶּרְשָׁתָא.

תְּקוּנַת קַדְמָאָה

בְּרֵאשִׁית, ב' רֵאשִׁית, זֶה הַשְּׁעַר לִיהו"ה צְדִיקִים
 יָבֹאוּ בוֹ (תהלים קיח כ), דָּא אִיהוּ תְרַעָא
 דְצְדִיקֵיָא, דְאִית לוֹן רִשׁוֹ לְאַעְלָא תַמָּן, וְאַחֲרֵיִן
 וְדִלָּא אֵינוֹן (דף יח ע"א) צְדִיקֵיָא, אֶתְדַחֲיוּן מִתַּמָּן, בְּהַ

לשון הקודש

תְּקוּנַת רֵאשׁוֹן

בְּרֵאשִׁית, ב' רֵאשִׁית, זֶה הַשְּׁעַר לְהַ
 צְדִיקִים יָבֹאוּ בוֹ. זֶהוּ שְׁעַר הַצְדִיקִים שְׁנַיִשׁ
 לְהֵם רִשׁוֹת לְהַכְנֵס לְשָׁם, וְאַחֲרֵיִם

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: בְּרֵאשִׁית בְּרָא
 אֱלֹהִים, סוּד יְהו"ה לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ
 לְהוֹדִיעֵם. סו"ד אֵלוֹן הֵם שְׁבַעִים פְּגִים
 שְׁהַתְּפְרֵשָׁה מִלַּת בְּרֵאשִׁית בְּפֶרֶשָׁה הַזֶּה.

רְשִׁימִין וּמְצוּיִירִין וּמִתְחַקְקִין דִּיּוֹקְנִין דְּעֶלְאִין
 וְתַתְּאִין, צִיּוּרָא דְאָדָם רְשִׁימָא תַּמָּן, וְאִיהוּ דְּמֹת
 אָדָם, רְשִׁימָא דְאַרְיָה תַּמָּן לִימִינָא, וְרְשִׁימָא דְשׁוּר
 לְשִׁמְאָלָא, וְרְשִׁימָא דְנִשְׂרָא בְּאַמְצָעִיתָא, וְרֹזָא
 דְּמִלְּהָ וּדְמֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם, וּפְנֵי אַרְיָה אֶל
 תִּימִין לְאַרְבַּעַתֶּם וְכוּ' (יחזקאל א' ט'). לְכֹל חֵיוֹתָא אַרְבַּע
 אַנְפִּין, אֵלִין אַרְבַּע אַתּוּן דְּשִׁמָּא קְדִישָׁא דִּיהו"ה,
 דְּנִהֵיר בְּהוֹן, מְלַכָּא דְּכֹלְהוּ חֵיוֹן דָּא אָדָם, דְּאִיהוּ
 יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, דְּסְלִיק בְּחֻשְׁבֹן חָד, דְּמֹת אָדָם
 דָּא שְׂכִינְתָּא קְדִישָׁא, דְּאִיהוּ דִּיּוֹקְנֵיהָ.

אִיהוּ חוֹתָם דִּילֵיהָ, וְעֵלָה אֲתָמַר (שיר ח' ו') שׁוּמְנֵי
 כְּחוֹתָם עַל לְבָבְךָ, דְּהָכִי אֲמַרְתָּ שְׂכִינְתָּא, אַף
 עַל גַּב דְּאַנְתָּ תִּסְתַּלַּק לְעֵילָא, דִּיּוֹקְנֵךְ לֹא אֲתַעֲדֵי
 מִנְּאִי לְעֵלָם, כִּתְּהוּא חוֹתָם דְּכִתְּהוּא אֲתַר דְּאַתְּדַבֵּק

לשון הקודש

הַקְדוּשָׁא שֶׁל יְהו"ה שְׂמַאִיר בְּהֶם. הַמְלֻךְ
 שֶׁל כָּל הַחַיּוֹת זֶה אָדָם, שֶׁהוּא יו"ד ה"א
 וּא"ו ה"א שְׁעוּלָה בְּחֻשְׁבֹן אַחַר. דְּמֹת
 אָדָם זֶה הַשְׂכִּינָה הַקְדוּשָׁה, שֶׁהִיא דְּמֹתוֹ.
 הִיא חוֹתָם שְׁלוֹ, דְּמֹת שְׁלוֹ, וְעֵלֶיהָ נֹאמַר
 שׁוּמְנֵי כְּחוֹתָם עַל לְבָבְךָ. שְׂכִינְתָּא אֲמַרְתָּ
 הַשְׂכִּינָה, שְׂאָף עַל גַּב שְׂאֲתָה תִּסְתַּלַּק
 לְמַעְלָה מִהָעוֹלָם, דְּמוֹתְךָ לֹא תוֹזוּ מִמְּנֵי
 לְעוֹלָם, כִּמוֹ אוֹתוֹ חוֹתָם שְׂבִאוֹתוֹ מְקוֹם

וְשִׁמְנֵי צְדִיקִים גְּדוּחִים מִשָּׁם, בּוֹ
 רְשׁוּמִים וּמְצוּיִירִים וְחַקּוּקִים דְּמִיּוֹת שֶׁל
 עֲלִיוֹנִים וְתַתְּחוּנִים, הַצִּיּוּר שֶׁל אָדָם
 רְשׁוּם שָׁם, וְהוּא דְּמֹת אָדָם, הַרְשָׁם שֶׁל
 אַרְיָה שָׁם לִימִין, וְרְשָׁם שֶׁל שׁוּר לְשִׁמְאָל,
 וְרְשָׁם שֶׁל נִשְׂרָא בְּאַמְצָע, וְסוּד הַדְּבָר –
 וּדְמֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם, וּפְנֵי אַרְיָה אֶל
 תִּימִין לְאַרְבַּעַתֶּם וְכוּ'. לְכֹל חַיָּה אַרְבַּע
 פְּנִים, אֵלּוֹ אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם

בֵּיה רְשִׁימוּ דְמֵאֲרֵי הוֹתָמָא, לָא אֲתַעֲדֵי מֵיְהִי
 דִּיּוֹקְנָא דְחוֹתָמָא, לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בֵּיה, וּבְגִין כַּד
 אָמְרָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּגִלּוֹתָא, שִׁימְנֵי כְחוֹתֶם עַל
 לְפָד, כְּרְשִׁימוּ דְתַפְלִין דִּיד דְאֵינוֹן לְקַבֵּל לְבָא,
 כְּחוֹתֶם עַל זְרוּעָד, כְּתַפְלִין דְרִישָׁא דְאֵינוֹן תַּלְיִין
 רְצוּעֵין לְכָל סְטָרִין עַל לְבָא וּדְרוּעָא, וּבְהוֹן אֵינוֹן
 רְשִׁימוֹן דְאֵינוֹן עַמִּיה דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְעוּד
 שִׁימְנֵי כְחוֹתֶם דָּא חוֹתֶם דְאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ, וְהוּא
 אוֹת בְּרִית שְׁבַת קֹדֶשׁ וַיָּמִים טוֹבִים.

כִּי עֲזָה כְּמֹת אֶהְבָּה, תְּקִיפָא אִיהִי אֶפְרָשׁוּתָא
 דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָא מִיִּשְׂרָאֵל,
 כְּפָרִישׁוּ דְנִשְׁמָתָא וְרוּחָא וְנִפְשָׁא מְגוּפָא, וְתוּ כִּי
 עֲזָה כְּמֹת אֶהְבָּה, כַּד יִשְׂרָאֵל מִיַּחְדִּין שְׁמָא
 דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּרַחֲמֵינוּ, וְאָמְרֵי הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה, קָשָׁה כְּשֵׁאוֹל קִנְיָה דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ

 לשון הקודש

ועוד, שימני כחותם על לפד, והו חותם
 של אות ברית קדש, והוא אות ברית
 שבת קדש וימים טובים.

כי עזה כמות אהבה - חזקה היא
 הפרדת הקדוש ברוך הוא והשכינה
 מישראל כמו הפרדת הנשמה ורוח
 ונפש מהגוף. ועוד, כי עזה כמות אהבה
 - כשישראל מיחדים את שם הקדוש

שנדבק בו רשם של בעל החותם, לא זוה
 ממנו הדמות של החותם להיות ניכר,
 ולכן אמרה כנסת ישראל בגלות, שימני
 כחותם על לפד, כציור התפלין של יד
 שהן כנגד הלב. כחותם על זרועד, כמו
 תפלין של ראש שתלויות רצועות לכל
 הצדדים על הלב והזרוע, ובהן רשומים
 אלו שהם עמו של הקדוש ברוך הוא.

הוּא דַּאִיְהוּ יְקַנֵּי עַל־יְהוּ, בְּזַמְנָא דַּיְפְקוּן מִן גְּלוּתָא,
 דַּאִיְהוּ יְהֵא בְּהַהוּא זַמְנָא קִנְיָא וְנוֹקָם וּבַעַל חַמָּה,
 רִשְׁפִּיָּה רִשְׁפֵי אֵשׁ, בְּהַהוּא זַמְנָא יתְעַר שְׂמָא לֹא
 בְּשִׁלְהוּבִין דִּילִיָּה, דַּאֲנוּן רִשְׁפֵי אֵשׁ, שְׁלֵהֶבֶת י"ה,
 וַיִּזְקִיד כַּמָּה הַיְכָלִין דְּבַתֵּי עֲבוּדָה זָרָה, וַיִּטּוֹל
 נִוְקָמִין מִעַמְלָק, דַּאִיְהוּ אוּמֵי בַתְרִין אַתּוּן דַּשְׂמָא
 קַדִּישָׁא דַּאֲינוּן י"ה, לְנַטְלָא נִוְקָמָא מִנִּיה, הִדָּא הוּא
 דְּכַתִּיב (שמות יז טז) וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל פֶּס י"ה, וְדָא אִיְהוּ
 רִשְׁפֵי אֵשׁ שְׁלֵהֶבֶת י"ה.

וַיִּשְׂרָאֵל אָמְרוּן, רַבּוֹן עֲלֵמָא, אַף עַל גַּב דַּאֲנָא
 בְּגִלוּתָא מְרַחֲקָא מִמֶּךָ, שִׁימְנֵי כַחוּתְם
 עַל לַבָּךְ, וְלֹא יתְעַדֵי מִינָן דַּיִוְקְנָךְ, דַּאִיְהוּ חוּתְם
 דִּילָךְ, שְׂכִינְתָא דִילָךְ, דְּבִגְנֵה אַנְתָּ הָיִית דְּכִיר
 לָן בְּגִלוּתָא, וְחוּתְמָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְדַאִי
 אִיְהוּ שְׂכִינְתָא.

לשון הקודש

שֶׁל בְּתֵי עֲבוּדָה זָרָה וַיִּטּוֹל נְקֻמוֹת
 מִעַמְלָק, שֶׁהוּא נִשְׁבַּע בְּשֵׁמֵי הָאוֹתִיּוֹת
 שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, שֶׁהֵם י"ה, לִפְּלֵי נְקֻמָּה
 מִמֶּנּוּ. זֶהוּ שְׂכִינְתוֹב וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל פֶּס
 י"ה, וְזֶהוּ רִשְׁפֵי אֵשׁ שְׁלֵהֶבֶת י"ה.

וַיִּשְׂרָאֵל אוֹמְרִים, רַבּוֹן הָעוֹלָם, אַף עַל
 גַּב שְׂאֵנֵי בְּגִלוּת רַחוּקָה מִמֶּךָ, שִׁימְנֵי
 כַחוּתְם עַל לַבָּךְ, וְלֹא תִזְנוּ מֵאַתְּנֵנוּ

בְּרוּךְ הוּא בְּאַהֲבָה וְאוֹמְרִים הַבּוֹחֵר
 בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה, קִשָּׁה כְּשֶׁאֵל
 קִנְיָה שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא מְקַנֵּא
 עֲלֵיהֶם בְּזַמַּן שֶׁיֵּצְאוּ מִהַגְּלוּת, שֶׁהוּא יְהִיָּה
 בְּאוֹתוֹ זְמַן קִנְיָא וְנוֹקָם וּבַעַל חַמָּה,
 רִשְׁפִּיָּה רִשְׁפֵי אֵשׁ. בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן יתְעוֹרֵר
 הַשְּׂמָאל בְּשִׁלְהוּבֵי שְׁלוֹ, שֶׁהֵם רִשְׁפֵי
 אֵשׁ שְׁלֵהֶבֶת י"ה, וַיִּשְׂרַף כַּמָּה הַיְכָלוֹת

בְּרֵאשִׁית בְּרָא, ב' אִיהִי וְדָא, בָּהּ פְּתַחַת
אוֹרֵייתָא בְּב', וְדָא בְּרֵאשִׁית ב'
רֵאשִׁית, ב' אִיהוּ וְדָא, אוֹצְרָא דְכֻלָּא, עֲלָה אֶתְמַר
 (ישעיהו לג ו) **יִרְאֵת יי' הִיא אוֹצְרוֹ.**

(וְדָא תְּקוּנָא תְּנִינָא)

(בְּרֵאשִׁית, זְמַנִּין סְגִיאיִן אֵינֻן בְּאוֹרֵייתָא רֵאשִׁית, וְכָל חַד אֶתְפְּרֵשׁ
בְּאַתְרֵיהּ, קְדָמָא אִיהוּ יְהוּ"ה קְנַנִּי רֵאשִׁית דְּרַכּוּ (משלי ח
כב), וְדָא אוֹרֵייתָא, דְּאִית בָּהּ טַעְמֵי וּנְקוּדֵי וְאַתְנוּן, וְכַמְּה פְּקוּדִין דְּעֵשָׂה
וְלֹא תַעֲשֶׂה, דְּכֻלְּהוּ תְּלִיזִין בְּשֵׁם יְהוּ"ה, הַדָּא הוּא דְכֶתִיב (שמות ג טו) זֶה
שְׁמִי לְעֹלָם וְכוּ', שְׁמִי עִם י"ה שְׁס"ה, זְכַרְי עִם ו"ה רַמ"ח, שְׁס"ה
מִשְׁמָאלָא מְדַחִילוּ דְגְבוּרָה אֶתְיַהִיבוּ, פַּחַד יַצְחָק).

(תְּקוּנָא תְּלִיתָא) תְּקוּנָא תְּנִינָא

בְּרֵאשִׁית, תְּמָן יִרְא"ת, מָה אֶשְׁתָּאֵר מֵאֵינֻן
אַתְנוּן, ש"ב, וְרֹזָא דְמִלָּה שָׁב
 (דף יח ע"ב)

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

הַרְאֵשׁוֹן הוּא – יְהוּ"ה קְנַנִּי רֵאשִׁית דְּרַכּוּ,
 וְזוֹ הַתּוֹרָה שֵׁישׁ בָּהּ טַעְמִים וּנְקוּדוֹת
 וְאוֹתִיּוֹת, וְכַמְּה מַצּוּוֹת עֵשָׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה,
 שְׁכֻלָן תְּלִיזוֹת בְּשֵׁם יְהוּ"ה. זְהוּ שְׁכַתּוּב זֶה
 שְׁמִי לְעֹלָם וְכוּ'. שְׁמִי עִם י"ה – שְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת שְׁשִׁים וְחָמֵשׁ, זְכַרְי עִם ו"ה –
 מֵאוֹת אַרְבַּעִים וּשְׁמוֹנֶה. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
 שְׁשִׁים וְחָמֵשׁ מִשְׁמָאל, מִיִּרְאֵת הַגְּבוּרָה
 נְתַנּוּ, פַּחַד יַצְחָק).

דְּמוֹתָךְ, שְׁהִיא חֲחוּתָם שְׁלָךְ, הַשְּׂכִינָה
 שְׁלָךְ, שְׁבַגְלָלָה הֵיטָ זֹכֵר אוֹתָנוּ בְּגִלוֹת,
 וְחֲחוּתָם שְׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְדָא
 הִיא הַשְּׂכִינָה.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא, ב' הִיא וְדָא, בָּהּ
פְּתַחַת הַתּוֹרָה בְּב', וְזוֹ בְּרֵאשִׁית, ב'
רֵאשִׁית, ב' הִיא וְדָא, הָאוֹצֵר שְׁל הַכֹּל,
עֲלֵיהּ נֶאֱמַר יִרְאֵת ה' הִיא אוֹצְרוֹ.

וְזֶה תְּקוּנַי שְׁנִי

(בְּרֵאשִׁית, פְּעֻמִּים רַבּוֹת יֵשׁ בְּתוֹרָה
רֵאשִׁית, וְכָל אַחַד הַתְּפָרֵשׁ בְּמִקּוּמוֹ.

(תְּקוּנַי שְׁלִישִׁי) תְּקוּנַי שְׁנִי

בְּרֵאשִׁית, שָׁם יִרְא"ת. מָה נִשְׁאָר

בִּירְאֵת יְהו"ה, וְאִם לִית דְּחִילוֹ לִית חֲכָמָה, כְּמָה
דְּאוּקְמוּהָ אִם אִין יִרְאָה אִין חֲכָמָה, כְּגִין דְּיִרְאָה
הִיא אוּצְרָא לְחֲכָמָה, אִיהִי גְנִיזוּ דִילָהּ, אִיהִי טְמִירוּ
דִילָהּ, אִיהִי בֵיתָא דְמַלְכָא.

וְדַא תַקוּנָא תְלִיתָא פְגּוּנָא דַא

בְּרֵאשִׁית, רַא"ש בִּי"ת, וְרִזָּא דְמַלְכָּה בְּחֲכָמָה יִפְנָה
בְּיַת (משלי כד ג), וּמָאן דְּבַעֵי לְמַחְזִי
לְמַלְכָּא, לִית לִיה רִשׁוּ לְמַחְזִייה אֶלָּא בְּבִיתִיה, וְרִזָּא
דְמַלְכָּה חֲכָמָה לָא אֲשַׁתְּמוּדְעָא אֶלָּא בְּבִיתִיה.

כְּגִוּוּנָא דַּא עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא דְאִיהוּ יְהו"ה, לָא
אֲשַׁתְּמוּדְעָא לְנַבִּיא וְחֻזָּה אֶלָּא בְּהִיכְלִיהּ,
דְאִיהוּ אַדְנִי, וְרִזָּא דְמַלְכָּה וַיִּי בְּהִיכַל קְדָשׁוֹ (חֲבִקוּק ב
כ), וְאִיהִי כְלִילָא מִשְׁבְּעָה הִיכְלוֹן, מִשְׁבְּעָה אַרְעִין,
וְעַלְיָהּ אָמַר דָּוִד (שם קטז טו) אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהו"ה

לשון הקודש

את המלך, אין לו רשות לראותו אלא
בביתו, וסוד הדבר - החכמה לא נודעת
אלא בביתו.

כמו זה העמוד האמצעי שהוא יהו"ה,
לא נודע לנביא וחז"ה אלא בהיכלו
שהוא אדני, וסוד הדבר - וה' בהיכל
קדשו, והיא כלולה משבעה היכלות,
משבע ארצות, ועליהם אמר דוד
אתה תהלך לפני יהו"ה בארצות החיים.

מאותן אותיות? ש"ב, וסוד הדבר - שב
ביראת ה', ואם אין יראה אין חכמה,
כמו שבארנו אם אין יראה אין חכמה.
משום שיראה היא אוצר לחכמה, היא
הגניזה שלה, היא הטמנה שלה, היא
בית המלך.

וזו תקון שלישי כמו זה

בראשית רא"ש בִּי"ת, וסוד הדבר -
בחכמה יפנה בית. ומי שרוצה לראות

בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים, וְעַמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא אִיהוּ כְּלִיל
 שְׁבַע רְקִיעִין, וְעַלֵּיהוּ אָמַר דְּוֹד הַשָּׁמַיִם (שם קטו טז) הַשָּׁמַיִם
 שָׁמַיִם לִיהוּ"ה, וְלִית יְדִיעָה כְּלָל בְּמַלְכָּא
 וּבְמַלְבוּשֵׁיהּ וּבְתִקְוֵי לְבַר נֶשׁ בְּעֶלְמָא, עַד דִּיעוּל
 לְבֵיתֵיהּ וּלְהִיכְלִיהּ, דְּאִיהוּ ב', וְעָלָה אֶתְמַר (ישעיהו נו
 ט) כִּי בֵיתִי בֵית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים.

וּמָאן דְּאִיהוּ אָדָם בְּדִיוֹקְנָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא,
 עָלִיהּ נְאָמַר אֵין תְּפִלְתּוֹ שְׁל אָדָם נִשְׁמַעַת
 אֶלָּא בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, וְהָא אֹקְמוּהָ מְאִרִי מִתְּנִיתִין,
 וּמָאן דְּנָטִיר בְּרִית, אֶתְקַרֵּי אִישׁ תָּמִים, וְתַמָּן
 בְּרֵאשִׁית, בְּרִית א"ש, דְּנָטִיר לִיה מְאִשָּׁא דְגִיּהָנִם,
 אֲבָל מָאן דְּאֶתְעַפֵּק בְּאוֹרֵייתָא וְנָטִיר לָהּ, אֶתְקַרֵּי
 אָדָם, בְּדִיוֹקְנָא דְהַהוּא דְלְעִילָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב
 (ישעיה מד יג) כְּתַפְאֶרֶת אָדָם לְשַׁבַּת בֵּית, תָּא חֲזִי, כָּל
 מָאן דְּנָטִיר אוֹת בְּרִית, דִּיוֹקְנֵיהּ רָשִׁים בְּשִׁכְנֵתָא

לשון הקודש

הַאֲמַצְעִי, עָלִיו נְאָמַר אֵין תְּפִלְתּוֹ שְׁל
 אָדָם נִשְׁמַעַת אֶלָּא בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, וְהָרִי
 פְּרִשׁוּהָ בְּעַלֵּי הַמִּשְׁנָה, וּמִי שְׁשׁוּמַר בְּרִית
 נִקְרָא אִישׁ תָּמִים, וְשֵׁם בְּרֵאשִׁית בְּרִית
 א"ש, שְׁשׁוּמַר אוֹתוֹ מְאִשׁ הַגִּיּהָנִם. אֲבָל
 מִי שְׁמַתְעַפֵּק בְּתוֹרָה וְשׁוּמַר אוֹתָהּ נִקְרָא
 אָדָם, בְּדָמוֹת שְׁל אוֹתוֹ שְׁלִמְעָלָה, וְהוּ
 שְׁכְּתוּב כְּתַפְאֶרֶת אָדָם לְשַׁבַּת בֵּית. בֵּא

וְעַמּוּד הַאֲמַצְעִי הוּא כּוּלָּל שְׁבַעֵה
 רְקִיעִים, וְעַלֵּיהֶם אָמַר דְּוֹד הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם
 לִיהוּ"ה, וְאֵין יְדִיעָה כְּלָל בְּמַלְכָּא
 וּבְמַלְבוּשׁוֹ וּבְתִקְוֵנוֹ לְבָן אָדָם בְּעוֹלָם עַד
 שְׁיִכְנֶס לְבֵיתוֹ וּלְהִיכְלוֹ, שְׁהִיא ב', וְעַלֵּיהּ
 נְאָמַר כִּי בֵיתִי בֵית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל
 הָעַמִּים.

וּמִי שְׁהוּא אָדָם בְּדָמוֹת הָעַמּוּד

וְצַדִּיק, וּמֵאֵן דְּאַשְׁתַּדַּל בְּאַזְרֵייתָא, דִּיּוֹקְנֵיהּ רָשִׁים
בְּעֻמּוּדָא דְאַמְצָעֵיתָא.

תקונא רביעא

בְּרֵאשִׁית, כְּתִיב (תהלים קיח יט) **פָּתְחוּ לִי שַׁעְרֵי צְדָק**
אָבֵא בָם אֹדֶה יְיָ, פָּתְחוּ לִי דַא
אֵינון תְּרִין עַפְעַפֵּי עֵינָא, דְּאֵינון פָּתְחִין וְסוּגְרִין,
וְעַלְיָהּ אֲתָמַר (שמות כה כ) **וְהָיוּ הַכְּרוּבִים פְּרָשֵׁי כְּנָפִים**
לְמַעַלָּה, אֲלִין תְּרִין כְּרוּבֵי עֵינָא, פְּרָשֵׁי כְּנָפִים
עַפְעַפֵּי עֵינָא, וְעוּד פָּתְחוּ לִי שַׁעְרֵי צְדָק אֲלִין אֵינון
תְּרִין עֵינִין, בּוּמְנָא דְּאֵינון מִסְתַּכְּלִין בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל,
אֲתָמַר בְּהוֹן וּפְנִיָּהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו, וּבּוּמְנָא דְּלֹאֵן
אֵינון מִסְתַּכְּלִין בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל, הָא נַחֲשׁ עַקְלָתוֹן תַּמּוֹן,
עַלְיָהּ אֲתָמַר (רות א יז) **כִּי הַמּוֹת יַפְרִיד וְגוֹמַר.**

לשון הקודש

כְּנָפִים לְמַעַלָּה. הַכְּרוּבִים, אֵלוּ שְׁנֵי כְּרוּבֵי
הָעֵץ, פְּרָשֵׁי כְּנָפִים – עַפְעַפֵּי הָעֵץ. וְעוּד,
פָּתְחוּ לִי שַׁעְרֵי צְדָק, אֵלוּ הֵם שְׁתֵּי
הָעֵינִים. בּוּמְנָא שְׁהוֹן מִסְתַּכְּלוֹת בְּדַרְדַּר
יִשְׂרָאֵל, נֹאמַר בְּהֵם וּפְנִיָּהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו,
וּבּוּמְנָא שְׁאִינָם מִסְתַּכְּלִים בְּדַרְדַּר יִשְׂרָאֵל,
הָרִי נַחֲשׁ עַקְלָתוֹן שָׁם, עַלְיוּ נֹאמַר כִּי
הַמּוֹת יַפְרִיד וְגוֹמַר.

רְאֵה, כָּל מִי שְׁשׁוּמַר אוֹת הַבְּרִית, דְּמוֹתוֹ
רְשׁוּמָה בְּשִׁכְנָה וְצַדִּיק, וּמִי שְׁמִשְׁתַּדַּל
בְּתוֹרָה, דְּמוֹתוֹ רְשׁוּמָה בְּעֻמּוּד הָאַמְצָעֵי.

תקון רביעי

בְּרֵאשִׁית, כְּתוּב פָּתְחוּ לִי שַׁעְרֵי צְדָק
אָבֵא בָם אֹדֶה יְיָ. פָּתְחוּ לִי – אֵלוּ שְׁנֵי
עַפְעַפֵּי הָעֵץ שְׁהֵם פּוֹתְחִים וְסוּגְרִים,
וְעַלְיָהֶם נֹאמַר וְהָיוּ הַכְּרוּבִים פְּרָשֵׁי

תִּלְתַּת גְּזוּזֵי עֵינָא אֲנֹן תִּלְתַּת אַבְתָּן, דְּאִתְמַר בְּהוּ
 (שמות ו יד) אֵלֶּה רָאשֵׁי בֵּית אֲבוֹתָם, בֵּת עֵין
 דְּאִיְהִי דְקִיקָא וְעִירָא, דָּא שְׂכִינְתָּא דְאִשְׁתַּתְּפַת
 בְּאַבְתָּן, וְעָלֶה אִתְמַר (תהלים יז ח) שְׁמַרְנִי כְּאִישׁוֹן בֵּת
 עֵין, וְכֹלָא בְרוּזָא דְבְּרָאשִׁית, תְּפֹן רָאשֵׁי תְּפֹן בֵּית.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן עַל רַגְלוֹי וְאָמַר, רַבּוֹן עֲלָמִין
 אֲפַתַּח עֵינֵי לְאַסְתַּכְּלָא בְּהוֹן לְעִילָא, אָבֵא
 בָּם בְּאַרְבְּעִים וְתַרְוֵן אֲתָוּוֹן דְּשִׁמְאָ מְפָרֶשׁ, לְמַנְדַּע
 כָּל אֶת וְאֶת עַל (דף יט ע"א) תִּקּוּנֵיהּ, בְּרָאשִׁית וְכוּ',
 וְהָאֲרִיץ הִיְתָה תְּהוּ וְכַהוּ, וְאֵינֹן אַב"ג ית"ץ, קר"ע
 שט"ן, נג"ד יכ"ש, בט"ר צת"ג, חק"ב מנ"ע, יג"ל
 פז"ק, שק"ז צי"ת, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם
 וָעַד, כָּל אֶת וְאֶת אֵית לִיָּה מְאָמַר וְאֵית לִיָּה נְתִיב,
 עֶשֶׂר אֲמִירוֹן אֵינֹן, וְל"ב שְׁבִילִין, וְכִלְהוּ תְּלִיין מִן

 לשון הקודש

שְׁלֹשָׁת עֶבְרֵי הָעֵין הֵם שְׁלֹשָׁת הָאֲבוֹת,
 שְׁנַאֲמַר בְּהֵם אֵלֶּה רָאשֵׁי בֵּית אֲבוֹתָם.
 בֵּת עֵין שְׂהִיא דְקִיקָה קְטַנָּה, זו שְׂכִינָה
 שְׁמַשְׁתַּתְּפַת בְּאַבְתָּן, וְעָלֶיהָ נְאָמַר
 שְׁמַרְנִי כְּאִישׁוֹן בֵּת עֵין, וְהַכֹּל בְּסוּד שֶׁל
 בְּרָאשִׁית, שֵׁם רָאשֵׁי, שֵׁם בֵּית.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן עַל רַגְלוֹי וְאָמַר: רַבּוֹן
 הָעוֹלָמִים, פַּתַּח עֵינֵי לְהַסְתַּכְּלָא בְּהֵם
 לְמַעְלָה, אָבֵא בָּם בְּאַרְבְּעִים וְשִׁתִּים

אוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַמְּפָרֶשׁ, לְדַעַת כָּל
 אוֹת וְאוֹת עַל תְּקוּנָהּ, בְּרָאשִׁית וְכוּ'
 וְהָאֲרִיץ הִיְתָה תְּהוּ וְכַהוּ, וְהֵם: אַב"ג
 ית"ץ, קר"ע שט"ן, נג"ד יכ"ש, בט"ר
 צת"ג, חק"ב מנ"ע, יג"ל פז"ק, שק"ז
 צי"ת, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם
 וָעַד. לְכֹל אוֹת וְאוֹת יֵשׁ מְאָמַר וְיֵשׁ לָהּ
 נְתִיב. עֶשֶׂר אֲמִירוֹת הֵן וְל"ב שְׁבִילִים,
 וְכֹלָם תְּלוּזִים מִן אִיְהוּ. וְהוּוּ אָבֵא בָּם

אי"ה, וְדָא אִיהוּ אָבֵא בָּם אוֹדָה י"ה (תהלים קיח יט) אי"ה
 בְּחוֹשְׁבֵן אוֹדָה י"ה, י"ה חֲכֵמָה וּבִינָה, א' פֶּתֶר
 עֲלָאָה, וְאַנּוּן שְׁבַע סְפִירָן כְּלִילָן בְּשִׁבְעַ שְׁמָהּן.

וּכְלָהּוּ כְּלִילַת לֹזֶן בַּת שְׁבַע, וְלִית סְפִירָה מְכֻלָּהּוּ
 סְפִירָן דִּיחָא לָהּ רִשׁוּ לְאַרְקָא בְּרַכָּאן
 וְלֹא־שִׁפְעָא לְתַתְּאִין, אֶלְא בְּבַת שְׁבַע, בְּגִין דִּיאִיהִי
 קְשׁוּרָא דְכְּלָהּוּ סְפִירָן, דִּיאִי סְפִירָן הוּוּ מְרִיקִין לְבַר
 מִינָהּ הָזֶה פְּרוּדָא, וּבְגִין דָּא לִית רִשׁוּ לְאַרְקָא
 סְפִירָה לְשׁוּם אֶתֶר בַּר מִינָהּ, לְגַבִּי תַתְּאִין, וּבְגִין
 דָּא אֶתְמַר בָּהּ (ירמיה ט כב) אַל יִתְהַלֵּל חָכֵם בְּחֲכֻמָּתוֹ
 וְגוֹמֵר, כִּי אִם בּוֹזֵאת, בּוֹזֵאת יָבֵא אֶתְרָן אֶל הַקֹּדֶשׁ
 (ויקרא טז ג), דְּלִית רִשׁוּ לְגַבִּיא וְחֲפִימָא לְמַנְדַּע לְעִילָא
 שׁוּם מַדְעָ אֶלְא בָּהּ, וּבְגִינָה אֶתְמַר (שמות יט ג) וּמִשָּׁה
 עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים, וְדָוָד בְּגִינָה אָמַר (תהלים קלב ד) אִם
 אֶתֶן שְׁנַת לְעֵינַי לְעַפְעַפִּי תִנוּמָה, עַד אֲמַצָּא מְקוֹם

לשון הקודש

מחויז לָהּ, הִנֵּה פְּרוּד. וּמְשׁוּם זֶה אִין
 רְשׁוּת לְשׁוּם סְפִירָה לְהַרְיֵק לְשׁוּם מְקוֹם
 פְּרָט לָהּ, אַל תַּתְּחַתּוּנִים, וּמְשׁוּם כְּד
 נֶאֱמַר בָּהּ אַל יִתְהַלֵּל חָכֵם בְּחֲכֻמָּתוֹ
 וְגוֹמֵר, כִּי אִם בּוֹזֵאת. בּוֹזֵאת יָבֵא אֶתְרָן
 אֶל הַקֹּדֶשׁ, שְׂאִין רְשׁוּת לְגַבִּיא וְחָכֵם
 לְדַעַת לְמַעְלָה שׁוּם מַדְעָ אֶלְא בָּהּ,
 וּבְשִׁבְלָהּ נֶאֱמַר וּמִשָּׁה עָלָה אֶל

אוֹדָה י"ה. אי"ה בְּחוֹשְׁבֵן אוֹדָה י"ה. י"ה
 חֲכֵמָה וּבִינָה, א' פֶּתֶר עֲלִיוֹן, וְאוֹתָן שְׁבַע
 סְפִירוֹת כְּלוּלוֹת בְּשִׁבְעָה שְׁמוֹת.
 וְאֵת כָּלָם כּוֹלְלַת בַּת שְׁבַע, וְאִין סְפִירָה
 מְכֻלָּהּוּ סְפִירוֹת שִׁיחֵיהּ לָהּ רְשׁוּת לְהוֹרִיק
 בְּרָכוֹת וּלְהַשְׁפִּיעַ לְתַתְּחַתּוּנִים אֶלְא בְּבַת
 שְׁבַע, מְשׁוּם שְׂחֵיא הַקָּשָׁר שֶׁל כָּל
 הַסְפִירוֹת, שְׂאִם הַסְפִירוֹת הִיוּ מְרִיקוֹת

לִיהו"ה, אִיהו שְׁלִימו דְאָדָם, שְׁלִימו דְיְהוּדָא, שְׁלִימו
דְשָׂמָא קְדִישָׁא, שְׁלִימו דְכָל סְפִירָה וּסְפִירָה.

תקונת חמישאה.

בְּרֵאשִׁית, ב' ראשית, נְקוּדָה בְּהִיכְלִיָּה, וְהָאֵי
נְקוּדָה אִיהִי מִחֻשְׁבָּה סְתִימָא, אֲדָהֲכִי
הָא אֵלֵיהּ אֲזַדְמֵן לְגַבִּיה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר לִיה
רַבִּי רַבִּי, וְהָא ב' פְּתִיחָא אִיהִי, אִם בֵּן בְּמֵאֵי אִיהִי
מִחֻשְׁבָּה סְתִימָא בָּה, אֶלָּא בְּרִישׁ הוֹרְמְנוּתָא
דְּמַלְבָּא, בּוֹצִינָא דְקַרְדִּינוּתָא, כַּד מְדִיד מְשִׁיחָא,
הָאֵי נְקוּדָה, נְפִיק מִינָה קו, דְסְתִימִים נִיצוּצָא, תְּהִיא
מִחֻשְׁבָּה בְּנוּנָא דָּא ׀, בְּקַדְמִיתָא אִיהִי מ"ם
סְתִימָא, וְכַד אֲתַפְּשֵׁט קו דְאִיהִי ו' מִן תַּמְדָּה, אִיהִי
אֲתַפְּתַחַת וְאֲתַעְבִּידַת ב', וְדָא בְּרֵאשִׁית ב' ראשית,
נְקוּדָה בְּהִיכְלִיָּה.

לשון הקודש

פְּתוּחָה, אִם בֵּן, בְּמָה מִחֻשְׁבָּה סְתוּמָה
בָּה? אֶלָּא בְּתַחֲלַת שְׁלֹטוֹן וּמְמַשְׁלַת
הַמְלָכָה, הַנִּיצוּץ הַקָּשָׁה, כְּשֶׁמְדַד הַחֶבֶל,
הַנְּקֻדָּה הַזֹּאת יֵצֵא מִמֶּנָּה קו שֶׁהַסְּתִיר
הַנִּיצוּץ אוֹתָהּ מִחֻשְׁבָּה כְּמוֹ זֶה: ׀.
בְּהַתְחַלָּה הִיא מ"ם סְתוּמָה, וּכְשֶׁהַתַּפְּשֵׁט
הַקו שֶׁהוּא ו' מִתְּמַדָּה, הִיא נְפִתְחָה
וְנַעֲשֶׂתָה ב', וְזֶה בְּרֵאשִׁית, ב' ראשית,
נְקֻדָּה בְּהִיכְלוֹ.

הַאֲלֵהִימ, וְדוּרְד אָמַר בְּגֻלְלָה אִם אֲתָן
שְׁנַת לְעֵינֵי לְעַפְעַפֵי תְנוּמָה עַד אֲמַצָּא
מְקוּם לִיהו"ה, הוּא שְׁלֵמוֹת הָאָדָם,
שְׁלֵמוֹת הַיְחוּד, שְׁלֵמוֹת הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ,
שְׁלֵמוֹתָהּ שֶׁל כָּל סְפִירָה וּסְפִירָה.

תקוני חמישי

בְּרֵאשִׁית, ב' ראשית, נְקֻדָּה בְּהִיכְלוֹ,
וְהַנְּקֻדָּה הַזֹּאת הִיא מִחֻשְׁבָּה סְתוּמָה.
בִּינְתָיִם הִנֵּה אֵלֵיהּ מוֹדְמֵן אֶל רַבִּי
שְׁמַעוֹן. אָמַר לוֹ: רַבִּי רַבִּי, וְהָרִי ב' הִיא

וְכַד אִיהִי ׀ סְתִימָא, אִיהִי מ"ם רַבְתָּא מְלִסְרַבְּה
הַמְשָׁרָה (ישעיה ט ו), **וְאִתְעִבִידַת עִזְקָא, וּבְגִינָה**
אֲתִמַּר לְגַבֵּי כְלָה, תְּהֵא לִי מְקוּדְשַׁת בְּטַבְעַת זֹו
ם, וְעָלָה אֲתִמַּר קוּטְרָא בְּגוּלְמָא, נְעוּזָן בְּעִזְקָא,
וְאִיהִי לָא תְּוֹר וְלָא סוּמְק וְלָא אוּכְם וְלָא יְרוּק
וְלָא גְוֹזן בְּלָל, וְכַד אֲתַפְשָׁטָא לְאַנְהָרָא, אִיהִי
עִבִידַת גְּוִנִין לְאַנְהָרָא.

וְרָזָא דְמְלָה עוּטָה אֹור בְּשַׁלְמָה וכו' (תהלים קד ב), כַּד
אִיהִי אֹור מְעוּטָף וְלָא אֲתַפְשָׁט, וְאִיהִי
סְתִימָא, אֲתִקְרִי אֹוִיר, אֹור סְתִימָא בְּאֵת יו"ד, נְקוּדָה
בְּהִיבְלִיָּה, כַּד אֲפִיק י' מַאֲוִי"ר, אֲתַנְגְּלִיא אֹו"ר, וְדָא
אִיהִי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹור (בראשית א ג), וְחַמֶּשׁ זְמַנִּין
אֹור אֵינֹון בְּעוּבְדָא דְבְּרָאשִׁית, וְאֵינֹון ה', וְעָלִיָּהֹו
אֲתִמַּר (ישעיה מ יב) מִי מְדַד בְּשַׁעְלוֹ מִים, וְדָא דְרוּעָא

לשון הקודש

להאיר.

וסוד הדבר - עוטה אור בשלמה וכו',
 פשהיא אור מעטף ולא מתפשט, והוא
 נסתר, נקרא אויר, אור נסתר באות
 יו"ד, נקדה בהיכלו, בשמוציא י' מאוי"ר
 נתגלה או"ר, והווי ויאמר אלהים יהי
 אור, וחמש פעמים אור יש במעשה
 בראשית, והם ה', ועליהם נאמר מי מדד

וכשהיא ׀ סתומה, היא מ"ם גדולה
 מלסרבה המשרה, ונעשית טבעת,
 ובגללה נאמר אל הפלה, תהא לי
 מקודשת בטבעת זו ׀, ועליה נאמר,
 הקשר בהתגלמותו נעוץ בטבעת, והיא
 לא לבנה ולא אדמה ולא שחרה ולא
 ירקה וללא שום צבע כלל,
 וכשמתפשטת להאיר, היא עושה גונים

יִמִּינָא, וְאִיהוּ גִּזְוֵן תְּוֹר, וְשָׁמַיִם בְּזֶרֶת תַּכְּנ, דָּא
 דְּרוּעָא שְׁמַאלָא, דְּאִיהוּ גִּזְוֵן סוּמְק, וְכָל בְּשָׁלִישׁ
 עֵפֶר הָאָרֶץ, דָּא גּוּפָא עֵמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, וְדָא
 גִּזְוֵן יְרוּק, וְשָׁקֵל בְּפֻלְס הָרִים ^(דף יט ע"ב) וְגִבְעוֹת
 בְּמַאֲזְנִים, תִּרִי סְמְכֵי קְשׁוּט, וְהֵאֵי ה' אִיהִי
 אֶתְפִּשְׁטַת לְאַנְהָרָא בְּחֵמֶשׁ גִּזְוֵנִין, דְּאִינוּן חֵמֶשׁ
 זְמַנִּין אֹר, י' אִיהִי מִדָּה דִּילָהּ, ה' עֲלָאָה חֵמֶשׁ
 אֹר, ה' תַּתָּאָה חֵמֶשׁ גִּזְוֵנִין דִּנְהַרִין בְּהוּן חֵמֶשׁ אֹר,
 וְכֹד אֶתְפִּשְׁטַת ה' עֲלָאָה לְאַנְהָרָא בְּה' תַּתָּאָה,
 בְּחֵמֶשׁ גִּזְוֵנִין (דִּנְהַרִין) דִּילָהּ, מִיַּד אֶתְפִּשְׁט ו' לְגַבְהָ,
 וְדָא אִיהוּ נוּטָה שָׁמַיִם פִּירִיעָה, דְּוִדָּאֵי פֹד אִיהִי
 נְהִירָא בְּגִזְוֵנִין דִּילָהּ, אֶתְמַר בְּה' ^(בראשית ט טז) וְרֵאִיתִיָּהּ
 לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם, וְרֵאִיתִיָּהּ בְּתַכְשִׁיטָהָא, פְּכֻלָּה
 דְּמִתְקַשְׁטָא לְגַבֵּי בַעֲלָהּ, וּמִיַּד נוּטָה שָׁמַיִם פִּירִיעָה,
 דָּאֲתִי בַעֲלָהּ לְגַבְהָ.

 לשון הקודש

חֲמִישָׁה אֹר, ה' תַּחְתּוֹנָה חֲמִשָּׁה גִּזְוֵנִים
 שְׁמַאֲרִים בְּהֵם חֲמִשָּׁה אֹר,
 וּכְשִׁמְתַּפְּשֶׁטַת ה' הַעֲלִינָהּ לְהֵאֵר בְּה'
 הַתַּחְתּוֹנָה בְּחֲמִשַּׁת הַגִּזְוֵנִים (שְׁמַאֲרִים) שְׁלָהּ,
 מִיַּד מִתְפִּשְׁטַת ו' אֵלֶיהָ, וְהוּוּ נוּטָה שָׁמַיִם
 פִּירִיעָה, שְׁוִדָּאֵי בְּשֵׁהֵא מְאִירָה בְּגִזְוֵנִיהָ,
 נְאָמַר בְּה' וְרֵאִיתִיָּהּ לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם,
 וְרֵאִיתִיָּהּ בְּתַכְשִׁיטָהָּ, כְּמוֹ כֻלָּהּ

בְּשַׁעֲלוֹ מִים, וְזוֹ וְרוּעַ יְמִין, וְהוּוּ גִזְוֵן לְבָנָה
 וְשָׁמַיִם בְּזֶרֶת תַּכְּנ - זוֹ וְרוּעַ שְׁמַאל,
 שְׁהוּוּ צִבְעֵ אָדָם, וְכָל בְּשָׁלִישׁ עֵפֶר הָאָרֶץ
 - זֶה הַגּוּף, הַעֵמוּד הָאֲמְצַעִי, וְזֶה גִזְוֵן יְרוּק,
 וְשָׁקֵל בְּפֻלְס הָרִים וְגִבְעוֹת בְּמַאֲזְנִים -
 שְׁנֵי עֵמוּדֵי אֲמַת, וְה' הוּוּ מִתְפִּשְׁטַת
 לְהֵאֵר בְּחֲמִשָּׁה גִּזְוֵנִים, שְׁהֵם חֵמֶשׁ
 פְּעֻמִּים אֹר, י' הִיא מִדָּה שְׁלָהּ, ה' עֲלִינָהּ

וְדָא אִיהוּ רְזָא דְקִנּוּ הַמְּדָה דְאִיהוּ ו', מִתְּהִיא
 מְדָה דְאִיהוּ י', וּלְבַתֵּר דְאִיהוּ נְטִילָא שְׂמָא
 קַדִּישָׁא, אֲתַעְבִּידַת אִיהוּ מְדָה מִתְּתָא לְעִילָא.

כְּמָה דְנִקְוְדָה י' אִיהוּ מְדָה לְעֵשֶׂר יְרִיעֵן, כִּד
 אִיהוּ אֲמָה מִסְטָרָא דְאוּת ו', כְּלִילָא מֵעֵשֶׂר
 אַמּוּת, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות כו טז) עֵשֶׂר אַמּוּת אַרְבֵּי
 הַקָּרֶשׁ, וְדָא י', וְאֲמָה ה' עֲלָאָה, וְחֲצֵי הָאֲמָה ה'
 תְּתָאָה, אַרְבֵּי תִירִיעָה הָאֲחַת דָּא ו', וְאַמְאֵי אֲתִקְרִי
 ה' תְּתָאָה חֲצֵי הָאֲמָה, בְּגִין דְאֲתִקְרִי מַצָּה פְרוּסָה
 לָחֶם עֹנִי.

וְהֵאֵי נִקְוְדָה כִּד סְלֶקָא לְגַבֵּי א' דְאִיהוּ אֲוִירָא
 סְתִימִים, אֲתִקְרִי קַמ"ץ, קוּמְץ סְתִימִים, בְּגִין
 וְקַמְיָן הַכְּהֵן מִשָּׁם מְלֵא קַמְצוֹ (ויקרא ב ב), וְאִיהוּ
 מִתְּשַׁבְּה סְתִימָא, ם סְתִימָא, מִפְּתִחָא דִילָה מְאֵי

לשון הקודש

הַקָּרֶשׁ, וְהוּא י', וְאֲמָה ה' עֲלִיוֹנָה, וְחֲצֵי
 הָאֲמָה ה' תְּתָתוֹנָה. אַרְבֵּי תִירִיעָה הָאֲחַת
 זו ו'. וְלָמָּה נִקְרְאוּת ה' תְּתָתוֹנָה חֲצֵי
 הָאֲמָה? מִשּׁוּם שְׁנִקְרְאוּת מַצָּה פְרוּסָה,
 לָחֶם עֹנִי.

וּבְשַׁעוּלָה הַנִּקְוְדָה הוּא א' אֵל א' שְׁהוּא אֲוִיר
 סְתִימִים, נִקְרָא קַמ"ץ, קוּמְץ סְתִימִים, בְּגִלְל
 וְקַמְיָן הַכְּהֵן מִשָּׁם מְלֵא קַמְצוֹ, וְהֵאֵי
 מִתְּשַׁבְּה סְתִימָה, ם סְתִימָה. מִי הוּא

שְׁמִתְקַשְׁטַת לְבַעְלָה, וּמִיד נּוּטָה שְׁמִימִים
 כְּנִרְיעָה, שְׂבָא אֲלֵיהָ בַעְלָה.

וְזָתוּ סוּד שֶׁל קִנּוּ הַמְּדָה שְׁהוּא ו', מֵאוּתָהּ
 מְדָה שְׁהֵיא י', וְאַחַר שְׁהֵיא נּוּטַלַת אֵת
 הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, הֵיא נַעֲשִׂית מְדָה מִמְּטָה
 לְמַעְלָה.

כְּמוֹ שְׁנִקְוְדָה י' הֵיא מְדָה לְעֵשֶׂר יְרִיעוֹת,
 כִּד הֵיא אֲמָה מִצַּד הָאוּת ו' כְּלוּלָה מֵעֵשֶׂר
 אַמּוּת. זָהוּ שְׁכַתּוּב עֵשֶׂר אַמּוּת אַרְבֵּי

בִּיהוּ פִּתְ"ח, וְדָא ו', וְאִיהוּ נְטוּי פְּגוּנָא דָּא \ (נ"א)
 _), כִּד אֲתַפְרִישׁ מִנְקוּדָה אִיהוּ רְקִיעַ פְּתוּחַ וְדָאִי.

נְטוּי עַל רָאשֵׁי הַחֵיה דְאִיהִי נִיצוּצָא דְקַמ"ץ,
 הֵדָא הוּא דְכְתִיב (יחזקאל א כב) וְדַמוֹת עַל רָאשֵׁי
 הַחֵיה רְקִיעַ, מָאן חֵיה דָּא מַלְכוּת, דְאִיהִי נִיצוּץ
 לְתַתָּא מִן רְקִיעַ, פְּגוּנָא דָּא א (נ"א) מָאן רְקִיעַ דָּא
 צְדִיק, וְהֵא אִיהִי חֵיה אֲשֶׁר תַּחַת אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל,
 רָאשֵׁי הַחֵיה דְלְתַתָּא נִצְחָ וְהוּד.

וְאִית חֵיה עֲלָא פְּגוּנָא דָּא א וְדָא י' עֲלָא
 דְאִיהִי עַל הָרְקִיעַ, וְאִיהִי מַחְשְׁבָה עֲלָא,
 כְּתֵר בְּרִישָׁא דְכֻלָּה, רְקִיעַ דִּילָה ו' עֲלָא, וְהֵא
 אִיהִי עֲטָרַת תְּפָאֲרַת, רָאשֵׁין דִּילָה תְּרִין דְרוּעִין.

וְאִיהִי עֲטָרָה בְּרֵאשׁ אַבָּא וְאִמָּא, וְאִיהִי כְּתֵר
 עֲלָא וְדָאִי, וְרִישֵׁין דִּילָה לְעִילָא אִינוּן

לשון הקודש

אלה"י ישראל. ראשי החיה שלמטה -
 נצח והוד.

ויש חיה עליונה כמו זה: א וזה י, שהיא
 עליונה, שהיא על הרקיע, והיא מחשבה
 עליונה, כתר בראש הכלה. הרקיע שלה
 ו' עליונה, וזו היא עטרת תפארת.
 הראשים שלה שתי זרועות.

ויש עטרה בראש אבא ואמא, והיא

המפתח שלה? פת"ח, וזה ו', והוא נטוי
 כמו זה (ציור למעלה) כשנפרד מהנקודה, הוא
 רקיע פתוח ודאי.

נטוי על ראשי החיה, שהיא ניצוץ של
 קמ"ץ, והו שכתוב ודמות על ראשי
 החיה רקיע. מי החיה? זו מלכות, שהיא
 ניצוץ למטה מן רקיע כמו זה א o מי
 הרקיע? זה צדיק, וזהו החיה אשר תחת

אָבא וְאִמָּא, אִיהִי י' בְּכָל אֶתְר, קוּצָא דִּילָה
 לְעִילָא, וְגִיז דִּילָה בְּאַמְצַעִיתָא, וְסוּפָא דִּילָה לְתַתָּא,
 כְּלָלָא דְאַתְוּוֹן דְּשָׂמָא מְפָרֵשׁ.

רִישָׁא דִּילָה לְעִילָא בְּרוּזָא דְטַעְמִי, וְגִיז דִּילָה
 בְּאַמְצַעִיתָא בְּרוּזָא (נ"א כְּלָלָא) דְאַתְוּוֹן, וְסוּפָא
 לְתַרְוֵיהוּ, וְקוּצָא דִּילָה לְתַתָּא בְּרוּזָא דְנְקוּדֵי,
 וְלְתַתָּא אִיהִי תַּאי נְקוּדָה מִיּוֹם נְקֻבִין, וְלְעִילָא מִיּוֹם
 דְּכוּרִין, רְקִיעַ בְּאַמְצַעִיתָא כְּגוּוּנָא דָּא א, עֲלָה
 אֶתְמַר (בראשית א ו) וַיְהִי מִבְּדִיל בֵּין מַיִם לְמַיִם.

וְהֵאֵי אִיהוּ מַחְלוּקַת שְׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם, דְּאִיהוּ
 סוּפָא לְהַתְקַיִים, וְלְאַעֲלָא שְׁלָם וַיְחוּדָא
 בְּתַרְוֵיהוּ, וְלֹא מַחְלוּקַת דְּפְרוּדָא, כְּגוּן מַחְלוּקַת
 קְרַח וְעֵדְתוֹ בְּאַהֲרֹן, וּמַחְלוּקַת תַּאי דְּאִיהוּ לְשֵׁם
 שָׁמַיִם, כְּגוּן דְּמַיִם תַּתְּאִין אֵינוֹן בּוּכִין וְאַמְרִין אֵינוֹן

לשון הקודש

וּלְמַעְלָה מִיּוֹם זְכוּרִיִּים, הֲרַקִּיעַ בְּאַמְצַעַ כְּמוֹ
 זֶה: א. עֲלִיָּה נֶאֱמַר וַיְהִי מִבְּדִיל בֵּין מַיִם
 לְמַיִם.

וְזוֹתִי מַחְלָקַת שְׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם, שְׁהִיא
 סוּפָא לְהַתְקַיִים וּלְהַבְנִים שְׁלָם וַיְחוּד
 בְּשִׁנְיָהֶם, וְלֹא מַחְלָקַת שֶׁל פְּרוּד כְּמוֹ
 מַחְלָקַת קְרַח וְעֵדְתוֹ עִם אַהֲרֹן, וּמַחְלָקַת
 הַזֶּה שְׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם, מִשּׁוּם שֶׁהַמַּיִם

כְּתוּב עֲלֵיוֹן וְדָאִי, וְהָרֵאשִׁים שְׁלָה לְמַעְלָה
 הֵם אָבָא וְאִמָּא, הִיא י' בְּכָל מְקוֹם, הַקּוּץ
 שְׁלָה לְמַעְלָה, וְגוּוּה בְּאַמְצַעַ, וְסוּפָא
 לְמַטָּה. הַכָּלֵל שֶׁל אוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ.
 הָרֵאשׁ שְׁלָה לְמַעְלָה בְּסוּד הַטַּעְמִים,
 וְגוּוּה בְּאַמְצַעַ בְּסוּד (כָּל) הָאוֹתִיּוֹת, גּוּף
 לְשִׁנְיָהֶם, וְקוּצָה לְמַטָּה בְּסוּד הַנְּקוּדוֹת,
 וְלְמַטָּה הַנְּקוּדָה הַזֶּה הִיא מִיּוֹם נְקֻבִיִּים,

בְּעֵינַי לְמַהְיוּי קָדָם מְלֻפָּא עֲלֵת הָעֲלוֹת, וּבְעֵן
 לְסֻלְקָא לְעִילָא, רְקִיעַ אֶפְרִישׁ בִּינֵיהוּ, עַד דְּעֲלֵת
 הָעֲלוֹת שְׁוֵי לֹון שְׁוֵין, י' מְסֻטְרָא דָא, ו' מְסֻטְרָא
 דָא, ו' בְּאַמְצָעִיתָא, בְּגוּוּנָא דָא יו"י דְּאִיהִי א,
 וְאֵלִין בְּלָהוּ קְרַבִּין לְעֲלֵת הָעֲלוֹת, וְרֹזָא דְּמֻלָּה
 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת הַגְּדוֹלִים, וְאִינוּן
 שְׁוֵין, הָדָא הוּא דְּכִתִּיב (ישעיה ל כא) וְהָיָה אֹרֶךְ הַלְּבָנָה
 כְּאֹרֶךְ הַחֹמֶת.

תְּקוּנַת חֲמִישָׁאָה

תָּא חֲזִי קַמִּין אִיהוּ סְתִים בְּאֵת י' מְכָל סְטְרָא,
 עִילָא וְאַמְצָעִיתָא וְתַתָּא, וְדָא קוּמִין סְתִים
 בְּתַלְתַּת סְפִירָן, פְּתִיחוּ דִּילִיה אִיהוּ בְּחֻמְשׁ אֹרֶךְ,
 דְּאִינוּן חֲמִשׁ אֶנְבְּעָן עֲלָאִין וְאִינוּן ה' עֲלָאָה, (דף כ
 ע"ב) חֲמִשׁ אַאֲאֲאֲא, דְּאִנוּן אֹרֶךְ אֹרֶךְ אֹרֶךְ אֹרֶךְ אֹרֶךְ,

לשון הקודש

שְׁפָתוֹב וְהָיָה אֹרֶךְ הַלְּבָנָה כְּאֹרֶךְ הַחֹמֶת.
 תְּקוּנַת חֲמִישָׁאָה
 בַּא וְרֵאָה, קַמִּין הוּא סְתוּם בְּאוֹת י'
 מְכָל צַד, מְעַלָּה אֶמְצַע וּמְפֹאָה, וְזֵה הַקְּמִין
 סְתוּם בְּשִׁלְשׁ סְפִירוֹת. הַפְּתִיחָה שְׁלֹו הוּא
 בְּחֻמְשָׁה אֹרֶךְ, שְׁהֵם חֲמִשׁ הָאֶנְבְּעוֹת
 הָעֲלִינוֹת, וְהֵם ה' עֲלִינוֹת, חֲמִשׁ
 אַאֲאֲאֲא, שְׁהֵם אֹרֶךְ אֹרֶךְ אֹרֶךְ אֹרֶךְ אֹרֶךְ,

הַתְּחִתּוֹנִים בּוֹכִים וְאוֹמְרִים, אָנוּ רוּצִים
 לְהִיוֹת לְפָנֵי הַמְּלֻךְ עֲלֵת הָעֲלוֹת, וְרוּצִים
 לְעֲלוֹת לְמַעְלָה. הַרְקִיעַ מְפָרִיד בִּינֵיהֶם,
 עַד שֶׁעֲלֵת הָעֲלוֹת שָׁם אוֹתָם שְׁוִים, י'
 מְצַד זֶה, ו' מְצַד זֶה, ו' בְּאַמְצָע, כְּמוֹ זֶה:
 יו"י, שְׁהִיא א. וְכָל אֵלוֹ קְרוּבִים לְעֲלֵת
 הָעֲלוֹת, וְסוּד הַדְּבָר – וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת
 שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת הַגְּדוֹלִים, וְהֵם שְׁוִים. וְזֵה

חַמֵּשׁ זְמַנִּין, חַמֵּשׁ נְהוּרִין דְּעוּבְדָא דְּבְרָאשִׁית,
וּנְקוּדָא דְּלִהוּן אַאֲאָא חַמֵּשׁ דְּסִלְקוּן לְעֶשֶׂר.

וְרָזָא דְּמִלָּה וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מְאֻלְמִים וְגוֹמַר, וְהִנֵּה
קָמָה אֶלְמָתִי וְגַם נִצְבָּה (בראשית לו ז), דָּא א'
בְּחַל"ם, דְּאִיהוּ לְעִילָא מְכַל נְקוּדִין, בְּקוּמָה זְקִיפָא,
וּבִיָּה אֶסְתַּלַּק (נ"א אֶסְתַּבַּל) יוֹסֵף בְּחַלְמָא, וְכֵן יַעֲקֹב,
הָדָא הוּא דְּכְתִיב (שם כח יב) וַיַּחַלֵּם וְהִנֵּה סֶלֶם מְצַב
אֶרְצָה וְרָאשׁוּ מְגִיעַ הַשְּׁמַיְמָה, דָּא א דְּאִיהוּ
רָאשׁ, וְהִנֵּה מְלֻאכֵי אֱלֹהִים עוֹלִים וַיּוֹרְדִים בּוֹ,
אָמְרוּ מֵאֲרִי מִתְנִיתִין, עוֹלִים תְּרִי, וַיּוֹרְדִים תְּרִי,
וְאֲנִין אַאֲאָא.

וְהֵאֵי אַתְּ דְּאִיהִי אֶלְיָא חַל"ם דְּאִיהִי בְּאַמְצַעִיתָא,
אִיהִי כְּתָר עֲלָאָה דְּאַסְתַּר עַל רִישָׁא
דְּעַמּוּדָא דְּאַמְצַעִיתָא, וּבְגִין דָּא וְהִנֵּה תְּסַבִּינָה

לשון הקודש

וְהִנֵּה סֶלֶם מְצַב אֶרְצָה וְרָאשׁוּ מְגִיעַ
הַשְּׁמַיְמָה. זֶה א שְׁהוּא רָאשׁ. וְהִנֵּה
מְלֻאכֵי אֱלֹהִים עוֹלִים וַיּוֹרְדִים בּוֹ, אָמְרוּ
בְּעֵלֵי הַמַּשְׁנָה, עוֹלִים שְׁנַיִם וַיּוֹרְדִים
שְׁנַיִם, וְהֵם אַאֲאָא.

וְהָאֵת הוּא שְׁהִיא אֶלְיָא חַל"ם שְׁהִיא
בְּאַמְצַע, הִיא כְּתָר עֲלִיּוֹן שְׁסוּבָב עַל
רָאשׁוּ שֶׁל הָעַמּוּד הָאַמְצַעִי, וּמִשׁוּם כִּד

חַמֵּשׁ פְּעֻמִּים, חַמֵּשׁ אִוְרוֹת שֶׁל מַעֲשֵׂה
בְּרָאשִׁית, וְהַנְּקוּד שֶׁלָּהֶם אַאֲאָא, חַמֵּשׁ
שְׁעוֹלִים לְעֶשֶׂר.

וְסוּד הַדְּבָר - וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מְאֻלְמִים
וְגוֹמַר, וְהִנֵּה קָמָה אֶלְמָתִי וְגַם נִצְבָּה. זֶה
א' בְּחַל"ם, שְׁהוּא לְמַעְלָה מְכַל הַנְּקוּדוֹת,
בְּקוּמָה זְקוּפָה, וְבוֹ הַתְּעֵלָה (הַסְתַּבַּל) יוֹסֵף
בְּחֵלּוֹם, וְכֵן יַעֲקֹב. זֶהוּ שְׁכַתּוּב וַיַּחַלֵּם

אַלְמַתִּיכֶם וּתְשִׁתְּחִינְיָ לְאַלְמַתִּי (שם לו'), הַאִי כְּתָרָא
 אֶתְכֶם בָּהּ (תהלים קיח כב) אֶבְנִי מֵאִסּוּ הַבּוֹנִים הִתְתָּה
 לְרֹאשׁ פְּנֵה, וְאִיהִי אֲבָנָא דְאַתְגְּזֶרֶת דְּלֹא בִידִין,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב (דניאל ב לד) עַד דִּי הִתְגְּזֶרֶת אֶבְנִי דִּי
 לֹא בִידִין וְגוֹמֵר, וּבְגִין דְּלֹא אֲשַׁכְּחִין לָהּ אֶתְרֵי מֵאֵן
 אֶתְגְּזֶרֶא, שְׂאֵלִין מִלְּאֲכִיָּא קְדִישִׁיא אִיָּה מְקוּם
 כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא אֲשַׁכְּחִין לָהּ אֶתְרֵי, עַד
 דְּאֶמְרִין בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ (נ"א אֲדִהְכִי הָא סְבֵא
 לְגַבִּיהּ וְאֶמֶר רַבִּי רַבִּי הָאִי בְּשִׁכְנִיתָא תַּתְּאָה דְּלִית לָהּ תַּמְּן אֶלָּא
 אֲצִילוּתָא, וְדָא הוּא אֶתְגְּזֶרֶת אֶבְנִי, בְּגִין דְּאִיהִי גְזֶרֶת מְלָכִין, וּבָהּ גְזֶרֶין
 דִּינָא רַפְּיָא, דָּא דִּין כְּתָרָא, וְכֶתֶר מְלָכוֹת אֶתְקִרִיאַת סְפִירָה דְּלִית
 סְפִירָה שְׁלִימָה בַּר מִינָהּ לְתַתְּאָה).

וְהָאִי אֶבְנִי אִיָּה סְגוּלַת מְלָכִים, אִיָּה שִׁיחַת
 מִלְּאֲכִי הַשָּׂרַת, שִׁיחַת חִינּוּ וְשָׂרְפִים
 וְאוֹפְנִים, שִׁיחַת כָּל עֲלָאִין וְתַתְּאִין, יְדִיעַת שְׂמִשְׂא

לשון הקודש

וְהִנֵּה תְּסַבִּינָה אֶלְמַתִּיכֶם וּתְשִׁתְּחִינְיָ לְאַלְמַתִּי. הַכְּתָר הוּא נְאֻמֵּר בָּהּ אֶבְנִי מֵאִסּוּ הַבּוֹנִים הִתְתָּה לְרֹאשׁ פְּנֵה. וְהָאִי אֶבְנִי שְׁנַגְזֶרֶת שְׁלֹא בִידִים, זֶהוּ שְׁכַתוּב עַד דִּי הִתְגְּזֶרֶת אֶבְנִי דִּי לֹא בִידִין וְגוֹמֵר, וּמִשׁוּם שְׁלֹא מוֹצְאִים לָהּ אֶת הַמְּקוּם מֵאִיפֵה שְׁנַגְזֶרֶה, שׂוֹאֲלִים הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים אִיָּה מְקוּם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ.

וְלֹא מוֹצְאִים לָהּ מְקוּם, עַד שְׂאוֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ. (בִּינְתִים חֲרִי חֲזוֹן אֲצִלוֹ וְאֶמֶר, רַבִּי רַבִּי, זֶה בְּשִׁכְנֵיהּ הַמְּתוּחַתוּנָה שְׂאִין לָהּ שֵׁם אֶלָּא אֲצִילוּתֵי, וְזֶהוּ הִתְגְּזֶרֶת אֶבְנִי, מִשׁוּם שְׂהִיא גְזֶרֶת מְלָכִין, וּבָהּ גְזֶרֶת דִּין רַפְּיָה, זֶה דִּין אֲחֶרֶון, וְכֶתֶר מְלָכוֹת נִקְרָא סְפִירָה, שְׂאִין סְפִירָה שְׁלִמָה חוּץ מִמִּנְהָ לְמַטָּה).

וְהָאֶבְנִי הוּא סְגוּלַת מְלָכִים, הָאִי שִׁיחַת מִלְּאֲכִי הַשָּׂרַת, שִׁיחַת חִינּוּ

וְסִיְהָרָא בְּעֵתִים, עֵת וּזְמַן לְכָלֵּא.

כָּל מַעֲמֵי וּנְקוּדֵי וְאַתּוּן כְּלִילָן בְּהַ, קָלָא דְבוּר
וּמַחֲשָׁבָה, כְּלִילָן בְּהַ, אִיהִי כְּתָר תּוֹרָה, וְכְתָר
כְּהוּנָה, וְכְתָר מַלְכוּת, וְאִיהִי תְנָא בְּרִישׁ כָּל אַתּוּן,
כְּגוּנָא דָּא שׁ, וְעַל הַאי אַבְנָא אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא
לְחֻבְרִי, כְּשִׁתְּגִיעוּ לְאַבְנֵי שִׁישׁ מֵהוּר אֶל תְּאֻמְרוּ
מִיָּם מִיָּם.

וְאִיהִי קוּצָא דְכָל אַתּוּן, בְּ כְּגוּנָא דָּא הַ, קוּץ
דְּכָל אֶת וְאֶת, שִׁיעוּר קוּמָה דִּילְהוֹן ו',
מֵעֵילָא לְתַתָּא וּמִתַּתָּא לְעֵילָא, וְרִזָּא דְמַלְכָּה מְקַצָּה
הַשָּׁמַיִם וְעַד קִצָּה הַשָּׁמַיִם (דְּבָרִים ד' א'), וְרִזָּא דָּא לְךָ יי'
הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְגוֹמֵר (ד"ה א כח), לְךָ יי'
הַמְּמַלְכָּה דָּא מַלְכוּת, דְּאִיהִי בְּכָלֵּא.

וְאִיהִי צְפַצוּף עוֹפִין קַדִּישִׁין, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (קעהלת י

לשון הקודש

מֵהוּר, אֶל תְּאֻמְרוּ מִיָּם מִיָּם.
וְחַיָּא הַקוּץ שֶׁל כָּל הָאוֹתִיּוֹת. בְּ כְּמוֹ זֶה
הַ קוּץ שֶׁל כָּל אוֹת וְאוֹת, שִׁיעוּר קוּמָה
שֶׁלְּהֵן ו' מִמַּעַלָּה לְמַטָּה וּמִמַּטָּה לְמַעַלָּה,
וְסוּד הַדְּבָר - מְקַצָּה הַשָּׁמַיִם וְעַד קִצָּה
הַשָּׁמַיִם, וְנֵה סוּד לְךָ יְהוּ"ה הַגְּדֻלָּה
וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְגוֹמֵר. לְךָ יְהוּ"ה
הַמְּמַלְכָּה - זֶה מַלְכוּת, שֶׁחַיָּא בְּכָל.
וְחַיָּא צְפַצוּף שֶׁל הָעוֹפוֹת הַקְּדוּשִׁים,

וּשְׂרָפִים וְאוֹפָנִים, שִׁיחַת כָּל הָעֲלִיּוֹנִים
וְהַתְּחַתּוֹנִים, יָדִיעַת הַשֶּׁמֶשׁ וְהַלְבָּנָה
בְּעֵתִים, עֵת וּזְמַן לְכָל.

כָּל הַטַּעֲמִים וְהַנְּקוּדוֹת וְהָאוֹתִיּוֹת כְּלוּלִים
בְּהַ, קוּל, דְּבוּר וּמַחֲשָׁבָה כְּלוּלִים בְּהַ.
חַיָּא כְּתָר תּוֹרָה וְכְתָר כְּהוּנָה וְכְתָר
מַלְכוּת, וְחַיָּא כְּתָר בְּרִישׁ כָּל הָאוֹתִיּוֹת,
כְּמוֹ זֶה: שׁ, וְעַל הָאֶבֶן הַזֶּה אָמַר רַבִּי
עֲקִיבָא לְחֻבְרִי, כְּשִׁתְּגִיעוּ לְאַבְנֵי שִׁישׁ

בִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל, צִפְצוּפֵּי אֶת דְּכָל
 צִפְרִין דְּאֵינוֹן נִשְׁמָתִין קְדִישִׁין, דְּמִצְפְּצִין בְּכַמְּהָ
 צְלוֹתִין, שִׁיחַת חַיּוֹן דְּאֵינוֹן תְּלַמְּיֵדִי חֲכָמִים, וּבְגִינָה
 אֶתְמַר (בראשית כד סג) וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בִּשְׂדֵה וְכוּ',
 וְלִית שִׁיחָה אֶלָּא צְלוֹתָא.

וּבְגִינָה אֶתְמַר תְּפִלַּת שְׁחֲרִית חוֹבָה, תְּפִלַּת
 עֲרֵבִית רְשׁוּת, דְּאֵיהּ רְשׁוּ דְלִילָה בְּפִנֵּי
 עֲצָמָה, וּבְגִין דָּא לִית לָהּ קְבִיעוֹת בְּלִילָא
 דְּדַמְיָא לְגִלוֹתָא, אֶלָּא זְמַנִּין אֲשֶׁתַּפְּחַת תַּמָּן
 וְזְמַנִּין לָא אֲשֶׁתַּפְּחַת.

זַכָּאָה אֵיהּ מָאן דְּפָנַע בָּהּ, כְּגוֹן יַעֲקֹב דְּאֶתְמַר
 בֵּיהּ (שם כח יא) וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם וַיִּלֶּן שָׁם עֵמֶה
 כִּי בא הַשֶּׁמֶשׁ, עַד דְּאֶתָּא בְּעֵלָה וְנָטִיר לָהּ, וּבֵת
 תַּמָּן עֵמֶה, מִתַּמָּן וַאֲיִלְדָּךְ קְבִיעוּתָהּ חוֹבָה.

לשון הקודש

הַלִּילָה בְּפִנֵּי עֲצָמָה, וּמִשׁוֹם כְּדֵין אֵין לָהּ
 קְבִיעוֹת בְּלִילָה, שְׂדוּמָה לְגִלוֹת, אֶלָּא
 פְּעֻמִּים נִמְצָאִת שָׁם וּפְעֻמִּים אֵין נִמְצָאִת.
 אֲשֶׁרִי מִי שְׂפּוֹנֵשׁ אוֹתָהּ, כְּמוֹ יַעֲקֹב
 שְׂנַאֲמַר בּוּ וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם וַיִּלֶּן שָׁם עֵמֶה כִּי
 בא הַשֶּׁמֶשׁ, עַד שֶׁבָּא בְּעֵלָה וְשָׁמַר אוֹתָהּ
 וַלֵּן שָׁם עֵמֶה. מִשָּׁם וַאֲיִלְדָּךְ קְבִיעוּתָהּ חוֹבָה.

שְׂנַאֲמַר בָּהֶם כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת
 הַקּוֹל, הַצִּפְצוּפֵי שֶׁל כָּל הַצִּפְרִים, שֶׁהֵן
 נִשְׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת שְׂמִצְפְּצִים בְּכַמְּהָ
 תְּפִלוֹת, שִׁיחַת חַיּוֹת, שֶׁהֵם תְּלַמְּיֵדִי
 חֲכָמִים, וּבְגִלְלָה נֶאֱמַר וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ
 בִּשְׂדֵה וְכוּ', וְאֵין שִׁיחָה אֶלָּא תְּפִלָּה.
 וּבְגִלְלָה נֶאֱמַר, תְּפִלַּת שְׁחֲרִית חוֹבָה,
 תְּפִלַּת עֲרֵבִית רְשׁוּת, שֶׁהִיא רְשׁוּת

אָבֵל בְּשֶׁבֶת אִיהִי רְשׁוֹת הַיְחִיד, דְּאִיהִי בְּרִשׁוֹתָא
 דְּבַעְלָה, וְלֹא פְּגוּנָא דְּלִילִיא דְּחֹת דְּחִידָה
 בְּרִשׁוֹתָא דִּילָהּ, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (איכה א) אִיכָה
 יֹשְׁבַת בְּדָד.

וַיַּעֲקֹב בְּגִין דְּקָרִיב לָהּ לְבַעְלָה בְּפָגִיעָה דִּילִיהּ,
 וְדָאֵי עֶבֶד לָהּ חוּבָה, וְכֹד אָתָּא שְׂמֵשָׁא
 בְּשַׁחְרִית, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (תהלים פד יב) כִּי שָׁמֶשׁ וּמָגֵן יְיָ
 אֱלֹהִים, אֶתְמַר בֵּיהּ (בראשית לב לב) וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ,
 מִתְמָן וְאֵילָךְ קָשָׁר לָהּ עֲמִיהּ, דְּאִיהוּ קָשָׁר דְּתַפְלִין
 דִּיד, קָשִׁיר לָהּ עֲמִיהּ דְּלֹא תָזוּז מִיְנִיָּה לְעֵלְמִין,
 מִסְטָרָא דְּשְׂמָאֲלָא קָשִׁיר לָהּ בְּתַפְלִין דִּיד, דְּאִינוּן
 בְּדְרוּעָא שְׂמָאֲלָא, מִסְטָרָא דִּימִינָא שְׂוִי לָהּ כְּתָרָא
 עַל רִישִׁיהּ, תַּפְלִין דְּרִישָׁא, וְהָאֵי בִּיזְמָא דְּאִיהִי
 קָשִׁירָא עִם (דף כ ע"ב) בַּעְלָה, אֶתְמַר בָּהּ יִשְׁחַרוּנְנִי וְאִזּוּ
 יִמְצְאוּנְנִי, אָבֵל בְּלִילִיא דְּאִיהִי גְלוּתָא, דְּאִיהִי לְבָר

לשון הקודש

הַשֶּׁמֶשׁ, מִשָּׁם וְאֵילָךְ קָשָׁר אוֹתָהּ עִמּוּ,
 שְׂהוּא קָשָׁר שֶׁל תַּפְלִין שֶׁל יָד, קָשָׁר
 אוֹתָהּ עִמּוּ שְׂלֹא תָזוּז מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים.
 מִצַּד הַשְּׂמָאֵל קָשָׁר אוֹתָהּ עִם תַּפְלִין שֶׁל
 יָד, שְׂהוּן בְּדְרוּעַ שְׂמָאֵל, מִצַּד הַיְמִין שֶׁם
 אוֹתָהּ כְּתָר עַל רִישׁוֹ, תַּפְלִין שֶׁל רִאשׁוֹ,
 וְזֶה בֵּינָם שְׂהוּא קְשׁוּרָה עִם בַּעְלָה, נְאֻמַּר
 בָּהּ יִשְׁחַרוּנְנִי וְאִזּוּ יִמְצְאוּנְנִי. אָבֵל בְּלִילָהּ,

אָבֵל בְּשֶׁבֶת הִיא רְשׁוֹת הַיְחִיד, שְׂהוּא
 בְּרִשׁוֹת בַּעְלָה, וְלֹא כְּמוֹ שְׂהִלִּילָהּ
 שְׂהִיְתָה יְחִידָה בְּרִשׁוֹתָהּ. זֶהוּ שְׂכַתוּב
 אִיכָה יֹשְׁבַת בְּדָד.

וַיַּעֲקֹב, מִשׁוּם שְׂקָרְבָהּ לְבַעְלָה בְּפָגִיעָה
 שְׂלוּ, וְדָאֵי עָשָׂה אוֹתָהּ חוּבָה, וְכִשְׂפָא
 הַשֶּׁמֶשׁ בְּשַׁחְרִית, שְׂנְאָמַר כּוּ כִּי שְׂמֵשׁ
 וּמָגֵן יְהוָה אֱלֹהִים, נְאֻמַּר כּוּ וַיִּזְרַח לוֹ

מִבְּעֻלָּהּ, וְאֵיהִי רְשׁוּת בְּפָנַי עֲצֻמָּה, אֶתְמַר בָּהּ אֵל
 תְּתוּדַע לְרְשׁוּת, וּבְגִין דָּא אָמַר דָּוִד (תהלים קלב ד) אִם
 אֶתֵּן שָׁנָת לְעֵינַי וְגוֹמַר עַד אֲמַצָּא מָקוֹם לִי.

עַד כַּאֲן רָזָא דְקַמ"ץ, דְּאֵיהִו רָזָא דְמַחְשָׁבָה עֲלָאָה
 וְתַתָּאָה (נ"א עֵילָא וְתַתָּא), דְּאֵיהִי נְקוּדָה בְּרְשׁוּת
 בְּעֻלָּה דְּאֵיהִו ו' רְקִיעַ, וּפְת"ח בְּלָא נְקוּדָה רְשׁוּ בְּפָנַי
 עֲצֻמוֹ, וּנְקוּדָה בְּלָא פְת"ח רְשׁוּ בְּפָנַי עֲצֻמָּה, דְּכַמָּה
 דְּאֶתְוּוֹן אֵינּוֹן דְּכַר וְנוֹקְבָא, חָכִי נְקוּדִין אֵינּוֹן דְּכַר
 וְנוֹקְבָא, אֲבָל אֶתְוּוֹן אֲנָהּוּ לְגַבֵּי נְקוּדֵי כְּגוֹן גּוֹפָא
 לְגַבֵּי רוּחָא, וְכֵן נְקוּדָה בּוֹ, כְּגוֹן חֲל"ם אוֹ חִיר"ק
 אוֹ שׁוּרְק, חֲל"ם לְעֵילָא מִן ו' אֶתְעֵבִיד ז', חִיר"ק
 לְתַתָּא אֶתְעֵבִיד זָנַב גִּימ"ל, שׁוּרְק בְּאֲמַצְעִיתָא קוּצָא
 דָּאֵת ד' קוּצָא בְּאֲמַצְעִיתָא, וְכֹלָא חַד, אֲנִי רֵאשׁוֹן
 וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלָעְדֵי אֵין אֱלֹהִים (ישעיהו מד ו).

לשון הקודש

עֲצֻמָּה. שְׁכֵמוֹ שֶׁהָאוֹתִיּוֹת הֵן זָכָר וְנִקְבָּה,
 כִּד הַנְּקוּדוֹת הֵן זָכָר וְנִקְבָּה, אֲבָל
 הָאוֹתִיּוֹת הֵן לְנִקְדוֹת כְּמוֹ הַגּוֹפֵ לְרוּחַ, וְכֵן
 נִקְדָּה בּוֹ כְּמוֹ חֲל"ם אוֹ חִיר"ק אוֹ שׁוּר"ק.
 חֲל"ם לְמַעְלָה מִן ו' נַעֲשֶׂה ז', חִיר"ק
 לְמַטָּה נַעֲשֶׂה זָנַב גִּימ"ל, שׁוּר"ק בְּאֲמַצְע
 הַקּוּץ שֶׁל הָאוֹת ד' קוּץ בְּאֲמַצְע, וְהַכֹּל
 אַחַד, אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלָעְדֵי
 אֵין אֱלֹהִים.

שֶׁהִיא הַגְּלוּת, שֶׁהִיא מַחוּץ לְבְּעֻלָּה, וְהִיא
 רְשׁוּת בְּפָנַי עֲצֻמָּה, נֶאֱמַר בָּהּ אֵל תְּתוּדַע
 לְרְשׁוּת, וּמִשׁוֹם כִּד אָמַר דָּוִד אִם אֶתֵּן
 שָׁנָת לְעֵינַי וְגוֹמַר עַד אֲמַצָּא מָקוֹם לָהּ.
 עַד כַּאֲן סוּד הַקַּמ"ץ, שֶׁהוּא סוּד
 הַמַּחְשָׁבָה הַעֲלִיּוֹנָה וְהַתַּחְתּוֹנָה (מַעֲלָה וּמַטָּה)
 שֶׁהִיא נִקְדָּה בְּרְשׁוּת בְּעֻלָּה שֶׁהוּא ו'
 רְקִיעַ, וּפְת"ח בְּלִי נִקְדָּה רְשׁוּת בְּפָנַי
 עֲצֻמָּה, וְנִקְדָּה בְּלִי פְת"ח רְשׁוּת בְּפָנַי

שָׁבֹא מֵאֵן אִיהוּ, כַּאֲשֶׁר יְהִי־הָאֹפֶן בְּתוֹךְ
הָאֹפֶן, וְאֵינֹן אֶת הַמָּאוֹר הַגָּדֹל וְאֶת
הַמָּאוֹר הַקָּטָן, וְאֵינֹן גּוֹף וּבְרִית, וְלִקְבֻלְיָתוֹ חֲמָה
וְלִבְנָה, דְּאֵינֹן לִקְבֹּל אֵימָא עֲלָאָה וְתַתָּאָה.

וְהֵנָּה אֹפֶן אֶחָד בְּאֶרֶץ אֵצֶל חַחִיּוֹת (יחזקאל א טו), דָּא
נְקוּדָה דְּתַחֲתֵי סְגוּלָּה נְקוּדָה דְּלַתְתָּא, אֵצֶל
חַחִיּוֹת דְּאֵינֹן צַר"י, אֶת שְׁנֵי הַמָּאוֹרֹת הַגְּדוֹלִים.

וְכֵן אִיהוּ בְּתוֹךְ הָאֹפְנִים שׁוֹר"ק, אֹפֶן חַד לְעֵילָא
וְאֹפֶן חַד לְתַתָּא, וְאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא
בִּינְיָהוּ, וְהֵנָּה אֹפֶן אֶחָד בְּאֶרֶץ דָּא חִירְק דְּאִיהוּ
לְתַתָּא, כָּל נִיצוּץ אִיהוּ י', וְכָל רְקִיעַ ו'.

יְהוּ"ה שְׁבֹא אִיהוּ דִּינָא, קַמִּי"ץ רַחֲמֵי, שְׁמַאלָא
וּיְמִינָא, דְּמַתְּפֵן אֹרְיָתָא אֲתִיְהִיב דְּאִיהוּ
עֲמוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא, וּבְזַמְנָא דְּאֵינֹן שְׁבֹא קַמִּי"ץ

לשון הקודש

הַגְּדֹלִים.

וְכֵן הוּא בְּתוֹךְ הָאֹפְנִים שׁוֹר"ק, אֹפֶן
אֶחָד לְמַעְלָה וְאֹפֶן אֶחָד לְמַטָּה, וְהוּא
הַעֲמוּד הָאִמְצַעִי בִּינְיָהֶם. וְהֵנָּה אֹפֶן אֶחָד
בְּאֶרֶץ זֶה חִירְק, שְׁהוּא לְמַטָּה. כָּל נִיצוּץ
הוּא י', וְכָל רְקִיעַ הוּא ו'.

יְהוּ"ה שְׁבֹא הוּא דִּין. קַמִּי"ץ רַחֲמֵי,
שְׁמַאל וְיְמִין, שְׁמִשְׁם נִתְּנָה תוֹרָה, שְׁהוּא

שְׁבֹא מִיְהוּ? כַּאֲשֶׁר יְהִי־הָאֹפֶן בְּתוֹךְ
אֹפֶן, וְהֵם אֶת הַמָּאוֹר הַגָּדֹל וְאֶת הַמָּאוֹר
הַקָּטָן, וְהֵם גּוֹף וּבְרִית, וּכְנַגְדָם חֲמָה
וְלִבְנָה, שְׁהֵם כְּנַגְדֵי הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה
וְהַתַּחְתּוֹנָה.

וְהֵנָּה, אֹפֶן אֶחָד בְּאֶרֶץ אֵצֶל חַחִיּוֹת, זו
נְקוּדָה שְׁתַּחַת סְגוּלָּה הַנְּקוּדָה שְׁלַמְטָה,
אֵצֶל חַחִיּוֹת שְׁהֵן צַר"י, אֶת שְׁנֵי הַמָּאוֹרֹת

חל"ם, איהו רמוז כי בי חש"ק ואפליהו, רק
באבותיך חש"ק יי'.

מספרא דחד דאיהו יו"י דסליק יהו"ה, הוזה
קודשא בריך הוא הוא ושמייה לחוד
בכתרא, קדם דאתברי עלמא, עד דסליק
במחשבתיה למברי אדם, דאיהו י' ברישא דא',
תנא לעילא, ולתתא נקודה, ובנקודי דאתוון
אשתמודעאן כל ספירן, דתשע נקודי אינון, ובהון
י"ד ניצוצין, ועליהו אתמר (שמות יד כח) ובני ישראל
יוצאים בי"ד רמה, ואינון לקבל פרקון דה' אצבעון
דאינון י"ד, ותריין רקיעין תמן, חד מן קמ"ץ וחד
מן פת"ת, לקבל תריין קני דדרועי, וכל ניצוץ איהו
פרק, ואיהו מדה, ורקיע אמה, וקנה, וקו המדה.

לשון הקודש

הספירות, שהם תשע נקודות, ובהם י"ד
ניצוצות, ועליהם נאמר ובני ישראל
יוצאים בי"ד רמה, והם כנגד הפרקים של
חמש האצבעות שהם י"ד, ושני רקיעים
שם - אחד מן קמ"ץ ואחד מן פת"ת,
כנגד שני הקנים של הדרועות, וכל ניצוץ
הוא פרק, והוא מדה, ורקיע אמה, וקנה,
וקו המדה.

העמוד האמצעי, ובזמן שהם שב"א
קמ"ץ חל"ם, הוא רמוז כי בי חש"ק
ואפליהו, רק באבותיך חש"ק יהו"ה.
מצד זה שהוא יו"י שעולה יהו"ה, הנה
הקדוש ברוך הוא ושמו לחוד בכתר
לפני שנברא העולם, עד שעלה
במחשבתו לברא אדם, שהוא י' בראש
של א'. כתר למעלה, ולמטה נקודה,
ובנקודות של האותיות נודעות כל

טַעֲמֵי אֵינּוֹן מִן כְּתָרָא, וְאֵינּוֹן בְּרִישָׁא דְעֻמּוּדָא
 דְּאַמְצָעִיתָא, נְקוּדִין מִן מוּחָא, וְאֵינּוֹן
 בְּרַבָּאן עַל רִישָׁא דְצַדִּיק, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (משלי י ו)
 בְּרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק, וְאֵינּוֹן תְּלַת טַפִּין דְּאַתְּמַשְׁכוּ
 מִן מוּחָא לְגַבֵּי בְרִית מִילָה, אַתְּוּן מִסְטָרָא דְאִמָּא
 עֲלָאָה, וּכְלָהּ אַתְּבְּלִילָן בְּמַלְכוּתָא, וְנְקוּדֵי לְאַתְּוּן
 בְּנִשְׁמָתָא לְגוּפָא, דְּגוּפָא אִיהוּ כְּסוּם לְרוּכְב, וְאַתְּוּן
 אֵינּוֹן פְּתִיחִין לְנְקוּדֵי לְקַבְּלָא לֹון, וְעַלִּייהוּ אַתְּמַר
 (יחזקאל א יא) וּכְנַפֵּיהֶם פְּרוּדוֹת מְלַמְעָלָה, לְקַבְּלָא עַלִּייהוּ
 נְקוּדֵי, וְנְקוּדֵי בְּכָל אֶתֶר בֵּת קוּל.

טַעֲמֵי אֵינּוֹן מְאִנֵּי קְרָבָא, רַפְּ"ה אִיהוּ לְעִילָא
 מְאַתְּוּן, וְעַלִּיה אַתְּמַר (שם כב) וּדְמוֹת עַל
 רְאשֵׁי הַחֵיָה רְקִיעַ, כְּעֵין הַקֶּרֶחַ הַנּוֹרָא נְטוּי עַל
 רְאשֵׁיהֶם מְלַמְעָלָה, נְטוּי דָּא אִיהוּ רַפְּ"ה, נְטוּי עַל
 רְאשֵׁי חֵיוֹן, דְּאֵינּוֹן יְהוּ"ה אַרְבַּע אַתְּוּן וּדְאֵי, דְּגִ"ש

לשון הקודש

וְהָאוֹתִיּוֹת פְּתוּחוֹת לְנְקוּדוֹת לְקַבְּל אֹתָן,
 וְעַלִּיהֶם נֶאֱמַר וּכְנַפֵּיהֶם פְּרוּדוֹת
 מְלַמְעָלָה, לְקַבְּל עֲלֵיהֶם נְקוּדוֹת, וְנְקוּדוֹת
 בְּכָל מְקוֹם בֵּת קוּל.

הַטַּעֲמִים אֵלוֹ הֵם בְּגֵדֵי הַקְּרָב, רַפְּ"ה
 הוּא לְמַעְלָה מִהָאוֹתִיּוֹת, וְעַלִּיהֶם נֶאֱמַר
 וּדְמוֹת עַל רְאשֵׁי הַחֵיָה רְקִיעַ, כְּעֵין הַקֶּרֶחַ
 הַנּוֹרָא נְטוּי עַל רְאשֵׁיהֶם מְלַמְעָלָה. נְטוּי

הַטַּעֲמִים הֵם מִן הַכְּתָר, וְהֵם בְּרִישׁוֹ שֶׁל
 הָעֻמּוּד הָאַמְצָעִי. הַנְּקוּדוֹת מִן הַמוּחַ, וְהֵם
 בְּרָכוֹת עַל רֹאשׁ הַצַּדִּיק, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
 בְּרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק, וְהֵם שְׁלֹשׁ הַטַּפּוֹת
 שֶׁנִּמְשְׁכוּ מִן הַמוּחַ אֶל בְּרִית הַמִּילָה.
 הָאוֹתִיּוֹת מִצַּד הָאֵם הַעֲלִיוֹנָה, וְכֵן
 נִבְּלָלוּ בַּמַּלְכוּת, וְהַנְּקוּדוֹת לְאוֹתִיּוֹת
 בְּנִשְׁמָה לְגוּף, שֶׁהַגּוּף הוּא כְּסוּם לְרוּכְב,

אִיהוּ מְלַגְּאוּ דְאַתּוּן, בְּגוּנָא דָּא יְהוּ"ה, רַפְ"ה
 מְלַבֵּר בְּגוּנָא דָּא יְהוּ"ה, וְאֵינוֹן בְּמַתְגַּ וְרֶסֶן
 לְאוֹתִיּוֹת, וּבְהוֹן וְהַחִיּוֹת רְצוּא וְשׁוּב, רְצוּא בְּדַגְ"שׁ,
 וְשׁוּב בְּרַפְ"ה. (דף כא ע"א).

תְּקוּנַת שְׁתִּיתָא

בְּרֵאשִׁית, קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן, (פְּתַח) וְאָמַר לְאַלְיָהוּ,
 אֲלִיָּהוּ אֲלִיָּהוּ בְּאוֹמָאָה עֲלָךְ בְּמַלְכוּת
 קַדִּישָׁא, דְּאִיְהִי נְפִילָא בְּגְלוּתָא, טוּל רְשׁוּתָא דְלֹא
 תְּזוּז מִיָּנָן, דְּהָא שְׂכִינְתָּא וְחִילָהָא נְטָרִין לָךְ, מְלֹאכֵי
 הַשָּׁרַת דְּאַתְמַר בְּהוֹן (ישעיהו לג ז) הֵן אֲרֹאֲלָם צַעֲקוּ
 חוּצָה, לְבַר מַהִיכְלִין, לָא אִית מָאן דְּמַקְבֵּל צְלוֹתֵין
 דְּיִשְׂרָאֵל, בְּמָה צַפְרִין מְצַפְּפִין בְּצְלוֹתֵין לְגַבֵּי
 אֲמַהוֹן, דְּאֵינוֹן מְקַנְנֵן עַל אֲרַעָא, דְּנְטָרִין לָךְ, וּבְלָהוּ
 אֲתַקְרִיאוּ צַפְרִים, עַל שֵׁם קֵן צַפּוֹר דְּאִיְהִי אִימָא

לשון הקודש

במלכות הקדושה, שהיא נפולה בגלות,
 מל רשות שלא תזוז מעמנו, שהרי
 השכינה וחילותיה שומרים אותה,
 מלאכי השרת, שנאמר בהם הן אראלם
 צעקו חצה, צעקים מחוץ להיכלות. אין
 שם מי שמקבל את תפלות ישראל, במה
 צפרים מצפצפות בתפלות אל אטם,
 שהם מקננות על הארץ, ששומרים
 אותה, וכלם נקראו צפרים, על שם קן

זהו רפ"ה, נטוי על ראשי החיות שהם
 יהו"ה, ארבע אותיות ודאי. דג"ש הוא
 מתוך האותיות, כמו זה: יהו"ה, רפ"ה
 מבחוץ כמו זה: יהו"ה, והם כמו מתג
 ורסן לאותיות, ובהן והחיות רצוא ושוב,
 רצוא בדג"ש, ושוב ברפ"ה.

תְּקוּנַת שְׁשׁוּי

בְּרֵאשִׁית, קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן, (פְּתַח) וְאָמַר
 לְאַלְיָהוּ: אֲלִיָּהוּ אֲלִיָּהוּ, בְּשִׁבּוּעָה עֲלֶיךָ

קְדִישָׁא, דְּאִתְמַר בָּהּ (דברים כב ו) כִּי יִקְרָא קִין צַפּוֹר
 לְפָנֶיהָ, וְעָלָה אִתְמַר (תהלים פד ד) גַּם צַפּוֹר מִצָּאָה בַּיִת,
 וְדָא ב' מִבְּרֵאשִׁית, דְּאִתְמַר בָּהּ (משלי כד ג) בְּחֻכְמָה
 יִבְנֶה בַּיִת, וְדָרוֹר קִין לָהּ דָּא אִימָא עֲלָאָה יוֹבֵל,
 דְּאִתְמַר בָּהּ (ויקרא כה י) וּקְרֵאתֶם דָּרוֹר בְּאֶרֶץ, בְּזִמְנָא
 דְּצַפּוֹר מִצָּאָה בַּיִת דְּאִיהִי כִּי מִקְדָּשָׁא, וְאִתְבְּנִיאת
 וְאִתְתְּקַנְתָּ, מִיַּד דָּרוֹר דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה,
 אֲשַׁכַּחַת קִין לָהּ לְעִילָא.

וּמִיַּד אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרוּחֶיהָ, אֵלֶיךָ שִׁית בְּנִין דִּילָהּ,
 שִׁית סְפִירָן, דְּאֵינֻן שִׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה,
 בְּלָהּ פְּרָחִין לְגַבְהָ, בְּכַמָּה חֲגִין וְזִמְנִין וְיוֹמִין טָבִין,
 וְאֶפְרוּחִים דְּאֵינֻן יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, בְּלָהּ פְּרָחִין עֲמָה
 בְּגִלּוֹתָא, וּבְזִמְנָא דְּאֵנֻן בִּיעִים, דִּלִּית לֹון גְּדַפִּין
 בְּבִקּוּדִין דְּעֵשֶׂה לְפָרְחָא, אִתְמַר בָּהּ לֹא תִקַּח הָאֵם
 עַל הַבָּנִים.

לשון הקודש

עליונה, מצאה קין לה למעלה.
 ומיד אשר שָׁתָה אֶפְרוּחֶיהָ, אלו ששת
 בָּנֶיהָ, שש ספירות, שהם ששת ימי
 הַמַּעֲשֶׂה, בְּלָם פּוֹרְחִים אֵלֶיהָ, בְּכַמָּה
 חֲגִים וְזִמְנִים וְיוֹמִים טָבִים. וְאֶפְרוּחִים,
 שהם יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה, בְּלָם פּוֹרְחִים עֲמָה
 בְּגִלּוֹת, וּבְזִמְנֵי שְׁהִים בִּיעִים, שְׁאִין לָהֶם
 בְּנַפְסִים בְּמַצּוֹת עֵשֶׂה לְפָרְחָה, נֹאמַר בָּהּ

צפור, שהיא האם הקדושה, שְׁנֹאמַר בָּהּ
 כִּי יִקְרָא קִין צַפּוֹר לְפָנֶיהָ, וְעָלָהָ נֹאמַר גַּם
 צַפּוֹר מִצָּאָה בַּיִת, וְזוּ ב' מִבְּרֵאשִׁית,
 שְׁנֹאמַר בָּהּ בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בַּיִת. וְדָרוֹר קִין
 לָהּ – זוּ הָאֵם הָעֲלִינָה יוֹבֵל, שְׁנֹאמַר בָּהּ
 וּקְרֵאתֶם דָּרוֹר בְּאֶרֶץ. בְּזִמְנֵי שְׁצַפּוֹר
 מִצָּאָה בַּיִת, שְׁהִיא בַּיִת הַמִּקְדָּשׁ, וְנִבְנְתָהּ
 וְנִתְתְּקַנְתָּ, מִיַּד הַדָּרוֹר, שְׁהִיא שְׂכִינָה

אִי הָכִי מַאי כִּי יִקְרָא קוֹן, אֶלְא בְּזִמְנָא דְלִית לָהּ
 לְשִׁכְיִנְתָּא אַתְר לְשָׂרְיָא תַּמָּן בְּקִבְעוּ, אִיְהִי
 אֲזִילַת בְּמִקְרָה, וְדָא אִיהוּ כָּל הַקּוֹבַע מְקוּם
 לְתַפְלָתוֹ וְכוּ', כְּמָה דְנִשְׁמַתִּין עֲבָדִין, הָכִי שְׂרִיא
 שְׁכִינְתָּא עֲמַחוּן, נִשְׁמַתָּא דְאִיְהִי קְבוּעָה בְּצִלּוֹתָא
 אִו בְּאֹרֵייתָא אִיְהִי אַתְר קְבוּעַ לְשָׂרְיָא בְּה
 שְׁכִינְתָּא, אֲבָל נִשְׁמַתָּא דְלִית לָהּ קְבִיעוּ בְּצִלּוֹתָא
 אִו בְּאֹרֵייתָא, אֶלְא אִי אֲזַדְמֶנַת לָהּ בְּמִקְרָה, הָכִי
 אִיְהִי שְׂרִיא עֲלָהּ בְּמִקְרָה, וְדָא אִיהוּ כִּי יִקְרָא קוֹן
 צְפוּר לְפָנֶיךָ וְכוּ'.

דְּוִדֵּי נִשְׁמַתָּא, אִיְהִי קוֹן צְפוּר וְכֵן הֵהִיא
 נִשְׁמַתָּא דְבַר נִשְׁ אֶתְקְרִיאַת קוֹן צְפוּר,
 וְגוֹפָא קוֹן דְּנִשְׁמַתָּא, וְכֵן נִשְׁמַתִּין דְּאִינוּן עוֹלִימָאן
 דִּילָהּ, דְּאֶתְקְרִיאִו בְּתוֹלוֹת אַחֲרֵיהָ רַעוּתֵיהָ, יִתְבִּין
 בְּגוֹפִין דְּאִינוּן קוֹן דְּלַחוּן בְּאַרְחַת מִקְרָה, בְּזִמְנָא דְּלֹא

 לשון הקודש

נִשְׁמָה שְׂאִין לָהּ קְבִיעוֹת בְּתַפְלָה אִו
 בְּתוֹרָה, אֶלְא אִם מְוַדְמֶנַת לָהּ בְּמִקְרָה,
 כִּד הִיא שׁוֹרָה עָלֶיהָ בְּמִקְרָה, וְזִהוּ כִּי
 יִקְרָא קוֹן צְפוּר לְפָנֶיךָ וְכוּ'.

שְׁוֹדֵאִי נִשְׁמָה הִיא קוֹן צְפוּר, וְכֵן אֹתָהּ
 נִשְׁמַת הָאָדָם נִקְרֵאת קוֹן צְפוּר, וְהַגּוֹף
 הַקּוֹן שֶׁל הַנִּשְׁמָה, וְכֵן הַנִּשְׁמָה שֶׁהֵן
 עַלמוּתֵיהָ, שְׁנַקְרָאוּ בְּתוֹלוֹת אַחֲרֵיהָ

לֹא תִקַּח הָאִם עַל הַבְּנִים.

אִם כֵּן, מַה זֶה כִּי יִקְרָא קוֹן? אֶלְא בְּזִמְנָן
 שְׂאִין לְשִׁכְיִנְתָּא מְקוּם לְשִׁרְוֹת שֵׁם
 בְּקִבְעוֹת, הִיא הוֹלֶכֶת בְּמִקְרָה, וְזִהוּ כָּל
 הַקּוֹבַע מְקוּם לְתַפְלָתוֹ. כְּמוֹ שֶׁנִּשְׁמָה
 עוֹשׂוֹת, כִּד שׁוֹרָה עִמָּהֶם שְׁכִינָה. הַנִּשְׁמָה
 שֶׁהִיא קְבוּעָה בְּתַפְלָה אִו בְּתוֹרָה, הִיא
 מְקוּם קְבוּעַ לְשִׁרְוֹת כּוּ שְׁכִינָה, אֲבָל

אֵינּוֹן קְבוּעֵין בְּבֵיתִי בְּנִסְיוֹת וּבְבֵיתִי מְדַרְשׁוֹת, וְדָא
אֵיהּ כִּי יִקְרָא קִין צְפוּר לְפָנֶיהָ.

וְעוֹד קִין צְפוּר לְעֵילָא, אֵיהּ פְּרַסְיָא, וְקִין דִּילָה
לְתַתָּא מַטְטְרוּן, וְעֵלִיה אֲתָמַר (במדבר יד יח)
וְנִקְה לֹא יִנְקָה, דְּתַמָּן קִין, וְאֵיהּ קִנָּא וְנוֹקָם, בְּזַמְנָא
דְּלֹא אֲשַׁבַּחַת קִינָא לְשִׁרְיָא, בְּדַרְדָּךְ, דָּא דֵּאֲתָמַר
בָּהּ (יהושע ה ד) מִתּוּ בַּמְדָּבָר בְּדַרְדָּךְ בְּצִאתָם מִמִּצְרַיִם,
וְעוֹד בְּדַרְדָּךְ, דָּא קְבוּרַת רַחֵל, דְּאֵיהּ בְּפִרְשַׁת
אוֹרְחִין, וְעֵלָה אֲתָמַר (ירמיהו ט א) מִי יִתְנַנֵּי בַּמְדָּבָר
מְלוֹן אֲרָחִים, וְאֵינּוֹן תִּירִין מְשִׁיחִין, דְּמַתְמָן קָא
עֲבָרִין פִּד אֲתָאן לְמַפְרָק לְיִשְׂרָאֵל.

בְּכָל עֵץ דָּא אֵיהּ עֵץ הַחַיִּים, דֵּאֲתָמַר בֵּיהּ (משלי
ג יח) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְעֵלִיה
אֲתָמַר (דברים כ יט) כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה, וְעוֹד בְּכָל עֵץ

לשון הקודש

שְׁנַאֲמַר בָּהּ מִתּוּ בַּמְדָּבָר בְּדַרְדָּךְ בְּצִאתָם
מִמִּצְרַיִם. וְעוֹד בְּדַרְדָּךְ, זֶה קְבוּרַת רַחֵל,
שֶׁהִיא בְּפִרְשַׁת דְּרָכִים, וְעֵלִיה נֹאֲמַר מִי
יִתְנַנֵּי בַּמְדָּבָר מְלוֹן אֲרָחִים, וְהֵם שְׁנֵי
מְשִׁיחִים, שְׁמִשָּׁם עוֹבְרִים כְּשֶׁבָּאִים לְגֵאל
אֶת יִשְׂרָאֵל.

בְּכָל עֵץ, זֶהוּ עֵץ הַחַיִּים, שְׁנַאֲמַר בּוּ עֵץ
חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְעֵלִיה נֹאֲמַר כִּי

רְעוּתִיהָ, יוֹשְׁבִים בְּגוֹפּוֹת, שֶׁהֵם קִין שְׁלָהֶם
בְּדַרְדָּךְ מִקְרָה, בְּזַמָּן שְׁאֵינָם קְבוּעִים בְּבֵיתִי
בְּנִסְיוֹת וּבְבֵיתִי מְדַרְשׁוֹת, וְזֶהוּ כִּי יִקְרָא
קִין צְפוּר לְפָנֶיהָ.

וְעוֹד, קִין צְפוּר לְמַעְלָה הוּא כְּסָא, וְהַקִּין
שְׁלָה לְמַטָּה הוּא מַטְטְרוּן, וְעֵלִיו נֹאֲמַר
וְנִקְה לֹא יִנְקָה, שְׁשָׁם קִין, וְהוּא קִנָּא וְנוֹקָם
בְּזַמָּן שְׁלֹא נִמְצָא קִין לְשִׁרְוֹת. בְּדַרְדָּךְ, זֶה

דָּא צְדִיק דְּאִתְמַר בֵּיהּ (בראשית א יא) עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה פְּרִי
 לְמִינוּ, וְדָא יוֹם הַשַּׁבָּת דְּתַמָּן זְוֹנָא דְשְׁכִינְתָא עִם
 קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, וְתַמָּן אִית לָהּ נְיִיחָא, וְעֲלִיָּה
 אִתְמַר (תהלים א ג) וְהָיָה בְּעֵץ שָׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם
 אֲשֶׁר פְּרִיו יִתֵּן בְּעֵתוֹ, דָּא עֵתוֹ דְּצְדִיק דְּאִתְּהוּ לַיְל
 שַׁבָּת, דְּצְדִיק מְנִיָּה פְּרָחִין נִשְׁמַתִּין חֲדָתִין בְּיִשְׂרָאֵל
 עָרְב שַׁבָּת דְּאִתְקַרְיָאוּ פְּנִים חֲדָשׁוֹת.

אֶפְרוּחִים אֵלֶּיךָ תִּלְמִידֵי חֲכָמִים, דְּבִגְנֵיחֻן שְׂרָיָא
 שְׁכִינְתָּא עַל יִשְׂרָאֵל, אוּ בִיּוֹצִים אֵלֶּיךָ
 אֵינֻן תִּינּוּקוֹת שְׁל בֵּית רַבִּין, דְּבִגְנֵיחֻן שְׂרָיָא
 שְׁכִינְתָּא עַל יִשְׂרָאֵל, וְאֵלֶּיךָ אֵינֻן מְאִרֵי מְקַרְא,
 וּבְזַמְנָא דְּאֵינֻן עֶסְקִין בְּאוֹרֵייתָא אוּ בְּמַצָּה דְּאֵנֻן
 קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא וְשְׁכִינְתָּא, וְגַרְמֵי לְחֻפְרָא לֹון
 בְּחֻדָּא, יִרְתִּין מִתַּמָּן נִשְׁמַתִּין, וְאִתְקַרְיָאוּ בְּנִים

לשון הקודש

שַׁבָּת, שְׁנַקְרָאוּ פְּנִים חֲדָשׁוֹת.
אֶפְרוּחִים - אֵלֶּיךָ תִּלְמִידֵי חֲכָמִים,
 שְׁבִנְיָלָם שׁוֹרְהַ שְׁכִינָה עַל יִשְׂרָאֵל. אוּ
 בִיּוֹצִים, אֵלֶּיךָ תִּינּוּקוֹת שְׁל בֵּית רַבִּין
 שְׁבִנְיָלָם שׁוֹרְהַ שְׁכִינָה עַל יִשְׂרָאֵל, וְאֵלֶּיךָ
 תִּינּוּקוֹת שְׁל בֵּית רַבִּין, וּבְזַמְנָא שְׁהִם עוֹסְקִים
 בְּתוֹרָה אוּ בְּמַצָּה, שְׁהִם תְּקוּדָּה בְּרוּךְ
 הוּא וְשְׁכִינְתָּא, וְגַרְמֵי לְחֻפְרָא אוֹתָם יַחַד,

הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה. וְעוֹד בְּכָל עֵץ, זֶה
 צְדִיק, שְׁהוּא עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה לְמִינוּ, וְזֶה
 יוֹם הַשַּׁבָּת, שְׁשֵׁם זְוֹנָה שְׁל הַשְׁכִּינָה עִם
 הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא, וְשֵׁם יֵשׁ לָהּ נַחַת,
 וְעֲלִיו נְאֻמַר וְהָיָה בְּעֵץ שָׁתוּל עַל פְּלָגֵי
 מַיִם אֲשֶׁר פְּרִיו יִתֵּן בְּעֵתוֹ. זֶה עֵתוֹ שְׁל
 צְדִיק שְׁהוּא לַיְל שַׁבָּת, שְׁמַהצְדִיק
 פּוֹרְחוֹת נִשְׁמוֹת חֲדָשׁוֹת בְּיִשְׂרָאֵל עָרְב

דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, בְּגִין דְּמֵאֲרִי מְקָרָא וּמֵאֲרִי
 מְשֻׁנָּה אֵינוֹן מְגֻדְפִין ^(דף כא ע"ב) דִּילָּהּ, וּבְגִין דָּא וְהָאֵם
 רִבְעָת עַל הָאֲפְרוּחִים אוֹ עַל הַפִּיּוּצִים, אִיהִי רְבִיעָא
 עַלִּיָּהּוּ בְּאַרְבַּע גְּדַפִּין דִּילָּהּ, דְּאֲתֵמַר בְּהוֹן ^{(יחזקאל א}
^{ו)} וְאַרְבַּע בְּנָפִים, יוֹנְקִין אֲנָפִי זוּמְרִי, וְאֵינוֹן אֲרַבַּע
 אֲנָפִין לְכָל חַד וְחַד, וּבְהוֹן אִימָא רְבִיעָא עַלִּיָּהּוּ,
 וְזִמְנִין אִיהִי עַלִּיָּהּוּ, וְזִמְנִין אִסְתַּלְקַת מִנִּיָּהּוּ, אֲבָל
 בְּגִין דְּאֵינוֹן מִן מַעוּי, ^{(נ"א דְּאֲתֵמַר בְּהוֹן (ירמיהו לא יט) הָמוּ מַעוּ}
^{לו),} בְּגִין דְּרַחֲמֵימוּ דְּחָמוּ מִיעָהָא עַלִּיָּהּוּ וְאֵינוֹן מֵאֲרִי
 קִבְּלָהּ, אֲתֵמַר בְּהוֹן ^(דברים כב ו) לֹא תִקַּח הָאֵם עַל
 הַבָּנִים, דְּאִימָא לָא זִזָּה מִנִּיָּהּוּ לְעֵלָם.

דְּוִדְאִי קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא אִיהוּ אוֹרִיָּתָא,
 וּשְׂכִינְתָּא הִיא מְצוּהָ, וּפְאָה מָאן
 דְּמִתְעַסֵּק בְּהוֹן לִיַּחְדָּא לֹון, וְכֵן זְכוּר וְשָׁמוֹר אֵינוֹן

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

וְלִפְעָמִים מְסַתְּלַקַת מִדָּם, אֲבָל מִשׁוּם
 שְׁהֵם מִהַמְעִים שְׁלָהּ, ^{(שְׁנַאֲמַר בְּהֵם (ירמיהו לא) הָמוּ}
^{מַעוּ לו),} מִשׁוּם אֲהַבָּה שָׂרְאוּ אֶת מַעִיָּה
 עֲלֵיהֶם, וְהֵם בְּעֲלֵי קִבְּלָהּ, נֹאמַר בְּהֵם לֹא
 תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, שְׁהָאֵם לֹא זִזָּה
 מִדָּם לְעוֹלָם.

שְׁוִדְאִי הַקְּדוּשׁ בְּרִידָּהּ הוּא תוֹרָה,
 וּשְׂכִינְתָּא הִיא מְצוּהָ. אֲשֵׁרֵי מִי שְׁמַתְעַסֵּק
 בְּהֵם לִיַּחְדָּא אוֹתָם. וְכֵן זְכוּר וְשָׁמוֹר הֵם

יוֹרְשִׁים מִשָּׁם נְשָׁמוֹת, וְנִקְרָאִים בָּנִים שַׁל
 הַקְּדוּשׁ בְּרִידָּהּ הוּא, מִשׁוּם שְׁפַעְלֵי מְקָרָא
 וּבְעֲלֵי מְשֻׁנָּה הֵם מִהַבְּנָפִים שְׁלָהּ, וּמִשׁוּם
 זֶה וְהָאֵם רִבְעָת עַל הָאֲפְרוּחִים אוֹ עַל
 הַפִּיּוּצִים, הִיא רִבְעָת עֲלֵיהֶם בְּאַרְבַּע
 הַבְּנָפִים שְׁלָהּ, שְׁנַאֲמַר בְּהֵם וְאַרְבַּע
 בְּנָפִים, יוֹנְקִים בָּנִים קִטְנוֹת, וְהֵם אֲרַבַּע
 בָּנִים לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, וּבְהֵם הָאֵם
 רִבְעָת עֲלֵיהֶם, וְלִפְעָמִים הִיא עֲלֵיהֶם,

קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתֵיהּ, וּפְאָה אִיהוּ מָאן
 דְּמִיחַד לֹון בְּיוֹם שַׁבַּת, דְּאִיהוּ יְסוּד, וּבְרַחֲמֵי
 וּדְחִילוֹ דִּי"ה, דְּאֵינוּן אָפָא וְאִמָּא. זְכוּר וְשָׁמוֹר,
 אֵינוּן לְקַבֵּל תְּפִלִּין דְּרִישָׁא י', וְתְפִלִּין דְּיָדָא ה',
 דְּכַר וְנוֹקְבָא, וּפְאָה אִיהוּ מָאן דְּמִיחַד לֹון בְּקִרְיַאת
 שְׁמַע בְּדְחִילוֹ וּרְחִימוֹ, דְּבוֹמְנָא דִּישְׂרָאֵל מִשְׁתַּדְּלִין
 בְּאוּרִייתָא דְּבִכְתָּב וּבְאוּרִייתָא דְּבַעַל פֶּה, בְּרַחֲמֵי
 וּדְחִילוֹ, אֲתִמַּר בְּהוֹן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים,
 וּבוֹמְנָא דְּלֹא מִשְׁתַּדְּלִין בְּהוֹן בְּרַחֲמֵי וּדְחִילוֹ,
 אֲתִמַּר בְּהוֹן שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם.

בוֹמְנָא דִּישְׂרָאֵל נְטָרִין שַׁבְּתָא בְּזְכוּר וְשָׁמוֹר
 בְּדְחִילוֹ וּרְחִימוֹ, אֲתִמַּר בְּהוֹן לֹא תִקַּח
 הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵם לֹא בְּתִיב בְּהוֹן שְׁלַח תְּשַׁלַּח
 וְגוֹמַר, תְּרִין תְּרוּכִין, וּבוֹמְנָא דִּישְׂרָאֵל מִיחַדִּין

לשון הקודש

שְׂפַכְתְּבּ וּבִתּוּרָה שְׁפַעַל פֶּה בְּאַהֲבָה
 וְיִרְאָה, נְאָמַר בְּהֵם לֹא תִקַּח הָאֵם עַל
 הַבָּנִים, וּבְזִמְן שְׁלֹא מִתְעַסְקִים בְּהֵם
 בְּאַהֲבָה וְיִרְאָה, נְאָמַר בְּהֵם שְׁלַח תְּשַׁלַּח
 אֶת הָאֵם.

בְּזִמְן שִׁישְׂרָאֵל שׁוֹמְרִים שַׁבַּת בְּזְכוּר
 וְשָׁמוֹר בִּירְאָה וְאַהֲבָה, נְאָמַר בְּהֵם לֹא
 תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים. וְאֵם לֹא, כְּתוּב

הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׂכִינְתּוֹ. אֲשֶׁרִי הוּא
 מִי שְׁמִיחַד אוֹתָם בְּיוֹם שַׁבַּת, שֶׁהוּא
 יְסוּד, וּבְאַהֲבָה וְיִרְאָה שֶׁל י"ה, שֶׁהֵם
 אָפָא וְאִמָּא. זְכוּר וְשָׁמוֹר, הֵם כְּנֻגַד
 תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ - י', וְתְפִלִּין שֶׁל יָד -
 ה', זְכָר וְנוֹקְבָה, וְאֲשֶׁרִי הוּא מִי שְׁמִיחַד
 אוֹתָם בְּקִרְיַאת שְׁמַע בִּירְאָה וְאַהֲבָה,
 שְׁבוֹמְן שִׁישְׂרָאֵל מִתְעַסְקִים בִּתּוּרָה

לְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא בְּתַפְלִין דְּיָד וּבְתַפְלִין דְּרֵאשׁ
 בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ, אֶתְמַר בְּהוֹן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל
 הַבְּנִים, וְאֵם לֹא שְׁלַח תְּשַׁלַּח, וּבְזִמְנָא דְּמִקְיָמִין
 מְצוֹת בְּרִית מִלָּה וְאֶעְבְּרִין מְנִייהוּ עָרְלָה, וְעַבְדִּין
 פְּרִיעָה, בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ, אֶתְמַר בְּהוֹן לֹא תִקַּח הָאֵם
 עַל הַבְּנִים, וְאֵם לֹא שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, בְּזִמְנָא
 דְּמִוִּיתְרִין בְּזוּוּגִיהוֹן בְּקְדוּשִׁין וְשַׁבַּע בְּרַכָּאן, דְּאֵינוֹן
 יְחוּדָא דְּלֵהוֹן בְּקְדוּשָׁה וּבְבִרְכָתָא, אֶתְמַר בְּהוֹן לֹא
 תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים, וְאֵם לֹא שְׁלַח תְּשַׁלַּח וְכו'.

וְאֵינוֹן יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּתָא בְּרְשׁוּתָא אַחְרָא, דְּכִד לֹא
 מְתִיחְדִּין בְּזוּוּגִייהוּ בְּקְדוּשִׁין וְשַׁבַּע
 בְּרַכָּאן, דְּאֵינוֹן יְחוּדָא דְּלֵהוֹן בְּקְדוּשָׁה וּבְבִרְכָה,
 בְּאַתְר דְּקְדוּשָׁה שְׂרִיא עֲלִייהוּ מְסֻאֲבָא, וּבְאַתְר
 דְּבִרְכָה שְׂרִיא עֲלִייהוּ לְטוֹתָא, וּבְאַתְר דְּיְחוּדָא

 לשון הקודש

תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם. בְּזִמְנֵי שְׁמִיחְדִּים בְּזוּוּגֵם
 בְּקְדוּשִׁין וְשַׁבַּע בְּרַכּוֹת, שְׁהֵם הַיְחוּד
 שְׁלָהֶם בְּקְדוּשָׁה וּבְבִרְכָה, נֶאֱמַר בְּהֵם לֹא
 תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים, וְאֵם לֹא – שְׁלַח
 תְּשַׁלַּח וְכו'.

וְיִשְׂרָאֵל הֵם בְּגִלוּת בְּרְשׁוֹת אַחְרָת,
 שְׁכַשְׁלָא מְתִיחְדִּים בְּזוּוּגֵם בְּקְדוּשִׁין
 וְשַׁבַּע בְּרַכּוֹת, שְׁהֵם הַיְחוּד שְׁלָהֶם
 בְּקְדוּשָׁה וּבְבִרְכָה, בְּמִקּוּם הַקְדוּשָׁה שׁוּרָה

בְּהֵם שְׁלַח תְּשַׁלַּח וְכו', שְׁנֵי גְרוּשִׁים.
 וּבְזִמְנֵי שְׁיִשְׂרָאֵל מִיחְדִּים אֶת הַקְדוּשָׁה
 בְּרִידָּהּ הוּא בְּתַפְלִין שְׁל יָד וּבְתַפְלִין שְׁל
 רֵאשׁ בְּיִרְאָה וְאַהֲבָה, נֶאֱמַר בְּהֵם לֹא
 תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים, וְאֵם לֹא – שְׁלַח
 תְּשַׁלַּח. וּבְזִמְנֵי שְׁמִקְיָמִים מְצוֹת בְּרִית
 מִלָּה וּמְעַבְרִים מִהֵם הָעָרְלָה וְעוֹשִׂים
 פְּרִיעָה בְּיִרְאָה וְאַהֲבָה, נֶאֱמַר בְּהֵם לֹא
 תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים, וְאֵם לֹא – שְׁלַח

שְׂרִיא עֲלֵייהוּ פְּרוּדָא, וְדָא גְרִים גְּלוּתָא לְשְׂכִינְתָא,
 דְּאִתְתְּרַבְתּ מֵאֲתְרָהּ וּמְקַנְהָ דְּאִיהִ יְרוּשָׁלַם,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב ^(ישעיה נ א) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שָׁלַח אֶמְכֶם,
 תִּרְיָן שְׁלוּחִין שִׁלַּח תְּשַׁלַּח, חַד מִבֵּית רֵאשׁוֹן, וְחַד
 מִבֵּית שְׁנִי.

וְאִי תִימָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא אִתְתְּרַךְ
 עִמֵיהּ, בְּגִין דָּא אָמַר קָרָא ^(משלי כז ח) כְּצִפּוֹר
 נוֹדְדַת מִן קִנְיָה בֵּן אִישׁ נוֹדֵד מִמְקוֹמוֹ, בְּגִין לְנִטְרָא
 לָהּ בְּגְלוּתָא מִרְשׁוֹ נוֹכְרָאָה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב ^{(ישעיה}
^{מב ח)} אֲנִי יי' הוּא שְׁמִי וְכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן וְגוֹמֵר,
 לְאַחַר דָּא אֵל אַחַר, דָּא סְמַא"ל, לְפִסְיִלִים אֲלִין
 מִמֶּנּוּ דְעַל שְׁבַעִין אוֹמִין.

וּבְגִינְהּ, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִיהוּ מְלִךְ אָסוּר
 בְּרִהָטִים, אִיהוּ אָסוּר עֲמַהוֹן בְּתַפְלִין

לשון הקודש

עֲמָה – מְשׁוּם כִּף אָמַר הַכְּתוּב כְּצִפּוֹר
 נוֹדְדַת מִן קִנְיָה בֵּן אִישׁ נוֹדֵד מִמְקוֹמוֹ,
 כְּדִי לְשַׁמֵּר אוֹתָהּ בְּגְלוּת מְרֻשׁוֹת נְכַרְיָה.
 זֶהוּ שְׂכִינְתוֹב אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי וְכְבוֹדִי
 לְאַחַר לֹא אֶתֵּן וְגוֹמֵר. לְאַחַר – זֶה אֵל
 אַחַר, זֶה סְמַא"ל, לְפִסְיִלִים – אֵלוֹ
 הַמְּמַנִּים עַל שְׁבַעִים אֲמוֹת.

וּבְשִׁבְלֵהּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא מְלִךְ

עֲלֵיהֶם טְמֵאָה, וּבְמְקוֹם שֶׁל בְּרַכָּה שׁוֹרָה
 עֲלֵיהֶם קִלְלָה, וּבְמְקוֹם שֶׁל יְחִוּד שׁוֹרָה
 עֲלֵיהֶם פְּרוּד, וְזֶה גִזְרֵם גְּלוּת לְשְׂכִינְהּ,
 שְׁגִרְשָׁה מִמְקוֹמָהּ וּמְקַנְהָ, שְׂהִיא
 יְרוּשָׁלַם. זֶהוּ שְׂכִינְתוֹב וּבְפִשְׁעֵיכֶם שָׁלַח
 אֶמְכֶם, שְׁנֵי שְׁלוּחִים, שִׁלַּח תְּשַׁלַּח, אֶחָד
 מִבֵּית רֵאשׁוֹן וְאֶחָד מִבֵּית שְׁנִי.

וְאֵם תֹּאמַר שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא גִרְשׁ

דְּרִישָׁא, דְּאִינוּן פְּאָר דְּרִישָׁא, דְּתַפְלִין דְּרִישָׁא אִינוּן
 בְּאַתְר דְּרַחֲטֵי דְמוֹחָא, וְדָא אִיהוּ אָסוּר בְּרַחֲטִים,
 וְאִיהוּ חָבוּשׁ עִמָּהוֹן בְּתַפְלִין דִּיד בְּקָשְׁר שֶׁל יָד,
 וְדָא הוּא דְכְתִיב (יחזקאל כד יז) פְּאָרְךָ חָבוּשׁ עָלֶיךָ, וּבְגִין
 דְּאִיהוּ חָבוּשׁ עִמָּהוֹן בְּגִלּוֹתָא, אֲתִמַּר בֵּיה אִין חָבוּשׁ
 מִתִּיר עֲצָמוּ מִבֵּית הָאֲסוּרִין, וְשְׂכִינְתָא אִיהִי בֵּית
 הָאֲסוּרִין דִּילֵיהּ, בְּגִין רַחֲמוּ דִילָהּ אִיהוּ אָסוּר בָּהּ,
 וְרָזָא דְמַלְכָּה צְרוּר הַמּוֹר הוֹדִי לִי בֵּין שְׂדֵי יִלּוּן (שיר

א יג).

וּבְגִין דָּא מָאן דְּבָעֵי לְאַשְׁנָא לְמַלְכָּא, לִית לֵיה
 רְשׁוּ לְאַשְׁנָא לֵיה אֱלָא בְּשְׂכִינְתָּא, הֲדָא
 הוּא דְכְתִיב (ירמיה ט כב) אֵל יִתְהַלֵּל וְכוּ' כִּי אִם בּוֹאֵת
 וְגוֹמֵר, וְאַהֲרֹן כִּד עָאֵל לְקֹדֶשׁ קֹדְשִׁין בְּיוֹמָא
 דְּכַפּוּרֵי, בָּהּ הָהּ עָאֵל, דְּכְתִיב (ויקרא טז ג) בּוֹאֵת יָבֵא

לשון הקודש

הָאֲסוּרִים שְׁלוּ, בְּגִלְל הָאֲהֲבָה שְׁלָהּ הוּא
 אָסוּר בָּהּ, וְסוּד הַדְּבָר – צְרוּר הַמּוֹר הוֹדִי
 לִי בֵּין שְׂדֵי יִלּוּן.

וּמִשׁוּם כָּהּ, מִי שְׂרוּצָה לְהַשִּׁיג אֶת
 הַמְּלָךְ, אִין לוֹ רְשׁוּת לְהַשִּׁיג אוֹתוֹ אֱלָא
 עִם הַשְׂכִּינָה. זֶהוּ שְׂכִינְתוֹב אֵל יִתְהַלֵּל וְכוּ',
 כִּי אִם בּוֹאֵת יִתְהַלֵּל וְגוֹמֵר. וְאַהֲרֹן
 בְּשִׁנְכֵנְס לְקֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים,
 בָּהּ הָהּ נְכֵנְס, שְׂכִינְתוֹב בּוֹאֵת יָבֵא אַהֲרֹן

אָסוּר בְּרַחֲטִים, הוּא אָסוּר עִמָּהֶם
 בְּתַפְלִין שֶׁל רֵאשׁ, שְׁהֶם הַפְּאָר שֶׁל
 הָרֵאשׁ, שְׁתַּפְלִין שֶׁל רֵאשׁ הֵם בְּמִקּוּם
 שֶׁל הֶרְהָטִים שֶׁל הַמֶּת, וְזֶהוּ אָסוּר
 בְּרַחֲטִים, וְהוּא חָבוּשׁ עִמָּהֶם בְּתַפְלִין שֶׁל
 יָד בְּקָשְׁר שֶׁל יָד, וְזֶהוּ שְׂכִינְתוֹב פְּאָרְךָ
 חָבוּשׁ עָלֶיךָ, וּמִשׁוּם שֶׁהוּא חָבוּשׁ עִמָּהֶם
 בְּגִלּוֹת, נֶאֱמַר בּוֹ אִין חָבוּשׁ מִתִּיר עֲצָמוּ
 מִבֵּית הָאֲסוּרִין, וְהַשְׂכִּינָה הִיא בֵּית

אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ, דְּאִיהִי עֵת לַעֲשׂוֹת לַיְי, וּמִשָּׁה
 בְּגִינָה אֲתַקִּיִּים בְּעֶלְמָא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (דברים לג א)
 וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר וְגוֹמֵר, וּבָה עֶבֶד עֲשָׂר מִכְּתָשִׁין
 לְפָרְעָה, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות ט טז) וְאוֹלָם בְּעֶבֶר
 זֹאת הָעֵמֶד־תִּיךְ, וַיַּעֲקֹב בְּגִין דְּהוּה יָדַע דְּכָל רְעוּתָא
 דְּמִלְכָּא בָּהּ, מִנִּי לְבָנָי עֲלָהּ, דְּלֹא יַעֲלוּן קָדָם
 מִלְכָּא אֶלָּא בָּהּ, וְכָל שְׂאֵלְתִין דְּלֵהוֹן בְּצִלּוֹתִין
 וּבְעוֹתִין לְמִלְכָּא דִּיהוֹן בָּהּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית
 מט כח) וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם (דף כב ע"א) וְגוֹמֵר,
 וְדוֹד בְּגִין דְּהוּה יָדַע דְּכָל רְעוּתָא וְחִילָא וְתוֹקְפָא
 דְּמִלְכָּא בָּהּ, אָמַר (תהלים כז ג) אִם תַּחֲנֶנּה וְגוֹמֵר, בְּזֹאת
 אֲנִי בּוֹטֵחַ, דְּאֲתַמַּר עֲלָהּ (שם קג ט) וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל
 מְשָׁלָהּ, וּמָאן דְּלֹא שָׂת לְבִיָּה גַם לְזֹאת, עֲלִיָּה
 אֲתַמַּר (שם צב ז) וּכְסִיל לֹא יִבִּין אֶת זֹאת.

לשון הקודש

מִשְׁאֲלוֹתֵיהֶם בְּתַפְלוֹת וּבְקִשׁוֹת לְמִלְכָּא
 שְׂיִהִיו בָּהּ. זֶהוּ שְׂכָתוֹב וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר
 לָהֶם אֲבִיהֶם וְגוֹמֵר. וְדוֹד, מִשׁוּם שְׁהִיָּה
 יוֹדַע שְׂכָל הַרְצוֹן וְהַכַּחַ וְהַתְקַף שֶׁל הַמִּלְכָּא
 הוּא בָּהּ, אָמַר אִם תַּחֲנֶנּה וְגוֹמֵר, בְּזֹאת
 אֲנִי בּוֹטֵחַ, שְׁנֵאמַר עֲלִיָּהּ וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל
 מְשָׁלָהּ, וּמִי שֶׁלֹּא שָׂת לְבֹו גַם לְזֹאת, עֲלִיו
 נֵאמַר וּכְסִיל לֹא יִבִּין אֶת זֹאת.

אֶל הַקֹּדֶשׁ, שְׁהִיא עֵת לַעֲשׂוֹת לִיהוּיָהּ,
 וּמִשָּׁה בְּשִׁבְלֵהּ הַתְּקִיִּים בְּעוֹלָם. זֶהוּ
 שְׂכָתוֹב וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בִּרְךְ וְגוֹמֵר,
 וּבָה עָשָׂה עֲשָׂר מִכּוֹת לְפָרְעָה. זֶהוּ
 שְׂכָתוֹב וְאוֹלָם בְּעֶבֶר זֹאת הָעֵמֶד־תִּיךְ.
 וַיַּעֲקֹב, מִשׁוּם שְׁהִיָּה יוֹדַע שְׂכָל רְצוֹנוֹ שֶׁל
 הַמִּלְכָּא בָּהּ, צוּה אֶת בְּנָיו עֲלִיָּהּ שֶׁלֹּא
 יִכְנָסוּ לְפָנֵי הַמִּלְכָּא אֶלָּא בָּהּ, וְכָל

וּבְגִין דָּא בַד יִשְׂרָאֵל בַּעָאן בַּעוֹתִין לְמַלְכָּא,
 אָמְרִין לָהּ (שיר ו א) אָנָּה הִלְךְ דוֹרְךָ, דְּאִתְּמַר
 בֵּיהּ בְּרַח דוֹדֵי, אָנָּה פָּנָה דוֹרְךָ וּנְבַקְשֵׁנוּ עִמָּךְ,
 בְּכַמְּה בַקְּשׁוֹת דְּעִלּוֹתִין וּבַעוֹתִין, דְּבְגִינְךָ אִיהוּ נַחֲת
 עֲלֵן, דְּלֹא זֵו מְנַנָּא אֶלָּא בְּגִין דְּלֹא נַהֲנָנָא יִקְרָא
 בְּךָ, דְּבְגִינְךָ הָוּה אָסִיר עִמָּנָא כָּל שְׁתֵּי יוֹמִין, הֵדָּא
 הוּא דְכְּתִיב (יחזקאל מו א) יְהִיָּה סָגוּר שֵׁשֶׁת יָמֵי
 הַמַּעֲשֶׂה, וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת יִפְתַּח וּבְיוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתַּח,
 דְּהָכִי אִיהִי שְׁכִינְתָּא סְתִימָא עִמִּיהּ בְּיוֹמָא דְּחולָא,
 כְּשׁוֹשְׁנָה דְּאִיהִי אֲטוּמָא, וּבְיוֹמָא דְּשַׁבְּתָא וּבְיוֹמָא
 דְּחֲדָשָׁא וּבְיוֹמִין טָבִין אִתְּפַתַּח, לְקַבְּלָא רֵיחִין
 וּבוֹסְמִין, וְלִירְתָּא נַפְשִׁין וְעֵנּוּגִין לְבַנְיָהּוּ.

וְוִי לֹזַן לְבְּנֵי נָשָׂא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא אָסִיר
 עִמָּהוֹן בְּגִלּוֹתָא, וְשְׁכִינְתָּא אָסִירַת עִמָּהוֹן,

לשון הקודש

סָגוּר שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת
 יִפְתַּח וּבְיוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתַּח, שְׂכָךְ הִיא
 הַשְׁכִּינָה נְסַתְרַת עִמּוּ בְּיָמֵי הַחֹל, כְּמוֹ
 שׁוֹשְׁנָה שְׁהִיא אֲטוּמָה, וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת
 וּבְיוֹם הַחֲדָשׁ וּבְיָמִים טוֹבִים נִפְתַּח
 לְקַבְּלָא רֵיחֹת וּבְשָׂמִים וְלִירֵשׁ נַפְשׁוֹת
 וְעֵנּוּגִים לְבַנְיָהּם.

אִי לָהֶם לְבְּנֵי אָדָם, שֶׁהַקּוֹדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא

וּמַשׁוּם כְּךָ, כְּשׁוֹשְׁנָה לְמַלְכָּה, אִתְּמַר לָהּ אָנָּה הִלְךְ
 דוֹרְךָ, שְׁנַאֲמַר בּוּ בְּרַח דוֹדֵי, אָנָּה פָּנָה
 דוֹרְךָ וּנְבַקְשֵׁנוּ עִמָּךְ, בְּכַמְּה בַקְּשׁוֹת שֶׁל
 תְּפִלוֹת וּבַקְּשׁוֹת, שְׂבַשְׁבִּילְךָ הוּא יִרְדַּ
 עֲלֵינוּ, שֶׁלֹּא זֵו מְנַנָּא אֶלָּא מַשׁוּם שֶׁלֹּא
 נַהֲנָנוּ כְּךָ כְּבוֹד, שְׂבַשְׁבִּילְךָ הִיָּה אָסוּר
 עִמָּנוּ כָּל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים. זֶהוּ שְׂכָתוֹב יְהִיָּה

וְאֶתְמַר בָּהּ אֵין חָבוּשׁ מִתִּיר אֶת עֲצָמוּ מִבֵּית
הָאֶסּוּרִים, וּפּוֹרְקָנָא דִּילָהּ דְּאִיהִי תְּשׁוּבָה אִימָא
עֲלָאָה, אִיהִי תִלָּא בִּידִיהוֹן, דְּחַמְשִׁין תִּרְעִין דְּחִירוֹ
עֲמָה, לְקַבֵּל חַמְשִׁין זְמַנִּין דְּאֲדַבֵּר יְצִיאַת מְצָרִים
בְּאֻרִּיתָא, דָּא הוּא (שמות ב יב) וַיִּפֶן כ"ה וְכ"ה, בְּאֵלִין
חַמְשִׁין אֶתְוּן דְּמִיחְדִּין לִיה בְּכָל יוֹמָא פְּעַמִּים שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל, דְּאִית בְּהוֹן כ"ה וְכ"ה אֶתְוּן, וַיֵּרָא כִּי אֵין
אִישׁ דְּאֶתְעַר לָהּ בְּגוּיָהּוּ.

וְאִיהִי מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלוּנוֹת, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן חֲלוּ נָא
פְּנֵי אֵל וַיִּחַנְנוּ, לְהֵיחֵא דְּאֶתְמַר בָּהּ (במדבר
יב יג) אֵל נָא רַפָּא נָא לָהּ, דְּאֶסְוּתָא בִּידִיהּ, דְּאִיהוּ
יָד פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים, (שמות ב יב) וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ,
וְאִיהִי (שופטים ה כח) בְּעַד חַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה, וַתִּיבַב
בְּתִרוּעָה דְּאִיהִי יִבְבָּא, דְּאֶתְמַר בָּהּ (בראשית ח ו) וַיִּפְתַּח

 לשון הקודש

כ"ה וְכ"ה אֶתְוּן, וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ
שְׁיַעֲוֵר אֹתָהּ בְּתוֹכָם.
וְהוּא מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלוּנוֹת, שְׁנַאֲמַר בְּהֵם
חֲלוּ נָא פְּנֵי אֵל וַיִּחַנְנוּ, לְאֹתָהּ שְׁנַאֲמַר
בָּהּ אֵל נָא רַפָּא נָא לָהּ, שְׁהֶרְפּוּאָה
בִּידוּ, שְׁהִיא יָד פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים,
וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ. וְהִיא בְּעַד חַחֲלוֹן
נִשְׁקָפָה וַתִּיבַב בְּתִרוּעָה, שְׁהִיא יִבְבָּה,
שְׁנַאֲמַר בָּהּ וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת חַחֲלוֹן הַתֵּבָה

אֶסּוּר עִמָּהּ בְּגֻלוֹת וְהַשְׁכִּינָה אֶסּוּרָה
עִמָּם, וַנִּאֲמַר בָּהּ אֵין חָבוּשׁ מִתִּיר אֶת
עֲצָמוּ מִבֵּית הָאֶסּוּרִים, וְהִנְגְּלָה שְׁלָהּ,
שְׁהִיא תְּשׁוּבָה, הָאֵם הַעֲלִיזָהּ הִיא תִלּוּיָהּ
בִּידִיהֶם, שְׁחַמְשִׁים שְׁעָרֵי חֲרוֹת עֲמָה,
בְּגַד חַמְשִׁים פְּעַמִּים שְׁנַזְכְּרָה יְצִיאַת
מְצָרִים בְּתוֹרָה. וְהוּ וַיִּפֶן כ"ה וְכ"ה,
בְּחַמְשִׁים הָאוֹתִיוֹת הֲלָלוּ שְׁמִיחְדִּים אוֹתוֹ
בְּכָל יוֹם פְּעַמִּים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, שְׁנִישׁ בְּהֵן

נח את חלון התבה אשר עשה, ודא יום הכפורים
 דתיבת נח היא אימא עלאה, חלון דילה הוא
 עמודא דאמצעי, דביה אור, ותורה אור, ואיהו
 אור הגנוז.

ויפן כה וכה, מציין מן התרפים, אלו עשרת ימי
 תשובה, וירא פי אין איש, ועוד משגיח מן
 החלונות אליו חלונות דבי בנישתא, דאבא ובנוי
 אינון בבית (הכנסת) אסורן, ואיהו בכל יומא
 אשגחתייה עליהו, ויהיב לון מזונא.

ויפן כה וכה, אם אית מאן דיתער בתיובתא
 לתברא בית אסורין דלהון, תדא הוא
 דכתיב (ישעיה מט ט) לאמר לאסורים צאו, ולא אשר
 בחשך הגלו, ויפן כה וכה וירא פי אין איש, אלא
 איש לדרכו פנו, בעסקין דלהון, באורחין דלהון.

לשון הקודש

(הכנסת) אסורים, והוא בכל יום השגחתו
 עליהם ונותן להם מזון.

ויפן כה וכה, אם יש מי שיתעורר
 בתשובה לשבר את בית האסורים
 שלהם, והו שכתוב לאמר לאסורים צאו
 ולא אשר בחשך הגלו, ויפן כה וכה וירא
 פי אין איש, אלא איש לדרכו פנו,
 לעסקים שלהם, לדרכים שלהם, איש

אשר עשה, וזה יום הכפורים של תבת
 נח, היא האם העליונה, החלון שלה הוא
 העמוד האמצעי, שבו אור, ותורה אור,
 והוא האור הגנוז.

ויפן כה וכה, מציין מן התרפים, אלו
 עשרת ימי תשובה, וירא פי אין איש.
 ועוד, משגיח מן החלונות, אלו החלונות
 של בית כנסת, שהאב ובנו הם בבית

אִישׁ לְבַצְעוּ מִקְצָהוּ, בְּבַצְעָא דְהָאִי עֲלָמָא, לִירְתָא
הָאִי עֲלָמָא, וְלֹא אֵינוֹן מִסְטָרָא דְאַלְיִן דְאִתְמַר
בְּהוֹן (שמות יח כא), אַנְשֵׁי חֵיל, יִרְאִי אֱלֹהִים, אַנְשֵׁי
אַמְת, שְׁנַאי בָּצַע, אֵלָא פְּלָהוּ צְוֹחִין בְּצִלּוֹתִין
בְּיוֹמָא דְכַפּוּרֵי כַּכְּלָבִים, הֵב לָנָא מְזוּנָא, וְסְלִיחָה
וְכַפָּרָה וְחַיִּי, כְּתַבְנוּ לְחַיִּים, וְאֵינוֹן עֲזִי נֶפֶשׁ כַּכְּלָבִים,
דְּאֵינוֹן אוֹמִין דְּעֲלָמָא דְצְוֹחִי לְגַבִּיָּה וְלִית לֹזֶן בְּשֵׁת
אַנְפִּין, דְּלֹא אִית מָאן דְּקָרָא לִיה בְּתִיּוּבְתָא, דִּיחִזּוּר
שְׂכִינְתִּיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִיהִי מְרַחֲקָא
מִיָּה, לְמַחְדָּר לְגַבִּיָּה, וְאֲדַמְיִין לְכַכְּלָבִים, דְּאִתְמַר
בְּהוֹן (תהלים קו לה) וַיִּתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מִעֲשִׂיהֶם,
וְאֵינוֹן עֲרַב רַב, דְּכָל חֶסֶד דְּעַבְדִּין לְגַרְמִיָּהוּ עַבְדִּין.

וְעוֹד אֵינוֹן שְׁאַלְיִן מְזוּנָא וְכַסּוּיָא וְעוֹנָה, דְּאִיהִי
עוֹנַת זְוֹנְיָהוּ, דְּאִתְמַר בָּהּ (שמות כא ו) שְׂאָרָה

לשון הקודש

כְּנַגְדוֹ וְאֵין לְהֶם בְּשֵׁת פְּנִים, שְׂאִין מִי
שְׂקוּרָא לוֹ בְּתִשׁוּבָה שְׂיִחְזוּר אֶת שְׂכִינְתוֹ
אַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂהִיא מְרַחֲקָת
מִפְּנֵי, לְחֹזר אֱלֹוִי, וְנִדְמִים לְכַכְּלָבִים,
שְׂנַאֲמַר בְּהֶם וַיִּתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ
מִעֲשִׂיהֶם, וְאוֹתָם עֲרַב רַב, שְׂכָל חֶסֶד
שְׂעוּשִׁים, הֶם עוֹשִׂים אוֹתוֹ לְעַצְמָם.
וְעוֹד הֶם מְבַקְשִׁים מְזוּן וְכַסּוּת וְעוֹנָה,

לְבַצְעוּ מִקְצָהוּ, בְּבַצְעוּ שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה,
לִירְשׁ אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, וְאֵינָם מִצַּד אֱלֹוִי
שְׂנַאֲמַר בְּהֶם אַנְשֵׁי חֵיל, יִרְאִי אֱלֹהִים,
אַנְשֵׁי אַמְת, שְׁנַאי בָּצַע, אֵלָא כָּלָם
צוֹעֲקִים בְּתַפְלָה בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים כְּמוֹ
כְּלָבִים, הֵב לָנוּ מְזוּן וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה
וְחַיִּים, כְּתַבְנוּ לְחַיִּים, וְהֶם עֲזִי נֶפֶשׁ
כַּכְּלָבִים. שֶׁהֶם אֲמוֹת הָעוֹלָם שְׂצוֹעֲקִים

בְּסוּתָהּ וְעִנְתָּהּ לֹא יִגְרַע, וְלֹא אֵית מָאן דְּשָׂאִיל
 מְזוּנָא דְאִיהִי תוֹרָה, שְׂאֲרָה דְשְׂכִינְתָּא, וְאִיהִי אִימָא
 עֲלָאָה, דְאִתְמַר בָּהּ (משלי א ח) וְאֵל תִּטֹּשׁ תּוֹרַת אִמְךָ,
 בְּסוּתָהּ (דף כב ע"ב) דָּא כְּסוּיָא דְצִיצִית, וְעֵטִיפוּ דִילִיָּה,
 וְתִפְלִין דִּיד, דְאִתְמַר בָּהּ (תהלים קב א) תִּפְלָה לְעֵנִי כִי
 יַעֲטֹף, וְעוֹנְתָהּ דָּא קְרִיאַת שְׁמַע בְּעוֹנְתָהּ, דְאִם
 שְׁלֹשׁ אֱלֹהִים לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ לְשְׂכִינְתָּא, וְיִצְאָה חֲנָם
 אִין בְּסָף (שמות כא יא), יִלִּית לִיָּה כְּסוּפָא מִן שְׂכִינְתָּא,
 חֲצִיף אִיהוּ, וְעוֹד אִין בְּסָף לָא יְהֵא לִיָּה כְּסוּפָא
 לְעֲלָמָא דְאִתִּי.

וְהֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל אִ"ל פְּעֻמִּים שְׁלֹשׁ עִם גְּבַר
 (איוב לג כט), וּבְגִין דָּא כִי הוּא כְּסוּתָהּ לְבִדְהָ, דָּא
 גְּלֻגּוּלָא קְדָמָאָה, הוּא שְׁמֵלְתוֹ לְעוֹרוֹ, דָּא גְּלֻגּוּלָא
 תְּנִינָא, בְּמָה יִשְׁכַּב, דָּא גְּלֻגּוּלָא תְּלִיתָאָה, וְאִלִּין
 אִינוּן תְּלַת לְבוּשִׁין, דְתִלְתַּת כְּסוּיִין, דְתִלְתַּת גְּוֹנִין

לשון הקודש

אלה לא יעשה לה, לשכינה, ויצאה חנם
 אין כסף, אין לו בוששה מן השכינה, הוא
 חצוף. ועוד אין כסף, לא יהיה לו כסופים
 לעולם הבא.

והן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם
 גבר, ומשום כך כי היא כסותה לבדה –
 זה גלגול הראשון, היא שמלתו לעורו –
 זה גלגול שני, במה ישכב – זה גלגול

שהיא עונת זוונום, שנאמר בה שארה
 כסותה וענתה לא יגרע, ואין מי ששואל
 מזון, שהוא תורה, שארה של השכינה,
 והיא האם העליונה שנאמר בה ואל
 תטש תורת אמך. כסותה זה כסוי
 הציצית ועטוף שקיה, ותפלין של יד,
 שנאמר בה תפלה לעני כי יעטף. וענתה
 זו קריאת שמע בעונתה. שאם שלש

דְּעֵינָא, דְּאִינוּן לְבוּשִׁין לְבַת עֵין, דְּאִיהִי נִשְׁמָתָא.

וּבְאֵלֵין תְּלַת אֲתָמַר (שמות כג יז) שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה
 יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ, וְלִקְבַל תְּלַת זְמַנִּין
 אִינוּן תְּלַת גְּזוּנִין דְּשִׁרְגָא, דְּאֲתָמַר בְּהוּן (שם ג ב) וַיִּרְא
 מִלְּאֲדָי יי' אֵלָיו בְּלִבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה, וַיִּרְא הָא
 גְּזוּן חַד, בְּלִבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה הָא גְּזוּן תְּנִינָא,
 וַיִּרְא וְהִגִּה הַסֵּנֶה בְּעַר בָּאֵשׁ הָא תְּלַתָא, וְאִינוּן
 לִקְבַל שְׁלֹשָׁה גְּזוּנִין דְּעֵינָא, בְּלִבַּת אֵשׁ דָּא בַת עֵין,
 בְּהַהוּא זְמַנָּא דִּיהוּן נְהִירִין תְּלַת גְּזוּנִין דְּעֵינָא,
 דְּאִינוּן לִקְבַל תְּלַת גְּזוּנִין דְּקִשְׁתָּא, מִיַּד וְרֵאִיתִיהָ
 לְזִכְרַ בְּרִית עוֹלָם (בראשית ט טז), וּבְהַהוּא זְמַנָּא כִּי עֵין
 בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יי' צִיּוֹן (ישעיה נב ח).

אִזְר דְּעֵינָא הוּא עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, בַּת עֵין
 בֵּיתָא דִּילָהּ, בְּהַהוּא זְמַנָּא דִּיתְפְּנִי עֵנָא מִן

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

צִבְעֵי שְׁנֵי, וַיִּרְא וְהִגִּה הַסֵּנֶה בְּעַר בָּאֵשׁ –
 הָרִי שְׁלֹשָׁה, וְהֵם כְּנֶגֶד שְׁלֹשֶׁת צִבְעֵי
 הָעֵין. בְּלִבַּת אֵשׁ זוּ בַת עֵין, בְּאוֹתוֹ זְמַן
 שִׁיְהִיו מְאִירִים שְׁלֹשֶׁת צִבְעֵי הָעֵין, שְׁהֵם
 כְּנֶגֶד שְׁלֹשֶׁת צִבְעֵי הַקִּשְׁתָּא, מִיַּד וְרֵאִיתִיהָ
 לְזִכְרַ בְּרִית עוֹלָם, וּבְאוֹתוֹ הַזְּמַן – כִּי עֵין
 בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יְהוָה צִיּוֹן.

אִזְר הָעֵין הוּא עֲמוּד הָאֲמַצְעִי, בַּת עֵין
 הַבֵּית שְׁלָהּ, בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן שִׁיתְפַּנֶּה הָעֵין

שְׁלִישִׁי, וְאֵלוּ הֵם שְׁלֹשָׁה לְבוּשִׁים שֶׁל
 שְׁלֹשָׁה כְּסוּוִים שֶׁל שְׁלֹשָׁה צִבְעֵי הָעֵין,
 שְׁהֵם לְבוּשִׁים לְבַת עֵין שְׁהִיא נִשְׁמָה.

וּבְשְׁלֹשֶׁת אֱלֹהִים אָמַר, שְׁלֹשׁ פְּעָמִים
 בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ, וּכְנֶגֶד שְׁלֹשֶׁת
 הַצִּבְעִים, פְּעָמִים הֵם שְׁלֹשֶׁת הַצִּבְעִים שֶׁל
 הַנֵּר, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וַיִּרְא מִלְּאֲדָי יְהוָה
 אֵלָיו בְּלִבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה. וַיִּרְא – הָרִי
 צִבְעֵי אַחַד, בְּלִבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה – הָרִי

בַּת עֵינָא, דְּאֶתְמַר בַּהּ (איכה ג מד) סַכְתָּה בְּעֵנָן לָךְ
 וְגוֹמַר, דְּאִיהִי תְּבַלּוּל שְׁל הָעֵינָן, זֶו רֹמָא
 רַבְתִּי, הַשְּׂכִינָה הָעֲלִינָה עֵתִידָה לֹמַר
 לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְמָה תַעֲמֹד בַּחוּץ, וְאַנְכִי פְּנִיתִי הַבַּיִת (בראשית
 כד לא), אָנְכִי דִיְצִיאַת מְצָרִים, וְאַף עַל גַּב דְּאִין
 חָבוּשׁ מִתִּיר עֲצָמוּ מִבֵּית הָאֲסוּרִים, דְּאִיהִי
 שְׂכִינְתָא, דְּאִיהִי אֲסוּרָה בְּגִלוּתָא, שְׂכִינְתָא עֲלָאָה
 יִפְרוֹק לָהּ, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (רות ג יג) אִם יִגְאָלְךָ
 טוֹב יִגְאָל, וְאִם לֹא יִחַפֵּץ לְגְאָלְךָ וְגִאֲלִתִּיךְ אָנְכִי,
 חִי יי' שְׂכְבִי עַד הַבֶּקֶר, דְּאִיהִי יְמִינָא פְּשוּטָה
 לְקַבֵּל שָׁבִים, דְּלִית מְלִתָּא דָּא תְּלִיא אֱלָא
 בְּתוּבְתָא, יְמִין עֲלָאָה דְשְׂכִינְתָא.

בַּהּ הוּא זְמָנָא שְׂכִינְתָא עֲלָאָה בְּנֶשֶׁר יַעִיר קְנוֹ
 (דברים לב יא), דְּאִיהוּ יְרוּשָׁלַם, ק"ן ו' עַל גּוֹזְלִין
 יִרְחַף, יִפְרוֹשׁ בְּנַפְיוֹ יִקְחֵהוּ יִשְׂאֵהוּ עַל אַבְרָתוֹ, הֲדָא

לשון הקודש

תפודה אוקתה. זהו שפנתוב אם יגאלך טוב
 יגאל, ואם לא יחפץ לגאלך ונגאלתיך
 אנכי, חי יהו"ה שכבי עד הבקר, שהיא
 ימין פשוטה לקבל שבים, שאין הדבר
 הנה תלוי אלא בתשובה, הימין העליונה
 של השכינה.

באותו זמן השכינה העליונה בנשר
 יעיר קנו, שהיא ירושלים, ק"ן ו', על

מבת העין, שנאמר בה סכתה בענן לך
 וגומר, שהיא התבלול של העין, זו רומא
 רבתי, השכינה העליונה עתידה לומר
 לקדוש ברוך הוא, למה תעמוד בחוץ
 ואנכי פניתי הבית, אנכי של יציאת
 מצרים, ואף על גב דאין חבוש מתיר את
 עצמו מבית האסורים, שהיא שכינה,
 שהיא אסורה בגלות, שכינה העליונה

הוּא דְכָתִיב (שמות יט ד) וַאֲשָׂא אֶתְכֶם עַל פְּנֵי נְשָׂרִים
וַאֲבִיא אֶתְכֶם אֵלַי.

דְּבִזְמַנָּא דְשְׁכִינְתָא אִיהִי בְּנִלוּתָא, אֶתְמַר בְּה
(בראשית ח ט) וְלֹא מַעֲאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ וְגוֹמֵר,

אֶלָּא בְּשַׁבַּת וַיּוֹמִין טָבִין, וּבְתַהוּוּא זְמַנָּא אֶתְיִיחַדַּת
עִם בְּעֵלָהּ, וּכְמָה נְפִשׁוֹת יִתְרִין קָא נְחִתִּין עִמָּה,
לְדִירָא בְּיִשְׂרָאֵל, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (שמות לא

טז) וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם, וּכְפָאָה
אִיהוּ מָאן דְּמִתְקַן לָהּ דִּירָה נָאָה בְּלַבִּיּוּת, וּכְלִים
נָאִים בְּאִיבְרִים דִּילִיּוּת, וְאִשָּׁה נָאָה דְאִיהִי נְשַׁמְתִּיּוּת,
דְּבִנְיָה שְׂרִיא שְׁכִינְתָא עֲלָאָה דְאִיהִי נְשַׁמְתַּת כָּל חַי
עֲלִיּוּת, וְקוֹדֶשׁא בְּרוּךְ הוּא אִיהוּ שַׁבַּת בְּחָד, וַיִּנְפֶּשׁ
בְּחָד, בְּשְׁכִינְתָא עֲלָאָה אִיהוּ שַׁבַּת עֲלִיּוּת,
וּבְשְׁכִינְתָא תַּתָּאָה אִיהוּ וַיִּנְפֶּשׁ עֲלִיּוּת, וַיְהִיב לֹון
נְפִשָׁאן יִתְרִין.

לשון הקודש

שְׁכִינְתוּב וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת
לְדֹרֹתָם. אִשְׂרֵי הוּא מִי שְׁמַתְקַן לָהּ דִּירָה
נָאָה בְּלַבּוּ, וּכְלִים נָאִים בְּאִיבְרִים שְׁלוּ,
וְאִשָּׁה נָאָה, שְׁהִיא נְשַׁמְתוּ, שְׁבִשְׁבִילָהּ
שׁוֹרָה הַשְׁכִּינָה הַעֲלִיּוֹנָה שְׁהִיא נְשַׁמְתַּת כָּל
חַי עֲלִיו, וְהַקּוֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא שׁוֹבַת
בְּאֶחָד, וַיִּנְפֶּשׁ בְּאֶחָד, בְּשְׁכִינָה הַעֲלִיּוֹנָה
הוּא שׁוֹבַת עֲלֵיהֶם, וּבְשְׁכִינָה הַתַּתְּחוֹנָה

גּוֹזְלִיו יִרְחַף, וּפְרוּשׁ כְּנָפָיו יִקְחֵהוּ וַיִּשְׂאֵהוּ
עַל אֲבָרְתוֹ. זֶהוּ שְׁכִינְתוּב וַאֲשָׂא אֶתְכֶם עַל
כְּנָפֵי נְשָׂרִים וַאֲבִיא אֶתְכֶם אֵלַי.
שְׁכִינְתוּב שְׁהַשְׁכִּינָה בְּנִלוּת, נְאֻמַּר בְּה
וְלֹא מַעֲאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ וְגוֹמֵר, אֶלָּא
בְּשַׁבַּת וַיּוֹמִים טוֹבִים. וּבְאֹתוֹ זְמַן
מְתִיחַדַּת עִם בְּעֵלָהּ, וּכְמָה נְפִשׁוֹת יִתְרוֹת
יִרְדוֹת עִמָּה לְדוֹר עִם יִשְׂרָאֵל. זֶהוּ

דְּאִינוּן בְּתוּלוֹת אַחֲרֵיהָ רְעוּתֵיהָ, דְּקָא אַתְיֵיאן
 עֲמָה, וְכַמְּה מְלֹאכִים מְמַנָּן וּמְשַׁמְשִׁין
 דְּלִהוּן קָא אַתְיֵיאן עֲמָהוּן, דְּאִינוּן שְׁבַעֵין, דְּתַלְיִין
 מִן זְכוּר וְשָׁמּוּר, וְדָא אִיהוּ וַיְכַלֵּוּ, כְּלִיל שְׁבַעֵין
 וְתַרְיִין, וְאַתְקַרְיָאוּ אֲלֵין נְפֻשׁוֹת אוֹשְׁפִיזִין, כְּגִין דְּלֹא
 שְׂרִיֵיאן בְּיִשְׂרָאֵל אֲלָא בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, וְכֵד נְפִיק שַׁבַּת
 כְּלָהוּ תַרְיִין לְאַתְרֵיהוּ.

וְנִשְׁמַתִּין דְּאִינוּן מִסְטָרָא דְשְׁכִינְתָא עֲלָאָה
 אַתְקַרְיָאוּ אֲפְרוּחִין, וְנִפְשִׁין מִסְטָרָא
 דְשְׁכִינְתָא תַתָּאָה אֲקָרוּן בִּיצִים, וְדָא אִיהוּ רָזָא
 דְּהַפּוֹרְס סַבַּת שְׁלוֹם עָלֵינוּ, אִימָא עֲלָאָה דְּאִיהִי
 סַבַּת שְׁלוֹם דְּמִסְכְּךָ עֲלֵיהוּ, וְשְׁלוֹם עֲמָה, דְּאַתְמַר
 בֵּיהָ (בַּמְדַּבֵּר כֹּה יב) הֲנִנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם, וְאִת
 סוּכָּה לְתַתָּא כִּי הִ"ם דְּאִיהוּ יַאֲהֲדוּנָה"י, סוּכַּת

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

וכשייצאת שבת, כֵּלְן חוֹזְרוֹת לְמִקּוּמָן.
 וְהַנְּשָׁמוֹת שֶׁהֵם מַצְדָּה שֶׁל הַשְּׁכִינָה
 הַעֲלִינָה נִקְרְאוּ אֲפְרוּחִים, וְנִפְשׁוֹת
 שֶׁמַּצְד הַשְּׁכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה נִקְרְאוּ
 בִּיצִים, וְזֶהוּ הַסּוּד שֶׁל הַפּוֹרְס סַבַּת שְׁלוֹם
 עָלֵינוּ, הָאֵם הַעֲלִינָה שֶׁהִיא סַבַּת שְׁלוֹם
 שֶׁסּוּכַּת עֲלֵיהֶם, וְשְׁלוֹם עֲמָה, שֶׁנֶּאֱמַר
 בּוֹ הֲנִנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם, וַיֵּשׁ
 סֻכָּה לְמִטָּה כִּי הִ"ם, שֶׁהוּא יַאֲהֲדוּנָה"י,

הוא וינפש עליהם, ונותן להם נפשות
 יתרות.
 שְׂאוֹתָן בְּתוּלוֹת אַחֲרֵיהָ רְעוּתֵיהָ,
 שְׂבָאוֹת עֲמָה, וְכַמְּה מְלֹאכִים מְמַנָּים,
 וּמְשַׁרְתִּים שְׁלָהֶם בָּאִים עִמָּם, שֶׁהֵם
 שְׁבַעֵים, שְׁתַּלּוּיִים מִן זְכוּר וְשָׁמּוּר, וְזֶהוּ
 וַיְכַלֵּוּ, כְּלִיל שְׁבַעֵים וְשִׁתַּיִם, וְנִקְרְאוּ
 הַנְּפֻשׁוֹת הַלְלוּ אוֹשְׁפִיזִין, מִכִּיּוֹן שְׁלֹא
 שׁוֹרוֹת עִם יִשְׂרָאֵל אֲלָא בְּיוֹם הַשַּׁבָּת,

שְׁלוֹם, בּוֹס, ת' דְּאִיהוּ תְּפַאֲרַת. (דף כג ע"א) בְּהִיּוּא
 זְמַנָּא יְהוֹן בְּנִין בְּרִשׁוּתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְקָלָא
 נְפִיק וְיִימָא לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים, מִיַּד דְּנָפִיק
 זְכוֹר וְשָׁמוֹר דְּשַׁבְּת, וְיִיתִי לִילִיא דְּיוֹמָא קַמָּא
 דְּשַׁבְּתָא, קָלָא תְּנַיִנָּא נְפִיק שְׁלַח תְּשַׁלַּח.

וְתוּ בִּי יִקְרָא קִין צְפוֹר לְפַנְדָּךְ, דָּא סוּפָה דְּאִיהִי
 אִימָא עֲלָאָה, בְּכָל עֵין, הֲדָא הוּא
 דְּכְתִיב (ויקרא כג מ) וְלִקְחֶתֶם לָכֶם בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן פְּרִי
 עֵץ הָדָר, אֶפְרוּחִים אֲלֵין שְׁבַעַת יְמֵי הַסְּפוֹת, אוּ
 בִּיצִים דְּבַחוֹן עֶבְדִּין שְׁבַע הַקְּפוֹת, וְרוּזָא דְּמַלְחָה
 נְקֻבָּה תְּסוּבָּב גְּבַר (ירמיה לא כא).

פְּרִי עֵץ הָדָר אִימָא תְּתָאָה, עֵין אִיהוּ לוּלָב, ל"ו
 ל"ב נְתִיבוֹת, דְּאִיהוּ אֶתְרוּג, וְצָרִיךְ לְנַעֲנַעָא
 בֵּיהּ לְשִׁית סְטָרִין, אַרְבַּע רוּחִין וְעִילָא וְתַתָּא,

לשון הקודש

סְכָה, שְׁהִיא הָאֵם הַעֲלִינָה. בְּכָל עֵין, זְהוּ
 שְׁכַתוֹב וְלִקְחֶתֶם לָכֶם בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן פְּרִי
 עֵץ הָדָר. אֶפְרוּחִים, אֵלוּ שְׁבַעַת יְמֵי
 הַסְּפוֹת. אוּ בִּיצִים, שְׁבַעַת עוֹשִׂים שְׁבַע
 הַקְּפוֹת, וְסוּד הַדְּבָר - נְקֻבָּה תְּסוּבָּב
 גְּבַר.

פְּרִי עֵץ הָדָר, הָאֵם הַתְּתוּנָה. עֵין הוּא
 לוּלָב, ל"ו ל"ב נְתִיבוֹת, שְׁהוּא אֶתְרוּג,

סְכַת שְׁלוֹם, בּוֹס, ת' שְׁהוּא תְּפַאֲרַת.
 בְּאוּתוּ הַזְּמַן יְהִיו הַבְּנִים בְּרִשׁוּתוֹ שֶׁל
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְקוּל יֵצֵא וַיֹּאמֶר לֹא
 תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים. מִיַּד שְׁיוּצָא זְכוֹר
 וְשָׁמוֹר שֶׁל שַׁבְּת וַיֵּבֵא הַלִּילָה שֶׁל יוֹם
 הָרֵאשׁוֹן שֶׁל שַׁבְּת, קוּל שְׁנֵי יוֹצֵא שְׁלַח
 תְּשַׁלַּח.

וְעוּד, בִּי יִקְרָא קִין צְפוֹר לְפַנְדָּךְ - זוּ

לְאַתְעָרָא עָלֵיהּ ו', וּתְלַת נְעֻנְעֵין לְכָל סְטָרָא סְלָקִין
 ת"י, וְצָרִיךְ אַרְבַּע זְמַנִּין ת"י, חַד בְּנִטְיִילַת לִזְלָב,
 וְתָרִין בְּאַנָּא י"י, תָּרִין אַחֲרָנִין בְּהוֹדוֹ לִי תְחַלָּה
 וְסוּף, וּבְאַלִּין נְעֻנְעֵין אֵינוֹן מִשְׁפִּילִין מֵעִילָא לְתַתָּא
 לְשַׁבְעֵין וְתָרִין אוֹמִין, וְלְבַתֵּר דְּנַצְחֵי לִזְן אֲמָרִי אֲנִי
 וְה"ו הוֹשִׁיעָה נָא תָּרִין זְמַנִּין, דְּאֵינוֹן וְא"ו מִן וְה"ו
 אֲנִי וְה"ו, מִן וַיִּסַּע וַיָּבֹא וַי"ט, וּבְחַהוּא זְמַנָּא לֹא
 תִּקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים.

בִּיצִים אֵינוֹן מִסְטָרָא דְאוֹפְנִים, אֲפְרוּזִים מִסְטָרָא
 דְנַעַר מַטְטְרוּן, בָּנִים מִסְטָרָא דְכַרְסִיָּא
 דְאֵיהִי סִבַּת שְׁלוֹם, דְאֵיהִי קִנָּא דְשִׁכְנֵתָא, דְאֵימָא
 עֲלָאָה מְקַנָּא בְּכַרְסִיָּא בְּתַלַּת סְפִירָן עֲלָאִין, עֲמוּדָא
 דְאֲמַצְעִיתָא כְּלִיל שִׁית סְפִירָן, מְקַנָּן בְּמַטְטְרוּן,
 אֵימָא תַתָּאָה מְקַנָּא בְּאוּפִין, דְאֵתְמַר בִּיהּ (יחזקאל א

לשון הקודש

הוֹשִׁיעָה נָא פְעַמִּים, שְׁדָם וְא"ו מִן וְה"ו,
 אֲנִי וְה"ו מִן וַיִּסַּע וַיָּבֹא וַי"ט, וּבְאוֹתוֹ
 הַזְּמַן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים.
בִּיצִים הֵם מִצַּד שֶׁל אוֹפְנִים, הַאֲפְרוּזִים
 מִצַּד שֶׁל הַנַּעַר מַטְטְרוּן, הַבָּנִים מִצַּד שֶׁל
 הַכַּסָּא, שֶׁהִיא סִבַּת שְׁלוֹם, שֶׁהִיא הַקֵּן
 שֶׁל הַשְּׂכִינָה, שֶׁהֵאֵם הָעֲלִיוֹנָה מְקַנָּת
 בַּכַּסָּא בְּשִׁלְשׁ הַסְפִירוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת,
 הַעֲמוּד הַאֲמַצְעִי כּוֹלֵל שְׁשׁ סְפִירוֹת,

וְצָרִיךְ לְנַעֲנַע בּוֹ לְשֵׁשׁ צְדָדִים – אַרְבַּע
 רוּחוֹת, מַעְלָה וּמַטָּה, לְעוֹרֵר עָלָיו ו',
 וּשְׁלֹשָׁה נְעֻנְעֵים לְכָל צֶדַע עוֹלָם שְׁמוֹנָה
 עָשָׂר, וְצָרִיךְ אַרְבַּע פְּעַמִּים שְׁמוֹנָה עָשָׂר,
 אַחַד בְּנִטְיִילַת לִזְלָב, וְהַשְּׁנִי בְּאַנָּא יְהו"ה,
 שְׁנֵי אַחֲרָיִם בְּהוֹדוֹ לַה' תְּחַלָּה וְסוּף,
 וּבְנַעֲנְעֵים הִלְלוּ הֵם מִשְׁפִּילִים מִמַּעְלָה
 לְמַטָּה אֶת שְׁבָעִים וּשְׁתַּיִם הָאֲמוֹת, וְאַחַר
 שְׁמַנְצָחִים אוֹתָם, אוֹמְרִים אֲנִי וְה"ו

וְהִנֵּה אוֹפֵן אֶחָד בְּאַרְצֵי.

וְעוֹד שְׂכִינְתָא מְסֻטְרָא דְכְרִסְיָא אֶתְקְרִיאת נְשֵׁר,
וּמְסֻטְרָא דְנֵעַר יוֹנָה, וּמְסֻטְרָא דְאוֹפֵן צְפוֹר,
וּשְׂכִינְתָא דְמוֹת אָדָם לְהִנָּה.

וְעוֹד שְׁלַח תְּשַׁלַּח תָּא חֲזִי מְלֹאכָא אִית דְּמִמְנָא
עַל עוֹפִין, דְּאֵינוֹן נְפִשִׁין דְּאֶתְקְרִיאוּ צְפָרִין,
וּסְנַדְלָפוֹן שְׁמִיּה, וּבְזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל מְקִימֵי הָאִי
בְּקוּדָא, וְאֶזְלַת אִימָא מִתְתַּרְכָּא, וּבְנִין צְוּחִין, אִיהוּ
אוּלִיף זְכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיּה, וְיִימָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיד
הוּא, וְהָא בְּתִיב בְּךְ (תהלים קמה ט) וְרַחֲמֵי עַל כָּל
מַעֲשָׂיו, אִמָּאי גְזִירִית עַל הָאִי עוֹפָא דְאֶתְתַּרְכַּת
מְקִינָה, וּבֵן מְטַטְרוֹן אוּלִיף זְכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיּה,
דְּאֵינוֹן רוּחִין דְּפָרְחִין בְּבִנֵי נְשָׂא, דְּמִכְרִסְיָא אֵינוֹן
נְשַׁמְתִּין, וּמִהָאִי תִּיה רוּחִין, וּמֵאוֹפֵן נְפִשִׁין, וְאֵינוֹן
בְּבְרִיָּאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה.

לשון הקודש

שְׂנַקְרָאוֹת צְפָרִים, וּסְנַדְלָפוֹן שָׁמוֹ. וּבְזִמְנָן
שִׁישְׂרָאֵל מְקִימִים אֶת הַמְצוּה הוּוּ וְהָאֵם
הוֹלְכַת מְגַרְשָׁתָּה, וְהַבְּנִים צוֹעְקִים, הוּא
מְלַמֵּד זְכוּת עַל הָעוֹפוֹת שְׁלוֹ, וְיֹאמֵר
לְקוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהֲרִי כְּתוּב בְּךְ וְרַחֲמֵי
עַל כָּל מַעֲשָׂיו, לְמַה גְּזַרְתָּ עַל הָעוֹף הַזֶּה
שְׂנַתְנַרְשָׁה מִקְּנָה? וּבֵן מְטַטְרוֹן מְלַמֵּד
זְכוּת עַל הָעוֹפוֹת שְׁלוֹ, שְׁהֵן רוּחוֹת

שְׂמִקְנָנוֹת בְּמְטַטְרוֹן, הָאֵם הַתְּהַתְּוֹנָה,
מְקַנְנַת בְּאוֹפֵן, שְׁנֹאמֵר בּוּ וְהִנֵּה אוֹפֵן
אֶחָד בְּאַרְצֵי.

וְעוֹד, שְׂכִינָה מְצַד הַכְּסָא נְקִרְאָת נְשֵׁר,
וּמְצַד שְׁל נֵעַר יוֹנָה, וּמִהַצַּד שְׁל אוֹפֵן
צְפוֹר, וְהַשְׂכִּינָה דְמוֹת אָדָם לְהִנָּה.

וְעוֹד, שְׁלַח תְּשַׁלַּח, בֵּא וְרָאָה, יֵשׁ מְלֹאךְ
מְמָנָה עַל הָעוֹפוֹת, שְׁהֵן נְפִשׁוֹת

בְּשַׁבָּת וַיִּזְמִין טָבִין נַחְתִּין עַל־יְהוּ נִשְׁמָתִין וְרוּחִין
 וְנַפְשִׁין בְּאַרְח אַצִּילוֹת, דְּאֵינֹן רוּחָא
 דְּקוּדְשָׁא מַעְשַׁר סְפִירוֹן, וְכָל מְמַנָּא אֹלִיף זְכוּ עַל
 עוֹפִין דִּילִיָּה, דְּאֵינֹן נִשְׁמָתִין דְּפָרְחִין בְּבְנֵי נָשָׂא,
 וּבְזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל מְקִימִין הָאִי פְּקוּדָא, כָּל מְמַנָּא
 אֹלִיף זְכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה, וְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא מָה
 עָבִיד, פְּנִישׁ לְכָל חִילִין דִּילִיָּה, וַיִּמָּא, וְכִי (נ"א הָא)
 כָּל מְמַנָּא דְּעוֹפֵי דְּלִתְתָּא אֹלִיף זְכוּ עַל עוֹפִין
 דִּילִיָּה דְּמְמַנָּא עַל־יְהוּ, וְלִית בְּכוּ מָאן דְּאֹלִיף זְכוּ
 עַל בְּנֵי דְּאֵינֹן יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי בְּכָרֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל
 שְׂכִינְתָּא דְּאִיָּהִי בְּגָלוּתָא, דְּקִנָּא דִּילָה דְּאִיָּהִי
 יְרוּשָׁלַיִם תְּרַבָּה, וּבְנֵי בְּגָלוּתָא תְּחוֹת יַד אֲדוּנִים
 קָשִׁין אִזְמִין דְּעֵלְמָא, וְלִית מָאן דְּבַעֵי עַל־יְהוּ רַחֲמֵי,
 וַיִּזְלִיף זְכוּ עַל־יְהוּ, בְּהָהוּא זְמַנָּא צוּחַ קוּדְשָׁא בְּרִידָה

לשון הקודש

מְלַמֵּד זְכוּת עַל הָעוֹפוֹת שְׁלוֹ. וּמָה עוֹשֶׂה
 הַקּוּדֹשׁ בְּרִידָה הוּא? הוּא מְכַנֵּס אֶת כָּל
 חִילוֹתָיו וַיֹּאמֶר, וְכִי (תרי) כָּל מְמַנָּה שֶׁל
 הָעוֹפוֹת שְׁלֹמְטָה מְלַמֵּד זְכוּת עַל הָעוֹפוֹת
 שְׁלוֹ שֶׁהוּא מְמַנָּה עֲלֵיהֶם, וְאֵין בְּכֶם מִי
 שְׁלֹמֵד זְכוּת עַל בְּנֵי שְׁהֶם יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי
 בְּכָרֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא
 בְּגָלוּת, שֶׁהִקְנָן שְׁלָהּ הוּא יְרוּשָׁלַיִם תְּרַבָּה,
 וּבְנֵי בְּגָלוּת תְּחַת יַד אֲדוּנִים קָשִׁים,

שְׁפוּרְחוֹת בְּבְנֵי הָאָדָם, שְׁמַהֲכַסָּא הֵם
 נִשְׁמוֹת, וּמַהֲתִיָּה הוּוּ רוּחוֹת, וּמַהֲאוּפִין
 נַפְשוֹת, וְהֵם בְּכָרִיאָה יִצִּירָה עֲשִׂיָּה.

בְּשַׁבָּת וַיִּמִּים טוֹבִים יוֹרְדוֹת עֲלֵיהֶם
 נִשְׁמוֹת וְרוּחוֹת וּנְפִשׁוֹת בְּרִידָה אַצִּילוֹת,
 שְׁהֶם רוּחַ הַקּוּדֹשׁ מַעְשַׁר סְפִירוֹת, וְכָל
 מְמַנָּה מְלַמֵּד זְכוּת עַל הָעוֹפוֹת שְׁלוֹ, שְׁהֶם
 נִשְׁמוֹת שְׁפוּרְחוֹת בְּבְנֵי אָדָם. וּבְזִמְן
 שִׁישְׂרָאֵל מְקִימִים מְצוּחַ זוּ, כָּל מְמַנָּה

הוּא וְאָמַר (ישעיה מח יא) לְמַעַנִי לְמַעַנִי אַעֲשֶׂה, וְאַעֲשֶׂה
 לְמַעַן שְׁמִי (יחזקאל כ יד), וּבָדָא יתְעַר רַחֲמֵי עַל
 שְׂכִינְתָּיה וְעַל בְּנֵי דְבְּגָלוּתָא.

קָם רַבֵּי אֱלֻעָזַר וְאָמַר, וְהָא קָדָם דְּגָלוּ יִשְׂרָאֵל
 וְשְׂכִינְתָּא, בְּמַאי הוּוּ מְקַיְימִין שְׁלוּחַ הַקָּן,
 אָמַר לִיה רַבֵּי שְׂמַעוֹן, בְּרִי, בְּגִין לְאַתְעָרָא רַחֲמִין
 עַל אֵינּוֹן נַפְשֵׁין וְרוּחִין וְנַשְׂמָתִין, דִּהּוּוּ אֲזֵלִין
 בְּגָלוּתָא בְּגָלוּלָא מִתְתַּרְכִּין מְגוּפִיחִין דְּאַתְתַּרְבוּ,
 דְּעַלְיֵיהּ אִתְמַר דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא הָהּ בּוֹנָה
 עוֹלָמִין וּמְחַרְיָבִין, דְּאַשְׁתָּאֲרוּ תַּרְבִּין גּוּפִיחִין מְנִיֵּיהּ,
 וּמְנִיעוּ דְּבִרְכָאָן לְעֵילָא גָרִים וְנַהֲר יַחֲרַב וַיִּבֶשׂ, וְהָכִי
 אֲזַקְמוּהוּ אִתְתַּרְבַּ בֵּית רֵאשׁוֹן וְהָאֲרִץ הִיְתָה תְּהוּ
 וּבַהּוּ. (דף כג ע"ב) אִתְתַּרְבַּ בֵּית שְׁנֵי וְחֻשְׁדָּא עַל פְּנֵי
 תְּהוּם, וּבְגִין אֵלִין נַשְׂמָתִין דְּאַתְבְּרִיאוּ קָדָם

לשון הקודש

לְעוֹרַר רַחֲמִים עַל אוֹתָן נַפְשוֹת וְרוּחוֹת
 וְנַשְׂמוֹת שְׁהִיוּ הוֹלְכוֹת בְּגָלוּת בְּגָלוּל,
 מְגַרְשׁוֹת מְגוּפִיחִים שְׂנַחֲרָבוּ, שְׁעֵלִיחִים
 נְאֻמַּר שְׁהַקְדוּשׁ בְּרִידָא הוּא הָהּ בּוֹנָה
 עוֹלָמוֹת וּמְחַרְיָבִין, שְׂנַשְׂאֲרוּ תַּרְבוֹת
 גּוּפּוֹתֵיהֶם מִחֶם, וּמְנִיעַת הַבְּרָכוֹת לְמַעַלָּה
 גְּרָמָה, וְנַהֲר יַחֲרַב וַיִּבֶשׂ. וְכַךְ פְּרָשׁוּהוּ,
 נַחֲרַב בֵּית רֵאשׁוֹן – וְהָאֲרִץ הִיְתָה תְּהוּ
 וּבַהּוּ. נַחֲרַב בֵּית שְׁנֵי – וְחֻשְׁדָּא עַל פְּנֵי

אֲמוֹת הָעוֹלָם, וְאֵין מִי שְׂמַבְקֵשׁ עֲלֵיהֶם
 רַחֲמִים וְיִלְמַד עֲלֵיהֶם זְכוֹת? בְּאוֹתוֹ זְמַן
 צוּעַק הַקְדוּשׁ בְּרִידָא הוּא וְאָמַר, לְמַעַנִי
 לְמַעַנִי אַעֲשֶׂה, וְאַעֲשֶׂה לְמַעַן שְׁמִי. וּבְזוֹה
 יתְעוֹרְרוּ רַחֲמִים עַל שְׂכִינְתּוֹ וְעַל בְּנֵי
 בְּגָלוּת.

קָם רַבֵּי אֱלֻעָזַר וְאָמַר: וְהָרִי קָדָם שְׂגָלוּ
 יִשְׂרָאֵל וְהַשְׂכִּינָה, בְּמָה הָיוּ מְקַיְימִים
 שְׁלוּחַ הַקָּן? אָמַר לוֹ רַבֵּי שְׂמַעוֹן: בְּנֵי, בְּדִי

דְּאִתְבְּרִי עֲלֵמָא וְלִית לֹון גּוּפִין, בְּנִין לְאִתְעָרָא
 רַחֲמֵי עֲלֵיהוּ, הוּוּ מְקַיְימֵי הַאי פְּקוּדָא, אָמַר לִיה, **אָבָא,**
 אִם בֵּן תְּלָמִיד חָכָם דְּאִיהוּ מְסֻטָּרָא
 דְּמַחֲשָׁבָה, דְּאִתְמַר בֵּיהּ יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחֲשָׁבָה
 לִיבְרָאוּת, הַאי אֲזַרְיִיתָא אִיהִי בֵּן לְתַלְמִיד חָכָם,
 אִם בֵּן אִתְתָּא דִּילָהּ אָמַאי צְרִיכָא יְבוּם, דְּהָא לָא
 שׂוּוּ אֲפֻרְשׁוּתָא מְאִרֵי מִתְנִיתִין לְתַלְמִידֵי חֲכָמִים
 מְשָׁאֵר בְּנֵי נָשָׂא, אָמַר לִיה, בְּרִי, וְדַאי צְרִיכָה יְבוּם,
 לְאֵלִין נִשְׁמַתִּין דְּאֵזְלִין עֲרֻטִילָאִין מִשִּׁית יוּמֵי
 בְּרֵאשִׁית.

אָמַר לִיה, וְהָא בְּתִיב (ויקרא כז י') **לֹא יַחְלִיפְנוּ וְלֹא**
יִמִּיר אֶתוּ וְגוֹמַר, וְכִי הַאי אִתְתָּא דְּאִיהִי
קָדָשׁ קָדָשִׁין, תְּהָא קוּנָא לְמָאן דְּלֹא אִיהוּ מְמִינָה,
דְּהָא בְּתִיב (בראשית א כד) **תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה**

לשון הקודש

תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים לְשָׂאֵר בְּנֵי אָדָם? אָמַר
 לוֹ: בְּנֵי, הֵיאּוּ וְדַאי צְרִיכָה יְבוּם לְנִשְׁמוֹת
 הַלְלוּ שְׁהוֹלְכוֹת עֲרֻטִילָאִין מִשִּׁשֶּׁת יוּמֵי
 בְּרֵאשִׁית.

אָמַר לוֹ: וְהִרֵי פְתוּב לֹא יַחְלִיפְנוּ וְלֹא
 יִמִּיר אֶתוּ וְגוֹמַר, וְכִי הָאִשָּׁה הַזֹּה, שְׁהֵיא
 קָדָשׁ קָדָשִׁים, תְּהִיָה קוֹן לְמִי שְׂאֵינוּ
 מְמִינָה, שְׁהִרֵי פְתוּב תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ
 חַיָּה לְמִינָהּ, וְאִין לָהּ הִרְפְּכָה אֶלָּא

תְּהוּם. וּבְשָׁבִיל הַנְּשֻׁמוֹת הַלְלוּ שְׁנִבְרָאוּ
 קָדָם שְׁנִבְרָא הָעוֹלָם וְאִין לָהֶם גּוּפוֹת,
 בְּדֵי לְעוֹרֵר עֲלֵיהֶם רַחֲמִים הֵיוּ מְקַיְימִים
 אֶת הַמְצֻוָּה הַזֹּה. אָמַר לוֹ: אָבָא, אִם בֵּן,
 תְּלָמִיד חָכָם שְׁהוּא מְצַד הַמַּחֲשָׁבָה,
 שְׁנִבְרָא בּוּ יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחֲשָׁבָה
 לְהִבְרָאוּת, הַתּוֹרָה הַזֹּה הֵיאּוּ בֵּן לְתַלְמִיד
 חָכָם, אִם בֵּן, לְמָהּ אִשְׁתּוּ צְרִיכָה יְבוּם,
 שְׁהִרֵי לֹא שְׂמוּ הַבְּדֵל בְּעֵלֵי הַמְשָׁנָה בֵּין

לְמִינָהּ, וְלִית לָהּ הִרְפָּכָה אֶלָּא מְמִינָהּ, אָמַר לִיהּ,
 בְּנִי, גְּלַגּוּלִין אִינוּן רְזָא דְהִרְפָּכָה, כְּגוֹן מָאן דְּמַרְפִּיב
 אִילָנָא דְלֹא אִיהוּ מִינִיהּ בְּאִילָנָא אַחְרָא, כְּגוֹן מָאן
 דְּמַרְפִּיבִין אֶלְגִּין דָּא בְּדָא, אֲבָל עֶקְרָא דְאִם הָמַר
 יְמִירְנוּ, צְרִיךְ דִּיהָא קִדְשׁ בְּקִדְשׁ, דְּאִילָנָא אִית
 מִסְטָרָא דְמִסְאָבוּ דְאִיהוּ רַע, וּבְגִינִיהּ אֲתִמַּר (ויקרא כז
) לא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב, דְּהֵאִי אִיהוּ
 רְזָא דְצַדִּיק וְרַע לֹו רָשָׁע וְטוֹב לֹו, אֲבָל (שם לג) אִם
 הָמַר יְמִירְנוּ, וְהָיָה הוּא וְתִמּוּרְתוֹ יְהִיָּה קִדְשׁ, וּבְדָא
 מַרְפִּיבִין קִדְשׁ בְּקִדְשׁ, וּמְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין, וְרְזָא
 דְּמִלָּה (שמות כו ה) מְקַבִּילוֹת הַלְּלָאֵת, וּמִין בְּמִינוּ הֵאִי
 אִיהוּ צַדִּיק וְטוֹב לֹו, וְכֵד הֵהִיא נִשְׁמַתָּא דְאִיהִי
 קִדְשׁ לָא אֲשַׁבַּחַת מִינָהּ, אֲתִמַּר בָּהּ (בראשית ח ט) וְלֹא
 מִצָּאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכַף רַגְלָהּ.

לשון הקודש

וטוב לו, אבל אם המר ימירנו, והיה הוא
 ותמורתו יהיה קדש, וכנה מרפיבים
 קדש בקדש ומקבלים זה מזה, וסוד
 הדבר - מקבילות הללאת, ומין במינו
 זהו צדיק וטוב לו, וכשאותה נשמה,
 שהיא קדש, אינה מוצאת את מינה,
 נאמר בה ולא מצאה היונה מנוח לכף
 רגלה.

ממינה? אמר לו: בני, הגלגולים הם סוד
 של הרפכה, כמו מי שמרפיב עץ שאינו
 מינו בעץ אחר, כמו מי שמרפיבים עצים
 זה עם זה, אבל העקר של אם המר
 ימירנו, צריך שיהיה קדש בקדש, שיש
 עץ מצד הטמאה שהוא רע, ובשבילו
 נאמר לא ימיר אתו טוב ברע או רע
 בטוב, שזהו סוד של צדיק ורע לו רשע

וְהָכִי רָזָא דְקִנְיָן צְפוּרָא, דְּאִתְמַר בָּהּ (דברים כב ז) שִׁלַּח
 תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, וְאִזְלָא מְנַדְדָא מִן קִנְיָנָה,
 וְהָן כָּל אֵלֶּה יִפְעַל א"ל פְּעֻמּוֹם שְׁלֹשׁ עִם גְּבַר (איוב
 לג כט), לְקַבֵּל תְּלַת שְׁלוּחִים דְּיוֹנָה, וְכֹד אֲשַׁכַּח אֶת־ר
 לְשִׁרְיָא תַּמּוֹן, אִתְמַר בָּהּ (בראשית ח יב) וְלֹא יִסְפָּה שׁוֹב
 אֵלָיו עוֹד, לְמִיתִי זְמַנָּא אַחֲרָא בְּהַרְפְּכָה.

וּבְגִין דָּא שְׁלוּחַ הַקֵּן בְּכָל עוֹפִין קְדִישִׁין אִיהוּ,
 וְלֹא בְּמַסְאָבִין, דְּאֵנוּן נְשַׁמְתִּין דְּאִזְלִין
 מִתְּתַרְכִּין, לְאִתְעָרָא רַחֲמֵי עַלְיָהוּ, וּמַה כְּתִיב בְּהוּ
 (תהלים פד ד) גַּם צְפוּרָא מְצָאָה בֵּית דָּא גְּלַגּוּלָא קְדַמָּאָה
 דְּאִיהִי נַפְשׁ, וְדַרְדּוֹר קֵן לָהּ דָּא גְּלַגּוּלָא תְּנִינָא
 דְּרוּחָא, אֲשֶׁר שְׁתָּה אֶפְרוּחִיָּהּ דָּא גְּלַגּוּלָא תְּלִיתָאָה
 דְּנִשְׁמָתָא, וּבְגִין דָּא שִׁלַּח תְּשַׁלַּח לְקַבֵּל נַפְשׁ וְרוּחַ,
 אֶת הָאֵם לְרַבּוֹת נְשַׁמְתָּא, דְּאִתְמַר בָּהּ (ישעיה נ א)
 וּבְפִשְׁעֵיכֶם שִׁלַּח אִמְכֶם, אֶת הָאֵם, אֶת אֶתָּא

לשון הקודש

הקדושים, ולא בטמאים, שהם נשמות
 שהולכות מגרשות, לעורר עליהם
 רחמים. ומה כתוב בהם? גם צפור מצאה
 בית - זהו גלגול ראשון שהוא נפש,
 ודרדור קן לה - זהו הגלגול השני של
 הרוח, אשר שתה אפרוחיה - זהו גלגול
 שלישי של הנשמה, ומשום זה שלח
 תשלח, בנגד נפש ורוח. את האם,

וכך סוד של קן צפור, שנאמר בה שלח
 תשלח את האם, והולכת נודדת מקנה,
 והן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם
 גבר, בנגד שלשה שלוחים של היונה,
 וכשמוצאת מקום לשרות שם, נאמר בה
 ולא יספה שוב אליו עוד. להביא זמן
 אחר בהרפכה.

ומשום כך שלוח הקן הוא בכל העופות

לְרַבּוֹת גְּלוּלָא תְּלִיתָא.

וּבְגִין דָּא מָאן דְּמִקְבְּלִין אוֹשְׁפִיזִין, דְּאֵינִין
נִשְׁמַתִּין יְתֵרִין, דְּאֵינִין מִרְכִּיבִין עַלֵּיהּ
בְּעָרְב שַׁבַּת, בְּאַנְפִּין צְהוּבִין בְּחֻדָּה בְּעֵנוּנָא בְּהַאי
עֲלָמָא, כּד נִשְׁמַתָּא וְרוּחָא וְנִפְשָׁא נָפִיק מִן גּוּפִיהּ
מִהַאי עֲלָמָא, חָכִי מִקְבְּלִין לֹון בְּעֲלָמָא דְאַתִּי,
וְאֵתְמַר בְּהוּן גַּם צְפוּר מַצָּאָה בֵּית וכו', וּכְפָאָה אִיהוּ
מָאן דְּמִקְבְּל אֹרְחִין בְּרַעוּ שְׁלִים, כְּאֵלוּ מִקְבְּל
אַנְפִּי שְׂכִינְתָּא, דְּבִמְדָּה דְּמִדַּד כּר נִשְׁ בָּהּ מוֹדְדִין
לִיהּ, אַתָּא רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהּ וְנִשְׁיָק יְדָיו, וְאַשְׁתַּטְחוּ
לִיהּ כָּל חֲבֵרָיא, וְאָמְרוּ לִיהּ, אֵילוּ לָא אַתִּינָא
לְעֲלָמָא אֶלָּא לְמִשְׁמַע מַלְיָן אֵלִין דִּי.

אַדְהָכִי הָא אֵלִיתָּו קָא נְחִית מֵעִילָא, בְּכַמְּה
חֵילִין דְּנִשְׁמַתִּין, וּכְמָה מְלֶאכְיָא

לשון הקודש

גַּם צְפוּר מַצָּאָה בֵּית וכו'. אֲשֶׁרִי הוּא מִי
שְׁמִקְבְּל אֹרְחִים בְּרַעוּן שְׁלָם, כְּאֵלוּ
מִקְבְּל פְּנֵי שְׂכִינְתָּהּ, שְׂבִמְדָּה שְׂאָדָם מוֹדַד
כֶּה מוֹדְדִים לוֹ. כָּא רַבִּי אֶלְעָזָר כְּנֹו וְנִשְׁק
יְדָיו, וְהִשְׁתַּטְחוּ לוֹ כָּל חֲבֵרָיִם וְאָמְרוּ לוֹ:
אֵילוּ לָא כְּאֵנוּ לְעוֹלָם אֶלָּא לְשִׁמְעַ
הַדְּבָרִים הַלְלוּ – דִּינִי.

בֵּינָן כְּדִּי הָרִי אֵלִיהּ יוֹרַד מְלַמְעָלָה עִם
כְּמָה חֵילוֹת שְׁל נִשְׁמוֹת וּכְמָה מְלֶאכְיָא

לְרַבּוֹת הַנִּשְׁמָה, שְׁנֹאמַר כֶּה וּכְפִשְׁעִיכֶם
שְׁלַחָה אִמְכֶם. אֵת הָאִם, אֵת כָּא לְרַבּוֹת
גְּלוּלָא שְׁלִישִׁי.

וּכְמִשּׁוּם זֶה, מִי שְׁמִקְבְּלִים אֹרְחִים, שְׁהִם
נִשְׁמוֹת יְתֵרוֹת שְׁהִם מִרְכִּיבִים עַלֵּיהֶם
בְּעָרְב שַׁבַּת, בְּפָנִים צְהוּבוֹת, בְּשִׁמְחָה
וּבְעֵנַג בְּעוֹלָם הַזֶּה, בְּשִׁהַנִּשְׁמָה וְהָרוּחַ
וְהַנִּפְשָׁא יוֹצְאוֹת מִן הַגּוּף מִהַעוֹלָם הַזֶּה, כְּדִּי
מִקְבְּלִים אוֹתָם בְּעוֹלָם הַבָּא, וְנֹאמַר בְּהֶם

סוּחַרְנִיָּה, וּשְׂכִינְתָּא עֲלָאָה עֶטְרָה עַל פְּלָהוּ, כְּתָר
 בְּרִישׁ כָּל צְדִיק, בְּהֵהוּא זְמַנָּא קָלָא אֲתַעַר בְּאִילָנָא
 דְּלְעִילָא בְּנִגּוּנָא, וּכְמָה עוֹפִין דְּנִשְׁמָתִין שְׂרִיין תַּמּוֹן
 בְּעֵנְפֵי, הָדָא הוּא דְכָתִיב (דניאל ד ח) רְבָה אִילָנָא
 וְתִקִּיף וְכוּ', וַיֵּימָא הָכִי, רַבִּי רַבִּי אֲנִתָּה הוּא אִילָנָא
 דְּרְבָה וְתִקִּיף בְּאוּרִיָּתָא, בְּעֵנְפִין דִּילָךְ דְּאִינוּן
 אֲבָרִין קְדִישִׁין, כְּמָה עוֹפִין שְׂרִיין תַּמּוֹן, דְּנִשְׁמָתִין
 קְדִישִׁין בְּנִגּוּנָא דְּלְעִילָא, דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (שם ט)
 וּבְעֵנְפֵיהּ יְדוּרָן צְפִירֵי שְׁמַיָּא, וּכְמָה בְּנֵי נָשָׂא לְתַתָּא
 יִתְפַּרְנְסוּן מֵהָאִי (דף כד ע"א) חֲבוּרָא דִּילָךְ, כִּד יִתְגַּלִּי
 לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמֵיָא, וּבְגִינִיָּה (ויקרא כה)
 וּקְרֵאתֶם דְּרוּר בְּאַרְצֵי וְגוֹמֵר.

**פְּתַח אֱלֹהֵינוּ וְאָמַר, כִּד נְפִיק שַׁבְּתָא וַיּוֹמִין מִבֵּין,
 וַיִּשְׂרְאֵל אִינוּן תַּחֲזוּת מִמְּשָׁלָה דְּסַמְא"ל**

לשון הקודש

כְּמָה עוֹפוֹת שׁוֹרִים שָׁב, שְׁנִשְׁמוֹת
 קְדוּשׁוֹת כְּמוֹ שְׁלִמְעֵלָה, שְׁנִאֲמַר בּוֹ
 וּבְעֵנְפֵינוּ יִקְנְנוּ עוֹפוֹת הַשָּׁמַיִם, וּכְמָה בְּנֵי
 אָדָם לְמַטָּה יִתְפַּרְנְסוּ מֵהַחֲבוּר הַזֶּה שְׁלָךְ,
 כְּשִׁיתְגַּלֶּה לְמַטָּה בְּדוּר הָאַחֲרוֹן בְּסוּף
 הַיָּמִים, וּבְגִלְלוּ וּקְרֵאתֶם דְּרוּר בְּאַרְצֵי
 וְגוֹמֵר.

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ וְאָמַר: בְּשִׁוְצַאת שַׁבְּת

סְבִיבוּ, וְהַשְׂכִּינָה הָעֲלִינָה מְעַטְרַת עַל
 כָּלָם, כְּתָר בְּרֵאשׁ שֶׁל כָּל צְדִיק. בְּאוֹתוֹ
 זְמַן הִתְעוֹרַר קוֹל בְּעֵץ שְׁלִמְעֵלָה בְּנִגּוּן,
 וּכְמָה עוֹפוֹת שֶׁל נִשְׁמוֹת שׁוֹרוֹת שָׁם
 בְּעֵנְפִים שָׁלוּ. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב גְּדַל הָאֵילָן
 וּמִתְחַזֵּק וְכוּ', וַיֵּאמֶר: בּוֹ, רַבִּי רַבִּי אֲתָה,
 אֲתָה הוּא עֵץ שְׁגָדוּל וְתִקִּיף בְּתוֹרָה,
 בְּעֵנְפִים שְׁלָךְ, שֶׁהֵם אֵיבָרִים קְדוּשִׁים,

וּשְׁבַעִין מִמֶּנּוּ, וְדַחְקִין לְיִשְׂרָאֵל, קָלָא נְפִיק מִן
 שְׁמֵיָא לְגַבִּיהַ, וְיִמָּא הָכִי, יִרְ"א בְּשִׁ"ת, וְדָא
 בְּרֵאשִׁית, יְהֵא לָךְ פְּסוּפָא מִן שְׁמֵיָא, וְדָא (בְּרֵאשִׁית).

תקונא שביעא

בְּרֵאשִׁית יִרְ"א בְּשִׁ"ת, וְוִי לִיה לְסַמָּא"ל, כַּד
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִיְתִי לְמַפְרַק
 לְשְׁכִינְתָא וּלְיִשְׂרָאֵל בְּנִהָא, וְתַבַּע מִיְהִי וּמִשְׁבַּעִין
 אוֹמִין וּמִמֶּנּוּ דִּילְהוֹן, כָּל עָאקוּ דְעָאקוּ לְיִשְׂרָאֵל
 בְּגִלוּתָא, בְּגִין דְקָדָם דְגָלוּ יִשְׂרָאֵל, גְּלִי לִיה קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, דְהוּוּ עֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמַהֲוִי תַּחֲת
 שְׁעִבּוּדֵיהוּ, (ס"א לְמַפְק מִתַּחֲת שְׁעִבּוּדֵיהוּ), וְאַחֲוִי לִיה
 וּלְשְׁבַעִין מִמֶּנּוּ דְתַחֲת יְדֵיהַ, אֲנָרָא דְלְהוֹן אִי הוּוּ
 אוֹקְרִין לְיִשְׂרָאֵל בְּגִלוּתָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (בְּרֵאשִׁית
 לט ה) וַיִּבְרַךְ יְי' אֶת בֵּית הַמִּצְרִי בְּגִלְל יוֹסֵף, וְאִיהוּ

לשון הקודש

וּמִשְׁבַּעִים מוֹבִים, וְיִשְׂרָאֵל הֵם תַּחַת מְשַׁלְת
 סַמָּא"ל וְשְׁבַעִים מְמַנִּים וְדוּחְקִים אֶת
 יִשְׂרָאֵל, קוּל יוֹצֵא מִהַשְּׁמַיִם אֵלָיו, וַיֹּאמֶר
 כֹּה, יִרְ"א בְּשִׁ"ת, וְזֶה בְּרֵאשִׁית, תַּהֲוֶה
 לָךְ בּוֹשָׁה מִן הַשְּׁמַיִם, וְזֶה (בְּרֵאשִׁית).
 תַּחַת שְׁעִבּוּדָם (לְצֵאת מִתַּחַת שְׁעִבּוּדָם), וְהִרְאָה
 לוֹ וּלְשְׁבַעִים הַמְּמַנִּים שְׁתַּחֲת יָדוֹ אֶת
 שְׁכָרָם, אִם הָיוּ מְכַבְּדִים יָם אֶת יִשְׂרָאֵל
 בְּגִלוּת. זֶהוּ שְׁכָתוּב וַיִּבְרַךְ יְהוָה אֶת בֵּית
 הַמִּצְרִי בְּגִלְל יוֹסֵף. וְהוּא וְהַמְּמַנִּים שְׁלוֹ

וּמִשְׁבַּעִים מוֹבִים, וְיִשְׂרָאֵל הֵם תַּחַת מְשַׁלְת
 סַמָּא"ל וְשְׁבַעִים מְמַנִּים וְדוּחְקִים אֶת
 יִשְׂרָאֵל, קוּל יוֹצֵא מִהַשְּׁמַיִם אֵלָיו, וַיֹּאמֶר
 כֹּה, יִרְ"א בְּשִׁ"ת, וְזֶה בְּרֵאשִׁית, תַּהֲוֶה
 לָךְ בּוֹשָׁה מִן הַשְּׁמַיִם, וְזֶה (בְּרֵאשִׁית).
 תַּחַת שְׁעִבּוּדָם (לְצֵאת מִתַּחַת שְׁעִבּוּדָם), וְהִרְאָה
 לוֹ וּלְשְׁבַעִים הַמְּמַנִּים שְׁתַּחֲת יָדוֹ אֶת
 שְׁכָרָם, אִם הָיוּ מְכַבְּדִים יָם אֶת יִשְׂרָאֵל
 בְּגִלוּת. זֶהוּ שְׁכָתוּב וַיִּבְרַךְ יְהוָה אֶת בֵּית
 הַמִּצְרִי בְּגִלְל יוֹסֵף. וְהוּא וְהַמְּמַנִּים שְׁלוֹ

תקון שביעי

בְּרֵאשִׁית יִרְ"א בְּשִׁ"ת, אוֹי לוֹ לְסַמָּא"ל,
 כְּשִׁיבָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְפָדוּת אֶת
 הַשְּׁכִינָה וְאֶת יִשְׂרָאֵל בְּנִיָּה, וְתוֹבַע מִמֶּנּוּ

וּמִמֶּנּוּ דִּילִיָּה לָא עֲבָדִין לְהוֹן יִקְרָא, אֶלְא עֲבָדִין
 בְּהוֹן וּבְשִׁכְיִנְתָּא קִלְנָא, דְּאִמְרִין לוֹן כֹּל יוֹמָא אֵיָּה
 אֶלְהִיָּד, וּבְגִין דָּא קִלְא נְפִיק לְגַבִּיהַ כֹּל יוֹמָא מִן
 שְׁמַיָּא, וְאָמַר יְרָא בְּשִׁ"ת, יְהִי לָךְ פְּסוּפָא מִן
 שְׁכִינְתָּא, יְרָא שָׁמַיִם יְהִי לָךְ פְּסוּפָא מִקּוּדְשָׁא
 בְּרוּךְ הוּא דְאֵיהוּ שָׁמַיִם, הִדְא הוּא דְכְּתִיב (מלכים א
 ח לב) וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם, וְדָא (בְּרַאשִׁית).

תקונא תמינאה

בְּרַאשִׁית, ש' שְׁמַיָּם, (יְרָא שְׁמַיָּם), יְרָא בִּי"ת
 דִּילִיָּה, דְּאֵיהוּ רַא"ש בִּי"ת, דְּחִיל לִיָּה
 בְּבִיתִיה, דָּא הוּא בְּרַאשִׁי"ת, וְאֵיהוּ וּמִמֶּנּוּ דִּילִיָּה
 לָא דְחִילוּ מֵנִיה, וְחָרִיבוּ בִּיתִיה בֵּית רַאשׁוֹן וּבֵית
 שְׁנִי, וּבְגִין דָּא (ישעיהו כד כג) וְחִפְרָה הִלְבְּנָה דְאֵיהִי נְחָשׁ
 אֵשֶׁת זְנוּנִים, וּבוֹשָׁה חֲחֻמָּה דְאֵיהִי גִיהֶנֶם, דְּנְחָשׁ

לשון הקודש

תקון שמיני

בְּרַאשִׁית, ש' שְׁמַיִם, (יְרָא שְׁמַיָּם), יְרָא
 בִּי"ת שְׁלוֹ, שְׁהוּא רַא"ש בִּי"ת, פְּחַד
 מִמֶּנּוּ בְּבִיתוֹ, זְהוּ בְּרַאשִׁי"ת. וְהוּא
 וְהַמְּנִים שְׁלוֹ לָא פְּחַדוּ מִמֶּנּוּ וְהַחְרִיבוּ
 בֵּיתוֹ, בֵּית רַאשׁוֹן וּבֵית שְׁנִי, וּמִשׁוּם זֶה
 וְחִפְרָה הִלְבְּנָה, שְׁהִיא נְחָשׁ אֵשֶׁת זְנוּנִים,
 וּבוֹשָׁה חֲחֻמָּה, שְׁהִיא גִיהֶנֶם, שְׁנְחָשׁ

לָא עוֹשִׂים לָהֶם כְּבוֹד, אֶלְא עוֹשִׂים בָּהֶם
 וּבְשִׁכְיִנְתָּא קִלְוֹן, שְׁאֹמְרִים לָהֶם כֹּל הַיּוֹם
 אֵיָּה אֶלְהִיָּד, וּמִשׁוּם זֶה יוֹצֵא קוֹל אֶלְוִי
 כֹּל יוֹם מִן הַשָּׁמַיִם וְאֹמַר יְרָא בְּשִׁ"ת,
 תְּהִיָּה לָךְ בּוֹשָׁה מִן הַשְּׁכִינָה. יְרָא
 שְׁמַיִם, תְּהִיָּה לָךְ בּוֹשָׁה מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא שְׁהוּא שְׁמַיִם. זְהוּ שְׁכֻתוֹב וְאַתָּה
 תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם, וְזֶה (בְּרַאשִׁית).

אֶשֶׁת זְנוּנִים חֲרִיבַת בֵּיתָא דְשְׂכִינְתָּא, וְחַמָּה דְאִיהִי
גִיחָנָם סָם הַמְּוֹת אוֹקִידַת הַיְכָלָא.

וּבְזִמְנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּנֵי לֹזַן פְּמִלְקָדְמִין,
הָדָא הוּא דְכְּתִיב (תהלים קמז ב) בּוֹנֵה
יְרוּשָׁלַם יי', בְּהָהוּא זְמַנָּא וְחִפְרָה הִלְבְּנָה וּבוֹשָׁה
הַחַמָּה (ישעיה כד כג), אִימְתִי, בְּזִמְנָא דְכִי מִלְךְ יי'
צְבֹאוֹת, דְּבִנְיָנָא קְדָמָּה אֲתַעְכִּיד עַל יְדָא דְבַר
נִשׁ, וּבְגִין דָּא שְׁלִיטוּ עֲלֵיהּ, בְּגִין (תהלים קכו א) דָּאִם יי'
לֹא יִבְנֶה בֵּית שׁוֹא עֲמְלוּ בּוֹנֵי בּוֹ, וּבְגִין דְּבִנְיָנָא
בְּתִרְאָה יְהֵא עַל יְדָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יִתְקַיֵּם,
וְעַל דָּא אָמַר קְרָא, (חגי ב ט) גְּדוֹל יְהִיָּה כְבוֹד הַבַּיִת
הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן מִן הָרֵאשׁוֹן.

וּבְהָהוּא זְמַנָּא דִּיתְבַּנֵּי בְּנֵינָא עַל יְדָא דְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָא וְתַתָּא, אֲתַמַּר

לשון הקודש

אָדָם, וּמְשׁוּם כְּךָ שְׁלִטוּ עֲלֵיהֶם, מְשׁוּם
שָׂאֵם יְהוּ"ה לֹא יִבְנֶה בֵּית שׁוֹא עֲמְלוּ
בּוֹנֵי בּוֹ, וּמְשׁוּם שֶׁבְּנֵי הָאֲחֵרוֹן יְהִיָּה
עַל יְדֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא – יִתְקַיֵּם, וְעַל
זֶה אָמַר הַכְּתוּב, גְּדוֹל יְהִיָּה כְבוֹד הַבַּיִת
הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן מִן הָרֵאשׁוֹן.

וּבִאֲוֹתוֹ זְמַן שֶׁיִּבְנֶה הַבְּנֵי עַל יְדֵי
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, נֵאמַר

אֶשֶׁת זְנוּנִים חֲרִיבַת אֶת בֵּית הַשְּׂכִינָה,
וְחַמָּה, שֶׁהִיא גִיחָנָם, סָם הַמְּוֹת, שְׂרַפָּה
אֶת הַיְכָלָא.

וּבְזִמְנָן שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִבְנֶה אוֹתָם
כְּמוֹ מִקְדָּם, זֶהוּ שְׂפָתוֹב בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם
יְהוּ"ה, בְּאוֹתוֹ זְמַן וְחִפְרָה הִלְבְּנָה וּבוֹשָׁה
הַחַמָּה, אִימְתִי? בְּזִמְנָן שְׂכִי מִלְךְ יְהוּ"ה
צְבֹאוֹת, שֶׁבְּנֵי הָרֵאשׁוֹן נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי

בְּשִׁכְנֵתָא עֲלָאָה וְתִתְאַה, וְהִיָּה אֹר הַלְבָנָה כְּאֹר
 תְּחִמָּה (ישעיהו ל כו), וְחִפְרָה הַלְבָנָה וּבֹשָׁה תְּחִמָּה,
 דְּאִינוּן נֹקְבִין דְּסִמְא"ל, וּבְגִין דְּלֹא דְחִיל סִמְא"ל
 מִן קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאִיהוּ שָׁמַיִם, וּבֵת זִוְגִיָּה לֹא
 דְּחִילַת מְשִׁכְנֵתִיָּה דְּאִיהִי אֲרַעִיָּה, אֲתִמַּר בְּחֹן (שם
 נא 1), כִּי שָׁמַיִם כְּעֵשֶׂן נִמְלָחוּ, וְהָאָרְץ כְּכַגְד תִּבְלָה,
 הוּא סִמְא"ל וּבֵת זִוְגִיָּה.

תקונא תשיעאה

בְּרֵאשִׁית, (דף כד ע"ב) יִרְ"א שִׁב"ת, דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא,
 דְּעֲלָה אֲתִמַּר (שמות לא יד) מְחַלְלִיָּה מוֹת
 יוֹמָת, דְּעָאלוּ אוֹיְבִים בְּחַלְל דִּילָה דְּאִיהוּ קֹדֶשׁ
 קְדָשִׁים, וְאֲתִמַּר בְּחֹן (במדבר יט יג) אֶת מִקְדָּשׁ יְי' טִמְא,
 חֲלַל מִמְּלַכָּה וְשָׂרִיָּה (איכה ב ב), וְשִׁפְחָה עָאלַת בְּאֲתַר
 הַגְּבִירָה, דְּאִיהִי נְדָה שִׁפְחָה גוֹיָה זִוְנָה, וְסְאִיבַת

לשון הקודש

זוגו.

תקון תשיעי

בְּרֵאשִׁית, יִרְ"א שִׁב"ת, שְׁהִיא שְׁכִינָה,
 שְׁעֲלִיָּה נִאֲמַר מְחַלְלִיָּה מוֹת יוֹמָת,
 שְׁנִכְנְסוּ אוֹיְבִים בְּחַלְל שְׁלָה, שְׁהוּא קֹדֶשׁ
 קְדָשִׁים, וְנִאֲמַר בְּהֵם אֶת מִקְדָּשׁ יְהוָה
 טִמְא, חֲלַל מִמְּלַכָּה וְשָׂרִיָּה, וְשִׁפְחָה
 נִכְנְסַת בְּמִקּוֹם הַגְּבִירָה, שְׁהִיא נְדָה

בְּשִׁכְנָה הַעֲלִינָה וְהִתְחַתְּוֹנָה, וְהִיָּה אֹר
 הַלְבָנָה כְּאֹר תְּחִמָּה, וְחִפְרָה הַלְבָנָה
 וּבֹשָׁה תְּחִמָּה, שְׁהֵם הַנְּקֻבוֹת שֶׁל
 סִמְא"ל, וּמְשׁוּם שְׁלֹא פְחַד סִמְא"ל
 מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁהוּא שָׁמַיִם, וּבֵת
 זִוְגוּ לֹא פְחַדָּה מְשִׁכְנֵתוֹ, שְׁהִיא הָאָרְץ,
 נִאֲמַר בְּהֵם, כִּי שָׁמַיִם כְּעֵשֶׂן נִמְלָחוּ
 וְהָאָרְץ כְּכַגְד תִּבְלָה, הוּא סִמְא"ל וּבֵת

אֶתְרָהָ, דְּתַמְן הָוָה נִיחָא דְשְׂכִינְתָּא, וְקָלָא הָוָה
 נְחִית וְאָמַר, יֵרָא שַׁבַּת, וְאִיהִי לָא עֲבַדַת כְּךָ, אֶלָּא
 חֲלִל מַמְלָכָה וְשָׂרִיָּה, וּבְרַחַת שְׂכִינְתָּא מִתַּמְן,
 בְּהֵוָה זְמַנָּא שְׁחָקוּ עַל מִשְׁפַּתִּיהָ, וְאָמְרַת שְׂפַחָה,
 לֹאז הַאי כְּגוּוֹנָא דְעֲבַדַת שְׂרִי לְשַׁפְּחָה דִּילָהּ, הָדָא
 הוּא דְכְּתִיב (בראשית טז ח) מִפְּנֵי שְׂרִי גְבַרְתִּי אֲנֹכִי
 בְּרַחַת, אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּרַתָּא דְרָשַׁע
 חִיבָא, וְהָא אָף עַל גַּב דְּשְׂרִי תִּרְכַּת לָהּ, אֲנָא
 רַחֲמִינָא עָלֶיהָ וְעַל בְּנָהּ, וְאַתּוֹן לָא עֲבַדְתּוֹן הָכִי,
 אֶלָּא גְרַמְתּוֹן (נ"א גמלתון) בִּישׁ תַּחֲזוּת טָב, אֲנָא
 אוֹמִינָא לְאֶעְבְּרָא מַלְכוּתָא חִיבָא מֵעֲלָמָא, וְלֹא
 יְהִי חֲדוּהָ קְדָמִי עַד דִּיתְאַבִּידוּ מֵעֲלָמָא, וּבְהֵוָה
 זְמַנָּא יְהִי חֲדוּהָ קְדָמִי, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (משלי יא י')

וּבְאַבְדֵּי רְשָׁעִים רְנָה.

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

וְהָרִי אָף עַל גַּב שְׂשִׁרָה גְרָשָׁה אוֹתָהּ, אֲנִי
 רַחֲמִתִּי עָלֶיהָ וְעַל בְּנָהּ, וְאַתֶּם לֹא עֲשִׂיתֶם
 כְּךָ, אֶלָּא גְרַמְתֶּם (גמלתם) רַע תַּחַת טוֹב,
 אֲנִי נִשְׁבַּעְתִּי לְהַעֲבִיר אֶת מַלְכוּת
 הָרָשָׁעָה מִן הָעוֹלָם, וְלֹא תִהְיֶה שְׂמַחָה
 לְפָנַי עַד שְׂיֵאבְדוּ מִן הָעוֹלָם, וּבְאוֹתוֹ
 הַזֶּמֶן תִּהְיֶה שְׂמַחָה לְפָנַי. זֶהוּ שְׂפַתוֹב
 וּבְאַבְדֵּי רְשָׁעִים רְנָה.

שְׂפַחָה גוֹיָה זוֹנָה, וְטַמְאָה אֶת מְקוֹמָהּ,
 שְׁשֵׁם הִיטָה מְנוּחַת הַשְּׂכִינָה, וְקוֹל הָיָה
 יוֹרֵד וְאוֹמֵר, יֵרָא שַׁבַּת, וְהִיא לֹא עֲשִׂתָהּ
 כֵּן, אֶלָּא חֲלִל מַמְלָכָה וְשָׂרִיָּה, וּבְרַחַת
 הַשְּׂכִינָה מִשָּׁם. בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁחָקוּ עַל
 מִשְׁפַּתִּיהָ, וְאָמְרָה הַשְּׂפַחָה, לֹא זֶה כְּמוֹ
 שְׂעֵשְׂתָה שְׂרִי לְשַׁפְּחָה. זֶהוּ שְׂפַתוֹב
 מִפְּנֵי שְׂרִי גְבַרְתִּי אֲנֹכִי בְּרַחַת. אָמַר
 הַקּוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא: בַּת הָרָשָׁע הַחֲזִיב,

תקונא עשירא

בְּרֵאשִׁית שִׁיר תָּא"ב, וְהָא אִיהוּ שִׁיר מְשׁוּבָח
 מִכָּל הַשִּׁירִים, תָּאב מִכָּל הַשִּׁירִים,
 וְעִלְיָה אֶתְמַר שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה, לְמַלְךְ
 שְׁהַשְׁלוֹם שְׁלוֹ, הָכִי אוֹקְמוּהוּ, וְהָאִי שִׁיר מְתִי יתְעַר,
 בְּזִמְנָא דִּיתְאֲבָדוֹן סְמַא"ל וּמְמַנָּן דִּילִיָּה חֵיבִינָא מִן
 עֲלָמָא, וּבְהַהוּא זְמַנָּא אֲזִי יִשִׁיר מִשָּׁה (שמות טו א), אֲזִי
 שָׁר לָא כְּתִיב אֶלָּא יִשִׁיר, וְהָא אוֹקְמוּהוּ.

וְהָאִי שִׁיר בְּאֲזִי, סָלִיק בְּפּוֹמָא, אֲבָל שִׁיר אִיהוּ
 וְדָאִי חֲכָמַת שְׁלֹמָה, בְּהַהוּא זְמַנָּא וַתִּרְבַּח חֲכָמַת
 שְׁלֹמָה (מלכים א ה י).

וּבְמָאן סָלִיק לָהּ לְאַתְרָהּ, דָּא מִשָּׁה, וְרִזָּא דְמִלְּהָ
 אֲזִי יִשִׁיר מִשָּׁה, בְּאֲן סָלִיק לָהּ בְּתִלְשָׂא,
 הָאִי תִנָּא דְתִלְשָׂא אִיהִי יִשִׁיר, וְתִקּוּם מִן ה'

לשון הקודש

תקון עשירי

לא כתוב אז שר, אלא אז ישיר, והרי
 פּרְשׁוּהוּ.

וְהַשִּׁיר הַזֶּה בְּאֲזִי, עוֹלָה בַּפֶּה, אֲבָל
 הַשִּׁיר הוּא וְדָאִי חֲכָמַת שְׁלֹמָה. בְּאֲזִי
 זְמַן וַתִּרְבַּח חֲכָמַת שְׁלֹמָה.

וּמִי הָעֹלָה אוֹתָהּ לְמִקּוּמָהּ? זֶה מִשָּׁה,
 וְסוּד הַדְּבַר – אֲזִי יִשִׁיר מִשָּׁה. בְּאִיפֹה
 מְעֹלָה אוֹתָהּ? בְּתִלְשָׂא. הַבְּתֵר הַזֶּה שָׁל

בְּרֵאשִׁית, שִׁיר תָּא"ב, וְהוּוּ הַשִּׁיר
 הַמְּשׁוּבָח מִכָּל הַשִּׁירִים, תָּאב מִכָּל
 הַשִּׁירִים, וְעִלְיָו נֶאֱמַר שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר
 לְשִׁלְמָה, לְמַלְךְ שְׁהַשְׁלוֹם שְׁלוֹ, כְּדִ
 פְּרִשׁוּהוּ. וּמְתִי יתְעוֹרֵר הַשִּׁיר הַזֶּה? בְּזִמְנָן
 שְׁיִאֲבָדוּ סְמַא"ל וְהַמְּמַנִּים שְׁלוֹ הַרְשָׁעִים
 מִן הָעוֹלָם, וּבְאֲזִי זְמַן אֲזִי יִשִׁיר מִשָּׁה,

דְּמוּשָׁה וְשָׂרְיָא עַל רִישָׁא דְּו', וְאַתְּ עֲבִידַת תְּנָא ז',
וּסְלִיק לָהּ עַד אֲתֵר דְּאַתְּ גִּזְרַת מִתְּמָן.

כַּד סְלִקָא לְגַבֵּי י' עֲלָאָה אֲתֵקְרִיאת שִׁיר זְכָר,
וְכַד נִחְתָּא לְגַבֵּי ה' אֲתֵקְרִיאת שִׁירָה, הַדָּא
הוּא דְכְתִיב אִזּוּ יִשְׂרָאֵל מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת הַשִּׁירָה
הַזֹּאת לֵי"י וְגוֹמֵר, וְעֲלָה אֲתֵמַר (תהלים קיח כב) אֲבָן
מֵאִסּוּ הַבּוֹנִים וְגוֹמֵר, דְּאִיְהִי אֲבָנָא דִּי מִחַת לְצִלְמָא
וְעֲבוּדָה זָרָה, בְּתֵיבָא זְרָה וּמְנָא דְאַתְּ מַחֵי צִלְמָא
וְעֲבוּדָה זָרָה דִּיזְקֵנָא בִּישָׂא, אֲתֵמַר בְּהַ (דניאל ב לה)
וְאַבְנָא דִּי מִחַת לְצִלְמָא תְּוֹת לְטוֹר רַב וּמְלֵאת כָּל
אֲרָעָא, הַדָּא הוּא דְכְתִיב (ישעיה ו ג) מְלֵא כָּל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ, וְהָכִי סְלִיקַת עַד דְּלֵא אֲשַׁכְּחִין לָהּ אֲתֵר,
וְשָׂאֲלִין מִלְּאָכִין בְּגִינָה אִיְה מְקוּם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ,
וְלֵא אֲשַׁכְּחִין לָהּ שִׁיעוּרָא, עַד דְּאֲמַרִּין בְּרוּךְ כְּבוֹד

לשון הקודש

אֲבָן שְׂמֵכָה אֵת צִלְמָא הַעֲבוּדָה זָרָה.
בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׂנֵמְחָה הַצִּלְמָא שֶׁל הַעֲבוּדָה
זָרָה, הַדְּמוּת הַרְעָה, נֹאמֵר בְּהַ וְהָאֲבָן
שֶׁהִכְתָּה אֵת הַצִּלְמָא נִהְיָתָה לְהַר גְּדוֹל
וּמְלֵאָה אֵת כָּל הָאָרֶץ. זְהוּ שְׂכֵתוֹב מְלֵא
כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְכַד עוֹלָה עַד שְׁלֵא
מוֹצְאִים לָהּ מְקוּם, וְשׂוֹאֲלִים הַמְּלָאכִים
בְּגִלְגָּלָה, אִיְה מְקוּם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֵא
מוֹצְאִין לָהּ שִׁיעוּר, עַד שְׂאוּמְרִים בְּרוּךְ

תְּלִשָׁא הִיא י' יִשְׂרָאֵל, וְתִקּוּם מִן ה' שֶׁל
מִשָּׁה, וְשׁוּרָה עַל הָרֵאשׁ שֶׁל ו', וְנִעֲשִׂית ז'
כְּתֵר, וּמְעֵלָה אוֹתָהּ עַד הַמְּקוּם שְׂנֵמְחָה
מִשָּׁם.

כְּשִׁעוּלָה אֵל י' הַעֲלִינָה נִקְרֵאת שִׁיר
זְכָר, וְכְשִׁינְרֵדַת אֵל ה' נִקְרֵאת שִׁירָה. זְהוּ
שְׂכֵתוֹב אִזּוּ יִשְׂרָאֵל מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת
הַשִּׁירָה הַזֹּאת לִיהוָה וְגוֹמֵר, שְׁעֵלִיָּה
נֹאמֵר אֲבָן מֵאִסּוּ הַבּוֹנִים וְגוֹמֵר, שְׁהִיא

י' מִמְקוֹמוֹ, בְּגִין דְּסִלְקָא לִיהַ עַד אִין סוֹף דְּאִיהוּ
י' רִישָׁא דָא.

וּבְאֵן סְלִיקַת בְּעַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא דְאִיהוּ ו',
עֲטָרָה עַל רִישִׁיהּ, כַּד סְלִיקַת עֲטָרָה עַל
רִישִׁיהּ אֲתִמַּר בָּהּ (משלי יב ד) אֲשֶׁת חֵיל עֲטָרַת בַּעֲלָהּ,
וְכַד נְחִיתַת תְּחִילַתָּהּ אֲתִקְרִיאת בֵּית זִוְגִיָּהּ יְחִוּדִיָּהּ.
(דף כה ע"א) אִיהוּ תַנָּא לְעִילָא, תַנָּא דְסִפְר תּוֹרָה, בְּגִינָה
אֲתִמַּר וְדִאֲשַׁתְּמַשׁ בְּתַנָּא חֲלָף, וְאִיהוּ נִקּוּדָה דְקָמִין
א' לְתַתָּא, בְּגִוּוֹנָא דָא א יְחִוּדִיָּהּ לְעִילָא אִיהוּ בְּגִוּוֹנָא
דָא א תַנָּא עַל סִפְר תּוֹרָה, לְתַתָּא בְּגִוּוֹנָא דָא א
נִקּוּדָה דְאוּרִייתָא, וּבְגִינָה אֲתִמַּר (ישעיהו מו י) מְגִיד
מִרְאשִׁית אַחֲרִית.

כַּד אִיהוּ חִיָּה בִינֵיהוּ, אוֹמְרִים מִמְקוֹמוֹ יִפֵּן
בְּרַחְמֵיו לְעַמּוֹ, כַּד אֲסַתְּלִיקַת מִינֵיהוּ,
שׁוֹאֲלִים אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וּבְתַתָּא זְמַנָּא

לשון הקודש

בְּתַנָּא חֲלָף, וְהִיא נִקְדָּה שֶׁל קָמִין א'
לְמַפָּה, כְּמוֹ זֶה א יְחִוּדוֹ לְמַעְלָה הוּא כְּמוֹ
זֶה א תַג עַל סִפְר תּוֹרָה, לְמַפָּה כְּמוֹ זֶה
א' נִקְדָּה שֶׁל תּוֹרָה, וּבְגִלְגָּלָה נֶאֱמַר מְגִיד
מִרְאשִׁית אַחֲרִית.

כַּד אִיהוּ חִיָּה בִינֵיהוּ, אוֹמְרִים מִמְקוֹמוֹ
הוּא יִפֵּן בְּרַחְמֵיו לְעַמּוֹ, כַּשֶּׁהִסְתַּלְקָה
מֵהֶם, שׁוֹאֲלִים אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ

כְּבוֹד יְהוּ"ה מִמְקוֹמוֹ, מְשׁוּם שֶׁמַּעֲלָה
אוֹתוֹ עַד אִין סוֹף, שֶׁהוּא י' הָרִאשׁוֹ שֶׁל א'.
וְאֵיכָּה עוֹלָה? בְּעַמּוּד הָאֲמְצְעִי שֶׁהוּא ו',
עֲטָרָה עַל רִאשׁוֹ. כַּשֶּׁעוֹלָה הָעֲטָרָה עַל
רִאשׁוֹ, נֶאֱמַר בָּהּ אֲשֶׁת חֵיל עֲטָרַת
בַּעֲלָהּ, וּכְשִׁינִרְדַּת תְּחִילַתָּהּ, נִקְרְאת בֵּית
זִוּגוֹ יְחִוּדוֹ, הוּא כְּתֵר לְמַעְלָה, הַכְּתֵר שֶׁל
סִפְר תּוֹרָה, בְּגִלְגָּלָה נֶאֱמַר וְדִאֲשַׁתְּמַשׁ

דְּסֻלְקָא אִיהִי כְּלָהּ חֵיווֹן תְּרַפִּינָה כְּנַפִּיָּהֶם (יחזקאל א
 כד), וְאִימַתִּי סֻלְקָא אִיהִי לְעֵילָא, בְּעַמְדָם יִשְׂרָאֵל
 בְּעַמִּידָהּ, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (שם) בְּעַמְדָם תְּרַפִּינָה
 כְּנַפִּיָּהֶם, וְסְלִיקַת עַד אֵין סוּף, לְמִשְׁאֵל מְזוּנָא
 מַעְלַת הָעֲלוֹת, וְכַד נְחִיתַת נְחִיתַת מְלֵאָ מִכָּל טָבִין,
 בְּהַהוּא זְמַנָּא חֵיווֹן פְּתַחֵן גְּדַפִּיָּהּ לְגַבְהָ, בְּכַמְהָ
 שִׁירוֹת וְתוֹשְׁבַתָּן לְקַבְּלָא לָהּ בְּחִדּוּתָהּ.

וּבְאֵן אַתְר נְחַתַת בְּאַת ו' דְּאִיהִי בְּאַמְצַעִיתָא דְּא'
 עַמּוּדָא דְּאַמְצַעִיתָא, בֵּיה קָרְאֵן לִיה שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל שִׁיר א"ל, וּבְהַהוּא זְמַנָּא דְנְחַתַת מַה כְּתִיב
 בְּחֵיווֹן (שם) וְאַשְׁמַע אֶת קוֹל כְּנַפִּיָּהֶם.

קָם אֵלֶיהּ וְאָמַר רַבִּי רַבִּי חֲזוֹר בְּךָ, בְּוֹדַי כַּד
 אִיהִי סְלִיקַת, כְּלָהּ חֵיווֹן מְצַפְצָפִין לְגַבְהָ
 בְּכַמְהָ שִׁירִין וְתוֹשְׁבַתָּן, וְאִיהִי סֻלְקָא עַל כְּלָהּ עַד

לשון הקודש

לְקַבְּלָא אוֹתָהּ בְּשַׁמְחָה.
 וּבְאֵינָהּ מְקוּם יוֹרְדַת? בְּאוֹת ו' שְׁהִיא
 בְּאַמְצַע שֶׁל א' עַמּוּד הָאַמְצַעִי, בּו
 קוֹרְאִים לוֹ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, שִׁיר א"ל,
 וּבְאוֹתוֹ זְמַן שִׁיּוֹרְדַת מַה כְּתוּב בְּחִיּוֹת?
 וְאַשְׁמַע אֶת קוֹל כְּנַפִּיָּהֶם.

קָם אֵלֶיהּ וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי חֲזוֹר בְּךָ,
 בְּוֹדַי בְּשִׁהִיא עוֹלָה, כָּל הַחִיּוֹת

לְהַעֲרִיצוֹ. וּבְאוֹתוֹ זְמַן שְׁעוֹלָה הִיא, כָּל
 הַחִיּוֹת תְּרַפִּינָה כְּנַפִּיָּהֶם. וּמַתִּי הִיא עוֹלָה
 לְמַעְלָה? בְּעַמְדָם יִשְׂרָאֵל בְּעַמִּידָהּ. זְהוּ
 שְׁתוּב בְּעַמְדָם תְּרַפִּינָה כְּנַפִּיָּהֶם,
 שְׁעוֹלָה עַד אֵין סוּף לְשִׁאֵל מְזוּנָא מַעְלַת
 הָעֲלוֹת, וּבְשִׁיּוֹרְדַת, יוֹרְדַת מְלָאָה מִכָּל
 הַטּוֹבוֹת. בְּאוֹתוֹ זְמַן הַחִיּוֹת פּוֹתַחוֹת
 כְּנַפִּיָּהֶן אֵלֶיהָ בְּכַמְהָ שִׁירוֹת וְתוֹשְׁבַתוֹת

אין סוף, הָדָא הוּא דְכְתִיב (משלי לא כט) רַבּוֹת בְּנוֹת
 עָשׂוּ חֵיל וְאֵת עֲלִית עַל בְּלָנָה.
 עַד דְּקָרְאוּ לָהּ יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא בְּקָרִיאַת שְׁמַע
 דְּתִיחוּת לְגַבִּיהוּ, וּבְאֵן קָרְאוּ לָהּ בְּבֵן זִוְגָה
 דְּאִיהוּ ו', יִשְׂרָאֵל סְבָא, וְאִיהוּ שִׁיר א"ל, שִׁיר
 דִּילִיָּה, דְּאִם לָא קָרְאוּ לָהּ בֵּיהּ לָא נַחְתָּא עֲלִיָּהּ.
 וּבְהַהוּא זְמַנָּא דְנַחֲתַת קְשָׁרִין לָהּ בְּתַפְלָה דִּיד
 לְתַתָּא, דְתֵהּא קְשׁוּרָה עֲמִיָּה, וְרָזָא דְמַלְּהָ וּנְפִשׁוּ
 קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוּ (בראשית מד ז), וְקָשָׁר דְּתַרְנוּיָהּ אִיהוּ
 שׁוֹר"ק לְתַתָּא, וְלַעֲיָלָא שְׁלִשְׁלָת תַּפְלִין עַל רִישֵׁיָּה,
 בְּרָזָא דְטַעְמֵי אֲתַקְרִיאַת תְּנוּעָה, מִסְטָרָא דְנִקּוּדָה
 יְחוּדָא, וְצָרִיךְ לְאַרְכָּא לָהּ בְּתַנוּעָה דְאִיהוּ רְבִיעַ עַד
 אִין סוּף לְעֵילָא, וְצָרִיךְ לְנַחְתָּא לָהּ בְּחִיר"ק עַד אִין
 תַּכְלִית, לְאַמְלָכָא לָהּ עַל תַּתָּאִין.

לשון הקודש

בתפלה של יד למטה, שתהיה קשורה
 עמו, וסוד הדבר - ונפשו קשורה
 בנפשו, והקשר של שניהם הוא שור"ק
 למטה, ולמעלה שלשלת, תפלין על
 ראשו, בסוד הטעמים נקראת תנועה
 מהצד של הנקודה יחוד, וצריך להצריך
 אותה עם תנועה, שהיא רביע עד אין
 סוף למעלה, וצריך להוריד אותה
 בחיר"ק עד אין תכלית, להמליך אותה
 על התחתונים.

מצפצפות אליה בכמה שירים
 ותשבחות, והיא עולה על כלם עד אין
 סוף. זהו שכתוב רבות בנות עשו חיל
 ואת עלית על בלנה.
 עד שקראים לה ישראל למטה
 בקריאת שמע שתרד אליהם. ואיפה
 קראים לה? עם בן זוגה שהוא ו', ישראל
 סבא, והוא שי"ר א"ל, השיר שלו, שאם
 לא קראים לה בו, לא יורדת עליהם.
 ובאותו זמן שיורדת, קושרים אותה

וּבְשׁוּר"ק צָרִיךְ לִיַּחַד לָהּ בְּבַעֲלָהּ, וּבְחַל"ם
 אִיחֵי תִנָּא עַל רִישֵׁיהּ, וּבְחִיר"ק אִיחֵי
 בְּרַסְיָא תְּחֻזְתֵּיהּ, וּבְשׁוּר"ק אִיחֵי יַחֲוּדָא לְגַבִּייהּ,
 בְּגִוּוּנָא דָּא וְ, וְכַד אִיחֵי לְעֵילָא תִנָּא עַל רִישֵׁיהּ,
 וְאִיחֵי בְּרַתָּא (נ"א נְחֵתָא) תְּחֻזַת רַגְלוּי, וְאִיחֵי בְּיַחֲוּדָא
 דִּילֵיהּ בְּחִיקִיָּהּ, אֶתְעַבִּידַת שׁוּר"ק קְשׁוּרָא דִּילֵיהּ,
 וְכַד בְּעֵי לְתַבְרָא קְלִיפִין דְּאֵינֻן צְלָמוֹם, בְּהַ
 אֶתְקַרִי שְׁב"א תְּבִיר, וּבְהַ שְׁבַר תְּשַׁבַר
 מִצְבוֹתֵיהֶם (שמות כג כד).

אַבְל יַחֲוּדָא דִּילָהּ בְּנִקְוֹדַת שׁוּר"ק וְ דְּאִיחֵי יִסוּד
 ח"י עֲלָמִין, ח"י בְּרַכָּאן דְּעֲלוּתָא, בְּזִמְנָא
 דְּאֵינֻן בְּיַחֲוּדָא תְּדָא, צְרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְמִיקָם
 בְּעֲלוּתָא בְּחֵשָׁאֵי, וְרָזָא דְּמַלְכָּה הִבִּיאוּ לָהּ בְּחֵשָׁאֵי,
 וּבְגִין דָּא בְּעַמְדָם יִשְׂרָאֵל בְּעַמִּידָהּ, לְאַתְעָרָא לְגַבְהַ
 ח"י בְּרַכָּאן בְּחֵשָׁאֵי, לְאַרְקָא לָהּ בְּרַכָּאן, אֶתְמַר

לשון הקודש

ובְּהַ שְׁבַר תְּשַׁבַר מִצְבוֹתֵיהֶם.

אַבְל הַיַּחֲוּד שְׁלָהּ בְּנִקְוֹדַת שׁוּר"ק וְ שֶׁהוּא
 יִסוּד חֵי הָעוֹלָמוֹם, שְׁמוּנָה עֶשְׂרֵה
 הַבְּרָכוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה בְּזִמְנָן שֶׁהֵם בְּיַחֲוּד
 אַחַד, צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְעַמּוּד בְּתְּפִלָּה
 בְּחֵשָׁאֵי, וְסוּד הַדְּבָר - הִבִּיאוּ לָהּ
 בְּחֵשָׁאֵי, וּמִשּׁוּם זֶה, בְּעַמְדָם יִשְׂרָאֵל
 בְּעַמִּידָהּ לְעוֹרֵר אֵלֶיהָ שְׁמוּנָה עֶשְׂרֵה

וּבְשׁוּר"ק צָרִיךְ לִיַּחַד אוֹתָהּ עִם בְּעֵלָהּ,
 וּבְחַל"ם הִיא כְּתֵר עַל רִאשׁוֹ, וּבְחִיר"ק
 הִיא כְּסָא תְּחֻזְתֵּיהּ, וּבְשׁוּר"ק הִיא יַחֲוּד
 אֱלוֹי, כְּגִוּוּן וְ, וּבְשֵׁיהּ לְמַעֲלָה, כְּתֵר עַל
 רִאשׁוֹ, וְהִיא בַת (יִוּדָת) תְּחֻזַת רַגְלוּי, וְהִיא
 בְּיַחֲוּד שְׁלוֹ בְּחִיקוֹ נַעֲשִׂית שׁוּר"ק הַקְּשֵׁר
 שְׁלוֹ, וּבְשֵׁי צָרִיךְ לְשַׁבַר הַקְּלִפּוֹת שֶׁל
 אוֹתָם צְלָמוֹם, בְּהַ נְקַרְאֵת שְׁב"א תְּבִיר,

בְּחִיּוֹן בְּעַמְדָם תְּרַפִּינָה בְּנִפְיָהֶם, דְּלֹא צָרִיךְ לְמִשְׁמַע
 גְּדַפְיָהּוּ (נ"א קלא), בְּגוֹנָא דְחִנָּה דְאַתְמַר בָּהּ (שמואל א
 א יג) וְקוּלָּה לֹא יִשְׁמַע.

וְהָכִי צְרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְיַחְדָּא בְּבֵת זַוְנֵייהוּ בְּחֵשְׂאֵי,
 בְּעֵנְוָה בְּאִימָה בְּרֵתָת וּבְזִיעַ בְּכַסּוּפָא, כְּמָה
 דְּאוּקְמוּהוּ קְדָמָאִין כְּמִי שְׁפָפְאוּ שַׁד, דְּאִיְהִי שַׁד
 מִן שַׁד"י, וְדָבְחָהּוּא זְמָנָא אֲתַעְבֵּר מִתְרַעָא, וְדָא רָזָא
 דְּמִזְזוּתָהּ, דְּאַתְמַר בָּהּ (דברים ו ט) וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוּזוֹת
 בֵּיתְךָ, מְזוּזוֹת פְּתִיב זֶו מוֹת, וְאִם הוּא אֲשַׁתְּמַע
 קָלִיָּהּ, מִיַּד לִפְתַּח חֲטָאת רַבִּין (בראשית ד ז), וְלֹא עוֹד
 אֲלֵא דְאִיְהוּ זַעִיר בְּמַהֲמֻנְתָּא, וְלֹא לְמַגְנָא אוּקְמוּהּ
 קְדָמָאִין כָּל הַמְשָׁמִיעַ קוּלוֹ בְּתַפְלָתוֹ הָרִי זַה
 מְקַטְנֵי אַמְנָה.

בְּהָהּוּא זְמָנָא דְמִיַּחַד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 בְּשִׁכְנֵיתִיָּהּ, כְּלָהּוּ חִיּוּן מְקַבְּלִין דִּין מִן

לשון הקודש

שְׂפָאוֹתוֹ הַזְּמַן נַעְבֵּר מִן הַשַּׁעַר, וְזַה סוּד
 הַמְזוּזָה, שְׁנַאֲמַר בָּהּ וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוּזוֹת
 בֵּיתְךָ. מְזוּזוֹת פְּתוּב, זֶו מוֹת. וְאִם הוּא
 נִשְׁמַע קוּלוֹ, מִיַּד לִפְתַּח חֲטָאת רַבִּין, וְלֹא
 עוֹד, אֲלֵא שֶׁהוּא קָטָן בְּאַמְנָה, וְלֹא לְחַנְּם
 פְּרָשׁוּהוּ הָרֵאשׁוֹנִים כָּל הַמְשָׁמִיעַ קוּלוֹ
 בְּתַפְלָתוֹ הָרִי זַה מְקַטְנֵי אַמְנָה.

בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁמַתְיַחַד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

בְּרַכּוֹת בְּחֵשְׂאֵי לְהַרְיֵק לָהּ בְּרַכּוֹת, נְאֻמַר
 בְּחִיּוֹת בְּעַמְדָם תְּרַפִּינָה בְּנִפְיָהֶם, שְׁלֹא
 צָרִיךְ לְשַׁמַּע אֶת בְּנִפְיָהֶם (קול), כְּמוֹ
 שְׂבַחְנָהּ נְאֻמַר בָּהּ וְקוּלָּה לֹא יִשְׁמַע.

וְכֵן צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְהִתְיַחַד עִם בֵּית
 זַוְנֵים בְּחֵשְׂאֵי, בְּעֵנְוָה, בְּאִימָה, בְּרֵתָת
 וּבְזִיעַ, בְּבוּשָׁה, כְּמוֹ שְׂפָאוֹ הָרֵאשׁוֹנִים
 כְּמִי שְׁפָפְאוּ שַׁד, שֶׁהוּא שַׁד מִן שַׁד"י,

דין ברכאן, וכלהו בקדושה, ובגין דא תקינו
 קדושין וברכאן לכלה, ולקבל ברכה וקדושה ויחוד
 וקדושה ברוך הוא, הכי צריכין ישראל דיהא
 יחודא דלהון בקדושה וברכה, והכי כל מוזנייהו
 בברכה וקדושה, ולית קדושה בפחות מעשרה
 דאיהי י', (דף כה ע"ב) ובגין דטבעת איהי י' פגוונא דא
 ב, בה אתקדשת בלה, וצריך לאעלא לה באצבעא
 דילה, דאיהו דיוקנא דאת ז', ואתעבדת ז', וצריך
 תרין סהדין דאינון לקבל ה ה, וכד איהי טבעת
 ברישא דאצבעא ואתעבדת ז', בטהוא זמנא צריך
 לברכא לה בשבע ברכאן דירתא בלה.

בטהוא זמנא דמתיהדין ישקני מנשיקות פיהו
 (שיר א), מאי נשיקות פיהו, תרין שפון
 דיליה ותרין דילה, אינון ארבע גדפין דחיוון.

לשון הקודש

אותה באצבע שלה, שהוא דיוקן של
 האות ו', ונעשית ז', וצריך שני עדים,
 שהם כנגד ה"ה. וכשהטבעת היא בראש
 האצבע ונעשית ז', באותו זמן צריך
 לברך אותה בשבע ברכות שיושרשת
 הכלה.

באותו זמן שמתיהדים, ישקני
 מנשיקות פיהו. מה זה נשיקות פיהו?
 שתי השפתיים שלו ושתיים שלה, הם

עם שכינתו, כל החיות מקבלים זה מזה
 ברכות, וכלם בקדושה, ומשום כך תקנו
 קדושין וברכות לבלה, וכנגד ברכה
 וקדושה ויחוד של הקדוש ברוך הוא, כך
 צריכים ישראל שהיחוד שלהם יהיה
 בקדושה וברכה. וכן כל מוזנם בברכה
 וקדושה, ואין קדושה פחות מעשרה,
 שהיא י', ומשום שטבעת היא י', כמו זה
 - ב, בה מתקדשת בלה, וצריך להכניס

דְּאִתְּמַר בְּהוֹן (יחזקאל א' ה') וְאַרְבַּע כְּנָפִים לְאַחַת מֵהוֹן,
 וְכַד אֶתְכַלִּילָן תִּרִין אַנְפִין דִּילִיה וְתִרִין דִּילָה,
 וְאַרְבַּע דְּרוּעִין דְּתִרְוִיהוּ, אִתְּמַר בְּהוֹן (שם) וְאַרְבָּעָה
 פָּנִים לְאַחַת, וְאַרְבַּע כְּנָפִים לְאַחַת מֵהֶם, וְאִינוֹן
 אַרְבַּע אַנְפִין יְהו"ה, אַרְבַּע גְּדַפִין אַדְנִי, בְּחִבּוּרָא
 חָדָא יֵאֵהֲדוּנָה"י.

כַּד מִתְחַבְּרָן אֶתְוֹן אַקְרִי חֲשַׁמ"ל, חִיּוֹת אִשׁ
 מִמְּלָלָן, זְמַנִּין חָשׁוֹת, זְמַנִּין מְמַלְלוֹת, וּבְגִינֵיהוּ
 אִתְּמַר גְּדוּל הָעוֹנָה אָמֵן יוֹתֵר מִן הַמְּבַרְךְ, כְּגִין
 דְּמִתְחַבְּרִין חָתָן וּבְלָה, תִּמְנֵא אֶתְוֹן כְּחָדָא.

אִינוֹן אַרְבַּע חִיוּוֹן, וְאִינוֹן אַרְיָה שׁוּר נֶשֶׁר אָדָם,
 אַרְיָה מְקַבֵּל עָלֶיהָ י' בְּמוֹחָא, וּבְזַמְנָא
 דְּאִיהוּ בִימֵינָא דְּאִתְּמַר בֵּיה (שם) וּפְנֵי אַרְיָה אֶל
 תִּימִין לְאַרְבַּעְתָּם, הָרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים, שׁוּר

לשון הקודש

חֲשַׁמ"ל, חִיּוֹת אִשׁ מְמַלְלוֹת, לְפַעְמִים
 חָשׁוֹת לְפַעְמִים מְמַלְלוֹת, וּבְגִלְלָם נֶאֱמַר
 גְּדוּל הָעוֹנָה אָמֵן יוֹתֵר מִן הַמְּבַרְךְ, מִשׁוּם
 שְׂמֵת־חַבְּרִים חָתָן וּבְלָה שְׂמוּנָה אוֹתִיּוֹת
 כְּאַחַד.

אוֹתָן אַרְבַּע חִיּוֹת, וְהֵם אַרְיָה שׁוּר נֶשֶׁר
 אָדָם. אַרְיָה מְקַבֵּל עָלָיו י' בְּמוֹת, וּבְזַמְנָן
 שְׂהוּא בִימִין, שְׂנֵאֱמַר בּוּ וּפְנֵי אַרְיָה אֶל
 תִּימִין לְאַרְבַּעְתָּם, הָרוּצָה לְהַחֲכִים

אַרְבַּע כְּנָפֵי חִיּוֹת, שְׂנֵאֱמַר בְּהֶם וְאַרְבַּע
 כְּנָפִים לְאַחַת מֵהוֹן, וּבְכַשְׁנִכְלִים שְׁנֵי
 הַפָּנִים שְׁלוֹ וּשְׁנַיִם שְׁלָה, וְאַרְבַּעַת
 הָרוּעוֹת שֶׁל שְׁנֵיהֶם, נֶאֱמַר בְּהֶם
 וְאַרְבָּעָה פָּנִים לְאַחַת וְאַרְבַּע כְּנָפִים
 לְאַחַת מֵהֶם. וְהֵם אַרְבָּעָה פָּנִים יְהו"ה,
 אַרְבַּע כְּנָפִים אַדְנִי, בְּחִבּוּר אֶחָד
 יֵאֵהֲדוּנָה"י.

כְּשֵׂמֵת־חַבְּרוֹת הָאוֹתִיּוֹת נִקְרָא

לְשִׁמְאֵלָא לְקַבֵּל לְבָא, ה' הֶבֶל דְּלְבָא, תַּמָּן ה' (איוב
 לו כב) מִצְפּוֹן זָהָב יֵאָתֶה, בְּהִהוּא זְמַנָּא דְּאִיהִי ה'
 בְּלְבָא, הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יַצְפִּין.

י"ה דְּחִילוֹ וּרְחִימוֹ, אָפָא וְאִמָּא, דְּרוּעָא יְמִנָּא
 וּשְׁמַאֲלָא, וַיַּעֲבֵר חֶסֶד וּגְבוּרָה, דְּסֻלְקִין
 לְחוֹשְׁבֵן ע"ב תִּיבִין, וְרִי"ו אֲתוּוֹן דְּע"ב שְׁמָחֵן, וְדָא
 רוּזָא דְּוַיַּעֲבֵר עֵיבוֹר פְּלִל תְּרוּיָהוּ.

ו' דָּא אֲזַרְיִיתָא דְּשִׁרְיָא בְּפוּמָא, וּבְרוּחָא דְּפוּמָא
 פְּרַחַת עַל נֶשֶׁר, דְּנֶשֶׁר אִיהוּ חוּטְמָא, תִּרִין
 גְּדַפּוּי דִּילָה תִּרִין שַׁפּוֹן, וְעֵלָה אֲתָמַר (קהלת י כ) בִּי
 עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל וּבַעַל כְּנָפַיִם יִגִּיד
 דְּבַר, וְדָא עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, דְּחֻכְמָה וּבִינָה אֵינּוֹן
 נְסֻתְרוֹת בְּמוֹחָא וְלְבָא בְּרַחֲמֵי וּדְחִילוֹ, וְאֲזַרְיִיתָא
 בְּלָא דְּחִילוֹ וּרְחִימוֹ לָא פְּרַחַת לְעֵילָא, וּכְתָר בִּיה
 תְּלִיין פְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי, דְּאִיהוּ מִזְלָא דְּכֻלָּהוּ, וְאִיהוּ

לשון הקודש

הַפֶּלֶל שֶׁל שְׁנֵיהֶם.

ו' זו תורה ששורה בפה, וברוח של הפה
 פורחת על נשר, שנשר הוא הטם, שני
 הכנפים שלה שתי שפתים, ועליה נאמר
 כי עוף השמים יוליד את הקול ובעל
 כנפים יגיד דבר, וזה העמוד האמצעי,
 שחכמה ובינה הם נסתרות במוח והלב
 באהבה ויראה, ותורה בלי יראה ואהבה

יְדָרִים. הַשּׁוֹר לְשִׁמְאֵל כְּנֶגֶד הַלֵּב, ה' הֶבֶל
 הַלֵּב, שֵׁם ה' מִצְפּוֹן זָהָב יֵאָתֶה. בְּאוֹתוֹ
 זְמַן שֶׁה' הֵיֵא בְּלֵב, הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר
 יַצְפִּין.

י"ה יִרְאֶה וְאֶהְבֶּה, אָפָא וְאִמָּא, זְרוּעַ וּמִין
 וּשְׁמַאֲלָא, וַיַּעֲבֵר חֶסֶד וּגְבוּרָה, שְׁעוּלִים
 לְחֻשְׁבֹּן ע"ב תִּבּוֹת וְרִי"ו אוֹתִיּוֹת שֶׁל
 ע"ב שְׁמוֹת, וְזֶה הַסּוּד שֶׁל וַיַּעֲבֵר, עֲבוֹר

לא תליא במזלא, ובגין דא אוקמוהו בני חיי ומזוני
לאו בזכותא תליא מלתא, אלא במזלא תליא
מלתא, דחסד איהו זכותא.

ה' זעירא דמות אדם, בה אשתלים יהו"ה, והיא
מלכותא קדישא, איהי מצוה, עשיית פקודין,
דאיהי שריא ברמ"ח אברים, ותורה ומצוה עלייהו
אתמר (דברים כט כח) והנגלות לנו, ומצוה בלא דחילו
ורחימו לא יכילת לסלקא ולמיקם קדם י"ה.

איהי כלילא דכלא, ועל פלא אד"ם, יו"ד ה"א
וא"ו ה"א, דא מחשבה, דסליק בלא עד אין
סוף, במלכותא אשתלים בלא עילא ותתא.

ואיהי כלילא מארבע פרשין דקריאת שמע,
דאינון רמ"ח תיבין עם אל מלך נאמן,
ובגין דלא יעבדון הפסקה תקינו למחדר

לשון הקודש

והמצוה נאמר והנגלת לנו, ומצוה בלי
יראה ואהבה, לא יכולה לעלות ולעמד
לפני י"ה.

היא כלולה מהכל, ועל הכל אד"ם, יו"ד
ה"א וא"ו ה"א, זו מחשבה, שעולה בלה
עד אין סוף, במלכות נשלים הכל, מעלה
ומטה.

והיא כלולה מארבע פרשיות של
קריאת שמע, שהן מאתים ארבעים
ושמונה תבות עם אל מלך נאמן, וכדי

לא פורחת למעלה, ובכתר תלויים בגים
חיים ומזונות, שהוא המזל של כלם,
והוא לא תלוי במזל, ומשום זה פרשהו,
בגים חיים ומזונות לא בזכות הדבר
תלוי, אלא הדבר תלוי במזל, שחסד
הוא זכות.

ה' קטנה דמות אדם, בה השתלים יהו"ה,
והיא המלכות הקדושה, היא מצוה,
עשית המצוות, שהיא שורה במאתים
ארבעים ושמונה אברים, ועל התורה

שליחא דצבורא יי' אלהיכ"ם אמת, וכד ישראל
אמרין שמע, מארי חיוון שמטין גדפייהו, באן
אתר, בכנפי מצוה דאתמר בהון (דברים כב יב) על
ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה, דאיהו
כגוונא דמעיל האפוד, דפעמונים ורמונים אינון
לקבל חליין וקשרין, שולי המעיל אינון לקבל
כנפי מצוה.

ואינון ה' קשרין, לקבל שמע ישראל יי' אלהינו
יי' (דברים ו ד), דאינון לקבל ה' נימין דכנור
דדוד דהיה מנגן מאליו, י"ג חליין כחשבון אח"ד,
דקלא דנגוונא סלקא באחד, ודא ח"י בין חליין
וקשרין, לכל סטר, סלקין ע"ב, ודא איהו והוכן
בחסד כפ"א (ישעיה טז ה), חס"ד ע"ב, כל מאן דאתעטף
בעטופא דמצוה, באלו אתקין ברסייה לקודשא

לשון הקודש

והם חמשה קשרים, כנגד שמע ישראל
יהו"ה אלהינו יהו"ה, שהם כנגד חמש
נימין של כנור דוד שהיה מנגן מאליו.
שמונה עשרה חליות כחשבון אח"ד,
שקול הנגון עולה באחד, וזה שמונה
עשרה בין חליות וקשרים לכל צד עולים
שבעים ושתיים, וזהו והוכן בחסד כפ"א,
חס"ד ע"ב, כל מי שמתעטף בעטוף של
מצוה באלו תקן כפא לקדוש ברוך הוא,

שלא יעשו הפסקה, תקנו שיחזיר השלית
צבור יהו"ה אלהיכ"ם אמת, וכשישראל
אומרים שמע, אדוני החיות שומטות
כנפיהם. באיזה מקום? בכנפי מצוה,
שנאמר בהם על ארבע כנפות כסותך
אשר תכסה בה, שהיא כמו מעיל
האפוד, שהפעמונים והרמונים הם כנגד
חליות וקשרים, שולי המעיל הם כנגד
כנפי מצוה.

בְּרִידָה הוּא, וְאֵינּוֹן יֵאֱהָדוּנָה"י, לְכָל חַד אַרְבַּע אַנְפִּין
 וְאַרְבַּע גְּדָפִין סְלָקִין ס"ד, וְתַמְנִיָּא אַתְּוּן יֵאֱהָדוּנָה"י,
 סְלָקִין ע"ב, וְכַנְפֵי מִצְוָה ^(דף כו ע"א) אֹלְפִין רָוָא, דְּאֵינּוֹן
 ח' חוּטִין לְכָל סֵטֶר, לְקַבֵּל אַרְבַּע אַנְפִּין וְאַרְבַּע
 גְּדָפִין דְּכָל חֵיה, וּבְחֻשְׁבּוֹן זְעִיר דְּחֲנוּךְ א"ז אֵיחּוּ
 שַׁד"י, אִזּוּ יִשִּׁיר בְּכָל אֶתֶר, וְאָמְרוּ מְאִרֵי מִתְּנִיתִין,
 כָּל מָאן דְּפָחִית לָא יִפְחֹת מִשְׁבַּע, וְכָל מָאן
 דְּאוּסִיף לָא יוּסִיף עַל י"ג, וְאֵינּוֹן שְׁבַע לְקַבֵּל שְׁבַע
 יָמֵי בְּרֵאשִׁית, דְּרַמְיִזוּן לְשְׁבַע שְׁמָהֵן אֲבִגִית"ן וְכוּ',
 וְעַלְיָהּ אֶתְמַר ^(ישעיה ו ב) שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לּוֹ
 שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאַחַד, דְּבִהוֹן פְּרַחַת צְלוֹתָא
 לְעֵילָא, וְאֵנּוֹן תַּמָּן מ"ב, לְקַבֵּל מ"ב אֲזַכָּרוֹת דְּאֵינּוֹן
 בְּתַפְלִין דִּידָּךְ וְתַפְלִין דְּרִישָׁא, וְעַלְיָהּ אֶתְמַר ^{(דברים}
 כח י) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם יְיָ וְכוּ'.

 לשון הקודש

שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, וְהֵם שְׁבַע כְּנַגְדֵי שְׁבַע פְּנִים
 בְּרֵאשִׁית, שְׂרֻמִּזִּים לְשְׁבַע שְׁמוֹת
 אֲבִגִית"ן וְכוּ', וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר שְׂרָפִים
 עוֹמְדִים מִמַּעַל לּוֹ שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים
 לְאַחַד, שְׁבִהֵן פּוֹרַחַת הַתַּפְּלָה לְמַעְלָה,
 וְהֵם שָׁם מ"ב, כְּנַגְדֵי מ"ב אֲזַכָּרוֹת שְׁהֵם
 בְּתַפְלִין שֶׁל יָד וְתַפְלִין שֶׁל רֵאשׁ, וְעַלֵּיהֶם
 נֶאֱמַר וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם יְהוָה
 וְכוּ'.

וְהֵם יֵאֱהָדוּנָה"י, לְכָל אֶחָד אַרְבַּע פְּנִים
 וְאַרְבַּע כְּנָפִים, עוֹלָיִם ס"ד, וְשְׂמוֹנָה
 אוֹתִיּוֹת יֵאֱהָדוּנָה"י עוֹלָיִם ע"ב, וְכַנְפֵי
 מִצְוָה מְלַמְדִים סוּד, שְׁהֵם ח' חוּטִים לְכָל
 צֵד, כְּנַגְדֵי אַרְבַּע פְּנִים וְאַרְבַּע כְּנָפִים שֶׁל
 כָּל חֵיה, וּבְחֻשְׁבּוֹן קָטָן שֶׁל חֲנוּךְ, א"ז
 הוּא שַׁד"י, אִזּוּ יִשִּׁיר בְּכָל מְקוֹם. וְאָמְרוּ
 בְּעַלְיָהּ הַמִּשְׁנָה, כָּל מִי שִׁפּוּחַת, לָא יִפְחֹת
 מִשְׁבַּע, וְכָל מִי שִׁמּוּסִיף, אֵל יוּסִיף עַל

וְאִינוּן תְּכַשִּׁיטוּן דְּכַלָּה, תְּפֻלִּין דְּרִישָׁא עֵטְרַת
 זָהָב בְּרִישָׁא דְּכַלָּה, וְתְּפֻלִּין דְּיָד מַבְעַת
 דְּדְרוּעָא, הָא כַּלָּה מִתְּתַקְנָא בְּתְּכַשִּׁיטוּן דִּילָהּ,
 צָרִיד לְקָרָא לְחַתָּן דִּילָהּ, הֵדָּא הוּא דְכִתִּיב (שם ו ד)
 שָׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְהָא אִינוּן בְּחוּפָּה, צָרִיכוּן עֲמָא
 קְדִישָׁא לְמִיקָם בְּעַמִּידָה קְדָמִיהוֹן, עִם חֲזוּן, לְבָרְכָא
 לֹזן בְּשַׁבַּע בְּרַכָּאן, וְלְקַדְשָׁא הַחַתָּן לְכַלָּה
 בְּקְדָמִיתָא בְּקְדוּשִׁין, וּבְעַמְדָם עֲמָא קְדִישָׁא וְחֲזוּן
 לְבָרְכָא לֹזן, חֲזוּן קְדִישִׁין דִּהוּוּ מְנַגְנִין בְּגַדְפִּיּהוּ
 תְּרַפִּינָה בְּנִפְיָהּן.

ש של תפלין דא אימא עלאה, עלה אתמר (שם)
 כח י וראו כל עמי הארץ כי ש"ם יי' נקרא
 עליך וראו ממך, שי"ן סליק אתווי ש"ם, ה' דיד
 כהה ש"ם, ורמ"ח פקודין הכלילן ברמ"ח תיבין

לשון הקודש

הקדוש והחזן לברך אותם, החיות
 הקדושות שהיו מנגנות בכנפיהם,
 תרפינה כנפיהן.

ש של תפלין זו האם העליונה, עליה
 נאמר וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה
 נקרא עליך וראו ממך. שי"ן עולה
 אותיותיו ש"ם, ה' של יד כהה - שלש
 מאות ששים וחמשה, ומאתים ארבעים
 ושמונה מצוות שכלולות במאתים

ואותם תכשיטי הכלה, תפלין של ראש
 עטרת זהב בראש הכלה, ותפלין של יד
 טבעת הזרוע, הרי כלה מתקנת
 בתכשיטים שלה, צריך לקרא לחתן
 שלה, והו שכתוב שמע ישראל, והרי הם
 בחפה, צריכים העם הקדוש לעמד
 בעמידה בפניהם, עם חזן, לברכם
 בשבע ברכות ולקדש את החתן עם
 הכלה בראשונה בקדושים, ובעמדם העם

בְּקִרְיַת שְׁמַע בְּאַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹן, הָא תְּרִי"ג, עֲלִייהוּ
 אֲתָמַר (שמות ג טו) זֶה שְׁמִי לְעֹלָם וְזֶה זְכָרִי לְדַר דַּר,
 שְׁמִי עִם י"ה שְׁס"ה, זְכָרִי עִם ו"ה רַמ"ח, וְכֹלֵא
 תְּרִי"ג, אֲזַרְיִתָּא אִיהִי שְׁמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

וְעוֹד צִיצִית אִיהִי כְּרִסְיָא, תְּפִלִּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא דְנִחִית עַל פְּרִסְיָא, דְקָרְאֵן לִיה
 בְּקִרְיַת שְׁמַע, הָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְתִיב
 עַל פְּרִסְיָא, צְרִיכִין לְמִיקַם בְּגִינְיָה בְּצִלּוֹתָא
 דְעַמִּידָה, תְּלַת חִיָּלִין דִּילָה אֲתִיָּין בְּזִמְרֹת
 שִׁירֹת וְתוֹשְׁבַחֹת.

בְּהָהוּא זְמַנָּא דְאִיהוּ עַל פְּרִסְיָה, מָה אָמְרִין א"ל
 מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג
 בְּחִסְדוֹת, הָא תְּקוּנָא אִיהוּ לְגַבֵּי צַדִּיקִים גְּמוּרִים,
 דְּמִתְקַנֵּין פְּרִסְיָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּצִיצִית,

לשון הקודש

הוא יושב על כסא - צריכים לעמוד
 בשבילו בתפלת עמידה, שלשה חילות
 שלשה באים עם זמירות שירות
 ותשבחות.

באותו זמן שהוא על כסאו, מה
 אומרים? אל מלך יושב על כסא רחמים
 ומתנהג בחסידות. התקון הזה הוא
 לצדיקים גמורים שמתקנים כסא
 לקדוש ברוך הוא בציצית ומזרידים

ארבעים ושמונה תבות של קריאת שמע
 בארבע פרשיות הנה תרני"ג, עליהם
 נאמר זה שמי לעולם וזה זכרי לדר דר.
 שמי עם י"ה - שס"ה, זכרי עם ו"ה -
 רמ"ח, והכל תרני"ג, התורה היא שמו של
 הקדוש ברוך הוא.

ועוד, ציצית היא כסא, התפלין הקדוש
 ברוך הוא יורד על הכסא, שקוראים
 אותו בקריאת שמע, הרי הקדוש ברוך

וּנְתִיב לִיהּ בְּתַפְלִין, וְקַיְיִמִין קְדָמוּהִי בְּצִלּוֹתָא,
 לְבִינוּנָאִים צִיצִית וְתַפְלִין אֵינוּן פִּשׁוּר לְעוֹל וְכַחֲמוֹר
 לְמִשְׁאָאֵי, וּבְשַׁבַּת אַתְמוּר בְּהוֹן (שמות כג יב) לְמַעַן יָנוּחַ
 שׁוֹרְךָ וַחֲמוֹרְךָ, לְרָשָׁעִים אֵינוּן קִשְׁוֹרָא לְכָל
 מְקַטְרָגִין דְּלַהוֹן, דְּהָכִי אֵינוּן עֲשָׂרָה בְּתָרִין תַּתְּאִין,
 דְּהָא דָּא לְקַבֵּל דָּא בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, אֲבָל
 בְּתָרִין תַּתְּאִין אֵינוּן קְלִיפִין לְגַבֵּי בְּתָרִין עֲלָאִין,
 דְּמַתְּלַבְּשִׁין בְּהוֹן עֲשֵׁר אַתְּוֹן בְּצִלּוֹתָא, לְמַהוּ
 כְּפוּיִין תַּחֲתוּי בְּתָרִין תַּתְּאִין.

וּבְזִמְנָא דְּצַדִּיקָא מְתַקְנִין בְּכַנְפֵי מַצְוָה וּבְתַפְלִין,
 אַתְּכַפְּיִין תַּחֲתֵיהוּ בְּתָרִין תַּתְּאִין,
 בְּהַהוּא זְמַנָּא יַעוּל מְלָכָא בְּהִיכְלִיהּ דְּאִיהוּ אַדְנִי,
 בְּגִזְוֵנָּא דָּא יַאֲהֲדוּנָהּ, הָא מְלָכָא בְּהִיכְלִיהּ, מָאן
 דְּבָעֵי לְמִשְׁאָל שְׁאַלְתּוּי יַעוּל, וּבְגִין דָּא (תהלים נא יז)
 אַדְנִי שִׁפְתֵי תִפְתָּח, בְּתִלְת קְדָמָאִין יִסְדֵּר בְּרַ נֶשׁ

לשון הקודש

הַבְּתָרִים הָעֲלִיוֹנִים, שְׂמַתְּלַבְּשׁוֹת בְּהוֹן
 עֲשֵׁר אוֹתִיּוֹת בְּתַפְלָה שִׁיְהִיו כְּפוּתִים
 תַּחֲתֵיהוּ הַבְּתָרִים הַתַּחֲתוֹנִים.
 וּבְזִמְן שְׁצַדִּיקִים מְתַקְנִים בְּכַנְפֵי מַצְוָה
 וּבְתַפְלִין, נִכְנָעִים תַּחֲתֵיהֶם הַבְּתָרִים
 הַתַּחֲתוֹנִים. בְּאוֹתוֹ זְמַן יִכְנָס הַמֶּלֶךְ
 לְהִיכְלוֹ, שְׁהוּא אַדְנִי, כְּמוֹ זֶה:
 יַאֲהֲדוּנָהּ, הָרִי הַמֶּלֶךְ בְּהִיכְלוֹ, מִי

אוֹתוֹ בְּתַפְלִין, וְעוֹמְדִים לְפָנָיו בְּתַפְלָה.
 לְבִינוּנָאִים צִיצִית וְתַפְלִין הֵם כְּמוֹ שׁוֹר
 לְעַל וְכַחֲמוֹר לְמִשְׁאָא, וּבְשַׁבַּת נֹאמַר בְּהֵם
 לְמַעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ וַחֲמוֹרְךָ. לְרָשָׁעִים הֵם
 קִשְׁר לְכָל הַמְּקַטְרָגִים שְׁלָהֶם, שְׁכַדְּהֵם
 עֲשָׂרָה הַבְּתָרִים הַתַּחֲתוֹנִים, שְׁהָרִי זֶה
 כְּנָגֵד זֶה בְּרָא הַקּוּדְשׁ בְּרִידָּהּ הוּא, אֲבָל
 הַבְּתָרִים הַתַּחֲתוֹנִים הֵם קְלִפּוֹת אֵל

שְׁבָחוּי, בְּעֵבְדָא דְּמַסְדֵּר שְׁבָחוּי קָדָם רַבִּיָּה, דְּאֵלִין
 תְּלַת כְּתָבִין כָּל זְכוּוֹן, וְתֵלַת בִּתְרָאִין חֲתָמִין, וּבְגִין
 דָּא צְרִיד בְּר נִש לְמַחְוֵי בְּהוֹן בְּעֵבְדָא דְּמַקְבֵּל פְּרָם
 מִרַבִּיָּה וְהִלְךְ לֵיה, דְּתַמָּן אִיהִי בֵּית קַבּוּל חוֹתְמָא
 דְּקִשּׁוּרָא וְאִיהִי מְלֻכּוּתָא קְדִישָׁא.

בְּאַמְצְעִיּוֹת צְרִיד לְמִשְׁאַל, דְּתַמָּן ו' ו', חַד
 מְאִירִי כְּתִיבָה וְחַד מְאִירִי חֲתִימָה,
 וְאִינּוֹן ו' עֲלָאָה ו' תַּתָּאָה, כְּלִילָן תְּרִין עֶשֶׂר פְּרָקִין,
 תְּלַת קַדְמָאִין רִישָׁא וְתְרִין דְּרוּעִין, תְּלַת בִּתְרָאִין
 גּוּפָא וְתְרִין שׁוּקִין, הָא אֲתַפְטֵר מִמְלָכָא, בְּגִין דָּא
 צְרִיד לְמִיָּהֵב תְּלַת פְּסִיעֵן לְאַחֻרָא, וְרוּזָא דְּמִלְּחָה
 (בראשית מט לג) וַיֵּאסּוּף רַגְלָיו אֶל הַמֶּטֶה.

לשון הקודש

בְּאַמְצְעִיּוֹת צְרִיד לְשֵׁאל, שְׁשֵׁם ו' ו',
 אַחַד בְּעֵלֵי הַכְּתִיבָה וְאַחַד בְּעֵלֵי
 הַחֲתִימָה, וְהֵם ו' עֲלִיוֹנָה ו' תַּתְּחוּנָה,
 כּוֹלְלִים שְׁנַיִם עֶשֶׂר פְּרָקִים. שְׁלֹשׁ
 הָרֵאשׁוֹנוֹת – הָרֵאשׁ וּשְׁתֵּי זְרוּעוֹת, שְׁלֹשׁ
 הָאַחֲרוֹנוֹת – הַגּוּף וּשְׁתֵּי שׁוּקִים, הָרִי
 נִפְטֵר מִן הַמֶּלֶךְ. מִשּׁוּם זֶה צְרִיד לְתַת
 שְׁלֹשׁ פְּסִיעוֹת לְאַחֹר, וְסוּד הַדְּבָר –
 וַיֵּאסּוּף רַגְלָיו אֶל הַמֶּטֶה.

שְׁרוּצָה לְשֵׁאל אֶת שְׁאֵלוֹתָיו יְכַנֵּם,
 וּמִשּׁוּם זֶה אֲדַנִּי שְׁפַתִּי תִפְתַּח. בְּשֵׁלֶשׁ
 הָרֵאשׁוֹנוֹת יִסְדֵּר אָדָם אֶת שְׁבָחוֹ, כְּמוֹ
 עֶבֶד שְׁמַסְדֵּר אֶת שְׁבָחוֹ לְפָנָיו רַבּוֹ,
 שְׁשֵׁלֶשׁ אֵלֶּה כּוֹתְבִים כָּל הַזְּכוּיּוֹת, וְשֵׁלֶשׁ
 הָאַחֲרוֹנוֹת חוֹתְמִים, וּמִשּׁוּם זֶה צְרִיד
 אָדָם לְהִיּוֹת בְּהֵם בְּעֵבֶד שְׁמַקְבֵּל פְּרָם
 מִרַבּוֹ וְהוֹלֵךְ לוֹ, שְׁשֵׁם הוּא בֵּית קַבּוּל
 הַחוּתָם שֶׁל הַקִּשּׁוּר, וְהִיא הַמְלֻכּוּת
 הַקְּדוּשָׁה.

תקונא חד סר

בְּרֵאשִׁית (דף נו ע"ב) בְּרֵאשִׁית שֵׁנִית, וּמֵאִי נִיהוּ. שֵׁנִית
 הַיְכָלִין לְקַבֵּל שֵׁנִית יוֹמֵי בְּרֵאשִׁית,
 אֱלֹהִים אֵימָא עֲלָאָה עֲלֵייהוּ, דְּאִיהִי הַיְכָלָא
 שְׁבִיעָאָה, וּבְמָה דְּאֵימָא עֲלָאָה אַפִּיקַת שֵׁנִית, הָכִי
 אֵימָא תַתָּאָה אַפִּיקַת שֵׁנִית וּמֵאִי נִיהוּ אֶת הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת הָאָרֶץ, וְאֵינֵן שֵׁנִית מְאֵינֵן, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (שמות
 כ יא) כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ,
 וְהַיְכָלִין תַתָּאִין אֵינֵן מְאֵינֵן לְהַיְכָלִין עֲלָאִין.

וְכַד יִשְׂרָאֵל הוּוּ מְצֻלָאן, כָּל הַיְכָלִין אֵלִין הוּוּ
 מִתְפַתְחֵן לְגַבֵייהוּ, וּבְעֵן בְּגִלּוּתָא אֶתְמַר בְּהוֹן
 כָּל הַשְּׁעָרִים נִנְעֵלוּ, וְשְׁכִינְתָא לְבָר מִהַיְכָלָה,
 וְקוּדְשָׁא בְרִידָה הוּא לְבָר מִהַיְכָלִיָּה, וּמְלָאכְיָא
 דְּמִמֵּן עַל צְלוּתֵין לְבָר מִהַיְכָלִיָּהוּן, הָדָא הוּא
 דְּכָתִיב (ישעיה לג ז) הֵן אֲרָאֲלֶם צַעֲקוּ חוֹצֵה, וְלֹא אִית

לשון הקודש

תקון אחד עשר

שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
 הָאָרֶץ, וְהַיְכָלוֹת הַתַּחְתּוֹנִים הֵם כְּלִים
 לְהַיְכָלוֹת הָעֲלִיּוֹנִים.

וּבְשֵׁי־יִשְׂרָאֵל הָיוּ מִתְפַלְּלִים, כָּל
 הַיְכָלוֹת הַלְלוּ הָיוּ נִפְתְּחִים אֲלֵיהֶם,
 וְכַעַת בְּגִלּוֹת נֶאֱמַר בָּהֶם כָּל הַשְּׁעָרִים
 נִנְעֵלוּ, וְהַשְּׁכִינָה מִחוּץ לְהַיְכָלָה, וְהַקּוּדֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מִחוּץ לְהַיְכָלוֹ, וְהַמְּלָאכִים

בְּרֵאשִׁית בְּרֵאשִׁית שֵׁנִית, וּמָה הוּא? שְׁשָׁה
 הַיְכָלוֹת בְּנִגְדַ שֵׁשֶׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית.
 אֱלֹהִים, הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה עֲלֵיהֶם, שְׁהִיא
 הַיְכָל הַשְּׁבִיעִי, וּבְמֹ שְׁהָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה
 הוֹצִיָּאָה שֵׁשׁ, כָּךְ הָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה
 הוֹצִיָּאָה שֵׁשׁ, וּמָה הֵם? אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
 הָאָרֶץ, וְהֵם שְׁשָׁה כְּלִים, שְׁנֶאֱמַר בָּהֶם כִּי

לֹוֹן לְצִלוֹתֶיךָ אֶתֶר לְאַעֲלָא, וְדָא אִיהוּ כָּל הַשְּׁעָרִים
 נְנַעְלוּ, אֲבָל שְׁעָרֵי דְמַעָּה לֹא נְנַעְלוּ, וְלִית מָאן
 דְּאַפְתַּח לֹוֹן לְאַלִּין שְׁעָרִים, עַד דִּיִּיתִי מְאָרִי
 דְּדַמְעָה, דְּאַתְמַר בֵּיה (שמות ב ו) וְתַפְתַּח וְתִרְאֶהוּ אֶת
 הַיֶּלֶד וְהִנֵּה נֶעַר בִּכָּה, וְלִית הַיֶּכָּלָא מִתַּפְתְּחָא אֲלָא
 בֵּיה, וְדָא אִיהוּ וְתַפְתַּח, וְתַפְתַּח דְּאַתַּפְתַּח הָאִי
 הַיֶּכָּלָא לְגַבְיָהּ, בְּמֵאֵי אֶתַּפְתַּח לִיה בְּדַמְעָה, הַדָּא
 הוּא דְכָתִיב וְהִנֵּה נֶעַר בִּכָּה, וּמִיד וְתַחֲמֹל עָלָיו.

וְעוֹד וְתַפְתַּח, כִּד יִשְׂרָאֵל פְּתַחֲוּן בְּתִיּוּבְתָא
 בְּבִכְיָה, מִיד וְתַחֲמֹל עָלָיו, וְדָא אִיהוּ
 בְּבִכְיָ יָבֵאוּ (ירמיה לא ח), בְּזִכּוֹת בְּכִיָּה דִּילִיָּה יִתְפַּנְשׁוּן
 מִן הַגְּלוּתָא.

דְּאִית הַיֶּכָּלָא דְּדַמְעָה, דְּלִית לָהּ רְשׁוֹ לְמַפְתַּח
 אֲלָא בְּדַמְעָה, וְאִית הַיֶּכָּלָא דְּנַגְוֵנָא, דְּלִית

לשון הקודש

שְׁנַפְתַּח הַיֶּכָּל הַזֶּה אֵלָיו. בְּמָה נִפְתַּח
 לוֹ? בְּדַמְעָה. זֶהוּ שְׂכָתוּב וְהִנֵּה נֶעַר בִּכָּה,
 וּמִיד וְתַחֲמֹל עָלָיו.
 וְעוֹד וְתַפְתַּח, כְּשִׂיִּשְׂרָאֵל פּוֹתְחִים
 בְּתִשׁוּבָה בְּבִכְיָה, מִיד וְתַחֲמֹל עָלָיו, וְזֶהוּ
 בְּבִכְיָ יָבֵאוּ, בְּזִכּוֹת הַבְּכִיָּה שְׁלוֹ יִתְפַּנְסוּ
 מִן הַגְּלוּתָא.
 שִׂישׁ הַיֶּכָּל שֶׁל דַּמְעָה שְׁאִין לָהּ רְשׁוֹת

הַמְּמַנִּים עַל הַתַּפְלוֹת מַחוּץ לְהַיֶּכָּלֵיהֶם.
 זֶהוּ שְׂכָתוּב הֵן אֲרָאֲלֶם צְעָקוֹ חֲצָה, וְאִין
 לְתַפְלוֹת מְקוּם לְהַכְּנֵס, וְזֶהוּ כָּל הַשְּׁעָרִים
 נְנַעְלוּ, אֲבָל שְׁעָרֵי דַמְעָה לֹא נְנַעְלוּ, וְאִין
 מִי שִׂיפְתַּח אֶת הַשְּׁעָרִים הַלְלוּ עַד שִׂיבֵא
 בְּעַל הַדַּמְעָה, שְׁנַאֲמַר בּוֹ וְתַפְתַּח
 וְתִרְאֶהוּ אֶת הַיֶּלֶד וְהִנֵּה נֶעַר בִּכָּה, וְאִין
 הַיֶּכָּל נִפְתַּח אֲלָא בּוֹ, וְזֶהוּ וְתַפְתַּח,

לָהּ רִשׁוּ לְמִפְתַּח אֱלֹא בְּנִגּוּנָא, וּבְגִין דָּא דָּוֵד
 מִתְקַרְב לְהָהוּא הֵיכְלָא בְּנִגּוּנָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב
 (מלכים ב ג טו) וְהָיָה כִּנְגִין הַמְּנִינִן, וְאִית הֵיכְלָא דְנְהוּרָא,
 דָּלָא מִתְּפַתְחָא אֱלֹא לְבַר נִשׁ דְּהוּה מִתְּעַסְק
 בְּנְהוּרָא דְאֹרִייתָא.

וְאִית הֵיכְלָא דְנְבוּאָה, דָּלָא מִתְּפַתְחָא אֱלֹא לְבַר
 נִשׁ דְּהוּה חָכֵם גְּבוּר וְעֲשִׂיר, וְאִית הֵיכְלָא
 דִּירָאָה, דְאִתְקְרִי הֵיכַל הִירָאָה, דָּלָא מִתְּפַתְחָא
 אֱלֹא לְמָאן דְאִית בֵּיה דְחִילוֹ, וְאִית הֵיכְלָא דְעֲנִיִּים,
 דָּלָא מִתְּפַתְחָא אֱלֹא לְעֲנִיִּים דְהוּוּ מִתְּעַסְפִּים קָדָם
 יהו"ה בְּעֲלוּתָא, בְּעֲטוּפָא דְמַצּוּה דְצִיצִית וְתַפְלִין
 וְעֲלִיהוּ אֲתָמַר (תהלים קב א) תִּפְלָה לְעֲנִי כִי יַעֲטֹף.

וְאִית תְּרַעָא דְצִדִיקָא, דָּלָא מִתְּפַתְחָא אֱלֹא
 לְצִדִיקָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם קיח כ) זֶה

לשון הקודש

לפתח אלא בדמעה, ויש היכל הנגון
 שאין לה רשות לפתח אלא בנגון,
 ומשום זה דוד מתקרב לאותו ההיכל
 בנגון, זהו שכתוב והיה כנגון המנין. ויש
 היכל של אור שלא נפתח אלא לאדם
 שהיה מתעסק באור התורה.
 ויש היכל של נבואה שלא נפתח אלא
 לאדם שהוא חכם גבור ועשיר, ויש

היכל של יראת שנקרא היכל היראה,
 שלא נפתח אלא למי שיש בו יראת, ויש
 היכל של עניים שלא נפתח אלא לעניים
 שהיו מתעטפים לפני יהו"ה בתפלה,
 בעטוף של מצוה של ציצית ותפלין,
 ועליהם נאמר תפלה לעני כי יעטף.

ויש שער של צדיקים שלא נפתח אלא
 לצדיקים. זהו שכתוב זה השער ליהו"ה

השער ליי צדיקים יבאו בו, והאי איהו תרעא
 דצדיק ח"י עלמין, דאתמר ביה (שם לו כה) ולא ראיתי
 צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם, וכען בגלותא אתמר
 ביה (ישעיה נז א) הצדיק אבד, מאי אבד, אבד
 למטרונותא, ואתמר ביה (שם יט ה) ונחר יחרב ויבש,
 יחרב בבית ראשון, ויבש בבית שני, ובגין דלית
 ליה מדיליה, ענין צווחין בת"י ברכאן דעלותא,
 לגבי ח"י עלמין, והא אסתלק מתמן נביעו דכל
 ברכאן, ולית מאן דיהיב לון, ותרעין אחרנין
 סתימין, ותרעא דצדיק תרבא ויבשה, כמה דעני
 תרב ויבש, ורזא דמלה (בראשית א ט) יקווי המים מתחת
 השמים אל מקום אחד ותראה היבשה.

ולית תרעא פתיחא אלא תרעא דדמעה, ומאי
 איהי בת עין, דדמעה מינה נפקא, ועלה

לשון הקודש

אל ח"י העולמים, וברי הסתלק משם
 הנביעה של כל הברכות ואין מי שיטן
 להם, והשערים האחרים סתומים, ושער
 הצדיק תרב ויבש, כמו שעני תרב ויבש,
 וסוד הדבר - יקווי המים מתחת השמים
 אל מקום אחד ותראה היבשה.

ואין שער פתוח אלא שער של דמעה,
 ומה היא בת עין? שדמעה יוצאת ממנה,

צדיקים יבאו בו, והוה השער של צדיק
 ח"י העולמים, שנאמר בו ולא ראיתי
 צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם, וכעת
 בגלות נאמר בו הצדיק אבד. מה זה
 אבד? אבד לגבירה, ונאמר בו ונחר
 יחרב ויבש, יחרב בבית ראשון, ויבש
 בבית שני. ומשום שאין לו משלו,
 העניים צועקים בת"י ברכות התפלה

אָתְמַר (תהלים יז ח) שְׁמֵרְנִי כְּאִישׁוֹן בֵּת עֵינַי, וּבָהּ וְהִנֵּה
 נֶעַר בִּכְהָ (שמות ב ו), לְגַבִּי קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, דִּירְחַם
 עָלֶיהָ בְּגָלוּתָא, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (תהלים קב יד) אַתָּה
 תְּקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן, בְּגִין דְּאִיהִי לְבַת אֵשׁ דְּאֶתְחַזְיֵיא
 לְמוֹשֶׁה בְּסִנְהָ, דְכְתִיב (שמות ג ב) וַיֵּרָא מִלְּאֲךָ יְיָ אֵלָיו
 בְּלִבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסִּנְהָ, אִיהִי ב"ת מִן בְּרֵאשִׁית,
 וְדָא בְּרֵאשִׁית.

תקונא תריסר

בְּרֵאשִׁית (דף כו ע"א) מֵאָמַר קְדָמָאָה דְכֻלָּא, כְּלִילָא
 מַעֲשֵׂר אַמִּירָן, וְאִיהִי ל"ב אֱלֹהִים
 דְּעוֹבְדָא דְבְּרֵאשִׁית, וּמִסְטָרָא דְשִׁמְאָלָא אֶתְיְהִיבַת,
 דְּאִיהִי גְבוּרָה אֶשָּׂא סוּמְקָא, וּבְגִין דָּא בְּלִבַּת אֵשׁ
 (שמות ג ב), וּמוֹשֶׁה הָוָה מִסְטָרָא דְלִיּוֹאֵי מִסְטָרָא דִּילִיהּ
 מִמֶּשׁ, וְאַמַּאי אֶתְגַּלְיָא לִיהּ בְּסִנְהָ, לְאַחֲזָאָה דְחֹתָ
 בְּדוּחְקָא בֵּין הַקּוֹצִים, וְעַם כָּל דָּא וְהַסִּנְהָ אֵינְנוּ

לשון הקודש

תקון שנים עשר

בְּרֵאשִׁית הוּא מֵאָמַר ראשון של הכל,
 כְּלִיל מַעֲשֵׂר אַמִּירָת, וְהוּא ל"ב אֱלֹהִים
 שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית וּמַצֵּד שִׁמְאָל גִּתְנָה,
 שֶׁהוּא גְבוּרָה, אֵשׁ אֲדָמָה, וּמִשׁוּם זֶה
 בְּלִבַּת אֵשׁ, וּמוֹשֶׁה הָוָה מִצֵּד הַלְוִיִּם מִהַצֵּד
 שֶׁלוֹ מִמֶּשׁ, וְלָמָּה הַתְּגַלְיָה לוֹ בְּסִנְהָ?
 לְהַרְאוֹת שֶׁהִיָּתָה בְּדַחַק בֵּין הַקּוֹצִים, וְעַם

וְעָלֶיהָ נֵאמַר שְׁמֵרְנִי כְּאִישׁוֹן בֵּת עֵינַי, וּבָהּ
 וְהִנֵּה נֶעַר בִּכְהָ, לְקָדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 שְׁיִרְחַם עָלֶיהָ בְּגָלוּת. זֶהוּ שְׂכֵתוֹב אַתָּה
 תְּקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן, מִשׁוּם שֶׁהוּא לְבַת אֵשׁ
 שְׁנָרְאָתָה לְמוֹשֶׁה בְּסִנְהָ, שְׂכֵתוֹב וַיֵּרָא
 מִלְּאֲךָ יְהו"ה אֵלָיו בְּלִבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ
 הַסִּנְהָ, הִיא ב"ת מִן בְּרֵאשִׁית, וְזֶה
 בְּרֵאשִׁית.

אָפֿל, בְּגִין שׁוֹשְׁנִים דְּאִינוּן בְּנֵהּא, דְּאִינוּן יִשְׂרָאֵל,
 דְּהוּוּ עֵתִידִין לְמַהּוּי בְּגֵלוּתָא בִּין עַרְב רַב דְּאִינוּן
 קוּצִים, וְדָא אִיהוּ רְזָא (ירמיהו מו כח) כִּי אַעֲשֶׂה כָּלָה
 בְּכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדְחַתִּיךָ שָׁמָּה, וְאוֹתְךָ לֹא
 אַעֲשֶׂה כָּלָה.

אֲחִזִּי לִיה אַגְרָא דְכָלָה, דְּאִיהִי לַבַּת אִשׁ בִּין
 הַקּוּצִים דְּאִינוּן תִּיבִיָּא, כִּד דְּחִקִּין
 לְשְׂכִינְתָא וְיִשְׂרָאֵל, אַגְרָא דְלַהוּן כָּלָה, נִפְקָא
 שְׂכִינְתָא כָּלָה מִבִּינֵיהוּ, וְיִיתִי חֲתָן בְּגִינָה, וְדָא אִיהוּ
 אַגְרָא דְכָלָה דוּחְקָא, וְיִפְרוּק לֹון מִן גְּלוּתָא בְּגִינָה,
 וְדוּחְקָא דְגְלוּתָא דְעַרְב רַב לְיִשְׂרָאֵל מִמַּהֲר לֹון
 פּוּרְקָנָא, וְרַפְיוֹן דִּילַהוּן מְעַכְב לֹון לְיִשְׂרָאֵל
 פּוּרְקָנָא, בְּגִין דָּא אֲתַחֲזִי לִיה לְמִשָּׁה בְּלַבַּת אִשׁ
 מִתּוֹךְ הַסְּנָה, מִגּוּ כּוּבִין.

לשון הקודש

השֵׁכֶר שֶׁלָּהֶם כָּלָה, יוצאת השְׂכִינָה
 הַכָּלָה מִבִּינֵיהֶם, וְיִבֵּא הַחֲתָן בְּשְׂבִילָה,
 וְהוּוּ שֵׁכֶר הַכָּלָה - הַדְּחַק, וְיִגְאֵל אוֹתָם
 מִן הַגְּלוּת בְּשְׂבִילָה, וְהַדְּחַק שֶׁל הַגְּלוּת
 שֶׁל הָעַרְב רַב אֵת יִשְׂרָאֵל, מִמַּהֲר לָהֶם
 אֵת הַנְּאֻלָּה, וְהַרְפְּיוֹן שֶׁלָּהֶם מְעַכְב
 לְיִשְׂרָאֵל אֵת הַנְּאֻלָּה, בְּגִלּוּל זֶה נִרְאָה
 לְמִשָּׁה בְּלַבַּת אִשׁ מִתּוֹךְ הַסְּנָה, מִתּוֹךְ
 הַקּוּצִים.

כִּל זֶה וְהַסְּנָה אִינוּן אָפֿל, בְּשְׂבִיל
 הַשׁוֹשְׁנִים, שְׁהֶם בְּגִינָה, שְׁהֶם יִשְׂרָאֵל,
 שְׁהִיוּ עֵתִידִים לְהִיּוֹת בְּגֵלוּת בִּין הָעַרְב
 רַב שְׁהֶם קוּצִים, וְהוּוּ הַסּוּד כִּי אַעֲשֶׂה
 כָּלָה בְּכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדְחַתִּיךָ שָׁמָּה,
 וְאוֹתְךָ לֹא אַעֲשֶׂה כָּלָה.

חֲרָאָה לוֹ שֵׁכֶר הַכָּלָה, וְהִיא לַבַּת אִשׁ
 בִּין הַקּוּצִים, שְׁהֶם הַרְשָׁעִים, בְּשָׁהֶם
 דוּחְקִים אֵת הַשְׂכִּינָה וְאֵת יִשְׂרָאֵל,

כִּד אֶתְקָרִיב תַּמָּן לְמַחְזֵי עוֹבְדָא דָא, אָמַר לִיה
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵל תִּקְרַב הַלּוֹם, שֶׁל
נְעֻלָיִךְ (שמות ג ה), הָבָא רְמֵז דְאֶתְפִּשֵׁט מִן גּוּפָא דִילִיָּה,
דְאִיהוּ נַעַל, לְגַבֵּי גּוּפָא אַחָרָא דְאֶתְלַבֵּשׁ כִּד
אֶתְקָרִיב, וְאִית מָאן דְיִימָא דְאִיהוּ אֶתְתִּיָּה, וְכִלָּא
קְשׁוּט דָא וְדָא.

וְכֵן אֶמְחִי לִיה דְבִי מִקְדָּשָׁא דְאִיהִי בְנִינָא דְכַר
נִשׁ דְעֵתִיד לְאֶתְחַרְבָּא, וְיִתְבְּנִי זְמַנָּא אַחָרָא
עַל יְדָא דְקוּדְשָׁא בְרוּךְ הוּא, הָדָא הוּא דְכְתִיב
גְדוֹל יְהוָה כְּבוֹד הַבַּיִת הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן מִן
הָרֵאשׁוֹן (חגי ב ט), בְּגִין דְאֶתְמַר בּוּ (זכריה ב ט) וְאֲנִי
אֶהְיֶה לָּהּ נְאֻם יְיָ חוֹמַת אֵשׁ סְבִיב, אֶתְמַר בְּבִי
מִקְדָּשָׁא בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְיָ.

וְאֶתְמַר הָתָם לְגַבֵּי אָדָם (בראשית ב כב) וַיִּבֶן יְיָ
אֱלֹהִים אֶת הַצִּלְע אֲשֶׁר לָקַח מִן

לשון הקודש

פַּעַם אַחֲרַת עַל יַד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זְהוּ
שְׁכֵנֹתוֹב גְדוֹל יְהוָה כְּבוֹד הַבַּיִת הַזֶּה
הָאֲחֵרוֹן מִן הָרֵאשׁוֹן, מִשּׁוּם שְׁנַאֲמַר בּוּ
וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נְאֻם יְהוָה חוֹמַת אֵשׁ
סְבִיב, נְאֻמַר בְּבִית הַמִּקְדָּשׁ בּוֹנֵה
יְרוּשָׁלַם יְהוָה.

וְנַאֲמַר שֵׁם אֲצִל אָדָם וַיִּבֶן יְהוָה
אֱלֹהִים אֶת הַצִּלְע אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם,

כְּשֶׁהִתְקָרַב לְשֵׁם לְרֵאוֹת הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה,
אָמַר לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵל תִּקְרַב
הַלּוֹם, שֶׁל נְעֻלָיִךְ. כָּאֵן רְמֵז שְׁהֶתְפִּשֵׁט מִן
הַגּוּף שְׁלוֹ, שְׁהִיא נַעַל, לְגוּף אַחַר
שְׁהֶתְלַבֵּשׁ כְּשֶׁהִתְקָרַב, וְיִשׁ מִי שְׁיֵאמַר
שְׁהוּא אֶשְׁתוּ, וְהַכֵּל אָמַת, זֶה זְוָה.

וְכֵן הָרָאָה לוֹ שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁהוּא
בְּגִין שֶׁל אָדָם, שְׁעֵתִיד לְהַחְרַב, וַיִּבְנֶה

הָאָדָם, דָּא חֲכָמָה, וַיְבִיאָהּ אֶל הָאָדָם, דָּא
 עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, דְרָגָא דְמֹשֶׁה, וְהָאִי צִלַּע
 אִיהוּ וְדָא פִלַת מֹשֶׁה, וְעָלָה אֶתְמַר וַיֵּרָא אֵלָיו
 מִלֶּאךָ יי' בְּלִבַת אֵשׁ, דְאִיהוּ בַת יְחִידָה, דְמִנְה
 נָפִיק נְהוּרָא דְאוּרִיָתָא.

בְּגוּוּנָא דָּא אֶתְמַר (שמות ב ו), וַתִּפְתַּח וַתֵּרְאֶהוּ אֶת
 הַיֶּלֶד, וַתֵּרְאֶהוּ דָּא שְׂכִינְתָא, דְהוּה בְּכִי
 בְּגִינָה, מִיַד וַתַּחְמוּל עָלָיו, וְדָא הוּא בְּכִי יְבָאוּ
 וּבַתְחַנּוּגִים אוֹבִילִים (ירמיהו לא ח), בְּתַחְנוּגִים וְדָא,
 לְקִיּוּמָא וּבְרַחֲמִים גְּדוּלִים אֶקְבָּצֵךְ (ישעיהו נד ז).

בְּהָאִי זְמַנָּא כָּל חֵינּוּ יִתְעָרוּן בְּקֶלְא, וְעוֹפִין
 מְצַפְצָפִין בְּשִׁיר, לְקַבְּלָא בְּרַתָּא בְּחַדוּה
 בְּגוּוּנָא, לְקַבְּלָא קְדוּשִׁין מִחַתָּן, דְאֵינּוּן קְדוּשׁ
 קְדוּשׁ קְדוּשׁ וְכו' (שם ו ג), וְלִית קְדוּשָׁה פְּחוּת
 מְעַשְׂרָה, וְקְדוּשִׁין אֵינּוּן מְסֻטְרָא דְחֲכָמָה דְאִיהוּ יי'.

לשון הקודש

בשבייליה, מינד ותחמל עליו, ונהו בבכי
 יבאו ובתחנונים אובילים. בתחנונים
 ודאי, לקיים וברחמים גדולים אקבצך.
 בזמן הזה כל החיות יתעוררו בקול,
 והעופות מצפצפים בשיר, לקבל את
 הבת בשמחה בגנון, לקבל קדושין
 מהחתן, שהם קדוש קדוש קדוש וכו',

זו חכמה, וביאה אל האדם, זה עמוד
 האמצעי הדרגה של משה, והצלע הזו
 היא ודאי פלת משה, ועליה נאמר וירא
 אליו מלאך יהוה בלבת אש, שהיא בת
 יחידה שממנה יוצא אור התורה.
 כמו זה נאמר ותפתח ותראהו את
 הילד, ותראהו זו השכינה, שהיה בוכה

קִדְשׁ יִשְׂרָאֵל לַיְיָ רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ (ירמיהו ב ג), רֵאשִׁית
 וְדָאֵי, וּמִתְפָּרְכִין בְּשִׁבְעַת בְּרָכָאן מִסְטָרָא דְאִימָא
 עֲלָאָה דְאִיהִי בְרָכָה, וְעֲלָהּ אֲתָמַר (יחזקאל מד ל) לְהַנִּיחַ
 בְּרָכָה אֶל בֵּיתְךָ, וְשִׁבְעַת בְּרָכָאן אֵינוּן, בְּשַׁחֲרִית
 שְׁתַּיִם לְפָנֶיהָ וְאַחַת לְאַחֲרֶיהָ, וּבְעֶרְבִית שְׁתַּיִם
 לְפָנֶיהָ שְׁתַּיִם לְאַחֲרֶיהָ, וְאֵינוּן שִׁבְעַת סְפִירָן דְכִלְיָן
 בְּחֻתָן וּכְלָהּ, וְדָא אִיהוּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגוֹמַר, הָא
 הָבָא קְדוּשָׁה וּבְרָכָה וְיַחּוּד, בְּחֵהוּא זְמָנָא אֲתָעַר
 דְדוּד בְּכַנּוּר דְאִיהוּ מְנַנֵּן מֵאֲלִיו, בְּעֵשְׂרָה מִינֵי
 נִיגוּנִין: קְדָמָאָה בְּאַשְׁרֵי וְדָא בְּרֵאשִׁית.

תְּקוּנַת תְּלִיסֵר

בְּרֵאשִׁית תַּמָּן אֲשֶׁר־י, וְדָא אִיהוּ אֲשֶׁר־י הָאִישׁ,
 וְאִיהוּ אֵהִי"ה אֲשֶׁר אֵהִי"ה, רִישָׁא
 לְכָל (דף כז ע"ב) רִישׁוֹן, וְעֲלָהּ אֲתָמַר (שיר ז ו) רֵאשֶׁךְ

לשון הקודש

בְּחֻתָן וּכְלָהּ, וְנָהוּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגוֹמַר,
 הָרִי פָאן קְדוּשָׁה וּבְרָכָה וְיַחּוּד. פְּאוּתוֹ זְמַן
 מִתְעוֹרֵר דְדוּד בְּכַנּוּר שְׁהוּא מְנַנֵּן מֵאֲלִיו
 בְּעֵשְׂרָה מִינֵי נִיגוּנִים, רֵאשׁוֹן בְּאַשְׁרֵי, וְזֵה
 בְּרֵאשִׁית.

תְּקוּנַת שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִי

בְּרֵאשִׁית, שָׁם אֲשֶׁר־י, וְנָהוּ אֲשֶׁר־י
 הָאִישׁ, וְהוּא אֵהִי"ה אֲשֶׁר אֵהִי"ה, רֵאשׁ
 לְכָל הָרֵאשִׁים, וְעֲלִיָּה נְאֻמַּר רֵאשֶׁךְ עֲלִיָּךְ

וְאֵין קְדוּשָׁה פְּחוּת מֵעֵשְׂרָה, וְהַקְדוּשִׁין הֵם
 מֵעַד שָׁל הַחֲכָמָה שְׁהִיא י', קְדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל
 לִיהוּ"ה רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ, רֵאשִׁית וְדָאֵי,
 וּמִתְפָּרְכִים בְּשִׁבְעַת בְּרָכוֹת מֵעַד הָאֵם
 הַעֲלִיוֹנָה שְׁהִיא בְרָכָה, וְעֲלִיָּה נְאֻמַּר
 לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל בֵּיתְךָ. וְשִׁבְעַת בְּרָכוֹת הֵן
 – בְּשַׁחֲרִית שְׁתַּיִם לְפָנֶיהָ וְאַחַת
 לְאַחֲרֶיהָ, וּבְעֶרְבִית שְׁתַּיִם לְפָנֶיהָ שְׁתַּיִם
 לְאַחֲרֶיהָ, וְהֵם שִׁבְעַת סְפִירוֹת שְׁכֵלוֹלוֹת

עליך כפרמל ודא תפלין דרישא, ודלת ראשך
 כארנמן דא תפלין דיד, וביה משבחין לבת
 בהאי אשרי, הדא הוא דכתיב (בראשית ל יג) באשרי
 כי אשרוני בנות.

מאן זכי לאעלא תמן, אשר לא הלך בעצת
 רשעים (תהלים א), דאיהי עצה בישא מסטרא
 דעין הדעת טוב ורע, ובדרך הטאים לא עמד,
 מאן דרך הטאים הדיא דאתמר בה (משלי ל כ) פן
 דרך אשה מנאפת, אכלה ומחתה פיה וגומר,
 ובמושב לצים לא ישב, מאן מושב לצים, דא
 לילית אימן דערב רב, דאיהי מטמאה כנדה
 במושבה, וכן ערב רב מטמאין במושבם לצדיקיא
 דיתבין ביניהו כנדה.

ומאן דאתדבק בהאי אשרי, דאיהו כתר
 ורישא דאורייתא, אתמר ביה (תהלים א

לשון הקודש

בה (משלי ל) פן דרך אשה מנאפת אכלה
 ומחתה פיה וגומר. ובמושב לצים לא
 ישב, מי זה מושב לצים? זו לילית, אמם
 של ערב רב, שטמאת כנדה במושבה,
 וכן ערב רב מטמאים במושבם את
 הצדיקים שיושבים ביניהם כנדה.

ומי שדבק באשרי הזה, שהוא כתר
 וראש של התורה, נאמר בו והיה כעין

כפרמל, וזה תפלין של ראש, ודלת
 ראשך כארנמן זה תפלין של יד, ובו
 משבחים את הבת באשרי הזה. זהו
 שכתוב באשרי כי אשרוני בנות.

מי זוכה להפגם שם? אשר לא הלך
 בעצת רשעים, שהיא עצה רעה מצד של
 עין הדעת טוב ורע, ובדרך הטאים לא
 עמד, מי זו דרך הטאים? אותה שנאמר

א וְהָיָה בְּעֵין שָׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם, וְדָא עֵין חַיִּים,
 דְּאִתְמַר בֵּיהּ וְעֵלְהוּ לֹא יבּוּל, וְהָאֵי תְקוּנָא קְדַמָּאָה.

תְּנִינָא בְּשִׁיר דָּא חֲכָמָה, שָׁר י', וּתְלַת יוּדִין
 אֲנוּן י' י' י', וְאֵינוּן רִישָׁא וְסוּפָא
 וְאִמְצָעִיתָא דָּאֵת י', וְאֵינוּן רְמִיזוּן בְּשָׂמָא סְתִים
 דְּאִיהוּ יו"ד ה"י וּא"ו ה"י, בְּאֵלִין תְּלַת שַׁבַּח דְּדוּד
 מְלָפָא לְבִרְתָּא דְּמְלָפָא, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (תהלים קכא
 א) שִׁיר לַמַּעְלוֹת, ל' מַעְלוֹת אֵינוּן וְדָאֵי, אֵינוּן תְּלַתִּין
 דְּרַגְוִין, דְּבַחֹן בְּרִתָּא סְלָקָא לְגַבִּי אָפָא.

בְּחַמֶּשׁ נִימִין דְּכְנוּר, דְּאֵינוּן חֲמִשׁ אֲזַכְרוֹת
 דְּאִדְבִיר חֲמִשׁ זְמַנִּין יְהו"ה בְּהָאֵי מְזֻמּוֹר,
 חֵד עֲזָרִי מֵעַם יִי, ב' יִי שְׁמֶרְךָ, ג' יִי צִלְךָ, ד' יִי
 יִשְׁמְרְךָ מִכָּל רָע, ה' יִי יִשְׁמֶר צִאתְךָ וּבּוֹאֶךָ, וּבַחֹן
 מְלָפָא אָמַר לְגַבִּי כִלָּה, צִהְלִי קוּלְךָ בֵּת גֻּלִים (ישעיהו

לשון הקודש

שְׁכַתוּב שִׁיר לַמַּעְלוֹת, ל' מַעְלוֹת הֵן
 וְדָאֵי, אוֹתָן שְׁלֹשִׁים דְּרַגּוֹת שְׁבָהֶם הֵבַת
 עוֹלָה לְאָב.

בְּחַמֶּשֶׁה נִימִין שָׁל כְּנוּר, שְׁהֶם חֲמִשׁ
 אֲזַכְרוֹת שְׁהַזְכִּיר חֲמִשׁ פְּעָמִים יְהו"ה
 בְּמְזֻמּוֹר הַזֶּה, אֶחָד – עֲזָרִי מֵעַם יְהו"ה, ב'
 – יְהו"ה שְׁמֶרְךָ, ג' – יְהו"ה צִלְךָ, ד' –
 יְהו"ה יִשְׁמְרְךָ מִכָּל רָע, ה' – יְהו"ה יִשְׁמֶר

שָׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם, וְזֶה עֵין חַיִּים,
 שְׁנַאָמַר בּוּ וְעֵלְהוּ לֹא יבּוּל, וְזֶה תְקוּן
 רֵאשׁוֹן.

חַשְׁנֵי בְּשִׁיר זֶה חֲכָמָה, שָׁר י', וְשִׁלֵּשׁ
 יוּדִיִּים הֵן י' י' י', וְהֶם רֵאשׁ וְסוּף וְאִמְצָע
 שָׁל הָאוֹת י', וְהֶם רְמִיזוּם בְּשֵׁם גְּסַתָּר
 שְׁהוּא יו"ד ה"י וּא"ו ה"י. בְּאֵלוּ הַשְּׁלֵשׁ
 שַׁבַּח דְּדוּד הַמְּלָךְ אֵת בֵּת הַמְּלָךְ. וְזֶה

י (ל), **בַּת עֶשְׂרָה גְּלָגְלִים, דְּסָלִיק בְּהוֹן יו"ד ה"א וא"ו**
ה"א, בַּעֲשָׂרָה מִיַּי נְגוּנִין.

וּבְאַרְבַּע חֵיוֹן דְּסָלִיק יְהו"ה, בְּשִׁיר פְּשׁוּט, כְּפּוּל,
מְשׁוּלָשׁ, מְרוּבַע, דְּאִיתוּ יְהו"ה, דְּקוּלוּ
סְלָקָא כְּגַלְי יַמָּא, וְגַלְי יַמָּא דְּלַעֲיָלָא אֵינּוֹן עֶשְׂרָה
גְּלָגְלִין, וְעַלֵּיהוּ אֲתַמַּר (שיר ה יד) יָדִין גְּלִילֵי זָהָב
מְמַלְאִים בַּתְּרִישִׁישׁ, בַּתְּרִין דְּרוּעִין דְּבַרְתָּא.

וּבְהוֹן שִׁית פְּרָקוֹן, וְאֵינּוֹן שִׁית דְּרָגִין דְּכַרְסִיָּא,
שֵׁשׁ מַעְלוֹת לַכֶּסֶּא, וְכַד סָלִיק ו' בְּהוֹן,
יִתְעָרוֹן לְגַבִּיָּה לְקַבְּלָא לִיָּה שְׂרָפִים בְּגַדְפִּיָּהוּ, הָדָא
הוּא דְּכַתִּיב (ישעיה ו ב) שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ
בְּנָפִים וְגוֹמַר, וּמָאן דְּסָלִיק עַל גַּדְפִּיָּהוּ וּפְרַח בְּהוֹן
אִיתוּ ו', בְּלִיל שִׁית תִּיבִין דִּיחֻדָּא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל,
וּבְגִינִיָּה אֲתַמַּר (קהלת י כ) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם וְגוֹמַר.

לשון הקודש

בשתי זרועות הבת.
וּבְהֶם שֵׁשׁ פְּרָקִים, וְהֵם שֵׁשׁ דְּרָגוֹת שֶׁל
הַכֶּסֶּא, שֵׁשׁ מַעְלוֹת לַכֶּסֶּא, וּבְשִׁעוּלָה
בְּהֶם ו', יִתְעָרוּרוּ אֵלָיו לְקַבֵּל אוֹתוֹ
הַשְּׂרָפִים בְּכַנְפֵיהֶם. זֶהוּ שְׂכַתוֹב שְׂרָפִים
עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ בְּנָפִים וְגוֹמַר, וּמִי
שִׁעוּלָה עַל בְּנֵפֵיהֶם וּפּוֹרַח בְּהֶם הוּא ו',
כּוֹלֵל שֵׁשׁ תַּבּוֹת הַיְחֻדָּא שֶׁל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל,
וּבְגִלְלוּ נְאֻמַּר כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם וְגוֹמַר.

צאתה ובואה. ובהם המלך אומר לפלה,
 צהלי קולך בת גלים, בת עשרה גלגלים,
 שעולה בהם יו"ד ה"א וא"ו ה"א בעשרה
 מיני נגונים.

וּבְאַרְבַּע חֵיוֹת שִׁעוּלָה יְהו"ה, בְּשִׁיר
פְּשׁוּט, כְּפּוּל, מְשׁוּלָשׁ, מְרוּבַע, שֶׁהוּא
יְהו"ה, שְׁקוּלוּ עוֹלָה כְּגַלְי הַיָּם, וְגַלְי הַיָּם
שְׁלַמְעָלָה הֵם עֶשְׂרָה גְּלָגְלִים, וְעַלֵּיהֶם
נְאֻמַּר יָדִין גְּלִילֵי זָהָב מְמַלְאִים בַּתְּרִישִׁישׁ,

וְכַד סֶלְקָא בְּרֵתָא סֶלְקָא בְּתָרִין דְּרוּעוּי דְּאִינוּן
 חֶסֶד וְגִבּוּרָה, דְּבַהוֹן שִׁית פְּרָקִין דְּאִיהוּ ו',
 וְרוּא דְּמִלָּה שְׁמַאלוּ תַּחַת לְרֵאשִׁי וַיִּמְינוּ תַּחְבְּקֵנִי
 (שיר ב ו').

כִּד סֶלְקָא הַאי שִׁיר, סֶלְקָא בְּשִׁית תִּיבִין דְּאִינוּן
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגוֹמֵר, וְכַד נַחְתָּא, נַחְתָּא בְּשִׁית,
 דְּאִינוּן בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, וְגִבּוּנָא
 כִּד סֶלִיק סֶלִיק בְּשִׁית, וְכַד מְאִיד מְאִיד בְּשִׁית,
 וְעַלֵּייהוּ אֲתַמֵּר (שם ה טו) שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ.

וְעֶשְׂרָה גְּלַגְלִין אִינוּן י', דְּאִינוּן לְקַבֵּל עֶשֶׂר
 אֲצַבְעָאן דְּבְטָשִׁין בְּגִבּוּנָא, חֲמִשׁ בְּחֲמִשׁ,
 וְאִינוּן ה"ה, דְּסֶלְקוּן בֵּי בְּשִׁית דְּרַגְלִין דְּאִיהוּ ו', בֵּיה
 סֶלְקוּן וְנַחְתִּין, וְאִיהוּ בְּגִבּוּנָא דְּסֶלֶם, דְּאֲתַמֵּר בֵּיה
 (בראשית כח יב) וְהִנֵּה סֶלֶם מְצֵב אֶרֶץ וְגוֹמֵר, וְהִנֵּה
 מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ, וְכֹלָא יְהוּ"ה, יו"ד

לשון הקודש

וּבְשִׁינְרָד, יוֹרֵד בְּשֵׁשׁ, וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר
 שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ.

וְעֶשְׂרָה גְּלַגְלִים הֵם י', שֶׁהֵם כְּנֶגֶד עֶשֶׂר
 אֲצַבְעוֹת שְׁמַכִּים בְּגִבּוֹן, חֲמִשׁ בְּחֲמִשׁ,
 וְהֵם ה"ה, שְׁעוֹלִים בֵּי בְּשֵׁשׁ דְּרַגּוֹת
 שֶׁהוּא ו', בּוֹ עוֹלִים וְיֹרְדִים, וְהוּא כְּמוֹ
 הַסֶּלֶם שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְהִנֵּה סֶלֶם מְצֵב אֶרֶץ
 וְגוֹמֵר, וְהִנֵּה מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים עֹלִים

וּבְשִׁעוּלָה הַבַּת, עוֹלָה בְּשִׁתֵּי זְרוּעוֹתָיו
 שֶׁהֵם חֶסֶד וְגִבּוּרָה, שְׁבָהֶם שִׁשָּׁה פְּרָקִים
 שֶׁהוּא ו', וְסוּד הַדְּבָר - שְׁמַאלוֹ תַּחַת
 לְרֵאשִׁי וַיִּמְינוּ תַּחְבְּקֵנִי.

בְּשִׁעוּלָה הַשִּׁיר הַזֶּה, עוֹלָה בְּשֵׁשׁ תְּבוּת,
 שֶׁהֵן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגוֹמֵר, וּבְשִׁינְרָד, יוֹרֵד
 בְּשֵׁשׁ, שֶׁהֵם בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד, וְהִנְגּוֹן בְּשִׁעוּלָה, עוֹלָה בְּשֵׁשׁ,

ה"א וא"ו ה"א, י"ד, וְדוֹד מְנַגֵּן בְּיַד (שמואל א יט ט), ו'
 אֵיהוּ גּוֹפֵא, גְּדַפּוּי ה"ה, רִישָׁא דִּילִיה י', בִּיה סָלִיק
 קָלָא דְנַגּוּנָא.

וְעוֹד ו' אֵיהי מְנַרְתָּא, ה' ה' שְׁלֶשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה
 מַצָּדָה הָאֶחָת וְגוֹמֵר (שמות כה לב), ו' מְנוֹרָה
 בְּאֶמְצַע, נֵר עַל רִישִׁיה י', כַּד שְׂרִיא בְּאֶת ו'
 אֶתְעֵבִיד ז', וְרִזָּא דְמִלָּה יֶאֱרוּ שְׁבַעַת הַנְּרוֹת (במדבר
 ח ב).

לְקַבֵּל מְנַרְתָּא דְאֵיהי ו', וְשִׁית קְנֵי מְנַרְתָּא
 דְאֵינּוֹן ה' ה', שִׁית וּוּי"ן, וְרִזָּא דְמִלָּה
 שְׁבַעַת וְשְׁבַעַת מוּצָקוֹת (זכריה ד ב), עַד דְסָלְקִין לִי"ד,
 דְאֵיהוּ יְהו"ה יו"ד ה"א וְא"ו ה"א, וְדָא אֵיהוּ וְדוֹד
 מְנַגֵּן בְּיַד, י"ד לְקַבֵּל י"ד, וְסָלְקָא ה' בְּאֶת ו', וְלְבַתֵּר
 סָלִיק ו' בִּי, שִׁית זְמַנִּין עֶשְׂרָה, עַד דְסָלִיק לְשִׁתִּין,
 וְאֵינּוֹן אֶתְוֹן הַדְּבָקוֹת בְּקִרְיַאת שְׁמַע, דְּבִגְיַנְיָהוּ

לשון הקודש

הַמְּנוֹרָה שָׁהֵם ה' ה', שֵׁשׁ וּוּי"ן, וְסוּד
 הַדְּבָר - שְׁבַעַת וְשְׁבַעַת מוּצָקוֹת, עַד
 שְׁעוּלִים לִי"ד, שְׁהוּא יְהו"ה, יו"ד ה"א
 וְא"ו ה"א, וְהוּוּ וְדוֹד מְנַגֵּן בְּיַד, י"ד כְּנֶגֶד
 י"ד, וְעוּלָה ה' בְּאוֹת ו', וְאַחַר כֶּד עוּלָה ו'
 בִּי שֵׁשׁ פְּעָמִים עֶשְׂרָה, עַד שְׁעוּלָה
 לְשִׁשִּׁים, וְהֵם אוֹתוֹת הַדְּבָקוֹת בְּקִרְיַאת
 שְׁמַע, שְׁבַשְׁבִּילָם נֶאֱמַר כָּל הַמְּשִׁים רוּחַ

וְיָרְדִים בּוֹ, וְהַכֵּל יְהו"ה, יו"ד ה"א וְא"ו
 ה"א, י"ד, וְדוֹד מְנַגֵּן בְּיַד, ו' הוּא גּוֹפֵא,
 כְּנַפְיו ה"ה, רִאשׁו י', כּו עוּלָה קוֹל הַנְּגוּן.
 וְעוֹד ו' הִיא מְנוֹרָה, שְׁלֶשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה
 מַצָּדָה הָאֶחָת וְגוֹמֵר, ו' מְנוֹרָה בְּאֶמְצַע,
 נֵר עַל רִאשׁו י', כְּשִׁשׁוּרָה בְּאוֹת ו' נַעֲשֶׂה
 ז', וְסוּד הַדְּבָר - יֶאֱרוּ שְׁבַעַת הַנְּרוֹת.
 כְּנֶגֶד הַמְּנוֹרָה שְׁהִיא ו', וְשָׁשָׁה קְנֵי

אַתְּמַר כּל הַמְּשִׁים רִיחַ בֵּין הַדְּבָקִים מְצַנְנִים (דף כח ע"א) לִיה גִּיהֶנָּם, וְשְׁלֹמָה עֲלֵיהוּ אָמַר (שיר ג ז) הִנֵּה מִטָּתוֹ שְׁלֹשְׁמָה שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ, וְאִינוּן נְטָרִין (נ"א נְטָלִין) עֲרִסְיָה, וְלִקְבֵּלֵיהוּ (שם ו ח) שְׁשִׁים הִפָּה מְלָכוֹת, אֵלִין דְּכוּרִין, וְאֵלִין נוֹקְבִין, אֵלִין דְּקָרִיאת שְׁמַע דְּתַקִּין מִשָּׁה דְּכוּרִין, אֵלִין דְּשְׁלֹמָה נוֹקְבִין, וְאֵלִין בֵּית קַבּוּל לְאֵלִין, דְּרָגִין דְּשְׁלֹמָה אִינוּן בֵּית קַבּוּל לְדְרָגִין דְּמִשָּׁה, וְכַד מִתְּחַבְּרָן כִּלְא כַּאֲחֵד, שְׁלֹמָה אֶתְהַפֵּד לְמִשָּׁה.

בְּתִיקוּנֵין דְּאַרְבַּע אַתְּנוּן אַתְּקִין שִׁיר, וְעֲלֵיהוּ אַתְּמַר וְהִנֵּה מִלְּאֲבֵי אֱלֹהִים וְגוֹמַר, סְלָקִין תִּרִין וְאִינוּן י"ה, וְנַחְתִּין תִּרִין וְאִינוּן ו"ה, וְכֵן גְּלַגְלֵי יַמָּא סְלָקִין כְּעֶשֶׂר, וְאִינוּן יו"ד ה"א וְא"ו ה"א, וְאַרְבַּע חִיוּן, כַּד סְלָקָא כְּרֵתָא בְּשִׁיר, נְשָׂרָא נְטִיל

לשון הקודש

בית קבול לדרגות של משה, וכשמתחברים הכל כאחד, שלמ"ה מתהפך למש"ה.

בתקונים של ארבע האותיות נתקן השיר, ועליהן נאמר והנה מלאכי אלהים וגומר, עלים - שתים, והן י"ה, וירדים - שתים, והן ו"ה, וכן גלגלי הים עולים בעשר, והן יו"ד ה"א וא"ו ה"א,

בין הדבקים מצננים לו גיהנם, ושלמה אמר עליהם, הנה מטתו של שלמה ששים גבורים סביב לה, והם שומרים וס"א נטלים את מטתו, וכנגדם ששים הפה מלכות, אלו זכרים - ואלו נקבות, אלו של קריאת שמע שתקן משה - זכרים, אלו של שלמה - נקבות, ואלו בית קבול לאלה, הדרגות של שלמה הן

י' בפומא ועל רישא, ו' בגופא, ה"ה בגדפהא, אד"ם יו"ד ה"א וא"ו ה"א רכיב על פלא, ודמות פניהם פני אדם, דא סליק על פלא, ופני אריה אל הימין לארבעתם דא יהו"ה, ופני שור, ופני נשר, אינון מרפכה לשמא דיהו"ה, ואדם על פלא.

בזמנא דאיהי סלקא בכל אליו תקונין, איהו משבח לה, הדא הוא דכתיב (שם ד ג) פחות השני שפתותיו ומדרוך נאנה, הא תרין מיני נגונין דשבת דוד מלפא, באשרי בשיר.

תליתאה בברכה ודא שכינתא עלאה, ועלה אתמר (תהלים קג א) ברכי נפשי את יי', מהאי אתייהיבת בבר נש נשמת חיים, דאתמר בה חמשה תקונין, מה הקדוש ברוך הוא זן כל עלמא, הכי נשמתא זנת כל גופא, מה הקדוש

לשון הקודש

הוא משבח אותה. והו שכתוב פחות השני שפתותיו ומדרוך נאנה. הרי שני מיני נגונים ששבת דוד המלך - באשרי בשיר.

שלישי בברכה, וזו השכינה העליונה, ועליה נאמר ברכי נפשי את יהו"ה, מזו נתנה באדם נשמת חיים שנאמר בה חמשה תקונין. מה הקדוש ברוך הוא זן את כל העולם, כך הנשמה זנה את כל

וארבע חיות, בשעולה הבת בשיר, הנשר נוטל י' בפה ועל ראשה, ו' בגופה, ה"ה בכנפיה, אדם יו"ד ה"א וא"ו ה"א רוכב על הכל. ודמות פניהם פני אדם, זה עולה על הכל, ופני אריה אל הימין לארבעתם, זה יהו"ה, ופני שור ופני נשר, הם מרפכה לשם של יהו"ה, ואדם על הכל.

בזמן שהיא עולה בכל התקונים הללו,

בְּרוּךְ הוּא רוֹאֶה וְאֵינוֹ נִרְאֶה, הָכִי נִשְׁמָתָא רוֹאֶה
 וְאֵינָה נִרְאִית, מַה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹשֵׁב בְּחֲדָרֵי
 חֲדָרִים, הָכִי נִשְׁמָתָא יוֹשֶׁבֶת בְּחֲדָרֵי חֲדָרִים, מַה
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְלֵא כָּל הָעוֹלָם הָכִי נִשְׁמָתָא
 מְלֵאָה אֶת כָּל הַגּוּף, מַה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא דָן
 אֶת כָּל הָעוֹלָם, הָכִי נִשְׁמָתָא דָּנָה אֶת גּוּפָא, וְרוֹאֶה
 דְּנִשְׁמָתָא דְּאִתֵּי שְׁוֵה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דָּא
 בִּינָה, מ"י, וְעָלָה אֶתְמַר (ישעיה מ כה) וְאֵל מִי תִדְמִינִי
 וְאֲשׁוּה, אֵל מִי וְדָא, וְהָא אוֹקְמוּהוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין,
 חֲמִשָּׁה דְּבָרִים אֱלִין, חֲמִשָּׁה וְדָא, בְּגוֹן דְּאֵינוֹן
 מִסְטָרָא דֵּה' עֲלָאָה.

וְאֵינוֹן בְּלָחוּ תְּקוּנֵין בְּלָב, בְּמַה דְּאוֹקְמוּהוּ מְאִרֵי
 מִתְנִיתִין הֵלֵב מִבִּין, הֵלֵב רוֹאֶה, הֵלֵב
 שׁוֹמֵעַ, הָא תְּלַת, ה' אִתֵּי חֲמִשׁ, וְרוֹחָא דְּפוּמָא
 דְּסָלִיק בָּהּ קָלָא וְאֲמִירָה וְדְבוּרָא דָּא ו', עֲרִקוֹן

לשון הקודש

שְׁוֵה יֵשׁוּה לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זוֹ בִּינָה,
 מ"י, וְעָלָה נְאֻמַר וְאֵל מִי תִדְמִינִי
 וְאֲשׁוּה, אֵל מ"י וְדָא, וְהָרִי פִרְשׁוּהוּ בְּעֵלֵי
 חֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה דְּבָרִים אֱלִין, חֲמִשָּׁה
 וְדָא, מִשׁוּם שְׁהִם מְצַד ה' הַעֲלִינָה.

וְהִם כָּלֵם תְּקוּנִים בְּלָב, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוּהוּ
 בְּעֵלֵי חֲמִשָּׁה, הֵלֵב מִבִּין, הֵלֵב רוֹאֶה,
 הֵלֵב שׁוֹמֵעַ - חֲרִי שְׁלֵשׁ. ה' הִיא חֲמִשׁ,

הַגּוּף. מַה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹאֶה וְאֵינוֹ
 נִרְאֶה, כִּד הַנְּשֻׁמָּה רוֹאֶה וְאֵינָה נִרְאִית.
 מַה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹשֵׁב בְּחֲדָרֵי
 חֲדָרִים, כִּד הַנְּשֻׁמָּה יוֹשֶׁבֶת בְּחֲדָרֵי
 חֲדָרִים. מַה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְלֵא כָּל
 הָעוֹלָם, כִּד הַנְּשֻׁמָּה מְלֵאָה אֶת כָּל הַגּוּף.
 מַה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא דָן אֶת כָּל הָעוֹלָם,
 כִּד הַנְּשֻׁמָּה דָּנָה אֶת הַגּוּף. וְסוּד הַנְּשֻׁמָּה

דְּלֶבֶת אֵינוֹן בְּתֵי לֵין בְּתַר מְלִכְהוֹן, וְרוּחַ דְּמִלְחָה
 (יחזקאל א יב) אֶל אֲשֶׁר יְהִי שָׁמָּה הָרוּחַ לְלֶכֶת יִלְכוּ,
 הָכִי מִתְנַהֲגִין עֲרֻקִין דְּלֶבֶת לְגַבֵּי רוּחָא הָרִי לְךָ רוּחַ
 בְּלֵב, דְּנָפִיק מֵאֲזֵן שְׂמָאלָא דְּלֶבֶת, וְאִיהוּ הוּא רוּחַ
 צְפוֹנִית דְּבִטְשׁ בְּכִנּוּר דְּדוּד, וּבְתַאי רוּחָא הוּא בִטְשׁ
 בְּחֵמֶשׁ נִימִין דְּכִנּוּר, דְּאֵינוֹן חֵמֶשׁ פְּנֵי רִיָּאָה,
 וּבִקְנָה סָלִיק קוּל לְלֶבֶת, וְאִיהוּ אִשׁ אוֹכְלָא,
 מֵאוּדְנָא יְמִינָא דְּלֶבֶת דְּאִיהִי פְּלִי פְּבַד, וּמְנִיָּה
 נָפִיק דְּבוּר, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (ירמיה כג כט) הֲלֹא כֹה
 דְּבָרֵי פֶּאֶשׁ, וְאִי לֹא פְּנֵי רִיָּאָה דְּנִשְׁבִין עַל לֶבֶת,
 הוּא אוֹקִיד כָּל גּוּפָא, מִחֲשָׁבָה בְּלֶבֶת וְדָא י', דְּה'
 ה' אֲנוֹן אֲמִירָה וְדְבוּרָא, ו' קָלָא כְּלִיל כְּלָא.

רְבִיעָאָה בְּמִזְמוֹר, וְדָא הוּא דְּרוּעָא יְמִינָא, הָדָא
הוּא דְּכְתִיב (תהלים צח א) מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַי'

לשון הקודש

עולה הקול ללב, והיא אש אוכלת, מאזן
 ימין של הלב שהיא פלפי כבד, וממנו
 יוצא הדבור, והו שפתיוב הלא כה דברי
 פאש, ואם לא פנפי הרעה שנושבות על
 הלב, הנה שורף כל הגוף. המחשבה
 בלב, וזה י', שה' ה' הם אמירה ודבור, ו'
 קול בולל הפל.

רביעי במזמור, וזהו הוא זרוע ימין. זהו
 שפתיוב מזמור שירו ליהו"ה שיר חדש פי

הכל ורוח הפה שעולה בו קול ואמירה
 ודבור, זה ו', עורקי הלב הם כמו תילים
 אחר מלבם, וסוד הדבר - אל אשר יהיה
 שמה הרוח ללכת ילכו, כך מתנהגים
 עורקי הלב אל הרוח, הרי לך רוח בלב,
 שיוצא מאזן שמאל של הלב, והיא היתה
 הרוח הצפונית שהפיתה בכנור דוד,
 וברוח הזו הנה מפה בחמשת הנימים של
 הכנור, שהם חמש פנפי ראה, ובקנה

שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ,
 וְעָלָה אֶתְמַר (שם ס ז) הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ, וְאִיהוּ בְּגִלּוֹתָא
 עִם שְׂכִינְתָא, וְאִיהוּ תְּמִיד לָהּ, וְרֹא דְמִלָּה (ישעיה נג
 א) וְזָרַע יי' עַל מִי נִגְלָתָהּ, וּבִיה אֹמְאָה דְּפוּרְקָנָא,
 חֲדָא הוּא דְּכְתִיב (שם ס ב ח) נִשְׁבַּע יי' בְּיָמֵינוּ וּבְזָרַע
 עֵזוֹ, וְעוֹד (רות ג יג) חִי יי' שְׂכְבִי עַד הַבֶּקֶר.

וְאַמְאִי אֶתְקַרֵי זָרוּעַ יי', בְּגִין דְּכַף חֲדָא בִּיה יי',
 חֲמִשׁ אֶצְבָּעָן ה', קְנָה דִּימִינָא דְּאִיהוּ
 דְּרוּעָא ו', כְּתִיב בִּיה ה', וְדָא עֲמוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא
 דְּאֶתְקַשֵּׁר בְּיָמִינָא, לְאַקְמָא בִּיה שְׂכִינְתָא בְּגִלּוֹתָא,
 וּמִשָּׁה דְּאִיהוּ דִּיּוֹקְנָא דְּעֲמוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא, אֶתְמַר
 בִּיה (ישעיה סג יב) מוֹלִיד לְיָמִין מִשָּׁה זָרוּעַ תְּפָאֲרָתוֹ,
 וְאִיהוּ בּוֹקַע מִיָּא דְּאוּרִייתָא לְגַבֵּי זָרַע אֲבָרָהֶם
 דְּאִיהוּ יְמִינָא, לְמַחֲוֵי לִיה שֵׁם עוֹלָם, (דף כח ע"ב)
 וְאֶתְקַשֵּׁר בְּה' דְּאֲבָרָהֶם, דְּאִיהוּ חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי

לשון הקודש

חֲדָא בּוֹ יי' חֲמִשׁ אֶצְבָּעוֹת ה', חֲמִשָּׁה שָׁל
 הַיָּמִין שְׁהוּא הַזָּרוּעַ, ו' הַכְּתָף, בּוֹ ה', וְזֵה
 הַעֲמוּד הָאֶמְצָעִי שְׁנִקְשֵׁר בְּיָמִין, לְהַקִּים
 בּוֹ שְׂכִינָה בְּגִלּוֹתָהּ, וּמִשָּׁה שְׁהוּא הַדְּמוּת
 שֶׁל הַעֲמוּד הָאֶמְצָעִי, נֶאֱמַר בּוֹ (ישעיה סג
 מוֹלִיד לְיָמִין מִשָּׁה זָרוּעַ תְּפָאֲרָתוֹ. וְהוּא
 בּוֹקַע אֶת מִי הַתּוֹרָה לְזָרַע אֲבָרָהֶם,
 שְׁהוּא יָמִין, לְהִיּוֹת לּוֹ שֵׁם עוֹלָם, וְנִקְשֵׁר

נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ, וְעָלָה
 נֶאֱמַר הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ, וְהוּא בְּגִלּוֹתָ עִם
 הַשְּׂכִינָה, וְהוּא תּוֹמֵךְ אוֹתָהּ, וְסוּד הַדְּבָר
 – וְזָרוּעַ יְהוּ"ה עַל מִי נִגְלָתָהּ, וּבּוֹ שְׂבוּעַת
 הַנְּאֻלָּה. וְזֵה שְׂכִינָתוֹ נִשְׁבַּע יְהוּ"ה בְּיָמֵינוּ
 וּבְזָרוּעַ עֵזוֹ, וְעוֹד, חִי יְהוּ"ה שְׂכְבִי עַד
 הַבֶּקֶר.

וְלָמָּה נִקְרְאוֹת זָרוּעַ יְהוּ"ה? מִשּׁוּם שְׂכִיבָה

תורה, ובה אשתלים משה, ומיד דאשתלים
אתגליא עליה ימינא, ודא הוא (ישעיה נג א) וזרוע יי'
על מי נגלתה.

חמשה בנגון, בגון דהאי ניגון סליק מניה
כמה נגינות, עולימן מסטרא
דשמאלא, דמתמן רוח צפון תה נחתא בכנור דוד
והה מנגן מאליו, הדא הוא דכתיב (מלכים ב ג טו) והיה
כנגן המנגן וגומר.

ובמתמן רעמין נפקין, הדא הוא דכתיב (איוב כו יד)
ורעם גבורותיו מי יתבונן, ומתמן (ישעיה כד
יט) רעה התרועעה הארץ בתרועה, מסטרא דמטה
כלפי חסד, מוט התמוטטה ארץ בתקיעה, פור
התפוררה ארץ בשברים, פה הוא זמנא תלת אבתן
מתקשרין בגבורה, ואתעבדו בה תרועה שברים
תקיעה, ובהון רעה התרועעה וגומר, ודא יהא

לשון הקודש

והיה כנגן המנגן וגומר.

ומשם יוצאים רעמים. והו שכתוב ורעם
גבורותיו מי יתבונן, ומשם רעה
התרועעה הארץ בתרועה, מצד של מטה
כלפי חסד, מוט התמוטטה ארץ
בתקיעה, פור התפוררה ארץ בשברים.
באותו זמן שלשת האבות מתקשרים עם
גבורה, ונעשים בה תרועה שברים

בה של אברהם, שהוא חמשה חמשי
תורה, ובה השתלם משה, ומיד
כשהשתלם נגלתה עליו הימין, וזהו
וזרוע יהויה על מי נגלתה.

החמישי בנגון, משום שהנגון הזה
עולות ממנו כמה נגינות, עלמות מצד
השמאל, שמשם רוח צפון היתה יורדת
בכנור דוד והיה מנגן מאליו. והו שכתוב

בסוף יומיא, וכל אתין אלין בארעא דישראל יהון,
בגין דתמן חברון דאבתון תמן קבורים.

שתי תאה הללויה הללויה ודא ה"ו, עליה
אתמר (שמות יב מב) ליל שמורים הוא

לוי, ודא איהו עמודא דאמצעיתא, ורזא
דמלה (ירמיה לא ו) השמיעו הללו, ואמרו הושע יי את
עמך את שארית ישראל, לקיים קרא (מיכה ז טו) בימי
צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.

ורזא דמלה (קהלת א ט) מ"ה ש"היה ה"וה ש"יהיה,

וביה (תהלים לג יד) מ"מכון ש"בתו ה"שגית, בגין
דאיהו דיוקנא דעמודא דאמצעיתא, בההוא זמנא
אתקיים רזא דמתניתין דאמר אוכלין כל ארבע,
ותולין כל חמש דהיינו אלף חמשאה, ושורפין
בתחלת שש דאיהו אלף שתי תאה.

לשון הקודש

צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.
וסוד הדבר - מ"ה ש"היה ה"וה ש"יהיה,
ובו מ"מכון ש"בתו ה"שגית, משום שהוא
הדמות של העמוד האמצעי באותו זמן
מתקיים סוד המשנה שאמר, אוכלין כל
ארבע ותולין כל חמש, שהינו האלף
החמישי, ושורפים בתחלת שש, שהוא
האלף הששי.

תקיעה, ובהם רעה התרועעה וגומר, וזה
יהיה בסוף הימים, וכל האותות הללו
יהיו בארץ ישראל, משום ששם חברון,
ששם קבורים האבות.

הששי הללויה הללויה, וזה ה"ו, עליו
נאמר ליל שמורים הוא ליהו"ה, וזהו
העמוד האמצעי, וסוד הדבר - השמיעו
הללו, ואמרו הושע יהו"ה את עמך את
שארית ישראל, לקיים את הכתוב בימי

וּבְגִין דְּלֹא יִפְרִישׁוּ בֵּין שֵׁשׁ דְּאִיהוּ עֲמוּדָא
דְּאַמְצָעִיתָא, וּבֵין שִׁבְעָ דְּאִיהִי בֵּת זִוְגִיָּה,
צָרִיד לְבַעֲרָא שְׂאֹר וְחִמִּין דְּאִינוּן עֲרַב רַב, דְּלֹא
יִתְחַזְיִין בֵּין שֵׁשׁ דְּאִיהוּ ו', וּבֵין שִׁבְעָ דְּאַתְמַר בְּהַ
שֵׁם קִיט קסד) שִׁבְעָ בַּיּוֹם הַלְּלִיתִּיד, בְּגִין דְּעֲרַב רַב
אַפְרִישׁוּ בֵּין שֵׁשׁ לְשִׁבְעָ בְּמַתַּן תּוֹרָה, כְּמָה דְּאַתְ
אַמַר (שמות לב א) וַיֵּרָא הָעָם כִּי בִשְׁשׁ מִשָּׁה, וְאוֹקְמוּהוּ
בְּשֵׁשׁ, בְּאֵלִין שִׁית שְׁעֵתִין עֲבֵדוּ יַת עֲגָלָא, וְאַפְרִישׁוּ
בֵּין ו"ה דְּאִינוּן שֵׁשׁ לְשִׁבְעָ, הָכִי יִפְרִישׁ לֹון קוּדְשָׁא
בְּרִידָּהּ הוּא בֵּין שֵׁשׁ לְשִׁבְעָ.

דְּבְּגִינֵי־יָהּ הֵן מַצָּה פְּרוּסָה לָחֶם עֲנִי עֲנִי וְדַאי,
וּבְהַהוּא זְמַנָּא תְּהֵא שְׁלִימָה בְּגִוּוֹנָא
דְּחִבְרַתָּה דְּאִיהִי מַצָּה שְׁלִימָה, הָדָא הוּא דְּכְתִיב
(ישעיה ל כו) וְהָיָה אֹר הַלְּבָנָה כְּאֹר הַחֲמָה, וְאַמַּאי הֵן
מַצָּה פְּרוּסָה, בְּגִין דְּאַסְתַּלַּק מִנָּה ו' רַגְלָא דִּילָהּ

לשון הקודש

השעות הללו עשו את העגל, והפרידו
 בין ו"ה, שהם שש לשבע, כך יפריד
 אותם הקדוש ברוך הוא בין שש לשבע.
שפגללם היתה מצה פרוסה לחם עני,
 עני ודאי, ובאותו זמן תהיה שלמה, כמו
 שחברתה שהיא מצה שלמה. והו
 שפגללם ויהיה אור הלבנה כאור החמה,
 ולמה היתה מצה פרוסה? משום

וכדי שלא יפרידו בין שש, שהוא
 העמוד האמצעי, ובין שבע, שהיא בת
 זוג, צריך לבער שאור וחמין, שהם ערב
 רב, שלא יראו בין שש, שהוא ו', ובין
 שבע, שנאמר בה שבע ביום הללתיך,
 משום שערב רב הפרידו בין שש לשבע
 במתן תורה, כמו שנאמר וירא העם כי
 ביש משה, ופרשוהו ביש, ביש

לְמַתְּוֵי בֵּיהּ כְּמַצּוֹתָ, וּמַצָּה פְּרוּסָה אֲשֶׁתְּאַרְתְּ ד',
 וּבְגִין דָּא מַצָּה פְּרוּסָה ד', מַצָּה שְׁלִימָה ה', וּבְגִין
 דָּא אָמְרִין הִלֵּל גָּמּוּר וְהִלֵּל שְׂאִינוּ גָּמּוּר בְּפִסְתָּ,
 לְקַבֵּל מַצָּה שְׁלִימָה וּמַצָּה פְּרוּסָה.

וְאָמְרִין מְרוּר, עַל שֵׁם ו' דְּאֶתְפְּרֵשׁ מִן ה', וְדָא
 גָּרִים לֹזֵן דְּוַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם, אֵיחוּ
 מְרוּר וְאֵיחֵי מָרָה, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (רות א כ) קְרָאן
 לִי מָרָה כִּי הֵמֶר שְׂדִי לִי, בְּעִבּוּדָה קָשָׁה בְּקִשְׂיָא,
 בְּחֶמֶר בְּקַל וְחֶמֶר, בֵּין אוֹמִין דְּעֵלְמָא.

וּכְמָאן גָּרִים דָּא, י' מִן שְׂדִי רְשִׁימוּ דְבְרִית, דִּיִּהִיב
 מִשָּׂה בְּעֶרְב רַב, בְּגִין דָּא נְחִית מִשָּׂה
 מְדַרְגִּיחָה, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (שמות לב ז) לָךְ יָרַד כִּי שָׁחַת
 עִמָּךְ, עִמָּךְ וְלֹא עִמִּי, וְעַל יָדֶיהָ עֲתִידָה שְׂכִינְתָּא
 לִיַּחְדָּא עִם קוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא, בְּגִין דְּאֵיחוּ אֶפְרַיִשׁ

לשון הקודש

מָרָה כִּי הֵמֶר שְׂדִי לִי, בְּעִבּוּדָה קָשָׁה
 בְּקִשְׂיָה, בְּחֶמֶר, בְּקַל וְחֶמֶר, בֵּין אַמּוּת
 הָעוֹלָם.

וּמַי גָּרִים זֶה? י' מִן שְׂדִי, הָרִשָּׁם שֶׁל
 הַבְּרִית, שְׁנָתֵן מִשָּׂה בְּעֶרְב רַב, מִשׁוּם כֶּף
 יָרַד מִשָּׂה מְדַרְגִּיחוֹ. זֶהוּ שְׂכָתוּב לָךְ יָרַד כִּי
 שָׁחַת עִמָּךְ, עִמָּךְ וְלֹא עִמִּי, וְעַל יָדוֹ
 עֲתִידָה הַשְּׂכִינָה לְהִתְיַחַד עִם הַקּוּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא. מִשׁוּם שֶׁהוּא הַפְּרִיד אוֹתָם,

שֶׁהִסְתַּלַּק מִמֶּנָּה ו', הִרְגֵּל שְׁלָה, לְהִיּוֹת בּוֹ
 כְּמוֹ מַצּוֹה, וּמַצָּה פְּרוּסָה נִשְׁאַרָה ד',
 וּמִשׁוּם זֶה מַצָּה פְּרוּסָה ד', מַצָּה שְׁלֵמָה
 ה', וּמִשׁוּם כֶּף אוֹמְרִים הִלֵּל גָּמּוּר וְהִלֵּל
 שְׂאִינוּ גָּמּוּר בְּפִסְתָּ, כְּנֶגֶד מַצָּה שְׁלֵמָה
 וּמַצָּה פְּרוּסָה.

וְאוֹמְרִים מְרוּר, עַל שֵׁם ו' שְׁנִפְרַד מֵה',
 וְזֶה גָּרִים לֵה שְׁוַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם, הוּא
 מְרוּר וְהִיא מָרָה. זֶהוּ שְׂכָתוּב קְרָאן לִי

לוֹן, צָרִיךְ לִיְהִיָּדָא לוֹן, לְתַקְנָא בְּמַה דְּחָאב, קָמוּ
 בְּלָהוּ חֲבָרִיא וְנִשְׁקוּ לֵיה, וְאָמְרוּ אִי לֹא אֲתִינָא
 לְעֵלְמָא אֱלָא לְמִשְׁמַע דָּא דִּי.

שְׂבִיעָאָה בְּנִצּוֹת דְּאִיהוּ נִצַּח יִשְׂרָאֵל, וְעֵלִיָּה
 אֲתִמַּר (שמואל א טו כט) וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֹא
 יִשְׁקַר, וְעֵלִיָּה אֲתִמַּר (תהלים כב א) לְמַנְצַח עַל אֵילַת
 הַשֶּׁחַר, לְמַנְצַח עַל הַשְּׁמִינִית (שם יב א), מָאן שְׁמִינִית
 הוּד, וְאִיהוּ נִצַּח עֵלִיָּה.

תְּמִינָאָה בְּהוֹדָאָה, וּבִיָּה הָוָה מְשַׁבַּח דְּוַד הוּדוּ
 לִי, וְדָא הוּד וְדָאִי, לְמַנְצַח הוּדוּ, בְּהוֹן
 רְמִיזוּן נִצַּח וְהוּד, וְאִינּוּן נְסִין, וּבִיָּה שַׁבַּח מֹשֶׁה אֶז,
 הָדָא הוּא דְכָתִיב (שמות טו א) אֶז יִשִּׁיר מֹשֶׁה, בְּגִין
 דְּאִיהוּ הוּד דִּיהִיב לְמֹשֶׁה, (ישעיה נח ז) אֶז תִּקְרָא וַיִּי
 יַעֲנֶה, וְאִיהוּ תְּמִנָּא יוֹמִין דְּמִילָה, וּבִתְרִיָּה בְּרִית
 דְּאִיהוּ יְסוּד צְדִיקָא דְעֵלְמָא, וּבִיָּה אֲתַגְלִיא י' (דף כט

לשון הקודש

והוא נצח עליה.

הַשְּׁמִינִי בְּהוֹדָאָה, וּבוּ הָוָה מְשַׁבַּח דְּוַד
 הוּדוּ לִיהוּ"ה, וְזֶה הוּד וְדָאִי, לְמַנְצַח הוּדוּ,
 בְּהֵם רְמִיזוּם נִצַּח וְהוּד, וְהֵם נְסִים, וּבוּ
 שַׁבַּח מֹשֶׁה אֶז, זְהוּ שְׁבַתוּב אֶז יִשִּׁיר
 מֹשֶׁה, מְשׁוּם שְׁהוּא הוּד שְׁנַתֵּן לְמֹשֶׁה, אֶז
 תִּקְרָא וִיהוּ"ה יַעֲנֶה, וְהוּא שְׁמוֹנָה יָמֵי
 מִילָה, וְאַחֲרֵי בְרִית שְׁהוּא יְסוּד צְדִיק

הוּא צָרִיךְ לִיְהִיָּדָא אוֹתָם, לְתַקְנָא בְּמַה
 שְׁחָטָא. קָמוּ כָּל הַחֲבָרִים וְנִשְׁקוּ אוֹתוּ,
 וְאָמְרוּ: אִם לֹא בָּאֵנוּ לְעוֹלָם אֱלָא לְשִׁמְעַ
 אֵת זֶה - דִּי.

הַשְּׂבִיעִי בְּנִצּוֹת, שְׁהוּא נִצַּח יִשְׂרָאֵל,
 וְעֵלִיָּה נְאָמַר וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר,
 וְעֵלִיָּה נְאָמַר לְמַנְצַח עַל אֵילַת הַשֶּׁחַר,
 לְמַנְצַח עַל הַשְּׁמִינִית. מִי הַשְּׁמִינִית? הוּד,

דְּמִילָהּ, עֲשִׂירָאָה לַעֲשֵׂר סְפִירָן, וְאִיהוּ הוּד
 תְּמַנְיָא יוֹמֵי דְחֲנוּכָה, לְאַרְבַּעָה וְעֶשְׂרִין יוֹמִין,
 דְּאִינוּן בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, וּמִיד
 דְּעִלָּה זֵית טָרַף בְּפִיָּה, שְׂרִיא כ"ה עַל יִשְׂרָאֵל בְּכ"ה
 בְּכַסְלֹו, וְאַלִּין אִינוּן כ"ה אַתְּוֹן דִּיחֻדָּא, דְּאִינוּן
 שְׂמַע יִשְׂרָאֵל וְגוֹמַר, וְדָא אִיהוּ חֲנוּכָּה חֲנִי כ"ה.

אַבְל נְצַח אַתְּמַר בִּיה (בראשית ח ד) וַתֵּנַח הַתִּיבָה
 בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי, בְּגִין דְּנְצַח בִּיה רְמִיז נַח
 צְדִיק, וּבִיה וְהַפִּים גָּבְרוּ מְאֹד (שם ז יט), כִּד לָא נְטַרִין
 יִשְׂרָאֵל בְּרִית מִלָּה מִתְּנַבְּרִין אוֹמְרִין דְּעִלְמָא דְּאִינוּן
 הַפִּים הַזֵּידוּנִים, וְכִד נְטַרִין לִיה אַתְּמַר בְּהוּן (שם ח ה)
 וְהַפִּים הָיוּ הַלּוֹךְ וְחָסוֹר, עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי דָּא י'
 דְּמִילָהּ, דְּאִיהוּ מַלְכוּת, עֲשִׂירָאָה לַעֲשֵׂר סְפִירָן.

לשון הקודש

השביעי, משום שנצח בו רמזו נח צדיק,
 ובו והפּים גָּבְרוּ מְאֹד, כְּשֵׁלָא שׁוּמְרִים
 יִשְׂרָאֵל בְּרִית מִלָּה, מִתְּנַבְּרִים אַמּוֹת
 הָעוֹלָם, שְׁהֵם הַפִּים הַזֵּידוּנִים,
 וּכְשֵׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ, נְאָמַר בְּהֵם וְהַפִּים
 הָיוּ הַלּוֹךְ וְחָסוֹר, עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי, זֶה
 י' שֵׁל מִלָּה, שְׁהִיא מַלְכוּת, הָעֲשִׂירִית
 לַעֲשֵׂר סְפִירוֹת.

העולם, ובו התנגלה י' של מילה, עשירי
 לעשר ספירות, וההוד הוא שמונה ימי
 החנכה, לארבעה ועשרים ימים, שהם
 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד,
 ומיד שעלה זית טָרַף בְּפִיָּה, שוּרָה כ"ה
 עַל יִשְׂרָאֵל בְּכ"ה בְּכַסְלֹו, וְאַלּוּ הֵם כ"ה
 אוֹתוֹת הַיְחוּד, שְׁהֵם שְׂמַע יִשְׂרָאֵל
 וְגוֹמַר, וְזֶה הוּא חֲנוּכָּה, חֲנִי כ"ה.

אַבְל בְּנְצַח נְאָמַר וַתֵּנַח הַתִּבָּה בַּחֹדֶשׁ

וַיַּעֲקֹב בְּהָיָא יִרְכָּא אֶתְמַר בֵּיה (שם לב לב) וְהוּא
 צוֹלַע עַל יִרְכּוֹ, דְּפָרַח מִיָּה י', וְאַשְׁתָּאֵר
 עָקֵב, וְרָזָא דְמִלָּה הוּא יְשׁוּפְדָּ רֵאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפְנֵוּ
 עָקֵב (שם ג טו), כִּד אֲשַׁתְּלִימַת סוּפָה בִּירְדָּ דִילָה,
 אֶתְמַר בְּיַעֲקֹב (שם לג יח) וַיָּבֵא יַעֲקֹב שָׁלֵם, וַיַּעֲקֹב וַדָּאִי
 אִיהוּ דִיִּזְקֵנָא דְעַמּוּדָא דְאֶמְצַעִיתָא מִסְטָרָא דְלִבְרָ,
 וְהָא מִשָּׁה תַמְן הָוָה, אֶלָּא מִסְטָרָא דְלִגְנָאוּ הָוָה, דָּא
 מְגוּפָא, וַדָּא מְנַשְׁמַתָּא, וּבְגִין דָּא תִרִין יִרְכִין
 דְעַמּוּדָא דְאֶמְצַעִיתָא שְׁלִים אִינוּן נְצַח וְהוּד.

וּמְתִי יְהִיָּה עַמּוּדָא דְאֶמְצַעִיתָא שְׁלִים, כִּד
 אֶתְחַבֵּר בְּשִׁכְנֵינָתָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב (שם יז)
 וַיַּעֲקֹב נָסַע סְכָתָה וַיָּבֵן לוֹ בַּיִת, הָדָא הוּא דְכָתִיב
 (שם ב כב) וַיָּבֵן יִי' אֱלֹהִים אֶת הַצֵּלַע, בְּהָהוּא זְמַנָּא
 דְאֶתְחַבֵּר עִמָּה, וַיָּבֵא יַעֲקֹב שָׁלֵם (שם לג יח), בְּהָהוּא
 זְמַנָּא תְּהָא סוּפָה שְׁלִימַתָּא, כִּזֵּי ה"ם, יֵאֵהְדוּנָה י'.

לשון הקודש

מהגורף - וזה מהנשמה, ומשום זה שתי
 הירכים של העמוד האמצעי שלם הם
 נצח והוד.

ומתי יהיה העמוד האמצעי שלם?
 בשמתחבר עם השכינה. והו שכתוב
 ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית. והו
 שכתוב ויבן יהוה אלהים את הצלע.
 באותו זמן שהתחבר עמה, ויבא יעקב

ויעקב באותה ירד נאמר בו, והוא צולע
 על ירכו, שפרכה ממנו י', ונשאר עקב,
 וסוד הדבר - הוא ישופד ראש ואתה
 תשופנו עקב. כשנשלמה סכה בירד
 שלה, נאמר ביעקב ויבא יעקב שלם,
 ויעקב הוא ודאי דמותו של העמוד
 האמצעי מעד החיצוני, והרי משה היה
 שם, אלא מהעד שלפנים הוא היה, זה

קָם רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, אָבָא אָבָא, אִמָּאי אֶתְמַר
 בְּיוֹמָא קַדְמָאָה דְּסַבּוֹת, וְלִקְחַתְּם לָכֶם בְּיוֹם
 הָרֵאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר ^(ויקרא כג ג), אָמַר לִיהּ פְּרִי מָאֵנִי
 קָרְבָּא בִּימִינָא נְטֻלִין לֹון, וּבְאַלִּין מָאֵנִי קָרְבָּא אִינוּן
 יִשְׂרָאֵל רְשִׁימִין דְּנַצְחִין דִּינָא, מְתַל לְמַלְכָּא דְּחַוָּה
 לִיהּ דִּינָא וּקְרָבָא בְּשַׁבְּעִין אִימִין, וְלֹא הוּוּ יַדְעִין
 מָאן נַצַּח דִּינָא, וְשָׂאֲלִין לִיהּ מָאן נַצַּח דִּינָא אָמַר
 תְּסַתְּבִלוּן בְּאַלִּין דְּרְשִׁימִין בְּמָאֵנִי קָרְבָּא בְּיַדֵּיהוּ,
 וְתַנְדְּעוּן מָאן נַצַּח דִּינָא, וְלִקְחַתְּם לָכֶם בְּיוֹם
 הָרֵאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר דָּא אֶתְרוּג, דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא,
 לְבָא, דְּאִיהוּ עֶקְרָא דְּכָל אֲבָרִין דְּגוּפָא, דְּאִינוּן תְּלַת
 הַדְּסִים, וְלוּלָב וְתַרִּי בְּדֵי עֶרְבָה, לְבָא בְּאַמְצַעִיתָא,
 וְאֲבָרִין סְחֹר סְחֹר לִיהּ, וּבְגִין דָּא אֶתְרוּג דָּא
 שְׂכִינְתָּא, וְהִכִּי אוּקְמוּהָ מְאִרֵי מִתְנִיתִין, אִי נְטֻלָּה

 לשון הקודש

מי נצח בדין. ושואלים אותו, מי נצח
 בדין? אמר, תסתכלו באלו שרשומים
 עם פלי קרב בידיהם ותדעו מי נצח
 בדין. ולקחתם לכם ביום הראשון פרי
 עץ הדר, זה אתרוג, שהיא שכינה, הלב,
 שהוא העקר של כל האיברים של הגוף,
 שהם שלשה הדסים, ולולב, ושני בדי
 ערבה. הלב באמצע, והאיברים סביב
 סביב לו. ומשום כך אתרוג זו שכינה,

באותו זמן תהיה הסכה שלמה,
 כ"ו ה"ס, יאהדונה"י.

קם רבי אלעזר ואמר: אבא אבא, למה
 נאמר ביום הראשון של סבות, ולקחתם
 לכם ביום הראשון פרי עץ הדר? אמר
 לו: בני, את פלי הקרב נטלים בימין,
 ובפלי הקרב הללו רשומים ישראל
 שמנצחים בדין. משל למלך שהיה לו דין
 וקרב עם שבעים אמות, ולא היו יודעים

בוֹכְנָתוֹ, וְאִי עָלָה חֲזוּיַת עַל רֹבּוֹ, פֶּסוּל, בְּגִין דְּאִיהוּ
 דָּמִי לְשִׁכְנֵתָא, דְּאִתְמַר בָּהּ (שיר ד ז) בְּלָךְ יָפָה רַעֲיַתִּי
 וּמוּם אִין בְּךְ.

כַּפַּת תְּמָרִים דָּא לולב, וְעֵלְיָה אִתְמַר נַפְרָצוּ עֲלֵיו
 פֶּסוּל, בְּגִין דְּדָא אִיהוּ מְקַצֵּץ בְּנִטְיַעוֹת, מָאן
 דְּמְבָרַךְ עָלָה בִּיזְמָא קַדְמָאָה דְּסָבוֹת, בְּגִין דְּאִיהוּ
 קְשׁוּרָא וַיְחֻדָּא דְכֻלָּא, ח"י עֲלָמִין, דְּאִיהוּ לְקַבֵּל ח"י
 חוּלְיִין דְּשִׁדְרָה, וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין,
 לולב דּוּמָה לְשִׁדְרָה, וְרֹזָא דְלולב צְדִיק בְּתִמְרָה
 יִפְרָח, וְדָא אִיהוּ (דה"י א כט יא) כִּי כָל בְּשָׂמִים וּבְאֲרָץ,
 וְתִרְגָּם אֲנִקְלוּם דְּאֶחִיד בְּשָׂמִיא וּבְאֲרֵעָא.

וְצָרִיךְ לְנַעֲנֵעָא ח"י נַעֲנוּעִין בְּשִׁית סְטָרִין, דְּאִינוּן
 חוּתָם מְזַרְחָ בִּיה"ו וכו', שִׁית הַיּוֹי"ת דְּאִית
 בְּחוּן תְּמִנֵי סְרִי אֲתוּוּן, וּבְלָהוּ רְמִיזוּן בְּסִפְרָ יְצִירָה

לשון הקודש

הכל, ח"י העולמים, שהוא כנגד שמונה
 עשרה חליות של השדרה, ומשום זה
 פרשוהו בעלי המשנה, לולב דומה
 לשדרה, וסוד הלולב - צדיק בתמר
 יפרח, וזהו כי כל בשמים ובארץ, ותרגם
 אונקלוס שאהו בשמים ובארץ.

וְצָרִיךְ לְנַעֲנֵעָא שְׂמוּנָה עֶשֶׂר נַעֲנוּעִים
 לְשִׁשָּׁה צְדָדִים, שְׁהֵם חוּתָם מְזַרְחָ בִּיה"ו

וכך פרשוהו בעלי המשנה, אם נטלה
 בוֹכְנָתוֹ וְאִם עָלָה חֲזוּיַת עַל רֹבּוֹ, פֶּסוּל,
 משום שהוא דומה לשכנתא, שנאמר בה
 בְּלָךְ יָפָה רַעֲיַתִּי וּמוּם אִין בְּךְ.

כַּפַּת תְּמָרִים זֶה לולב, וְעֲלֵיו נֶאֱמַר
 נַפְרָצוּ עֲלֵיו פֶּסוּל, משום שזה הוא מקצץ
 בנטיעות, מי שמברך עליו ביום ראשון
 של סבות, משום שהוא קשור ויחוד של

בְּשִׁית סְטָרִין, וְהָכִי אִוְקְמוּהוּ מְאִירֵי מִתְנִיתִין, מוֹלִיד
וּמְבִיא לְמָאן דְּאַרְבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם דִּילִיָּה, מַעְלָה
וּמוֹרִיד לְמָאן דְּשָׁמַיָּא וְאַרְעָא דִּילִיָּה.

תַּלְתָּת הַדְּפִין גּוּף וּתְרִין דְּרוּעִין, וְאִינוּן לְקַבֵּל עֵינָא
וּכְנַפֵּי עֵינָא, תְּרֵי בִּדֵי עַרְבוֹת לְקַבֵּל תְּרִין
שׁוֹקִין, וְלְקַבֵּל תְּרִין שַׁפּוֹן, וְכַד אִינוּן בְּלָהוּ אֲגוּדָה
חָדָא בְּלוּלָב דְּאִיָּהוּ שְׁדָרָה, מַה פְּתִיב (שִׁיר הַשִּׁירִים ז ט)
אֲמַרְתִּי אַעְלָה בְּתַמָּר, א' אֲתָרוּג ע' עַרְבָּה ל' לֹוּלָב
ה' הַדָּס, בְּלָהוּ אֲתַעְבִּידוּ לְקַבֵּל אַרְבַּע מִינִין
דְּמַרְכְּבָתָא, הָרוּכַב בְּהוֹן אִיָּהוּ יְהוּ"ה (דף כט ע"ב) וְצָרִיד
לְסַדְרָא בְּהוֹן בְּהַקְפָּה, בְּגוּוּנָא דְּמוֹזְבַת, וְלְמָאן לְגִן,
דְּאֲתַנְטְעוּ אֵלִין נְטִיעִין בֵּיהּ, וְרָזָא דְּמִלָּה נְקֻבָּה
תְּסוּבַב גְּבַר (יִרְמִיָּה לֹא כֹא), נְקֻבָּה נ' מִן גִּן, גְּבַר ג' מִן
גִּן, גִּן הוּא כְּלִיל תַּלְתָּת וְחַמְשִׁין סְדָרִין דְּאֲוִרִיתָא

לשון הקודש

וכו', שש הויות שיש בהם שמונה עשרה
אותיות, וכלם רמוזים בספר יצירה
בששה צדדים, וכך פרשוהו בעלי
המשנה, מוליד ומביא למי שארבע
רוחות העולם שלו, מעלה ומוריד למי
ששמים וארץ שלו.
שלשה הדסים – גוף עם שתי זרועות,
והם כנגד העין וכנפי העין, שני בדי
ערבות כנגד שתי שוקים וכנגד שתי

שפתים, וכשהם כלם אנדה אחת עם
לולב, שהוא שדרה, מה פתוב? אמרתי
אעלה בתמר. א' אתרוג, ע' ערבה, ל'
לולב, ה' הדס. כלם נעשים כנגד ארבעת
מיני המרכבה, הרוכב בהם הוא יהו"ה,
וצריך לסדר בהם בהקפה, כמו המזבח,
ולמי? לגן שנגנטעו בו הנטיעות הקלוג,
וסוד הדבר – נקבה תסובב גבר, נקבה
ג' מן גן, גבר ג' מן גן. ג' מן גן הוא כולל

דְּבַכְתָּב, וְשַׁבַּע יוֹמִין דְּסוּכּוֹת, הָא שְׁתִּין לְקַבֵּל
שְׁתִּין מִסְכָּתוֹת.

שְׁמִינֵי עֶצְרַת חַג בְּפִנֵי עֲצֻמוֹ, בִּיה נְבִיעוּ
דְּאוּרִיתָא, לְאַשְׁקָאָה אֵילָנָא, דְּאִיהוּ נְטוּעַ
בְּגִן, וְשָׂרְשׁוּי וְעַנְפּוּי אִיהוּ, בְּגִוּוּנָא דְּחוּג הָאָרְצִין (ישעיה
מ כב), דְּכָל חֲגִין מִתְחַגְגִין בָּהּ.

תְּשִׁיעָאָה בְּרָנָה וְדָא אִיהוּ רַנְנוּ צְדִיקִים בֵּינֵי
(תהלים לג א), וְדָא דְרָנָא דְּצְדִיק ח"י עַלְמִין,
מִתְמָן רָנָה, וּבִיה פּוּרְקָנָא, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב (ירמיה
כג ה) צָמַח צְדִיק, (זכריה ו יב) וּמִתְחַתָּיו יִצְמַח, מִתְחַתָּיו
וְדָא, הֵהוּא דְּאִיהוּ עֲשִׂירִית לְכֻלָּא, וְצְדִיק נְטִיל
מִשְׁמָאלָא, וְעַמּוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא מִימִנָא, הֲדָא הוּא
דְּכְתִיב (דברים לג ב) מִימִינוֹ אֵשׁ דָּת לָמוּ.

בְּהֵהוּא זְמָנָא דִּיהוּן תְּרִין שְׁמָהן בְּחָדָא, אֲתַעְרָא
בְּרַתָּא דְּמִלְכָא, בְּשִׁיר הַשִּׁירִים וּמְשָׁלִי

לשון הקודש

ביהו"ה, וזו דרננת צדיק ח"י העולמים,
משם רנה, ובו הנאלה. זהו שפכתוב (ירמיה
כג ה) צמח צדיק ומתחתיו יצמח, מתחתיו
ודאי, אותה שהיא עשירית לכל, וצדיק
נטיל משמאל, והעמוד האמצעי מין.
זהו שפכתוב מימינו אש דת למו.

באותו זמן שיהיו שני השמות כאחד,
מתעוררת בת המלך בשיר השירים

שְׁלֹשָׁה וּחֲמִשִּׁים סְדָרִים שֶׁל תּוֹרָה
שְׁבַכְתָּב, וְשַׁבַּעַת יְמֵי סְפוֹת - הָרִי
שָׁשִׁים, בְּנִגּוּד שָׁשִׁים מִסְכָּתוֹת.

שְׁמִינֵי עֶצְרַת חַג בְּפִנֵי עֲצֻמוֹ, בּוּ נְבִיעַת
הַתּוֹרָה, לְהַשְׁקוֹת אֶת הָאֵילָן שֶׁהוּא נְטוּעַ
בְּגִן, וְשָׂרְשׁוּי וְעַנְפּוּי הוּא כְּמוֹ חוּג הָאָרְצִין,
שְׁכָל הַחֲגִים נְחַגְגִים בּוּ.

הַתְּשִׁיעִי בְּרָנָה, וְהוּוּ רַנְנוּ צְדִיקִים

וְקַהֲלֵת, דְּאִינוּן (מ"א ה יב) שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מְשָׁל, תְּלַת
 יוּדִין, דְּאִינוּן תְּלַת טַפִּין דְּמוּחָא, דְּנַחְתִּין מִן י', וְלֹאן
 אַתְּמַשְׁכוּ לְגַבֵּי צַדִּיק, דְּאִיהוּ קִשְׁתַּת הַבְּרִית וּמַה דְּהוּהָ
 קָטָן אַתְּעֵבִיד גְּדוּל, וְרוּא דְּמַלְחָה שׁוּפְרָה הוּלְדָּה פְּזוּר
 גְּדוּל, מְתִי יְהִיא זְרִיק חִין בְּדִיוֹקְנָא דָּא. ٥.

פְּתַח רַבֵּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, עֲלָאִין אַתְּתַקְנוּ וְאַזְדְּרוּ
 בְּמַאֲנֵי קַרְבָּא לְגַבֵּי חוּיָא, דְּאִיהוּ מְקַנְנָא
 בְּטוּרִין רַבְרַבִּין, וְאִיהוּ קְטִיל לְאָדָם קַדְמָאָה, וְלְכָל
 דְּרִין דְּהוּוּ אַבְתְּרִיה, וּבְגִין דָּא פְּרוּזָא נְפִיק בְּכָל
 יוּמָא, מָאן דְּקְטִיל תְּהוּוּא חוּיָא דְּאִיהוּ מְקַנְנָא
 בְּטוּרִין רַבְרַבִּין, יְהִבִּין לִיהּ בְּרַתָּא דְּמַלְכָּא, דְּאִיהִי
 צְלוּתָא, דִּיתִיב עַל מַגְדָּלָא, דְּאַתְמַר בָּהּ (משלי יח י)
 מַגְדָּל עֵז שֵׁם יִי בּוּ יְרוּץ צַדִּיק וְנִשְׁגָב.

לשון הקודש

שהוא מקנן בהרים הגדולים, והוא הרג
 את אדם הראשון, ואת כל הדורות שהיו
 אחריו, ומשום זה הכרוז יוצא בכל יום:
 מי שהורג את אותו הנחש שמקנן
 בהרים הגדולים, נותנים לו את פת
 המלך, שהיא תפלה, שיושב על המגדל,
 שנאמר בה מגדל עז שם יהוה בו ירוץ
 צדיק ונשגב.

ומשלי וקהלת, שהם שלשת אלפים
 משל, שלש יודין, שהן שלש טפות
 המת, שיורדות מן י'. ולאן נמשכו? אל
 הצדיק שהוא קשת הברית, ומה שהיה
 קטן נעשה גדול, וסוד הדבר – שופר
 הולך פזר גדול. מתי יהיה זורק חין
 בדיוקן זה.

פְּתַח רַבֵּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: עֲלִיוּנִים,
 הַתְּקַנּוּ וְהַזְדְּרוּ בְּכָלֵי קָרֵב אֶל הַנְּחֻשׁ,

אֲדַהְכִי הָא רַעֲיָא מְהִימְנָא קָא אָתִי, בְּכַמְה
 עֲאֲנִין וְתוֹרִין וְאִמְרִין, וְחוּטְרָא בִידֵיהּ,
 סָלִיק עֵינֵיהּ לְמַגְדָּלָא, וְחַמָּא חַד פֵּר נֶשׁ עוֹלִימָא
 צַדִּיק שְׁמִיהּ, דְּהָוָה יְתִיב עַל מַגְדָּלָא, קִשְׁתָּא בִידוּי,
 וְהָוָה זָרִיק חַצִּים לְגַבֵּי חוּיָא, וְדָא אִיהוּ פְּזֵר גְּדוּל,
 וְחוּיָא לָא הָוָה חָשִׁיב לֹון.

וְקִשְׁתָּא אִיהוּ לִישְׁנָא דְפּוּמָא, אֲנּוּזָא דְקִשְׁתָּא
 דְפּוּמָא, חוּט חַשְׁנֵי חוּט שְׁל קִשְׁתָּא, דְּבִיהּ
 הָוָה צַדִּיק זָרִיק חַצִּין, דְּאִינּוּן מְלוּלִין דְּעָלוּתָא, לְגַבֵּי
 חוּיָא, וְחוּיָא לָא הָוָה חָשִׁיב לֹון, וְלֹאוּ בְּגִין חֲלִישׁוֹ
 דְּצַדִּיק חַי עֲלָמִין, אֶלָּא בְּגִין חֲלִישׁוֹ דְּהָוָה זָרִיק
 לֹון דְּאִיהוּ צַדִּיק דְּלִתְתָּא מְנִיהּ, כִּד לֹאוּ אִיהוּ
 שְׁלִים, וּבְגִין דָּא לָא חָשִׁיב לֹון.

עַד דְּאָתָּא רַעֲיָא מְהִימְנָא, וְנָטִיל חִין חַד וְזָרִיק
 לְגַבֵּיהּ, דָּא פִתֵּר דָּא בְּעָלוּתֵיהּ, (שם ז כג) עַד

לשון הקודש

הצדיק זורק חצים, שהם דברי תפלה,
 אל הנחש, והנחש לא היה מחשיב
 אותם, ולא בגלל חלשתו של אותו צדיק
 חיי העולמים, אלא בגלל חלשתו של
 אותו שזרק אותם, שהוא הצדיק שלמטה
 ממנו, כשאינו שלם, ומשום כך לא
 החשיב אותם.

עד שבא רועה הנאמן ונטל חין אחד

פינתים בא הרועה הנאמן בכמה צאן
 ושזורים ותנשמים, ומטה בידו, העלה עיניו
 למגדל, וראה איש אחד, עלם צדיק
 שמו, שהיה יושב על המגדל, וקשת
 בידו, והיה זורק חצים לנחש, והוּ פְּזֵר
 גדול, והנחש לא היה מחשיב אותם.

והקשת היא לשון הפה, אגוז הקשת של
 הפה חוט השני, חוט של קשת, שבו היה

יִפְלַח חֵץ כְּבִדּוֹ דְחוּנָא, דְאִיהוּ סַמְא"ל אֵל אַחַר,
 דְתַמָּן יְסוּדִיהּ וְעַקְרִיהּ, וּבְגִין דָּא הַכְּבִד כּוּעֵס, בְּמַאי
 כּוּעֵס, בְּמָרָה דְאִיהִי דְבוּקָה בִּיהּ, וְדָא סַם הַמּוֹת
 נוֹקְבָא דִילִיהּ, וְזַנְבָא דִילִיהּ יוֹתֶרֶת הַכְּבִד, יוֹתֶרֶת
 אֶתְקַרִיאת, דְבַתָּר דְעַבִּידַת נְאוּפִין יְהִיבַת שְׂיִוְרִין
 לְבַעֲלָהּ, וְזַנְבָא אִיהִי שְׂפַחָה דִילִיהּ, בְּמָרָה כְּעִיס,
 וּבְזַנְבָא קָטִיל, מָרָה אִיהִי פְרִצוּף דִילִיהּ, יוֹתֶרֶת זַנְב
 דִילִיהּ, בְּגוּוּנָא דְאָדָם, דְעַבִּיד לִיהּ פְרִצוּף וּלְבַתָּר
 זַנְב, דְהֵאֵי אָדָם רַע אֶתְקַרִי, וְדָא בְּגוּוּנָא דְדָא, דָּא
 אָדָם דְאֶתְנַטִּיל מֵאִילָנָא דְחַיִי, וְדָא אָדָם דְאֶתְנַטִּיל
 מֵאִילָנָא דְמוֹתָא.

לְבַתָּר דְיִפְלַח חֵץ כְּבִדּוֹ, זְרַע יוֹרָה כַּחֲזֵן לְגַבִּי
 כְּלָה, יו"ד זְרַע דְאֶתְמַשֵּׁךְ מִיְנִיהּ וְדָא ז',
 וְאֶתְמַר בָּהּ (שְׂמוּאֵל א ב כ) לְשַׁלַּח לִי לְמַטְרָה, וְדָא בַת

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

שְׁלוֹ, בְּמָרָה כּוּעֵס, וּבְזַנְב הוֹרֵג. הַמָּרָה
 הִיא הַפְרִצוּף שְׁלוֹ, הַיּוֹתֶרֶת - זַנְב שְׁלוֹ,
 כְּמוֹ שְׂאָדָם שְׁעָשָׂה לוֹ פְרִצוּף וְאַחַר כֵּן
 זַנְב, שְׂהָאָדָם הַזֶּה נִקְרָא רַע, וְזֶה כְּמוֹ זֶה,
 זֶה אָדָם הָרָאשׁוֹן שְׁנַטֵּל מֵעֵץ הַחַיִּים, וְזֶה
 אָדָם שְׁנַטֵּל מֵעֵץ הַמּוֹת.

אַחַר שְׂיִפְלַח חֵץ כְּבִדּוֹ, זְרַע יוֹרָה כַּחֲזֵן
 לְגַבִּי כְּלָה, יו"ד זְרַע שְׁנַמְשֵׁךְ מִמֶּנּוּ, וְזֶה ז',

וְזַרְק אֵלָיו זֶה אַחַר זֶה בַתְּפִלְתּוֹ. עַד יִפְלַח
 חֵץ כְּבִדּוֹ, שֶׁל הַנְּחָשׁ, שְׂהוּא סַמְא"ל אֵל
 אַחַר, שְׂשֵׁם יְסוּדוֹ וְעַקְרוֹ, וּמִשׁוּם כֵּן
 הַכְּבִד כּוּעֵס. בְּמָה הוּא כּוּעֵס? בְּמָרָה
 שְׂהִיא דְבוּקָה בּוֹ, וְזֶה סַם הַמּוֹת, הַנִּקְבָּה
 שְׁלוֹ. הַזַּנְב שְׁלוֹ יוֹתֶרֶת הַכְּבִד, נִקְרָאת
 יוֹתֶרֶת, שְׂאַחַר שְׁעָשָׂתָה נְאוּפִין הִיא
 נוֹתֶנֶת שִׁירִים לְבַעֲלָהּ, וְהַזַּנְב הִיא שְׂפַחָה

עין, בית קבול לזרע דאיהו ז' ודאי, מאי מטרה,
 דא ירח בן יומו, סיחרא קדישא, מטרה איהי
 ודאי לבת עין, נקודה זעירא מלגיו, לגבה הוה
 ש"לח חצים ברחימו דעינין, מטרה ודאי שכינתא,
 דאיהי אגנית על ישראל מחויא בישא סמא"ל.

ולמאן (דף 2 ע"א) דאיהי אגנית עליה, אהמר ביה
 (תהלים צא ה) לא תירא מפחד לילה מחץ
 יעוף יומם, באברתו יסוף לך, דא אבר מן החי,
 צדיק, ותחת בנפיו תחסה, אינון ה"ה, דאת ז' איהו
 אברתו כלול י"ו, גופא דיליה ו', רישא דיליה י',
 גרפוי ה"ה, ובגין דא ותחת בנפיו תחסה צנה
 וסוחרה אמתו, צנה וסוחרה שכינתא עלאה
 ותתאה, אמתו דא עמודא דאמצעיתא, רישא
 דיליה חכמה עלאה, צדיק איהו בצלמו פדמותו,

לשון הקודש

ונאמר בה לשלח לי למטרה, וזו בת עין,
 בית קבול לזרע שהוא ז' ודאי, מה זה
 מטרה? זה ירח בן יומו, הלכנה
 הקדושה, מטרה היא ודאי לבת עין,
 נקדה קטנה מבפנים, אליה הוא שולח
 חצים באהבת העינים, מטרה ודאי
 השכינה, שהיא מנגה על ישראל
 מהנחש הרע סמא"ל.
 ולמי שהיא מנגה עליו, נאמר בו לא

תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם,
 באברתו יסוף לך, זה איבר מן החי,
 צדיק, ותחת בנפיו תחסה, הם ה"ה,
 שאות ז' היא אברתו כלול י"ו, הגוף שלו
 ו', הראש שלו י', בנפיו ה"ה, ומשום זה
 ותחת בנפיו תחסה צנה וסוחרה אמתו.
 צנה וסוחרה שכינה עליונה ותחתונה,
 אמתו זה העמוד האמצעי, הראש שלו
 חכמה העליונה, הצדיק הוא בצלמו

זכאה איהו מאן דנטיר ברית מילה, ואורייתא
 דאיהו עמודא דאמצעיתא, דתרוניהו מגינין עליה,
 חד בעלמא דא, וחד בעלמא דאתי.

תקונא ארביסר

בראשית, עלה אתמר (שמות כג יט) ראשית בכורי
 אדמתך תביא בית יי' אלהיך, לא
 תבשל גדי בחלב אמו, תא חזי חכמה עלאה עלה
 אתמר (שם יג כ) קדש לי כל בכר, דכל בכורים על
 שמה אתקריאו, ושכינתא מתמן אתקריאת בכורה,
 חכמה ודאי עלה אתמר (יחזקאל מד ל) ראשית כל
 בכורי כל, וכרא פוכרא דילה קדמאה דכלא דא
 ו' עמודא דאמצעיתא.

בכורי אדמתך תרי סמכי קשוט, מאי אדמתך
שכינתא תתאה, ואנון כל בכורי כל

לשון הקודש

החכמה העליונה, עליה נאמר קדש לי
 כל בכר, שכל הבכורים נקראו על שמה,
 והשכינה נקראת משם בכורה, חכמה
 ודאי, עליה נאמר ראשית כל בכורי כל,
 ובנה בכורה הראשון של הכל, זהו ו'
 העמוד האמצעי.

בכורי אדמתך, שני עמודי אמת. מה זה
 אדמתך? שכינה תחתונה, והם כל

כדמותו, אשרי הוא מי ששומר ברית
 מילה, והתורה, שהיא העמוד האמצעי,
 ששניהם מגנים עליו, אחד בעולם הזה
 ואחד בעולם הבא.

תקון ארבעה עשר

בראשית, עליה נאמר ראשית בכורי
אדמתך תביא בית יהוה אלהיך, לא
תבשל גדי בחלב אמו. בא וראה,

מִסְטָרָא דְצַדִּיק דְאִיהוּ כָּל, וְשְׂכִינְתָּא אִיהִי אֶרְעָא
 דְּבִיהַ גְּדֻלִין וְצַמְחִין אֶלְנִין, דְּעֵלָה אֶתְמַר (ירמיהו כג ה)
 צַמַח צַדִּיק, דְאִיהוּ עֵץ פְּרִי, אֵילָנָא רַבָּא וְתַקִּיף
 עֲמוּדָא דְאֶמְצָעִיתָא, עֲשֻׁבִין וְדִשְׁאִין דְאֵינוּן תְּלַמִּידֵי
 חֲכָמִים מִתַּמָּן צַמְחִין בְּגוּן, בְּגִין דְאִיהִי אֶזְרִייתָא
 דְּבַעַל פֶּה.

וּמָאן אֲשֶׁקִי וְרוּי (נ"א ורבי) בָּה אֶלְנִין וְעֲשֻׁבִין
 וְדִשְׁאִין, מַעֲנַן גְּנִים, דְאִיהִי חֲכָמָה רֵאשִׁית
 כָּל בְּבוּרֵי כָּל, וּמָאן נִפְקָא מַעֲנָא דְמִיָּא, מִבֵּית
 יי', הָדָא הוּא דְכָתִיב (יואל ד יח) וּמַעֲנַן מִבֵּית יי' יֵצֵא,
 וּבְגִין דָּא (שמות כג יט) רֵאשִׁית בְּבוּרֵי אֶדְמַתָּךְ תִּבְיָא
 בֵּית יי' אֱלֹהֵיךָ, וְכֵן רֵאשִׁית דְּעָאנִי וְאֶמְרִי, הָדָא
 הוּא דְכָתִיב (דברים יח ד) וְרֵאשִׁית גֹּזַעַנְךָ תִּתֵּן לוֹ.

לשון הקודש

בְּבוּרֵי כָּל מִצַּד צַדִּיק שְׂהוּא כָּל, וְהַשְׂכִּינְתָּא הִיא אֶרֶץ שְׂפָה גְּדֻלִים וְצוּמְחִים
 אֵילָנוֹת, שְׁעֵלֵיהָ נֶאֱמַר צַמַח צַדִּיק, שְׂהוּא
 עֵץ פְּרִי, אֵילָן גְּדוֹל וְחֹזֵק, הָעֲמוּד
 הָאֶמְצָעִי, עֲשֻׁבִים וְדִשְׁאִים שְׂהֵם תְּלַמִּידֵי
 חֲכָמִים, מִשָּׁם צוּמְחִים בְּגוּן, מִשּׁוּם שְׂהִיא
 תוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה.

וּמִי מִשְׁקָה וּמְרוּהָ (ומגדל) בָּה אֵילָנוֹת

תִּתֵּן לוֹ.

וּסְמוּךְ לִיה לְרֵאשִׁית בְּכוּרֵי אֲדָמָתְךָ וְכוּ' לֹא
 תִּבְשַׁל גְּדֵי בַחֲלָב אִמּוֹ, מֵאִי הֲאִי לְגַפֵּי
 הֲאִי, קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן עַל רַגְלוֹי, פֶּתַח בְּקָלָא סָנִיא
 וְאָמַר, אֵלֵיהּוּ אֵלֵיהּוּ נְחִית הָכָא בְּרִשׁוּתָא דְמֵאֲרָךְ,
 וְאַנְהִיר עֵינַיְהוּ דְאֵלִין סָבִין בְּהֲאִי מְלָה, דְלֹא יִתּוּן
 לְמִיכַל בְּשָׂר בַּחֲלָב.

אֲדָהֲכִי הָא אֵלֵיהּוּ קָא נְחִית וְלֹא אֲתַעֲפַב, אָמַר
 בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, וְהָא רָזָא דָא וְדָאֵי אֵיהּוּ
 רָזָא דְלֹא תַחְרוּשׁ בְּשׁוּר וּבַחֲמוֹר יַחְדָּיו (דברים כב ו'), כִּד
 בּוֹכְרָא דְאֵיהּוּ יִשְׂרָאֵל עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, לָא
 אֲתִיין לִיה לְבֵית יי', חָלָב אֲתַעֲרַב בְּבִשְׂרָא, וְגַרְמִין
 לְאֲתַעֲרַבָא שׁוּר בַּחֲמוֹר, וְדָא אֵיהּוּ כְּלָאִים מִין
 דְלֹא בְּמִינֵיהּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֵלֵיהּוּ אֵלֵיהּוּ, וְהָא שׁוּר אֵיהּוּ
 מִסְטָרָא דְדַכְּיוֹ, וְחֲמוֹר מִסְטָרָא דְמִסְטָאֵנוּ,

לשון הקודש

אָמַר: מְנוּרָה הַקְּרוּשָׁה, וְהָרִי סוּד זֶה וְדָאֵי
 הוּא הַסּוּד שֶׁל לֹא תַחְרֹשׁ בְּשׁוּר וּבַחֲמוֹר
 יַחְדָּיו, כְּשֶׁבְכוּר שֶׁהוּא יִשְׂרָאֵל, הַעֲמוּד
 הָאֲמַצְעִי, לֹא מְבִיאִים אוֹתוֹ לְבֵית יְהוָה,
 מִתְעַרֵּב חֲלָב עִם בְּשָׂר וְגוֹרְמִים לְעַרְב
 שׁוּר בַּחֲמוֹר, וְזֶהוּ כְּלָאִים, מִין בְּשָׂאֵינוּ
 מִינּוּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: אֵלֵיהּוּ אֵלֵיהּוּ, וְהָרִי

וּסְמוּךְ לוֹ, לְרֵאשִׁית בְּכוּרֵי אֲדָמָתְךָ וְכוּ',
 לֹא תִבְשַׁל גְּדֵי בַחֲלָב אִמּוֹ. מַה זֶה אֵל
 זֶה? קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן עַל רַגְלוֹי, פֶּתַח בְּקוּל
 גְּדוּל וְאָמַר: אֵלֵיהּוּ אֵלֵיהּוּ, רַד לְכָאן
 בְּרִשׁוּת רַבּוּנְךָ וְהָאֵר אֶת עֵינֵי הַזְּקֵנִים
 הַלְלוּ בְּדַבַּר הַזֶּה, שֶׁלֹּא יָבֹאוּ לֵאכֹל בְּשָׂר
 בַּחֲלָב.

בֵּינָתַיִם בָּא אֵלֵיהּוּ, יָרַד וְלֹא הִתְעַפַּב,

דא איהו פלאים טב וביש, אַבְל חָלַב אִיהוּ מִסְטָרָא
 דְּדַכְּוֵי, וּבִשְׂרָא מִסְטָרָא דְּדַכְּוֵי, אָמַר לִיהּ וּדְאִי חָכֵי
 הוּא, אַבְל הָאִי רָזָא אֲשֶׁתְּמוּדַע בְּקָרָא דָא, תּוֹצֵא
 הָאָרְצִי נֶפֶשׁ תִּיהּ לְמִינָהּ (בראשית א כד), דְּאָף עַל גַּב
 דְּאֵינוֹן מִסְטָרָא דְּדַכְּוֵי, בְּלָחוּ אֵינוֹן דְּכַר וְנוֹקְבָא,
 וְאֵינוֹן זּוּגִין, וּמָאן דְּנִטִיל מִמָּה דְּלֹא אִיהוּ מִינֵיהּ,
 תְּהוּא פִר דְּאֲתֵרְכִיב מִתְּרוּוֹיְהוּ, עַלִּיהּ אֲתֵמַר (שמות כג
 יט) לֹא תִבְשֵׁל גְדִי בְּחֵלֶב אִמּוֹ.

אָמַר בּוֹצִינָא קְדִישָׁא בּוֹדְאִי פְעַן אִיהוּ מְלָה
 בְּדוֹכְתָהּ, וְדָא אִיהוּ בְרִירָא דְּמְלָה, וְדָא
 אִיהוּ, מְלֵאֲתָךְ וְדַמְעָךְ לֹא תֵאֲחֵר (שם כב כח), פְּמָה
 דְּאֲתֵמַר שְׂמָא יְקַדְּמֵנוּ אַחַר בְּרַחְמֵי, חוֹבָא דָא
 דְּעָרַב פִּר נִשׁ טְפָה בּוֹכְרָא בּוֹזּוּנָא נְדָה שְׂפָחָה גּוֹיָה
 זּוּנָה, דָּא גְרִים דְּנִטִיל אַחַר בֵּת זּוּגִינָה, וְאִיהוּ מְדָה
 לְקַבֵּל מְדָה, (דף ז ע"ב) וּבְגִין דָּא רֵאשִׁית בְּבוּרֵי

לשון הקודש

מְשִׁינֵיהֶם, עָלְיוּ נֶאֱמַר לֹא תִבְשֵׁל גְדִי
 בְּחֵלֶב אִמּוֹ.

אָמַר הַמְנוּחָה הַקְדוּשָׁה: בּוֹדְאִי פְעַת
 הַדְּבָר הוּא בְּמִקּוּמוֹ, וְהוּוּ בְּרוּר הַדְּבָר,
 וְהוּוּ מְלֵאֲתָךְ וְדַמְעָךְ לֹא תֵאֲחֵר, כְּמוֹ
 שְׂנֵאֲמַר שְׂמָא יְקַדְּמֵנוּ אַחַר בְּרַחְמֵי,
 חָטָא זֶה שְׂעָרַב אָדָם טְפָה בְּכוּרָה בּוֹזּוּג
 נְדָה שְׂפָחָה גּוֹיָה זּוּנָה, זֶה גּוֹרֵם שְׂנוּטִל

הַשּׁוֹר הוּא מְצַד הַטְּהָרָה, וְהַחֲמוֹר מְצַד
 הַטְּמְאָה, זֶהוּ פְּלֵאִים טוֹב וְרַע, אַבְל חָלַב
 הוּא מְצַד הַטְּהָרָה, וּבִשְׂרָא מְצַד הַטְּהָרָה?
 אָמַר לוֹ: וּדְאִי כִּךְ זֶה, אַבְל הַסּוּד הַזֶּה
 נּוֹדַע בְּפִסּוּק הַזֶּה, תּוֹצֵא הָאָרְצִי נֶפֶשׁ תִּיהּ
 לְמִינָהּ, שְׂאָף עַל גַּב שְׂהֵם מְצַד הַטְּהָרָה,
 פְּלֵם זְכַר וְנוֹקְבָה, וְהֵם זּוּגוֹת, וּמִי שְׂנוּטִל
 מִמֵּי שְׂאִינוּ מִינּוּ, אוֹתוֹ בֵּן שְׂמֵרְכַב

אֲדַמְתָּךְ תִּבְיֵא בֵּית יְיָ אֱלֹהֵיךָ, לֹא תִבְשֵׁל גְּדֵי
 בַּחֲלֵב אִמּוֹ, דִּהְהוּא בַר אִיהוּ עֲרִבּוּבֵינָא דְנַפְיִק
 בְּלֵאִים, מֵאֲתָתָא דְלֹא מִיְנִיה, דְּאִיהִי פְּנִגְדוֹ, וּבְגִין
 דָּא זָכָה עֵזֶר, בְּת זִוְגִיה דְּאִיהִי עֵזֶר לִיה פְּאוּרִייתָא
 בְּפִקּוּדָא בְּדַחִילוֹ וּבְרַחִימוֹ, עֵזֶר לוֹ בְּעֵלְמָא דִּין,
 וּבְעֵלְמָא דְאֲתִי, וְאִם לֹא, אֲחֵרָא דְלֹא אִיהוּ מִיְנִיה,
 אִיהִי פְּנִגְדוֹ, לְאוּבְדָא לִיה מִתְרִין עֲלָמִין, וְכָל דָּא
 גְּרִים לִיה פְּגִין דְּלֹא נָטִיר טְפָה קְדַמָּאָה לְבֵת זִוְגִיה.

וְעַם כָּל דָּא אִם תּוֹר בְּתִיּוּבְתָא, עֲלִיה
 אֲתִמַּר (ישעיהו ו י) וְשָׁב וּרְפָא לוֹ, וְיָהִיב לִיה בְּת
 זִוְגִיה, דְּאֲתִמַּר בָּהּ (משלי ג ח) רַפְּאוֹת תִּהְיִי לְשַׁרְךָ,
 וְאִיהִי דִּיּוֹקְנָא דְּאוּרִייתָא, דְּאִיהִי אִסּוּוֹתָא וְאִיהִי
 חַיִּים, הֲדָא הוּא דְבְּתִיב (שם יח) עֵץ חַיִּים הוּא
 לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְאֲתִתִּיה אִיהִי בְּדִיּוֹקְנָהָא, הֲדָא הוּא

לשון הקודש

כְּנִגְדוֹ לְאֲבָדוֹ מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת, וְכָל זֶה
 גְּרַם לוֹ מִשּׁוּם שְׁלֹא שָׁמַר טְפָה רֵאשׁוּנָה
 לְבֵת זִוְגוֹ.

וְעַם כָּל זֶה, אִם תּוֹר בְּתִשׁוּבָה, עֲלִיו
 נִאֲמַר וְשָׁב וּרְפָא לוֹ, וְנוֹתֵן לוֹ בְּת זִוְגוֹ,
 שְׁנֵאמַר בָּהּ רַפְּאוֹת תִּהְיִי לְשַׁרְךָ, וְהוּא
 דְּמוֹת שְׁל הַתּוֹרָה, שְׁהוּא רַפּוּאָה וְהוּא
 חַיִּים. זֶהוּ שְׁפָתוּב עֵץ חַיִּים הוּא
 לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְאֲשֵׁתוֹ הוּא בְּדְמוּתָהּ. זֶה

אֲחֵר אֵת בְּת זִוְגוֹ, וְהוּא מְדָה כְּנִגְדֵי מְדָה,
 וּמִשּׁוּם כִּדְ רֵאשִׁית בְּבוּרֵי אֲדַמְתָּךְ תִּבְיֵא
 בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵיךָ, וְלֹא תִבְשֵׁל גְּדֵי
 בַּחֲלֵב אִמּוֹ, שְׁאוֹתוֹ בֵּן הוּא עֲרִבּוּבֵינָא
 שְׁיִוְצָא בְּלֵאִים, מֵאֲשָׁה שְׁאִינְהָ מִיְנֵהּ,
 שְׁהוּא כְּנִגְדוֹ, וּמִשּׁוּם זֶה זָכָה? עֵזֶר, בְּת
 זִוְגוֹ שְׁהוּא עֵזֶר לוֹ בְּתוֹרָה כְּמַצְוֵה בִּירְאָה
 וּבְאֲחֵבָה, עֵזֶר לוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם
 הַבָּא, וְאִם לֹא, אֲחֵר שְׁאִינּוֹ מִיְנֵהּ הוּא

דְּכָתִיב (קהלת ט ט) רֵאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֶּתָּ,
 אֲוֵרֵיתָא אִיהִי טוֹב, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (משלי ד כב) כִּי
 לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם, וְאֶתִּיחַ אִיהִי בְּדִיּוֹקְנָהּ,
 הֲדָא הוּא דְכָתִיב (שם יח ב) מִצָּא אִשָּׁה מִצָּא טוֹב,
 סוּף סוּף עֵשֶׂר מְלִין אֶתְמַר בְּהֵאֵי, וְעֵשֶׂר בְּהֵאֵי,
 וְהֵא אֲוִקְמוּהָ תְּבַרֵּיא.

תקונא חמיסר

בְּרֵאשִׁית דָּא יִשְׂרָאֵל, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (ירמיה ב ג)
 קִדְשׁ יִשְׂרָאֵל לִי יְיָ רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ,
 רֵאשִׁית בְּלָא עֲרֻבוּבָא אַחְרָא, וּבְגִין דְּאִיהוּ קִדְשׁ,
 לָא הָוֵה לִיהַּ הֲרַפְּכָה מִמִּינָא אַחְרָא, וּבְגִין דְּאִיהוּ
 קִדְשׁ, לִית לִיהַּ הֲרַפְּכָה דְּעָרִיךְ בֵּיהַּ נְטִירוֹ לְגַבֵּי בֵּת
 זֻגִיחַ דְּאִיהִי ה', וּבְגִין דָּא רֵאשִׁית תְּבוּאָת ה', לִית
 בֵּיהַּ פְּגִימוֹ, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (בראשית כה כז) וַיַּעֲקֹב אִישׁ
 תָּם, לִית בֵּיהַּ פְּסוּלָת, (עָרִיךְ לְמַהְוֵי נְטִיר) אִיבָא דָּא

לשון הקודש

תקון חמשה עשר

בְּרֵאשִׁית זֶה יִשְׂרָאֵל, זֶהוּ שְׁכָתוּב קִדְשׁ
 יִשְׂרָאֵל לִיהוָה רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ,
 רֵאשִׁית בְּלִי עֲרֻבוּבָא אַחְרָת, וּמְשׁוּם
 שְׁהִיא קִדְשׁ, אִין לֹו הֲרַפְּכָה מִמִּין אַחַר,
 וּמְשׁוּם שְׁהוּא קִדְשׁ, אִין לֹו הֲרַפְּכָה
 שְׁעָרִיךְ בּוֹ שְׁמִירָה אַל בֵּת זֻגִיחַ שְׁהִיא ה',

שְׁכָתוּב רֵאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר
 אֶהְבֶּתָּ. הַתּוֹרָה הִיא טוֹב. זֶהוּ שְׁכָתוּב כִּי
 לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם, וְאֶשְׁתּוֹ הִיא
 בְּדַמּוּתָהּ. זֶה שְׁכָתוּב מִצָּא אִשָּׁה מִצָּא
 טוֹב. סוּף סוּף עֵשֶׂר דְּבָרִים נֶאֱמָרוּ בְּזֶה
 וְעֵשֶׂר בְּזֶה, וְהֵרִי פְּרִשׁוּהָ הַחֲבָרִים.

לְמַלְפָּא אֶתְחַזִּי, וּבְגִין דָּא ^(ירמיהו ב ג) כָּל אוֹכְלֵי
יֵאֲשְׁמוּ רְעָה תָבֵא אֵלֵיהֶם נְאֻם יי'.

דְּדָא אִיהוּ עֵץ הַחַיִּים, דְּאִיבָא דִילִיָּה סָם חַיִּים
בֵּת זוּגִיָּה, נְטִירָא לִיָּה בְּעֵלְמָא דִין וּבְעֵלְמָא
דְּאֲתִי, עֲלָה אֶתְמַר ^(בראשית ג כב) וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים
וְאָכַל וַחֲי לְעוֹלָם, גַּם לְרַבּוֹת בֵּת זוּגִיָּה, סָם חַיִּים
דִילִיָּה, וְאִיהוּ נְטִיר לִיָּה בְּעֵלְמָא דִין וּבְעֵלְמָא
דְּאֲתִי, וּמָאן דְּבַעֵי לְנַטְלָא בֵּת זוּגִיָּה, כְּגוֹן אוֹרְיָה
דְּאֶקְדִים לְדוֹד, אֶתְמַר בֵּיָּה ^(ירמיהו ב ג) כָּל אוֹכְלֵי
יֵאֲשְׁמוּ רְעָה תָבֵא אֵלֵיהֶם נְאֻם יי'.

דְּבֵת זוּגִיָּה דְּצַדִּיק אִיהוּ מַצָּה שְׂמוֹרָה, לְנַפְי מַצָּה
שְׁלִימָה עֲשִׂירָה, וּמָאן גָּרִים דָּא לְמַחְזִי בֵּת
זוּגִיָּה מַצָּה שְׂמוֹרָה לְגַבְיָה, כְּגוֹן דְּנִטְר טַפָּה דִילִיָּה,
וּמָאן דְּפָגִים טַפָּה דִילִיָּה, אֶתְקַרִי בֵּת זוּגוּ מַצָּה

לשון הקודש

הַחַיִּים שְׁלוֹ, וְהוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ בְּעוֹלָם
הָוָה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וּמִי שְׂרוּצָה לְפַל אֶת
בֵּת זוּגוּ, כְּמוֹ אוֹרְיָה שְׁהַקְדִים אֶת דוֹד,
נְאֻמַר בּוֹ כָּל אוֹכְלֵי יֵאֲשְׁמוּ רְעָה תָבֵא
אֵלֵיהֶם נְאֻם יְהוָה.

שְׂפַת זוּגוּ שֶׁל צַדִּיק הִיא מַצָּה שְׂמוֹרָה,
לְנַפְי מַצָּה שְׁלִמָה עֲשִׂירָה, וּמִי גָרַם אֶת
זֶה שֶׁתְּהִיָּה בֵּת זוּגוּ מַצָּה שְׂמוֹרָה לְגַבְיָו?
מִשׁוּם שְׁשָׁמֵר הַטַּפָּה שְׁלוֹ, וּמִי שְׁפָגֵם

וּמִשׁוּם זֶה רֵאשִׁית תְּבוּאוֹת ה', אֵין בּוֹ
כְּפָגֵם. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וַיִּשְׁקֹב אִישׁ תָּם, אֵין בּוֹ
פְּסָלָת, (צִדִּיק לְחַיִּים שְׁמוֹרָה) פְּרִי זֶה לְמַלְךְ רְאוּי,
וּמִשׁוּם כָּד, כָּל אוֹכְלֵי יֵאֲשְׁמוּ רְעָה תָבֵא
אֵלֵיהֶם נְאֻם יְהוָה.

שְׂזַחְזוּ עֵץ הַחַיִּים, שְׁפָרְיוֹ סָם חַיִּים, בֵּת
זוּגוּ שְׂמוֹרָה לוֹ בְּעוֹלָם הָוָה וּבְעוֹלָם הַבָּא,
עֲלֵיָּה נְאֻמַר וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל
וַחֲי לְעוֹלָם, גַּם – לְרַבּוֹת בֵּת זוּגוּ, סָם

פְּרוּסָה לָחֶם עֲנִי, וְרָזָא דְמַלְחָה כָּל מָאן דְּמִזְלִיל
 בְּנִהְמָא, אוּ בְּפִירוּרִין דְּנִהְמָא, דְּאִינוּן טַפִּין בְּכֹזִיבָת,
 עֲנִיּוֹת קָא רְדִיף אֲבִתְרִיה, אֲלָא צְרִיךְ לְנִטְרָא טַפִּין
 דִּילִיָּה, דְּלֹא יִזְרִיק לֹון בְּאַתֵּר דְּלֹא אֲצִטְרִיךְ, וּבְגִין
 דָּא אוּקְמוּהוּ מָארי מִתְנִיתִין, אוּקִירוּ לְנִשְׁיִכּוּ בִּי
 חִיבִי דְתִתְעִתְרוּ, וְאוּקִירוּ דְלִהוּן לְנִטְרָא טַפְּה
 קְדַמָּא, דְּלֹא יַעֲבִיד בָּהּ פְּסוּלָת.

דְּפְסוּלָת דְּאַבְרָהָם וַיִּצְחָק, גְּרִים לְאוֹמָה דְּעָשׂוּ
 וַיִּשְׁמַעֲאֵל דְּאַשְׁתְּעַבְדוּן בְּבִנְיָהוּן
 בְּגִלוּתָא, וְנִסְיוֹנָא דְלִהוּן בְּאַשָּׁא וּסְפִינָא, שְׂזִיב לֹון
 מִשְׁרִיפָה וְהָרַג דְּלִהוּן.

יַעֲקֹב בְּגִין דְּלֹא הָוָה בֵּיהּ פְּסוּלָת, אֲתִמַּר בְּזִרְעִיה
 בְּגִלוּתָא (דְּבָרִים לֵג כח) וַיִּשְׁכֵּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדָד
 עֵין יַעֲקֹב, אֲתִמַּר הָכָא בְּטַח בְּדָד, וְאַתְמַר הָתָם

לשון הקודש

לְשִׁמְר טַפְּה רֵאשׁוּנָה שְׁלֹא יַעֲשֶׂה בָּהּ פְּסֻלָּת.

שְׁפֻסְלָת שֶׁל אֲבִרָהָם וַיִּצְחָק גְּרָמוּ לְאַמָּה שֶׁל עָשׂוּ וַיִּשְׁמַעֲאֵל שֶׁהִשְׁתַּעֲבְדוּ בְּבִנְיָהֶם בְּגִלוּת, וְהִנְסִיּוֹן שְׁלָהֶם בְּאֵשׁ וּסְפִין הִצִּיל אוֹתָם מִשְׁרִפָּה וְהָרַג שְׁלָהֶם.

יַעֲקֹב, מְשׁוּם שְׁלֹא הָיְתָה בּוֹ פְּסֻלָּת, נֵאמַר בְּזִרְעוֹ בְּגִלוּת, וַיִּשְׁכֵּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח

הַטַּפְּה שְׁלוֹ, נִקְרָאת בַּת זִוְגוֹ מִצָּה פְּרוּסָה, לָחֶם עֲנִי, וְסוּד הַדְּבָר – כָּל מִי שְׁמִזְלִיל בְּלָחֶם אוּ בְּפִירוּרֵי לָחֶם, שְׁהֶם טְפוֹת בְּכֹזִיבָת, עֲנִיּוֹת רוּדְפֵת אַחֲרֵיו, אֲלָא צְרִיךְ לְשִׁמְר הַטְּפוֹת שְׁלוֹ שְׁלֹא יִזְרִק אוֹתָם בְּמָקוֹם שְׁלֹא צְרִיךְ, וּמְשׁוּם זֶה פְּרִשׁוּהוּ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה, כְּבָדוּ אֶת נִשְׁוֹתֵיכֶם בִּי כֵן תִּתְעַשְׂרוּ, וְהַכְּבוֹד שְׁלָהֶן

בְּמִפְקְנוּ דְגְלוּתָא (שם לב יב) יִי' בְּדָד יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמוּ
 אַל נְכָר, לָא אֲתַעְרְבוּן בְּבְנוֹי עֲרַבּוּבִיא דְגִזְוֹרִים,
 וּבְגִין דָּא אִין מְקַבְּלִים גְּרִים לִימּוֹת הַמְּשִׁיחָא,
 דְעֲלִייתוּ דְזַרְע יַעֲקֹב אֲתָמַר (תהלים פ ט) גִּפְן מִמְצָרִים
 תִּסְיַע, מַה גִּפְן לָא מְקַבְּלָא הִרְפָּבָה מִמִּין אַחְרָא,
 כִּן זַרְעִיהָ חִוּ נְטָרִין אֹתָא בְּרִית, וְלָא מְקַבְּלִין
 הִרְפָּבָה מִמִּין אַחְרָא, וְכָל מָאן דְנָטִיר אֹתָא בְּרִית
 זְכוּי לְמַלְכוּתוֹ, (דף לא ע"א) בְּגִזְוֹנָא דִּיּוֹסְפָא, וְיִשְׂרָאֵל בְּגִין
 דְנְטָרִין בְּרִית זְכוּי לְמַלְכוּתָא, וְאֲתָמַר בְּחִזּוֹן כָּל
 יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מְלָכִים, וּמֹשֶׁה בְּגִין דְנָטִיר אֹתָא בְּרִית,
 אֲתָמַר בֵּיהּ (דברים לג ה) וַיְהִי בִישׁוּרוֹן מֶלֶךְ, וּפְאָה אִיהוּ
 מָאן דְנָטִיר בְּרִית.

לשון הקודש

מְקַבְּלִים הִרְפָּבָה מִמִּין אַחַר, וְכָל מִי
 שְׁשׁוֹמֵר אֹתָא הַבְּרִית, זֹכֵה לְמַלְכוּתָא, כְּמוֹ
 שְׁיוֹסְפָא, וְיִשְׂרָאֵל בְּגִלְל שְׁשׁוֹמְרִים בְּרִית
 זְכוּים לְמַלְכוּתָא, וְנֶאֱמַר בְּהֵם כָּל יִשְׂרָאֵל
 בְּנֵי מְלָכִים, וּמֹשֶׁה מְשׁוֹם שְׁשׁוֹמֵר אֵת
 הַבְּרִית, נֶאֱמַר בּוּ וַיְהִי בִישׁוּרוֹן מֶלֶךְ.
 אֲשֶׁרִי הוּא מִי שְׁשׁוֹמֵר הַבְּרִית.

בְּדָד עִין יַעֲקֹב. נֶאֱמַר כָּאן בְּטַח בְּדָד,
 וְנֶאֱמַר שָׁם בִּיעִיאת הַגְּלוּת יְהוּ"ה בְּדָד
 יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמוּ אַל נְכָר, לָא הֲתַעְרְבוּ
 בְּבְנוֹי עֲרַבּוּבִי שֶׁל גְּרִים, וּמִשׁוֹם זֶה אִין
 מְקַבְּלִים גְּרִים לִימּוֹת הַמְּשִׁיחָא, שְׁעֲלִיהֶם,
 עַל זַרְע יַעֲקֹב נֶאֱמַר גִּפְן מִמְצָרִים תִּסְיַע.
 מַה גִּפְן לָא מְקַבְּלָת הִרְפָּבָה מִמִּין אַחַר,
 כִּד זָרְעוּ הָיוּ שׁוֹמְרִים אֹתָא בְּרִית וְלָא

תְּקוּנַת שִׁיתְסָר

בְּרֵאשִׁית דָּא חֲלָה, הָדָא הוּא דְכָתִיב (במדבר טו כ)
 רֵאשִׁית עֲרִיסְתֵיכֶם חֲלָה תְּרִימוּ
 תְּרוּמָה, וְהָא אוֹקְמוּהוּ דְאָדָם חֲלָתוּ שֶׁל עוֹלָם הָוָה,
 וּמָנָא לָן דְּחֲלָה אִיהוּ רֵאשִׁית, דְּקָרָא אוֹכַח הָדָא
 הוּא דְכָתִיב רֵאשִׁית עֲרִיסְתֵיכֶם חֲלָה תְּרִימוּ תְּרוּמָה
 לַיְי, מֵאֵי חֲלָה, אֶלָּא שְׁבַעָה מִינִין אֵינּוּן, חֲטָה
 וּשְׁעוּרָה וְגַפְּן וּתְאָנָה וְרִמּוֹן אַרְצֵי זֵית שֶׁמֶן וּדְבַשׁ,
 דְּהוּא דְבַשׁ תְּמָרִים.

חֲטָה אֵילָנָא אִיהוּ דְאָכִיל מִנֵּיהּ אָדָם קְדַמָּאָה,
 וְאִיהוּ לָא אֶפִיק מִתַּמָּן חֲלָה, וּבְגִין דָּא לָא
 חָל בֵּיהּ ה', וְשָׂרְיָא בֵּיהּ ח' ט', וְגָרִים לִיהּ מוֹתָא.
 וְחֲלָה אִיהִי שְׁכִינְתָא, כְּלִילָא מִשְׁבַּעָה מִינִין
 אֵילִין, וּבָה חָב אָדָם קְדַמָּאָה, טַפָּה דָּא י',
 עַפָּה צְרוּךְ לְאַפְקָא מִנֵּיהּ חֲלָה, וּמִיָּד חָל עַל תְּהִיא

לשון הקודש

תְּקוּנַת שִׁשָּׁה עָשָׂר

וּתְאָנָה וְרִמּוֹן אַרְצֵי זֵית שֶׁמֶן וּדְבַשׁ, שְׁהוּא
 דְבַשׁ תְּמָרִים.

חֲטָה הוּא הָעֵץ שְׁמַמְנוּ אָכַל אָדָם
 הָרֵאשׁוֹן, וְהוּא לָא הוֹצִיא מִשָּׁם חֲלָה,
 וּמִשּׁוּם זֶה לָא חָל בּוֹ ה', וְשׁוּרָה בּוֹ ח' ט'
 וְגָרָם לוֹ מוֹת.

וְחֲחֲלָה הִיא שְׁכִינָה, כְּלוּלָה מִשְׁבַּעַת
 הַמִּינִים הַלְלוּ, וּבָה חָטָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן.

בְּרֵאשִׁית זֶה חֲלָה, זֶהוּ שְׁכֵתוֹב רֵאשִׁית
 עֲרִיסְתֶּכֶם חֲלָה תְּרִימוּ תְּרוּמָה, וְהָרִי
 פְּרִשׁוּהוּ שְׁאָדָם הָיָה חֲלָתוּ שֶׁל עוֹלָם,
 וּמִנִּין לָנוּ שְׁחֲלָה הִיא רֵאשִׁית? שְׁחֲכֵתוֹב
 מוֹכִיחַ, זֶהוּ שְׁכֵתוֹב רֵאשִׁית עֲרִיסְתֶּכֶם
 תְּרִימוּ תְּרוּמָה לַיהוָה. מַה זֶה חֲלָה? אֶלָּא
 שְׁבַעָה מִינִים הֵם – חֲטָה וּשְׁעוּרָה וְגַפְּן

טָפָה, וַיְהִיב לִיה זָרַע כְּלִיל מִתְרוֹיִיחוֹ דְאִיהוּ ו',
וְרָזָא דְמַלְכָּה ה"א לָכֶם זָרַע (בראשית מז כז).

וּבְגִין דָּא חֲלָה וַדַּאי אִיהִי פְקוּדָא דְאִתְּמַנִּי
לְאִתְתָּא, דְּבְגִינָה מִת אָדָם דְאִיהוּ חֲלָתוֹ
שֶׁל עוֹלָם, צְרִיכָה אִיהִי לְאַפְרָשָׁא חֲלָה,
וּלְאַפְקָא לָהּ מִעֲפָתָהּ, דְאִיהִי טָפָה דִּילָהּ,
לְהַחְזִירָה עַל הָאָדָם.

אִיהִי אֲטַפַּת שָׂרְגָא דִּילִיָּהּ, דְאִתְּמַר בֵּיה (משלי כ כז)
גַּר יִי' נִשְׁמַת אָדָם, צְרִיכָה לְאוּקְדָא לִיה
כְּלִיל שַׁבָּת, בְּאִתְעָרוּ דְשִׁלְחוּבִין דְאֶשָּׂא דְרַחֲמוֹ
לְגַבֵּי בַעֲלָהּ, וְרָזָא דְמַלְכָּה מִיָּם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ
לְכַבּוֹת אֶת הָאֵהָבָה (שיר א ז), וְאִתְעָרוּ דְחַמִּימוֹתָא
דְלִיל שַׁבָּת, מֵאִתְתִּיָּה צְרִיכָה בְרַחֲמוֹ וּדְחִילוֹ, וְדָא
אִיהוּ אֵשָׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר (ויקרא יב ב).

לשון הקודש

וְחַיָּא כְּבִתָּה אֶת גְּרוֹ, שְׁנַאֲמַר בּוֹ גַר
יְהוּ"ה נִשְׁמַת אָדָם, צְרִיכָה לְהַדְלִיק אוֹתוֹ
כְּלִיל שַׁבָּת בְּהַתְעוֹרְרוֹת שְׁלֵהָבוֹת שֶׁל
אֵהָבָה לְבַעֲלָהּ, וְסוּד הַדְּבָר – מִיָּם רַבִּים
לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֵהָבָה,
וְהַתְעוֹרְרוֹת שֶׁל חָם שֶׁל לִיל שַׁבָּת,
מֵאֲשֶׁתוֹ צְרִיכָה בְּאֵהָבָה וּיְרָאָה, וְנָהוּ
אֵשָׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר.

טָפָה זוּ י'. עֲפָה צְרִיךְ לְהוֹצִיא מִמֶּנָּה חֲלָה,
וּמִיד חָל עַל אוֹתָהּ טָפָה, וְנוֹתֵן לוֹ זָרַע
כְּלוּל מִשְׁנֵיהֶם, שֶׁהוּא ו', וְסוּד הַדְּבָר –
ה"א לָכֶם זָרַע.

וּמִשּׁוּם זֶה חֲלָה הִיא וַדַּאי מִצְוָה
שְׁנַצְטוֹתָה לְאֵשָׁה, שֶׁבְגִלְלָה מִת אָדָם
שֶׁהוּא חֲלָתוֹ שֶׁל עוֹלָם, צְרִיכָה הִיא
לְהַפְרִישׁ חֲלָה, וְלְהוֹצִיא אוֹתָהּ מִעֲפָתָהּ,
שֶׁהִיא טָפָה שְׁלָהּ, לְהַחְזִירָה עַל הָאָדָם.

אִיהִי שְׂפִיכַת דְּמִים דְּאָדָם, אֲזִדְרִיקַת דְּמָה, וְעַל
 דָּא צְרִיכָה לְנִטְרָא לִיה מַדָּם נְדָה, וּבְגִין
 דָּא עַל תְּלַת מְלִין אֲלִין נָשִׁים זְהִירוֹת, בְּנִדָּה
 וּבַחֲלָה וּבַהֲדַלְקַת הַנֵּר, עַד כֵּאֵן רָזָא דְחֲטָה,
 דְּמַתְּמָן חֲלָה, חֲטָ"ה אִיהוּ רָזָא דְעֶשְׂרִין וְתָרִין
 אֲתוּן דְאֲוֲרִייתָא.

תקונא שיבסר

בְּרֵאשִׁית, עֲלָה אֲתָמַר (עי' דברים יח ד) רֵאשִׁית מְעֵשֶׂר
 דְּנִנְדָּה, וְדָא מְלָכוֹת דְאִיהוּ מְעֵשֶׂר, וְאִיהִי
 עֵשִׂירִית לְעֵשֶׂר סְפִירוֹת, וּבְגִינָה מְעֵשְׂרִין, וּמוּזִין וְתָבֵן
 דְאִינוּן לְבוּשִׁין דְחֲטָה, בְּהֵאֵי עֲלָמָא פְטוּרִין מִמְעֵשֶׂר,
 וּמָאן דְּבָעֵי לְאַפְקָא מְעֵשֶׂר מִחֲטָה, בְּעֵי לְנִקְיָיה מִן
 מוּזִין וְתָבֵן דְאִינוּן ח"ט, וְאַשְׁתְּאַרַת אִיהִי ה' נְקִיָּה,
 בְּתַהוּא זְמַנָּא יְהֵא זְרִיק בָּה טָפָה דְאִיהִי י'.

לשון הקודש

דְּנִנְדָּה, וְזוּ מְלָכוֹת שְׁהִיא מְעֵשֶׂר, וְהִיא
 עֵשִׂירִית לְעֵשֶׂר סְפִירוֹת, וּבְשִׁבְלָה
 מְעֵשְׂרִים, וּמוּזִין וְתָבֵן שְׁהֵם הִלְבוּשִׁים שֶׁל
 חֲטָה, בְּעוֹלָם הַזֶּה פְטוּרִים מִמְעֵשֶׂר, וּמִי
 שְׂרוּצָה לְהוֹצִיא מְעֵשֶׂר מִחֲטָה, צְרִיךְ
 לְנִקְוֹתוֹ מִן הַמוּזִין וְהַתָּבֵן שְׁהֵם ח"ט, וְהִיא
 נִשְׁאַרַת ה' נְקִיָּה. בְּאוֹתוֹ זְמַן יְהִיָּה זִרְק
 בָּה טָפָה שְׁהִיא י'.

חִיא שְׂפִיכָה אֶת הַדָּמִים שֶׁל אָדָם, גִּזְרָק
 דְּמָה, וְעַל כֵּן זֶה צְרִיכָה לְשַׁמַּר אוֹתוֹ
 מַדָּם נְדָה, וּמִשּׁוּם זֶה עַל שְׁלֹשָׁה דְבָרִים
 אֵלוֹ נָשִׁים זְהִירוֹת, בְּנִדָּה וּבַחֲלָה
 וּבַהֲדַלְקַת הַנֵּר. עַד כֵּאֵן סוּד חֲטָה,
 שְׁמִשְׁם חֲלָה, חֲטָ"ה הוּא סוּד שֶׁל עֶשְׂרִים
 וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה.

תקון שבועה עשור

בְּרֵאשִׁית, עֲלֵיהָ נֵאמַר רֵאשִׁית מְעֵשֶׂר

וּבְגוּוּנָא דָּא בְּזוּוּנָא דְּבַר נִשְׁ, צָרִיךְ לְנִקְאָה
 מִפְּהַ מַּחֲטָ"א דְּאִיהוּ יִצַּר הָרַע, לְמַהוּי
 זְרַעַא נְקִיָּה בְּה', הָדָא הוּא דְּכְתִיב (בראשית מז כז) ה"א
 לָכֶם זֶרַע.

אַבְל בְּעֵלְמָא דְּאִתִּי חֲטָה אִיהִי נְקִיָּה, אִיהִי
 וּלְבוּשָׁה, וְאִיהִי עֲשָׂרִין וּתְרִין אַתּוּן
 דְּאִזְרִיתָא, וּבְגִין דָּא בְּהַמוּצִיא, בְּעַל הַבֵּית צָרִיךְ
 לְדַקְדֵּק בְּה', לְמַהוּי אִיהִי נְקִיָּה בְּלֹא פְּסוּלָת, וּתְרִין
 עֲשׂוּרִין אֵינּוּן, דְּאָמַר קָרָא (דברים יד כב) עֵשֶׂר תְּעַשֵּׂר,
 אֲמַאי אֵלֹא בְּגִין לְקַשְׂרָא לָהּ בְּתִרִין דְּרוּעִין,
 דְּאֵינּוּן כְּהֵן לְוִי, דְּאֵינּוּן מְעַשֵּׂר רֵאשׁוֹן לְלוּי, מְעַשֵּׂר
 מִן הַמְּעַשֵּׂר לְכַהֵן, דְּכָל סְפִירָן סָלְקִין לְעֵשֶׂר
 (בשכינתא), עַד דְּסָלְקִין לְמֵאָה, וְאִיהִי אֲתַעֲבִידַת
 תְּרוּמָה לְכַלְהוּ מֵאָה, וּבְגִין דָּא שִׁיעוּר (דף לא ע"ב)
 תְּרוּמָה תְּרִי מִמֵּאָה, לְקַבֵּל תְּרִין לוחין

לשון הקודש

עשורים הם, שאמר הכתוב עשר תעשר, למה? אלא בשביל לקשר אותה עם שתי זרעות, שהם כהן ולוי, שהם מעשר ראשון ללוי, מעשר מן המעשר לכהן, שכל הספירות עולות לעשר (בשכינה), עד שעולות למאה, והיא געשית תרומה לכל המאה, ומשום זה שעור תרומה שנים ממאה, בנגד שני לוחות התורה,

וכמו זה בזווגו של אדם, צריך לנקות מפה מחט"א, שהוא יצר הרע, להיות זרע נקי בה'. זהו שכתוב ה"א לכם זרע. אבל בעולם הבא, החטה היא נקייה, היא ולבושה, והיא עשירים ושתים האותיות של התורה, ומשום זה בהמוציא, בעל הבית צריך לדקדק בה', שהיא תהיה נקייה בלי פסלת, ושני

דְּאוֹרֵי־תֵּא, דְּאִיהִי תוֹרָה דְּאִתֵּיהֵיבַת בְּאַרְבָּעִין
 יוֹמִין, וְדָא אִיהוּ תוֹרָה מ', וּבָהּ אִתְעָבִידוּ סְפִירָן
 כְּלָהוּ עֶשְׂרוֹנִים, תְּלַת אַבְהָן תְּלַת עֶשְׂרוֹנִין, תְּרִי
 נְבִיאֵי קְשׁוּט אֵינוֹן עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן.

תְּקוּנַת תַּמְנֵי סְרִי

בְּרֵאשִׁית בְּרָא שׁוֹמֵר, אֵינוֹן שִׁית דְּרַגְיָן דְּנְבוּאָה,
 דְּאִתְמַר בְּהוֹן (שִׁיר ה' טו) שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי
 שֵׁשׁ, וּבְמָה דְּאֵינוֹן שִׁית לְתַתָּא, הָכִי אֵינוֹן שִׁית
 לְעִילָא, וְאֵינוֹן שִׁית סְלָקִין לְשִׁתִּין, בְּאֵן אִתְר,
 בִּיסוּד ה"י עֲלָמִין, אֲשֶׁתָּאֵר י"ד מִן יִסוּד, דָּא
 שְׂכִינְתָּא תַתָּא, כְּלִילָא מְאַרְבַּע סְרִי פְּרָקִין דִּיד,
 דְּאֵינוֹן בְּחֻמְשׁ אֲעֲבָעָן, וְאֵינוֹן יְהוּ"ה יו"ד ה"א וּא"ו
 ה"א, אַרְבַּע סְרִי אֲתוּוֹן דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, דְּכְלִילָן
 בְּה, וְדָא אִיהוּ וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה (הוֹשַׁע יב יא).

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

לְמַעַלְהָ, וְאוֹתָם שֵׁשׁ עוֹלָיִם לְשֵׁשִׁים,
 בְּאִיזוּהָ מְקוּם? בִּיסוּד ה"י הָעוֹלָמִיִם,
 נִשְׁאָר י"ד מִן יִסוּד, זֶה שְׂכִינָה תַחְתּוֹנָה
 כְּלוּלָה מְאַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי פְּרָקִים שֶׁל הַיָּד
 שֶׁהֵם בְּחֻמְשׁ אֲעֲבָעוֹת, וְהֵם יְהוּ"ה, יו"ד
 ה"א וּא"ו ה"א, אַרְבַּע עֶשְׂרֵה אוֹתוֹת שֶׁל
 הַקּוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂפִלוּלוֹת בְּה, וְנִהוּ
 וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה.

שֶׁהִיא תוֹרָה שְׁנַתְנָה בְּאַרְבָּעִים יָמִים,
 וְנִהוּ תוֹרָה מ', וּבָהּ נַעֲשׂוּ הַסְּפִירוֹת כְּלָן
 עֶשְׂרוֹנִים, שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת שְׁלֹשָׁה
 עֶשְׂרוֹנִים, שְׁנֵי נְבִיאֵי אֱמֶת הֵם עֶשְׂרוֹן
 עֶשְׂרוֹן.

תְּקוּנַת שְׂמוּנַת עֶשְׂרֵי

בְּרֵאשִׁית, בְּרָא שׁוֹמֵר, הֵם שֵׁשׁ דְּרַגּוֹת
 שֶׁל נְבוּאָה, שְׁנַמְר בְּהֵם שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי
 שֵׁשׁ, וּכְמוֹ שֶׁהֵם שֵׁשׁ לְמַטָּה, כִּךְ הֵם שֵׁשׁ

ס"ו מן יסוד, אנון לְקַבֵּל שִׁית הַרְגִין דְּכַרְסִיא,
 דְּאִתְמַר בֵּיה (מלכים א י יט) שֵׁשׁ מַעְלוֹת לַכֶּסֶא,
 וְאֵת ו' סְלִיק בֵּי' דְּאִיהִי עֲטָרָה דְּבְרִית לְשִׁתּוּן, שִׁית
 זְמַנּוּן עֲשָׂר, וְסֻלְקִין לְשִׁתּוּן לְקַבֵּל שִׁתּוּן גַּלְגַּלִּין
 דְּסַחְרִין לְכַרְסִיא, וְכַרְסִיא תַמָּן שְׂבִינְתָא.

דְּאִיהִי דְּמִיּוֹן וּמִרְאָה דְּכֻלָּא, דְּמִיּוֹן הָא דְּאִתְמַר
 וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה, וְעֵלָה אִתְמַר (במדבר
 יב ח) וְתִמּוֹנֵת יְיָ יִבִּיט, עַל שֵׁם דְּכָל פְּרָצוּפִין דְּנְבִיאִי
 בָּהּ אֵינוֹן רְשִׁימִין, אִתְקַרֵי דְּמִיּוֹן, וְעַל שֵׁם דְּכָל
 נְהוּרִין דְּלְעֵילָא מִינָהּ, בָּהּ אִתְחַזְיִין אִתְקַרִיאת
 מִרְאָה, הֵדָא הוּא דְּכְתִיב (שם ו) יְיָ בְּמִרְאָה אֱלִיּוֹ
 אֲתַוּדַע, בְּסִתְיִמוֹ דְּעֵינִין, אִתְקַרִיאת מִרְאָה בְּחֵלוֹם,
 וְרֹא דְּמִלָּה אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עַר (שיר ה ב), וּבְפִתְיָחוּ
 דְּעֵינִין אִיהוּ מִרְאָה בְּהַקִּיץ, וְתִרִין מְמַנָּן תַּמָּן, חַד

 לשון הקודש

נֶאֱמַר וְתִמּוֹנֵת יְהוָה יִבִּיט. עַל שֵׁם שְׂפָל
 הַפְּרָצוּפִים שֶׁל הַנְּבִיאִים הֵם רְשׁוּמִים
 בָּהּ, נִקְרָאת דְּמִיּוֹן, וְעַל שֵׁם שְׂפָל הָאוֹרוֹת
 שֶׁלְמַעְלָה מִמֶּנָּה בָּהּ הֵם נִרְאִים, הִיא
 נִקְרָאת מִרְאָה. וְהוּא שְׂפָתוֹב יְהוָה
 בְּמִרְאָה אֱלִיּוֹ אֲתַוּדַע, בְּסִתְיִמַת הָעֵינַיִם
 נִקְרָאת מִרְאָה בְּחֵלוֹם, וְסוּד הַדְּבָר – אֲנִי
 יִשְׁנָה וְלִבִּי עַר, וּבְפִתְיָחַת הָעֵינַיִם הוּא
 מִרְאָה בְּהַקִּיץ, וְשְׁנֵי מְמַנִּים שֵׁם, אֶחָד

ס"ו מן יסוד, הם כנגד שש הדרגות של
 הכסא, שנאמר בו שש מעלות לכסא,
 ואות ו' עולה ב'י, שהיא עטרה של
 הברית לששים, שש פעמים עשר,
 ועולים לששים כנגד ששים גלגלים
 שסובבים את הכסא, והכסא שם
 השכינה.

שהיא הדמיון ומראה של הכל, הדמיון,
 הרי נאמר וביד הנביאים אדמה, ועליה

סגרו"ן, וחד פתחו"ן, ומטטרו"ן דאתקרי בשם
תרוניהו, ממנא על תרין מפתחין אלין.

מסטרָא דעמודא דאמצעיָא איְהי שְכִינְתָא
מְרָאָה בְּהַקִּיץ, וּמִשָּׁה בְּסִטְרִיהּ, דְּכִתִּיב
בֵּיהּ (במדבר יב ח) פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ וּמְרָאָה וְלֹא
בְּחִידוֹת, וְתִמּוֹנֵת יְיָ יִבִּיט.

מסטרָא דצדיק, דאיהו אור הגנוז לצדיקים
לעלמא דאתי (נ"א לעתיד לבא), אתקריאת
מְרָאָה בְּחֵלּוֹם, וְהוּא דְאֶתְחַזֵּא בָּהּ, מִסְטְרָא
דְּגוּפָא, אִיהוּ יְהו"ה עֲמוּדָא דְאֶמְצַעִיָא, דְאֶתְנַטִּיל
מִתְרִין סְטְרִין, וְאִיהוּ רִכִּיב עַל אַרְבַּע חִיּוֹן דְאֵינוֹן
פְּנֵי אָדָם פְּנֵי אַרְיָה פְּנֵי שׁוֹר פְּנֵי נֶשֶׁר, יו"ד ה"א
וּא"ו ה"א אֶתְקַרֵי מְלָגָא דְגוּפָא, וְאִיהוּ אָדָם
לְשֶׁבֶת עַל הַכֶּסֶּא.

לשון הקודש

לצדיקים לעולם הבא (נ"א לעתיד לבא) נקראת
מראה בחלום, והוא שנראה בה מצד
הגוף, הוא יהו"ה העמוד האמצעי, שנפל
משני צדדים, והוא רוכב על ארבע
חיות, שהם פני אדם, פני אריה, פני
שור, פני נשר. יו"ד ה"א וּא"ו ה"א נקרא
מלפנים של הגוף, והוא אדם לשבת על
הכסא.

סגרו"ן ואחד פתחו"ן, ומטטרו"ן שנקרא
בשם שניהם, ממנא על שני המפתחות
הללו.
מצד של העמוד האמצעי, השכינה היא
מראה בהקיצ, ומשה בצדו, שכתוב בו
פה אל פה אדבר בו ומראה ולא
בחידות, ותמונת יהו"ה יביט.
מן הצד של צדיק, שהוא אור הגנוז

לְמֵאן דְּאִיהוּ אָדָם אֶתְחַזֵּיא לִיה בְּדַמּוֹת אָדָם,
 לְמֵאן דְּאִיהוּ בְּשַׁאֲר חַיּוֹן אֶתְחַזֵּיא לִיה
 בְּדַמּוֹת חַיּוֹן דְּבִרְסִיא, לְכָל חַד כְּפּוּם חַיִּילִיה,
 וְאֵל יִתְהַלֵּל הַמְתַּהֲלֵל הַשְּׂכַל לִיה, אֶלְא
 בְּשִׁכְנֵתִיה, דְּלֹא יָכִיל לְאַשְׁנָא לִיה שׁוּם נָבִיא
 וְחֻזָּה אֶלְא בְּשִׁכְנֵתָא, וְאִית אָדָם לְעִילָא מֵאָדָם,
 מִסְטָרָא דְחֻכְמָה, כ"ח מ"ה וְדַאי, וְאֶתְמַר בֵּיה
 חָכָם עָדִיף מִנְבִּיא.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וּכְלָהוּ חֲבֵרִיא, וְאָמַר רַעֲיָא
 מְהִימְנָא, רַבֵּן דְּכָל נְבִיאִיא, קוּם אֶתְעַר
 מִשְׁנַתְדָּ, דְּאַנְתָּ אִיהוּ בְּכָל נְבִיאִיא בְּגוּזָא
 דְּשִׁמְשָׁא, דְּסִיחָרָא וְכַכְבֵּיא מִנִּיה נְהָרִין, וְלִית לוֹן
 נְהוּרָא מִסְטָרָא אַחְרָא, וּבְזִמְנָא דְאַנְתָּ אֶתְפְּנִישֵׁת
 מֵעֲלָמָא, אֶתְמַר בְּהוֹן (אִיּוֹב ג ט) יַחֲשָׁכוּ כְּכַבִּי נִשְׁפוּ,
 קוּם אַנְהִיר נְהוּרְךָ.

לשון הקודש

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכָל הַחֲבֵרִים וְאָמַר: רוּעָה
 הַנִּצְאָמָן, רַבֵּן שָׁל כָּל הַנְּבִיאִים, קוּם
 הַתְּעוּרָר מִשְׁנַתְדָּ, שְׂאֲתָה הוּא בְּכָל
 הַנְּבִיאִים כְּמוֹ הַשְּׁמֵשׁ, שְׁהִלְבְּנָה
 וְהַכּוֹכְבִים מְאִירִים מִמֶּנּוּ, וְאִין לְהֵם אוּר
 מְצַד אַחַר, וּבְזִמְנָן שְׂאֲתָה נֶאֱסַפְתָּ מִן
 הָעוֹלָם, נֶאֱמַר בְּהֵם יַחֲשָׁכוּ כְּכַבִּי נִשְׁפוּ,
 קוּם הָאֵר אוּרְךָ.

לְמִי שֶׁהוּא אָדָם – נִרְאָה לוֹ בְּדַמּוֹת
 אָדָם, לְמִי שֶׁהוּא בְּשַׁאֲר הַחַיּוֹת – נִרְאָה
 לוֹ בְּדַמּוֹת חַיּוֹת הַכֶּפֶס, לְכָל אֶחָד כְּפִי
 כּוֹחַ, וְאֵל יִתְהַלֵּל הַמְתַּהֲלֵל הַשְּׂכַל אוֹתוֹ,
 אֶלְא בְּשִׁכְנֵתוֹ, שְׁלֹא יָכִיל לְהַשִּׁיג אוֹתוֹ
 שׁוּם נָבִיא וְחֻזָּה אֶלְא עִם הַשְּׁכִינָה, וַיֵּשׁ
 אָדָם לְמַעְלָה מֵאָדָם מְצַד שֶׁל חֻכְמָה, כ"ח
 מ"ה וְדַאי, וְנֶאֱמַר בּוֹ חָכָם עָדִיף מִנְבִּיא.

וְלֹא עוֹד, אֶלָּא בְּזִמְנָא דְאַנְתָּ דְאַתְּ פְּנִישׁ מִן עֲלְמָא,
 בֵּיתָא דְנְבוּאָה, דְאַתְּמַר בְּהָ (שם ז) לֹא בֶן
 עֲבָדֵי מֹשֶׁה בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא, אִיהִי סְתִימָא,
 קוּם אֲפִתַח לָהּ, דְאִיהִי בֵּיתָא עֲלָאָה גְּנִיזָא, דְכָל
 גְּנִיזוֹן דְלְעִילָא סְתִימָן דְמִלְפָּא עֲלָאָה תַּפְּן, וְאַנְתָּ
 הָיִית בְּכֵן בֵּית, בֶּן דְהָהוּא בֵּיתָא, בִּי"ת, ב' אִימָא
 (דף לב ע"א) עֲלָאָה, י' חֲכָמָה אֲבָא, ת' תַּפְּאָרַת, בֶּן בֵּית
 דְלְעִילָא, וְאַנְתָּ הָיִית בְּדִיוֹקְנִיָּה, דְבְּהָהוּא בֵּית לֹא
 הָוָה רְשׁוֹ לְנַבִּיא וְחוּזָה לְאַעְלָא תַּפְּן אֶלָּא בְּרְשׁוֹ,
 וְאַנְתָּ הָיִית עָאֵל בְּלֹא רְשׁוֹ, כְּבָרָא דְמִלְפָּא דְלִית
 תַּפְּן תַּרְעָא סְתִימָא לִיהָ.

וְלֹא עוֹד, אֶלָּא דְנַבִּיאֵי אַחֲרֵינִין, לֹא הָווּ עָאֵלִין
 לְמַחְמֵי לְמִלְפָּא, אֶלָּא בְּשַׁעֲתִין יְדִיעָאן,
 וּבִיוֹמִין יְדִיעָאן, כְּנִוּוֹנָא דְאַשְׁכְּחָנָא בְּאַהֲרֹן דְהָוָה
 עֲלָאָה מִכְּלָהוּ, דְאַתְּמַר בֵּיהּ (ויקרא טז ב) וְאֵל יִבֹּא בְּכָל

לשון הקודש

ת' תַּפְּאָרַת, בֶּן בֵּית שֶׁל מַעְלָה, וְאַתָּה
 הָיִית בְּדִיוֹקְנֵנוּ, שְׂפָאוֹתוֹ בֵּית לֹא הָיִתָּה
 רְשׁוֹת לְנַבִּיא וְחוּזָה לְהַכְּנִס לְשֵׁם אֶלָּא
 בְּרְשׁוֹת, וְאַתָּה הָיִית נִכְנָס בְּלִי רְשׁוֹת,
 כְּכֵן הַמֶּלֶךְ שְׂאִין שֵׁם שַׁעַר שְׂפָתוֹם לוֹ.
 וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שְׂנַבִּיאִים אַחֲרֵים לֹא הָיוּ
 נִכְנָסִים לְרְאוֹת אֶת הַמֶּלֶךְ אֶלָּא בְּשַׁעֲוֹת
 יְדוּעוֹת, וּבְיָמִים יְדוּעִים, כְּמוֹ שְׂמַעְיָנוּ

וְלֹא עוֹד, אֶלָּא בְּזִמְנָא שְׂאַתָּה נֶאֱסַפְתָּ מִן
 הָעוֹלָם, בֵּית הַנְּבוּאָה, שְׂנֶאֱמַר בְּהָ לֹא בֶן
 עֲבָדֵי מֹשֶׁה בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא, הִיא
 סְתוּמָה, קוּם פִּתַח אוֹתָהּ, שְׂהִיא בֵּית
 עֲלִיוֹן גְּנוּוֹ, שְׂכָל הַגְּנִזִּים שְׂלַמְעֵלָה
 סְתוּמִים, שְׂהַמֶּלֶךְ הָעֲלִיוֹן שֵׁם, וְאַתָּה
 הָיִית בְּכֵן בֵּית, בְּנוֹ שֶׁל אוֹתוֹ הַבֵּית.
 בִּי"ת, ב' הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה, י' חֲכָמָה, אֲבָא,

עת אל הקדש, אלא בזאת יבא אהרן אל הקדש,
 כל שכן אהרנין, ואנת בכל שעתא ושעתא, ובכל
 יומא דאנת פעי הוית עייל למחוי למלכא.

ולא עוד, אלא כל נביאיא, הוו חזיין נבואה
 דלהון באברין דמלכא, כל חד וחד באבר
 ידיעא ולא יתיר, מנהון ברישא דמלכא, מנהון
 בנימין ברישא, דאנון פכביא ומולי דלית לון
 חושפנא, מנהון בעיינין, מנהון באודנין, מנהון
 באנפין, מנהון בחוטמא, מנהון בפומא מנהון
 בצואר, מנהון בידיים, מנהון בקומה דאיהו גופא,
 מנהון בשוקין, מנהון באות ברית, מנהון בלבושין
 דמלכא, דלא הוה לון רשו לאסתכלא יתיר.

אבל משה בכל אבר, ובכל אתר הוה משיג
 נבואה דיליה, ובכל אבר ואבר איהי הוה

לשון הקודש

שדם פוכבים ומזלות שאין להם חשבון,
 מהם בעינים, מהם באזנים, מהם בפנים,
 מהם בחטם, מהם בפה, מהם בצואר,
 מהם בידיים, מהם בקומה שהוא הגוף,
 מהם בשוקים, מהם באות ברית, מהם
 בלבושי המלך, שלא היתה להם רשות
 להסתכל יותר.

אבל משה, בכל איבר ובכל מקום הוה
 משיג נבואתו, ובכל איבר ואיבר היא

באהרן שהיה עליון מכלם, שנאמר בו
 ואל יבא בכל עת אל הקדש, אלא בזאת
 יבא אהרן אל הקדש, כל שכן אחרים,
 ואתה בכל שעה ושעה ובכל יום שהיית
 רוצה, היית נכנס לראות את המלך.

ולא עוד, אלא כל הנביאים היו רואים
 את נבואתם באיברי המלך, כל אחד
 ואחד באיבר ידוע ולא יותר. מהם
 בראש המלך, מהם בנימין של הראש,

נחתא לגביה, מה דלא הוה הכי לשאר כל נביאיא,
דכל חד סליק לאבר דיליה, דנשמתייה הוה
אצילות מההוא אבר, ומההוא אבר הוה ליה אבוי.

וברתא דמלכא איהי היכלא דכל אבר ואבר,
מצוה דכל אבר ואבר, אדנ"י איהו

בחד שבון היכל, ובגין דא אתמר (תהלים נא יז) אדנ"י

שפתי תפתח, יהו"ה איהו בכל אבר ואבר, אדנ"י

היכל, יהו"ה בכל אבר ואבר ואיהי נבואה דכל

אבר ואבר, מראה דכל אבר ואבר אתקרי, וכל

אבר ואבר אית ליה ספירה ידיעא, היכלא דכלהו

שכינתא תתאה אדנ"י, וכמה ממנן נטורי תרעין

אינון להיכלא, דלא יעלו תמן נביאיא אלא ברשו.

קום רעיא מהימנא, קום אפתח היכלא, דהא

כמה מארי דנבואה אינון דפקון לתרעין

לשון הקודש

בכל איבר ואיבר, אדנ"י היכל, יהו"ה
בכל איבר ואיבר, והיא נבואה של כל
איבר ואיבר, המראה של כל איבר
ואיבר נקרא, ולכל איבר ואיבר יש לו
ספירה ידועה, ההיכל של כלם, שכינה
התחתונה אדנ"י, וכמה ממננים שומרי
שערים הם להיכל שלא יפנסו שם
נביאים אלא ברשות.

קום רועה הנאמן, קום פתח ההיכל,

היתה יורדת אליו, מה שלא היה כף
לשאר כל הנביאים, שכל אחד עולה
לאיבר שלו, ונשמתו היתה אצילות
מאותו האיבר, ואותו האיבר היה לו
אבוי.

ובת המלך היא ההיכל של כל איבר
ואיבר, המצוה של כל איבר ואיבר,
אדנ"י הוא כח שבון היכל, ומשום זה
נאמר אדנ"י שפתי תפתח, יהו"ה הוא

דְּהִיכָלָא, וְאָמְרוּן אַדְנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וְאִיהִי
 סְתִימָא לְנַבְיִיחוּ, עַד דְּאַנְתָּ תִּיתִי תַמְן אִיהִי לָא
 אֲתַפְתָּחַת, לְמַלְכָא דְהוּוּ צְרִיכִין לִיה עֲבָדוּי
 וְאַפְרַכְסוּי וּמְמַנָּן וְשִׁלְטָנֵי אַרְעָא לְמַחְזֵי עַמִּיחַ, כָּל
 חַד כְּפּוּם צְרִכּוּי, וְכָל חַד כְּפּוּם שְׁלִטְנוּתִיחַ, וְכָל
 חַד כְּפּוּם עֶסְקוּי, מַה עֲבַד מַלְכָא, שְׂוֵי כִלָּא בִידָא
 דְּמַטְרוּנִיתָא, וְאָמַר כָּל מָאן דְּבָעֵי לְמַשְׁאֵל
 שְׁאַלְתּוּי, יִיתִי לְמַטְרוּנִיתָא, דְּאִיהִי בֵּית דִּילִי בֵּית
 י', הֵיכַל דִּילִי, וְהֵאֵי אִיהִוּ (ירמיה ט כג) אֵל יִתְהַלֵּל
 הַמִּתְהַלֵּל הַשֶּׁבֶל וַיְדוּעַ אוֹתִי, כִּי אִם בּוֹאֵת.

בְּתַהוּא זְמַנָּא דְּפִקּוּן כְּלַחוּ לְפִתְחָא, דְּתַמְן
סַגְרוּן דְּסַגֵּיר, וְתַמְן פִּתְחוּן דְּפִתְחָא, מִיַּד
יִיתִי רַעֲיָא מְהִימְנָא, וַיִּימָא אַדְנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח,
קַמִּיץ פִּתְחָה, דָּא סַגֵּיר וְדָא פִּתְחָה, תִּרְיִן שְׁפּוּזִין (נ"א

לשון הקודש

וְאָמַר, כָּל מִי שְׂרוּעָה לְבַקֵּשׁ בְּקִשְׁתּוֹ,
 יָבֹא לְגַבִּירָה שְׁהִיא הַבַּיִת שְׁלִי, הַבַּיִת
 שְׁלִי י', הַהֵיכַל שְׁלִי. וְנַהוּ אֵל יִתְהַלֵּל
 הַמִּתְהַלֵּל הַשֶּׁבֶל וַיְדוּעַ אוֹתִי, כִּי אִם
 בּוֹאֵת.

בְּאֵתוֹ זְמַן כְּלָם דּוּפְקִים לְפִתְחָה, שְׁשֵׁם
סַגְרוּן שְׁסוּגֵר, וְשֵׁם פִּתְחוּן שְׁפּוּתָה. מִיַּד
יָבֹא רוּעָה הַנְּאָמֵן וַיֹּאמֶר, אַדְנִי שְׁפָתַי
תִּפְתָּח, קַמִּיץ פִּתְחָה, זֶה סַגֵּיר וְזֶה פּוֹתָח,

שְׁהִרִי כְּמַה בְּעֵלֵי גְבוּאָה הֵם דּוּפְקִים עַל
 הַשְּׁעָרִים שֶׁל הַהֵיכַל, וְאָמְרִים אַדְנִי
 שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וְהִיא סְתוּמָה אֲלֵיהֶם, עַד
 שְׁאֵתָה תְּבֹא לְשֵׁם הַיָּא לָא נִפְתַּחְתָּ.
 לְמַלְךְ שְׁהִיוּ צְרִיכִים אוֹתוֹ עֲבָדוּי וְהַשְּׁרִים
 וְהַמְּמַנִּים וְשְׁלִיטֵי הָאָרֶץ לְהַרְאוֹת עַמּוֹ,
 כָּל אֶחָד כְּפִי צְרִכּוֹ, וְכָל אֶחָד כְּפִי
 שְׁלִטּוֹנוֹ, וְכָל אֶחָד כְּפִי עֶסְקוֹ. מַה עֲשֵׂה
 הַמְּלַךְ? שֵׁם אֵת הַכֹּל בִּיַּדִּי הַגְּבִירָה,

שְׁפָתַי (שָׁבָא) שְׁעָרֵי צְדָקָה, עֲלֵייהוּ אֶתְמַר (שם קיח יט) פִּתְחוּ לִי שְׁעָרֵי צְדָקָה.

מִלְגָּאוּ אֵיחֵי סְגוּלַתָּא, סְגוּ לֵאֵיחֵי בַּעֲלָהּ, וְאֵיחֵי סְגוּלַתָּא, עֲטָרָה עַל רִישֵׁיהּ, חַלְמִים עֲלֵיהּ אֶתְמַר (שם) אָבוּא בָּם אוּדָה י"ה, אָבוּא אֵיחֵי עֲשָׂר, דְּאֵיחֵי נְקוּדַת חַלְמִים, וּבִיהּ (דף לב ע"ב) אוּדָה י"ה דְּאֵיחֵי פִתְרָה עַל כְּלָהּ, זֶה דָּא צְרִי, וְאֵינּוּן תְּרֵי סְמְכֵי קְשׁוּט, צְדִיקִים יְבָאוּ בּוּ (תהלים קח כ), דָּא צְדִיק דְּאֵיחֵי אוּת בְּרִית, בְּתַרְוֵיהּ, אֵיחֵי חִיר"ק תַּחַת צְר"י, וְאֵיחֵי שׁוּר"ק, קְשׁוּרָא דְתַרְוֵיהּ, וּבְגִין דָּא אוּדָךְ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה (שם כא), דָּא שְׂכִינְתָּא, דְּאֵיחֵי מִסְטָרָא דְצְדִיק שׁוּר"ק לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ, קְשׁוּרָא דִילֵיהּ.

וְאֵיחֵי חִיר"ק תַּחַת צְר"י, תְּרֵי סְמְכֵי קְשׁוּט, וְאֵיחֵי סְגוּ לֵאֵיחֵי תַּחַת תְּרִין דְּרוּעִין, וְאֵיחֵי

לשון הקודש

בו, זה צדיק שהוא אות ברית בשניהם, הוא חיר"ק תחת צר"י, והוא שור"ק, הקשר של שניהם, ומשום זה אוּדָךְ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה, זו שְׂכִינְתָּא, שֶׁהִיא מְצֵדוֹ שֶׁל הַצְדִּיק, שׁוּר"ק אֶל בַּעֲלָהּ, הַקְּשָׁר שָׁלוּ.

וְחֵיא חִיר"ק תַּחַת צְר"י, שְׁנֵי עַמּוּדֵי אֲמַת, וְהוּא סְגוּ לֵאֵיחֵי תַּחַת שְׁתֵּי זְרוּעוֹת,

שְׁתֵּי שְׁפָתַי (שָׁבָא) שְׁעָרֵי צְדָקָה, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר פִּתְחוּ לִי שְׁעָרֵי צְדָקָה.

מִפְּכָנִים הִיא סְגוּלַתָּא, סְגוּ לֵאֵיחֵי בַּעֲלָהּ, וְהִיא סְגוּלַתָּא עֲטָרָה עַל רִאשׁוֹ חַלְמִים, עֲלֵיוּ נֶאֱמַר אָבוּא בָּם אוּדָה י"ה, אָבוּא הִיא עֲשָׂר, שֶׁהִיא נְקוּדַת חַלְמִים, וְבוּ אוּדָה י"ה, שֶׁהוּא כְּתָר עַל כָּלָם, זֶה – זֶה צְרִי, וְהֵם שְׁנֵי עַמּוּדֵי אֲמַת. צְדִיקִים יְבָאוּ

חַל"ם לְעֵילָא בְּכֶתֶר, וּבְגִין דָּא אָבְן מָאָסוּ הַבּוֹנִים
 הִיְתָה לְרֵאשׁ פְּנָה ^(שם), בְּלָהוּ אָמְרִין מֵאֵת יִי' הִיְתָה
 זֹאת הִיא נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ ^(שם), בְּזַמְנָא דְאִיהִי לְרֵאשׁ
 פְּנָה אֶתְקְרִיאַת רִישָׁא, וְעָלָה אֶתְמַר ^(שיר ז י) רֵאשִׁד
 עַלְיָד בְּכַרְמֶל.

כִּד סְלִיקַת לְגַבֵּי מַלְכָּא, פְּמָה מַלְאָכִין וּכְמָה
 נִשְׁמָתִין סְלִקִין עִמָּה, דְּאֲנֹן נִימִין דִּילָהּ,
 דִּתְלִיין מִינָה בְּעַנְבִין בְּאֶתְכְּלָא, וּכְמָה מַלְאָכִין
 וְנִשְׁמָתִין נִהְרִין קַדְמָהָא דְאֶתְקְרִיאוּ עֵינֵי יִי',
 וְעַלְיָהּ אֶתְמַר ^(איוב לד כא) כִּי עֵינָיו עַל דְּרָכֵי אִישׁ,
 וּכְמָה פְּקוּדִין סְלִקִין קַדְמָהָא, דְּאֶתְקְרִיאַת בְּכָלְהוּ
 מְצוֹת יִי' בְּרָה מְאִירַת עֵינָים ^(תהלים יט ט).

וּכְמָה מַלְאָכִין סְלִקִין עִמָּה, דְּאֶתְקְרִיאוּ אֲזַנֵּי יִי',
 דְּמִמֶּנּוּ עַל קַלִּין דְּצִלוֹתֵין, וְעַל שִׁיחַת בְּנֵי

לשון הקודש

שְׁתַּלּוּיִים מִמֶּנָּה כְּמוֹ עֲנָבִים בְּאֶשְׁכּוּל,
 וּכְמָה מַלְאָכִים וְנִשְׁמוֹת מְאִירִים לְפָנֶיהָ,
 שְׁנִקְרְאִים עֵינֵי יְהוָה, וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר כִּי
 עֵינָיו עַל דְּרָכֵי אִישׁ, וּכְמָה מְצוֹת עוֹלוֹת
 לְפָנֶיהָ, שְׁנִקְרְאִת בְּכֻלָּם מְצוֹת יְהוָה
 בְּרָה מְאִירַת עֵינָים.

וּכְמָה מַלְאָכִים עוֹלִים עִמָּה, שְׁנִקְרְאוּ
 אֲזַנֵּי יְהוָה, שְׁמִמֶּנּוּ עַל קוֹלוֹת הַתְּפִלוֹת

וְהִיא חַל"ם לְמַעְלָה בְּכֶתֶר, וּמִשּׁוּם זֶה
 אָבְן מָאָסוּ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֵאשׁ פְּנָה,
 בְּכֻלָּם אֹמְרִים מֵאֵת יְהוָה הִיְתָה זֹאת הִיא
 נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ, בְּזַמֵּן שֶׁהִיא לְרֵאשׁ פְּנָה
 נִקְרְאֶת רֵאשׁ, וְעַלֵּיהָ נֶאֱמַר רֵאשִׁד עַלְיָד
 בְּכַרְמֶל.

בְּשִׁעוּלָה לְמַלְךָ, כְּמָה מַלְאָכִים וּכְמָה
 נִשְׁמוֹת עוֹלִים עִמָּה, שֶׁהֵם הַנִּימִים שְׁלָהּ,

הָאָדָם, לְמִשְׁמַע צְלוֹתֵינוּ, וּבְכַה מִלְּאֲכִין סֶלְקִין עֲמָה
 דְּאִתְקַרְיָאוּ פְּנֵי יְיָ, דְּאִתְמַר בְּהוֹן (יחזקאל א 1) וּדְמוֹת
 פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וְגוֹמַר, נְהָרִין בְּכַה גְּוֹנִין, וּבְכַה
 מִלְּאֲכִין סֶלְקִין עֲמָה דְּאִתְקַרְיָאוּ רוּחִין וְאִשִּׁין,
 דְּאִתְמַר בְּהוֹן (תהלים קד ד) עוֹשָׂה מִלְּאֲכִין רוּחוֹת
 מִשְׁרְתֵינוּ אֵשׁ לְהַט, דְּמִמֶּנּוּ עַל רִיחָא וּתְנַנָּא
 דְּקַרְבָּנִין, וְאֵינוֹן מְאָרִי דְּחוּטְמָא.

וּבְכַה מְאָרִי דְּקָלוֹן וּדְבוּרִין דְּפוּמָא סֶלְקִין עֲמָה,
 דְּאִתְמַר בְּהוֹן (קהלת י ב) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם
 יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל וּבַעַל בְּנָפִים יַגִּיד דְּבַר, וּבְכַה
 מְאָרִי דְּצוּאָרִי סֶלְקִין עֲמָה, דְּתַמָּן קָנָה וְשָׂט, דְּמִמֶּנּוּ
 עַל קַרְבָּנִין וְצְלוֹתֵינוּ, דְּאִתְמַר בְּהוֹן (במדבר כח ב) אֶת
 קַרְבָּנִי לַחֲמִי לְאִשִּׁי, וְאֵלִין אִתְקַרְיָאוּ אִשִּׁים, וּבְכַה
 מִלְּאֲכִין סֶלְקִין עֲמָה דְּאִתְקַרְיָאוּ מְאָרִי דִּידִין,
 דְּאִתְמַר בְּהוֹן (יחזקאל א ח) וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת פְּנֵיהֶם,

לשון הקודש

בְּעֲלֵי הַחֲטָאִים.

וּבְכַה בְּעֲלֵי קוֹלוֹת וּדְבוּרִים שֶׁל הַפֶּה
 עוֹלִים עֲמָה, שְׁנַמְרָא בְּהֶם כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם
 יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל וּבַעַל בְּנָפִים יַגִּיד דְּבַר,
 וּבְכַה בְּעֲלֵי צוּאָרִים עוֹלִים עֲמָה, שְׂשָׂם
 קָנָה וּשְׂטָט, שְׂמָמִים עַל קַרְבָּנוֹת וּתְפִלוֹת,
 שְׁנַמְרָא בְּהֶם אֶת קַרְבָּנִי לַחֲמִי לְאִשִּׁי,
 וְאֵלוֹ נִקְרְאוּ אִשִּׁים, וּבְכַה מִלְּאֲכִים

וְעַל שִׁיחַת בְּנֵי אָדָם, לְשִׁמְעַת הַתְּפִלוֹת,
 וּבְכַה מִלְּאֲכִים עוֹלִים עֲמָה, שְׁנַמְרָאִים
 פְּנֵי יְהוָה, שְׁנַמְרָא בְּהֶם וּדְמוֹת פְּנֵיהֶם
 פְּנֵי אָדָם וְגוֹמַר, מְאִירִים בְּכַה גְּוֹנִים,
 וּבְכַה מִלְּאֲכִים עוֹלִים עֲמָה שְׁנַמְרָאוּ
 רוּחוֹת וְאִשִּׁים, שְׁנַמְרָא בְּהֶם עוֹשָׂה
 מִלְּאֲכִין רוּחוֹת מִשְׁרְתֵינוּ אֵשׁ לְהַט,
 שְׂמָמִים עַל רִיחַ וְעֵשֶׂן הַקַּרְבָּנוֹת, וְהֵם

וְכַמָּה מְאִירֵי דְגוּפָא סְלִקוּן עִמָּה דְאִתְמַר בְּהוּן (דניאל
 י) וְגוֹיָתוֹ כְּתַרְשִׁישׁ, וְכַמָּה מְאִירֵי דְבְרִית סְלִקוּן עִמָּה
 דְאִתְמַר בְּהוּן (יחזקאל א כח) כְּמַרְאֵה הַקִּשְׁת, וְאַנּוּן מְאִירֵי
 דְאוֹתוֹת, וְכַמָּה מְאִירֵי דְרַגְלֵין סְלִקוּן עִמָּה דְאִתְמַר
 בְּהוּן (שם) וְרַגְלֵיהֶם רָגַל יִשְׂרָאֵל.

וְכַד אוֹתוֹ בְּהִיכְלָהָא, כְּלָהוּ נְבִיאֵי סְלִקוּן תַּמְּנוֹ,
 וְדַפְקוּן לְתַרְעָא וְאַמְרוּן אַדְנִי שְׁפַתֵי תַפְתָּח
 (תהלים נא יז), תִּלְת קַדְמָאִין דְּצִלוֹתָא אֵינוּן מְסַדְרִין
 שְׂאֵלְתִין עַל נַפְשָׁא, לְאַעְלָא בְּהוּן קָדָם עַלְת
 הָעֵלוֹת, דְּתַמְּנו חֵי נַפְשָׁא, אֲמַצְעִיּוֹת מְמַנּוּן עַל
 שְׂאֵלְתִין לְמַשְׁאֵל בְּעוֹתְהוּן עַל צְרַכֵי גוּפָא, תִּלְת
 בְּתַרְאִין מְקַבְּלִין תִּיּוּבְתָא דְכָל שְׂאֵלְתִין מִן מַלְכָּא.
 וְלַעֲיִלָּא מְכַלְהוּ יָד בּוֹתְבַת, וְלַתַּתָּא מְכַלְהוּ יָד
 חוֹתְמַת, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (איוב לו ז) וְכִי־

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

עוֹלִים עִמָּה, שְׁנַקְרָאִים בְּעֵלֵי יָדִים, שְׁנַאֲמַר בְּהֶם וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת כְּנַפְיָהֶם, וְכַמָּה בְּעֵלֵי גוּף עוֹלִים עִמָּה, שְׁנַאֲמַר בְּהֶם וְגוֹיָתוֹ כְּתַרְשִׁישׁ, וְכַמָּה בְּעֵלֵי בְרִית עוֹלִים עִמָּה, שְׁנַאֲמַר בְּהֶם כְּמַרְאֵה הַקִּשְׁת, וְהֶם בְּעֵלֵי אוֹתוֹת, וְכַמָּה בְּעֵלֵי רַגְלִים עוֹלִים עִמָּה, שְׁנַאֲמַר בְּהֶם וְרַגְלֵיהֶם רָגַל יִשְׂרָאֵל.

וְכַשֵּׁהוּא בְּהִיכְלָהָא, כָּל הַנְּבִיאִים עוֹלִים

שָׁם, וְדוֹפְקִים בְּשַׁעַר, וְאוֹמְרִים אַדְנִי שְׁפַתֵי תַפְתָּח. שְׁלִשַׁת הָרָאשׁוּנִים שֶׁל הַתַּפְלָה הֵם מְסַדְרִים בְּקִשּׁוֹת עַל הַנַּפֶּשׁ, לְהַכְנִס בְּהֶם לִפְנֵי עַלְת הָעֵלוֹת, שְׁשֵׁם חֵי הַנַּפֶּשׁ. הָאֲמַצְעִיּוֹת מְמַנּוֹת עַל שְׂאֵלוֹת לְבַקֵּשׁ בְּקִשּׁוֹתֵיהֶם עַל צְרַכֵי הַגּוּף. שְׁלִשַׁת הָאֲחֵרוֹנוֹת מְקַבְּלִים תְּשׁוּבָה שֶׁל כָּל הַשְּׂאֵלוֹת מִן הַמַּלְךְ.

וּמַעַל בָּלָם יָד בּוֹתְבַת, וּמִתַּחַת בָּלָם יָד

כָּל אָדָם יַחְתּוּם, יָד כּוֹתֶבֶת אוֹרֵייתָא דְבִכְתָּב דְּאִיהִי
 לְיִמִּינָא, יָד חוֹתֶמֶת אוֹרֵייתָא דְבַעַל פֶּה דְּאִיהִי
 לְשִׁמְאַל, אוֹרֵייתָא דְבִכְתָּב דְּאִיהִי לְיִמִּינָא עֲלִיָּה
 אֶתְמַר (שמות יד ח) וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים בְּיַד רָמָה, וְדָא
 עֲמוּדָא דְאֶמְצָעִיתָא, דְּאִיהוּ אוֹרֵייתָא דְאֶתִּיחִיב
 מִיִּמִּינָא דְתַמְן חֲכָמָה.

אוֹרֵייתָא דְבַעַל פֶּה דְתַמְן שְׂכִינְתָא תַתָּא, פֶּה
 אֶתְקַרִיאת מַסְטָרָא דְצַדִּיק, דְהַכִּי
 סָלִיק פִּי"ה לְחוֹשְׁבֵן מִילָ"ה, דְאִיהוּ כָּל פֶּה, וּבְגִין דָּא
 (איוב לז ז) וּבְיַד כָּל אָדָם יַחְתּוּם, וְאִיהִי לְשִׁמְאַל,
 דְתַמְן אִיהִי אִימָא עֲלָאָה, דְאֶתְמַר בֶּה חֲתַמְנוּ
 לְחַיִּים, וְצַדִּיק עַל שְׁמָה אֶתְקַרִי סִפְר חַיִּים. (דף לג ע"א)

כְּמָה דְאֶמְרִינן וּבִסְפֵר חַיִּים וְגוֹמֵר, הָא אֶתְפַּתַּחַת
 הַיְכָלָא, הָא קָא אֶתִּינן נְבִיאֵי מְאִרֵי דְרַגְלִין דְקָא
 דְפָקוּן לְתַרְעָא, וְאֶמְרִין לְהָהוּא דְסָגִיר הַיְכָלָא,

לשון הקודש

תְּחַתּוּנָה, נְקֵרָאת פֶּה מְצַד הַצַּדִּיק, שְׂפָרָה
 עוֹלָה פִּי"ה לְחוֹשְׁבֵן מִילָ"ה, שֶׁהוּא כָּל פֶּה,
 וּמִשּׁוּם זֶה וּבְיַד כָּל אָדָם יַחְתּוּם, וְהִיא
 לְשִׁמְאַל, שְׁשֵׁם הִיא הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה,
 שְׁנֵאמַר בֶּה חֲתַמְנוּ לְחַיִּים, וְצַדִּיק עַל
 שְׁמָה נְקֵרָא סִפְר חַיִּים, כְּמוֹ שְׁאֶמְרֵנוּ
 וּבִסְפֵר חַיִּים וְגוֹמֵר. הַרִי נִפְתַּח הַהַיְכָל,
 וְהַרִי בָּאִים הַנְּבִיאִים בְּעֲלֵי הַרְגְלִים

חוֹתֶמֶת. זֶהוּ שְׂכֵתוּב וּבְיַד כָּל אָדָם
 יַחְתּוּם, יָד כּוֹתֶבֶת תּוֹרָה שְׂבִכְתָּב שֶׁהִיא
 לְיִמִּין, יָד חוֹתֶמֶת תּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה שֶׁהִיא
 לְשִׁמְאַל. תּוֹרָה שְׂבִכְתָּב הִיא לְיִמִּין, עֲלִיּוֹ
 נְאֻמַר וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים בְּיַד רָמָה, וְזֶה
 הָעֲמוּד הָאֶמְצָעִי, שֶׁהוּא תּוֹרָה שְׁנֵתְנָה
 מִיִּמִּין, שְׁשֵׁם חֲכָמָה.
 תּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה, שְׁשֵׁם שְׂכִינָה

סַגְרוּן וְאַתְקְרִי אֲדֹנָי שְׁמִיָּה בְּשֵׁם רַבִּיָּה, אֶמְרִין
 לִיָּה אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, אֶפְתָּח תִּרְעִין דְּהִיכְלָא,
 בְּהֵהוּא זְמַנָּא עָאֲלוּן נְטוּרֵי תִרְעָא לְמַלְכָּא, וְאֶמְרֵי
 לִיָּה, רַבּוֹן עָלְמִין הָא מָאֲרִי דְרַגְלִין קָא דְפָקוּן
 לְתִרְעָא, דְאֵינוּן שְׁלוּחֵי מְצוּחָה, דְקִיִּימִין בַּעֲמִידָה
 דְעִלּוּתָא קְדָמָךְ.

בְּהֵהוּא זְמַנָּא יְהֵב לֹון רְשׁוֹ לְאַעְלָא, מִטְרוּזְנִיתָא
 דְאֵיָּהֵי מְצוּחָה דְמַלְכָּא אֶפּוּטְרוּפּוּסָא דְכָל
 פְּקוּדִין, אֲוִלִיפֶת זְכוּ קָדָם מַלְכָּא בְּגִינֵיָּיהוּ, וְיִימָא
 לִיָּה רַבּוֹן עָלְמָא, הָא אֲלוּן דְקִיִּימִין קְדָמָךְ בְּעִלּוּתִין,
 צְרִידָ לְמִיתָב לֹון שְׂאֵלְתִין דְלֵהוֹן, בְּהֵהוּא זְמַנָּא
 קָלָא נְפִיק לְגַבֵּי מָאֲרִי דְרַגְלִין, וְאָמַר ^(יחזקאל ב א)
 אָדָם עֲמוּד עַל רַגְלִיךָ וְאֲדַבֵּר אֵתְךָ, מִלִּיל עַמִּי מַה
 שְׂאֵלְתֶךָ בְּאִמְצָעִיּוֹת דְעִלּוּתִין, וְיַנְתֵּן לָךְ בְּבִתְרָאִין.

לשון הקודש

הַגְּבִירָה שֶׁהִיא מְצוּחַת הַמַּלְכָּה,
 הָאֶפּוּטְרוּפּוּסָא שֶׁל כָּל הַמְצוּחוֹת, מְלַמֶּדֶת
 זְכוּת לַפְּנֵי הַמַּלְכָּה בְּשִׁבְלֵם, וְתֹאמַר לוֹ:
 רַבּוֹן הָעוֹלָם, הֲרֵי אֵלֹו שְׁעוּמָדִים לְפָנֶיךָ
 בְּתַפְלוּת, צְרִידָ לְתַת לָהֶם אֵת
 בְּקִשׁוּתֵיהֶם. בְּאוֹתוֹ זְמַן יוֹצֵא קוֹל אֶל
 בְּעַלֵּי הָרַגְלִים, וְאֹמֵר: בְּן אָדָם, עֲמוּד עַל
 רַגְלֶיךָ וְאֲדַבֵּר אֵתְךָ, דַּבֵּר עַמִּי מַה
 שְׂאֵלְתֶךָ בְּאִמְצָעִיּוֹת שֶׁל הַתַּפְלוּת, וְיַנְתֵּן

שְׁדוּפְקִים בְּשַׁעַר, וְאֹמְרִים לְאוֹתוֹ שְׁסוּגְרָה
 הַהִיכָל, סַגְרוּן, וְנִקְרָא אֲדֹנָי, שְׁמוֹ בְּשֵׁם
 רַבּוֹ, אֹמְרִים לוֹ, אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח,
 פִּתַח שַׁעְרֵי הַהִיכָל. בְּאוֹתוֹ זְמַן נִכְנָסִים
 שׁוּמְרֵי הַשַּׁעַר לְמַלְכָּה, וְאֹמְרִים לוֹ, רַבּוֹן
 הָעוֹלָמִים, הֲרֵי בְעַלֵּי הָרַגְלִים דּוּפְקִים
 בְּשַׁעַר, שֶׁהֵם שְׁלוּחֵי מְצוּחָה, שְׁעוּמָדִים
 בַּעֲמִידָה שֶׁל תַּפְלָה לְפָנֶיךָ.

בְּאוֹתוֹ זְמַן נוֹתֵן לָהֶם רְשׁוּת לְהִכְנֵס,

מִטְרוּנִיתָא קַבְלֵת שְׂאֵלְתוּי, וְצָרִיךְ לְמִיָּהֵב תְּלַת
פְּסִיעָאן לְאַחוּרָא, דְּלֹא יִתְחַזַּר כְּתַפּוּי לְגַבֵּי מַלְכָּא,
אֲלִין נְפֻקִין וְסַגְרוּן סַגְר תְּרַעָא אֲבַתְרִיָּהוּ.

הָא מָאֲרִי דְאוֹתוֹת קָא דְפֻקִין לְפִתְחָא, וְאִמְרוּן
אֲדַנִּי שְׁפַתֵּי תַפְתָּח, תַּפְתָּח דָּא פִתְחוּן,
וְאֲלִין אִינוּן מָאֲרִי דְחִי בְרַכָּאן דְעֲלוֹתָא, מִסְטָרָא
דְחִי עֲלָמִין, דְמִיַּחְדִּין לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
וְשְׂכִינְתֵיהּ תַמָּן, דְצַדִּיק תְּשִׁיעָאָה אִיהוּ מֵעִילָא
לְתַתָּא וּמִתַּתָּא לְעִילָא, תִּשְׁעַ נְקוּדִין תִּשְׁעַ טַעְמֵי,
וְעֲלִיָּהוּ אֲתַמַּר (בראשית א יז) וַיִּתֵּן אוֹתָם אֱלֹהִים בְּרַקִּיעַ
הַשָּׁמַיִם, וְדָא צַדִּיק דְבֵיהּ כָּל נְקוּדִין, לְהָאִיר עַל
הָאָרֶץ דָּא שְׂכִינְתָא, דְאִיהִי כְּלִילָא מִכָּל אֲתוּוּן.

מִיָּד מָאֲרִי שְׂאֵלְתִין דְפֻקִין לְתְרַעָא, כִּפְתָה נְטוּרִי
תְרַעָא עֲאֲלִין קָדָם מַלְכָּא, וַיִּימְרוּן רַבּוּן

לשון הקודש

הַעוֹלָמִים שְׂמִיַּחְדִּים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא וְשְׂכִינְתוֹ שָׁם, שְׁהַצַּדִּיק הוּא תְּשִׁיעֵי
מִמַּעְלָה לְמַטָּה וּמִמַּטָּה לְמַעְלָה, תִּשְׁעַ
נְקוּדוֹת, תִּשְׁעַ טַעְמִים, וְעֲלֵיהֶם נֹאמַר
וַיִּתֵּן אוֹתָם אֱלֹהִים בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם, וְזֶה
צַדִּיק שָׁבוּ כָּל הַנְּקוּדוֹת. לְהָאִיר עַל
הָאָרֶץ, זֶה שְׂכִינְתָהּ, שֶׁהִיא כְּלוּלָה מִכָּל
הָאוֹתוֹת.

מִיָּד בְּעֲלֵי הַשְּׂאֵלוֹת דּוֹפְקִים בְּשַׁעַר,

לְךָ בְּאַחְרוּנוֹת. הַגְּבִירָה מְקַבֵּלֵת אֶת
בְּקָשׁוֹתֵינוּ, וְצָרִיךְ לְשׁוּב שְׁלֹשׁ פְּסִיעוֹת
לְאַחוּר, שְׁלֹא יִחְזוּר כְּתַפּוּי אֶל הַמֶּלֶךְ.
אֲלוּ יוֹצְאִים, וְסַגְרוּן סַגְר אֶת הַשַּׁעַר
אֲחֲרֵיהֶם.

וְחֲרִי בְּעֲלֵי הָאוֹתוֹת דּוֹפְקִים בְּפִתְחָה,
וְאוֹמְרִים אֲדַנִּי שְׁפַתֵּי תַפְתָּח. תַּפְתָּח זֶה
פִתְחוּן, וְאֲלוּ הֵם בְּעֲלֵי שְׂמוּנָה עֲשָׂרָה
בְּרַכּוֹת שֶׁל הַתַּפְּלָה, מִצַּד שֶׁל חִי

עֲלֵמָא, הָא מָאֲרִי צְדִיקָא מָאֲרִי דְעֲלוּתִין דְּמַבְרָכִין
 לָךְ בְּחִי בְּרַכָּאן, בְּעוֹן לְאֵעֲלָא קַמָּךְ, מִיַּד מִנִּי
 לְמַפְתַּח לוֹן, וְלִמְהַב שְׂאֵלְתוּי, וְאֵלִין אֵינוֹן מָאֲרִי
 דְּאוּתוֹת, מִסְטָרָא דְּאֵלִין דְּאִתְמַר בְּהוֹן (שם יד) וְהוּ
 לְאִתַּת וְלִמוּעָדִים וְלִיָּמִים וְשָׁנִים, וְאֵלִין אֵנוֹן דְּסַגְדִּין
 בְּחִי עֲלֵמִין, בְּחִי בְּרַכָּאן לְגַבִּי שְׂכִינְתָּא.

אֵלִין נְפִקוֹן הָא מָאֲרִי דְּקוּמָה דְּפִקוֹן לְפִתְחָא,
 דְּאֵינוֹן פְּרַעִין וְסַגְדִּין לְמַלְכָּא בְּעֲלוּתִין, בְּמָה
 דְּאָמְרוּ כָּל הַכּוּרַע כּוּרַע בְּכְרוּד, וְכָל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף
 בְּשֵׁם, כּוּרַע לְגַבִּי אֲדֵנִי בְּצַדִּיק, דְּאִתְמַר בֵּיתָא (מלכים
 א ב מה) וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה פְּרוּד, וְזוֹקֵף לְגַבִּי יְהוֹ"ה,
 לְחַבְרָא לוֹן תְּרוּיָהוּ כְּנוּנָא דָּא יֵאֵהֲדוּנָה"י.

וְעַל פְּלָחוּ אוֹלִיפֵת שְׂכִינְתָּא זְכוּ, וְאֵינוֹן פִּד סְלִקוֹן

לשון הקודש

השכינה.

אלו יוצאים, הרי בעלי הקומה דופקים
 בפתח, שהם פורעים ומשתחווים למלך
 בתפלות, כמו שאמרו, כל הכורע כורע
 בְּכְרוּד, וְכָל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם. כּוּרַע אֵל
 אֲדֵנִי בְּצַדִּיק, שְׁנֵאֲמַר בּוֹ וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
 פְּרוּד, וְזוֹקֵף אֵל יְהוֹ"ה, לְחַבְרָא אוּתָם
 שְׁנֵיהֶם כְּמוֹ זֶה: יֵאֵהֲדוּנָה"י.

ועל כלם מלמדת השכינה זכות. והם,
 כשמעלים את נשמתם למעלה, כמה

כמה שומרי השער נכנסים לפני המלך,
 ויאמרו: רבון העולם, הרי בעלי
 הצדיקים, בעלי התפלות שמברכים
 אותך בשמונה עשרה ברכות, רוצים
 להכניס לפניך. מיד מצוה לפתח להם
 ולתת את שאלותיו, ואלו הם בעלי
 האותות, מצד של אלו שנאמר בהם והיו
 לאתת ולמועדים ולימים ולשנים, ואלו
 הם שמשתחווים על ברכיהם בְּחִי
 עולמות, בשמונה עשרה ברכות אל

לְעֵילָא נִשְׁמַתְהוֹן, בְּמָה חֵיווֹן מְקַבְּלִין לֹוֹן עַל
 בְּדַפְיֵיהוּ, וְסֻלְקִין לֹוֹן עַד תְּרַעָא דְהִיכְלָא דְמִלְכָא,
 מִיַּד דְאֵלִין דְּדַבְּקוֹן לְפִתְחָא, אוֹלְפִין זְכוּ קָדָם מִלְכָא
 בְּגִינֵייהוּ, וּמְנֵי מִלְכָא לְמַפְתַּח לֹוֹן, וְאֵלִין אֵינוֹן
 דְּמִמְלָלִין קָדָם מִלְכָא בְּחֻשָּׁא, וְשָׂאֵלִין מֵינֵה
 בְּעוֹתְהוֹן בְּחֻשָּׁא, יְחִידִים קָדָם מִלְכָא, וּמִלְכָא יְהִיב
 לֹוֹן שְׂאֵלְתִין דְּלֵהוֹן.

מִיַּד הָא מְטְרוֹנִיתָא אֶחֱדִית בְּהוֹן, וְאוֹלִיפִת זְכוּ
 בְּגִינֵייהוּ קָדָם דְּיִפְקוֹן מִן הִיכְלָא, וְאִמְרַת
 רַבּוֹן עֲלָמִין, אֵלִין אֵינוֹן דְּהוֹן, מְבַסְּיִין לִי בְּעֻטּוּפָא
 דְּמַצּוּה דְּצִיצִית, בְּחֻמֶּשׁ קִשְׁרִין וְתַלְת עֶשְׂרֵה חוּלְיִין
 לְכָל סֵטֶר, וּבִתְלָתִין וְתַרְיִן עֲנַפֵּי מַצּוּה, מִיַּד מְנֵי
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִלְאָכִין דְּמִרְבַּבְתָּא דְּלְעֵילָא,
 לְנַטְלָא לֹוֹן בְּגִדְפֵייהוּ, וְלִפְרָחָא בְּהוֹן מֵאַתֵּר לְאַתֵּר,
 וְלִכְסָאָה עֲלֵיהוֹן מִכָּל מִזִּיקִין וּמִלְאָכִי חַבְלָה.

לשון הקודש

מִיַּד הָרִי הַגְּבִירָה אוֹחֹזֶת בָּהֶם וּמְלַמְּדַת
 זְכוּת בְּשִׁבְלֵם לְפָנַי שִׁינְעָאוּ מִן הַהִיכָל,
 וְאוֹמְרַת: רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, אֵלֵה הֵם שְׁהִיוּ,
 מְכַסִּים אוֹתִי בְּעֻטּוּף שֶׁל מַצּוּה שֶׁל
 צִיצִית, בְּחֻמֶּשֶׁה קִשְׁרִים וְשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה
 חֲלוּת לְכָל צֵד, וּבְשִׁלְשִׁים וּשְׁנַיִם עֲנַפֵּי
 מַצּוּה. מִיַּד מַצּוּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְמִלְאָכֵי הַמְּרַבְּבָה שֶׁל מַעְלָה לְפָלַל אוֹתָם

חַיּוֹת מְקַבְּלוֹת אוֹתָם עַל כְּנַפְיָהֶם,
 וּמַעֲלִים אוֹתָם עַד לְשַׁעַר הִיכַל הַמֶּלֶךְ.
 מִיַּד שְׂאֵלָה דּוֹפְקִים בְּפִתְחָא, מְלַמְּדִים
 זְכוּת לְפָנַי הַמֶּלֶךְ בְּשִׁבְלֵם, וּמַצּוּה הַמֶּלֶךְ
 לְפִתְחָא לָהֶם, וְאֵלוּ הֵם שְׁמַדְבְּרִים לְפָנַי
 הַמֶּלֶךְ בְּחֻשָּׁא, וְשׂוֹאֵלִים מִמֶּנּוּ אֵת
 בְּקִשּׁוֹתֵיהֶם בְּחֻשָּׁא, יְחִידִים לְפָנַי הַמֶּלֶךְ,
 וְהַמֶּלֶךְ נוֹתֵן לָהֶם אֵת שְׂאֵלוֹתֵיהֶם.

הָא אֵלִין נַפְקִין, וְהָא אַחֲרֵינִין דְּפִקּוּן לְתַרְעָא, מִיַּד
 עֲאֵלִין נְטוּרֵי תַרְעִין, וְאַמְרִין רַבּוּן עֲלֵמָא, הָא
 מְאִרֵי יַדִּין דְּקֻשְׁרִין תְּפִלָּה שְׁל יָד עַל דְּרוּעֵיהוּ
 שְׂמַאלָא בְּעִלּוּתָא, וְתַפְלִין עַל רִישָׁא, קָא עֲאֵלִין,
 וְאֵלִין אֵינּוּן דִּיחֲבִין דּוּרוּנָא לָךְ בִּימִינָא, דְּאִיחֵי
 צְדָקָה, ע' תַּשְׁעִים אַמְנִים, ד' אַרְבַּע קְדוּשׁוֹת, ק'
 מַעַה בְּרַכָּאן, ה' תְּמֻשָּׁה חוֹמְשֵׁי אוּרִייתָא, וּמִיַּד מְנֵי
 לִזְנוּן, לְמַפְתַּח לִזְנוּן, בְּתַהוּא (דף לג ע"ב) וּמְנָא וַיְדִי אָדָם
 נַפְקִין, דְּאֵינּוּן גְּדוּלָּה וּגְבוּרָה, וּמְקַבְּלִין דּוּרוּנָא
 דְּלַהוּן, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (יחזקאל א ח) וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת
 פְּנֵי־הֶם, מָאִי אָדָם, הֵהוּא דְאַתְמַר בִּיה (ישעיה מד יג)
 בְּתַפְאַרְת אָדָם, וּמְקַבְּלִין מְנִיחֵו דּוּרוּנָא וַיְחֲבִין לִיה
 לְמִלְפָּא, וְאִם דּוּרוּנָא לֹא אִיחֵו כְּדָקָא יָאוּת,
 לְכַלְבָּא אַתְמַסֵּר, וְדַחֲיִין לִזְנוּן לְבָר, דְּאִית דְּלֹא

 לִזְנוּן הַקּוֹדֵשׁ

ד' אַרְבַּע קְדוּשׁוֹת, ק' מַעַה בְּרַכּוֹת, ה'
 תְּמֻשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה. וּמִיַּד מְצוּה אוּתָם
 לְפַתַּח לָהֶם. בְּאוּתוֹ זְמַן וַיְדִי אָדָם
 יוֹצֵאִים, שְׁחַן גְּדוּלָּה וּגְבוּרָה וּמְקַבְּלִים אֶת
 הַדּוּרוּן שְׁלָהֶם. זֶהוּ שְׂפַתוֹב וַיְדִי אָדָם
 מִתַּחַת פְּנֵי־הֶם. מַה זֶה אָדָם? אוּתוֹ
 שְׂנַאֲמַר בּוֹ בְּתַפְאַרְת אָדָם, וּמַהֶם
 מְקַבְּלִים הַדּוּרוּן וְנוֹתְנִים לְמַלְךְ. וְאִם
 הַדּוּרוּן אֵינּוּ כְּרַאוּי, נְמַסֵּר לְכַלְב, וְדוּחִים
 אֶת בְּקֻשְׁתוֹ הַחוּצָה, שֵׁנִישׁ שְׁלֹא פוֹתְחִים

בְּכַנְפֵיהֶם, וְלִפְרַח עַמּוּס מִמְקוֹם לְמְקוֹם,
 וְלִכְסוֹת עֲלֵיהֶם מִכָּל הַמְזִיקִים וּמְלֹאכֵי
 הַתְּפִלָּה.

תְּרֵי אֵלוּ יוֹצֵאִים, וְהִנֵּה אַחֲרֵים דּוּפְקִים
 בְּשַׁעַר. מִיַּד נִכְנְסִים שׁוּמְרֵי הַשְּׁעָרִים,
 וְאוּמְרִים: רַבּוּן הָעוֹלָם, תְּרֵי בַעֲלֵי הַיְדִים
 שְׁקוּשְׁרִים תְּפִלָּה שְׁל יָד עַל זְרוּעִים
 הַשְּׂמַאלִית בְּתַפְלָה, וְתַפְלִין עַל הָרֵאשׁ,
 נִכְנְסִים, וְאֵלוּ הֵם שְׁנוֹתְנִים דּוּרוּן לָךְ
 בְּזִמְיָן, שְׁהִיא צְדָקָה, ע' תַּשְׁעִים אַמְנִים,

פְּתַחֲיוֹן לֹוֹן תִּרְעִין, וְאֶתְמַר בְּהוֹן (דברים כד יא) בְּחוֹץ
תַּעֲמַד, וּמִמִּלַּל מִלְּפָא בְּהוֹן מִלְּבָר, וַיְהִיב לֹוֹן
שְׁאֵלְתוּי מִלְּבָר, וְאַזְלִין לֹוֹן.

דְּלֹאוּ בְּלֵהוּ עָאֲלִין לְבִי מִלְּפָא, אֶלָּא אֲלִין מָאֲרִי
דְּבֵיתָא, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (דניאל א ד) יְלָדִים אֲשֶׁר
אִין בְּהֵם כָּל מוּם, לָא בְּעָלוֹתְהוֹן, וְלֹא בְּנִשְׁמַתְהוֹן,
וּטוּבֵי מְרָאָה בְּכָל עוֹבְדֵיהוֹן, וּמִשְׁבְּלִים בְּכָל חֲכָמָה,
וְשִׁפְרוֹן לְמַחְזֵי, דְּעֲלִיִּיהוּ אֶתְמַר (שיר ב יד) הֲרֵאִינִי אֶת
מְרֵאִיךְ הַשְּׁמִיעֵנִי אֶת קוֹלְךְ, כִּי קוֹלְךְ עָרֵב וּמְרֵאִיךְ
נְאוּהָ, וַיִּזְדְּעֵי דַעַת וּמְבִינֵי מַדְעָ (דניאל א ד), וַיִּזְדְּעִין
בְּחֲכָמָה וּבְתַבּוּנָה וְדַעַת, דְּאִין דּוֹרְשִׁין בְּמַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית, אֶלָּא אִם הוּא חָכֵם בְּחֲכָמָה וּמְבִין בְּבִינָה
וַיִּזְדְּעַ בְּדַעַת, וְאֲשֶׁר כַּח בְּהֵם, דָּא שְׂכִינְתָא עֲלָאָה,
דְּאִיהִי כ"ח אֶתְוֹן דְּעוֹבְדָא דְּבְרֵאשִׁית, לַעֲמוּד
בְּכִלְהוּ בְּעַמִּידָה דְּעָלוֹתָא, אֲלִין יַעֲלוֹן לְהִיכְלָא

לשון הקודש

לְהֵם שְׁעָרִים, וְנֶאֱמַר בְּהֵם בְּחוֹץ תַּעֲמַד,
וּמְדַבֵּר הַמְּלֹךְ עִמָּם מִבְּחוּץ, וְנוֹתֵן לְהֵם
שְׂאֵלוֹתֵיהֶם מִבְּחוּץ, וְהוֹלְכִים לְהֵם.
שְׂלֹא כָלָם נִכְנָסִים לְבֵית הַמְּלֹךְ, אֶלָּא
אֵלוּ בְּעֲלֵי הַבַּיִת, שְׁנֶאֱמַר בְּהֵם יְלָדִים
אֲשֶׁר אִין בְּהֵם כָּל מוּם, לֹא בַתְּפִלְתָּם
וְלֹא בְּנִשְׁמַתָּם, וּטוּבֵי מְרָאָה בְּכָל
מַעֲשֵׂיהֶם, וּמִשְׁבְּלִים בְּכָל חֲכָמָה, וְנֶאֱמַר

הַעֲלִינָה, שְׁהִיא כ"ח אוֹתוֹת שֶׁל מַעֲשֵׂה

דְּמִלְכָּא, דְּאִינוּן צְדִיקִים גְּמוּרִים.

בִּינֹנְנִים יְהִיב לֹון שְׁאֲלֵתִין דְּלֵהֹון מְלָכְר, וְלֹא
עָאֲלִין לְגֵאוּ, רִשְׁיַעְיָא אֲדַחְיִין מִתַּמָּון,
וְלֹא יְהִיב לֹון שְׁאֲלֵתִין דְּלֵהֹון, אֲלֹא עַלִיִּיהוּ
אֲתַמְר (ישעיה א יב) מִי בִקֵּשׁ זֹאת מִיַּדְכֶם רַמְס חֲצָרִי,
וְאֲלִין אִינוּן רִשְׁיַעְיָא, דִּהֹון מְבוּיִן לְמִלְכָּא
בְּצִלוֹתֵהֹון, דְּמִנְחָן לְמִשְׁמַע צְלוֹתָא, וּפְסָקוֹן לָהּ
עַל שִׂיחָה בְּטִלְהָ.

אֲלִין נְפָקוֹן, הָא אֲחֵרְנִין עָאֲלִין, אִינוּן מְאֲרִי
דְּצִוְאָר, דִּהֹון מְבָרְכִין לְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא
עַל מְאֲכְלִין וּמִשְׁתֵּיִן דְּקַרְבָּנִין, דְּאֲמַרִין בְּכָל יוֹמָא
צוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֲמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת קַרְבְּנֵי
לְחֵמִי לְאֲשֵׁי רֵיחַ גִּיחוּחֵי (במדבר כח ב), דִּהֹון מְקַרְבִּין
לְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא וּשְׂכִינְתֵיהָ, בְּכַמְהָ קַרְבָּנִין

לשון הקודש

בְּתַפְלָתָם, שְׁמִינִיחִים לְשִׁמְעַת אֶת הַתַּפְלָה
וּמְפָסִיקִים אוֹתָהּ עַל שִׂיחָה בְּטִלְהָ.

אֲלוּ יוֹצְאִים, וְהָרִי אַחֲרֵים נְכַנְסִים, אוֹתָם
בְּעַלֵי צוּאָר שְׁהִיוּ מְבָרְכִים אֶת הַקְּדוּשָׁה
בְּרוּךְ הוּא עַל מְאֲכָלִים וּמִשְׁקִים שֶׁל
הַקַּרְבָּנוֹת, שְׁאוּמְרִים בְּכָל יוֹם צוּ אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל, וְאֲמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת קַרְבְּנֵי לְחֵמִי
לְאֲשֵׁי רֵיחַ גִּיחוּחֵי, שְׁהִיוּ מְקַרְבִּיִם
לְקְדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא וְלְשְׂכִינְתוֹ בְּכַמְהָ

בְּרֵאשִׁית לְעַמּוּד בְּכָלֶם בְּעִמּוּדָה בְּתַפְלָה,
אֲלוּ יִכְנָסוּ לְהִיכַל הַמִּלְכָּה, שְׁהֶם צְדִיקִים
גְּמוּרִים.

לְבִינֹנְנִים נוֹתֵן לָהֶם אֶת בְּקִשׁוֹתֵיהֶם
מִבְּחוּץ, וְלֹא נְכַנְסִים בְּנִימָה. הֲרִשְׁעִים
גְּדַחִים מִשָּׁם, וְלֹא נוֹתֵן לָהֶם אֶת
בְּקִשׁוֹתֵיהֶם, אֲלֹא עַלֵיהֶם נֹאמֵר, מִי בִקֵּשׁ
זֹאת מִיַּדְכֶם רַמְס חֲצָרִי, וְאֲלוּ הֶם
הֲרִשְׁעִים שְׁהִיוּ מְבוּיִם אֶת הַמִּלְכָּה

דְּעֻלּוֹתֶיךָ, וְאֵלֶיךָ אֵינּוֹן דְּמַתְּנִין בְּעֵנְג שַׁבָּת, וּמְבָרְכִין
 לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יְהִיב לֹון
 שְׁאַלְתֵּיךָ דְּלַהּוֹן, וְלֹאֲחֵרְנִין דְּהוּוּ אֲכָלִין בְּלֹא עֻלּוֹתָא
 אֲתִדְחִין מִתַּמָּן, וְיִהְיִין לֹון בִּידָא דְכַמָּה מְלֹאכֵי
 חֲבֻלָּה דְאֵינּוֹן מְזִיקִין.

הָא אֵלֶיךָ נְפָקִין, הָא מְאִרֵי דְקָלִין וְדְבוּרִין
 בְּזְמִירוֹת וְתוֹשְׁבַחוֹת וְהוֹדָאוֹת דְּעֻלּוֹתָא
 דְּכַפָּרִין, וּמְאִרֵי דְקָלִין דְּקָרְאֵן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא בְּקִרְיַאת שְׁמַע, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל תְּרִין זְמַנִּין
 עָרַב וּבְקָר.

אֲדַהְכִי הָא מְאִרֵי דְרַגְלִין קָא דְכַפָּרִין לְפַתְחָא,
 מְאִרֵי דְעַמִּידָה דְעֻלּוֹתָא, דְאֲתַמַּר בְּהוֹן
 (דְּנִיאל א ד) וְאֲשֶׁר בַּח בְּהֶם לְעַמּוּד בְּהִיכַל הַמְּלָךְ,
 הַמְּלָךְ סָתַם דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הִיכַל הַמְּלָךְ

לשון הקודש

שֶׁל תְּפִלָּה דּוּפְקִים, וּבְעֵלֵי הַקּוּלוֹת
 שְׁקוּרָאִים לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּקִרְיַת
 שְׁמַע, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל פְּעַמִּים בַּיּוֹם, עָרַב
 וּבְקָר.

בֵּין כֶּךָ הִנֵּה בְעֵלֵי הַרְגְלִים דּוּפְקִים
 בְּפַתַח, בְּעֵלֵי הַעֲמִידָה שֶׁל תְּפִלָּה,
 שְׁנַאֲמַר בְּהֶם וְאֲשֶׁר בַּח בְּהֶם לְעַמּוּד
 בְּהִיכַל הַמְּלָךְ. הַמְּלָךְ סָתַם זֶה הַקְּדוּשׁ

קְרַבְנוֹת שֶׁל תְּפִלוֹת. וְאֵלוֹ הֵם שְׁנַהֲגִים
 בְּעֵנְג שַׁבָּת וּמְבָרְכִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לָהֶם
 שְׁאֵלוֹתֵיהֶם, וְלֹאֲחֵרִים שֶׁהֵיוּ אוֹכְלִים בְּלֵי
 תְּפִלָּה, גְּדַחִים מְשֹׁם, וְנוֹתְנִים אוֹתָם בְּיַד
 כַּמָּה מְלֹאכֵי חֲבֻלָּה שְׁהֵם מְזִיקִים.

תְּרֵי אֵלוֹ יוֹצְאִים, וְתֵרֵי בְעֵלֵי קוּלוֹת
 וְדְבוּרִים בְּזְמִירוֹת וְתוֹשְׁבַחוֹת וְהוֹדָאוֹת

דָּא אַדְנִי, דְּאַתְמַר בֵּיה (תהלים נא יז) אַדְנִי שְׁפַתִּי
תִּפְתָּח, אַדְנִי סָלִיק לְחֻשְׁבֹּן הַיְכָל, וְאַתְמַר (חבקוק א
ט) וַיִּי בְּהֵיכַל קִדְשׁוֹ הֵם מִפְּנֵי כָּל הָאָרֶץ.

זַכָּא אִיהוּ מָאן דְּזָכִי לְאַעְלָא לְהֵיכְלִיה
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְמַחְזֵי לְמַלְכָּא
וּמְטְרוֹנִיתָא, זַכָּא פּוּמָא, דְּשָׂרִיא בֵּיה צְלוֹתָא
דְּאִיהִי אַדְנִי, דְּאַמְרִין לָהּ אַדְנִי שְׁפַתִּי תִּפְתָּח,
וְזַכָּאִין שְׁפֹון דְּאִינוּן תְּרַעִין דְּהֵיכְלָא, בְּגוּוּנָא דְּאֵלִין
דְּאַתְמַר בְּהוּן (שם קיח יט) פִּתְחוּ לִי שַׁעְרֵי צְדָק, דְּכַד
פּוּמִיה פִּתַּח בְּצְלוֹתָא בְּשִׁכְנֵתָא, וַיִּי יַעֲנֶה מִיַּד,
הָדָא הוּא דְּכַתִּיב (ישעיה נח ט) אִז תִּקְרָא וַיִּי יַעֲנֶה, אִז
תִּמְנֵא אַתְּוּן יְהוּ"ה אַהִי"ה, וַיִּי יַעֲנֶה הוּא וּבֵית
דִּינוּ, וְדָא יְהוּ"ה אַדְנִי יַאֲהַדוּנָה"י, לְקַבֵּל תִּמְנֵא
אַתְּוּן, אֵלִין אִינוּן חִיוּן דְּחֻשְׁמ"ל, דְּאִינוּן חִיוּן
דְּאַשָׁא, פַּעַם חָשׁוֹת וּפַעַם מְמַלְלוֹת, בְּצְלוֹתָא

לשון הקודש

תִּפְתָּח, וְאַשְׂרֵי הַשְּׁפָתִים שֶׁהֵם שַׁעְרֵי
הַהֵיכַל, כְּמוֹ שְׂאֵלָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם פִּתְחוּ
לִי שַׁעְרֵי צְדָק, שֶׁכְּשֹׁפֵיו פּוֹתַח בַּתְּפִלָּה
עִם הַשְּׁכִינָה, וַיְהוּ"ה יַעֲנֶה מִיַּד, וְהוּ
שְׁכִינָתוֹ אִז תִּקְרָא וַיְהוּ"ה יַעֲנֶה. אִז
שְׁמוּנָה אוֹתִיּוֹת יְהוּ"ה אַהִי"ה, וַיְהוּ"ה
יַעֲנֶה, הוּא וּבֵית דִּינוּ, וְהוּ יְהוּ"ה אַדְנִי
יַאֲהַדוּנָה"י כְּנֶגֶד שְׁמוּנָה אוֹתִיּוֹת, אֵלּוּ הֵם

בְּרִיךְ הוּא, הַיְכָל הַמְּלֻךְ זֶה אַדְנִי,
שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ אַדְנִי שְׁפַתִּי תִּפְתָּח, אַדְנִי
עוֹלָה לְחֻשְׁבֹּן הַיְכָל, וְנֶאֱמַר וַיְהוּ"ה
בְּהֵיכַל קִדְשׁוֹ הֵם מִפְּנֵי כָּל הָאָרֶץ.
אַשְׂרֵי הוּא מִי שְׂזוּכָה לְהַכְנִס לְהֵיכְלוֹ
שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרִיךְ הוּא לְרֹאוֹת אֶת הַמְּלֻךְ
וְהַנְּבִירָה, אַשְׂרֵי הִפָּה שְׁשׂוּרָה בּוֹ תִּפְתָּח
שֶׁהִיא אַדְנִי, שְׂאוֹמְרִים לָהּ אַדְנִי שְׁפַתִּי

מְיוֹשֵׁב מִמְּלָלוֹת, בְּצִלּוֹתָא דְּמַעוּמְד חֲשׁוֹת.

וְתָא חֲזִי, אִם בְּר נֶשׁ סָלִיק בְּמַחְשַׁבְתִּיה בְּצִלּוֹתָא
 דִּילִיה לְשַׁכְּנֵתָא, אוּ בְּכָל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא
 דְּעָבִיד, מִיָּד דְּדָפִיק לְפִתְחָא דְּהִיכְלָא דְּמִלְפָּא, נְבִיא
 אוּ חוּזָה אוּ חָכָם אוּ צְדִיק אוּ חָסִיד, מִיָּד דְּקָרָא
 לָהּ לְתַרְעָא, אִם שְׁכִינְתָּא סְלִיקַת תַּמּוֹן, יִי יַעֲנֶה
 מִיָּד, וְלֹא אִמְתִּין לְעֶבֶד אוּ מְמַנָּא דְּאִפְתַּח לִיה,
 אֶלָּא אִיהוּ מִמָּשׁ אִפְתַּח לִיה, מִחֲבִיבּוֹ וּרְחִימוּ דְּאִית
 לִיה לְגַבְהָ בְּחֶתֶן לְגַבֵּי כְלָהּ, וְאִם שְׁכִינְתָּא לֹא
 סְלִיקַת בְּהַהוּא צִלּוֹתָא אוּ פְּקוּדָא, לֹא חָשִׁיב לִיה
 קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא לְמַפְתַּח לִיה הִיכְלִיה, וְאִפִּילוּ
 עַל יְדֵי שְׁלוּחָא. (דף טז ע"א) וְלֹא אִיהוּ כְּדָאֵי לְמִיעָאֵל
 לְהִיכְלָא דְּמִלְפָּא, וְעֲלִיה אֲתַמַּר (דברים כד יא) בְּחוּץ
 תַּעֲמֹד, וּמִלְבָּר יִתְבַּיֵּן לִיה בְּעוֹתִיה, עַל יְדֵי שְׁלוּחָא

לשון הקודש

האותיות של חש"ל, שהם חיות האש, פעם חשות ופעם ממללות, בתפלת מיושב ממללות, בתפלת מעמד חשות. ונבא וראה, אם אדם מעלה במחשבתו בתפלתו לשכינה, או בכל מצוה ומצוה שעושה, מיד בשדופק לפתח היכל המלך, נביא או חוזה או חכם או צדיק או חסיד, מיד בשקורא לשער, אם שכינה עולה שם, יהו"ה יענה מיד, ולא

ממתין לעבד או ממנה שיפתח לו, אלא הוא ממש פותח לו, מחביבות והאהבה שיש לו אליה, כמו חתן אל הכלה, ואם שכינה לא עולה באותה תפלה או מצוה, לא מחשיב אותו הקדוש ברנד הוא לפתח לו את היכלו, ואפילו על ידי שליח, ואינו כדאי להפגם להיכל המלך, ועליו נאמר בחוץ תעמד, ומבחוץ נותנים לו את בקשתו על ידי שליח או ממנה,

אוּ מִמֶּנָּה, וְאִי לֹא סָלִיךְ עֲלוֹתֶיהָ בְּדָקָא יְאוּת,
 וְחֵיזִין לִיהּ לְבָר, וְסַגְרִין תַּרְעִין בְּאַנְפוּי, וְעַלִּיהּ
 אֶתְמַר (משלי א כח) אִזּוּ יִקְרְאֲנֵי וְלֹא אַעְנֶה יִשְׁחַרְנֵי
 וְלֹא יִמְצְאֲנֵי.

וְהָכִי בַּד קָרְאֵן יִשְׂרָאֵל כָּל חַד וְחַד לְקוּדְשָׁא
 בְּרִידָה הוּא, בְּקָרִיאַת שְׁמַע אוּ בְּעֲלוֹתָא אוּ
 בְּכָל פְּקוּדָא, אִם שְׂכִינְתָא לֹא אִיהִי תַּמָּן לֹא נְחִית
 תַּמָּן, הֲדָא הוּא דְנִתִּיב (שמות כ כד) בְּכָל מְקוּם אֲשֶׁר
 אֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי אָבָא אֵלֶיךָ וּבִרְכַתִּיךָ, וְתִרְגָּם
 אֲנִקְלוּם בְּכָל אֶתְר דְּאַשְׁרֵי שְׂכִינְתִּי תַּמָּן וְגוֹמַר,
 דְּכַד פִּר נִשׁ סָלִיךְ שְׂכִינְתָא בְּפְקוּדִין דִּילִיָּה לְגַבִּי
 קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא, קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא נְחִית עַלִּיהּ
 בְּגִינְהָ, וּבְגִין דָּא אָמַר הַנְּבִיא (ירמיה ט כב), אַל יִתְהַלֵּל
 וְגוֹמַר, כִּי אִם בּוֹאֵת וְהָא אוּקְמוּהוּ.

לשון הקודש

בְּכָל מְקוּם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי אָבָא
 אֵלֶיךָ וּבִרְכַתִּיךָ, וְתִרְגָּם אֲנִקְלוּם, בְּכָל
 מְקוּם שְׂאֵשְׂרָה אֶת שְׂכִינְתִּי שָׁם וְגוֹמַר.
 שְׂכִינְתִּי מַעְלָה אֶת הַשְׂכִּינָה בַּמְצוּוֹת
 שְׁלוֹ לְקָדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַקָּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא יוֹרֵד עָלָיו בְּשִׁבְלָהּ, וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר
 הַנְּבִיא אַל יִתְהַלֵּל וְגוֹמַר, כִּי אִם בּוֹאֵת,
 וְהָרִי פְּרָשׁוּהוּ.

וְאִם לֹא עוֹלָה תִּפְלְתוּ בְּרִאוּי, דּוּחִים
 אוּתוּ הַחוּצָה, וְסַגְרִים אֶת הַשְּׁעָרִים
 בְּפָנָיו, וְעָלָיו נֶאֱמַר אִזּוּ יִקְרְאֲנֵי וְלֹא
 אַעְנֶה יִשְׁחַרְנֵי וְלֹא יִמְצְאֲנֵי.
 וְכֵן בְּשִׁקְוֵרָאִים יִשְׂרָאֵל כָּל אֶתְר וְאֶתְר
 לְקָדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּקָרִיאַת שְׁמַע אוּ
 בְּתִפְלָה אוּ בְּכָל מְצוּהָ – אִם שְׂכִינְהָ
 אִינְהָ שָׁם, לֹא יוֹרֵד לְשָׁם. זֶהוּ שְׂפָתוֹב

וְהָכִי כִד בַּר נֶשׁ סָלִיק שְׂכִינְתָּא בְּצִלוֹתָּא דִּילִיָּה
 לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 נְחִית לְקַבֵּל צְלוֹתֵיהּ, וּשְׂכִינְתֵיהּ אֶקְדִּימַת, לְאַפְתָּחָא
 לִיהּ, הָדָא הוּא דְכָתִיב (בראשית כד טו) וַיְהִי הוּא טָרַם
 כָּלָה לְדַבֵּר, וְהָיָה רַבָּקָה יוֹצֵאת, וְדָא אִיהוּ רָזָא
 דְּאוּקְמוּהָ מְאִרֵי מִתְנִיתִין, אִם שְׁגוּרָה תְּפַלְתִּי בְּפִי
 יוֹדַע אֲנִי שֶׁהוּא מְקוּבֵל, וְאִם לֹא יוֹדַע אֲנִי שֶׁהוּא
 מְטוּרָף, וְטוּרְפִין לוֹ צְלוֹתֵיהּ בְּאַנְפּוּי, וּבְגִין דָּא וַיְהִי
 הוּא טָרַם כָּלָה לְדַבֵּר, וּלְמַלְלָא בְּצִלוֹתֵיהּ בְּשֵׁם יְיָ,
 מִיַּד שְׂכִינְתָּא נִפְקַת לְגַבִּיָּהּ וּבְגִינֵיהּ נְחִיתַת שְׂכִינְתָּא
 לְרַגְלֵי, הָדָא הוּא דְכָתִיב (תהלים פה יד) צַדִּיק לְפָנָיו
 יִחַלֵּף וַיִּשֶׁם לְדַרְךָ פְּעָמָיו.

וְכִד שְׂכִינְתָּא אִיהִי עוֹמְדַת עַל יִשְׂרָאֵל, וַיִּשְׂרָאֵל
 אֵינֹן רַגְלִין דְּקָמַת עֲלֵיהּ בְּגִלוֹתָּא, קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא מְשַׁבַּח לָהּ בְּהוֹן, מַה יָּפוּ פְּעָמֶיךָ בְּנַעֲלִים

לשון הקודש

וְכִד בְּשָׂאָדָם מַעֲלָה אֶת הַשְּׂכִינָה
 בְּתַפְלָתוֹ לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא יוֹרֵד בְּנֶגֶד תְּפִלָּתוֹ, וּשְׂכִינְתוֹ
 מְקַדִּימָה לְפָתַח לוֹ. וְהוּוּ שְׂכִינְתוֹ וַיְהִי הוּא
 טָרַם כָּלָה לְדַבֵּר וְהָיָה רַבָּקָה יוֹצֵאת, וְהוּוּ
 הַסּוּד שְׂבִאָרוֹהוּ בְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָּה, אִם
 שְׁגוּרָה תְּפַלְתִּי בְּפִי, יוֹדַע אֲנִי שֶׁהוּא
 מְקַבֵּל, וְאִם לֹא, יוֹדַע אֲנִי שֶׁהוּא מְטוּרָף,
 וְטוּרְפִים לוֹ תְּפִלָּתוֹ בְּפָנָיו, וּמִשּׁוֹם זֶה,
 וַיְהִי הוּא טָרַם כָּלָה לְדַבֵּר, וּלְדַבֵּר
 בְּתַפְלָתוֹ בְּשֵׁם יְהוָה, מִיַּד שְׂכִינָה יוֹצֵאת
 אֵלָיו, וּבְשִׁבְלֵוּ יוֹרֵדַת שְׂכִינָה לְרַגְלֵוּ. וְהוּוּ
 שְׂכִינְתוֹ צַדִּיק לְפָנָיו יִחַלֵּף וַיִּשֶׁם לְדַרְךָ
 פְּעָמָיו.

וּבְשִׂשְׂכִינָה עוֹמְדַת עַל יִשְׂרָאֵל,
 וַיִּשְׂרָאֵל הֵם הַרְגְּלִים שְׂעוּמְדַת עֲלֵיהּ

וְגוֹמֵר (שיר ז ב), וְעוֹד מַה יָּפוּ פְּעָמֶיךָ, כִּד יִשְׂרָאֵל הוּוּ
מִקֵּימִין שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה, וְעוֹד מַה יָּפוּ פְּעָמֶיךָ
בַּנְּעָלִים, בְּזִמְנָא דְעָמְדוּ יִשְׂרָאֵל עַל טוֹרָא דְסִינֵי,
דְּעַלְיֵיהּ אֲתָמַר (זכריה יד ד) וְעָמְדוּ רַגְלֵיוּ בַּיּוֹם הַהוּא,
וְעוֹד מַה יָּפוּ פְּעָמֶיךָ בַּנְּעָלִים, כִּד קֵימִין בְּרֹאשׁ
הַשָּׁנָה בַּיּוֹמָא דְדִינָא בְּצִלוֹתָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בְּגִינְיֵיהּ עוֹמֵד מִכְּפָא דִין וְיוֹשֵׁב עַל כְּפַא רַחֲמִים,
בְּזִמְנָא דְאֵינוֹן קֵימִין בַּשְּׂכִינְתָא בְּגִלוֹתָא, וְסִבְלִין
עַלְיֵיהּ כְּמַה דִּינִין וְכְמַה יְסוּרִין, דְּאָמְרִין כִּי עַלְיָךְ
הוֹרְגֵנוּ כָּל הַיּוֹם נְחַשְׁבְּנוּ כְּצֵאן טַבְחָה (תהלים מד כג).

וְכִד בַּר נֵשׁ מְצִלִי, צָרִיךְ בְּקִדְמִיתָא לְנַחֲתָא
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהוּ יְהו"ה בְּקִרְיַאת
שְׁמַע, וְלִיָּה אָמְרִין שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, בְּכָל שַׁבָּתוֹת וְיִמִּין
טָבִין, בְּגִין דִּיּוֹמִין דְּחוֹל תִּרְעָא דְהִיכְלָא פְּנִימָאָה

לשון הקודש

עוֹמֵד מִכְּפָא דִין וְיוֹשֵׁב עַל כְּפַא רַחֲמִים,
בְּזִמְנָן שְׁהִם עוֹמְדִים עִם הַשְּׂכִינָה בְּגִלוֹת
וְסוּבְלִים עַלְיֵהֶם כְּמַה דִּינִים וְכְמַה
יְסוּרִים, שְׂאוֹמְרִים כִּי עַלְיָךְ הוֹרְגֵנוּ כָּל
הַיּוֹם נְחַשְׁבְּנוּ כְּצֵאן טַבְחָה.

וּכְשֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל, צָרִיךְ בְּהִתְחַלָּה
לְהוֹרִיד אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא
יְהו"ה, בְּקִרְיַאת שְׁמַע, וְאֵין אוֹמְרִים שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל בְּכָל שַׁבָּתוֹת וְיָמִים טוֹבִים,

בְּגִלוֹת, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁבַּח אוֹתָהּ
כְּהוּן, מַה יָּפוּ פְּעָמֶיךָ בַּנְּעָלִים וְגוֹמֵר. וְעוֹד
מַה יָּפוּ פְּעָמֶיךָ, כְּשִׂיִּשְׂרָאֵל הָיוּ מִקֵּימִים
שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה. וְעוֹד מַה יָּפוּ פְּעָמֶיךָ
בַּנְּעָלִים, בְּזִמְנָן שְׁעָמְדוּ יִשְׂרָאֵל עַל הַר
סִינֵי, שְׁעַלְיֵהֶם נֶאֱמַר וְעָמְדוּ רַגְלֵיוּ בַּיּוֹם
הַהוּא. וְעוֹד מַה יָּפוּ פְּעָמֶיךָ בַּנְּעָלִים,
כְּשֶׁעוֹמְדִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בַּיּוֹם הַדִּין
בְּתַפְלָה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁבְלֵם

אֵיִהי סְתִימָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב (יחזקאל מו א) כֹּה אָמַר
 אֲדֹנָי אֱלֹהִים שֶׁעַר הַחֲצַר הַפְּנִימִית הַפְּנֵה קָדִים
 יִהְיֶה סָגוּר שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, וְאַמַּי בְּגִין
 דְּמַטְרוֹן שְׁלִיט עָלֵיהוּ, וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת דִּיִּיתִי בַּעֲלָה
 יַפְתָּח, וְכֵן בְּיוֹם הַחֲדָשׁ יַפְתָּח, וּבְגִין דָּא, כִּד נָחִית
 בַּר נֶשׁ יְהוּ"ה בְּקָרִיאַת שְׁמַע, צָרִיךְ לְנַחְתָּא לִיה
 בְּאֲדֹנָי, דְּאִיהוּ בְּפוּמִיה, וּבְגִין דָּא אֲדֹנָי שְׁפָתֵי
 תַּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

דְּתַלְת צְלוֹתֵין אֵינֹן בְּשַׁבָּת, וּרְבִיעָא צְלוֹתָא
 דְּמוֹסָף, צְלוֹתָא דְּעֶרְבִית אַתָּה קַדְשָׁתָא,
 וְדָא שְׂכִינְתָא תַּתָּא, דְּאִיהִי מְסֻרָא דְּשִׁמְאֵלָא,
 דְּתַמָּן לְיוֹאֵי, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן וְקַדְשָׁתָא אֶת הַלְלוּיִם,
 צְלוֹתָא דְּשַׁחֲרִית יִשְׁמַח מוֹשֶׁה בְּמַתְנַת חֶלְקוֹ, וְדָא
 נְשִׁמַת כָּל חַי, דְּאִיהִי אֵימָא עֲלָאָה, עֲלָה אֶתְמַר

לשון הקודש

משום שְׂבִימִים שֶׁל חַל, שֶׁעַר הַהִיכָל
 הַפְּנִימִי הוּא סְתוּם. זֶהוּ שְׁכַתוֹב כֹּה אָמַר
 אֲדֹנָי אֱלֹהִים שֶׁעַר הַחֲצַר הַפְּנִימִית
 הַפְּנֵה קָדִים יִהְיֶה סָגוּר שֵׁשֶׁת יָמֵי
 הַמַּעֲשֶׂה, וְלָמָּה? מִשּׁוּם שְׂמַטְרוֹן שׁוֹלֵט
 עֲלֵיהֶם, וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שׁוֹבָא בַּעֲלָה
 יַפְתָּח, וְכֵן בְּיוֹם הַחֲדָשׁ יַפְתָּח, וּמִשּׁוּם זֶה,
 כְּשִׁמּוֹרִיד אָדָם יְהוּ"ה בְּקָרִיאַת שְׁמַע,
 צָרִיךְ לְהוֹרִיד אוֹתוֹ בְּאֲדֹנָי, שֶׁהוּא בְּפִי,
 וּמִשּׁוּם זֶה אֲדֹנָי שְׁפָתֵי תַּפְתָּח וּפִי יַגִּיד
 תְּהִלָּתְךָ.
 שְׁשֻׁלָּשׁ תַּפְלוֹת הֵן בְּשַׁבָּת, וּרְבִיעִית
 תַּפְלַת מוֹסָף, תַּפְלַת עֶרְבִית אַתָּה
 קַדְשָׁתָא, וְזוֹ שְׂכִינְתָא תַּחְתּוֹנָה שֶׁהִיא מִצַּד
 הַשְּׂמָאל, שְׁשֵׁם הַלְלוּיִם, שְׁנֵאמַר בָּהֶם
 וְקַדְשָׁתָא אֶת הַלְלוּיִם. תַּפְלַת שַׁחֲרִית,
 יִשְׁמַח מוֹשֶׁה בְּמַתְנַת חֶלְקוֹ, וְזֶה נְשִׁמַת כָּל
 חַי, שֶׁהִיא הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה, עֲלֵיהָ נֵאמַר אִם

(תהלים סח יד) אִם תִּשְׁכַּח בֵּין שְׁפָתַיִם, אֶל תִּקְרֵי אִם
 אֶלֶּא אִם, דְּעֵלָה אֶתְמַר (בראשית כח יא) וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם
 הַהוּא, בְּאַתֵּר דְּיִשׁ כ"ב אֶתוּון דְּאוּרִייתָא שְׂכִיבַת
 תַּמְן, זַכָּאָה אִיהִי פּוּמָא, דְּאוּרִייתָא דְהֵהִיא שְׁעָתָא
 שְׂכִיבַת תַּמְן.

צְלוּתָא תְּלִיתָאָה אַתָּה אַחַד וְשִׁמְךָ אַחַד, דָּא
 יְהו"ה עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא דְאַחִיד
 בְּתַרְוֵיהוּ, וְאִינוּן נְשָׁמָה יְתִירָה וְרוּחַ יְתִירָה וְנַפְשָׁא
 יְתִירָה, נַפְשָׁא יְתִירָה בְּעָרְב שַׁבַּת, אַתָּה קַדְשָׁתָא,
 נְשָׁמָה יְתִירָה נְשָׁמַת פֶּל חַי, דְּאַתְמַר בְּהַּ יִשְׁמַח
 מֹשֶׁה בְּמַתְנַת חֶלְקוֹ, רוּחַ יְתִירָה אַתָּה אַחַד
 וְשִׁמְךָ אַחַד, זַכָּאָה אִיהוּ מָאן דְּאַפְתַּח פּוּמָוִי
 בְּתַלַּת צְלוּתִין, לְקַבְּלָא (דף לד ע"ב) לֹון בְּשַׁבַּת, תְּפִלַּת
 מוּסָף דָּא צְדִיק, דְּכָלִּיל פְּלָהוּ צְלוּתִין, וּבִיָּה
 אֲמַרִין בְּצְלוּתָא דְמוּסָף כְּתֵר יִתְנוּ לְךָ יי' אֱלֹהֵינוּ

לשון הקודש

וְנַפְשָׁא יְתִירָה. נַפְשָׁא יְתִירָה בְּעָרְב שַׁבַּת -
 אַתָּה קַדְשָׁתָא. נְשָׁמָה יְתִירָה - נְשָׁמַת פֶּל
 חַי, שְׁנַאמַר בְּהַּ יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמַתְנַת
 חֶלְקוֹ. רוּחַ יְתִירָה - אַתָּה אַחַד וְשִׁמְךָ
 אַחַד. אֲשֶׁרִי הוּא מִי שְׁפוּתַח אֵת פִּיו
 בְּשִׁלְש תְּפִלוֹת לְקַבֵּל אוֹתָם בְּשַׁבַּת.
 תְּפִלַּת מוּסָף זֶה צְדִיק, שְׂכוּלָל אֵת פֶּל
 תְּפִלוֹת, וְכוּ אוֹמְרִים בְּתְפִלַּת מוּסָף

תִּשְׁכַּח בֵּין שְׁפָתַיִם, אֶל תִּקְרֵי אִם אֶלֶּא
 אִם, שְׁעֵלָיָה נְאֻמַּר וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא,
 בְּמָקוֹם שֵׁישׁ כ"ב אוֹתִיוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה,
 שׁוֹכְבַת שָׁם. אֲשֶׁרִי הוּא הַפֶּה שֶׁהַתּוֹרָה
 שֶׁל אוֹתָהּ שְׁעָה שׁוֹכְבַת שָׁם.

תְּפִלַּת הַשְּׁלִישִׁית, אַתָּה אַחַד וְשִׁמְךָ
 אַחַד, זֶה יְהו"ה הַעֲמוּד הָאֲמְצְעִי שְׂאוּחַו
 בְּשִׁנְיָהֶם, וְהֵן נְשָׁמָה יְתִירָה וְרוּחַ יְתִירָה

וּכְתָר אִיהוּ כְּתָר עֲלִיּוֹן, יי' אֱלֹהֵינוּ אָפָא וְאִימָא,
 קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ תְּלַת אֲבָהּן, יי' צְבָאוֹת בְּרִית
 מִלְּחָה וְתָרִין יַרְכֵי קְשׁוּט, מְלֵא כָּל הָאָרְצִין כְּבוֹדוֹ
 דָּא שְׂכִינְתָּא.

זְכָאִין שְׁפוּן דְּאִינוּן תְּרַעִין דְּהִיכְלָא, לְקַבְּלָא
 בְּהוֹן צְלוֹתִין אֱלִין, וּבְגִין דָּא אַדְנִי שְׁפַתִי
 תִּפְתָּח (תהלים נא יז), פִּתְחוּ לִי שַׁעְרֵי צְדָק (שם קיח יט), וְדַבֵּר
 בְּרֵשׁ אֲפַתַח פּוּמוֹי בְּצְלוֹתָא בְּשְׂכִינְתִּיה, מִיַּד אֲזִ
 תִּקְרָא וַיֵּי יַעֲנֶה (ישעיה נח ט), הוּא וּבֵית דִּינוֹ, אֲזִ
 תִּמְנֵא אַתְּנוֹן דְּאִינוּן יְהוֹה אֱהִי"ה, אָפָא וְאִימָא,
 וַיֵּי יַעֲנֶה מִיַּד הוּא וּבֵית דִּינוֹ יְהוֹה אַדְנִי.

כִּד אִינוּן בְּאָפָא וּבְאִימָא, לִימֵינָא וּשְׂכָמָלָא, כָּל
 חַד אִיהוּ שֵׁם בְּפָנֵי עַצְמוֹ, וְכִד אִינוּן בְּכְתָר
 עֲלִיּוֹן אִינוּן בִּיחֻדָּא חַדָּא, כְּגוּנָא דָּא יַאֲהֻיָּה"ה,

לשון הקודש

זה אַדְנִי שְׁפַתִי תִפְתָּח, פִּתְחוּ לִי שַׁעְרֵי
 צְדָק, שְׂכָמָדָם פּוּתַח פּוּי בְּתַפְלָה עִם
 שְׂכִינְתּוֹ, מִיַּד אֲזִ תִקְרָא וַיְהוֹה יַעֲנֶה, הוּא
 וּבֵית דִּינוֹ, אֲזִ שְׂמוּנָה אוֹתִיּוֹת שְׁהֵן
 יְהוֹה אֱהִי"ה, אָפָא וְאִימָא, וַיְהוֹה יַעֲנֶה
 מִיַּד, הוּא וּבֵית דִּינוֹ, יְהוֹה אַדְנִי.

בְּשֵׁחָם בְּאָפָא וּבְאִימָא, לְמִין וּשְׂמָל,
 כָּל אַחַד הוּא שֵׁם בְּפָנֵי עַצְמוֹ, וּבְשֵׁחָם

כְּתָר וְתַנּוּ לְךָ יְהוֹה אֱלֹהֵינוּ, וְהַכְתָּר
 הוּא כְּתָר עֲלִיּוֹן, יְהוֹה אֱלֹהֵינוּ – אָפָא
 וְאִמָּא, וְקָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ – שְׁלִשְׁת
 הָאֲבוֹת, יְהוֹה צְבָאוֹת – בְּרִית מִלְּחָה
 וּשְׁתֵי יַרְכֵים שֶׁל אַמַּת, מְלֵא כָּל הָאָרְצִין
 כְּבוֹדוֹ זֹו שְׂכִינָה.

אֲשַׁרִי הַשְׁפָּתִים שֶׁחָם שַׁעְרֵי הַהִיכָל
 לְקַבֵּל בָּהֶם אֶת הַתְּפִלוֹת הַלָּלוּ, וּמִשּׁוּם

בְּחֶסֶד וּגְבוּרָה אֵינֹן יְהו"ה אֱהִי"ה, עֲנַפִּין מִתְפָּרְדִּין
 לְיַמִּינָא וּשְׂמַאלָא, בְּעֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא אֵינֹן
 תְּרַנִּייהוּ בִּיחודָא חֲדָא, וְהָכִי אֵינֹן עֲנַפִּין מִתְפָּרְדִּין
 בְּנִצְחָא וְהוּד, יְהו"ה לְיַמִּינָא אֱהִי"ה לְשְׂמַאלָא, בְּצַדִּיק
 מִתְיַחֲדִים, הָא חָכָא רָזָא דְאֵילָנָא, דְאֲתַפְּשֵׁטֵן עֲנַפּוּי
 מֵעֵילָא, וּמִתְיַחֲדִין בְּשָׂרְשׁוּי לְתַתָּא, וְדָא עֵץ הַחַיִּים.
 עֵץ הַדַּעַת טוֹב, דְּלִית בֵּיהּ רָע, מִתַּתָּא לְעֵילָא,
 כְּגוּוּנָא דָא, אַדְנִי שְׂכִינְתָא תַתָּאָה, יְהו"ה
 עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, וְאֵינֹן בְּתֵרִין יִרְכִין עֲנַפִּין
 מִתְפָּרְדִּין לְיַמִּינָא וּשְׂמַאלָא, וְהָכִי בְּתֵרִין דְרוּעִין
 מִתְפָּרְדִּין עֲנַפִּין לְיַמִּינָא וְלְשְׂמַאלָא, בְּצַדִּיק אֵינֹן
 בִּיחודָא חֲדָא יֵאֱהַדוּנָה"י, וְדָא רָזָא דְחֲשַׁמ"ל, חִוּוּן
 דְאֶשָׁא מְמַלְלָן, כָּל הַפּוֹרֵעַ פּוֹרֵעַ בְּבָרוּךְ, דְאֵיהִי
 יֵאֱהַדוּנָה"י, וְכָל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם, בְּתֵרִין שְׂמַחָן
 וְדָא יְהו"ה אֱהִי"ה.

 לשון הקודש

עֵץ הַחַיִּים.

עֵץ הַדַּעַת טוֹב, שְׂאִין בּוֹ רָע, מִמְּטָה
 לְמַעְלָה, כְּמוֹ זֶה: אַדְנִי שְׂכִינָה תַתְּחוּנָה,
 יְהו"ה הַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי, וּבִשְׂתֵי יִרְכִים
 הָעֲנַפִּים שְׁנֵפְרָדִים לְיַמִּין וְלְשְׂמַאל, וְכִד
 בְּשְׂתֵי הַזּוֹרְעוֹת נִפְרָדִים עֲנַפִּים לְיַמִּין
 וּשְׂמַאל. בְּצַדִּיק הֵם בִּיחוד אֶחָד
 יֵאֱהַדוּנָה"י, וְזֶה סוּד הַחֲשַׁמ"ל, חִוּוֹת שֶׁל

בְּכֶתֶר עֲלִיוֹן, הֵם בִּיחוד אֶחָד כְּמוֹ זֶה:
 יֵאֱהַדוּנָה"ה, בְּחֶסֶד וּגְבוּרָה, הֵם יְהו"ה
 אֱהִי"ה, הָעֲנַפִּים נִפְרָדִים לְיַמִּין וְלְשְׂמַאל,
 כְּעֲמוּד הָאֲמַצְעִי הֵם שְׁנֵיהֶם בִּיחוד אֶחָד,
 וְכֵן הָעֲנַפִּים נִפְרָדִים בְּנִצְחָא וְהוּד, יְהו"ה
 לְיַמִּין, אֱהִי"ה לְשְׂמַאל, בְּצַדִּיק מִתְיַחֲדִים.
 הָרִי כָּאֵן סוּד הָאֵילָן, שְׂמַתַּפְּשֵׁטִים עֲנַפּוּי
 מִמְּעֵלָה וּמִתְיַחֲדִים לְמַטָּה בְּשָׂרְשׁוֹ, וְזֶה

וּבַהוֹן הָיָה מְשַׁבַּח שְׂכִינְתָּא בְּשִׁיר הַשִּׁירִים מִתְּתָא
 לְעֵילָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב (שיר השירים ז ב) מַה
 יָפוּ פְעָמוֹךְ בְּנַעֲלִים בַּת נְדִיב, חֲמוּקֵי יִרְכִיךְ כְּמוֹ
 חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אֶמֶן, שָׂרְרֵךְ אֲנִן הַסַּהַר, שְׁנֵי
 שְׂרִידֵךְ, צוּאֲרֵךְ, רֵאשֵׁךְ, הָא הֵבָא מִתְּתָא לְעֵילָא.

וְהִיא מְשַׁבַּחַת לְקוּדְשָׁא בְּרִידֵךְ הוּא מְעֵילָא
 לְתִתָּא, רֵאשׁוּ פְתָם פּוֹ, עֵינֵיךְ, לְחַיֵּיךְ,
 שְׁפַתוֹתֵיךְ, יְדֵיךְ, שׁוֹקֵיךְ, וְכַאֲהוּ אֵיחֻז מָאן דְסָלִיק
 צְלוֹתָא בְּכָל אֵבֶר וְאֵבֶר בְּתַקּוּנָא דָּא.

תָּא תְּזִי יְהו"ה אֲדֵנִי אֵיחֻז קוּדְשָׁא בְּרִידֵךְ הוּא
 וְשְׂכִינְתִּיהָ, בְּתֵרִין שׁוֹקֵין יְהו"ה לִימִנָּא אֲדֵנִי
 לְשִׁמְאֵלָא, וְאֵינֻן אֲסַפְקֵלְרִיָּאָה תְּמַאֲרָה
 וְאֲסַפְקֵלְרִיָּאָה שְׂאִינָה מְאִירָה, בְּצַדִּיק תִּרְוִיֵיחֻז חַד
 יֵאֵהֲדוּנָה"י, וְהָכִי בְּתֵרִין דְרוּעֵין יְהו"ה לִימִנָּא אֲדֵנִי

 לשון הקודש

וְהִיא מְשַׁבַּחַת אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרִידֵךְ הוּא
 מְמַעֲלָה לְמַטָּה, רֵאשׁוּ פְתָם פּוֹ, עֵינֵיךְ,
 לְחַיֵּיךְ, שְׁפַתוֹתֵיךְ, שׁוֹקֵיךְ. אֲשָׁרֵיךְ מִי
 שְׁמַעְלָה אֶת הַתְּפִלָּה בְּכָל אֵיבֶר וְאֵיבֶר
 בְּתַקּוּן הַזֶּה.

כֵּן וְרֵאָה, יְהו"ה אֲדֵנִי הוּא הַקְּדוֹשׁ
 בְּרִידֵךְ הוּא וְשְׂכִינְתּוֹ, בְּשִׁתֵּי שׁוֹקֵיב, יְהו"ה
 לִימִין, אֲדֵנִי לְשִׁמְאֵל, וְהֵם אֲסַפְקֵלְרִיָּה
 תְּמַאֲרָה וְאֲסַפְקֵלְרִיָּה שְׂאִינָה מְאִירָה,

אֵשׁ מְדַבְּרוֹת, כָּל הַכּוֹרֵעַ כּוֹרֵעַ בְּכַרְוֵךְ,
 שְׁהִיא יֵאֵהֲדוּנָה"י, וְכָל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם,
 בְּשְׁנֵי שְׁמוֹת, וְזֶה יְהו"ה אֵהִיָּה.

וּבְהֵם הָיָה מְשַׁבַּח אֶת הַשְּׂכִינָה בְּשִׁיר
 הַשִּׁירִים מִמַּטָּה לְמַעֲלָה. וְהוּ שְׂכִינְתּוֹ מַה
 יָפוּ פְעָמוֹךְ בְּנַעֲלִים בַּת נְדִיב, חֲמוּקֵי
 יִרְכִיךְ כְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אֶמֶן,
 שָׂרְרֵךְ אֲנִן הַסַּהַר, שְׁנֵי שְׂרִידֵךְ, צוּאֲרֵךְ,
 רֵאשֵׁךְ, הָרִי כָּאן מִמַּטָּה לְמַעֲלָה.

לְשִׁמְאֵלָא, בְּעִמּוּדָא דְאִמְצָעִיתָא יֵאֵהֱדוּנְהָ"י תְּרוּיָהּ
 בִּיחּוּדָא תְּדָא, בְּסוּד אִמִּין, וּבְגִין דָּא גְדוּל הָעוֹנָה
 אִמִּין יוֹתֵר מִן הַמְּבָרָךְ, הָא אִיהוּ מִתְתָּא לְעִילָא.

מֵעִילָא לְתַתָּא יְהוּ"ה אֵהִי"ה תְּרוּיָהּ חַד בְּכֶתֶר
 עֲלִיּוֹן, בְּגוֹנָא דָּא יֵאֵהֱוִי"ה, בְּחֻכְמָה
 וּבִינָה יְהוּ"ה אֵהִי"ה, בְּתֵרִין דְרוּעִין יְהוּ"ה אֵהִי"ה,
 בְּעִמּוּדָא דְאִמְצָעִיתָא תְּרוּיָהּ בְּתְדָא, בְּנִצְחָה וְהוּד
 יְהוּ"ה אֵהִי"ה דָּא לִימִנָא וְדָא לְשִׁמְאֵלָא, בְּצַדִּיק
 תְּרוּיָהּ בִּיחּוּדָא בְּתְדָא, וְכֵן בְּמַלְכוּת תְּרוּיָהּ
 בִּיחּוּדָא תְּדָא בְּגוֹנָא דָּא יְהוּ"ה אֵהֱדוּנְהָ"י, וּבָה
 מִתְתְּבְּרִין יְהוּ"ה אֵהִי"ה, וּבְגִין דָּא אִיהִי קְרִית
 אַרְבַּע, חַבּוּרָא דְאַרְבַּע שְׁמָהּ, דְאֵינוֹן בְּאַרְבַּע
 פְּרָשִׁין דְתַפְלִין דִּיד, וּבְאַרְבַּע בְּתֵי דְתַפְלִין דְרִישָׁא.

לשון הקודש

זְרוּעוֹת יְהוּ"ה אֵהִי"ה, בְּעִמּוּד הָאִמְצָעִי
 שְׁנֵיהֶם בְּאַחַד, בְּנִצְחָה וְהוּד יְהוּ"ה אֵהִי"ה,
 זֶה לִימִין וְזֶה לְשִׁמְאֵל, בְּצַדִּיק שְׁנֵיהֶם
 בִּיחּוּד בְּאַחַד, וְכֵן בְּמַלְכוּת שְׁנֵיהֶם
 בִּיחּוּד אֶחָד כְּמוֹ זֶה: יְהוּ"ה אֵהֱדוּנְהָ"י, וּבָה
 מִתְתְּבְּרִים יְהוּ"ה אֵהִי"ה, וּמְשׁוּם זֶה הִיא
 קְרִית אַרְבַּע, חַבּוּרָא שֶׁל אַרְבַּע שְׁמוֹת,
 שְׁהֶם בְּאַרְבַּע פְּרָשִׁוֹת שֶׁל תַּפְלִין שֶׁל יָד,
 וּבְאַרְבַּע בְּתֵי תַפְלִין שֶׁל הָרֵאשׁ.

בְּצַדִּיק שְׁנֵיהֶם אֶחָד, יֵאֵהֱדוּנְהָ"י. וְכֵן
 בְּשְׁתֵּי זְרוּעוֹת, יְהוּ"ה לִימִין, אֵהֱדוּנְהָ"י
 לְשִׁמְאֵל, בְּעִמּוּד הָאִמְצָעִי יֵאֵהֱדוּנְהָ"י,
 שְׁנֵיהֶם בִּיחּוּד אֶחָד, בְּסוּד אִמִּין, וּמְשׁוּם
 זֶה גְדוּל הָעוֹנָה אִמִּין יוֹתֵר מִן הַמְּבָרָךְ, וְהוּ
 מִמְּטָה לְמַעְלָה.

מִמְּטָה לְמַטָּה, יְהוּ"ה אֵהִי"ה שְׁנֵיהֶם
 אֶחָד בְּכֶתֶר עֲלִיּוֹן, כְּמוֹ זֶה: יֵאֵהֱוִי"ה,
 בְּחֻכְמָה וּבִינָה יְהוּ"ה אֵהִי"ה, בְּשְׁתֵּי

וְכַד נָבִיא הָיָה סָלִיק לְעֵילָא, וְדָפִיק לְתַרְעָא, אִי
הָיָה סָלִיק בְּשְׁכִינְתָא, הָיָה פָּתַח לֵיהּ מִיַּד,
וְהָיָה אָמַר לֵיהּ בֶּן אָדָם עֶמֶד עַל רַגְלֵיךָ וְאֲדַבֵּר
אִתְךָ (יחזקאל ב א), דְּאַנְתָּ הוּא דְהָיִית סָבִיל לְשְׁכִינְתָא
בְּצִלּוֹתָא בְּעַמִּידָה, עֶמֶד עַל רַגְלֵיךָ, דְּאַתְמַר בְּהוֹן
(שם א ז) וְכַף רַגְלֵיהֶם כְּכַף רֶגֶל עֵגֶל, עֵגֹלִים פְּנֻקוּדִים
דְּאִינוּן מְנַהֲיָנִים לְאַתְוֹן, וּמִסְטָרָא דְאַתְוֹן אִינוּן
מְרוּבְּעִין, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (שם יז) עַל אַרְבַּעַת
רַבְעֵיהֶם בְּלֻכְתָּם יִלְכוּ, וְעוֹד עַל אַרְבַּעַת רַבְעֵיהֶם,
אִינוּן (דף לה ע"א) אַרְבַּע קְדוּשׁוֹת דְּאוֹמַר בְּרַ נֶשׁ בְּכָל
יוֹמָא, וְעוֹד עֶמֶד עַל רַגְלֵיךָ בְּקַדְמָאִין, וּמַה
שְׂאַלְתְּךָ עַד חֲצֵי הַמַּלְכוּת בְּאַמְצָעִיּוֹת, וְתַעֲשׂ
בְּבִתְרָאִין, דְּתַמָּן אִיהוּ בְּרַ נֶשׁ בְּעֶבֶד הַמְּקַבֵּל פְּרָס
מִרְבוּ וְהוֹלֵךְ לוֹ, אֵלִין נְפֻקִין דְּיַהֲיִב לֹון מְלָכָא
בְּעוֹתְהוֹן, הָא אַחֲרָנִין קָא דְפָקִי לְתַרְעָא, מְאִרִי

לשון הקודש

ומצד האותיות הם מְרַבְּעִים. והוּ שְׁכִינּוּב
 על ארבעת רבועיהם בְּלֻכְתָּם יִלְכוּ. ועוד
 על ארבעת רבועיהם, הם אַרְבַּע קְדוּשׁוֹת
 שְׂאוֹמַר אָדָם בְּכָל יוֹם. ועוד עֶמֶד עַל
 רַגְלֵיךָ - בְּרֵאשׁוֹנוֹת, וּמַה שְׂאַלְתְּךָ עַד
 חֲצֵי הַמַּלְכוּת - בְּאַמְצָעִיּוֹת, וְתַעֲשׂ -
 בְּאַחֲרוֹנוֹת, שְׁשָׁם אָדָם הוּא כְּמוֹ עֶבֶד
 הַמְּקַבֵּל פְּרָס מִרְבוּ וְהוֹלֵךְ לוֹ. אֵלִין

וּכְשֶׁנָּבִיא הָיָה עוֹלָה לְמַעְלָה וְדוֹפֵק
 בְּשַׁעַר, אִם הָיָה עוֹלָה עִם הַשְּׁכִינָה, הָיָה
 פּוֹתַח לוֹ מִיַּד, וְהָיָה אוֹמַר לוֹ, בֶּן אָדָם,
 עֶמֶד עַל רַגְלֵיךָ וְאֲדַבֵּר אוֹתְךָ, שְׂאַתְךָ
 הוּא שְׁהִיִּית סוֹבֵל אֶת הַשְּׁכִינָה בְּתַפְלַת
 עַמִּידָה, עֶמֶד עַל רַגְלֵיךָ, שְׂנַאֲמַר בְּהֶם
 וְכַף רַגְלֵיהֶם כְּכַף רֶגֶל עֵגֶל, עֵגֹלִים
 בְּנֻקָּדִים שְׁהֶם מְנַהֲיָנִים אֶת הָאוֹתִיּוֹת,

דְּבָרִית מִיָּלָה, וְאִמְרֵי אֲדִנְי שְׁפָתַי תִּפְתָּח.
 זְכַאֲיִן אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל דְּאֵינּוֹן רַגְלִין דְּשָׁכִינְתָּא,
 דְּקָמַת עֲלֵיהוּ בְּצִלּוֹתָא בְּעַמִּידָה, דְּאֵיהִי
 וְדֵאֵי עֲלֵיהוּ תִּפְלָה מְעוּמָד, וְקָמַת עֲלֵיהוּ בְּצִלּוֹתָא,
 וּבְמֵאֵי קָמַת עֲלֵיהוּ, בְּגִין דְּנַחְתִּין לְגַבְהַ יְהו"ה,
 דְּעֵלִיָּה אֲתִמַּר כָּל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם, דְּבִיָּה צָרִיד
 בְּרַ נֶשׁ לְזֻקְפָּא לְשָׁכִינְתָּא, וְאַלִּין דְּלֹא זֻקְפִין לָהּ
 בְּשֵׁם יְהו"ה בְּצִלּוֹתְהוֹן, אוּ בְּפִקּוּדִין דְּאוֹרֵייתָא (נ"א
 דְּלְהוֹן), אֵיהִי צְוֹחַת עֲלֵיהוּ, נְתַנְנִי יְי' בִּידֵי לֹא אוּכַל
 קוּם (אֵיכָה א יד), דְּסָמִיכוּ דִּילָהּ אֵיהִי בְּתַרִּין דְּרוּעִין
 דְּאֵינּוֹן חֶסֶד וּגְבוּרָה, וְעַמִּידָה דִּילָהּ בְּתַרִּין שׁוֹקִין
 דְּאֵינּוֹן נְצַח וְחוּד, וְזֻקִיפוּ דִּילָהּ בְּגוּפָא דְּאֵיהִי
 עַמּוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא, יְהו"ה שְׁמִיָּה, וּבְגִין דָּא כָּל
 הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם, וְיַחְוּדָא דִּילָהּ בְּצַדִּיק, וּבְגִין אֵלִין

לשון הקודש

שלא זוקפים אותה עם שם יהו"ה
 בתפלתם, או במצוות של התורה (שלהם),
 היא צועקת עליהם, נתנני יהו"ה בידי לא
 אוכל קום, שהסמיכה שלה היא בשתי
 זרועות, שהן חסד וגבורה, והעמידה
 שלה בשתי שוקים, שהם נצח וחוד,
 והזקיפות שלה בגוף, שהוא העמוד
 האמצעי, שמו יהו"ה, ומשום כך כל
 הזוקף זוקף בשם, והיחוד שלה עם צדיק,
 ומשום אלו שלא יוכלה לעמד עמהם

יוצאים, שנותן להם המלך את בקשותם,
 וברי אחרים דופקים בשער, בעלי ברית
 מילה, ואומרים אדני שפתי תפתח.
 אשריהם ישראל שהם רגלי השכינה,
 שעומדת עליהם בתפלת העמידה,
 שהיא ודאי עליהם תפלה מעמד,
 ועומדת עליהם בגלות, ובמה עומדת
 עליהם? משום שמורידים אליה יהו"ה,
 שעליו נאמר כל הזוקף זוקף בשם, שבו
 צריך בן אדם לזקף את השכינה, ואלו

דלא יכילת למיכם בהון בצלותא, ולית לך סמיכו
 ולא זקיפו בהון בגלותא, אתעציבת בהון, ורזא
 דמלך בן חכם ישמח אב, וכן כסיל תונת אמו (משלי
 י א), ובגנייה ויתעצב אל לבו (בראשית ו ז), ואמאי כולי
 האי לאמיה ולא לאבוהי.

אלא דא רזא עלאה איהו, פקודין דעשה אינון
 מימינא דתמן חכמה, כמה דאוקמוהו
 מארי מתניתין הרוצה להחכים ידרים, ופקודין
 דלא תעשה אינון משמאלא דתמן אימא עלאה,
 דבהון אדני ש'מעה אדני ס'לחה אדני ה'קשיבה
 ועשה אל תאחר (דניאל ט יט), ביום הכפורים, וכד לא
 חזרין בתיובתא אינון דעברין על לא תעשה
 דאינון משמאלא, אהמר עליהו (משלי י א) וכן כסיל
 תונת אמו, בגין דתמן אימא לשמאלא, ולבא איהו
 לשמאלא, (ורזא דמלך) ובגין דא ויתעצב אל לבו.

לשון הקודש

לא תעשה הן משמאל, ששם האם
 העליונה, שהם אדני ש'מעה, אדני
 ס'לחה, אדני ה'קשיבה ועשה אל
 תאחר, ביום הכפורים, וכשלא חוזרים
 בתשובה אותם שעוברים על לא תעשה
 שהם משמאל, נאמר עליהם וכן כסיל
 תונת אמו, משום ששם האם לשמאל,
 והלב הוא לשמאל, (סוד הדבר) ומשום זה

בתפלה, ואין לה סמיכה ולא זקיפה
 עמהם בגלות, מתעצבת בהם, וסוד
 הדבר - בן חכם ישמח אב וכן כסיל
 תונת אמו, ובגללו ויתעצב אל לבו,
 ולמה כל זה לאמו ולא לאביו?

אלא זהו סוד עליון, מצוות עשה הן
 מימין, ששם חכמה, כמו שבארנו בעלי
 המשנה, הרוצה להחכים ידרים, ומצוות

וְתִרִין הָיוּ"ת אֵינוֹן לִימֵינָא וְלִשְׁמַאלָא, כְּגוּוֹנָא
 דָּא יַהֲהִי יוֹהִי, י' לִימֵינָא וּבֵיהּ יַהֲהִי
 בְּחֻמְהָ יֶסֶד אֲרִיץ (שם ג יט), אָב עִם בְּרַתָּא, ה' עֲלָאָה
 עִם בְּרָא דְאִיהוּ ו', תְּפִלִּין עַל רִישֵׁיהּ, הָדָא הוּא
 דְּכָתִיב (ישעיה סב ח) וּבְזָרוּעַ עֵזוֹ אֵלוֹ תְּפִלִּין דְּרִישָׁא,
 דְּבִכָּל אֲתֵר דְּאֵת ה' עַל ו' אִיהִי אֵימָא.

וְדָא רָזָא דְקָרְבָן עוֹלָה וַיִּזְרַד, דְּסָלִיק ה' לְגַבֵּי י',
 וּנְחִית ה' לְגַבֵּי ו', וְאִם לֹא הָאִי הַנִּי"ה יַהֲהִי ו',
 דְּאֲתֵרְמִיז בְּהָאִי קָרָא (ירמיה ט כג) כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל
 ה' מִתְהַלֵּל הַשֶּׁבֶל וַיִּדְוַע אוֹתִי, לָא הוּוּ יִדְעִין בְּנֵי
 נְשָׂא קָרְבָן עוֹלָה וַיִּזְרַד, דְּכַד לָא הָוָה בַּר נֶשׁ קָרִיב
 אֵת ה' עִם י', ה' עִם ו', וּמָאן עוֹלָה וַיִּזְרַד, מָאן
 הָוָה יִדַּע מָאי נִיְהִי ה' דְּאִיהִי בְּרַתָּא, דְּאִית לִיה
 לְסִלְקָא לָהּ לְגַבֵּי אַבָּא, וְה' דְּאִיהִי אֵימָא לְנַחְתָּא

לשון הקודש

ה' אַל י', וַיִּזְרַד ה' אַל ו', וְאִם לֹא
 הַנִּיְהִי יַהֲהִי הוּוּ שְׁנַרְמָזָה בְּכַתוּב הָוָה,
 כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל ה' מִתְהַלֵּל הַשֶּׁבֶל
 וַיִּדְוַע אוֹתִי, לֹא הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי אָדָם
 קָרְבָן עוֹלָה וַיִּזְרַד, שְׁכַשְׁלָא הָיָה אָדָם
 מִקָּרִיב אֵת אוֹת ה' עִם י', וְה' עִם ו', וּמִי
 עוֹלָה וַיִּזְרַד, מִי הָיָה יוֹדַע מִי הִיא ה'
 שְׁהִיא הַבַּת שֵׁישׁ לוֹ לְהַעֲלוֹתָהּ אֵל הָאָב,
 וְה' שְׁהִיא הָאִם לְהוֹרִיד אוֹתוֹ אֵל הַבֶּן?

וַיִּתְעַצֵּב אֵל לְבוֹ.

וְשִׁתִּי הָיוּ"ת הֵן, לְיָמִין וְלִשְׁמַאל, כְּמוֹ
 זֶה: יַהֲהִי יוֹהִי, י' לְיָמִין, וּבּוֹ יַהֲהִי
 בְּחֻמְהָ יֶסֶד אֲרִיץ, הָאָב עִם הַבַּת, ה'
 עֲלִיוֹנָה עִם הַבֶּן שְׁהוּא ו', תְּפִלִּין עַל
 רִישׁוֹ. זֶהוּ שְׁכַתוּב וּבְזָרוּעַ עֵזוֹ, אֵלוֹ
 תְּפִלִּין שֶׁל רִאשׁ, שְׁבִכָּל מְקוֹם שְׁאוֹת ה'
 עַל ו', הִיא אִם.

וְזֶהוּ הַסּוּד שֶׁל קָרְבָן עוֹלָה וַיִּזְרַד, שְׁעוֹלָה

לָהּ לְגַבִּי בָּרָא, אֶלָּא בְּגִין הָאִי תְּנִי"ה דְּאִיהִי יְהִי"ו,
 דְּה' דְּאִיהִי עַל ו' אִיהִי אִימָא עֲלָאָה, וּבָהּ אֲשַׁתְּמַע
 ה' תַּתְּאָה דְּאִיהִי תַּחֲזוּת י' דְּאִיהִי בְּרַתָּא, וְדָא רְזָא
 דְּקַרְבָּנָא, דְּצָרִיף לְסַלְקָא ה' לְגַבִּי י', וְלִנְתָּא ה'
 לְגַבִּי ו'.

יזח"ה י' אִיהִו לִימִינָא חֲכָמָה, ו' תּוֹרָה שְׂפַכְתָּב,
 מִימִינוּ אֵשׁ דָּת לְמוֹ (דברים לג ב), וְהֵאִי אִיהִו
 דְּאִמְרִין מוֹת תִּבְּן דְּאֲתַמְשֵׁךְ מִמוֹת הָאֵב, ה' עֲלָאָה
 לְשַׁמְאָלָא, וּמִתְּפִן אֲתִיְהִיבַת אֲזַרְיִיתָא שְׂבַעַל פְּהַ,
 דְּאִיהִי ה' תַּתְּאָה.

זכאין אינון ישראל דיִדְעִין רִזִּין עֲלָאִין בְּתַוּי"ת,
 דְּבַהוֹן סְלָקִין צְלוֹתִין בְּתַבְּלִים דְּפּוֹמָהוֹן,
 וְנַתְּתִין אִינוֹן חִיָּלִין בַּהוֹן בְּדָקָא יָאוּת, דְּכִד בַּר נֶשׁ
 סָלִיק שְׂכִינְתִּיה בְּצְלוֹתִיה, קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא נַחִית
 עֲלִיהּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות כ כד) בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר

לשון הקודש

ה' עֲלִיוֹנָה לְשַׁמְאָל, וּמִשָּׁם נִתְּנָה תּוֹרָה
 שְׂבַעַל פְּהַ, שְׂהִיא ה' תַּחְתּוֹנָה.

אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שִׁידְעִים סוּדוֹת
 עֲלִיוֹנִים בְּתַוּי"ת, שְׂבָהּם עוֹלִים וְיוֹרְדִים
 בְּתַבְּלִים שֶׁל פִּיהֶם, וְיוֹרְדִים אוֹתָם
 הַחִלּוֹת בְּהֶם פְּרָאוּי, שְׂבַשְׂאָדָם מְעֵלָה
 אֵת שְׂכִינְתּוֹ בְּתַפְלָתוֹ, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 יוֹרֵד עֲלָיו. זְהוּ שְׂפַתּוֹב בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר

אֶלָּא בְּגַלְל הַתְּנִי"ה הוּוּ שְׂהִיא יְהִי"ו, שְׂה'
 שְׂהִיא עַל ו' הִיא הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה, וּבָהּ
 נִשְׁמַע ה' תַּחְתּוֹנָה, שְׂהִיא תַּחַת י', שְׂהִיא
 הַבַּת, וְזֶה סוּד הַקְּרָבָן, שְׂצָרִיף לְהַעֲלוֹת
 ה' לִי, וְלְהוֹרִיד ה' אֵל ו'.

יזח"ה, י' הוּא לְיָמִין, חֲכָמָה, ו' תּוֹרָה
 שְׂבַכְתָּב, מִימִינוּ אֵשׁ דָּת לְמוֹ, וְזִהוּ
 שְׂאוֹמְרִים מוֹת תִּבְּן שְׂנַמְשֵׁךְ מִמוֹת הָאֵב.

אֶזְכִּיר אֶת שְׁמִי אָבִא אֵלֶיךָ וּבִרְכָתֶיךָ, זָכַרְתִּי אֵינֹן
 יִשְׂרָאֵל דְּאֵינֹן רַגְלִין לְשִׁכְנֵתָא, לְמִיָּקָם עָמָה בֵּין
 בְּרִיּוֹת בֵּין בְּעָאקוּ, דְּכֹד אֲנֹן בְּדִינָא (דף לה ע"ב) בְּיוֹמָא
 דְּדִינָא דְּאִיהִי רֵאשׁ הַשָּׁנָה, אִיהִי קָמַת עִמָּהוֹן
 לְדִינָא, דְּקִיּוּמִין לָהּ בְּעִלּוֹתָהוֹן, דְּעֲלִיּוּהוּ
 אֶתְמַר (משלי ו כב) בְּהַתְּהַלְכָךְ תִּנְחָה אוֹתְךָ, בְּשִׁכְבְּךָ
 תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, וְהַקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחָךְ, דְּבְכָל אֶתְר
 דְּקִיּוּמִין יִשְׂרָאֵל בְּכָל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא לְשִׁכְנֵתָא,
 אִיהִי קִיּוּמַת בְּגִינֵיּוּהוּ בְּכָל דּוּחְקָא וְצַעְרָא, בֵּין
 בְּאַרְחָא בֵּין בְּיִשׁוּבָא בֵּין בְּיָמָא, וְדָא אִיהוּ
 בְּהַתְּהַלְכָךְ בְּמַדְבָּרָא תִּנְחָה אוֹתְךָ, הֵדָא הוּא
 דְּכְתִיב (תהלים פה יד) צֶדֶק לְפָנָיו יִתְלַךְ וְיִשֵּׁם לְדַרְךָ
 פְּעָמָיו, בְּשִׁכְבְּךָ בְּיִשׁוּבָא תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, וְהַקִּיצוֹת
 לְמִיזַל בְּיָמָא הִיא תְּשִׁיחָךְ, וְעוֹד בְּהַתְּהַלְכָךְ בְּהֵא
 עֲלָמָא תִּנְחָה אוֹתְךָ, בְּשִׁכְבְּךָ בְּקִבְרָא תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ,

לשון הקודש

שִׁכְבָּל מְקוּם שְׁעוּמָדִים יִשְׂרָאֵל בְּכָל
 מַצֹּחַ וּמַצֹּחַ לְשִׁכְנֵתָא, הִיא עוּמְדַת
 בְּשִׁבְלִים בְּכָל דְּחַק וְצַעַר, בֵּין בְּדַרְךָ בֵּין
 בְּיִשׁוּבָא בֵּין בְּיָמָא. וְהוּא בְּהַתְּהַלְכָךְ -
 בְּמַדְבָּר - תִּנְחָה אוֹתְךָ, וְהוּא שְׁפָתוֹב צֶדֶק
 לְפָנָיו יִתְלַךְ וְיִשֵּׁם לְדַרְךָ פְּעָמָיו. בְּשִׁכְבְּךָ
 - בְּיִשׁוּבָא, תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, וְהַקִּיצוֹת -
 לְרַדַּת לָגַם - הִיא תְּשִׁיחָךְ. וְעוֹד,

אֶזְכִּיר אֶת שְׁמִי אָבִא אֵלֶיךָ וּבִרְכָתֶיךָ.
 אֶשְׁרִיחֶם יִשְׂרָאֵל שְׁחָם רַגְלֵי הַשִּׁכְנֵתָא
 לְעַמֵּד עָמָה בֵּין בְּרִיּוֹתָא בֵּין בְּצַרְחָא,
 שְׁשִׁיחֶם בְּדִין בְּיוֹם הַדִּין, שְׁהוּא רֵאשׁ
 הַשָּׁנָה, הִיא עוּמְדַת עִמָּהֶם לְדִין
 שְׁמַעְמִידִים אוֹתָהּ בְּתַפְלָתָם, שְׁעֲלִיחֶם
 נְאֻמַר בְּהַתְּהַלְכָךְ תִּנְחָה אוֹתְךָ, בְּשִׁכְבְּךָ
 תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, וְהַקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחָךְ.

וְהַקִּיצוֹת בְּתַחֲתֵת הַמַּתִּים הִיא תְּשִׁיחָד.

הָא אֵלִין נְפָקוֹן, וְהָא אַחֲרָנִין קָא דְפָקוֹן לְפַתְחָא,
 וְאִינוּן מְאִירֵי רַגְלִין, מִסְטָרָא דְרַגְלִין דְקוּדְשָׁא
 בְּרִידָא הוּא, דְאֶתְמַר בְּהוּן ^(זכריה יד ד) וְעָמְדוּ רַגְלֵי בֵּיזִים
 הַהוּא, וְעַלְיֵיהּ אֶתְמַר ^(שמות יב לז) כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף
 רַגְלֵי הַגְּבָרִים לְבַד מִטָּף, אֵלִין נְפָקוֹן הָא אַחֲרָנִין
 עָאֵלִין, מִסְטָרָא דְאֵלִין דְאֶתְמַר בְּהוּן ^(יחזקאל א ז)
 וְרַגְלֵיהֶם רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל, רַגְלִין בְּעַגּוּלָא אִינוּן רַגְלֵי
 יִשְׂרָאֵל, וְאִית רַגְלִין אַחֲרָנִין מְרוּבְעֵין דְאֹפְנִים,
 דְאֶתְמַר בְּהוּן ^(שם יז) עַל אַרְבַּעַת רְבַעֵיהֶם בְּלַכְתָּם
 יֵלְכוּ, דְבְּהוּן וְהַחֲיֹת רְצוּא וְשׁוּב כְּמַרְאֵה הַבּוֹק ^(שם)
 וְאִינוּן רַגְלִין בְּעַגּוּלָא, אִינוּן כְּנֻקוּדִין לְאַתְוּוּן,
 דְאִינוּן רַגְלִין בְּרַבּוּעָא.

וְנָבִיא דְאִיהוּ מִסְטָרָא דְלַהוּן, תַּמָּן הוּא סָלִיק

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

בְּהַתְּחֵלְכָד - בְּעוֹלָם הַזֶּה - תַּנְחָה אֶתְךָ,
 בְּשִׁכְבְּךָ - בְּקִבְר - תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ,
 וְהַקִּיצוֹת - בְּתַחֲתֵת הַמַּתִּים - הִיא
 תְּשִׁיחָד.
 תְּרִי אֵלוּ יוֹצְאִים, וְהִנֵּה אַחֲרֵים דּוּפְקִים
 בְּפַתְחָא, וְהִם בְּעַלֵי הַרְגָלִים, מִהַצַּד שֶׁל
 הַרְגָלִים שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנַאֲמַר
 בָּהֶם וְעָמְדוּ רַגְלֵי בֵּיזִים הַהוּא, וְעַלֵיהֶם
 נֶאֱמַר כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף רַגְלֵי הַגְּבָרִים
 לְבַד מִטָּף. אֵלִין נְפָקוֹן הָא אַחֲרָנִין
 עָאֵלִין, מִסְטָרָא דְאֵלִין דְאֶתְמַר בְּהוּן
 וְרַגְלֵיהֶם רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל, רַגְלִין בְּעַגּוּלָא
 אִינוּן רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל, וְאִית רַגְלִין אַחֲרָנִין
 מְרוּבְעֵין דְאֹפְנִים, דְאֶתְמַר בְּהוּן
 עַל אַרְבַּעַת רְבַעֵיהֶם בְּלַכְתָּם יֵלְכוּ,
 וְהַחֲיֹת רְצוּא וְשׁוּב כְּמַרְאֵה הַבּוֹק,
 וְאִינוּן רַגְלִים בְּעַגּוּלָא, הִם כְּמוֹ נְקוּדוֹת
 לְאוֹתִיּוֹת, שְׁהִם רַגְלִים בְּרַבּוּעָא.
 וְהַנְּבִיא שֶׁהוּא מִהַצַּד שֶׁלָּהֶם, שֶׁם הִיָּתָה

רוּחִיה, וּמִתַּפֵּן הָיָה שָׁמַע כָּל מֵה דִּהְוָה לִיָּה
 לְמִשְׁמַע, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (יחזקאל ב א) וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן
 אָדָם עֶמֶד עַל רִגְלֶיךָ וְאָדַבֵּר אוֹתְךָ, וְעוֹד (שם ב)
 וַתָּבֵא בִי רוּחַ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלַי וַתַּעֲמִדְנִי עַל רִגְלֵי,
 וְאֶשְׁמַע אֶת מִדְּבַר אֵלַי, וַתִּשְׁאַנֵּי רוּחַ וְאֶשְׁמַע אַחֲרֵי
 וְגוֹמֵר (שם ג יב), בְּגִין דְּדַרְגִין אֵינִין מִסְטָרָא דְשְׂכִינְתָא,
 דְּאֶתְמַר בָּהּ (שמות לג כג) וְרָאִיתָ אֶת אַחֲזָרִי, אָמַר
 וְאֶשְׁמַע אַחֲרֵי.

מָאִי קוּל רַעַשׁ גָּדוֹל, דְּאִית רַעַשׁ וְאִית רַעַשׁ, אִית
 רַעַשׁ דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (מלכים א יט יא) לֹא בְרַעַשׁ יִי,
 דְּלֹא יִיתִי תַפֵּן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאִית רַעַשׁ דִּיִּיתִי
 תַפֵּן, אֶלָּא רַעַשׁ בְּהַפּוּכָא עַר"ש, כְּמַה
 דְּאֶתְמַר (תהלים מא ד) יִי יִסְעֶדְנִי עַל עַרְשׁ דְּוִי, וְדָא
 אִיהוּ כָּל מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכַת בְּחֻלְיוֹ, דְּאֶתְהַפֵּךְ רַעַשׁ
 לְעַר"ש, וּמָאִי נִיהוּ עַר"ש, אֶלָּא אִיהוּ עַש"ר בְּהַפּוּךְ

 לשון הקודש

וְאֶשְׁמַע אַחֲרֵי.

מַה זֶה קוּל רַעַשׁ גָּדוֹל? שְׁנַיִם רַעַשׁ וְשֵׁשׁ
 רַעַשׁ. יֵשׁ רַעַשׁ שְׁנַאֲמַר בּוֹ לֹא בְרַעַשׁ
 יְהו"ה, שְׁלֹא יָבֵא לְשֵׁם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, וְיֵשׁ רַעַשׁ שְׁנֵיבָא לְשֵׁם, אֶלָּא רַעַשׁ
 בְּהַפּוּךְ עַר"ש, כְּמֹו שְׁנַאֲמַר יְהו"ה יִסְעֶדְנִי
 עַל עַרְשׁ דְּוִי, וְזִהוּ כָּל מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכַת
 בְּחֻלְיוֹ, שְׁנַהֲפֶךְ רַעַשׁ לְעַר"ש, וּמִי הוּא

עוֹלָה רוּחוֹ, וּמִשָּׁם הָיָה שׁוֹמֵעַ כָּל מֵה
 שְׁהָיָה לוֹ לְשִׁמְעֵי. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וַיֹּאמֶר אֵלַי
 בֶּן אָדָם עֶמֶד עַל רִגְלֶיךָ וְאָדַבֵּר אוֹתְךָ,
 וְעוֹד, וַתָּבֵא בִי רוּחַ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלַי
 וַתַּעֲמִדְנִי עַל רִגְלֵי וְאֶשְׁמַע אֶת מִדְּבַר
 אֵלַי, וַתִּשְׁאַנֵּי רוּחַ וְאֶשְׁמַע אַחֲרֵי וְגוֹמֵר,
 מִשׁוּם שְׁהַדְרָגוֹת הֵן מַעַד הַשְׂכִּינְתָּה,
 שְׁנַאֲמַר בָּהּ וְרָאִיתָ אֶת אַחֲזָרִי, אָמַר

אתון, וְדָא שְׂכִינְתָא דְאִיהִי כְּלָלָא דְעֶשֶׂר סְפִירָן,
דְּעָלָה אֶתְמַר אִין קְדוּשָׁה בְּפָחוֹת מֵעֶשְׂרָה.

דְּאִיהִי שְׂרָיָא לְרִישָׁא דְחוּלָה, וּבְגִינָה יִיִ
יִסְעָדְנִי, וּבְמַאי עַל עַרְשׂ דְּוִי, עַל
שְׂכִינְתִיהּ וּדְאִי, וְאִם שְׂכִינְתָא לֹא תִמְן, רוּחַ
סְעָרָה תִמְן, דְּאִסְעִיר גּוּפִיָּה דְּבַר נֶשׁ, דְּכִתִּיב
בֵּיהּ (יונה א ד) וְהֶאֱנִיָּה חֲשֹׁבָה לְהִשְׁבֵּר, דְּאִיהִי גּוּפָא
דְּסְפִינָה, כַּד לִית שְׂכִינְתָא סְמִיכַת לָהּ, רוּחַ
סְעָרָה מְהִפֵּךְ לָהּ וְתִבַּר לָהּ, וּבְזִמְנָא דְשְׂכִינְתָא
סְמִיכַת לָהּ, מִיַּד קָלָא נְפִיק בְּן אָדָם עֶמֶד עַל
רְגְלֵיךְ (יחזקאל ב א), וְקָאִים מְמַרְעָא דִילִיָּה, וְנְפִיק
מְדִינָא, שְׁלִים בְּגוּפִיָּה שְׁלִים בְּמַמְוִיָּה.

הָא אֵלִין נְפִקִין, הָא אַחֲרֵינִין דְּפִקִין לְפִתְחָא,
וְאַמְרִין אַדְנִי שְׁפִתֵי תִפְתָּח, וְאֵינִון דְּסְמִיכִין

לשון הקודש

שְׂכִינְתָא בּוּ וְהֶאֱנִיָּה חֲשֹׁבָה לְהִשְׁבֵּר,
שְׂכִינְתָא גּוּפָא דְּסְפִינָה. בְּשָׂאִין הִשְׂכִּינָה
סוּמְכַת אוֹתָהּ, רוּחַ סְעָרָה מְהִפֵּכַת אוֹתָהּ
וּמְשַׁבְּרַת אוֹתָהּ, וּבְזִמְנָא שְׂשִׁכִינָה סוּמְכַת
אוֹתָהּ, מִיַּד יוּצֵא קוּל: בְּן אָדָם עֶמֶד עַל
רְגְלֵיךְ, וְעוֹמֵד מִמְחִלְתוֹ, וְיוּצֵא מִהַדִּין
שְׁלִים בְּגוּפּוֹ שְׁלִים בְּמַמְוִנוֹ.

תְּרִי אֵלֵהּ יוּצֵאִים, הִנֵּה אַחֲרֵים דּוּפְקִים

עֲרִישׁ? אֵלָא הוּא עֲשִׂיר בְּהַפּוּךְ אוֹתִיּוֹת,
וְזוֹ שְׂכִינָה שְׂהִיא הַכְּלָל שֶׁל עֶשֶׂר
סְפִירוֹת, שְׁעָלֶיהָ נֶאֱמַר אִין קְדוּשָׁה פָּחוֹת
מֵעֶשְׂרָה.

שְׂהִיא שׁוֹרָה עַל רֹאשׁ הַחוּלָה, וּבְגִלְגָּלָה
יְהוּ"ה יִסְעָדְנִי, וּבְמַה? עַל עַרְשׂ דְּוִי, עַל
שְׂכִינְתוֹ וּדְאִי, וְאִם שְׂכִינָה לֹא שָׁם, רוּחַ
סְעָרָה שָׁם, שְׂמִסְעִירָה אֶת גּוּפָא הָאָדָם,

לְשִׁכְנֶתָא בְּכַמָּה רַגְלִין דְּמוֹעֲדִים וַיִּזְמִין מָבִין, וְכֹד
 אֵלִין עָאֵלִין, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְשַׁבַּח לָהּ בְּהוֹן,
 מַה יָּפוּ פְּעָמֶיךָ בְּנַעְלִים בֵּת נָדִיב (שיר ז ב), דְּאֵלִין
 אֵינּוֹן דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (דברים טז טז) שָׁלֵשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה
 יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ, אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּכַמָּה
 אַנְתָּ שְׁפִירָא בְּאֵלִין נַעְלִים דְּאֵינּוֹן נַעֲיִלַת פֶּסַח
 וְנַעֲיִלַת עֶצְרַת וְנַעֲיִלַת חֲג, חַמּוּקֵי יִרְכִיךָ, אֵלִין אֵינּוֹן
 מְסֻטְרָא דְתַרֵּי יִרְכֵי קְשׁוּט דְּאֶתְמַר בְּהוֹן שׁוּקֵי
 עַמּוּדֵי שֵׁשׁ, וְאֵינּוֹן שֵׁיט דְּרַגְוִין דְּנְבוּאָה.

מְסֻטְרָא דְאֶת ו' דְּאֵיהּ צִדִּיק, עַמּוּד דְּסָמִיךְ לֹון,
 וְאֵיהּ שֵׁיט לְקַבֵּל (מלכים א י יט) שֵׁשׁ
 מַעְלוֹת לַכֶּסֶּא, וְסָלִיק בְּאֶת י' לְשֵׁשִׁים, כְּגוּוֹנָא
 דְּשֵׁשִׁים וְשֵׁיט גְּלַגְלִים דְּסַחְרִין לְכוּרְסֵיא, וְאֵינּוֹן ס"ז
 מִן יְסוּד, וְהָא אוּקְמוּהָ, אֲשֶׁתְּאָר י"ד, בֵּיהּ וּבִיד

 לשון הקודש

בַּפֶּתַח, וְאוּמְרִים אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וְאוֹתָם שְׁפוּמָכִים אֶת הַשְּׂכִינָה בְּכַמָּה רַגְלִים שֶׁל מוֹעֲדִים וַיָּמִים טוֹבִים, וּכְשֶׁאֵלֶּה נִכְנָסִים, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁבַּח אוֹתָהּ בָּהֶם, מַה יָּפוּ פְּעָמֶיךָ בְּנַעְלִים בֵּת נָדִיב, שְׁאֵלוּ הֵם שְׁנַאָמַר בָּהֶם שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ. אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּכַמָּה אֶת נֶאֱחָה בְּאֵלוּ הַנַּעְלִים, שֶׁהֵם נַעֲיִלַת פֶּסַח וְנַעֲיִלַת עֶצְרַת וְנַעֲיִלַת חֲג. חַמּוּקֵי יִרְכִיךָ אֵמַת שְׁנַאָמַר בְּהוֹן שׁוּקֵי עַמּוּדֵי שֵׁשׁ, וְהוֹן שֵׁשׁ דְּרַגְוֹת נְבוּאָה.
 מַצֵּד הָאוֹת ו', שֶׁהוּא צִדִּיק, הַעַמּוּד שְׁפוּמָךְ אוֹתָם, וְהוּא כְּנֶגֶד שֵׁשׁ מַעְלוֹת לַכֶּסֶּא, וְעוֹלָה בָּאוֹת י' לְשֵׁשִׁים, כְּמוֹ הַשֵּׁשִׁים וְשֵׁשׁ גְּלַגְלִים שְׁפוּמָכִים אֶת הַכֶּסֶּא, וְהֵם ס"ז מִן יְסוּד, וְהֵרִי פֶרְשׁוּהָ,

הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה (הושע יב יא), וְדָא שְׂכִינְתָּא יָד חוֹתְמַת
 מִסְטָרָא דְצַדִּיק, יָד כּוֹתְבַת מִסְטָרָא (דף 17 ע"ב)
 דְעִמּוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, אִיהִי תְמוֹנַת כּל, וּבְגִין
 דָּא (הושע יב יא) וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה.

הָא אֵלִין נְפִקִין, הָא אֲחֵרֵינִין קָא דְפִקִין לְפִתְחָא,
 וְאִמְרִין אֲדַנִּי שְׁפִתֵי תִפְתָּח, וְאִינוּן מְאִרֵי
 דְאוֹת, דְאִיהוּ חִי עֲלָמִין, דְמִצְלִין בְּחִי בְרַכְּאָן
 דְעִלּוֹתִין, דְמִקְרַבִּין בְּהוּן קְרַבְנָא לְקוּדְשָׁא בְרִיד
 הוּא, דְחִשְׁבָּא לְקַבֵּל שְׁבַעָה פְּרִים וְשְׁבַעָה אֱלִים,
 וְלְקַבֵּל שְׁתֵּי תוֹרִים אוּ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה, דְמִסְטָרָא
 דְהֵאֵי אוֹת אֲמַר לְמֹשֶׁה וְזֶה לְךָ הָאוֹת (שמות ג יב),
 וְאִיהוּ כְלִיל תְּרֵי עֶשֶׂר מְזֻלוֹת, וְשְׁבַעָה פְּכִי לְכַת,
 מִסְטָרָא דְקְדוּשָׁה, דְאִיהִי בֵת שְׁבַע, וּמִסְטָרָא דְוִ'
 דְאִיהוּ ו' עֲלָאָה ו' תִּתְאַה, וְעֲלִיִּיהוּ אֲתָמַר (ירמיה י ב)
 וּמֵאוֹת הַשָּׁמַיִם אֵל תִּחַתּוּ, כִּי יַחַתּוּ הַגּוֹיִם מִחֵמָה.

לשון הקודש

שְׁמַתְפָּלִים בְּשִׁמוּנָה עֲשֶׂרָה בְּרָכוֹת שֶׁל
 הַתְּפִלוֹת שְׁמִקְרִיבִים בְּהֵן קְרַבִּין לְקוּדְשָׁא
 בְּרוּךְ הוּא, שְׁחִשׁוּבָה כְּנֶגֶד שְׁבַעָה פְּרִים
 וְשְׁבַעָה אֱלִים, וּכְנֶגֶד שְׁנֵי תוֹרִים אוּ שְׁנֵי
 בְנֵי יוֹנָה שְׁמַצַּד הָאוֹת הַזֶּה, אֲמַר לְמֹשֶׁה
 וְזֶה לְךָ הָאוֹת, וְהוּא כּוֹלֵל שְׁנַיִם עֶשֶׂר
 מְזֻלוֹת, וְשְׁבַעָה כּוּכְבֵי לְכַת מַצַּד
 הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהִיא בֵת שְׁבַע, וּמַצַּד שֶׁל ו',

נִשְׁאָר י"ד, בּוּ וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה, וְזוּ
 שְׂכִינָה, יָד חוֹתְמַת מַצַּד שֶׁל הַצַּדִּיק, יָד
 כּוֹתְבַת מַצַּד הָעִמּוּד הָאִמְצָעִי, הִיא
 תְמוֹנַת כּל, וּמִשּׁוּם זֶה וּבִיד הַנְּבִיאִים
 אֲדַמָּה.

תְּרֵי אֵלוּ יוֹצְאִים, וְהֵנָּה אֲחֵרִים דּוֹפְקִים
 בְּפִתְחָה, וְאִמְרִים אֲדַנִּי שְׁפִתֵי תִפְתָּח,
 וְהֵם בְּעֲלֵי הָאוֹת, שֶׁהוּא חִי הָעוֹלָמִים,

ה"א אינון שית פכבי לכת, ה' פכבא שביעאה,
 ו"ו תרין עשר מזלות, דכל מזל אתקרי אות,
 ואיהו ממנא על כל שעתיא דתרין עשר שעתיין,
 כל נביא אית ליה מזליה ושעתייה, וכפום ההוא
 מזל, וכפום פעולה דיליה, הכי אתגלייא ליה אות
 מן וא"ו, דתרין עשר מזלות ממנן על תרין עשר
 שעתיין, ועל תרין עשר ירחין.

ואלין מזלות מתמן הון ירתין תרין עשר
 שבטין נשמתין דלהון, ואית מסטרא
 אחרא תרין עשר, דאתמר בהון (בראשית כה טז) שנים
 עשר נשיאים לאמתם, דאינון אתקריאו טל"ה
 שו"ר תאומי"ם סרפ"ן וגומר, דא כגונא דדא
 עבד קודשא בריך הוא.

לשון הקודש

עשר מזלות ממנים על שתים עשרה
 שעות ועל שנים עשר ירחים.
 וחמזלות הללו, משם היו יורשים שנים
 עשר השבטים את נשמותיהם, ויש מצד
 אחר שנים עשר, שנאמר בהם שנים
 עשר נשיאים לאמתם, שהם נקראו
 טל"ה שו"ר תאומי"ם סרפ"ן וגומר, זה
 כמו זה עשה הקדוש ברוך הוא.

שהוא ו' עליונה ו' תחתונה, ועליהם
 נאמר ומאתות השמים אל תחתו, כי
 יחתו הגוים מהמה.

ה"א הם ששה פכבי לכת, ה' פוכב
 שביעי, ו"ו שנים עשר מזלות, שכל מזל
 נקרא אות, והוא ממנה על כל שעה של
 שתים עשרה שעות, לקל נביא יש מזלו
 ושעתו, וכפי אותו מזל וכפי הפעלה
 שלו, כך מתגלה לו אות מן וא"ו, ששנים

שית מזלות אינון מעילא לתתא מחסד ועד
 יסוד, ושית מתתא לעילא מיסוד ועד חסד,
 מסטרא דמלכות אתקריאו שבעה ככבי לכת,
 משכינתא עד חסד, וכפום פעולה דההיא ספירה
 חכי אתגלייא אות, אות מסטרא דחסד איהו רחמי,
 אות מסטרא דגבורה איהו דינא, ואחזי על קטולא
 דחייביא, ושפיכו דדמא, ואחזי בצדיקייא דם
 דבעירן, למיכל בחדוה וענג דמאכלין בחתן ובלה,
 ובשפיכו דדמא דקרבנין, חדא הוא דכתיב (שמות כ
 כד) וזבחת עליו את עלתיד וכו', ועלייהו אתמר
 איזהו מקומן של זבחים שחיטתן בצפון, ועוד אחזי
 בצדיקייא דם ברית, דאתמר בה (יחזקאל טו ו) ואומר
 לך בדמך חיי ואומר לך בדמך חיי.

מסטרא דעמודא דאמצעיתא איהו אות תלוי
 ארוך, אם זכוון עובדין דעלמא מטה

לשון הקודש

דם בהמות, לאכל בשמחה, וענג של
 מאכלים בחתן ובלה, ובשפיכות של
 דמי הקרבנות. זהו שפיתוב וזבחת את
 עלתיד וכו', ועליהם נאמר איזהו מקומן
 של זבחים שחיטתן בצפון. ועוד מראה
 בצדיקים דם ברית, שנאמר בה ואומר
 לך בדמך חיי ואומר לך בדמך חיי.
 מצד העמוד האמצעי הוא אות תלוי

ששית מזלות הם ממעלה למטה מחסד
 עד יסוד, ושש מטה מעלה מיסוד עד
 חסד. מצד המלכות נקראו שבעה ככבי
 לכת, משכינה עד חסד, וכפי הפעלה
 של אותה הספירה בך התגלה אות. אות
 מצד של חסד הוא רחמים, אות מצד
 הגבורה הוא דין, ומראה על הרג
 הרשעים, ושפיכות דם, ומראה בצדיקים

כְּלָפִי חֶסֶד, וְאִם לֹא כְּלָפִי דִינָא, וְהָכִי אֵינִין תְּלַת
אַחֲרֵינִין כְּגוֹנָא דָא, וְלַחֲפִימָא בְּרַמְיָא.

הָא אֵלִין נְכֻקִין, הָא אַחֲרֵינִין דְּכֻקִין לְפַתְחָא
מִסְטָרָא דְקִשְׁתָּהּ, דְּאִיהוּ אוּף הָכִי אוֹת בְּרִית,
דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (שם א כח) כְּמַרְאֵה הַקִּשְׁתָּה אֲשֶׁר יִהְיֶה
בְּעֵינֵי בְּיוֹם הַגִּשְׁמִים, כִּן מַרְאֵה הַנְּגִיחָה סְבִיב, הוּא
מַרְאֵה דְמוֹת כְּבוֹד יי' וְאֶרְאֵה וְאֶפְלַע עַל פְּנֵי,
וְאֲשַׁמַּע קוֹל מְדַבֵּר, וְאֶמְאֵי הוּא נְפִיל עַל אַנְפּוּי,
בְּגִין דְּאֶסִיר לְאַסְתִּכְלָא בְּקִשְׁתָּהּ.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אֲבָא וְאֶמְאֵי אֶסִיר לְאַסְתִּכְלָא
בְּקִשְׁתָּהּ, אָמַר לִיהּ רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּרִי בְּגִין
אֵינִין קְלִיפִין דְּמַתְּלַבְּשִׁין בֵּיהּ וְדֵאֵינִין בֵּיהּ, דְּאֵינִין
רוּחַ סְעָרָה עָנָן גָּדוֹל וְאֵשׁ מַתְּלַקְחַת וְנִגְיָה לוֹ סְבִיב,
וְדָא אִיהוּ דְחָזָא יְחֻזְקָא לְעָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם, דְּאָמַר וְאֶרְאֵה

לשון הקודש

סְבִיב, הוּא מַרְאֵה דְמוֹת כְּבוֹד יְהוּ"ה
וְאֶרְאֵה וְאֶפְלַע עַל פְּנֵי וְאֲשַׁמַּע קוֹל מְדַבֵּר,
וְלָמָּה הוּא נְפִיל עַל פְּנֵיו? מִשּׁוּם שְׂאִסוּר
לְהַבִּיט בְּקִשְׁתָּהּ.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אֲבָא, וְלָמָּה אֶסוּר
לְהַסְתִּכְלָא בְּקִשְׁתָּהּ? אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן:
בְּנִי, בְּגַלְלֵי אוֹתָם הַקְּלִפּוֹת שְׁמַתְּלַבְּשִׁים
בוֹ, וְשִׁחֵם בוֹ, שְׁחֵם רוּחַ סְעָרָה עָנָן גָּדוֹל

אָרְךְ. אִם זְכוּיֹת הַמַּעֲשִׂים שֶׁל הָעוֹלָם –
מִטָּה כְּלָפִי חֶסֶד, וְאִם לֹא – כְּלָפִי דִין,
וְכֵן הֵם שְׁלֹשָׁה הָאֲחֵרִים כְּמוֹ זֶה, וְלַחֲכָם
בְּרַמְיָא.

חֲרִי אֵלּוּ יוֹצְאִים, וְהִנֵּה אַחֲרֵים דּוּכְפִים
בְּפַתְחָה מַעַד הַקִּשְׁתָּהּ, שֶׁהוּא אֵף כֵּן אוֹת
בְּרִית, שְׁנֵאמַר בוֹ כְּמַרְאֵה הַקִּשְׁתָּה אֲשֶׁר
יִהְיֶה בְּעֵינֵי בְּיוֹם הַגִּשְׁמִים כִּן מַרְאֵה הַנְּגִיחָה

והנה רוח סערה באה מן הצפון, דא קו תהו
 קליפא ירוקא דאגוזא קו ירוק, ענן גדול קליפא
 תנינא חורא דאגוזא, ודא בהו, ואש מתלקחת
 קליפא תליתאה דאגוזא ודא חשך, וננה לו סביב
 דא קליפא רביעאה דאגוזא, דאיהי אתאחדא
 במוחא, ומתוכם בעין החשמל דא מוחא דאגוזא,
 ודא יאהדונה".

וברי עד דאלין קליפין דאגוזא מתעברין
 ומתתברין, בתקיעה ושברים ותרועה,
 דבהון שברים (שמות כג כד) שבר תשבר מצבותיהם,
 דאינון קליפין דאגוזא, ובתרועה (תהלים ב ט) תרועם
 בשבט ברזל, ובתקיעה והוקע אותם ליי, דאלין
 גרמו (בראשית לב כו) דותקע כף ירך יעקב בגיד הנשה,
 דאיהו צדיק, ואתפרש מינה שכינתא, ואיהי

לשון הקודש

החשמל, זה מוח האגוז, וזה יאהדונה".
 ובני, עד שקלפות האגוז הללו נעברים
 ונשברים בתקיעה ושברים ותרועה,
 שבהם שברים - שבר תשבר
 מצבותיהם, שהם קלפת האגוז,
 ובתרועה - תרועם בשבט ברזל,
 ובתקיעה - והוקע אותם ליהוה, שאלה
 גרמו שותקע כף ירך יעקב בגיד הנשה,
 שהוא צדיק, ונפרדה ממנו שכינה, והיא

ואש מתלקחת וננה לו סביב, וזהו
 שראה יחזקאל עליו השלום, שאמר
 וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון, זה
 קו תהו, קלפה ירקה של אגוז, קו ירוק.
 ענן גדול, הקלפה השניה הלבנה של
 האגוז, וזה בהו, ואש מתלקחת, קלפה
 שלישית של האגוז, וזה חשך. וננה לו
 סביב, זו קלפה רביעית של האגוז,
 שהיא נאחזה במח, ומתוכם בעין

בְּגִלוּתָא, וְאֶתְדַבֵּק בְּאַתְרָהּא קְלִיפָה דְּעָרְלָה
 דְּאַפְרִיד בֵּין צְדִיק וּשְׂכִינְתָא, עַל כֵּן לֹא
 יֵאכְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת גֵּיד הַנְּשָׂה (שם לב לג), עַד
 דְּאַתְעַבְרַת הָאִי קְלִיפָה מִתַּמָּן.

וּבְרִי כָּל זְמַנָּא דְּאֵלִין קְלִיפִין לָא מִתְעַבְרִין
 מִקְּשָׁת, לָא יְהֵא קְשָׁת בְּגִזְוֵנֵי נְהִירִין,
 וְסִימְנָא דָּא יְהֵא בִידָךְ, עַד דְּתַחֲוֵי קְשָׁתָא בְּגִזְוֵנֵי
 נְהִירִין לָא תַצְפֵּי לְרַגְלֵי דְּמִשְׁיחָא, וּמִיָּד דִּיהֵא נְהִיר
 בְּגִזְוֵנֵין נְהִירִין, מִיָּד וּרְאִיתִיהָ לְזֹכֵר בְּרִית עוֹלָם (שם
 ט טז), וּמִיָּד אֲתַנְּלִיָּא הַהוּא דְּאַתְמַר בֵּיהּ (שמות ג יב) וְזֶה
 לְךָ הָאֹת כִּי אֲנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ, לְקַיְימָא בֵּיהּ כִּימֵי
 צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ גִפְלָאוֹת (מיכה ז טו),
 בְּהַהוּא זְמַנָּא אֲתַנְּלִיָּא מִ"ה שְׁ"הִיָּה ה' וְאֵא שְׁיִהִיָּה.

הָא אֵלִין נְכַקִּין, אַחֲרֵינֵין דְּכַקִּין לְפַתְחָא, וְאַמְרִין
 אֲדָנִי שְׁפַתֵי תִפְתַּח, וְאֵינֹן מְאָרִי דְּקוֹמָת,

לשון הקודש

תצפיה לרגלי המשיח, ומיד שתהיה
 מאירה בגנונים מאירים, מיד וראיתיה
 לזכר ברית עולם, ומיד מתגלה אותו
 שנאמר בו וזה לך האות כי אנכי
 שלחתיך, לקום בו בימי צאתך מארץ
 מצרים אראנו גפלאות, באותו זמן
 מתגלה מ"ה ש"היה ה'וא שיהיה.

חרי אלו יוצאים, אחרים דופקים בפתח

בגלות, ונדבק במקומה קלפה של ערלה
 שמפרידה בין צדיק ושכינה, על כן לא
 יאכלו בני ישראל את גיד הנשה, עד
 שנעברת הקלפה הזו משם.

ובני, כל זמן שהקלפות הללו לא
 עוברים מן הקשתי, לא תהיה הקשתי
 בגוניה מאירים, וסימן זה יהיה בידך –
 עד שתראה קשתי בגוניה מאירים, אל

מִסְטָרָא דְאִימָא עֲלָאָה אֶתְקֵרִיאַת שְׂכִינְתָא בְּטֹן,
 הָדָא הוּא דְכְתִיב (איוב לח כט) מִבְּטֹן מִי יֵצֵא הַקֶּרֶת,
 (יחזקאל א כב) כְּעֵין הַקֶּרֶת הַנּוֹרָא, גּוּף דִּילָהּ עֲמוּדָא
 דְאִמְצָעִיתָא, בְּטֹן עֲלֵיהּ אֶתְמַר (שיר ז ג) בְּטִנְדָּ
 עֲרַמַת חַטִּים.

שְׂרָרְךָ אֲנִן הַסְהַר אַל יַחְסֵר הַמְּזֻג וְגוֹמֵר (שם),
 שְׂרָרְךָ דָּא צִיּוֹן, דְאִיהוּ טַבּוּר עֲלִמָּא,
 נְקוּדָה דְמִנְהּ הוֹשְׁתַת הָעוֹלָם, לְאַרְבַּע סְטָרִין
 דְאִינּוֹן מְזֻרַח וּמְעָרְב צְפוֹן וְדָרוֹם, וּלְקַבְלֵיהּ, רִישָׁא
 לְמְזֻרַח, גּוּפָא לְמְעָרְב, דְרוּעִין לְדָרוֹם, רַגְלִין לְצְפוֹן,
 אוֹת בְּרִית נְקוּדָה בְּאִמְצָעִיתָא, בְּגוֹנוֹנָא דְטַבּוּר, אֲנִן
 הַסְהַר, דָּא נְקוּדָה דְסִיְהָרָא בְּגוֹנוֹנָא דָּא כִּי, וְהִיא
 רֵאשִׁית נְקוּדָה בְּאֵת כִּי, בֵּית קוֹל אִיהִי וְדָאִי, כְּלָלָא
 דְנְקוּדִין וְאֶתְוּוֹן.

לשון הקודש

הַנְקוּדָה שְׂמִמְנָה הַשְׁתַת הָעוֹלָם לְאַרְבַּעָה
 צְדָדִים, שְׁהִם מְזֻרַח וּמְעָרְב צְפוֹן וְדָרוֹם,
 וּבְנִגְדָם רֵאשִׁ לְמְזֻרַח, גּוּף לְמְעָרְב,
 זְרוּעוֹת לְדָרוֹם, רַגְלִים לְצְפוֹן, אוֹת בְּרִית
 נְקוּדָה בְּאִמְצָעִי, כְּמוֹ שְׁהַטַבּוּר, אֲנִן הַסְהַר,
 זוֹ נְקוּדָה שֶׁל הַלְבָנָה כְּמוֹ זֶה: כִּי, וְהִיא
 רֵאשִׁית נְקוּדָה בְּאוֹת כִּי, בֵּית קוֹל הִיא
 וְדָאִי, הַכְּלָל שֶׁל נְקוּדוֹת הָאוֹתִיוֹת.

וְאוֹמְרִים אֲדִנִּי שְׁפַתִי תִפְתַּח, וְהִם בְּעֵלֵי
 הַקּוּמָה, מְצַד הָאִם הָעֲלִיוֹנָה נְקֵרָאֵת
 הַשְׂכִינָה בְּטֹן, וְהוּא שְׂכִתּוּב מִבְּטֹן מִי יֵצֵא
 הַקֶּרֶת, כְּעֵין הַקֶּרֶת הַנּוֹרָא. הַגּוּף שֶׁלָּהּ
 הָעֲמוּד הָאִמְצָעִי, הַבְּטֹן שֶׁעָלָיו נֶאֱמַר
 בְּטִנְדָּ עֲרַמַת חַטִּים.

שְׂרָרְךָ אֲנִן הַסְהַר אַל יַחְסֵר הַמְּזֻג וְגוֹמֵר,
 שְׂרָרְךָ זֶה צִיּוֹן, שְׁהוּא טַבּוּר הָעוֹלָם,

וְאִיהִי פְתוּחָה כְּלָפֵי צְדִיקָא וְחֲסִידָא וְחַבְיִמָּא
 מֵאֲרִי דְאֹרִייתָא, וּפְתוּחָא לְגַבֵּי
 נְבִיאָא, וּלְגַבֵּי נְטָרֵי בְרִית, וְכָל אֵינוֹן דְּתַלְיִין
 בְּסַפִּירָן, דְּאֵינוֹן שְׁמָא קְדִישָׁא דְקוּדְשָׁא בְרוּךְ
 הוּא, וְאִיהִי סְתִימָא מְסֻטָּא אַחֲרָא כְּלָפֵי
 רְשִׁיעֵיָא, דְּבִזְמַנָּא דְאַתְיִין לְאַסְתַּכְּלָא בְּהַ, חֲזַרְת
 אֲנַפִּין לְאַחֲרָא מִנִּיחֵו, כְּגִזְזָא דָּא ע.

וּבְגִין דִּיעֻקְב דְּאִיתֵו דְיוֹקְנִיה חֲקוּקָה בְּסִיחָרָא
 תַּמָּן, אֲתַמַּר בֵּיה (במדבר כג כא) לֹא תִבִּיט אֵינֹן
 בְּיַעֲקֹב וְלֹא רְאָה עֲמָל בְּיִשְׂרָאֵל, יִי אֱלֹהֵינוּ עֲמוֹ
 וְתִרְוַעַת מְלָךְ בּוֹ, וְעַל אֵינוֹן דְּזִרְעָא דִּיעֻקְב אֲתַמַּר
 (דברים לג כז) וַיִּשְׁכֵּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדָד עֵין יַעֲקֹב, אֲתַמַּר
 חָכָא בְּדָד, וְאַתְמַר הָתָם בְּאַתֵּר אַחֲרָא (שם לב יב) יִי
 בְּדָד יִנְחֵנוּ וְאֵין עֲמוֹ אֵל נִכְר, דָּא יְהֵא בְיוֹמוֹ
 דְּמִלְכָּא מְשִׁיחָא, דְּלֹא יְהֵא פְסוּלַת בְּיִשְׂרָאֵל, אֲלָא

לשון הקודש

שֵׁם, נֶאֱמַר בּוֹ לֹא תִבִּיט אֵינֹן בְּיַעֲקֹב וְלֹא
 רְאָה עֲמָל בְּיִשְׂרָאֵל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עֲמוֹ
 וְתִרְוַעַת מְלָךְ בּוֹ, וְעַל אוֹתָם זֶרַע שֶׁל
 יַעֲקֹב נֶאֱמַר וַיִּשְׁכֵּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדָד עֵין
 יַעֲקֹב. נֶאֱמַר כֵּן בְּדָד, וְנֶאֱמַר שֵׁם
 בְּמָקוֹם אַחֵר יְהוָה בְּדָד יִנְחֵנוּ וְאֵין עֲמוֹ
 אֵל נִכְר, זֶה יְהִיָּה בִּימֵי מְלָךְ הַמְּשִׁיחַ
 שְׁלֹא תִהְיֶה פְסוּלַת בְּיִשְׂרָאֵל, אֲלָא יְהוָה

וְהִיא פְתוּחָה כְּלָפֵי צְדִיקִים וְחֲסִידִים
 וְחַכְמִים בְּעֲלֵי הַתּוֹרָה, וּפְתוּחָה לְנְבִיאִים
 וְלְשׁוֹמְרֵי הַבְּרִית, וְכָל אוֹתָם שְׁתַּלּוּמִים
 בְּסַפִּירוֹת, שֶׁהֵם שְׁמוֹ שֶׁל הַקּוּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, וְהִיא סְתוּמָה מֵצַד אַחֵר כְּלָפֵי
 הַרְשָׁעִים, שְׁבוּמֵן שְׂבָאִים לְהַסְתַּכֵּל בְּהַ,
 מִחֲזִירָה פָּנִים לְאַחֲוֹר מֵהֵם, כְּמוֹ זֶה: ע.
 וּמִשּׁוּם שֶׁיַּעֲקֹב שְׁדִיּוֹקְנוּ חֲקוּק בְּלִבְנָה

י' בַּדָּד יִנְחֶנּוּ, וּמָאן פְּסוּלָת. אֵינּוּן גֵּרִים, וּבְגִין דָּא
אוּקְמוּה מָארי מִתְנִיתִין, דְּאִין מְקַבְּלִים גֵּרִים
לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ.

וּבְהֵהוּא זְמַנָּא מִתְפַּשְׁטָא סִיחָרָא מֵאֲלִין קְלִיפִין
חֲשׂוּכִין, וּמִתְחַדְּשָׁא בְּלְבוּשֵׁין שְׁפִירִין,
וְהֵא אֵיהּ חֲדוּשָׁא דְסִיחָרָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב
(בראשית לה יד) וַתִּסַּר בְּגְדֵי אֱלֻמְנוּתָהּ מֵעָלֶיהָ, וְאֵתְמַר בְּה
(תהלים קג ה) תִּתְחַדֵּשׁ כַּנְּשֵׁר נְעוּרַיִכִי, וּמִיָּד דְּאֵיהּ
מִתְחַדְּשָׁא, מִיָּד אֵתְקִיִּים קָרָא (יחזקאל לו כז) דְּנְבוּאָה
בְּיִשְׂרָאֵל, וְאֵת רוּחֵי אֶתְן בְּקִרְבְּכֶם וְגוֹמַר (שם כו)
וְנָתַתִּי בְּכֶם לֵב חֲדָשׁ, וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתְן בְּקִרְבְּכֶם
וְגוֹמַר, וְנִבְּאוּ בְּנִיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם (יזאל ג א).

הָא אֲלִין נְפֻקִין, הָא מָארי דְּקוּמָה קָא דְּפֻקִין
לְפִתְחָא, דְּאֵיהּ קוּמָה דְּגוּפָא דְּמִלְכָא,
דְּאֵתְמַר בֵּיהּ (דניאל י ו) וְגִוַּיְתוּ בְּתַרְשִׁישׁ, וְהֵא אֵיהּ

לשון הקודש

בַּדָּד יִנְחֶנּוּ, וּמִי הַפְּסוּלָת? אֵלוּ הַגֵּרִים,
וּמִשׁוּם כִּד פְּרֻשׁוּהּ בְּעֵלֵי הַמְּשִׁנָּה שְׁאִין
מְקַבְּלִים גֵּרִים לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ.
וּבְאֵתוֹ זְמַן מִתְפַּשְׁטָת הַלְבָנָה מֵאוּתָן
קְלָפוֹת חֲשׂוּכוֹת, וּמִתְחַדְּשָׁת בְּלְבוּשִׁים
יְפִים, וְזִהוּ חֲדוּשׁ הַלְבָנָה. זִהוּ שְׁכַתוּב
וַתִּסַּר בְּגְדֵי אֱלֻמְנוּתָהּ מֵעָלֶיהָ, וְנִבְּאוּ בְּה

תִּתְחַדֵּשׁ כַּנְּשֵׁר נְעוּרַיִכִי. וּמִיָּד שְׁהִיא
מִתְחַדְּשָׁת, מִיָּד מִתְקִיִּים פְּסוּק הַנְּבוּאָה
בְּיִשְׂרָאֵל: וְאֵת רוּחֵי אֶתְן בְּקִרְבְּכֶם וְגוֹמַר
וְנָתַתִּי בְּכֶם לֵב חֲדָשׁ, וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתְן
בְּקִרְבְּכֶם וְגוֹמַר, וְנִבְּאוּ בְּנִיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם.
הָרִי אֵלוּ יוֹצֵאִים, וְהִנֵּה בְּעֵלֵי הַקּוּמָה
דּוּפְקִים בְּפִתְחָא, שְׁהוּא הַקּוּמָה שֶׁל גּוֹף

וְאֶתְקַרֵי שָׁמַיִם, וְדַבֵּיה אֶתְפַתְחוּן חֲמִשׁ נְהוּרִין, הִדָּא
 הוּא דְכְתִיב (יחזקאל א א) נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם וְאֶרְאֶה
 מִרְאוֹת אֱלֹהִים, וְאִינוּן חֲמִשׁ נְהוּרִין דְּאִינוּן ה' ^{ה'}
 סְפָרֵי דְאוֹרֵייתָא, בְּגִין דְּאִיהוּ ו' וְדַבֵּיה אֶתְפַתְחוּן חֲמִשׁ
 נְהוּרִין דְּאֵת ה', דְּסֻלְקִין לְחַמְשֵׁין תְּרַעִין דְּחִירוּ.

וּבְזַמְנָא דְאֵלִין דְּפָקִין לְפַתְחָא, וְאֶמְרִין אַדְנִי
 שְׁפַתֵי תַפְתַּח, אֶתְפַתְחַת לֹון תְּרַעָא
 דְּהִיכְלָא בְּכַמְה נְהוּרִין מְרַקְמִין, נְהַרִין מִכָּל גְּוֹנִין
 דְּעֵלְמָא, וּבְזַמְנָא דְאֵלִין עֵאֲלִין לְהִיכְלָא, שְׂכִינְתָא
 אוֹלִיפַת זְכוּ עֲלֵיהוּ, וְאֶמְרַת רַבּוֹן עֵלְמָא, הָא אֵלִין
 מְאִרֵי דְקוּמָה דְקָא סְגִדִין בְּעִלּוּתָא לְגַבְדָּ אַרְבַּע
 זְמַנִין, בְּתַלַת קְדָמָאִין תְּרִי, וּבְתַלַת בְּתַרְאִין תְּרִי,
 לְקַבַל אַרְבַּע אֲתוּוֹן דִּילָד, וְזֻקְפִין אַרְבַּע זְקִיפּוֹת
 בְּהוֹן לְאַרְבַּע אֲתוּוֹן דִּילִי דְאִינוּן אַדְנִי, לְסֻלְקָא

 לשון הקודש

ההיכל בכמה אורות מרקמים, מאירים
 מכל גוני העולם, ובזמן שאלה נכנסים
 להיכל, השכינה מלמדת עליהם זכות,
 ואומרת: רבון העולם, הרי בעלי הקומה
 האלה שמשתחווים בתפלה אליך ארבע
 פעמים, בשלש הראשונות שתיים,
 ובשלש האחרונות שתיים, כנגד ארבע
 האותיות שלך, וזוקפים ארבע זקיפות
 בהם לארבע האותיות שלי שהם אדנִי,

המלך, שנאמר בו ונוֹיְתוּ כְתַרְשִׁישׁ, וְהוּ
 שִׁנְקֵרָא שָׁמַיִם שָׁבוּ נִפְתְּחוּ חֲמִשָּׁה
 אורות. והו שפּתּוּב נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם
 וְאֶרְאֶה מִרְאוֹת אֱלֹהִים, וְהֵם חֲמִשָּׁה
 אורות שהם חמשה ספרי התורה, משום
 שהוא ו', ובו נפתחים חמשה אורות של
 אות ה', שעולים לחמשים שערי חרות.
 ובזמן שאלה דופקים לפתח ואומרים
 אדנִי שפּתֵי תַפְתַּח, נפתח להם שער

אַרְבַּע דְּאִינוּן ^(דף 17 ע"א) אַדְנִי, בְּאַרְבַּע דְּאִינוּן יְהו"ה,
 וְצָרִיךְ לְמַכְרַע בְּכִלְהוּ, בְּחִי חוּלִיזִין, דְּאִינוּן לְקַבֵּל
 תַּמְנֵי סְרִי בְּרַכָּאן, דְּכִלִּילָן בְּחִי עֲלָמִין, וְדָא אִיהוּ
 דְּתַקִּינוּ מָאֲרִי מִתְּנִיתִין, עַד דִּיתְפַּקְקוּ פֶּל חוּלִיזוֹת
 שְׂבַשְׂדָּרָה, וְשַׁדְרָה אִיהוּ לִוְלָב, אִם נַפְרָצוּ עֲלִיו
 פְּסוּל, בְּגוּוּנָא דָּא צָרִיךְ דְּלֹא יַפְסִיק בְּתַמְנֵי סְרִי
 בְּרַכָּאן דְּצִלוֹתָא, דְּאִינוּן לְקַבֵּל חִי נַעֲנוּעִין דְּלוּלָב.
 כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ מָאֲרִי מִתְּנִיתִין, אֶפִּילוּ נְחָשׁ
 כְּרוּךְ עַל עַקְבוֹ לֹא יַפְסִיק, בְּגִין דְּחִי עֲלָמִין
 אִיהוּ דְּאַחִיד בֵּין יְהו"ה אַדְנִי, בְּגוּוּנָא דָּא
 יֵאֱהָדוּנָהּ, דְּסָלִיק לְחֶשְׁבֵּן אֲמ"ן, וּבְגִין דָּא אֶפִּילוּ
 נְחָשׁ כְּרוּךְ עַל עַקְבוֹ לֹא יַפְסִיק, כְּשֶׁהוּא כּוֹרַע
 בְּכְרוּךְ, וּמָה דְּאֵתְמַר אַבְּל עַקְרָב פּוֹסֵק, בְּגִין דְּהָא
 אוּקְמוּהוּ (ויקרא יח ה) וְחֵי בָהֶם, וְלֹא שְׂיִמוֹת בָּהֶם.

 לשון הקודש

כְּמוֹ שְׂבַאֲרוּהוּ בְּעֵלֵי הַמַּשְׁנָה, אֶפִּילוּ
 נְחָשׁ כְּרוּךְ עַל עַקְבוֹ לֹא יַפְסִיק, מִשּׁוּם
 שְׂחִי הָעוֹלָמִים הוּא שְׂאֲחוֹז בֵּין יְהו"ה
 אַדְנִי, כְּמוֹ זֶה: יֵאֱהָדוּנָהּ, שְׂעוּלָה
 לְחֶשְׁבֵּן אֲמ"ן, וּמִשּׁוּם זֶה, אֶפִּילוּ נְחָשׁ
 כְּרוּךְ עַל עַקְבוֹ לֹא יַפְסִיק, כְּשֶׁהוּא כּוֹרַע
 בְּכְרוּךְ, וּמָה שְׂנֵאֲמַר אַבְּל עַקְרָב פּוֹסֵק,
 מִשּׁוּם שְׂחֵרֵי פִרְשׁוּהוּ וְחֵי בָהֶם, וְלֹא
 שְׂיִמוֹת בָּהֶם.

לְהַעֲלוֹת אַרְבַּע שָׂהִם אַדְנִי, בְּאַרְבַּע
 שָׂהִם יְהו"ה, וְצָרִיךְ לְכַרַּע בְּכֻלָּם בְּשִׁמּוּנָה
 עֲשֵׂרָה חֲלִיזוֹת, שָׂהִם כְּנֻגַד שְׂמוּנָה עֲשֵׂרָה
 בְּרֻכּוֹת שְׂכֻלּוֹלוֹת בְּחִי הָעוֹלָמִים, וְזֶהוּ
 שְׂתַקְנוּ בְּעֵלֵי הַמַּשְׁנָה עַד שְׂיִתְפַּקְקוּ כֹּל
 הַחֲלִיזוֹת שְׂבַשְׂדָּרָה, וְהַשְׁדְרָה הִיא לִוְלָב,
 אִם נַפְרָצוּ עֲלִיו פְּסוּל, כְּמוֹ זֶה צָרִיךְ שְׂלֹא
 יַפְסִיק בְּשִׁמּוּנָה עֲשֵׂרָה בְּרֻכּוֹת הַתְּפִלָּה,
 שָׂהִם כְּנֻגַד שְׂמוּנָה עֲשֵׂר נַעֲנוּעִים שֶׁל
 הַלוּלָב.

וְעוֹד כָּל הַפּוֹרַע פּוֹרַע בְּכָרוּךְ, הָא אִוְקְמוּהוּ
 דְצָרִיךְ לְכַלּוֹל בֵּיה עֶשֶׂר סְפִירָן, דְּאִינוּן יו"ד
 ה"א וא"ו ה"א, דְּאִינוּן כ' מִן כָּרוּךְ פְּתָר, ר' רֵאשִׁית
 חֲכָמָה, ב' תִּרִין הֵהִי"ן שְׂכִינְתָא עֲלָאָה וְתַתְּאָה, ו'
 שׁוֹת סְפִירָן, הָא עֶשֶׂר, וּבְגִינִיָּה אֲתָמַר (בראשית יד כ)
 וּבְכָרוּךְ א"ל עֲלִיוֹן וְגוֹמַר, וַיִּתֵּן לוֹ מֵעֶשֶׂר מִכֶּל, יוֹסֵף
 בְּגִין דְּזָכָה לְצַדִּיק ח"י עֲלָמִין, דְּבֵיה צָרִיךְ לְמִסְגַּד
 בְּכָל סְפִירָן לְגַבֵּי שְׂכִינְתָא, זָכָה לְהָא חֲלָמָא, הֲדָא
 הוּא דְכָתִיב (שם לו ט) וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְגוֹמַר,
 וְנָבִיא דְסָלִיק לְהָא דְרַגְא, שְׁמֵשָׁא וְסִיחָרָא וְכַכְבִּיא
 וּמְזֻלִי, בְּלָתוּ יַהֲבִין בֵּיה נְבִיעוּ בְּנִשְׁמָתִיָּה, וְרוּחַ
 דְּנְבוּאָה לְאַתְנַבְּאָה מִכְּלָהוּ, וְהָא אִיהוּ מִשְׁתַּחֲוִים
 לִי, דְּמִכְּלָהוּ נַחֲתִית לִיָּה נְבוּאָה, וּמִכְּלָהוּ אֲתַפְּלִילִת
 נִשְׁמָתִיָּה, וְהָא אִיהוּ אַגְרָא דְאַלִּין מְאִרִי דְקוּמָה.

לשון הקודש

בְּכָל הַסְּפִירוֹת אֵל הַשְּׂכִינָה, זָכָה לְחִלּוֹם
 הַזֶּה. וְהוּ שְׂפָתוֹב וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ
 וְגוֹמַר. וְנָבִיא שְׁעוּלָה לְדְרַגְתָּה הַזֹּה, הַשֶּׁמֶשׁ
 וְהַלְבָנָה וְהַכּוֹכָבִים וְהַמְּזוֹלוֹת, כְּלָם
 נוֹתְנִים בּוֹ נְבִיעָה בְּנִשְׁמָתוֹ, וְרוּחַ שְׁל
 נְבוּאָה לְהַתְנַבֵּא מִכְּלָם, וְהוּ מִשְׁתַּחֲוִים
 לִי, שְׁמִכְּלָם יוֹרְדָת לוֹ נְבוּאָה, וּמִכְּלָם
 נִכְלָלִת נִשְׁמָתוֹ, וְהוּ שְׂכָרָם שְׁל בְּעֵלֵי
 הַקּוּמָה הַלְלוּ.

וְעוֹד, כָּל הַפּוֹרַע פּוֹרַע בְּכָרוּךְ, הָרִי
 פְּרִשׁוּהוּ שְׁצָרִיךְ לְכַלּוֹל בּוֹ עֶשֶׂר סְפִירוֹת,
 שְׁהֵם יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שְׁהֵם כ' מִן
 כָּרוּךְ פְּתָר, ר' רֵאשִׁית חֲכָמָה, ב' שְׁתֵּי
 הֵהִי"ן, שְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה וּשְׂכִינָה תַּחְתּוֹנָה,
 ו' שֵׁשׁ סְפִירוֹת, הָרִי עֶשֶׂר, וּבְשִׁבִילוֹ
 נֵאמַר וּבְכָרוּךְ א"ל עֲלִיוֹן וְגוֹמַר, וַיִּתֵּן לוֹ
 מֵעֶשֶׂר מִכֶּל. יוֹסֵף מִשּׁוּם שְׁזָכָה לְצַדִּיק
 ח"י הַעוֹלָמִים, שָׁבוּ צָרִיךְ לְהַשְׁתַּחֲוֹת

הָא אֵלִין נִפְקִין, הָא אַחֲרֵינִין דְּפִקִּין לְפִתְחָא,
 וְאִינוּן מְאִירֵי דְרוּעִין, וְאִמְרִין אֲדִנִּי שְׁפִתֵי
 תִּפְתָּח, מִיָּד עָאֲלִין נְטוּרֵי תְרַעִין, וְאִמְרִין רַבּוֹן
 עָלְמָא הָא מְאִירֵי דְרוּעִין קָא דְפִקִּין לְפִתְחָא, קָלָא
 נְפִיק וְיִימָא, הָא אִינוּן מְאִירֵי דְרוּעִין בְּקִשׁוּרָא
 דְתַפְלִין, וּבְעֵטִיפוּ דְמַצּוּחָא, דְאִתְמַר בְּהוּן וְיִשְׁימוּ עַל
 שְׁכָם שְׁנִיחָם, בְּגוּוּנָא דְשֵׁם וְיִפְתָּ, דְאִתְמַר בְּהוּן (שם)
 ט (כג) וַיִּקַּח שֵׁם וַיִּפְתַּח אֶת הַשְּׁמַלָּה וְגוֹמֵר, וְעֵרוֹת
 אֲבִיחָם לֹא רָאוּ, עֵרוּחָא אִיהוּ מְסִטְרָא דְחָם, וְדָא
 אִיהוּ יִצְרֵי הָרַע, דְמַחֲמָם גּוּפִיחָא לְדָבֵר עֵרוּחָא (נ"א
 עבירה), וְגַלֵּי עֵרְוִין בְּעָלְמָא, דְאִיהוּ מְסִטְרָא דְנַחֲשׁ
 תְּקַדְמוּנִי, דְאִתְמַר בֵּיהּ (שם ג יד) אַרְוֹר אֶתְחָ מִכָּל
 הַבְּהֵמָה, וּבְגִין דְהָאִי אִיהוּ מְסִטְרוֹי, אָמַר (שם ט כה)
 אַרְוֹר בְּנַעַן וְגוֹמֵר.

לשון הקודש

וַיִּפְתַּח, שְׁנַאמַר בְּהֵם וַיִּקַּח שֵׁם וַיִּפְתַּח אֶת
 הַשְּׁמַלָּה וְגוֹמֵר, וְעֵרוֹת אֲבִיחָם לֹא רָאוּ.
 הָעֵרוּחָא הִיא מְהַצֵּד שֶׁל חָם, וְנָהוּ יִצְרֵר
 הָרַע, שְׁמַחֲמָם אֶת גּוּפוֹ לְדָבֵר עֵרוּחָא (עבירה)
 וּמְגַלָּה עֵרוֹת בְּעוֹלָם, שְׁהוּא מַצֵּד שֶׁל
 נַחֲשׁ תְּקַדְמוּנִי, שְׁנַאמַר בּוּ אַרְוֹר אֶתְחָ
 מִכָּל הַבְּהֵמָה, וּמִשׁוּם שְׁזָהוּ מַצֵּדוֹ, אָמַר
 אַרְוֹר בְּנַעַן וְגוֹמֵר.

הָרִי אֵלֶּה יוֹצֵאִים, וְהִנֵּה אַחֲרֵים דּוּפְקִים
 בְּפִתְחָא, וְהֵם בְּעָלֵי הַזְרוּעוֹת, וְאִמְרִים
 אֲדִנִּי שְׁפִתֵי תִפְתָּח. מִיָּד נִכְנָסִים שׁוּמְרֵי
 הַשְּׁעָרִים וְאִמְרִים, רַבּוֹן הָעוֹלָם, הָרִי
 בְּעָלֵי הַזְרוּעוֹת דּוּפְקִים בְּפִתְחָא. קוֹל יוֹצֵא
 וְאִמְרֵי, הָרִי אוֹתָם בְּעָלֵי הַזְרוּעוֹת בְּקִשְׁר
 שֶׁל תַּפְלִין וּבְעֵטוּף שֶׁל מַצּוּחָא, שְׁנַאמַר
 בְּהֵם וְיִשְׁימוּ עַל שְׁכָם שְׁנִיחָם, כְּמוֹ שֵׁשׁ

וְעוֹד אֵלֶּיךָ אֵינוֹן מֵאֵרִי מִתְנַן, דְּעַבְדִּין גְּמִילוֹת
 חֲסָדִים עִם שְׂכִינְתָּא דְאִיהִי עֲנִיא, דְאֵנוֹן
 (דברים טו יא) פְּתוּחַ תְּפִתַּח, נְתוּן תִּתֵּן (שם י), הֶעֱנַק תִּעֲנִיק
 וכו' (שם יד), עֲשָׂרָה אֵינוֹן, וְהָא אֹקְמוּהוּ חֲבָרִיא מֵאֵרִי
 מִתְנַתִּין, וְאֵלֶּיךָ אֵינוֹן יְדֵי גְדִיבִים מִסְטָרָא דְאַבְהָן,
 דְאִתְמַר בְּהוֹן (תהלים מז ו) גְדִיבֵי עַמִּים וְגוֹמַר, יְדִין
 פְּתִיחַן בּוֹתְרָנוּתָא לְגַבֵּי עֲנִיִּין, דְאֵינוֹן צְדִיק וְצַדִּיק,
 דְגַמְלִין עִמְהוֹן בְּגָלוּתָא גְמִילוֹת חֲסָדִים, בְּאוֹרֵייתָא
 דְאִתְיַהִיבַת מִימִינָא וּמִשְׁמָאלָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב
 (שם מב ט) יוֹמָם יִצְוֶה יי' חֲסָדוֹ וּבְלֵילָה שִׁירָה עַמִּי,
 אוֹרֵייתָא דְכְּתִיב וְאוֹרֵייתָא דְבַעַל פֶּה, דְמִתְרוֹיִיהוּ
 אִתְיַהִיבוּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (דברים לג ב) מִימִינוֹ אֵשׁ
 דַּת לָמוֹ.

וְעוֹד רַבּוֹן עֲלֵמָא, קַבֵּל דּוֹרוּנָא דְלַהוֹן, דְאִיהִי
 מִתְנָה טוֹבָה דְסֻלְקָא עֲלֵייהוּ, דְאִתְמַר בָּהּ

לשון הקודש

שְׁנוּמְלִים עִמְהֶם בְּגָלוֹת גְּמִילוֹת חֲסָדִים,
 בְּתוֹרָה שְׁנַתְנָה מִימִין וּמִשְׁמָאל. זְהוּ
 שְׁכַתוֹב יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֲסָדוֹ וּבְלֵילָה
 שִׁירָה עַמִּי, תוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְתוֹרָה שְׁבַעַל
 פֶּה, שְׁמִשְׁנֵיהֶם נִתְנֶנּוּ. זְהוּ שְׁכַתוֹב מִימִינוֹ
 אֵשׁ דַּת לָמוֹ.

וְעוֹד, רַבּוֹן הָעוֹלָם, קַבֵּל אֶת הַדּוֹרוּן
 שְׁלָהֶם, שְׁהִיא מִתְנָה טוֹבָה שְׁעוֹלָה

וְעוֹד אֵלוֹ בְּעֵלֵי הַמִּתְנוּת, שְׁעוֹשִׁים
 גְּמִילוֹת חֲסָדִים עִם הַשְּׂכִינָה שְׁהִיא עֲנִיָּה,
 שְׁהֶם פְּתוּחַ תְּפִתַּח, נְתוּן תִּתֵּן, הֶעֱנַק
 תִּעֲנִיק וכו', עֲשָׂרָה הֵם, וְהָרִי פִרְשׁוּהוּ
 הַחֲבָרִים בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה, וְאֵלוֹ הֵם יְדֵי
 גְדִיבִים מִצַּד שֶׁל הָאָבוֹת, שְׁנֹאֲמַר בָּהֶם
 גְדִיבֵי עַמִּים וְגוֹמַר, יְדִים פְּתוּחוֹת
 בּוֹתְרָנוּת לְעֲנִיִּים, שְׁהֶם צְדִיק וְצַדִּיק

מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה, אליו
 אינון דהו עבדין צדקה עמה, דאיהי צ' תשעין
 אמנים, ד' ארבע קדושות, ק' מאה ברבאן, ה'
 חמשה חומשי תורה, מיך וידי אדם (יחזקאל א ח)
 דאינון חסד וגבורה, הוון נפקון מאדם דאיהו
 עמודא דאמצעיתא, לקבלא דורנא דלהון, ויהבין
 ליה למלכא, דאלין דלא עבדין גמילות חסדים
 עם שכינתיה בגלותא, ואינון קמצנין לגבה,
 דורנא דלהון לבבלא אתמסר, ודורנא דשכינתא
 צריך למעבד בגינה מההוא חביב דאית ליה, (דף
 לז ע"ב) כמה דאוקמוהו מארי מתניתין, ואהבת את
 יי' וגומר (דברים ו ה), ביההוא דאיהו חביב עליך, ביההוא
 זמנא כמה חיוון פתחין ידיהו, דאתמר בהון (יחזקאל
 א ח) וידי אדם מתחת בנפיהם, יהבי דורנא
 לנשמתא דההוא בר נש, מכמה מתנן טבין,

לשון הקודש

שאלו שלא עושים גמילות חסדים עם
 שכינתו בגלות, והם קמצנים אליה,
 הדורון שלהם נמסר לכלב, ואת הדורון
 של השכינה צריך לעשות בשבילה
 מאותו חביב שיש לו, כמו שבארנו
 בעלי המשנה, ואהבת את יהוה וגומר,
 באותו שהוא חביב עליך. באותו זמן
 כמה חיות פותחות ידיהן, שנאמר בהם

עליהם, שנאמר בה מתנה טובה יש לי
 בבית גנזי ושבת שמה, אלו הם שהיו
 עושים צדקה עמה, שהיא צ' תשעים
 אמנים, ד' ארבע קדושות, ק' מאה
 ברכות, ה' חמשה חומשי תורה. מיך וידי
 אדם, שהם חסד וגבורה, היו יוצאים
 מאדם שהוא העמוד האמצעי לקבל את
 הדורון שלהם, ונותנים אותו למלך.

מִכַּמָּה דְרַגְיִן דְנִבּוּאָה, וְעַל בְּלָהוּ יְהִיבַת לִיה
 שְׂכִינְתָא מִתְנָן, דְּאִתְמַר בָּהּ יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמִתְנַת
 חֶלְקוֹ, בְּגִין ^(קהלת ג יג) דְּמִתַּת אֱלֹהִים הִיא, וְהָהוּא
 דְּאִתְמַר בֵּיהּ ^(תהלים קמה טז) פּוֹתַח אֶת יָדָי וְכוּ', יְהִיב
 לִיה כַּמָּה מִתְנָן טָבִין, וּפְרַנְסָה לְנִשְׁמָתִיהּ וְלְגוּפִיהּ,
 וְכְלָהוּ דְעָאֲלִין, כִּד נְפָקִין מִבֵּי מַלְכָּא, יְהִיבִין תְּלַת
 פְּסִיעֵן לְאַחֲזָרָא, דְלֹא חֲזָרִין כְּתַפְּיָהּ לְגַבֵּי קוּדְשָׁא
 בְּרִידָה הוּא, דְלִית דְּזוּרְנָא חֲבִיבָא קְדָם קוּדְשָׁא
 בְּרִידָה הוּא כְּדוּרְנָא דְשְׂכִינְתָּא.

זְכָאִין אֵינֻן דְרוּעִין דְסָלְקִין לָהּ לְגַפִּיהּ, תְּפַלִּין
 עַל יְדֵיהּ וְעַל רִישֵׁיהּ, וְזָכָאִין אֵינֻן רַגְלִין
 וְגוֹפָא וַיְדִין וְכָל אֲכָר וְאֲכָר, דְבֵיהּ סָלִיק דְזוּרְנָא
 לְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא, דְלִית דְּזוּרְנָא חֲבִיבָא קְדָם
 קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא כְּדוּרְנָא דְשְׂכִינְתָּא, וְזָכָאִה אֵיהּ

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

נוֹתְנִים שְׁלֹשׁ פְּסִיעוֹת לְאַחֹר, שְׁלֹא
 מְחִזְרִים כְּתַפְּיָהֶם לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 שְׂאִין דוּרוּן חֲבִיב לְפָנֵי הַקּוּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
 כְּדוּרוּן שֶׁל הַשְּׂכִינָה.

אֲשֶׁרִי אוֹתָן זְרוּעוֹת שְׁמַעְלוֹת אוֹתָהּ
 אֲלִיו, תְּפַלִּין עַל יְדֵיהֶם וְעַל רִאשָׁם. אֲשֶׁרִי
 אוֹתָן רַגְלִים וְגוֹף וַיְדִים וְכָל אֵיבָר וְאֵיבָר,
 שְׂבוּ עוֹלָה דוּרוּן לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂאִין
 דוּרוּן חֲבִיב לְפָנֵי הַקּוּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ

וַיְדִי אֲדָם מִתַּחַת כַּנְּפֵיהֶם, נוֹתְנוֹת דוּרוּן
 לְנִשְׁמָה שֶׁל אוֹתוֹ אֲדָם מִכַּמָּה מִתְנַת
 מוֹבוֹת, מִכַּמָּה דְרַגּוֹת שֶׁל נְבוּאָה, וְעַל
 כָּלֵם נוֹתְנַת לוֹ הַשְּׂכִינָה מִתְנַת, שְׁנַאֲמַר
 בָּהּ יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמִתְנַת חֶלְקוֹ, מִשׁוּם
 שְׁמִתַּת אֱלֹהִים הִיא, וְאוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בּו
 פּוֹתַח אֶת יָדָי וְכוּ', נוֹתֵן לוֹ כַּמָּה מִתְנַת
 מוֹבוֹת וּפְרַנְסָה לְנִשְׁמָתוֹ וְלְגוּפוֹ, וְכָלֵם
 שְׁנַכְנְסִים, כְּשִׁינְצֵאִים מִבֵּית הַמֶּלֶךְ,

אִבְרָהָם הָעֶבֶד בֵּיהּ מִצְוָה לְקוּדְשָׁא בְרוּךְ הוּא,
 דְּבִגְיָנָה נְחִית קוּדְשָׁא בְרוּךְ הוּא לְשִׁרְיָא בְּכָל אִבְרָ
 הִילִיָּה, וְעַל הָאֵי בַר נִשׁ מִכְרִיזִין לְעֵילָא, הָבוּ יְקָר
 לְדִיוֹקְנָא דְמַלְכָּא.

בְּרִישׁ הוֹרְמָנוּ דְמַלְכָּא, בּוֹצִינָא דְקַרְדִּינוֹתָא, לָא
 חוֹזֵר וְלָא סוּמְק וְלָא יְרוּק וְלָא אוֹפֵם כְּלָל.
 וְהָאֵי בּוֹצִינָא אִיהוּ קַו הַמְּדָה, דְּאִיהוּ אֶתְלַבֵּשׁ
 בְּאַוִירָא, וְכַד אִיהִי בְּאַוִירָא. אִיהִי סְתִימָא וְלָא
 אֶתְחַזִּיא כְּלָל, וְכַד אֶתְפַּשְׁטַת לְאַתְנִילָא, נְפִיק
 מִתְּהִי אִוִירָא נְקוּדָה חֲדָא, וּמַה דְּאַשְׁתָּאֵר אִיהוּ
 אֹזֵר, וְהָאֵי אִיהוּ אֹזֵר קְדַמָּאָה דְּעוֹבְדָא דְּבְרָאשִׁית,
 חֲדָא הוּא דְכֶתִיב (בראשית א ג) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹזֵר,
 יְהִי י' אִוִיר, וְרָזָא דָּא לְחַכְמֵי לְבָא אֶתְמַסֵּר.

(דף 12 ע"ב)

(ע"ב)

לשון הקודש

וְהַמְּנִיחָה הַזֹּה הִיא קַו הַמְּדָה, שְׁהוּא
 מִתְלַבֵּשׁ בְּאַוִיר, וּכְשֶׁהִיא בְּאַוִיר, הִיא
 נִסְתָּרָת וְלָא נִרְאִית כְּלָל, וּכְשֶׁמִּתְפַּשְׁטַת
 לְהַתְנַלּוֹת, יוֹצֵאת מִהַאִוִיר הַזֶּה נְקוּדָה
 אַחַת, וּמַה שְׁנִשְׁתָּאֵר הוּא אֹזֵר, וְהוּוּ הָאֹזֵר
 הַרְאִשׁוֹן שֶׁל מַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית. וְהוּוּ
 שְׁכֶתוּב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹזֵר. יְהִי י'
 אִוִיר, וְסוּד זֶה נְמַסֵּר לְחַכְמֵי הַלֵּב.

הַדּוֹרוֹן שֶׁל הַשְּׂכִינָה. אֲשֶׁרִי הָאִבְרָ
 שְׁעוֹשָׂה בּוֹ מִצְוָה לְקוּדְשׁ בְרוּךְ הוּא,
 שְׁבִגְלָה יוֹרֵד הַקּוּדְשׁ בְרוּךְ הוּא לְשָׁרוֹת
 בְּכָל אִבְרָ שְׁלוֹ, וְעַל הָאִישׁ הַזֶּה מִכְרִיזִים
 לְמַעְלָה, תְּנֵנוּ כְבוֹד לְדַמּוֹת הַמְּלָךְ. (כאן חסר

והוא בתיקונים).

בְּרָאשׁ רִצּוֹן הַמְּלָךְ, הַנִּיצוֹץ הַקָּשָׁה, לָא
 לָבֵן וְלָא אָדָם וְלָא יָרֵק וְלָא שְׁחַר כְּלָל,

תְּקוּנַת תַּמְנֵי סְרִי

וְהָאֵי נִקּוּדָה בְּתַר דְּאִתְפְּשִׁט מֵהָאֵי אִזְר,
 אֶתְלַבְּשַׁת בְּגוּזוּנִין אַרְבַּע בְּהִיכְלָא עֲלָאָה,
 וּמָאֵי אִיְהִי בַּ וְעֲלָה אֶתְמַר (משלי כד ג) בְּחֻכְמָה יִבְנֶה
 בַּיִת, וְרוּא דְהָאֵי נִקּוּדָה אִיְהִי מְדִיד חֲמִשׁ גּוּזוּנִין,
 וְעֲלִיָּהּ אֶתְמַר (ישעיה מ יב) מִי מֵדַד בְּשַׁעְלוּ מִיָּם וְדָא
 אֵ, וְשָׁמַיִם בְּזֵרַת תִּכְּנִן וְדָא אֵ, וְכָל בְּשָׁלִישׁ עֶפְר
 הָאָרְצִין וְדָא אֵ, (נ"א א), וְשָׁקֵל בַּפְּלָם הָרִים וְדָא אֵ,
 וְגִבְעוֹת בְּמֵאוּנִים וְדָא אֵ, דָּא סְלִיק בְּאִזְרָא, וְדָא
 אִזְלִל לְעַפְוִנָא, וְדָא לְדְרוּמָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (קהלת
 א ו) הוֹלֵךְ אֶל דְּרוֹם וְסוּבֵב אֶל צָפוֹן, תִּרְיִן אֶתְרִינִין
 סוּבֵב סוּבֵב לְגַבִּי מִזְרַח וּמַעְרָב, דְּאִינִין פְּלָהּ נִקּוּדֵי
 בְּגַלְיָ יִמָּא, דָּא סְלִיק וְדָא נְחִית.

וְאִינִין בְּחוּמָא תוּרָא דְעֵינָא, דְּאִיְהִי אֶסְחָר
 עֵינָא, וּכְחוּמָא יְרוּקָא וְאוּכְמָא וְסוּמְקָא

לשון הקודש

תְּקוּנַת תַּמְנֵי סְרִי

א (נ"א א), וְשָׁקֵל בַּפְּלָם הָרִים, וְזוּ אֵ,
 וְגִבְעוֹת בְּמֵאוּנִים, וְזוּ אֵ. זֶה עוֹלָה בְּאִזְר,
 וְזֶה הוֹלֵךְ לְצָפוֹן וְזֶה לְדְרוֹם. זֶהוּ שְׂכָתוּב
 הוֹלֵךְ אֶל דְּרוֹם וְסוּבֵב אֶל צָפוֹן. שְׁנֵי
 אֶחָרִים סוּבֵב סוּבֵב אֶל מִזְרַח וּמַעְרָב,
 שְׁכָל הַנְּקֻדוֹת הֵן כְּמוֹ גְּלִי הָיִם, זֶה עוֹלָה
 וְזֶה יוֹרֵד.

וְהֵם כְּחוּמֵי הַלְבָּן שְׁבַעִין, שְׁהוּא סוּבֵב

וְהַנְּקֻדָּה הַזֹּאת אַחַר שֶׁהִתְפַּשְׁטָה מֵהָאִזְר
 הַזֶּה, הִתְלַבְּשָׁה בְּאַרְבַּעַת גְּזָנִים בְּהִיכְלָא
 הָעֲלִיּוֹן, וְמָה הִיא? בַּ, וְעֲלִיָּהּ נֶאֱמַר
 בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בַיִת. וְסוּד הַנְּקֻדָּה הַזֹּאת הִיא
 מוֹדְרַת חֲמִשָּׁה גְּזָנִים, וְעֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר מִי
 מֵדַד בְּשַׁעְלוּ מִיָּם, וְזֶה אֵ, וְשָׁמַיִם בְּזֵרַת
 תִּכְּנִין, וְזוּ אֵ, וְכָל בְּשָׁלִישׁ עֶפְר הָאָרְצִין, וְדָא

וּתְכַלָּא, אֵלִין גְּלַגְלִין בְּלֵחוּ סְחָרִין לְהֵחִיָּא נְקוּדָה,
 וְאִיחֵי מִדָּה לְכַלְהוֹ, אִיחֵי בְּאַרְבַּע, וְסִלְקָא בְּעֶשֶׂר,
 וְרוּא דְמִלְּה יְהוּ"ה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, אֵלִין אִינוּן
 אַרְבַּע גְּוֹנִין דְּסִלְקוּן בְּעֶשֶׂר, וְאִינוּן כְּלֵחוּ לְהֵבִיז
 אֲשִׁיזוֹת, וְעֲלִיחוֹן אֲתִמַּר (דברים ד כד) כִּי יְהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ
 אִשׁ אֲכָלָה הוּא, שְׁבַע אִינוּן מֵחֵי עֶשֶׂר, וְאִינוּן
 לְקַבֵּל שְׁבַעָה רְקִיעִין, וְאִינוּן שְׁבַע סְפִירָאן, וּבִין
 כָּל חַד וְחַד חֲמִשׁ מְאָה שְׁנִין, וְהָכִי פּוֹתִיא דְכָל
 רְקִיעָא וְרְקִיעָא חֲמִשׁ מְאָה שְׁנִין עַד דְּסִלְקוּן כְּלָא
 לְמִדָּה יְדִיעָא דְאִיחֵי נְקוּדָה חֲדָא, לְחֲשַׁבּוֹן יְדִיעָא,
 וְהָכִי אִיחֵי רוּא דְחֻשְׁבָּנָא כְּגֹוֹנָא דָא.
 תִּשְׁעָה נְקוּדִין אִינוּן לְכָל סֵטֶר, דְּאֲתַכְלִילוּן בְּנְקוּדָה
 דְּחָלָל דִּילָהּ, וּבְגִינָה אֲתִמַּר (שמות לא יד) מְחַלְלֵיהָ מוֹת
 יוֹמַת וְכו'.

לשון הקודש

וְהֵם שְׁבַע סְפִירוֹת, וְכֵן כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 חֲמִשׁ מְאוֹת שְׁנִים, וְכֵן הִרְחִיב שֵׁל כָּל
 רְקִיעַ וְרְקִיעַ חֲמִשׁ מְאוֹת שְׁנִים, עַד שְׁכַלְמָם
 עוֹלָם לְמִדָּה יְדוּעָה שְׁהִיא נְקֻדָּה אַחַת,
 לְחֲשַׁבּוֹן יְדוּעָה, וְכֵן הוּא סוּד תְּחֻשְׁבוֹן,
 כְּמוֹ זֶה: תִּשְׁעָה נְקֻדוֹת הֵן לְכָל
 צֶדֶד, שְׁנַכְלָלִים בְּנְקֻדָּה שֵׁל
 הַחֲלָל שְׁלָהּ, וּבְשִׁבְלִיהָ נֶאֱמַר מְחַלְלֵיהָ
 מוֹת יוֹמַת וְכו'.

אֵת הָעֵינ, וּבְחוּט יָרֵק וְשֹׁחַר וְאֶדָם
 וְתַכְלֵת, אֵלוּ הַנְּגַלְגָּלִים, כְּלָם סוּבְבִים אֵת
 הַנְּקֻדָּה הַזֹּה, וְהִיא מִדָּה לְכָלָם, הִיא
 בְּאַרְבַּע, וְעוֹלָה בְּעֶשֶׂר, וְסוּד הַדְּבָר -
 יְהוּ"ה, יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, אֵלוּ הֵם
 אַרְבַּעָה גְּוִנִים שְׁעוֹלִים בְּעֶשֶׂר, וְהֵם כְּלָם
 לְהֵבִיז אֲשִׁיזוֹת, וְעֲלִיחֵם נֶאֱמַר כִּי יְהוּ"ה
 אֱלֹהֵינוּ אִשׁ אֲכָלָה הוּא. שְׁבַע הֵם
 מִהָעֶשֶׂר הַזֵּה, וְהֵם כְּנֻגַד שְׁבַעָה רְקִיעִים,

קָם הַהוּא סָבָא וְאָמַר לוֹ רַבִּי רַבִּי בְּאוֹמְרָא עֲלֶיךָ
 בְּהָאֵי נְקוּדָה טְמִירָא עֲלָא, נְחִית הָבָא
 לְגַלְאָה רָזָא טְמִירָא, וְלֹא לִיקְרָא דִּילִי עֲבִידְנָא,
 אֲלָא לִיקְרָא דְשְׁכִינְתָא, לְאַחֲזָא יְקָרָא דְהָאֵי
 נְקוּדָה טְמִירָא גְּנִיזָא, דְּאֶתְמַר בָּהּ (איוב כח כא) וְנִעְלְמָה
 מֵעֵינֵי כָּל חַי, וְעֲלָה אֶתְמַר נְתִיב לֹא יִדְעוּ עֵיט
 וְגוֹמַר, אֲדַהְכִּי הָא רַבִּי סָלִיק לְעִילָא בְּאוֹרָא
 לְנַטְלָא רִשׁוּ מַהֲהִיא נְקוּדָה דְּאִיהִי גְּנִיזָא תַּמָּן, וְהָא
 קָא נְחִית בְּעַמּוּדָא דְּאִשָּׂא דְּאִיהִי הַבֵּל דְּפוּמָא,
 דְּבִיהּ (דף לח ע"א) חִיוּוֹן רָצִין וְשָׁבִין, הָדָא הוּא דְכִתִּיב
 (יחזקאל א יט) וְהַחִיּוֹת רָצוּא וְשׁוּב וְגוֹמַר, וְאָמַר בְּרֵאשִׁית
תַּמָּן ב"ת.

תְּקוּנַת תְּשַׁבְּרֵי

בְּרֵאשִׁית תַּמָּן ב"ת, וְהָאֵי בַת נְקוּדָה סְתִימָא
בְּאוֹרָא, עֲלָה אֶתְמַר (תהלים יז ח) **שְׁמַרְנֵי**

לשון הקודש

עולה מעלה באויר לטל רשות מאותה
 נקודה שנגנזה שם, והרי יורד בעמוד
 האש שהיא הכל הפה, שבו החיות
 רצות ושבות. זהו שכתוב והחיות רצוא
 ושוב וגומר, ואומר בראשית, שם ב"ת.

תקון תשעה עשר

בראשית, שם ב"ת, והבת הוא נקודה
 סתומה באויר, עליה נאמר שמרני

קם אותו הקון ואמר לו: רבי רבי,
 בשבועה עליך, בנקודה הטמירה הוא
 העליונה, רד לקאן לגלות סוד טמיר,
 ולא לכבודי עשיתי, אלא לכבוד
 השכינה, להראות הכבוד של הנקודה
 הטמירה והנגונה הוא, שנאמר בה
 ונעלמה מעיני כל חי, ועליה נאמר נתיב
 לא ידעו עיט וגומר. בינתים הרי רבי

בְּאִישׁוֹן בַּת עֵינָן, אִיְהִי וְדַאי גְּנִיזָא בְּאוּר, וּבַה
 אֲתַעְבִּיד אוּר, וּבְגִינָה אֲתַמַּר (שמות ג ב) וַיֵּרָא מִלְּאֲךָ
 יְהוָה אֵלָיו בְּלֶבֶת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה, חָמֵשׁ זְמַנִּין
 אֲדַבֵּיר סְנֶה, וְחָמֵשׁ זְמַנִּין אוּר אֵינּוֹן לְקַבְּלֵיהּ
 בְּעוֹבְדָא דְבְּרַאשִׁית, וְאֵינּוֹן (בראשית א ג ד) יְהִי אוּר, וַיְהִי
 אוּר, אֶת הָאוּר כִּי טוֹב, וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוּר,
 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוּר.

וְאֵינּוֹן חָמֵשׁ תְּקוּנִין דְּמִדָּה, דְּאֵינּוֹן לְקַבְּלֵיהּ
 אֲאֵאֵאָא, וְעַלֵּיהּ אֲתַמַּר (ישעיהו מ יב) מִי מִדְּד
 בְּשַׁעְלוּ מִים דָּא חֶסֶד, וְשָׁמַיִם בְּזֶרֶת תַּכְּן מָא זֶרֶת
 דָּא גְּבוּרָה, וְכָל בְּשָׁלִישׁ דָּא עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא
 דְּאִיְהוּ תְּלִיתָאִי, וְשָׁקֵל בְּפָלְס הָרִים דָּא נְצַח,
 וּגְבַעוֹת בְּמַאזְנִים דָּא הוּד, וְאֵינּוֹן בְּרוּזָא דְאֶת ה',
 דְּהֵאִי נְקוּדָה מְדִיד בְּהוֹן ה' נְקוּדִין.

לשון הקודש

וְחַם חֲמִשָּׁה תְּקוּנֵי הַמִּדָּה, שְׁחַם בְּנִגְדָם
 א א א א א, וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר מִי מִדְּד
 בְּשַׁעְלוּ מִים - זֶה חֶסֶד, וְשָׁמַיִם בְּזֶרֶת
 תַּכְּן, מַה זֶה זֶרֶת? זֶה גְּבוּרָה, וְכָל בְּשָׁלִישׁ
 - זֶה הָעֲמוּד הָאֲמַצְעִי שֶׁהוּא שְׁלִישִׁי,
 וְשָׁקֵל בְּפָלְס הָרִים - זֶה נְצַח, וּגְבַעוֹת
 בְּמַאזְנִים - זֶה הוּד, וְחַם בְּסוּד הָאוֹת ה',
 שֶׁהִנְקֵדָה הוּז מוֹדְדַת בְּחַם ה' נְקוּדוֹת.

בְּאִישׁוֹן בַּת עֵינָן, הוּא וְדַאי גְּנִיזָה בְּאוּר,
 וּבַה נַעֲשֶׂה אוּר, וּבְגִלְגָּלָה נֶאֱמַר וַיֵּרָא
 מִלְּאֲךָ יְהוָה אֵלָיו בְּלֶבֶת אֵשׁ מִתּוֹךְ
 הַסֵּנֶה. חָמֵשׁ פְּעָמִים הַזְכִּיר סְנֶה וְחָמֵשׁ
 פְּעָמִים אוּר, חַם בְּנִגְדָם בְּמַעֲשֶׂה
 בְּרַאשִׁית, וְחַם: יְהִי אוּר, וַיְהִי אוּר, אֶת
 הָאוּר כִּי טוֹב, וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוּר,
 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוּר.

דְּאִיהִי דְנִפְיָא מִגּוֹ אֲוִירָא דְכָּיָא, דְּאִיהִי כְּתָר
 עֲלָאָה, וּבְגִין דְּאֵלִין חָמֵשׁ מְדִידִין אֵינוֹן
 בְּרֹזָא דְה' עֲלָאָה, אִיהִי אֲזִיל בְּהוֹן חָמֵשׁ מְאָה שָׁנִין
 בֵּין כָּל חַד וְחַד, וּרְזָא דְמִלָּה עֵין חַתִּיִּים מִהֲלָךְ
 חָמֵשׁ מְאוֹת שָׁנָה, וּבֵין כָּל חַד וְחַד חָמֵשׁ מְאוֹת
 שָׁנָה, וּבְעוֹבֵי דְכָל חַד וְחַד חָמֵשׁ מְאוֹת שָׁנָה,
 דְּכִלְהוֹ סְלָקִין בְּמִתְקַלָּא דְחָמֵשׁ חָמֵשׁ לְכָל סְטָרָא.

וּרְזָא דְמִלָּה וְעֵשִׂית בְּרִיחָם עֵצֵי שְׁטִיִּים חֲמִשָּׁה
 לְקַרְשֵׁי צִלְע הַמְּשָׁכָן הָאֶחָד, וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחָם
 לְקַרְשֵׁי צִלְע הַמְּשָׁכָן הַשֵּׁנִית, וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחֵם
 לְקַרְשֵׁי צִלְע הַמְּשָׁכָן לִירְכָתוֹם יָמָה (שְׁמוֹת כו כו),
 לִירְכָתוֹם אֵינוֹן יְרֵכֵי קְשׁוּט, יָמָה, מְאֵי יָמָה דָּא
 שְׁבִינְתָא עֲלָאָה, תְּהוּא דְאֶתְמַר בֵּיהּ (יחזקאל א כב)
 וּדְמוֹת עַל רְאֵשֵׁי חַתִּיָּה רְקִיעַ.

לשון הקודש

וּסְוֵד הַדְּבָר - וְעֵשִׂית בְּרִיחָם עֵצֵי שְׁטִיִּים
 חֲמִשָּׁה לְקַרְשֵׁי צִלְע הַמְּשָׁכָן הָאֶחָד,
 וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחֵם לְקַרְשֵׁי צִלְע הַמְּשָׁכָן
 הַשֵּׁנִית, וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחֵם לְקַרְשֵׁי צִלְע
 הַמְּשָׁכָן לִירְכָתוֹם יָמָה. לִירְכָתוֹם אֵלוֹ
 יְרֵכֵי אֶמֶת. יָמָה, מַה זֶה יָם? זוֹ שְׁבִינְתָא
 עֲלִיוֹנָה, אוֹתָהּ שְׁנַאֲמַר בָּהּ וּדְמוֹת עַל
 רְאֵשֵׁי חַתִּיָּה רְקִיעַ.

שְׁטִי' יוצאת מתוך אויר זך, שהוא כְּתָר
 עליון, ומשום שחמש הקלוג הם מורדים
 בסוד ה' העליונה, הוא הולך בהם חמש
 מאות שנים בין כל אחד ואחד, וסוד
 הדבר - עין החיים מהלך חמש מאות
 שנה, ובין כל אחד ואחד חמש מאות
 שנה, ובעבי של כל אחד ואחד חמש
 מאות שנה, שכלם עולים במשקל של
 חמש חמש לכל צד.

וְאִיהוּ דְאִוְקְמוּהוּ אִין בֵּין מַיִם הָעֲלִיּוֹנִים לַמַּיִם
הַתַּחְתּוֹנִים אֶלָּא כַּמְּלֵא נִמְא, וְהֵא נִמְא
עֲלִיה אַתְּמַר אִין מַלְכוּת נּוֹגַעַת בַּחֲבַרְתָּה אֶפְּלוּ
כַּמְּלֵא נִמְא, וּבָה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְדַקְדֵּק עִם
צְדִיקָיָא אֶפְּלוּ כְּחוּט הַשְּׁעָרָה, וְהֵא חוּט אִיהוּ
חוּט דְּסַחֲרִיר לְאוֹת בְּרִית מִיְלָה, וּבְרִית אִיהִי נִמְא,
וְוִי לֹזַן מָאן דְּאַפְרִישׁ אוֹת בְּרִית בֵּין מַיִם לַמַּיִם,
וּמְנַע זְרָעָא מֵיְהִי, דְּאַחֲזִיר עֲלֵמָא לְתַחוּ וּבָהוּ, וְרָזָא
דְּמִלָּה (ישעיהו מח יח) לֹא תִהְיֶה בְּרָאָה לְשַׁבָּת יִצְרָה
וְדָאִי, מַיִם עֲלִיּוֹנִים אֲזַרְיִיתָא דְּנִבְכְּתָב, מַיִם
תַּחְתּוֹנִים אֲזַרְיִיתָא דְּבַעַל פֶּה, נִמְא דְּאִיהוּ בֵּין
תְּרוּיָהוּ דָּא יְסוּד, דְּאִיהוּ רָזָא דְּאֲזַרְיִיתָא, וְאִיהוּ
יְסוּדָא וְעַקְרָא דְּתְרוּיָהוּ.

וּכְמָאן דְּמְנַע רָזָא דְּעַקְרָא דְּתְרֵי תוֹרוֹת, כְּאֵלוּ
אַחֲזִיר עֲלֵמָא לְתַחוּ וּבָהוּ, וְאֵלִין אֵינּוֹן דְּאֶמְרִין דְּלֹא

לשון הקודש

אות ברית בין מים למים ומנוע ממנו
 זרע, שמחזיר את העולם לתהו ובהו,
 וסוד הדבר - לא תהו בראה, לשבת
 יצרה ודאי. מים עליונים תורה שבכתב,
 מים תחתונים תורה שבפעל פה, נימה
 שהיא בין שניהם זה יסוד, שהיא סוד
 התורה, והוא יסוד ועקר של שתיהן.
 ומי שמונע סוד העקר של שתי תורות,

והוא שבארוהו אין בין מים העליונים
 למים התחתונים אלא כמלא נימה, ועל
 הנימה הזאת נאמר, אין מלכות נוגעת
 בחברתה אפלו כמלא נימה, ובה
 הקדוש ברוך הוא מדקדק עם הצדיקים
 אפלו כחוט השערה, והחוט הזה הוא
 חוט שסובב את אות ברית המילה,
 והברית היא נימה. אוי למי שמפריד

אֲזַיְיִתָּא אֵלָא כְּפִשְׁטָה, וְלִית בָּהּ רִזָּא אַחְרָא, וְאִינוּן
 דְּוּ פְּרָצוּפִין, אִיהוּ גִין סְדָרִים דְּאִתְמַר בָּהּ (שיר ד יב)
 גִּין נַעוּל אַחֲזִיתִי כְּלָהּ, גִּין נַעוּל מְסִטְרָא דְּמ' סְתוּמָה,
 ו' אִיהוּ נַעוּל בְּשִׁית יוֹמֵי דְּשָׁבוּעַ, הָדָא הוּא דְּכְתִיב
 (יחזקאל מו א) יְהִיָּה סָגוּר שִׁשֶּׁת יָמֵי הַמַּעֲשָׂה, וּבִיּוֹם
 הַשַּׁבָּת יִפְתָּח, וּבְשַׁבַּת בְּגִין דְּלֹא תִּהְיֵה כְּנֹעֵל דְּלֵת
 בְּפִנֵּי לְוִוּין, דְּאִתְמַר בְּהוּ לָוּוּ עָלַי וְאֲנִי פּוֹרַע, אִיהוּ
 פְּתִיחָא לְגַבֵּייהוּ דְּאִינוּן נְשֻׁמְתִין יְתִירִין.

וּבְאֵלִין דְּלֹא מְלִוּוּן לָהּ וְלֹא אוֹסִיפִין לְשַׁבְּתוֹת
 וְלְיָמִים טוֹבִים, אִיהוּ סְתִימָא לְחֹזֵן, וּבְגִין
 דָּא כָּל הַמּוֹסִיף מוֹסִיפִין לֵיהּ, וְדָא תּוֹסַפֵּת נְשֻׁמְתָא
 יְתִירָא, וְאִיהוּ תּוֹסַפֵּת רוּחָא דְּקְדוּשָׁה, וְכָל הַגּוֹרַע
 גּוֹרַעִין לֵיהּ תְּהִיָּא נְשֻׁמָּה יְתִירָה, וְאִשְׁתָּאֵר עָנִי, וְאִם
 הוּא חָכֵם אִסְתַּלַּק מִנִּיהּ חֲכַמְתִּיהּ, וְאִם הוּא עָשִׂיר

 לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

אֵלֵיהֶם, שְׁחָם נְשֻׁמֹת יְתִירוֹת.
 וּבְאֵלֹו שְׁלֹא מְלִוּים אוֹתָהּ וְלֹא מוֹסִיפִים
 לְשַׁבְּתוֹת וְלְיָמִים טוֹבִים, הִיא סְתוּמָה
 לָהֶם, וּמִשׁוּם זֶה כָּל הַמּוֹסִיף מוֹסִיפִים לוֹ,
 וְזוֹ תּוֹסַפֵּת נְשֻׁמָּה יְתִירָה, וְהִיא תּוֹסַפֵּת
 שֶׁל רוּחַ קְדוּשָׁה, וְכָל הַגּוֹרַע, גּוֹרַעִים לוֹ
 אוֹתָהּ נְשֻׁמָּה יְתִירָה, וְנִשְׁאָר עָנִי, וְאִם הוּא
 חָכֵם, חֲכַמְתּוֹ מְסַתְּלֶקֶת מִמֶּנּוּ, וְאִם הוּא
 עָשִׂיר בְּמָמוֹן, מְסַתְּלֶק מִמֶּנּוּ וְנִשְׁאָר עָנִי

כְּאֵלוֹ הַחֲזוֹר אֵת הָעוֹלָם לְתַהוּוּ וּבְהוּ, וְאֵלוֹ
 אוֹתָם שְׁאוּמְרִים שְׁאִין תּוֹרָה אֵלָא
 כְּפִשְׁטָה, וְאִין בְּהּ סוּד אַחַר. וְהֵם דְּוּ
 פְּרָצוּפִים, הוּא גִין סְדָרִים, שְׁנַאֲמַר בּוּ גִין
 נַעוּל אַחֲזִיתִי כְּלָהּ, גִּין נַעוּל מַצַּד שֶׁל מ'
 סְתוּמָה, ו' הוּא נַעוּל בְּשִׁשֶּׁת יָמֵי הַמַּעֲשָׂה
 וּבִיּוֹם הַשַּׁבָּת יִפְתָּח, וּבְשַׁבַּת כְּדֵי שְׁלֹא
 תִּהְיֵה כְּנֹעֵל דְּלֵת בְּפִנֵּי לְוִוּים, שְׁנַאֲמַר
 בְּהֵם לָוּוּ עָלַי וְאֲנִי פּוֹרַע, הִיא פְּתוּחָה

בְּמוֹנָא אֶסְתַּלַּק מֵיְהוָה, וְאַשְׁתָּאֵר עָנִי יָבֵשׁ, כְּמָה
 דְּאִיהוּ (דף לח ע"ב) מִנֵּעַ מִלְּעִילָא נִשְׁמַתָּא יְתִירָה דְּאִיהוּ
 נִשְׁמַת כָּל חַי, וְאַשְׁתָּאֵר יוֹם הַשְּׁבִיט עָנִי וְשְׂכִינְתָּא
 יָבֵשָׁה, הָכִי אֶתְמַנֵּעַ בְּרַכָּאן מֵיְהוָה, וְאִיהוּ מִדָּה כְּנֶגְדַּ
 מִדָּה, וְכָל מָאן דְּאוּסִיף בְּשִׁבְתָּ, אִזּוּ וּכְנֶגְתָּ זְרוּעֵיהּ
 תַּצְמִיחַ (ישעיהו סא יא). אִיף הָכִי נִמְי אֶצְמִיחַ טוֹבָה
 דִּילֵיהּ, וּמָאן זְרוּעֵיהּ דְּשְׂכִינְתָּא לְעִילָא, אִינוּן
 נִשְׁמוֹת יְתִירוֹת דְּזֹרְעִין מֵיְהוָה, וַיַּחֲדוּן לֹון לְיִשְׂרָאֵל
 לְתַתָּא מִזִּין כְּבוֹדָה.

וּבְזִמְנָא דְּהָיָא ׀ סְתִימָא אֶתְפַּתַּחַת, לָא
 אֶתְפַּתַּחַת אֶלָּא בְּפִיּוּסָא, כְּמָה דְּאֶתְ
 אָמַר (שיר ה ב) פִּתְחֵי לִי אַחֹותֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתֵּי
 שְׂרָאשֵׁי נִמְלָא טַל, וְהָאִי פִּיּוּסָא לְגַבֵּי ו' דְּאִיהוּ
 מִפְתָּחָא דְּסִתִּים לָהּ, וּבְגִין דָּא פִּתְחֵי לִי בְיוֹמָא
 קַדְמָאָה, לְמָאן לָאֵת י' דְּאִיהוּ נְקוּדָה דְּקַמ"ץ, כַּד

לשון הקודש

את ישראל לְמַטָּה מִזִּין כְּבוֹדָה.
 וּבְזִמְנָן שְׂאוּתָהּ ׀ סְתוּמָה נִפְתַּחַת, לָא
 נִפְתַּחַת אֶלָּא בְּפִיּוּסָא, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר פִּתְחֵי
 לִי אַחֹותֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתֵּי שְׂרָאשֵׁי
 נִמְלָא טַל, וְהַפִּיּוּס הַזֶּה אֵל הוּא, שֶׁהוּא
 מִפְתָּח שְׂסוּתָם אוֹתָהּ, וּמִשּׁוּם זֶה פִּתְחֵי
 לִי בְיוֹם רֵאשׁוֹן, לְמִי? לָאוֹת י' שֶׁהִיא
 נְקוּדָה שֶׁל קַמ"ץ, כְּשֶׁנִּפְתַּחַת, נִפְתַּחַת

יָבֵשׁ, כְּמוֹ שֶׁהוּא מוֹנֵעַ מִלְּמַעְלָה נִשְׁמָה
 יְתִירָה, שֶׁהִיא נִשְׁמַת כָּל חַי, וְנִשְׁאָר יוֹם
 הַשְּׁבִיט עָנִי וְשְׂכִינָה יָבֵשָׁה, כִּד נִמְנָעוֹת
 מִמֶּנּוּ בְּרַכּוֹת, וְהוּא מִדָּה כְּנֶגְדַּ מִדָּה, וְכָל
 מִי שְׂמוּסִיף בְּשִׁבְתָּ, אִזּוּ וּכְנֶגְתָּ זְרוּעֵיהּ
 תַּצְמִיחַ. אִיף כִּד גַּם אֶצְמִיחַ הַטּוֹבָה שְׁלוֹן,
 וּמִי זְרוּעֵיהּ שֶׁל שְׂכִינָה שְׁלֹמְעֵלָה? אוֹתָן
 נִשְׁמוֹת יְתִירוֹת שְׁזוֹרְעִים מִמֶּנּוּ, וַיַּשְׁמְחוּ

אֶת־פֶּתַחַת אֶת־פֶּתַחַת בְּפֶתַח דְּאִיהוּ ו', כִּד סְתִים
סְתִים בְּקַמ"ץ, וְאִיהוּ י"ו טְפָה זֶרַע דְּאֶת־מִשְׁךְ מִנִּיהַ.

וּבְגִין דָּא פֶתַחֵי לִי בְיוֹמָא קְדָמָא לְאֶת י' דְּאִיהוּ
נְקוּדָה דְּקַמ"ץ, אֶחֱזִיתִי בְיוֹמָא תְנִינָא, רַעֲיִתִי
בְיוֹמָא תְלִיתָא, דְּאִיהוּ רַעֲיָא מְהִימְנָא, יוֹנְתִי
בְיוֹמָא רְבִיעָא, תַּמְתִּי בְיוֹמָא חֲמִשָּׁא, תַּם עֲוִנְךָ
בֵּת צִיּוֹן, שְׂרָאֲשֵׁי בְיוֹמָא שְׁתִּיתָא, דְּאֶתְמַר (בראשית
מז לא) וַיִּשְׁתַּחֲוּ יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ הַמָּטָה דְּאִיהוּ יוֹם
הַשְּׁשִׁי, נְמָלָא טַל בְּיוֹמָא שְׁבִיעָא, דָּא טְפָה י'
וְדַאי, וְדַא נְקוּדָה דְּאֶת ב'.

וּבְגִין דָּא זְוֹנָא דְּתַלְמִידֵי חֲכָמִים מְשַׁבֵּת לְשַׁבֵּת,
לִירְתָא הֵהִיא טְפָה דְּאִיהוּ חֲכָמָה, ט"ל
תּוֹרָה לְבְנֵיהוּ, וְלֹא לְמַנָּא אֻקְמוּהוּ זְכְרוֹנָם
לְבָרְכָה, כָּל הָעוֹסֵק בְּטַל תּוֹרָה טַל תּוֹרָה מְחַיֶּיהוּ.

לשון הקודש

עֲוִנְךָ בֵּת צִיּוֹן, שְׂרָאֲשֵׁי - בְיוֹם הַשְּׁשִׁי,
שְׂנַאֲמַר וַיִּשְׁתַּחֲוּ יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ הַמָּטָה,
שְׁהוּא יוֹם הַשְּׁשִׁי, נְמָלָא טַל בְּיוֹם
הַשְּׁבִיעִי, זו טְפָה י' וְדַאי, וְזו הַנְּקוּדָה שֶׁל
הָאוֹת ב'.

וּמַשׁוּם זֶה הַזְּוֹנָא שֶׁל תַּלְמִידֵי חֲכָמִים
מְשַׁבֵּת לְשַׁבֵּת, לִירֵשׁ אוֹתָהּ טְפָה שְׁהוּא
חֲכָמָה, ט"ל תּוֹרָה לְבְנֵיהֶם, וְלֹא לְחַנָּם

בְּפֶתַח, שְׁהוּא ו'. כְּשִׁפְסוּתֶם, סוֹתֶם
בְּקַמ"ץ, וְהוּא י"ו, טְפָה זֶרַע שְׁנַמְשָׁךְ
מְמַנָּו.

וּמַשׁוּם זֶה פֶתַחֵי לִי בְיוֹם רֵאשׁוֹן אֶת
אוֹת י' שְׁהוּא נְקוּדָה שֶׁל קַמ"ץ, אֶחֱזִיתִי -
בְּיוֹם הַשְּׁנִי, רַעֲיִתִי - בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי,
שְׁהוּא הַרְּוַעַה הַנְּאָמָן, יוֹנְתִי - בְּיוֹם
הַרְּבִיעִי, תַּמְתִּי - בְּיוֹם הַחֲמִישִׁי, תַּם

גַּל נְעוּל (שיר ד יד) גַּל אִיהוּ כְּמוֹ גַּלְגַּל, אִיהוּ רְמִיז
 דְּבֵית מַעֲיָן חָתוּם דְּאִיהוּ י', וּמִנֵּד הַשְּׁקוֹ הַצֵּאן
 דְּאִינוּן אִבְרִין קְדִישִׁין, דְּאִתְמַר בְּהוּן (יחזקאל לד
 לא) וְאַתָּן צֵאנִי צֵאן מִרְעִיתִי אָדָם אַתֶּם, כְּלָהוּ
 רוּעִים, וּמֹשֶׁה עַל כְּלָהוֹן, דְּכָתִיב (שמות ב טו) וַיֵּשֶׁב עַל
 הַבְּאֵר, וְכָתִיב (תהלים צ א) תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים
 וְכוּ', אִיהוּ שׁוֹלְטָנוּתִיהּ בְּשַׁבְּעָה רְקִיעִין.

צְדִיק אִיהוּ רְקִיעַ דְּפְלִיג בֵּין מֵיָא לְמֵיָא, בֵּין יָם
 עֲלָאָה דְּאִיהוּ אִימָא עֲלָאָה, וּבֵין יָם תַּתְּאָה
 דְּאִיהוּ אִימָא תַּתְּאָה, וְעֲלִיהּ אִתְמַר אֵין בֵּין מֵיָם
 הָעֲלִיוֹנִים לְמֵיָם הַתַּתְּוֹנִים אֲלָא כְּמֵלָא נִימָא, כְּמָה
 דְּאוּקְמוּהוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין, וְהֵאֵי נִימָא אִיהוּ צְדִיק,
 וְלֹא לְמַנְגָּא אוּקְמוּהוּ קְדַמְאִין, דְּקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא
 מְדַקְדֵּק עִם הַצְּדִיקִים אֲפִילוּ כַחוּט הַשְּׁעָרָה.

לשון הקודש

צְדִיק הוּא רְקִיעַ שְׁמַחְלָק בֵּין מֵיָם לְמֵיָם,
 בֵּין הַיָּם הָעֲלִיּוֹן, שְׁהִיא הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה
 וּבֵין הַיָּם הַתַּתְּוֹן, שְׁהִיא הָאֵם
 הַתַּתְּוֹנָה, וְעֲלִיו נְאֻמַּר אֵין בֵּין מֵיָם
 הָעֲלִיוֹנִים לְמֵיָם הַתַּתְּוֹנִים אֲלָא כְּמֵלָא
 נִימָה, כְּמוֹ שְׁבַארוּהוּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה,
 וְהַנִּימָה הוּא הַיָּם צְדִיק, וְלֹא לְחַנֵּם
 פְּרָשׁוּהוּ הָרֵאשׁוֹנִים שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מְדַקְדֵּק עִם הַצְּדִיקִים אֲפִילוּ כַחוּט
 הַשְּׁעָרָה.

פְּרָשׁוּהוּ וְכַרוּנֵם לְבִרְכָה, כָּל הַעוֹסֵק בְּטַל
 תּוֹרָה, טַל תּוֹרָה מְחִיחֵהוּ.

גַּל נְעוּל, גַּל הוּא כְּמוֹ גַּלְגַּל, הוּא רוּמֵו
 שְׁבוּ מַעֲיָן חָתוּם, שְׁהוּא י', וּמִנֵּד הַשְּׁקוֹ
 הַצֵּאן, שְׁהֵם אִיבְרִים קְדוּשִׁים, שְׁנֵאמַר
 כְּהֵם וְאַתָּן צֵאנִי צֵאן מִרְעִיתִי אָדָם אַתֶּם,
 כְּלָם רוּעִים, וּמֹשֶׁה עַל כְּלָם, שְׁכַתּוּב
 וַיֵּשֶׁב עַל הַבְּאֵר, וְכַתּוּב תִּפְלָה לְמֹשֶׁה
 אִישׁ הָאֱלֹהִים וְכוּ', שְׁלֹטוֹנוּ הוּא בְּשַׁבְּעָה
 רְקִיעִים.

וְלִית נִימָא וְנִימָא דְשַׁעְרָה דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא דְלֹא
נִבְקָא מִמְבוּעָא עֲלָאָה, וְהֵאֵי נִימָא אִיהוּ ו',
מִבוּעָא דִילִיָּה י', וְדִסְלָקָא בְּאִיּוּרָא עַד אִין סוּף
וְנִתְתָּא עַד אִין תַּכְלִית.

וְאִיהִי עֵשֶׂר, וּבְנִינָה אֲתָמַר (שמות כו טז) עֵשֶׂר אַמּוֹת
אַרְבֵּי הַקָּרֶשׁ, אַמּוֹ"ת אִינוּן מְאוּ"ת בְּהַפּוּכָא,
וְאַמָּה וְחֲצֵי הָאַמָּה רַחֲב הַקָּרֶשׁ הָאַחֲדָה, דָּא רָזָא
דְשַׁעוּר קוּמָה, דְאִיהוּ אָזִיל עַל ק"ו הַמְדָּה, מְאִי ק"ו
דָּא אָת ו', דְאִיהוּ מְדָה לְכָל שַׁעוּרָא דְגוּפָא.

אִיהוּ מְדָה בֵּין עֵינָא לְעֵינָא, וְעֲלָה אֲתָמַר (שם ה טו)
אַצְבַּע אֱלֹהִים הִיא, אִיהוּ שַׁעוּרָא דְאִוּרְכָא
דְחוּטְמָא וְאִיהִי שַׁעוּרָא דְכָל אַצְבָּעָא וְאַצְבָּעָא
וְשַׁעוּרָא בֵּין אַצְבָּעָא לְאַצְבָּעָא ו' (נ"א י').

י' אִיהִי מְדָה דְשַׁפְּהָ, וּמְדָה דְכָל עֵינָא וְעֵינָא
בְּעַגּוּלָא, וּמְדָה דְפָן וּפָן דְאַנְפִּין, וּמְדָה דְקַמִּיץ

לשון הקודש

הַמְדָּה. מַה זֶה ק"ו? זוּ הָאוֹת י', שֶׁהִיא
מְדָה לְכָל שַׁעוּר שֶׁל הַגּוּף.
הִיא מְדָה בֵּין עֵין לְעֵין, וְעֲלִיָּה נֹאמַר
אַצְבַּע אֱלֹהִים הִיא, הוּא שַׁעוּר שֶׁל אַרְבֵּי
הַחֹטֵם, וְהִיא שַׁעוּר שֶׁל כָּל אַצְבַּע וְאַצְבַּע
וְשַׁעוּר בֵּין אַצְבַּע לְאַצְבַּע ו' (נ"א י').

י' הִיא מְדָה שֶׁל שַׁפְּהָ, וּמְדָה שֶׁל עֵין וְעֵין
בְּעַגּוּלָא, וּמְדָה שֶׁל פָּן וּפָן שֶׁל פְּנִימָה, וּמְדָה

וְאִין נִימָה וְנִימָה שֶׁל שַׁעְרָה שֶׁל הָעֵתִיק
הַקְדוּשׁ שֶׁלֹּא יוֹצֵאת מִמְעֵין עֲלִיוֹן,
וְהַנִּימָה הַזֶּה הִיא ו', מְעֵינָה הִיא י' שַׁעוּלָה
בְּאִוּר עַד אִין סוּף וְיִוּרָד עַד אִין תַּכְלִית.
וְהִיא עֵשֶׂר, וּבְגִלְגָּלָה נֹאמַר עֵשֶׂר אַמּוֹת
אַרְבֵּי הַקָּרֶשׁ, אַמּוֹ"ת הֵם מְאוּ"ת בְּהַפּוּכָה,
וְאַמָּה וְחֲצֵי הָאַמָּה רַחֲב הַקָּרֶשׁ הָאַחֲדָה, זֶה
סוּד שַׁעוּר הַקוּמָה, שֶׁהוּא הוֹלֵךְ עַל ק"ו

סָתִים, וְכִד אֶת־פֶּתַח קַמִּיץ אֶת־פֶּתַח בְּחֵמֶשׁ אֶצְבָּעִין
בְּרֹא דַהּ, דְּבַהּוֹן הָאִי קוֹ אָזִיל חֵמֶשׁ מָאָה שְׁנִין.

וְכִד (ס"א ו' כד) נְחִית לְתַתָּא לְגַבֵּי צַדִּיק אֶתְקַרֵּי
שִׁיעוּר, וְכִד סָלִיק לְעֵילָא לְגַבֵּי אִימָא עֲלָאָה
אֶתְקַרֵּי קוּמָה, וְרֹא דְמִלָּה (שם טז יח) וַיִּמְדוּ בְּעוֹמֵר דָּא
שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, דְּאִיהִי עוֹמֵר לְגִלְגֻלַּת, דְּאִיהִי
גִלְגֻלַּתָּא דְרִישָׁא, וְשְׂכִינְתָּא תַתָּאָה אִיהִי סְפִירַת
הָעוֹמֵר, דְּבַהּ מְנֵי שְׁבַע יוֹמִין דְּאִינוּן שְׁבַע שְׁבַתוֹת,
דְּאִית בְּהוֹן אַרְבְּעִין וַתְּרִין יוֹמִין דְּשִׁיתָּא דְכָל שָׁבוּעַ,
וְשְׁבַע (דף לט ע"א) שְׁבַתוֹת הָא מ"ט (נ"א דמטטרו"ן), דְּאִינוּן
מ"ט אַנְפִּין טָהוֹר, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה אֶחָד, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד,
דְּבַהּוֹן אֶתְדַבֵּיאת שְׂכִינְתָּא תַתָּאָה לְגַבֵּי בַעֲלָהּ,
בְּמִקְוֵה דִילָהּ, דְּאִיהוּ מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל יְהוָה, וְאִיהוּ

לשון הקודש

שָׁבוּ מוֹנָה שְׁבַע יָמִים שְׁהֵם שְׁבַע
שְׁבַתוֹת, שְׁנֵיש בְּהֵם אַרְבַּעִים וּשְׁתַּיִם שָׁל
שִׁשָּׁה שָׁל כָּל שָׁבוּעַ, וְשְׁבַע שְׁבַתוֹת, הָרִי
מ"ט (של מטטרו"ן), שְׁהֵם אַרְבַּעִים וַתִּשַׁע
פְּנִים טָהוֹר, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה אֶחָד, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעַד, שְׁבַהֵם נְטִהֶרַת שְׂכִינָה
תַחְתּוֹנָה אֵל בַּעֲלָהּ בְּמִקְוֵה שְׁלָה, שְׁהוּא
מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל יְהוָה, וְהוּא שְׁעוֹר קוּמָה,

שָׁל קַמִּיץ סָתוּם, וּבְשַׁנְפֶּתַח קַמִּיץ, נְפִתַח
בְּחֵמֶשׁ אֶצְבָּעוֹת בְּסוּד שָׁל ה', שְׁבַהֵם
הָקו הוּהּ הוֹלֵךְ חֵמֶשׁ מָאוֹת שְׁנִים.
וְכַאֲשֶׁר (כַּאֲשֶׁר) יוֹרֵד לְמִטָּה אֵל הַצַּדִּיק,
נְקָרָא שְׁעוֹר, וּבְשַׁעוּלָה לְמַעְלָה לְאֵם
הַעֲלִיזוּנָה, נְקָרָא קוּמָה, וְסוּד תְּדַבֵּר –
וַיִּמְדוּ בְּעוֹמֵר, זוֹ שְׂכִינָה עֲלִיזוּנָה, שְׁהִיא
עוֹמֵר לְגִלְגֻלַּת, שְׁהִיא גִלְגֻלַּת הָרִישָׁא,
וְשְׂכִינָה תַחְתּוֹנָה הִיא סְפִירַת הָעוֹמֵר,

שִׁיעוּר קוּמָה, דְּהָכִי אֵינּוֹן אֶתְוּוֹן דְּמִקְוָה קוּמָה,
 וְאֵינּוֹן ׀ סְתִימָא בְּרוּזָא דָּא, דְּתִשַׁע נְקוּדִין לְכָל
 סֵטֶר, בְּנִקּוּדָה דְּאִמְצָעִיתָא אֲשֶׁתְּלִימוֹ לְאַרְבָּעִים
 סָאִין, אִיהוּ שִׁיעוּרָא דְּמִקְוָה, דְּבִיָּה אֶתְדַּבֵּיאת
 אֶתְתָּא לְבַעֲלָהּ.

וְקָדָם דְּאֶתְדַּבֵּיאת, צְרִיךְ לְמַנְאָה שְׁבַעָה יוֹמִין
 דְּדַכְּוֵי, לְאַשְׁלָמָא בְּהוֹן מ"ט פָּנִים דְּכִי
 דְּאוּרֵייתָא, וּבְהוֹן אֶתְחַבְּרַת אוּרֵייתָא דְּבִכְתָּב
 וְאוּרֵייתָא דְּבַעַל פֶּה בְּיוּמָא דְּשָׁבוּעוֹת, דְּאֵינּוֹן דּוּ
 פְּרָצוּפִין דְּאָדָם, וְחַבּוּרָא דְּתַרְוֵייהוּ רַח"ם, דְּאִיהוּ
 רַב"ח פְּקוּדִין דְּעֵשֶׂה, וְרוּזָא דְּמִלָּה (שְׁמוֹת יג ב) קַדְשׁ לִי
 כָּל בְּכֹר פֶּטֶר כָּל רַחֵם, בְּהֵאִי חַבּוּרָא דְּשָׁבוּעוֹת
 מִתְקַרְבִּין כָּל פְּקוּדִין דְּעֵשֶׂה, כְּעֵצָמִים בְּבִטּוֹן
 הַמְּלָאָה (קֹהֶלֶת יא ה).

לשון הקודש

תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב עִם תּוֹרָה שְׁפַעַל פֶּה בְּיוֹם
 הַשָּׁבוּעוֹת, שְׁהֵם דּוּ פְּרָצוּפִים שְׁל אָדָם,
 וְהַחַבּוּר שְׁל שְׁנֵיהֶם רַח"ם, שְׁהוּא מְאֵתִים
 אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה מִצְוֹת עֵשֶׂה, וְסוּד
 הַדְּבָר – קַדְשׁ לִי כָּל בְּכֹר פֶּטֶר כָּל רַחֵם,
 בְּחַבּוּר הַזֶּה שְׁל שָׁבוּעוֹת מִתְקַרְבִּים כָּל
 מִצְוֹת עֵשֶׂה כְּעֵצָמִים בְּבִטּוֹן הַמְּלָאָה.

שְׁכָף הֵן אוֹתִיּוֹת מִקְוָה – קוּמָה, וְהֵם ׀
 סְתוּמָה בְּסוּד זֶה: (צִיּוּר לְמַעֲלָה) שְׁל תִשַׁע
 נְקוּדוֹת לְכָל צַד, בְּנִקּוּדָה הָאִמְצָעִית
 נִשְׁלָמוּ לְאַרְבָּעִים סָאִים, הוּא הַשְּׁעוּר שְׁל
 הַמִּקְוָה, שְׁבוּ נִטְהַרְתָּ אִשָּׁה לְבַעֲלָהּ.
 וְלִפְנֵי שְׁנִטְהַרְתָּ, צְרִיךְ לְמַנְוֹת שְׁבַעָה
 יְמֵי טְהָרָה, לְהַשְׁלִים בְּהֵם אַרְבָּעִים וְתִשַׁע
 פָּנִים טְהָרָה שְׁל הַתּוֹרָה, וּבְהֵם מִתְחַבְּרַת

וּבַהֲהוּא זְמַנָּא, כָּל אֵינּוּן אַבְרִין מְקַבְּלִין עַל יְדֵי
 צְנוּרִין דָּא מִן דָּא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב
 (שמות כו ה) מְקַבְּלִי לֹא אִשָּׁה אֶל אַחֲתָהּ, וְכֵן
 אֵינּוּן מְקַבְּלִין, כָּל סְפִירָאן מְקַבְּלִין דָּא מִן דָּא,
 וּמִלְּאַבִּין לְתַתָּא מְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין, כְּמַה דְּאַתְּ
 אָמַר וּמְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין, וְכָל חַד וְחַד יְהִיב רִשׁוּ
 לְחַבְרִיהּ, לְאַעְלָא בְּתַחוּמָא דְחַבְרִיהּ, כְּמַה דְּאַתְּ
 אָמַר וְנוֹתְנִין רִשׁוֹת זֶה לְזֶה.

וּכְמַאן גְּרִים דָּא, יִשְׂרָאֵל כֵּן מְקַבְּלִין דָּא מִן דָּא,
 בֵּין בְּאַוּרֵי תָא בֵּין בְּמַמוּנָא, גְּרָמִין לְקַבְּלָא
 לְעִילָא דָּא מִן דָּא, וְלֹא שְׂפַעָא דָּא לְדָא, וְכִלָּא עַל
 יְדֵי צְנוּרִין, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (תהלים מב ח) תְּהוֹם אֶל
 תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִידָּ וְגוֹמֵר, וּכְמַאי אָמְרִי דָּא
 לְדָא, אַבַּע מִימִידָּ. קוֹל שְׁנֵי רִיעִים אֲנִי שׁוֹמֵעַ.

לשון הקודש

ונותנין רשות זה לזה.

ומי גורם זה? ישראל. בשמקבלים זה
 מזה, בין בתורה בין בממון, גורמים
 לקבל למעלה זה מזה ולהשפיע זה לזה,
 והכל על ידי צנורות. זהו שכתוב תהום
 אל תקום קורא לקול צנוריד וְגוֹמֵר. ומה
 אומרים זה לזה? אבַּע מִימִידָּ, קול שני
 רעים אני שומע.

ובאותו זמן, כל אותם איברים מקבלים
 על ידי צנורות זה מזה. זהו שכתוב
 מקבילות הללאות אשה אל אחתה,
 וכשהם מקבלים, כל הספירות מקבילות
 זו מזו, והמלאכים למטה מקבלים זה
 מזה, כמו שנאמר ומקבלין דין מן דין,
 וכל אחד ואחד נותן רשות לחברו
 להכנס לתחום חברו, כמו שנאמר

וְאֵינוֹן לְקַבְּלֵיהוּ תְּרִין שְׁפוֹן דְּאֶתְקֵרוֹן אֶפִּיקֵי
 מִיָּם, וּמֵאֵן נִינְהוּ נֶצַח וְהוֹד, דְּאֶתְקֵרוֹן
 שְׁקֵתוֹת הַמָּיִם, וְתִרְוֵייהוּ אֶתְשַׁקֵּיִן עַל יְדָא דְעֵנוֹרָא
 דְּאִיהוּ עֵמוֹדָא דְּאֶמְצָעִיתָא דְּכֻלִּיל כֹּלָא, וְאִיהוּ
 בְּרִית דְּכֻלִּילָן בֵּיהּ כֹּל אֶבְרִין דְּגוֹפָא, כֹּל עֵנוֹרִין
 אֵינוֹן אֶתְשַׁקֵּיִן מִן אֶת וי, דְּאִיהוּ נָהַר דְּנִגִיד וְנֶפִיק
 מֵעֵדֶן, וְאִיהוּ עֵנוֹר דְּנֶפִיק מִפְּעִינָא דְּמֵיא דְּאִיהוּ וי,
 וּבְנִיָּה אֶתְפֹּשֵׁטָא ה' דְּאִיהוּ יָם עֲלָאָה.

וְתָא חַזִּי תִשַׁע נְקוּדֵין אֵינוֹן מִן קַמ"ץ עַד שׁוּר"ק,
 וְכֻלְהוֹ אֶתְקֵרִיאֵוּ עֵנוֹרִין וּמְבוּעֵין לְאֶתְנוּן,
 דְּאֵינוֹן כֻּלִּילָן בְּקֵרְקַע, דְּאִיהוּ שְׂכִינְתָא תַתָּאָה,
 דְּאֶתְקֵרִיאַת ג"ן, כֻּלִּילָא מִתְלַת וְחֲמִשִּׁין סְדְרִין
 דְּאוֹרֵייתָא, וְעֲלָה אֶתְמַר גֵּן נְעוּל אַחְתֵּי כֻלָּה, גַּל
 נְעוּל מֵעֵן חָתוּם, חָתוּם וְדָא, בְּגִין דְּאִיהוּ בְּתוּלָה

 לשון הקודש

הַעֲלִיִן.

וּבֵא וְרָאָה, תִשַׁע נְקוּדוֹת הֵן מִן קַמ"ץ עַד
 שׁוּר"ק, וְכֻלָּן נִקְרְאוּ עֵנוֹרוֹת וּמְבוּעוֹת
 לְאוֹתוֹת, שֶׁהֵן כֻּלּוֹת בְּקֵרְקַע, שֶׁהִיא
 שְׂכִינְתָהּ הַתַּתְּחוּנָה שֶׁנִּקְרְאת ג"ן, כֻּלּוֹת
 מְשֻׁלָּשָׁה וְחֲמִשִּׁים סְדְרִים שֶׁל הַתּוֹרָה,
 וְעֲלֶיהָ נֶאֱמַר גֵּן נְעוּל אַחְתֵּי כֻלָּה, גַּל
 נְעוּל מֵעֵן חָתוּם. חָתוּם וְדָא, מְשׁוּם
 שֶׁהִיא בְּתוּלָה וְאִישׁ לֹא יִדְעָהּ, וְהִיא

וּבְנִגְדָם שְׁתֵּי שְׁפָתַיִם שֶׁנִּקְרְאוּ אֶפִּיקֵי
 מִיָּם, וּמֵי הֵם? נֶצַח וְהוֹד, שֶׁנִּקְרְאוּ
 שְׁקֵתוֹת הַמָּיִם, וְשִׁנְיָהֶם נִשְׁקִים עַל יְדֵי
 עֵנוֹר שֶׁהוּא הָעֵמוֹד הָאֶמְצָעִי שֶׁכֻּלֵּל
 הַכֹּל, וְהוּא בְרִית שֶׁכֻּלּוֹת בּוֹ כֹּל
 הָאֵיבָרִים שֶׁל הַגּוֹף, כֹּל הָעֵנוֹרוֹת מְשֻׁקִים
 מִקְּאוֹת וי, שֶׁהוּא נָהַר שֶׁשׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא
 מֵעֵדֶן, וְהוּא עֵנוֹר שֶׁיוֹצֵא מִמְּעַן הַמָּיִם
 שֶׁהוּא וי, וּמִמְּנוֹ מִתְפֹּשֵׁטָה ה' שֶׁהִיא הֵם

וְאִישׁ לֹא יִדְעָהּ, וְאִיהִי חֲכָמַת שְׁלֹמָה, דְּעָלָה אֶתְמַר
 (מלכים א ה ו) וַתֵּרֶב חֲכָמַת שְׁלֹמָה, אֶת־רַבֵּי־אֵת מִכָּל שִׁקְיוֹ
 דְּכָל סְפִירָה וְסְפִירָה, עַל יָדָא דְּהָהוּא צְנוּרָא דְּאִיהוּ
 ו', עַד דְּמָטִיאת לְהָהוּא מִבּוּעָא עֲלָאָה דְּאִיהִי י'
 עֲלָאָה חֲכָמַת כָּל בְּנֵי קָדָם, וּבְהָהוּא זְמַנָּא
 אֶתְעַבְדַּת אִיהִי תֵּנָא פְּרִישָׁא דָּאת ו'.

וְתָא חַזִּי, שְׂכִינְתָא תִּתְאַה פִּד אִיהִי אֶתְשַׁקִּיא מִן
 נְקוּדִין, אֶתְקָרִי חֲר"ק חֲל"ם שׁוּר"ק, לְמָאן
 לְהָהוּא צְנוּר דְּאִיהוּ ו', דְּכִלְיָן שִׁית צְנוּרִין, דְּכִלְהוֹן
 מִשִׁית אֶתְוֹן, דְּאִינוֹן אֲבָגִית"ן וְכוּ', שִׁית צְנוּרִין
 אִינוֹן דְּתִלְיִין מִנֵּיהּ, וְאִיהוּ כְּלִיל שִׁית אֶתְרִנִּין,
 וְכִלְהוּ סְלָקִין לְמ"ב, אֶתְקָרִיאת חֲר"ק חֲל"ם שׁוּר"ק
 דְּהָהוּא צְנוּר, כְּגִזְוֵנָא דָּא ו'.

לשון הקודש

מִשְׁקִית מִתְּנַקְדוּת, נְקָרַאת חֲר"ק חֲל"ם
 שׁוּר"ק, לְמִי? לְאוּתוֹ צְנוּר שְׁהוּא ו',
 שְׂכֹלֵל שְׁשָׁה צְנוּרוֹת, שְׂכָלָם מִשְׁשׁ
 אוֹתִיוֹת שְׁהֵן אֲבָגִית"ן וְכוּ', שְׁשָׁה
 צְנוּרוֹת הֵם שְׂתִלוּיִים מִמֶּנּוּ, וְהוּא כּוֹלֵל
 שְׁשׁ אַחֲרִים, וְכָלָם עוֹלִים לְאַרְבָּעִים
 וּשְׁנַיִם, נְקָרַאת חֲר"ק חֲל"ם שׁוּר"ק שְׁל
 אוּתוֹ הַצְנוּר, כְּמוֹ זֶה: ו'.

חֲכָמַת שְׁלֹמָה, שְׁעָלֶיהָ נֶאֱמַר וַתֵּרֶב
 חֲכָמַת שְׁלֹמָה, מִתְּנַדְלַת מִכָּל הַהִשְׁקָאָה
 שְׁל כָּל סְפִירָה וְסְפִירָה עַל יְדֵי אוּתוֹ
 צְנוּר, שְׁהוּא ו', עַד שְׁמַנְיַעָה לְאוּתוֹ הַמַּעֲנֵן
 הַעֲלִיוֹן, שְׁהִיא י' הַעֲלִיוֹנָה, חֲכָמַת כָּל בְּנֵי
 קָדָם, וּבְאוּתוֹ זְמַן הִיא נַעֲשִׂית כְּתָר
 בְּרֵאשׁ הָאוּת ו'.

וְכָא וְרָאָה, שְׂכִינְתָה תְּחַתְּוֹנָה, כְּשִׁהִיא

וְהָכִי אֶתְקַרְיָאת לְגַבִּי י', וְהָכִי לְגַבִּי ה', וְרָזָא
 דְּמַלְכָּה אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וְכוּ', וְלִזְמַנִּין
 אִיהִי עֶטְרָה עַל רִישָׁא דְּאֵת ו', כְּגִוּוֹנָא דָּא א' וְרָזָא
 דְּמַלְכָּה נוֹטָה שָׁמַיִם כְּפִרְיָעָה, וְדָא רָזָא דְּרִישָׁא דְּאֵת
 א, וְלִזְמַנִּין נְחִית תְּחֻתוֹי כְּגִוּוֹנָא דָּא א קַמִּ"ץ, כְּד
 סְלֻקָּא עַל רִישָׁא אֶתְקַרְיָאת תְּנָא זְרַק"א, כְּתִהוּא
 זְמָנָא אֶתְמַר בְּהָ (משלי יב ד) אֵשֶׁת חֵיל עֶטְרָת בַּעֲלָהּ,
 וְאֶתְקַרְיָאת חֵיל"ם, וְכֵד נְחִית תְּחֻתֵיהּ אֶתְקַרְיָאת
 חֵיר"ק, וְאִיהִי (דף לט ע"ב) לְחָ"ם, דְּהָכִי אִיהוּ חֵיל"ם
 בְּהַפּוּד אֶתְוּוֹן לְחָ"ם, וְדָא אִיהוּ לְחָם אֲבִירִים אֲכַל
 אִישׁ (תהלים עח כה), דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (שמות טו ג) יְהו"ה אִישׁ
 מְלַחֲמָה, מְסַטְרָא דְּחַכְמָה אֶתְקַרְיָאת חֵיל"ם,
 וּמְסַטְרָא דְּעַמּוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא אֶתְקַרְיָ שׁוּר"ק, כְּמָה
 דְּאֵת אָמַר (ירמיהו ג כא) וְאֲנֹכִי נִטְעַתִּיךָ שׁוּר"ק בְּלָה
 זְרַע אֲמַת, תְּהוּא דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (מלכה ז כ) תִּתֵּן אֲמַת

לשון הקודש

עֶטְרָת בַּעֲלָהּ, וְנִקְרָאת חֵיל"ם, וְכַשְׁיִנְרְדַת
 תְּחַתְּיוֹ נִקְרָאת חֵיר"ק, וְהִיא לְחָ"ם, שְׂכָף
 הוּא חֵיל"ם בְּהַפּוּד אוֹתֵיית לְחָ"ם, וְהוּ
 לְחָם אֲבִירִים אֲכַל אִישׁ, שְׁנַאֲמַר בּו
 יְהו"ה אִישׁ מְלַחֲמָה. מְצַד שֶׁל הַחֲכָמָה
 נִקְרָאת חֵיל"ם, וּמְצַד הָעַמּוּד הָאֲמַצְעִי
 נִקְרָאת שׁוּר"ק, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר וְאֲנֹכִי
 נִטְעַתִּיךָ שׁוּר"ק בְּלָה זְרַע אֲמַת, אוֹתוֹ

וְכַף הִיא נִקְרָאת אֵל י', וְכַף אֵל ה', וְסוּד
 הַדְּבָר - אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וְכוּ',
 וְלִפְעָמִים הִיא עֶטְרָה עַל רֵאשׁוֹ שֶׁל הָאוֹת
 ו', כְּמוֹ זֶה: א, וְסוּד הַדְּבָר - נוֹטָה שָׁמַיִם
 כְּפִרְיָעָה, וְהוּא הַסּוּד שֶׁל הָרֵאשׁ שֶׁל הָאוֹת
 א. וְלִפְעָמִים יוֹרֵד תְּחַתְּיוֹ כְּמוֹ זֶה: א
 קַמִּ"ץ, כְּשֶׁעוֹלָה עַל הָרֵאשׁ נִקְרָאת כְּתֵר
 זְרַק"א. בְּאוֹתוֹ זְמַן נֶאֱמַר בְּהָ אֵשֶׁת חֵיל

לִיעֲקֹב, מִסְטָרָא דִּילִיָּה אֶתְקַרִּיאת חַרָּק, וּבְהַפּוּד
 אֶתְנוּן חַקָּר, וּבְגִינָה אֶתְמַר (אִיּוֹב י"א ז) הַחֲקֵר אֱלֹהִים
 תִּמְצָא, וְאִיהִי קֶרַח הַנּוֹרָא, דְּאִיהִי שְׂמָא תְּלִיתָאָה
 דְּעִלּוּתָא, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ הָא"ל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא,
 הַנּוֹרָא אִיהִי עֲמוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא.

וְשׁוּרָ"ק אִיהִי טָמִיר וְגִנּוּי, מִסְטָרָא דְּצַדִּיק דְּאִיהִי
 בְּרִית, אִזְרָא וְגִנּוּי. דְּאִיהִי רָזוּ פְּחוּשְׁפִין אִזְרָא,
 כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ מְאִירֵי מִתְּנִיתִין, אִזְרָא זְרוּעַ לְצַדִּיק,
 וְדָא הוּא אִזְרָא הַגְּנִיז לְצַדִּיקָא, דְּחַמֵּשׁ אִזְרָא דְּלַעִילָא
 מִנִּיהּ פְּלִחוֹן אִינוּן בְּאֶתְגַּלְיָא.

וּכְמֵי נִיחוּ, תְּלִית אִזְרָא סְגוּ"ל, וְתִרִין אִזְרָא שְׁבָ"א,
 כִּד סְלָקָא עַל גְּדַפְיָהּ וְתִרִין נְקוּדִין
 דְּאִינוּן שְׁבָ"א, אֶתְעַבִּידַת שׁוּרָ"ק, וְרָזָא דְּמִלָּה (שִׁיר ב
 ה) סְמִכּוּנֵי בְּאֶשְׁיִשׁוֹת, וְכִד נְחַתַּת אִיהִי תַּחַת צִרְ"י
 אֶתְעַבִּידַת סְגוּ"ל וְעַלְיָהּ אֶתְמַר רַפְדוּנֵי בְּתַפּוּחִים,

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

שְׁהוּא בְּרִית, אִזְרָא וְגִנּוּי, שְׁהוּא רָזוּ
 כְּחַשְׁבּוֹן אִזְרָא, כְּמוֹ שְׁבִאֲרוּהוּ בְּעִלֵּי
 הַמְּשֻׁנָּה, אִזְרָא זְרוּעַ לְצַדִּיק, וְהוּוּ הָאוּר
 הַגְּנִיז לְצַדִּיקִים, שְׁחַמֵּשׁ אִזְרָא שְׁלֹמְעֵלָה
 מִמֶּנּוּ הֵם כְּלָם בְּהַתְּגַלּוּת.

וּמֵי הוּא? שְׁלֵשָׁה אִזְרָא סְגוּ"ל, וּשְׁנַיִם אִזְרָא
 שְׁבָ"א, כְּשִׁעוּלָה עַל כְּנַפְיָהֶם שֶׁל שְׁתֵּי
 נְקוּדוֹת שְׁהֵן שְׁבָ"א, נַעֲשִׂית שׁוּרָ"ק, וְסוּד

שְׁהוּא בּוֹ תַּתֵּן אֶמֶת לִיעֲקֹב, מִצֵּד שְׁלוֹ
 נְקִרְאת חַרָּק, וּבְאוֹתוֹת הַפּוּכּוֹת חַקָּר,
 וּבְשִׁבְלָה נֶאֱמַר הַחֲקֵר אֱלֹהִים תִּמְצָא,
 וְהִיא קֶרַח הַנּוֹרָא, שְׁהוּא הַשֵּׁם הַשְּׁלִישִׁי
 שֶׁל תְּפִלָּה, שְׁהוּא בּוֹ הָא"ל הַגָּדוֹל
 הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, הַנּוֹרָא הוּא הָעֲמוּד
 הָאֶמְצָעִי.

וְשׁוּרָ"ק הוּא טָמִיר וְגִנּוּי, מִצֵּד שֶׁל צַדִּיק

וּמֵאֵי נִיהוּ אֵלֶיךָ אֲשִׁישׁוּת, אֵינִין תִּירֵי אֲשׁוּת, דְּאֵינִין
 אִישׁ וְאִשָּׁה, אֲשָׁא תְּוֹרָא, וְאֲשָׁא סוּמְקָא, דְּתַמְן אָב
 וְאָם, דְּאֵינִין י"ה, וְאֵינִין אֲנִפִּי דִּינָא וְאֲנִפִּי דְּרַחֲמֵי.
 אֲמַאי בְּעָאֵת לְאִסְתַּמְכָּא תַּמְן, בְּגִין דְּאֵינִין תִּירֵין
 גְּוֹנִין דְּשׁוֹשְׁנָה, תְּוֹר וְסוּמְקָא, רַחֲמֵי וְדִינָא,
 דְּאֵינִין חֶסֶד וּגְבוּרָה, וְתַמְן רִיחָא דְּשׁוֹשְׁנָה, וְדָא
 אִיהוּ עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, וּבְגִין דְּאֲרַחַת בֵּיהּ,
 אָמַרְתָּ סְמְכוּנֵי בְּאֲשִׁישׁוּת, וּבִיהּ אֲתַעְבִּידַת סְגוּ"ל,
 כִּד נְהָתָא רַפְדוּנֵי בְּתַפּוּחִים, אֵלֶיךָ אֵינִין תִּירֵי סְמְכֵי
 קְשׁוּט, דְּאֵינִין תְּוֹר וְסוּמְקָא, וּבְגִין דְּאֲרַחַת בְּעָאֵת ו'
 דְּאִיהִי בְּבֵרִית, אָמַרְתָּ רַפְדוּנֵי בְּתַפּוּחִים.

וְכִד אֲתַתְּבַרַת בֵּיהּ אֲתַעְבִּידַת סְגוּ"ל, מַה דְּהוּוּ
 צִירֵי אֲתַעְבִּיד צִיר, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב (בראשית
 ב' ז) וַיִּצַר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֹפֵר מִן הָאָדָמָה

לשון הקודש

הַשׁוֹשְׁנָה, וְהוּוּ עֲמוּד הָאֲמַצְעִי, וּמְשׁוּם
 שְׁמֵרִיחָהּ בּוּ, אֲמַרְתָּ סְמְכוּנֵי בְּאֲשִׁישׁוּת,
 וּבּוּ נַעֲשִׂית סְגוּ"ל, בְּשִׁירְדַת - רַפְדוּנֵי
 בְּתַפּוּחִים, אֵלּוּ הֵם שְׁנֵי עֲמוּדֵי אָמַת,
 שְׁהֵם לְבָן וְאָדָם, וּמְשׁוּם שְׁמֵרִיחָהּ בְּאוֹת
 ו', שְׁהִיא בְּבֵרִית, אֲמַרְתָּ רַפְדוּנֵי
 בְּתַפּוּחִים.

וּכְשִׁמְתַּתְּבַרַת בּוּ נַעֲשִׂית סְגוּ"ל, מַה
 שְׁהִיוּ צִירֵי נַעֲשָׂה צִיר, זְהוּ שְׁכַתוּב וַיִּצַר
 יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֹפֵר מִן

הַדְּבָר - סְמְכוּנֵי בְּאֲשִׁישׁוּת, וּכְשִׁהִיא
 יוֹרְדַת תַּחַת צִירֵי, נַעֲשִׂית סְגוּ"ל, וְעֲלִיכֶם
 נֶאֱמַר רַפְדוּנֵי בְּתַפּוּחִים, וּמִי הֵן
 הָאֲשִׁישׁוּת הַלְלוּ? הֵם שְׁתֵּי אֲשׁוּת, שְׁהֵם
 אִישׁ וְאִשָּׁה, אִשׁ לְבָנָה וְאִשׁ אֲדָמָה שְׁשֵׁם
 אָב וְאָם, שְׁהֵם י"ה, וְהֵם פְּנֵי הַדִּין וּפְנֵי
 הַרַחֲמִים.

לְמַה רְצַתָּה לְהַסְתַּמְךָ שְׁם? מְשׁוּם שְׁהֵם
 שְׁנֵי גְּוֹנִים שֶׁל הַשׁוֹשְׁנָה, לְבָן וְאָדָם,
 רַחֲמִים וְדִין, שְׁהֵם חֶסֶד וּגְבוּרָה, וְשֵׁם רִיחַ

וְגוֹמֵר, וַיִּצְמַח יְהו"ה אֱלֹהִים מִן הָאָדָמָה כָּל עֵץ
 נִחְמַד לְמַרְאֵה וְגוֹמֵר, דָּא צְדִיק אִיהוּ עֵץ פְּרִי
 עוֹשֶׂה פְרִי לְמִינוּ, וּבְהַאי אֲתֵר אִיהוּ רְחִימוּ דִּילָה
 בְּחַבּוּרָא וַיַּחְזֵרָא דְבַעְלָהּ, וּבְגִין דָּא אָמַרְת (שיר ב ה)
 כִּי חוֹלַת אֶהְבֶּה אֲנִי.

וְכַד יִשְׂרָאֵל חָאבִין בְּבְרִית מִילָה, אֶתְפְּסִיק נְבִיעוּ
 דְנִקְוִדִין מֵאַתְוֹן, דְכְלִילָן בְּשְׂכִינְתָא תַתָּא, וְאֶשְׁתְּאַרְת יַבְשָׁה,
 בְּהַהוּא זְמַנָּא מַה כְּתִיב בְּשׁוּר"ק חִיר"ק,
 שָׂרְקוּ וַיַּחְרְקוּ שֵׁן אָמְרוּ בְלָעְנוּ (איכה ב טז), קָמִין
 פִּתְ"ח דָּא סָגִיר וְדָא פִתְת, אֵלִין תִּרִין אֵינּוּן דְסָגִרִין
 וּפִתְחִין מְבוּעִין דְאֵינּוּן נְקוּדִין, לְגַבֵּי אַתְוֹן, וְאֵת ו'
 כַּד אִיהוּ נְטוּי עַל רִישֵׁי אַתְוֹן עֲלָאִין אֶתְקַרֵי רַפ"ה,
 וְכַד אִיהוּ בְמַצִּיעוּ דְאַתְוֹן אֶתְקַרֵי דַג"ש, אַתְוֹן
 אֵלִין אֵינּוּן חִיוּן, דְאֶתְמַר בְּהוּן (יחזקאל א יד) וְהַחִיּוֹת
 רָצוּא וְשׁוֹב, רָצוּא בְדַג"ש וְשׁוֹב בְּרַפ"ה.

לשון הקודש

שְׂכָלוֹת בְּשְׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה, וְנִשְׁאַרְת
 יַבְשָׁה. בְּאוֹתוֹ זְמַן מַה כְּתוּב בְּשׁוּר"ק
 חִיר"ק? שָׂרְקוּ וַיַּחְרְקוּ שֵׁן אָמְרוּ בְלָעְנוּ,
 קָמִין פִּתְ"ח, זֶה סָגִיר וְזֶה פִתְת, שְׁנֵי אֵלוּ
 הֵם שְׂסוּגִים וּפּוֹתְחִים אֶת הַמַּעֲיָנוֹת שֶׁל
 אוֹתָן נְקוּדוֹת אֵל הָאוֹתִיּוֹת, וְהָאוֹת ו',
 כְּשֶׁהֵיא נְטוּיָה עַל רִאשֵׁי אוֹתִיּוֹת
 עֲלִיוֹנוֹת, נִקְרָא רַפ"ה, וְכִשְׁהוּא בְּאֶמְצַע

הָאָדָמָה וְגוֹמֵר, וַיִּצְמַח יְהו"ה אֱלֹהִים מִן
 הָאָדָמָה כָּל עֵץ נִחְמַד לְמַרְאֵה וְגוֹמֵר.
 צְדִיק זֶה הוּא עֵץ פְּרִי עוֹשֶׂה פְרִי לְמִינוּ,
 וּבְמָקוֹם הַזֶּה הוּא הָאֶהְבָּה שְׁלָה בְחַבּוּר
 וַיַּחְזֵר שֶׁל בַּעְלָהּ, וּמִשּׁוּם זֶה אָמַרְת כִּי
 חוֹלַת אֶהְבֶּה אֲנִי.

וּכְשֵׁי־יִשְׂרָאֵל חוֹטְאִים בְּבְרִית מִילָה,
 נִפְסְקַת נְבִיעַת הַנְּקוּדוֹת מִן הָאוֹתִיּוֹת

כְּתָרִין דְּאַתּוֹן דְּאַיִנוּן תְּלִיין בְּמַחְשָׁבָה, דְּאַיִנוּן
 בְּגוּוֹנָא דְּתַגִּין, נְקוּדִין תְּלִיין בְּדַבְרָא,
 אַתּוֹן תְּלִיין בְּעוּבָדָא, שְׁבַע זַיִנִין אִינּוּן בְּגוּוֹנָא דָּא
 הָהּ י"ו אִיהוּ ז', לָא צְרִיכִין תַּגִּין, דְּאַיִנוּן אַתּוֹן
 אַתְקֶרוּן תַּגִּין בְּגוּוֹנָא דָּא יְהוּ"ה.

תַּגִּין תְּלִיין בְּמַחְשָׁבָה דְּלִבָּא וּמוֹחָא, נְקוּדִין
 בְּדַבְרָא דְּפוּמָא, אַתּוֹן בְּעוּבָדָא דְּאַבְרִין,
 וּבְמַאֲלִין נְקוּדִין וְטַעְמֵי וְאַתּוֹן, עָבִיד הָהּוּא סְתִים
 וְגַנְזֵי פְּרַסְיָא טְמִירָא עֲלָאָה, וְעֲלִיָּה אַתְמַר (אִיכָה ה)
 יט) אַתָּה יְהוּ"ה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב וְכוּ', מַאי אַתָּה, הָהּוּא
 דְּאַתְמַר בֵּיהּ (יִשְׁעִיהוּ כה א) יְהוּ"ה אֱלֹהֵי אַתָּה אַרְוּמְךָ,
 בְּהָהּוּא דְּאַתְמַר בֵּיהּ (חֲבִיקוּ ג ו) רוּם יְדִיהוּ נְשָׂא,
 וּבְגִינֵיהּ אַתְמַר לְמִי נוֹשְׂאִין כַּפֵּים לְרוּם הַשָּׁמַיִם,
 הָדָא הוּא דְּכְתִיב רוּם יְדִיהוּ נְשָׂא, וּמַאי נִיהוּ יו"ד

לשון הקודש

הַאֲוֹתִיּוֹת נִקְרָא דְּגִ"ש, הַאֲוֹתִיּוֹת הִלְלוּ הֵן
 חַיִּוֹת, שְׁנַאֲמַר בְּהֵן וְהַחַיִּוֹת רְצוּא וְשׁוּב.
 רְצוּא בְּדְגִ"ש, וְשׁוּב בְּרַפְ"ה.
 הַכְּתָרִים שֶׁל הַאֲוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן תְּלִיּוֹת
 בְּמַחְשָׁבָה, שֶׁהֵן כְּמוֹ תַּגִּים, הַנְּקוּדוֹת
 תְּלִיּוֹת בְּדַבְרָא, הַאֲוֹתִיּוֹת תְּלִיּוֹת
 בְּמַעֲשֵׂה, שְׁבַע זַיִנִים הֵם כְּמוֹ זֶה: הָהּ
 י"ו, הוּא ז', לָא צְרִיכִים תַּגִּים, שְׁאוּתֵן
 אֲוֹתִיּוֹת נִקְרְאוֹת תַּגִּים, כְּמוֹ זֶה: יְהוּ"ה.

תַּתְּגִים תְּלִיּוֹת בְּמַחְשָׁבָה שֶׁל הַלֵּב
 וְהַמֶּחֶה, הַנְּקוּדוֹת בְּדַבְרָא הַפֶּה, הַאֲוֹתִיּוֹת
 בְּמַעֲשֵׂה הַאֲיִבָּרִים, וּמַאֲלוֹ הַנְּקוּדוֹת
 וְטַעְמֵי הַאֲוֹתִיּוֹת עוֹשֶׂה אוֹתוֹ סְתוּם וְגַנְזוּ
 כְּפִי טְמִיר עֲלִיוֹן, וְעֲלִיוֹן נֹאֲמַר אַתָּה
 יְהוּ"ה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב וְכוּ'. מַה זֶה אַתָּה?
 אוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בּוּ יְהוּ"ה אֱלֹהֵי אַתָּה
 אַרְוּמְךָ, בְּאוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בּוּ רוּם יְדִיהוּ
 נְשָׂא, וּבְשִׁבִילוֹ נֹאֲמַר לְמִי נוֹשְׂאִין כַּפֵּים?

ה"א וא"ו ה"א, דְּאִיהוּ חֲכָמָה ב"ת מ"ה, וְעֲלִיָּה
 אֶתְמַר (דף נ ע"א) (תהלים קיא ו) ב"ת מ"עֲשִׂיו ה"גִּיד לְעַמּוֹ,
 וְהֵאֵי אִיהוּ כ"ח פְּרָקִין דִּידִין דְּמִלְכָּא עֲלָאָה,
 דְּאִינוּן כּוּז"ו בּמוכס"ז כּוּז"ו, פְּנוּיִן דִּיחֻדָּא עֲלָאָה,
 דְּאִיהוּ יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, וּבְגִין דְּאֶסְתַּלַּק הָאֵי
 חִילָּא מִיִּשְׂרָאֵל, אֶתְמַר בְּהוֹן (איכה א ו) וַיִּלְכּוּ בְּלֹא כֹחַ
 לְפָנֵי רוּדְפָּא.

יז"ד ה"א וא"ו ה"א, אִינוּן עֶשֶׂר אֶצְבָּעָאן, דְּאֶתְמַר
 בְּהוֹן (שיר ח יד) יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב, דְּבְהוֹן כ"ח
 פְּרָקִין, דְּאִינוּן כ"ח אֶתְנוּן דְּעוּבָדָּא דְּבִרְאשִׁית, וּבְגִין
 דָּא יְהו"ה אֱלֹהֵי אֲתָהּ, וּמְאִי אֲתָהּ, תְּהוּא דְּאֶתְמַר
 בֵּיתָה (תהלים צג ב) נָכוֹן כְּסֶאֱדָ מְאֹז מִעוֹלָם אֲתָהּ, וּמְאִי
 נָכוֹן, דָּא נֶאֱמָן יוֹשֵׁב וְנֶאֱמָן עוֹמֵד בְּאֶמְצַע, הָדָא
 הוּא דְּכְתִיב (ישעיה מד יג) כְּתִפְאֶרֶת אָדָם לְשֶׁבֶת בֵּיתָה,

לשון הקודש

יז"ד ה"א וא"ו ה"א, הֵן עֶשֶׂר אֶצְבָּעוֹת,
 שְׁנַאֲמַר בְּהוֹן יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב, שְׁבָהֶם
 עֶשְׂרִים וּשְׁמוֹנֶה פְּרָקִים, שְׁהוּן עֶשְׂרִים
 וּשְׁמוֹנֶה אוֹתִיּוֹת שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרִאשִׁית,
 וּמְשׁוּם זֶה יְהו"ה אֱלֹהֵי אֲתָהּ, וּמְהוּ
 אֲתָהּ? אוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בּוֹ נָכוֹן כְּסֶאֱדָ מְאֹז
 מִעוֹלָם אֲתָהּ. וּמָה זֶה נָכוֹן? זֶה נֶאֱמָן יוֹשֵׁב
 וְנֶאֱמָן עוֹמֵד בְּאֶמְצַע. זֶהוּ שְׁבָתוּב
 כְּתִפְאֶרֶת אָדָם לְשֶׁבֶת בֵּיתָה. וּמָה זֶה

לְרוּם הַשָּׁמַיִם. זֶהוּ שְׁבָתוּב רוּם יָדִיהוּ
 נְשָׂא. וּמִי הוּא? יוֹד ה"א וא"ו ה"א,
 שְׁהוּא חֲכָמָה, ב"ת מ"ה, וְעֲלִיו נֶאֱמַר ב"ת
 מ"עֲשִׂיו ה"גִּיד לְעַמּוֹ, וְזֶהוּ כ"ח הַפְּרָקִים
 שֶׁל יָדֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיוֹן, שְׁהוּן כּוּז"ו
 בּמוכס"ז כּוּז"ו, הַפְּנוּיִים שֶׁל הַיְחֻד
 הָעֲלִיוֹן, שְׁהוּא יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה,
 וּמְשׁוּם שְׁהֶסְתַּלַּק הַכַּח הַזֶּה מִיִּשְׂרָאֵל,
 נֶאֱמַר בְּהֶם וַיִּלְכּוּ בְּלֹא כֹחַ לְפָנֵי רוּדְפָּא.

וּמֵאֵי מֵאֵז, אֵלֶּא הֵהוּא דְאַתְמַר בֵּיה (שם נח ט) אִז
 תִּקְרָא וַיְהוּ"ה יַעֲנֶה, וּמֵאֵי אִז אֵלֶּיךָ תִּמְנֶנָּה אֲתוּן
 דְּאֵינִין יֵאֵהֲרֹנְהוּ"י דְסִלְקִין לְחַוְשְׁבִּין אַמְ"ן.

וְדָא אֵיהוּ הָעוֹנָה אַמְן בְּכָל כְּחוֹ, בְּהֵהוּא כ"ח,
 וּבְגִין דָּא אִיִּקְמוּהָ מְאִירֵי מִתְנִיתִין, הָעוֹנָה
 אַמְן בְּכָל כְּחוֹ קוֹרְעִין לוֹ גִּזְרֵי דֵינֵי שְׁבַעִים שָׁנָה,
 וּבְגִינֵיהּ אֲתַמַּר (תהלים צג ב) נְכוּן כְּסִיִּךְ מֵאֵז מְעוֹלָם
 אֲתָהּ, וּבֵיהּ (איכה ה יט) אֲתָהּ יְהוּ"ה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב, אֲתָהּ,
 הֵהוּא דְאַתְמַר בֵּיהּ אֲבִינוּ מְלַכְנָנוּ אֲבִינוּ אֲתָהּ, וּמֵאֵי
 נִיהוּ אֲבִינוּ אָב תְּרַחְמֵן.

וְאֵיהוּ כְּלִיל כָּל אֲתוּן דְּאוּרֵייתָא, וּמֵאֵי נִיהוּ
 אוּרֵייתָא דְּבִכְתָּב עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא,
 וְעֵלְיָהּ אֲתַמַּר בְּרוּךְ אַתָּה, וְכֵד יִשְׂרָאֵל קִיּוּמִין
 בְּעֲמִידָה דְּעֻלּוֹתָא, אֵיהוּ יְתִיב עַל כְּרַסְיָא, וּבְגִינֵיהּ
 אֲתַמַּר בְּהֵהוּא זְמַנָּא אֲתָהּ יְהוּ"ה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב

לשון הקודש

מֵאֵז מְעוֹלָם אַתָּה, וְכוּ אַתָּה יְהוּ"ה לְעוֹלָם
 תֵּשֵׁב. אַתָּה, אוֹתוּ שְׁנַאֲמַר בּוֹ אֲבִינוּ
 מְלַכְנָנוּ אֲבִינוּ אַתָּה, וּמִי הוּא אֲבִינוּ? אָב
 תְּרַחְמֵן.

וְהוּא כּוֹלֵל אֵת כָּל אוֹתוֹת הַתּוֹרָה, וּמִי
 הוּא? הַתּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, הָעֲמוּד הָאֲמַצְעִי,
 וְעֵלְיוֹ נֵאֱמַר בְּרוּךְ אַתָּה, וּכְשֵׁיִשְׂרָאֵל
 עוֹמְדִים בְּעֲמִידָה שֶׁל תְּפִלָּה, הוּא יוֹשֵׁב

מֵאֵז? אֵלֶּא אוֹתוּ שְׁנַאֲמַר בּוֹ אוֹ תִּקְרָא
 וַיְהוּ"ה יַעֲנֶה. וּמַה זֶה אוֹ? אֵלּוּ שְׁמוֹנֶה
 הָאוֹתוֹת שֶׁל יֵאֵהֲרֹנְהוּ"י שְׁעוֹלוֹת
 לְחַוְשְׁבוֹן אַמְ"ן.

וַיְהוּ הָעוֹנָה אַמְן בְּכָל כְּחוֹ, בְּאוֹתוֹ כ"ח,
 וּמִשׁוּם זֶה פְּרֻשׁוּהָ בְּעֵלְי הַמְּשָׁנָה, הָעוֹנָה
 אַמְן בְּכָל כְּחוֹ קוֹרְעִין לוֹ גִּזְרֵי דֵינֵי שְׁל
 שְׁבַעִים שָׁנָה, וּבְגִלְלוֹ נֵאֱמַר נְכוּן כְּסִיִּךְ

כְּסֶאֱד לְדוֹר וָדוֹר, וּמֵאֵי נִיהוּ לְדוֹר וָדוֹר, אֲלֵא
 תְּהוּא דְאַתְמַר בֵּיה (קהלת א ד) דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא
 וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עֹמֶדֶת, וְלִית דוֹר פְּחוּת מִשְׁשִׁים
 רַבּוּא, וּמֵאֵי נִיהוּ, מִשָּׁה דְשָׁקוּל לְשִׁתִּין רַבּוּא
 מִיִּשְׂרָאֵל, וְדַרְגָּא דִּילִיה אֶסְפֵּק לְרִיאָה דְנַהֲרָא.

בְּזֹאת יָבֵא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ (ויקרא טז ג), תָּא חֲזִי אִין
 אָדָם מִפִּיק רְצוֹנוּ מִיהוּ"ה אֲלֵא בְּזֹאת,
 דְעֵלָה אַתְמַר (משלי יח כב) מָצָא אִשָּׁה מָצָא טוֹב וַיִּפְּק
 רְצוֹן מִיהוּ"ה, וְדָא הִיא עֵת לַעֲשׂוֹת לִיהוּ"ה (תהלים קיט
 קכו). וּבְכַּה עֵתוֹת יֵשׁ, וְעֲלִייהוּ אַתְמַר (ויקרא טז ב) וְאֵל
 יָבֵא בְּכָל עֵת, וְשְׁלֹמָה אָמַר (קהלת ג ד) עֵת לְשָׁחוּק
 וְכוּ', דְאִינוּן כ"ח עֵת, וְעַל דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 אָמַר וְאֵל יָבֵא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ, דְאִיהוּ קֹדֶשׁ
 יִשְׂרָאֵל לִיהוּ"ה.

לשון הקודש

אִין אָדָם מִפִּיק רְצוֹנוּ מִיהוּ"ה אֲלֵא
 בְּזֹאת, שְׁעֲלִיהָ נֶאֱמַר מָצָא אִשָּׁה מָצָא
 טוֹב וַיִּפְּק רְצוֹן מִיהוּ"ה, וְזוּ הִיא עֵת
 לַעֲשׂוֹת לִיהוּ"ה, וּבְכַּה עֵתוֹת יֵשׁ, וְעֲלִיהֶם
 נֶאֱמַר וְאֵל יָבֵא בְּכָל עֵת, וְשְׁלֹמָה אָמַר
 עֵת לְשָׁחוּק וְכוּ', שְׁחֵן כ"ח עֵת, וְעַל זֶה
 הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר וְאֵל יָבֵא בְּכָל
 עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ, שְׁהוּא קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל
 לִיהוּ"ה.

עַל כֶּסֶא, וּבְשִׁבְלוֹ נֶאֱמַר בְּאוֹתוֹ וְזֶמֶן,
 אַתְּהָ יְהוּ"ה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב כְּסֶאֱד לְדוֹר
 וָדוֹר. וּמֵי הוּא לְדוֹר וָדוֹר? אֲלֵא אוֹתוֹ
 שְׁנַאֲמַר בּוּ דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא וְהָאָרֶץ
 לְעוֹלָם עֹמֶדֶת, וְאִין דוֹר פְּחוּת מִשְׁשִׁים
 רַבּוּא, וּמִיהוּ? מִשָּׁה שְׁשָׁקוּל לְשִׁשִׁים
 רַבּוּא מִיִּשְׂרָאֵל, וְדַרְגָּתוֹ הִיא
 הָאֶסְפֵּק לְרִיאָה הַמְּאִירָה.
 בְּזֹאת יָבֵא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ, בֵּא וְרֵא,ה,

וְכַד שְׂכִינְתָּא דְאַתְקְרִיאת זֹאת עִם יִשְׂרָאֵל, כְּמָה
 דְּאַתְ אָמַר (ויקרא כו מד) וְיָאֵף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתָם
 וְכו', מַאי אֵינּוּן אָמְרִין לָהּ (שיר ו א) אָנָּה הִלְךְ דְּוִדָּךְ
 הִיפָּה בְּנָשִׁים, אָנָּה פָּנָה דְּוִדָּךְ וְנִבְקְשָׁנוּ עִמָּךְ, בְּכַמָּה
 תַּחְנוּנִים וְצִלוֹתֶיךָ, בְּצִיצִית וּבִתְפִלִּין, בְּשַׁבָּתוֹת
 וּבְיוֹמֵי טָבִין, דְּעֲלִייהוּ אֲתָמַר (שמות לא יז) בֵּינִי וּבֵין
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ הוּא לְעוֹלָם, אֹתָהּ בְּרִית מִלְּךָ,
 אֹתָהּ דְּשַׁבָּת וְיוֹמֵי טָבִין, וְאֹתָהּ דְּתַפִּלִּין.

עָלָה אֲתָמַר (תהלים לב ו) עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חָסִיד
 אֱלִידָךְ לְעַת מְצֵא, מְצֵא אִשָּׁה מְצֵא טוֹב
 וַיִּפֶּק רְצוֹן מִיְהוּ"ה (משלי יח כב), וַיַּעֲקֹב בְּרִידָךְ לְבָנָי
 בְּזֹאת, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (בראשית מט כח) וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר
 לָהֶם אֲבִיהֶם, וְדוֹד בְּזֹאת הִפִּיק רְצוֹנוּ מִיְהוּ"ה
 בְּשַׁנְלָחֶם עִם אוֹיְבָיו, כְּמָה דְאַתְ אָמַר (תהלים כז ג) אִם
 תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה וְכו', בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטָח, וְהַנְּבִיא

לשון הקודש

שֶׁל שַׁבָּת וְיוֹמֵי טוֹבִים, וְאֹתָהּ שֶׁל תַּפִּלִּין.
 עָלָה נֶאֱמַר עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חָסִיד
 אֱלִידָךְ לְעַת מְצֵא, מְצֵא אִשָּׁה מְצֵא טוֹב
 וַיִּפֶּק רְצוֹן מִיְהוּ"ה, וַיַּעֲקֹב בְּרִידָךְ אֶת בְּנָי
 בְּזֹאת, זֶהוּ שַׁבָּתוֹב וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם
 אֲבִיהֶם, וְדוֹד בְּזֹאת הִפִּיק רְצוֹנוּ מִיְהוּ"ה
 בְּשַׁנְלָחֶם עִם אוֹיְבָיו, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אִם
 תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה וְכו' בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטָח,

וְכַשְׂשִׁיבְנָה שְׁנַקְרֵאת זֹאת עִם יִשְׂרָאֵל,
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְיָאֵף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתָם וְכו',
 מַה הֵם אוֹמְרִים לָהּ? אָנָּה הִלְךְ דְּוִדָּךְ
 הִיפָּה בְּנָשִׁים, אָנָּה פָּנָה דְּוִדָּךְ וְנִבְקְשָׁנוּ
 עִמָּךְ, בְּכַמָּה תַּחְנוּנִים וְתַפִּלוֹת, בְּצִיצִית
 וּבִתְפִלִּין, בְּשַׁבָּתוֹת וּבְיוֹמֵי טוֹבִים,
 שְׁעֲלִיהֶם נֶאֱמַר בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֹתָהּ הוּא לְעוֹלָם, אֹתָהּ בְּרִית מִלְּךָ, אֹתָהּ

בְּשָׂרָא אֶת יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּת, לֹא רָאָה לָהֶם מְנוּחָה
 אֲלָא בְּעִבּוּר זֹאת, וּפּוֹרְקָנָא דְיִשְׂרָאֵל לֹא יִיתִי אֲלָא
 בְּזֹאת, הֲדָא הוּא דְכִתְיִב (איכה ג כא) זֹאת אָשִׁיב אֶל
 לְבִי עַל כֵּן אוֹחִיל, וְיִהְיֶה לֹא אֶתְּפָרִיךְ אֲלָא בְּזֹאת,
 הֲדָא הוּא דְכִתְיִב (דברים לג ז) וְזֹאת לִיהוּדָה, וּמִשָּׁה לֹא
 בְּרִיךְ יֵת יִשְׂרָאֵל אֲלָא בְּזֹאת (שם א) וְזֹאת הַבְּרָכָה,
 וּמִי שְׂלֵא שְׂת לְבוּ גַם לְזֹאת, עֲלִיָּה כְּתִיב (תהלים צב ז)
 אִישׁ בְּעַר לֹא יִדַּע וּכְסִיל לֹא יִבִּין אֶת זֹאת.

וְכִיּוֹן שְׁהָאֲדָם בָּהּ יִפִּיק רְצוֹנוֹ, וּבָהּ מְשִׁיג הַשָּׁם,
 שְׂוֵהוּ סוּד עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חָסִיד, עַל
 זֹאת וְדָא, לְשֵׁם יְהו"ה שְׁהוּא עַל זֹאת, לְמָה תִּקְנֵנוּ
 בְּשַׁחְרִית לְמִדָּה יְדוּעָה, וְכֵן בְּמִנְחָה לְמִדָּה יְדוּעָה,
 וְכֵן בְּעֶרְבִית לְמִדָּה יְדוּעָה, וְכֵן בְּשַׁבָּת לְמִדָּה
 יְדוּעָה, וְכֵן בְּיוֹם טוֹב לְמִדָּה יְדוּעָה, וְכֵן בְּעֶשְׂרֵת

לשון הקודש

יבין את זאת.

וְכִיּוֹן שְׁהָאֲדָם בָּהּ יִפִּיק רְצוֹנוֹ וּבָהּ מְשִׁיג
 הַשָּׁם, שְׂוֵהוּ סוּד עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל
 חָסִיד, עַל זֹאת וְדָא, לְשֵׁם יְהו"ה שְׁהוּא
 עַל זֹאת, לְמָה תִּקְנֵנוּ בְּשַׁחְרִית לְמִדָּה
 יְדוּעָה, וְכֵן בְּמִנְחָה לְמִדָּה יְדוּעָה, וְכֵן
 בְּעֶרְבִית לְמִדָּה יְדוּעָה, וְכֵן בְּשַׁבָּת לְמִדָּה
 יְדוּעָה, וְכֵן בְּיוֹם טוֹב לְמִדָּה יְדוּעָה, וְכֵן
 בְּעֶשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה לְמִדָּה יְדוּעָה? אֲלָא

וְהִנְבִּיא, בְּשָׂרָא אֶת יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּת, לֹא
 רָאָה לָהֶם מְנוּחָה אֲלָא בְּעִבּוּר זֹאת,
 וּנְאֻלַּת יִשְׂרָאֵל לֹא תִבָּא אֲלָא בְּזֹאת, וְהוּ
 שְׂפָתוֹב זֹאת אָשִׁיב אֶל לְבִי עַל כֵּן
 אוֹחִיל, וְיִהְיֶה לֹא הַתְּפָרִיךְ אֲלָא בְּזֹאת,
 וְהוּ שְׂפָתוֹב וְזֹאת לִיהוּדָה, וּמִשָּׁה לֹא
 בְּרִיךְ אֶת יִשְׂרָאֵל אֲלָא בְּזֹאת, וְזֹאת
 הַבְּרָכָה, וּמִי שְׂלֵא שְׂת לְבוּ גַם לְזֹאת,
 עֲלִיו כְּתוֹב אִישׁ בְּעַר לֹא יִדַּע וּכְסִיל לֹא

יְמֵי תְּשׁוּבָה לְמִדָּה יְדוּעָה, אֵלֶּא כִּי שָׁאֵמַר עַל
 זֹאת, הוּא מוֹרָה שְׁהוֹי"ה הִיא עַל כָּל סְפִירָה (ד' מ ע"ב)
 וּסְפִירָה, כְּמוֹ שָׁאֵמַר דָּוִד (ד"ה א כ"ט יא) לָךְ יְהו"ה
 הַגְּדוּלָה וְהַגְּבוּרָה וְגוֹמֵר, וְאִין לָךְ פְּעוּלָה בְּתַחְתּוֹנִים
 אֵלֶּא עַל יְדֵי מַלְכוּת, שְׁנֵאֵמַר בָּהּ (תהלים קג יט) וּמַלְכוּתוֹ
 בְּכָל מַשְׁלָה, אֲבָל בְּזִמְנֵי שְׁצַרְיָךְ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 לְהַצְדִּיק לְצַדִּיק, וְלַעֲשׂוֹת עִמּוֹ צְדָקָה שְׁהִיא מַלְכוּת,
 עִם הַתַּחְתּוֹנִים, נִכְלָלִים בּוֹ כָּל הַסְּפִירוֹת, וְנִקְרְאִין
 צַדִּיקִים עַל שְׁמוֹ, יְהו"ה נִקְרָא עַל שְׁמוֹ צַדִּיק, שְׁנֵאֵמַר
 (תהלים קמ"ז יז) צַדִּיק יְהו"ה בְּכָל דְּרָכָיו, וּמִרְחַם עַל בְּרִיּוֹתָיו
 בְּצַדִּיקָה, אִין צְדָקָה אֵלֶּא תַפְלָה, צ' אֲמִנִים, ד'
 קְדוּשׁוֹת, ק' בְּרָכוֹת, ה' חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, וְזֵהוּ
 צְדָקָה תְּרוּמָה גוֹי (משלי יד לד), וְעַלְיוֹ נֵאֵמַר לְאַבְרָהָם
 (בראשית טו ו) וַיַּחְשְׁבֶהָ לוֹ צְדָקָה, וּכְשֶׁהוּא רוֹצֵה בָּהּ נֵאֵמַר
 בָּהּ (ישעיה נט יז) וַיִּלְבַּשׂ צְדָקָה כַּשְׂרוֹן.

לשון הקודש

כִּי שָׁאֵמַר עַל זֹאת, הוּא מוֹרָה שְׁהוֹי"ה
 הִיא עַל כָּל סְפִירָה וּסְפִירָה, כְּמוֹ שָׁאֵמַר
 דָּוִד לָךְ יְהו"ה הַגְּדוּלָה וְהַגְּבוּרָה וְגוֹמֵר,
 וְאִין לָךְ פְּעוּלָה בְּתַחְתּוֹנִים אֵלֶּא עַל יְדֵי
 מַלְכוּת, שְׁנֵאֵמַר בָּהּ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל
 מַשְׁלָה, אֲבָל בְּזִמְנֵי שְׁצַרְיָךְ הַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ
 הוּא לְהַצְדִּיק לְצַדִּיק וְלַעֲשׂוֹת עִמּוֹ צְדָקָה,
 שְׁהִיא מַלְכוּת, עִם הַתַּחְתּוֹנִים, נִכְלָלִים

בּוֹ כָּל הַסְּפִירוֹת, וְנִקְרְאִים צַדִּיקִים עַל
 שְׁמוֹ. יְהו"ה נִקְרָא עַל שְׁמוֹ צַדִּיק, שְׁנֵאֵמַר
 צַדִּיק יְהו"ה בְּכָל דְּרָכָיו, וּמִרְחַם עַל
 בְּרִיּוֹתָיו בְּצַדִּיקָה, אִין צְדָקָה אֵלֶּא תַפְלָה,
 צ' אֲמִנִים, ד' קְדוּשׁוֹת, ק' בְּרָכוֹת, ה'
 חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, וְזֵהוּ צְדָקָה תְּרוּמָה
 גוֹי, וְעַלְיוֹ נֵאֵמַר לְאַבְרָהָם וַיַּחְשְׁבֶהָ לוֹ
 צְדָקָה, וּכְשֶׁהוּא רוֹצֵה בָּהּ, נֵאֵמַר בָּהּ

מִצַּד הַיָּהּ הִיא צְדָקָה, וּמִצַּד יֵהִי אֵל כּוֹבֵעַ עַל רֹאשׁ צְדִיק, וְצְדִיק אֹת בְּרִית, עֲטָרָה בְּרֹאשׁ כָּל צְדִיק, וּמִצַּד וּ נְאֻמַּר בָּהּ (איו"ב י"א ט) אֲרוֹכָה מֵאֲרֶץ מִדְּבָר, מִצַּד הַיָּהּ עֲלִיזָה וּרְחֵבָה מִנֵּי יָם.

וּכְשֶׁרוּצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַמְשִׁיךְ נְבוּאָה, כָּל הַסְּפִירוֹת כְּלוּלִים בָּהֶם, וְנִקְרָאִים נְבִיאִים, וּמַלְכוּת הִיא דְמִיּוֹן כָּלָם, שֶׁנֶּאֱמַר (הושע יב י"א) וּבֵינֵי הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה, כְּמוֹ שֶׁאֵמַר הַנְּבִיא (שם) וּדְבַרְתִּי עַל הַנְּבִיאִים וְגוֹמֵר, שֶׁהִיא כְּמוֹ הָאֶסְפֵּק לְרִיאָה שֶׁכָּל הַפְּנִים נִרְאִין בָּהּ, בֵּין כָּל הַסְּפִירוֹת מִרְאִין בָּהּ כְּחֵם וְדְמִיּוֹנָם וְצוּרָתָם, לְכָל נְבִיא כְּפִי הַשְּׁגָתוֹ לְמַעְלָה, וְכְמוֹ בֵּין לְמַטָּה הִיא מִתְּלַבֶּשֶׁת בַּכֶּסֶם הַכְּבוֹד, וּבְכָל הַמְּלָאכִים, וְהָאוֹפְנִים וְחֵיוֹת הַקֶּדֶשׁ, וּבְכָל הָרְקִיעִים, וְהַכֶּסֶם אֹת שֶׁבָהֶם, וְהַמְּלָאכִים הַתְּלוּיִם מֵהֶם, שֶׁיֵּשׁ מְלָאכִים

לשון הקודש

וּלְבֶשׂ צְדָקָה בְּשָׂרָיו.

כָּלָם, שֶׁנֶּאֱמַר (הושע יב י"א) וּבֵינֵי הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה, כְּמוֹ שֶׁאֵמַר הַנְּבִיא (שם) וּדְבַרְתִּי עַל הַנְּבִיאִים וְגוֹמֵר, שֶׁהִיא כְּמוֹ הָאֶסְפֵּק לְרִיאָה שֶׁכָּל הַפְּנִים נִרְאִין בָּהּ, בֵּין כָּל הַסְּפִירוֹת מִרְאִין בָּהּ כְּחֵם וְדְמִיּוֹנָם וְצוּרָתָם, לְכָל נְבִיא כְּפִי הַשְּׁגָתוֹ לְמַעְלָה, וְכְמוֹ בֵּין לְמַטָּה הִיא מִתְּלַבֶּשֶׁת בַּכֶּסֶם הַכְּבוֹד, וּבְכָל הַמְּלָאכִים, וְהָאוֹפְנִים

מִצַּד הַיָּהּ הִיא צְדָקָה, וּמִצַּד יֵהִי אֵל כּוֹבֵעַ עַל רֹאשׁ צְדִיק, וְצְדִיק אֹת בְּרִית, עֲטָרָה בְּרֹאשׁ כָּל צְדִיק, וּמִצַּד וּ נְאֻמַּר בָּהּ אֲרוֹכָה מֵאֲרֶץ מִדְּבָר, מִצַּד הַיָּהּ עֲלִיזָה, וּרְחֵבָה מִנֵּי יָם. וּכְשֶׁרוּצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַמְשִׁיךְ נְבוּאָה, כָּל הַסְּפִירוֹת כְּלוּלִים בָּהֶם, וְנִקְרָאִים נְבִיאִים, וּמַלְכוּת הִיא דְמִיּוֹן

גְבוּהִים עֲלֵיהֶם, שְׁנֵאמַר (קהלת ה ז) כִּי גְבוּהַ מֵעַל גְבוּהַ
 שׁוֹמֵר וּגְבוּהִים עֲלֵיהֶם, וְכֵן בְּכָל פּוֹכֵב וּמְזֹל, כְּמוֹ
 שְׁפָתוֹב (תהלים קג יט) וּמְלֻכוֹתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה, וְזֶהוּ וּבִיד
 הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה (הושע יב יא), וְלִכְּל אֶחָד נִדְמָה כְּפִי
 כַּחוֹ שֶׁהוּא נִשְׁמָתוֹ, וְהֵבֵן אָמֵן בְּכָל כַּחוֹ.

יְהו"ה הוּא בְּכֶתֶר, שֶׁהִיָּה קוֹדֵם שְׁנִבְרָא הָעוֹלָם
 הוּא וְשְׁמוֹ לְבַד בְּכֶתֶר, כְּשֶׁבְרָא הָעוֹלָם
 בְּמִדַּת רֵאשִׁית יָרַד עָלָיו, וְלֹא הָיָה חֶסֶר מִלְּמַעְלָה,
 וְכֵן בְּכָל סְפִירָה, כְּמִדְּלִיק נֵר מִנֵּר וְאֵינוֹ חֶסֶר מִן
 הָרֵאשׁוֹנָה וְלֹא מִחִבְרָתָהּ, עַד אֵין סוֹף וְאֵין תְּכֵלִית.

וְכִי שְׁמַכִּיר אֹתוֹ בְּזֹאת, כְּמוֹ שְׁמַכִּיר אֹתוֹ
 בְּעֲלִיּוֹנִים וּבִתְחִתּוֹנִים, בְּעֵבֹר שֶׁהוּא כְּלוּלָה
 מִהָעֲלִיּוֹנִים, וְאֵיהִי יְחִוּד וְקֶשֶׁר בְּלָם, וְהוּא מִתְּלַבֶּשֶׁת
 בִּתְחִתּוֹנִים, וְעַל זֶה אָמַר הַנְּבִיא (ירמיה יט כג) אֵל

 לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

יְהו"ה הוּא בְּכֶתֶר, שֶׁהִיָּה קֹדֵם שְׁנִבְרָא
 הָעוֹלָם הוּא וְשְׁמוֹ לְבַד בְּכֶתֶר, כְּשֶׁבְרָא
 הָעוֹלָם, בְּמִדַּת רֵאשִׁית יָרַד עָלָיו, וְלֹא
 הָיָה חֶסֶר מִלְּמַעְלָה, וְכֵן בְּכָל סְפִירָה,
 כְּמִדְּלִיק נֵר מִנֵּר וְאֵינוֹ חֶסֶר מִן הָרֵאשׁוֹנָה
 וְלֹא מִחִבְרָתָהּ, עַד אֵין סוֹף וְאֵין תְּכֵלִית.
 וְכִי שְׁמַכִּיר אֹתוֹ בְּזֹאת כְּמוֹ שְׁמַכִּיר
 אֹתוֹ בְּעֲלִיּוֹנִים וּבִתְחִתּוֹנִים, בְּעֵבֹר
 שֶׁהוּא כְּלוּלָה מִהָעֲלִיּוֹנִים, וְהוּא יְחִוּד

וְחִיּוֹת הַקֶּדֶשׁ, וּבְכָל הַרְקִיעִים, וְהַבְּסֹאוֹת
 שֶׁבָּהֶם, וְהַמְּלָאכִים הַתְּלוּיִם מֵהֶם, שֶׁיֵּשׁ
 מִלְּאֲכִים גְבוּהִים עֲלֵיהֶם, שְׁנֵאמַר (קהלת ה ז)
 כִּי גְבוּהַ מֵעַל גְבוּהַ שׁוֹמֵר וּגְבוּהִים עֲלֵיהֶם,
 וְכֵן בְּכָל פּוֹכֵב וּמְזֹל, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (תהלים קג
 יט) וּמְלֻכוֹתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה, וְזֶהוּ וּבִיד
 הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה (הושע יב יא), וְלִכְּל אֶחָד
 נִדְמָה כְּפִי כַּחוֹ, שֶׁהוּא נִשְׁמָתוֹ, וְהֵבֵן אָמֵן
 בְּכָל כַּחוֹ.

יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל בִּי אִם בְּזֹאת, הִיא אֶתְקַרֵּאת
נְבוּאָה מִסְטָרָא דְנִבְיָאִיא, חֲכָמָה מִסְטָרָא
דְחַכְמֵיִיא, דְכָל סְפִירָן אֶתְקַרֵּאוּ חֲכָמִים.

וְכ"ח אֶתְוּן אֵינוּן לְכָל עוֹבְדָא דְבְּרֵאשִׁית, וְכִלְהוֹן
אֵינוּן בֵּין לְכַתִּיבָה בֵּין לְכָל מְלָה דִּיתְעַבִּיד
בְּיָדֵין, דְעוֹבְדָא דְכ"ח פְּרָקִין אֵינוּן בְּעֵשֶׂר אֶצְבָּעָאן,
וְדָא אִיהוּ רְזָא מִחֲכָתָא אֶל הַפּוֹעֵל, וְכִלָּא בְחֲכָמָה,
וְרְזָא דְמְלָה (תהלים קד כד) כָּלָם בְּחֲכָמָה עָשִׂיתָ.

אֵית חֲכָמָה מִסְטָרָא דְאֶתְוּן, וְאֵית חֲכָמָה
מִסְטָרָא דְנִקְוֵדִין, דְאֶתְוּן אֵינוּן בַּת קוּל,
וְכִהוֹן רְזָא דְדְבוּרָא לְדְרָשָׁא וְלְכָל מְלָה דְתִלְיָיא
בְּדְרָשָׁא, תִּנְיִן אֵינוּן לְמַחְשָׁבָה, וְאֵינוּן בְּרְזָא דְהֵאֵי
קָרָא (שמות לא ד) וְלִחְשׁוֹב מַחְשָׁבוֹת וְכוּ', וְכִלְהוֹן תִּלְיִין
בְּשִׁכְנֵיתָא תִתְאַה, וְאִיהִי כִלְלָא דְכִלְהוֹן.

לשון הקודש

בְּחֲכָמָה, וְסוּד הַדְּבָר - כָּלָם בְּחֲכָמָה
עָשִׂיתָ.

יֵשׁ חֲכָמָה מְצִיד שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת, וְיֵשׁ חֲכָמָה
מְצִיד שֶׁל הַנִּקְדוּת, שֶׁהָאוֹתִיּוֹת הֵן בַּת
קוּל, וּבְהֵן סוּד הַדְּבוּר לְדְרָשָׁה וְלְכָל דְּבָר
שֶׁתְּלוּי בְּדְרָשָׁה. הַתְּנִיגִים הֵם לְמַחְשָׁבָה,
וְהֵם בְּסוּד הַפְּתוּב הַזֶּה וְלִחְשׁוֹב מַחְשָׁבַת
וְכוּ', וְכָלָם תְּלוּיִים בְּשִׁכְנֵיהַ הַתְּחַתְּנוּהַ,
וְהִיא הַכִּלְלָא שֶׁל כָּלָם.

וְקִשְׁר כָּלָם, וְהִיא מִתְלַבֶּשֶׁת בַּתְּחַתְּנוּיִם,
וְעַל זֶה אָמַר הַנְּבִיא (ירמיה יט כג) אֵל יִתְהַלֵּל
הַמִּתְהַלֵּל בִּי אִם בְּזֹאת, הִיא נִקְרֵאת
נְבוּאָה מְצִיד הַנְּבִיאִים, חֲכָמָה מְצִיד
הַחֲכָמִים, שֶׁכָּל הַסְּפִירוֹת נִקְרְאוּ חֲכָמִים.
וְעֵשֶׂרִים וּשְׁמוֹנֶה אוֹתִיּוֹת הֵן לְכָל מַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית, וְכִלְן הֵן בֵּין לְכַתִּיבָה בֵּין לְכָל
דְּבָר שֶׁיַּעֲשֶׂה בְיָדִים, שֶׁמַּעֲשֵׂה שֶׁל עֵשֶׂרִים
וּשְׁמוֹנֶה הַפְּרָקִים הֵם בְּעֵשֶׂר אֶצְבָּעוֹת,
וְזֶהוּ הַסּוּד, מִחֲכָתָא אֶל הַפּוֹעֵל, וְהַכֵּל

וּבְרָזָא דְאֵ תְשַׁבַּח טַעְמִין וּנְקוּדֵין וְאַתּוּן, וְהָכִי
 בְּכָל אֵת וְאַת, וּרְזָא דְמַלְאָה עַל תְּלַת תַּנּוּן
 לְעִילָא כְּמוֹ זַיִנִין דְסִפְר תּוֹרָה, בְּהַ רְשִׁימִין (ס"א)
 רְמִיזוּן) כְּתָרִין וּנְקוּדֵין וְאַתּוּן, וְהָכִי בְּכָל אֵת וְאַת, ש'
 שַׁבַּת הַגָּדוֹל בֵּינָה, שַׁבַּת הַקָּטָן מַלְכוּת, ב' תָּרִין
 דְרוּעִין גְּדוּלָה גְבוּרָה, ת' תְּפָאֶרֶת, בִּיהַ שְׁקִיל שַׁבַּת
 לְכָל אֲזַרְיֵיתָא, תְּלַת כְּתָרִין דְשׁ תְּלַת סְפִירָן עֲלָאִין,
 וּכְלָהוּ כְּלִילָן בְּתִיּוּבְתָא. דְאִיהִי שְׁכִינְתָא עֲלָאָה,
 וְעֲלָה אֲתָמַר תְּפִלַּת כָּל פְּהַ.

וְהָא עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא אֲתִקְרִי תְּפִלַּת כָּל פְּהַ,
 אֶלָּא (כָּל) אִיהוּ בְּ"ן י"ה מִן בֵּינָ"ה, וְאִיהוּ
 עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, אִיהוּ מְמוּצָע בְּתְּלַת אֲתוּן
 דְאֵינּוּן יח"ו, דְאֲתִכְּלִילָן בְּבִינָה, וְאִיהוּ מְמוּצָע
 כְּגוּפָא בֵּין תָּרִין דְרוּעִין, וְאִיהוּ (דף מא ע"א) אֹת בְּצַדִּיק,

לשון הקודש

עליונות, וכלם כלולים בתשובה, שהיא
 שכינה העליונה, ועליה נאמר תפלת כל
 פה.

והעמוד האמצעי הזה נקרא תפלת כל
 פה, אלא (כל) הוא ב"ן י"ה מן בינה, והוא
 העמוד האמצעי, הוא ממצע בשלש
 האותיות שהן יח"ו, שנכללות בבינה,
 והיא ממצע כמו גוף בין שתי זרועות,
 והוא אות בצדיק, שהוא כלול בא"ת,

ובסוד זה תמצא את הטעמים ונקודות
 ואותיות, וכן בכל אות ואות, וסוד הדבר
 ע' שלשה תנים למעלה כמו זינים של
 ספר תורה, בה רשומים (רמזים) כתרם
 ונקודות ואותיות, וכך בכל אות ואות. ש'
 שבת הגדול בינה, שבת הקטן מלכות,
 ב' שתי זרועות, גדלה גבורה, ת'
 תפארת. בו שקולה שבת לכל התורה,
 שלשה כתרם של ש, שלש ספירות

דַּאִיְהוּ כְּלִיל בְּאִ"ת, דַּאִיְהִי שְׂכִינְתָּא תַּתְּאָה כְּלִילָא
 מֵא' וְעַד ת', וְאִיְהוּ כְּלִיל תְּלַת בְּרַכָּאן דְּעֻלּוֹתָא
 קְדָמָאִין, וְתְּלַת בְּתַרְאִין, וְאִיְהוּ כְּלִיל תְּרִין וַו' ^(שמות כח ז)
 דַּאֲתַמַּר בְּהוּן עַל שְׁתֵּי קְצוֹתָיו וְחָפְר,
 דַּאִיְנוּן (נ"א וְאִיְנוּן) י"ב בְּרַכָּאן דְּעֻלּוֹתָא דַּאֲתַקְרִיאוּ
 אֲמַצְעִיּוֹת, וְכִלְהוּ ח"י בְּרַכָּאן דַּאֲתַכְּלִילֵן בֵּיהּ דַּאִיְנוּן
 תְּלַת וַו'ן, (נ"א דַּאֲתַמַּר בְּהוּן יו"ד ה"א וַא"ו ה"א), דַּאִיְהוּ דּו'
 פְּרָצוּפִין, וְדַא אִיְהוּ שְׁעוֹר קוּמָה, דַּאֲתַמַּר בֵּיהּ (שם
 כו טז) עֶשֶׂר אַמּוֹת אַרְךָ הַקָּרֶשׁ, בְּמֵאֵי סֻלְקַת לְעֶשֶׂר
 בָּאֵת י'.

קָם סְבֵא חַד פְּתַח וְאָמַר, וְדַאִי ה' אִית בָּהּ תְּלַת
 וַו'ן, דַּאִיְנוּן ח"י בְּרַכָּאן, כְּגוּוּנָא דַּא דְּה'
 דַּאֲתַמַּר בְּהוּן (משלי י' ו) וּבְרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק, מֵאִי
 רֹאשׁ צַדִּיק דַּא עַמּוּדָא דַּאֲמַצְעִיתָא, דְּבִיהּ שְׂרִיין
 ח"י בְּרַכָּאן דְּה' עֵלְאָה, וּמְנִיָּה אֲתַמְּשִׁיכוּ לְה' זַעִירָא

לשון הקודש

קוּמָה, שְׁנַאֲמַר בּו עֶשֶׂר אַמּוֹת אַרְךָ
 הַקָּרֶשׁ, בְּמַה עוֹלוֹת לְעֶשֶׂר? בָּאוֹת י'.
 קָם זְקַן אַחַד, פְּתַח וְאָמַר: וְדַאִי שְׂבֵה' יֵשׁ
 לָהּ שְׁלֹשׁ וַו'ם, שְׁהֵן שְׂמוּנָה עֶשְׂרֵה
 בְּרָכוֹת, כְּמוֹ זֶה: ה', שְׁנַאֲמַר כְּהֵן וּבְרָכוֹת
 לְרֹאשׁ צַדִּיק. מַה זֶה רֹאשׁ צַדִּיק? זֶה
 הָעַמּוּד הָאֲמַצְעִי שְׂבֹו שׁוֹרֹת שְׂמוּנָה
 עֶשְׂרֵה בְּרָכוֹת שֶׁל ה' הָעֲלִיּוֹנָה, וּמִמְנו

שְׁהִיא שְׂכִינָה תַּחְתּוּנָה הַכְּלוּלָה מֵא' עַד
 ת', וְהוּא כּוֹלֵל שְׁלֹשׁ בְּרָכוֹת הַתְּפִלָּה
 הָרֵאשׁוֹנוֹת וְשְׁלֹשׁ אַחֲרוֹנוֹת, וְהוּא כּוֹלֵל
 שְׁנֵי ו' ו', שְׁנַאֲמַר בְּהֵן עַל שְׁתֵּי קְצוֹתָיו
 וְחָפְר, שְׁהֵן (שם) שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה בְּרָכוֹת שֶׁל
 הַתְּפִלָּה שְׁנַקְרְאוּ אֲמַצְעִיּוֹת, וְכֹל שְׂמוּנָה
 עֶשְׂרֵה הַבְּרָכוֹת שֶׁנִּכְלְלוּ בָּהּ, שְׁהֵן שְׁלֹשׁ
 וַו'ם, שְׁהוּא דּו' פְּרָצוּפִים, וְזֶהוּ שְׁעוֹר

עַל יָדָא דְצַדִּיק, וּבְגִין דָּא גּוּף וּבְרִית חֲשִׁבִינן חַד.
 ו' דְּאִיהוּ בְּמַצִּיעוֹת ה"ה, אִיהוּ שְׁעוֹר קוּמָה, וְאִיהוּ
 אִמָּה, וְסָלִיק (נ"א דְסָלִיק) בְּאֵת י' לְעֶשֶׂר אִמּוֹת,
 דְּאֵתְמַר בֵּיה (שְׁמוֹת כו טז) עֶשֶׂר אִמּוֹת אַרְבֵּי הַקָּרֶשׁ,
 וְאִמָּה וַחֲצֵי הָאִמָּה רַחֲב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד, דָּא ו' י',
 דְּאִיהוּ בְּרִזָּא דְז', דְּכָל תַּגִּין בֵּיה אֶתְקַרְיָאוּ.

שְׁתֵּי כְּתִפְתָּ (שם כח ז) חֲבֵרֵת דָּא כְּתִף עֲלָאָה וְכְתִף
 תַּתָּאָה, דְּאִינוּן יְמִינָא וּשְׂמָאלָא, וְאִינוּן ה"ה,
 אֶל שְׁנֵי קְצוֹתָיו אִינוּן ו' ו', וּבְחֻזן אֶתְעַבִּיד ה' ה'
 בְּחַבּוּרָא, וּבְגִין דָּא אֶל שְׁנֵי קְצוֹתָיו וַחֲבַר (שם).

בְּכָל אֶתְר אִמָּה אִיהִי ו', וּבְגִין דָּא אִיהִי בֵּת שְׁשָׁה
 טַפָּחִים, וַחֲצֵי הָאִמָּה דָּא י', דְּתַרִּין יוּדִין
 אִינוּן שְׁעוּרָא דְאִמָּה, וְאֵת י' שְׁעוּרָא דִילָה תְּלַת
 טַפָּחִים, וְדָא ג', וְעֶשֶׂר אִמּוֹת דָּא אִיהוּ שְׁעוּרָא

לשון הקודש

שְׁתֵּי כְּתִפְתָּ חֲבֵרֵת, זו כְּתִף עֲלִיוֹנָה
 וְכְתִף תַּחְתּוֹנָה, שְׁחַן יְמִין וּשְׂמָאל, וְהֵן
 ה"ה. אֶל שְׁנֵי קְצוֹתָיו, הֵם ו' ו', וּבְהֵם
 נַעֲשִׂים ה' ה' בְּחַבּוּרָא, וּמִשּׁוּם זֶה אֶל שְׁנֵי
 קְצוֹתָיו וַחֲבַר.

בְּכָל מְקוֹם אִמָּה הִיא ו', וּמִשּׁוּם זֶה הִיא
 בֵּת שְׁשָׁה טַפָּחִים, וַחֲצֵי הָאִמָּה זו י',
 שְׁתֵּי יוּדִין הֵן שְׁעוּרָא שֶׁל אִמָּה, וְהָאוֹת

נִמְשָׁכוּ לַה' הַתַּחְתּוֹנָה עַל יְדֵי הַצַּדִּיק,
 וּמִשּׁוּם זֶה גּוּף וּבְרִית נְחֻשְׁבִים לְאֶחָד.

ו' שְׁהוּא בְּאִמְצַע ה"ה, הוּא שְׁעוֹר קוּמָה,
 וְהוּא אִמָּה, וְעוֹלָה (שְׁעוּלָה) בְּאוֹת י' לְעֶשֶׂר
 אִמּוֹת, שְׁנַאֲמַר בּוּ עֶשֶׂר אִמּוֹת אַרְבֵּי
 הַקָּרֶשׁ וַחֲצֵי הָאִמָּה רַחֲב הַקָּרֶשׁ
 הָאֶחָד, זֶה ו' י', שְׁהוּא בְּסוּד שֶׁל ז', שְׁכָל
 הַתַּגִּים נִקְרָאִים בּוּ.

דְּגוּפֵא דְּבַר נִשְׁ, לְקַבֵּל עֲשָׂרָה דְּבָרִים דְּאִתְמַר בְּכוּם
 שְׁל בְּרָכָה, וְלֹא אֲשַׁתָּאָר בּוֹמָנָא דָּא אֵלֹא אַרְבַּע
 (ס"א דְּאִסְתַּלַּק ו' וְאֲשַׁתָּאָר ד' מִן דְּוּ פְּרָצוּפִין, וְשַׁעוּרָא דְּכֵלֵּא ו', בְּעַת
 י' סְלִיק לְעֵשֶׂר), בְּמָה דְּאוּקְמוּהָ.

וְכֵלְהוּ רְמִיזֵי בְּגוּפֵא בְּנוּנָא דָּא, בְּדְרוּעָא יְמִינָא
 תְּרִין אַמִּין מִן פְּרָקָא לְפְרָקָא, וְכֵן
 בְּדְרוּעָא שְׁמַאלָא תְּרִין, הָא אַרְבַּע, וְכֵן בְּתְרִין
 שׁוּקִין ד' הָא ח', וּבְגוּפֵא תְּרִין הָא עֲשָׂר, דָּא אִיהוּ
 עֲשָׂר אַמּוֹת אַרְךָ הַקָּרֶשׁ, הַקָּשָׁ"ר אִיהוּ בְּהַפּוּד
 אֲתוּוּן, בֵּין קָשָׁר לְקָשָׁר.

וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִים לְקָרְשֵׁי צֵלַע הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת (שם)
 כו (כז), אֵינּוּן חֲמִשׁ אֶצְבְּעָאן דִּיד יְמִין,
 וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִים לְקָרְשֵׁי צֵלַע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִית חֲמִשׁ
 אֶצְבְּעָאן דִּיד שְׁמַאלָא, וְאֵינּוּן חֲמִשׁ אֶצְבְּעָאן כֵּלְהוּ

לשון הקודש

שׁוּקִים אַרְבַּע, הָרִי שְׁמוּנָה, וּבְגוּף שְׁתֵּים,
 הָרִי עֲשָׂר, זֶהוּ עֲשָׂר אַמּוֹת אַרְךָ הַקָּרֶשׁ,
 הַקָּשָׁ"ר הוּא בְּהַפּוּד הָאוֹתִיּוֹת, בֵּין קָשָׁר
 לְקָשָׁר.

וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִים לְקָרְשֵׁי צֵלַע הַמִּשְׁכָּן
 הָאֶחָת, הֵם חֲמִשׁ אֶצְבְּעוֹת שֶׁל יַד יְמִין,
 וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִים לְקָרְשֵׁי צֵלַע הַמִּשְׁכָּן
 הַשְּׁנִית, חֲמִשׁ אֶצְבְּעוֹת שֶׁל יַד שְׁמַאל,
 וְאוֹתָן חֲמִשׁ אֶצְבְּעוֹת, כֵּלְן מִדָּה

י' הַשַּׁעוּר שְׁלֵה שְׁלֵשָׁה מְפָחִים, וְזֶה ג',
 וְעֲשָׂר אַמּוֹת זֶהוּ שַׁעוּר שֶׁל גּוּף אָדָם,
 כְּנֶגֶד עֲשָׂרָה דְּבָרִים שְׁנֵאמְרוּ בְּכוּם שֶׁל
 בְּרָכָה, וְלֹא נִשְׁאָר בְּזִמְן הַזֶּה אֵלֹא
 אַרְבַּעַה (שְׁנַתְעֵלְתָּה ו' וְנִשְׁאָרָה ד' מִדְּוּ פְּרָצוּפִים, וְשַׁעוּר שֶׁל
 חֵבֶל ו', בְּאוֹת י' עוֹלָה לְעֵשֶׂר), כְּמוֹ שְׁבַאֲרוּהוּ.

וְכֵלְמ' רְמוּזִים בְּגוּף כְּמוֹ זֶה: בְּזֹרֹעַ יְמִין
 שְׁתֵּי אַמּוֹת מִפְּרָק לְפְרָק, וְכֵן בְּזֹרֹעַ
 שְׁמַאל שְׁתֵּים, הָרִי אַרְבַּע, וְכֵן בְּשְׁתֵּי

מִדָּה לַבְּרִיחִים, וְאֵינוֹן מִי מֵרַד בְּשַׁעְלוֹ מִיָּם וְגוֹמֵר
 (ישעיה מ יב), וְהָא אֹקְמוּהוּ, וְאֵינוֹן אָ א א א א חֲמִשׁ
 נְקוּדֵין אֲלֵיִן, דְּאֵנוֹן קַמִּיָּן צַרִּי חֲלָם חִירִ"ק שְׁרִ"ק,
 אֵינוֹן בְּרֹזָא דְּאֵלֵהִי"ם, דְּהֲכִי סָלִיק בְּחַשְׁבּוֹן, וְרֹזָא
 דְּאֵלֵהִי"ם מָלֵא י"ה, וְדָא אֵיהּוּ (נ"א יה"ו) בִּינָה וְדָאֵי.

וְהֲכִי בְּרֹזָא ה' אֲלֵפִי"ן בְּלִילָן בְּה' תַּתְּאַה, וְאֲלֵיִן
 אֲתָנוֹן אֵינוֹן תְּלַת נְשָׁמָה רוּחַ וְנַפְשׁ, ה'
 זְעִירָא גּוֹפָא בֵּית קַבּוּל דְּכְלָהוּ, פְּתִילָה (ס"א פְּתִיל ה')
 דְּאֲתַאֲחָדֵן בֵּיהּ תְּלַת גּוּנְנִין דְּשֶׁרְגָא, דְּאֵיהּוּ גַר יְהו"ה
 נְשָׁמַת אָדָם (משלי כ כז), זֵית מְזִיתִים דָּא צְדִיק, דְּאֲתַמַּר
 בֵּיהּ שְׁמֹן זֵית זָךְ, פְּתִית דְּכַתִּישׁ בְּתִישָׁא בְּאֵינוֹן
 אָתִין (ס"א זֵיתִין) דְּאֵינוֹן אֲבִרֵי גּוֹפָא, וְדָא בְּרִית מִילָה,
 לְגַבֵּי שְׂכִינְתָא דְּאֲתַקְרִיאַת גַּד.

לשון הקודש

נְשָׁמָה רוּחַ וְנַפְשׁ. ה' זְעִירָה הַגּוֹף, בֵּית
 קַבּוּל שָׁל כְּלָם, הַפְּתִילָה (פְּתִיל ה') שְׁנַאֲחָזִים
 בְּה' שְׁלִשֶׁת צְבָעֵי הַגַּר, שְׁהוּא גַר יְהו"ה
 נְשָׁמַת אָדָם. זֵית מְזִיתִים זֶה צְדִיק,
 שְׁנַאֲמַר בּוֹ שְׁמֹן זֵית זָךְ, פְּתִית, שְׂכוּתֵשׁ
 כְּתִישָׁה בְּאוֹתָן הָאוֹתוֹת (זֵיתִים), שְׁהֵן
 אֲבִרֵי הַגּוֹף, וְזוֹ בְּרִית מִילָה, אֶל
 הַשְּׂכִינָה שְׁנַקְרֵאת גַּד.

לַבְּרִיחִים, וְהֵן – מִי מֵרַד בְּשַׁעְלוֹ מִיָּם
 וְגוֹמֵר, וְהִרֵי פִרְשׁוּהוּ, וְהֵם א א א א א.
 חֲמִשׁ נְקוּדוֹת אֲלוֹ, שְׁהֵן קַמִּיָּן צַרִּי חֲלָם
 חִירִ"ק שְׁרִ"ק, הֵן בְּסוּד שָׁל אֵלֵהִי"ם,
 שְׁפָךְ עוּלָה בְּחַשְׁבּוֹן, וְסוּד שָׁל אֵלֵהִי"ם
 מָלֵא י"ה, וְהוּוּ (יה"ו) בִּינָה וְדָאֵי.
 וְכָךְ בְּסוּד ה' אֲלֵפִי"ן כְּלוּלִים בְּה'
 הַתַּחֲתוּנָה, וְהָאוֹתוֹת הִלְלוּ הֵן שְׁלֵשׁ,

וְרָזָא דְמַלְתָּה וְהַמֶּן בְּזֶרַע גֵּד הוּא (במדבר יא ז), **בְּהִיּוֹא**
יּו"ד אֶתְעַבֵּידַת גֵּיד, וְאַמְאִי אֶתְקַרִיאת גֵּיד,
בְּגִין דְּאִיְהִי בְּלִילָא מִזֵּי סְפִירָאן דְּסִלְקִין לְחֻשְׁבֵּן גֵּיד,
וְאַמְאִי אֶתְקַרִיאת מִן, בְּגִין דְּכֻלָּא לָא יָדְעוּ מַה
הוּא, דְּנִחִית לִזְוֵן קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא מִן דְּאִיְהוּ בְּזֶרַע
גֵּיד הַזֶּה, וְעֵינֵינוּ בְּעֵין הַבְּדִלָּה (שם), דְּאִיְהוּ הַזֶּה
מִסְטָרָא דִּימִינָא, וְטַעְמוֹ בְּצַפִּיחִית בְּדָבָשׁ (שמות טז לא)
מִסְטָרָא דְשִׁמְאָלָא, מַה הוּא, כְּלִיל מַעְשֵׁר אֶתְוֹן
דְּאִינֹון (דף מא ע"ב) יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וְדָא מִנָּא
דְּאִוְרִיתָא, וְסִלִּיק לְחֻשְׁבֵּן מ"ה, וְלָא יָדְעוּ מ"ה הוּא.

וְעֵרַב רַב שְׂאִילוֹ בְּשָׂרָא וְיַהִיב לִזְוֵן, וְיַמַּה כְּתִיב
(במדבר יא לג) הַבָּשָׂר עוֹדְנֵנוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם מֵרָם
יִכְרַת וְאַף יְהו"ה כו', וְהָאִי בָּשָׂר הָאֵא אִוְקְמוּהוּ מְאִרֵי
מִתְנִיתִין בְּבָשָׂר הַיִּזְרַד מִן הַשָּׁמַיִם, דָּא מִנָּא דְאַכְלוּ

לשון הקודש

הַשְּׂמָאל. מה הוא, כלול מעשר אותיות,
 שֶׁהֵן יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וְזֶה הַמֶּן שֶׁל
 הַתּוֹרָה, וְעוֹלָה לְחֻשְׁבֵּן מ"ה, וְלָא יָדְעוּ
 מ"ה הוּא.

וְעֵרַב רַב בְּקִשׁוֹ בָּשָׂר, וְנָתַן לָהֶם, וְיַמַּה
כְּתוּב? הַבָּשָׂר עוֹדְנֵנוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם מֵרָם
הַכְּרַת וְאַף יְהו"ה כו', וְהַבָּשָׂר הַזֶּה הָרִי
פְּרָשׁוּהוּ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנֵה, בְּבָשָׂר הַיִּזְרַד מִן

וְסוּד הַדָּבָר - וְהַמֶּן בְּזֶרַע גֵּיד הוּא,
בְּאוֹתָהּ יו"ד נְעֻשִׁית גֵּיד, וְלָמָּה נִקְרְאת
גֵּיד? מִשּׁוּם שֶׁהִיא כְּלוּלָה מִשְׁבַּע סְפִירוֹת
שְׁעוֹלוֹת לְחֻשְׁבֵּן גֵּיד, וְלָמָּה נִקְרְאת מִן?
מִשּׁוּם שֶׁהִיא לֹא יָדְעוּ מַה הוּא, שֶׁהוּרִיד
לָהֶם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִן שֶׁהוּא בְּזֶרַע
גֵּיד לְבָן וְעֵינֵינוּ בְּעֵין הַבְּדִלָּה, שֶׁהוּא לְבָן
מִצַּד הַיְמִינִי, וְטַעְמוֹ בְּצַפִּיחִית בְּדָבָשׁ מִצַּד

עַרְב רַב, וְעַם כָּל דָּא אָמְרוּ עָלֶיהָ אֵין דְּבַר טָמֵא
(ס"א רע) יוֹרֵד מִן הַשָּׁמַיִם.

וְרִזָּא דְהָאֵי בְּשַׁר מְאִי נִיהוּ, אֶלְא כְּמָה דְאַתְּ אָמַר
(בראשית ו ג) בְּשַׁנְגָם הוּא בְּשַׁר, וְרִזָּא דָא לְחַבְיָמִי
לְבָא אֶתְמַסַּר, וְהָאֵי בְּשַׁ"ר בְּהַפּוּכָא שְׁב"ר, וְעֵלְיָה
אֶתְמַר (שם מב יט) שְׁבַר רַעְבוֹן בְּתִיכֶם, אִם זְכוּ בְּשַׁר
קִדְשִׁי, דְאַתְמַר בֵּיהּ (איוב יט כו) וּמִבְּשָׂרִי אֶחְזֶה אֱלוֹהִים,
וְאִם לָא נְטַרִין בְּהָאֵי בְּשַׁ"ר אֹת בְּרִי"ת, אֶתְהַפְּדִי
לוֹן בְּשַׁב"ר.

(ס"א מצאתי) וְתָא חֲזִי כָּל שְׁמָא דְאִיהִי מִן תְּרִין אֶתְוֹן
כְּגוֹן כִּי בִי"ה יְהו"ה צוּר עוֹלָמִים (ישעיה כו ד) תְּלִיא
מִן חֲכָמָה, וּמִן תְּלַת אֶתְוֹן תְּלִיין מִן בִּינָה, וּמִן
אַרְבַּע תְּלִין מִן שְׂכִינְתָא תְּתָאָה, וּמִן חֲמִשׁ תְּלִיין
בְּחֲמִשׁ סְפִירָן, וּמִן שִׁית תְּלִיין מִן צַדִּיק, וּמִן שִׁבַּע
וְתִשְׁעָה בֵּיהּ, מִן עֶשֶׂר בְּשְׂכִינְתָא תְּתָאָה, דְאִיהִי

לשון הקודש

אֶחְזֶה אֱלוֹהִים, וְאִם לֹא שׁוּמְרִים בְּבְשַׁ"ר
הַזֶּה אֹת בְּרִית, מִתְּהַפְּדִי לָהֶם לְשַׁב"ר.
וּבָא וּרְאָה, כָּל שֵׁם שֶׁהוּא מִשְׁתִּי
אוֹתִיּוֹת, כְּמוֹ כִּי בִי"ה יְהו"ה צוּר עוֹלָמִים,
תְּלוּי מַחְכְּמָה, וּמְשַׁלֵּשׁ אוֹתִיּוֹת תְּלוּיִים
מִבִּינָה, וּמְאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת תְּלוּיִים
מִשְׂכִּינָה הַתְּחַתּוּנָה, וּמְחִמֵּשׁ תְּלוּיִים
בְּחֲמִשׁ סְפִירוֹת, וּמְשַׁשׁ תְּלוּיִים מְצַדִּיק,

הַשָּׁמַיִם זֶה הַמֶּן שְׂאֲכְלוּ עַרְב רַב, וְעַם כָּל
זֶה אָמְרוּ עָלָיו, אֵין דְּבַר טָמֵא (רע) יוֹרֵד מִן
הַשָּׁמַיִם.

וְסוּד הַבְּשַׁר הַזֶּה מָה הוּא? אֶלְא כְּמוֹ
שְׁנַאֲמַר בְּשַׁנְגָם הוּא בְּשַׁר, וְהַסוּד הַזֶּה
נְמַסַּר לְחַבְיָמִי לֵב, וְזֶה הַבְּשַׁ"ר בְּהַפּוּד
שְׁב"ר, וְעֵלְיוֹ נֹאמַר שְׁבַר רַעְבוֹן בְּתִיכֶם,
אִם זְכוּ - בְּשַׁר קִדְשִׁי, שְׁנַאֲמַר בּוּ מִבְּשָׂרִי

עֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֵלֶת, וּבָהּ מְעַשְׂרִין, וּבְגִין דְּאִיהִי
כְּלִילָא מְעַשֵּׂר, אֲתַמַּר בָּהּ אִין שְׂכִינָה שׁוֹרָה בְּפָחוֹת
מְעַשְׂרָה (כאן חסר).

זֶרְקָא הֵא תִנָּא אִיהִי י', וְחוּטָא דִּילָהּ ו', וְהָא
אוּקְמוּהוּ בּוֹרְכִין אֶת שְׁמַע עִם וְאַהֲבַת
אֵת וְלֹא הוּוּ מִפְּסִיקִין, בְּגִין דְּאֵת י' אִיהִי אֲבָנָא
מִרְגְּלִיתָא קְדִישָׁא יְקָרָא, קִירְטָא אִיהִי שְׁפָה, כְּלִילָא
מִחֲמַשׁ תְּקוּנֵין דְּאִינוּן אַחַה"ע בּוּמ"ף וְגוּמַר, וְדָא ה'
זְעִירָא, חֲמֵשׁ אֲבָנִין דְּקִירְטָא דָּא ה' עֲלָאָה, דְּאִינוּן
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, אֲתַעֲבִידוּ ה'
אֲבָנִין אַחַד.

כְּרִיכוּ דְכוּלְהוּ ו' דְּאִיהוּ כְּלִיל שִׁית תִּיבִין
דִּיחֻדָּא, דְּאִינוּן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה
אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה אַחַד (דברים ו ד), וּבְתַהוּא כְּרִיכוּ צְרִיךְ

לשון הקודש

שְׁהָאוֹת י' הִיא אֲבָן מִרְגְּלִית קְדוּשָׁה
יְקָרָה, הַקְּלַע הִיא שְׁפָה, כְּלוּלָהּ מִחֲמַשָּׁה
תְּקוּנִים, שְׁהֵם אַחַה"ע בּוּמ"ף וְגוּמַר, וְזוּ
ה' זְעִירָה, חֲמֵשׁ אֲבָנִים שֶׁל הַקְּלַע זו ה'
הַעֲלִינָה, שְׁהֵן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה

אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, נַעֲשׂוּ ה' אֲבָנִים אַחַת.
הַכְּרִיבָה שֶׁל כָּלָם ו', שְׁהוּא כּוּלָל אֶת
שֵׁשׁ תְּבוֹת הַיְחוד, שְׁהֵן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל

וּמְשַׁבַּע וְתַשְׁעָה בּוּ, מִן עֶשֶׂר בְּשְׂכִינָה
הַתַּחְתּוֹנָה, שְׁהִיא עֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֵלֶת,
וּבָהּ מְעַשְׂרִים, וּמִשׁוּם שְׁהִיא כְּלוּלָהּ
מְעַשֵּׂר, נֶאֱמַר בָּהּ אִין שׁוֹרָה פָּחוֹת
מְעַשְׂרָה.

זֶרְקָא, הַתַּג הַזֶּה הוּא י' וְהַחוּט שְׁלָהּ ו',
וְהָרִי פְּרָשׁוּהוּ בּוֹרְכִים אֶת שְׁמַע עִם
וְאַהֲבַת אֵת, וְלֹא הָיוּ מִפְּסִיקִים, מִשׁוּם

לְסַחֲרָא קִירְטָא וּלְאַרְכָּא בָּהּ, הֵאִי אַבְנָא כְּלִילָא
 מִחֲמִישׁ, (נ"א מַעֲשֶׂה), עַד דְּסָלִיק לָהּ עַד אֵין סוּף, וְרָזָא
 דְּמִלָּה לְמַעַן יֶאֱרִיךְ יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ (שם יז כ).

כִּד הֵאִי אַבְנָא בְּעֵאת לְמַעַבְד דִּינָא בְּעַמְלָק, אוּ
 בְּסַטְרִין אַחֲרָנִין, וְכֵן בְּחֵיבִין, נְטָלָא מִגְּבוּרָה,
 וְאַתְּכְּלִילֵן בָּהּ כָּל סְפִירָאן, וְאַתְּקִרְיָאוּ בָּהּ כְּלָהוּ
 גְּבוּרוֹת, וְכִד בְּעֵאת לְמַעַבְד חֲנָא וְחֶסְדָּא בְּעֵלְמָא,
 נְטָלָא מִחֶסֶד, וְכְלָהוּ סְפִירָן אַתְּכְּלִילֵן בָּהּ וְאַתְּקִרְיָאוּ
 חֶסְדִּים, וְכִד בְּעֵאת לְרַחֲמָא עַל עֵלְמָא, נְטָלָא
 מִעֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, וְכְלָהוּ סְפִירָן אַתְּכְּלִילוּ בָּהּ,
 וְאַתְּקִרְיָאוּ רַחֲמֵי.

וְהֵאִי י' אִיהִי בְּכָל סַטְרָא, אִם כֵּן בְּמֵאִי
 אֲשֶׁתְּמוּדַעַת כִּד נְטָלָא מֵאַבְחָן, אֶלָּא
 בְּנִקּוּדָה, כִּד אִיהִי נִקּוּדָא מִסַּטְרָא דְקַמ"ץ נְטָלָא

לשון הקודש

וּכְלָם נִקְרָאִים בָּהּ גְּבוּרוֹת, וּכְשֵׁרוּצָה
 לַעֲשׂוֹת חֵן וְחֶסֶד בְּעוֹלָם, נוֹטְלַת מִחֶסֶד,
 וְכָל הַסְּפִירוֹת נִכְלָלוֹת בָּהּ, וְנִקְרָאוֹת
 חֶסְדִּים, וּכְשֵׁרוּצָה לְרַחֵם עַל הָעוֹלָם,
 נוֹטְלַת מִן הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, וְכָל
 הַסְּפִירוֹת נִכְלָלוֹת בָּהּ, וְנִקְרָאוֹת רַחֲמִים.
 וְחֵי' הוּא הֵיא בְּכָל צַד, גַּם כֵּן בְּמַה נוֹדַעַת
 כְּשֵׁנוֹטְלַת מִן הָאָבוֹת? אֶלָּא בְּנִקּוּדָה.

יְהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ יְהוּ"ה אֶחָד, וּבְאוֹתָהּ
 כְּרִיכָה צִרִיךְ לְסוּבֵב אֶת הַקְּלַע וּלְהֶאֱרִיךְ
 בוֹ, הָאָבֵן הוּא כְּלוּלָה מִחֲמִישׁ (נ"א מַעֲשֶׂה), עַד
 שְׁמַעְלָה אוֹתָהּ עַד אֵין סוּף, וְסוּד הַדְּבָר
 – לְמַעַן יֶאֱרִיךְ יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ.

כְּשֶׁהָאָבֵן הוּא רוּצָה לַעֲשׂוֹת דִּין בְּעַמְלָק,
 אוּ בְּצַדִּדִּים אַחֲרִים, וְכֵן בְּרִשְׁעִים, נוֹטְלַת
 מִגְּבוּרָה, וְנִכְלָלִים בָּהּ כָּל הַסְּפִירוֹת,

מחֶסֶד, וְכֵן אֵיחִי נִקְיָדָא מִסְטָרָא דְשֶׁב"א נִטְלָא (ס"א
 יִנְקָא) מִגְבוּרָה, וְכֵן נִקְיָדָא מִחַל"ם אֵיחֻוּ מִסְטָרָא
 דְעִמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, דְתַלְתַּת נִקּוּדֵינּוּ אֵלֵינּוּ אֵינּוּ
 מִיָּא וְאַשָּׁא וְרוּחָא (כאן חסר והוא בתקוני"ח דף כ"ד ע"ג).

וַיֹּאמֶר אֵי הֶבֶל אַחִיךָ (בראשית ד ט), תָּא חַוִּי תִרִין
 אַתּוּן אֵלֵינּוּ דְאַסְתְּלִקּוּ מֵינִיה, דְבְּחֻזֵּן חֶב,
 גְּרָמוּ לִיה מִיתָה, א' אָמוֹן מוּפְלָא וּמְכוּסָה, י'
 מַחְשָׁבָה, אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, וְהָא פְּמָה
 מַחְשָׁבִין אֵינּוּן, שְׂכִינְתָּא תַתָּאָה אַתְקָרִי מַחְשָׁבָה,
 חֲכָמָה עֲלָאָה אַתְקָרִי מַחְשָׁבָה, וְלַעֲיִלָּא לַעֲיִלָּא
 מַחְשָׁבָה, וְלַעֲיִלָּא מִכְּלָהּוּ מַחְשָׁבָה, דְלִית לַעֲיִלָּא
 מְנָה, וְהִיא סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, עֲלָאָה דְכָל
 עֲלָאִין, אֵי תִימָא דְסְלִיק מַחְשַׁבְתִּיה דְאָדָם תַּמָּן,
 לָא, דְהָא אַתְמַר בִּיה (בראשית ג י) וְאִירָא פִי עִירוּם

לשון הקודש

ומכסה, י' מחשבה. אמר לו רבי אלעזר:
 אבא, והרי כמה מחשבות הן השכינה
 התחתונה נקראת מחשבה, חכמה
 העליונה נקראת מחשבה, ולמעלה
 למעלה מחשבה, ולמעלה מכלם
 מחשבה, שאין למעלה ממנה, והיא
 נסתרת של כל הנסתרים, עליונה של כל
 העליונים, אם תאמר שעולה מחשבתו
 של אדם לשם? לא, שהרי נאמר בו

כשהיא מנקדת מצד של הקמ"ץ היא
 נוטלת מחסד, וכשהיא מנקדת מצד של
 שב"א היא נוטלת (יונקת) מגבורה,
 וכשמנקדת מחל"ם היא מצד של העמוד
 האמצעי. שלש הנקודות הללו הן מים
 ואש ורוח.

ויאמר אי הבל אחיך, בא וראה, שתי
 אותיות אלו שהסתלקו ממנו, שבהן
 חטא, גרמו לו מיתה. א' אמון מפלא

אָנֹכִי וְאַחְבָּא, דְּהָאֵי עֵרוֹם אֲחִי דְאַתְּפִשֵּׁט
 מִלְּבוּשֵׁיהּ, וּבְגִין דָּא אֲתִמַּר בְּאַבָּא וְאַחְבָּא, וּבְכִרְא
 וַיִּסְתַּר מֹשֶׁה (שמות ג 1).

אָמַר לִיה בְּרִי בְּכֹלָא חָאב, בְּמַחְשָׁבָה דְּאִיהִי
 לְבוּשָׁא לְמַחְשָׁבָה סְתִימָא, וּבְמַחְשָׁבָה
 סְתִימָא, וְדָא הָוָה מִיתָה דִּילֵיהּ, דְּאַסְתִּלַּק מִחְשָׁבָה
 סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין מִנֵּיהּ, דְּאִיהוּ ח"י חֲתִי"ם,
 דְּבִאֲתַר דְּאִיהוּ תַמָּן לִית מִיתָה תַמָּן, וְחָאב
 בְּמַחְשָׁבָה סְתִימָא וְאַשְׁתַּאֲר (דף מב ע"א) עֵרוֹם מִינָה,
 מְכַל מַה דְּלְעִילָא מִן אִימָא עֲלָאָה דְּאִיהִי תְּשׁוּבָה
 חָאב, וְאַסְתִּלְקוּ מִנֵּיהּ, וְאִי לָאו דְּקָמַת עֲמִיָה
 תְּשׁוּבָה וְגָלַת עֲמִיָה, הָוָה אֲתַאֲבִיד מְכַל וְכָל, וּבְגִין
 דָּא (תהלים קל ג) אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר י"ה אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד,
 מִי יַעֲמֹד וְדָאִי, וּבְגִין דָּא וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם
 (ישעיהו נ א), תְּהִיא דְּאַתְּמַר בָּהּ (דברים כב ז) שְׁלַח תְּשַׁלַּח

לשון הקודש

כָּל הַנִּסְתָּרִים מִמֶּנּוּ, שְׁהוּא ח"י חֲתִי"ם,
 שְׁבִמְקוֹם שְׁהוּא שָׁם אִין שָׁם מִיתָה,
 וְחָטָא בְּמַחְשָׁבָה הַנִּסְתָּרָת וּנְשָׂאָר עֵירוֹם
 מִמֶּנָּה. מְכַל מַה שְׁלִמְעָלָה מִן הָאִם
 הַעֲלִיּוֹנָה, שְׁהִיא תְּשׁוּבָה, הוּא חָטָא,
 וְהַסְתִּלְקוּ מִמֶּנּוּ, וְאִם לֹא שְׁעֲמֵדָה עֲמוּ
 תְּשׁוּבָה וְגָלַתָה עֲמוּ, הִנֵּה נֶאֱבָד מְכַל וְכָל,
 וּמִשׁוּם זֶה אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר זֶה אֲדֹנָי מִי

וְאִירָא כִּי עֵירוֹם אָנֹכִי וְאַחְבָּא, שְׁהִרִי
 עֵירוֹם מִרְאָה שְׁהַתְּפִשֵּׁט מִלְּבוּשׁוֹ, וּמִשׁוּם
 זֶה נֶאֱמַר בְּאַבָּא וְאַחְבָּא, וּבְגִין - וַיִּסְתַּר
 מֹשֶׁה.

אָמַר לוֹ: בְּנִי, בְּכָל הוּא חָטָא, בְּמַחְשָׁבָה
 שְׁהִיא לְבוּשָׁא לְמַחְשָׁבָה הַנִּסְתָּרָת,
 וּבְמַחְשָׁבָה הַנִּסְתָּרָת, וְזוּ הִיתָה הַמִּיתָה
 שְׁלוֹ, שְׁהַסְתִּלְקָה הַמַּחְשָׁבָה הַנִּסְתָּרָת שְׁל

את האם, את לאסגאה שכינתא תתאה עמה.

אימא עלאה קמת באדם, ואימא תתאה בהבל,
 דחובא דאדם רב הוה מדהבל, ובגין דא
 ברי א"י מן אהי"ה, איהו א"י דחב ביה הבל,
 ואסתלקו ואשתארת (נ"א קין ואסתלק ואשתארו), ה"ה,
 ובגין דא א"י הבל אחיד, ואיהו א"י מן אדנ"י,
 ואשתאר ד"ן מן אדנ"י, חובא דאדם גרם דאסתלק
 י"ו מן יהו"ה, ואשתאר ה"ה.

אמר ליה אבא והא י"ו הוה ליה למחוי ו"י, אמר
 ליה ברי ודאי דא רזא דחב במחשבה
 עלאה, דאסתלק י' מן א, ואשתארת ו"י, בגין
 דאסתלק מתמן עלת העלות דאיהו מחשבה
 סתימא באת י' מן א, דלית יהודא (ס"א מחשבה) פר
 מינה, והכא רזא דלא אתגלייא עד השתא, ודא

לשון הקודש

ה"ה, ומשום זה א"י הבל אחיד, והוא א"י
 מן אדנ"י, ונשאר ד"ן מן אדנ"י, החטא
 שגורם אדם שהסתלק י"ו מן יהו"ה,
 ונשאר ה"ה.

אמר לו: אבא, והרי י"ו ה"ה לו להיות
 ו"י? אמר לו: בגי, ודאי זה הסוד שחטא
 במחשבה העליונה, שהסתלק י' מן א'
 ונשאר ה"ה, משום שהסתלק משם עלת
 העלות, שהוא מחשבה סתומה באות י'

יעמד, מי יעמד ודאי, ומשום זה
 ובפשעיתכם שלחה אפכם, אותה שנאמר
 בה שלח תשלח את האם, את לרבות
 שכינה תחתונה עמה.

האם העליונה עמדה עם אדם, והאם
 התחתונה עם הבל, שחטאו של אדם
 ה"ה גדול משל הבל, ומשום זה, בגי, א"י
 מן אהי"ה, הוא א"י שחטא בו הבל
 אחיד, והסתלקו, ונשאר (קין ונסתלק ונשאר)

אֵיהוּ כִּי יֵדַע שְׁמִי יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ (תהלים צא יד), שֵׁם י',
 דְּלִית לְעִילָא מְנִיָּה בְּלָל, אֶלָּא הָהוּא דְּבָרָא כְּלָא,
 וְלִית מָאן דְּבָרָא לִיה, דְּאִית בּוּרָא דְּאֶתְבָּרִי, כְּגוֹן
 מִיָּא דְּאִיהוּ בָּרָא לְעֵשְׂבִים וְגַדְל לֹון וְאִיהוּ אֶתְבָּרִי,
 אֲבָל הָאִי בָּרָא וְלָא אֶתְבָּרִי, אִיהוּ דְּלִית אֶל"ה
 לְעִילָא מְנִיָּה.

אָמַר לִיה אָפָא מַאי אוּי הוּי, אָמַר לִיה בְּרִי
 הָאִי אִיהוּ כַּד אֶסְתַּלַּק א מן אהי"ה, עִם י"ו
 מן יהו"ה, אֶתְעַבֵּיד אוּי, אָמַר לִיה, אִי הָכִי הָאִי
 א דְּתַמָּן וּי לְעִילָא מן א' מן אהי"ה אִיהִי, וּמְכַל
 שְׂמָהוּן, אָמַר לִיה בְּרִי אִית א' דְּאִיהִי בְּדִיּוּקְנָא דָּא
 יו"ד, י' לְעִילָא ו' בְּאֶמְצַע ד' לְתַתָּא, וְדָא א' מן
 אהי"ה, א' מן אדנ"י, אֲבָל הָאִי א סוּפָה בְּתַחֲלָתָהּ
 וְתַחֲלָתָהּ כְּסוּפָה, וְכָה אָמַר עֲלֵת הָעֲלוֹת אֲנִי

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

אָמַר לוֹ: אָפָא, מַה זֶה אוּי הוּי? אָמַר
 לוֹ: בְּנִי, זֶהוּ כְּשֶׁהִסְתַּלַּק א מן אהי"ה, עִם
 י"ו מן יהו"ה נַעֲשָׂה אוּי. אָמַר לוֹ: אִם כְּהָ,
 הָאִי הוּוּ שְׁשָׁם וּי לְמַעְלָה מן א, מן
 אהי"ה הִיא, וּמְכַל הַשְּׁמוֹת. אָמַר לוֹ: בְּנִי,
 יֵשׁ א שְׁהִיא בְּכַדְמוֹת זֶה: יו"ד, י' לְמַעְלָה
 ו' בְּאֶמְצַע ד' לְמַטָּה, וְזוּ א' מן אהי"ה, א'
 מן אדנ"י, אֲבָל הָאִי הוּוּ, סוּפָה בְּתַחֲלָתָהּ,
 וְתַחֲלָתָהּ כְּסוּפָה, וְכָה אָמַר עֲלֵת הָעֲלוֹת

מן א', שְׁאִין יְהוּד (מִחֻשְׁבָּה) חוּיָן מְסַנֵּן, וְכַאֵן
 סוּד שְׁלָא הִתְגַּלְּה עַד עַכְשָׁן, וְזֶהוּ כִּי יֵדַע
 שְׁמִי יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ, שֵׁם י' שְׁאִין לְמַעְלָה
 מְסַנֵּן בְּלָל, אֶלָּא אוֹתוּ שְׁבָרָא הַכָּל, וְאִין
 מִי שְׁבָרָא אוֹתוּ, שְׁיֵשׁ בּוּרָא שְׁנַבְרָא,
 כְּמוֹ מִים שְׁהוּא בּוּרָא אֶת הָעֵשְׂבִים
 וּמְגַדְל אוֹתָם וְהוּא נְבָרָא, אֲבָל זֶה בָּרָא
 וְלָא נְבָרָא, הוּא שְׁאִין אֶלּוּ"ה לְמַעְלָה
 מְסַנֵּן.

רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן (ישעיהו מד ו), וּבָאֵת ו' דְּאִמְצָעִיתָא
וּמִבְּלַעְדֵי אֵין אֱלֹהִים.

אָמַר לִיהָ הָא וּדְאִי אֲתִגְלִיא לִי מַה דְּלֵא יְדַעְנָא
עַד הַשְּׁתָא, וְלֵא עֵתִיד לְאֲתִגְלִיא עַד יוֹמִין
דִּיִּיתִי מִלְּפָא מְשִׁיחָא, אָמַר לִיהָ אִי הָכִי אֲשַׁתְּמוּדַע
דְּאִית אָדָם קַדְמוֹן לְכָל קְדוּמִים, וְאִית אָדָם אַחֲרָא,
אָמַר לִיהָ בְּרִי הָכִי הוּא וּדְאִי, אָדָם דְּבִרָא לִיהָ
עַלֵת הָעֲלוֹת בְּדִיּוֹקְנָא דִּילִיהָ סְתִים וּגְנִיז, הָאִי גְרָם
דְּאִסְתִּלְק עַלֵת הָעֲלוֹת, אָדָם תְּנִינָא חָאב
בְּמַחְשָׁבָה, וְאָדָם תְּלִיתָאָה חָאב בְּמַעֲשָׂה, דְּתִלַּת
אָדָם אֵינּוֹן, אָדָם דְּבִרְיָאָה, אָדָם דִּיצִירָה, אָדָם
דְּעֵשִׂיָה, דְּלֵאוּ כָּל חוֹבִין שְׁוִין.

אָמַר לִיהָ בְּרִי עִם כָּל דָּא הָהָא ה' קִימָא קַמִּיהָ
דְּאָדָם, בְּתַר דְּאָתוּ עֵרְב רַב וְעַבְדוּ יַת

לשון הקודש

בְּדְמוּתוֹ, סְתוּם וּגְנִיז, זֶה גְרָם שְׁהַסְתַּלְק
עַלֵת הָעֲלוֹת. אָדָם הַשְּׁנִי חָטָא בְּמַחְשָׁבָה,
וְאָדָם שְׁלִישִׁי חָטָא בְּמַעֲשָׂה, שְׁשֻׁלְשָׁה
אָדָם הֵם, אָדָם שֶׁל בְּרִיָּאָה, אָדָם שֶׁל
יְצִירָה, וְאָדָם שֶׁל עֵשִׂיָה, שְׁאִין כָּל
הַחָטָאִים שְׁוִים.

אָמַר לוֹ: בְּנִי, עִם כָּל זֶה הֵיִתָּה ה' עוֹמְדָת
לְפָנַי אָדָם, אַחַר שֶׁבָּאוּ עֵרְב רַב וְעֵשׂוּ אֵת

אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן, וּבָאוֹת ו' שֶׁל
הָאִמְצָע וּמִבְּלַעְדֵי אֵין אֱלֹהִים.

אָמַר לוֹ: בְּרִי וּדְאִי הַתְּגַלָּה לִי מַה שֶׁלֵּא
יְדַעְתִּי עַד עַכְשָׁו וְלֵא עֵתִיד לְהַתְּגַלּוֹת עַד
הַיּוֹמִים שֶׁיָּבֵא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחָה. אָמַר לוֹ: אִם
כֵּן, נוֹדַע שֶׁיֵּשׁ אָדָם קַדְמוֹן לְכָל קְדוּמִים,
וְיֵשׁ אָדָם אַחֲרָי. אָמַר לוֹ: בְּנִי, כֵּן הוּא
וּדְאִי, הָאָדָם שֶׁבִרָא אוֹתוֹ עַלֵת הָעֲלוֹת

עֲנֵלָא, גָּרְמוּ דְאַסְתִּלַּק ה' לְגַבֵּי ו"י, וְאַתְעָבִיד הו"י,
 וּמֵאֵן גָּרַם דָּא, הוּי גּוֹי חוּטְא (ישעיהו א ד), וְאַשְׁתְּאַרְת
 ה' בַּתְּרָאָה יְחִידָה, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (איכה א) אֵיכָה
 יֵשְׁבָה בְּדָד, דְּבִקְדָמוּתָא וְתִלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶן (רות א יט)
 ה"ה, לְבַתֵּר אֲסִתְלַקְתּוּ ה' עֲלָאָה, אֲשְׁתְּאַרְתּוּ ה'
 תְּתַאָּה בַּתְּרָאָה יְחִידָה, בַּתֵּר דְאַתְעָרְבוּ טוֹב עִם רַע,
 מַה דְאַפְרִישׁ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הֲדָא הוּא דְכְתִיב
 (בראשית א ד) וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, גָּרְמוּ
 דְגָלַת שְׂכִינְתָא וְאַתְעָרְבַת בֵּין אֹמִינִין דְעֲלָמָא, (ס"א
 בֵּין אֹמִינִין דְעֲלָמָא וּבְנֵהָא עֲמָה) וּמִנְטָרָא לֹון (ס"א לְנִטְרָא לָה)
 בְּגִלּוּתָא, בְּהָהוּא זְמַנָּא נְחִית קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 בְּכָל אֲתוּוֹי דְאַסְתִּלְקוּ בְּגִלּוּתָא, הֲדָא הוּא דְכְתִיב
 (ישעיהו מב ח) אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי וְכַבֹּדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן
 וכו'.

(דף מב ע"ב).

לשון הקודש

וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ,
 גָּרְמוּ שְׂגָלְתָהּ שְׂכִינָה וְהִתְעָרְבָה בֵּין
 הָאֲמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם (בֵּין אֲמוֹת הָעוֹלָם וּבְנֵיהָ עֲמָה)
 וְשׁוֹמְרֵת אוֹתָם (לְשׁוֹמְרֵת אוֹתָם) בְּגִלּוּת. בְּאוֹתוֹ
 זְמַן יוֹרֵד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל
 אוֹתוֹתָיו שֶׁהִסְתַּלְקוּ בְּגִלּוּת. זֶהוּ שְׂכָתוֹב
 אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי וְכַבֹּדִי לְאַחַר לֹא
 אֶתֵּן כּוּ.

הַעֲנֵל, גָּרְמוּ שְׁתִּסְתַּלַּק ה' לוֹי וְנַעֲשֶׂתָה
 הו"י, וּמֵי גָרַם אֵת זֶה? הוּי גּוֹי חוּטְא,
 וְנִשְׁאַרְהָ ה' אַחֲרוֹנָה יְחִידָה. זֶהוּ שְׂכָתוֹב
 אֵיכָה יֵשְׁבָה בְּדָד, שְׂפַתְחֶלָה וְתִלְכְּנָה
 שְׁתֵּיהֶן, ה"ה, אַחַר כֵּךְ הִסְתַּלְקָה ה'
 הַעֲלִינָה, וְנִשְׁאַרְהָ ה' הַתְּחַתּוֹנָה יְחִידָה.
 אַחַר שֶׁהִתְעָרְבוּ טוֹב עִם רַע, מַה
 שֶׁהִפְרִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶהוּ שְׂכָתוֹב

תקונא עשרין, וחד ועשרין

**בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים, אֱלֹהִים מִי אֱלֹהִים, עָלֶיהָ
אָתָּמָר (ישעיהו מ כו) שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם
וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִים.**

**בְּרֵאשִׁית, נָחְתוּ תַמָּן תְּרִין סָבִין, וְאָמְרִין
אֲתַעֲסֻקְנָא בְּמַה דְּהוּיִתוּן וְאֲנִן לֹא
הוּיִנָּן (נ"א וְלֹא הוּיִנָּן), וְדָא ב' תְּרִין רֵאשִׁית.**

**הָא סָבָא עֲלָאָה קָא נָחִית בִּיעֵייהוּ, אָמַר הָא אֲנִן
חַד, וְתִלְתַּת הוּיִנָּן וּכְעֵן אֲנִן חַד, אֱלֹהִים וְדָאִי
מִי בָרָא אֱלֹהִים, מִי בָרָא בְּאֵלִין תִּלְתַּת, וְאִיהִי
רְבִיעָאָה, וְשְׁבִיעָאָה, (ס"א וְחַמְשָׁאָה), (וס"א וְתִשְׁעָאָה).**

**בְּרֵאשִׁית אֵינִין שִׁית סָבִין, וּמָאן נִינְהוּ אֶת
הַשָּׁמַיִם, וְאֶת הָאָרֶץ, הָא אֲנִן שְׁבַעָה
וְתִלְתַּת גְּנִיזִין עֲלֵיהוּ.**

לשון הקודש

אָנוּ אַחַד וְשְׁלֹשׁ הוּיִנּוּ, וְכַעַת אָנוּ אַחַד,
אֱלֹהִים וְדָאִי, מִי בָרָא אֱלֹהִים, מִי בָרָא
בְּאֵלֵי הַשְּׁלֹשׁ, וְהִיא רְבִיעִית וְשְׁבִיעִית

(חמישית) (תשיעית).

בְּרֵאשִׁית הֵם שְׁשֶׁה זְבָנִים, וּמִי הֵם? אֶת
הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, הָרִי אָנוּ שְׁבַעָה,
וְשְׁלֹשָׁה גְּנִיזִים עֲלֵיהֶם.

תקון עשרים, ואחד ועשרים
**בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים, אֱלֹהִים מִי
אֱלֹהִים, עָלֶיו נֹאמַר שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם
וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִים.**

בְּרֵאשִׁית, יָרְדוּ שֵׁם שְׁנֵי זְבָנִים,
וְאוּמְרִים הִתְעַסְקִנוּ בְּמַה שְׁהֵיִיתֶם, וְאָנוּ
לֹא הוּיִנּוּ (ולא היינו), וְזֶה ב', שְׁנֵי רֵאשִׁית.

חֲנִיחַ הַזְּכוּן הָעֲלִיזִין יָרַד בִּיעֵייהֶם, אָמַר: הָרִי

בְּאֵלֵינוּ שְׁבַעַה סָבִין וּבֵת שַׁבַּת יְחִידָה לְקַבְּלֵיהוּ
שְׁבַעַה, וּבְגִין דָּא הָא אַנְן שְׁבַעַה שְׁבוּעוֹת,
חַד עוֹלִימָא הָוָה מְזַנְב אֶפְתְּרֵיהוּ.

וְאֵלֵינוּ סָבִין אַעֲרַעוּ בְּבוֹצִינָא קְדִישָׁא וְחִבְרוּי,
אָמְרוּ לֵיה רַבִּי רַבִּי, אַנְתָּ וְחִבְרָךְ אֲשַׁכְּחִתוּן
חַד עוֹלִימָא דְאִיהוּ בְּאַרְחָא מְזַנְב אֶפְתְּרֵיכוּ.

אָמַר לֹון, אַעֲרַעְנָא בְּמִשְׁרֵיין סְגִיאִין דִּהוּוּ קָא
אֶתֵיין מְקַרְבָּא דְחֻיָּא, וְאַנּוּן מִשְׁרֵיין
דְּמִלְאַכִּין דִּנְחַתִּין מְזַרְזוּן לְקַבְּלָא צְלוֹתִין, מִסְטָרָא
דְּחַמְשִׁין אֶתְוּון דְּמִיַּחְדִּין יִשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹמָא, דְּבַהוּן
וְחַמוּשִׁים עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצָא מְצָרִים (שְׁמוֹת יג יט),
דְּמִלְאַכִּין דִּנְחַתִּין לְאַנְחָא קְרָבָא, דְּקָא מְמַנּוּן עַל
צְלוֹתִין, בְּלָהוּ הָוָה נְחַתִּין (ס"א סְלָקִין) בְּתוֹקְפָא
דְּגְבוּרָה, פִּד נְצַחִין לְחֻיָּא, וּכְפָה חֵילִין דִּילֵיה

לשון הקודש

אָמַר לָהֶם: פְּגַשְׁנוּ מַחְנוֹת רַבִּים שְׁהוּוּ
בְּאִים מִהַקְרָב שֶׁל הַנְּחָשׁ, וְהֵם מַחְנוֹת
הַמְּלָאכִים שִׁיּוֹרְדִים מְזַרְזִים לְקַבֵּל
הַתְּפִלוֹת, מַעַד שֶׁל חַמְשִׁים הָאוֹתִיּוֹת
שֶׁבִּהְיוּ מִיַּחְדִּים יִשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹם, שֶׁבִּהְיוּ
וְחַמְשִׁים עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצָא מְצָרִים,
שֶׁהַמְּלָאכִים שִׁיּוֹרְדִים לְעַרְךָ הַקְרָב,
שֶׁמְמַנְנִים עַל תְּפִלוֹת, כָּלֵם הָיוּ יוֹרְדִים

בְּשַׁבְעַת הַזְּקֵנִים הִלְלוּ וּבֵת, שַׁבַּת
יְחִידָה כְּנֻגְדָם שְׁבַעַה, וּמִשּׁוּם זֶה הָרִי אַנּוּ
שְׁבַעַה שְׁבוּעוֹת, עֲלֵם אַחַד הָיָה מְזַנְב
אֲחֵרֵיהֶם.

וְאֵלֵינוּ הַזְּקֵנִים פְּגַשְׁנוּ אֶת הַמְּנוּרָה
הַקְּדוּשָׁה וְחִבְרִיו, אָמְרוּ לוֹ: רַבִּי רַבִּי,
אִתָּה וְחִבְרִיךָ מְצַאֲתֶם עֲלֵם אַחַד שֶׁהוּא
בְּדַרְךָ מְזַנְב אֲחֵרֵיכֶם?

דְּקָא רְדָפִין אַבְתְּרִייהוּ, בְּכַמָּה חוּבִין דִּישְׂרָאֵל,
 וְאֵינּוּן מְאָרִי צְלוֹתִין, וּמִסְתַּכְּלִין בְּשֵׁם יְהוָה דְּאִיהִי
 בִּינָה, דְנַחְתָּא עַלֵייהוּ בְתוּקְפָא דְגְבוּרָה, כְּלָהוּ
 נְפֻלִין מִקְיוּמֵיהוּ, וְאַתְקִיִּים בְּהוּ סוּם וְרַכְבוּ רָמָה
 בַּיָּם (שם טו א), דָּא יָם נ' שְׁעָרֵי בִינָה, חֲמִשִּׁין אַתּוּן
 דְּקָרִיאַת שְׂמַע.

אָמְרוּ לִיה וְלַחֲבֵרְיָא הָוָה לָכוּ לְעֵינָא לְאַסְתַּכְּלָא
 בְּתַר הַהוּא דְמוֹנָב בְּתַר צְלוֹתִין דְּאֵינּוּן
 חֲלָשִׁין, וְלִית לֹון רְשׁוּ לְסִלְקָא עִם אַחֲרָנִין וְלִפְרָחָא
 עִמְהוֹן לְעִילָא, וּבְגִין אֵינּוּן צְלוֹתִין חֲלָשִׁין אַתְּמַר
 (דברים כה יח) וַיִּזְנַב בְּךָ כָּל הַנְּחָשִׁים אַחֲרֶיךָ, (ישעיה יא ו)
 דְנַעַר קָטָן נוֹהֵג בָּם.

דְּאֵלִין עֶשֶׂר סְלָקִין בִּיּוֹד ה"א וּא"ו ה"י, וְכָל חַד
 אִית לִיה צְלוֹתֵיה, וְאִם חָסַר חַד מִנֵּיהוּ

לשון הקודש

אָמְרוּ לוּ וְלַחֲבֵרִים: הִיָּה לָכֶם לְעִין
 לְהַסְתַּכְּל אַחַר אוֹתוֹ שְׂמוֹנָב אַחַר
 הַתְּפֻלוֹת שֶׁל אוֹתָם שְׂחָם חֲלָשׁוֹת, וְאֵין
 לָהֶן רְשׁוֹת לְעֻלוֹת עִם הָאֲחֵרוֹת וְלִפְרָח
 עִמְן לְמַעְלָה, וּבְשִׁבִיל אוֹתָן תְּפֻלוֹת
 חֲחָלָשׁוֹת, נְאָמַר וַיִּזְנַב בְּךָ כָּל הַנְּחָשִׁים
 אַחֲרֶיךָ, שְׂנַעַר קָטָן נוֹהֵג בָּם.
 שְׂאֵלֹו הַעֶשֶׂר עוֹלִים בִּיּוֹד ה"א וּא"ו ה"י,
 וְלְכָל אַחַד יֵשׁ אֶת תְּפֻלָּתוֹ, וְאִם חָסַר

(עולים) בְּתַקְפָּה הַגְּבוּרָה, כְּשִׁמְנָצְחִים אֶת
 הַנְּחָשׁ, וּכְמָה חֲלֻלוֹת שְׁלוֹ שְׂרוּדָפִים
 אַחֲרֵיהֶם, בְּכַמָּה חֲטָאִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 וְהֵם בְּעֵלֵי תְּפֻלוֹת, וּמִסְתַּכְּלִים בְּשֵׁם
 יְהוָה שְׂהִיא בִּינָה, שְׂיִוָּרְדַת עֲלֵיהֶם
 בְּתַקְפָּה הַגְּבוּרָה, כְּלָם נּוּפְלִים מִקְיוּמָם,
 וּמִתְקִיִּים בְּהֵם סוּם וְרַכְבוּ רָמָה בַּיָּם, זֶה
 יָם, נ' שְׁעָרֵי בִּינָה, חֲמִשִּׁים הָאוֹתִיוֹת שֶׁל
 קָרִיאַת שְׂמַע.

אֶפִּילוּ בַתְּרָאָה, לֹא סָלִיב צְלוֹתָא דִּילִיָּה עֲמִיָּה, בְּגִין
 דְּאִיְהוּ עֲנִיָּא, וְלִית לִיָּה רִשׁוּ לְסַלְקָא צְלוֹתֵיהָ עִם
 אַחֲרָנִין, בְּלָהוּ צְלוֹתֵין מִתְּעַכְבָּן לְסַלְקָא, עַד דִּתְהִיָּא
 צְלוֹתָא דְעֲנִיָּא סְלִיִקְתָּ, וּבְגִין דָּא תְּפִלָּה לְעֲנִי כִי
 יַעֲטוּף (תהלים קב א), דְּכִלְהוּ מִתְּעַטְפִּין בְּגִינָה, עַד דְּאִיְהִי
 סְלָקָא עֲמָהוֹן, דְּלִית פְּרוּדָא בָּהּ מִנֵּיְהוּ.

וְצְלוֹתָא דְעֲנִי אִיְהוּ שְׂכִינְתָּא, מָאן עָנִי דָּא צְדִיק,
 וְהֵאֵי צְלוֹתָא אֶתְקַרִּיאת עֶקֶב לְגַבֵּי
 צְלוֹתֵין אַחֲרָנִין, וּבְגִינָה אֶתְמַר אֶפִּילוּ נְחָשׁ פְּרוּד
 עַל עֶקְבוֹ לֹא יִפְסִיק, אִף עַל גַּב דְּסָחִיר לָהּ לְהֵאֵי
 נְקוּדָה דְּאִיְהִי קוּצָא דְאֵת ד', בְּכַמָּה חוּבִין לְאוּלְפָּא
 קַמִּיגוּרָא עַל בְּנֵי דְשְׂכִינְתָּא, לֹא יִפְסִיק לְהֵאֵי
 נְקוּדָה, דְּאֵם יִפְסִיק, בְּגִינָה אֶסְתַּלַּק קוּצָא מִן ד'
 מִן אַחַד, וְאֶשְׁתַּאֲר אַחַר, דְּאִיְהוּ נְחָשׁ פְּרוּד בְּעֶקְבוֹ,

לשון הקודש

צדיק, והתפלה הזו נקראת עקב אל
 התפלות האחרות, ובגללה נאמר אפילו
 נחש פרוד על עקבו לא יפסיק, אף על
 גב שסובב את הנקודה הזו שהיא הקוץ
 של אות ד', בכמה חטאים ללמד
 קמגוריא על בני השכינה, לא יפסיק את
 אותה נקודה, שאם יפסיק, בגללו
 מסתלק הקוץ מן ד' מן אחר, ונשאֵר
 אחר, שהוא נחש פרוד בעקבו, שבגלל

אחד מהם, אפילו אחרון, לא עולה
 התפלה שלו עמו, משום שהוא עני, ואין
 לו רשות להעלות תפלתו עם האחרים,
 כל התפלות מתעכבות לעלות, עד
 שאותה תפלה של העני עולה, ומשום זה
 תפלה לעני כי יעטר, שפגם מתעטפות
 בגללה, עד שהיא עולה עמהם, שאין
 פרוד בה מהם.

ותפלת העני היא שכינה, מי העני? זה

דבגין הוּיָא לָא יַפְסִיק, וְלֹא אִסְתַּלַּק קוּצָא דְאֵת ד' מן אַחַד, אֲבָל בְּגִין עֵקְרָב אִסְתַּלַּק, וְאִיהוּ פּוּסְק, וּבְרַח מְנִיָּה, הֵדָא הוּא דְכִתִּיב (בראשית לט יב) וַיַּעֲזוּב בְּגָדוֹ בִּידָהּ וַיִּנָּס וַיֵּצֵא הַחוּצָה.

אֲדַהְכִי הָא עוֹלִימָא דְקָא אֲזַדְמֵן לְגַבִּיָּהוּ, מְחַמֵּר אַחַר בְּעִירָן, אֲמַר לֹון מַהוּ וַיַּעֲזוּב בְּגָדוֹ בִּידָהּ, אֲלֵא עֵקְרָב אִיְהִי עֵקֶר ב', דְּעֵקֶרֶת בֵּיתָא דְשְׂכִינְתָא, וְדָא אִיהוּ בְּגָדוֹ דְחוּיָא דְעֲבוּדָה זְרָה, כִּד חוּיָא אֲתִיָּא לְאַתְחַפְּרָא עִם גּוֹף אָדָם יִשְׁן, דְּאֲמַרְת שְׂכָבָה עִמִּי, תַּצּוּפָה זּוּנָה, אֲתַמַּר בְּאוֹת בְּרִית וַיִּנָּס וַיֵּצֵא הַחוּצָה.

(נ"א כ"י ובגין דא אפילו נחש פרוך על עקבו לא יפסיק, אף על גב דסתיר לה להתיא נקודה דאת ד' לא יפסיק, דאי יפסיק בגיניה אסתלק קוצא מן ד' דאחד ואשתאר אחר דאיהו נחש פרוך בגין דחויא ל'א יפסיק ו'לא אסתלק, ואיהו פוסק וברכת מניה, אכל עקרב יפסיק,

לשון הקודש

הנחש, של עבודה זרה, פשה נחש פא להתחפר עם גוף אדם ישן, שאמרת שכבבה עמי, תצופה זונה, נאמר באות ברית וינס ויצא החוצה.

כ"י נ"א, ומשום זה, אפילו נחש פרוך על עקבו לא יפסיק, אף על גב שמסתיר את אותה נקודה של אות ד', לא יפסיק, שאם יפסיק, בגללו מסתלק הקוץ מד' של אחד, ונשאר אחר, שהוא נחש

הנחש לא יפסיק, ולא מסתלק הקוץ של האות ד' מן אחד, אכל בשביל עקרב מסתלק והוא פוסק, ובורת ממנו. והו שפתוב ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה.

בין כך הרי עלם הזדמן להם, מחמר אחר הבהמות. אמר להם: מה זה ויעזב בגדו בידה? אלא עקרב הוא עקר ב', שעקרה את בית השכינה, וזהו בגדו של

כְּמָה דְעָבַד יוֹסֵף צַדִּיקָא הָדָא הוּא דְכָתִיב וַיִּנַּח בְּגָדוֹ אֶעֱלֶה וַיִּנָּס וכו', אֲדַהְכִּי הָא עוֹלִימָא קָא אַזְדַּמֵּן לְגַבְיֵיהוּ מִחֲמַר בְּתַר בְּעִירָו, אָמַר לֹון מֵאִי וַיִּנַּח בְּגָדוֹ אֶעֱלֶה וכו', אֶלָּא עֲקָרָב עֲקָרָב ב', דְעֲקָר בִּיתָא דְשְׂכִינְתָא, פִּד בְּעָיָא לְאַתְחַבְרָא עִם צַדִּיקָיָא צָרִיף לְאַפְסָקָא מִנְיָה, וְלֹא יִתְהַנִּי מִנְיָה וְאַפִּילוֹ (דף מג ע"א) מִמְשַׁכָּא דִּילֵיהּ, לֵךְ לֵךְ אֲמָרִי גְזִירָא סְחֹור סְחֹור לְכַרְמָא לֹא תִקְרַב הָדָא הוּא דְכָתִיב וַיִּנַּח בְּגָדוֹ אֶעֱלֶה, מְשַׁכָּא דִּיעָר הָרַע, וְדָא בְּגָדוֹ דְחוּיָא עֲבוּדָה זָרָה, פִּד אִיהוּ קָא אֲתֵיָא לְאַתְחַבְרָא עִם צַדִּיקָיָא וְאַמְרָה שְׂכָבָה עִמִּי הַצּוֹפָה זֹנָה, אִיתְמַר בְּאוֹת בְּרִית וַיִּנָּס וַיֵּצֵא הַחוּצָה).

אָמְרוּ לִיה מָאן אַנְתָּ, אָמַר לֹון אָנָּא אִיהוּ בְרָא דְנוּנָא תְּדָא, דְשֵׁט פִּימָא רַבְרָבָא, וּבְלַע כָּל נוּנִין דִּימָא וְאַפִּיק לְהוֹן חַיִּים לְבָר, וְלֹזְמִינִן אִיהוּ נָפִיק בִּיבְשֵׁתָא, לְקִימָא בֵּיה (בראשית מח טז), וַיִּדְגּוּ לָרוֹב בְּקָרֵב הָאָרֶץ, תְּזוּהוּ, אָמְרוּ לִיה, בְּתַר דִּלִּית רַעוּתְךָ לְגַלְאָה מָאן אַנְתָּ וּבְרָא דְמָאן אַנְתָּ, מָאן אִיהוּ (נ"א

לשון הקודש

וְלַכְרָם אַל תִּקְרַב, זְהוּ שְׂפָתוֹב וַיִּנַּח בְּגָדוֹ אֶעֱלֶה, הַעוֹר שֶׁל יָצַר הָרַע, וְזְהוּ בְּגָדוֹ שֶׁל הַנֶּחֱשׁ עֲבוּדָה זָרָה, בְּשֵׁהוּא בָא לְהַתְחַבֵּר עִם הַצַּדִּיקִים וְאַמְרָה שְׂכָבָה עִמִּי, הַצּוֹפָה זֹנָה, נֶאֱמַר בְּאוֹת בְּרִית וַיִּנָּס וַיֵּצֵא הַחוּצָה).

אָמְרוּ לֹו: מִי אַתָּה? אָמַר לָהֶם: אֲנִי הוּא בֵּין שְׁל דְגַ אַחַד שֵׁשֶׁט בְּיָם הַגְּדוֹל, וּבוֹלַע כָּל דְּגֵי הַיָּם, וּמוֹצִיא אוֹתָם חַיִּים הַחוּצָה, וְלַפְעָמִים הוּא יוֹצֵא בִּיבְשֵׁה לְקִיָּם בּוֹ, וַיִּדְגּוּ לָרֹב בְּקָרֵב הָאָרֶץ. תְּמַהוּ. אָמְרוּ לֹו:

קְרוּךְ, מִשּׁוֹם שְׂנַחֲשׁ לֹא יִפְסִיק וְלֹא הַסְתַּלַּק, וְהוּא פּוֹסֵק וּבוֹרַחַת מִמֶּנּוּ, אֲבָל עֲקָרָב יִפְסִיק, כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה יוֹסֵף הַצַּדִּיק. זְהוּ שְׂפָתוֹב וַיִּנַּח בְּגָדוֹ אֶעֱלֶה וַיִּנָּס וכו'. בֵּינן כֹּף הַרִי הַעֲלָם הַזֶּדֶמֶן אֲלֵיהֶם מִחֲמַר אַחַר הַבְּהֵמוֹת, אָמַר לָהֶם: מַה זֶה וַיִּנַּח בְּגָדוֹ אֶעֱלֶה וכו'? אֶלָּא עֲקָרָב עֲקָרָב ב', שֶׁעֲקָר אֶת בֵּית הַשְּׂכִינָה. כְּשֶׁרוּצָה לְהַתְחַבֵּר עִם הַצַּדִּיקִים, צָרִיף לְהַפְסִיק מִמֶּנּוּ וְלֹא יִהְיֶה מִמֶּנּוּ, וְאַפִּילוֹ מִן הַעוֹר שְׁלוֹו. לֵךְ לֵךְ, אֲמָרִים לְגִזִּיר, סְבִיב סְבִיב,

מֵאֵי אֵיחָו) אֶתֶר דְּדוּכְתָךְ, אָמַר לוֹן אֶתֶר דְּדוּכְתִי
אֵיחָו מְגַדְלָא חָדָא דְפֶרַח בְּאַוּרָא תְּוֹוְהוּ.

אָמְרוּ לִיהּ לָא תִימָא לָן מְדִי (ס"א מ"ל), מֵאֵי אֵיחָו
אָבוּךְ, אָמַר לוֹן אָבָא דִילִי אֵיחָו חַד נִנְטָא
רְבִרְבָא, דְכַד צָחִי, אֶפְתַּח פּוּמִיָּה וּבִלַּע מֵיָא דִימָא,
וְעַד שְׁבַעֲיָן (ס"א שְׁבַעֲיָה) שְׁנִין לָא חֲדַר יִמָּא לְתוּקִפְיָה,
וְרוּזָא דְמַלְכָּה יִבְטַח פִּי יְגִיֵּת יִרְדֵּן אֶל פִּיחָו (איוב מ כג),
וְאֵיחָו בָּלַע כָּל כֶּךָ מִן יִמָּא, וְאַתּוֹן לָא אֶשְׁתְּאַבְתּוֹן
מִנִּיָּה אֶלָּא כַד חַד, דְּאֵיחָו כ"ד סְפָרִי דְאֹרִייתָא,
אֵיךְ לָא אֶשְׁתְּמוּדְעִתּוֹן בֵּיתָא.

בְּהַהוּא זְמַנָּא אֲדַבֵּר רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר וּדְאֵי
אַנְתָּ אֵיחָו בְּרָא דְרַב הַמְּנוּנָא סְבָא, חָדוּ
בֵּיתָא, וְאָמְרוּ. בּוּדְאֵי אֵי אַנְתָּ הָיִית בְּהַאי עֲלִמָּא,
הָיִינָן קָא נְחַתִּין מִסּוּסְכוּן דִּילָן, וְהָיִינָן אַנְן מְחַמְרִין
בְּתַר בְּעִירְךָ.

לשון הקודש

(שבע) שְׁנִים לֹא חוֹזֵר הַיָּם לְתַקְפוֹ, וְסוּד
הַדְּבָר - יִבְטַח פִּי יְגִיֵּת יִרְדֵּן אֶל פִּיחָו,
וְהוּא בּוֹלַע כָּל כֶּךָ מִן הַיָּם, וְאַתֶּם לֹא
שְׂאֵבְתֶם מִמֶּנּוּ אֶלָּא כַד אַחַד, שֶׁהוּא
עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה סְפָרֵי הַתּוֹרָה, אֵיךְ לֹא
הַפְרַתֶּם אוֹתוֹ?

בְּאוֹתוֹ זְמַן נִזְכַּר רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר: וּדְאֵי
אַתָּה הוּא בְּנֵו שֶׁל רַב הַמְּנוּנָא סְבָא.

אֲחֵר שְׂאִין בְּרִצְוֹנְךָ לְגַלּוֹת מִי אַתָּה וּבְנֵו
שֶׁל מִי אַתָּה, מִי הוּא (מִזֵּה הוּא) אֶתֶר שֶׁל
מְקוּמְךָ? אָמַר לְהֶם: אֶתֶר מְקוּמִי הוּא
מְגַדְלָא אַחַד שְׁפּוּרְתָ בְּאַוּרָא. תְּמַחֵהוּ.

אָמְרוּ לוֹ: אֵל תֹּאמַר לָנוּ דְבַר (מַלְיָם) מִי
הוּא אָבִיךָ? אָמַר לְהֶם: אָבָא שְׁלִי הוּא דְג
גְּדוּל אַחַד, שְׁכַשְׁעָמָא, הוּא פּוֹתַח פִּי
וּבּוֹלַע אֶת הַמַּיִם שֶׁל הַיָּם, וְעַד שְׁבַעֲיָם

אָמַר לוֹן, הַהוּא תוּיָא דְאַתּוֹן מְגִיחִין קְרָבָא בֵּיה
 אִיךְ אֲשַׁתְּזַבְּתוֹן מְנִיָּה, דְּאִיהוּ בָּלַע וְקָטִיל,
 וְלֹא עוֹד אֱלָא דְאִיהוּ קָטִיל לְאָדָם קְדַמָּא, וְלְכָל
 דְרִין דְקָא אַתְיִין אַבְתְּרִיָּה, וּבְרַתָּא אִיהִי עַל מְגַדְלָא
 דְפָרַח בְּאַוּרָא, וּמְכַרְיִזִין בְּכָל יוֹמָא בְּרַקוּעָא, דְכָל
 מָאן דְקָטִיל לְהַאי תוּיָא, דִּיִּהְבִּין לִיהּ לְאַנְתּוֹ בַּת
 מְלָךְ פְּנִימָאָה מִמְשַׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה, וְהַאי זָהָב
 אִיהוּ ז' יָמֵי בְּרֵאשִׁית, ה' חֲמִשׁ אֹר, ב' אִיהִי ב' מִן
 בְּרֵאשִׁית, עֲלָה אַתְמַר (שִׁיר ז' י) יָפָה בְּלִבְנָה, תּוֹרָה
 שְׁבַעַל פֶּה קְרָאן לָהּ בְּמַתִּיבְתָא.

וּבְגִין דָּא כְּרוּזָא כְּרִיז, כְּמָה גְּבַרִין, כְּמָה מְאִרִי
 תְּרִיסִין, אַתְכְּנָשׁוּ בְּבִי מְדַרְשָׁא, לְאַנְתָּא
 קְרָבָא עִם תוּיָא בְּנִינָה, וְכְמָה תְּרִיסִין אַתְעֵבִידוּ
 בְּפִסְקוֹת בְּנִינָה דְבְּרַתָּא דְמְלָכָא, וַיִּפֶן כֹּה וְכֹה וַיֵּרָא

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

מִי שֶׁהוֹרֵג אֶת הַנֶּחֱשׁ הַזֶּה, שְׁנֹתָנִים לוֹ
 לְאִשָּׁה אֶת בַּת מְלָךְ הַפְּנִימִית מִמְשַׁבְּצוֹת
 זָהָב לְבוּשָׁה, וְהַזָּהָב הַזֶּה הוּא ז' יָמֵי
 בְּרֵאשִׁית, ה' חֲמִשָּׁה אֹר, ב' הוּא ב'
 מִבְּרֵאשִׁית, עֲלֶיהָ נֹאמַר יָפָה בְּלִבְנָה,
 תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה קוֹרְאִים אוֹתָהּ בִּישִׁיבָה.
 וּמִלְשׁוֹם זֶה הַכְּרוּז מְכַרְיִז: כְּמָה גְּבוּרִים
 כְּמָה בְּעֲלֵי מְגִיחִים הַתְּכַנְסוּ בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ
 לְעֵרֶךְ קָרָב עִם הַנֶּחֱשׁ בְּשִׁבִילָה, וְכְמָה
 מְגִיחִים נַעֲשׂוּ פְּסִיקוֹת בְּשִׁבִיל בַּת הַמְּלָךְ,

שְׁמַחוּ בּוֹ וְאָמְרוּ: בְּוֵדַאי אִם אַתָּה הָיִיתָ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה, הָיִינוּ יוֹרְדִים מִן הַסּוּסִים
 שְׁלַנּוּ, וְהָיִינוּ אֲנִי מְחַמְרִים אַחַר
 בְּהַמְתִּיךְ.

אָמַר לָהֶם: אוֹתוֹ הַנֶּחֱשׁ שְׂאֵתֶם עוֹרְכִים
 עִמוֹ קָרָב, אִיךְ נַעֲלַתֶם מִמֶּנּוּ? שֶׁהוּא
 בּוֹלַע וְהוֹרֵג, וְלֹא עוֹד, אֱלָא שֶׁהוּא הֲרֵג
 אֶת אָדָם הָרֵאשׁוֹן וְאֵת כָּל הַדּוֹרוֹת שְׁפָאוּ
 אַחֲרָיו, וְהַבַּת הִיא עַל הַמְּגַדְלָא שְׁפּוֹרַח
 בְּאוּרֵי, וּמְכַרְיִזִים בְּכָל יוֹם בְּרַקוּעַ, שְׁבַל

כי אין איש (שמות ב יב), לית בהון דקטיל לחויא, עד
 דייתי ההוא דאתמר ביה ויפן פה וכה ויך את
 המצרי, ובגון דא אתמר (בראשית מט י) עד כי יבא
 שיל"ה, שיל"ה מש"ה, דאיהי מורשה דיליה, ובגון
 דא בגיניה אתמר ביה עד כי יבא שיל"ה, דיליה
 (נ"א דילה) ודאי, איהו קטיל לחויא.

ול"ו יקה"ת עמי"ם (שם), בגין דאיהו בן יצחק בן
 קה"ת בן עמר"ם, בן עמא רמא, דאתמר
 ביה (דהיא כג יז) ובני רחביה רבו למעלה, וקטיל לחויא,
 וחיליה בימא וביבשתא וברקיעא, וכמה מארי קרבין
 אגחו עמיה קרבא על ימא, כמה דאת אמר (תהלים קד
 כו) שם אגיות יהלכון בימא דאורייתא, דאינון אגיות
 עינין דמסתכלין באורייתא, וכמה אגיות מנייהו
 אתברו ונפלו בימא.

לשון הקודש

ויפן פה וכה ויך איש (שמות יב),
 אין בהם שהורג את הנחש עד שיבא
 ההוא שנאמר בו ויפן פה וכה ויך את
 המצרי, ומשום זה נאמר עד כי יבא
 שיל"ה, שיל"ה מש"ה, שהיא המורשה
 שלו, ומשום זה נאמר בו עד כי יבא
 שיל"ה, שלו (שלה) ודאי, הוא הרג את
 הנחש.

ול"ו יקה"ת עמי"ם, משום שהוא בן

אגיות מהם נשברו ונפלו להם.

עַד דֵּיִיתִי מוֹרְשָׁה דִּילָה, וְקָרַע יַמָּא דְּאוּרֵיִתָּא,
 וְסוּם וְרוּכְבוֹ רָמָה בֵּימ, דְּאִיהוּ חוּנָא וּבֵת
 זוּגִיָּה, דְּאִיהִי סוּסִיא דִּילִיָּה, וְאִיהוּ אַעֲבַר עַלָּה
 לְיִשְׂרָאֵל דְּלֹא טַבְעִין בָּהּ, הֲדָא הוּא דְּכִתְיִב (שמות יד
 כט) וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בִּיבְשָׁה בְּתוּךְ הַיָּם.

בְּקַדְמֵיתָא בִּימָא בְּהָהוּא חֲמַר, בְּפוּרְקָנָא
 בְּתַרֵּיִתָּא פְּלֵא בִּימָא דְּאוּרֵיִתָּא,
 מִטָּה דִּילִיָּה דְּקָרַע בֵּיהּ יַמָּא דָּא קוּלְמוּם, בְּגִין
 דְּעַלִּיהּ אֲתַגְלִיִּיא זְרוּעַ יְהו"ה, דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (ישעיה נג א)
 וְזְרוּעַ יְהו"ה עַל מִי נִגְלָתָהּ.

בְּהָהוּא זְמַנָּא דְּאֲתַעֲבַר הָהוּא חוּנָא בִּישָׂא מִן
 יַמָּא, שְׁלִיט חוּנָא קַדִּישָׂא, וּבְהָהוּא זְמַנָּא
 (שם רמ"ש ואין מספר חיות קטנות עם גדולות), אֲזַלִּין אֲנִיּוֹת
 בְּהַבְטָחָה בִּימָא דְּלֹא טַבְעִין, דְּהָא רוּחַ סְעָרָה
 אֲתַעֲבַר שְׁלֹטְנוּתֵיהּ מִן יַמָּא דְּאוּרֵיִתָּא, וּבְהָהוּא

לשון הקודש

שְׁלוֹ שְׁקָרַע בּוֹ אֶת הַיָּם, זֶה קוּלְמוּם,
 מְשׁוּם שֶׁעָלְיוֹ הִתְגַּלְתָּה זְרוּעַ יְהו"ה,
 שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וְזְרוּעַ יְהו"ה עַל מִי נִגְלָתָה.
 בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁנֶּעֱבַר אוֹתוֹ הַנְּחֹשׁ הִרְעַ מִן
 הַיָּם, שְׁלֹט הַנְּחֹשׁ הַקְּדוּשׁ, וּבְאוֹתוֹ זְמַן (שם
 רמ"ש ואין מספר חיות קטנות עם גדולות), הוֹלְכוֹת
 הָאֲנִיּוֹת בְּהַבְטָחָה בֵּימ, שְׁלֹא מוֹבְעוֹת,
 שֶׁהָרִי רוּחַ הַסְּעָרָה הֶעֱבַר שְׁלֹטְנוּהָ מֵהַיָּם

עַד שֶׁתִּבְנֶא מוֹרְשָׁה שְׁלוֹ, וְקוֹרַע אֶת יָם
 הַתּוֹרָה, וְסוּם וְרוּכְבוֹ רָמָה בֵּימ, שֶׁהוּא
 הַנְּחֹשׁ וּבֵת זוּגוֹ, שֶׁהִיא הַסּוּסָה שְׁלוֹ, וְהוּא
 הַעֲבִיר עָלֶיהָ אֶת יִשְׂרָאֵל שְׁלֹא מוֹבְעִים
 בּוֹ. זֶהוּ שֶׁתּוֹבַב וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ
 בִּיבְשָׁה בְּתוּךְ הַיָּם.

בְּרֵאשׁוֹנָה בֵּימ בְּאוֹתוֹ חֲמַר, בְּנִאֲלָה
 הָאֲחֵרוֹנָה הַכֹּל בֵּימ שֶׁל הַתּוֹרָה, הַמִּטָּה

זְמַנָּא שָׁם רָמַשׁ וְאִין מְסַפֵּר וְגוֹמֵר, שָׁם אֲנִיּוֹת
 יִהְיֶיכוּן לְוִיתָן זֶה יַצְרֶתָּ לְשַׁחֵק בּוֹ (תהלים קד כה-כו), וְיִהְיֶי
 חֲדֵי עֲמָהוֹן, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (תהלים מח יד) שִׁיתוּ לְבַבְכֶם
 לְחִילָה וְגוֹמֵר, לְחִילָה כְּתִיב, וְכָלֶם אֱלִיָּד יִשְׁבְּרוּן
 לְתַת אָכְלָם בְּעַתּוֹ, (דאינון עתותי דאורייתא פמו שאמרו
 חכמינו זכרונם לברכה קבעת עתים לתורה) דְּאִיהוּ עֵתוֹ
 דְּצַדִּיק, תִּתֵּן לָהֶם יְלֻקוּטוֹן (שם קד כח) דָּא מְנָא,
 דְּאִתְמַר בֵּיהּ (שמות טז כו) שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטוּהוּ וְגוֹמֵר,
 מְסַטְרָא דְּעַמּוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא דְּאִיהוּ כְּלִיל שִׁית
 סְטְרִין, לְוִיתָן לְעִילָא דָּא צַדִּיק דְּאִיהוּ כְּדָג (דף מג ע"ב)
 קָטָן עַל בֵּיף יַמָּא, נְחָשׁ פְּרִיחַ, דָּא הֵהוּא דְּאִתְמַר
 בֵּיהּ (שמות כו כח) הַפְּרִיחַ הַתִּיכוֹן כְּתוּדַת הַקַּרְשִׁים, וְדָא
 עַמּוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא דְּאִתְקַרֵּי תִיכוֹן, בְּגִין דְּאִיהוּ
 עַמּוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא, תְּרִין גְּדַפּוּי יְמִינָא וּשְׂמָאלָא,
 דְּמִתְמַן אֲוִרִיתָא אֲתִיְהִיבַת, תְּרִין קַשְׁקִשׁוּי תְּרִין

לשון הקודש

שְׁנַאמֵר בּוֹ שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטוּהוּ וְגוֹמֵר,
 מְצַדוֹ שֶׁל הָעַמּוּד הָאִמְצַעִי, שֶׁהוּא כּוֹלֵל
 שְׁשֵׁה צְדָדִים. הַלְוִיתָן לְמַעַלָּה זֶה הַצַּדִּיק,
 שֶׁהוּא כְּדָג קָטָן עַל חוֹף הַיָּם. נְחָשׁ פְּרִיחַ
 זֶה אוֹתוֹ שְׁנַאמֵר בּוֹ הַפְּרִיחַ הַתִּיכוֹן כְּתוּדַת
 הַקַּרְשִׁים, וְזֶה הָעַמּוּד הָאִמְצַעִי שֶׁנִּקְרָא
 תִיכוֹן, בְּגִלְל שֶׁהוּא הָעַמּוּד הָאִמְצַעִי,
 שְׁתֵּי כְּנָפָיו יְמִין וּשְׂמָאל, שְׂמִשְׁם נִתְּנָה

שֶׁל הַתּוֹרָה, וּבאוֹתוֹ זְמַן שָׁם רָמַשׁ וְאִין
 מְסַפֵּר וְגוֹמֵר, שָׁם אֲנִיּוֹת יִהְיֶיכוּן לְוִיתָן זֶה
 יַצְרֶתָּ לְשַׁחֵק בּוֹ, וְיִהְיֶיה שְׂמִיחַ עִמָּהֶם. זֶהוּ
 שְׂכַתוֹב שִׁיתוּ לְבַבְכֶם לְחִילָה וְגוֹמֵר,
 לְחִילָה כְּתִיב, וְכָלֶם אֱלִיָּד יִשְׁבְּרוּן לְתַת
 אָכְלָם בְּעַתּוֹ, (שְׁהוּ עֵתוֹת הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שְׂאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ
 זְכוּרֹנָם לְבִרְכָה, קִבְּעַת עֵתִים לְתוֹרָה) שֶׁהוּא עֵתוֹ שֶׁל
 צַדִּיק. תִּתֵּן לָהֶם יְלֻקוּטוֹן, זֶה הַמָּוֶן,

סְמִי קְשׁוּט, שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה אִיהִי יַמָּא, שְׂכִינְתָּא
 תַּתָּאָה אִיהִי (משלי ל יט) דְּרִךְ אֲנִיָּה בְּלֵב יָם, דְּאִיהוּ
 ל"ב אֱלֹהִים דְּעוּבְדָא דְּבְרָאשִׁית, שָׁם רָמַשׁ וְאִין
 מְסָפֵר, כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (שיר ו ח) וְעֲלָמוֹת אִין מְסָפֵר
 וכו', וְאִינוּן הִלְכוֹת פְּסוּקוֹת, דְּאִינוּן (תהלים מה טו)
 בְּתוֹלוֹת אַחֲרֵיהָ רַעוּתֵיהָ דְּשְׂכִינְתָּא.

חַיֵּי קְטַנּוֹת אֵלִין אֲתָנוּן דְּאֲדַנִּי, עִם גְּדוּלוֹת
 אִינוּן אֲתָנוּן דִּיהו"ה, דְּאִינוּן מְרַכְבּוֹת
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהָ, אָתוּ פְּלָהוּ חֲבַרְיָא
 לְנִשְׁקָא לֵיהָ, פָּרַח וְלֹא חָזוּ לֵיהָ וְלֹא מִיָּדִי.

פְּתַח רַבִּי אֲלַעְזָר וְאָמַר, אָבָא, וְהָא שְׁבַע יָמִים
 אִינוּן, וְיָם עֲלָאָה אִיהוּ עַל פְּלָהוּ, וְעַלֵּיהוּ
 אֲתָמַר (דברים לג יט) כִּי שִׁפַּע יָמִים יִנְקוּ, לְמָאן אִינוּן
 יוֹנְקִים, אָמַר לֵיהָ בְּרִי שְׁבַעָה בְּשַׁבְּעָה אִינוּן

לשון הקודש

גְּדוּלוֹת - הֵן אוֹתֵיית יְהוּ"ה, שְׁהֵן
 הַמְרַכְבּוֹת שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 וְשְׂכִינְתּוֹ. בְּאוּ כָּל הַחֲבַרְיִים לְנִשְׁקָא אוֹתוֹ,
 פָּרַח וְלֹא רָאוּ אוֹתוֹ וְלֹא דִבְרַ.

פְּתַח רַבִּי אֲלַעְזָר וְאָמַר: אָבָא, וְהָרִי
 שְׁבַעָה יָמִים הֵם, וְהָיִם הָעֲלִיּוֹן הוּא עַל
 כָּלָם, וְעַלֵּיהֶם נָאֵמַר כִּי שִׁפַּע יָמִים יִנְקוּ,
 אֵת מִי הֵם יוֹנְקִים? אָמַר לוֹ: בְּנֵי שְׁבַעָה

תּוֹרָה. שְׁתֵּי קְשָׁקְשׁוֹתֵינוּ, שְׁנֵי עַמּוּדֵי אֲמֵת.
 שְׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא הַיָּם, שְׂכִינָה
 הַתַּחְתּוֹנָה הִיא דְּרִךְ אֲנִיָּה בְּלֵב יָם, שֶׁהוּא
 ל"ב אֱלֹהִים שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, שָׁם
 רָמַשׁ וְאִין מְסָפֵר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְעֲלָמוֹת
 אִין מְסָפֵר וכו', וְהֵן הִלְכוֹת פְּסוּקוֹת, שְׁהֵן
 בְּתוֹלוֹת אַחֲרֵיהָ רַעוּתֵיהָ שֶׁל הַשְׂכִּינָה.

חַיֵּי קְטַנּוֹת - אֵלּוּ אוֹתֵיית אֲדַנִּי, עִם

מוצקות, והכי אינון רקיעים שבָּעָה בשבָּעָה, והכי
 אינון טורין שבָּעָה בשבָּעָה, והכי אינון ארעין
 שבָּעָה בשבָּעָה, ישובין שבָּעָה בשבָּעָה, וראשין
 דלהון תרין, ורוא דמלָה שנים שנים שבָּעָה שבָּעָה,
 וכְּלָהוּ זְכָר וּנְקֵבָה, ולעילָא חד גָּנִיז וּטְמִיר, והכי
 אינון שבע פְּרָסִיין שבָּעָה בשבָּעָה, שבע היכלין
 שבָּעָה בשבָּעָה, והכי ממנן אינון שבָּעָה ושבָּעָה.

לְוִיתָן דִּימָא דָּא צְדִיק, רִישָׁא דְאִיהוּ עֲמוּדָא
 דְּאֲמַצְעִיתָא, מָטִי עַד ימָא שְׁבִיעָא דְאִיהוּ
 רִישָׁא דְכְּלָהוּ, וּתְרִין גְּדַפּוּי וּתְרִין קְשָׁקְשִׁין בְּאַרְבַּע
 ימִים שְׁעוּרִייהוּ, שְׁעוּר דְּזִנְבָא דְחֻיָּא מָטִי עַד ימָא
 שְׁבִיעָא בְּתְרָא, דְאִיהוּ כְּלִילָא שְׁבַע ימִים, דְּעִלְיָה
 אֲתַמַּר (תהלים קיט קסד) שְׁבַע בְּיוֹם הַלְלַתִּיךָ.

לשון הקודש

הממנים הם שבָּעָה בשבָּעָה.
 חלִוִיתָן שֶׁל הַיָּם זֶה צְדִיק, הָרִאשׁ, שֶׁהוּא
 הָעֲמוּד הָאֲמַצְעִי, מִגִּיעַ עַד הַיָּם הַשְּׁבִיעִי
 שֶׁהוּא הָרִאשׁ שֶׁל כָּלם, וּשְׁתֵּי כִנְפָיו וּשְׁנֵי
 קְשָׁקְשִׁים בְּאַרְבַּעַת ימִים שְׁעוּרִים, שְׁעוּר
 הַזֵּנֵב שֶׁל הַנְּחָשׁ מִגִּיעַ עַד הַיָּם הַשְּׁבִיעִי
 הָאֲחֵרוֹן, שֶׁהוּא כּוֹלֵל שְׁבַעַת ימִים, שְׁעִלְיוֹ
 נֶאמַר שְׁבַע בְּיוֹם הַלְלַתִּיךָ.

בשבָּעָה הֵן מוּצָקוֹת, וְכֵן הֵם הָרְקִיעִים
 שְׁבַעַת בְּשַׁבְּעָה, וְכֵן הֵם הָהָרִים שְׁבַעַת
 בְּשַׁבְּעָה, וְכֵן הֵן הָאֲרָצוֹת שְׁבַעַת
 בְּשַׁבְּעָה, הַיְשׁוּבִים שְׁבַעַת בְּשַׁבְּעָה,
 וְהָרִאשִׁים שְׁלָהֶם שְׁנַיִם, וְסוּד הַדְּבָר –
 שְׁנַיִם שְׁנַיִם שְׁבַעַת שְׁבַעַת, וְכָלם זְכָר
 וּנְקֵבָה, וְלִמְעֵלָה אֶחָד גָּנִיז וּטְמִיר, וְכֵן
 הֵם שְׁבַעַת פְּסָאוֹת שְׁבַעַת בְּשַׁבְּעָה,
 שְׁבַעַת הַיְכָלוֹת שְׁבַעַת בְּשַׁבְּעָה, וְכֵן

אמר רבי שמעון, ברי, הא מארי תריסין קא
 נחתין מלעילא, מלובשין שריין,
 קשתותיהון קשתי אש, ורומחיהון אשא, וסיפיהון
 להבה, פלהו מארי עינין, בודאי הא מארי
 תריסין בבי מדרשא, ואלין פהון יתערון לאגחא
 קרבא לעילא.

ולא עוד אלא דהא נונא רברבא קא אתיא, רב
 המנונא סבא, ודאי בכמה ננין תיילין
 קדישין דתלמידי חכמים, דמתרבין בימא, בען
 צריך לפרשא לון רשת, למיהוי ברשות דילן,
 ולמארי תריסין מאני קרבא, בען צריך לאתקנא
 בקירטא באבנין דקירטא, בקשתא בגירין דקשתא,
 ברומחא, בפסיפא, החזק מגן וצנה (תהלים לה ב), דאית
 מארי תריסין דאינון מגיחין פסוסוון, ואית אחרנין
 דאינון רגלין, דעליהו אתמר במפקנותא דגלותא
 דמצראי, פשיש מאות אלה רגלי וגומר (שמות יב לז).

לשון הקודש

אמר רבי שמעון: בני, הרי בעלי המגנים
 יורדים מלמעלה, מלובשים שריין,
 קשתותיהם קשתות אש, ורומחיהם אש,
 וחרבותיהם להבה, פלם בעלי עינים,
 בודאי הרי בעלי המגנים בבית המדרש,
 ואלו בהם יתעוררו לערוך קרב למעלה.
 ולא עוד, אלא שהרי הדג הגדול בא, רב

המנונא סבא, ודאי בכמה דגים חילות
 קדושים של תלמידי חכמים שמתרבים
 פים, פעת צריך לפרש להם רשת,
 להיות ברשותנו, ולבעלי המגנים פלי
 קרב, פעת צריך לתקן בקלע באבני
 קלע, בקשת בחצים של הקשת, ברמת,
 בפסף, החזק מגן וצנה, שיש בעלי מגנים

קם רבי שמעון פתח ואמר, שמעו הרים את
 ריב יהו"ה (מיכה ו ב), מאן ריב, דא שכינתא,
 דאיהי ריב יהו"ה, דאיהי רבי רב, בגין בנהא,
 איהי ריב ברבי ורפן ורפא, ריב ודאי בכלהו
 תנאים ואמוראים, דאיהי מריבת פהון בשית
 סדרי משנה, בגין בעלה דאיהו עמודא
 דאמצעיתא, כליל שית סדרין.

ועלייהו אתמר (ישעיהו כז ה) או יחוק במעווי, יעשה
 שלום לי, שלום יעשה לי, תרי שלמי,
 חד בעמודא דאמצעיתא, וחד בצדיק, דעלייהו
 אתמר (שם נז ט) שלום שלום לרחוק ולקרוב,
 דבגלותא אתמר בעמודא דאמצעיתא מרחוק
 יהו"ה נראה לי (ירמיהו לא ב), צדיק קרוב לה, ובגיניה
 אתמר (משלי כז לה) טוב שכן קרוב מאח רחוק.

לשון הקודש

בשביל בעלה, שהוא העמוד האמצעי,
 כולל ששה סדרים.

ועליהם נאמר או יחוק במעווי יעשה
 שלום לי, שלום יעשה לי שני שלומות,
 אחד בעמוד האמצעי ואחד בצדיק,
 שעליהם נאמר שלום שלום לרחוק
 ולקרוב, שבגלות נאמר בעמוד האמצעי
 מרחוק יהו"ה נראה לי, צדיק קרוב לה,
 ובגללו נאמר טוב שכן קרוב מאח רחוק.

שהם נלחמים עם סוסים, ויש אחרים
 שהם רגלים, שעליהם נאמר ביציאת
 גלות מצרים, כשש מאות אלף רגלי
 ונומר.

קם רבי שמעון פתח ואמר: שמעו הרים
 את ריב יהו"ה, מי הריב? זו שכינה,
 שהיא ריב יהו"ה, שהיא רבי גדול
 בשביל בניה, היא ריב ברבי ורפן ורפא,
 ריב ודאי עם כל התנאים והאמוראים,
 שהיא מריבה עמהם בששה סדרי משנה

וּבְגִין דָּא שְׁמַעוּ הָרִים אֱלִין אַבְתָּן, אֶת רִיב יְהוּ"ה
 דָּא שְׂכִינְתָּא, דְּאִיְהִי רִיב עִם אַבְתָּן, בְּגִין
 דְּמַרְחֲקִין לָהּ מִבְּעַלְהָ, דְּאִינֹון אֶתְקְרִיאוּ אַמּוֹרָאִים,
 וְהָאִיתָנִים מוֹסְדֵי אֶרֶץ אֱלִין אִינֹון תְּנַאִים, וְאֱלִין
 תְּנַאִים אִיתְנִים בְּהַפּוּדָּא (דף תד ע"א) אֶתְוּוּן, וְאִינֹון נֶצַח
 וְהוּד (צדִיקִים) אִיתְנִי עוֹלָם, וְהָא אִיתָן בְּהַפּוּדָּא אֶתְוּוּן
 תְּנִי"א דְּמַסְיַע לִיהּ בְּגִלוּתָא, וְעַלָּה אֶתְמַר (במדבר כד
 כא) אִיתָן מוֹשְׁבָּךְ וְשִׁים בְּסַלַע קַנְדָּא.

וְהָאִי סַלַע (אֶתְמַר בְּהּ דְּלֹא נָפִיק אֶלָּא טַפִּין טַפִּין דְּמִיָּא
 דְּאוּרִינְתָא בְּאֱלִין פְּסָקוֹת וּבְגִין וַיֵּךְ מֹשֶׁה אֶת הַסַּלַע בְּמַטְהוֹ
 פְּעֻמָּים (במדבר כ יא) דָּא גָּרִים הוּ) לֹא נָפִיק מִיְנָה אֶלָּא טַפִּין
 טַפִּין זְעִיר שָׁם זְעִיר שָׁם, וְכַמְּה מַחְלֻקוֹת עַל אֱלִין
 טַפִּין, וּמֵאֵן גָּרִים דָּא, הַמּוֹרִים, דְּאֶתְמַר בְּהוּן כָּל
 הַמּוֹרָה הִלְכָה בְּפִנֵי רַבּוּ תִיִּב מִיתָה, וּבְגִין דָּא
 שְׁמַעוּ נָא הַמּוֹרִים, וּבְגִינִיָּהּ וַיֵּךְ מֹשֶׁה אֶת הַסַּלַע

לשון הקודש

וּמִשּׁוּם זֶה שְׁמַעוּ הָרִים - אֵלּוּ הָאֲבוֹת,
 אֶת רִיב יְהוּ"ה - זו שְׂכִינְהָ, שְׁהִיא רִיב
 עִם הָאֲבוֹת, מִשּׁוּם שְׁמַרְחִיקִים אוֹתָהּ
 מִבְּעַלְהָ, שְׁהִם נִקְרְאוּ אַמּוֹרָאִים,
 וְהָאִיתָנִים מוֹסְדֵי אֶרֶץ - אֵלּוּ הֵם
 הַתְּנַאִים, וְאֵלּוּ תְּנַאִים אִיתְנִים בְּהַפּוּדָּא
 אוֹתִיּוֹת, וְהֵם נֶצַח וְהוּד, (צדִיקִים) אִיתְנִי
 עוֹלָם, וְהִרִי אִיתָן בְּהַפּוּדָּא אוֹתִיּוֹת תְּנִי"א,
 שְׁמַסְיַע לוֹ בְּגִלוּת, וְעַלָּה נֶאֱמַר אִיתָן
 מוֹשְׁבָּךְ וְשִׁים בְּסַלַע קַנְדָּא.
 וְהַסַּלַע הַזֶּה (נֶאֱמַר בְּהּ שְׁלֹא יֵצֵא אֶלָּא טַפּוֹת טַפּוֹת שֶׁל
 מִים שֶׁל הַתּוֹרָה בְּפִסְקוֹת הַלְלוֹ, וּבִשְׁבִיל וַיֵּךְ מֹשֶׁה אֶת הַסַּלַע
 בְּמַטְהוֹ פְּעֻמָּים, זֶה גָּרַם שֶׁ) לֹא יוֹצֵא מִמֶּנּוּ אֶלָּא
 טַפּוֹת טַפּוֹת, מְעַט שָׁם מְעַט שָׁם, וְכַמְּה
 מַחְלֻקוֹת עַל הַטַּפּוֹת הַלְלוֹ, וּמִי גָּרַם אֶת
 זֶה? הַמּוֹרִים, שְׁנֶאֱמַר בָּהֶם כָּל הַמּוֹרָה

וּמִשּׁוּם זֶה שְׁמַעוּ הָרִים - אֵלּוּ הָאֲבוֹת,
 אֶת רִיב יְהוּ"ה - זו שְׂכִינְהָ, שְׁהִיא רִיב
 עִם הָאֲבוֹת, מִשּׁוּם שְׁמַרְחִיקִים אוֹתָהּ
 מִבְּעַלְהָ, שְׁהִם נִקְרְאוּ אַמּוֹרָאִים,
 וְהָאִיתָנִים מוֹסְדֵי אֶרֶץ - אֵלּוּ הֵם
 הַתְּנַאִים, וְאֵלּוּ תְּנַאִים אִיתְנִים בְּהַפּוּדָּא
 אוֹתִיּוֹת, וְהֵם נֶצַח וְהוּד, (צדִיקִים) אִיתְנִי
 עוֹלָם, וְהִרִי אִיתָן בְּהַפּוּדָּא אוֹתִיּוֹת תְּנִי"א,

בְּמִטְהוּ פְּעַמִּים, דְּאֵם לָא דְמָחָא בָּהּ לָא הוּוּ מְרַחֵן
 יִשְׂרָאֵל וְתַנְאִים וְאַמּוֹרָאִין בְּאוּרֵייתָא דְבַעַל פֶּה
 דְּאִיהִי סְלַע, אֲלֵא אֲתַמַּר בּוּ (שם ח) וְדַבְּרַתֶּם אֶל
 הַסְּלַע וְנָתַן מִימֵיו בְּלֵא טוֹרָה, וְיִהְיֶה מִתְקַיִים בְּהוֹן
 וְלֵא יִלְמְדוּ עוֹד וְגוֹמַר (ירמיה לא לג), וְהוּוּ נָפִיק מִיָּא
 בְּלֵא קְשִׁיָּא וּמַחְלֻקָת וּפְסָק, בְּגִין דְּשְׂכִינְתָּא
 דְּאֲתַמַּר בָּהּ (שם כג כט) הֵלֵא כֹּה דְבָרֵי כְּאֵשׁ נֶאֱמַר
 יְהוּ"ה הָוּה שְׂרִי בְּפוּמִיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, דְּאִיהִי אוּרֵייתָא
 דְּבַעַל פֶּה, דְּאִיהִי סְלַע ע"ל ס', דְּאִינוּן שְׂתִין
 מְסַכְתוֹת, דְּהָכִי אִיהוּ סְלַע ע"ל ס'.

דְּשְׂכִינְתָּא הָוּה נָח עַל מְנַרְא, דְּבַבְל אֲתַר דְּבָעִי
 קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּוּ לְמַעְבַּד נִם,
 שְׂכִינְתָּא אֶקְדַּמַּת לְהַהוּוּ אֲתַר, וּבִיּוֹן דְּשְׂכִינְתָּא הָוּה
 תַּמָּן, לָא הָוּה לִיָּה לְמַחְתָּא בְּסְלַע, דְּקָלְנָא הוּוּת

לשון הקודש

משום שבשכינה נאמר הלא כה דברי
 כֵּאֵשׁ נֶאֱמַר יְהוּ"ה, הִיָּה שׁוֹרָה בְּפִיהֶם שָׁל
 יִשְׂרָאֵל, שְׁהִיא תוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה, שְׁהִיא
 סְלַע, ע"ל ס', שְׁהֶם שְׂשִׁים מְסַכְתוֹת,
 שְׂבָךְ הוּוּ סְלַע, ע"ל ס'.

שְׂשִׁינְיָה הִיָּתָה נְחָה עַל סְלַע, שְׂבַבְל
 מְקוּם שְׂרָצָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּוּ לְעִשׂוֹת
 נִם, שְׂכִינְיָה הַקְּדִימָה לְאוֹתוֹ מְקוּם, וּבִיּוֹן
 שְׂשִׁינְיָה הִיָּתָה שָׁם, לָא הִיָּה לוֹ לְהַבּוֹת

הַלְכָה בְּפָנֵי רַבּוּ חֵיב מִיָּתָה, וּמִשׁוּם זֶה
 שְׂמַעוּ נָא הַמּוֹרִים, וּבְשִׁבְלֶם, וְנִדָּךְ מִשְׁה
 אֶת הַסְּלַע בְּמִטְהוּ פְּעַמִּים, שְׂאֵם לָא
 שְׁהִבָּה בּוּ, לָא הָיוּ מוֹרְחִים יִשְׂרָאֵל
 וְתַנְאִים וְאַמּוֹרָאִים בְּתוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה,
 שְׁהִיא סְלַע, אֲלֵא נֶאֱמַר בּוּ וְדַבְּרַתֶּם אֶל
 הַסְּלַע, וְנָתַן מִימֵיו בְּלֵא טוֹרָה, וְיִהְיֶה
 מִתְקַיִם בְּהֶם וְלֵא יִלְמְדוּ עוֹד וְגוֹמַר, וְהִיָּה
 יוּצֵא מִים בְּלֵי קְשִׁיָּה וּמַחְלֻקָת וּפְסָק,

לְשִׁכְנֵתָא דְהוֹת תַּמָּן דְּלֹא הוּוּה לִיּה חִילָא לְמִיּהֵב
 מִיָּא, וְדֵא אִיְהוּ עַל אֲשֶׁר לֹא קִדְשִׁתֶּם אוֹתִי (דברים
 לב נא), יַעַן לֹא הֶאֱמַנְתֶּם בִּי לְהִקְדִּישְׁנִי (במדבר כ יב), וּבְגִין
 דָּא אֶסְתַּלַּק שְׁכִינְתָא מִן הַסַּלַּע, דְּאִיְהִי י' מִן
 מִיטְטְרוֹן, וְאֶשְׁתָּאֵר מִטְטְרוֹן יְבִשָּׁה, וְרִזָּא דְמִלָּה
 יִקְוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מָקוּם אֶחָד וְגוֹמֵר
 (בראשית א ט), אֶחָד אִיְהִי מַלְכוּת, וְתִרְאֶה תִיבְשָׁה דָּא
 סַלַּע מִטְטְרוֹן, דְּבְגִינִיּה אֶתְמַר (שם ב כא) וַיִּקַּח אֶחָת
 מִצְלָעוֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתָּנָה, מֵאֵי בָשָׂר, הַהוּוּא
 דְּאֶתְמַר בִּיּה (שם ו א) בְּשָׁנָם הוּוּא בָּשָׂר, וְעַד דְּנַחֲתִית
 לָהּ לֹא עָלָה הַסַּלַּע וְלֹא יְהִיב מִימּוּי.

וּבְתַר דְּאֶסְתַּלַּק הַאי מִבּוּעָא מִתַּמָּן, שְׁלִיטַת מָרָה
 בְּאַתְרָהּ, הָדֵא הוּוּא דְכְתִיב (שמות טו כג) וַיִּבְאוּ
 מִרְתָּה, וְרִזָּא דְמִלָּה וַיִּמְרְרוּ אֶת תִּיבֵיהֶם בַּעֲבוּדָה

לשון הקודש

סַלַּע, מִטְטְרוֹן, שְׁבִשְׁבִילוּ נְאֻמֵר וַיִּקַּח
 אֶחָת מִצְלָעוֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתָּנָה. מַה
 זֶה בָּשָׂר? אוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בּוּ בְשָׁנָם הוּוּא
 בָּשָׂר, וְעַד שְׁהוֹרִיד אוֹתָהּ, לֹא עָלָה הַסַּלַּע
 וְלֹא גָתַן מִימּוּי.

וְאַחַר שְׁהֶסְתַּלַּק הַמַּעֲזֵן הוּוּא מְשָׁם,
 שְׁלָטָה מָרָה בְּמִקְוֵמָה, זְהוּ שְׁכַתוּב וַיִּבְאוּ
 מִרְתָּה, וְסוּד הַדְּבָר - וַיִּמְרְרוּ אֶת תִּיבֵיהֶם

בַּסַּלַּע, שְׁקִלּוֹן הָיָה לְשִׁכְנֵה שְׁהִיְתָה שָׁם
 שְׁלֹא הָיָה לוֹ בַח לְתַת מַיִם, וְזֶהוּ עַל אֲשֶׁר
 לֹא קִדְשִׁתֶּם אוֹתִי, יַעַן לֹא הֶאֱמַנְתֶּם בִּי
 לְהִקְדִּישְׁנִי, וּמִשּׁוּם זֶה הֶסְתַּלַּקָה שְׁכִינָה
 מִן הַסַּלַּע, שְׁהִיא י' מִן מִיטְטְרוֹן, וְנִשְׁאָר
 מִטְטְרוֹן יְבִשָּׁה, וְסוּד הַדְּבָר - יִקְוּוּ הַמַּיִם
 מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מָקוּם אֶחָד וְגוֹמֵר,
 אֶחָד הוּוּא מַלְכוּת, וְתִרְאֶה תִיבְשָׁה, זֶה

קָשָׁה וְגוֹמֵר (שם א יד), דָּא קוּשְׁיָא, בְּחֵמְר דָּא קַל
וְחֵמְר, וְהָא אוּקְמוּהוּ.

וְהָכִי הוּוּ יִשְׂרָאֵל עַד דְּאַחֲזִי לִזְוֵן עֵץ, הִדָּא הוּוּ
דְּכְתִיב (שם טו כה) וַיִּזְרְהוּ יְהוָה עֵץ וַיִּשְׁלַךְ אֶל
הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם, וְדָא עֵץ הַחַיִּים, דְּאַתְרַפִּי עַל
הַהוּוּ מִבּוּעָא דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא, י' מִבּוּעָא דְּאַשְׁקִי
לְאִילָנָא דְּאִיהִי ו', וְהָא עֵץ מִהִלְךְ חֲמִשׁ מֵאוֹת
שָׁנָה דְּאֵינוֹן ה', וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם דָּא ה' בְּתִרְאַתָּה,
דְּאַתְמַר בָּהּ (רות א כ) קְרָאנְךָ לִי מְרָה, דְּשְׂכִינְתָא
תִּתְּאָה אִיהִי מִעֵין גַּנִּים דְּלִית לִיהּ פֶּסֶק, טַפָּה
דְּאַתְמַשְׁבָּא מִן מוֹחָא, וְכַמְּה טַפִּין אַתְמַשְׁבָּאן מִנִּיהּ,
דְּאֵינוֹן (תהלים מה טו) בְּתוֹלוֹת אַחֲרֵיהּ רַעוּתֵיהּ.

קַרְקַפְתָּא אִיהִי סְלַע, וּמִבּוּעָא מְלָנָא דָּא מוֹחָא,
עַל אֵלִין טַפִּין אַתְמַר (תהלים קכז ה) אֲשֶׁרִי

לשון הקודש

שָׁנָה שְׁהִם ה', וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם זו ה' אַחֲרוֹנָה, שְׁנֵאמַר בָּהּ קְרָאנְךָ לִי מְרָה, שְׂשִׁכִינָה תַחְתּוֹנָה הִיא מִעֵין גַּנִּים שְׁאִין לוֹ הַפֶּסֶק, טַפָּה שְׁנַמְשְׁבַת מִן הַמַּחַ, וְכַמְּה טַפּוֹת נַמְשְׁבּוֹת מִמֶּנּוּ, שְׁהֵן בְּתוֹלוֹת אַחֲרֵיהּ רַעוּתֵיהּ.

הַקְרַקְפַת הִיא סְלַע, וְהַמְעֵין מִבְּפָנִים זֶה מַחַ. עַל הַטַּפּוֹת הִלְלוּ נֵאמַר אֲשֶׁרִי הַגָּבֵר

בְּעִבּוּדָה קָשָׁה וְגוֹמֵר, זו קָשָׁה, בְּחֵמְר, זֶה קַל וְחֵמְר, וְהָרִי פְרִשׁוּהוּ.

וְכַד הָיוּ יִשְׂרָאֵל עַד שְׁהִרְאַה לָהֶם עֵץ. וְהוּוּ שְׂפַתּוֹב וַיִּזְרְהוּ יְהוָה עֵץ וַיִּשְׁלַךְ אֶל הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם, וְזֶה עֵץ הַחַיִּים, שְׁהִתְגַּדַּל עַל אוֹתוֹ הַמְעֵין, שְׁהִיא הַשְׂכִינָה, י' הַמְעֵין שְׁמַשְׁקָה אֶת הָאֵילִין שְׁהוּוּ ו', וְהָעֵץ הַזֶּה מִהִלְךְ חֲמִשׁ מֵאוֹת

הַגֵּבֶר אֲשֶׁר מְלֵא אֶת אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם וְגוֹמֵר, אֶת
 אוֹיְבִים בְּשַׁעַר, דְּאִיהוּ תִרְעָא דְצַדִּיק אֹת בְּרִית
 קֹדֶשׁ, דְּעֵלָה אֲתָמֵר (שם קיח ב) זֶה הַשַּׁעַר לִיהו"ה
 צַדִּיקִים יִבְאוּ בוּ.

וְעוֹד שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהו"ה (מיכה ו ב), אֲלִין
 תִּלְתַּת יוֹדִי"ן, וְהָאִיתָנִים מוֹסְדֵי
 אָרְץ (שם) אֲלִין תִּלְתַּת ווִי"ן, דְּכִלְהוּ אֲתִרְמִיזוּ בּוֹיַסַּע
 וַיִּבֵּא וַיֵּט.

קוֹם אֲלַעְזָר וְנָטִיל קִרְטָא דְאִיהִי שְׂכִינְתָא (ואקוף
 לָהּ תַנְגָּא), וְזַרְיֵק מְנָה אִיהִי אֲבָן טַפְּהָ קְדִישָׁא,
 דְּעֵלָה אֲתָמֵר (בראשית ב ו) וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרְץ, (ובגין
 דָּא) (דף מד ע"ב) אֶסְתַּלְקַת עֲזָקָא מִן א' מִן זֶרְקָא,
 לְקַבְּלָא עֲלָהּ אֲבָן יְקָרָה דְאִיהִי טַפְּהָ, וּמְיָד וְהַשְׁקָה
 אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה, כַּד סְלִיקַת, סְלִיקַת בְּאִימָא,
 דְּאִיהוּ א' מִן אַדְנִי אַהִי"ה, וְעַל מָאן סְלִיקַת, עַל

לשון הקודש

אֲשֶׁר מְלֵא אֶת אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם וְגוֹמֵר, אֶת
 אוֹיְבִים בְּשַׁעַר, שְׁזָהוּ שַׁעַר הַצַּדִּיק, אֹת
 בְּרִית קֹדֶשׁ, שְׁעָלֶיהָ נֹאמֵר זֶה הַשַּׁעַר
 לִיהו"ה צַדִּיקִים יִבְאוּ בוּ.
 וְעוֹד שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהו"ה, אֲלוֹ
 שְׁלֵשׁ יוֹדִי"ם, וְהָאִיתָנִים מוֹסְדֵי אָרְץ, אֲלוֹ
 שְׁלֵשׁ ווִי"ן, שְׂכָלָם נִרְמְזוּ בּוֹיַסַּע וַיִּבֵּא וַיֵּט.

קוֹם אֲלַעְזָר וְטֵל אֶת הַקְּלַע, שְׂהִיא
 שְׂכִינְתָה, (והקוף אותה בכתר), וְזַרְקָן מִן הָאֲבָן
 הַהִיא טַפְּהָ קְדוּשָׁה, שְׁעָלֶיהָ נֹאמֵר וְאֵד
 יַעֲלֶה מִן הָאָרְץ, (ומשום זה) הִסְתַּלְקַת
 הַטַּפְּעַת מִן א' מִן זֶרְקָא, לְקַבְּלָא עֲלֶיהָ
 אֲבָן יְקָרָה שְׂהִיא טַפְּהָ, וּמְיָד וְהַשְׁקָה אֶת
 כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה. בְּשַׁעֲלָתָהּ, עֲלָתָהּ בְּאִם,

עמודא דאמצעייתא דאיהו ו', דאיהי כריכא ביה
 בעזקא באצבעא, וסליקת בד' מן אדנ"י, דאינון
 תרין דרועין ותרין שוקין, עד דסליק לאת י'
 דאיהי אפא חכמה י' עלאה, בגין דמתמן
 אתגטילת, הדא הוא דכתיב (משלי ג ט) יהו"ה בחכמה
 יסד ארץ, ונטילת נביעו ושקיו מניה לעילא,
 בקוצא דיליה לעילא, ובאמצעייתא, ובקוצא דיליה
 לתתא, וכד נחיתת, נחיתת פלילא מתלת טפין,
 בההוא זמנא אתמר בה הולך סגולת"א.

ואתקריאת י' י' בתלת יודין, י' עלאה איהי
 על רישא דא, דאיהי פתר עליון
 על כל עלאין, ולבתר נחיתת באמצעייתא ונטלא
 מתמן (בעמודא דאמצעייתא) (נ"א באמצע), ולבתר נחיתת
 לתתא באתרהא י' דאיהי לתתא מן א.

לשון הקודש

למטה, ובשירדת, יורדת פלולה משלש
 טפות. באותו זמן נאמר בה הולך
 סגולת"א.
 ונקראת י' י' בשלש יודין, י' עליונה
 היא על ראש הא, שהיא כתר עליון על
 כל העליונים, ואחר כך יורדת באמצע,
 ונוסעת משם (בעמוד האמצעי) (באמצע), ואחר
 כך יורדת למטה במקומה י' שהיא
 למטה מן א.

שהוא א' מן אדנ"י אהי"ה, ועל מה
 עלתה? על העמוד האמצעי שהוא ו',
 שהיא כרוכה בו כטבעת באצבע, ועולה
 בד' מן אדנ"י, שהם שתי זרועות ושתי
 שוקים, עד שעולה לאות י', שהיא אפא
 חכמה י' עליונה, משום שמשם נמלה.
 זהו שכתוב יהו"ה בחכמה יסד ארץ,
 ונטילת נביעה והשקאה ממנו למעלה,
 בקוץ שלו למעלה, ובאמצע, ובקוץ שלו

קם עולימא בתר טולא, אמר רבי רבי הא טפה
 קא נחתא, טול קשת בידך, דאיהו פגונא
 דאצבעא ועזקא ביה, טול ליה ודרך (ס"א
 וזרקא) ליה לגבה, דקבילת לה עליה, דהא בד
 סליקת מתתא לעילא על רישא דאת ו', איהו
 ברומחא ו', אתארכת ביה פשרביטא דככבא, וכד
 סליקת לעילא שריא עלה י' ואתעבידת ז', ודאי
 תנא על רישא דספר תורה, פיון דנחתת, צריך
 למדרך קשת לגבה דאיהו צדיק, ומניה נחיתת
 ואזדריקת באתרהא.

וחרבא דאיהי (דהא) טפה איהי חתיבת לה
 לתלת טפיון, בגין דאזילת סגולתא, וכד
 נחיתת עלה הוה י', ולבתר חתיבת לה לתלת,
 למחוי תנא ועטרה ברישא דתלת אבהן, דתהא
 כתר תורה וכתר בהונא וכתר מלכות, ודא רזא

לשון הקודש

כתר על ראש ספר התורה. פיון
 שיוורדת, צריך לדרך קשת אליה, שהוא
 צדיק, וממנו יורדת וגזרקות למקומה.
 וחרב שהיא של הטפה (ס"א), היא
 חותכת אותה לשלש טפות, בגלל
 שהולכת סגולת"א, שבשיוורדת עליה
 היא י', ואחר כך חותכת אותה לשלש,
 להיות כתר ועטרה בראש שלשת

קם עלם מאחר הצל, ואמר: רבי רבי
 הרי טפה ירדה, טל קשת בידך, שהוא
 כמו האצבע וטבעת בה, טל אותה ודרך
 (זרק) אותה אליה, שקבלה אותה עליו,
 שהרי פשעולה ממשלה על ראש
 האות ו', הוא כמו רמח ו', התארכה בו
 כמו שרביט של הכוכב, וכפשעולה
 למעלה, שורה עליה י' ונעשית ז', ודאי

ד' ש' תלת תגין עליה.

דרישא דחרבא איהי י', גופא דחרבא ו', תרין
פיפיות דילה ה"ה, גרתיקא דילה אדנ"י,
(וחרב יהו"ה), וכד איהי יהו"ה בר משכינתיה, איהו
דין דחתיך מכל סטרא, כד עאל בגרתיקה אתעביד
רחמי ולא חתיך דינין, ורזא דחרבא בגרתיקה,
יאהדונה"י הכי ודאי.

ובזמנא דיהו"ה בר משכינתיה, אתמר ביה (דברים
ד כג) כי יהו"ה אלהיך אש אכלה הוא,
דנטיל מגבורה לאוקדא עלמא, י' אתעביד גחלת,
ו' שלהובא דגחלת, ה' ה' חד חמש גוונין, תנינא
חמש גהורין דגהורין בהון, ובזמנא דה' עלאה
אסתלקת מה' תתאה, איהי אמרה (שיר א 1) אל
תראוני שאני שחרחרת, ובזמנא דאיהי גהרא

לשון הקודש

ודאי.

ובזמן שיהו"ה מחוץ לשכינתו, נאמר
בו כי יהו"ה אלהיך אש אכלה הוא,
שנטיל מגבורה לשרף את העולם. י'
נעשה גחלת, ו' שלהבת הגחלת, ה' ה'
האחד חמשה גונים, השני חמשה אורות
שמאירים בהם, ובזמן שה' עליונה
הסתלקה מה' תחתונה, היא אמרת אל
תראוני שאני שחרחרת, ובזמן שהיא

האבות, שתהיה כתר תורה וכתר כהנה
וכתר מלכות, וזה הסוד של ש' שלשה
תגים עליה.

שראש חרב היא י', גוף חרב ו', שתי
פיפיות שלה ה"ה, גרתיק שלה אדנ"י,
(וחרב יהו"ה), וכשהיא יהו"ה חוץ משכינתו,
היא דין שחותך מכל צד, פשנכנס
בגרתיק נעשה רחמים, ולא חותך דינים,
וסוד חרב בגרתיקה - יאהדונה"י כף

בְּגוֹנָהּ, אֶתְמַר בָּהּ (בראשית ט טז) וְרֵאִיתִיהָ לְזֹכֵר בְּרִית
 עוֹלָם, קָמוּ תַנָּאִים וְאַמּוֹרָאִים דְּלַעֲיָלָא, וְאָמְרוּ רַבֵּי
 רַבִּי כַּמָּה תְּקִיפָא קִירְטָא דִּילָךְ, דִּי סְלִיקַת לָהּ עַד
 אֵין סוּף, וְנִחִיתַת לָהּ עַד אֵין תַּכְלִית.

פְּתַח בְּמִלְקַדְמִין וְאָמַר, שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב
 יְהוָה (מיכה ו ב), אָמַר לֹזֵן אֲבָהֶן אֲבָהֶן טוֹרִין
 רַבְרַבִּין, שְׁמַעוּ, דִּתְּהֵי אֲבָן דְּאֶתְנַזְרַת מֵאֲלִין טוֹרִין
 דְּלָבוֹן, דִּיאִהִי כְּתָרָא בְּרִישָׁא דְכְּלָהוּ, וְהֵאִיתְנִים
 דִּיאִהִי כְּתָרָא עַל כְּלָהוּ, אִיהִי סְלִיקַת רִיב עַלְיִיכוּ,
 בְּגִין בַּעֲלָהּ, דִּיאִהִי מִבּוּעָא סְתִימָא כְּסַלְעַ, עַד דִּיִּיתִי
 בַּעֲלָהּ לָא יַהֲבֵא מִימּוּי, דִּהָא לִישְׁנִין אִינוּן כְּפַטְיִשִׁין
 דְּמִתְאַן בְּהַהוּא סַלְעַ, וְלִית חַד מִנֵּיהוּ דְאַפִּיק מִנְהָ
 נְבִיעוּ, פֶּר מִבַּעֲלָהּ דִּידַע לְאַמְשָׁבֵא לָהּ.

לשון הקודש

כְּתָר בְּרִישָׁא פְּלָם, וְהֵאִיתְנִים, שְׁהִיא כְּתָר
 עַל פְּלָם, הִיא מַעֲלָה רִיב עֲלֵיכֶם בְּשָׁבִיל
 בַּעֲלָהּ, שְׁהִיא מַעֲזֵן נִסְתָר כְּסַלְעַ, עַד
 שְׁיָבֵא בַּעֲלָהּ לֹא גוֹתֵן מִמִּינָהּ, שְׁתְּרִי
 הַלְשׁוֹנוֹת הֵם כְּמוֹ פְּטִיִשִׁים שְׁמַכִּים
 בְּאוֹתוֹ סַלְעַ, וְאֵין אַחַד מֵהֶם שְׁמוּעִיא
 מִמִּנְהָ נְבִיעָה פֶּרְט לְבַעֲלָהּ שְׁיִדַע לְמַשְׁךְ
 אוֹתָהּ.

מֵאִירָה בְּגוֹנָהּ, נֶאֱמַר בָּהּ וְרֵאִיתִיהָ לְזֹכֵר
 בְּרִית עוֹלָם. קָמוּ תַנָּאִים וְאַמּוֹרָאִים
 שְׁלַמְעֵלָה, וְאָמְרוּ: רַבִּי רַבִּי, כַּמָּה תְּקִיפָא
 הַקָּלַע שְׁלָךְ, שְׁהַעֲלִית אֹתָהּ עַד אֵין סוּף,
 וְהוֹרְדַת אֹתָהּ עַד אֵין תַּכְלִית.

פְּתַח כְּמוֹ מַקְדָּם וְאָמַר: שְׁמַעוּ הָרִים אֶת
 רִיב יְהוָה. אָמַר לָהֶם: אָבוֹת אָבוֹת,
 הָרִים גְּדוֹלִים, שְׁמַעוּ, שְׁהָאֲבָן הוֹאֵת
 שְׁנַזְרַת מִהָרִים הִלְלוּ שְׁלָכֶם, שְׁהִיא

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, זַבְּאָה אִיהוּ מָאן דְּמַצְלִי
וְיִדַע לְסַלְקָא רְעוּתִיהָ לְעֵילָא, דְּהָא פּוּמּוּי
אַפִּיק שְׁמָהּ, וְאַצְבָּעוּי פְּתַבִּין רִזּוּן, וְכַד סַלְקוֹן
שְׁמָהּ (דף מה ע"א) מִפּוּמּוּי, כַּמָּה עוֹפִין פְּתַחִין גְּדַפִּיִּהוּ
לְעֵילָא לְקַבְּלָא לֹון, וְכַמָּה חִיוּוֹן דְּמַרְכַּבְתָּא, כְּלָהוּ
מִזְדַּמְנִין לְגַבִּיִּהוּ לְנַטְלָא לֹון, כֹּל שְׁכַן אִם שְׂכִינְתָּא
שְׂרִיא בְּעֻלּוּתִיהָ, וְאַסְתַּלְקַת לְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא,
וְרֹזָא דְּמַלְכָּה אִם תְּשַׁכְּבוֹן בֵּין שְׂפַתַּיִם, (תהלים סח יד), אַל
תִּקְרִי אִם אֵלָא אִם, זַבְּאָה אִיהוּ מָאן דְּסַלִּיק לָהּ
בְּעֻלּוּתִיהָ דְּמַצְלִי בְּשַׁפּוּזִי, לְעֵילָא לְגַבִּי בַּעֲלָהּ.

בְּעֻלּוּתָּא דְּשַׁחֲרִית סַלְקָא בְּשִׁמְאָ דְּאַתְקְרִי א"ל,
הָא"ל הַגְּדוֹל וְדַאי, בְּעֻלּוּתָּא דְּמִנְחָה
סְלִיקַת בְּשִׁמְאָ דְּאַתְקְרִי אֱלֹהִים, בְּעֻלּוּתָּא דְּעֶרְבִית
סְלִיקַת בְּשִׁמְאָ דְּאַתְקְרִי יְהוָה, וְרֹזָא דְּמַלְכָּה אַל
אֱלֹהִים יְהוָה דְּכַר וַיִּקְרָא אֶרֶץ (שם ג א).

לשון הקודש

ומתעלה לקדוש ברוך הוא, וסוד הדבר
- אם תשכבון בין שפתיים, אל תקרי אם
אלא אם, אשרי הוא מי שמעלה אותה
בתפלתו שמתפלל בשפתינו, למעלה אל
בעלה.
בתפלת השחרית עולה בשם שנקרא
א"ל, הא"ל הגדול ודאי. בתפלת המנחה
עולה בשם שנקרא אלהים. בתפלת

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: אֲשֶׁרִי הוּא מִי
שְׁמַתְפַּלֵּל וְיִדַע לְהַעֲלוֹת רְצוֹנוֹ לְמַעְלָה,
שְׁהָרִי פִּיּוּ מוּצִיא שְׁמוֹת, וְאַצְבָּעוֹתָיו
כּוֹתְבוֹת סוּדוֹת, וְכַשְׁעוֹלִים הַשְּׁמוֹת מִפִּיּוּ,
כַּמָּה עוֹפוֹת פּוֹתְחִים כְּנַפְיָהֶם לְמַעְלָה
לְקַבֵּל אוֹתָן, וְכַמָּה חִיוֹת שֶׁל הַמְּרַכְּבָה,
כֹּלֵם מִזְדַּמְנִים אֵלֵיהֶם בְּכַדִּי לִפְלֹא אוֹתָם,
כֹּל שְׂכֵן אִם שְׂכִינָה שׁוֹרָה כְּתַפְלָתוֹ

וְאָמְרוּ מֵאֵרֵי מִתְּנִיתִין, דְּצָרִיךְ בַּר נִשׁ בְּצִלוֹתֶיהָ
 לְשָׁהוֹת שְׁעָה אַחַת קָדָם דְּמִצְלִי, וְשְׁעָה
 אַחַת לְבֵתֵר דְּמִצְלִי, וְרִזָּא דְּמִלְּהָ דְּיִשְׁהָא
 בְּצִלוֹתֶיהָ שְׁעָתָא תְּדָא, בְּגִין דְּאִתְּמַר (בראשית כד
 כא) וְהָאִישׁ מִשְׁתַּאֲה לָּהּ מִחֲרִישׁ, תְּהוּא דְּאִתְּמַר
 בֵּיהּ (שמות טו ג) יְהו"ה אִישׁ מִלְּחָמָה, וְלְבֵתֵר דְּשְׁהָא
 לִיהּ בַּר נִשׁ וְצִלִּי, אִם שְׁגוּרָה תְּפִלְתּוֹ בְּפִיו וְדָאֵי
 אֶתְקַבַּל צִלוֹתֶיהָ.

וְרִזָּא דְּמִלְּהָ בַּר נִשׁ צָרִיךְ לְמִשְׁהָא וְאִתְּתָא
 לְאַקְדָּמָא, בְּמָה דְּאִתְּ אָמַר (ויקרא יב ב) אִשָּׁה
 כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר, (וְרִזָּא דְּמִלְּהָ אִשָּׁה מְזַרְעַת תַּחֲלָה יוֹלְדַת
 זָכָר, וְעוֹד (תהלים קלו כג) שְׁבִשְׁפִלְנוּ זָכָר לָנוּ, וְרִזָּא דְּמִלְּהָ שְׁבִשְׁפִלוֹתוֹ שֶׁל
 אָדָם זָכוֹר יִזְכְּרֵנוּ לְטוֹבָה).

וְעוֹד אִם שְׁגוּרָה תְּפִלְתּוֹ בְּפִיו, אִיהוּ רִזָּא וַיְהִי

לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ

מִלְּחָמָה, וְאַחַר שְׁשָׁה אֹתוֹ הָאִישׁ
 וְהַתְּפִלָּל, אִם שְׁגוּרָה תְּפִלְתּוֹ בְּפִיו, וְדָאֵי
 הַתְּקַבְּלָה תְּפִלְתּוֹ.

וְסוּד הַדְּבָר - אָדָם צָרִיךְ לְשָׁהוֹת
 וְהָאִשָּׁה לְהַקְדִּים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אִשָּׁה כִּי
 תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר. (סוּד הַדְּבָר - אִשָּׁה מְזַרְעַת תַּחֲלָה
 יוֹלְדַת זָכָר, וְעוֹד, שְׁבִשְׁפִלְנוּ זָכָר לָנוּ, וְסוּד הַדְּבָר - שְׁבִשְׁפִלוֹתוֹ שֶׁל
 אָדָם זָכוֹר יִזְכְּרֵנוּ לְטוֹבָה).

וְעוֹד, אִם שְׁגוּרָה תְּפִלְתּוֹ בְּפִיו, הוּא סוּד

עֲרַבִּית עוֹלָה בְּשֵׁם שְׁנִקְרָא יְהו"ה, וְסוּד
 הַדְּבָר - אֵ"ל אֱלֹהִים יְהו"ה דְּבַר וַיִּקְרָא
 אֶרְצוּ.

וְאָמְרוּ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה, שְׁצָרִיךְ אָדָם
 בְּתְּפִלְתּוֹ לְשָׁהוֹת שְׁעָה אַחַת קָדָם
 שְׁמִתְּפִלָּל, וְשְׁעָה אַחַת אַחַר שְׁמִתְּפִלָּל,
 וְסוּד הַדְּבָר - שְׁיִשְׁהָה בְּתְּפִלְתּוֹ שְׁעָה
 אַחַת, מְשׁוּם שֶׁנֶּאֱמַר וְהָאִישׁ מִשְׁתַּאֲה לָּהּ
 מִחֲרִישׁ, אֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ יְהו"ה אִישׁ

הוּא טָרַם בְּלָה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רַבָּקָה יוֹצֵאת
 (טו), וְרָזָא דְמַלְּהָ וְהִיָּה טָרַם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה, עוֹד
 הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֶשְׁמַע (ישעיהו סה כד), זַפְּאָה אִיהוּ
 מָאן דְּלֹא מְעַבֵּב מִטְרוּנֵיתָא לְסִלְקָא לְמַלְכָּא, דְּכָל
 מָאן דְּאִיהוּ צְלוּתִיהָ שְׁגוּרָה בְּפוּמוּי בְּלֹא עֲכוּבָא,
 הֵהוּא מְמַהֵר מִטְרוּנֵיתָא לְמַלְכָּא, וְוִי לֹון לְבָנֵי נִשְׂאָ
 דְּאִינוּן אֲטִימִין לְבָא וְעֵינִין, דְּלֹא מִשְׁתַּדְּלִין לְמַנְדַּע
 בִּיקְרָא דְּמֵאֲרִיהוֹן לְרַצוּי לִיה בְּשִׁכְנֵיתִיהָ, בְּכַמְהָ
 תַּחְנוּנִים וּפְיוּסִים, לְנַחְתָּא לִיה לְגַבִּי שְׁכִינְתָּא, כָּל
 שְׁבִין לְאַתְעָרָא בֵּיה רְחִימוּ לְגַבְהָ, כְּמָה דְּתַקְוָנוּ
 הַבּוּחַר בְּעַמּוּ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

וְכַד קִיִּימִין קְדָמִיהָ, צָרִיךְ לְמִיָּקָם קְדָמִיהָ
 בְּדַחֲלוּ, זַפְּאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל דִּידְעִין לְפִיָּסָא
 לְמֵאֲרִיהוֹן כְּדָקָא יָאוּת, וְלַחְבְּרָא בְּפוּמֵיהוּ
 בְּצְלוּתֵהוֹן תְּרִין שְׁמָחַן אֵלִין דְּאִינוּן יֵאֱהַדוּנָה"י,

לשון הקודש

מִשְׁתַּדְּלִים לְהַפִּיר בְּכַבוֹד רַבּוּנָם, לְרַצוּת
 אוֹתוֹ עִם שְׁכִינְתּוֹ בְּכַמְהָ תַּחְנוּנִים
 וּפְיוּסִים לְהוֹרִיד אוֹתוֹ לְשִׁכְנָהּ, כָּל שְׁבִין
 לְעוֹרֵר בּוֹ אֲהַבָּה אֵלֶיהָ, כְּמוֹ שְׁתַּקְוָנוּ
 הַבּוּחַר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

וּכְשֶׁעוֹמְדִים לְפָנָיו, צָרִיךְ לְעַמֵּד לְפָנָיו
 בִּירְאָה. אֲשֶׁרֵי הֵם יִשְׂרָאֵל שְׂיֹודְעִים לְפָנֵים
 אֵת רַבּוּנָם כְּרָאוּי, וְלַחְבֵּר בְּפִיָּהֶם

וְהִי הוּא טָרַם בְּלָה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רַבָּקָה
 יוֹצֵאת, וְסוּד הַדְּבַר - וְהִנֵּה טָרַם יִקְרָאוּ
 וְאֲנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי
 אֶשְׁמַע. אֲשֶׁרֵי הוּא מִי שְׁלֹא מְעַבֵּב אֵת
 הַגְּבִירָה מְלַעְלוֹת לְמַלְךְ, שְׁכָל מִי
 שְׁתַּפְּלָתוֹ שְׁגוּרָה בְּפִיו בְּלִי עֲכוּב, הֵהוּא
 מְמַהֵר אֵת הַגְּבִירָה לְמַלְךְ. אוֹי לְהֵם לְבָנֵי
 אָדָם שֶׁהֵם אֲטוּמֵי לֵב וְעֵינִים, שְׁלֹא

דְּבַח־הוּא זְמַנָּא אָ"ז תְּקַרָּא וַיְהוּ"ה יַעֲנֶה (ישעיהו נח א),
 וַיְהוּ"ה הוּא וּבֵית דִּינּוּ, וְדָא שְׂכִינְתָּא (נ"א וְדָא חֲכַמְתָּא
 עֲלָאָה וּשְׂכִינְתָּא) (נ"א חֲכַמְתָּא) עֲלָאָה וְתַתָּאָה, וְדָא אִיהוּ
 רָזָא אִם תִּשְׁכַּבּוּן בֵּין שְׂפַתַּיִם (תהלים סח יד), דְּאִיְהִי
 קַרְבָּנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִידְ הוּא, דְּוַדְאִי שְׂכִינְתָּא אִיְהִי
 קַרְבָּנָא דִּילֵיהּ, וּבְגִין דָּא תְּקִינּוּ צְלוֹתָא בְּקַרְבָּנָא.

הִיא הָעוֹלָה, הָעוֹלָה וְדָאִי, זְבָאָה אִיהוּ מָאן
 דְּסָלִיק לָהּ לְגַבִּיהּ בְּדָקָא יָאוּת, דְּאִיְהוּ שְׂאִיל
 בְּגִינָה (שיר ח ה) מִי זֹאת עוֹלָה, עוֹלָה וְדָאִי, מִן
 הַמְדַבֵּר, מִן הַמְדַבֵּר וְדָאִי, דְּפּוֹמּוּי חָשִׁיב קוּדְשָׁא
 בְּרִידְ הוּא בְּטוּרָא דְסִינֵי, וּבְגִין דָּא מִי זֹאת עוֹלָה
 מִן הַמְדַבֵּר וְגוֹמֵר.

מְקַטְרֵת מִר (שם ג ו) דָּא צְלוֹתָא דְשַׁחֲרִית דְתִקּוּן
 אַבְרָהָם דְהוּא מִר, וְעוּד מְקַטְרֵת מִר,

לשון הקודש

הִיא הָעוֹלָה, הָעוֹלָה וְדָאִי, אֲשָׁרִי הוּא מִי
 שְׂמַעְלָה אוֹתָהּ אֵלָיו כְּרָאוּי, שְׁהוּא שׂוֹאֵל
 בְּשִׁבְלָה מִי זֹאת עוֹלָה, עוֹלָה וְדָאִי, מִן
 הַמְדַבֵּר, מִן הַמְדַבֵּר וְדָאִי, שְׁפִינּוּ חוֹשֵׁב
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ הַר סִינֵי, וּמִשׁוּם
 זֶה מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמְדַבֵּר וְגוֹמֵר.

מְקַטְרֵת מִר, זו תְּפִלַּת שַׁחֲרִית שְׁתַּקּוּן
 אַבְרָהָם, שְׁהוּא מִר, וְעוּד מְקַטְרֵת מִר,

בְּתַפְלוּתָם שְׁנֵי הַשְּׁמוֹת הִלְלוּ שְׁהֵם
 יֵאָהֲדוּנָה"י, שְׁבָאוֹתוֹ זְמַן אָ"ז תְּקַרָּא
 וַיְהוּ"ה יַעֲנֶה, וַיְהוּ"ה הוּא וּבֵית דִּינּוּ, וְזוּ
 שְׂכִינְתָּהּ (חוֹ חֲכַמְתָּא עֲלִיוֹנָה וּשְׂכִינְתָּהּ) (חֲכַמְתָּא) עֲלִיוֹנָה
 וְתַתְּוֹנָה, וְזֶהוּ סוּד אִם תִּשְׁכַּבּוּן בֵּין
 שְׂפַתַּיִם, שְׁהִיא הַקְרָבָן שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, שְׁוֹדְאִי הַשְּׂכִינְתָּהּ הִיא הַקְרָבָן שְׁלוֹ,
 וּמִשׁוּם זֶה תְּקִינּוּ תְּפִלָּה בְּקַרְבָּן.

צָרוּר הַמֵּר דּוּדֵי לֵי, וְדָא נְצַח דְּסָלִיק לָהּ
 בְּיַמֵּינָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב (תהלים טז יא) נְעִימוֹת בְּיַמֵּינֶךָ
 נְצַח, וּלְבוֹנָה דָּא הוּד, דְּסָלִיק לָהּ בְּגִבּוֹרָה, מְכַל
 אֲבָקַת רוּכַל דָּא צְדִיק, דְּסָלִיק לָהּ בְּעַמּוּדָא
 דְּאֲמַצְעִיתָא, וְאִם לָא סָלְקָא שְׂכִינְתָא בְּצִלוֹתֶיהָ,
 קָרְבָנָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָא פְּלִפְּא קָא נְחִית
 לְמִיכַל קָרְבָנָא דִּילִיהּ, וְוִי לִיהּ טַב לִיהּ דְּלֵא אֲתַבְּרִי
 בְּעֵלְמָא, וְעִלִּיהּ אֲתַמֵּר (משלי יט כג) גַּם בְּלֵא דַעַת נֶפֶשׁ
 לֹא טוֹב.

וְכַד סָלְקָא שְׂכִינְתָא בְּצִלוֹתֶיהָ, פְּמָה חִיוּוֹן
 וּמְרַבְּבָתָא וְגִלְגְּלִי דְכוּרְסִיָּא, בְּלָהּוּ יִתְעָרוּן
 לְגַבְהָ בְּנִגּוּנָא בְּחֻדּוֹת, וּבְלָהּוּ גְדַפִּיָּהּוּ פְּתִיחֹן לְקַבְּלָא
 לָהּ, וְהָא אוּקְמוּהוּ (יחזקאל א יא) וּפְנִיָּהֶם וּכְנַפֵּיהֶם
 פְּרוּדוֹת מְלַמְעָלָה.

לשון הקודש

קָרְבָנּוּ, אוֹי לוּ, וְטוֹב שְׂלֵא נִבְרָא בְּעוֹלָם,
 וְעִלְוִי נֶאֱמַר גַּם בְּלֵא דַעַת נֶפֶשׁ לֹא טוֹב.
 וּבְשַׁעוּלָה שְׂכִינָה בְּתַפְלָתוֹ, פְּמָה חִיוּוֹת
 וּמְרַבְּבָה וְגִלְגְּלִי הַפְּסָא, בְּלָם יִתְעוּרְרוּ
 אֵלֶיהָ בְּנִגּוּן בְּשִׁמְחָה, וּבְלָם כְּנַפֵּיהֶם
 פְּתוּחוֹת לְקַבֵּל אוֹתָהּ, וְהָרִי פְּרִשׁוּהוּ
 וּפְנִיָּהֶם וּכְנַפֵּיהֶם פְּרוּדוֹת מְלַמְעָלָה.

צָרוּר הַמֵּר דּוּדֵי לֵי, וְזֵה נְצַח, שְׁמַעְלָה
 אוֹתָהּ בְּיַמֵּין. זֵהוּ שְׂפָתוֹב נְעִימוֹת בְּיַמֵּינֶךָ
 נְצַח, וּלְבוֹנָה זֵה הוּד, שְׁמַעְלָה אוֹתָהּ
 בְּגִבּוֹרָה. מְכַל אֲבָקַת רוּכַל, זֵה צְדִיק
 שְׁמַעְלָה אוֹתָהּ בְּעַמּוּד הָאֲמַצְעִי, וְאִם לֹא
 עוֹלָה הַשְׂכִּינָה בְּתַפְלָתוֹ קָרְבָן לְקוּדְשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, הָרִי הַכֶּלֶב יוֹרֵד לֵאכֹל אֶת

וְכַד סְלָקָא סְלָקָא בְיוֹנָה, וְכַד נְחִתָּת נְחִתָּת
בְּנִשְׂרָא, דְּאִיהִי מְטְרוֹנִיתָא, דְּלֹא דְחִילַת מְכָל
עוֹפִין דְּעֵלְמָא, וְנְחִתָּא בְּכַמְהָ מְזוֹנִין לְבְנֵהָא, הֲדָא
הוּא דְכִתִּיב (דברים לב יא) בְּנִשְׂרָא יַעִיר קִנּוּ עַל גּוֹזְלֵיו
יִרְחֵף, (דף מה ע"ב) מָאן גּוֹזְלֵיו, אֵלִין אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל,
דְּאֵינּוּן בְּגוֹזְלֵיָא מְצַפְצְפִין לָהּ בְּכַמְהָ צַפְצוּפִין
דְּעֵלּוֹתָא, וְנְחִתָּת לְגַבִּיּהוּ, לְכָל חַד נְחִתָּא לִיה
מְזוֹנָא בְּדַקָּא יָאוּת לִיה, לְמָאן נְחִתָּא מְזוֹנָא
דְּאוּרִיתָא דְּאִיהִי מְזוֹנָא דְּנִשְׁמָתָא, לְמָאן נְחִתָּא
מְזוֹנָא דְּנוֹפָא, לְכָל חַד בְּפּוּם רְעוּתִיהָ.

דְּבַר אַחַר אִם תִּשְׁכַּבּוּן, דָּא אִימָא עֲלָאָה, דְּאִיהִי
צִלּוֹתָא דְּשַׁבַּת, דְּצַרִּיכִין שְׁפוּן לְקַבְּלָא לָהּ
בְּעֶרְב שַׁבַּת, דְּאִיהִי נִשְׁמַת כָּל חַי, אִיהִי נְחִתָּא עַל
רֵאשׁ צַדִּיק דְּאִיהוּ יוֹם הַשְּׁבִיעִי, לְשׁוֹן לְמוֹדִים

לשון הקודש

מורידה לו מזון כראוי לו. למי מורידה
 מזון של התורה, שהוא מזון הנשמה,
 למי מורידה מזון הגוף, לכל אחד כפי
 רצונו.

דְּבַר אַחַר אִם תִּשְׁכַּבּוּן, זו הָאֵם
הַעֲלִינָהּ, שְׁהִיא תַפְלָת הַשַּׁבַּת,
שְׁצַרִּיכִים שְׁפָתִים לְקַבֵּל אוֹתָהּ בְּעֶרְב
שַׁבַּת, שְׁהִיא נִשְׁמַת כָּל חַי, הִיא יוֹרְדַת

ובשעולָהּ, עולה כמו יונה, וכשיוֹרְדַת,
 יורדת כנִשְׂרָא, שְׁהִיא הַגְּבִירָה, שְׁלֹא
 פוֹחֲדַת מְכָל הָעוֹפוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, וְיוֹרְדַת
 עִם כַּמְהָ מְזוֹנוֹת לְבְנֵיהָ. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב
 בְּנִשְׂרָא יַעִיר קִנּוּ עַל גּוֹזְלֵיו יִרְחֵף. מִי הֵם
 גּוֹזְלֵיו? אֵלוּ הֵם יִשְׂרָאֵל, שְׁהֵם כְּמוֹ גּוֹזְלִים
 שְׁמְצַפְצְפִים לָהּ בְּכַמְהָ צַפְצוּפִים שֶׁל
 תַּפְלָתָהּ, וְיוֹרְדַת אֵלֵיהֶם, לְכָל אֶחָד

קרינן ליה, ואיהי שריא עליה בין תרין שפון
דאינון נצח והוד.

ושבת איהי פה, (נ"א פתח) דאתפתחא בערב שבת
לקבלא לה בהאי צלותא דשבת, דהא
צלותא דשבת אתקריאת קבלה, ומינה מקבלין
כל ספיראן דין מן דין, ובה צלותא דבר נש
מקובלת קדם יהו"ה, ואיהי צלותא דעשרת ימי
תשובה, ואיהי ה' עלאה, דתקינו בה חמש צלותין
ביומא דכפורי.

אבל שבת איהי שכינתא התאה, כלילא מתלת
אבהן, דאינון תלת ענפין דש' דשבת, ב"ת
יחידה איהי נקודה בחלל דילה, ואיהי חג דכל (נ"א
דכליל כל) יומין טובין, עלה אתמר (ישעיהו מ כב) היושב
על חוג הארץ.

לשון הקודש

והיא ה' עליונה שתקנו בה חמש תפלות
ביום הכפורים.

אבל שבת היא שכינה תחתונה, כלולה
משלשה אבות, שהם שלשת הענפים
של ש' של שבת, ב"ת יחידה היא נקודה
בחלל שלה, והיא חג של כל (שכולל כל)
ימים טובים, עליה נאמר היושב על חוג
הארץ.

על ראש צדיק שהוא יום השביעי, לשון
למודים קוראים אותו, והיא שורה עליו
בין שתי שפתיב, שהם נצח והוד.

ושבת הוא פה, (פתח) שנפתח בערב
שבת לקבל אותה בתפלת השבת הזו,
שהרי תפלת השבת נקראת קבלה,
ומינה מקבלות כל הספירות זה מזה,
ובה תפלתו של אדם מקבלת לפני
יהו"ה, והיא תפלת עשרת ימי תשובה,

אָבֵל נִשְׁמָתָא יִתְּרָא בְּשַׁבַּת וּבְיוֹמֵי טַבִּין וּבְכָל
 מוֹסָפִין, אִיהִי אִימָא עֲלָאָה, תּוֹסַפַּת רוּחַ
 הַקִּדְּשׁ, צְלוֹתָא דְשִׁית יוֹמֵן דְּחוּל תְּלַת זְמַנִּין בְּכָל
 יוֹמָא, אִיהִי שְׁכִינְתָא תְּתָאָה, בְּלָלָא דְתַמְנֵי סְרִי
 צְלוֹתֵין, תְּלַת זְמַנִּין בְּיוֹמָא, סְלָקִין בְּשִׁית יוֹמֵן ח"י,
 וְעַל שְׁמִיָּה אֶתְקַרֵי תְּפִלַּת כָּל פּ"ה, בְּיוֹמֵן דְּחוּל
 אִיִּיתִי לָהּ מְזוֹנָא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, אָבֵל בְּשַׁבַּת וְיוֹמֵן
 טַבִּין אִיִּיתִי לָהּ מְזוֹנָא עַל יְדֵי דְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא,
 וְוִי לְאַתְתָּא דְאַתְפְּרַנְסַת עַל יְדֵי שְׁלִיחָא, וְהָא
 אוֹקְמוּהוּ בְּיוֹנָה, דְאַתְמַר (בראשית ח יא) וְהִנֵּה עִלָּה זֵית
 טָרְף בְּפִיָּה, וְאַמְאֵי עִלָּה זֵית, אֶלָּא אָמַרְת יוֹנָה,
 רַבּוֹן עֲלַמִּין, תְּהֵא מְזוֹנָא דִּילִי מְסוּרָה בִּידְךָ וְתֵהֵא
 מְרִירָא בְּזֵית, וְלָא תְּהֵא מְתוּקָה וּמְסוּרָה בְּיַד שְׁלִיחַ,
 וּשְׁלִיחַ בְּהֵאֵי אֶתְר דָּא מַטְטְרוּן, וְעוּד שְׁכִינְתָּא

לשון הקודש

בשבת וימים טובים מביאים לה מזון על ידי הקדוש ברוך הוא. אוי לאשה שמתפרנסת על ידי שליח, והרי פרשוהו ביונה, שנאמר והנה עלה זית טרף בפיה, ולמה עלה זית? אלא אמרה היונה, רבון העולמים, יהיה מזוני מסור בידך ויהיה מרור בזית, ולא יהיה מתוק ומסור ביד שליח, והשליח במקום הנה זה מטטרוין. ועוד, שכינה נקראת תפלה

אבל נשמה יתרה בשבת ובמים טובים ובכל המוספים, היא האם העליונה, תוספת רוח הקדש, תפלה של ששת ימי החל, שלש פעמים בכל יום, היא השכינה התחתונה, הפלל של שמונה עשרה תפלות, שלש פעמים ביום, עולים בששה ימים שמונה עשרה, ועל שמו נקראת תפלת כל פ"ה. בימי החל מביאים לה מזון על ידי שליח, אבל

אתקריאת צלותא דפסחא מפטרא דימינא, צלותא
 דראש השנה מפטרא דשמאלא, צלותא דשבועות
 מפטרא דאמצעייתא, יהו"ה בכל אתר לקבלא
 לה, (ולתקוני מאני קרבא).

דבר אחר שמעו הרים את ריב יהו"ה (מיכה ו ב),
 מאן ריב יהו"ה ומאן הרים, ריב יהו"ה דא
 שכינתא, הרים אלין אבהן, ריב איהי קטטה
 ומחלקת לקודשא בריך הוא, על בנהא דאינון
 בגלותא, ובזמנא דלאו אינון בגלותא, איהי ריב
 לגביה על אינון מספנין דאזלין מתתרכין
 מאתריהו, בגין דירחם עליהו, וקרא אוכת, הדא
 הוא דכתיב (ישעיה כז ה) או יחזק במעוזי, יעשה שלום
 לי, שלום יעשה לי, תרי שלמי, חד עם שכינתא
 דאיהי ריב לגביה על מספנא, ומאן איהו מספנא
 דעבדת ריב בגיניה, דא מספנא דאיהו מפטרא

לשון הקודש

הוא על בגינה שהם בגלות, ובזמן שאינם
 בגלות, היא ריב אליו על אותם העננים
 שהולכים מגרשים ממקומם כדי שירחם
 עליהם, והכתוב מוכיח, זהו שכתוב או
 יחזק במעוזי יעשה שלום לי, שלום יעשה
 לי. שני שלומות, אחד עם השכינה,
 שהיא ריב אצלו על העני, ומי הוא העני
 שעושה ריב בשבילו? זהו העני שהוא

של פסח מצד הימין, תפלת ראש השנה
 מצד השמאל, תפלת שבועות מצד
 העמוד האמצעי, יהו"ה הוא בכל מקום
 לקבל אותה (ולתקן את כלי הקרב).
 דבר אחר, שמעו הרים את ריב יהו"ה,
 מה זה ריב יהו"ה ומה זה הרים? ריב
 יהו"ה זו השכינה, הרים אלו האבות,
 ריב היא קטטה ומחלקת לקדוש ברוך

דְּצַדִּיק, וְכָל שְׂפָן כַּד צַדִּיק דְּאִיהוּ חָרַב וַיִּבֶשׁ בְּחִ"י
בְּרַכָּאן דְּצִלוֹתָא, וְצוּחִין לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
וְאֵתְמַר לְגַבֵּייהוּ (משלי א כח) אִזּוּ יִקְרְאֲנֵי וְלֹא אֶעֱנֶה.

וְכִמְה דְּשְׂכִינְתָּא תַּתְּאָה אִיהִי רִיב עַל צַדִּיק
דְּאִיהוּ חִ"י עַלְמִין, חָרַב וַיִּבֶשׁ, (חָרַב מִפִּי
מִקְדָּשָׁא וַיִּבֶשׁ מִנְּסָכִים וְעוֹלוֹת), חָכִי אִיהוּ רִיב שְׂכִינְתָּא
עַלְתָּא בְּגִינִיה עִם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְעַלֵּייהוּ
אֵתְמַר (דְּבָרִים יז ח) דְּבָרֵי רִיבוֹת בְּשַׁעְרֵיךָ, וּבִזְמַנָּא
דְּתַרְוֵייהוּ אֵינּוּן רִיבוֹת בְּגִינִיה עִם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא צוּחַ לְגַבֵּי יִשְׂרָאֵל לְתַתְּא,
אוּ יַחֲזִק בְּמַעוּזֵי, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי, שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי
(ישעיהו כז ה), תְּרֵי שְׁלוֹמִים, לְקַבֵּל תְּרֵי רִיבוֹת, וְקִשְׂיָא
אִיהִי לָהּ מִכְּלָא, אֲפַרְשׁוּתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
מִינָהּ, וְדָא אִיהוּ מִחֲלוֹקַת לְשָׁם שְׁמַיִם.

לשון הקודש

בְּשַׁעְרֵיךָ, וּבִזְמַן שְׁשִׁיתֵיהֶם הֵן רִיבוֹת
בְּשִׁבְלֵי עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא צוּעֵק אֵל יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה, אוּ
יַחֲזִק בְּמַעוּזֵי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי, שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה
לִי. שְׁנֵי שְׁלוֹמִים, כְּנֶגֶד שְׁתֵּי רִיבוֹת,
וְקִשְׂיָא הוּא לָהּ מִחֲלָקַת הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא מְפָנֶה, וְזוּ מִחֲלָקַת לְשָׁם
שְׁמַיִם.

מִצַּד שֶׁל צַדִּיק, וְכָל שְׂפָן כְּשֶׁצַּדִּיק שֶׁהוּא
חָרַב וַיִּבֶשׁ בְּשִׁמּוֹנֵה עֲשָׂרָה הַבְּרָכוֹת שֶׁל
הַתְּפִלָּה, וְצוּעִקִים לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וְנֵאמַר אֲלֵיהֶם אִזּוּ יִקְרְאֲנֵי וְלֹא אֶעֱנֶה.
וְכִמְהוּ שְׂשִׁינְתָּא הַתְּתוּנָה הִיא רִיב עַל
צַדִּיק שֶׁהוּא חִ"י הָעוֹלָמִים, חָרַב וַיִּבֶשׁ,
(חָרַב מִבֵּית הַמִּקְדָּשׁ וַיִּבֶשׁ מִנְּסָכִים וְעוֹלוֹת) כִּךָּ הוּא רִיב
הַשְּׂכִינָה הָעֲלִינָה בְּשִׁבְלֵי עִם הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְעַלֵּיהֶם נֵאמַר דְּבָרֵי רִיבוֹת

וְכַד נְפִילַת, נְפִילַת לְרַגְלֵי, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (רות
 1) וַתִּגַּל מְרַגְלוֹתָיו וַתִּשְׁכַּב, וְאַתְּנַפְּלַת קַדְמֵיהָ
 בְּנְפִילַת אַפִּים, בְּגִין צַדִּיק דְּאִיהוּ ח"י עָלְמִין עָנִי
 בְּגִלוֹתָא, וְצַדִּיק כַּד אִיהוּ לְבָר מֵאַתְרֵיהָ אֶתְמַר בֵּיה
 (תהלים ב יב) נִשְׁקוּ בַר פֶּן יֶאֱנַף, וְשְׂכִינְתָא כַּד אִיהוּ לְבָר
 מֵאַתְרָהּ אֶתְקַרִּיאַת בְּרִייתָא, אִיהוּ בַר וְאִיהוּ
 בְּרִייתָא (דף מו ע"א) דְּשַׁבַּת דְּאַתּוּסָף לְעָנִי דְּאִיהוּ צַדִּיק,
 יוֹם הַשַּׁבָּת וּדְאִי, דְּלִית לֵיהּ מְדִילֵיהּ אֵלָא נְשַׁמְתָּא
 יְתִירָה דְּאַתּוּסָף לְגַבֵּיהּ בְּגִין שְׂכִינְתָּא, אֶתְקַרִּי אִיהוּ
 מוּסָף שַׁבַּת.

וְכַהֲוֵא זְמַנָּא אֶתְקַרִּיאַת אִיהוּ תוּסְפְתָא,
 מְסַטְרָא דְיוֹם שַׁבַּת כַּמָּה תוּסְפּוֹת נְחִתִּין
 עָמָה לְתַלְמִידֵי חֲכָמִים, דְּאַתְקַרִּיאֵן נְשַׁמּוֹת יְתִירוֹת,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב נְשַׁמַּת כָּל חַי תְּבַרְךָ אֶת שְׁמֶךָ
 יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ וְכו', וְאַלִּין (אֵינִין) דְּמֵתוּסְפָאן לְעָמָה

לשון הקודש

וּדְאִי, שְׂאִין לוֹ מְשַׁלּוֹ אֵלָא נְשַׁמָּה יְתִירָה
 שְׁנוּסְפַת אֵלִין בְּשַׁבִּיל הַשְּׂכִינָה, הוּא
 נִקְרָא מוּסָף שַׁבַּת.
 וּבְאֹתוֹ זְמַן הִיא נִקְרָאת תוּסְפְתָא,
 מְצַד שֶׁל יוֹם שַׁבַּת כַּמָּה תוּסְפּוֹת יוֹרְדִים
 עָמָה לְתַלְמִידֵי חֲכָמִים, שְׁנִקְרָאוּ נְשַׁמּוֹת
 יְתִירוֹת. זְהוּ שַׁבְּתוּב נְשַׁמַּת כָּל חַי תְּבַרְךָ
 אֶת שְׁמֶךָ יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ וְכו', וְאַלּוֹ (הס)

וּכְשֶׁנּוֹפְלַת, נוֹפְלַת לְרַגְלֵי, זְהוּ שַׁבְּתוּב
 וַתִּגַּל מְרַגְלוֹתָיו וַתִּשְׁכַּב, וְנוֹפְלַת לְפָנָיו
 בְּנְפִילַת אַפִּים, מְשׁוּם שְׁצַדִּיק שְׁהוּא ח"י
 הַעוֹלָמִים עָנִי בְּגִלוֹת, וְצַדִּיק כְּשֶׁהוּא
 מְחוּזֵן לְמְקוּמוֹ, נֶאֱמַר בּוֹ נִשְׁקוּ בַר פֶּן
 יֶאֱנַף, וּכְשֶׁשְׂכִינָה מְחוּזֵן לְמְקוּמָהּ נִקְרָאת
 בְּרִייתָא, הוּא בֵּן וְהִיא בְּרִיתָא, שְׁשַׁבַּת
 שְׁנוּסְפַת לְעָנִי שְׁהוּא צַדִּיק, יוֹם הַשַּׁבָּת

קְדִישָׁא בְּעָרְב שַׁבַּת יִרְתִּין לֹון תְּלַמִּידי חֲכָמִים
 בְּיוֹמֵי דְחוּל, וּבְחֹן אֲתַעְבִּיד חוּל קִדְשׁ, וְאַלִּין אֵינוֹן
 תּוֹסְפוֹת דְקָא נְחֲתִין מִתּוֹסְפֵתָא.

דְּוִדָּאֵי שְׂבִינְתָא אִיהִי תְּקוּנָא דְגוּפָא דְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, אִיהִי בְרִיתָא כַּד אֲתַמַּר בָּהּ
 (רות ג ט) וַתִּגַּל מְרַגְלוֹתָיו, וְאִיהִי תּוֹסְפֵתָא מִסְטָרָא דְח"י
 עַלְמִין, דְּאִיהוּ מוֹסַף שַׁבַּת, וְאִיהִי מִשְׁנֵה מִסְטָרָא
 דְּגוּפָא, מִשְׁנֵה תּוֹרָה וְדָאֵי, וְאִיהִי הַתְּקַפָּא מִסְטָרָא
 דְּדְרוּעָא יְמִינָא דְּמִלְפָּא, הֵדָּא הוּא דְּכַתִּיב (שמות טו ו)
 יְמִינְךָ יְהו"ה נְאֻדְרִי בְּכַח, בְּכַח תְּרַגּוּם בְּתוֹקְפָא,
 הַצְּרָכָה אִיהִי מִסְטָרָא דְשְׂמָאלָא, וּבְדְרוּעָא שְׂמָאלָא
 אֲחִיד בָּהּ, וּבְדְרוּעָא יְמִינָא אֲתַקֵּן בָּהּ, וַיִּמָּא קוּמִי
 שְׂבִי יְרוּשָׁלַם.

וְעוּד מִסְטָרָא דִיְמִינָא אִיהִי תּוֹקְפָא לְבַר נֶשׁ,
 וּמִסְטָרָא דְשְׂמָאלָא יְהִיב לֹון צְרִיבְהוֹן

לשון הקודש

וְהִיא מִשְׁנֵה מִצַּד שֶׁל גּוּף, מִשְׁנֵה תּוֹרָה
 וְדָאֵי, וְהִיא הַתְּקַפָּה מִצַּד שֶׁל זְרוּעַ יְמִין
 הַמְּלָךְ. זֶהוּ שְׂפָתוֹב יְמִינְךָ יְהו"ה נְאֻדְרִי
 בְּכַח, בְּכַח תְּרַגּוּם בְּתוֹקְפָא, הַצְּרָכָה הִיא
 מִצַּד שֶׁל שְׂמָאל, וּבְזְרוּעַ שְׂמָאל אֲחִידוּ
 בָּהּ, וּבְזְרוּעַ יְמִין מִתְּקִין בָּהּ, וַיֹּאמֶר קוּמִי
 שְׂבִי יְרוּשָׁלַם.
 וְעוּד מִצַּד הַיְמִין הִיא תְּזַק לְאַדָּם, וּמִצַּד

שְׁנוֹסְפִים לְעַם הַקְּדוּשׁ בְּעָרְב שַׁבַּת,
 יוֹרְשִׁים אוֹתָם תְּלַמִּידי חֲכָמִים בִּימֵי
 הַחַל, וּבָהֶם נַעֲשֶׂה חַל קִדְשׁ, וְאַלוּ הֵם
 תּוֹסְפוֹת שְׂיִזְרִידִים מִתּוֹסְפֵתָא.
 שְׂוִדָּאֵי הַשְּׂבִינָה הִיא תְּקוּנַת הַגּוּף שֶׁל
 הַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא, הִיא בְרִיתָא כְּשֶׁנֶּאֱמַר
 בָּהּ וַתִּגַּל מְרַגְלוֹתָיו, וְהִיא תּוֹסְפֵתָא מִצַּד
 שֶׁל ח"י הָעוֹלָמִים, שֶׁהוּא מוֹסַף שַׁבַּת,

בארע מדברא, שאלה איהי בפומא דמלכא, הדא הוא דכתיב (דברים לב ז) שאל אביה, ותיובתא לגביה הדא הוא דכתיב ויגדה, ובה פר נש שואל בענין ומשיב בהלכה.

שמעתתא איהי בלכא דתמן מחשבה, תיקו איהי כד אסתלק מלכא מינה, הדא הוא דכתיב (תהלים לט ג) נאלמתי דומיה החשתי מטוב, ובה צלותא בחשאי, וכד איהו תיקו אתמר בה (משלי א כח) אז יקראני ולא אענה.

כד שריא בה יהו"ה אתקריאת הגדה, בההוא זמנא אז תקרא ויהו"ה יענה, שטה אתקריאת כד לא יהא קושיא ומחלקת, הדא הוא דכתיב (ישעיה מ ד) כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו, והיה העקב למישור, פסק אתקריאת מכמה גוונין, אית

לשון הקודש

ובה תפלה בחשאי, וכשהוא תיקו נאמר בה אז יקראני ולא אענה. פשוטה בה יהו"ה נקראת הגדה, באותו זמן אז תקרא ויהו"ה יענה, שיטה נקראת בשלא תהיה קשיה ומחלקת, והו שכתוב כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור. פסק נקראת מכמה גוונים, יש אנשים שמשתדלים

השמאל נותן להם צרכיהם במקום מדבר, שאלה היא כפי המלך. והו שכתוב שאל אביה, ותשובה אליו והו שכתוב ויגדה, ובה אדם שואל בענין ומשיב בהלכה. שמעתתא היא בלב ששם מחשבה, תיקו היא כשהמלך הסתלק ממנה. והו שכתוב נאלמתי דומיה החשתי מטוב,

בְּנֵי נֶשֶׁא דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרֵייתָא דְּבַעַל פֶּה לְשִׁמְהָ,
 וְאִינוּן בְּעַלֵּי אוּמְנוֹת לְגַבְהָ, אֵית דְּפִסְקוֹן בְּהָ אַבְנִין
 בְּטוּרִין וּסְלָעִין תְּקִיפִין, וּלְבַתַּר דְּפִסְקוֹן לֹון מִתְקַנִּין
 לֹון בְּכַמָּה פְּרוּקִין, וְעַלְיָהּ אֶתְמַר (דְּבָרִים כו ו) אַבְנִים
 שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה, וְעַבְדִּין בְּהוֹן כַּמָּה בְּנִינִין לְמַלְכָּא
 וּלְמַטְרוֹנֵיתָא לְדִירָא בִּינֵיהוּ.

וְאֵית פְּסָקוֹת דְּאִינוּן לְבוּשִׁין דְּמַטְרוֹנֵיתָא, וְחַתְכִּין
 לֹון לְכַמָּה סְטָרִין, וּלְבַתַּר מִתְקַנִּין לֹון
 בְּכַמָּה פְּרוּקִין, לְאַתְחַזָּא בְּהוֹן מַטְרוֹנֵיתָא קָדָם
 מַלְכָּא, בְּחַהּוּא זְמַנָּא וְרֵאִיתִיהָ לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם
 (בְּרַאשִׁית ט טז), וְאֵלִין אִינוּן לְבוּשִׁין דְּכַהֲנָא, דְּאִינוּן אַרְבַּע
 בְּגָדֵי לָבָן וְאַרְבַּע בְּגָדֵי זָהָב, וְאֵית פְּסָקוֹת מֵאֵלִין
 מְאִירֵי תְּרִיסִין דְּקָא אֶתְיִין לְבִי מְדַרְשָׁא, דְּפִסְקוֹן
 וְחַתְכִּין בְּהוֹן בְּלִישְׁנַהוֹן, דְּאִינוּן פְּרוּמְחִין וְסִיפִין,
 וְאֵלִין אִינוּן פְּרִשְׁיִין וְתְּקִיפִין, כְּמַנְיַחִין קְרָבָא בְּיַמָּא

לשון הקודש

וְחוֹתְכִים אוֹתָם לְכַמָּה אֲדָדִים, וְאַחַר כֵּן
 מִתְקַנִּים אוֹתָם בְּכַמָּה פְּרוּקִים, שְׁתַּרְאָה
 בְּהֵם הַגְּבִירָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ. בְּאוֹתוֹ זְמַן
 וְרֵאִיתִיהָ לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם, וְאֵלוֹ הֵם
 לְבוּשֵׁי הַכֹּהֵן, שְׁהֵם אַרְבַּע בְּגָדֵי לָבָן
 וְאַרְבַּע בְּגָדֵי זָהָב, וְיֵשׁ פְּסָקוֹת מִבְּעַלֵּי
 הַמְּנַגִּים הַלְלוּ שְׂבָאִים לְבֵית הַמְּדַרְשָׁא,
 שְׂפּוֹסְקִים וְחוֹתְכִים בְּהֵם בְּלִשׁוֹנָם, שְׁהֵם

בְּתוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה לְשִׁמְהָ, וְהֵם בְּעַלֵּי
 אֲמְנוֹת אֵלֶיהָ, יֵשׁ שְׂפּוֹסְקִים בְּהָ אַבְנִים
 בְּהָרִים וּסְלָעִים תְּזֻקִים, וְאַחַר שְׂפּוֹסְקִים
 אוֹתָם, מִתְקַנִּים אוֹתָם בְּכַמָּה יְשׁוּבִים,
 וְעַלֵּיהֶם נֹאמַר אַבְנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה,
 וְעוֹשִׂים בְּהֵם כַּמָּה בְּנִינִים לְמֶלֶךְ וּלְגְבִירָה
 לְדוֹר בִּינֵיהֶם.
 וְיֵשׁ פְּסָקוֹת שְׁהוּן לְבוּשֵׁי הַגְּבִירָה,

וביבשתא, דאינון אזרייתא דבכתב ואזרייתא דבעל פה.

זכאין אינון אם מלפא בינייהו דאיהו עמודא דאמצעייתא, כליל תרין תורות דאינון תורה שבכתב ותורה שבעל פה, דאתייהבו מימינא ומשמאלא, דביה נצחין קרבא, ווי לון לאליון דיעלון לאנתא קרבא בתרין תורות בלא מלפא, דעלייהו אתמר (תהלים יט ד) אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם, כל בעלי אומניות משתכחין בתורה שבעל פה, ואיהי מלגא, הדא הוא דכתיב (שם מה יד) כל כבודך בת מלך פנימה.

איהי הלכה דמלפא, כד איהי אזלת גביה בתרין שוקין דאינון תרי סמכי קשוט, וכד סליקת בגופא בתרין דרועוי דמלפא אתקריאת קבלה, וכד נשיקת ליה בפומיה אתקריאת אזרייתא דבעל

לשון הקודש

תורות בלי המלך, שעליהם נאמר אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם, כל בעלי אומניות נמצאים בתורה שבעל פה, והיא מבפנים. זהו שכתוב כל כבודך בת מלך פנימה.

היא ההלכה של המלך, כשהיא הולכת אליו בשתי שוקיב, שהם שני עמודי אמת, וכשעולה בגוף בשתי זרועות

כרמחים ותרבות, ואלו הם פרשים ותקיפים, כעורכי קרב ביים וביבשה, שהם תורה שבכתב ותורה שבעל פה. אשריהם אם המלך ביניהם, שהוא העמוד האמצעי כולל שתי תורות, שהן תורה שבכתב ותורה שבעל פה, שנתנו מקימן ומשמאל שבו מנצחים בקרב, או להם לאלו שיבנסו לערך קרב בשתי

פֶּה, בְּהֵיחֵא זְמַנָּא דְסַלְקָא לְפּוּמָא דְמַלְכָּא, מִיַּד
 יִתְקַיֵּים בְּרַעֲיָא מְהֵימְנָא (במדבר יב ח) פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֵּר
 בּוֹ, בַּד קָמַת עַל רַגְלָהּא בְּגִלוּתָא בְּתַרְאָה,
 אֶתְקַרִּיאַת הֶלְכָּה לְמֹשֶׁה מְסִינִי, וְכַד שְׂרִיִּיא
 בְּדַרוּעוּי (דף מו ע"ב) דְּמַלְכָּא, אֶתְקַרִּיאַת קַבְלָה לְמֹשֶׁה
 מְסִינִי, וְכַד שְׂרִיִּיא בְּפּוּמָא דְמַלְכָּא מִיַּד פֶּה אֶל פֶּה
 אֲדַבֵּר בּוֹ, וְכַד אִיְהִי מְרַחֲקָא הֶלְכָּה מִמֹּשֶׁה,
 שְׂכִינְתָּא אִיְהִי רִיב לִיהו"ה לְתַתָּא, וְכַד לֹאוּ אִיְהִי
 בְּדַרוּעוּי קַבְלָה, אִיְהִי רִיב לְעִילָא.

וּבְגִין דָּא שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהו"ה, אֲלִין תְּלַת
 אֲבָהִן, מֵאִי רִיב דְּלַהוֹן, דָּא שְׂכִינְתָּא,
 וּבְהַפּוּךְ אֶתְנוּן רִי"ב אִיְהוּ רַב"י, דְּאִיְהוּ רַבִּי מֵאַרְץ
 יִשְׂרָאֵל, וְעַמּוּיָה אִיְהִי שְׂכִינְתָּא רִיב, וְהָאִיתְנִים אֲלִין
 תְּרִי תַנְאִי, אִיתְנִי"ם בְּהַפּוּךְ אֶתְנוּן תַנְאִי"ם, מוֹסְדֵי
 אֶרֶץ אֲלִין צַדִּיק וְצַדִּיק.

לשון הקודש

פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ, וּכְשֶׁהִיא מְרַחֲקַת - הֶלְכָּה
 מִמֹּשֶׁה, הַשְּׂכִינָה הִיא רִיב לִיהו"ה לְמֹטָה,
 וּכְשֶׁאֵינָה בְּדַרוּעוּי - קַבְלָה, הִיא רִיב
 לְמַעְלָה.

וּמִשׁוּם זֶה שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהו"ה,
 אֵלּוּ שְׁלֹשַׁת הָאֲבוֹת, מֵהוּ הָרִיב שְׁלָחֶם?
 זו הַשְּׂכִינָה, וּבְהַפּוּךְ אוֹתוֹת רִי"ב הוּא
 רַב"י, שֶׁהוּא רַבִּי מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְעַמּוּיָה

הַמְלִיךְ נִקְרָאת קַבְלָה, וּכְשֶׁנּוֹשְׁקַת אוֹתוֹ
 בְּפִיו, נִקְרָאת תּוֹרָה שְׁבַעֲלָ פֶה. בְּאוֹתוֹ
 זְמַן שְׁעוּלָה לְפִי הַמְלִיךְ, מִיַּד יִתְקַיֵּים
 בְּרוּעָה הַנְּאָמֵן פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ.
 כְּשֶׁעוֹמְדַת עַל רַגְלֶיהָ בְּגִלוּת הַאֲחֵרוּנָה
 נִקְרָאת הֶלְכָּה לְמֹשֶׁה מְסִינִי, וּכְשֶׁשׁוּרָה
 בְּדַרוּעוֹת הַמְלִיךְ נִקְרָאת קַבְלָה לְמֹשֶׁה
 מְסִינִי, וּכְשֶׁשׁוּרָה בְּפִי הַמְלִיךְ, מִיַּד פֶּה אֶל

דְּבַר אַחַר שְׁמַעוּ הָרִים, מָאן הָרִים אֵלֶיךָ תִּלַּת
 נְקוּדֵי דְאֵינוּן סְגוּ"ל, וְהָאֵיתָנִים אֵלֶיךָ תִּרִין
 נְקוּדֵי דְאֵינוּן צַר"י, וְעוּד שְׁמַעוּ הָרִים מָאן הָרִים
 אֵלֶיךָ תִּלַּת נְקוּדֵי תְּנִינִין דְאֵינוּן שׁוּר"ק, וְאֵיתָנִים
 אֵינוּן תִּרִין נְקוּדֵי תְּנִינִין דְאֵינוּן שְׁב"א.

מַאי רִיב יְהו"ה דָּא חִיר"ק, רִיב יְהו"ה לְעֵילָא
 חוּל"ם, רִיב יְהו"ה לְתַתָּא חִיר"ק, תִּרִי רִיבּוֹת
 אֵינוּן עַל שׁוּר"ק, דְאֵיהּ (מַד) צְדִיק קְשׁוּרָא
 דְתַרְוֵיהּ, (עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא) כִּד אֵיהּ מְתַרְחַק מִנֵּיהּ
 אֵיהּ רִיב, וְכִד מְתַקְשֵׁר בֵּין תַּרְוֵיהּ אֵיהּ רַבִּי,
 וְאֵיהּ שְׁלוֹם, וְאֵיהּ קְשֵׁר, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (כְּרַאשִׁית
 מַד ל) וְנִפְשׁוּ קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוּ.

וְעוּד תִּרִי רִיבּוֹת אֵינוּן, חַד צְדִיק, וְחַד עֲמוּדָא
 דְאֲמַצְעִיתָא, חַד אֵיהּ רִיב בֵּין אַבָּא וְאַמָּא.

לשון הקודש

מַה זֶה רִיב יְהו"ה? זֶה חִיר"ק, רִיב יְהו"ה
 לְמַעְלָה חוּל"ם, רִיב יְהו"ה לְמַטָּה חִיר"ק,
 שְׁתֵּי רִיבּוֹת הֵם עַל שׁוּר"ק, שְׁהוּא צְדִיק
 (אַחַד), הַקְּשֵׁר שֶׁל שְׁנֵיהֶם, (הַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי),
 כְּשֶׁהוּא מְתַרְחַק מֵהֶם הוּא רִיב,
 וְכְשֶׁנִּקְשֵׁר בֵּין שְׁנֵיהֶם הוּא רַבִּי, וְהוּא
 שְׁלוֹם, וְהוּא קְשֵׁר. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וְנִפְשׁוּ
 קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוּ.
 וְעוּד שְׁתֵּי רִיבּוֹת הֵם, אַחַד צְדִיק וְאַחַד

הַשְּׂכִינָה הִיא רִיב, וְהָאֵיתָנִים אֵלוּ שְׁנֵי
 תְּנָאִים, אֵיתָנִים בְּהַפּוּךְ אוֹתוֹת
 תְּנָאִים, מוֹסְדֵי אֶרֶץ אֵלוּ צְדִיק וְצְדִיק.
 דְּבַר אַחַר, שְׁמַעוּ הָרִים, מִי הָהָרִים? אֵלוּ
 שְׁלֹשׁ נְקוּדוֹת שְׁהֵן סְגוּ"ל, וְהָאֵיתָנִים אֵלוּ
 שְׁתֵּי נְקוּדוֹת שְׁהֵן צַר"י. וְעוּד שְׁמַעוּ הָרִים,
 מִי הָהָרִים? אֵלוּ שְׁלֹשׁ נְקוּדוֹת שְׁנִיּוֹת שְׁהֵן
 שׁוּר"ק, וְאֵיתָנִים הֵם שְׁתֵּי נְקוּדוֹת שְׁנִיּוֹת
 שְׁהֵן שְׁב"א.

דאנון קמ"ץ ופת"ח, דא עמודא דאמצעיתא איהו
 ריב בינייהו, (נ"א דאנון ריב בין אבא ואימא דאנון, קמ"ץ
 ופת"ח, ואמאי אינון ריב בינייהו), בגין שכינתא דלית לה
 מזונא בגלותא, בגין דתרעא איהו פת"ח, דאתמר
 ביה (תהלים קמה טז) פותח את ידי, דאיהו י' חכמה,
 קמ"ץ סתום, עליה אתמר פותח את ידי ומשביע
 לכל ח"י, ודא ח"י עלמין, דאיהו כליל ח"י ברכאן,
 איהו חרב ויבש בגלותא דאיהו שכינתא, ובגין
 דא איהו צלותא יבשה, בגיניהו איהו ריב בין
 אבא ואימא.

וכד אתפתח קמ"ץ בפת"ח דאיהו תרעא דיליה,
 עמודא דאמצעיתא נחית מלא, ומהלך חמש
 מאה שנין, עד דמטו לח"י עלמין (דאיהו כליל ח"י
 ברכאן), ואתמלא מגייהו, ומגיה אתשקייא לשכינתא

לשון הקודש

שמונה עשרה ברכות, הוא חרב ויבש
 בתפלה שהוא שכינה, ומשום זה הוא
 תפלה יבשה, בשבילם הוא ריב בין
 אבא ואימא.

ובשנפתח קמ"ץ בפת"ח, שהוא השער
 שלו, העמוד האמצעי יורד מלא, ומהלך
 חמש מאות שנים עד שמגיעים לח"י
 העולמים, (שהוא כולל שמונה עשרה ברכות)
 ומתמלא מהם, וממנו משקים את

העמוד האמצעי, אחד הוא ריב בין
 אבא ואימא, שהם קמ"ץ ופת"ח, זה
 העמוד האמצעי הוא ריב ביניהם, (שהוא
 ריב בין אבא ואימא, שהם קמ"ץ ופת"ח. ולמה הם ריב ביניהם?)
 משום שלשכינה אין מזון בגלות, משום
 שהשער הוא פת"ח, שנאמר בו פותח
 את ידי שהוא י' חכמה, קמ"ץ סתום,
 עליו נאמר פותח את ידי ומשביע לכל
 ח"י, וזה ח"י העולמים, שהוא כולל

דאיהי צלותא, ומאי דהוה יבשה קרא ליה ארץ,
 הדא הוא דכתיב (בראשית א ו) ויקרא אלהים ליבשה
 ארץ, למעבד פרון ואיבין, דאינון ארעא קדישא
 דישראל לתתא, הדא הוא דכתיב (שם יא) ויאמר
 אלהים תדשא הארץ דשא.

ועמודא דאמצעיתא פד סליק לאפא ואיפא
 לנחתא מזונא מתמן, קליה סלקא על
 פל אינון נחלין ומבועין, וכד נחתא קליה נחתא
 על פל אינון נחלין ומבועין דאורייתא, הדא הוא
 דכתיב (תהלים צג ג) נשאו נהרות יהוה, נשאו נהרות
 קולם, נשאו נהרות אלין אינון תרין נקודין דאינון
 צר"י, מאן איהו דסליק על גביהו בתרין דרועין,
 דא חול"ם, וביה אתעבידו סגולת"א, ומאן איהו
 דנחית תחותיהו בתרין שוקין, דא חיר"ק, וביה
 אתעבידו סגול"ל.

לשון הקודש

אותם נחלים ומעונות, וכשירד, קולו
 יורד על כל אותם נחלים ומעונות
 התורה. זהו שכתוב נשאו נהרות יהוה,
 נשאו נהרות קולם. נשאו נהרות, אלו
 אותם שתי נקודות שהם צר"י, מי הוא
 שעולה על גביהן בשתי זרועות? זה
 חל"ם, ובו נעשים סגולת"א, ומי הוא
 שירד תחתיהם בשתי שוקים? זה

השכינה שהיא תפלה, ומה שהיה יבשה
 קורא לו ארץ. זהו שכתוב ויקרא
 אלהים ליבשה ארץ, לעשות פרות
 ונענים, שהם הארץ הקדושה של ישראל
 למטה. זהו שכתוב ויאמר אלהים
 תדשא הארץ דשא.

וכשעולה העמוד האמצעי לאפא ואפא
 להוריד מזון משם, קולו עולה על כל

בַּהֲהוּא זְמַנָּא נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, דְּאִיהוּ קוֹל
 יַעֲקֹב, קוֹל הַשּׁוֹפָר, וְלֹאֵן סִלְקִין לִיה
 לְגַבֵּי אַבָּא וְאִמָּא, וְכַד נְחִית נְחִית בְּתַרִין נְקוּדִין
 דְּאִינוּן שְׁב"א תְּרֵי יַרְכֵי קְשׁוּט, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב
 (שם) יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָבִים, בְּגוֹן עַל כְּתָף יִשְׂאוּ (במדבר
 ז ט).

(וְאַבָּא נְחִית) בְּצַדִּיק, דְּאִיהוּ שׁוּר"ק בְּנְקוּדַת (חיר"ק)
 הֲדָא, כִּי שָׁם חֲלַקְתָּ מְחוֹקֵק סְפוּן (דברים לג כא),
 קְשׁוּרָא דְתַרִין יַרְכֵין דְּקְשׁוּט, דְּאִיהוּ דְּכָבִים, דְּדָךְ יָם,
 דְּדָךְ דְּכָלִיל כ"ד אֲתוּוֹן דִּיחֻדָּא תְּנִינָא, עֲלִיה
 אֲתַמַּר (תהלים עד כד) אֵל יָשׁוּב דְּךָ נְכָלָם, דְּדָךְ אִיהוּ
 בְּכ"ד סְפָרִים דְּאוּרִייתָא, וְשְׁכִינְתָּא (בראשית כד טו) וְכַד"ה
 עַל שְׁכֻמָּה, וְכַד צַדִּיק אִיהוּ מְלֵא מַעֲמוּדָא
 דְּאִמְצַעִיתָא, דְּאֲתַמַּר בֵּיה (שם טז) וְתַמְלֵא כְּדָה וְתַעַל.

לשון הקודש

(חיר"ק) אַחַת, כִּי שָׁם חֲלַקְתָּ מְחוֹקֵק סְפוּן,
 קְשָׁר שֶׁל שְׁתֵּי יַרְכֵיבִים שֶׁל אֵמֶת, שֶׁהוּא
 דְּכָבִים, דְּךָ יָם, דְּךָ שְׁכּוּלֵל כ"ד אוֹתִיוֹת שֶׁל
 הַיְחֻד הַשְּׁנַי, עֲלִיו נֶאֱמַר אֵל יָשׁוּב דְּךָ
 נְכָלָם, דְּךָ הוּא פְּעֻשָׁרִים וְאַרְבַּעַה סְפָרִים
 שֶׁל הַתּוֹרָה וְשְׁכִינָה, וְכַד"ה עַל שְׁכֻמָּה,
 וְכַשֶּׁהְצַדִּיק מְלֵא מִן הַעֲמוּד הָאִמְצַעִי,
 שְׁנֵאמַר בּוֹ וְתַמְלֵא כְּדָה וְתַעַל.

חיר"ק, ובו הם נעשים סגול".
באותו זמן נשאו נהרות קולם, שהוא
 קול יעקב, קול השופר, ולא יפה מעלים
 אותו? לאבא ואמא, וכשיוֹרד, יורד
 בשתי נקודות שהן שב"א, שתי ירכיב
 של אמת. זהו שכתוב ישאו נהרות
 דכבים, בגון על כתף ישאו.
 בצדיק שהוא שור"ק, בנקודת

סליקת האי נקודה דאיהו חד שור"ק על תרין
 דאינון שב"א, ואתעבידו שור"ק, בתר
 דאיהו מליא מסטרא דיליה ומסטרא דעמודא
 דאמצעיתא, אתמר בשכינתא ותמלא כדה ותעל,
 ותורד כדה מעל שכמה, כל הכורע כורע בכרוך,
 ותמלא כדה ותעל, כל הזוקף זוקף בשם, סליקת
 ודאי מגלותא לגבי בעלה, בהאי שעתא
 (דף תז ע"א) איהי אמרת לגבי צדיק (בראשית כד יח) ותאמר שתה
 אדוני, וגם גמליך אשקה, דאינון גמולי מחלב.

ועוד חול"ם אתקרי עמודא דאמצעיתא לגבי
 מוחא, וחיר"ק לגבי לבא, שור"ק אתקרי
 בקשורא דתרוייהו, ועוד חול"ם אתקרי בכל סטרא
 דימינא, הדא הוא דכתיב (ויקרא ב יג) על כל קרפנד
 תקריב מלח, וחיר"ק אתקרי בכל סטרא דשמאלא,
 ואיהו שור"ק קשורא דתרוייהו, ועוד חל"ם אתקרי

לשון הקודש

לצדיק, ותאמר שתה אדוני וגם גמליך
 אשקה, שהם גמולי חלב.
 ועוד חל"ם נקרא העמוד האמצעי למח,
 וחיר"ק אל חלב, שור"ק נקרא בקשר של
 שניהם, ועוד חל"ם נקרא בכל צד הימין.
 זהו שפתוב על כל קרפנד תקריב מלח.
 וחיר"ק נקרא בכל צד השמאל, והוא
 שור"ק הקשר של שניהם. ועוד חל"ם

עולה הנקדה הזו, שהוא שור"ק אחר,
 על שנים שהם שב"א, ונעשים שור"ק.
 אחר שהוא מלא מצדו ומצד העמוד
 האמצעי, נאמר בשכינה ותמלא כדה
 ותעל, ותורד כדה מעל שכמה, כל
 הכורע כורע בכרוך, ותמלא כדה ותעל,
 כל הזוקף זוקף בשם, עולה ודאי מן
 הגלות אל בעלה. בשעה הזו היא אמרת

באימא עלאה, יום הכפורים דאיהו עשור, וביה
 יהא מוח"ל וסולח חובין דעמיה, וחיר"ק אתמר
 באימא תתאה, וביה חור"ק עליו שניו על סמא"ל,
 דאשתעבד בבניו דשכינתא בגלותא.

דבר אחר נשאו נהרות קולם, דא תרין זמני
 דמיחדין ישראל לקודשא בריך הוא,
 וסלקין ליה ביה קלא ערב ובקר וצהרים, דאינון
 ימינא ושמאלא, בתרנויהו סלקין קלא דאיהו
 עמודא דאמצעיתא, לגבי מאן סלקאן ליה לגבי
 אימא עלאה, דאיהו כ"ה בימינא וכ"ה בשמאלא
 ערב ובקר, ואינון חמשין תרעין דבינה, קראן ליה
 בהון, דנחית לגבי צדיק וצדק.

דאיהו ד"ך בשוקא ימינא, ואיהי בדה על
 שכמה בשוקא שמאלא, דאינון תרי

לשון הקודש

ועהרים, שהם זמין ושמאל, בשניהם
 מעלים קול, שהוא העמוד האמצעי. למי
 מעלים אותן? לאם העליונה, שהוא
 עשרים וחמש בימין ועשרים וחמש
 בשמאל ערב ובקר, והם חמשים שערי
 בינה, קוראים לו בהם, שיורד אל צדיק
 וצדק.

שתיא ד"ך בשוק זמין, והיא בדה על

נקרא באם העליונה יום הכפורים שהוא
 עשור, ובו יהיה מוח"ל וסולח חטאי עמו,
 וחיר"ק נאמר באם התחתונה ובו חור"ק
 עליו שניו על סמא"ל, שהשתעבד בבני
 השכינה בגלות.

דבר אחר, נשאו נהרות קולם, זה
 פעמים שמיחדים ישראל את הקדוש
 ברוך הוא, ומעלים לו בו קול ערב ובקר

סְמִי קְשׁוּט, וּבְגִין דָּא יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכִיּוֹם, דְּדָרְךְ
 י"ם, וְאִיהוּ דְּדָרְךְ בְּכ"ד אֲתָנוּן דְּפְרוּךְ שִׁם פְּבוֹד
 מְלֻכוֹתוֹ לְעוֹלָם וְעַד דְּעַרְבִית, וְאִיהוּ דְּדָרְךְ בְּכ"ד
 אֲתָנוּן דְּשַׁחְרִית, וְרָזָא דְּמִלָּה וְשִׁמְתִי פ"דכ"ד
 שְׁמִשׁוֹתֵיךְ (ישעיה נד יב), וְאִיהוּ בְּד"ה בְּתַרְוֵייהוּ, וְאַל
 יִשׁוּב דְּדָרְךְ נְכָלָם.

וְצָרִיךְ דְּלֹא אֲשַׁתְּמַע קָלָא בְּהַהוּא דָּרְךְ, אֶלְא
 יִשְׂאוּ נְהָרוֹת, נְשָׂאוּ לָא כְּתִיב אֶלְא יִשְׂאוּ,
 בְּגִין עַל פְּתַף יִשְׂאוּ, בְּהַהִיא זְמַנָּא (בראשית כד
 טז) וְתַמְלָא כְּדָה וְתַעַל, וְתֹאמַר שְׂתֵה אֲדוּנִי וְגַם
 לְגַמְלִיךְ אֲשַׁקָּה, אֵלִין אֵינּוּן רַמ"ח תֵּיבִין דְּאַרְבַּע
 פְּרָשְׁיִין דִּיחֻדָּא דְקָרִיאת שְׁמַע, דְּבְכַלְהוּ אֵינּוּן
 רַמ"ח אַבְרִים דְּכְלִילָן בְּפָרִית דְּאִיהוּ צְדִיק, פְּלָהוּ
 אֲתַשְׁקִינָן עַל יְדֵי שְׂכִינְתָּא, דְּאִיהוּ כ"ד י"ם.

לשון הקודש

בְּשָׁבִיל, עַל פְּתַף יִשְׂאוּ. בְּאוֹתוֹ זְמַן
 וְתַמְלָא כְּדָה וְתַעַל, וְתֹאמַר שְׂתֵה אֲדוּנִי
 וְגַם לְגַמְלִיךְ אֲשַׁקָּה, אֵלִין הֵם מְאֲתִים
 אַרְבַּעִים וְשִׁמּוֹנָה תִבּוֹת שֶׁל אַרְבַּע
 הַפְּרָשְׁיּוֹת שֶׁל הַיְחֻדָּא שֶׁל קְרִיאת שְׁמַע,
 שְׂבָכְלָם הֵם מְאֲתִים אַרְבַּעִים וְשִׁמּוֹנָה
 הַאֲבָרִים שְׂבָכְלוּלִים בְּפָרִית שְׂהוּא צְדִיק,
 כְּלָם נְשָׁקִים עַל יְדֵי הַשְׂכִּינָה, שְׂהוּא כ"ד
 י"ם.

שְׂכִמָּה בְּשׁוֹק שְׂמַאל, שְׁהֵן שְׁנֵי עַמּוּדֵי
 אֲמַת, וּמִשׁוֹם זֶה יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכִיּוֹם, דְּדָרְךְ
 י"ם, וְהוּא דְּדָרְךְ בְּעֵשְׂרִים וְאַרְבַּע אוֹתִיוֹת
 שֶׁל פְּרוּךְ שִׁם פְּבוֹד מְלֻכוֹתוֹ לְעוֹלָם וְעַד
 שֶׁל עַרְבִית, וְהוּא דְּדָרְךְ בְּעֵשְׂרִים וְאַרְבַּע
 אוֹתִיוֹת שֶׁל שַׁחְרִית, וְסוּד הַדְּבָר -
 וְשִׁמְתִי פ"דכ"ד שְׁמִשׁוֹתֵיךְ, וְהִיא בְּד"ה
 בְּשִׁנְיָהֶם, וְאַל יִשֵּׁב דְּדָרְךְ נְכָלָם.
 וְצָרִיךְ שְׁלֹא יִשְׁמַע קוֹל בְּהַהוּא דָּרְךְ, אֶלְא
 יִשְׂאוּ נְהָרוֹת, לֹא כְּתוּב נְשָׂאוּ אֶלְא יִשְׂאוּ,

כ"ד סְפָרִין דְּאוֹרֵייתָא, וְדַאי אֵינוֹן כ"ד דְּאֵתְמַלִּי
 מִן יַמָּא עֲלָאָה דְּאוֹרֵייתָא, דְּאִיהִי כְּלִילָא
 דְּחַמְשִׁין אֲתוּוֹן דִּיחֻדָּא, דְּאֵינוֹן כ"ה וּכ"ה, דְּמִיחֻדִּין
 בְּהוֹן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תִּרִין זְמִינוֹ, וְכַד סָלִיק
 י"ם חַמְשִׁין, דָּא אִיהוּ יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָנִים, בְּהַפּוּד
 אֲתוּוֹן דָּךְ וְאִיהוּ כ"ד, וְדָךְ אִיהוּ צְדִיק בְּהַאי פַּד,
 בְּגִין דְּאִיהוּ תְּבִירָא בְּגִלּוּתָא, שְׂכִינְתָּא דְּאִיהִי פַּד
 עֲלִיָּה אֲתַמַּר (תהלים נא יט) לֵב נִשְׁפָּר וְנִדְּכָה אֱלֹהִים לֹא
 תִבְזֶה, צְדִיק אִיהוּ דָּךְ בְּמִיא דְּאוֹרֵייתָא.

וְאִיהוּ פְתִית בְּמִשְׁחָא דְּאוֹרֵייתָא, הָדָא הוּא
 דְּכְתִיב (במדבר כח ה) שְׂמֹן פְתִית, אִימְתִי,
 בְּזִמְנָא דְּאִסְתַּלַּק ו' מִן ה', וְאִשְׁתַּאֲרַת ד', דְּלַת
 וְדַאי, וּבְגִין דָּא שְׂמֹן פְתִית רְבִיעִית הֵהִין, רְבִיעִית
 ה"א וְדַאי, דְּאִתְחַזְרַת דְּל"ת, וְהֵהוּא פְתִית אִיהוּ ו'

לשון הקודש

השכינה שהיא כד עליה נאמר לב
 נשפר ונדכה אלהים לא תבזה, צדיק
 הוא דך במים של התורה.
 והוא כתיב בשמן של התורה. זהו
 שכתוב שמן פתית. מתי? בזמן
 שהסתלק ו' מן ה', ונשארה ד', דלת
 ודאי, ובשביל זה שמן פתית רביעית
 ההין, רביעית היא ודאי, שתזרה דל"ת,
 ואותו כתיב הוא ו' ועירה, השלמות של

עשרים וארבעה הספרים של התורה,
 ודאי הם כ"ד שנתמלא מן הים העליון
 של התורה, שהיא כללות של חמשים
 אותיות היחוד, שהם עשרים וחמש
 ועשרים וחמש שמיחדים בהן את
 הקדוש ברוך הוא פעמים, וכשעולה י"ם
 חמשים, זהו ישאו נהרות דכנבים, בהפוד
 אותיות ד"ך, והוא כ"ד, ודך הוא צדיק
 בפד הזה, משום שהוא שבור בגלות,

זעירא, שלימו דה', ועליה אתמר (שמות לא יז) ביני
 ובין בני ישראל אות הוא לעולם, אות ה' ודאי,
 ובגין דא אתקריאת ה' על שמייה, יום הששי,
 ה"א דששי.

מקולות מים רבים (תהלים צג ד), אליו שבע (קלין)
 שמחן, המתפלגין לשבעה נהרות,
 וכלהון מתפלגין בההוא נהר דנפיק מעדן, ואינון
 בקבו ליהו"ה, שבע אינון דאזלין על שבע שמחן,
 דאינון אבגית"ן וכו', ואינון שבע ספירן, (שם כט ג)
 קול יהו"ה על המים דא חס"ד ואיהו אבגית"ן,
 המתמן מיא דאורייתא, קול יהו"ה בפת דא קר"ע
 שט"ן ודא גבור"ה, קול יהו"ה בקדר דא נג"ד יב"ש
 ודא תפארת, בסאו בשמ"ש נגד"י (שם פט לו), וביה
 אתמר למשה (שמות לד י) נגד כל עמך אעשה
 נפלאות, קול יהו"ה שובר ארזים (תהלים כט ז) דא

לשון הקודש

שבעה שמות, שהם אבגית"ן וכו', והם
 שבע ספירות. קול יהו"ה על המים זה
 חסד, והוא אבגית"ן, שמשם המים של
 התורה. קול יהו"ה בפת, זה קר"ע שט"ן,
 וזו גבורה. קול יהו"ה בקדר, זה נג"ד
 יב"ש, וזה תפארת, בסאו בשמ"ש נגד"י,
 ובו נאמר למשה נגד כל עמך אעשה
 נפלאות. קול יהו"ה שובר ארזים (תהלים כט),

ה', ועליו נאמר ביני ובין בני ישראל
 אות הוא לעולם, אות ה' ודאי, ומשום זה
 נקראת ה' על שמו, יום הששי, ה"א של
 הששי.

מקלות מים רבים, אלו שבעה (קולות)
 שמות, שנחלקים לשבעה נהרות, וכלם
 נחלקים באותו הנהר שיוצא מעדן, והם
 בקבו ליהו"ה, שבעה הם שהולכים על

בט"ר צת"ג וְדָא נַצ"ח, קול יהו"ה תוּצב לַהֲבוֹת אֵשׁ
 דָּא חק"ב טנ"ע וְדָא הו"ד, קול יהו"ה יחיל מְדָבָר
 דָּא יג"ל פו"ק דְּאִיהוּ יְסו"ד, הַר סִינַי, קול יהו"ה
 יחולל אֵילוֹת דָּא שְׁקוֹ צִי"ת וְדָא מַלְכוּת, הַעֲלָה
 אֶתְמַר (שם כב א) לְמַנְצַחַת עַל אֵילַת הַשַּׁחַר, וְדָא אִיהוּ
 מְקוּלוֹת מִיּוֹם רַבִּים.

אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי יָם (שם צג ד), אֵלִין טַעְמֵי
 דְּאֹרֵייתָא, דְּאֶתְמַר בְּהוּ (שם מב ח) כָּל
 מְשַׁבְּרֵיךְ וְגַלְיָד עָלֵי עֲבָרוֹ, וְאֵלִין אֵינּוֹן זֶרְקָא מְקַ"ף
 שׁוֹפָ"ר הוֹלֵךְ סְגוּלְתָּא. (דף מז ע"ב) זֶרְקָא, קוֹ דִּיזְקָנָא
 דָּאֵת ו', רִישָׁא דִּילִיָּהּ י', תִּלְתַּת גְּלַגְלִים (נ"א אית)
 סְלִקוֹן בֵּיהּ בְּנִמָּא דְּאֹרֵייתָא, וְאֵינּוֹן סְגוּ"ל (נ"א
 סְגוּלְתָּא), וְכָל גְּלַגְלֵי סְלִיק לִי גְּלַגְלִים לְעִילָא,
 וְהָאֹפְנִים יִנְשְׂאוּ לְעַמְתָּם (יחזקאל א כ), וְלִזְמַנָּא דִּינְשְׂאוּ
 הָאֹפְנִים לְעוֹמְתָם, מִיַּד נְשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוּ"ה, תְּרִין

לשון הקודש

שְׁנַמְר בְּהֵם כָּל מְשַׁבְּרֵיךְ וְגַלְיָד עָלֵי
 עֲבָרוֹ, וְאֵלוֹ הֵם זֶרְקָא מְקַ"ף שׁוֹפָ"ר
 הוֹלֵךְ סְגוּלְתָּא. זֶרְקָא, קוֹ דְּמוֹת שָׁל
 הָאוֹת ו', הָרֵאשׁ שְׁלוֹ י', שְׁלֹשָׁה גְּלַגְלִים
 (ש) עוֹלִים בּוֹ בְּיָם שָׁל הַתּוֹרָה, וְהֵם סְגוּ"ל
 (סְגוּלְתָּא), וְכָל גְּלַגְלֵי עוֹלָה לִי גְּלַגְלִים
 לְמַעְלָה, וְהָאֹפְנִים יִנְשְׂאוּ לְעַמְתָּם, וּבְזִמְן
 שִׁינְשְׂאוּ הָאֹפְנִים לְעַמְתָּם, מִיַּד נְשְׂאוּ

זֶה בט"ר צת"ג, וְזֶה נַצ"ח. קול יהו"ה הַצֵּב
 לַהֲבוֹת אֵשׁ, זֶה חק"ב טנ"ע, וְזֶה הו"ד.
 קול יהו"ה יחיל מְדָבָר, זֶה יג"ל פו"ק,
 שְׁהוּא יְסו"ד, הַר סִינַי, קול יהו"ה יחולל
 אֵילוֹת, זֶה שְׁקוֹ צִי"ת, וְזוֹ מַלְכוּת,
 שְׁעָלֶיהָ נֹאמַר לְמַנְצַחַת עַל אֵילַת הַשַּׁחַר,
 וְזֶהוּ מְקוּלוֹת מִיּוֹם רַבִּים.
 אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי יָם, אֵלוֹ טַעְמֵי הַתּוֹרָה,

נְקוּדֵין דְּאִינוּן סְגוּלַתָּא סְלָקִין לְהֵיחָא נְקוּדָה חֲדָא
 עַל גְּדַפּוּי, וְאִתְעֵבִידוּ י"ה, וְדָא אִיהוּ נְשָׂאוּ נְהָרוֹת
 יְהו"ה, אִינוּן ב' נְקוּדֵין דָּא, י' לְעִילָא וְי' לְתַתָּא,
 סְלָקִין ו' עַל (גְּדַפּוּי) גְּדַפּוּי, וְלֹאן סְלָקִין, אֶלָּא
 חוּשְׁבָנָא דְלֵהוּן לְחוּשְׁבֵּן שְׂמָא דִּיהו"ה, וְכֹד סְלָקִין
 לָהּ עַל גְּדַפּוּיָהּ, לְקַבְּלָא עֲלֵיהּ עֲלֵת הָעִילוֹת,
 דְּנַחֲתִית עַל גְּבִיָּהּ.

וְעוּד זְרְקָא אִיהוּ יְפָה נוּף מְשׁוּשׁ כָּל
 הָאֲרִץ (תהלים מח ג), אִיהוּ ז', יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וְדָא
 צְדִיק, וְאִיהוּ עֲנָפָא מְגוּפָא דְאִילָנָא, דְּאִיהוּ עֲמוּדָא
 דְּאֲמַצְעִיתָא, הַר צִיּוֹן יִרְבְּתִי צְפוֹן דָּא נְקוּדָה חֲדָא
 י' (נ"א א) זְעִירָא אוֹת הַבְּרִית, וְעֵלָּה אֲתַמַּר (שם צג)
 נְשָׂאוּ נְהָרוֹת יְהו"ה, וּמֵאֵי נִיְהוּ יִרְבְּתִי צְפוֹן (שם מח)
 א, דְּסְלָקִין לָהּ לְגַבִּיָּה דִּיהו"ה דְּאִיהוּ בַּעֲלָהּ, וְכֹד
 סְלָקִין לָהּ לְגַבִּיָּה אֲתַקְרִיאַת הֵיחָא נְקוּדָה קַרְיַת
 מְלֶךְ רַב.

לשון הקודש

נְהָרוֹת יְהו"ה, שְׁתֵּי נְקוּדוֹת שְׁהוּן סְגוּלַתָּא
 עוֹלוֹת לְאוֹתָהּ נְקֻדָּה אַחַת עַל כְּנָפוֹ,
 וְנַעֲשִׂים י"ה, וְהוּוּ נְשָׂאוּ נְהָרוֹת יְהו"ה, הֵם
 שְׁתֵּי נְקוּדוֹת שֶׁל א', י' לְמַעְלָה וְי' לְמַטָּה,
 עוֹלָיִם ו' עַל (כְּנָפִיּוֹ) הַכְּנָפִים, וְלֹאן עוֹלָיִם?
 אֶלָּא הַחֲשָׁבוֹן שֶׁלָּהֶם לְחֲשָׁבוֹן הַשֵּׁם שֶׁל
 יְהו"ה, וּכְשֶׁמַּעֲלִים אוֹתָהּ עַל כְּנָפֵיהֶם,

לְקַבְּלָא עֲלֵיהֶם עֲלֵת הָעִילוֹת שְׂיִוְרַד עַל
 גְּבִיָּהֶם.

וְעוּד זְרְקָא, הוּא יְפָה נוּף מְשׁוּשׁ כָּל
 הָאֲרִץ, הוּא ז', יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וְזֶה צְדִיק,
 וְהוּא עֲנָף מְגוּפָא דְאִילָנָא, שֶׁהוּא הָעֲמוּד
 הָאֲמַצְעִי. הַר צִיּוֹן יִרְבְּתִי צְפוֹן, זֶה נְקֻדָּה
 אַחַת, י' (א) זְעִירָה, אוֹת הַבְּרִית, וְעֵלָּהּ

בְּהֵיָא זְמַנָּא דְסֻלְקַת הָהִיא נְקוּדָה בְּתֵרִין יָרְכִי,
מְקַבְּלִין לָהּ תֵּרִין דְרוּעִין, דְּאֵינוּן ב'ִ
נְהָרוֹת עֲלָאִין, וְסֻלְקִין לָהּ בְּעֻמוּדָא דְאֶמְצַעִיתָא,
וְדָא אִיהוּ נְשָׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם (שם צג ג.) תֵּרִין יָרְכִין
אֲזִלִין לָהּ לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ, וְתֵרִין דְרוּעִין אֵינוּן מְקַבְּלִין
לָהּ לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ, וּבְגִין דָּא תֵּרִין נְהָרוֹת אֶתְמַר בְּהוּן
נְשָׂאוּ נְהָרוֹת יְהו"ה, וְתֵרִין תִּנְיִינִין יִשְׂאוּ נְהָרוֹת (שם).
וְעוּד אֶתְמַר בָּהּ סֻלְקִין וּנְחִיתוּ, בְּגִינוּנָא דָּא, כִּד
סֻלְקִין לָהּ לְגַבֵּי עֻמוּדָא דְאֶמְצַעִיתָא אֶתְמַר
בֵּיהּ נְשָׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, אֲבָל כִּד נְחִתִין לָהּ לְגַבֵּי
צְדִיק אֶתְמַר בֵּיהּ יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְכֻּבִּים, וּמַה דִּהוּהּ
סְגוּלָה לְעֵילָא בְּגִינוּנָא דָּא כִּד נְחִתָּא לְגַבֵּי צְדִיק
אֶתְעִבִידַת סְגוּ"ל בְּגִינוּנָא דָּא וּבְגִין דָּא מַה דִּהוּת
לְעֵילָא אֶתְנַטְּלַת (נ"א אֶתְחִזְרַת) לְתַתָּא, וּבְגִין דָּא
אֶתְקִרִיאַת בְּצְדִיק דְכֻּבִּים.

 לשון הקודש

יָרְכִים מוֹלִיכוֹת אוֹתָהּ לְבַעֲלָהּ, וּשְׁתֵּי
 זְרוּעוֹת הֵן מְקַבְּלוֹת אוֹתָהּ אֵל בַּעֲלָהּ,
 וּמִשּׁוּם זֶה שְׁנֵי נְהָרוֹת נֹאמַר בְּהֵם נְשָׂאוּ
 נְהָרוֹת יְהו"ה, וּשְׁנֵי הַשְּׁנָיִים יִשְׂאוּ נְהָרוֹת.
וְעוּד נֹאמַר בָּהּ עֲלִיָּה וִירִידָה, כְּמוֹ זֶה,
 בְּשִׁמְעֵלִים אוֹתָהּ לְעֻמוּד הָאֶמְצַעִי נֹאמַר
 בּוֹ נְשָׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, אֲבָל בְּשִׁמּוּרִידִים
 אוֹתָהּ אֵל הַצְּדִיק, נֹאמַר בּוֹ יִשְׂאוּ נְהָרוֹת

נֹאמַר נְשָׂאוּ נְהָרוֹת יְהו"ה, וּמַה הוּא?
 יָרְכֵי צִפּוֹן, שְׁמַעֲלִים אוֹתָהּ אֵל יְהו"ה
 שְׁהוּא בַּעֲלָהּ, וּבְשִׁמְעֵלִים אוֹתָהּ אֲזִלִין,
 נְקִרְאֵת הַנְּקֻדָּה הַהִיא קְרִית מְלֻךְ רַב.

בְּאֵתוֹ זְמַן שְׁעוּלָה אוֹתָהּ נְקֻדָּה בְּשְׁתֵּי
 יָרְכִים, מְקַבְּלוֹת אוֹתָהּ שְׁתֵּי זְרוּעוֹת, שְׁהֵן
 בִּי נְהָרוֹת עֲלִיוֹנִים, וּמַעֲלִים אוֹתָהּ בְּעֻמוּד
 הָאֶמְצַעִי, וְזֶהוּ נְשָׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, שְׁתֵּי

וְכָה מִיָּם הַתְּחִתּוֹנִים בְּכָאן, בְּגִין דְּאֵינוּן תְּרַעִין
 דְּדַמְעָה, וְעֲלִיָּהּ אֲתִמַּר שְׁעָרֵי דְמַעָּה לֹא
 נִנְעֵלוּ, וּבְגִין דְּאֵיהִי דְמַעָּה דְלִחוֹן, דְּכִים וְדֵאֵי,
 וְצַדִּיק בָּהּ דְּ"ךְ י"ם, וְהָא אוֹקְמוּהוּ (שם עד כא) אַל יֵשׁוּב
 דְּךְ נְכֻלָּם, וּבִיָּה אַל דְּמַעְתִּי אַל תְּחַרְשׁ (שם לט יג),
 וְעֲלֵה אֲתִמַּר (שמות ג ט) צַעֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלַי.

תְּנוּעָה דְסָלִיק לָהּ לְגַבֵּי בַעֲלָה דָּא רַבִּי"ע,
 וּבְתַהוּא זְמַנָּא אֲתִקְרִי זְק"ף גְּדוּ"ל, וְאֵיהִי
 אֲתִקְרִיאַת קְרִית מְלֶךְ רַב, וּבְכָאן אֵיהִי זְקַפָּא
 לְגַבִּיָּה, בְּתֵרִין נְהָרוֹת, דְּאֲתִמַּר בְּהוֹן (שם טו ו) יְמִינְךָ
 יְהו"ה נְאֻדְרֵי בְּכַח יְמִינְךָ יְהו"ה תְּרַעִץ אוֹיֵב,
 וְעֲלִיָּהּ אֲתִמַּר (תהלים טז יא) נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נְצַח, מֵאֵי
 בִּימִינְךָ דָּא גְּדוּלָּה, בְּתַהוּא זְמַנָּא אֲתִקְרִי זְק"ף

לשון הקודש

דְּכִים, וּמַה שְׁהִיָּה סְגוּלָּה לְמַעֲלָה כְּמוֹ זֶה:
 בְּשִׁינְרְדַת אַל הַצַּדִּיק נַעֲשִׂית סְגוּלָּה כְּמוֹ
 זֶה: וּמִשׁוּם זֶה, מַה שְׁהִיָּתָה לְמַעֲלָה
 נְטוּלָה (חֲרָה) לְמַטָּה, וּמִשׁוּם זֶה נִקְרְאָת
 בְּצַדִּיק דְּכִים.
 וְכָה הַמִּיָּם הַתְּחִתּוֹנִים בּוֹכִים, מִשׁוּם
 שְׁהֵם שְׁעָרֵי דְמַעָּה, וְעֲלִיָּהֶם נֹאמַר שְׁעָרֵי
 דְמַעָּה לֹא נִנְעֵלוּ, וּמִשׁוּם שְׁהִיא הַדְּמַעָּה
 שְׁלָהֶם, דְּכִים וְדֵאֵי, וְצַדִּיק בָּהּ דְּ"ךְ י"ם,
 וְתֵרֵי פְרִשוּהוּ אַל יֵשׁוּב דְּךְ נְכֻלָּם, וְכוּ אַל

דְּמַעְתִּי אַל תְּחַרְשׁ, וְעֲלִיָּהּ נֹאמַר צַעֲקַת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלַי.
 הַתְּנוּעָה שְׁמַעֲלָה אוֹתָהּ לְבַעֲלָה זֶה
 רַבִּי"ע, וּבְאוֹתוֹ זְמַן נִקְרָא זְק"ף גְּדוּ"ל,
 וְהִיא נִקְרְאָת קְרִית מְלֶךְ רַב, וְאֵיפֹה הוּא
 זְקַפָּא אֵלַיו? בְּשִׁנֵּי נְהָרוֹת, שְׁנֹאמַר בְּהֵם
 יְמִינְךָ יְהו"ה נְאֻדְרֵי בְּכַח יְמִינְךָ יְהו"ה
 תְּרַעִץ אוֹיֵב, וְעֲלִיָּהֶם נֹאמַר נְעִימוֹת
 בִּימִינְךָ נְצַח. מַה זֶה בִּימִינְךָ? זוֹ גְּדוּלָּה,
 בְּאוֹתוֹ זְמַן נִקְרָא זְק"ף גְּדוּ"ל, וּבְשִׁינְרְדַת

גְּדוּ"ל, וְכֵד נְחַתַּת בְּצַדִּיק אֶתְקַרִּיאת זָקֵף קָטָן,
 וּמֵאֵי אִיהִי תְּנוּעָה דְקָא נְחִית לָהּ, דָּא תְּבִיר, ר,
 רְבִי"ע לְיִמְנָא, אַרְךְ אַפּוּס עַל בִּינוּנִים, וּבִיה אִיהוּ
 מֵאֲרִיךְ, תְּבִיר לְשִׁמְאֵל, תְּבִירו דְתִיבִיא, חֵד
 סָלִיק בְּתַקִּיעָה וּמֵאֲרִיךְ בָּהּ, וְחֵד נְחִית לָהּ
 בְּשַׁבְּרִים, שְׁלִשְׁל"ת דָּא תְּרוּעָה קְשׁוּרָא דְתַרְוִייהוּ,
 דִּיזְקָנָא דְשׁוּר"ק דְלַתְתָּא, בְּשִׁלְשֻׁל"ת סָלְקָא,
 בְּשׁוּר"ק נְחַתָּא, הֵאֵי אִיהוּ סָלָם (נ"א חל"ם) דְסָלְקָא
 לְעֵילָא, וְהֵאֵי אִיהוּ סָלָם (נ"א חִירָק) דְנְחַתָּא לְתַתָּא,
 וְהֵינּוּ דְרַגָּא תְּרִי טַעְמִי.

וְעֵנּוּיָא דְשְׂכִינְתָּא אַף עַל גַּב דְאִיהִי בְּתַלְת
 סְטְרִין, בְּתַקִּיעָה דְאִיהִי דִינָא רַפִּיא
 רַפ"ה, וּבְשַׁבְּרִים דְאִיהוּ דִינָא קְשִׁיא דְגִ"ש גְּבוּרָה,
 לִית לָהּ עֵנּוּיָא בְּעֵנּוּיָא דְבַעֲלָה דְאִיהוּ תְּרוּעָה,
 שְׁלִשְׁל"ת, וְרַזָּא דְמַלְהָ אֵין קוּל עֲנוּת גְּבוּרָה (שמות)

לשון הקודש

עולה, בְּשׁוּר"ק יוּרְד, זְהוּ סָלָם (חל"ם)
 שְׁעוּלָה לְמַעְלָה, וְזְהוּ סָלָם (חִירָק) שְׁיִוְרָד
 לְמַטָּה, וְהֵינּוּ דְרַגָּא שְׁנַיִ טַעְמִי"ם.
 וְעֵנּוּיָא שֶׁל הַשְּׂכִינָה, אַף עַל גַּב שְׁהִיא
 בְּשִׁלְשָׁה צַדִּים, בְּתַקִּיעָה שְׁהִיא דִין
 הַרְפָּה רַפ"ה, וּבְשַׁבְּרִים שְׁהוּא דִין
 הַקְּשָׁה דְגִ"ש גְּבוּרָה, אֵין לָהּ עֵנּוּיָא בְּעֵנּוּיָא
 שֶׁל בַּעֲלָה שְׁהִיא תְּרוּעָה, שְׁלִשְׁל"ת,

בְּצַדִּיק נְקֻרָא זְקָף קָטָן. וּמָה הִיא
 הַתְּנוּעָה שְׁמוּרִידָה אוֹתָהּ? זֶה תְּבִיר,
 רְבִי"ע לְיָמִין, אַרְךְ אַפּוּס עַל בִּינוּנִים,
 וְבוּ הוּא מֵאֲרִיךְ. תְּבִיר לְשִׁמְאֵל, שְׁבִרוּן
 הַרְשָׁעִים, אַחַד עוֹלָה בְּתַקִּיעָה וּמֵאֲרִיךְ
 בָּהּ, וְאַחַד מוֹרִיד אוֹתָהּ בְּשַׁבְּרִים.
 שְׁלִשְׁל"ת זֶה תְּרוּעָה, הַקְּשֶׁר שֶׁל שְׁנֵיהֶם,
 דִּיזְקָנָא שֶׁל שׁוּר"ק שְׁלִמְטָה, בְּשִׁלְשֻׁל"ת

לב יח) דא שבריי"ם, ואין קול ענות חלושה דא
 תקיע"ה, אלא קול ענות אנכי שומע דא תרוע"ה,
 דסלקא בענוי"א דא בתר דא בתרוע"ה, ובגין דא
 אשרי העם יודעי תרוע"ה (תהלים פט טז), אף על גב
 דשכינתא איהי בענוי"א מימינא ומשמאלא, לית
 ענוי"א בענוי"א דבעל"ה, תרוע"ה דאיהי תור"ה עי"ן
 אנפין, ואיהי תרוע"ה דיליה, ובגין דא (דף מח
 ע"א) אשרי העם יודעי תרוע"ה.

דבר אחר קול ענות אנכי שומע (שמות לב יח), דא
 איהו ענוי"א דאנכי שומע, דאיהי צווחת
 בכל יומא למעלה, היא ובגהא, וקראן ליה תרין
 זמנין ערב ובקר שמע ישראל, וכל פר נש דאית
 ליה ענוי מושכינתא, דאיהי עני"א בגלותא, רחיקא
 מן בעל"ה, וקרא ליה בכל יומא שמע ישראל,
 דיהא נחית לגבה, ודאי עליה אתמר קול ענות

לשון הקודש

והיא התרועה שלו, ומשום זה אשרי
 העם יודעי תרוע"ה.
 דבר אחר, קול ענות אנכי שמע, זהו
 ענוי של אנכי שמע, שהיא צועקת בכל
 יום למעלה, היא ובגיה, וקוראים לו
 פעמים ערב ובקר שמע ישראל, וכל
 אדם שיש לו ענוי מהשכינה, שהיא עניה
 בגלות, רחוקה מבעלה, וקורא לו בכל

וסוד הדבר - אין קול ענות גבורה, זה
 שבריי"ם, ואין קול ענות חלושה, זו
 תקיע"ה, אלא קול ענות אנכי שמע, זו
 תרוע"ה, שעולה בענוי, זה אחר זה
 בתרוע"ה, ומשום זה אשרי העם יודעי
 תרוע"ה, אף על גב שהשכינה היא בענוי
 מקמין ומשמאל, אין ענוי בענוי של
 בעל"ה, תרוע"ה שהיא תור"ה עי"ן פנים,

אַנְכִי שְׁמַע, קוֹל דְּעֵנְוִיא דְּהֵאֵי עֵנְיָא אַנְכִי שְׁמַע.

קָם אַחַד בְּקִירְטָא וְדָא שְׂכִינְתָא תַּתְּאָה, וְחַד
בְּקִשְׁתָּא דָּא בְּרִית צְדִיק, עֲלִיה אַתְּמַר שׁוֹפֵר
הוֹלֵךְ פְּזִיר גְּדוּ"ל, גִּירִין דִּילָה אֵינוֹן צְדִיקִים
דְּיִשְׂרָאֵל דְּקִבְלוּ בְּרִית, דְּבִזְכוּתֵיה נִפְקִין מִגְּלוּתָא,
וְרָזָא דְּמִלְּהָ (בְּרֵאשִׁית מִז כג) הָא לָהֶם זְרַע, דְּאֵינוֹן טִיפִין
וְדָא זִרְקָא.

קָמוּ תַנְאִין וְאַמּוֹרָאִין דְּלַעֲיִלָא וּבְרִיכוּ לֵיה,
וְאָמְרוּ מִטְּרָה (נ"א עֲטָרָה) תִּהֵא אַנְיַת עֲלֵךְ
מִתְּצִים בְּגְלוּתָא, עֲלֵךְ אַתְּמַר (תְּהִלִּים צא ה) לֹא תִירָא
מִפְּחַד לִילָה מִחֵץ יַעוּף יוֹמָם, וְקִשְׁתָּא וְחֶצֶא
דְּסִטְרָא דְּקְדוּשָׁה יִגֵּן עֲלֵךְ, וְתַחַת כְּנַפְיוֹ תְּחַסֶּה צְנָה
וְסַחְרָה אַמְתּוֹ, צְנָה דָּא שְׂכִינְתָא תַּתְּאָה, וְסַחְרָה דָּא
שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, אַמְתּוֹ דָּא עֲמוּדָא דְּאַמְצַעִיתָא.

לשון הקודש

זִרְקָא

קָמוּ תַנְאִים וְאַמּוֹרָאִים וְשָׁלְמַעְלָה וּבְרִיכוּ
אוֹתוֹ, וְאָמְרוּ: מִטְּרָה (עֲטָרָה) תִּהֵא מְגַנָּה
עֲלֵיךְ מִתְּחַצִּים בְּגְלוּת, עֲלֵיךְ נְאָמַר לֹא
תִירָא מִפְּחַד לִילָה מִחֵץ יַעוּף יוֹמָם,
וְקִשְׁת וְחֶץ שֶׁל צֶדֶק הַקְּדוּשָׁה יִגֵּן עֲלֵיךְ,
וְתַחַת כְּנַפְיוֹ תְּחַסֶּה צְנָה וְסַחְרָה אַמְתּוֹ,
צְנָה - זֶה שְׂכִינְתָה תַּתְּהוֹנָה, וְסַחְרָה - זֶה
שְׂכִינְתָה עֲלִיוֹנָה, אַמְתּוֹ - זֶה הָעֲמוּד

יוֹם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, שׁוֹרַד אֲלֵיה, וְדָאֵי עֲלִיו
נְאָמַר קוֹל עֲנוֹת אַנְכִי שְׁמַע, קוֹל שֶׁל
הָעֵנְוִי שֶׁל הָעֲנִיָּה אַנְכִי שְׁמַע.

קָם אַחַד עִם קָלַע, וְזוֹ שְׂכִינְתָה תַּתְּהוֹנָה,
וְאַחַד עִם קִשְׁת, זֶה בְּרִית צְדִיק, עֲלִיו
נְאָמַר שׁוֹפֵר הוֹלֵךְ פְּזִיר גְּדוּ"ל, הַתְּחַצִּים
שֶׁלָּה הֵם הַצְּדִיקִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁקִּבְלוּ
בְּרִית, שֶׁבִזְכוּתוֹ יוֹצֵאִים מִן הַגְּלוּת, וְסוּד
הַדְּבָר - הָא לָהֶם זְרַע, שֶׁהֵם טְפוֹת, וְזוֹ

קם איהו ואמר תנאין תנאין משנה תהא בעזריכו, ולא תשתניאו מרחמי לדינא, הלכה אזלת לימינא דלכון, לאתגברא בה על שנאכון, קבלה תתקבל עלותכון, ברייתא אפיקת לכון ולבניכו מגלותא, ומשעבודא ודינא דההוא דממנא על גלותא על בניכו, מיד דבריך לון סליק לאתריה.

קם רבי שמעון בקדמיתא פתח ואמר, תנא תנא אסתמר לה, דהא קורטא לגבך, ודא שכינתא, ובה אזדריקו תלת אבנין, דאינון תלת טפין דמוחא עלאין, דאינון י"י, ואתפלילו בהכמה בתבונה ובדעת.

אמר ליה רבי שים בפלע קנך, דהא קשתא לגבך דאיהו אות הברית, אסתמר מגירין

לשון הקודש

האמצעי.

קם רבי שמעון בראשונה, פתח ואמר: תנא תנא, השמר לה, הרי הקלע לגביך, וזו השכינה, ובה נזרקו שלש אבנים, שהם שלש טפות של המוח העליונות, שהן " י " י, ונכללו בהכמה בתבונה ובדעת.

אמר לו: רבי, שים בפלע קנך, שהרי

קם הוא ואמר: תנאים תנאים, משנה תהיה בעזרתכם ולא תשתנו מרחמים לדין, ההלכה הולכת לימינכם להתגבר בה על שנאיכם, קבלה תתקבל תפלתכם, ברייתא מוציאה אתכם ואת בניכם מן הגלות ומשעבוד ודין של אותו הממנה על הגלות על בניכם. מיד שברך

דיליה, דאינון תלת ויזו, דסלקין ח"י בחושבן, ודא
ח"י עלמין.

קם תנא תנינא ואמר ליה, הא תנא דמסייע
לך, ברומחא דאיהו כלילא מארבע פרשין,
ודא ו' דאיהו עמודא דאמצעיתא, כלילא שית תיבין
דיחודא, ורמ"ח תיבין דאתמר ביה (במדבר כד כא) ושנים
בפלע קנא.

דהא קרני פרה לגנב, דאנון תרין נביאי קשוט,
עליהו אתמר (תהלים קלב יז) אצמית קרן לדוד,
ומצמית קרן ישועה מסטרא דשכינתא אתקרי
קרני פרה, מסטרא דשור (דברים לג יז) וקרני ראם
קרניו, ואינון משיח ראשון ושני י' ו', בית ראשון
ושני ה"ה.

לשון הקודש

ארבעים ושמונה תבות שנאמר בו ושנים
בפלע קנא.

שחרוי קרני פרה אצלך, שהם שני נביאי
אמת, עליהם נאמר אצמית קרן לדוד,
ומצמית קרן ישועה. מצד של השכינה
נקרא קרני פרה, מצד של השור – וקרני
ראם קרניו, והם משיח ראשון ושני י' ו',
בית ראשון ושני ה"ה.

הקשת לגנבך, שהיא אות הברית,
השמר מהחצים שלו, שהם של ש' ו' ו' ו',
שעולים שמונה עשרה בחשבון, וזה ח"י
העולמים.

קם התנא השני ואמר לו: הרי תנא
שמייע לך, ברמח, שהוא כלול מארבע
פרשיות, וזה ו' שהוא העמוד האמצעי
כולל שש תבות היחוד, ומאתים

וּשְׁכִינְתָּא נְטִילָא פּוּרְפִירָא מֵאִשָּׁא סוּמְקָא
 וְאַצְטַבְעַת בְּהָ, וְאַתְקְרִיאַת סוּמְקָא
 פְּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה (במדבר יט ב), אֲדוּמָה וְדֹאֵי
 מְסִטְרָא דְגְבוּרָה, תְּמִימָה מְסִטְרָא דֶּהֱהוּא דֶּאֱתִמֵּר
 בֵּיהּ (בראשית יז א) הִתְהַלֵּךְ לְפָנַי וְהָיָה תָמִים, אֲשֶׁר אֵין
 בָּהּ מוּם מְסִטְרָא דִיעֻקֵּב דְּלִית בֵּיהּ פְּסוּלָת,
 דֶּאֱתִמֵּר בֵּיהּ (שם כה כז) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, יַעֲקֹב
 דְּלֵעִילָא, וּבְדִיוֹקְנִיָּה יַעֲקֹב דִּלְתַתָּא, אֲשֶׁר לֹא עָלָה
 עָלֶיהָ עַל (במדבר יט ב), מִשְׁעֶבֶדָּא דְגְלוּתָא, בְּגִין דֶּאִיהִי
 שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה אֶתְקְרִיאַת, וְלֹא עוֹד אֵלָּא דֶּאִיהִי
 אֶתְקְרִיאַת שַׁבַּת, דֶּאִיהִי אָסוּר בְּמִלְאָכָה, בְּגִין
 דֶּאֱתְקְרִיאַת חֲרוּת.

וּשְׁלִמָה בְּגִינָה אָמַר (קהלת ז כג) אָמַרְתִּי אַחְכָּמָה
 וְהָיָה רְחוּקָה מִמֶּנִּי, בְּגִין פְּרָה אֲדוּמָה
 דֶּאִיהִי מְטַהֲרַת אֶת הַטְּמֵא וּמְטַמְּאָה אֶת הַטְּהוֹר

לשון הקודש

אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עַל, מִשְׁעֶבֶד הַגְּלוּת,
 בְּגִלְלָה שְׁהִיא נִקְרָאת שְׁכִינָה הָעֲלוּיָנָה,
 וְלֹא עוֹד, אֵלָּא שְׁהִיא נִקְרָאת שַׁבַּת,
 שְׁהִיא אָסוּרָה בְּמִלְאָכָה, מִשּׁוּם שְׁנִקְרָאת
 חֲרוּת.

וּשְׁלִמָה אָמַר בְּגִלְלָה, אָמַרְתִּי אַחְכָּמָה
 וְהָיָה רְחוּקָה מִמֶּנִּי, בְּשִׁבִיל פְּרָה אֲדָמָה,
 שְׁהִיא מְטַהֲרַת אֶת הַטְּמֵא וּמְטַמְּאָה אֶת

וּשְׁכִינָה נוֹטְלָת בְּגַד מְלָכוֹת מֵאִשׁ
 אֲדָמָה וְנִצְבַּעַת בְּהָ, וְנִקְרָאת אֲדָם פְּרָה
 אֲדָמָה תְּמִימָה, אֲדָמָה וְדֹאֵי מֵעַד
 הַגְּבוּרָה, תְּמִימָה מִהַעַד שֶׁל אוֹתוֹ
 שְׁנֵאמַר בּוֹ הִתְהַלֵּךְ לְפָנַי וְהָיָה תָמִים,
 אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם מֵעַד שֶׁל יַעֲקֹב שְׁאֵין
 בּוֹ פְּסוּלָת, שְׁנֵאמַר בּוֹ וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם,
 יַעֲקֹב שְׁלִמְעָלָה, וּבְדָמוֹתוֹ יַעֲקֹב שְׁלִמְפָה.

דאתעפסק בה, ורזא דמלה מי יתן טהור מטמא
 לא אחד (איוב יד ד), מטתרת את הטמא מטמא
 דימינא, דכהנא מטמא דימינא אתקרי איש
 טהור, בגין דלסטרא (נ"א דסטרא) דימינא איהי מיא
 דאורייתא, אף על גב דיהא טמא אתדפי בה,
 ומטמאת את הטהור דא גבורה, דלסטרא סמא"ל
 דנפל מקדושתיה, ומה דתהו טהור סאיב ליה,
 בגין דשליט (דף מח ע"ב) על חיילין דמסאבוי, וכהנא
 דאיהו טהור כד תהו משתדל לקרבא ליה
 לעזאזל, תהו מטתר לישראל מכל חובין דלהון,
 כמה דאת אמר (ויקרא טז ל) כי ביום הזה יכפר
 עליכם לטהר אתכם וכו', ואיהו דתהו טהור תהו
 מתטמא בההוא עזאזל, והכי למי נדה תהו כהנא
 מטתר לה, ואיהו תהו מסתאב עד עדן רמשא
 דתהו מתדפי.

לשון הקודש

משום ששולט על חילות הטמאה, והכחן
 שהוא טהור, בשעה מתעסק לקרבו
 לעזאזל, הנה מטתר את ישראל מכל
 חטאיהם, כמו שנאמר כי ביום הזה
 יכפר עליכם לטהר אתכם וכו', והוא,
 שהיה טהור, היה מתטמא באותו עזאזל,
 וכך למי נדה הכחן מטתר אותה,
 והוא היה נטמא עד עת ערב שהיה

הטהור שהתעסק בה, וסוד הדבר - מי
 יתן טהור מטמא לא אחד, מטתרת את
 הטמא מן הצד של הימין, שהכחן מצד
 הימין נקרא איש טהור, משום שלצד
 (שצד) הימין היא מים של התורה, אף על
 גב שהיה טמא, נטהר בה, ומטמאת את
 הטהור זו גבורה, שלצד סמא"ל שנפל
 מקדשתו, ומה שהיה טהור טמא אותו

וְעוֹד מִטְהַרְת אֶת הַטָּמֵא, כִּד נוֹלַד מִאִשָּׁה אֶתְמַר
 בֵּיה (לְגַבֵּי בַת פְּרָעָה) (שמות ב ב) וַתֵּרֶא אוֹתוֹ כִּי
 טוֹב הוּא, דְחָמַאת עִמִּיה שְׂכִינְתָּהּ, וּמִיַּד דְנִנְגְעָה
 (אִיהָ) בֵּיה בַת פְּרָעָה אֶת־דְּכִיּוֹת וְאֶת־סִיּוֹת מְצַרְעָתָא
 דִּילָהּ, וּמִאִשָּׁה אֶת־דְּבָקַת בֵּיה צָרַעַת, כְּמָה דְאֵת אָמַר
 (שם ד ו) וְהִנֵּה יָדוֹ מְצוֹרַעַת כְּשִׁלְגָא, דְּבַחְתוּא זְמַנָּא
 דְנִנְגְעָה בֵּיה בַת פְּרָעָה, פְּרַחַת שְׂכִינְתָּא מִנִּיהּ, וּבְגִין
 דָּא כִּד בָּעָא לְאֶת־קִרְבָּא לְגַבֵּיה בְּסַנְהָ, אָמְרָה לִיה
 אֵל תִּקְרַב הֵלּוֹם שֶׁל נְעֻלְיָךְ מֵעַל רַגְלֶיךָ (שם ג ה) עַד
 דִּיתְפַּשְׁט מִתְּהוּא גּוּפָא דְנִנְעַת בֵּיה בַת פְּרָעָה, תַּמָּן
 אֲחִיו לִיה, דְּגוּפָא דְבַר נִשׁ בְּהַאי עֲלָמָא, אִיהוּ
 צָרַעַת מִמְשַׁכָּא דְחִוּיָא.

לְבַתָּר דְאֶתְפַּשְׁט מִנִּיהּ, וְהָדַר לְגַנְתָּא דְעֵדוּן,
 אֶתְלַבֵּשׁ בְּגוּפָא קַדִּישָׁא דִילִיהּ, וְדָא אִיהוּ
 וְהִנֵּה שָׂבָה כְּבָשָׂרוֹ (שם ד ה), וְהָכִי אֶתְלַבֵּשׁ מִאִשָּׁה בָּהּ,

לשון הקודש

ומשום זה, כְּשֶׁרָצָה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיהָ
 בְּסַנְהָ, אָמְרָה לוֹ אֵל תִּקְרַב הֵלּוֹם שֶׁל
 נְעֻלְיָךְ מֵעַל רַגְלֶיךָ, עַד שִׁיתְפַּשְׁט מֵאוֹתוֹ
 הַגּוּף שֶׁנִּנְגְעָה בוֹ בַת פְּרָעָה, שֵׁם הָרֵאָה לוֹ
 שְׁגוּף הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה הוּא צָרַעַת
 מְעוֹר הַנְּחָשׁ.

אֲחֵר שְׁהִתְפַּשְׁט מִמֶּנּוּ וְחִזַּר לְגִין עֵדוּן,
 הִתְלַבֵּשׁ בְּגוּף קָדוֹשׁ לוֹ, וְהוּוּ וְהִנֵּה שָׂבָה

נְטִהָרָה.

וְעוֹד מִטְהַרְת אֶת הַטָּמֵא, כְּשֶׁנוֹלַד מִאִשָּׁה
 נֵאמַר בוֹ (אֶצֶל בַּת פְּרָעָה), וַתֵּרֶא אוֹתוֹ כִּי טוֹב
 הוּא, שְׂרָאֲתָה עִמּוֹ שְׂכִינְתָּהּ, וּמִיַּד שִׁנְגְעָה
 (הִיא) בוֹ, נְטִהָרָה וְנִרְפְּאָה מְצַרְעָתָהּ,
 וּבְמִשָּׁה נְדָבְקָה צָרַעַת, כְּמוֹ שֶׁנֵּאמַר וְהִנֵּה
 יָדוֹ מְצַרַעַת כְּשִׁלְגָא. שְׂבָאוֹתוֹ זְמַן שִׁנְגְעָה
 בוֹ בַת פְּרָעָה, פְּרַחַת מִמֶּנּוּ הַשְּׂכִינָה,

וְדָא אִיהוּ וְהִנֵּה שָׂבָה כְּבָשָׂרוֹ, כְּקִדְמוּתָא דְאִתְמַר
 בֵּיה (בראשית ב כג) עֵצִים מִעֲצָמֵי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי, וּבְגִין
 דָּא אָמַר לִיה שֶׁל נֶעְלִיד מֵעַל רַגְלִיד (שמות ג ה), דָּא
 גּוֹפָא דִּהְוָה לִיה כְּנַעַל, הֵהוּא דְנִנְעָה בֵּיה פִת
 פְּרַעָה, וְאִתְלַבֵּשׁ בְּאַחָרָא, וּבְתַהוּא זְמַנָּא אֶתְדַרְת
 עָלֵיה שְׂכִינְתָּא.

וּבְגִין דָּא אֶתְחַזִּי (נ"א אַחֲזִי) לִיה בְּאַתִּין דְּעֵבֵד בְּאַת
 קְדָמָאָה, וְאָמַר לִיה הָבָא נָא יְדָךְ בְּחִיקָךְ
 וְכו' (שם ד ו), וְאַמְאִי בְּחִיקָךְ, הָבָא רָמִיז מִשְׁכַּבְת חִיקָךְ
 שְׁמֹר פְּתַחֵי פִיד (מִיכָה ז ו), וְהִנֵּה מְצוֹרְעַת כְּשֶׁלֶג (שמות
 ד ו), וּלְבַתָּר אַחֲזִי לִיה דְּאִתְדַכֵּיא בְּאוּרִייתָא, הֵדָא
 הוּא דְכַתִּיב בָּהּ (שם) וְהִנֵּה שָׂבָה כְּבָשָׂרוֹ.

וְעוֹד שְׂכִינְתָּא תִתְאַה אִיהִי עֵגְלָה עְרוּפָה,
 וּמִסְטָרָא דְפָרָה שׁוֹר, וְדָא אִיהוּ וּפְנֵי שׁוֹר

לשון הקודש

שְׁעֵשֶׂה בָּאוֹת הָרֵאשׁוּנָה, וְאָמַר לוֹ הָבָא
 נָא יְדָךְ בְּחִיקָךְ וְכו', וְלָמָּה בְּחִיקָךְ? כָּאֵן
 רֹמִזוּ, מִשְׁכַּבְת חִיקָךְ שְׁמֹר פְּתַחֵי פִיד,
 וְהִנֵּה מְצוֹרְעַת כְּשֶׁלֶג, וְאַחַר כֵּן הָרָאָה לוֹ
 שְׁנִטְהָר בַּתּוֹרָה, זְהוּ שְׂכִינְתוֹב בָּהּ וְהִנֵּה
 שָׂבָה כְּבָשָׂרוֹ.

וְעוֹד, שְׂכִינָה תַחְתּוֹנָה הִיא עֵגְלָה
 עְרוּפָה, וּמִצַּד שֶׁל פָּרָה – שׁוֹר, וְזֶהוּ וּפְנֵי

כְּבָשָׂרוֹ, וְכֵן מֹשֶׁה הִתְלַבֵּשׁ בָּהּ, וְזֶהוּ
 וְהִנֵּה שָׂבָה כְּבָשָׂרוֹ, כְּרֵאשׁוּנָה, שְׁנֵאמַר
 בּו עֵצִים מִעֲצָמֵי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי, וּמִשׁוּם זֶה
 אָמַר לוֹ שֶׁל נֶעְלִיד מֵעַל רַגְלִיד, זֶה הַגּוֹפ
 שְׁהִיָּה לוֹ כְּנַעַל, אוֹתוֹ שְׁנִנְעָה בּו פִת
 פְּרַעָה וְהִתְלַבֵּשׁ בְּאַחַר, וּבְאוֹתוֹ זְמַן הִזְרָה
 עָלָיו הַשְׂכִּינָה.

וּמִשׁוּם זֶה נִרְאָה (הֵרָאָה) לוֹ בְּאוֹתוֹת

מהשמאל (יחזקאל א י). ומספרא דעגלה, עגל בן בקר
 לתטאת (ויקרא ט ב), ופרה ודאי אתקריאת שכינתא
 עלאה פד נטלת מן גבורה, ושכינתא תתאה עגלה
 פד נטילת מניה.

ועוד קרני פרה נצה והוד, בהם עמים ינגח
 יחדיו (דברים לג יז), קרני ראם חסד גבורה,
 דיעבד בהון קרבא בעמלק, וימחי ליה ולזרעיה
 מן עלמא.

ועוד קרני פרה אלין תלמידי חכמים דמתנוכחין
 דא עם דא באורייתא, ומתנגחין פשוורים
 דא עם דא, בגין דאורייתא דעל פה איהי מספרא
 דגבורה דאתקרי אלהים, וביה פתחת אורייתא
 בראשית פרא אלהים, בגין דא תלמידי חכמים
 אינון מתנגחין באורייתא פשוורים דא עם דא,
 ובגין דא יהו"ה בגבור יצא (ישעיה מב יג) מספרא

לשון הקודש

ועוד קרני פרה, אלו תלמידי חכמים
 שמתנוכחים זה עם זה בתורה ומתנגחים
 כמו שורים זה עם זה, משום שתורה
 שבעל פה היא מצד הגבורה, שנקראת
 אלהים, ובו פותחת התורה בראשית
 פרא אלהים, בגלל זה תלמידי חכמים
 מתנגחים בתורה כמו שורים זה עם זה,
 ומשום זה יהו"ה בגבור יצא - מצד

שור מהשמאל, ומצד של עגלה - עגל בן
 בקר לתטאת, ופרה ודאי נקראת שכינה
 עליונה פשנוטלת מגבורה, ושכינה
 תחתונה עגלה פשנוטלת ממנו.

ועוד קרני פרה - נצה והוד, בהם עמים
 ינגח יחדיו קרני ראם - חסד גבורה,
 שייעשה בהם קרב עם עמלק, וימחה
 אותו ואת זרעו מהעולם.

הַגְּבוּרָה, יִרְיַע בְּתְרוּעָה, יַעֲרִיחַ בַּשִּׁבְרִים, עַל אֹיְבָיו
 יִתְגַּבֵּר בְּתִקְוָה בְּהָהוּא זְמַנָּא כָּל סְפִירָן נְטִילִין
 מִגְּבוּרָה, וּשְׁמָא דִּיּוֹד ה"א וּא"ו ה"א, וְאַפִּילוּ
 מִלְּאָכִים דְּלַעֲיָלָא, וְיִשְׂרָאֵל דְּלַתְתָּא.

וּלְבַתֵּר דְּנְטִיל נּוֹקְמָא מִנֵּיהּ, יִתְמַלֵּא רַחֲמִין
 עַל יִשְׂרָאֵל, וְקָדָם דִּיהָא נְטִיל נּוֹקְמָא
 מִעֲמָלְק, לָא יִתִּיב בְּכַרְסֵיא, וּבְהָהוּא זְמַנָּא דְּנְטִיל
 נּוֹקְמָא מִבְּנֵי עֶשׂו, יִיְתִי לְפִיּוּסָא לְאַיְלָתָא, וְאִיהִי
 גַּעֲיָא וּבּוֹכָה, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (ירמיה לא יד) רַחֵל
 מְבַכָּה עַל בְּנֵיהּ, עַד דְּאוּמֵי לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא לְאַעֲבָרָא לֹון מִעֲלָמָא, וְיִקְטוּל בְּהוֹן, עַד
 דִּיעֲטַבַּע יַמָּא מִן דְּמַהוֹן, וְיִקְטוּל בְּהוֹן עַד
 דִּיתְפְּרִנְסוֹן מִנְהוֹן חִיוּן פְּרָא תְּרִי עֶשְׂרִי שְׁנִין,
 וְעוֹפִין דְּשִׁמְיָא שְׁבַע שְׁנִין.

לשון הקודש

זמן שנוטל נקמה מבני עשו, ובא לפנים
 את האילת, והיא גועיה ובוכה. זהו
 שכתוב רחל מבכה על בניה, עד
 שנשבע לה הקדוש ברוך הוא להעבירם
 מהעולם, ויהרג בהם עד שיצטבע הים
 מדמם, ויהרג בהם עד שיתפרנסו מהם
 חיות הבר שנים עשר שנים, ועופות
 השמים שבע שנים.

הגבורה, יריע - בתרועה, יעריח -
 בשברים, על אויביו יתגבר - בתקוה.
 באותו זמן כל הספירות נוטלות
 מגבורה, והשם של יוד ה"א וא"ו ה"א,
 ואפילו המלאכים שלמעלה, וישראל
 שלמטה.

ואחר שנוטל מהם נקמה, יתמלא
 רחמים על ישראל, ולפני שיהיה נוטל
 נקמה מעמלק לא יושב בכסא, ובאותו

ועוד גע"א, תלש"א, אזל"א גרי"ש, גע"א
 בתרועה, ויהיב בהון סקילה, חדא הוא
 דכתיב (ישעיה לד יא) ונטה עליה קו תהו ואבני בהו,
 תלש"א בשברים ת"ל א"ש (נדא שריפה), ת"ל דא חנק,
 בגוונא דא א"ש שריפה, אזל"א גרי"ש בתקיעה,
 דאיהו ברומחא לקטלא לון בהרג.

שלשלת תרועה למתפש לון אסורין בבית
 אסורין דמלפא, כמה דאת אמר (תהלים
 קמט ה) לאסור מלכיהם בזיקים וכו', שופ"ר הול"ך,
 פס"ק, מק"ף, קלא דשופרא סלקא בתרועה (דף מט
 ע"א) ברומחא, לעזרר עלייהו קול תרועת מלחמה,
 ודא שופ"ר הול"ך, פסק דא שברים דעביד לון
 פסקות וקטרין (נ"א וקרטין או וקרעין), ודא מפת חרב
 והרג ואבדן, מקף תרועה דא חנק, ודא איהו הול"ך
 וחזק מאד (שמות יט ט), מאד דא מות דאתתקף

לשון הקודש

אסורים בבית האסורים של המלך, כמו
 שנאמר לאסור מלכיהם בזקים וכו'.
 שופ"ר הול"ך, פס"ק, מק"ף, קול השופר
 עולה בתרועה כמו רמה, לעזרר עליהם
 קול תרועת מלחמה, וזה שופ"ר הול"ך.
 פס"ק זה שברים, שעושה להם פסקות
 וקשרים (קרטין או וקרעין), וזו מפת חרב והרג
 ואבדן. מק"ף תרועה, זה חנק, וזהו הול"ך

ועוד גע"א, תלש"א, אזל"א גרי"ש,
 גע"א בתרועה, ונותן בהם סקילה, זהו
 שפתוב ונטה עליה קו תהו ואבני בהו.
 תלש"א בשברים, ת"ל א"ש, (דף שריפה),
 ת"ל זה חנק, כמו זה א"ש שריפה. אזל"א
 גרי"ש בתקיעה, שהוא כמו רמה להרג
 אותם בהרג.

שלשלת, תרועה, לתפס אותם

עַל־יְהוּ, בְּגוּנָא דְמַתַּן תּוֹרָה.

וְעוֹד אֲזַלְא גְרִי"ש, שְׂכִינְתָּא אֲמַרְת לְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, גְּרַשׁ הָאֲמָה הַזֹּאת וְאֵת בְּנֵהּ
 (בראשית כא י) אֵלֶיךָ עֶרְב רַב, (ש"א כו יט) דְּגֵרְשׁוֹנֵי מַהֲסַתְפַּח
 בְּנַחֲלַת יְהו"ה, גְּרִישׁ לֹון מִן עֲלָמָא דִּין וּמַעְלָמָא
 דְּאֲתֵי, דְלֹא יְהֵא לֹון חוֹלְקָא עִם יִשְׂרָאֵל, שׁוֹפֵר
 הוֹלִיךְ, רַבִּי"ע, שְׁנֵי גְרִישִׁין, שְׁלִשְׁלִית, בְּהַהוּא זְמַנָּא
 נָטִיל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רֹמַח, דְּאִיהִי רַמַּח תִּיבִין
 דְּאִית בְּקִרְיַת שְׁמַע וְשִׁית תִּיבִין דִּיחֻדָּא, וְבָהּ (במדבר
 כה ח) וַיִּדְקַר אֶת שְׁנֵיהֶם, דְּכַר וְנוֹקְבָא, דָּא סַמְא"ל
 וְנַחֲשׁ, וְרַבִּי"ע דִּיּוֹקְנָא דוּמָא דְרֹמַח.

שְׁנֵי גְרִישִׁין, תְּרִיךְ לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִן
 שְׁמִיָּא וְאַרְעָא, בְּהַהוּא זְמַנָּא שְׁקַר הַסּוּם
 לְתַשׁוּעָה וְכו' (תהלים לג יז), דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רְדִיף

לשון הקודש

זמן נטילת הקדוש ברוך הוא רמ"ח, שהוא
 מאתים ארבעים ושמונה תבות שיש
 בקריאת שמע ויש תבות היחוד, ובה,
 וידקר את שניהם, זכר ונקבה, זה
 סמא"ל ונחש, ורבי"ע דמות דומה של
 רמ"ח.
 שְׁנֵי גְרִישִׁין, גְּרַשׁ אֹתָם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מִן הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. בְּאוֹתוֹ זְמַן, שְׁקַר
 הַסּוּם לְתַשׁוּעָה וְכו', שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

וְחֹק מְאֹד. מְאֹד, זֶה מְנַת שְׁהַתְחֹזֵק
 עֲלֵיהֶם, כְּמוֹ שְׁמַתַּן תּוֹרָה.
 וְעוֹד אֲזַלְא גְרִי"ש, הַשְׂכִּינָה אוֹמַרְת
 לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, גְּרַשׁ הָאֲמָה הַזֹּאת
 וְאֵת בְּנֵהּ, אֵלֶיךָ הָעֶרְב רַב, שְׁגֵרְשׁוֹנֵי
 מַהֲסַתְפַּח בְּנַחֲלַת יְהו"ה, גְּרַשׁ אֹתָם מִן
 הָעוֹלָם הַזֶּה וּמִן הָעוֹלָם הַבָּא, שְׁלֹא יִהְיֶה
 לָהֶם חֵלֶק עִם יִשְׂרָאֵל. שׁוֹפֵר הוֹלִיךְ,
 רַבִּי"ע, שְׁנֵי גְרִישִׁין, שְׁלִשְׁלִית, בְּאוֹתוֹ

אבתרייהו, ונטיל לון בשלשל"ת על צואריהון,
 ולבתר קטיל לון ברומחא דאיהו רבי"ע, בקדמיתא
 תריד לון, ולבתר רדיף אבתרייהו ותפים לון,
 ולבתר קטיל לון.

ורבי"ע, ושני גרישין, ושלשל"ת, אינון תקיע"ה

שברי"ם תרוע"ה, שברי"ם שבר (שמות כג

כד) תשבר מצבותיהם, אליון דאתמר בהון (איוב א

ו) ויבאו בני האלהים להתניב על יהו"ה, בדינא

על שכינתא וישראל, דאתמר ביה ויבא גם השטן

בתוכם, דא סמא"ל דאתא לקטרג על בנוי

דישראל, ולדון לשכינתא, וביון דהוא בעי דינא

על שכינתא ובנוי, כאלו קיימין עליה, תרוע"ה

בה (תהלים ב ט) תרועים בשבט ברזל, תקיע"ה והוקע

אותם ליהו"ה נגד השמש (במדבר כה ד), ושופר איהו

קלא, מניה נפיק קלא בתקועה שברים תרועה,

לשון הקודש

ויבאו בני האלהים להתניב על יהו"ה,
 בדין על השכינה וישראל, שנאמר בו
 ויבא גם השטן בתוכם, זה סמא"ל שבא
 לקטרג על בני ישראל ולדון את
 השכינה, וביון שהוא מבקש דין על
 השכינה ובניה, כאלו עומדים עליו.
 תרוע"ה, בה תרועים בשבט ברזל.
 תקיע"ה, והוקע אותם ליהו"ה נגד

רודף אחריהם, ונטיל אותם בשלשל"ת
 על צוארם, ואחר כך הורג אותם ברמת,
 שהוא רבי"ע. בראשונה גרש אותם,
 ואחר כך רדף אחריהם ותפס אותם,
 ואחר כך הרג אותם.

ורבי"ע ושני גרישין ושלשל"ת, הם
 תקיע"ה שברי"ם תרוע"ה. שברי"ם, שבר
 תשבר מצבותיהם, אלו שנאמר בהם

תְּקִיעָה מִן מוֹחָא, שְׁבָרִים מְלָפָא, כְּמָה דְאֵתְּ
 אָמַר (תהלים נא יט) לֵב נִשְׁבַּר וְנִדְכָּה וְגוֹמֵר, דָּא אִיהוּ
 זְבַחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה, קָלָא בְתַרוּעָה מִכְּנָפֵי
 רִיאַה, וְכִלְהוּ אֶתְכִלְלוּ בְקִנְיָה וְרִיאַה, וְאֶתְעֵבִידוּ
 קוּל, וּבְפוּמָא דְבוּר.

וְעוֹד נִשְׁמְתָא וְרוּחָא וְנִפְשָׂא דְבַר נִשׁ, אֵינוּן
 תְּקִיעָה תְּרוּעָה שְׁבָרִים, נִפְשָׂא בְלָפָא וְדָא
 שְׁבָרִים, כְּמָה דְאֵתְּ אָמַר לֵב נִשְׁבַּר וְנִדְכָּה, נִשְׁמְתָא
 בְּמוֹחָא וְדָא תְּקִיעָה, רוּחָא בְכְנָפֵי רִיאַה, דְנִשְׁיב עַל
 לָפָא דְאִיהוּ נוֹר דְדִלִיק, וְאִם לֹא הָוָה דְדִלִיק כָּל
 גּוּפָא, וְרוּחָא דְמַלְאָה כְּנָפֵי יוֹנָה נְחָפָה בְכַסְפָּה וְגוֹמֵר
 (שם סח יד), וְרוּחָא כְּלִיל מֵאֲשָׂא וּמִיָּא, וּבְגִין דָּא אִיהוּ
 תְּרוּעָה, וְעֲלִיָּה אֶתְמַר (שם פט טז) אֲשָׁרֵי הָעָם יוֹדְעֵי
 תְּרוּעָה, בְּגִין דְנִשְׁמְתָא אִיהֵי נִשְׁמַת חַיִּים, בִּינָה

 לשון הקודש

שְׁבָרִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר לֵב נִשְׁבַּר וְנִדְכָּה. הַנִּשְׁמָה בְּמַחַת, וְזוֹ תְּקִיעָה. הָרוּחַ בְּכְנָפֵי רִיָּא, שְׁנוֹשְׁבִים עַל הַלֵּב שֶׁהוּא אֵשׁ הוֹלֵקֶת, וְאִם לֹא, הָיָה הוֹלֵק כָּל הַגּוּף, וְסוּד הַדְּבָר – כְּנָפֵי יוֹנָה נְחָפָה בְכַסְפָּה וְגוֹמֵר, וְהָרוּחַ כְּלוּלָה מֵאֵשׁ וּמַיִם, וּמִשׁוּם זֶה הוּא תְּרוּעָה, וְעֲלִיוֹ נֶאֱמַר אֲשָׁרֵי הָעָם יוֹדְעֵי תְּרוּעָה, מִשׁוּם שֶׁהַנִּשְׁמָה הִיא נִשְׁמַת חַיִּים, בִּינָה שְׁנוֹמְלַת מַחְכְּמָה,

הַשָּׁמַשׁ, וְשׁוֹפֵר הוּא קוּל, מִמֶּנּוּ יוֹצֵא קוּל בְּתְקִיעָה שְׁבָרִים תְּרוּעָה. תְּקִיעָה מִן מַחַת, שְׁבָרִים מֵהַלֵּב, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר לֵב נִשְׁבַּר וְנִדְכָּה וְגוֹמֵר, זֶהוּ זְבַחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה. הַקוּל בְּתַרוּעָה מִכְּנָפֵי רִיָּא, וְכִלְהוּ נְכִלְלוּ בְקִנְיָה וְרִיָּא, וְנִעֲשׂוּ קוּל, וּבְפוּמָא דְבוּר.

וְעוֹד נִשְׁמָה רוּחַ וְנִפְשָׂא שֶׁל אָדָם, הֵן תְּקִיעָה תְּרוּעָה שְׁבָרִים. הַנִּפְשָׂא בְלָב, וְזֶה

דְּנִטְלָה מִחֲכָמָה, נֶפֶשׁ מַלְכוּת תְּבוּנָה, רוּחַ תְּפָאֶרֶת,
 וְאִיהוּ דַעַת כְּלִיל תְּרוּיָהוּ, עֲלִיָּה אֲתָמַר (משלי כד ד)
 וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמְלָאוּ.

וּמְבִינָה נְבִיאִים, וְאֵינוֹן נֶצַח וְחֹד, וּמַמְלְכוּת
 כְּתוּבִים וְאֵינוֹן חֶסֶד וּגְבוּרָה, תְּפָאֶרֶת
 תּוֹרָה כְּלִיל כְּלָהוּ, וּכְלָא עַל עַמּוּדָא חַד קִימָא וְדָא
 (משלי י כה) צְדִיק יִסּוּד עוֹלָם.

כְּבִד וּטְחוּל דָּא סְמַא"ל וְנַח"ש, כְּבִד אִשָּׁא
 סוּמְקָא, מָרָה אִשָּׁא יְרוּקָא, טְחוּל אִשָּׁא
 אוּכְמָא, יוֹתֶרֶת כְּלִילָא דְכְּלָהוּ, כְּבִד וּטְחוּל סְמַא"ל
 וְנַח"ש, כְּבִד אֵל אַחַר, מָרָה סַם מְוֵת דִּילִיָּה, טְחוּל
 נַחֲשׁ נוֹקְבָא דִּילִיָּה, חֲלָב טָמֵא, וּמָרָה אִיהוּ חֲרָבָא
 דְּמִלְאָךְ הַמְּוֵת, כְּמָה דְאֵת אָמַר (שם ה ד) וְאַחֲרִיתָהּ
 מָרָה כְּלַעְנָה חֲדָה כְּחָרָב פִּיּוֹת, וּבְאוּרִיָּתָא דְאִיָּהּ
 סַם חַיִּים אִי נִשְׁמָתָא טָמֵא אֲתַעֲבָרָא מִן עֲלָמָא.

לשון הקודש

אֲדָמָה, הַמָּרָה אִשׁ יִרְקָה, טְחוּל אִשׁ
 שְׁחָרָה, יוֹתֶרֶת כְּלוּלָה שֶׁל כָּלָם. כְּבִד
 וּטְחוּל - סְמַא"ל וְנַח"ש, כְּבִד - אֵל אַחַר,
 מָרָה - סַם הַמְּוֵת שְׁלוֹ, טְחוּל - נַחֲשׁ
 הַנִּקְבָּה שְׁלוֹ, חֲלָב טָמֵא, וּמָרָה הִיא חֲרָבָא
 שֶׁל מִלְאָךְ הַמְּוֵת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְאַחֲרִיתָהּ
 מָרָה כְּלַעְנָה חֲדָה כְּחָרָב פִּיּוֹת. וּבִתּוֹרָה
 שֶׁהִיא סַם חַיִּים, אִם הַנִּשְׁמָה טָמֵאָה,

נֶפֶשׁ מַלְכוּת תְּבוּנָה, רוּחַ תְּפָאֶרֶת, וְהוּא
 הַדַּעַת שְׂכוּלָל אֶת שְׁנֵיהֶם, עֲלוּי נֶאֱמַר
 וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמְלָאוּ.
 וּמְבִינָה הַנְּבִיאִים, וְהֵם נֶצַח וְחֹד,
 וּמַמְלְכוּת כְּתוּבִים, וְהֵם חֶסֶד וּגְבוּרָה
 תְּפָאֶרֶת, תּוֹרָה כּוּלָל כָּלָם, וְהַכֵּל עוֹמֵד
 עַל עַמּוּד אַחַר, וְזֶה צְדִיק יִסּוּד עוֹלָם.
 כְּבִד וּטְחוּל זֶה סְמַא"ל וְנַחֲשׁ. הַכְּבִד אִשׁ

כְּבֹד וּמְחֹל דָּא סְמַא"ל וְנַח"ש, דְּאִינְהוּ אֵל אַחַר), וְכִבְד דְּהוּא
 אֵל אַחַר בְּתְרוּעָה דְּאִיהוּ רוּחָא מְתַעַבְרָא מִן עֲלְמָא,
 מְחֹל דְּהוּא נַחֲשׁ בְּשַׁבְּרִים דְּאִיהוּ נַפְשׁ מְתַעַבְרָא
 מִן עֲלְמָא, מָרָה דְּהוּא סָם הַמּוֹת בְּתַקִּיעָה מְתַעַבְרָא
 מִן עֲלְמָא.

זְכָאָה אִיהוּ דְּכָלִּיל נְשִׁמְתָא וְרוּחָא עִם נַפְשָׁא
 בְּקָלָא דְּאוּרִייתָא, דְּבְאוּרִייתָא אֶתְתַּקְפוּן,
 דְּכָל מָאן דְּלֹא אֶתְעַפֵּק בְּאוּרִייתָא חֲלִישׁ נְשִׁמְתִּיה
 רוּחִיה וְנַפְשִׁיה עֵילָא וְתַתָּא, וְיִזְתַּרְתּוּ הַכְּבֵד אִיהוּ
 זִוְנָה, שְׂיִזְרִין אִיהוּ לְכָל אֱלֹהִים אַחֲרִים מְתַתְּקָא,
 וְאַמַּאי אֶתְקַרִיאת יִזְתַּרְתּוּ הַכְּבֵד, אֶלָּא בְּתַר דְּעַבִּיד
 נְאוּפָא עִם כְּלָהוּ, יְהִיבַת שְׂיִזְרִין לְבַעֲלָהּ, וְעֲלָה
 אֶתְמַר (שם ד כו) כִּי בְּעַד אִשָּׁה זִוְנָה עַד כִּפּוּר לָחֶם,
 דְּאִיהוּ אֶתְחַמַּמַת מִכְּבֵד, וּמְחֹל (דף מט ע"ב) אִיהוּ שְׁחֹק
 הַכְּסִיל, וְעֲלִיה אֶתְמַר אִם רְאִיתָ רָשָׁע שֶׁהִשְׁעָה

לשון הקודש

הַתְּחִזְקוּ, שְׁכַל מִי שְׂאִינוּ עוֹסֵק בְּתוֹרָה
 מְחֲלִישׁ נְשִׁמְתוֹ, רוּחוֹ וְנַפְשׁוֹ מַעֲלָה
 וּמַשָּׂא, וְיִזְתַּרְתּוּ הַכְּבֵד הִיא זִוְנָה, שְׂיִזְרִים
 הִיא, לְכָל אֱלֹהִים אַחֲרִים מְחִזְקָתָהּ, וְלָמָּה
 נִקְרְאת יִזְתַּרְתּוּ הַכְּבֵד? אֶלָּא אַחַר
 שְׁעוֹשָׂה נְאוּפָה עִם כְּלָם, נוֹתֶנֶת שְׂיִזְרִים
 לְבַעֲלָהּ, וְעֲלִיהָ נֶאֱמַר כִּי בְּעַד אִשָּׁה זִוְנָה
 עַד כִּפּוּר לָחֶם, שֶׁהִיא מְתַחַמַּמַת מִכְּבֵד,

נֶעֱבֵר מִן הָעוֹלָם. (כְּבֹד וּמְחֹל זַח סְמַא"ל וְנַחֲשׁ, שְׁחַם
 אֵל אַחַר) וְכִבְד שֶׁהוּא אֵל אַחַר בְּתְרוּעָה
 שֶׁהוּא רוּחַ, נֶעֱבֵר מִן הָעוֹלָם, מְחֹל שֶׁהוּא
 נַחֲשׁ בְּשַׁבְּרִים שֶׁהוּא נַפְשׁ, נֶעֱבֵר מִן
 הָעוֹלָם, מָרָה שֶׁהוּא סָם הַמּוֹת בְּתַקִּיעָה,
 נֶעֱבֵר מִן הָעוֹלָם.

אֲשָׁרֵי הוּא מִי שְׁכֹלֵל נִשְׁמָה וְרוּחַ עִם
 הַנַּפֵּשׁ בְּקוֹל שֶׁל הַתּוֹרָה, שֶׁבְּתוֹרָה

משחקת לו אל תתגרה בו, בגין דאיהו שאול
תחתית, דאתמר ביה צדיק מפנו בולע, אבל צדיק
גמור אינו בולע, פבד פועם וקטיל.

לב מבין, לב יודע, לב רואה, לב איהו שכינתא,
דלא נטלא אלא דמא צח, דאיהי קרבנא
דצלותא נקיה בלא חובין ובלא פסולת, וקריבת
לגבי בעלה שופרא דכלא.

אבל יותרת הפבד לא יהיבת לבעלה אלא
שיורין ופסולת, ומאי ניהו בעלה (פחול) (ס"א
פבד) אל אחר, ומאלין שיורין דנטיל מנה אתעביד
דם טחול חשוף ואוכמא, הוא נחש רמאי דפתי
לחנה דאיהי לבא, וגרם לה מותא.

והא תרי פתי לבא אינון למאן פתי מנייהו, אלא
ההוא דשמאלא דאתמר בה (קהלת י ב) לב

לשון הקודש

שבכל.

אבל יותרת הפבד לא נותנת לבעלה
אלא שיורין ופסולת, ומי הוא בעלה?
(פחול) (פבד) אל אחר, ומהשיורין הללו
שנטיל ממנה, נעשה דם טחול חשוף
ושחר, הוא הנחש הרמאי שפתה את
חנה, שהיא הלב, וגרם לה מות.

ותרי שני פתי הלב הב, את מי מהם
הוא פתה? אלא אותו של שמאל,

ופחול הוא שחוק הפסיל, ועליו נאמר
אם ראית רשע שהשעה משחקת לו, אל
תתגרה בו, משום שהוא שאול תחתית,
שנאמר בו צדיק מפנו בולע, אבל צדיק
גמור אינו בולע, הפבד פועם והורג.

לב מבין, לב יודע, לב רואה, הלב הוא
שכינה, שלא נטלת אלא דם צח, שהיא
קרבן של תפלה נקיה בלי חטאים ובלי
פסולת, ומקריבה לבעלה את היפה

כָּסִיל לְשִׁמְאֵלוֹ, וְעָלִיָּה אֶתְמַר (שם ז כו) וּמוֹצֵא אֲנִי מֵר
מִמּוֹת אֶת הָאִשָּׁה, לֵב חָכֵם לִימִינוֹ דָּא אִשְׁתַּ חֵיל
עֲמַרְת בְּעָלָהּ, עָלָה אֶתְמַר (משלי יח כב) מִצָּא אִשָּׁה
מִצָּא טוֹב, דְּאִיְהִי יֶצֶר הַטּוֹב מִזִּילִיָּה דְּבַר נִשְׁ, עָלָה
אֶתְמַר (יחזקאל מד ל) לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל בֵּיתֶיךָ, בְּרַפְת
יְהוּ"ה הִיא תַעֲשִׂיר, וְעָלָה אֶתְמַר (קהלת ט ט) רְאֵה חַיִּים
עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אָהַבְתָּ.

אִיְהִי בְּדִיוֹקְנָא דְשְׂכִינְתָּא תַתָּא כְּלִילָא מִעֲשָׂר,
וְאִיְהִי גַר מְצוּנָה, וְרוּחָא דְנִשְׁיב בָּהּ תַּפְאָרְת
יִשְׂרָאֵל אִיְהִי בְּכַנְפֵי רִיאָה, וְדָא אִיְהוּ וְתוֹרָה אֹר,
דְּנַהִיר בָּהּ דָּא שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה נְשֻׁמַּת חַיִּים, דְּנַחְתָּא
מִן מוֹחָא לְאַנְהָרָא לֹזֵן בְּלַבָּא.

מַאי גִּר נַפְשָׁא רוּחָא, דְּנַפְשָׁא אִיְהִי פְתִילָה (נ"א)
עַל שֵׁם דְּאִיְהִי שׁוֹתֵפָא דְגוֹפָא, רוּחָא דָּא זִיתָא,

לשון הקודש

חַיָּא בְּדִיוֹקְנֵי הַשְּׂכִינָה הַתַּתְּמוּנָה כְּלוּלָה
מִעֲשָׂר, וְהִיא גַר מְצוּנָה, וְהַרוּחַ שְׁנוֹשְׁבַת
בָּהּ תַּפְאָרְת יִשְׂרָאֵל, הִיא בְּכַנְפֵי רִיאָה,
וְהוּוּ וְתוֹרָה אֹר, שְׂמַאִירָה בָּהּ, זו
הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיוֹנָה נְשֻׁמַּת חַיִּים, שְׁיִרְדַּת
מִן הַמֶּחֱ לְהַאִיר אוֹתָם בְּלַב.
מַח זֶה גִּיר? נַפְשָׁא רוּחַ. שְׁהַנַּפֵּשׁ הִיא
פְתִילָה, (עַל שֵׁם שְׁהִיא שְׁתַּפָּה בְּגוֹף) וְהַרוּחַ זֶה

שְׂמַאִיר בּוֹ לֵב כָּסִיל לְשִׁמְאֵלוֹ, וְעָלִיָּה
נֶאֱמַר וּמוֹצֵא אֲנִי מֵר מִמּוֹת אֶת הָאִשָּׁה.
לֵב חָכֵם לִימִינוֹ, זו אִשְׁתַּ חֵיל עֲמַרְת
בְּעָלָהּ, עָלִיָּה נֶאֱמַר מִצָּא אִשָּׁה מִצָּא טוֹב,
שְׁהִיא יֶצֶר הַטּוֹב מִזִּלוֹ שֶׁל אָדָם, עָלִיָּה
נֶאֱמַר לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל בֵּיתֶיךָ, בְּרַפְת
יְהוּ"ה הִיא תַעֲשִׂיר, עָלִיָּה נֶאֱמַר רְאֵה
חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אָהַבְתָּ.

נְשַׁמְתָּא גַר יְהוּ"ה נְשַׁמַּת אָדָם (משלי ב כז), (אָדָם דְּאִיהִי אור גַר, נְהִיר בִּיה אורִייתָא דְבִכְתָב, וְנְשַׁמְתָּא דְאִיהִי גַר נְהִיר בְּהַ מְצוּהָ, וּבְזִמְנָא דְלֹא נְהִירִין בְּהַ אור וְגַר אֶתְמַר בְּנְשַׁמְתָּא אַל תִּרְאוּנִי שְׂאֲנִי שְׁחַרְחַרְתָּ (שיר א ו), וְאֶתְמַר בְּאָדָם (ישעיה נ ג) אֶלְבִּישׁ שְׁמִים קְדֻרוֹת), וּמֵאִי גַ"ר נְפִשָׁא רוּחָא, נ' נְפִשָׁא ר' רוּחָא, לְקַבֵּל תְּלַת קְטָרִין אֵלִין, אֵינּוּן תְּלַת גְּוֹוִנִין, אִשָּׂא אוּכְמָא חוּזְרָא וְתִבְלָתָא, מָאן דְּנָטִיר גַר יְהוּ"ה נְשַׁמַּת אָדָם בְּאורִייתָא, בְּפִקּוּדִין דְּעֵשָׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה, לָא שְׁלִיט עֲלֵיהָ נוֹרָא דְגֵיהֶנָם, וְדָא אִיהוּ כְּבִד וּמְרָה וּטְחוּל, כְּבִד אִשָּׂא סוּמְקָא, מְרָה אִשָּׂא יְרוּקָא, טְחוּל אִשָּׂא אוּכְמָא, יוֹתֶרֶת הַכְּבִד כְּלָלָא דְכְּלָהוּ, תִּבְלַת חֲשׂוּךְ.

וְתִבְלַת דְּצִיצִית מְצוּהָ, וְתִבְלַת לֵית בְּסִטְרָא אַחְרָא, בְּגִין דְּאִיהוּ דוּמָה לְכַרְסִיָּא יְקִירָא, גְּוֹוִנִין דְּשִׁרְגָא אֵינּוּן לְבוּשִׁין לְגַר יְהוּ"ה

לשון הקודש

בתורה, במצוות עשה ולא תעשה, לא שולטת עליו אש הגיהנם, וזהו כבוד ומרה וטחול. הכבוד אש אדמה, המרה אש ירקה, טחול אש שחורה, יותרת הכבוד הכלל של כלם, תבלת חשוכה. ותבלת של ציצית - מצוה, ותבלת, אין בצד האחר, משום שהיא דומה לפסא הנכבד, צבעי הגר הם לבושים לגר

הזית. הנשמה, גר יהו"ה נשמת אדם. (אדם שהוא אור גר, מאירה בו תורה שבכתב, והנשמה שהיא גר, מאירה בה מצוה, ובזמן שאין מאירים בה אור גר, נאמר בנשמה אל תראני שאני שחרחרת, ונאמר באדם אלביש שמים קדרות). ומה זה ג"ר? נפש רוח, נ' נפש, ר' רוח, כנגד שלשת הקשרים הללו הם שלשה גונים, אש שחורה, לבנה ותבלת. מי ששומר את גר יהו"ה נשמת אדם

נִשְׁמַת אָדָם, גִּזּוֹן אוֹכֵם דְּאִיהוּ טָחֹל, כִּד מִתְּלַבֶּשֶׁת
 תַּמָּן נִפְשָׁא בְּחוּבֵין, אִיהִי אָמַרְת (שיר א ו) אֵל תִּרְאוּנִי
 שְׂאֲנִי שְׁחַרְחַרְת, שְׁחַרְחַרְת בְּקִדְרוּתָא דְּבִנִי,
 בְּדוּחְקָא דְּלִהוֹן בְּעֵנִיוֹתָא דְּלִהוֹן, קִדְרוּתָא וְלִיעֲנוּתָא
 וְעֵנִיוֹתָא מִטָּחֹל נִפְקָא, כִּד נִשְׁמַתָּא אֲסִירָא בְּה
 בְּגִלוּתָא, וְדָא אִיהוּ (משלי ל כג) וְשִׁפְחָה כִּי תִירֶשׁ
 גְּבִירְתָּהּ, וּבְהֵהוּא זְמָנָא טָחֹל שׁוּחֵק, וְלִזְמָנָא דִּיִּיתִי
 מִלְּבָא מְשִׁיחָא לְנִטְלָא נִוְקָמָא מִטָּחֹל דְּאִיהִי
 שִׁפְחָה, (תהלים ב ד) יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׁחָק, יִשְׁחָק אִיהוּ
 בְּאֲבוּדָא דְּלִהוֹן, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (משלי יא ו) וּבְאֲבֹד
 רְשָׁעִים רְנָה.

רְנָה אִיהוּ הַנִּר, אִיהוּ נְהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן, וּמֵאִי
 נִיהוּ מְצוֹת עֵשָׂה וּמְצוֹת לֹא תַעֲשֶׂה כְּחוֹשְׁבֵין
 נְהָר, נוֹן ה"א רי"ש, וְאִיהִי הַנִּר הַמְאִיר לְאָדָם,
 וְעַל דָּא בְּאֲבֹד רְשָׁעִים רְנָה, וּבְהֵהוּא זְמָנָא הַטָּחֹל

לשון הקודש

טָחֹל שׁוּחֵק, וְלַעֲתִיד שְׂוִבָא הַמְּלֹךְ
 הַמְּשִׁיחַ לְפֻל נִקְמָה מִהַטָּחֹל, שְׁהִיא
 שִׁפְחָה, יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׁחָק, הוּא יִשְׁחָק
 בְּאֲבֹדֶן שְׁלָהֶם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּבְאֲבֹד
 רְשָׁעִים רְנָה.

רְנָה הוּא הַנִּר, הוּא נְהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן,
 וּמָה הִיא? מְצוֹת עֵשָׂה וּמְצוֹת לֹא
 תַעֲשֶׂה, כְּחֻשְׁבוֹן נְהָר, נוֹן ה"א רי"ש,

יְהוּ"ה נִשְׁמַת אָדָם. אֲבַע שְׁחַר, שְׁהוּא
 טָחֹל, בְּשִׁמְתְּלַבֶּשֶׁת שֵׁם הַנִּפְשָׁא
 בְּחַטָּאִים, הִיא אָמַרְת אֵל תִּרְאוּנִי שְׂאֲנִי
 שְׁחַרְחַרְת, שְׁחַרְחַרְת בְּקִדְרוּתָא שֶׁל בִּנִי,
 בְּדוּחֵק שְׁלָהֶם, בְּעֵנִי שְׁלָהֶם. קִדְרוּת
 וְלִיעֲנוּת וְעֵנִיוֹת יוֹצֵאִים מִטָּחֹל,
 כְּשֶׁנִּשְׁמָה אֲסוּרָה בְּהַ בְּגִלוּת, וְזֵהוּ
 וְשִׁפְחָה כִּי תִירֶשׁ גְּבִירְתָּהּ, וּבְאֹתוֹ זְמַן

דְּשׁוּחַק אֶתְאַבִּיד, וְאִזּוּ יִתְקַיִים (תהלים קכו ב) אִזּוּ יִמְלֵא
 שְׁחֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה וַדְּאִי, וְאִזּוּ (משלי לא יח) לֹא
 יִכְבֶּה בַּלִּילָה גֵרָה, בְּגִין (שם) דְּטַעְמָה פִּי טוֹב סַחְרָה,
 וּבַהֲהִיא זְמַנָּא מִתְתַקְנָא יְרוּשָׁלַם דְּאִיהִי לְפָא, לְפָא
 אִיהִי לַח"ב הַמְזֻבְתָּה, יִכְבֶּה פְּחוּשְׁפִין הַל"ב, לַח"ב
 הַבְּ"ל, לֹא יִכְבֶּה בְּגִלּוּתָא דְּאִיהִי לִילָה, וְאֶתְבְּנִיאת
 עַל יְדֵא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (תהלים
 קמז ב) בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְהו"ה, (מֵאן דְּנָטִיר גַּר יְהו"ה נִשְׁמַת אָדָם
 בְּפִקּוּדֵין דְּעֵשָׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה, לֹא שְׁלִיט עֲלֵיהּ נִרְאָ דְגִיּהֲנָם, דְּאִיהִי כְּבֵד
 מָרָה טְחֹל).

וְעוֹד מָרָה טְחֹל כְּבֵד, אֵינּוּן גְּלוּתָא לְנִשְׁמַתָּא
 וְרוּחָא וְנַפְשָׁא, דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא כַּד גְּלַת
 בְּכְבֵד, אֶתְמַר בְּאַבְרַיִם דְּאֵינּוּן עַמָּא קַדִּישָׁא חִילָהּ
 דִּילָהּ, תְּכַבֵּד הָעֵבוּדָה עַל הָאֲנָשִׁים (שמות ה ט), כַּד

לשון הקודש

הקדוש ברוך הוא, כמו שנאמר בונה
 ירושלים יהו"ה. (מי ששומר גר יהו"ה נשמת אדם
 במצוות עשה ולא תעשה, לא שולטת עליו אש הגיהנם, שהוא
 כבד מרה וטחול).

ועוד, מרה טחול וכבד, הן גלות לנשמה
 ורוח ונפש, שהיא שכנינה, כשגלתה
 בכבד, נאמר באיברים, שהן העם
 הקדוש, החיל שלה, תכבד העבודה על
 האנשים. כשגולה במרה נאמר בה

והיא הגר המאיר לאדם, ועל זה, באבד
 רשעים רנ"ה, ובאותו זמן הטחול ששוחק
 נאבד, ואז יתקים אז ימלא שחוק פינו
 ולשונו רנה ודאי, ואז לא יכבה בלילה
 גרה, בגלל שטעמה פי טוב סחרה,
 ובאותו זמן מתתקנת ירושלים שהיא
 הלב, הלב הוא לה"ב המזבחת, יכב"ה
 כחשבון ה"ב, לה"ב ה"ב"ל, לא יכבה
 בגלות שהוא לילה, ונבנית על ידי

גָּלַת בְּמַרְה אֶתְמַר בָּהּ (שם א יד) וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם,
 כִּד גָּלַת בְּמַחֹל אֶתְמַר בָּהּ (שם ו ט) וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל
 מֹשֶׁה מִקְצָר רוּחַ (דְּהוּה בְּבִטְנָה, וּמַעְבֹּדָה קָשָׁה בְּהוּה
 בְּמַחֹל), וְהוּו צְוֹוּחִין לְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא מְנָה, הִדְא
 הוּא דְכְּתִיב (יונה ב ג) מִבְּטֶן שָׂאוּל שְׁוַעְתִּי שָׁמְעַתָּ קוּלִי,
 וְאֶתְמַר בְּהוּן (שמות ב כג) וַתַּעַל שְׁוַעְתְּם אֶל הָאֱלֹהִים
 מִן הָעֲבֹדָה, וְנִשְׁמָתָא בְּגִלּוּתָא בְּתַרְאָה (דף נ
 ע"א) אֶתְמַר בָּהּ (רות ג ז) וַתִּגַּל מִרְגְּלוֹתַי וַתִּשְׁכַּב,
 שְׁכִיבַת לְעַפְרָא, וְוִי לִיָּה לְבַר נִשׁ דְּנִשְׁמָתִיהָ נְחִיתַת
 תַּחֲוֹת רַגְלָי, דְּבִתְהוּא זְמָנָא אֶתְמַר בְּמִזְלִיָּה (עמוס ה
 ב) נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם, וְלִית לִיָּה עֲלוּי וְסִלּוּק אֶלְא
 בִּידָא דְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא, דְּאִזִּיל שְׁמָא קְדִישָׁא
 לִימִינָא וְאִזִּיל לָהּ.

וְרָזָא דְמַלְכָּה לִינִי תְּלִילָה וְהָיָה בְּבַקְר אִם יִגְאָלְךָ
 טוֹב יִגְאָל (רות ג יג), טוֹב דְּאִיְהוּ בְּרִית יִגְאָל,

לשון הקודש

וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם. בְּשִׁנְגוּלָה בְּמַחֹל
 נֹאמַר בָּהּ וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקְצָר
 רוּחַ, (שְׁהִיָּה בְּבִטְנָה, וּמַעְבֹּדָה קָשָׁה שְׁהִיתָה בְּמַחֹל), וְהוּו
 צְוֹעֲקִים לְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא מְנָה, וְהוּו
 שְׁכִיבַת מִבְּטֶן שָׂאוּל שְׁוַעְתִּי שָׁמְעַתָּ קוּלִי,
 וְנִשְׁמָתָא בְּהֶם וַתַּעַל שְׁוַעְתְּם אֶל הָאֱלֹהִים
 מִן הָעֲבֹדָה. וְהִנְשָׁמָה בְּגִלּוּת הָאֶתְרֹנָה
 נֹאמַר בָּהּ וַתִּגַּל מִרְגְּלוֹתַי וַתִּשְׁכַּב,
 שׁוֹכְבַת לְעַפְרָא. אוּי לְאָדָם שְׁנִשְׁמָתוּ
 יוֹרְדַת תַּחַת רַגְלָיו, שְׁבִאוֹתוֹ זְמַן נֹאמַר
 בְּמִזְלוֹ נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם, וְאִין לוֹ עֲלוּי
 וְהִתְעַלּוֹת אֶלְא בִּידָא הַקְּדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא,
 שְׁהוּלְךָ הַשֵּׁם הַקְּדוּשָׁא לִימִין וּמִקְדָּם אוֹתָהּ.
 וְסוּד הַדְּבַר – לִינִי תְּלִילָה וְהָיָה בְּבַקְר

וְאִם לֹא יִחַפְּזֵן לְגַאֲלֶךָ וּגְאֲלֶתֶיךָ אָנֹכִי, חַי יְהו"ה
 שְׂכָבִי עַד הַבֶּקֶר, אָנֹכִי דְאֵיְהִי אִמָּא עֲלָאָה, אָנֹכִי
 דִּי־יֵצֵאת מִצָּרִים, חַי יְהו"ה שְׂכָבִי עַד הַבֶּקֶר דְאֵיְהִי
 יְמִינָא, דְבֵיהּ תּוֹקְפָא דְאוּרֵיתָא דְבִכְתָּב דְאֵיְהִי
 עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, דְמִיְמִנָא אֲתִיְהִיבַת אוּרֵיתָא
 דְבִכְתָּב, וּמִשְׁמַאלָא אֲתִיְהִיבַת אוּרֵיתָא דְעַל פֶּה
 דְאֵיְהִי נּוֹקְבָא.

וּבְגִין דָּא טוֹב צְדִיק חַי עֲלָמִין אֵיהּ מְסַטְרָא
 דְשְׂמַאלָא, דְאֵיהּ גְבוּר הַכּוֹבֵשׁ אֶת יְצָרוֹ,
 דְאֵיהּ סַמָּא"ל, וּבְגִין דָּא שְׂמַאל דּוֹחָה, וּבִיְמִנָא
 יְקוּם, דְמָאן דְנָפִיל לָא צָרִיךְ לְאַקְמָא אֲלָא בִידָא
 יְמִנָא, וּבְגִין דָּא חַי יְהו"ה שְׂכָבִי עַד הַבֶּקֶר.

וּשְׂמַאלָא אֵיהִי רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְיְמִנָא פְּסַח, וּבֵיהּ
 הָיָה אוֹמָאָה בִּי"ד יוֹמִין, וְדָא אֵיהּ פִּי

לשון הקודש

פה, שהיא נקבה.

ומשום זה, טוב צדיק ח"י העולמים הוא
 מצד השמאל, שהוא גבור הכובש את
 יצרו, שהוא סמא"ל, ומשום זה שמאל
 דוחה ובגמין יקום, שמי שנפיל לא צריך
 להקים אלא ביד ימין, ומשום זה חיי
 יהו"ה שכבי עד הבקר.

והשמאל היא ראש השנה, וימין פסח,

אם ויגאלך טוב ויגאל, טוב שהוא הכרית,
 ויגאל, ואם לא יחפז לנגאלך ויגאלתיך
 אנכי, חיי יהו"ה שכבי עד הבקר. אנכי
 שהיא האם העליונה, אנכי של יציאת
 מצרים, חיי יהו"ה שכבי עד הבקר שהוא
 ימין, שבו כח התורה שבכתב שהיא
 העמוד האמצעי, שמימין נתנה תורה
 שבכתב, ומשמאל נתנה תורה שבעל

יָד עַל כֶּסֶם י"ה (שמות יז טז), וְעַל הַהוּא זְמַנָּא אִיהִי
 אָמַרְתָּ (שיר א ו) אֵל תִּרְאוּנִי שְׁאֵנִי שְׁחַרְחַרְתָּ, אֵל
 תִּרְאוּנִי מִסְטָרָא דְשְׂמַאלָא דִּיצְחָק, דְּאֵנָּא בְּקַדְרוּתָא
 בֵּיתָ, הֵדָּא הוּא דְכָתִיב (בראשית כז א) וַתִּכְהַיֵּן עֵינָיו
 מִרְאוֹת, מִרְאוֹת וְדָאֵי בְּפוּרְקָנָא, דְּאִיהִי אֹר מִרְאוֹת
 דְּנְבוּאָה, דְּאִתְּמַר בְּהוּן (יחזקאל א א) נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם
 וְאַרְאֶה מִרְאוֹת אֱלֹהִים, וְדָא אִיהוּ וַתִּכְהַיֵּן עֵינָיו
 מִרְאוֹת מִסְטָרָא דְשְׂמַאלָא, וְאִתְּמַר בְּהַהוּא זְמַנָּא
 בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶלְבִּישׁ שָׁמַיִם קְדָרוֹת (ישעיהו נ ג).

נֵר אִיהִי ה', חֲמִשׁ גּוּוֹנִין נְהִירִין בָּהּ, וְאֵינֹן חָזוּר
 סוּמַק יְרוּק וְאוֹכֵם וַתִּכְלַת, ו' אֹר הֵנֵר מְלֻגָּאוּ,
 סמא"ל חֲשֵׁךְ, נְחָשׁ קְדָרוֹת, וְעָלָה אִתְּמַר אֶלְבִּישׁ
 שָׁמַיִם קְדָרוֹת נִוְקָבָא דִּילִיָּה, וְשִׁק אָשִׁים בְּסוּתָם,
 וְזִי לְנִשְׁמָתָא בְּד אֶתְלַבְּשַׁת בְּקַדְרוּתָא דְלֵהוּן, וְעָלִיָּה
 אִתְּמַר וַתִּכְהַיֵּן עֵינָיו מִרְאוֹת, וְאֵינֹן חֲשׂוּכִין

לשון הקודש

וַתִּכְהַיֵּן עֵינָיו מִרְאוֹת, מִצֵּד הַשְּׂמַאל,
 וְנִאָּמַר בְּאוֹתוֹ זְמַן בְּקוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא
 אֶלְבִּישׁ שָׁמַיִם קְדָרוֹת.

נֵר הוּא ה', חֲמִשָּׁה גּוּוֹנִים מְאִירִים בּוֹ,
 וְהֵם: לְבָן, אֶדָם, יָרֵק, וְשֹׁחַר וַתִּכְלַת. ו'
 אֹר הֵנֵר מְבַפְּנִים, סמא"ל חֲשֵׁךְ, נְחָשׁ
 קְדָרוֹת, וְעָלִיָּה נִאָּמַר אֶלְבִּישׁ שָׁמַיִם
 קְדָרוֹת, הַנְּקָבָה שְׁלוֹ, וְשִׁק אָשִׁים בְּסוּתָם,

וְבוֹ הִיָּתָה שְׂבוּעָה בִּי"ד זְמַיִם, וְזֵהוּ כִּי יָד
 עַל כֶּסֶם י"ה, וְעַל אוֹתוֹ זְמַן הִיא אוֹמַרְתָּ אֵל
 תִּרְאוּנִי שְׁאֵנִי שְׁחַרְחַרְתָּ, וְאֵל תִּרְאוּנִי
 מִצֵּד הַשְּׂמַאל שֶׁל יִצְחָק שְׁאֵנִי בּוֹ
 בְּקַדְרוֹת, זֵהוּ שְׂכַתוֹב וַתִּכְהַיֵּן עֵינָיו
 מִרְאוֹת, מִרְאוֹת וְדָאֵי בְּנִאָּלָה, שֶׁהִיא אֹר
 מִרְאוֹת שֶׁל נְבוּאָה, שְׁנִאָּמַר בְּהֵם נִפְתְּחוּ
 הַשָּׁמַיִם וְאַרְאֶה מִרְאוֹת אֱלֹהִים, וְזֵהוּ

דמכסיין על עיינין, דלית לון רשו לאסתכלא
בקודשא בריך הוא ושכינתיה.

ואור ונר דננהרין (נ"א דחשכו) בהון, אתמר בהון
(קהלת יב ג) וחשכו הרואות בארבות, כמה
דאמר קהלת (שם ב) עד אשר לא תחשך השמש
והאור וגומר, ואור ונר עלייהו אתמר (משלי ו כג) כי
נר מצוה ותורה אור, ואמאי אתחשכן בהון, בגין
דלא הוה משתדלין באורייתא ומצוה, בדחילו
וברחימו דאינון י"ה, ומיד דמשתדלין בהון בדחילו
ורחימו, אומאה איהו לקודשא בריך הוא בי"ה
דאינון דחילו ורחימו, לאעפרא לון מעלמא
דנשמתא, בגין דאינון חשוכין אפרישין בין י"ה
ובין ו"ה, כמה דאוקמוהו דכתיב (שמות יז טז) כי יד על
כס י"ה, ובההוא זמנא אתמר באדם לבשו שמים

לשון הקודש

נאמר כי נר מצוה ותורה אור, ולמה
נחשכים בהם? משום שלא היו עוסקים
בתורה ובמצוה, ביראה ואהבה שהם
י"ה, ומיד בשמשתדלים בהם ביראה
ואהבה, שבועה היא לקדוש ברוך הוא
בי"ה, שהם יראה ואהבה, להעביר אותם
מעולם הנשמה, משום שאותם החשכים
מפרידים בין י"ה ובין ו"ה, כמו
שבארוהו, שכתוב כי יד על כס י"ה,

אוי לנשמה פשמתלבשת בקדרות
שלהם, ועליה נאמר ותכהין עיניו
מראות, והם החשכים שמכסים על
העינים, שאין להם רשות להסתכל
בקדוש ברוך הוא ושכינתו.

ואור ונר שמאירים (שחשכו) בהם, נאמר
בהם וחשכו הרואות בארבות, כמו
שאמר קהלת עד אשר לא תחשך
השמש והאור וגומר, ואור ונר, עליהם

קדרות וגומר, ובההוא זמנא דמתעברין קדרותא
 ונחשוכא מנשמתא, מיד כל הנשמה תהלל
 י"ה (תהלים קנ ו).

ומאן אינון אליון חשוכין אליון סמא"ל ונחש,
 ומאן גרים לון לשלמא עליהו, אלא רזא
 דקרא אוליה פי אם עונתיכם היו מבדילים
 ביניכם לבין אלהיכם (ישעיה נט ב), ודוד בגיניהו אמר
 (תהלים קיט יח) גל עיני ואפיטה נפלאות מתורתך,
 ובההוא זמנא מה דהוו שלטין חשוכין על נהורין
 דעינין, מתהפכין נהורין ושלטין על חשוכין, ורזא
 דמלה שופ"ר מהופ"ך קדמ"א זק"ף קט"ן, ההוא
 דאתמר ביה (בראשית לב יא) קטנתי מכל החסדים ומכל
 האמת, אזדקף ואקרי זקף גדול, ואין אמת אלא
 תורה, הדא הוא דכתיב (מלאכי ב ו) תורת אמת היתה
 בפיהו, ובההוא זמנא מתהפכא פרסיא מדינא

לשון הקודש

אמר בשבילם, גל עיני ואפיטה נפלאות
 מתורתך, ובאותו זמן, מה שהיו שולטים
 החשכים על אורות העינים, מתהפכים
 האורות ושולטים על החשכות, וסוד
 הדבר - שופ"ר מהפ"ך קדמ"א זק"ף
 קט"ן. אותו שנאמר בו קטנתי מכל
 החסדים ומכל האמת, הודקף ונקרא
 זקף גדול, ואין אמת אלא תורה. זהו

ובאותו זמן נאמר באדם לבשו [אלבישו]
 שמים קדרות וגומר, ובאותו זמן
 שמעברים הקדרות והחשכה מן הנשמה,
 מיד כל הנשמה תהלל י"ה.
 ומי הם החשכים הללו? אלו סמא"ל
 ונחש, ומי גרם להם לשלט עליהם? אלא
 סוד הכתוב מלמד, כי אם עונתיכם היו
 מבדלים ביניכם לבין אלהיכם, ודוד

לְרַחֲמֵי, וְדָא הִיא רְזָא דְאוּקְמוּהָ מְאִרֵי מִתְנִיתִין
צְדִיקִים מִהֶפְכִין מִדַּת הַדִּין לְמִדַּת רַחֲמִים.

וּבְהֵהוּא זְמַנָּא אֶתְחַשֵּׁיב בְּאֵלוּ אֶתְבְּרֵי עֲלֵמָא,
וַיִּסְדֵּר נְהוּרִין כְּדָקָא יָאוּת, הֵדָא הוּא
דְכְתִיב (בראשית א ג) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וּלְחֹשֶׁךְ
קְרָא לַיְלָה, וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם דָּא יִשְׂרָאֵל,
דְשִׁלְטָנוּתְהוֹן יְהִיא לְזְמַנָּא דְפּוֹרְקָנָא, וְרִשְׁעֵיָא
יִשְׁתַּאֲרוּן (נ"א אָזְלִי) בְּחֹשׁוֹכָא, הֵדָא הוּא דְכְתִיב
וּלְחֹשֶׁךְ קְרָא לַיְלָה, וְאֶתְמַר בִּימֵינָא (דף נ ע"ב) וּשְׂמָאֵלָא
וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד (שם א ה), דְאִיהוּ עֶרֶב
דִּי צַחֲקִי, וּבִקֵּר דְאֶבְרָהָם. בְּהֵהוּא זְמַנָּא מַה דְהוֹת
נְשֻׁמְתָא מִהֶדְקָא בֵּין רַגְלִין, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (רות
ג ז) וַתִּגַּל מַרְגְּלוֹתָיו וַתִּשָּׁכַב, דְאֶתְחַזְרַת לְלֵבָא,
דְאִיהִי כְּגוֹנוּנָא דִירוּשָׁלַם, בְּהֵהוּא זְמַנָּא הֵלֵב רוּאָה,

לשון הקודש

שְׁכַתוּב תּוֹרַת אֱמֶת הִיְתָה בְּפִיהוּ.
וּבְאוּתוּ זְמַן מִתְהַפֵּךְ הַכֶּסֶף מִדִּין
לְרַחֲמִים, וְזָהוּ הַסּוּד שְׂבָאֲרוּהוּ בְעֵלֵי
הַמִּשְׁנָה, צְדִיקִים מִהֶפְכִים מִדַּת הַדִּין
לְמִדַּת הַרַחֲמִים.
וּבְאוּתוּ זְמַן נְחֻשָׁב בְּאֵלוּ נִבְרָא הָעוֹלָם,
וַיִּסְדֵּר אֶת הָאוּרוֹת כְּרָאוּי, זְהוּ שְׁכַתוּב
וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וּלְחֹשֶׁךְ קְרָא
לַיְלָה. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם, זְה

יִשְׂרָאֵל שְׁשִׁלְטוֹנִים יְהִיָה בְזְמַן הַנְּאֻלָּה,
וְהִרְשָׁעִים יִשְׂאָרוּ (לכב) בַּחֲשֹׁךְ. וְזָהוּ שְׁכַתוּב
וּלְחֹשֶׁךְ קְרָא לַיְלָה, וְנִאֲמַר בִּימֵין וּשְׂמָאל
וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד, שְׁהוּא עֶרֶב
שֶׁל יִצְחָק וּבִקֵּר שֶׁל אֶבְרָהָם. בְּאוּתוּ זְמַן,
מַה שְׁהִיְתָה הַנְּשֻׁמָּה מִהֶדְקַת בֵּין
הַרְגְּלִים, זְהוּ שְׁכַתוּב וַתִּגַּל מַרְגְּלוֹתָיו
וַתִּשָּׁכַב, שְׁחֻזְרָה לְלֵב, שְׁהִיא כְּמוֹ
שִׁירוּשָׁלַם, בְּאוּתוּ זְמַן הֵלֵב רוּאָה. זְהוּ

הָדָא הוּא דְכָתִיב (ישעיה ל כ) וְלֹא יִכְנַף עוֹד מוֹרִיד
 וְהָיוּ עֵינֶיךָ רוֹאוֹת אֶת מוֹרִידְךָ, הַלֵּב שׁוֹמֵעַ דְּאֶתְחִזֵּר
 עֲבוּדָה וְכְרוּבִים לְבִי מִקְדָּשָׁא, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (במדבר
 ז פט) וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹוֵי מֵעַל הַכַּפָּרֶת
 מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרוּבִים, וְכָל עֲנָנִין (דְּאֵינֹון רוּמֵי רַבְתָּא וְרוּמֵי
 זְעִירָא) דְּאֵינֹון מְכַסְּיִין עַל צְלוֹתֵינוּ, הָדָא הוּא
 דְכָתִיב (איכה ג מד) סְפוֹתָ בְּעָנָן לָךְ מֵעֲבוּר תְּפִלָּה
 מִתְּעַבְרִין, וְנִהְרִין עֵינֵינוּ דְּאֵינֹון בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית
 שְׁנֵי, דְּבַהוֹן סָלְקִין צְלוֹתֵינוּ.

דְּבִזְמַנָּא דְּאֵינֹון יִשְׂרָאֵל מְלוֹכְכֹון בְּטַנּוּפִין
 דְּשָׂאָר עַמִּין, נִשְׁמַתָּא דְּאֵיהִי שְׂכִינְתָּא
 אֲמַרְתָּ, (שיר א ו) אֵל תִּרְאוּנִי שְׂאֵנִי שְׁחַרְחֶרֶת, וְצְלוֹתָא
 נִפְלֵת, הָדָא הוּא דְכָתִיב (עמוס ה ב) נִפְלָה לֹא תוֹסִיף
 קוּם בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל, וְכֹד נִפְלַת שְׂכִיבַת לְעַפְרָא בֵּין
 רַגְלֵינוּ, וְהָא אוּקְמוּהוּ (רות ג ז) וְתַגַּל מִרְגְּלוֹתֵינוּ וְתִשְׁכַּב,

 לשון הקודש

הַעֵינִים, שְׁהֵם בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנֵי,
 שְׂבָהֵם עוֹלוֹת הַתְּפִלוֹת.

שְׂבִינְתָּא שִׁישְׂרָאֵל מְלוֹכְכִים בְּטַנּוּפִים
 שֶׁל שָׂאָר הָעַמִּים, הַנִּשְׁמָה, שֶׁהִיא
 שְׂכִינָה, אוּמְרַת, אֵל תִּרְאוּנִי שְׂאֵנִי
 שְׁחַרְחֶרֶת, וְתִפְלָה נִפְלֵת. זֶהוּ שְׂכָתוּב
 נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל,
 וּכְשֶׁנִּפְלַת, שׁוֹכְבַת שְׂכִינָה לְעַפְרָא בֵּין

שְׂכָתוּב וְלֹא יִכְנַף עוֹד מוֹרִיד וְהָיוּ עֵינֶיךָ
 רוֹאוֹת אֶת מוֹרִידְךָ. הַלֵּב שׁוֹמֵעַ, שְׁחִזְרוּ
 עֲבוּדָה וְכְרוּבִים לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ, שְׂנַאֲמַר
 בָּהֶם וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹוֵי מֵעַל
 הַכַּפָּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרוּבִים, וְכָל הָעֲנָנִים
 (שְׁהֵם רוּמֵי רַבְתֵי וְרוּמֵי הַקְּטָנָה), שְׁהֵם מְכַסִּים אֶת
 הַתְּפִלוֹת, זֶהוּ שְׂכָתוּב סְפוֹתָ בְּעָנָן לָךְ
 מֵעֲבוּר תְּפִלָּה, נְעַבְרִים, וּמְאִירִים

וְאִיְהִי מִצְלִי לְקוֹדֶשָׁא בְּרִידְךָ הוּא דְיוֹקִים לָךְ
 מַעֲפָרָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (שם ט) וּפְרַשְׁתָּ כְנַפְךָ עַל
 אֲמַתְךָ כִּי גֹאֵל אַתָּה.

בְּהָהוּא זְמַנָּא (שם ח) וַיַּחֲרַד הָאִישׁ וַיִּלְפַּת, הַהוּא
 דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (שמות טו ג) יְהו"ה אִישׁ

מִלְחָמָה, מֵאִי וַיִּלְפַּת כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (איוב ו

יח) יִלְפָתוּ אַרְחוֹת דְּרַכָּם, בְּהָהוּא זְמַנָּא יִיְתִי קוֹדֶשָׁא

בְּרִידְךָ הוּא וַיִּימָא לָךְ, לִינִי הַלְיִלָּה וְהָיָה בְּבִקְר (רות

ג יג), לִינִי הַלְיִלָּה דְאִיְהִי שְׂמַאֲלָא, וְהָיָה בְּבִקְר דְאִיְהִי

רַחֲמֵי יְמִינָא, דְּמִתַּמָּן נְהִיר אֹר, הָדָא הוּא

דְּכְתִיב (בראשית מד ג) הַבֶּקֶר אֹר, אִם יִגְאָלְךָ טוֹב יִגְאָל,

אִם יַעֲבִיד בְּךָ יִשְׂרָאֵל עוֹבְדֵינ טָבִין לְסַלְקָא לָךְ

מִבִּין רַגְלֵין שְׁפִיר, תִּגְאָל עַל יְדֵי דְיִשְׂרָאֵל עֲלָאָה

דְאִיְהוּ בְעֵלְךָ, טוֹב וְדַאי, וְאִם לֹא יַעֲבִדוּן בְּךָ

עוֹבְדֵינ טָבִין, וְיִגְאָלְתִּיךָ אָנְכִי.

לשון הקודש

וַיֹּאמֶר לָךְ לִינִי הַלְיִלָּה וְהָיָה בְּבִקְר (רות א,
 לִינִי הַלְיִלָּה, שְׂהוּא הַשְּׂמַאֲלָא. וְהָיָה הַבֶּקֶר,
 שְׂהוּא רַחֲמִים, יְמִין, שְׂמַשְׁם מֵאִיר הָאֹר.
 וְהוּ שְׂכְתוּב הַבֶּקֶר אֹר, אִם יִגְאָלְךָ טוֹב
 יִגְאָל, אִם יַעֲשֶׂה בְּךָ יִשְׂרָאֵל מַעֲשִׂים
 טוֹבִים לְהַעֲלוֹתְךָ מִבִּין הַרְגְלִים - יְפָה,
 תִּגְאָל עַל יְדֵי יִשְׂרָאֵל הַעֲלִינן שְׂהוּא
 בְעֵלְךָ, טוֹב וְדַאי, וְאִם לֹא יַעֲשֶׂנוּ בְךָ

הַרְגְלִים, וְהָרִי פִּרְשׁוּהוּ וְתַגַּל מְרַגְלוֹתֵינוּ
 וְתַשְׁכָּב, וְהִיא מִתְפַּלְלַת לְקוֹדֶשׁ בְּרוּךְ
 הוּא שְׂיִקִּימָה מִהַעֲפָר. וְהוּ שְׂכְתוּב
 וּפְרַשְׁתָּ כְנַפְךָ עַל אֲמַתְךָ כִּי גֹאֵל אַתָּה.
בְּאוֹתוֹ זְמַן וַיַּחֲרַד הָאִישׁ וַיִּלְפַּת, הַהוּא
 שְׂנַאֲמַר בּוּ יְהו"ה אִישׁ מִלְחָמָה. מַה זֶה
 וַיִּלְפַּת? כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר יִלְפָתוּ אַרְחוֹת
 דְּרַכָּם. בְּאוֹתוֹ זְמַן יָבֵא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

וְהָא אוֹקְמוּהוּ (רות ג יג) חַי יְהו"ה שְׁכָבְי עַד הַפְּקָר,
 אוֹמְרָה בְּח"י, דְּאִיהוּ כְּלִיל ח"י בְּרַבָּאן
 דְּעָלוּתָא, שְׁכָבְי עַד הַפְּקָר, עַד הַהוּא נִהְרָא,
 דְּבַהּ הוּא זְמַנָּא עָלוּתָא תְּהֵא נִהְרָא בְּלָבָא וּבְעֵינִין,
 וּבְגִין דְּבַח"י בְּרַבָּאן דְּעָלוּתָא תְּלִיא פּוֹרְקָנָא, וּבִיה
 אֲתַגְּלִיא, דְּאִיהוּ יְסוּד ח"י עֲלָמִין, אֲתַמַּר בֵּיה (ד"ה ב
 ז טו) וְחָיו עֵינֵי וְלִבִּי שָׁם כָּל הַיָּמִים.

וְחָיו עֵינֵי וְלִבִּי אֲדַכִּיר עֵינִין וְלָבָא, בְּגִין דְּעָרִיד
 כִּר נֶשׁ בְּעָלוּתִיה לְמַהְיֵי עֵינֵי לְתַתָּא לְגַבִּי
 נִשְׁמָתָא, דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא דְּאִיהִי אֲסִירָא בְּגָלוּתָא,
 וְלִבִּיה לְעֵילָא בְּקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא, וְרוּז דְּמִלְּה
 עֵינֵי תָמִיד אֶל יְהו"ה כִּי הוּא יוֹצִיא מִרְשַׁת
 רַגְלֵי (תהלים כה טו), וְלִבִּיה לְעֵילָא לְנֻטְלָא נוֹקְמָא
 מִעֲמִילָק, הֲרָא הוּא דְכָתִיב (ישעיה סג ד) כִּי יוֹם נָקָם

לשון הקודש

מעשים טובים, ונאלתיך אנכי.

כל הימים.

וְחָרִי פְּרָשׁוּהוּ חַי יְהו"ה שְׁכָבְי עַד הַפְּקָר,
 הַשְּׁבוּעָה בְּח"י, שְׁפּוּלָל שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה
 בְּרַכּוֹת הַתְּפִלָּה, שְׁכָבְי עַד הַפְּקָר, עַד
 אוֹתוֹ הָאֹר, שְׁבָאוֹתוֹ זְמַן הַתְּפִלָּה תְּהֵי
 מֵאִירָה בְּלָב וּבְעֵינִים, וּמִשׁוּם שְׁבִשְׁמוּנָה
 עֲשָׂרָה הַבְּרַכּוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה תְּלוּיָה
 הַנְּאֻלָּה, וְבוֹ מִתְּגַלָּה, שֶׁהוּא יְסוּד ח"י
 הָעוֹלָמִים, נֹאמַר כּוּ וְחָיו עֵינֵי וְלִבִּי שָׁם

וְחָיו עֵינֵי וְלִבִּי, הַזְכִּיר עֵינִים וְלָב, מִשׁוּם
 שְׁעָרִיד אֲדָם בְּתַפְלָתוֹ שִׁיחָיו עֵינָיו לְמַטָּה
 אֶל הַנְּשָׁמָה, שֶׁהִיא שְׁכִינָה, שֶׁהִיא
 אֲסוּרָה בְּגָלוּת, וְלָבוּ לְמַעְלָה בְּקוּדֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, וְסוּד הַדְּבָר – עֵינֵי תָמִיד אֶל
 יְהו"ה כִּי הוּא יוֹצִיא מִרְשַׁת רַגְלֵי, וְלָבוּ
 לְמַעְלָה לְפַל נְקָמָה מִעֲמִילָק. זֶהוּ שְׁכָתוּב
 כִּי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי, בְּלִבִּי וְדָא, כּוּ עֲתִיד

בְּלִבִּי, בְּלִבִּי וְדָאֵי, בִּיהַ עֵתִיד לְנִטְלָא נִוְקָמָא, בְּמָה
דְּנִטְלִי בִּיהַ נִוְקָמָא מִמְצָרָאֵי.

דְּאִיהִי לְבִי שֵׁם בֶּן אַרְבָּעִים וּתְרִין, אֲבָנִית"ן בִּיהַ
אֶפִּיק לְיִשְׂרָאֵל מִגְּלוּתָא, קַרְעַ שְׁטָן
דְּאִיהוּ שְׂמָא תְּנִינָא דִּיּוֹמָא תְּנִינָא, בִּיהַ קַרְעַ יַמָּא,
וּבְהֵאֵי שְׂמָא אֲתִמַּר (בראשית א ו) יְהִי רִקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם
וְגוֹמַר, נַגִּיד יב"ש נַגִּיד כָּל עַמּוּךְ אַעֲשֶׂה
נִפְלְאוֹת (שמות לד י), בְּכָל שְׂמָא נִטְלִי נִוְקָמָא בְּמִצְרִים.

וּפּוֹרְקָנָא בְּלָבָא תְּלִיא, דְּאֲתִמַּר בִּיהַ הַלֵּב רוּאָה,
וּבְגִין דָּא בִּי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי (ישעיה סג ד),
נְקָמָה בְּמָאֵי בְּלִבִּי בִּי"ה, דְּאֲתִמַּר בִּיהַ (תהלים קן ו) כָּל
הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל י"ה, וְעֲלִיָּה אֲתִמַּר (שמות יז טז) בִּי יָד עַל
כֶּסֶם י"ה, וּפּוֹרְקָנָא בְּלָבָא תְּלִיא, דְּבִיהַ אֲתִמַּר הַלֵּב
רוּאָה, וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהוּ מֵאֲרִי מִתְּנִיתִין לְלִבִּי גְלִיתִי

לשון הקודש

בְּכָל שֵׁם נִטְלִי נִוְקָמָה בְּמִצְרִים.
וְהַגְּאָלָה בְּלֵב תְּלוּיָה, שְׁנַאֲמַר בּוּ הַלֵּב
רוּאָה, וּמִשּׁוּם זֶה בִּי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי, נִוְקָמָה
בְּמָה? בְּלִבִּי בִּי"ה, שְׁנַאֲמַר בּוּ כָּל
הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל י"ה, וְעֲלִיו נִאֲמַר בִּי יָד עַל
כֶּסֶם י"ה, וְהַגְּאָלָה תְּלוּיָה בְּלֵב, שְׁבוּ נִאֲמַר
הַלֵּב רוּאָה, וּמִשּׁוּם זֶה פְּרִשׁוּהוּ בְּעֲלֵי
הַמִּשְׁנָה, לְלִבִּי גְלִיתִי וְלֵאבְרֵי לֹא

לְטַל נִוְקָמָה, כְּמוֹ שְׁנִטְלִי בּוּ נִוְקָמָה
מִהַמְצָרִים.
שְׁחִוָא לְבִי, שֵׁם בֶּן אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם,
אֲבָנִית"ן, בּוּ הוֹצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל מִן
הַגְּלוּת. קַרְעַ שְׁטָן, שְׁחִוָא הַשֵּׁם הַשְּׁנִי
שֶׁל הַיּוֹם הַשְּׁנִי, בּוּ קַרְעַ אֶת הַכֶּסֶם, וּבְשֵׁם
הַזֶּה נִאֲמַר יְהִי רִקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וְגוֹמַר.
נַגִּיד יב"ש נַגִּיד כָּל עַמּוּךְ אַעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת,

וְלֵאבְרֵי לֹא גְלִיתִי, מֵאִי לְלִבִּי, אֲלֵא אֲזַרִּיתָא דְבִכְתָּב
 אֲתִקְרִיאת לְבִי, וְאֲזַרִּיתָא דְעַל פֶּה אֲתִקְרִיאת פּוּמָא
 וְאוּקְמוּהוּ מְאִירֵי מִתְנִיתִין מְלַבָּא לְפּוּמָא לָא גְלִי,
 לְלִבִּי גְלִיתִי דָּא שְׂמָא דְע"ב שְׂמָהּ, וְאִינוּן שְׂבַעִין
 אַנְפִּין לְאֲזַרִּיתָא, דְתִלְיִין מִן ב'.

וְאֲזַרִּיתָא אֵית לָהּ רִישָׁא וְגוּפָא וְלֵבָא וּפּוּמָא
 וְאֲבָרִין, פְּנוּנָא דְאֵית בְּיִשְׂרָאֵל,
 דְאִינוּן רִישׁוֹן רִישֵׁי עַמָּא, וּמְנַהוֹן עֵינִין הֲדָא הוּא
 דְכְתִיב (במדבר טו כד) וְהָיָה אִם מֵעֵינֵי הָעֵדָה, וְאֵית
 מְנַהוֹן לֵבָא, דְאִינוּן לְקַבֵּל שְׂבַעִין סְנֵהֲדָרִין וּמִשָּׁה
 וְאַהֲרֹן עַל גְּבִיּהוּ, דְלֹא חֲסָרִין מֵעֲלָמָא כּוֹתִיּהוּ,
 וְדָא אִיהוּ לְלִבִּי גְלִיתִי, אֲבָל אַחֲרֵינִין דְאִינוּן כְּשָׂאָר
 אֲבָרִין אֲתִמַּר בְּהוֹן וְלֵאבְרֵי לֹא גְלִיתִי, וְכֵן
 בְּאֲזַרִּיתָא שְׂבַעִין אַנְפִּין תִּלְיִין מִתְרִין תּוֹרוֹת,
 אֲזַרִּיתָא דְבִכְתָּב וְאֲזַרִּיתָא דְבַעַל פֶּה.

לשון הקודש

ראשים, ראשי העם, ומהם עינים, זה
 שכתוב והיה אם מעיני העדה. ויש מהם
 לב, שהם כנגד שבעים סנהדרין, ומשה
 ואהרן על גביהן, שלא חסרים מעולם
 כמותם, וזהו ללבי גליתי, אבל אחרים
 שהם כשאר איברים, נאמר בהם
 ולאברי לא גליתי, וכן בתורה שבעים
 פנים תלויים משתי תורות, תורה

גליתי. מה זה ללבי? אלא תורה שבכתב
 נקראת לבי, ותורה שבעל פה נקראת
 פה, ופרשוהו בעלי המשנה, מלב לפה
 לא גלה, ללבי גליתי, זהו השם של ע"ב
 שמות, והם שבעים פנים לתורה
 שתלויים מן ב'.

ולתורה יש ראש וגוף ולב ופה
 ואיברים, כמו שיש בישראל, שהם

וּבְגֵלוֹתָא חֶלֶק לְבָבָם (הושע י ב), דַּאיִנוּן ע"ב צְדִיקִים
 דַּאיִנוּן בְּגֵוּזָא דְּסִנְהֶדְרִין, וְרוּזָא דְּמִלְחָה
 (ישעיה ל יח) אֲשָׁרֵי כָּל חוֹכֵי לוֹ, ל"ו בְּחוֹשְׁפָנָא סְלִיק
 תְּלָתִין וְשִׁית, וְאִינוּן ל"ו בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל, וְל"ו לְבָר
 מְאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל, וְדָא אִיהוּ חֶלֶק לְבָבָם, וּמָאן חֶלֶק
 לְבָבָם. (דף נא ע"א) שְׂאוּר וְחִמְזִין דַּאיִנוּן עֵרֵב רַב, וְרוּזָא
 דְּמִלְתָּא וִיהִי מִבְּדִיל בֵּין מִיָּם לְמִיָּם (בראשית א ו),
 דְּעֲלִייהוּ אֲתִמְר (שמות יב טו) אֲךְ בֵּיוֹם הָרֵאשׁוֹן תִּשְׁבִּיתוּ
 שְׂאוּר מִבְּתִיכֶם, אֲךְ חֶלֶק, וְאוּמָאָה דִּיתְמַחוּן בִּי"ד,
 דַּאיִנוּן אַרְבַּע סְרֵי יוֹמֵי דְּפִסְחָא, לְקִיּוּמָא בִּימֵי
 צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת (מיכה ז טו), (וְדָא
 שְׁבַעַה יוֹמֵי דְּפִסְחָא דְּגֵלוֹתָא קַדְמָאָה, וְשְׁבַעַה יוֹמֵי דְּפִסְחָא דְּגֵלוֹתָא
 בְּתַרְמָאָה), הָדָא הוּא דְּכְתִיב (יחזקאל מה כא) חָג שְׁבַעַת יָמִים
 מִצּוֹת יֵאכֹל.

לשון הקודש

– ויהי מבדיל בין מיָם לְמִיָּם, שְׁעֵלִיחָם
 נֶאֱמַר אֲךְ בֵּיוֹם הָרֵאשׁוֹן תִּשְׁבִּיתוּ שְׂאוּר
 מִבְּתִיכֶם, אֲךְ חֶלֶק, וְשְׁבַעַה שְׁיַמְחוּ
 בִּי"ד, שְׁהֵם אַרְבַּעַה עָשָׂר יָמֵי פִסְחָא, לְקִיּוּמָם
 בִּימֵי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ
 נִפְלְאוֹת, (זוה שְׁבַעַה יָמֵי הַפִּסַּח שֶׁל הַגְּלוּת הָרֵאשׁוֹנָה
 וְשְׁבַעַה יָמֵי הַפִּסַּח שֶׁל גְּלוּת הָאַחֲרוֹנָה) וְהוּא שְׁבַעַת חָג
 שְׁבַעַת יָמִים מִצּוֹת יֵאכֹל.

שְׁבַכְתָּב וְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה.
וּבְגֵלוֹת חֶלֶק לְבָבָם, שְׁהֵם שְׁבַעִים וְשָׁנִים
 צְדִיקִים שְׁהֵם כְּמוֹ הַסִּנְהֶדְרִין, וְסוּד הַדְּבָר
 – אֲשָׁרֵי כָּל חוֹכֵי לוֹ, ל"ו בְּחוֹשְׁפֹן עוֹלָה
 שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ, וְהֵם שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ בְּאֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל, וְשְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ מַחוּץ לְאֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל, וְזֵהוּ חֶלֶק לְבָבָם. וְיָמֵי חֶלֶק לְבָבָם?
 הַשְּׂאוּר וְחִמְזִין שְׁהֵם עֵרֵב רַב, וְסוּד הַדְּבָר

וּבְגִין דָּא אִזְר לְאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוּדְקִין אֶת הַחֲמִיץ
 לְאִזְר הַנֵּר, וְדָא אִזְר הַנֵּר דְּאִיהִי אֲזִרְיָתָא
 וּפְקוּדֵיָא, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (משלי ו כג) כִּי גַר מִצֹּהַ וְתוֹרָה
 אִזְר, גַּר בְּלִבָּא, אִזְר בְּעֵינָיו, דְּאִיהִי אִזְר הַנֵּר,
 בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוֹ בִּי"ה, מִתְּעַבְרִין חֲשׂוּכָא וְקִדְרוּתָא
 מִנֵּיהִי, וּבְגִין דָּא כִּי יוֹם נָקָם בְּלָבִי (ישעיה סג ד).

וְעוֹד בְּלָבִי דָּא ל"ב אֱלֹהִים דְּעוֹבְדָא דְּבְרָאשִׁית,
 וְעֵשֶׂר אֲמִירָן דְּאִינוּן י' מִן לָבִי, וְלִבְ הַאי
 אִיהִי לִב, דְּבִיה נָהִיר הַהוּא דְּאֶתְמַר בִּיה (שמות ב ב)
 וְתֵרָא אוֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא, וְבִיה עֲתִיד לְאֶתְגַּלְיָא
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמֹשֶׁה בְּאֲזִרְיָתָא בְּגִלּוּתָא
 בְּתֵרָאָה, בְּגוּוּנָא דְּפּוֹרְקָנָא קְדָמָאָה, דְּאֶתְמַר
 בִּיה (שם ג ב) וַיֵּרָא מִלְּאֵךְ יְהוָה אֵלָיו בְּלִבַּת אִשׁ,
 בְּקִדְמִיתָא בְּלִבַּת אִשׁ דְּנִבּוּאָה, וּבְגִלּוּתָא בְּתֵרָאָה
 בְּלִבַּת אִשׁ דְּאֲזִרְיָתָא.

לשון הקודש

שָׁל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, וְעֵשֶׂר אֲמִירוֹת שְׁהִן
 י' מִן לָבִי, וְהֵלֵב זֶה הוּא הֵלֵב שְׁבוּ מֵאִיר
 אוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בּוּ וְתֵרָא אוֹתוֹ כִּי טוֹב
 הוּא, וְבוּ עֲתִיד לְהִתְגַּלּוֹת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לְמֹשֶׁה בְּתוֹרָה בְּגִלּוֹת הָאֲחֵרוֹנָה כְּמוֹ
 שְׁבִנְאָלָה הֲרֵאשׁוּנָה, שְׁנַאֲמַר בּוּ וַיֵּרָא
 מִלְּאֵךְ יְהוָה אֵלָיו בְּלִבַּת אִשׁ, בְּרֵאשׁוּנָה
 בְּלִבַּת אִשׁ שֶׁל נְבוּאָה, וּבְגִלּוֹת הָאֲחֵרוֹנָה

וּמִשּׁוּם זֶה, אִזְר לְאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוּדְקִין
 אֶת הַחֲמִיץ לְאִזְר הַנֵּר, וְזֶה אִזְר הַנֵּר
 שֶׁהִיא תוֹרָה וּמִצְוֹת, שְׁנַאֲמַר בָּהֶם כִּי גַר
 מִצֹּהַ וְתוֹרָה אִזְר, גַּר בְּלִב, וְאִזְר בְּעֵינָיו,
 שֶׁהוּא אִזְר הַנֵּר, בְּיֵרָאָה וְאֶתְקַבַּל בִּי"ה,
 גְּעֵבְרִים הַחֲשֻׁבָה וְהַקְּדוּת מֵהֶם, וּמִשּׁוּם
 זֶה כִּי יוֹם נָקָם בְּלָבִי.
 וְעוֹד בְּלָבִי, זֶה שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם אֱלֹהִים

וְדָא ב"ת מן בְּרֵאשִׁית, דְּאִיהִי כְּלִילָא מֵעֵשֶׂר
 אַמְרִין וְל"ב אֱלֹהִים דְּעוּבְדָא דְּבְרֵאשִׁית, בְּת
 כְּלִילָא מֵעֵשֶׂר אַמְרִין אִיהִי בְּת עֵין אוּכְמָא, דְּאֶתְמַר
 בָּהּ שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה, וּבִיה נְהִיר אֹר, הָדָא הוּא
 דְּכְתִיב (משלי ו כג) וְתוֹרָה אֹר, ל"ב אֱלֹהִים בִּיה נְהִיר
 מְצֹוָה, דְּאֶתְמַר בִּיה (שם כ כז) גַּר יְהו"ה נְשַׁמַּת אָדָם
 וכו': (כאן חסר והוא בתיקונים זוהר חדש).

וְגַדְפוּי דְּשְׂכִינְתָא אֵינּוּן פְּסוּי דָם חֵיָה וְעוֹף,
 דְּמַכְסִי עֲלִייהוּ בְּרַחֲמֵימוּ, וְכַד מְכַסִּי עֲלִייהוּ
 בְּרַחֲמֵימוּ דְּאֶהְבָּה, מִי טוֹפְנָא לָא שְׁלֵטָא עֲלִייהוּ, מִיָּם
 רַבִּים דְּמִי טוֹפְנָא לָא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֶהְבָּה
 דְּיִשְׂרָאֵל בְּאַבוּהוֹן דְּבִשְׁמַיָא, בְּהָהוּא זְמַנָּא פְּרַסְיָא
 יְהִיא עַל אַרְבַּע חִיּוֹן, וְדָא אִיהוּ שׁוֹפֵר הוּל"ךְ רַבִּי"ע
 מְרוּבַע, דְּרַג"א בְּשִׁית דְּרַגִּין, דְּאֵינּוּן שֵׁשׁ מַעְלוֹת
 לְכַסָּא (מלכים א י יט), הָא אִיהוּ מְלַכָּא עַל פְּרַסְיָא.

לשון הקודש

<p>שְׁנַאֲמַר בָּהּ גַּר יְהו"ה נְשַׁמַּת אָדָם. וּבְנִפְי הַשְׂכִּינָה הֵם פְּסוּי דָם חֵיָה וְעוֹף, שְׂמַכְסָה עֲלֵיהֶם בְּאֶהְבָּה, וּכְשִׂמְכָסָה עֲלֵיהֶם בְּאֶהְבָּה שֶׁל אֶהְבָּה, מִי הַמְּבּוּל לָא שׁוֹלְטִים עֲלֵיהֶם, מִיָּם רַבִּים שֶׁל מִי הַמְּבּוּל לָא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֶהְבָּה שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׂמִים. בְּאוֹתוֹ זְמַן הַכַּסָּא יְהִיָה עַל אַרְבַּע חִיּוֹת, וְהוּא שׁוֹפֵר</p>	<p>בְּלַבַּת אֵשׁ שֶׁל הַתּוֹרָה. וְזוֹ ב"ת מן בְּרֵאשִׁית, שְׁהִיא כְּלוּלָה מֵעֵשֶׂר אַמְיֵרוֹת וּשְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם אֱלֹהִים שֶׁל מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית, הַבַּת הַכְּלוּלָה מֵעֵשֶׂר אַמְיֵרוֹת, הִיא בְּת עֵין שְׁחֹרָה, שְׁנַאֲמַר בָּהּ שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה, וְכוּ מְאִיר אֹר. וְהוּא שְׁכַתוּב וְתוֹרָה אֹר, שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם אֱלֹהִים, בּוּ מְאִירָה מְצֹוָה,</p>
--	---

בְּהֵיא זְמַנָּא וַעֲשֵׂה לִי מְטַעְמִים כַּאֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי
 (בראשית כז ד) **מִפְקוּדֵין דַּעֲשֵׂה דְאֶתְיִיחִיבּוּ**
מֵאַהֲבָה, וְלֹא מִפְקוּדֵין דְּלֹא תַעֲשֵׂה, דְּהוּא אַקְרִיב
לִיה מִמְנָא דַּעֲשׂוּ, לְקַטְרָנָא בְּהוֹן לְיִשְׂרָאֵל,
דְּבְנִינִיחוּ אֶתְמַר (מלאכי א ג) וְאֵת עֲשׂוּ שְׂנֵאתִי.

וְדֹא אִיהוּ דְרַגָּא תְרִי טַעְמִי, דְּמִסְטָרָא דְּפְקוּדֵין
דְּלֹא תַעֲשֵׂה מִמְנָא דַּעֲשׂוּ אִיהוּ רַבִּי"ע עַל
יִשְׂרָאֵל, וְאִיהִי דְרַגָּא עֲלִיָּהוּ, וְאִי תִימָא דְשְׁלֵטָא
עַל שְׂכִינְתָא דְאִיהִי עֲמֵהוֹן בְּגִלוּתָא, הָא אָמַר קָרָא
(ישעיה מב ח) אָנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי וְכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן
וְתַהֲלָתִי לְפִסְלִים, וְכְבוֹדִי שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, לְאַחַר
לֹא אֶתֵּן אֵל אַחַר, וְתַהֲלָתִי לְפִסְלִים דָּא שְׂכִינְתָא
תַּתְּאָה, וְבְגִין דָּא בְּשִׂית יוֹמִין דְּשְׁלֵטָא סַם הַמּוֹת,
אֵל אַחַר, אֶתְמַר בְּשְׂכִינְתָא (יחזקאל מו א) יְהִיָּה סְגוּר

 לשון הקודש

מצוות לא תעשה, הממנה של עשו הוא רוב"ץ על ישראל, והיא דרגא עליהם, ואם תאמר שהיא שולטת על השכינה, שהיא עמהם בגלות, הרי אמר הכתוב אני יהוה הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתן ותהלתי לפסילים. וכבודי - שכינה עליונה, לא אחר לא אתן - אל אחר, ותהלתי לפסילים - זו שכינה תחתונה, ומשום זה בששה ימים ששולט סם

הולך רבי"ע מרבע, דרגא בשש דרגות, שהן שש מעלות לפסא, הרי הוא מלך על הפסא.

בְּאֵתוּ זְמַן - וַעֲשֵׂה לִי מְטַעְמִים כַּאֲשֶׁר
 אֶהְבֵּתִי, מִמְצוּוֹת עֲשֵׂה שְׂנֵתְנּוּ מֵאַהֲבָה,
 וְלֹא מִמְצוּוֹת לֹא תַעֲשֵׂה, שְׁהוּא הַקְרִיב לוֹ
 הַמְטָנָה שֶׁל עֲשׂוּ לְקַטְרָנָא עַל יִשְׂרָאֵל,
 שֶׁבְשִׁבְלֵם נֶאֱמַר וְאֵת עֲשׂוּ שְׂנֵאתִי.

וְזֵהוּ דְרַגָּא תְרִי טַעְמִי, שְׁמַעַד שֶׁל

שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה, בְּשַׁבַּת וּבְרֵאשֵׁי הַחֲדָשִׁים דְּלֹא
שְׁלֹטִין מִמֶּנּוּן בִּישׁוּן, אֶתְמַר בְּהוֹן (נ"א בָּה) וּבִיּוֹם
הַשַּׁבָּת יִפְתַּח וּבִיּוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתַּח.

וְעוֹד רַבִּי עֲ אִיהוּ פְּגוּזָא דָּא כִּי, וְלִזְמַנִּין פְּגוּזָא
דָּא אֵ בַת מְלֻךְ פְּנִימָה סְגִירָא בְּבִיתָא,
וְאִיהִי סִיחָרָא קְדִישָׁא לְעוֹלָם לָא אֶסְתַּכְּלַת בָּה
חַמָּה בִישָׁא, גִּיהֲנָם סַם הַמּוֹת נִוְקְבָא בִישָׁא, כֹּל
שְׂכֵן אֵל אַחַר, דְּהָכִי אִוְקְמוּהוּ קְדַמָּאִין, לְעוֹלָם
לָא חֲזָא חַמָּה פְּגִימוֹתָא דְסִיחָרָא, דְּבִזְמַנָּא דְחַמָּה
נְפִקָא (נְפִקָא) מִמְּזוֹרָתָא, סִיחָרָא חֲזָרָת אֲנַפְחָא מִיְנֵיהּ
פְּגוּזָא דָּא אֵ וּבְגִין דָּא אָמַר בְּלָעָם הַרְשַׁע לֹא
הָבִיט אֲוֹן בִּיעֻקֵּב וְלֹא רָאָה עֲמַל בְּיִשְׂרָאֵל (במדבר כג
כא), עֲמַל וְאֲוֹן סַמָּא"ל וְנַחֲשׁ.

לשון הקודש

גִּיהֲנָם סַם הַמּוֹת, נְקֻבָּה רְעָה, כֹּל שְׂכֵן אֵל
אַחַר, שְׂכָךְ פִּרְשׁוּהוּ הֲרֵאשׁוּנִים, לְעוֹלָם
לֹא רָאָתָה חַמָּה אֶת פְּגִימַת הַלְבָנָה,
שְׂבִיזְמֵן שְׁחַמָּה יוֹצֵאת (יוצאת) מִמְּזוֹרָתָא,
הַלְבָנָה מִחֲזוּרָה פְּגִיָּה מִמֶּנּוּן כְּמוֹ זֶה:
אֵ, וּמִשׁוּם זֶה אָמַר בְּלָעָם הַרְשַׁע לֹא
הָבִיט אֲוֹן בִּיעֻקֵּב וְלֹא רָאָה עֲמַל
בְּיִשְׂרָאֵל, עֲמַל וְאֲוֹן סַמָּא"ל וְנַחֲשׁ.

הַמּוֹת, אֵל אַחַר, נָאֵמַר בְּשִׁכְנֵיהּ יְהִיה
סְגוּר שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה, בְּשַׁבַּת וּבְרֵאשֵׁי
הַחֲדָשִׁים שְׁלֹא שׁוֹלְטִים הַמִּמְנִים הַרְעִים,
נָאֵמַר בָּהֶם וּבִיּוֹם הַשַּׁבָּת יִפְתַּח וּבִיּוֹם
הַחֲדָשׁ יִפְתַּח.
וְעוֹד רַבִּי עֲ הוּא כְּמוֹ זֶה: כִּי, וְלַפְעָמִים
כְּמוֹ זֶה: אֵ בַת מְלֻךְ פְּנִימָה, סְגוּרָה
בְּבִיתָהּ, וְהִיא הַלְבָנָה הַקְּדוּשָׁה לֹא
מִסְתַּכְּלַת בָּהּ הַחַמָּה הַרְעָה לְעוֹלָם,

וּבְזִמְנָא דְדַחְקִין לָהּ לְאַסְתַּכְּלָא בְּהּ, אֶתְפַּסִּיא
מִכָּל וְכָל, וְאִימְתִי בִירְחָא שְׁבִיעָא, (תהלים פא ג)
הָדָא הוּא דְכְתִיב (תהלים פא ג) תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר
בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגְנוֹ, מֵאִי בַכֶּסֶה בִירְחָא דְאֶתְפַּסִּיא
בֵּיהּ סִיחָרָא, בְּהָהוּא זְמַנָּא דְאֶתְפַּסִּיאַת מְנִיָּה,
אִיהִי אֲמַרְת לְיִשְׂרָאֵל דִּיתְקַנּוּן צְלוֹתִין בְּמַאכְלִין
טָבִין, מִפְּקוּדִין דְעֵשָׂה, דְצְלוֹתָא שְׁקִילָא כְּכָל
פְּקוּדִין, (דף נא ע"ב) בְּהָהוּא זְמַנָּא יִימָא קוּדְשָׁא בְּרִיד
הוּא לְיִשְׂרָאֵל, וְעֵשָׂה לִי מִטְעָמִים (בראשית כז
ד) בְּרַעוּתָא דְשְׁכִינְתָּא, כַּאֲשֶׁר אָהֲבִיתִי מִפְּקוּדִין
דְעֵשָׂה, וְתִקְיַנְת שְׁכִינְתָּא עִם יִשְׂרָאֵל מַאכְלִין
דְצְלוֹתִין דְאִינוּן קְרַבְנִין, וּבְזִמְנָא דְאִיהִי תִקְיַנְת
מְזוּנָא לְמַלְכָּא, יְהִיבִת לֹון עֵיטָא לְאַתְעָרָא
בְּשׁוֹפָר, דְבֵיהּ עֲתִיד קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא לְאַכְנָשָׁא
בֵּיהּ לְיִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא מֵאַרְבַּע סְטָרִין, הָדָא

לשון הקודש

וּבְזִמְנָא שְׁדוּחָקִים אוֹתָהּ לְהַסְתַּכְּלָא בְּהּ, נְכֻסִית מִכָּל וְכָל, וְאִימְתִי? בַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי. זְהוּ שְׁכַתוּב תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגְנוֹ. מַה זֶה בַּכֶּסֶה? בַחֲדָשׁ שָׁבוּ מִתְּכַסֶּה הַלְבָנָה. בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁמַתְכַסִּית מְמַנּוּ, הִיא אוֹמַרְת לְיִשְׂרָאֵל שְׁיִתְקַנּוּ תְּפִלוֹת בְּמַאכְלִים טוֹבִים, מִמְצוֹת עֵשָׂה, שְׁתַּפְּלָה שְׁקוּלָה כְּכָל

הַמְצוֹת. בְּאוֹתוֹ זְמַן יֹאמֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, וְעֵשָׂה לִי מִטְעָמִים בְּרַצוֹן הַשְּׁכִינָה, כַּאֲשֶׁר אָהֲבִיתִי מִמְצוֹת עֵשָׂה, וּמִתְקִינָה הַשְּׁכִינָה עִם יִשְׂרָאֵל מַאכְלִים שֶׁל תְּפִלוֹת, שְׁהוּן קְרַבְנֹת, וּבְזִמְנָא שְׁמַתְקִינָה מְזוּן לְמַלְכָּה, נוֹתְנַת לָהֶם עֵצָה לְהִתְעוֹרֵר בְּשׁוֹפָר, שָׁבוּ עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְכַנֵּס בּוֹ אֶת יִשְׂרָאֵל מִן

הוא דכתיב תקע בשופר גדול לחירותינו ושא
 גם לקבץ גליותינו, ואיהו חשיב דאיהו יומא
 דדינא דיליה וברח (ס"א ובר"ה).

עד תהוא זמנא קודשא בריך הוא מאריך עליהו
 דחייביא, ולבסוף אפסיק לון וחרוב לון
 מעלמא, ודא איהו מארי"ך מרח"א סוף פסו"ק.
 ועוד שופ"ר הולך רבי"ע דרנ"א תרי טעמי,
 בהתוא זמנא דיתמתון חייביא מעלמא,
 סלקא צלותא בנגונא בארבע מינון, דאינון שיר
 פשוט ודא י', שיר כפול ודא י"ה, שיר משולש
 ודא יה"ו, שיר מרובע ודא יהו"ה, בשמא דיהו"ה
 סלקא צלותא דאיהו שכינתא, אורייתא בנגונא,
 שכינתא בנגונא, ישראל סלקין מגו גלותא בנגונא,
 ודא הוא דכתיב (שמות טו א) אז ישיר משה ובני
 ישראל את השירה הזאת ליהו"ה.

לשון הקודש

ועוד שופ"ר הולך רבי"ע דרנ"א תרי
 טעמי, באותו זמן שימתו הרשעים מן
 העולם, עולה תפלה בנגון בארבעה
 מינים, שהם שיר פשוט, וזה י', שיר
 כפול וזה י"ה, שיר משלש וזה יהו"ה, שיר
 מרבע וזה יהו"ה. בשם של יהו"ה עולה
 התפלה שהיא השכינה, התורה בנגון,
 השכינה בנגון, ישראל עולים מתוך

הגלות מארבעה צדדים. זהו שפתוב
 תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם
 לקבץ גליותינו, והוא חושב שהוא יום
 הדין שלו וברח.

עד אותו זמן הקדוש ברוך הוא מאריך
 לרשעים, ובסוף מפסיק אותם ומחריב
 אותם מן העולם, וזהו מארי"ך מרח"א
 סוף פסו"ק.

צְלוֹתָא דַּאיְהִי שְׂכִינְתָּא, סְלֵקָא לְגַבִּיהַ דְּמִלְכָּא
 בְּעֵשְׂרָה זְכוּרֹנוֹת וּבְעֵשְׂרָה מְלַכְוֹת
 וּבְעֵשְׂרָה שׁוֹפְרוֹת, דַּאיִנוּן יִי"י, וְעֵשְׂרָה כְּתוּבֹת
 דְּמִלְאָכִים יִתְעַרוּן לְגַבִּייהוּ, וְסְלֵקָא לֹון לְגַבִּי עֵשֶׁר
 סְפִירוֹן, וְנַגְוִינִין סְלֵקִין מַנְיֵיהוּ מְרוּבְעִים מִסְטָרָא
 דְּרַבִּי"ע בְּאַרְבַּע חִיּוּן, וְאִינוּן חִיּוֹת קְטַנּוֹת עִם
 גְּדוּלוֹת אִינוּן תְּמַנְיָא, וְאִינוּן יֵאֵהְדוּנַה"י, וְעַלִּיְהוּ
 אֶתְמַר (ס) אִזּוּ יִשִּׁיר מֹשֶׁה, כִּד יְהֵא קוּדְשָׁא בְּרִיד
 הוּא בְּשְׂכִינְתֵיהַ בְּחִיּוּן תְּמַנְיָא, דַּאיִנוּן חִיּוּן דַּאֲשָׁא
 עֵתִים חֲשׂוֹת עֵתִים מִמְּלָלוֹת, וּכְלָהוּ מְחָאן בְּגַדְפִייהוּ
 בְּנַגְוִינָא, וְנַגְוִינָא בְּהוּן (סְלֵקָא) בְּאַרְבַּע אַנְפִּין, לְכָל
 סְטָרָא מְרוּבְעִין, הָדָא הוּא דְכַתִּיב (יחזקאל א ו) וְאַרְבַּעַה
 פָּנִים לְאַחַת וְאַרְבַּע פְּנָפִים לְאַחַת מֵהֶם, לְכָל חִיָּה
 תְּמַנְיָא אִינוּן בֵּין אַנְפִּין וְגַדְפִּין, לְקַבֵּל תְּמַנְיָא דִּי
 בְּהוּן שִׁבְחַ מֹשֶׁה אִזּוּ.

לשון הקודש

הַגְּלוֹת בְּנַגְוִין, זְהוּ שְׂכֵתוֹב אִזּוּ יִשִּׁיר מֹשֶׁה
 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לִיהו"ה.
 תְּפִלָּה שְׂהִיא שְׂכִינָה, עוֹלָה לְמַלְךְ
 בְּעֵשְׂרָה זְכוּרֹנוֹת וּבְעֵשְׂרָה מְלַכְוֹת
 וּבְעֵשְׂרָה שׁוֹפְרוֹת, שְׂהֵם " י " וְעֵשֶׁר
 כְּתוּבֹת שֶׁל מְלָאָכִים יִתְעוֹרְרוּ אֲלֵיהֶם,
 וּמַעֲלָה אוֹתָם לְעֵשֶׁר סְפִירוֹת, וְהַנְּגוּנִים
 עוֹלִים מֵהֶם מְרַבְעִים מֵצַד שֶׁל רַבִּי"ע

בְּאַרְבַּע חִיּוֹת, וְאוֹתָן חִיּוֹת קְטַנּוֹת עִם
 גְּדוּלוֹת הֵן שְׂמוּנָה, וְהֵן יֵאֵהְדוּנַה"י,
 וְעַלִּיהֶן נֵאֶמַר אִזּוּ יִשִּׁיר מֹשֶׁה. בְּשִׁיחֵיהַ
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם שְׂכִינְתוֹ בְּשְׂמוּנָה
 חִיּוֹת, שְׂהֵן חִיּוֹת אֵשׁ, עֵתִים חֲשׂוֹת עֵתִים
 מִמְּלָלוֹת, וּכְלָם מְכוּת בְּכַנְפֵיהֶן בְּנַגְוִין,
 וְהַנְּגוּן (עוֹלָה) בְּהֶם בְּאַרְבַּע פָּנִים, לְכָל צַד
 מְרַבְעִים. זְהוּ שְׂכֵתוֹב וְאַרְבַּעַה פָּנִים

וְדוּד בְּגִין דָּא תְּקִין מָנָא בְּתַמְנָא נִימּוֹן, וְשִׁבְחָ
 לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּתַמְנָא, הָדָא הוּא
 דְּכְתִיב (תהלים יב א) לְמַנְצָחַ עַל הַשְּׁמַיִת, וְתַמְנָא
 אֲתוּוֹן, לְכָל חַד תַּמְנָא, סְלָקִין פְּלָחוּ ע"ב,
 יֵאֵהְדוּנָה"י תַּמְנָא, וְתַלְיִין מַנְיָהוּ ס"ד תַּמְנָא לְכָל
 חַד, סְלָקִין פְּלָחוּ ע"ב, דָּא אִיהוּ רָזָא דְחַשְׁמַל.
 וְאִית גְּנוּנָא דְסָלְקָא בְּעֶשֶׂר, וְדָא אִיהוּ יו"ד ה"א
 וְא"ו ה"א, וְעַלְיָהוּ אֶתְמַר (שיר ה יד) יָדָיו גְּלִילֵי
 זָהָב, וְאִית גְּנוּנָא דְסָלִיק בְּשִׁית, הָדָא הוּא דְכְתִיב
 שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, י"ה יְהו"ה צוּר עוֹלָמִים, י"ה י"ה
 י"ה אָד"ם.

אַרְבַּע בְּנָפִים אַרְיָה שׁוּר נֶשֶׁר, מְרַכְבָּה, תַּנְיָנָא
 י"ה יְהו"ה י"ה יְהו"ה י"ה יְהו"ה, לְעֵילָא
 מְכֻלָּהוּ י"ה יְהו"ה חֲכַמָּה בִּינָה, כְּתָר אַהִי"ה אֶשֶׁר

לשון הקודש

ושפתים, זהו סוד של חשמל.
 וְחַוָּא גְּנוּן שְׁעוּלָה בְּעֶשֶׂר, וְזֵהוּ יו"ד ה"א
 וְא"ו ה"א, וְעַלְיָהֶם נֶאֱמַר יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב,
 וַיֵּשׁ גְּנוּן שְׁעוּלָה בְּשֵׁשׁ, זֵהוּ שְׁכַתוּב שׁוֹקִיו
 עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, י"ה יְהו"ה צוּר עוֹלָמִים, י"ה
 י"ה אָד"ם.
 אַרְבַּע בְּנָפִים אַרְיָה שׁוּר נֶשֶׁר, מְרַכְבָּה,
 שְׁנֵי י"ה יְהו"ה י"ה יְהו"ה י"ה יְהו"ה,
 לְמַעְלָה מְכֻלָּם י"ה יְהו"ה חֲכַמָּה בִּינָה,
 כְּתָר אַהִי"ה אֶשֶׁר אַהִי"ה, וְעַלְיָהֶם נֶאֱמַר

לְאַחַת וְאַרְבַּע בְּנָפִים לְאַחַת מֵהֶם, לְכָל
 חֵיזָה שְׁמוּנָה הֵם בֵּין פְּנִים לְבְּנָפִים, כְּגוּד
 הַשְּׁמוּנָה שְׁפָהֶם שִׁבְחָ מְשָׁה א"ו.
 וְדוּד בְּגַלּוּל זֵה תְּקִין כְּלֵי בְּשְׁמוּנָה נִימּוֹם,
 וְשִׁבְחָ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשְׁמוּנָה.
 זֵהוּ שְׁכַתוּב לְמַנְצָחַ עַל הַשְּׁמַיִת,
 וְשְׁמוּנָה אוֹתִיּוֹת, לְכָל אַחַת שְׁמוּנָה,
 עוֹלוֹת בְּלָן לְשִׁבְעִים וּשְׁתַּיִם, יֵאֵהְדוּנָה"י
 שְׁמוּנָה, וְתַלְוִיּוֹת מֵהֶן שְׁשִׁים וְאַרְבַּע,
 שְׁמוּנָה לְכָל אַחַת, עוֹלוֹת בְּלָן לְשִׁבְעִים

אהי"ה, ועלייהו אתמר (ישעיה ו ב) שרפים עומדים
 ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד, ודא
 אבגית"ן, בשתים יכסה פניו לישראל דלא
 יסתכלון בהון שנאיהון, ובשתים יכסה רגליו דלא
 אדביר לון עובדא דעגלא, ובשתים יעופף מן
 גלותא, דדא הוא דכתיב (שמות יט ד) ואשא אתכם על
 כנפי נשרים ואבא אתכם אלי.

ואית נגונא דסלקא בתרין כגון הללויה, ואית
 נגונא דסליק באת חד כגון הללי פי, ואית
 נגונא דסליק בחמש כגון ה', והא אתמר בכנור
 דחמש נימין, אבל נגונא דסליק בשית דאינון
 אבגית"ן מן ו' איהו, ואית דסליק ליה בתלת ודא
 יה"ו, דאיהו אהי"ה, וסליק נגונא ביה בתקיעה
 שברים תרועה.

לשון הקודש

ויש נגון שעולה בשנים כמו הללויה,
 ויש נגון שעולה באות אחת כגון הללי
 פי, ויש נגון שעולה בחמש כמו ה', והרי
 נתבאר בכנור של חמש נימים, אבל
 הנגון שעולה בשש, שהם אבגית"ן, מן
 ו' הוא. ויש שמעלה אותו בשלש, וזה
 יה"ו, שהוא אהי"ה, ועולה בו הנגון
 בתקיעה שברים תרועה.

שרפים עומדים ממעל לו שש כנפים שש
 כנפים לאחד, וזה אבגית"ן, בשתים
 יכסה פניו לישראל שלא יסתכלו בהם
 שנאיהם, ובשתים יכסה רגליו, שלא
 הדביר להם את מעשה העגל, ובשתים
 יעופף מן הגלות, זהו שכתוב ואשא
 אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם
 אלי.

בְּתַקִּיעָה הוּא קָלָא אַרוּךְ בְּנִגּוּנָא, עַד דְּהוּא
 סָלִיק לִיה לְגַבֵּי יְמִינָא דְאִיהוּ חֶסֶד,
 בְּשַׁבְּרִים הָוּה סָלִיק קָלָא דְנִגּוּנָא לְגַבֵּי גְבוּרָה, דְתַמּוֹן
 י"ה בְּיְמִינָא וּשְׂמָאלָא, וְהוּא נְחִית מִנִּיהּ בְּחֻדְוָה
 חֲכָמְתָא וְעוֹתָרָא, כְּמָה דְאוּקְמוּהוּ הַרְוּעָה לְהַחֲכִימִים
 יְדָרִים, לְהַעֲשִׂיר יַצְפִּין, בְּתַרוּעָה הָוּה סָלִיק קָלָא
 דְנִגּוּנָא לְגַבֵּי עַמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, וְהוּא נְחִית מִנִּיהּ
 מְלַבָּא לְגַבֵּי ^(דף נב ע"א) כְּלָה דְאִיהִי קוּל דְמָמָה דְקָתָה,
 בְּהַהוּא זְמָנָא יתְעָרוֹן כָּל מִינֵי נִגּוּנָא, הֵדָא הוּא
 דְכְּתִיב ^(תהלים קנ ג) הִלְלוּהוּ בְּתַקַּע שׁוֹפָר, הִלְלוּהוּ
 בְּנִבְל וּכְנֹר, הִלְלוּהוּ בְּתוֹף וּמְחוּל, הִלְלוּהוּ בְּמִינִים
 וְעוּגָב, הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע, הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
 תַרוּעָה.

שׁוֹפָר אִיהִי שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, תַּקַּע דִּילָהּ
 שְׂכִינְתָא תַתָּאָה, דְאֶתְמַר בָּהּ ^{(בראשית לב}

לשון הקודש

מִמְּנוּ הַמְּלִיךְ לַכְּלָה, שְׁהִיא קוּל דְמָמָה
 דְקָתָה. בְּאוֹתוֹ זְמַן יתְעוֹרֵר כָּל מִינֵי נִגּוּן,
 זְהוּ שְׂכָתוּב הִלְלוּהוּ בְּתַקַּע שׁוֹפָר,
 הִלְלוּהוּ בְּנִבְל וּכְנֹר, הִלְלוּהוּ בְּתוֹף
 וּמְחוּל, הִלְלוּהוּ בְּמִינִים וְעוּגָב, הִלְלוּהוּ
 בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע, הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תַרוּעָה.
 שׁוֹפָר הִיא שְׂכִינְתָה עֲלִיוֹנָה, תַּקַּע שְׁלָהּ
 שְׂכִינְתָה תַחְתּוֹנָה, שְׁנַאֲמַר בָּהּ וּתַקַּע כַּף

בְּתַקִּיעָה הוּא קוּל אַרְךְ בְּנִגּוּן, עַד שְׁהִיהָ
 מַעֲלָה אוֹתוֹ אֶת הַיָּמִין שְׁהוּא חֶסֶד,
 בְּשַׁבְּרִים הָיָה מַעֲלָה קוּל הַנִּגּוּן אֶל
 הַגְּבוּרָה, שְׁשֵׁם י"ה בְּיְמִין וּשְׂמָאל, וְהָיָה
 יוֹרֵד מִמְּנוּ עִם שְׂמָחָה חֲכָמָה וְעֵשֶׂר, כְּמוֹ
 שְׂבָאָרוּהוּ, הַרְוּעָה לְהַחֲכִימִים יְדָרִים,
 לְהַעֲשִׂיר יַצְפִּין. בְּתַרוּעָה הָיָה עוֹלָה קוּל
 הַנִּגּוּן אֶל הָעַמּוּד הָאֲמֻצְעִי, וְהָיָה יוֹרֵד

וְתַקַּע בַּף יֵרֶךְ יַעֲקֹב בְּגִלּוֹתָא, בְּהֵהוּא זְמַנָּא
סְלֵקָא מִן גְּלוּתָא בְּשׁוּפֵר גָּדוֹל, וְאֶתְקְרִיאַת תְּקַע
בְּשׁוּפֵר גָּדוֹל לְחֵרוּתְנֹו.

בְּנֵב"ל, בְּ"ן ל"ב, בְּהֵהוּא זְמַנָּא בְּ"ן יַעוּל לְהִיכְלִיָּה
דְּאִיהוּ ל"ב, וְאֶתְמַר בֵּיהּ (משלי טו טו) וְטוֹב
לֵב מְשֻׁתָּה תָּמִיד, וּמַה דְּאֶתְמַר בְּקַדְמִיתָא (בראשית ו
ו) וַיִּתְעַצֵּב אֵל לִבּוֹ בְּגִין חַיִּיבָא, מִיַּד דְּאֶתְאֲבִידוּ
אֶתְקַיִּים בֵּיהּ וּבְאֲבַד רְשָׁעִים רְנָה (משלי יא י), כְּנֹור, כ"ו
נ"ר, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאִיהוּ יְהו"ה, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ
(תהלים כו א) יְהו"ה אֹרִי וַיִּשְׁעִי, נָחִיר בְּנ"ר דְּאִיהוּ
שְׂכִינְתָּא, מְצוּה דִּילִיָּה, וְחֵדִי בְּהַ.

צִלְצְלִי שְׁמַע חֶסֶד גְּבוּרָה, צִלְצְלִי תְרוּעָה נְצַח
וְהוֹד, וּבְכֻלָּהוּ כָּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל י"ה,
דְּאִיהוּ חֲכָמָה וּבִינָה, דִּי בְּהוֹן יְהֵא פּוֹרְקָנָא ל"ו וְל"ה

לשון הקודש

כְּנֹור, כ"ו נ"ר, הַקְּדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא שְׁהוּא
יְהו"ה, שְׁנַאֲמַר בּוּ יְהו"ה אֹרִי וַיִּשְׁעִי,
מֵאִיר בְּנ"ר שְׁהֵיא הַשְּׂכִינָה, הַמְצוּה שְׁלוֹו,
וַיִּשְׁמַח בְּהַ.

צִלְצְלִי שְׁמַע - חֶסֶד גְּבוּרָה, צִלְצְלִי
תְרוּעָה - נְצַח וְהוֹד, וּבְכָלֵם - כָּל
הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל י"ה, שְׁהוּא חֲכָמָה וּבִינָה,
שְׂבָהֵם תְּהִיָּה גְּאֵלָה ל"ו וְל"ה, שְׂהֵם בִּין

יֵרֶךְ יַעֲקֹב, בְּגִלּוֹת. בְּאוֹתוֹ זְמַן עוֹלָה מִן
הַגְּלוּת בְּשׁוּפֵר גָּדוֹל, וְנִקְרֵאת תְּקַע
בְּשׁוּפֵר גָּדוֹל לְחֵרוּתְנֹו.

בְּנֵב"ל, בְּ"ן ל"ב. בְּאוֹתוֹ זְמַן בְּ"ן יַכְנֵם
לְהִיכְלוֹ, שְׁהוּא ל"ב, וְנַאֲמַר בּוּ וְטוֹב לֵב
מְשֻׁתָּה תָּמִיד, וּמַה שְׁנַאֲמַר בְּרֵאשׁוּנָה
וַיִּתְעַצֵּב אֵל לִבּוֹ בְּשִׁבִיל הַרְשָׁעִים, מִיַּד
שְׁנַאֲבְדוּ הַתְּקַיִּים בּוּ וּבְאֲבַד רְשָׁעִים רְנָה.

דאינון בן ובת, ובהון יתמחון עמלקים מעלמא,
ודא איהו סוף פסוק.

דבר אחר ועשה לי מטעמים באשר אהבתי
(בראשית כז ד) מפקודין דעשה, ולא באשר
שנאתי מפקודין דלא תעשה, פקודין דלא תעשה
תליין מדחילו דיראה, ואינון לרחקא השטן
מנייהו, דלא יתקריב לגבי כרסיא דאיהו לבא,
לתבעא דינין על אברין קדישין דאינון ישראל,
ולבא שכינתא בנייהו.

השטן איהו סמא"ל, שלטנותא דיליה בכבוד,
דעליה אתמר (בראשית לו א) עשו הוא אדום,
ערקון דכבדא חיילין ומשריין דיליה, וכבד נטיל
כל לכלוכין וחובין דערקון, דדא הוא דכתיב (ויקרא
טז כב) ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ

לשון הקודש

הקדושים שהם ישראל, והלב שכינה
ביניהם.

השטן הוא סמא"ל, שלטונו בכבוד,
שעליו נאמר עשו הוא אדום. עורקי
הכבוד, החילות והמחנות שלו, והכבוד
נטיל כל הלכלוכים וההטאים של
העורקים. והו שכתוב ונשא השעיר עליו
את כל עונותם אל ארץ גזרה, עונות תם,

ובת, ובהם ימחו העמלקים מן העולם,
וזהו סוף פסוק.

דבר אחר ועשה לי מטעמים באשר
אהבתי, ממצוות עשה, ולא באשר
שנאתי ממצוות לא תעשה. מצוות של
לא תעשה תלויות מפקד של יראה, והם
להרחיק השטן מהם שלא יתקרב לכפא,
שהוא הלב, לבקש דינים על האיברים

גזרה, עונות תם, דההוא איש תם, אל ארץ גזרה,
אתר דגזרת עירין.

מרה חרבא דיליה, עלה אתמר (בראשית כז מ) ועל
חרבך תחיה, ומנא לן דמרה איהי חרבא
דמלאך המות, דכתיב (משלי ה ד) ואחריתה מרה
כלענה תדה פחרב פיות, איהי תיים לכבד, וסם
המות ללבא, מרה איהי גיהנם, ואית לה תרי
פיות דאמרין הב הב, הדא הוא דכתיב (שם ל
טו) לעלוקה שתי בנות הב הב, שתי בנות דאמרין
הב תיבין לגיהנם.

שבועין ערקין אינון בכבדא, לקבל שבועין ממנו,
כבד ויותרת ע"ב, יותרת דיליה איהי
נחש אשת זנונים, בגין דשיורין דיליה (נ"א דילה)
נטלא טחול דאיהו חשך, ועלה אתמר (בראשית א ד)
ולחשך קרא לילה, דשלטנותה בגלותא דאיהו

לשון הקודש

הב, זהו שכתוב לעלוקה שתי בנות הב
הב, שתי בנות שאומרות הב רשעים
לגיהנם.

שבועים עורקים הם בכבד, בגגד
שבועים ממנים, כבד ויותרת ע"ב, יותרת
שלו היא נחש אשת זנונים, משום שאת
השיורים שלו (שלה) נטל המחול שהוא
חשך, ועליה נאמר ולחשך קרא לילה,

של אותו איש תם, אל ארץ גזרה, מקום
גזרת המלאכים.

המרה חרבא, עליה נאמר ועל חרבך
תחיה, ומנין לנו שמרה היא חרבא של
מלאך המות? שכתוב ואחריתה מרה
כלענה תדה פחרב פיות, היא תיים
לכבד, וסם המות ללב. המרה היא
גיהנם, ויש לה שתי פיות שאומרים הב

לילה, ובגלותא שעתיא קיימא ליה, דאיהי לילי"ת
אימא דערב רב, ואיהי שחוק הפסיל (ס"א הטחול),
ובגינה אתמר (איוב ז ט) כלה ענן וילך בן יורד שאול
לא יעלה.

ודא איהו צדיק ממונו בולע, דרשע ודאי דאיהו
כסיל, עליה אתמר (חבקוק א יג) למה תביט
בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממונו, ואוקמוהו
מארי מתניתין, צדיק ממונו בולע אבל צדיק
גמור אינו בולע, ובגינה אתמר (ש"א ב ו) מזריד
שאול ויעל, ווי לנשמתא כד בלע לה טחול, ווי
לישראל כד אתבלעו בערב רב, דעלייהו
אתמר (בראשית מא כא) ולא נודע פי באו אל קרפנה,
ומראיהן רע כאשר בתחלה.

בזמנא דגלותא כל ממנן דאומין דעלמא וערב
רב, אתמר בהון (איכה א ה) היו צריה לראש

לשון הקודש

ופרשוהו בעלי המשנה, צדיק ממונו
בולע, אבל צדיק גמור אינו בולע,
ובגללו נאמר מזריד שאול ויעל. אוי
לנשמה כשבולע אותה הטחול, אוי
לישראל כשנבלעו בערב רב, שעליהם
נאמר ולא נודע פי באו אל קרפנה
ומראיהן רע כאשר בתחלה.

ששלוטנה בגלות שהוא הלילה, ובגלות
עומדת לו השעה, שהיא לילי"ת, אמם
של ערב רב, והיא שחוק הפסיל (הטחול),
ובגללה נאמר כלה ענן וילך בן יורד
שאול לא יעלה.
וזהו צדיק ממונו בולע, שרשע ודאי
שהוא כסיל, עליו נאמר למה תביט
בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממונו,

בזמן הגלות, כל הממנים של אמות

אויביה שְׁלוּ, צָרִיחַ וְדַאי אֵינּוֹן עֶרְב רַב, עֲלִייהוּ
 אֲתִמַּר (ישעיה א כג) שְׁרִיךְ סוֹרְרִים וְחִבְרֵי גֻנְבִים כְּלוּ,
 אוֹהֵב שְׁחַד וְגוֹמֵר, אוֹיְבִיהַ שְׁלוּ אֲלִין עֲשׂו
 וַיִּשְׁמַעְאֵל וְשִׁבְעִין מְמַנָּן, דְּאֵינּוֹן כְּלָהּ בְּשִׁלּוּחַ
 בְּעוֹתָרָא, וַיִּשְׁרָאֵל בְּדוֹחֲקָא בְּעֲנִיּוֹתָא, וּבְגִין דָּא וַוִי
 לְעֵלְמָא כַּד אֲתַבְּלְעוּ בְּעֶרְבוּכְיָא בִישָׂא, וּמָאן גָּרַם
 דְּאֲתַבְּלְעוּ בְּמַעֲיִיהוּ וְלֹא נוֹדַע כִּי בָּאוּ אֶל קַרְפְּנָה,
 בְּגִין דְּעוֹבְדֵיהוֹן בִּישִׁין בִּידֵיהוֹן, הָדָא הוּא דְכָתִיב
 (תהלים קו לה) וַיִּתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם, כְּגוֹזְנָא
 דָּא נִשְׁמַתָּא אִיהִי כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, כַּד (דף נב ע"ב) אִיהִי
 שְׁלִימָא בְּכַקּוּדִין דְּעֵשֶׂה, אֲתִמַּר בָּהּ (שיר ד ז) כְּלָךְ
 יָפָה רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בָּךְ, בְּהֵהוּא זְמַנָּא שְׁרִיא שֵׁם
 יְהו"ה עֲלָהּ, וְאֲתִמַּר בָּהּ (דברים כח י) וַרְאוּ כָּל עַמֵּי
 הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהו"ה נִקְרָא עֲלֶיךָ וַיִּרְאוּ מִמֶּךָ, וּמְמַנָּן

לשון הקודש

קרְבָנָה? מִשׁוּם שְׁמַעְשֵׂיהֶם הָרַעִים
 בִּידֵיהֶם, זְהוּ שְׁכַתוּב וַיִּתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם
 וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם, כְּמוֹ בֶן הַנְּשֻׁמָּה, הֵיא
 כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, כְּשֵׁהִיא שְׁלָמָה בְּמִצּוֹת
 עֵשֶׂה, נֹאמַר בָּהּ כְּלָךְ יָפָה רַעֲיָתִי וּמוֹם
 אֵין בָּךְ. בְּאוֹתוֹ זְמַן שׁוֹרְהַ שֵׁם יְהו"ה
 עֲלֶיהָ, וְנֹאמַר בָּהּ וַרְאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי
 שֵׁם יְהו"ה נִקְרָא עֲלֶיךָ וַיִּרְאוּ מִמֶּךָ,
 וְהַמְמַנָּים שֶׁל הַכְּבֵד וְהַעוֹרְקִים שְׁלוּ

הַעוֹלָם וְעֶרְב רַב, נֹאמַר בָּהֶם הָיוּ צָרִיחַ
 לְרֹאשׁ אוֹיְבֵיהַ שְׁלוּ, צָרִיחַ וְדַאי הֵם עֶרְב
 רַב, עֲלֵיהֶם נֹאמַר שְׁרִיךְ סוֹרְרִים וְחִבְרֵי
 גֻנְבִים, כְּלוּ אוֹהֵב שְׁחַד וְגוֹמֵר. אוֹיְבֵיהַ
 שְׁלוּ, אֲלוּ עֲשׂו וַיִּשְׁמַעְאֵל וְשִׁבְעִים
 הַמְמַנָּים, שְׁהֶם כְּלָם בְּשִׁלּוּחַ וּבְעֵשֶׂה,
 וַיִּשְׁרָאֵל בְּדוֹחֲקָא בְּעֲנִיּוֹת, וּמִשׁוּם זֶה אוֹי
 לְעוֹלָם כְּשֶׁנִּבְלְעוּ בְּעֶרְבוּב רַע, וּמִי גָרַם
 שְׁנִבְלְעוּ בְּמַעֲיִיהֶם וְלֹא נוֹדַע כִּי בָּאוּ אֶל

דְּכָבֵד וְעָרְקִין דִּילִיה וּמְמַנְן דְּטַחול וְעַרְבוּבִיא בִישָׁא
דִּילִיה, מִתְּכַפְּיִין תַּחֲוֹת לְבָא דְתַמָּן נִשְׁמַתָּא.

וְאִם נִשְׁמַתָּא אִיהִי מִתְּטַנְפָּא (ס"א פְּגִימָא) בְּחֻזְבִין,
אוּ גַרְע מִנָּה אֶפִּילוּ פְקוּדָא חֲדָא מֵאֵינוּן
פְקוּדִין, כְּמָה דְאֻקְמוּהָ מְאִירִי מִתְּנִיתִין עֲבִירָה
מְכַבְּה מְצוּה, בְּהַהוּא אַתְר (נ"א אַבְר) דְּשָׂרְיָא עֲבִירָה
וְאִסְתַּלַּק מְצוּה מֵינִיה, הַהוּא אַבְר אִיהוּ פְּגוּם, וְאִיהוּ
מוּם דְּנִשְׁמַתָּא, בְּגִינִיה לָא שָׂרְיָא קוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא
עַל נִשְׁמַתָּא, חֲדָא הוּא דְכְּתִיב (ויקרא כא יח) כָּל אֲשֶׁר
בּוּ מוּם לֹא יִקְרַב, נִשְׁמַתָּא דְאִית בָּהּ מוּם בְּחַד
מִרְמ"ח פְקוּדִין דִּילָהּ לָא אֶתְקַרִיבַת בְּגִינִיה לְגַבִּי
קוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא.

אַבְל נִשְׁמַתָּא מִסְטָרָא דְשְׂכִינְתָּא לִית בָּהּ מוּם,
חֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שיר ד ז) כָּלֶךְ יָפָה רַעֲיָתִי
וּמוּם אֵין בָּךְ, אִם יֵצֵר חֲרָע בְּעֵי לְקַרְבָּא לְהַהוּא

לשון הקודש

הַנְּשָׂמָה, בְּגִלְלוּ לֹא שׁוּרָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא עַל הַנְּשָׂמָה. זְהוּ שְׂכִתוּב כָּל אֲשֶׁר בּוּ
מוּם לֹא יִקְרַב, נִשְׂמָה שֵׁישׁ בָּהּ מוּם
בְּאֶחָד מִרְמ"ח מְצוּוֹת שְׁלָהּ, לֹא נִקְרַבַת
בְּגִלְלוּ אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
אַבְל הַנְּשָׂמָה מְצַד הַשְׂכִינָה אֵין בָּהּ מוּם.
זְהוּ שְׂכִתוּב כָּלֶךְ יָפָה רַעֲיָתִי וּמוּם אֵין
בָּךְ. אִם יֵצֵר חֲרָע רֹצֵה לְקַרְבָּא לְאוּתוּ

וְהַמְמַנִּים שֶׁל הַטַּחול וְהָעַרְבוּב הָרָע שָׁלוּ,
נִכְנָעִים תַּחַת הַלֵּב שְׁשֵׁם הַנְּשָׂמָה.
וְאִם הַנְּשָׂמָה מְטַנְפַת (פְּגוּמָה) בְּחֻזְבִין אוּ
חֶסֶר מִמֶּנָּה אֶפִּילוּ מְצוּה אַחַת מֵאוּתָן
מְצוּוֹת, כְּמוּ שְׂבָאֲרוּהָ בְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָה
עֲבִירָה מְכַבְּה מְצוּה, בְּאוּתוּ מְקוּם (אִבְר)
שְׁשׁוּרָה עֲבִירָה וְהַסְתַּלַּקָה מְצוּה מְמַנְן,
אוּתוּ אִיבְר הוּא פְּגוּם, וְהוּא מוּם

אֶתֶר, בֵּינוֹן דְּשִׁכְנֵינָתָא שְׂרִיא תַפְּנֵן דְּאִיהִי נִשְׁמָתָא,
 אֶתְמַר בְּהָ (במדבר א נא) וְהֵזֵר הַקָּרֵב יוֹמַת, בְּגִין דְּעֵלָה
 אֶתְמַר (ישעיה מב ח) אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחַר
 לֹא אֶתֶן, דְּהֵינְנוּ אֵל אַחַר אֵל זֶר, דְּנִשְׁמָתָא אִיהִי
 יְקָרִיָּה, וְאִיהִי תוֹשְׁבַתְהִיָּה, דְּבָהּ מְשַׁבַּח בַּר נִשְׁ
 לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעִלּוֹתָא בְּכָל יוֹמָא בְּכַמְּהָ
 תוֹשְׁבַתְהֵן וְהוֹדָאֵן, וּבְגִין דָּא אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי
 וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֶן וּתְהִלְתִּי לְפָסִילִים, אֲלִין
 שְׁבַעֲיִן מְמַנֵּן, דְּלֹא יְהִיב לִזְנוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רְשׁוֹ
 לְשִׁלְטָאָה עֲלָהּ, דְּאֵינֵנוּ עֲרֻקִין דְּכָבֵד דְּאִיהוּ אֵל
 אַחַר, מְחֹל נְחָשׁ יוֹתֶרֶת הַכָּבֵד אִשְׁתַּ זְנוּנִים, בְּתֵר
 דְּעֵבֻדַת זִינְפָא (נ"א נאופא) עִם אֱלֹהִים אַחֲרִים,
 וּפְלִיגַת דְּמָא דִּילָהּ דְּאִיהִי תַמְצִית דִּילָהּ לְכָל
 עֲרֻקִין, שִׁינְרָא קְרִיבַת לְגַבֵּי מְחֹל דְּאִיהוּ בַּעֲלָהּ
 בְּסִיל, דְּלֹא נְטִיל מְחֹל אֶלָּא תַמְצִית (נ"א שְׁמָרִים)

לשון הקודש

יהו"ה הוא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֶן
 וּתְהִלְתִּי לְפָסִילִים, אֵלָּה שְׁבַעֲיִם הַמְּמַנִּים
 שְׁלֹא נִתְּנָן לְהֵם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רְשׁוֹת
 לְשִׁלְטַת עֲלֵיהָ, שְׁהֵם עוֹרְקֵי הַכָּבֵד שְׁהוּא
 אֵל אַחַר, מְחֹל – נְחָשׁ, יוֹתֶרֶת הַכָּבֵד –
 אִשְׁתַּ זְנוּנִים, אַחַר שְׁעֵשְׂתָה זִינְפָא (נאוף) עִם
 אֱלֹהִים אַחֲרֵיכֶם, וְחִלְקָה אֶת הַדָּם שְׁלָהּ,
 שְׁהוּא הַתַּמְצִית שְׁלָהּ, לְכָל הָעוֹרְקִים,

מְקוּם, בֵּינוֹן שִׁשְׁכֵינָה שׁוֹרָה שָׁם, שְׁהִיא
 הַנִּשְׁמָה, נְאָמַר בְּהָ וְהֵזֵר הַקָּרֵב יוֹמַת,
 מִשׁוּם שְׁעֵלֵיהָ נְאָמַר אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי
 וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֶן, דְּהֵינְנוּ אֵל אַחַר
 אֵל זֶר, שְׁהַנִּשְׁמָה הִיא כְּבוֹדוֹ וְהִיא
 תְּשׁוּבַתְהוֹ, שְׁבָה מְשַׁבַּח הָאָדָם אֶת
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּתְּפִלָּה בְּכָל יוֹם
 בְּכַמְּהָ תְּשׁוּבָתוֹת וְהוֹדָאוֹת, וּמִשׁוּם זֶה אֲנִי

דְּדָמָא, וְלֹא יְהִיב לִיה מְדָמָא אַחְרָא, וּבְגִין דָּא
 אַתְקַרִיאת יוֹתֶרֶת הַכְּבֵד, בְּגִין דְּלֹא יְהִיב לִיה אֶלְא
 שְׂיִוְרִין, וְכֵבֵד אִיהוּ קַטְרוּנָא דְרִיאָה, דְּסָלִיק לְגַפִּי
 לְפָא נֹרָא מְנִיה, וְאִי לֹא דְנָשִׁיב בִּיה פְּנֵי רִיאָה,
 הָוָה אוֹקִיד לְלֵבָא (וְהָוָה אוֹקִיד כָּל גּוּפָא נֹרָא דְלֵבָא), תְּדָרָא
 דְכִנְתָּא לְוִיתָן, לְקַבֵּל חֵלֶב טָמֵא, וְעַלִּיה אַתְמַר
 אֶפִּילוּ נָחַשׁ כְּרוּף עַל עַקְבּוֹ לֹא יַפְסִיק, אֲבָל עַקְרָב
 פּוֹסֵק, שָׂרְף אִיהוּ מָרָה קַטְרוּנָא דְרִיאָה, בְּגִין דְּמָרָה
 אִיהִי שְׂרִיפַת כָּל גּוּפָא.

בְּגִין דָּא תְקִיעָה שְׁבָרִים וְתְרוּעָה אֵינוֹן תְּבִירוּ
 דְּלֵהוֹן, וְעַלִּייהוּ אַתְמַר (תהלים פט טז) אֲשֶׁרִי
 הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה יְהוֹ"ה בְּאוֹר פְּנִידָה יְהִלְכוּן, מֵאִי
 פְּנִידָה אֵלִין תְקִיעָה שְׁבָרִים וְתְרוּעָה, דְּאֵינוֹן תְקִיעָה
 תּוֹרוּ דְאֲנַפִּין, שְׁבָרִים סוּמְקוֹ דְאֲנַפִּין, תְרוּעָה

לשון הקודש

הכנתא לויתן, כנגד חלב טמא, ועליו
 נאמר אפילו נחש כרוף על עקבו לא
 יפסיק, אבל עקרב פוסק, שרף הוא
 מרה, הקטרוג של הראה, משום שמרה
 היא שרפת כל הגוף.

בגלל זה תקיעה שבָרִים תְרוּעָה הם
 השָׁבֵר שְׁלֵהֶם, ועליהם נאמר אֲשֶׁרִי הָעַם
 יוֹדְעֵי תְרוּעָה יְהוֹ"ה בְּאוֹר פְּנִידָה יְהִלְכוּן.
 מה זה פְּנִידָה? אלו תקיעה שבָרִים

מקריבה את השייר לטחול שהוא בעלה
 הפסיל, שהטחול אינו נוטל אלא את
 הנמצית (שמים) הדם, ולא נתן לו מדם
 אחר, ומשום זה נקראת יותרת הכבד,
 משום שלא נותנת לו אלא שיורים,
 והכבד הוא קטרוג של הראה, שעולה
 ללב אש ממנו, ואם לא שנושבים בו
 כנפי ראה, הנה שורף את הלב (והנה שורף
 את כל הגוף, האש של הלב). הדקים שסביב

יְרוּקָא דְאַנְפִּין, וּבָהּ נִפְקִין יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא,
בְּזִמְנָא דְמַתְּהַפְכִין אַנְפִּין דְיִשְׂרָאֵל לְיְרוּקָא
בְּאַתְתָּא עוֹבְרָא.

וּבְאַלְיִן תְּלַת גְּוֹנִין נִהְרָא שְׂרָגָא דְאִיהִי גַר יְהו"ה
נְשֻׁמַת אָדָם (משלי כ כז), מֵאִי אָדָם יו"ד ה"א
וּא"ו ה"א, תְּלַת גְּוֹנִין דְשְׂרָגָא, וְתְלַת גְּוֹנִין אֲלִין
אִינוּן לְבוּשֵׁין לְתְלַת אֲבָהֶן, דְאִינוּן חוּר סוּמְק
יְרוּק, גְּוֹן אוּכְמָא אִיהִי קְדְרוּתָא דְלַחוּן, וְעֵלָה
אֲתַמַּר (ישעיה נ ג) אֲלִבִּישׁ שָׁמַיִם קְדְרוּת, וּבְחֹן
מַתְּלַפְשִׁין הו"ה, תְּכַלַּת לְבוּשָׁא דְאֵת י' דְאִיהוּ
תְּכַלִּית דְכָלָא, גַר אִיהוּ י', שְׁלַחוּבָא דְסָלִיק מִיְנִיה
ו', וְנַעֲנוּעָא דִילִיָּה הָכָא וְהָכָא דָא ה"ה.

וְלִסְטָרָא אַחְרָא אִית גַר חֲשׂוּכָא דְגִיְהֵנְם, וְאִית
לִיָּה תְּלַת גְּוֹנִין, גְּוֹן סוּמְק דָּא כְּבֵד,

לשון הקודש

לְשַׁלְשֵׁת הָאֲבוֹת, שְׁהֵם לְבָן אָדָם וְיִרְק.
גְּוֹן שְׁחֹר הוּא הַקְדְרוּת שְׁלָחָם, וְעֵלִיָּה
נְאֻמַר אֲלִבִּישׁ שָׁמַיִם קְדְרוּת, וּבְהֵם
מַתְּלַפְשִׁים הו"ה. הַתְּכַלַּת, הַלְבוּשׁ שֶׁל
אוֹת י' שֶׁהוּא תְּכַלִּית הַכֹּל, גַר הוּא י',
הַשְׁלֵחָבַת שֶׁעוֹלָה מִמֶּנּוּ ו', וְהַנַּעֲנוּעַ שֶׁלּוֹ
כָּאֵן וְכָאֵן זֶה ה"ה.

וְלַצַּד הָאֲחֵר יֵשׁ גַר חֲשׂוּךְ שֶׁל גִּיְהֵנְם,
וְיֵשׁ לוֹ שְׁלֹשָׁה גְּוֹנִים, גְּוֹן אָדָם זֶה כְּבֵד,

וְתִרְוּעָה, שְׁאוֹתָם תְּקִיעָה - לְבָן הַפְּנִים,
שְׁכָרִים - אָדָם הַפְּנִים, וְתִרְוּעָה - יִרְקַת
הַפְּנִים, וּבָהּ יוֹצֵאִים יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת
בְּזִמְן שְׁמַתְהַפְכִים פְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְיִרְק
כְּאִשָּׁה מְעַבְרַת.

וּבְשַׁלְשֵׁת הַגְּוֹנִים הִלְלוּ מְאִיר הַגַּר,
שֶׁהוּא גַר יְהו"ה נְשֻׁמַת אָדָם. מַה זֶה
אָדָם? יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, שְׁלֹשֶׁת צְבָעֵי
הַגַּר, וְשַׁלְשֵׁת הַגְּוֹנִים הִלְלוּ הֵם לְבוּשִׁים

עֲשׂוּ הוּא אָדוּם (בראשית לו א), מָרָה גִּזּוֹן יָרוֹק, מְחוּל
גִּזּוֹן שָׁחַר, וְעַלֶּיהָ אֶתְמַר (שם כז א) וַתִּכְהִין עֵינָיו
מִרְאוֹת, וְסִימְנֵךְ בְּאֵלֶיךָ גִּזּוֹנִין שְׁקַעְרוֹרֹת (ויקרא יד לז)
יִרְקַרְקוּת אוֹ אֲדַמְדַּמוֹת וּמְרַאֲיֶהן שָׁפֵל מִן הַקִּיר,
שָׁפֵל הוּא גִּזּוֹן אוֹכָם, דְּאֶתְמַר (דף גג ע"א) בֵּיהּ (שם יג כא),
וּשְׁפֵלָה אֵינְנָה מִן הָעוֹר וְהִיא כְּהָה, וְאִיהִי שְׁפֵלוֹת
דְּנִשְׁמָתָא בְּגוּפָא גִ"ר (ג"א כד) נִשְׁמָתָא וְרוּחָא וְנִפְשָׁא
אֶתְגַּלִּיין בְּכַבֵּד מָרָה וּמְחוּל, כָּל אֵינּוֹן אִבְרִי דְּגוּפָא
דְּאֵינּוֹן עָמָא קְדִישָׁא, כְּלָהוּ דְּחָקוֹן בְּמַרְירוֹ, כְּגִין
דְּנִשְׁמָתָא אֶתְרָא דִּילָהּ מוּחָא, יוֹנָה קְדִישָׁא,
נִשְׁמָתָא נִשְׂרָא, דְּבַהֲאִי יוֹנָה אֶתְפְּרַנְסַת, בְּכַמְה
צְלוֹתִין וּפּוֹלְחָנִין, סְפִינָה דִּיוֹנָה קְרַקְפָּתָא, וְכַמְה
מְמַנָּן אִית בְּהֵאִי סְפִינָה דְּמִנְהִיגִין לָהּ, וְאֵינּוֹן אוּדְנִין
עֵינִין חוּטְמָא פּוּמָא, שְׁבַע מְמַנָּן אֵינּוֹן, וְסִלְקִין
לְשַׁבְעִים לָשׁוֹן דִּהוּוּ בְּסְפִינָה דִּיוֹנָה.

לשון הקודש

ומחול, כל אותם איברי הגוף, שהם העם
הקדוש, כלם דחוקים במרירות, משום
שהנשמה, המקום שלה במח, יונה
קדושה, נשמה, נשר, שביונה הוא
מתפרנסת בכמה תפלות ועבודות.
הספינה של היונה קרקפת, וכמה ממנים
יש בספינה הוא שמנהיגים אותה, והם
אזנים עינים חשים ופה, שבקעה ממנים

עשו הוא אדום, מרה גזון ירוק, מחול גזון
שחר, ועליה נאמר ותכהין עיניו מראות,
וסימנך בגננים הללו, שקערורת ירקרקת
או אדמדמות ומראיהן שפל מן הקיר.
שפל הוא גזון שחר, שנאמר בו ושפלה
איננה מן העור והיא כהה, והיא
השפלות של הנשמה בגוף, ג"ר, (פאשר)
נשמה ורוח ונפש מתגלים בכבד מרה

ויונה איהי צלותא שכינתא תתאה, נשרא
 דאתפרנסת בה דא שכינתא עלאה, אם
 ישראל לא משתדלין בצלותין ובעותין ופולחנין
 דנשרא דאיהי ריאה, מיך ויהו"ה הטיל רוח
 גדולה אל תים (יונה א ד), דאיהי רוח סערה, רוח
 יהו"ה תניחהו בקדמיתא, רוח דנשיב בכנפי
 נשרא דאיהו עמודא דאמצעיתא, דביה פרח
 נשרא באינון תרין שפון, רוח דנשיב בכלהו דא
 רוח דחוטמא.

האי רוח בכל אתר דאיהו שכינתא עלאה
 ותתאה תמן אשתכחו, איהו ו' דנשיב בכנפי
 ריאה, ועל לבא דתמן נר יהו"ה, דא נשמתא
 במוחא, רוח בכנפי ריאה, נפש בלבא, ולזמנין
 תלת בתלת מוחין, ומחשבה רכיב עליהו דאיהו

 לשון הקודש

שהוא העמוד האמצעי, שבו פורח הנשר
 באותם שתי שפתים, הרוח שנושב
 בכלם זו רוח החכם.

הרוח הזו, בכל מקום שהשכינה
 העליונה והתחתונה שם נמצאות, הו'
 נושב בכנפי ראה, ועל הלב ששם נר
 יהו"ה, זו הנשמה במת, הרוח בכנפי
 ראה, הנפש בלב, ולפעמים שלש
 בשלשת המחות, והמחשבה רוכבת

הם, ועולים לשבעים לשון שהיו בספינה
 של יונה.

ויונה היא תפלה, שכינה תחתונה,
 הנשר שמתפרנס בה זו שכינה עליונה.
 אם ישראל לא משתדלים בתפלות
 ובקשות ועבודות, של הנשר שהוא ראה,
 מיך ויהו"ה הטיל רוח גדולה אל תים,
 שהיא רוח סערה, רוח יהו"ה תניחהו
 בראשונה, רוח שנושבת בכנפי הנשר

אָדָם, וְהָכִי תִלַּת בְּלֵב, גִּר גִּרָּה שְׂמָה רִוְחָ.

רוּחָא דְנָשִׁיב בְּהוֹן גִּר בְּתֵרִי בְּתִי לְבָא, וְאִינוֹן
נַפְ"שׁ וְרוּחָה, סִימָן גִּר, וְהָאִי ו' אִיהוּ
דְנָשִׁיב בְּדְרוּעִין בְּשִׁית פְּרָקוֹן דְּלֵהוֹן, וְאִיהוּ נָשִׁיב
בְּתֵרִין שׁוֹקִין בְּשִׁית פְּרָקִין, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (שיר ה
טו) שׁוֹקִין עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, וְעֲלִיָּה אֶתְמַר (ישעיה יא ב) וְנָחָה
עָלָיו רוּחַ יְהוָה.

כִּד אִבְרִין דְּגוּפָא מְתַנְהֵגִין בְּהָאִי רוּחָא פְּאוּרִייתָא
קְדִישָׁא בְּפְקוּדִין דְּאוּרִייתָא, סְפִינָה מְתַנְהֵגָא
לְכָל סְטָרָא דְבַעֵי פִר גִּשׁ, כְּמָה דְּאֶתְ אָמַר (יחזקאל א
יב) אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׂמָּה הָרוּחַ לְלָכֶת יִלְכּוּ, דְּסְפִינָה
אִיהִי רִישָׁא וְאִיהִי לְבָא וְאִיהִי גוּפָא.

וְאִם אִבְרִין דְּגוּפָא דְּאִינוֹן מְאִרִי סְפִינָה דְּאִינוֹן
עֲמָא קְדִישָׁא, לֹא מְתַנְהֵגִין פְּאוּרִייתָא

לשון הקודש

יהו"ה.

בְּשִׂאֵיבְרִי הַגּוֹף מְתַנְהֵגִים בְּרוּחַ הַזֶּה שֶׁל
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּמַצּוֹת הַתּוֹרָה,
הַסְּפִינָה מְתַנְהֵגָת לְכָל צֶדֶד שְׂרוּצָה
הָאָדָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׂמָּה
הָרוּחַ לְלָכֶת יִלְכּוּ, שֶׁהַסְּפִינָה הַיָּא הָרֵאשׁ
וְהִיא לֵב וְהִיא הַגּוֹף.
וְאִם אִיבְרִי הַגּוֹף, שֶׁהֵם בְּעֲלֵי הַסְּפִינָה,

עֲלֵיהֶם, שֶׁהוּא אָדָם, וְכֵן שְׁלֹשׁ בְּלֵב, גִּר
גִּרָּה שְׂמָה רִוְחָה.
הָרוּחַ שֶׁנּוֹשֵׁב בְּהֵם גִּר בְּשֵׁנֵי בְּתֵי הַלֵּב,
וְהֵם נַפְ"שׁ וְרוּחָה, סִימָן גִּר, וְהוּא הַזֶּה הוּא
שֶׁנּוֹשֵׁב בְּזְרוּעוֹת, בְּשִׁשֶׁת הַפְּרָקִים
שֶׁלָּהֶם, וְהוּא נוֹשֵׁב בְּשִׁתֵּי הַשּׁוֹקִים
בְּשִׁשֶׁת הַפְּרָקִים, שֶׁנֶּאֱמַר בְּהֵם שׁוֹקִין
עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, וְעָלָיו נֶאֱמַר וְנָחָה עָלָיו רוּחַ

דַּאִיְהִי נִשְׁמָתָא וּבְמִצְוֵה דַּאִיְהִי נִפְשָׂא, פְּרַח רוּחָא
 מִבִּינֵיהוּ, בְּהֵוֹא זְמָנָא ^(יונה א ד) וַיְהוֹ"ה הַטִּיל רוּחַ
 גְּדוּלָה עַל הַיָּם, דַּאִיְהִי רוּחַ סְעָרָה, דַּאִיְהִי גִזְרַת
 דִּינָא קִשְׂיָא, דְסְעָרָה גּוֹפִיָה דְכַר נֶשׁ דַּאִינוּן
 יִשְׂרָאֵל, וַיִּשְׂרָאֵל אִינוּן בְּסְעָרָה, וְהֶאֱנִיָּה דַּאִיְהִי
 גּוֹפָא חֲשָׁבָה לְהַשְׁבֵּר.

בֵּיה זְמָנָא וַיּוֹנֶה יָרֵד אֶל יִרְכַּתִּי הַסְּפִינָה ^(שם ה) דַּא
 שְׂכִינְתָא תַתְּאָה, דַּאֲתַמַּר בָּהּ ^(רות ג ז) וַתִּגַּל
 מִרְגְּלוֹתָיו וַתִּשְׁכַּב, שְׂכִיבַת לְעַפְרָא, וְדַא אִיהוּ ^{(יונה}
^{א ה)} וַיִּשְׁכַּב וַיִּרְדָּם, וְאַמַּאי נָפְלַת, בְּגִין דְפְרַח מִינָה
 רוּחָא דַּאִיהוּ עֲמוּדָא דַּאֲמַצְעִיתָא דְסַמִּיךְ לָהּ, וְאִיְהִי
 נָפְלַת, וּבְהֵוֹא זְמָנָא אֲתַמַּר בָּהּ ^(איכה א א) אֵיכָה
 יִשְׁבָּה בְּדָד, וּמָאן גְּרִים נַחֲתוּ דִילָהּ, בְּגִין דְבִטְלוּ
 יִשְׂרָאֵל אֲזַרִּיתָא וּמִצְוֵה, בְּהֵוֹא זְמָנָא דַּאִיְהִי נַחֲתַת

לשון הקודש

הספינה, זו שכינה התחתונה, שנאמר
 בה ותגל מרגלותיו ותשכב, שוכבת
 לעפר, וזהו וישכב וירדם. ולמה נפלה?
 משום שפרחה ממנה הרוח, שהיא
 העמוד האמצעי שסומך אותה, והיא
 נפלה, ובאותו זמן נאמר בה איכה ישבה
 בדרך, ומי גרם את הירידה שלה? משום
 שבטלו ישראל תורה ומצוה. באותו
 הזמן שהיא יורדת בין הרגלים, ישראל

שהם העם הקדוש, לא מתנהגים בתורה
 שהיא נשמה, ובמצוה שהיא הנפש,
 פורת הרוח מביניהם, ובאותו זמן ויהו"ה
 הטיל רוח גדולה על הים, שהיא רוח
 סערה, שהיא גזרת הדין הקשה,
 שמסעירה את גוף האדם, שהם ישראל,
 וישראל הם בסערה, והאניה, שהיא
 הגוף, חשבה להשבר.

באותו זמן - ויונה ירד אל ירכתי

בין רגלין, ישראל בנהא אינון מהודקין בין רגלין,
 ואינון במרעין במכתשין, בטהוא זמנא דגופא בבי
 מרעין דאינון ישראל, ושכינתא עמהון דאיהי יונה,
 מה פתיב ביה (יונה א 1) ויקרב אליו רב החובל, ההוא
 דחביל בשרא בבי מרעא.

ועוד מאן רב החובל ההוא דאתמר ביה (שמות כב
 כה) אם חבול תחבול שלמת רעה, חבול
 בבית ראשון, תחבול בבית שני, ואיהו רב דכל
 מנהיגי ספינה, ומה אמר ליה (יונה א 1) קום קרא אל
 אליהי, דהא דינון קא אתיין עלך ועל בניך, הא
 מארי החובין מתפנשין, דאינון סחרין לספינה
 דילך דאינון רוחין בישון, אסתפל בזכוון דילך,
 באליון אברים דמשתדלין באורייתא ובפקודין
 טבין, ויחזירו שכינתא עלאה דאיהי תיובתא עלך,
 ואיהי אגינת עלך, דעלה אתמר (דברים לב יא) בנשר

לשון הקודש

בבית ראשון, תחבל בבית שני, והוא
 גדול כל מנהיגי הספינה, ומה אמר לו?
 קום קרא אל אליהי, שחרי הדינים
 באים עליך ועל בניך. חרי בעלי החובות
 מתפנסים, שהם סובבים את הספינה
 שלך, שהם הרוחות הרעות, הסתפל
 בזכותיך, באותם איברים שמתעסקים
 בתורה ובמצוות טובות, ויחזירו את

בניה לחוצים בין הרגלים, והם במחלות
 ובמכות, באותו הזמן שהגוף בבית
 המחלות שהם ישראל, והשכינה עמהם
 שהיא יונה, מה כתוב בו? ויקרב אליו
 רב החובל, אותו שמחבל בפשר בבית
 המחלה.

ועוד, מי הוא רב החובל? אותו שנאמר
 בו אם חבל תחבל שלמת רעה, חבל

יְעִיר קִנּוּ דָא יְרוּשָׁלַם, עַל גּוּזְלֵי יְרֵחָף (שם) דְּאִינוּן
 יִשְׂרָאֵל, יִפְרוּשׁ כְּנָפָיו עַל־יְהוּ בְּשַׁבְּתָא וְיִמִּין טָבִין,
 וּבְגִינָה מְבָרְכִין בְּהוֹן (דף גג ע"ב) בְּרוּךְ אַתָּה יְהו"ה
 הַפּוֹרֵם סֶפֶת שָׁלוֹם, וּבְזִמְנָא דְּפְרִישִׁת גְּדַפְתָּא עַל
 יִשְׂרָאֵל אַתְּמַר (דברים לב יא) יִקְחֵהוּ יִשְׂאֵהוּ עַל אֲבָרְתוֹ,
 כְּמֹה דְּאוּקְמוּהוּ (שמות יט ד) וְאַשָּׂא אֶתְכֶם עַל כְּנָפֵי
 נְשָׂרִים וְכוּ', וּבְגִין דָּא קוּם קְרָא אֶל אֱלֹהֵיךָ דְּאִיְהִי
 שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה, דְּאִיְהִי תִּיּוּבְתָא דִּילְךָ, וְתוּב בְּה
 לְמֵאָרְךָ דְּאִיְהִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֶסְתַּבֵּל דְּשַׁפְּחָה
 בִּישָׂא שְׁלֵטָא עֲלֶיךָ דְּאִיְהִי טַפְּה סְרוּחָה, וְעֲלָה
 אַתְּמַר (איוב א ז) וַיֹּאמֶר יְהו"ה אֶל הַשָּׁטָן מֵאִין תָּבֵא,
 דְּכָל חוּבִין אִינוּן מֵאֲבָרִין דְּטַפְּה סְרוּחָה, דְּכְּבִינָה
 אַתְּמַר לְגַבֵּי חַיִּיבָא מֵאִין בָּאת מְטַפְּה סְרוּחָה,
 וַיַּחְתְּרוּ הָאֲנָשִׁים לְהָשִׁיב אֶל הַיַּבְשָׁה (יונה א יג)

לשון הקודש

נְשָׂרִים וְכוּ', וּמִשּׁוּם זֶה קוּם קְרָא אֶל
 אֱלֹהֵיךָ, שֶׁהִיא שְׂכִינָה עֲלִינוּנָה, שֶׁהִיא
 הַתְּשׁוּבָה שְׁלֶיךָ, וְשׁוּב בְּה לְרַבּוּנְךָ שֶׁהוּא
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַסְתַּבֵּל שֶׁשַׁפְּחָה רָעָה
 שׁוֹלֵטֶת עֲלֶיךָ, שֶׁהִיא טַפְּה סְרוּחָה, וְעֲלִיָּה
 נֹאמַר (איוב א) וַיֹּאמֶר ה' אֶל הַשָּׁטָן מֵאִין
 תָּבֵא. שֶׁכָּל הַחַטָּאִים הֵם מֵאֲבָרִים שֶׁל
 טַפְּה סְרוּחָה, שֶׁבְּגִלְלָה נֹאמַר לְרִשְׁעִים
 מֵאִין בָּאת? מְטַפְּה סְרוּחָה. וַיַּחְתְּרוּ

הַשְּׂכִינָה הַעֲלִינוּנָה, שֶׁהִיא תְּשׁוּבָה, עֲלֶיךָ,
 וְהִיא הַגְּנָה עֲלֶיךָ, שֶׁעֲלֶיךָ נֹאמַר כְּנָשָׁר
 יְעִיר קִנּוּ, זוֹ יְרוּשָׁלַם, עַל גּוּזְלֵי יְרֵחָף,
 שֶׁהֵם יִשְׂרָאֵל, יִפְרוּשׁ כְּנָפָיו עַל־יְהוּ,
 בְּשַׁבְּת וְיִמִּים טוֹבִים, וּבְגִלְלָה מְבָרְכִים
 בְּהֵם, בְּרוּךְ אַתָּה יְהו"ה הַפּוֹרֵם סֶפֶת
 שָׁלוֹם. וּבְזִמְנָן שֶׁפּוֹרֶשֶׁת כְּנָפֶיךָ עַל
 יִשְׂרָאֵל, נֹאמַר יִקְחֵהוּ יִשְׂאֵהוּ עַל אֲבָרְתוֹ,
 כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוָהוּ וְאַשָּׂא אֶתְכֶם עַל כְּנָפֵי

בְּתִיּוֹבְתָא, וְלֹא יְכוּלוּ כִּי הָיִם, דְּאִיהוּ גְזֵרַת דִּינָא,
הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר עֲלֵיהֶם.

בְּתִיּוֹבְתָא זְמַנָּא וַיִּמְן יְהו"ה דָּג גְּדוֹל לְבַלּוּעַ אֶת
יּוֹנָה (שם ב א), דָּא גְלוּתָא קְדַמָּא, דְּאִתְמַר

בֵּיהּ וַיּוֹנָה יָרַד אֶל יַרְבְּתֵי הַסְּפִינָה, וְדָא הוּא (בראשית
מד ד) אֲנָכִי אֵרַד עִמָּךְ מִצְרִימָה, בְּמָה דְּאוֹקְמוּתוֹ בְּכָל

אַתְר דְּגָלוּ יִשְׂרָאֵל שְׂכִינְתָא עִמָּהוֹן, קְלָקְלוּ יִשְׂרָאֵל
עוֹבְדֵיהוֹן, בֵּיהּ זְמַנָּא אִתְמַר בְּהוֹן (שמות א ח) וַיִּקָּם

מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל מִצְרַיִם, וְדָא פְרַעֲה, עֲלִיהּ אִתְמַר
וַיִּמְן יְהו"ה דָּג גְּדוֹל לְבַלּוּעַ אֶת יּוֹנָה, דְּבַעַא לְבַטְלָא

יִשְׂרָאֵל מִעֲלָמָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (שם כב) כָּל הַבֶּן
הַיְלֹוד הַיְאוּרָה תִשְׁלִיכוּהוּ, לְקַבְּלִיהּ וַיִּמְן יְהו"ה דָּג

גְּדוֹל לְבַלּוּעַ אֶת יּוֹנָה, לְקַבְּלִיהּ, לְבַלּוּעַ יּוֹנָה לֹא
בְּתִיב, אֲלֵא לְבַלּוּעַ אֶת יּוֹנָה, אֶת אֲתָא לְרַבּוֹת

רַעֲיָא מְהִימְנָא דְעֵתִיד לְאַתִּיחְבָּא אוֹרֵייתָא עַל

לשון הקודש

קְלָקְלוּ יִשְׂרָאֵל מִעֲשִׂיהֶם, בְּאוֹתוֹ וַיִּמְן
נְאֻמַר בְּהֶם וַיִּקָּם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל מִצְרַיִם,
וְזֵה פְרַעֲה, שְׁעֲלֵיו נְאֻמַן וַיִּמְן יְהו"ה דָּג
גְּדוֹל לְבַלּוּעַ אֶת יּוֹנָה, שְׂרַעְצָה לְבַטְלָא אֶת
יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם, זְהוּ שְׂכַתוּב כָּל הַבֶּן
הַיְלֹוד הַיְאוּרָה תִשְׁלִיכוּהוּ, כְּנֻגְדוֹ וַיִּמְן
יְהו"ה דָּג גְּדוֹל לְבַלּוּעַ אֶת יּוֹנָה, לְהַרְגוּ.
לֹא כְתוּב לְבַלּוּעַ יּוֹנָה, אֲלֵא לְבַלּוּעַ אֶת

הָאֲנָשִׁים לְהָשִׁיב אֶל הַיִּבְשָׁה, בְּתִשׁוּבָה,
וְלֹא יְכוּלוּ, כִּי הָיִם, שְׁהוּא גְזֵרַת הַדִּין,
הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר עֲלֵיהֶם.

בְּאוֹתוֹ וַיִּמְן יְהו"ה דָּג גְּדוֹל לְבַלּוּעַ
אֶת יּוֹנָה, זו גְלוּת רֵאשׁוּנָה, שְׁנַאמַר בּו
וַיּוֹנָה יָרַד אֶל יַרְבְּתֵי הַסְּפִינָה, וְזֵהוּ אֲנָכִי
אֵרַד עִמָּךְ מִצְרִימָה, כְּמוֹ שְׂבַארוּהוּ, בְּכָל
מְקוּם שְׁגָלוּ יִשְׂרָאֵל - שְׂכִינָה עִמָּהֶם,

ידיה, דאיהי מאלף ועד תי"ו, כל אלין גלגולין על ידיה הוו, ודא איהו דג גדול, דאתמר ביה (יחזקאל כט ג) התנין הגדול, איהו דג מצרים, ובת זוגיה דגה (יונה ב ב) ויתפלל יונה אל יהו"ה אלהיו מפעי הדגה, מאן מעי הדגה אלין מצראי.

ועוד וימן יהו"ה דג גדול, דא טחול לילית דאיהי ערב רב מההוא רב החובל (ג"א דא

סמא"ל, דגה דא נח"ש לילית בת זוגיה מההוא רב החובל טחול דאיהו ערב רב) דאתמר ביה (שמות יב לח) וגם ערב רב וכו', וטחול איהו שחוק הפסיל, עליה אתמר (קהלת ז ט) כי הפעם בחיק פסילים ינוח, לבלוע את יונה דא נפשא, מסטרא דיליה (שמות ו ט) ולא שמעו אל משה מקצר רוח, ומעבדה קשה מסטרא דכבוד, דאתמר ביה (שם ז יד) כבוד לב פרעה, תכבוד העבודה, (שם ה ט) מסטרא דמרה (שם א יד) וימררו את חייהם.

לשון הקודש

לילית, שהיא ערב רב, מאותו רב החובל (זה סמא"ל. דגה, זה נח"ש לילית, בת זוגו של אותו רב החובל, טחול, שהוא ערב רב) שנאמר בו וגם ערב רב עלה אתם וכו', וטחול הוא שחוק הפסיל, עליו נאמר כי הפעם בחיק פסילים ינוח. לבלוע את יונה, זו הנפש, מהצד שלו - ולא שמעו אל משה מקצר רוח, ומעבדה קשה - מצד הכבוד,

יונה. את, בא לרבות את הרועה הנאמן שעתידה להנתן תורה על ידו, שהיא מאלף עד תי"ו, כל הגלגולים הללו היו על ידו, וזהו דג גדול, שנאמר בו התנין הגדול, הוא דג מצרים, ובת זוגיה דגה, ויתפלל יונה אל יהו"ה אלהיו מפעי הדגה. מי הם מעי הדגה? אלו המצרים. ועוד, וימן יהו"ה דג גדול, זהו טחול,

דג גדול איהו ערב רב, דאינון (נ"א דאיהו) רב
 החובל, מאן חובל אלא רב מפל מלאכי
 תפלה, איהו חובל, ואיהי תפלה, ערב רב פנין
 דלילית תייבא, דבהון חאבו ישראל ותבילו ית
 בשרייהו פאת ברית, אינון רב עליהו בגלותא,
 ואינון דגה לישראל, ובגין דא אמרו (במדבר יא
 ה) זכרנו את הדגה וכו'.

ובזמנא דנפקו ישראל ממערים קטיל מנייהו
 סגיאין, ובגלותא בתראה עתיד הקדוש
 ברוך הוא לקטלא לון, ודא איהו (שמות ז יח) והדגה
 אשר ביאור מתה, ויבאש היאור דא אזרייתא,
 דאתמר בה (משלי ו כג) ותורה אור, סרחת לגבייהו,
 ואתמר בישראל (שמות א כב) כל הפן הילוד היאורה
 תשליכהו, אור איהו ר"ז, היאורה פת זוגיה דההוא

לשון הקודש

דגה לישראל, ומשום זה אמרו זכרנו את
 הדגה וכו'.
 ובזמן שיצאו ישראל ממערים, הרג
 מהם רבים, ובגלות האחרונה עתיד
 הקדוש ברוך הוא להרג אותם, וזהו
 והדגה אשר ביאור מתה, ויבאש היאור,
 זו התורה, שנאמר בה ותורה אור,
 סרחת אליהם, ונאמר בישראל כל הפן
 הילוד היאורה תשליכהו. אור הוא ר"ז.

שנאמר בו פבר לב פרעה, תקבד
 העבודה. מצד של המרה - וימרו את
 חיהם.
 דג גדול הוא ערב רב, שהם (שחוא) רב
 החובל, מי חובל? אלא גדול מפל
 מלאכי תפלה, הוא חובל והיא תפלה,
 ערב רב הם פני לילית הרשעה, שפדם
 הטאו ישראל ותבלו את בשרם באות
 הברית, הם גדולים עליהם בגלות, והם

אֹר, דְּאֶתְמַר בָּהּ (שם י כג) וְלִכְל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹר
 בְּמוֹשְׁבוֹתָם, כְּגוֹזָא דָּא בְּגִלוּתָא בְּתַרְאָה (היאורה)
 הַזֹּהַר בֵּיה הָוֵה רַ"ז, דְּאִיהוּ אֹר דְּפוּרְקָנָא
 בְּתַרְיִתָּא, לְקַיִים (מִיכָה ז טו) פִּימֵי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת, וְדָא אִיהוּ כָּל תַּבְּנִי תִילּוּד
 הַיְאוּרָה תְּשְׁלִיכּוּהוּ, וְכָל הַבַּת תַּחֲיִין, אֲלִין
 דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוּרֵיִתָּא דְּבַעַל פָּה.

דְּכַר אַחַר וַיִּמֵן יְהו"ה דְּג גְּדוּל לְבָלוּעַ אֶת יוֹנָה
 (יונה ב א), דָּא עֲנִיּוֹתָא, דְּאִיהוּ עֶצֶב, וְנוֹקְבָא
 דִּילִיה עֶצְבוֹן, דְּכוּרָא דְּג נוֹקְבָא דְּגָה, דָּא הוּא (שם)
 וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל יְהו"ה אֱלֹהֵי"ו מִמְעֵי הַדְּגָה,
 מִכַּפְּנָא דְּעֲנִיּוֹתָא דְּמִטֵּי לְמַעוּי דִּישְׂרָאֵל, בְּהַחֲוָא
 זְמָנָא וַיֹּאמֶר יְהו"ה לְדָג וַיִּקָּא אֶת יוֹנָה וְגוֹמֵר (שם)
 יא), בְּדוּחְקָא דְּדַאָּגָה דְּלֵהוֹן דְּדוּאָּגִין מִן עֲנִיּוֹתָא,
 מְדוּחְקָא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא, הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב (שמואל

לשון הקודש

פה.

דְּכַר אַחַר, וַיִּמֵן יְהו"ה דְּג גְּדוּל לְבָלוּעַ אֶת
 יוֹנָה, זו עֲנִיּוֹת שְׁהִיא עֶצֶב, וְהַנְּקֵבָה שְׁלוֹ
 עֶצְבוֹן. הַזְּכָר דְּג, הַנְּקֵבָה דְּגָה. זְהוּ
 וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל יְהו"ה אֱלֹהֵי"ו מִמְעֵי
 הַדְּגָה, מִרְעֵב הָעֵנִי שְׁמֹנֵיעַ לְמַעֵי יִשְׂרָאֵל.
 בְּאוֹתוֹ זְמַן וַיֹּאמֶר יְהו"ה לְדָג וַיִּקָּא אֶת
 יוֹנָה וְגוֹמֵר, בְּדַחַק שֶׁל הַדְּאָגָה שְׁלָהֶם

הַיְאוּרָה, בַּת זוּגוּ שֶׁל אוֹתוֹ הָאוֹר,
 שְׁנַאֲמַר בּוּ וְלִכְל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹר
 בְּמוֹשְׁבוֹתָם, כְּמוֹ כֵּן בְּגִלוּת הָאֲחֵרוֹנָה
 (היאורה) הַזֹּהַר בּוּ הָיָה רַ"ז, שְׁהוּא אֹר
 הַנְּאֻלָּה הָאֲחֵרוֹנָה, לְקַיִים פִּימֵי צִאתְךָ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת, וְזְהוּ כָּל
 תַּבְּנִי תִילּוּד הַיְאוּרָה תְּשְׁלִיכּוּהוּ, וְכָל הַבַּת
 תַּחֲיִין, אֱלֹהֵי שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בְּתוֹרָה שְׁבַעַל

ב' כב כח) וְאֵת עִם עָנִי תוֹשִׁיעַ, דָּא נְבוּאָה דְיוֹנָה
 דְּנִתְנַבֵּא דִּיפְקוֹן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּדִאָגָה (ס"א
 בְּרוּחָקָא) דְּעֵנִיּוֹתָא, וּבִימִינָא יִפְקוֹן, (דף נד ע"א) בְּגִין
 דְּצַדִּיק ח"י עֲלָמִין אִיהוּ עָנִי דְּאִתְקַשְׁר בִּימִינָא,
 דְּאִיהוּ פְּסָח, בְּגוּוּנָא דִּישְׂרָאֵל דְּאִתְמַר בְּהוֹן (יחזקאל
 טז ז) וְאֵת עֵרוֹם וְעֶרְיָה, וְהֵאֵי יוֹנָה אִיהִי יוֹנָה
 דְּתִיבַת נַח.

דְּכַר אַחַר (יונה ב יא) וַיֹּאמֶר יְהו"ה לְדָג וַיִּקַּא אֶת
 הַיּוֹנָה אֶל הַיַּבְשָׁתָה, קָם סָבָא מִבְּתַר טוּלָא
 פְּתַח וְאָמַר, וְהֵמֶן בְּזַרְע גֵּד הוּא (במדבר יא ז), מַאי בְּזַרְע
 גֵּד, אֵלָא גֵּד אִיהוּ יְמִינָא וּשְׂמָאלָא, גְּמו"ל דְּלִי"ם,
 בְּזַרְע גֵּד דָּא יוֹנָה י' וּדְאֵי, טְפָה תוּוּרְתָא, דְּבִיָּה
 אֲשַׁתְּלִים גֵּד וְאִתְעָבִיד גֵּיד, וְעַל דָּא תַּאי זֶרְעָא
 דְּאִיהִי יו"ד דְּאִיהִי טְפָה קְדִישָׁא, אִתְמַר (יונה ב יא)
 וַיִּקַּא אֶת יוֹנָה אֶל הַיַּבְשָׁתָה דְּאִיהִי נוֹקְבָא, וּמְפָה

לשון הקודש

דְּכַר אַחַר, וַיֹּאמֶר יְהו"ה לְדָג וַיִּקַּא אֶת
 יוֹנָה אֶל הַיַּבְשָׁתָה, קָם זְקַן מֵאַחַר הַצֵּל,
 פְּתַח וְאָמַר: וְהֵמֶן בְּזַרְע גֵּד הוּא, מַה זֶה
 בְּזַרְע גֵּד? אֵלָא גֵּד הוּא יְמִין וּשְׂמָאל,
 גְּמו"ל דְּלִי"ם, בְּזַרְע גֵּד זֶה יוֹנָה, י' וּדְאֵי,
 טְפָה לְבָנָה, שְׂבֹו נְשַׁתְּלִים גֵּד וְנַעֲשֶׂה גֵיד,
 וְעַל כֵּן הַזֶּה הוּא יו"ד, שְׁהִיא טְפָה
 קְדוּשָׁה, נֹאמַר וַיִּקַּא אֶת יוֹנָה אֶל הַיַּבְשָׁתָה,

שְׂדוּאָגִים מִן הָעֵנִיּוֹת, מֵהִדְחַק יֵצְאוּ מִן
 הַגְּלוּת, זְהוּ שְׂפַתּוֹב וְאֵת עִם עָנִי תוֹשִׁיעַ,
 זֶה הַנְּבוּאָה שֶׁל יוֹנָה שֶׁהִתְנַבֵּא שֶׁיֵּצְאוּ
 יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת בְּדִאָגָה (בְּחֵק) שֶׁל עָנִי,
 וּבִימִין יֵצְאוּ, מִשּׁוּם שְׂצַדִּיק ח"י הַעוֹלָמִים
 הוּא עָנִי שְׂנַקְשֵׁר בִּימִין, שְׁהוּא פְּסָח, כְּמוֹ
 שֶׁיִּשְׂרָאֵל שְׂנַאמַר בְּהֵם וְאֵת עֵרוֹם וְעֶרְיָה,
 וְהַיּוֹנָה הַזֶּה הִיא הַיּוֹנָה שֶׁל תִּבְתַּת נַח.

דְּהוֹת יִבְשָׁה ה' אֶת־קְרִיאַת אֶרֶץ, לְאַפְקָא זְרַעִין
 וְאִיבִין, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית א י) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
 לַיִבְשָׁה אֶרֶץ, וּלְמַקְנֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים, דָּא מְקוּנָה
 יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוּ בְּעַת צָרָה (ירמיה יד ח).

מְקוּרָא דְנִבְעוּ מִהוּא זְרַע דְאֶתְמַשְׁךְ מִמוּחָא
 עֲלָאָה, וְהָאִי (נ"א וְהָאִי) טַפָּה אִיהִי י'
 זְעִירָא, כִּד נִפְקַת א מִן מוּחָא דְאִיהִי חֲכָמָה, כָּל
 סְפִירָה נְטִילַת חֶלְקָהָא, עַד דְאֶתְפְּלִיגַת לְתַשַּׁע
 נְקוּדִין, וְכִד נְטִיל כָּל חַד חוֹלְקִיָּה אֶשְׁתְּאַרַת
 עֲשׂוּרָא מִכְּלָחוּ טַפִּין, דְנִטְיִילַת הֵיאֵא יִבְשָׁה דְאִיהִי
 עֲשׂוּרִית הָאִיפָּה סְלַת, וּבְגִינָה מְעֲשָׂרִין.

וְהֵיאֵא טַפָּה בְּעַמּוּדָא דְאֶמְצַעִיתָא אֶתְאַרְכַּת,
 וְאֶתְעִבִידַת זְרַע ו', דְכָלִּיל שׁוֹת סְטָרִין,
 וּכְמָה דְכָל סְפִירָן נְטִילִין חוֹלְקִיָּהוּן מִהוּא טַפָּה,

לשון הקודש

חֲכָמָה, כָּל סְפִירָה נוֹטְלַת חֶלְקָהָ, עַד
 שְׁנַחֲלַקַת לְתַשַּׁע נְקוּדוֹת, וּכְשָׁכַל אַחַד
 נוֹטַל חֶלְקוֹ, נִשְׁאַרַת עֲשׂוּרִית מִכָּל
 הַטַּפּוֹת, שְׁנוֹטְלַת אוֹתָהּ הַיִבְשָׁה שְׁהִיא
 עֲשׂוּרִית הָאִיפָּה סְלַת, וּבְשִׁבְלָהּ
 מְעֲשָׂרִים.

וְאוֹתָהּ הַטַּפָּה מִתְאַרְכַּת בְּעַמּוּד
 הָאֶמְצַעִי וְנַעֲשִׂית זְרַע ו', שְׁכוּלַל כָּל

שְׁהִיא נִקְבָּה, וּמִמָּה שְׁהִינָה יִבְשָׁה ה',
 נִקְרֵאת אֶרֶץ, לְהוֹצִיא זְרַעִים וּפְרוֹת. זֶהוּ
 שְׁפָתוֹב וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִבְשָׁה אֶרֶץ
 וּלְמַקְנֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים, זֶה מְקוּנָה
 יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוּ בְּעַת צָרָה.

מְקוּרָא הַמְעִינָן מֵאוּתוֹ הַזְרַע שְׁנַמְשָׁךְ
 מִהַמַּחַם הָעֲלִיּוֹן, וְהַטַּפָּה (הַחַיָּא) הַזֶּה הִיא י'
 קְטָנָה, כְּשִׁינְצֵאת א מִן הַמַּחַם שְׁהִיא

הָכִי נְטִלִין מוֹרַע (נ"א מההוא זרע) דְּאִיתוּ ו', בַּד אִיהוּ
 זְעִיר אֲתַעְבִּיד שִׁית, בַּד נְטִיל בְּיוֹד סָלִיק לְשִׁתִּין,
 שִׁית זְמַנִּין עֶשֶׂר, אֲבָל כָּל סְפִירָן כָּל חַד אִיהוּ
 יִתְשַׁע, וּמְלָכוֹת בָּהּ אֲשִׁתָּלִים כָּל חַד לְעֶשֶׂר, וְכֹלֵא
 אֲתַמְשֵׁךְ לְגַבִּיהַ דְּגִיד דְּאִיתוּ צְדִיק, וּמַנְיָה לְתַהוּא
 יִבְשָׁה, וּבַתְּהוּא זְמַנָּא דְּאָרִיק בָּהּ כֹּלֵא אֲתַקְרִיאַת
 תִּיבַת נַח, וְרָזָא דְּמָלְהָ וּתְנַח תְּתִיבָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי
 (בראשית ח יג), מַה דְּהוֹת ה' יִבְשָׁה, אֲתַעְבִּידַת ה"א
 הַשְּׁבִיעִי, וְדָא אִיהוּ וּתְנַח תְּתִיבָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי,
 וּתְנַח וְדָאִי בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי, וְדָא אִיהוּ גִיד צְדִיק
 ח"י עֲלָמִין, בְּגִין דְּמַנְיָה נָפִיק זְרַע לְהָאִי יִבְשָׁה.

וְכָל מָאן דְּאֲפִיק הָאִי זְרַע דְּאִיתוּ נְבִיעוּ מְלַעִילָא
 דְּלֵא בְּהָאִי יִבְשָׁה, גָּרִים פְּרוּדָא בְּתַהוּא
 נְבִיעוּ, כְּבִיכּוֹל כְּאֵלוּ אֲתַפְסֵק נְבִיעוּ דְּשְׁכִינְתָא.

לשון הקודש

הַדְּבָר - וּתְנַח תְּתִיבָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי.
 מַה שְׁהִיתָה ה' יִבְשָׁה, נַעֲשִׂית ה"א
 הַשְּׁבִיעִי, וְזִהוּ וּתְנַח תְּתִיבָה בַּחֲדָשׁ
 הַשְּׁבִיעִי, וּתְנַח וְדָאִי בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי,
 וְזִהוּ גִיד צְדִיק ח"י הַעוֹלָמִים, בְּגִלְל
 שְׁמַמְנוּ יוֹצֵא זְרַע לִיִּבְשָׁה הַזֶּה.

וְכָל מִי שְׁמוּצִיא הַזְרַע הַזֶּה שְׁהוּא הַמַּעֲנִין
 מְלַמְעֵלָה שְׁלֵא בִיבְשָׁה הַזֶּה, גָּרִים פְּרוּד
 בְּאוֹתוֹ מַעֲנִין, כְּבִיכּוֹל כְּאֵלוּ נַפְסֵק מַעֲנִין

שִׁשֶׁת הַצְּדִיקִים, וּכְמוֹ שְׁכָל הַסְּפִירוֹת
 נוֹטְלוֹת חֲלָקִים מְאוּתָה טְפָה, כְּדָּ נוֹטְלִים
 מִהַזְרַע (מֵאוֹתוֹ זְרַע) שְׁהוּא ו', כְּשִׁהוּא קִמְן
 נַעֲשֵׂה שֵׁשׁ, כְּשִׁנּוּסַע בְּיוֹד עוֹלָה לְשִׁשִּׁים,
 שֵׁשׁ פַּעְמִים עֶשֶׂר, אֲבָל כָּל הַסְּפִירוֹת, כָּל
 אַחַת הִיא תִשַׁע, וּבְמְלָכוֹת מִשְׁתַּלְּמַת כָּל
 אַחַת לְעֶשֶׂר, וְהַכֹּל נִמְשָׁךְ לְגִיד שְׁהוּא
 צְדִיק, וּמַמְנוּ לְאוֹתָהּ יִבְשָׁה, וּבְאוֹתוֹ זְמַן
 שְׁמֵרִיק בָּהּ הַכֹּל, נִקְרָאת תְּבַת נַח, וְסוּד

וּתְרַבָּה נְבִיעוֹ דְסִטְרָא אַחְרָא, דְאִינוּן מִי טוֹפְנָא,
הָדָא הוּא דְכְתִיב (בראשית ז יט) וְהַמַּיִם נָבְרוּ מְאֹד מְאֹד
עַל הָאָרֶץ, בְּהָהוּא זְמַנָּא דְלִית נְבִיעוֹ בְּהָהוּא יִבְשָׁה
דְהוּא כְּבֻדָּה, אֶתְעֵבִידַת קְלָה, לְאַסְתְּלֵקָא מֵעַל
יִשְׂרָאֵל, וְאֶתְמַר בָּהּ (שם יז) וַתָּרֶם מֵעַל הָאָרֶץ, וְלֹא
נִחַתַּת עַד יִרְחֹא שְׂבִיעָאָה, דְאֶתְמַלִּיאַת בְּזַכּוּוֹן דִּילָהּ
וְאִיהִי כְּבֻדָּה נִחַתַּת, הָדָא הוּא דְכְתִיב (שם ח ד) וַתִּנְחַ
הַתִּיבָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי, דְאִיהִי תִשְׁרִי דְרוּעָא
שְׂמַאֲלָא, דְאִי הוּוּ נְפֻקוֹן בֵּיהּ יִפְקוֹן בְּמִיתָה, וְלֹא
יִשְׁתְּאָרוּן אֲלָא חַד מֵעִיר וּשְׁנַיִם מִמְּשַׁפְּחָה, חַד
מֵעִיר כְּגוֹן נַח, וּשְׁנַיִם מִמְּשַׁפְּחָה כְּגוֹן שָׁם וַיִּפַּת,
וּמֵאַחַרְנִין שְׁנַיִם שְׁנַיִם שְׁבַעָה שְׁבַעָה, מֵאִינוּן עַמֵּי
הָאָרֶץ דְדַמְיִין לְבַעֲרוֹ וְעוֹפִין וְחִיווֹן, וְאֵלִין אִינוּן
דְאֻקְרִין יָמִים טוֹבִים וְחַיִּין, דְאִינוּן שְׁנַיִם שְׁנַיִם
תְּרִין יוֹמִין חַד דְרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְחַד דְשָׁבוּעוֹת, תְּרִין

לשון הקודש

וַתִּנְחַ הַתִּבָּה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי, שֶׁהוּא
תִּשְׁרִי, רוּעַ שְׂמַאֲל, שְׂאֵם הֵיּוּ יוֹצְאִים בּוֹ,
יִצְאוּ בְּמִיתָה, וְלֹא יִשְׁתְּאָרוּ אֲלָא אֶחָד
מֵעִיר וּשְׁנַיִם מִמְּשַׁפְּחָה. אֶחָד מֵעִיר כְּמוֹ
נַח, וּשְׁנַיִם מִמְּשַׁפְּחָה כְּמוֹ שָׁם וַיִּפַּת,
וּמֵאַחַר־רִים שְׁנַיִם שְׁנַיִם שְׁבַעָה שְׁבַעָה,
מֵאוֹתָם עַמֵּי הָאָרֶץ שְׂדוּמִים לְבַהֲמוֹת
וְחַיִּוֹת וְעוֹפוֹת, וְאֵלֵּוּ הֵם שְׂמוֹקִירִים יָמִים

הַשְּׂבִיעִי, וּתְרַבָּה הַמְעֵינִן שֶׁל הַצֵּד הָאֲחֵר
שֶׁהֵם מִי הַמְּבוּל. זֶהוּ שְׂכֵתוּב וְהַמַּיִם נָבְרוּ
מְאֹד מְאֹד עַל הָאָרֶץ, בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׂאִין
נְבִיעָה בְּאוֹתָהּ יִבְשָׁה שֶׁהִיא כְּבֻדָּה,
נְעֻשִׁית קְלָה, לְהַסְתְּלֵק מֵעַל יִשְׂרָאֵל,
וְנֶאֱמַר בָּהּ וַתָּרֶם מֵעַל הָאָרֶץ, וְלֹא יוֹרְדַת
עַד לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי, כְּשֶׁנִּתְמַלְאֵת בְּזַכּוּיֹת
שְׁלֵהֶם, וְהִיא כְּבֻדָּה יוֹרְדַת. זֶהוּ שְׂכֵתוּב

יזמין דפורים, שבִּעָה שבִּעָה אלִין שבִּעָה יזמין
 דפסחא, ושבִּעָה יזמין דסכות, או דמתפללין ח"י
 ברכאן דעלותא בכל יומא. (דף נד ע"ב) דסלקין לחושבון
 שנים שנים שבִּעָה שבִּעָה ח"י.

או אלִין דהוו נטרין י דאיהו אות ברית מילה
 דאיהו לשמנה דכלא ח"י, או אלִין דמנחן
 תפלי בכל יומא דאינון אות י, כמה דאת אמר
 (שמות יג טז) וקה לאות וכו', והוו קשרין ליה בח' בתי
 דתפלי, דאינון ד' בתי דתפלין דרישא, וארבע
 פרשין דתפלין דיד, או אינון דנטרין אות י שבת
 בתחומא דיליה דאיהו ח', תרי אלפי אמין לכל
 סטרא, וכלא ח"י, לאלִין אינון מקבלין בתשובה,
 דאיהי תיבת נח יום הפורים.

לשון הקודש

שמונה עשר, או אלו שמניחים תפלין
 בכל יום שהם אות י, כמו שנאמר וקה
 לאות כו', והיו קושרים אותו בח' בתי
 תפלין, שהם ד' בתי התפלין של ראש,
 וארבע פרשיות של תפלין של יד, או
 אותם ששומרים האות י שבת בתחום
 שלו שהוא ח', אלפים אמה לכל צד,
 והכל שמונה עשר, את אלו הם מקבלים
 בתשובה, שהיא תבת נח יום הפורים.

טובים וחסדים, שהם שנים שנים, שני
 ימים, אחד של ראש השנה ואחד של
 שבועות, שני ימים של פורים. שבִּעָה
 שבִּעָה, אלו שבִּעָה ימים של פסח,
 ושבִּעָה ימים של סכות, או שמתפללים
 שמונה עשרה ברכות של התפלה בכל
 יום שעולות לחשבון שנים שנים שבִּעָה
 שבִּעָה - שמונה עשר.

או אלו שהיו שומרים י שהוא אות
 ברית מילה, שהוא לשמונה, שהכל

אבל לאַחרנין לא יקבל לון בתיובתא, ואם יפקון
 ביומא דדינא, אליו דלא הוו נטרין, אתמר
 בהון (בראשית ז כא) ויגוע כל בשר הרמש על הארץ,
 ואליו אתקריאו רשעים גמורים דנדונין לאלתר
 למיתה, דבהון בשית יומין הות שכינתא מתתרכא
 הדא הוא דכתיב (שם ח ט) ולא מצאה היונה מנוח
 לבך רגלה, ואליו אינון יומין דחול.

צדיקים גמורים אליו אינון דנטרין ח"י ושבתות
 וימין טבין, עלייהו אתמר ותשב אליו
 היונה לעת ערב ודא ערבי שבתות ויומין טבין,
 דשכינתא קא אתיא לשריא עלייהו בגין דאינון
 קדש, כמה דאת אמר (ירמיה ב ג) קדש ישראל
 ליהו"ה, ואתם הדבקים ביהו"ה אלהיכם חיים
 כלכם היום (דברים ד ד).

לשון הקודש

צדיקים גמורים אלו הם ששומרים ח"י
 ושבתות וימים טובים, עליהם נאמר
 ותשב אליו היונה לעת ערב, וזה ערבי
 שבתות וימים טובים, ששכינה באה
 לשרות עליהם משום שהם קדש, כמו
 שנאמר קדש ישראל ליהו"ה, ואתם
 הדבקים ביהו"ה אלהיכם חיים כלכם
 היום.

אבל את האחרים לא יקבל בתשובה,
 ואם יצאו ביום הדין, אלו שלא היו
 שומרים, נאמר בהם ויגוע כל בשר
 הרמש על הארץ, ואלו נקראים רשעים
 גמורים שגדונין לאלתר למיתה, שבהם
 בששעה ימים היתה שכינה מנרשת. זהו
 שפיתוב ולא מצאה היונה מנוח לבך
 רגלה, ואלו הם ימים של חל.

וְאִינוּן צְדִיקִים גְּמוּרִים דְּנִכְתָּבִין וְנִחְתָּמִין לְאַלְתֵּר
לְחַיִּים, וְכִתְיָבִין בְּסַפְרָא דְחַיִּי, כְּמָה דְאַתְּ
אָמַר וּבְסַפֵּר חַיִּים בְּרָכָה וְכוּ', וְבִינוּנִים דְּכַלְיָלִין
מִחֹל וְקֹדֶשׁ תִּלְיִין עַד יוֹם הַכְּפוּרִים דְּאִיהוּ כְּגוּוֹנָא
דְּתִיבַת נַח, אִם תִּיבִין בְּתִיּוּבְתָא יִקְבֵּל לֹון וְיִכְתָּבוּן
לְחַיִּי, וְאִם לֹאוּ יִכְתָּבוּן לְמִיתָה עִם אַחֲרָנִין, דְּאַתְמַר
בְּהוֹן (בראשית ז כא) וַיִּגְוַע כָּל בָּשָׂר וְכוּ', וְבִינוּנִים כְּגוּן
דְּאִית בְּהוֹן פְּקוּדִין וְחֻבִּין, אַתְמַר בְּהוֹן (שם ו
יט) וּמִכָּל חַיִּי מִכָּל בָּשָׂר וְכוּ', מִכָּל חַיִּי מִסְטָרָא
דְּזַבּוּן, מִכָּל בָּשָׂר מִסְטָרָא דְחֻבִּין.

(ועוד דבזמנא דייתי משיחא כל אינון דנטרו אות ברית ישויב יתהון
 ממותנא, דבההוא זמנא יתבטל מותנא, דהוּ מתנבאין אינון
 נביאיא דאספקלריא דלא נהרא דלא ישתארוּן אלא חד מעיר ושנים
 ממשפחה, כגון ההוא דכתיב (שם ז ט) שנים שנים באו אל נח, ואית
 כאן דאמר שבעה שבעה מסטרא דבת שבוע, ואלין אינון חד מעיר,

לשון הקודש

בָּשָׂר וְכוּ', מִכָּל חַיִּי - מִצַּד שֶׁל הַזְּכוּיּוֹת,
 מִכָּל בָּשָׂר - מִצַּד הָעֵבְרוֹת.
 וְעוֹד, שְׂבֻמָּן שׂוֹבֵא הַמְּשִׁיחַ, כָּל אֵלוּ
 שִׁשְׁמֵרוּ אוֹת הַבְּרִית, יִצִּיל אוֹתָם
 מִמַּגְפָּה, שְׂבֻאוֹתוֹ זְמַן תִּתְּכַפֵּל הַמַּגְפָּה,
 שְׁהִיּוּ מִתְּנַבְּאִים אוֹתָם נְבִיאִים שֶׁל
 הָאֶסְפֵּקֶלְרִיָּה שְׁלֵא מְאִירָה, שְׁלֵא יִשְׁאָרוּ
 אֶלָּא אֶחָד מֵעִיר וּשְׁנַיִם מִמִּשְׁפָּחָה, כְּמוֹ
 אוֹתוֹ שֶׁכְּתוּב שְׁנַיִם שְׁנַיִם בָּאוּ אֶל נֹחַ,
 וַיֵּשׁ מִי שְׂאוֹמֵר שְׁבַעַה שְׁבַעַה, מִצַּד שֶׁל

וְחַם צְדִיקִים גְּמוּרִים שְׁנִכְתָּבִים וְנִחְתָּמִים
 לְאַלְתֵּר לְחַיִּים, וְכִתּוּבִים בְּסַפֵּר הַחַיִּים,
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּבְסַפֵּר חַיִּים בְּרָכָה וְכוּ'.
 הַבִּינוּנִים שְׂכֻלוּלִים מִחֹל וְקֹדֶשׁ, תְּלוּוִים
 עַד יוֹם הַכְּפוּרִים, שֶׁהוּא כְּמוֹ תַבַּת נֹחַ,
 וְאִם שָׂבִים בְּתִשׁוּבָה, יִקְבֵּל אוֹתָם
 וְיִכְתָּבוּ לְחַיִּים, וְאִם לֹא, יִכְתָּבוּ לְמִיתָה
 עִם הָאַחֲרִים, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וַיִּגְוַע כָּל בָּשָׂר
 וְכוּ', וְהַבִּינוּנִים, מְשׁוּם שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם מִצְוֹת
 וְעֵבְרוֹת, נֶאֱמַר בָּהֶם וּמִכָּל חַיִּי מִכָּל

נח דא שבת, דביה נייחא דירית לה צדיק, שנים שנים תרין יומין
חד דראש השנה וחד דיום הדין, דתננינא איהו מספק ויומא חדא
דיום הכפורים, ויומא חדא דשבועות, ושבועה שבועה אינון שבועה
יומי דסבות ושבועה יומי דפסחא, דמאן דנטיר אינון יומין עתיד
לאשתובא בגלותא).

וּבְגִין דְּגַלֵּי כָּל דָּא קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא לְמִשְׁתָּה,
שְׂאִיל רַחֲמֵי עֲלֵייהוּ, וּמְסַר גְּרַמִּיָּה לְמִיתָה,
הָדָא הוּא דְכָתִיב (שמות לב לב) וְאִם אֵין מְחַנֵּי נָא
מִסְפָּרְךָ, וּבְפִיּוּסָא דִילִיָּה אֲדַבֵּק בְּמִלְפָּא, וְאַחִיד
בְּדְרוּעָא דִימִינָא וְאָמַר (שם יג) זְכוּר לְאַבְרָהָם, וּלְבָתֵּר
אַחִיד בְּשִׂמְאַלָּא וְאָמַר זְכוּר לְיִצְחָק, וּלְבָתֵּר אַחִיד
בְּגוּפָא וְאָמַר (שם) וְלִיִּשְׂרָאֵל, וְאָמַר קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ
הוּא לְאַלִּין בִּיעוּנִים לְגַבְיִיהוּ תַּמָּה זְכוּת אָבוֹת, בִּינוּן
דְּלֹא תֵּאבּוּ בְּתִיּוּבְתָא הָא אֵינוּן בְּרִשְׁעִים גְּמוּרִים
וְאִם תֵּאבּוּן בְּתִיּוּבְתָא אֲתִמַּר לְגַבְיִיהוּ חֲלָה זְכוּת

לשון הקודש

למשה, בקש עליהם רחמים ומסר עצמו
למיתה, זהו שכתוב ואם אין מחני נא
מספרך, ובפיוס שלו נדבק במלך, ואחז
בזרוע ימין, ואמר זכר לאברהם, ואחר
כך אחז בשמאל ואמר זכר ליצחק,
ואחר כך אחז בגוף ואמר ולישראל,
ואמר הקדוש ברוך הוא לבינונים הללו,
אליהם תמה זכות האבות, בין שלא
שבו בתשובה, הרי הם ברשעים גמורים,
ואם שבים בתשובה, נאמר אליהם חלה

בת שבע, ואלו הם אחד מעיר. נח זה
שבת, שבו מנוחה שיורש אותה הצדיק,
שנים שנים, שני ימים, אחד של ראש
השנה ואחד של יום הדין, שהשני הוא
מספק, ויום אחד של יום הכפורים, ויום
אחד של שבועות, ושבועה שבועה הם
שבועה ימי סבות ושבועת ימי פסח, שמי
ששומר אותם ימים עתיד להנצל
בגלותו.

ומשום שגלה כל זה הקדוש ברוך הוא

אבות, ובגין דלא יתאבידו אלין בינוניים אמר
 משה וכי ימרון בני עלמא דאנא בנח דלא בעא
 רחמי על דריה, ביהוא זמנא מסר גרמיה עלייהו,
 הדא הוא דכתיב ואם אין מחני נא.

ובגין דא עתיד רעיא מהימנא למחוי בגלותא
 בתראה, וביה יתקיים (ישעיה נג ה) והוא מחולל
 מפשעינו, אתעביד חול בגינייהו, מדופא בעונותינו
 במכתשין דיסורין דעניותא, בכמה דוחקין דסביל
 עלייהו, ובגיניה (שמות לב ד) וינחם יהו"ה על הרעה
 וגומר, והדא הוא דכתיב (ישעיה נג ה) ובחבורתו נרפא
 לנו, ובגיניה שמאל דוחה לבינוניים דאיהי ראש
 השנה, וימין מקרב לון בתיובתא דאיהו פסת, (דף
 נה ע"א) דרועא ימינא לקבל שבים, ויזקים לון מנפילו
 דלהון ואחיד בידיהון, וימי לון קומי שבי ירושלבם,
 ובשבעות יפקון בזכותא דמשה דאיהו מתן תורה

לשון הקודש

מדכא בעונותינו, במכות של יסורים של
 עניות, בכמה דחקים שפובל עליהם,
 ובגללו וינחם יהו"ה על הרעה וגומר, וזהו
 שכתוב ובחבורתו נרפא לנו, ובגללו
 שמאל דוחה את הבינוניים, שהיא ראש
 השנה, וימין מקרבת אותם בתשובה,
 שהוא פסת, זרוע ימין לקבל שבים,
 וימים אותם מנפילתם ואוחז בידיהם,

זכות אבות, וכדי שלא יאבדו הבינוניים
 הללו, אמר משה, וכי יאמרו בני העולם
 שאני כמו נח שלא בקש רחמים על
 דורו? באותו זמן מסר עצמו עליהם, זהו
 שכתוב ואם אין מחני נא.

ומשום זה עתיד הרועה הנאמן להיות
 בגלות האחרונה, וכו' יתקיים והוא
 מחולל מפשעינו, נעשה חל בגללם,

רַחֲמֵי, וְגַלִּי לֹון סֵפֶר תוֹרָה, וַיִּתְּבַנְּשׁוּן לִירוּשָׁלַם,
וְתִרְאֶה הַיִּבְשָׁה מְלָכוֹת הָרַשָּׁעָה, וְרַחֲמֵי עַל בְּנוֹי,
וַיְבִיֵה (דברים לב יא) בְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ, מֵאֵן קִנּוּ יְרוּשָׁלַם
קִנּוּ (לשכינתא).

בְּתֵהוּא זִמְנָא שׁוֹפְרִי מְהוּפְרִי קְדָמָא זְקַרְרָ קָטָן,
אֶתְהַפֵּךְ מִמְשָׁלָה דְאֹמִינִין דְעֵלְמָא,
וַיִּשְׂרָאֵל דְאֵינֹון מְזַרְעָא דֵההוּא דְאֶתְמַר בֵּיה (בראשית
לב יא) קְטַנְתִּי מִכָּל הַחֲסָדִים אֲסַתְלַק וְאֶזְדַּקַּף, וְאֶתְמַר
בֵּיה זְקַרְרָ גְדוּל, בִּימִינָא אֲסַתְלַקוּ מִן גְּלוּתָא, בְּגִין
דְמוּלִיךְ לִימִין מִשָּׁה דְדַרְגִיָה עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא
דְאִיהוּ שְׁבוּעוֹת.

וַיְבִיֵה מְאָרִיךְ טְרַחָא, בֵּיה מְאָרִיךְ קוּדְשָׁא בְרִיךְ
הוּא דְאִיהוּ אֶרְךְ אִפִּים עַל בֵּינֹונִיִים, וְטַרַח
בְּגִינֵיָהוּ, לְקִימָא וּבְרַחֲמִים גְּדוּלִים אֶקְבָּצֵךְ (ישעיה נד

לשון הקודש

וַיֹּאמֶר לָהֶם קוּמִי שְׁבִי יְרוּשָׁלַיִם, וּבְשָׁבוּעוֹת יֵצְאוּ בְּכוֹת מִשָּׁה, שְׁמַתֵּן
תוֹרָה הוּא רַחֲמִים, וּמְגַלָּה לָהֶם סֵפֶר
תוֹרָה, וַיִּתְּבַנְּסוּ לִירוּשָׁלַיִם, וְתִרְאֶה
הַיִּבְשָׁה, מְלָכוֹת הָרַשָּׁעָה, וְרַחֲמִים עַל
בְּנוֹי, וְבוּ בְנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ. מִי זֶה קִנּוּ?
יְרוּשָׁלַיִם קִנּוּ (לשכינה).

וְבוּ מְאָרִיךְ טְרַחָא, בוּ מְאָרִיךְ הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא אֶרְךְ אִפִּים עַל
הַבֵּינֹונִיִים וְטוֹרַח בְּשִׁבְלֵם, לְקִימָם
בְּאוֹתוֹ זְמַן שׁוֹפְרִי מְהוּפְרִי קְדָמָא זְקַרְרָ
קָטָן, מִתְהַפֵּכֶת מִמְשָׁלַת אֲמוֹת הָעוֹלָם,

ז. וביה יפקון על ידא דההוא דאתייהיב אורייתא
על ידיה בשבועות, דאזיל לימינא דהיינו פסת,
בההיא זמנא אז ישיר משה (שמות טו א), ובסכות ויבא
יעקב שלם (בראשית לג יח), שלם בגופיה, שלם בממוניה,
ואסתחר בשבעה ענני יקר בגוונא דקדמיתא פד
נפקו ישראל ממצרים, לקיים כימי צאתך מארץ
מצרים וגומר (מיכה ז טו).

ורשיעיא דאינון ערב רב אתמר בהון סו"ף
פסו"ק, דאינון מזרעא דעמלק דאתמר
ביה (שמות יז טו) ויאמר כי יד על פס י"ה, ואינון חמש
מינים עמלקים גבורים נפילים ענקים רפאים,
דכלהו מסתלקין ומתנפרין על ישראל בגלותא,
הדא הוא דכתיב (בראשית ז יח) ויגברו המים וירבו מאד
על הארץ, ארבע זמנין כתיב ויגברו ונברו, לקבל
ארבע גלוון, ועלייהו אתמר סו"ף פסו"ק, דפסיק

לשון הקודש

והרשעים, שהם ערב רב, נאמר בהם
סו"ף פסו"ק, שהם מזרעו של עמלק,
שנאמר בו ויאמר כי יד על פס י"ה, והם
חמשה מינים: עמלקים, גבורים, נפילים,
ענקים, רפאים, שכלם מתעלים
ומתנפריים על ישראל בגלות. והו
שכתוב ויגברו המים וירבו מאד על
הארץ. ארבע פעמים כתיב ויגברו

וגברתמים גדולים אקבעד, ובו יצאו על
יד אותו שנתנה תורה על ידו בשבועות,
שהולך לימין שהינו פסת. באותו זמן אז
ישיר משה, ובסכות ויבא יעקב שלם,
שלם בגופו, שלם בממונו, ומקף בשבעה
ענני כבוד כבראשונה פשיעאו ישראל
ממצרים, לקיים כימי צאתך מארץ
מצרים וגומר.

לוֹן קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא לְסוּף יוֹמֵיָא מֵעֲלָמָא.

(דף נה)

(ע"א).

תְּקוּנַת עֲשָׂרִים, וְחֵד וְעֲשָׂרִים

וּבַהֲהוּא זְמַנָּא הַקָּטָן יְהִיָּה לְאַלְפָּה (ישעיה ס כב)

מִסְטָרָא דְשְׂמַאלָא, וְהַצָּעִיר לְגוּי עֲצוּם

מִסְטָרָא דִימֵינָא, אֲנִי יְהוּ"ה בְּעַתָּה אַחִישָׁנָה (שם)

מִסְטָרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, וּמִידָּהּ יִתְפַּסְקוּן

עַמְלָקִים מִן עֲלָמָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא יְתִיב עַל

בְּרִסְיָיָהּ, וְדָא אִיהוּ שׁוּפְ"ר הוּלְ"ךְ אַתְנָ"ח יְתִי"ב,

בְּהַהוּא זְמַנָּא דִּיתְמַחוּן עַמְלָקִים מֵעֲלָמָא, יְהִיָּה

קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא נָח נִיחָא לְיִשְׂרָאֵל, וְיְתִיב עַל

בְּרִסְיָיָהּ, בְּמָה דְאַתְמַר בֵּיהּ (דניאל ז ט) וְעַתִּיק יוֹמִין

יְתִיב, לְבוּשָׁה פְתֻלְגָּה תוֹר, לְקִיּוּמָא אִם יְהִי תַטְּאִיכֶם

בְּשָׁנִים בְּשַׁלְגָּה יִלְבִּינוּ (ישעיה א יח).

לשון הקודש

מִן הָעוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹשֵׁב עַל
בְּסָאוֹ, וְזֵהוּ שׁוּפְ"ר הוּלְ"ךְ אַתְנָ"ח יְתִי"ב,
בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׂמִיחוֹ עַמְלָקִים מִן הָעוֹלָם,
יְהִיָּה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נָח מְנוּחָה
לְיִשְׂרָאֵל וְיוֹשֵׁב עַל בְּסָאוֹ, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר
בוֹ, וְעַתִּיק הַקְדוּשׁ יוֹשֵׁב, לְבוּשׁוֹ בְּשַׁלְגָּה
לְבָן. לְקִיּוּם אִם יְהִי תַטְּאִיכֶם בְּשָׁנִים
בְּשַׁלְגָּה יִלְבִּינוּ.

וְנִבְרוּ, כְּנִגְדַּת אַרְבַּע גְּלִיּוֹת, וְעַלֵּיהֶם נְאֻמַּר
סוּף פְּסוּ"ק, שְׂמִפְסִיק אוֹתָם הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְסוּף הַקְדוּשׁ מִן הָעוֹלָם.

תְּקוּנַת עֲשָׂרִים, וְחֵד וְעֲשָׂרִים

וּבַהֲאוֹתוֹ זְמַן הַקָּטָן יְהִיָּה לְאַלְפָּה – מִצַּד
הַשְּׂמָאל, וְהַצָּעִיר לְגוּי עֲצוּם – מִצַּד
הַקְדוּשׁ, אֲנִי יְהוּ"ה בְּעַתָּה אַחִישָׁנָה – מִצַּד
הָעַמּוּד הָאַמְצַעִי, וּמִידָּהּ יִתְפַּסְקוּ הָעַמְלָקִים

וּלְגַבִּי עֵשׂוֹ וַיִּשְׁמַעְאֵל כְּתִיב (דניאל ז ט) כְּרָסִייה
 שְׂבִיבִין דִּי נֹר, (ס"א רומי) וּמְאִינוֹן שְׂבִיבִין
 דְּכְרָסִייה אוֹקְדוֹן כָּל טַעֲוֹן דִּילְהוֹן, גְּלַגְלוּהִי נֹר
 דְּלִיק, דְּנַחְתִּין מְנִיה עֵשֶׁר גְּלַגְלוּן מִסְטְרָא דְאֵת י',
 וּשְׂבִיבִין מִסְטְרָא דְאֵת ה', תְּרִין אַתְוֹן יתְעֲרוֹן
 בְּנוֹרָא לְאוֹקְדָא טַעֲוֹן דִּלְהוֹן, בְּהֵהוּא זְמַנָּא (ישעיה א
 לא) וְהָיָה הַחֶסֶן לְנִעֻרַת וְכו'.

בְּהֵהוּא זְמַנָּא סְלִיק ו' עַל דְּרַגָּא דִּילִיה דְּאִיהוּ
 שֵׁשׁ מַעְלוֹת לַכֶּסֶא, וְדָא אִיהוּ דְּרַגָּא,
 תְּרִי טַעֲמִי, מֵאִי תְּרִי טַעֲמִי, אֶלָּא בְּתַר דְּסְלִיק
 לְדְרַגְיָה יִימַר לְיִשְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה לִי מִטַּעֲמִים כַּאֲשֶׁר
 אֶהְבֵּתִי (בראשית כז ד), מִפְּקוּדִין דְּעֵשֶׂה דְּכְלִילָן בְּה'
 דְּאַבְרָהָם, דְּכְלִיל רַמ"ח פְּקוּדִין, דְּבְהוֹן אֶתְקָרִיב ה'
 לְגַבִּי ו', וְקָרְבָּנָא דָּא אִיהוּ קָרִיבֵי דְּקוּדְשָׁא בְּרוּךְ
 הוּא עִם שְׂכִינְתֵיה.

לשון הקודש

בְּאוֹתוֹ זְמַן עוֹלָה ו' עַל דְּרַגְתוֹ שְׁהִיא
 שֵׁשׁ מַעְלוֹת לַכֶּסֶא, וְזוּהִי דְּרַגָּא, תְּרִי
 טַעֲמִי, מַה זֶה תְּרִי טַעֲמִי? אֶלָּא אַחַר
 שְׁעוֹלָה לְדְרַגְתוֹ, יֹאמַר לְיִשְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה
 לִי מִטַּעֲמִים כַּאֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי, מִמְצוֹת
 עֵשֶׂה שְׂפִלוֹת בְּה' שֶׁל אַבְרָהָם, שְׂפִלוֹל
 רַמ"ח מְצוֹת שְׂפָהֶם מִתְקַרְבֵּת ה' אֵל ו',
 וְקָרְבָּן זֶה הוּא קָרוֹב שֶׁל הַקְּדוּשָׁא בְּרוּךְ

וּלְגַבִּי עֵשׂוֹ וַיִּשְׁמַעְאֵל כְּתוּב, כְּסֹאוֹתָיו
 שְׂבִיבִי אִשׁ, (רומי) וּמֵאוֹתָם שְׂבִיבִים שֶׁל
 כְּסֹאוֹ יִשְׂרָפוּ כָּל גְּלוּלֵיהֶם, גְּלַגְלוּן אִשׁ
 בּוֹעֲרַת, שְׂיֹרְדִים מִמֶּנּוּ עֲשֶׂרָה גְּלַגְלִים
 מִצַּד שֶׁל הָאוֹת י', וּשְׂבִיבִים מִצַּד שֶׁל
 הָאוֹת ה', שְׁתֵּי אוֹתוֹת יתְעוֹרְרוּ כַּאֲשֶׁר
 לְשֹׂרֵף אֵת גְּלוּלֵיהֶם. בְּאוֹתוֹ זְמַן וְהָיָה
 הַחֶסֶן לְנִעֻרַת וְכו'.

בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר (נ"א אָבֵר וְאָבֵר) קָרִיבוּ י"ה, ה' חֲמִשֶּׁת אֲלָפִים לְבְרִיאת עוֹלָם, ו' אֶלֶף הַשְּׁשִׁי בְּרַמ"ח, וּבִשְׂמַאלָא דְתַמָּן לְבָא יְטוּל נִוְקָמִין מֵאוּמִין דְּעֵלְמָא, וְרָזָא דְמִלָּה (ישעיה סג) כִּי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי, וְדַאי אֶתְבְּלִילֵן בְּעִמּוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, דְּפִקּוּדִין דְּעֵשָׂה אֶתִּיּהִיבוּ מִיּוֹמִינָא, וּפִקּוּדִין דְּלֹא תַעֲשֶׂה מִשְׂמַאלָא, וְאֵלִין אֵינּוּן תְּרִי טַעַמִּי, וּפִקּוּדִין דְּעֵשָׂה אֵינּוּן מֵאֲכָלִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא, וּפִקּוּדִין דְּלֹא תַעֲשֶׂה פְּרִנְסָה לְסַמְא"ל לְמָאן דְּעֵבֵר עֲלֵיהּוּ.

(וְאֵלִין הָיָה קָרִיב) (נ"א אֲקָדִים) (נ"א וּבְאֵלִין מִתְקָרֵב) עֲשׂוּ לִיצְחָק וְאָמַר לִיָּה יָקָם אָבִי וַיֹּאכַל מִצִּיד בְּנוֹ (בראשית כז לא), וְסַמְא"ל בְּגִינֵיהּוּ הָיָה אֲקָדִים (נ"א קָרִיב) לְשְׂמַאלָא, לְאִטְעָמָא לְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא מִחוּבִין דְּבְנֵי דְאֵינּוּן מֵאֲכָלִין מְרִירָן, דְּבְגִינֵיהּוּ אֶתְמַר (מלאכי א א) וְאֵת עֲשׂוּ שְׂנֵאתִי, עִמּוּדָא דְאִמְצָעִיתָא מִתַּמָּן

לשון הקודש

הם תְּרִי טַעַמִּי, וּמִצְוֹת עֲשֶׂה הֵן מֵאֲכָלִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה פְּרִנְסָה לְסַמְא"ל מִי שְׁעוּבַר עֲלֵיהֶם. (וְאֵלִין הָיָה מְקָרִיב) (מְקָדִים) (וּבְאֵלִין מִתְקָרֵב) עֲשׂוּ לִיצְחָק, וְאָמַר לוֹ יָקָם אָבִי וַיֹּאכַל מִצִּיד בְּנוֹ, וְסַמְא"ל בְּגִלְגָּלִם הָיָה מְקָדִים (מְקָרִיב) לְשְׂמַאלָא, לְהַטְעִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִחֲטָאֵי בְּנֵי, שְׂחָם מֵאֲכָלִים מְרִים,

הוא עם שְׂכִינְתּוֹ. בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם (אֵבֵר וְאֵבֵר) קָרִיב שֶׁל י"ה, ה' חֲמִשֶּׁת אֲלָפִים לְבְרִיאת עוֹלָם, ו' אֶלֶף הַשְּׁשִׁי בְּרַמ"ח, וּבִשְׂמַאלָא, שְׁשֵׁם הַלֵּב, יְטוּל נְקָמוֹת מֵאֲמוֹת הָעוֹלָם, וְסוּד הַדְּבָר - כִּי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי, וְדַאי נְבִלְלִים בְּעִמּוּד הָאִמְצָעִי, שְׂמִצְוֹת עֲשֶׂה נִתְּנוּ מִמִּין, וּמִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה מִשְׂמַאלָא, וְאֵלִין

אֲתִיּהִיבַת אֲזַרִיתָא, דְּאִיהִי בְּלִילָא (דף נה ע"ב) דִּימִנָּא
 וּשְׂמָאֵלָא, בְּהַהוּא זְמַנָּא עֲשֵׁן יתְעַר לְגַבֵּי שְׂמָאֵלָא
 לְאַעְבְּרָא מִתַּמָּן סְמָא"ל, וּמִיד סְלִיק עֲשֵׁן אַחְרָא
 דְּאִיהוּ עֲשֵׁן הַקְטָרֶת, (אִיהוּ כְּלָא דְאֲזַרִיתָא קְשׁוּרָא דִילִיה
 פְּקוּדִין דְּעֵשָׂה) לְקִשְׂרָא וּלְקַרְבָּא יְמִינָא בְּשְׂמָאֵלָא,
 דְּעִמּוּדָא דְעֲשֵׁן אִיהוּ עִמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא (בְּרַחֲמֵינוּ,
 וּפְקוּדִין דְּלֵא תַעֲשֵׂה בְּדַחֲלוֹ) עִמּוּד הַקְטָרֶת.

מֵאִי קְטָרֶת דִּילִיה שְׂכִינְתָא תַתָּאָה, דְּאִיהִי סְלִקָא
 בְּכַמָּה רִיחִין וּבּוֹסְמִין טָבִין, וְכֵד סְלִקָא
 לְגַבֵּיהּ אֲתַמַּר בָּהּ (שִׁיר ג' ו') מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר
 וְכו' דְסְלִקָא בְּהוֹן, דָּא ה' תַתָּאָה, זֹאת סְלִקָא בְּמִי,
 מְקַטְרֶת מִר וּלְבַנָּה (סם) תְּרִי יִרְכִי קְשׁוּט, מִכַּל
 אֲבָקַת רוּכַל (סם) דָּא צְדִיק, דְּאִיהוּ כְּלִיל כְּלָא, אִיהוּ
 רוּכַל, וְאִיהִי אֲבָקַת דִּילִיה, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית
 ב' כד) וְדַבַּק בְּאַשְׁתּוֹ, וּבִיה סְלִיקַת לְגַבֵּי בַעֲלָהּ.

לשון הקודש

תעשה בִּירָאָה, עִמּוּד הַקְטָרֶת.

מַחֵי הַקְטָרֶת שְׁלוֹ? שְׂכִינָה תַחַת־וֹנָה,
 שְׁהִיא עוֹלָה בְּכַמָּה רִיחֹת וּבְשָׂמִים
 טוֹבִים, וּכְשֶׁעוֹלָה אֵלָיו, נֶאֱמַר בָּהּ מִי
 זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר וְכו', שְׁעוֹלָה בְּהֵם,
 זו ה' תַּחַת־וֹנָה, זֹאת עוֹלָה בְּמִי, מְקַטְרֶת
 מִר וּלְבַנָּה, שְׁתֵּי יִרְכִים שֶׁל אֲמַת, מִכַּל
 אֲבָקַת רוּכַל, זֶה צְדִיק, שְׁהוּא כּוֹלֵל הַכֹּל,

שְׂבִשְׂבִילָם נֶאֱמַר וְאֵת עֵשׂוֹ שְׂנֵאתִי.
 מִהֶעֱמִיד הָאֲמָצְעִי מִשָּׁם נִתְּנָה תּוֹרָה,
 שְׁהִיא כְּלָלוֹת שֶׁל יְמִין וּשְׂמָאֵל, בְּאוֹתוֹ
 זְמַן עֲשֵׁן יתְעוֹרֵר לְשִׂמְאֵל לְהַעֲבִיר מִשָּׁם
 סְמָא"ל, וּמִיד עוֹלָה עֲשֵׁן אַחֵר, שְׁהוּא עֲשֵׁן
 הַקְטָרֶת, (הוּא כְּלָלָה שֶׁל הַתּוֹרָה, הַקֶּשֶׁר שֶׁלוּ מִצְוֹת עֲשָׂה),
 לְקִשְׂרָא וּלְקַרְבָּא יְמִין לְשִׂמְאֵל, שְׁעִמּוּד
 הָעֲשֵׁן הוּא הָעִמּוּד הָאֲמָצְעִי (בְּאַחֲבָה, וּמִצְוֹת לֹא

שְׂכִינְתָא תתָּא איהי קמַרת דְקוּדְשָא בְרִיךְ
הוא, ואיהי קרְבן דיליה, מוֹזַבַת דיליה,
דְבָה מְתַקְנִין יִשְׂרָאֵל מֵאֲכָלִים דְקַרְבָּנֵין דְצִלוֹתִין
לְקוּדְשָא בְרִיךְ הוא, דְאֵינוֹן לְקַבֵּל קַרְבַּן הַשְּׁחֵר,
וְקַרְבַּן דְבֵין הָעַרְבִים, וְקַרְבָּנָא דְאֻמּוּרִים וּפְדָרִים
דְמֵתְאֲכָלִין כָּל לִילְיָא, ואיהו קַרְבַּן מוֹסַף דְאֵיהוּ
צְדִיק, ואיהו קַרְבָּנָא דְשַׁבְּתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים דְלִית
קַרְבָּנָא (קריבו לעמא קדישא לקודשא בריך הוא בשבת ויום טוב)
אָלָא בְּה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ויקרא טז ג) **בּוֹזֵאת יָבֵא**
אֶהְרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ, וְאֵל יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל כִּי אִם
בּוֹזֵאת (ירמיהו ט כג).

אֵיהִי מִשְׁכּוֹנָא דִילְיָה, דְבְגִינָה אֵיהִי שְׂאֲרֵי
בְּגוּוֹיָהוּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות כה ח) **וַעֲשׂוּ**
לִי מִקֹּדֶשׁ וְשִׁכְנֹתַי בְּתוֹכְכֶם וְגוֹמֵר, אֵיהִי אֲרוֹן דִילְיָה,

לשון הקודש

והוא קרבן מוסף שהוא צדיק, והוא קרבן שבתות וימים טובים, שאין קרבן (קרוב של העם הקדוש לקדוש ברוך הוא בשבת ויום טוב) אלא בה. זהו שפיתוב בוזאת יבא אהרון אל הקדש, ואל יתהלל המתהלל כי אם בוזאת.

היא המשכון שלו שבשבילה הוא שורה בתוכם, זהו שפיתוב ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם וגומר, היא הארון שלו,

הוא רובל, והיא אבקה שלו, זהו שפיתוב ודבק באשתו, ובו עולה לבעלה.

שכינה תחתונה היא הקמרת של הקדוש ברוך הוא, והיא הקרבן שלו, המזבת שלו, שבה מתקנים ישראל מאכלים של קרבנות של תפלות לקדוש ברוך הוא, שהם פגוד קרבן השחר וקרבן של בין הערבים, וקרבן של אמורים ופדרים שמתאכלים כל הלילה,

וְאִיהוּ סֵפֶר תּוֹרָה גָּנִיז בְּגִזְוֹה, אִיְהִי מְנַרְתָּא דִּילִיָּה,
 וּמְנֹרַת הַמָּאֹר מֵהָהוּא דְאַתְמַר בֵּיה (משלי ו כג) וְתוֹרָה
 אֹר, וְאִיְהִי גֵר דְדָלִיק קְדָמֵיהּ, כְּמָה דְאַתְּ
 אָמַר (ויקרא כד ב) לְהַעֲלוֹת גֵר תָּמִיד, וְאִיְהִי פֶת שְׁבַע
 מְנַרְתָּא כְּלִילָא מִשְׁבַּעַה בּוֹצִינִין, אִיְהִי גֵר לְגַבִּיהּ
 מִסְטָרָא דְשְׂמָאֲלָא, וְאִיְהוּ אֹר לְגַבִּיהּ מִסְטָרָא
 דִּימִינָא, וְעַל תְּרוּיָהּ אַתְמַר (משלי ו כג) כִּי גֵר מִצְוָה
 וְתוֹרָה אֹר.

אִיְהִי קְדוּשִׁין דִּילִיָּה מִסְטָרָא דְשְׂמָאֲלָא, כְּגִין
 דְקְדוּשָׁה מִסְטָרָא דְלֹוִים, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר
 וְקַדְשֶׁת אֶת הַלְוִיִּם, וְעַלָּה אַתְמַר תְּהֵא לִי מְקוֹדֶשֶׁת
 בְּטַבַּעַת זֹאת, וְאִיְהִי בְרָכָה דִּילִיָּה מִסְטָרָא דִּימִינָא,
 דְאִיְהִי כְּהוֹנָה, הָדָא הוּא דְכְתִיב (במדבר ו כג) כֹּה
 תְּבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

לשון הקודש

גֵר מִצְוָה וְתוֹרָה אֹר.
 הִיא הַקְדוּשִׁין שְׁלוֹ מִצַּד הַשְּׂמָאֲל, מִשּׁוּם
 שְׁקִדְשָׁה מִצַּד הַלְוִיִּם, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר
 וְקַדְשֶׁת אֶת הַלְוִיִּם, וְעַלֶּיהָ נֵאמַר תְּהֵא לִי
 מְקוֹדֶשֶׁת בְּטַבַּעַת זֹו, וְהִיא הַבְּרָכָה שְׁלוֹ
 מִצַּד הַיָּמִין, שְׁהִיא כְּהוֹנָה, וְהוּ שְׁפָתוֹב כֹּה
 תְּבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

וְהוּא סֵפֶר תּוֹרָה גָּנִיז בְּתוֹכָהּ, הִיא מְנֹרָה
 שְׁלוֹ, וּמְנֹרַת הַמָּאֹר מֵאוֹתוֹ שְׁנֵאמַר בּוֹ
 וְתוֹרָה אֹר, וְהִיא גֵר שְׁדוּלֵק לְפָנָיו, כְּמוֹ
 שְׁנֵאמַר לְהַעֲלוֹת גֵר תָּמִיד, וְהִיא פֶת
 שְׁבַע, הַמְנֹרָה הַכְּלוּלָה מִשְׁבַּעַה גְרוֹת,
 הִיא גֵר אֲעֵלוֹ מִצַּד הַשְּׂמָאֲל, וְהוּא אֹר
 אֲעֵלָה מִצַּד הַיָּמִין, וְעַל שְׁנֵיהֶם נֵאמַר כִּי

וְאֵתְקַרְיָאת כְּלָה דִּילִיה מְסִטְרָא דְּעַדִּיק דְּאִיהוּ
כ"ל, וְדָא אִיהוּ כְּלָה, כ"ל ה', בְּגִין
דְּאִיהוּ בְּרִית דְּאֶחִיד בְּתַרְוֵייהוּ, וּמְסִטְרָא דְּעַדִּיק
אִיהוּ יַחּוּד דִּילָה, דְּאִיהוּ קוּצָא דָּאת ד' מִן אֶחָד,
דְּקָשִׁיר בֵּין א"ח וּבֵין ד', וְאִיהִי עֲלוּתָא דִּילִיה
מְסִטְרָא דְּחֵי עֲלָמִין, דְּאִיהוּ ח"י בְּרַכָּאן דְּעֲלוּתָא.

אִיהִי אוֹת דְּשִׁבְתוֹת וְיָמִין טָבִין, שִׁבְת אִיהִי כְּלָל
דְּתַלַּת אַבְהָן, בְּגִין דְּאִיהִי בַת כְּלִילָא בְּתַלַּת
עֲנָפֵי אַבְהָן דְּאִינוּן ש, אִיהִי תַחֻם דִּילִיה וְאִיהִי
רְשׁוּת דִּילִיה, רְשׁוּת הִיֶּחֱיד דְּגַבְהוּ עֶשְׂרָה, וְדָא יו"ד
ה"א וּא"ו ה"א, וְרַחְבּוֹ אַרְבַּעָה דְּאִינוּן יחו"ה, אִיהוּ
עִירוּב דִּילָה מְסִטְרָא דִּימִינָא וּשְׂמָאלָא, דְּאִינוּן ע"ב
רִי"ו דְּתֵינּוּ חֶסֶד וּגְבוּרָה, וְאִיהִי עַרְבִית דִּילִיה
עִיבוּר דִּילִיה.

לשון הקודש

משום שהיא בת כלולה בשלש ענפי האבות שהם ש, היא התחום שלו והיא הרשות שלו, רשות היחיד שגבחה עשרה, וזה יו"ד היא וא"ו היא, ורחבו ארבעה שהם יחו"ה, הוא הערוב שלה מצד ימין ושמאל, שהם ע"ב רי"ו, שהינו חסד וגבורה, והיא ערבית שלו, העבור שלו.

ונקראת הכלה שלו מצד הצדיק שהוא כ"ל, וזהו כ"ל, כ"ל ה', משום שהוא הברית שאוחז בשניהם, ומצד הצדיק הוא היחוד שלה, שהוא קוץ של האות ד' מן אחד, שקושר בין א"ח לבין ד', והיא תכלה שלו מצד ח"י העולמים, שהוא שמונה עשרה ברכות התכלה. היא אות של שבתות וימים טובים, שבת היא הכלל של שלשת האבות,

אִיהִי טְלִית דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבָה אֲתַעֲטֹף
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (תהלים
 קד ב) עוֹטָה אֹזַר בְּשִׁלְמָה, וְאִיהִי צִיצִית דְּצַדִּיק דְּאִיהוּ
 עָנִי בְּגִלּוֹתָא, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (שם קב א) תִּפְלָה לְעָנִי
 כִּי יַעֲטֹף, עָנִי וְדַאי, דְּבִיה אֲתַעֲטֹף, בְּגִין דְּאִיהִי
 כְּסוּתָהּ לְבַדָּה הִיא שְׂמֵלְתוֹ לְעוֹרוֹ (שמות כב כו), דָּא
 מְשַׁבָּא דְתַפְלִי, דְאַתְמַר בְּהוֹן (בראשית ג כא) וַיַּעַשׂ יְהוָה
 אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ פְתָנוֹת עוֹר וַיִּלְבְּשֵׁם.

אַרְבַּע בְּתֵי דְרִישָׁא אִינוּן אַהִי"ה, אַרְבַּע פְּרָשִׁין
 דְּאִינוּן קִדְשׁ לִי (שמות יג ב), וְהָיָה כִּי יִבְיֹאֵךְ
 (שם יא), שְׁמַע יִשְׂרָאֵל (דברים ו ד), וְהָיָה אִם שָׁמַעַ (שם יא
 יג), דָּא יְהוָה, אַרְבַּעָה בְּתֵי דִיד דָּא אַדְנִי, אַרְבַּעָה
 פְּרָשִׁין דָּא יְהוָה, וּבְהוֹן מ"ב אַזְפָּרוֹת בְּתַמְנִיָּא
 פְּרָשִׁין, דְאַתְמַר בְּהוֹן (תהלים סה יח) אַדְנִי בָּם, דָּא
 אִיהוּ כִּי הִיא שְׂמֵלְתוֹ לְעוֹרוֹ (שמות כב כו), וְאִיהִי תְכֵלֶת

לשון הקודש

פְתָנוֹת עוֹר וַיִּלְבְּשֵׁם.

אַרְבַּעַת בְּתֵי הָרֵאשׁ הֵם אַהִי"ה, אַרְבַּע
 פְּרָשִׁיֹת שְׁהֵן קִדְשׁ לִי, וְהָיָה כִּי יִבְיֹאֵךְ,
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְהָיָה אִם שָׁמַעַ, זֶה יְהוָה.
 אַרְבַּעַת בְּתֵי הִיד זֶה אַדְנִי, אַרְבַּע
 פְּרָשִׁיֹת זֶה יְהוָה, וּבְהֵם מ"ב אַזְפָּרוֹת
 בְּשִׁמוּנָה פְּרָשִׁיֹת, שְׁנַאֲמַר בְּהֵם אַדְנִי
 בָּם, זֶהוּ כִּי הִיא שְׂמֵלְתוֹ לְעוֹרוֹ, וְהִיא

הִיא טְלִית שְׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבָה
 מְתַעֲטֹף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר
 עוֹטָה אֹזַר בְּשִׁלְמָה, וְהִיא צִיצִית שְׁל
 צַדִּיק שְׁהוּא עָנִי בְּגִלּוֹת. זֶהוּ שְׁכַתוּב
 תִּפְלָה לְעָנִי כִּי יַעֲטֹף, עָנִי וְדַאי, שְׁבו
 מְתַעֲטֹף, מְשׁוּם שְׁהִיא כְּסוּתָהּ לְבַדָּה הִיא
 שְׂמֵלְתוֹ לְעוֹרוֹ, זֶה עוֹר הַתַּפְלִין, שְׁנַאֲמַר
 בְּהֵם וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ

שֶׁבְּצִיצִית, אִיהִי סוּד הַיְבוּם, יִבְכָּה דִילִיָּה בְּגָלוּתָא,
 י"ב מ"ה ב"י מ"ה. ^(דף נן ע"א) תִּלְתַּת גְּלָגוּלִין דִּילָהּ אֵינוּן
 תִּלְתַּת אַבְתָּן, דְּעַלְיֵיהּ אֲתָמַר ^(איוב לג כט) הֵן כָּל אֱלֹהַ
 יַפְעַל א"ל פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ עִם גְּבַר, אִיהִי יְשׁוּעָה
 דִּילִיָּה, גְּאוּלָּהּ דִּילִיָּה, בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לִית
 לִיהּ רְשׁוּתָא לְאַפְקָא מִן גְּלוּתָא, עַד דְּאִיהִי נִפְקַת
 עֲמִיָּה, הִיא נְבוּאָה דִּילִיָּה, נְבוּאָה כְּלִילָא שִׁית דְּרַגִּין
 מְסֻטְרָא דְּאֵת ו' דְּאִיהִי עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, וְאִיהִי
 חִלּוּם אֶחָד מִשְׁתִּין בְּנְבוּאָה, וּמֵאִי שְׁתִּין אֶלָּא לִית
 שִׁיב"ה ^(נ"א שִׁיב"ה) פְּחוּתָה מִשְׁתִּין, וְדָא יִשְׂרָאֵל סְבָא,
 דְּסָלִיק בְּאֵת ו' שִׁית זְמַנִּין עֲשָׂר דְּאִיהִי שְׁתִּין.

וְאִיהִי יִרְאָה מְסֻטְרָא דְּשִׁמְאֵלָא, אֲהֶבֶה מְסֻטְרָא
 דִּימִינָא, וְאִיהִי תוֹרָה מְסֻטְרָא דְּעֲמוּדָא
 דְּאֲמַצְעִיתָא, וְאִיהִי אֲנָכִי מְסֻטְרָא דְּאִימָא עֲלָאָה

 לשון הקודש

דְּרַגּוֹת מִצַּד שֶׁל הָאוֹת ו' שֶׁהִיא הַעֲמוּד
 הָאֲמַצְעִי, וְהִיא חִלּוּם אֶחָד מִשְׁשִׁים שֶׁל
 נְבוּאָה, וּמֵה זֶה שְׁשִׁים? אֶלָּא אֵין שִׁיב"ה
^(שנה) פְּחוּתָה מִשְׁשִׁים, וְזֶה יִשְׂרָאֵל סְבָא
 שֶׁעוֹלָה בְּאוֹת ו', שֶׁשׁ פְּעָמִים עֲשָׂר שֶׁהוּא
 שְׁשִׁים.

וְהִיא יִרְאָה מִצַּד הַשְּׂמָאל, אֲהֶבֶה מִצַּד
 הַיְמִין, וְהִיא תוֹרָה מִצַּד הַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי,
 וְהִיא אֲנָכִי מִצַּד הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה שְׂאֲחוּזָה

תְּכַלֵּת שֶׁבְּצִיצִית, הִיא סוּד הַיְבוּם,
 הִיבְכָה שְׁלוֹ בְּגָלוּת, י"ב מ"ה ב"י מ"ה,
 שְׁלֹשֶׁת הַגְּלָגוּלִים שְׁלָהּ הֵם שְׁלֹשֶׁת
 הָאֲבוֹת, שֶׁעַלֵּיהֶם נֹאמַר הֵן כָּל אֱלֹהַ
 יַפְעַל א"ל פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ עִם גְּבַר, הִיא
 הַיְשׁוּעָה שְׁלוֹ, הַגְּאֻלָּה שְׁלוֹ, מִשׁוּם
 שֶׁהַקּוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵין לוֹ רְשׁוּת לְצַאת
 מִן הַגְּלוּת עַד שֶׁהִיא יוֹצֵאת עִמוֹ, הִיא
 הַנְּבוּאָה שְׁלוֹ, הַנְּבוּאָה כְּלוּלָה שֶׁשׁ

דאחידא בימינא, בגין דאנכי איהו כס"א בחושבן,
 ואתמר ביה (ישעיה טז ה) והוכן בתקד כסא, ועלה
 אתמר (שמות כ ג) לא יהיה לך אלהים אחרים על פני,
 מסטרא דסמאל ונחש דאינון אלהים אחרים.

ואיהי פסח מסטרא דימינא, ואיהי ראש השנה
 מסטרא דשמאלא, ואיהי מצה פרוסה
 מסטרא דשמאלא, ואיהי מצה שלמה מסטרא
 דימינא, בגין דסטרא דצפון לאו איהו שלים, ובגין
 דא מצפון תפתח הרעה (ירמיה א יד), והיא (מצה) מצוה
 באת ו' מסטרא דעמודא דאמצעיתא.

ואיהי שבעות מסטרא דעמודא דאמצעיתא,
 שבעה שבעות ודאי אית בהון שבע
 שבתות, ובהון מ"ט יומין, בחושבן מ"ט אתון
 דקריאת שמע, דאינון שמע ישראל וכו', ברוך שם
 וכו', ביומא דחמשין שריא שכינתא עלאה בה,

לשון הקודש

משום שצד הצפון אינו שלם, ומשום זה
 מצפון תפתח הרעה, והיא (מצה) מצוה
 באות ו' מצד העמוד האמצעי.

והיא שבעות מצד העמוד האמצעי,
 שבעה שבעות ודאי יש בהם שבע
 שבתות, ובהם ארבעים ותשעה ימים
 בחשבון ארבעים ותשע האותיות של
 קריאת שמע, שהן שמע ישראל וכו'

בגמין, משום שאנכי הוא כס"א
 בחשבון, ונאמר בו והוכן בתקד כסא,
 ועליה נאמר לא יהיה אלהים אחרים על
 פני, מתצד של סמאל ונחש, שהם
 אלהים אחרים.

והיא פסח מצד הימין, והיא ראש השנה
 מצד השמאל, והיא מצה פרוסה מצד
 השמאל, והיא מצה שלמה מצד הימין,

וְאֶתְקַרְיָאת מִתֵּן תּוֹרָה, וְעִמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא אִיהוּ
 תּוֹרָה דְאֶתְיִיחִיבַת בְּחַמְשֵׁין יוֹמִין דְּשָׁבוּעוֹת, וְעֲלִיָּה
 אֶתְמַר בֶּן חַמְשִׁים לְזִקְנָה (נ"א לְבִינָה), בְּהֵיא דְאֶתְמַר
 בָּהּ פִּי זִקְנָה אֶמְרֵ, וְעֲלָה אֶתְמַר (משלי ב ג) פִּי אִם
 לְבִינָה תִקְרָא, בְּגִין דְּאִיהִי ה' וְסָלְקָא בְּאֵת י'
 לְחַמְשֵׁין חֲמִשׁ זְמַנִּין עֲשָׂר, וְעֲלָה אֶתְמַר בֶּן חַמְשִׁים
 לְזִקְנָה, בְּהֵיא דְאֶתְמַר (שם כג כב) אֵל תְּבוּז פִּי זִקְנָה
 אֶמְרֵ, (ו' בן י"ה).

וְזְמַנִּין אֶתְקַרְיָאת ם' סְתִימָא, וְאֶתְמַר בָּהּ בֶּן
 אַרְבָּעִים לְבִינָה, (כד לָא אִיהִי) בְּשׁוֹתְפָא דְאֵת
 י' אֶתְקַרְיָאת אַרְבָּעִים, וְאִיהִי עֲלִמָא דְאֵתִי דְלִית
 בֵּיה אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, וְכֵד סָלִיק מֹשֶׁה לְגַבְהָ אֶתְמַר
 בֵּיה (שמות כד יח) וַיְהִי מֹשֶׁה בָּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
 לַיְלָה וְגוֹמֵר.

לשון הקודש

לְזִקְנָה, בְּאוֹתָהּ שְׁנַאֲמַר אֵל תְּבוּז פִּי זִקְנָה
 אֶמְרֵ, (ו' בן י"ה).
 וְלְפַעְמַיִם נִקְרָאת ם' סְתִימָה, וְנֶאֱמַר בָּהּ
 בֶּן אַרְבָּעִים לְבִינָה, (בְּשִׁאֲיָה) בְּשִׁתְפּוֹת שֶׁל
 הָאוֹת י' נִקְרָאת אַרְבָּעִים, וְהִיא הָעוֹלָם
 חָבָא שְׂאִין בּוֹ אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, וְכִשְׁעוֹלָה
 מֹשֶׁה אֵלֶיהָ, נֶאֱמַר בּוֹ וַיְהִי מֹשֶׁה בָּהָר
 אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וְגוֹמֵר.

בְּיוֹם הַחֲמִשִּׁים שׁוֹרָה
 הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיוֹנָה בָּהּ, וְנִקְרָאת מִתֵּן
 תּוֹרָה, וְהָעִמּוּד הָאֲמֻצָּעִי הוּא תּוֹרָה
 שְׁנַתְנָה בְּחַמְשִׁים הַיָּמִים שֶׁל שָׁבוּעוֹת,
 וְעֲלִיו נֶאֱמַר בֶּן חַמְשִׁים לְזִקְנָה (לְבִינָה),
 בְּאוֹתָהּ שְׁנַאֲמַר בָּהּ פִּי זִקְנָה אֶמְרֵ, וְעֲלִיָּה
 נֶאֱמַר כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא, מִשׁוּם שֶׁהִיא
 ה', וְעוֹלָה בְּאוֹת י' לְחַמְשִׁים, חֲמִשׁ
 פְּעָמִים עֲשָׂר, וְעֲלִיָּה נֶאֱמַר בֶּן חַמְשִׁים

מתן תורה דא שכינתא תתאה, ועלה אתמר
 ישמה משה במתנת חלקו, בגין דאיהי
 דונמא דעמודא דאמצעי, ועוד שבועות על שם
 מלא שבוע זאת ונתנה לך גם את זאת (בראשית כט כז),
 מלא שבוע זאת דא שכינתא עלאה, (מלא שבוע ה'
 מלא י"ה), דאתמר ביה (שמות יז טז) כי יד על פ"ס י"ה,
 ונתנה לך גם את זאת דא שכינתא תתאה ה'
 זעירא, מלא דכלא עלאה ותתאה דא ו', איהו
 מלא י"ה לעילא, דאיהי מליא"ה אלהי"ם, ועלה
 אתמר (רות א כא) אני מלאה הלכתי, מלאה הלכתי
 לטורא דסיני, ובגלותא ריקם השיבני יהו"ה (שם)
 ואיהו מלא ה', ובה (נ"א וביה) (תהלים קד כד) מלאה

הארץ קנינך.

ושכינתא תתאה איהי סוכ"ה, כ"ו ה"ם, דאיהי
 יהו"ה אדנ"י, כלילא מתרין שמחן.

לשון הקודש

מלא שהכל עליונה ותחתונה זו ו', הוא
 מלא י"ה למעלה, שהיא מליא"ה
 אלהי"ם, ועליה נאמר אני מלאה הלכתי,
 מלאה הלכתי להר סיני, ובגלות ריקם
 השיבני יהו"ה, והוא מלא ה', ובה (ובו)
 מלאה הארץ קנינך.

ושכינת התחתונה היא סוכ"ה, כ"ו
 ה"ם, שהיא יהו"ה אדנ"י, כלולה משני

מתן תורה זו שכינה תחתונה, ועליה
 נאמר ישמה משה במתנת חלקו, משום
 שהיא דגמא של העמוד האמצעי, ועוד
 שבועות על שם מלא שבוע זאת ונתנה
 לך גם את זאת. מלא שבוע זאת - זו
 שכינה עליונה, (מלא שבוע ה' מלא י"ה), שנאמר
 בו כי יד על פ"ס י"ה, ונתנה לך גם את
 זאת - זו שכינה תחתונה, ה' זעירה,

סוּפָה חֲבוּרָא דְתַרְוֵיהּ בְּגוּנָא דָּא יֵאָהֳדוּנָהּ, בְּגִין
 דְּאִיהִי כְּלָה דִּילֵיהּ, וְאִיהִי בֵּת שְׁבַע כְּלָלָא דְשִׁבְעַ
 יָמֵי סוּפָה, וְכֵד נְטִלָּא מֵאִמָּא עֲלָאָה דְּאִיהִי שְׂמִיחַת
 תּוֹרָה שְׂמִיחַת בֵּית הַשְּׂוֹאֵבָה, וְאִיהִי חוּפָה דִּילֵיהּ,
 אֶתְקַרְיָאת שְׂמִינֵי חַג עֲצָרַת.

בְּהַהוּא זְמַנָּא דְשְׂמִיחַת תּוֹרָה שְׁוִיין (נ"א שר"א)
 עֲטָרָה בְּרִישׁ כָּל צְדִיק לְעִילָא, כְּמָה
 דְּאֵת אָמַר (שיר ג יא) בְּעֲטָרָה שְׁעֲטָרָה לוֹ אָמוֹ, בַּיּוֹם
 חֲתוּנָתוֹ וּבַיּוֹם שְׂמִיחַת לְבוֹ, בַּיּוֹם חֲתוּנָתוֹ דָּא
 שְׂכִינְתָּא תַּתָּאָה, וּבַיּוֹם שְׂמִיחַת לְבוֹ דָּא שְׂכִינְתָּא
 עֲלָאָה, וְהָכִי צְרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְאַתְעֲטָרָא בְּכִלָּא (נ"א
 כְּלָהוּ) בְּעֲטָרָא עַל רִישֵׁיהּ (97 וו ע"ב) בַּיּוֹמָא דְשְׂמִיחַת
 תּוֹרָה. וְלִקְחַתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר
 כַּפּוֹת תְּמָרִים וְכו' (ויקרא כג מ), אֶתְרוּג אִיהִי שְׂכִינְתָּא
 תַּתָּאָה, וְדַמְיָא לְלֵבָא דְאִיהוּ לְשִׁמְאָלָא דְאִיהוּ

לשון הקודש

(שורח) עֲטָרָה בְּרִישׁוֹ שֶׁל כָּל צְדִיק
 לְמַעְלָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּעֲטָרָה שְׁעֲטָרָה לוֹ
 אָמוֹ בַּיּוֹם חֲתוּנָתוֹ וּבַיּוֹם שְׂמִיחַת לְבוֹ. בַּיּוֹם
 חֲתוּנָתוֹ זֶה שְׂכִינָה תַּתְּחוּנָה, וּבַיּוֹם שְׂמִיחַת
 לְבוֹ זֶה שְׂכִינָה הַעֲלִינָה, וְכֵן צְרִיכִים
 יִשְׂרָאֵל לְהַתְעַטֵּר בְּכֹל (כֵּלִם) בְּעֲטָרָה עַל
 רִאשֵׁם בַּיּוֹם שֶׁל שְׂמִיחַת תּוֹרָה. וְלִקְחַתֶּם
 לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפּוֹת

הַשְּׂמוּת, סוּפָה חֲבוּרָא שֶׁל שְׂנִיחָם כְּמוֹ זֶה:
 יֵאָהֳדוּנָהּ, מִשּׁוּם שֶׁהִיא הַכְּלָה שְׁלוֹ,
 וְהִיא בֵּת שְׁבַע, הַכְּלָל שֶׁל שְׁבַע יָמֵי סִפָּה,
 וּבְשִׁנּוּטֵלַת מֵהָאֵם הַעֲלִינָה, שֶׁהִיא
 שְׂמִיחַת תּוֹרָה, שְׂמִיחַת בֵּית הַשְּׂוֹאֵבָה,
 וְהִיא הַחֻפָּה שְׁלוֹ, נִקְרָאת שְׂמִינֵי חַג
 עֲצָרַת.

בְּאֵתוֹ זְמַן שֶׁל שְׂמִיחַת תּוֹרָה, שְׂמִינֵי

גבורה, ובגין כך צריך בר נש לנטלא אתרוג בידיא
 שמאלא וצריכא למחוי אתרוג דדמיא ללבא
 שלימא בתיומת דילה, בגין ההוא דאתמר ביה
 (בראשית כה כז) ויעקב איש תם, למחוי שלימא עמיה,
 וכמה דלית פסול ביעקב דלעילא, בן צריך דלא
 יהא פסול באתרוג, לקיימא קרא (שיר ד ז) בלך יפה
 רעיתי ומום אין בך, ואם היא ירוקא היא משופחת
 יתיר, בדיוקנא דהות אסתר ירקרקת, דאתמר בה
 (אסתר ה א) ותלבש אסתר מלכות.

ואתקריאת הדסה על שם הדס, והדס אית
 ליה תלת הדסין, לאשתכללא
 בתלת אבהן, ואתקריאת ערבה מסטרא דתרין
 שפון דאינון למודי יהו"ה, ואתקריאת לולב
 מסטרא דח"י עלמין, דאיהו כליל ח"י ברכאן

 לשון הקודש

תמרים וכו', אתרוג היא שכינה
 תחתונה, ודומה ללב, שהוא לשמאל,
 שהוא גבורה, ומשום כך צריך אדם למל
 אתרוג ביד שמאל, וצריך להיות אתרוג
 שדומה ללב, שלם בתיומת שלו, בגלל
 אותו שנאמר בו ויעקב איש תם, להיות
 שלם עמו, וכמו שאין פסול ביעקב
 שלמעלה, כך צריך שלא יהיה פסול
 באתרוג, לקיים את הפסוק בלך יפה

ונקראת הדסה על שם הדס, ולהדס יש
 שלשה הדסים, להתתקן בשלשת
 האבות, ונקראת ערבה מהצד של שתי
 השפתיים, שהם למודי יהו"ה, ונקראת
 לולב מצד של ח"י העולמים, שהוא כולל

מלכות.

דְּצִלּוֹתָא, וְלְקַבְּלֵיהוּ עֲבָדִין ח"י נְעֻנּוּעִין בְּלוּלָב
 בְּשִׁית סְטָרִין, תְּלַת לְכָל סְטָרָא וְסְטָרָא, שִׁית סְטָרִין
 דְּבְלִילָן בְּגוּפָא דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, דְּלוּלָב
 עַל שְׁמִיָּה אֲתִקְרִי ל"ו ל"ב.

וְאִינוּן נְעֻנּוּעִין ח"י ד' זְמַנִּין, דְּסִלְקוּן ע"ב, וְאִינוּן
 ח"י נְעֻנּוּעִין בְּהוֹדוֹ לִיהו"ה תְּחִלָּה וְסוּף,
 ח"י בְּאִנָּא יְהו"ה הוֹשִׁיעָה נָא, הָא ע"ב, וְאִינוּן
 תְּלִיין מִן ד' דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא, וְצַדִּיק בְּהָ אֲתִקְרִי
 ד' זְמַנִּין ח"י ח"י ח"י ח"י דְּסִלְקִי ע"ב, מִסְטָרָא
 דְּתַלְתֵּי אֲבָהוּן, וְשְׁכִינְתָּא דְּאֲשֶׁת־תַּתְּפַת עֲמַהוּן, דְּאִינוּן
 ח"י (פְּרָקִין) בְּדְרוּעָא יְמִינָא, וְח"י בְּשְׂמַאלָא, וְח"י
 בְּגוּפָא לְגַבֵּי שְׂדֵרָה, וְח"י בְּבְרִית מִילָה, וְאִינוּן ו'
 סְטָרִין תְּרִין דְּרוּעִין דְּמִלְפָּא, וְתְרִין שׁוּקִין דְּמִלְפָּא,
 דְּאִינוּן תְּרִי נְבִיאֵי קְשׁוּט, וְגוּפָא וּבְרִית הָא שִׁית,

לשון הקודש

וּשְׁנַיִם, וְהֵם תְּלוּוִיִּם מִן דְּלַת שְׁהִיא
 שְׁכִינָה, וְצַדִּיק נִקְרָא בְּהָ ד' פְּעָמִים ח"י
 ח"י ח"י ח"י שְׁעוּלָה שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם, מֵהַצַּד
 שֶׁל שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת וְהַשְׁכִּינָה שְׁמֵשׁת־תַּתְּפַת
 עֲמַהֶם, שְׁהֵם שְׁמוֹנָה עָשָׂר (פְּרָקִים) בְּדְרוּעַ
 יְמִין, וּשְׁמוֹנָה עָשָׂר בְּשְׂמַאל, וּשְׁמוֹנָה
 עָשָׂר בְּגוּף אֶל הַשְּׂדֵרָה, וּשְׁמוֹנָה עָשָׂר
 בְּבְרִית מִילָה, וְהֵם ו' צְדָדִים. שְׁתֵּי זְרוּעוֹת
 הַמְּלָאָה, וְשְׁתֵּי שׁוּקֵי הַמְּלָאָה, שְׁהֵם שְׁנֵי
 נְבִיאֵי אֱמֶת, וְגוּף וּבְרִית - הֲרֵי שֵׁשׁ.

שְׁמוֹנָה עָשָׂר בְּרִכּוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה,
 וּבְנִגְדָם עוֹשִׂים שְׁמוֹנָה עָשָׂר נְעֻנּוּעִים
 בְּלוּלָב בְּשִׁשָּׁה צְדָדִים, שְׁלֹשָׁה לְכָל צַד
 וְצַד, שִׁשָּׁה צְדָדִים שְׁכִלּוּלִים בְּגוּף שְׁהוּא
 הָעֲמוּד הָאִמְצָעִי, שְׁלוּלָב עַל שְׁמוֹ נִקְרָא
 ל"ו ל"ב.

וְאוֹתָם נְעֻנּוּעִים שְׁמוֹנָה עָשָׂר ד' פְּעָמִים,
 שְׁעוּלִים שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם, וְהֵם שְׁמוֹנָה עָשָׂר
 בְּהוֹדוֹ לִיהו"ה תְּחִלָּה וְסוּף, שְׁמוֹנָה עָשָׂר
 בְּאִנָּא יְהו"ה הוֹשִׁיעָה נָא, הֲרֵי שְׁבַעִים

ח"י נענועין לקבל ח"י חולין דשררה מסטרא
 דגופא, וכל דא מסטרא דאילנא דחיי, ומסטרא
 דאילנא דטוב ורע.

אתרוג דמי לצדיקיא, וחדם לבינוניים, וערבה
 לרשעים, ושכינתא אתמר בה (תהלים קג יט)

ומלכותו בכל משלה, אף על גב דאתמר בה (משלי
 ג יח) עין חיים היא למחזיקים בה, איהי שלטא על
 עין הדעת טוב ורע, מסטרא דיליה היא קריבא
 למלכא, (נ"א ומסטרין אלין לזמנין איהי נוקבא קריבא למלכא),
 הדיא הוא דבתוב (ויקרא טז ג) בזאת יבא אהרן אל
 הקדש מסטרא דימינא, לזמנין איהי רחיקא מניה
 מסטרא דשמאלא, ואל יבא בכל עת אל הקדש,
 מסטרא דימינא איהי לא מקבלא טומאה, טוב
 הוא ימינא, אבל אתרהא טוב מקבלא טומאה
 מרע ומות, הוא אתר לית ליה קריבו, (נ"א אל הקדש

לשון הקודש

בה, היא שולטת על עין הדעת טוב ורע,
 מהצד שלו היא קרובה למלך. (ומהצדדים
 האלו פעמים היא נקבה קרובה למלך) והו שבתוב
 בזאת יבא אהרן אל הקדש, מצד הימין,
 לפעמים היא רחוקה ממנו מצד השמאל,
 ואל יבא בכל עת אל הקדש, מצד הימין
 היא לא מקבלת טמאה. טוב הוא ימין,
 אבל מקומה טוב מקבלת טמאה מרע

שמונה עשר נענועים כנגדם שמונה
 עשרה חליות של השררה מצד הגוף,
 וכל זה מצד עין החיים, ומצד העין של
 טוב ורע.

האתרוג הומה לצדיקים, וחדם
 לבינוניים, וערבה לרשעים, והשכינה
 נאמר בה ומלכותו בכל משלה, אף על
 גב שנאמר בה עין חיים היא למחזיקים

אֵיחִי לָא מְקַבְּלָא טוּמְאַה, אֲבָל אַתְּרָהּ טוֹב מְקַבְּלָא טוּמְאַה מֵרַע
 וּמֵהוּוּ אַתְרֵי דְלִית לִיהּ קְרִיבוֹ, וְתַמָּן צְרִיךְ קוּרְבָנָא
 לְקִרְבָּא, וְקִטְרֵת לְרַחֲקָא רוּחַ הַטוּמְאַה מֵהוּוּ
 אַתְרֵי, וְלְקִרְבָּא זְכוּתָא לְשִׂמְאַל גְּבִירְתָּא, וְלְרַחֲקָא
 שְׂפִיחָה מִתַּמָּן, וּבְגִין דָּא כָּל שְׂמֵחָן אֵית בָּהּ.

וְאַתְּקְרִי שְׂדֵרָה אַחֹר מְסִטְרָא דְסִיְתְרָא,
 וּמְסִטְרָא דְעִמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא אַתְּקְרִי
 קְדָם, וְרִזָּא דְמִלָּה אַחֹר וְקְדָם צְרִתְנִי (תהלים קלט ה),
 וּבְגִלוּתָא הִשִּׁיב אַחֹר יְמִינוֹ מִפְּנֵי אוֹיֵב (איכה ב ג), מֵאֵי
 אוֹיֵב דָּא סְמָא"ל, דְּכָל אֱלֹהִים אַחֲרִים אֵינּוּן לְאַחֹר,
 וּבְגִין דָּלָא יִסְתַּכְּלוּן בְּשִׁכְנוּתָא דְאֵיחִי לְמַעַרְב
 דְּאֵיהּוּ אַחֹר, שְׂוִי לָהּ בִּימִינָא, וּבְגִין דָּא אֲסוּר
 לְצִלָּאָה לְמַעַרְב דְּאֵיהּוּ אַחֹר, בְּגִין דְּתַמָּן אֱלֹהִים
 אַחֲרִים, וְתַמָּן סָם הַמּוֹת שְׂבִתָּא"י, וּבְגִין דְּהוּת

לשון הקודש

הַדְּבָר - אַחֹר וְקְדָם צְרִתְנִי, וּבְגִלוּת
 הִשִּׁיב אַחֹר יְמִינוֹ מִפְּנֵי אוֹיֵב. מִי הָאוֹיֵב?
 זֶה סְמָא"ל, שְׂכָל אֱלֹהִים אַחֲרִים הֵם
 לְאַחֹר, וּבְדִי שְׂלָא יִסְתַּכְּלוּ בְּשִׁכְנוּתָהּ
 שְׂהִיא לְמַעַרְב, שְׂהוּוּ אַחֹר, שֵׁם אוֹתָהּ
 בְּיָמִין, וּמִשּׁוּם כֵּךְ אֲסוּר לְהִתְפַּלֵּל
 לְמַעַרְב, שְׂהוּוּ אַחֹר, מִשּׁוּם שְׂשֵׁם
 אֱלֹהִים אַחֲרִים, וְשֵׁם סָם הַמּוֹת שְׂבִתָּא"י,
 וּמִשּׁוּם שְׂהִיְתָה בְּרֵאשׁוּנָה לְמַעַרְב וְחִזְרָה

וּמוֹת, הוּוּ מְקוּם אֵין לוֹ קְרִבָּה (נ"א אַל הַקְּדָשׁ
 הִיא לֹא מְקַבְּלַת טְמֵאָה, אֲבָל מְקוּמָה טוֹב מְקַבְּלַת טְמֵאָה מֵרַע,
 וּמֵאוּתוֹ מְקוּם שְׂאִין לוֹ קְרִבָּה), וְשֵׁם צְרִיךְ קְרִבָּן
 לְהַקְרִיב, וְקִטְרֵת לְהַרְחִיק רוּחַ הַטְּמֵאָה
 מֵאוּתוֹ מְקוּם, וְלְקִרְבָּא זְכוּתָא לְשִׂמְאַל
 הַגְּבִירָה וְלְהַרְחִיק מִשֵּׁם הַשְּׂפִיחָה, וּמִשּׁוּם
 זֶה כָּל הַשְּׂמוֹת יֵשׁ בָּהּ.

וּנְקִרְאָת הַשְּׂדֵרָה אַחֹר מֵצֵד הַלְּבָנָה,
 וּמֵצֵד הָעִמּוּד הָאַמְצָעִי נְקִרְאָת קְדָם, וְסוּד

בְּקִדְמִיתָא לְמַעַרְב וְחִזְרַת לְיַמִּינָא, שְׂאֵלִין עֲלָה
 אֱלֹהִים אַחֲרִים שְׁבַתְאִי אִי שְׁבַתְתָּ, שְׁבַתְאִי אַתּוּן
 דִּילִיה אִי שְׁבַתְתָּ.

וְצָרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְשַׁנְי לָהּ אַתְר וּשְׂמָא וְעוֹבְדָא,
 וְדָא אִיהוּ שְׁנַי מְקוּם וְשְׁנַי הַשֵּׁם
 וְשְׁנַי מַעֲשָׂה, בְּגִין דְּלֹא אֲשַׁתְּמוּדַע בִּיה אֹיֵב
 דְּאִיהוּ סַמָּא"ל, וְדָא אִיהוּ הַשֵּׁיב אַחֲזר יְמִינוּ וְכוּ',
 אִם זַפְּאָן ^(ד' טו ע"א) לְנַטְרָא שְׁבַת, צָרִיךְ לְשַׁנְיִי לִיה
 מִיּוֹמִין דְּחוֹלָא בְּלְבוּשֵׁין וּמִיכְלִין דְּאֵינוּן עֲנַג שְׁבַת,
 דְּאִם הָוָה רְגִיל לְמִיכַל תְּרִי סְעוּדוֹת בְּיוֹמָא
 דְּחוֹלָא, בְּשַׁבַּת אֲכִיל תְּלַת, וְדַכְתִּיב ^(שמות טז)
 כה) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְוּהוּ הַיּוֹם, כִּי שַׁבַּת הַיּוֹם
 לִיהו"ה הַיּוֹם לֹא תִמְצְאוּהוּ בַשָּׂדֶה, וּבְכֹל צָרִיךְ
 לְמַעַבְד בְּשַׁבַּת תּוֹסַפַּת, דְּאִם הָוָה רְגִיל לְמִיכַל
 בְּיוֹמָא דְּחוֹלָא נִתְמָא וְחַמְרָא, יוֹסִיף בְּשַׁבַּת בְּשָׂרָא,
 דָּא תּוֹסַפַּת שְׁבַתְתָּ.

לשון הקודש

לְיַמִּין, שׁוֹאֲלִים עֲלֵיהּ אֱלֹהִים אַחֲרִים
 שְׁבַתְאִי, אִי שְׁבַתְתָּ, שְׁבַתְאִי -
 הַאֲוִתִּיּוֹת שְׁלוֹ אִי שְׁבַתְתָּ.
 וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְשַׁנְוֹת לָהּ מְקוּם וּשְׁם
 וּמַעֲשָׂה, וְזֶה שְׁנַי מְקוּם וְשְׁנַי הַשֵּׁם וְשְׁנַי
 הַמַּעֲשָׂה, כְּדִי שְׁלֹא יִכִּיר בּוֹ הָאֹיֵב שֶׁהוּא
 סַמָּא"ל, וְזֶהוּ הַשֵּׁיב אַחֲזר יְמִינוּ וְכוּ'. אִם

זוֹכִים לְשַׁמֵּר שְׁבַת, צָרִיךְ לְשַׁנְוֹתוֹ מִמִּזְמַן
 הַחַל בְּלְבוּשֵׁים וּמִמְאָכִילִים שֶׁהֵם עֲנַג
 שְׁבַת, שְׂאֵם הִיךְ רְגִיל לְאֲכֹל שְׁתֵּי
 סְעוּדוֹת בְּיוֹם חַל, בְּשַׁבַּת אוֹכֵל שְׁלֹשׁ,
 שְׁבַתְתּוֹב וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְוּהוּ הַיּוֹם כִּי
 שְׁבַת הַיּוֹם לָהּ, הַיּוֹם לֹא תִמְצְאוּהוּ
 בַשָּׂדֶה, וּבְכֹל צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת בְּשַׁבַּת

שְׁנַיִם מַעֲשֵׂה, דְּאֵם הָוּה רְגִיל לְמַעְבַּד עוֹבְדָא
 בְּחֹל, לָא יַעֲבִיד בְּשַׁבַּת, הָדָא הוּא דְכְּתִיב
 (שם כ ט) שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְכוּ', שְׁנַיִם הַשֵּׁם לְכָל יוֹמָא
 קְאָרִי לִיּוֹה מַעֲשֵׂה, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (יחזקאל מו א) שֵׁשֶׁת
 יָמִי הַמַּעֲשֵׂה, וְלִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי קְאָרִי לִיּוֹה שַׁבַּת,
 דְּאִיּוֹ הַשַּׁבַּת מַעֲשֵׂה, בִּיטוּלָא דְעוֹבְדָא, שְׁנַיִם
 מְקוּם, אִם הוּא רְגִיל לְאוּקְדָא נִירָא בְּחֹלָא, דִּישְׁנֵי
 וְלָא יוֹקִיד לִיּוֹה בְּשַׁבַּתָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם לה ג)
 לֹא תַבְעֲרוּ אִשׁ בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבַּת.

וְעוֹד אֵית שְׁנַיִם, דְּצָרִיךְ לְשַׁנּוֹת מַעְבְּדָא
 לְמַטְרוֹנִיתָא, דְּלֹא יְהוֹן שְׁוֹן, דְּמַטְרוֹנִיתָא
 אִיּוֹ מְקוּמוֹ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, צָרִיךְ לְשַׁנּוֹת
 לְמִלְפָּא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (אסתר ב ט) וַיִּשְׁנֶה וְאֵת
 נַעֲרוֹתֶיהָ, בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, דְּאַשְׁתֵּי יוֹמָא דְשַׁבַּתָא

לשון הקודש

מְקוּם - אִם הוּא רְגִיל לְהַבְעִיר אִשׁ בְּחֹל,
 שְׁיִשְׁנֶה וְלֹא יַבְעִיר אוֹתָהּ בְּשַׁבַּת, זְהוּ
 שַׁבַּתוֹב לֹא תַבְעֲרוּ אִשׁ בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם
 בְּיוֹם הַשַּׁבַּת.

וְעוֹד יֵשׁ שְׁנַיִם, שְׁצָרִיךְ לְשַׁנּוֹת מַעְבַּד
 לְגַבִּירָה, שְׁלֹא יְהִי שְׁוִים, שְׁגַבִּירָה הִיא
 מְקוּמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, צָרִיךְ
 לְשַׁנּוֹת לְמַלְךְ. זְהוּ שַׁבַּתוֹב וַיִּשְׁנֶה וְאֵת
 נַעֲרוֹתֶיהָ, בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, שְׁמִשְׁתַּנֶּה יוֹם
 הַשַּׁבַּת מִיוֹם שֶׁל חַל שְׁשׁוּלְטָא בּוּ הַעֲבַד

תּוֹסַפֶּת, שְׁאֵם הָיָה רְגִיל לְאַכֵּל בְּיוֹם חַל
 לֶחֶם וַיִּזֶן, יוֹסִיף בְּשַׁבַּת בְּשֵׁר, זוֹ תּוֹסַפֶּת
 שַׁבַּת.

שְׁנַיִם מַעֲשֵׂה - שְׁאֵם הָיָה רְגִיל לַעֲשׂוֹת
 מַעֲשֵׂה בְּחֹל, לֹא יַעֲשֵׂה בְּשַׁבַּת, זְהוּ
 שַׁבַּתוֹב שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְכוּ'. שְׁנַיִם
 הַשֵּׁם - לְכָל יוֹם קוּרָא לוֹ מַעֲשֵׂה, כְּמוֹ
 שְׁנַאָּמַר שֵׁשֶׁת יָמִי הַמַּעֲשֵׂה, וְלִיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי הוּא קוּרָא לוֹ שַׁבַּת, שְׁהוּא
 הַשַּׁבַּת מַעֲשֵׂה, בְּשׁוּל הַמַּעֲשֵׂה. שְׁנַיִם

מיומא דחול דשלמא ביה עבדא דמלבא.

ועוד מושבותיכם מושב דבר נש איהו מקום
 דיליה, ועוד שנוי מקום, לתקנא ביתא
 בשבתא תוספת מבחול, ועוד שנוי מעשה אם הוא
 עציב בחולא, דיהא חדי בשבתא, ואם אית ליה
 קטטה בחולא עם בר נש או עם אתתיה, דיהא
 ליה שלמא עמה בשבתא, ובדא לית רשו לקרבא
 לסם המנות חללה, ולבעלה דאיהו אל אחר חלול
 שבת, (לית לון רשו לקרבא), ובגין דא אמרו קדמאי, אם
 ישראל הוו מקיימין שבת אחת פהלכתה (נ"א שתי
 שבתות פהלכתו), מיך הוו נגאלין.

וכך צריך לשנויי בגר דלוק, ובמטה מוצעת,
 ובפתורא, בגוונא דא אם הוה רגיל ביומי
 דחול לאדלקא שרגא בפתילה חד יוסוף בשבת
 תנינא, ובפתורא אם רגיל לברכא המוציא על

לשון הקודש

של המלך.

המנות חללה, ולבעלה שהוא אל אחר
 חלול שבת, (אין להם רשות להתקרב), ומשום זה
 אמרו הקדמונים, אם ישראל היו מקיימים
 שבת אחת פהלכתה (שתי שבתות פהלכתו), מיך
 היו נגאלים.

וכך צריך לשנות בגר דולק ובמטה
 מצעת ובשלחן, כמו זה: אם היה רגיל
 בימי החל להדליק נר עם פתילה אחת,

ועוד מושבותיכם, מושב של אדם הוא
 המקום שלו. ועוד שנוי מקום – לתקן את
 הבית בשבת תוספת מבחול. ועוד שנוי
 מעשה – אם הוא עצוב בחל, שיהיה
 שמח בשבת, ואם יש לו קטטה בחל עם
 אדם או עם אשתו, שיהיה לו שלום עמה
 בשבת, ובהו אין רשות לקרב לסם

נִהְיָא הֲדָא, בְּשַׁבַּת יוֹסֵף הַנְּיָנָא, דְּאֵינוּן בְּגוּוּנָא
 דְּלָחַם מִשְׁנָה, מִטָּה הָא אֲתָמַר דְּאֵם הָוָה רְגִיל
 לְשִׁמְשׁ בְּיוֹמָא דְחוּלָא בְּקַטְטָה עִם אֲתִתְיָה
 וּבְפִרוּדָא, לָא יוֹדוּנָג לְאֲתִתְיָה בְּשַׁבְתָּא אֶלָּא
 בְּשַׁלְמָא, וּבְגוּן דָּא תִלְמִידֵי חֲכָמִים עוֹנְתָן מְלִיל
 שַׁבַּת לְלִיל שַׁבַּת, וְצָרִיךְ לְשִׁנּוּי שַׁבַּת מִיוֹמָא
 דְּחוּלָא בְּכֻלָּא, וְאֵם אֵית לֹזן שְׁלָמָא בְּכָל שִׁית יוֹמִין
 דְּחוּלָא, יַעֲבִדוּן תּוֹסַפַּת בְּשַׁבְתָּא בְּפִיּוּסָא דָּא לְדָא
 בְּרַחֲמֵי סְגִי, בְּגוּוּנָא דְלַעֲיָלָא, דְּאֲתָמַר לְגַבֵּי
 שְׂכִינְתָּא (שִׁיר ה' ב) פִּתְחֵי לִי אַחֲוֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתִי
 תַּמְתִּי, בְּתוֹסַפַּת מְלִין דְּפִיּוּסָא, בְּגוּוּנָא דָּא צָרִיךְ בְּר
 נִשׁ לְפִיּוּסָא לְאֲתִתְיָה בְּשַׁבַּת בְּתוֹסַפַּת מְלִין
 דְּפִיּוּסָא.

וּבְזִמְנָא דְּאֱלֹהִים אַחֲרִים חֲזִיין בְּשַׁבַּת שְׁנוּיָא
בְּכֻלָּא, לִית לֹזן רְשׁוּ לְקַרְבָּא, הֲדָא הוּא

לשון הקודש

מיום הל בכל, ואם יש להם שלום בכל
 ששת ימות החל, יעשו תוספת בשבת
 בפיוס זה לזו באהבה רבה, כמו
 שלמעלה, שנאמר לשכינה פתחי לי
 אחותי רעיתי יונתי תמתי, בתוספת
 דברי פיוס, כמו זה צריך אדם לפיוס את
 אשתו בשבת בתוספת דברי פיוס.
 ובזמן שאלהים אחרים רואים בשבת

יוסף בשבת שניה. ובשלחן, אם רגיל
 לברך המוציא על להם אחר, בשבת
 יוסף שני, שהם כמו שלחם משנה.
 מטה, הרי נאמר שאם היה רגיל לשמש
 ביום הל בקטטה עם אשתו ובפרוד, לא
 יודנג עם אשתו בשבת אלא בשלום,
 ומשום זה תלמידי חכמים עונתן מליל
 שבת לליל שבת, וצריך לשנות שבת

דְּכַתִּיב (במדבר א נא) וְהָזַר הַקָּרֵב יוֹמֵת, בְּגִין דְּקִדְּשׁ הָיָא
 לְכֶם מִחֻלְלֵיהָ מוֹת יוֹמֵת, וּבְגִין דָּא אֲתִמַּר בְּקִרָא
 (ויקרא יט ג) אֶת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וּגְזַמַּר, וּבְאֵלִין תּוֹסַפֵּת
 אֲתִקְרִיאַת שְׁכִינְתָא מוֹסַף שַׁבַּת, וְכַד מִתְרַחֲקִין
 מִינָה כָּל דְּרַגְיִן דְּחוּל, וְלֹא אֵית רִשׁוּ נּוֹכְרָא
 בְּשַׁבַּת, לְאַעְלָא בֵּין קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא וְשְׁכִינְתֵיהָ,
 אֵיהִי אֲתִקְרִיאַת קְדוּשָׁה דִּילֵיהָ, וְכַד מְבָרְכִין לָהּ
 בְּבִרְכַת מְזוּנָא אֲתִקְרִיאַת בְּרָכָה דִּילֵיהָ, וּבְתַרְוֵיהוּ
 אֵיהִי יְחִוּד דִּילֵיהָ, כְּפֻלָּה דִּילֵיהָ, בְּהַחוּזָא זְמָנָא אֵיהִי
 שַׁבַּת שְׁקוּלָה כְּכֹל אֲזַרְיֵיתָא.

וְשַׁרְגָּא אֵיהִי דִּיוֹקְנָא דְּמִנְרָתָא, וְצָרִיד לְמַהוּי
 לִימִינָא, וְעֵלָה אֲתִמַּר הָרוּצָה לְהַחֲכִים
 יְדָרִים, וּפְתוּרָא דְּשַׁבַּת צָרִיד לְמַהוּי לְשִׁמְאָלָא,
 וְעֵלָה אֲתִמַּר הָרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יַצְפִּין, מִטָּה בֵּין צַפּוֹן

לשון הקודש

אֲוֹתָהּ בְּבִרְכַת הַמְּזוּן, נְקִירָת בְּרָכָה
 שְׁלוֹ, וּבְשִׁנְיָהֶם הוּא הַיְחִוּד שְׁלוֹ, הַכְּלָה
 שְׁלוֹ. בְּאוֹתוֹ הַזֶּמֶן, הַשַּׁבַּת הוּא שְׁקוּלָה
 לְכָל הַתּוֹרָה.

וְחִנּוּר הוּא צוּרַת הַמְּנוּרָה, וְצָרִיד לְהִיּוֹת
 לִימִין, וְעֵלָה נְאֻמַּר הָרוּצָה לְהַחֲכִים
 יְדָרִים, וְשִׁלְחַן הַשַּׁבַּת צָרִיד לְהִיּוֹת
 לְשִׁמְאָל, וְעֵלָיו נְאֻמַּר הָרוּצָה לְהַעֲשִׂיר
 יַצְפִּין. הַמִּטָּה בֵּין צַפּוֹן לְדָרוֹם, וְשַׁבַּת

שְׁנוּי כְּכֹל, אֵין לָהֶם רְשׁוּת לְקָרֵב. וְהוּ
 שְׁפַתּוֹב וְהוּר הַקָּרֵב יוֹמֵת, מִשׁוּם שְׁקִדְּשׁ
 הוּא לְכֶם מִחֻלְלֵיהָ מוֹת יוֹמֵת, וּמִשׁוּם זֶה
 נְאֻמַּר בְּכַתּוּב אֶת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ
 וּגְזַמַּר, וּבְתוֹסַפּוֹת הִלְלוּ נְקִירָת הַשְּׁכִינָה
 מוֹסַף שַׁבַּת, וּבְשִׁמְתְּרַחֲקִים מִמֶּנָּה כָּל
 דְּרַגְוֵת הַחַל, וְאֵין רְשׁוּת זָרָה בְּשַׁבַּת
 לְהַכְּנִים בֵּין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשְׁכִינְתּוֹ,
 הוּא נְקִירָת הַקְּדוּשָׁה שְׁלוֹ, וּבְשִׁמְבָרְכִים

לְדָרוֹם, וְשֵׁבֶת אִיהוּ אֹת בְּרִית מִיָּלָה, אֹת דְתַפְלִין,
 מָאן דְּמַחְלִל דָּא בְּאֵלוּ מַחְלִל דָּא, תַּפְלִין דְּרִישָׁא
 לְקַבֵּל זְכוּר, תַּפְלִין דְּיָד לְקַבֵּל שְׂמוּר, מָה רְשׁוּת
 הַרְבִּים אִיהוּ חֲלוּל שֵׁבֶת, אוֹף הָכִי אֹת בְּרִית אִיהוּ
 חֲלוּל דִּילִיָּה זִוְנָה, וְדָא רְשׁוּ נִוְכְרָאָה, לִית פְּקוּדָא
 דַּעֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה דְלָא ^(דף נ ע"ב) אֲשַׁתְּבַח בְּשֵׁבֶת,
 וּבְגִין דָּא שֵׁבֶת הִיא שְׁקוּלָה כְּכֹל אוֹרֵייתָא כְּלָה.

וְכֵן שְׂכִינְתָא תַתָּאָה אֲתַקְרִיאַת שׁוֹפֵר, מְסִטְרָא
 דְשְׂכִינְתָא עֲלָאָה דְאִיהוּ שׁוֹפֵר גְּדוּל, תַּקַּע
 בְּשׁוֹפֵר גְּדוּל לְחִירוּתֵנוּ, תַּקַּע שׁוֹפֵר אִיהוּ לְשׁוֹן
 תַּקִּיעָה דְוַדַּאי שְׂכִינְתָא תַתָּאָה אִיהוּ תַקִּיעָה
 דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְסִטְרָא דִימִינָא, וְאֲתַקְרִיאַת
 שְׂבָרִים דִּילִיָּה מְסִטְרָא דְשְׂמַאלָא, וְאֲתַקְרִיאַת
 תְּרוּעָה דִּילִיָּה מְסִטְרָא דַּעֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, דְאִיהוּ
 דַּעַת, וּבְגִין דָּא אֲתַמַּר ^(תהלים פט טז) אֲשֶׁרִי הָעַם יוֹדְעִי

 לשון הקודש

התורה כלה.

וְכֵן שְׂכִינְתָא תַתְּחוּנָה נְקִרָאֵת שׁוֹפֵר מֵצִד
 הַשְּׂכִינְתָא הָעֲלִיּוֹנָה שְׁהִיא שׁוֹפֵר גְּדוּל,
 תַּקַּע בְּשׁוֹפֵר גְּדוּל לְחִירוּתֵנוּ, תַּקַּע שׁוֹפֵר
 שְׁהוּא לְשׁוֹן תַּקִּיעָה, שׁוּדַאי שְׂכִינְתָא
 תַתְּחוּנָה הִיא תַקִּיעָה שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מֵצִד הַיְמִינִי, וְנְקִרָאֵת שְׂבָרִים שֶׁלֹּ
 מֵצִד הַשְּׂמַאל, וְנְקִרָאֵת תְּרוּעָה שֶׁלֹּ מֵצִד

היא אות ברית מילה, אות התפלין, מי
 שמחלל את זה באלו מחלל את זה.
 תפלין של ראש בנגד זכור, תפלין של
 יד בנגד שמור, מה רשות הרבים הוא
 חלול שבת, אף כך אות ברית היא חלול
 שלו זונה, וזו רשות נכריה, אין מצות
 עשה ולא תעשה שלא נמצאת בשבת,
 ומשום זה, השבת היא שקולה ככל

תְּרוּעָה, יוֹדְעֵי בְּדַעַת, דְּאִתְמַר בֵּיהּ (משלי ג כ) בְּדַעַתוֹ
 תְּהוּמוֹת נְבַקְעוּ, וּבְדַעַת תְּדָרִים יִמְלָאוּ (שם כד ד), אִיְהִי
 שׁוֹפֵר, וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא קוֹל הַשׁוֹפֵר, וּבְזִמְנָא
 דְּהִיא סְלֵקָא לְגַבִּיהּ בְּתַלְת קַטְרִין אֱלִין, אִתְמַר בֵּיהּ
 (שמות יט יט) וַיְהִי קוֹל הַשׁוֹפֵר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד, הוֹלֵךְ
 בְּתַקִּיעָה, וְחֹזֵק בְּשִׁבְרִים, מְאֹד בְּתְרוּעָה.

וְאִיְהִי יוֹם הַכְּפוּרִים, וְכֹד אִתְקַשְׁטַת קְדָמִיהּ
 בְּלְבוּשֵׁין שְׁפִירִין דְּאֵינוּן לְבוּשֵׁי כְּפָרָה,
 אִתְקַרִיאת צִיץ דִּילִיָּהּ, מְצַנְפַת דִּילִיָּהּ, אַבְנֵט דִּילִיָּהּ,
 אִיְהִי כְּלִילָא מֵאַרְבַּע בְּגָדֵי לְבָן מִסְטָרָא דִּימִינָא,
 וּמֵאַרְבַּע בְּגָדֵי זָהָב מִסְטָרָא דְשְׂמָאלָא, בְּהַהוּא זִמְנָא
 דְּאִתְקַשְׁטַת בְּאֱלִין לְבוּשֵׁין דְּכְפָרָה אִתְמַר בָּהּ (אסתר
 ה א) וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מְלָכוּת, וּבַחֲזוֹן עָאלַת לְפָנֵי
 וְלְפָנִים, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (שם) וַתַּעֲמֹד בַּחֲצַר בֵּית

לשון הקודש

וְהִיא יוֹם הַכְּפוּרִים, וּכְשִׁמְתַקְשְׁטַת
 לְפָנֵיו בְּלְבוּשִׁים יָפִים, שְׁהֵם לְבוּשֵׁי
 כְּפָרָה, הִיא נִקְרֵאת הַצִּיץ שְׁלוֹ, הַמְצַנְפַת
 שְׁלוֹ, הָאֲבֵט שְׁלוֹ. הִיא כְּלוּלָה מֵאַרְבַּעַה
 בְּגָדֵי לְבָן מִצַּד הַיְמִינִי, וּמֵאַרְבַּעַה בְּגָדֵי
 זָהָב מִצַּד הַשְּׂמָאלִי. בְּאוֹתוֹ זְמַן
 שְׁמַתְקַשְׁטַת בְּלְבוּשִׁים הִלְלוּ שָׁל כְּפָרָה,
 נְאֻמַר בָּהּ וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מְלָכוּת, וּבְהֵם
 נִכְנְסַת לְפָנֵי וְלְפָנִים. זְהוּ שְׁכַתוּב וַתַּעֲמֹד

הַעֲמֹד הָאֲמַצְעִי, שֶׁהוּא דַעַת, וּמִשׁוּם זֶה
 נְאֻמַר אֲשֶׁרֵי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה, יוֹדְעֵי
 בְּדַעַת, שְׁנְאֻמַר בּוּ בְּדַעַתוֹ תְּהוּמוֹת
 נְבַקְעוּ. וּבְדַעַת תְּדָרִים יִמְלָאוּ, הִיא
 שׁוֹפֵר, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא קוֹל
 הַשׁוֹפֵר, וּבְזִמְנֵן שֶׁהִיא עוֹלָה אֱלִין בְּשִׁלְשֵׁת
 הַקְּשָׁרִים הִלְלוּ, נְאֻמַר בּוּ וַיְהִי קוֹל
 הַשׁוֹפֵר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד, הוֹלֵךְ בְּתַקִּיעָה,
 וְחֹזֵק בְּשִׁבְרִים, מְאֹד בְּתְרוּעָה.

הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית, וּבְהוֹן נִשְׁאַה חֵן בְּעֵינָיו, וְרָזָא
 דְּמִלְּה וּרְאִיתִיהָ לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם (בראשית ט טז), וּמִיָּד
 אֲדַנִּי שְׁמָעָה אֲדַנִּי סְלַחָה אֲדַנִּי הַקְּשִׁיבָה וְעֵשָׂה
 אֵל תֵּאֲחֵר (דניאל ט ט).

פּוֹרִים אֶתְקְרִיאת עַל שֵׁם יוֹם הַכַּפּוּרִים, דְּעֵתִידִין
 לְאֶתְעַנְנָא בֵּיהּ, וְלִשְׁנוּיֵי לִיָּה מֵעַנּוּי לְעַנְגָּה,
 וּמָה דְּאִיְהִי שְׁכִינְתָּא אָסוּר בֵּיהּ נְעִילַת הַסַּנְדֵּל,
 בְּהַחֲוָא זְמַנָּא אֶתְמַר בָּהּ (שיר ז ב) מָה יָפוּ פְּעַמְיָךְ
 בַּנְּעָלִים בַּת נְדִיב, וְעַנּוּנָא וְחֲדוּה וּכְמָה טָבִין
 מְזוּמְנִין לְנַפְּהָ, וְדָא יְהֵא בְּזְמַנָּא דְּפּוֹרְקָנָא בְּעַנְגָּלָא.

וּמָאן גְּרַם עַנּוּי לְשְׁכִינְתָּא בְּגִלּוּתָא, אֶלָּא רָזָא
 דְּמִלְּה וּבְכֵן אָבָא אֵל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא כִדַּת
 (אסתר ד טז), בְּגִין דְּעָאֲלַת בְּלָא בְּעָלָה, דְּאֶתְמַר
 בֵּיהּ (דברים לג) מִיִּמִּינוּ אִישׁ דָּת לְמוֹ, דְּבִטְּלוּ בָּהּ

לשון הקודש

נְעִילַת הַסַּנְדֵּל, בְּאוּתוֹ זְמַן נֶאֱמַר בָּהּ מָה
 יָפוּ פְּעַמְיָךְ בַּנְּעָלִים בַּת נְדִיב, וְעַנְגָּה
 וְשִׁמְחָה, וּכְמָה טוֹבוֹת מְזוּמְנוֹת אֵלֶיךָ, וְזֵה
 יְהִיָּה בְּזְמַן הַנְּאֻלָּה בְּמַהֲרָה.

וּמִי גְּרַם עַנּוּי לְשְׁכִינְתָּא בְּגִלּוּתָא? אֶלָּא סוּד
 הַדְּבָר, וּבְכֵן אָבָא אֵל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא
 כִדַּת, מְשׁוּם שְׁנַכְנַסְתָּ בְּלִי בְּעָלָה,
 שְׁנֶאֱמַר בּוֹ מִיִּמִּינוּ אִישׁ דָּת לְמוֹ, שְׁבִטְּלוּ

בְּחֲצֵר בֵּית הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית, וּבְהֵם
 נִשְׁאַה חֵן בְּעֵינָיו, וְסוּד הַדְּבָר –
 וּרְאִיתִיהָ לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם, וּמִיָּד אֲדַנִּי
 שְׁמָעָה אֲדַנִּי סְלַחָה אֲדַנִּי הַקְּשִׁיבָה
 וְעֵשָׂה אֵל תֵּאֲחֵר.

פּוֹרִים נִקְרְאוֹת עַל שֵׁם יוֹם הַכַּפּוּרִים,
 שְׁעֵתִידִים לְהִתְעַנְגַּ בּוֹ, וְלִשְׁנוֹת אוֹתוֹ
 מֵעַנּוּי לְעַנְגָּה, וּמָה שְׁחִיָּא שְׁכִינְתָּא אָסוּר בּוֹ

אֲזַרְיִיתָא, וְדָא גָרַם אֲבוּדָא דְבֵית רֵאשׁוֹן וְשֵׁנִי, הֲדָא
 הוּא דְכִתְיִב (אסתר ד טז) וְכֹאֲשֶׁר אֲבֻדְתִּי אֲבֻדְתִּי, וְעַם
 כָּל דָּא אָף עַל גַּב דְּעָאֲלַת בְּלָא בַּעֲלָה דְאִיהוּ דְבָרֵי
 תוֹרָה, עִם כָּל דָּא עָאֲלַת בַּאֲבָהֶן, דְּאִינוּן שְׁלֹשֶׁת
 יָמִים לֵילָה וַיּוֹם דְּאֲתַעֲנַת בְּהוֹן, וְאִינוּן סְהַדִּין
 דְּעוֹלִימְתָא עָאֲלַת בֵּיה לְמַלְפָּא, הֲדָא הוּא
 דְכִתְיִב (שם ב יג) וּבָזָה הַנְּעֶרָה בָּאָה אֶל הַמֶּלֶךְ, נַעֲרָה
 וְדָאִי בָּאָה אֶל הַמֶּלֶךְ דְּאִישׁ לֹא יִדְעָה אֲלָא בַּעֲלָה,
 וְכִמָּה דְבַעֲרַב הִיא בָּאָה נַעֲרָה בְּתוּלָה וְדָאִי, הָכִי
 נָמִי בַּבְּקָר הִיא שָׂבָה נַעֲרָה בְּתוּלָה וְדָאִי, וּבָה עֲרַב
 וּבְקָר פְּעַמִּים קוֹרִין לְיִשְׂרָאֵל בַּעֲלָה, וְסְהַדִּין עֲלָה
 דְלֹא חֲלִיפַת לִיה הִיא וּבְנַהָא בְּאַחְרָא, וּבְגִין דָּא
 יִשְׂרָאֵל אָמְרִין בְּכָל יוֹמָא שְׂמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד, שְׂמַע אֶחָד, שְׂמַע אֶחָד עַד,
 אֶחָד נָטִיר לָהּ, בְּגִין דְּאֶחָד לַעֲרָה יוֹלֵד (משלי יז

לשון הקודש

בָּאָה אֶל הַמֶּלֶךְ, שְׂאִישׁ לֹא יִדְעָה אֲלָא
 בַּעֲלָה, וְכִמּוֹ שְׂבַעֲרַב הִיא בָּאָה נַעֲרָה
 בְּתוּלָה וְדָאִי, כִּךְ גַּם בַּבְּקָר הִיא שָׂבָה
 נַעֲרָה בְּתוּלָה וְדָאִי, וּבָה עֲרַב וּבְקָר
 פְּעַמִּים קוֹרִין לְיִשְׂרָאֵל בַּעֲלָה, וּמְעִידִים
 עָלֶיהָ שְׂלֵא חֲלִיפָה אוֹתוֹ הִיא וּבְגִינָהּ
 בְּאַחַר, וּמְשׁוּם זֶה יִשְׂרָאֵל אוֹמְרִים בְּכָל
 יוֹם שְׂמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה

כִּה תוֹרָה, וְזֶה גָרַם אֲבֻדָּן שֶׁל בֵּית רֵאשׁוֹן
 וְשֵׁנִי, זֶהוּ שְׂפָתוֹב וְכֹאֲשֶׁר אֲבֻדְתִּי
 אֲבֻדְתִּי. וְעַם כָּל זֶה, אָף עַל גַּב שְׂנַבְנָסָה
 כְּלִי בַּעֲלָה, שֶׁהוּא דְבָרֵי תוֹרָה, עִם כָּל זֶה
 נִבְנָסָה עִם הָאֲבוֹת, שֶׁהֵם שְׁלֹשֶׁת יָמִים
 לֵילָה וַיּוֹם שֶׁהִתְעַנְתָּה בָּהֶם, וְהֵם עֲדִים
 שֶׁהֶעֱלְמָה נִבְנָסָה עִמּוֹ לְמַלְךְ. זֶהוּ שְׂפָתוֹב
 וּבָזָה הַנְּעֶרָה בָּאָה אֶל הַמֶּלֶךְ, נַעֲרָה וְדָאִי

(יז), וְעָלִיָּה אֶתְמַר (תהלים לב ז) אֶתְּה סֵתֵר לִי, בְּרוּךְ אַתָּה
בְּבוֹאֶךָ (דברים כח ו), יְהוּדָה אַתָּה יוֹדוּךָ אַחִיךָ (בראשית מט
כח). בְּגִין דְּבֵיה יְהו"ה וְבֵיה ד', בֵּיה אִיְהִי נְטוּרָא.

וְעָלִיָּה אֶתְמַר (אסתר ב ז) וַיְהִי אִמֵּן אֶת הַדְּסָה, הוּא
אוּמָן דִּילָה וְאִיְהִי אַמּוּנָה דִּילִיָּה, וְדָא
אִיהוּ דְאֶתְמַר (שם כ) בְּאֶשֶׁר הִיתָה בְּאִמְנָה אֲתוּ, וְלֹא
נִנְעָ בָּהּ נּוֹכְרָאָה דְאִיהוּ אַחֲשׁוּרוֹ"שׁ, בְּגִין דְּאֵח עֲמָה
וְדָאִי, וְאִיהוּ סְתִיר לָהּ מֵיָּהּ, בְּמֵאִי סְתִיר לָהּ מֵיָּהּ
בְּנִקּוּדָה דְאִיְהִי קוּצָא דְאֵת ד' מִן אַחַד, א"ח נְטִיר
ד', דְּלֹא יִתְקַרֵּיב לְגַבְתָּה אַחַר, הֵדָא הוּא
דְּכֵתִיב (ישעיה מב ח) אֲנִי יְהו"ה הוּא שְׁמִי וְכַבּוּדִי לְאַחַר
לֹא אֶתָּן, וְהֵאֵי נִקּוּדָה אִיְהִי אוֹת בְּרִית, דְּבָהּ
אַשְׁתַּלֵּימִן א"ח לְעֶשֶׂר, וּבָהּ אֲתַעֲבִיד י', וּמָאן
דְּמִשְׁקַר בְּבְרִית מִילָה גָּרִים לְאַסְתַּלְקָא מֵיָּהּ (דף נח

לשון הקודש

שָׂאָה עֲמָה וְדָאִי, וְהוּא הַסְתִיר אוֹתָהּ
מִמֶּנּוּ. בְּמָה הַסְתִיר אוֹתָהּ מִמֶּנּוּ? בְּנִקּוּדָה
שֶׁהִיא הַקּוּץ שֶׁל הָאוֹת ד' מִן אַחַד, א"ח
שׁוֹמֵר ד' שְׁלֹא יִקְרַב אַחַר אֵלֶיהָ. זְהוּ
שְׂכֵתוּב אֲנִי יְהו"ה הוּא שְׁמִי וְכַבּוּדִי
לְאַחַר לֹא אֶתָּן, וְהַנִּקּוּדָה הַזֶּה הִיא אוֹת
בְּרִית, שֶׁבָּהּ נִשְׁתַּלֵּם א"ח לְעֶשֶׂר, וּבָהּ
נַעֲשֶׂה י', וּמִי שֶׁמִּשְׁקַר בְּבְרִית מִילָה,
גֹּרֵם שֶׁתִּסְתַּלֵּק מִמֶּנּוּ שְׂכִינָה, שֶׁהִיא

אַחַד, שְׁמ"ע אַח"ד, ש"ם א"ח ע"ד, א"ח
שׁוֹמֵר אוֹתָהּ, מִשּׁוּם שֶׂאָה לְעָרָה וְיִלְדָה,
וְעָלִיו נֶאֱמַר אַתָּה סֵתֵר לִי, בְּרוּךְ אַתָּה
בְּבוֹאֶךָ, יְהוּדָה אַתָּה יוֹדוּךָ אַחִיךָ, מִשּׁוּם
שֶׁבוּ יְהו"ה וְבוּ ד', בּוּ הִיא שְׂמּוּרָה.

וְעָלִיו נֶאֱמַר וַיְהִי אִמֵּן אֶת הַדְּסָה, הוּא
אוּמָן שְׂלָה וְהִיא אַמּוּנָה שְׁלוֹ, וְזֶהוּ
שֶׁנֶּאֱמַר בְּאֶשֶׁר הִיתָה בְּאִמְנָה אֲתוּ, וְלֹא
נִנְעָ בָּהּ הַנְּכַרִי שֶׁהוּא אַחֲשׁוּרוֹ"שׁ, מִשּׁוּם

שְׁבִינְתָא, דְּאִיהִי יְחֻדָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְשְׁלִיט עֲלֵיהּ ש"ד דְּאִיהוּ אַחַר.

וְדָאֵי י' דְּשַׁדִּי, אִיהִי קוּצָא מִן ד' דְּאַחַד, וְאִם מְשַׁקֵּר אַעֲבַר קוּצָא מִן ד' מִן אַחַד וְאֲשַׁתָּאֵר אַחַר, וּבְגִין דָּא אָמַר קָרָא (שמות לד יד) לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אַחַר וְגוֹמַר, וּבְתַחֲוֵא זְמָנָא דְשִׁלְטָא עַל בַּר נֶשׁ שַׁד דְּאִיהוּ אֵל אַחַר, אִיהוּ מְשַׁתְּעֵבֵד בֵּיהּ בְּכָל מִינֵי עֲנוּיִין, וְחֻזְבָּא דָּא גַרְם לְיִשְׂרָאֵל לְאֲשַׁתְּעֵבְדָּא בְּהוֹן אוּמִין דְּעֵלְמָא.

וּמָאן דְּנָטִיר אוֹת בְּרִית בְּכָל אֶתֶר דְּאִיהִי, בֵּין בְּבְרִית מִלָּה, בֵּין בְּשַׁבַּת וְיֻמִּין טָבִין, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נָטִיר לֵיהּ בְּגִינְהּ בְּכָל אֶתֶר, וּמְכַסֵּי עֲלוּי מְשַׁנְאֵוּי, פְּגוּזָא דְּמִשָּׁה דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (תהלים צא א) בְּצֵל שַׁד"י יִתְלוּנָן, וּבְגוּזָא דְּאַסְתֵּר דְּהַסְתִּיר לָהּ מֵאַחַשְׁרוּשׁ דְּאִיהוּ עָרַל וְטָמֵא, וְשׁוּי בְּאַתְרֵיהּ

לשון הקודש

הַיְחֻד שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְשׁוּלְטָ עֲלוּי שַׁד"י שֶׁהוּא אַחַר. וְדָאֵי י' שֶׁל שַׁדִּי, הֵיא קוּץ מִן ד' שֶׁל אַחַד, וְאִם מְשַׁקֵּר, הַעֲבִיר קוּץ מִן ד' מִן אַחַד וְנִשְׁאָר אַחַר, וּמְשׁוּם זֶה אָמַר הַפְּתוּב לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אַחַר וְגוֹמַר, וּבְאֹתוֹ זְמַן שֶׁשׁוּלְטָ עַל אָדָם שַׁד שֶׁהוּא אֵל אַחַר, הוּא מְשַׁתְּעֵבֵד בּוֹ בְּכָל מִינֵי עֲנוּיִים, וְחָטָא זֶה גַרְם לְיִשְׂרָאֵל שֶׁיִשְׁתְּעַבְדּוּ בְּהֵם אֲמוֹת הָעוֹלָם. וּמִי שֶׁשׁוֹמֵר אוֹת הַבְּרִית בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא, בֵּין בְּבְרִית מִלָּה בֵּין בְּשַׁבַּת וְיָמִים טוֹבִים, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ בְּגִלְגָּלָה בְּכָל מְקוֹם, וּמְכַסֶּה עֲלוּי מְשׁוּנְאֵוּי, כְּמוֹ שֶׁמִּשָּׁה נֶאֱמַר בּוֹ בְּצֵל שַׁד"י יִתְלוּנָן, וּכְמוֹ שֶׁאַסְתֵּר שֶׁהַסְתִּיר

שְׁנֵית (נ"א שְׁדִית) בְּדִיּוֹקְנָא דִּילָהּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב
 (אסתר ב יג) כָּל אֲשֶׁר תֹּאמַר וְגוֹמַר, בְּעָרֵב הִיא בָּאָה
 וּבִבְקָר הִיא שָׁבָה אֶל בֵּית הַנְּשִׁים שְׁנֵי, וְאִיהוּ נָטִיר
 לָהּ מִהֶמֶן הָרָשָׁע, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (תהלים לב ז) מִצַּר
 תִּצְרֵנִי, דֹּאִיהוּ צַר וְאוֹיֵב.

וּבְגִין הַאי קִנְיָא דְכִסִּי קוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא בְּאוֹת
 דִּילִיָּה עַל אֶסְתֵּר, דֹּאִיהִי קְדוּשָׁה דִּילִיָּה,
 דְּלֹא אִיהִי קְדוּשָׁה פְּחוּת מִעֲשָׂרָה, אֶתְלַבְּשׁוּ עֲשָׂרָה
 בְּתָרִין תַּתְּאִין בְּעֲשָׂרָה בְּנִין דְּהֶמֶן, דְּתַמְּן אֵל אַחַר,
 דְּהֶמֶן אָמַר וְעֲשֶׂרֶת אֱלָפִים כֶּסֶף אֲשַׁקּוּל וְגוֹמַר
 (אסתר ג ט). וְכֹלָא לְנִטְלָא נִוְקְמָא מֵאֶסְתֵּר וְאוּמְתָהּ,
 דְּאֶתְמַר בָּהּ (שם ה א) וְתִלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מַלְכוּת, וְקוּדְשָׁא
 בְּרִידָא הוּא מָסַר לוֹן בִּידְהָא וּבִידְאָ דְאוּמְתָהּ, וְתָלוּ
 אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו עַל הָעֵץ (שם ט כה), וְאִיהוּ עֶבֶד עֵץ

לשון הקודש

אוֹתָהּ מֵאֲחַשְׁרוּשׁ שֶׁהוּא עָרַל וְטָמֵא, וְשֵׁם בְּמִקְוָמָה שְׁנֵית (שְׁדִית) בְּדַמּוֹת שְׁלָהּ.
 זְהוּ שְׁכָתוּב כָּל אֲשֶׁר תֹּאמַר וְגוֹמַר, בְּעָרֵב הִיא בָּאָה
 וּבִבְקָר הִיא שָׁבָה אֶל בֵּית הַנְּשִׁים שְׁנֵי, וְהוּא שָׁמַר אוֹתָהּ מִהֶמֶן
 הָרָשָׁע. זְהוּ שְׁכָתוּב מִצַּר תִּצְרֵנִי, שֶׁהוּא צַר וְאוֹיֵב.

וּבְמַשְׁוֹם הַקִּנְיָאָה הַזֶּה שְׁכַסְּהָ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא בְּאוֹת שְׁלוֹ עַל אֶסְתֵּר, שֶׁהִיא

הַקְּדוּשָׁה שְׁלוֹ, שְׁאִין הַקְּדוּשָׁה פְּחוּת
 מִעֲשָׂרָה, הִתְלַבְּשׁוּ עֲשָׂרָה כְּתָרִים
 תַּחְתּוֹנִים בְּעֲשָׂרָה בְּנִים שֶׁל הֶמֶן, שְׁשֵׁם
 אֵל אַחַר, שֶׁהֶמֶן אָמַר וְעֲשֶׂרֶת אֱלָפִים
 כֶּסֶף אֲשַׁקּוּל וְגוֹמַר, וְהִכַּל לִטַּל נִקְמָה
 מֵאֶסְתֵּר וְאוּמְתָהּ, שְׁנֵי אֶתְמַר הוּא מָסַר
 אוֹתָם בְּיָדוֹ וּבִידְ אֶמְתָּהּ, וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת
 בְּנָיו עַל הָעֵץ, וְהוּא עָשָׂה עֵץ גְּבוּהָ

גבוה המשים אמה, וקודשא בריך הוא נטיל
 נוקמא מניה ומבניו בשכינתא עלאה, דמתחת
 למצראי המשים מכות.

ועוד שכינתא אתקריאת צדקה, וקודשא בריך
 הוא בעל צדקה, ובגלותא איחי עניה,
 ובגהא עניים, וקודשא בריך הוא פביכול איחי עני
 כד איחי בר מאתריה, ובגניה אתמר (ישעיה לג ז) הן
 אראלם צעקו חוצה וכו', ובאן אתר איחי עני
 ואיחי עניה בצדיק דאיהו ברית, ובגין דחאבו ביה
 ישראל לתתא איחי נהר יחרב ויבש (איוב יד יא) בבית
 ראשון ושני, ושכינתא איחי ביה חרבה ויבשה,
 בגין דאינון גרמי דיתכנשון מניה מיין עלאין,
 ושכינתא אשתארת יבשה, הדא הוא דכתיב (בראשית
 א ט) יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד
 ותראה היבשה.

לשון הקודש

מקום הוא עני והיא עניה? בצדיק שהוא
 ברית, ומשום שחטאו בו ישראל למטה,
 הנקר ההוא יחרב ויבש בבית ראשון
 ושני, והשכינה בו היא חרבה ויבשה,
 משום שהן גרמו שיתכנסו ממנו המים
 העליונים, והשכינה נשארת יבשה. והו
 שפתוב יקוו המים מתחת השמים אל
 מקום אחד ותראה היבשה.

המשים אמה, והקדוש ברוך הוא נטל
 ממנו נקמה ומבניו בשכינה העליונה
 שהכתה את המצרים המשים מכות.
 ועוד, שכינה נקראת צדקה, והקדוש
 ברוך הוא בעל צדקה, ובגלות היא עניה
 ובגיה עניים, והקדוש ברוך הוא פביכול
 הוא עני, פשהוא מחוץ למקומו, ובגללה
 נאמר הן אראלם צעקו חצה וכו', ובאיזה

וְכָל מָאן דְּעָבִיד צְדָקָה בְּמִסְכְּנָא גָּרִים הֵהוּא נִהָר
דִּיתְמִשְׁךְ מַעְדָן דְּאִיהִי אִימָא עֲלָאָה,
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּזֶן דְּאִיהִי ד' דְּלָה מִסְכְּנָא, וְעָנִי אִיהוּ
יוֹם שַׁבָּת, וּמָאן דְּמְקַיִים בָּהּ עֲנֵג שַׁבָּת גָּרִים
לְאַשְׁקָאָה תְּהִיא ד', וְהֵהוּא עָנִי אֶתְמַלִּי וְאֶתְקַרִי
נִהָר, וּמָאן דְּאִית לִיה רִשׁוּ לְמַעְבֵּד עֲנֵג שַׁבָּת וְלֹא
עָבִיד, אֶתְהַפֵּךְ לִיה עֲנֵג לְנַעַע צָרַעַת, וְחָרִיב בֵּיתִיה
וּמְמוֹנִיה, וְכֵן עֲנִיָּה אִיהִי אֲזַרִייתָא דְעַל פֶּה וְדַאי,
וְאִיהִי קַבְּלָה בְּד מְקַבְּלָא מִבְּעַל צְדָקָה, דְּאִיהוּ
אֲזַרִייתָא דְּבִכְתָּב, בְּד אֲזֹלַת לְגַבִּיָּה לְקַבְּלָה
אֶתְקַרִיאַת הַלְכָה, בְּד מְקַבְּלָא מִנִּיה אֶתְקַרִיאַת
קַבְּלָה, וּבְתֵהוּא זְמַנָּא אִיהִי פְּלִיגַת מַה דִּיהֲבִין לָהּ
לְעַבְדִּין דִּילָהּ וְלִבְנִין וְלַעוֹלָמִין דִּילָהּ, כְּמַה דְּאֶתְ
אָמַר (משלי לא טו) וַתִּתֵּן מָרְרָה לְבֵיתָהּ וְחֶק לְנַעֲרוֹתֶיהָ,
וּמְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין, מִתְּהוּא דְּמְקַבְּלִין מִנִּיהּ.

לשון הקודש

צרעת, ומחריב ביתו וממונו, וכן ענינה היא התורה בעל פה ודאי, והיא קבלה בשמקבלת מבעל צדקה, שהיא תורה שבכתב, כשהולכת אליו לקבלה נקראת הלכה, בשמקבלת ממנו נקראת קבלה, ובאותו זמן היא מחלקת מה שנותרים לה לעבדים שלה ולבנים ולעלמים שלה, כמו שנאמר ונתתן מרר

וכל מי שעושה צדקה עם העני, גורם לאותו נהר שימשך מעדן, שהוא האם העליונה. להשקות את הגזן, שהיא דל"ת, דלה ענינה, ועני הוא יום שבת, ומי שמקיים בה ענג שבת, גורם להשקות אותה הדל"ת, ואותו עני מתמלא ונקרא נהר, ומי שיש לו רשות לעשות ענג שבת ולא עושה, מתהפך לו ענג לנגע

בעל קבלה איהו עמודא דאמצעיתא, ואיהי
קבילת מיניה, ובאן אתר קבילת מיניה
בימינא, בגין דעליה אתמר פי ימינד פשוטה
לקבל שבים, הלכה איהי מסטרא דשמאלא,
קבלה (דף נח ע"ב) היא מסטרא דימינא, הלכה
בשמאלא לגבי בעלה, וקבילת מיניה בימינא
ונחתא מליא לגבי צדיק, ובגין דא (תהלים לז כה) לא
ראיתי צדיק נעזב וכו', (ובמאי) וכד נחתא מליא
לגבי בעלה דאיהו ו', נהר דאתמשך מעדן, ו' עאל
בד' ואתעבדת ה', ומה דהוה צדק אתעבדת
צדקה לגבי עני דאיהו צדיק.

וההוא נהר עליה אתמר שמש בשבת צדקה
לעניים, ועליה אתמר (משלי יד לד) צדקה
תרומם גוי, ומה דהות צדק דינא, אתעבדת
רחמי, וכל ספירן על שמה אתקריאו, מאזני צדק

לשון הקודש

ויורדת מלאה אל הצדיק, ומשום זה לא
 ראיתי צדיק נעזב וכו', (ובמה?) וכשיורדת
 מלאה אל בעלה שהיא ו', הנהר שנמשך
 מעדן, ו' נכנס לד' ונעשית ה', ומה שהיה
 צדק נעשה צדקה לעני שהוא צדיק.
 ועל אותו הנהר נאמר שמש בשבת
 צדקה לעניים, ועליו נאמר צדקה תרומם
 גוי, ומה שהיתה צדק דין, נעשית

לביתה וחק לגערתי, ומקבלים זה מזה,
 מאותו שמקבלים ממנה.

בעל קבלה הוא העמוד האמצעי, והיא
קבלה ממנו, ובאיזה מקום קבלה ממנו?
בלימין, משום שעליו נאמר פי ימינד
פשוטה לקבל שבים. ההלכה היא מצד
השמאל, קבלה היא מצד הימין, הלכה
בשמאל אל בעלה, ומקבלת ממנו בימין

אבני צדק איפת צדק והיו צדק (ויקרא יט לו), פד
אתרחק מינה בעלה דאיהו רחמי, מאוני צדק
תרין דרועין, אבני צדק תרין סמכי קשומ, היו
צדק צדיק, וכד עמודא דאמצעיתא מרחק מינה
איהו משפט, וביה פתיב (תהלים עה ח) כי אלהים
שופט זה ישפיל וזה ירים, זה ישפיל מאן דגרים
לאשפלא לשכינתא מאתרהא, וזה ירים מאן
דגרים לסלקא לה מאתרהא, דחובין דישראל
אינון אשפילן לה לתתא, וזכוון דלהון סלקון לה
לאתרהא, הא זכאה איהו מאן דעביד זכוון
לסלקא לה לאתרהא.

ועוד שכינתא איהי שלוחת הקן, מאן קן דילה
דא ירושלם, ולעילא קן דילה תהוא
דאתמר ביה (שמות לד ז) ונקת לא ונקת, ודא מטטרוין.

לשון הקודש

— מי שגורם להעלותה ממקומה, שחטאי
 ישראל משפילים אותה למטה,
 וזכויותיהם מעלים אותה למקומה, הרי
 צדיק הוא מי שעושה זכויות להעלותה
 למקומה.

ועוד שכינתא היא שלוחת הקן. מי הקן
 שלה? זו ירושלם, ולמעלה הקן שלה,
 אותו שנאמר בו ונקת לא ונקת, וזה
 מטטרוין, עליו נאמר אל תסתכל בקנקן

רחמים, וכל הספירות נקראו על שמה
 מאוני צדק, אבני צדק, איפת צדק והיו
 צדק, כשהתרחק ממנה בעלה, שהוא
 רחמים. מאוני צדק שתי זרועות, אבני
 צדק שני עמודי אמת, היו צדק צדיק,
 וכשהעמוד האמצעי מרחק ממנה, הוא
 משפט, ובו כתוב כי אלהים שופט זה
 ישפיל וזה ירים. זה ישפיל — מי שגורם
 להשפיל את השכינה ממקומה, וזה ירים

עליה אתמר אל תסתכל בקנקן אלא במה דאית
 ביה, ודא איהו כי יקרא קן צפור לפניך בדרך
 בכל עץ או על הארץ (דברים כב ו), בכל עץ דא גוף
 וברית, צדיק איהו ברית ואיהו כ"ל, עץ דא עמודא
 דאמצעיתא, או על הארץ דא אימא תתאה,
 אפרחים תרין דרועין, או ביצים תרין שוקין, והאם
 רבצת דא אימא עלאה, שלח תשלח את האם דא
 אימא תתאה את ודאי.

שִׁלַּח תְּשַׁלַּח, הָרֵא הוּא דְכָתִיב (בראשית ח ח) וַיִּשְׁלַח
 אֶת הַיּוֹנָה מֵאֲתוֹ, וְאֶתְמַר בְּיַעֲקֹב (שם כז ל)
 וַיְהִי אִךְ יָצָא יָצָא, לְקַבֵּל שְׁלִיחַ תְּשַׁלַּח, וְאִינוּן תְּרִין
 דְּרוּעִין שְׁנֵי גְרִישִׁין וְאִינוּן תְּרִין תְּרוּכִין, וְדָא אִיהוּ
 שְׁלִיחַ תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ, אֲלוּן
 שִׁית פְּרָקִין דְּאִינוּן בְּתַרֵי דְרוּעִין, אֲשַׁתְּאֲרַת ה' ד'
 בְּלֹא ו', מָאן גָּרִים לָהּ תְּרֵי תְרוּכִין, אֲלֹא בְּגִין

 לשון הקודש

זו האם התחתונה, את ודאי.
 שלח תשלח, זהו שפתיב וישלח את
 היונה מאתו, ונאמר בייעקב ויהי אך יצא
 יצא, כנגד שלח תשלח, והם שתי
 זרועות, שני גרישין, והם שני גרושים.
 והו ששלח תשלח את האם, ואת הבנים
 תקח לך, אלו ששת הפרקים שהם
 בשתי זרועות, נשארת ה' ד' בלי ו' מי

אלא במה שיש בו, והו כי יקרא קן
 צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ.
 בכל עץ - זה גוף וברית, צדיק הוא
 ברית והוא כ"ל, עץ - זה העמוד
 האמצעי, או על הארץ - זו האם
 התחתונה, האפרחים - שתי זרועות, או
 ביצים - שתי שוקיב, והאם רבצת - זו
 האם העליונה, שלח תשלח את האם -

דְּעָבְרִין בְּנֵהָא עַל פְּקוּדֵי אוֹרֵייתָא עֵשֶׂה וְלֹא
תַעֲשֶׂה, הָדָא הוּא דְכָתִיב (ישעיה ג יח) וּבְפִשְׁעֵיכֶם
שְׁלַחְהוּ אִמְכֶם.

וַיּוֹסֵף שְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה מֵאֲתוֹ (בראשית ח י) דָּא
עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, מָאן גְּרִים דָּא
דְּאֲתַתְרַכַּת מִינֵיהּ, בְּגִין דְּיִשְׂרָאֵל עָבְרוּ עַל
אוֹרֵייתָא, וַיִּחַל עוֹד שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרִים (שם) (נ"א
וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה וְלֹא יָסְפָה שׁוּב), דָּא ז', יוֹמָא שְׁבִיעָאָה
דְּכָלִּיל שְׁבַע שַׁבָּתוֹת, וּמָאן גְּרַם דְּאֲתַתְרַכַּת מִינֵיהּ,
בְּגִין דְּעָבְרוּ יִשְׂרָאֵל עַל אוֹת שַׁבָּת וַיּוֹמִין טָבִין
וְאוֹת בְּרִית.

מִסְטָרָא דְיִצְחָק דְּאִיהוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה, אֲתַמַּר בֵּיהּ
(שם) וַתָּבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עָרְב, וְדָא
עָרְב דְּיִצְחָק, וּמִסְטָרָא דְצַדִּיק אֲתַמַּר בָּהּ (שם) וַהֲגִהָ
עֲלֶיהָ זֹאת טָרַף בְּפִיהָ, וַיֵּדַע נֹחַ כִּי קָלוּ הַיָּמִים מֵעַל

לשון הקודש

יִסְפָּה שׁוּב, זֶה ז', יוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁכּוֹלֵל שְׁבַע
שַׁבָּתוֹת, וּמִי גְרַם שְׁהִתְגַּרְשָׁה מִמֶּנּוּ?
מִשׁוּם שֶׁעָבְרוּ יִשְׂרָאֵל עַל אוֹת שַׁבָּת
וַיָּמִים טוֹבִים וְאוֹת בְּרִית.

מֵהַצַּד שֶׁל יִצְחָק שֶׁהוּא רֵאשׁ הַשָּׁנָה,
נֶאֱמַר בּוֹ וַתָּבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עָרְב,
וְזֶה עָרְב שֶׁל יִצְחָק, וּמֵהַצַּד שֶׁל הַצַּדִּיק
נֶאֱמַר בָּהּ וַהֲגִהָ עֲלֶיהָ זֹאת טָרַף בְּפִיהָ, וַיֵּדַע

גְרַם לָהּ שְׁנֵי גְרוּשִׁין? אֵלָא בְּגַלְל
שְׁעוֹבְרִים בְּנִיָּה עַל מַצּוֹת הַתּוֹרָה, עֵשֶׂה
וְלֹא תַעֲשֶׂה, זֶהוּ שְׁכָתוּב וּבְפִשְׁעֵיכֶם
שְׁלַחְהוּ אִמְכֶם.

וַיּוֹסֵף שְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה מֵאֲתוֹ, זֶה הָעֲמוּד
הָאִמְצָעִי, מִי גְרַם זֶה שְׁהִתְגַּרְשָׁה מִמֶּנּוּ?
מִשׁוּם שֶׁיִּשְׂרָאֵל עָבְרוּ עַל הַתּוֹרָה. וַיִּחַל
עוֹד שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרִים (וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה וְלֹא

הָאָרֶץ, וּבְכָל אֶתֶר דְּלֵא אֲשַׁבַּחַת לְתַתָּא דִּיּוֹקְנָא
 דְּבַעְלָה בְּאוּרֵייתָא, לָא הָוֵת שְׂרִיא עֲלָה, הָדָא הוּא
 דְּכְתִיב (שם ט) וְלֹא מִצָּאָה הַיּוֹנָה מָנוּחַ לְכַף רַגְלָהּ
 בְּגִלּוּתָא, מִיַּד דְּאֲשַׁבַּחַת בַּעְלָה לְרַעִיא מְהִימְנָא,
 שְׂרִיא עֲלֵיהּ וְלֹא חֲזַרְתָּ לְתִיבָה, הָדָא הוּא דְּכְתִיב
 (שם יב) וְלֹא יִסְפָּה שׁוּב אֵלָיו עוֹד, וְעַל דָּא אֶתְמַר (שם
 ב כד) עַל בֶּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְגוֹמֵר,
 אִיְהִי אֶתְדַבְּקַת בֵּיהּ וְאִיְהִי בָהּ.

בְּהָהּ הוּא זְמַנָּא וַיִּפְתַּח נַח אֶת חֲלוֹן הַתִּיבָה אֲשֶׁר
 עָשָׂה (שם ח ו). וַנִּפְקוּ כָלְהוּ וְאָזְלוּ לְגַבֵּי יוֹנָה
 וּבַעְלָה, וְאֶתְמַר לְגַבֵּי נַח וַיִּפְתַּח נַח, מֵאִי וַיִּפְתַּח נַח,
 אֵלָא רְמִיז וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֶהוּ אֶת הַיֶּלֶד (שמות ב כד),
 אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וְדָא יִשְׂרָאֵל דְּפִתְחִין בְּתִיּוּבְתָא
 בְּבִכְיָה, וּמִיַּד וַתַּחֲמוֹל עָלָיו.

לשון הקודש

והוא בה.

באותו זמן, ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה, ויצאו כלם והלכו ליונה ובעלה, ונאמר לגבי נח ויפתח נח. מה זה ויפתח נח? אלא רומז, ותיפתח ותראהו את הילד, אדנ"י שפתי תפתח, וזה ישראל שפותחים בתשובה בבכיה, ומיד ותחמול עליו.

נח בי קלו המים מעל הארץ, ובכל מקום שלא מצאה למטה דמותו של בעלה בתורה, לא היתה שורה עליו, והו שפתוב ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה בגלות, מיד שמצאה בעלה את הרועה הנאמן, שרתה עליו ולא חזרה לתבה. והו שפתוב ולא יספה שוב אליו עוד, ועל זה נאמר על בן יעזב איש את אביו ואת אמו וגומר, היא נדבקה בו,

וְעוֹד שְׂכִינְתָּא אֶתְקְרִיאת חַג, בְּכָל זְמַנִּין וַיּוֹמִין

טָבִין, חַג דְּתַלְתַּת רִגְלִין, דְּאֶתְמַר בְּחֹן (שמות)

שְׁלֹשׁ (כג יד) (דף נט ע"א) רִגְלִים תַּחֲוֹג לִי בַּשָּׁנָה, וּבְגִינְהָ

יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ, לְקַיְימָא זְכוּר וְשָׁמֹר זְכוּר לְזָכֵר

וְשָׁמֹר לְנִקְבָּה, כְּלָחוּ אֵלִין דְּאֵזְלִין לְאַסְתַּכְּלָא (נ"א

לְאַתְכְּלָא) בַּשְּׂכִינְתָּא, צְרִיכִין לְמִיּהֵב לָהּ דְּדוּרְנָא,

הָדָא הוּא דְכָתִיב (דברים טז טז) וְלֹא יִרְאֶה אֶת פְּנֵי

יְהוָה רִיקָם, וְצָרִיד לְמַחְרֵי בָּהּ, הָדָא הוּא

דְכָתִיב (שם) וְשָׂמַחַת בַּחֲנֻךְ, דְּאִיְהִי חֲדָוָא דְקוּדְשָׁא

בְּרִיד הוּא אֶתְקְרִיאת, וּמָאן דְּאֵזִיל לְמַחְמֵי לָהּ

צָרִיד לְנַטְרָא גְרַמִּיהָ מֵעַצִּיבּוּ, דְּאִיְהִי לִילֵי"ת

חֲשׂוּכָא עַצְבוֹן שְׂאוּל טְחוּל, דְּאִיְהִי מוּם, וְעֲלִיהָ

אֶתְמַר (ויקרא כא יח) כָּל אֲשֶׁר בּוֹ מוּם לֹא יִקְרַב.

אִישׁ כְּמַתְנַת יְדוּ דָּא שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה, דְּעֲלָהּ

אֶתְמַר (משלי כא יד) מִתָּן בַּסֶּתֶר יִכְפֶּה אָף, בְּגִין

לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ

בָּהּ. זְהוּ שְׂפָתוּב וְשָׂמַחַת בַּחֲנֻךְ, שְׂהִיא נִקְרֵאת שְׂמַחַת הַקּוֹדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִי שְׂהוּלְךְ לְרֵאוֹת אוֹתָהּ, צָרִיד לְשָׁמֵר אֶת עַצְמוֹ מֵעַצֵּב, שְׂהִיא לִילִית חֲשׂוּכָה, עַצְבוֹן, שְׂאוּל, טְחוּל, שְׂהִיא מוּם, וְעֲלִיהָ נֶאֱמַר כָּל אֲשֶׁר בּוֹ מוּם לֹא יִקְרַב.

אִישׁ כְּמַתְנַת יְדוּ, זוּ שְׂכִינְהָ הַעֲלִינְהָ, שְׂעֲלִיָּהּ נֶאֱמַר מִתָּן בַּסֶּתֶר יִכְפֶּה אָף,

וְעוֹד, שְׂכִינְהָ נִקְרֵאת חַג, בְּכָל הַזְּמַנִּים וַיּוֹמִין טוֹבִים, חַג שָׁל שְׁלֹשׁ רִגְלִים, שְׂנַאֲמַר בָּהֶם שְׁלֹשׁ רִגְלִים תַּחֲוֹג לִי בַּשָּׁנָה, וּבְשִׁבִילָהּ יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ, לְקַיְימָא זְכוּר וְשָׁמֹר, זְכוּר לְזָכֵר, וְשָׁמֹר לְנִקְבָּה. כָּל אֵלוּ שְׂהוּלְכִים לְהַסְתַּכְּלָא (לְהַכְּלָא) בַּשְּׂכִינְהָ צְרִיכִים לְתַת לָהּ דְּדוּרְוֹן, זְהוּ שְׂפָתוּב וְלֹא יִרְאֶה אֶת פְּנֵי יְהוָה רִיקָם, וְצָרִיד לְשָׂמַח

דַּאִיְהִי סְתִימָא, עוֹלָם הֲבֵא קָרִינָן לָהּ מִתְנָה, וְעֵלָה
 אֶתְמַר יִשְׁמַח מִשָּׁח בְּמִתְנַת חֵלְקוֹ, בְּגִין דְּמִתַּת
 אֱלֹהִים הִיא, בְּבִרְכַת יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ
 דָּא שְׂכִינְתָא תַתָּא, חַד מִסְטָרָא דִימִינָא בְּרָכָה,
 וְחַד מִסְטָרָא דְשְׂמָאלָא מִתְנָה.

וְעוֹד שְׂכִינְתָא אִיְהִי חֶשְׁבֹן תְּקוּפֹת וּמְזֻלוֹת
 וּמְזֻלוֹת וְעִבּוּרִין, אַרְבַּע תְּקוּפֹן דְּאֶתְקֵרִיא
 אַרְבַּע תְּקוּפֹת, וְלְכָל תְּקוּפָה תְּלַת יָרְחִין, וּבְחֹזֶן
 תְּרִין עֶשֶׂר מְזֻלוֹת, וְאִינּוֹן לְקַבֵּל תְּרִין עֶשֶׂר שְׁבַטִין
 דִּישְׂרָאֵל, וְכֹלָא אֶתְקַשֵּׁר בְּהַאי שְׂמָא אַדְנִי, אִיְהִי
 שְׂכִינְתָא תַתָּא, תְּקִיפָא בְּאַרְבַּע תְּקוּפִין, דְּאִינּוֹן
 מִסְטָרָא דְשְׂמָאלָא חֲזֵק תְּקִיפָא, וְאִינּוֹן אַלְף דְּלִ"ת
 נוּן יו"ד, וּבְלָהּוֹ תְּרִין עֶשֶׂר מְזֻלוֹת קָשִׁין מִסְטָרָא
 דְּדִין, וּבְגִין דְּמִזֻנָא קָא אַתְיָא מְנִיחֹ, אָמְרוּ מְאִרִי
 מִתְנִיתִין קָשִׁין מְזֻנוֹתֵינוּ שְׁלֵ אָדָם בְּקָרִיעַת יַם סוּף,

לשון הקודש

תְּקוּפֹת שְׂנַקְרָאוּ אַרְבַּע תְּקוּפֹת, וְלְכָל
 תְּקוּפָה שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים, וּבְהֵם שְׁנַיִם עֶשֶׂר
 מְזֻלוֹת, וְהֵם בְּנֶגֶד שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבַטִין
 יִשְׂרָאֵל, וְהַכֹּל נִקְשֵׁר בְּשֵׁם הַזֶּה אַדְנִי,
 הַשְׂכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה הִיא חֲזֵקָה בְּאַרְבַּע
 תְּקוּפֹת, שְׁהֵם מְצַד הַשְּׂמָאל, חֲזֵק תְּקִיפָא,
 וְהֵם אַלְף דְּלִ"ת נוּן יו"ד, וְכָל שְׁנַיִם
 עֶשֶׂר הַמְזֻלוֹת קָשִׁים מְצַד הַדִּין, וּמִשּׁוּם

מִשּׁוּם שֶׁהִיא נִסְתַּרְתָּ, עוֹלָם הֲבֵא קוֹרְאִים
 לָהּ מִתְנָה, וְעֵלָיָה נֶאֱמַר יִשְׁמַח מִשָּׁח
 בְּמִתְנַת חֵלְקוֹ, מִשּׁוּם שְׂמִתַּת אֱלֹהִים
 הִיא, בְּבִרְכַת יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר נָתַן
 לָךְ, זֶה שְׂכִינָה תַחְתּוֹנָה, אַחַת מְצַד יְמִין
 – בְּרָכָה, וְאַחַת מְצַד שְׂמָאל – מִתְנָה.

וְעוֹד, שְׂכִינָה הִיא חֶשְׁבֹן תְּקוּפֹת
 וּמְזֻלוֹת וּמְזֻלוֹת וְעִבּוּרִים, אַרְבַּע

דַּאתְקַרַע בְּהוֹן לְתֵרִין עֶשֶׂר קָרְעִין.

וְאֵינּוֹן אַרְבַּע תְּקוּפוֹת תֵּרִין דְּרוּעִין וְתֵרִין שׁוֹקִין,
 תֵּרִין עֶשֶׂר מְזוּלוֹת תֵּרִין עֶשֶׂר פְּרָקִין דְּאִית
 בְּהוֹן, וְלִקְבְּלֵיהוּ תֵּרִין עֶשֶׂר יְרַחֵי שְׁתָּא, וְאֵינּוֹן ו'
 ו' רָזָא דְּעֵבּוּרָא וְדָא יְרַחֵא תְּלַת עֶשֶׂר, דָּא א, וְדָא
 וְא'ו, שְׁתָּא מְתַלַּת עֶשֶׂר יְרַחֵין, וּבֵיהַ צְרִיךְ לְהַשְׁוּוֹת
 שְׁנַת הַחֲמָה עִם שְׁנַת הַלְבָנָה, וְלִיַּחְדָּא לֹון בְּמַהְלָךְ
 הָאֲמָצְעִי דְּאִיהוּ עֵמוּדָא דְּאֲמָצְעִיתָא, וְאִם פֵּר נִשׁ
 יִדַּע לְמַמְנֵי וְלְהַשְׁוּוֹת שְׁנַת הַחֲמָה עִם שְׁנַת הַלְבָנָה
 וְלִיַּיַּחַד לֹון, אִיהוּ יִדַּע מָתִי יִהֵא פֶסַח בְּחֻדְשׁ
 הָאֲבִיב, וּבְדָא יִשְׁוּוֹן אָפָא וְאָמָא בְּרָא וּבְרַתָּא, הַדָּא
 הוּא דְכַתִּיב (דְּבָרִים ד' ו') וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הִיא
 חֻכְמַתְכֶם וּבִנְיַתְכֶם, וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם דָּא ו"ה, כִּי
 הִיא חֻכְמַתְכֶם וּבִנְיַתְכֶם דָּא י"ה וּבְמָה יִהוֹן שְׁוִין

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

שֶׁהַמּוֹזוֹן בָּא מֵדָם, אָמְרוּ בְּעַלֵי הַמִּשְׁנָה
 קָשִׁים מְזוּנוֹתָיו שֶׁל אָדָם בְּקָרִיעַת יָם סוּף,
 שֶׁנִּקְרַע בָּהֶם לְשָׁנִים עֶשֶׂר קָרְעִים.
 וְאוֹתָן אַרְבַּע תְּקוּפוֹת, שְׁתֵּי זְרוּעוֹת
 וּשְׁתֵּי שׁוֹקִים, שְׁנַיִם עֶשֶׂר מְזוּלוֹת, שְׁנַיִם
 עֶשֶׂר פְּרָקִים שְׁיֵשׁ בָּהֶם, וּבְגִנְדָם שְׁנַיִם
 עֶשֶׂר חֻדְשֵי הַשָּׁנָה, וְהֵם ו' ו' סוּד הָעֵבּוּר,
 וְזֶה הַחֻדְשׁ הַשְּׁלִישִׁי עֶשֶׂר, זֶה א, וְזֶה וְא'ו,
 שָׁנָה שֶׁל שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר יְרַחִים, וְכֵּן צְרִיךְ

לְהַשְׁוּוֹת שְׁנַת הַחֲמָה עִם שְׁנַת הַלְבָנָה,
 וְלִיַּחַד אוֹתָם בְּמַהְלָךְ הָאֲמָצְעִי שֶׁהוּא
 הָעֵמוּד הָאֲמָצְעִי, וְאִם אָדָם יוֹדֵעַ לְמִנּוֹת
 וְלְהַשְׁוּוֹת שְׁנַת הַחֲמָה עִם שְׁנַת הַלְבָנָה
 וְלִיַּחַד אוֹתָם, הוּא יוֹדֵעַ מָתִי יִהְיֶה פֶסַח
 בְּחֻדְשׁ הָאֲבִיב, וּבְזֶה יִשְׁוּוֹ הָאֵב וְהָאֵם
 הַבֵּן וְהַבַּת. זֶהוּ שְׁכַתּוּב וּשְׁמַרְתֶּם
 וַעֲשִׂיתֶם כִּי הִיא חֻכְמַתְכֶם וּבִנְיַתְכֶם.
 וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם - זֶה ו"ה. כִּי הִיא

אָבא וְאָמא בְּרָא וּבְרָתָא, בָּא' דְּהוּא בְּתָרָא עֲלָאָה,
 דְּאָמְרָה סִיחָרָא עֲלָה, אִי אֶפְשָׁר לְשַׁנֵּי מְלָכִים
 שִׁישְׁתַּמְשׁוּ בְּכֶתֶר אֶחָד, וּבְגִינִיָּה אֲמַרִין בְּשַׁבַּת
 וַיּוֹמִין טָבִין וּבְרִישֵׁי יְרַחִין, כְּתֵר יִתְּנוּ לָךְ יְהו"ה
 אֱלֹהֵינֵנוּ מִלְּאָכִים הַמוֹנִי מֵעֲלָה, מְלָךְ וּמְלָכוֹת.

וְעוֹד אִיְהִי מִצְוֹת שְׁחִיטָה בְּשָׂרָה בְּזָרִים (נ"א בְּנָשִׁים),
 דְּאִינוּן בְּנֵי נָשָׂא דְדַמְיִין לְבַעֲיָרָן, דְּאֵלִין
 דְּלֹא מִשְׁתַּדְּלִי בְּאוֹרֵייתָא צְרִיךְ לְמַעַבְדַּ בְּחוּז
 קְרַבָּנִין דְּצִלוֹתִין, דִּיתְקַרְבּוּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 וְאִם מִתְקַרְבִּין בְּצִלוֹתִין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְסַבְּלִין
 בְּמַה מְכַתְּשִׁין, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (תהלים מד כג) כִּי עָלִיד
 הוֹרְגֵנוּ כָּל הַיּוֹם נַחֲשָׁבְנוּ כְּצֹאן טְבָחָה, אֲתַחֲזִי כְּאֵלוֹ
 וְזָבַחַת עָלָיו אֶת עוֹלוֹתֶיךָ וְאֶת שְׁלָמֶיךָ וְגוֹמֵר (שמות
 כ כד), דְּדָא שְׂזִיב לֹזן מִמִּיתָה דְּמִלְּאָךְ הַמָּוֶת, הֲדָא

לשון הקודש

בְּזָרִים (בְּנָשִׁים), שְׁהֵם בְּנֵי אָדָם שְׂדוּמִים
 לְבַהֲמוֹת, שְׂאֵלוּ שְׂלֹא מִתְעַסְקִים בְּתוֹרָה,
 צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת בְּהֵם קְרַבָּנוֹת שֶׁל תְּפִלוֹת
 שִׁיתְקַרְבּוּ לְקְדוּשַׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִם
 מִתְקַרְבִּים בְּתַפְלוֹת לְקְדוּשַׁ בְּרוּךְ הוּא
 וְסוּבְלִים בְּמַה מְכוֹת, זְהוּ שְׁכַתוּב כִּי
 עָלִיד הוֹרְגֵנוּ כָּל הַיּוֹם נַחֲשָׁבְנוּ כְּצֹאן
 טְבָחָה, נִרְאָה כְּאֵלוֹ וְזָבַחַת עָלָיו אֶת
 עֹלֹתֶיךָ וְאֶת שְׁלָמֶיךָ וְגוֹמֵר, שְׁזֵה מְצִיל

חַכְמַתְכֶם וּבִינַתְכֶם – זֶה י"ה. וּבְמַה יִּהְיוּ
 שְׂוִים הָאָב וְהָאֵם, הֲבֵן וְהַבֵּת? בָּא' שֶׁהוּא
 כְּתֵר עֲלִיּוֹן, שְׂאוֹמֶרֶת הַלְבָּנָה עֲלֶיהָ, אִי
 אֶפְשָׁר לְשַׁנֵּי מְלָכִים שִׁישְׁתַּמְשׁוּ בְּכֶתֶר
 אֶחָד, וּבְגִלְלוּ אוֹמְרִים בְּשַׁבַּת וַיָּמִים
 מוֹבִים וּבְרָאשֵׁי חֲדָשִׁים, כְּתֵר יִתְּנוּ לָךְ
 יְהו"ה אֱלֹהֵינֵנוּ מִלְּאָכִים הַמוֹנִי מֵעֲלָה,
 מְלָךְ וּמְלָכוֹת.

וְעוֹד הִיא מִצְוֹת הַשְּׁחִיטָה הַבְּשָׂרָה

הוא דְּכָתִיב (תהלים לו ז) אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְהו"ה.

וְאֵלֶיךָ דְּעוֹבְדֵייהוּ כִּבְעִירֵךְ דְּחִקְלָא דְאֶבְלִין בְּלֹא
 צְלוֹתֵינוּ, מִיתְתֵּהוֹן יְהֵא כִּבְעִירֵךְ דְּחִקְלָא,
 וְשָׁחִיט לֹון מִלְּאָךְ הַמָּוֶת מְדָה כִּנְגַד מְדָה, וְלֹא עוֹד
 אֶלָּא בְּסִבִּין פְּגוּם קָא שָׁחִיט לֹון, וְאֶתְקַרִּיאוּ נְבִלָה,
 וְעֲלִייהוּ אֶתְמַר (ישעיה כו יט) נְבִלְתִי יְקוּמוּן, מֵאִי סִבִּין
 פְּגוּם דָּא סְמַא"ל אֵל אַחַר, סִבִּין פְּגוּם וְדַאי אֶתְקַרִּי,
 וְאִיהִי פְּגִימָה סָם הַמָּוֶת, טְרִיפָה וּנְבִלָה. (דף נט ע"ב)

וּכְיוֹן דְּאֶתְיִיחִיבוּ בִידֵיהוֹן כְּבָר קְבִילוּ עֲנִשְׂיֵהוּ, וּבְגִין
 דָּא נְבִלְתִי יְקוּמוּן, וְכָל סִירְכָאן דְּסָם הַמָּוֶת אֵינֹון
 רְגִלִין דִּילָהּ, וְעֲלִייהוּ אֶתְמַר (משלי ה ה) רְגִלֵּיהָ יוֹרְדוֹת
 מָוֶת וְגוֹמַר, וְאֵינֹון ח"י סְרְכוֹת, עֲלִייהוּ כְּתִיב (בראשית
 ח כא) וְלֹא אוֹסִיף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת כָּל ח"י כְּאֲשֶׁר
 עָשִׂיתִי, לְאֵינֹון דְּמִצְלִין ח"י בְּרִכָּאן דְּצְלוֹתֵינוּ, (וּמֵאִן

לשון הקודש

אותם ממיתה של מלאך המות. והו
 שְׁכַתוֹב אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְהו"ה.
 וְאֵלֶיךָ שְׁמַעְשִׂיהֶם כְּבִהְמוֹת הַשָּׂדֶה,
 שְׂאוֹכְלִים בְּלֵי תַפְלוֹת, מִיתְתֵּם תַּהֲיֶה
 כְּבִהְמוֹת הַשָּׂדֶה, וְשׁוֹחֵט אוֹתָם מִלְּאָךְ
 הַמָּוֶת מְדָה כִּנְגַד מְדָה, וְלֹא עוֹד, אֶלָּא
 בְּסִבִּין פְּגוּם שׁוֹחֵט אוֹתָם, וְנִקְרְאוּ נְבִלָה,
 וְעֲלִייהֶם נְאֻמַר נְבִלְתִי יְקוּמוּן. מַה זֶה סִבִּין
 פְּגוּם? זֶה סְמַא"ל אֵל אַחַר, וְדַאי נִקְרָא
 סִבִּין פְּגוּם, וּפְגִימָה הִיא סָם הַמָּוֶת,
 מְרַפָּה וּנְבִלָה, וּכְיוֹן שְׁנַתְנוּ בִידֵיהֶם, כְּבָר
 קְבִילוּ עֲנִשָׁם, וּמִשּׁוּם זֶה נְבִלְתִי יְקוּמוּן, כָּל
 הַסְּרְכוֹת שֶׁל סָם הַמָּוֶת הֵן הַרְגֵלִים שֶׁלָּהּ,
 וְעֲלִייהֶן נְאֻמַר רְגִלֵּיהָ יוֹרְדוֹת מָוֶת וְגוֹמַר,
 וְהֵן שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה סְרְכוֹת, עֲלִייהֶן כְּתוּב
 וְלֹא אוֹסִיף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת כָּל ח"י
 כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי, לְאוֹתָם שְׁמַתְפְּלִים
 שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה בְּרְכוֹת שֶׁל הַתַּפְלוֹת. (נמי

גרים דמי טופנא מתגברין, מאן דאריק מיא דזרע ברית מילה בנדה
 שפחה גויה זונה) ולעולם וורדא בכל אתר דתתסרד
 מרפה ואינה חיה, דבכל אתר דתתסרד כבר נש
 בחובין דילה קטילת.

ועוד שכינתא איהי מצות אסיפת נוני ימא
 דאורייתא, דאתמר בהון דגים וחתגבים
 אינן טעונין שחיטה, ואינן תלמידי דבי רב
 דמתרבין בימא דאורייתא, דעלייהו אתמר
 אסיפתן היא המתרת אותן, הדא הוא
 דכתיב (במדבר יא כב) יאסף להם ומצא להם, היא
 המתרת אותם משחיטה ודאי.

וגדפוי דשכינתא אינן פסוי דם חיה או עוף,
 דאינן בנפי יונה, ואלין אינן בנפי
 מצוה, דמכסין על דמיהון, דלא שלטין עליהו
 כלבין דאנון חציפין, דאינן מלאכי חבלה (ובלהו),

לשון הקודש

בית רב שמתרבים בים התורה,
 שעליהם נאמר אסיפתן היא המתרת
 אותן. והו שכתוב יאסף להם ומצא להם,
 היא המתרת אותם משחיטה ודאי.

ובנפי השכינה הם פסוי דם חיה או
 עוף, שהם בנפי יונה, ואלו הם בנפי
 מצוה, שמכסים על דמיהם, שלא
 שולטים עליהם כלבים שהם חצופים,

גרים שמי המבול מתגברים? מי שמריק מי הזרע של ברית מילה
 בנדה שפחה גויה זונה) ולעולם הורדא, בכל
 מקום שתתסרד - מרפה, ואינה חיה,
 שבכל מקום שתתסרד באדם בחטאיה
 - הורגת.

ועוד, שכינה היא מצות אסיפת דגי
 הים של התורה, שנאמר בהם דגים
 וחתגבים אינן טעונין שחיטה, והם תלמידי

וּדְלָא אֶשְׁתְּמוּדְעוּן בְּהוֹן מְאִירי חוּבין, (הרי) הָכִי הָדָם
 הוּא הַנְּפֵשׁ, וְעֶפְרָא דְמְכַסְפָּא עָלְיוּ רְמוּז (דברים לב מג)
 וּכְפָר אֲדַמְתוּ עֲמוּ.

וְעוֹד שְׂכִינְתָא אִיהִי בְּדִיקַת סִימְנִי תִּיהֵ אוּ עוֹף,
 מִבְּנֵי נֶשֶׁא דְדַמְיִן לְחִיּוֹן וּבְעִירוֹן וְעוֹפִין,
 דְּעֲלִייתוּ אֲתִמֵּר (שמואל א יד לד) וְשַׁחַטְתֶּם בָּזָה, בְּדוּק
 כְּמוֹ זֶה, דְּאִינוּן סְבָלִין מִכְּתָשִׁין, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ בִּי
 עָלִיד הוֹרְגֵנוּ כָּל הַיּוֹם (תהלים מד כג), וּבְכָל יוֹמָא לָא
 מְנִיחִין צְלוֹתִין, וּבְדִיק לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא בְּכַמָּה
 מִכְּתָשִׁין, וְאֲמַרִין זֶה לָזָה בְּצְלוֹתִין, קוּדְשָׁא בְּרִיד
 הוּא פָּרִיק לָן מְדִינָא דְּבְעִירוֹן וְחִיּוֹן דְּאֲרַעָא, וְאֲעִיל
 לָן לְמַהּוֹי לָן חוּלְקָא בְּמִלְאָכֵי, דְּאִינוּן חִיּוֹת
 הַקִּדְשׁ, דְּקִרְאֵן זֶה לָזָה וְאֲמַרִין קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ,
 דָּא אִיהוּ (קדוש) דְּאֲתַקְדֵּשׁ שְׁמִיהַ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיד
 הוּא עַל יְדִיהַ, וְיִהֵא לִיהַ חוּלְקָא בִּיהַ.

לשון הקודש

שְׂפִיכְרוּהוּ בִּי עָלִיד הוֹרְגֵנוּ כָּל הַיּוֹם, וּבְכָל
 יוֹם לָא מְנִיחִים אֶת הַתְּפִלוֹת, וּבּוֹדֵק
 אוֹתָם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַמָּה מִבּוֹת,
 וְאֲמַרִים זֶה לָזָה בְּתַפְלוֹת: הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא נְאֻל אוֹתֵנוּ מְדִין הַבְּהֻמוֹת וְהַחִיּוֹת
 שֶׁל הָאָרֶץ, וְהַכְּנִים אוֹתֵנוּ שְׂיִהֵיהַ לָנוּ
 חֶלֶק עִם הַמְּלָאכִים, שְׁהֵן חִיּוֹת הַקִּדְשׁ,
 שְׂקוּרָאִים זֶה לָזָה וְאֲמַרִים קְדוּשׁ קְדוּשׁ

שְׁהֵם מְלָאכֵי תַפְלָה (ובלם), וְשִׁלָּא מְכִירִים
 בְּהֵם בְּעֲלֵי הַחֻבוֹת, (הרי) כִּף הָדָם הוּא
 הַנְּפֵשׁ, וְהַעֶפְרָ שְׂמְכַסָּה עָלְיוּ רְמוּז וּכְפָר
 אֲדַמְתוּ עֲמוּ.

וְעוֹד, שְׂכִינְתָא אִיהִי בּוֹדְקַת סִימְנִי תִּיהֵ אוּ
 עוֹף מִבְּנֵי אָדָם שְׂדוּמִים לְחִיּוֹת וּבְהֻמוֹת
 וְעוֹפוֹת, שְׂעֲלִיהֶם נְאֻמֵר וְשַׁחַטְתֶּם בָּזָה,
 בְּדִק כְּמוֹ זֶה, שְׁהֵם סוּבְלִים מִבּוֹת, כְּמוֹ

ועוד ושחטתם בזה דא אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד,
 דביה דן קודשא בריך הוא כל גזיקין, ועל
 כל אליו דקטלין חד לחבריה, ועל כל אליו דגזלין
 יהו"ה איהו דן, דאתלבש בתיחו ובהו וחשך ותהום,
 ודן בהון ארבע מיתות בית דין, והא אוקמוהו
 כלהו באתוון, י גחלת, ו' שלהובא, ה"ה גנונין
 ונהורין דנורא דא איהו שרפה, (דברים ד כד) כי יהו"ה
 אלהיך אש אוכלה הוא, סקילה בתלת אבנין י'
 י', ואינון יהו"ה כ"ו, וד' אתוון י' י' י', הרג
 בתרבא, י' רישא דתרבא, ו' גופא דתרבא, ה"ה
 תרין פפיות דילה, חנק ו' (ס"א ג') אתעביד חוט
 בגוונא דא זרקא ועלה י' דעזקא בחוטא למחוי
 בריך לה על צנאר, ורזא דמלה (במדבר כז ג') אבינו
 ית במדבר, מק"ף וחול"ך אינון ה"ה, חד מקף

 לשון הקודש

בארו את כלם באותיות, י' גחלת, ו'
 שלהבת, ה"ה הגנונים והאורות של האש,
 זוהי שרפה, כי יהו"ה אלהיך אש
 אוכלה הוא. סקילה בפלש אבנים י' י',
 והם יהו"ה כ"ו, וארבע אותיות י' י' הרג
 בתרב. י' ראש התרב, ו' גוף התרב, ה"ה
 שתי פפיות שלה. חנק ו' (ג), נעשה חוט
 כמו זה זרקא, ועליה י' של טבעת, בחוט
 להיות כרוך לה על צנארה, וסוד הדבר

קדוש, זהו (קדוש), שמתקדש שמו של
 הקדוש כרוך הוא על ידו ויהיה לו חלק
 בו.

ועוד, ושחטתם בזה, זה אל"ף דל"ת נו"ן
 יו"ד, שבו דן הקדוש כרוך הוא את כל
 הגזיקין, ועל כל אלו שהורגים אחד את
 חברו, ועל כל אלה שגוזלים יהו"ה הוא
 דן, שמתלבש בתיחו ובהו וחשך ותהום,
 ודן בהם ארבע מיתות בית דין, וחרי

ליה וחד הולך, עד דחנקין ליה, ובגין דא אמר
 קודשא בריך הוא, ראו עתה כי אני אני הוא, אני
 אמית ואחיה, מחצתי ואני ארפא ואין מידי
 מציל (דברים לב לט).

ו' עין, גבוה חמשים אמה דא ה' דסליקת בי
 לחמשים, זרקא קו דחניקת בתלת אתוון,
 דשכינתא תתאה איהי דן ארבע מיתות בית דין,
 איהי חניקת לחיביא, וחרג לון, בשרפה וסקילה,
 ובגין דא ראו עתה כי אני אני הוא, הדא הוא
 דכתיב (ויקרא כו כח) ויפירתי אתכם אף אני וגומר,
 וכמה דבשמייה קטיל למאן דאעבר על בריתות
 ומיתות בית דין דאורייתא, הכי מפי ומחיה
 בשמייה למאן דמקיים לון.

 לשון הקודש

ארבע מיתות בית דין, היא חונקת את
 הרשעים והורגת אותם בשרפה
 ובסקילה, ומשום זה ראו עתה כי אני
 אני הוא. זהו שכתוב ויפירתי אתכם אף
 אני וגומר, וכמו שבשמו הורג את מי
 שעובר על בריתות ומיתות בית דין של
 התורה, כך מרפא ומחיה בשמו את מי
 שמקיים אותם.

— אבינו מת במדבר. מק"ף והולך הם
 ה"ה, אחד מק"ף אותו ואחד הולך, עד
 שחונקים אותו, ומשום זה אמר הקדוש
 ברוך הוא ראו עתה כי אני אני הוא, אני
 אמית ואחיה, מחצתי ואני ארפא ואין
 מידי מציל.

ו' עין, גבוה חמשים אמה, זו ה' שעולה
 בי לחמשים. זרקא קו שחונקת בשלש
 אותיות, שהשכינה התחתונה היא דנה

ועוד מצות גזלת העני בבתיכם דא שכנתא,
 דמאן הגזיל צלותא דאיהי צדקה לצדיק
 ח"י עלמין, כליל ח"י ברכאן, כאלו גזיל ליה חיים
 דיליה דאיהו שכנתא, דאתמר בה (קהלת ט ט) ראה
 חיים עם אשה אשר אהבת, וכן מאן דגרע מענג
 שבת, כאלו גזיל ליה שכנתיה דאיהי שבת בת
 יחידה, ודא גרם דאתגזילת מניה בגלותא, הדא
 הוא דכתיב (ישעיה ג א) ובפשעיכם שלחה אפכם,
 ותיבתא מאי ניהו והשיב (דף ט ע"א) את הגזלה אשר
 גזל (ויקרא ה כג), דיתחזיר שכנתא לאתרה, או את
 העשק אשר עשק (שם) דא קודשא בריך הוא
 דאתפרש מניה, דשכנתא אתקריאת מצות עשה
 מסטרא דימנא, ומצות לא תעשה מסטרא
 דשמאלא, ותורה אתקריאת מסטרא דעמודא
 דאמצעיתא, וכל מאן דגזיל או עשק באורייתא,

 לשון הקודש

בגלות. זהו שכתוב ובפשעיכם שלחה
 אפכם, ותשובה מה היא? והשיב את
 הגזלה אשר גזל, שיחזיר השכנה
 למקומה, או את העשק אשר עשק, זה
 הקדוש ברוך הוא שגפרד מנה,
 ששכנה נקראת מצות עשה מצד הימין,
 ומצות לא תעשה בצד השמאל, והתורה
 נקראת מצד העמוד האמצעי, וכל מי

ועוד, מצות גזלת העני בבתיכם זו
 שכנה, שמי שגזל תפלה, שהיא צדקה
 לצדיק ח"י העולמים, כולל שמונה עשרה
 ברכות, כאלו גזל לו את החיים שלו
 שהיא שכנה, שנאמר בה ראה חיים עם
 אשה אשר אהבת, וכן מי שגרע מענג
 שבת כאלו גזל לו את שכנתו, שהיא
 שבת בת יחידה, וזה גרם שנגזלת ממנו

וּבְמִצְוֹת עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה, כָּאֵלּוּ גִזַּל שְׂכִינְתָא
מִדְּרוּעֵי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

וְכֵן מִפְּטָרָא דְיִסוּד ח"י עֲלָמִין, אֶתְקַרְיַאת מִצְוֹת
בְּרִית מִילָה, מָאן דְּגִזַּל בְּבְרִית וְאִפִּיק זִרְעָא
מִינֵיהּ לְרִשׁוֹ נּוּכְרָאָה, כָּאֵלּוּ אִפִּיק מִרְשׁוֹת הַיְחִיד
לְרִשׁוֹת הָרַבִּים, וְגַרְם לְמַהֲוֵי שְׂכִינְתָא נְפָקָא
מֵאֲתָרָה דְּאִיהִי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל רִשׁוֹת הַיְחִיד, וְגַלְהָ
אוֹתָהּ בֵּין אוֹמִין דְּעֵלְמָא דְּאֵינוּן רִשׁוֹת הָרַבִּים,
הָדָא הוּא דְכֻתִּיב (ישעיה ג יא) וּבְכַפְשֵׁיכֶם שִׁלַּחָה
אִמְכֶם, וּבְגִין דָּא לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ
לְשׂוֹא (שמות כ ז), מָאן שֵׁם יְהו"ה דָּא שְׂכִינְתָא, לְשׂוֹא
דָּא עֲבוּדָה זָרָה דְּגַלְתָּ תַּמָּן.

וְעוּד אִיהִי תְּשׁוּבָה יוֹם הַכַּפּוּרִים, כְּלִילָא מֵעֲשָׂרַת
יָמֵי תְּשׁוּבָה דְּאֵינוּן י"ה, יוֹם הַכַּפּוּרִים דָּא

לשון הקודש

שְׂהִיא אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, רִשׁוֹת הַיְחִיד, וְהַגְּלָה
אוֹתָהּ בֵּין אַמּוֹת הָעוֹלָם, שְׁהֵם רִשׁוֹת
הָרַבִּים. זְהוּ שְׂכִינְתוֹב וּבְכַפְשֵׁיכֶם שִׁלַּחָה
אִמְכֶם, וּמִשׁוּם זֶה לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם
יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ לְשׂוֹא. מַה זֶה שֵׁם יְהו"ה?
זוֹ שְׂכִינְתָהּ, לְשׂוֹא – זוֹ עֲבוּדָה זָרָה שִׁגְלַתָּהּ
לְשָׁם.

וְעוּד, הִיא תְּשׁוּבָה יוֹם הַכַּפּוּרִים, כְּלִילָה

שְׂגוּזָל אוֹ עוֹשֵׁק בְּתוֹרָה, וּבְמִצְוֹת עֲשֵׂה
וְלֹא תַעֲשֵׂה, כָּאֵלּוּ גִזַּל שְׂכִינְתָה מְזוּרְעוֹת
הַקּוּדֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְכֵן מִצַּד שֶׁל יִסוּד ח"י הָעוֹלָמִים נִקְרְאוֹת
מִצְוֹת בְּרִית מִילָה, מִי שְׂגוּזָל בְּבְרִית
וּמוֹצִיא זֶרַע מִמֶּנּוּ לְרִשׁוֹת זָרָה, כָּאֵלּוּ
הוֹצִיא מִרְשׁוֹת הַיְחִיד לְרִשׁוֹת הָרַבִּים,
וְגַרְם שְׂתַהֲיָה שְׂכִינְתָה יוֹצֵאת מִמְּקוֹמָהּ,

ה' כְּלִילָא מִחֲמִשׁ צְלוֹתִין, עֲשֵׂרֶת יָמֵי תְּשׁוּבָה דָּא
 י', לְקַבֵּל שָׁבִים דָּא ו"ה, כָּל מָאן דְּחָזַר בְּתִיּוּבְתָא
 כְּאֵלוּ חָזַר ו"ה עִם י"ה, וְעִקְרָא לְסֻלְקָא כִּלְא
 בְּמַחְשָׁבָה דְּאִיהִי יו"ד ה"א וּא"ו ה"א.

וּגְבוּרָה תַּמָּן סְמַא"ל דְּאִיהוּ יַעַר הָרַע, וְכֹל מָאן
 דִּיתְגַּבֵּר עַל יַעֲרִיהַ כְּאֵלוּ הָזַה מִתְגַּבֵּר
 גְּבוּרָה עַל סְמַא"ל בְּדִינָא לְגַבֵּי בְּנֵי, וּבְגִין דָּא אָמְרוּ
 מְאִרֵי מִתְנִיתִין, אֵיזְהוּ גְבוּר הַכּוֹבֵשׁ אֶת יַעֲרוֹ, מֵאֵי
 הַכּוֹבֵשׁ, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (בראשית א כח) וְכִבְשׁוּהָ, דִּיהִיא
 כְּבוּשָׁה תְּחֹת יָדֶיהָ, כְּכֻלְפָּא דְּאִיהוּ כְּבוּשׁ וְקָשׁוּר
 תְּחֹת יָדֵי דְּבַר נֶשׁ.

וְצָרִיךְ בַּר נֶשׁ לְקַבְּלָא עֲלֵיהָ חֲמִשׁ עֲנֻיִין, בְּגִין
 עֲנֻי דְּגָרִים לְה' זְעִירָא דְּגָלַת בְּגֻלוֹתָא,
 וְאֵתְקַרִיאת עֲנִיָּה סוּעָרָה לֹא נוֹחָמָה, וְאַבָּא וְאַמָּא

לשון הקודש

מתגבר בגבורה על סמא"ל בדין לגבי
 בניו, ומשום זה אמרו בעלי המשנה,
 איזהו גבור? הכובש את יערו. מה זה
 הכובש? כמו שנאמר וכבשה, שתהיה
 כבושה תחת ידו בכלב שהוא כבוש
 וקשור תחת ידי האדם.
 וצריך אדם לקבל עליו חמשה ענויים,
 בשביל הענוי שגרים לה' הקמנה שגלתה

מעשרת ימי תשובה שהן י"ה, יום
 הכפורים זה ה' כלולה מחמש תפלות,
 עשרת ימי תשובה זו י', לקבל שבים זה
 ו"ה. כל מי שחזר בתשובה כאלו החזיר
 ו"ה עם י"ה, והעקר - להעלות הכל
 במחשבה שהיא יו"ד ה"א וּא"ו ה"א.
 וגבורה שם סמא"ל, שהוא יער הרע,
 וכל מי שיתגבר על יערו כאלו היה

אֵינּוֹן נִחְתִּי בִּימֵינָא וּשְׂמַאֲלָא, לְקַבְּלָא בְּהוֹן ו"ה,
 דְּאֵינּוֹן תּוֹרָה וּמִצְוָה, וְרָזָא דְּמִלְּהָ וְשָׁב וּרְפָא לוֹ
 (ישעיה ו י'). וְדָא אֵיהּ שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהו"ה אֱלֹהֵי־ךָ

(הושע יד ב).

וְעוֹד מִצְוֹת פְּרִיָּה וּרְבִיָּה דָּא שְׂכִינְתָּא, לֹא תִּהְיוּ
 בְּרָאָה לְשַׁבְּת יִצְרָה (ישעיה מה יח), כָּל תַּלְמִיד
 חָכֵם דְּמִנֵּע מִינָה עוֹנֵת קְרִיאַת שְׁמַע בְּאֵלוֹ מִנֵּע
 מִינָה בְּרַכָּאן מִלְּעִילָא.

שִׁית סְטָרִין אֵינּוֹן דְּכְלִילָן בְּאֵת ו', דְּאֵיהּ (בראשית
 א יא) עֵץ פְּרִי עוֹשֶׂה פְּרִי, מָאן פְּרִי דִּילִיָּה י',
 דָּאֵת ו' אֵיהּ עֲנַפָּא דְּאֵילָנָא, דְּאֵתְפַרֵּשׁ לְשִׁית
 עֲנַפִּין, וּמִשִּׁית לְעֲנַפִּין דְּלִית לוֹן חוּשְׁבֹן, י' אֵיהּ
 אֵיבָא עַל כָּל עֲנַפָּא וְעֲנַפָּא דְּאֵיהּ ו'.

קָם סָבָא וְאָמַר רַבִּי רַבִּי חֲזוֹר בְּךָ, אֵילָנָא הוּא ו',
 אֵיבָא דִּילִיָּה י' הָכִי הוּא וְדָאֵי, אֲבָל עֲנַפּוּי

לשון הקודש

בְּגִלוֹת, וְנִקְרְאֵת עֲנִיָּה סַעְרָה לֹא נִחְמָה,
 וְהָאֵב וְהָאֵם הֵם יוֹרְדִים בְּזִמְיָן וּשְׂמַאֲל
 לְקַבְּל בְּהֵם ו"ה, שְׂהֵם תּוֹרָה וּמִצְוָה, וְסוּד
 הַדְּבָר - וְשָׁב וּרְפָא לוֹ, וְזֶה הוּא שׁוּבָה
 יִשְׂרָאֵל עַד יְהו"ה אֱלֹהֵי־ךָ.
 וְעוֹד, מִצְוֹת פְּרִיָּה וּרְבִיָּה זֹו שְׂכִינְתָּה, לֹא
 תִּהְיוּ בְּרָאָה לְשַׁבְּת יִצְרָה, כָּל תַּלְמִיד
 חָכֵם שְׂמוֹנֵע מִמֶּנָּה עוֹנֵת קְרִיאַת שְׁמַע,

בְּאֵלוֹ מוֹנֵע מִמֶּנָּה בְּרַכּוֹת מִלְּמַעְלָה.
 שְׂשָׂה צְדָדִים הֵם שְׂפִלוּלִים בְּאוֹת ו',
 שְׂהוּא עֵץ פְּרִי עוֹשֶׂה פְּרִי, מָהוּ הַפְּרִי שְׁלוֹ?
 י', שְׂאוֹת ו' הִיא עֲנַף שֶׁל הָאֵילָן, שְׂנַפְרֵד
 לְשְׂשָׂה עֲנַפִּים, וּמִשְׂש לְעֲנַפִּים שְׂאִין לָהֶם
 חֲשָׁבוֹן, י' הִיא פְּרִי עַל כָּל עֲנַף וְעֲנַף
 שְׂהוּא ו'.

קָם זְקוּן וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי חֲזוֹר בְּךָ, הָאֵילָן

קָם זְקוּן וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי חֲזוֹר בְּךָ, הָאֵילָן

לְעִילָא אִיהוּ ה' עֲלָאָה וְשָׂרְשׁוּי ה' תִּתָּאָה, וּמָאן
 דְּאֶפְרִישׁ עֲנָפָא מִיְנִיה דָּא אִיהוּ מְקַצֵּץ בְּנִטְיֵעוֹת,
 וְהָכִי אֶתְקַצֵּץ אִיהוּ מִעֲלָמָא דִּין וּמִעֲלָמָא דְאֲתִי.

וְעוֹד מִצְוָה לְאֶתְעַסְקָא בְּאוֹרֵייתָא יוֹמָם וְלַיְלָה,
 הָדָא הוּא דְכֻתִּיב ^(יהושע א ח) וְהָגִיתָ בוּ יוֹמָם
 וְלַיְלָה, וְכִי יָכִיל בְּרֵשׁ לְאֶתְעַסְקָא בְּאוֹרֵייתָא בְּכָל
 יוֹמֵי וְלַיְלֵי כָּל יוֹמוֹי, וְהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לִית
 בָּא בְּטְרוּנְיָא עִם בְּרִיּוֹתָיו, אֶלָּא כָּל מָאן דְּקֵרָא
 קְרִיאַת שְׁמַע בְּכָל יוֹם עֶרְב וּבֹקֶר, בְּאֵלוּ מְקִיִּים
 בוּ וְהָגִיתָ בוּ יוֹמָם וְלַיְלָה, כָּל פְּקוּדֵין אִית מְנִיִּהוּ
 דְּתַלְיִין בְּפִרֵי אֵילָנָא, מְנִיִּיהוּ בְּעֲנַפֵּין, מְנַהוֹן
 בְּשָׂרְשׁוּי, מְנַהוֹן בְּאֵילָנָא, וּבְגִין דָּא אֶתְקֵרִיאַת
 אוֹרֵייתָא עֵץ חַיִּים, וְכָל מָאן דְּאֶכֶּל מִנִּיה וְאֶכֶּל
 וְחֵי לְעוֹלָם.

לשון הקודש

ברוך הוא לא בא בטרוניא עם בריותיו?
 אלא כל מי שקורא קריאת שמע בכל
 יום ערב ובקר, באלו מקימ בו והגית בו
 יומם וליילה, כל המצוות יש מהם
 שתלויות בפרי האילן, מהם בענפים,
 מהם בשרשים, מהם באילן, ומשום זה
 נקראת התורה עץ חיים, וכל מי שאוכל
 ממנו, ואכל וחי לעלם.

הוא ו, והפרי שלו י, כך הוא ודאי. אבל
 ענפיו למעלה הוא ה' עליונה, ושרשו ה'
 התחתונה, ומי שמפריד הענף ממנו, זהו
 מקצץ בנטיעות, וכך הוא נקצץ מהעולם
 הזה ומן העולם הבא.

ועוד מצוה להתעסק בתורה יומם
 וליילה, זהו שכתוב והגית בו יומם וליילה,
 וכי יכול אדם להתעסק בתורה בכל
 הימים והלילות כל ימיו, והרי הקדוש

וְאִית אֵילָנָא לְתַתָּא, דְּעֵנְפֵי וְשָׂרְשׁוֹי וְגוֹפָא
 וְאִיבָא דִּילֵיהּ, כְּלָהוּ סַם הַמּוֹת וְדָא
 סְמָא"ל, מָאן דְּאֵעֵבֵר עַל אוֹרֵיתָא, אֶתְשַׁקֵּיָא
 מִתְּהוּא אֵילָנָא וְאֶתְפָּרְנִים מִיְנֵיהּ, וְעֵלִיָּה
 אֶתְמַר (בראשית ב יז) כִּי בַיּוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת,
 וּמִסְפָּרָא דִּילֵיהּ חַיִּי צַעַר.

וְעוֹד שְׂכִינְתָא אִיהִי מִצּוֹת הַעֲמֻדָת מְלָכָא, הָדָא
 הוּא דְכָתִיב (דברים יז טו) שׁוֹם תָּשִׂים עָלֶיךָ
 מֶלֶךְ, וְכִבְיָכוֹל כֹּל זְמָנָא דְלִית שְׂכִינְתָא בְּאַתְרָהּ אִי
 לִית מְלָכָא, וּבְגִין דְּשְׂכִינְתָא אִיהִי מְלָכוֹת עַל כֵּן
 נִשְׁ, אֶתְמַר בֵּיהּ שׁוֹם תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ, לְמַהוּ
 יִשְׂרָאֵל כֹּה כְּלָהוּ בְּנֵי מְלָכִים. (דף ט ע"ב) דְּלִית מֶלֶךְ
 בְּלֹא מְלָכוֹת, דְּבְגָלוּתָא שְׂפָחָה תִּירֵשׁ גְּבִירְתָּהּ,
 וּבְזִמְנָא דִּיִּתִי מְשִׁיחָא אֶתְמַר (אסתר א ט) וּמְלָכוֹתָהּ
 יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרַעוּתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה, אִיהִי מְלָכוֹתִיָּהּ,

לשון הקודש

וְכִבְיָכוֹל, כֹּל זְמַן שְׂאִין שְׂכִינָה בְּמִקּוּמָה
 אִין מֶלֶךְ, וּמִשׁוּם שְׂשִׁכְינָה הִיא מְלָכוֹת
 עַל אֲדָם, נְאֻמַּר בּוֹ שׁוֹם תָּשִׂים עָלֶיךָ
 מֶלֶךְ, לְהִיּוֹת יִשְׂרָאֵל כֹּה כְּלָם בְּנֵי מְלָכִים.
 שְׂאִין מֶלֶךְ בְּלִי מְלָכוֹת, שְׂבָגְלוּת שְׂפָחָה
 תִּירֵשׁ גְּבִירְתָּהּ, וּבְזִמְנָן שְׂיָבֵא הַמְּשִׁיחַ
 נְאֻמַּר וּמְלָכוֹתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרַעוּתָהּ
 הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה, הִיא מְלָכוֹתוֹ, הִיא כְּסֹא,

וְיֵשׁ אֵילָן לְמַטָּה שְׂעֵנְפֵי וְשָׂרְשׁוֹי וְהַגּוֹף
 וְהַפְּרִי שְׁלוֹ, כְּלָם סַם הַמּוֹת, וְזֶה סְמָא"ל.
 מִי שְׂעוֹבֵר עַל הַתּוֹרָה, נִשְׁקָה מֵאוֹתוֹ
 אֵילָן וּמִתְפָּרְנִים מִמֶּנּוּ, וְעֵלָיו נְאֻמַּר כִּי
 בַיּוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת, וּמִהַצַּד
 שְׁלוֹ חַיִּי צַעַר.

וְעוֹד, שְׂכִינָה הִיא מִצּוֹת הַעֲמֻדָת מֶלֶךְ,
 וְהוּא שְׂפָתוֹב שׁוֹם תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ,

איהי כרסייה, איהי עטרת דיליה, למלכא דאית
 ליה מאנא דיקר ואיהי מתבבא לגביה, לזמנין שוי
 ליה עטרה על רישיה דא תפלין דרישא, לזמנין
 קשיר ליה באצבעא ודא תפלין דיד, לזמנין שוי
 ליה תחותיה ואתקרי פרסיא דיליה, לזמנין עביד
 מינה לבושא.

ובען דאיהי מרחקא מן מלכא, אתמר במלכא
 (ישעיה נ ג) אלביש שמים קדרות, ושכינתא
 אמרת אל תראוני שאני שחרחרת (שיר א ו), ובני
 נשא דאינון שטיין מסתכלין בלבושא, ואחרנין הכי
 מסתכלין בגופא, ובגלותא בלהון שטיין, אבל
 פקחא חבימא אסתכל מלגאו, וכד יתי פורקנא
 אתפשט מלבושין דקדרותא, וזריק לון על אומין
 דעלמא, הדא הוא דכתיב (שמות י כב) ויהי חשך
 אפלה וגומר, ולכל בני ישראל היה אור
 במושבותם.

לשון הקודש

במלך אלביש שמים קדרות, והשכינה
 אומרת אל תראני שאני שחרחרת, ובני
 אדם שהם שוטים מסתכלים בלבוש,
 ואחרים כך מסתכלים בגוף, ובגלות
 כלם שוטים, אבל הפקח החכם מסתכל
 פנימה, וכשתבא גאלה, מתפשט
 מלבושי הקדרות וזרק אותם על אמות

היא עטרתו. משל למלך שיש לו כלי יקר
 והוא חביב אליו, לפעמים שם אותו
 עטרה על ראשו, וזה תפלין של ראש,
 לפעמים קושר אותו באצבע, וזה תפלין
 של יד, לפעמים שם אותו תחתיו ונקרא
 כסאו, לפעמים עושה ממנו לבוש.
 וכעת שהיא מרחקת מן המלך, נאמר

בְּהֵהוּא זְמַנָּא דְאַתְלִיבֵשׁ בְּאַלִּין לְבוּשִׁין, אֲתִמַּר
בֵּיה (דברים לב כ) וַיֹּאמֶר אֶסְתִּירָה פָּנַי

מֵהֶם, לְבַתֵּר דְּאַתְפְּשִׁט מִנִּיְהוּ וַיִּירָאוּ הָעַם אֶת
יְהו"ה (שמות יד לא), וְכָל יְנוֹקֵי אֶחְזִין לֵיה בְּאַצְבָּע, הֲדָא

הוּא דְכָתִיב (שם טו ב) זֶה אֵלַי וְאַנְוָהוּ, וּבְגָלוּתָא יִשְׁתַּ
חֲשָׁד סִתְרוּ (תהלים יח יב), וּבְגִין דָּא אָמַר דְּנִיָּאל (דניאל ב

כב), יָדַע מַה בְּחֲשׂוּכָא וְנִהוּרָא עֲמִיה שְׂרִיה, וּבְהֵהוּא
זְמַנָּא דְאִיהוּ בְּחֲשׂוּכָא מִתְלַבֵּשׁ בְּתַהוּ וּבְהוּ וּבְחֲשָׁד

וְתַהוּם, בְּכִיכּוּל אֶתְוּוֹן אֵינּוֹן בְּפִרוּדָא וְלֹא מִתְיַחַדִּין
תַּמָּן, וּלְבַתֵּר דְּנִפְיִק מִנִּיְהוּ, וְהָיָה יְהו"ה לְמַלְךְ עַל

כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהו"ה אֶחָד וְשְׁמוֹ
אֶחָד (זכריה יד ט).

בְּהֵהוּא זְמַנָּא כָּל חַיִּין יִתְעַרוּן בְּנִגְוָנָא, וּכְנִפְיָהֶם
פְּרוּדוֹת מְלַמְעָלָה לְקַבְּלָא לֵיה בְּחֲדוּתָא,

לשון הקודש

דְּנִיָּאל, יָדַע מַה בְּחֲשָׁד וְהָאוּר עֲמוּ
 שׁוּרָה. וּבְאוּתוֹ זְמַן שְׁהוּא בְּחֲשָׁכָה,
 מִתְלַבֵּשׁ בְּתַהוּ וּבְהוּ וּבְחֲשָׁד וְתַהוּם,
 כְּכִיכּוּל הָאוּתִיּוֹת הֵן בְּפִרוּד וְלֹא
 מִתְיַחַדוֹת שָׁם, וְאַחַר שִׁיּוּצָא מֵהֶם, וְהָיָה
 יְהו"ה לְמַלְךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא
 יִהְיֶה יְהו"ה אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד.

בְּאוּתוֹ זְמַן כָּל הַחַיִּים יִתְעַרוּרוּ בְּנִגְוֹן,
 וּכְנִפְיָהֶן פְּרוּדוֹת מְלַמְעָלָה לְקַבְּלוֹ

הָעוֹלָם, זְהוּ שְׁכֵתוּב וַיְהִי חֲשָׁד אֶפְלָה
 וְנֹמַר, וּלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אוּר
 בְּמוֹשָׁבְתָם.

שְׁבָאוּתוֹ זְמַן שְׁהִתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשִׁים
 הִלְלוּ, נֹאמַר כּוּ וַיֹּאמֶר אֶסְתִּירָה פָּנַי
 מֵהֶם. אַחַר שְׁהִתְפְּשִׁט מֵהֶם, וַיִּירָאוּ הָעַם
 אֶת יְהו"ה, וְכָל הַתִּינוּקוֹת הִרְאוּ אוֹתוֹ
 בְּאַצְבָּע, זְהוּ שְׁכֵתוּב זֶה אֵלַי וְאַנְוָהוּ,
 וּבְגָלוּתָא יִשְׁתַּחֲשָׁד סִתְרוּ, וּמִשׁוּם זֶה אָמַר

וּבְלִהוֹן יְהוֹן רְצִין וְשָׁבִין בְּנִגְוֹנָא, וְשְׁלִיחוֹתָא לְגַבִּיהַ,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב (יחזקאל א יד) וְהַחִיּוֹת רָצוּא וְשׁוֹב
 כְּמִרְאֵה הַבּוֹק, לְבִשָּׂרָא לְיִשְׂרָאֵל, וּבְהָהוּא זְמַנָּא
 הִלְלוּ אֶת יְהו"ה מִן הָאָרֶץ תַּנְיִנִים וְכָל תְּהוֹמוֹת
 וְגוֹמֵר (תהלים קמח ז), בְּלִהוֹ לְעֵילָא וּלְתַתָּא מַה דְּאִתְבְּרִי
 עַד יִתּוּשׁ וְעִירָא, בְּלִהוֹ מִשְׁבַּחִין לֵיה, כִּי מְלֵאָה
 הָאָרֶץ דְּעָה אֶת יְהו"ה כְּפִיּוֹם לַיָּם מְכַסִּים (ישעיה יא
 ט), בְּהָהוּא זְמַנָּא יִתְקַיִים קְרָא, (צפניה ג ט) כִּי אִזְ
 אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים שָׁפָה בְרוּרָה לְקִרְא כָּלֵם בְּשֵׁם
 יְהו"ה וְגוֹמֵר.

בְּהָהוּא זְמַנָּא אִתְבְּנִי בֵּיתָא דְשְׁכִינְתָּא דְאִיְהִי בֵּית
 הַבְּחִירָה עַל יְדָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 דְּאִתְמַר בָּהּ (זכריה ב ט) וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נֶאֱמַר יְהו"ה
 חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב, וְאֲנִי אֶבְנֶה אֵינוֹן אֶבְנִין טָבִין
 דְּאִתְבְּנִי מִינָהּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית ל ג) וְאֶבְנֶה

לשון הקודש

זְמַן יִתְקַיִם הַפְּתוּב, כִּי אִזְ אֶהְפֹּךְ אֶל
 עַמִּים שָׁפָה בְרוּרָה לְקִרְא כָּלֵם בְּשֵׁם
 יְהו"ה וְגוֹמֵר.

בְּאוֹתוֹ זְמַן נִבְנְהָ בֵּית הַשְּׁכִינָה, שְׁהִיא
 בֵּית הַבְּחִירָה, עַל יַד הַקְּדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא,
 שְׁנֵאמַר בָּהּ וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נֶאֱמַר יְהו"ה
 חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב, וְאֲנִי אֶבְנֶה אוֹתָן
 אֶבְנִים טוֹבוֹת שְׁנִבְנֶה מִמֶּנָּה. זְהוּ שְׁכִיב

בְּשִׁמְחָה, וְכָלֵם יְהוּי רְצִים וְשָׁבִים בְּנִגְוֹן
 וְשְׁלִיחוֹת אֱלֹו, זְהוּ שְׁכִיב וְהַחִיּוֹת רָצוּא
 וְשׁוֹב כְּמִרְאֵה הַבּוֹק, לְבִשָּׂרָא לְיִשְׂרָאֵל,
 וּבְאוֹתוֹ זְמַן הִלְלוּ אֶת יְהו"ה מִן הָאָרֶץ
 תַּנְיִנִים וְכָל תְּהוֹמוֹת וְגוֹמֵר, כָּלֵם לְמַעְלָה
 וּלְמַטָּה, מַה שְׁנִבְרָא עַד הַיִּתּוּשׁ הַקָּטָן,
 כָּלֵם מִשְׁבַּחִים אוֹתוֹ, כִּי מְלֵאָה הָאָרֶץ
 דְּעָה אֶת יְהו"ה כְּפִיּוֹם לַיָּם מְכַסִּים. בְּאוֹתוֹ

גַּם אֲנֹכִי מִמְּנָה, נְטִיעוֹת קְדִישִׁים, הִדָּא הוּא דְכָתִיב
 (ישעיה ס כא) נֶצֶר מִטְּעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפָאֵר, וּבְנֵינָא
 דְּבֵי מִקְדָּשָׁא תִּהְיֶה בְּנוּיָה מִכִּסְפָּא וּדְהֶנָּא וְאַבְנֵי
 יְקִירִין, וְתִּהְיֶה מְרַקְמָא מִכָּל צִיּוּרָא דְעוֹבְדָא
 דְּבְרָאשִׁית, וְעֵלָה נִהְרָא יְרוּשָׁלַם דְּלְעִילָא, לְעִילָא
 מְרַקְמָא מִכָּל מִינֵי גּוֹנִינֵן דְּנִהְרָא, וְרוּא דְּמִלְּחָ
 יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה בְּעִיר שְׁחֻבְרָה לָּהּ יַחְדָּיו (תהלים קכב ג),
 דְּאַנְהָרָא עַל גְּבוּיָ.

בְּהַהוּא זְמַנָּא אֲתַקְּיִים בְּיִשְׂרָאֵל (ישעיה ס כ) לֹא יבֹא
 עוֹד שִׁמְשֵׁךְ, וִירְחֵךְ לֹא יֵאָסֵף וְגוֹמֵר,
 וְאַתְעַר שִׁיר הַשִּׁירִים בְּעֵלְמָא, וְאַדְלִיק נִהְרָא עַל
 זֵיתָא וְשֶׁרְנָא, דְּיִשְׂרָאֵל אֵינּוֹן פְּתִילָה, אֲוִרֵיתָא
 מְשֻׁחָא, שְׂכִינְתָא שֶׁרְנָא, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (איוב כט ג)
 בְּחֵלוֹ נֵרוֹ עָלַי רֵאשִׁי, בְּהַהוּא זְמַנָּא אֲתַמַּר
 בְּשְׂכִינְתָא, וְחֻלְצָה נַעֲלוֹ (דברים כח ט), נַעֲלוֹ דְּקוּדְשָׁא

לשון הקודש

וְאַבְנֵהּ גַּם אֲנֹכִי מִמְּנָה, נְטִיעוֹת קְדוֹשׁוֹת,
 זְהוּ שְׁפָתוֹב נֶצֶר מִטְּעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי
 לְהַתְּפָאֵר. וּבְנֵינֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ יִהְיֶה בְּנוּיָה
 מִכִּסֵּף וְזָהָב וְאַבְנִים יְקָרוֹת, וְתִּהְיֶה
 מְרַקְמַת מִכָּל צִיּוּר שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית,
 וְעֵלָה מְאִירָה יְרוּשָׁלַם שֶׁל מַעֲלָה,
 לְמַעֲלָה מְרַקְמַת מִכָּל מִינֵי גּוֹנִים שֶׁל אוֹר,
 וְסוּד הַדְּבָר - יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה בְּעִיר

שְׁחֻבְרָה לָּהּ יַחְדָּיו, לְהֵאִיר עַל גְּבוּיָ.
 בְּאוֹתוֹ זְמַן יִתְקַים בְּיִשְׂרָאֵל לֹא יבֹא עוֹד
 שִׁמְשֵׁךְ וִירְחֵךְ לֹא יֵאָסֵף וְגוֹמֵר, וּמִתְעוֹרֵר
 שִׁיר הַשִּׁירִים בְּעוֹלָם, וּמִדְּלִיק אוֹר עַל זֵית
 וְגַר, שִׁיִּשְׂרָאֵל הֵם פְּתִילָה, הַתּוֹרָה שְׁמוֹן,
 וְהַשְׂכִּינָה נֵר, זְהוּ שְׁפָתוֹב בְּחֵלוֹ נֵרוֹ עָלַי
 רֵאשִׁי. בְּאוֹתוֹ זְמַן נֵאֱמַר בְּשְׂכִינְתָּה וְחֻלְצָה
 נַעֲלוֹ, נַעֲלוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְקַיֵּם

בְּרִידָה הוּא, לְקַיִם בֵּיהּ שֶׁל נְעֻלָךְ (שמות ג ה), וְאֵתִיחַד
 בְּשִׁכְנֵיתִיהּ, דְּאֵתְקַרִיאת חֲלִיצָה, וְאִיהוּ חֲלוּץ הַנְּעֻל,
 וְלֹא צְרִיכִין לְאֵתְחַבְּרָא בְּאַרְחַ יְבוּם לְעוֹלָם, דְּאֵתְמַר
 בָּהּ (רות ד ז) וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל וְגוֹמַר, שְׁלַף אִישׁ
 נְעֻלוֹ וְנָתַן לְרַעְהוּ, מֵאִי נְעֻלוֹ דָּא בְּנוּ"י, תְּהוּא
 דְּאֵתְמַר בֵּיהּ (שיר ד יב) גֵּן נְעוּל, אֵתְפַתַּח תְּהוּא נְעוּל
 מִפְתָּחָא, בְּגִין דְּלְפַתַּח חֲטָאת רוּבִין (בראשית ד ז),
 אֵתְעַבְּר תְּהוּא חֲטָאת וְאֵתְפַתַּח תְּרַעָא, תְּדָא הוּא
 דְּכְתִיב (תהלים קיח כ) זֶה הַשֹּׁעַר לִיהו"ה, וַיַּחְזֹן תַּמָּן
 שְׁכִינְתָא, דְּאֵתְמַר בָּהּ וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל.

דְּבַר אַחַר וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל עַל הַנְּאֻלָּה וְעַל
 הַתְּמוּרָה, עַל הַנְּאֻלָּה דָּא שְׁכִינְתָא עֲלָאָה
 ה' עֲלָאָה, וְעַל הַתְּמוּרָה דָּא שְׁכִינְתָא (דף טא ע"א)
 תְּתָאָה, דְּאִיהִי תְּמוּרָה בְּתְּהוּא דְּאֵתְמַר בֵּיהּ אַל
 תְּמִירְנִי בּוֹ, וְאִינוּן ה"ה, וְזֹאת דָּא בֵּן וּבַת, יִשְׂרָאֵל

לשון הקודש

השער, וְהוּ שְׁכִינְתוֹב זֶה הַשֹּׁעַר לִיהו"ה,
 וְיִרְאוּ שָׁם שְׁכִינָה, שְׁנַאֲמַר בָּהּ וְזֹאת
 לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל.

דְּבַר אַחַר, וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל, עַל
 הַנְּאֻלָּה וְעַל הַתְּמוּרָה. עַל הַנְּאֻלָּה – זו
 שְׁכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה, ה' הָעֲלִיּוֹנָה, וְעַל
 הַתְּמוּרָה – זו שְׁכִינָה הַתְּחַתּוֹנָה, שְׁהִיא
 תְּמוּרָה בְּאוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בּוֹ אַל תְּמִירְנִי

בוֹ שֶׁל נְעֻלָךְ, וּמְתִיחַד עִם הַשְׁכִּינָה שְׁלוֹ,
 שְׁנַקְרָאת חֲלִיצָה, וְהוּא חֲלוּץ הַנְּעֻל, וְלֹא
 צְרִיכִים לְהַתְּחַבְּר בְּדְרֻךְ יְבוּם לְעוֹלָם,
 שְׁנַאֲמַר בָּהּ וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל וְגוֹמַר,
 שְׁלַף אִישׁ נְעֻלוֹ וְנָתַן לְרַעְהוּ. מַה זֶה נְעֻלוֹ,
 זֶה בְּנוּ"י? אוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בּוֹ גֵּן נְעוּל, נְפַתַּח
 אוֹתוֹ נְעוּל הַמְּפַתַּח, מִשּׁוּם שֶׁלְּפַתַּח
 חֲטָאת רִבִּין, נְעַבְּר אוֹתוֹ חֲטָאת וְנְפַתַּח

דא אב, ובגין דא לתתא איהו תמורות אתון יהו"ה באדנ"י, אבל לעלמא דאתי לית תמורה, כמה דאוקמוהו מארי מתניתין לא פשאני נכתב אני נקרא, בעולם הזה נכתב ביהו"ה ונקרא באדנ"י, ובעולם הפא נכתב ביהו"ה ונקרא ביהו"ה.

ועוד שלף איש נעלו, דא גופא דאיהי אתתא כלי דיליה, ודא מטטרו"ן, ונתן לרעהו, ולזמנין אשתכח ביה עמודא דאמצעיתא, ולזמנין צדיק, ולזמנין שכנתא עלאה איהי תעודה ביה, ולזמנין שכנתא תתאה היא תמורה ביה, ודא איהו גן נעול, וביה מעין חתום, דאיהי שכנתא, י' כלילא מעשר ספירן, י' מן מיטטרו"ן.

כל ספירן פועלים ביה בהאי עלמא שפלה, וביה יבום וחליצה וגט פטורין, וכל אתון ביה

לשון הקודש

בו, והם ה"ה, וזאת זה בן ובת, ישראל זה אב, ומשום זה למטה הוא תמורות האותיות יהו"ה באדנ"י, אבל לעולם הפא אין תמורה, כמו שבארנוהו בעלי המשנה, לא פשאני נכתב אני נקרא, בעולם הזה נכתב ביהו"ה ונקרא באדנ"י, ובעולם הפא נכתב ביהו"ה ונקרא ביהו"ה.

ועוד שלף איש נעלו, זהו הגוף, שהיא

כל הספירות פועלות בעולם השפל

אינון תמורת, בגון מצפ"ן, ואיהו נעילת חגין
 וזמנין ויזמין טבין, נעילת דלת בפני לזוין, ביום
 הכפורים דאיהי עלמא דאתי, לא אתקרי יהו"ה
 באדנ"י דאיהי דין, ואיהו נעל, נעילת דלת, ואינו
 נועל הדלת, אלא איהי פתיחא לקבל שבים, ובגין
 דא יום הכפורים אסור בנעילת הסנדל, דלית
 יחודא ביה לקודשא בריך הוא ושכינתא, דלזמנין
 איהי שכינתא, ואסתלק קודשא בריך הוא, ולזמנין
 קודשא בריך הוא, ואסתלק שכינתא.

ובגין דא עונת תלמידי חכמים בשבת, דבזמין
 דחול דשליט מטטרון אתמר (יחזקאל מד ב)
 יהיה סגור ששת ימי המעשה, ביה איהי סגורא
 תרעא, וביום השבת יפתח, יפתח תרעא, ותפיק
 מינה שכינתא לאתיחדא עם בעלה, ובההוא זמנא

 לשון הקודש

יחוד לקדוש ברוך הוא והשכינה,
 ששולפעים היא השכינה ומסתלק הקדוש
 ברוך הוא, ולפעמים הקדוש ברוך הוא,
 ומסתלקת שכינה.

ומשום זה עונת תלמידי חכמים
 בשבת, שבימי חל בששולט מטטרון,
 נאמר יהיה סגור ששת ימי המעשה, בו
 היא סוגרת השער, וביום השבת יפתח,
 יפתח השער ותצא ממנו השכינה

הזה, ובו יבום וחליצה ונט פטורין, וכל
 האותיות בו, הן תמורות, כמו מצפ"ן,
 והוא נעילת חגין וזמנים וימים טובים,
 נעילת דלת בפני לזוים, ביום הכפורים
 שהוא העולם הבא, לא נקרא יהו"ה
 באדנ"י שהוא דין, והוא נעל, נעילת
 דלת, ואינו נועל הדלת, אלא היא
 פתוחה לקבל שבים, ומשום זה יום
 הכפורים אסור בנעילת הסנדל, שאין בו

אֶתְקַרְיָאת כּוּם מְלֵא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (דברים לג כג)
 וּמְלֵא בְּרַבַּת יְהוּ"ה יָם וְדָרוּם יְרֻשָּׁה, דְּבִיזְמִין דְּחוּל
 אֶתְקַרְיָאת יִבְשָׁה בְּמַטְרוּן, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב
 (בראשית א ט) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
 אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיִּבְשָׁה.

וּבְזִמְנָא דְאֶתְמְלִיָּאת אֶתְמַר עֲלָה (תהלים קטז יג) כּוּם
 יִשׁוּעוֹת אִשָּׁא וּבִשְׁם יְהוּ"ה אֶקְרָא, כּוּ"ם
 אִיְהִי אֱלֹהִים בְּחֻשְׁבֹן, דְּסְלִיק לְחֻשְׁבֹן כְּנוּ"י, בְּמֵאֵי
 אֶתְמְלִיָּאת בְּאֵת י', וְאֶתְעִבִידַת כּוּסִי רִוְיָה, וּבְגִין דָּא
 כּוּם צְרִיךְ עֲשָׂרָה דְּבָרִים וְכוּ'.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, אִם תַּחְנָה עָלַי מַחְנָה לֹא
 יִירָא לְבִי, אִם תִּקּוּם עָלַי מְלַחְמָה בְּזֹאת אֲנִי
 בּוֹטֵחַ (תהלים כז ג), בְּזֹאת בּוֹדָאי אֲנָא בְּעֵינָא
 לְאֶתְתַּקְפָּא, בְּהֵאִי קָרָא דְדוּד, קוּם דְדוּד הָא זֹאת

לשון הקודש

היא אלהים בחשבון, שעולה לחשבון כנו"י, במה מתמלאת? באות י', ונעשית כוס רו"ה, ומשום זה כוס צריך עשרה דברים וכו'.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: אִם תַּחְנָה עָלַי מַחְנָה לֹא יִירָא לְבִי, אִם תִּקּוּם עָלַי מְלַחְמָה בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ, בְּזֹאת וּדְאִי אֲנִי רוֹצֵה לְהַתְחַזֵּק, בְּפִסּוּק הַזֶּה שֶׁל דוּד,

להתיחד עם בעלה, ובאותו זמן נקראת כוס מלא. זהו שכתוב ומלא ברבת יהו"ה ים ודרום ירשה, שבימות החל נקראת יבשה במטרו"ן. זהו שכתוב ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה.

וּבְזִמְנָן שְׁנַתְמַלְאֵת, נֹאמַר עֲלֶיהָ כּוּם יִשׁוּעוֹת אִשָּׁא וּבִשְׁם יְהוּ"ה אֶקְרָא, כּוּ"ם

דילך לגנן, אהרן פהנא קום משנתך הא זאת
 דילך לגנן, דאתמר בה (ויקרא טו ג) בזאת יבא אהרן
 אל הקדש, קום רעיא מהימנא לאננא על זאת
 דילך, דאתמר בה (דברים ד מד) וזאת התורה אשר שם
 משה, דהא פמה מארי מניחי קרנא קא אתין
 לאננא עליה, קומו נביאי קשוט דהא זאת דילכון
 לגנן, דקא תויתון מתנבאין, עלה אתמר (ירמיה ט כב)
 אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור
 בגבורתו וגומר פי אם בזאת, זאת אשיב אל לבי
 על פן אוחיל לו (איכה ג כא).

קומו אבהן מארי דברית, דהא זאת הברית
 דלכון ביננא, דאתמר בה (ויקרא כו מד) ואף גם
 זאת בהיותם בארץ אויביהם וגומר, ובגינה אמר
 קודשא בריך הוא (שם יב) וזכרתי את בריתי יעקוב,
 קום שלמה מלכא דאנת שלם דילה, קומו למחוי

לשון הקודש

עליה נאמר אל יתהלל חכם בחכמתו
 ואל יתהלל הגבור בגבורתו וגומר, פי
 אם בזאת, זאת אשיב אל לבי על פן
 אוחיל לו.

קומו האבות בעלי הברית, שחרי זאת
 אות הברית שלכם בינינו, שנאמר בה
 ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם
 וגומר, ובגללה אמר הקדוש ברוך הוא

קום דוד, הרי זאת שלך אצלנו, אהרן
 הכהן, קום משנתך, הרי זאת שלך
 אצלנו, שנאמר בה בזאת יבא אהרן אל
 הקדש. קום הרועה הנאמן להגן על זאת
 שלך, שנאמר בה וזאת התורה אשר שם
 משה, שחרי פמה עורכי קרבות באים
 להלחם עליה. קומו נביאי אמת, שחרי
 זאת שלכם אצלנו, שהייתם מתנבאים,

עֵזֶר לְגַבְהַּ בְּהֵאֵי קִרְבָּא, נַעַר נַעַר דְּאַנְתָּ מְאִירי
 מִפְתָּחֵן דְּאוּצְרִין דְּמִלְפָּא, דְּכָל מְאִירי קִרְבָּא
 דְּמִלְפָּא בְּהוֹן, קוּם אֶפְתַּח הַיְכָלָא, אַדְנִי שְׁפָתַי
 תִּפְתַּח, וּפִי יַגִּיד שְׁבַחֵי דְּמִלְפָּא עֲלָא, דְּהָא
 הַיְכָלָא (עֲלָא) דִּילִיָּה אִיהוּ, טוּל רְשׁוֹ וְאַפְתַּח
 הַיְכָלָא בְּגִין יִקְרָא דְּשְׁכִינְתָּא.

פְּתַח וְאָמַר זִרְקָא מִקַּ"ף שׁוּפְ"ר הוּלְ"ךְ סְגוּלְתָּא,
 אַדְהָכִי הָא עוֹלִימָא קָא נְחִית (רַעֲיָא מְהִימְנָא
 פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן) וְאָמַר, רַעֲיָא מְהִימְנָא אַנְתָּ אִיהוּ
 מְאִירי דְּקִירְטָא, דְּרַעֲיָא דְּאֶזֶל בְּעָאנָא, בְּגִין דּוּבִין
 זְאֲבִין וְחִיּוֹן בִּישׁוּן דְּקָא אַתִּין לְמִיכַל עָאנָא. (דף טא
 ע"ב) אַרְחָא דִּילִיָּה לְמַהֲוֵי קִירְטָא בְּהַדִּיָּה לְזִרְקָא
 אַבְנִין לְגַבִּיָּהוּ, לְמַהֲוֵי עָאנָא נְטִיר מַחֲנִין בִּישׁוּן קוּם
 נְטִיל קִירְטָא בִּידְךָ, פְּתַח וְאָמַר זִרְקָא, שְׁכִינְתָּא

לשון הקודש

פְּתַח וְאָמַר, זִרְקָא מִקַּ"ף שׁוּפְ"ר הוּלְ"ךְ
 סְגוּלְתָּא. בִּינְתִים הִנֵּה הָעֵלָם יָרַד (הַרְעָה
 הַנְּאֻמָּן. פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן) וְאָמַר: רוּעָה הַנְּאֻמָּן,
 אַתָּה הוּא בַּעַל הַקְּלַע שֶׁל רוּעָה שֶׁהִלְךְ
 עִם הַצֹּאן, בְּשִׁבִיל דְּבִים, זְאֲבִים וְחִיּוֹת
 רְעוּת שְׂבָאִים לֶאֱכֹל אֶת הַצֹּאן, דְּרָבּוּ
 לְהִיּוֹת הַקְּלַע עִמּוֹ כְּדֵי לְזַרְק אַבְנִים
 עֲלֵיהֶם, שִׁיְהִיו הַצֹּאן שְׂמֹרִים מִחִיּוֹת
 רְעוּת, קוּם קַח אֶת הַקְּלַע בְּיַדְךָ. פְּתַח

וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב. קוּם שְׁלַמְה
 הַמְּלֶךְ, שְׂאֵתָה הוּא הַשְּׁלוֹם שְׁלָה, קוּם
 לְהִיּוֹת לְעֹזֵר לָהּ בְּקִרְבַּ הַזֶּה. נַעַר נַעַר,
 שְׂאֵתָה בַּעַל הַמִּפְתָּחוֹת שֶׁל אוּצְרוֹת
 הַמְּלֶךְ, שְׂכָל כְּלֵי הַקִּרְבַּ שֶׁל הַמְּלֶךְ בְּהֵם,
 קוּם פְּתַח הַהַיְכָל, אַדְנִי שְׁפָתַי תִּפְתַּח,
 וּפִי יַגִּיד שְׁבַחֵי הַמְּלֶךְ הַעֲלִיּוֹן, שְׁהִירי
 הַהַיְכָל (הַעֲלִיּוֹן) שְׁלוֹ הוּא, טַל רְשׁוֹת וּפְתַח
 אֶת הַהַיְכָל בְּשִׁבִיל כְּבוֹד הַשְּׁכִינָה.

קדישא, אנת הוא קורטא קדישא דקודשא ברין
 הוא דבך, אזדריקו תלת אבנין דאינון סגולת"א,
 תלת אבנין יקרין דאינון תלת אבהן, ואנת אבן
 יקרא על פלהו, תנא ברישא דכלהו, עלך אתמר
 (תהלים קיח כב) אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה,
 והאבן הזאת אשר שמתי מעבה יהיה בית אלהים
 (בראשית כח כב), אנת הוא דאתמר עלך (דניאל ב לה) אבנא
 די מחת לצלמא והות לטור רב ומלאת כל ארעא.

ואיהי תנא בגוונא דא ם ברישא דחוטא
 דזרק"א, אבנא כלילא ומתעפרא (נ"א
 מובקלת ומעופרת) באבנא בריש עזקא, וכד אית
 בישראל משכילים בחכמה דאיהי י' מחשבה
 עלאה, ידעין לזרקא לה להאי אבנא דאיהי בת
 יחידה, לכהוא אתר דאתגזרת, בגין דברתא באבנא

לשון הקודש

את הצלם והיתה להר גדול, ומלאה כל
 הארץ.
 וְחַיָּא כְּתָר כְּמוּ זֶה ם בְּרֵאשׁ הַחוּט שֶׁל
 זֶרְקָא, אָבֵן כְּלוּלָהּ וּמְתַעֲפֶרֶת (כלולה
 ומעופרת) כְּמוּ אָבֵן בְּרֵאשׁ הַטַּפְעֵת,
 וּבְשִׁישׁ־רֵאֵל מְשֻׁכְּלִים בְּחֻכְמָה, שֶׁהִיא י',
 הַמְחַשְׁבָּה הָעֲלִיּוֹנָה, יוֹדְעִים לִזְרֹק אוֹתָהּ
 אֶת הָאָבֵן הַזֶּה, שֶׁהִיא בַּת יְחִידָה, לְאוֹתוֹ
 מְקוֹם שֶׁנִּגְזְרָה, מִשּׁוּם שֶׁהַבַּת נַעֲשִׂית

ואמר: זרק"א, שכנינה הקדושה, את היא
 הקלע הקדוש של הקדוש ברוך הוא,
 שבך נזרקו שלש אבנים שהן סגולת"א,
 שלש אבנים יקרות שהן שלשת
 האבות, ואת אבן יקרה על כלם, כתר
 בראש כלם, עליך נאמר אבן מאסו
 הבונים היתה לראש פנה, והאבן הזאת
 אשר שמתי מעבה יהיה בית אלהים.
 את היא שנאמר עליך, האבן שהכתה

אֶתְעַבֵּדְתָּ, הָדָא הוּא דְכָתִיב (משלי ג יט) יְהו"ה בְּחֻכְמָה
 יָסַד אָרֶץ, בְּחֻכְמָה דֵּאִיהוּ אַבָּא יָסַד בְּרֵתָא דֵּאִיהוּ
 אָרֶץ הַדּוּם רַגְלֵיו.

וְהָהוּא חוּט דִּילָה אִיהוּ ו', דְּאַבְנָא דֵּאִיהוּ תִנָּא
 עֲטָרָה עַל רִישִׁיה, עֲטָרָה דְסִפְר תוֹרָה,
 וּבְגִינָה אֶתְמַר וְדֵאשְׁתַּמֵּשׁ בְּתִנָּא חֲלָף, אִיהוּ כְּתָר
 תוֹרָה וְדֵאִי, דְתַלְת כְּתָרִין אֵינּוּן, כְּתָר תוֹרָה וְכְתָר
 כְּהוּנָה וְכְתָר מַלְכוּת, וְכְתָר תוֹרָה (נ"א וְכְתָר שֵׁם טוֹב)
 עַל גְּבִייהוּ, וְהֵא אַבְנָא אִיהוּ י' בְּרִישׁ א, וְאִיהוּ י'
 בְּסוּפָה, עֲלָה אֶתְמַר (ישעיה מו י) מִגִּיד מִרְאשִׁית
 אַחֲרִית, וְאִיהוּ (נ"א וְאִיהוּ) יו"ד ה"א וְא"ו ה"א (נ"א יו"ד
 ה"י וְא"ו ה"י), כְּלִיל עֲשָׂר סְפִירָן, דֵּאֵינּוּן (ס"א דֵּאִיהוּ)
 נְעוּץ סוּפָן בְּתַחֲלָתָן וְתַחֲלָתָן בְּסוּפָן.

קָמּוּ כְּלָהוּ מְאָרִי מְתִיבְתָא וְאָמְרוּ, רַעֲיָא מְהִימְנָא
 כְּמָה אַנְתָּ תְּקִיף לְזַרְקָא אַבְנָא, דְהָא מְטָא

לשון הקודש

כָּאָב. זְהוּ שְׁכָתוּב יְהו"ה בְּחֻכְמָה יָסַד
 אָרֶץ, בְּחֻכְמָה שְׁהוּא הָאָב, יָסַד אֶת הַבַּת
 שְׁהִיא אָרֶץ הַדּוּם רַגְלֵיו.
 וְאוֹתוֹ הַחוּט שְׁלָהּ הוּא ו', שְׂאָבֹן, שְׁהִיא
 כְּתָר, עֲטָרָה עַל רִאשׁוֹ, עֲטָרָה שֶׁל סִפְר
 תוֹרָה, וּבְשִׁבִילָה נְאָמַר, וְהַמְשַׁתְּמֵשׁ
 בְּכְתָר - יַעֲבֵר, הוּא כְּתָר תוֹרָה וְדֵאִי,
 שְׁשֻׁלְשָׁה כְּתָרִים הֵם, כְּתָר תוֹרָה וְכְתָר

כְּהִנָּה וְכְתָר מַלְכוּת, וְכְתָר תוֹרָה (וְכְתָר שֵׁם
 טוֹב) עַל גְּבִייהוּ, וְהָאָבֹן הַזֶּה הוּא י' בְּרִישׁ
 א', וְהוּא י' בְּסוּפָה, עֲלֵיהָ נְאָמַר מִגִּיד
 מִרְאשִׁית אַחֲרִית, וְהוּא יו"ד ה"א וְא"ו
 ה"א (יו"ד ה"י וְא"ו ה"י), כּוֹלֵל עֲשָׂר סְפִירוֹת,
 שְׁהֵן (שְׁהוּא) נְעוּץ סוּפָן בְּתַחֲלָתָן, וְתַחֲלָתָן
 בְּסוּפָן.
 קָמּוּ כָּל רְאשֵׁי הַיְשִׁיבָה וְאָמְרוּ: רוּעָה

לְאַתֵּר דְּלִית מָאן דִּידַע אֲתֵרְהָא, וּמְלֵאכִין קְדִישִׁין
 שְׂאֵלִין בְּגִינְהָא אִיהּ מְקוּם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, דְּלִית
 מָאן דִּידַע מְקוּמוֹ, פִּד סְלֵקָא לְעֵילָא בְּאַתֵּר דְּזִרְיֵקֵת
 לָהּ, עַד דְּאָמְרִין כְּלָהּ (יחזקאל ג יב) בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהו"ה
 מִמְּקוּמוֹ, וְאַף עַל גַּב דְּאִיהִי זְעִירָא לְתַתָּא, לְעֵילָא
 לִית לָהּ סוּף.

מָאן יָכִיל לְאַנְהָא קַרְבָּא בְּאַתֵּר דְּאַנְתָּ תַּמָּן,
 בְּאַבְנָא זְעִירָא דְּזִרְיֵקֵת אֲזִדְעִיעוּ רְקִיעִין עַד
 אִין סוּף, וּמְלֵאכִין עַד אִין תַּכְלִית, וְכָל מְאִירֵי
 מְתִיבְתָא כְּלָהּ אֲזִדְעִיעוּ וְנִפְלוּ בְּנִפְלִית אַפִּים,
 מְקִיּוּמֵיהוּ קְדָמְהָא, וְאָמְרוּ וְכִי בְּאַבְנָא זְעִירָא הָאִי,
 כָּל שְׂפָן מָאן יְגִיחַ עִמָּךְ בְּסִיפָא, דְּאַתְמַר בָּהּ (תהלים
 קמט ו) רוּמְמוֹת א"ל בְּגִרְזָנָם וְחָרַב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם,
 דְּאִיהִי קְרִיאַת שְׁמַע, חֲרָבָא דִּילָךְ דְּאַנְתָּ תַּקִּינַת לָךְ
 (נ"א לָהּ), דְּבָהּ קְטִילַת לְמִצְרֵי, הֲדָא הוּא דְּכַתִּיב (שמות

לשון הקודש

מִי יָכִיל לְעַרְךָ קֶרֶב בְּמְקוּם שְׂאֵתָה שָׁם,
 בְּאַבְנָן קְטַנָּה שְׂזַרְקַת הִזְדַּעְעוּ רְקִיעִים עַד
 אִין סוּף, וּמְלֵאכִים עַד אִין תַּכְלִית, וְכָל
 רְאִישֵׁי הַיְשִׁיבָה כְּלָם הִזְדַּעְעוּ וְנִפְלוּ
 בְּנִפְלִית אַפִּים מְקִיּוּמָם לְפָנֵיהּ, וְאָמְרוּ,
 וְכִי בְּאַבְנָן קְטַנָּה זו, כָּל שְׂפָן מִי יִלְחַם עִמָּךְ
 בְּסוּף, שְׂנַאֲמַר בּוֹ רוּמְמוֹת א"ל בְּגִרְזָנָם
 וְחָרַב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם, שְׂהִיא קְרִיאַת שְׁמַע,

הַנְּאֻמוֹ, כַּמָּה אַתָּה חֲזַק לְזֶרֶק אֲבוֹן שְׂהִירֵי
 הַגִּיעָה לְמְקוּם שְׂאִין מִי שִׁידַע מְקוּמָהּ,
 וּמְלֵאכִים הַקְּדוּשִׁים שׂוֹאֵלִים בְּשִׁבְלֵיהָ
 אִיהּ מְקוּם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, שְׂאִין מִי
 שִׁידַע מְקוּמוֹ. כְּשַׁעֲלָתָהּ לְמַעְלָה, לְמְקוּם
 שְׂזַרְקַת אֹתָהּ, עַד שְׂכָלָם אֹמְרִים בְּרוּךְ
 כְּבוֹד יְהו"ה מִמְּקוּמוֹ, וְאַף עַל גַּב שְׂהִיא
 קְטַנָּה לְמַטָּה, לְמַעְלָה אִין לָהּ סוּף.

ב יפן כה וכה וגומר ויך את המצרי, כ"ה וכ"ה
 סלקון לחמשים אתון, ומיחדין בהון לקודשא
 בריך הוא פעמים, שמע ישראל יהו"ה אלהינו
 יהו"ה אחד, דאית בהון כ"ה אתון תרין ומנין,
 וסלקון לחמשים תרעין דבינה, דאיהי ח' תמינאה
 מעשר ספירן מתתאה ולעילא.

י' רישא דחרבא, ו' גופא דחרבא, תרין פפיות
 דילה ה"ה, נרתקא דחרבא אהי"ה, וזכי לתתא
 נרתקא דהאי חרבא אדנ"י, ואיהו יאהדונה"י
 לתתא, יאההויה"ה לעילא, (נ"א יה"ו הה"ו יה"ה), ורזא
 דמלה (שמות טו א) אז ישיר משה תמינא אתון
 בחיבורא לעילא, (ישעיה נח ט) א"ו תקרא ויהו"ה יענה
 לתתא, ומאן יכול ברומחא דילך דאיהו רמ"ח
 תיבין דקריאת שמע, אגח קרבא לרבי שמעון

לשון הקודש

וּלְמַעְלָה.
 י' ראש החרב, ו' גוף החרב, שתי
 פפיות שלה ה"ה, נרתיק החרב אהי"ה,
 וכך למטה נרתיק החרב הזו אדנ"י, והוא
 יאהדונה"י למטה, יאההויה"ה למעלה,
 (יה"ו הה"ו יה"ה), וסוד הדבר - אז ישיר משה,
 שמונה אותיות בחבור למעלה, א"ו
 תקרא ויהו"ה יענה, למטה, ומי יכול
 ברמח שלך שהוא מאתים ארבעים
 החרב שלך שאתה התקנת לך (אותה),
 שבה הרגת את המצרי, והו שכתוב ויפן
 כה וכה וגומר ויך את המצרי. כ"ה וכ"ה
 עולים לחמשים אותיות, שמיוחדים בהם
 את הקדוש ברוך הוא פעמים, שמע
 ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד, שיש
 בהן עשרים וחמש אותיות פעמים,
 ועולים לחמשים שערי בינה, שהוא ח',
 שמינית מעשר הספירות ממטה

וְחִבְרֵי, נְחֵי מַאי נִיהוּ חֵילָא וְתַקִּיפוּ דִּילֵיהּ, דְּהָא
 אִיהוּ אַתְּעַר עֲלָאִין וְתַתְּאִין, וְיִזְדַּעְזְעוּ כָּל עֲלָמִין
 עֲלָאִין וְתַתְּאִין וּבְאוּמָאָה לְכָל חֵיילִין לְעֵילָא וְתַתְּא
 לְמַחְוֵי בְּעִזְרֵיהּ, אֲנִי לֵיהּ. קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן זְרִי
 גְרַמְךָ בְּמַאֲנֵי קֶרְבָּא דִּילְךָ, נְחֵי מַאי תַקִּיפוּ
 וְגַבְוֵרָה דִּילְךָ.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח וְאָמַר, זְרַק"א מִקַּ"ף שׁוֹפָ"ר
 הוּלִ"ךְ סְגוּלַת"א, קָם וְנָטִיל תְּלַת אַבְנֵין
 דְּאֵינֻן יו"י, וְאַבְנָא עֲלָאָה דְּאִיהִי בְּקִירְטָא, תְּנָא
 בְּחוּטָא הָא אַרְבַּע, דְּאֵנֻן אַרְבַּעִין, וְחוּט דְּסִיחָרָא
 (נ"א דְּסִחָרָא) עָלָה הֵינֵנו ב', וְרוּא דְּמִלָּה בְּרֵאשִׁית ב'
 רֵאשִׁית, הֵאֵי נְקוּדָה (דף סב ע"א) עָלָה אֶתְמַר בְּעִשְׂרָה
 מְאֻמְרוֹת נְבָרָא הָעוֹלָם מַאי ב' הָהוּא חוּט דְּאֶסְתֵּר
 עָלָה, וְהֵאֵי נְקוּדָה אִית לָהּ רִישָׁא וְאַמְצָעִיתָא

לשון הקודש

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן, פָּתַח וְאָמַר: זְרַק"א מִקַּ"ף
 שׁוֹפָ"ר הוּלִ"ךְ סְגוּלַת"א. קָם וְנָטִיל שְׁלֹשׁ
 אַבְנֵים שְׁהֵן י' י' י', וְאַבֵּן עֲלִיוְנָה שְׁהִיא
 בְּקַלְעֵ, תֵּג בְּחוּט הָרִי אַרְבַּע שְׁהֵן
 אַרְבַּעִים, וְחוּט שֶׁל הַלְבָנָה (שׁוֹבַבְת) עָלֶיהָ
 הֵינֵנו ב', וְסוּד הַדְּבָר - בְּרֵאשִׁית, ב'
 רֵאשִׁית. עַל הַנְּקוּדָה הַזֹּאת נֶאֱמַר בְּעִשְׂרָה
 מְאֻמְרוֹת נְבָרָא הָעוֹלָם. מַה זֶה ב'? אוֹתוֹ
 הַחוּט שְׁשׁוּבָב אוֹתָהּ, וְלַנְּקוּדָה הַזֹּאת יֵשׁ

וְחֵמֶשׁ תְּבוֹת שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע, הֵלָחֵם
 קֶרֶב לְרַבִּי שְׁמַעוֹן וְחִבְרֵי, נִרְאָה מֵהוּ
 הִכָּח וְהַתְּקַף שְׁלוֹ, שְׁהָרִי הוּא מְעוּרַר
 עֲלִיוְנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְיִזְדַּעְזְעוּ כָּל
 הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוְנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים,
 וּבְשׁוּבָעָה לְכָל הַחֵילוֹת לְמַעְלָה וּלְמַטָּה
 לְהִיּוֹת בְּעוּרָו, הֵלָחֵם לוֹ. קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן,
 זְרוּ עֲצֻמְךָ בְּכַלֵּי הַקֶּרֶב שְׁלָךְ, וְנִרְאָה מֵהוּ
 הַחֵזֶק וְהַגְּבוּרָה שְׁלָךְ.

וסופא, ואתעבידת תלת יודין יי"י, דסלקין לתלתין, והוא חוט ב' תלתין ותריין, תנא דעל חוט י', והא ארבעין ותריין, לקבל ל"ב אלהים, ועשר אמירן דאתברי בהון שמיא וארעא וכל חיליהון, (וירא אלהים את כל אשר עשה, ואיהו רזא וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש, בלבת דאורייתא ודא איהו פי יום נקם בלב"י, ובהון פועלים ארבעין ותריין אתוון דיהו"ה, ורזא דמלה פתחו לי שערי צדק אב"א ב"ם אודה י"ה, וכלהון אתכלילן בבאר שבע, דא אב"ג ית"ן ותברוי).

אמרו ליה מארי מתניתין, רבי רבי כמה תקיפין אבנין דזריקת, דאודעזעו בהון שמיא וארעא, וחיוון ובעירן ועופין בלהו ברחו, ומנהון נפלו לארעא, וכרסייא יקירא ומלאכין ואופנים בלהו אודעזעו מאבנין דילד, ואלין אינון ארבעה טורי אבן, דכלהו חד.

לשון הקודש

צדק אב"א ב"ם אודה י"ה, וכלם נכללים בבאר שבע, זה אב"ג ית"ן ותבריון.

אמרו לו בעלי המשנה: רבי רבי, כמה חזקות האבנים שזרקת, שהודעזעו בהן שמים וארץ, וכל החיות והבהמות והעופות ברחו, ומהם נפלו לארץ, והכסא הנכבד ומלאכים ואופנים כלם הודעזעו מהאבנים שילד, ואלו הם ארבעה טורי אבן, שכלם אחד.

ראש ואמצע וסוף, ונעשית שלש יודים י" י"י, שעולות לשלשים, ואותו חוט ב' - שלשים ושתים. התג שעל החוט י', וברי ארבעים ושתים, כנגד שלשים ושנים אלהים ועשר האמירות שבהן נבראו שמים וארץ וכל צבאם. וירא אלהים את כל אשר עשה, שהוא סוד של וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש, בלבת התורה, והו כי יום נקם בלב"י, ובהם פועלות ארבעים ושתים האותיות של יהוה. וסוד הדבר - פתחו לי שערי

זָכָאָה אִיהוּ מָאן דְּאַפִּיק אַבְנֵין אֵלֵין שְׁלַמִּין
 בְּצִלּוֹתֶיהָ, בְּאַרְבַּע צִלּוֹתֵין עִם צִלּוֹתָא
 דְּמוּסָף, דְּעֲלִיִּיהוּ אֶתְמַר (דברים כו ו) אַבְנִים שְׁלֵמוֹת
 תִּבְנֶה, וְאִית אֶבֶן דְּאוֹרֵייתָא, דְּאֶתְמַר בָּהּ (בראשית כח
 כב) וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמַתִּי מִצֵּבָה יְהִיָּה בֵּית
 אֱלֹהִים, דְּאִיהִי מִסְטָרָא דְּעִמוּדָא דְּאַמְצַעִיתָא,
 דְּאֶתְמַר בִּיהּ (דברים ד מד) וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה,
 דְּאִיהוּ דִּיִּקְנָא דִּילֵיהָ.

וְאֵלֵין אַבְנֵין כְּלָחוּ חָד, מִלְּכוּת קַדִּישָׁא אִיהִי
 מִסְטָרָא דְּשָׂמְאֵלָא, אֶתְמַר בָּהּ (שם כח א) אֶבֶן
 שְׁלֵמָה וְצֶדֶק יְהִיָּה לָךְ, וְהֵאֵי אִיהִי (דניאל ב לה) אַבְנָא
 דִּי מִחַת לְצִלְמָא וְחַתּוֹת לְטוֹר רַב וּמְלֵאת כָּל
 אֲרַעָא, מַאי וּמְלֵאת כָּל אֲרַעָא, אֵלָא בְּגִינָה אֶתְמַר
 (ישעיה ו ג) מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְעֵלָה אֶתְמַר (זכריה ג
 ט) עַל אֶבֶן אַחַת שְׁבַעָה עֵינַים, דְּאֵינּוּן שְׁבַעָה רוּעִין

לשון הקודש

שלו.

וְהָאֶבְנִים הִלְלוּ כְּלָן אַחַת. הַמְּלִכוּת
 הַקְּדוּשָׁה הֵיא מִצַּד הַשְּׂמַאל, נְאָמַר בָּהּ
 אֶבֶן שְׁלֵמָה וְצֶדֶק יְהִיָּה לָךְ, וְהָאֶבֶן הַזֶּה
 הֵיא שְׁהִבְתָּה אֶת הַצֶּלֶם, שְׁהִיְתָה לְהַר
 גְּדוֹל וּמְלֵאָה כָּל הָאָרֶץ. מַה זֶה וּמְלֵאָה
 כָּל הָאָרֶץ? אֵלָא בְּשִׁבְלָה נְאָמַר מֵלֵא כָּל
 הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְעֵלֶיָּה נְאָמַר עַל אֶבֶן אַחַת

אֲשֶׁרִי מִי שְׂמוּצִיא אֶת הָאֶבְנִים
 הַשְּׁלֵמוֹת הִלְלוּ בְּתַפְלָתוֹ, בְּאַרְבַּע תַּפְלוֹת
 עִם תַּפְלַת מוּסָף, שְׁעֵלִיָּהוּן נְאָמַר אֶבְנִים
 שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה, וְיֵשׁ אֶבֶן שֶׁל הַתּוֹרָה,
 שְׁנַאָמַר בָּהּ וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמַתִּי
 מִצֵּבָה יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים, שְׁהֵיא מִצַּד
 הָעִמוּד הָאַמְצַעִי, שְׁנַאָמַר בּוּ וְזֹאת
 הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה, שְׁהֵיא הַדְּמוּת

קְדִישִׁין, וְאִינוּן שְׁבַע דְּכוּרִין וְשְׁבַע נְוִקְבִין, כְּלָהוּ
כְּלִילָן בָּהּ וְרָזָא דְּמַלְאָה שְׁבַעָה וְשְׁבַעָה מוּצָקוֹת.

וְהָאִי אַבְנֵי אֵיהִי חֲמִשָּׁה אַבְנֵין דְּשׁוּי דָּוִד בְּקִירְטָא

וְאִתְעֵבִידוּ כְּלָהוּ חָד, הֲדָא הוּא דְּכִתִּיב (שְׁמוּאֵל

א' ו' יז) וַיִּקַּח דָּוִד חֲמִשָּׁה חֲלוּקֵי אַבְנִים מִן הַנַּחַל, וְאִינוּן

גְּדוּלָה וְגִבּוּרָה תְּפַאֲרַת נְצִיחַ הוֹד, דְּבִהוּן שִׁבְחַת דָּוִד

לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאָמַר (דְּה"י א' כ"ט) לְךָ יְהו"ה הַגְּדוּלָה

וְהַגְּבוּרָה וְגוֹמַר, וְאַלִּין חֲמִשָּׁה חֲלוּקֵי אַבְנִים נְטִיל לִזְוֹן

מִן הַנַּחַל דְּאֵיהִוּ יְסוּד ח"י עֲלָמִין, וְכֵד שׁוּי לִזְוֹן בְּקִירְטָא

דְּאֵיהִי מַלְכוּת קְדִישָׁא, אִתְעֵבִידוּ בָּהּ חָד, וְטַבַּע

בְּמַצָּחָא דְּפִלְשֶׁתָּאָה וְקָטִיל לֵיהּ.

וְאִינוּן חֲמִשׁ אַבְנֵין דְּאִינוּן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה

אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, וְכֵד שׁוּי לִזְוֹן בְּקִירְטָא

דְּאֵיהִי שִׁפְחָה דְּפּוּמָא צְרִיךְ לְמַעְבַּד לִזְוֹן בָּהּ כְּלָהוּ

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

לְךָ יְהו"ה הַגְּדוּלָה וְהַגְּבוּרָה וְגוֹמַר, וְאַלִּין
חֲמִשָּׁה חֲלוּקֵי הָאֲבָנִים, נְטִיל אוֹתָם מִן
הַנַּחַל שְׁהוּא יְסוּד ח"י הַעוֹלָמִים, וְכִשְׁשָׁם
אוֹתָם בְּקַלְעֵ, שְׁהִיא הַמַּלְכוּת הַקְּדוּשָׁה,
נַעֲשׂוּ בָּהּ אַחַת, וְהַטְּבִיעַ בְּמַצַּח הַפִּלְשֶׁתִי
וְהִרְגֵּ אֹתוֹ.

וְחָם חֲמִשׁ הָאֲבָנִים שְׁהֵם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, וְכִשְׁשָׁם אוֹתָם
בְּקַלְעֵ, שְׁהִיא הַשִּׁפְחָה שֶׁל הַפֶּתַח, צְרִיךְ

שְׁבַעָה עֵינָיִם, שְׁהֵם שְׁבַעָה רוּעִים
קְדוּשִׁים, וְחָם שְׁבַעָה זְכָרִים וְשְׁבַע
נְקִבוֹת, וְכֹלָם כְּלוּלִים בָּהּ, וְסוּד הַדְּבָר –
שְׁבַעָה וְשְׁבַעָה מוּצָקוֹת.

וְהָאֲבָן הַזֹּוּ הִיא חֲמִשׁ אַבְנֵים שְׁשָׁם דָּוִד
בְּקַלְעֵ וְנַעֲשׂוּ כְּלָן אַחַת. וְהוּוּ שְׁכַתּוּב וַיִּקַּח
דָּוִד חֲמִשָּׁה חֲלוּקֵי אַבְנִים מִן הַנַּחַל, וְהוּוּ
גְּדוּלָה וְגִבּוּרָה, תְּפַאֲרַת, נְצִיחַ, הוֹד, שְׁכַתּוּב
שִׁבְחַת דָּוִד אֵת הַקְּדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא, וְאָמַר

אחד, ובזמנא דינצח בה קודשא בריך הוא כל
 אומין דעלמא יתקיים בהון כי אז אהפוך אל
 עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהו"ה
 לעבדו שכם אחד (צפניה ג ט), והא שפ"ה ודאי דא
 שכינ"ה, דהכי סליקת בחושפן שפ"ה, בגין דהכי
 כל אומין דעלמא עתידין לאשתעבדא תחות
 ידהא, ולאמלכא לה עליהו ביומין דמלכא
 משיחא, לקיים מה דאתמר בה (תהלים קג יט) ומלכותו
 בכל משלה.

וזכאה איהו מאן דנטיר האי אמונה בלביה
 ובפומיה דודאי איהי אמונה דישראל,
 ואיהי יחודא דקודשא בריך הוא, ובה מיחדין
 ישראל לקודשא בריך הוא תרין זמנין בכל יומא,
 וזכאה איהו מאן דאיהי באמנה אתו בגלותא, דלא
 דחיל מעלאין ותתאין, דבגינה אתמר לאדם (בראשית

לשון הקודש

ולתמליכה עליהם בימי מלך המשיח,
 לקיים מה שנאמר ומלכותו בכל משלה.
 אשרי מי ששומר האמונה הזו בלבבו
 ובפיו, שנדאי היא אמונת ישראל, והיא
 היחוד של הקדוש ברוך הוא, ובה
 מיחדים ישראל את הקדוש ברוך הוא
 פעמים בכל יום, ואשרי הוא מי שהוא
 באמנה אתו בגלות, שלא פוחד

לעשות אותם בה כלם אחד, שבזמן
 שינצח הקדוש ברוך הוא את כל אמות
 העולם, יתקיים בהם כי אז אהפוך אל
 עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם
 יהו"ה לעבדו שכם אחד, והשפ"ה הזו
 ודאי זו שכינה, שפך עולה בהשפון
 שפ"ה, משום כך כל אמות העולם
 עתידות להשתעבד תחת ידיה

ב טו) וַיְנַיְחֵהוּ בְּגֵן עֵדֶן לְעִבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ, לְעִבְדָּהּ
בְּפִקּוּדֵינָּה דַעֲשָׂה, וּלְשִׁמְרָהּ בְּפִקּוּדֵינָּה דְּלֹא תַעֲשֶׂה,
בְּגֵן דְּאִיהִי גֵן סְדָרִים דְּאוֹרֵייתָא, וְאִיהִי עֵדוּנָא
דְּאוֹרֵייתָא, מֵאִי אוֹרֵייתָא עֲמוּדָא דְּאִמְצָעֵיתָא, אִיהִי
גֵן דְּיִלְיָהּ, וְעֵדֶן דְּיִלְיָהּ.

רַבִּי רַבִּי קוּם אֶסְתַּר לְהֵאִי קִירְטָא, וְאַקְף וְאַסְתַּר
לָהּ בְּשַׁפְּחָה דִּילָךְ, בְּתֵאִי אֲבָנָא דְּאִיהִי כְּלִילָא
(ג"א מוכלל ומעוטר) מִכָּל אֲבָנִין דְּבִנְיָיִנָּא דְּאוֹרֵייתָא,
(וְצִלוּתָא) אִיהִי אֲבָן יְקָרָה (דף טו ע"ב) מוֹכְלָלָת וּמְעוּטָרָת
בְּאוֹת בְּרִית, וּבְאוֹת דְּשַׁבָּת, וּבְאוֹת דִּימִין טָבִין,
וּבְאוֹת תְּפִלִּין, וְחוּט דִּילָהּ פְּרוּכָה בְּאַצְבָּעָא, וְדֹא
כְּרִיכוּ דְּרִצּוּעָה דְּתְּפִלָּה דִּידָהּ, דְּבָתָה הֵוּוּ קְדָמָאִין
כּוֹרְכִין אֶת שְׁמַע עִם וְאַתְּבָתָּ בְּרַחֲמֵי דְּאַתְּבָתָּה,
דְּהֵינּוּ וְאַתְּבָתָּ אֶת יְהו"ה אֱלֹהֵינָּךְ, בְּגֵן דְּתַהֵא

לשון הקודש

הוּוּ שְׂפִלּוּלָה (מְכַלֵּל וּמְעוֹטֵר) מִכָּל אֲבָנֵי הַבְּנִין
שֶׁל הַתּוֹרָה, (וְהַתְּפִלָּה) הִיא אֲבָן יְקָרָה
מְכַלֵּלָת וּמְעוּטָרָת בְּאוֹת בְּרִית, וּבְאוֹת
שַׁבָּת, וּבְאוֹת יָמִים טוֹבִים, וּבְאוֹת
תְּפִלִּין, וְהַחוּט שֶׁלָּהּ כְּרוּךְ בְּאַצְבָּע, וְזוֹ
כְּרִיכַת הַרְצוּעָה שֶׁל תְּפִלָּה שֶׁל יָד, שְׂבִיבָה
הִיו הֶרְאוּשׁוּנִים כּוֹרְכִים אֶת שְׁמַע עִם
וְאַתְּבָתָּ בְּאַתְּבָתָּה שֶׁל אֲתְּבָתָּה, שְׂהֵינּוּ
וְאַתְּבָתָּ אֶת יְהו"ה אֱלֹהֵינָּךְ, כְּדֵי שְׂתַהֵיבָה

מְעִלּוּנִים וְתַתּוּנִים, שְׂבִיבָלָה נְאֻמָּה
לְאָדָם וַיְנַיְחֵהוּ בְּגֵן עֵדֶן לְעִבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ,
לְעִבְדָּהּ בְּמִצְוֹת עֲשָׂה, וּלְשִׁמְרָהּ בְּמִצְוֹת
לֹא תַעֲשֶׂה, מִשּׁוּם שֶׁהִיא חֲמִשִּׁים וּשְׁלֹשָׁה
סְדָרִים שֶׁל הַתּוֹרָה, וְהִיא הָעֵדֶן שֶׁל
הַתּוֹרָה. מַה זֶה הַתּוֹרָה? הָעֲמוּד הָאִמְצָעִי,
הִיא הֵגֵן שֶׁלּוֹ, וְעֵדֶן שֶׁלּוֹ.

רַבִּי רַבִּי קוּם סוֹבֵב אֶת הַקֹּלַע הַזֶּה,
וְהַקֹּף וְסוֹבֵב אוֹתוֹ בְּשַׁפְּחָה שְׁלָךְ, עִם הָאֲבָן

רחימא לגבי בעלה, ולא מפסיקין, ולבתר דאתא
יעקב דאיהו כליל תלת אבתן, התיר ההוא פריכו
דילה, ואמר פרוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

בגין דאיהי בעי למיהוי איהי סגולת מלכים,
בההוא זמנא אתמר שופ"ר הול"ך סגולת"א,
ואזל"א לשריא פתרא על ישראל דאיהו עמודא
דאמצעיתא, דאיהו ספר תורה כליל חמשה חומשי
תורה, ואתעבידת תנא על רישיה, בכל את ואת
דיליה, מאלין אתון ידיעאן דספר תורה, בגוונא
דא ש ע ט נ ז ג ז, פלהו זינין אינון חד ועשרין,
לקבל חד ועשרין אזכרות דתפלין דרישא,
ולקבלייהו חד ועשרין אזכרות דתפלין דיד,
דסלקין פלהו ארבעין ותריין, לקבל שמא דמ"ב,
תנא איהי י' על רישא דו', גופא דיליה ו', וספר

לשון הקודש

ונעשית פתר על ראשו בכל אות ואות
שלו מאלו האותיות הידועות של ספר
תורה, כמו זה: ש ע ט נ ז ג ז, כל התגים
הם אחת ועשרים, כנגד עשרים ואחת
אזכרות של תפלין של ראש, וכנגדן
עשרים ואחת אזכרות של תפלין של יד,
שכלן עולות ארבעים ושנים, כנגד השם
של מ"ב, פתר היא י' על ראש הו', הגוף
שלו ו', וספר תורה העמוד האמצעי,

אהובה על בעלה, ולא מפסיקים, ואחר
שפא יעקב, שהוא כולל שלשת האבות,
התיר אותה הכריכה שלה, ואמר פרוך
שם כבוד מלכותו לעולם ועד.
משום שהיא רוצה להיות היא סגלת
מלכים, באותו זמן נאמר שופ"ר הול"ך
סגולת"א, ואזל"א לשרות פתר על
ישראל, שהוא העמוד האמצעי, שהוא
ספר תורה הכולל חמשה חומשי תורה,

תוֹרָה עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא כְּלִיל שֵׁית סְפִירָן מִחֶסֶד
 עַד יְסוּד, מַלְכוּת י' זְעִירָא, בָּה אֶתְעַבְדַּת שְׁבִיעֵי
 יוֹם שַׁבַּת, וְאִיהִי אוֹת תְּפִלִּין, אוֹת שַׁבַּת, אוֹת בְּרִית,
 וְאִיהוּ כְּתָר כְּהוֹנָה וְכְתָר מַלְכוּת, מִסְטָרָא דִימִינָא
 דְאֶתְיִיחִיבַת אוֹרֵייתָא אֶתְקַרִיאת כְּתָר תוֹרָה וְיִמִּינָא
 אִיהוּ כְּהֵנָּא, מִסְטָרִיה אִיהוּ כְּתָר כְּהוֹנָה, וְעֲמוּדָא
 דְאִמְצָעִיתָא אִיהוּ מְלָךְ, וּמִסְטָרָא דְגְבוּרָה בֵּית דִּין
 תְּהָדוּל, נָפִיק מִתַּמָּן אִשָּׁא וְאוֹקִיד לֵיה, וְכַד כְּהֵנָּא
 נָפִיק בְּשָׁלָם מִהִיכְלָא, בְּהָהוּא זְמַנָּא יִתְעָרוּן לְוִיִּים
 בְּנֵגוּנָא (כַּאן חֶסֶד וְהוּא בְּתִקּוּנֵי זֹהָר חֲדָשׁ).

וְעוֹד אֵית תְּקוּנָא חֲמִשָּׁאָה בְּעִלּוּתָא, עִלּוּתָא אִיהִי
 בְּקַרְבָּנָא, כְּמָה דְאוֹקְמוּהוּ קַדְמָאִין תְּפִלוֹת
 כְּנֶגֶד תְּמִידִין תְּקִנּוּם, תָּא חֲזִי קַרְבָּנֵין אֵינּוּן מֵאַרְבַּע
 מִינִין, דְאֵינּוּן לְקַבֵּל אַרְיָה שׁוֹר נֶשֶׁר אָדָם, דְאֵינּוּן
 מְצוּיָרִים בְּכַרְסֵיָא, אֵית קַרְבָּנָא דְחֲזִי מְקַרְבִּין

לשון הקודש

אש ושורפת אותו, וכשֶׁהִכְהֵן יוצא
 בשָׁלוֹם מִן הַהִיכָל, בְּאוֹתוֹ זְמַן יִתְעוֹרְרוּ
 הַלְוִיִּים בְּנֵגוּן.

וְעוֹד, יֵשׁ תְּקוּנָא חֲמִישִׁי בְּתַפְלָה, הַתַּפְלָה
 הִיא בְּקַרְבָּן, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרוּהוּ הָרֵאשׁוֹנִים,
 תְּפִלוֹת כְּנֶגֶד תְּמִידִים תְּקִנּוּם. בְּא וְרָאָה,
 הַקַּרְבָּנוֹת הֵם מֵאַרְבַּעַת מִינִים, שֶׁהֵם
 כְּנֶגֶד אַרְיָה שׁוֹר נֶשֶׁר אָדָם, שֶׁהֵם מְצוּיָרִים

כולל שש ספירות מִחֶסֶד עַד יְסוּד,
 מַלְכוּת י' זְעִירָא, בְּזוֹה נַעֲשִׂית שְׁבִיעֵי יוֹם
 שַׁבַּת, וְהִיא אוֹת תְּפִלִּין, אוֹת שַׁבַּת, אוֹת
 בְּרִית, וְהוּא כְּתָר כְּהוֹנָה וְכְתָר מַלְכוּת.
 מִצַּד הַיָּמִין שְׁנַתְּנָה תוֹרָה נְקִרְאת כְּתָר
 תוֹרָה, וְיִמִּין הוּא הַכְּהֵן, מִצַּדוֹ הוּא כְּתָר
 כְּהוֹנָה, וְהַעֲמוּד הָאִמְצָעִי הוּא מְלָךְ, וּמִצַּד
 הַגְּבוּרָה בֵּית דִּין תְּהָדוּל, יוֹצֵאת מִשָּׁם

ישראל, ובהנא הוה קריב קרפנא דלהון.

קרפנא קדמאה, קרפנא דהוה קריב לימינא,
 דא צלותא דשחרית, ואם הוון זכין הוה
 נחית דיוקנא דאר"ה ונהוה מקבל קרפנא, ודא
 מיכא"ל דדרגיה חס"ד, איהו הוה מקבל צלותא
 דשחרית, ואם לא זכו מה פתיב בקרפנא (שמות כב ל)
 לפלב תשליכון אותו, דחשיב ליה כטריפה, ובגין
 דא הוה נחית דיוקנא דכלב לקבל תהוא דורנא,
 וקרפנא, ודא איהו פלב דאמר דוד עליו השלום
 (תהלים כב כב), הצילה מתרב נפשי מיד פלב ויחידתי,
 וכל מלאכי חבלה דאינון פלבים צועקים במשמרה
 תנינא דליליא, אינון צווחין ונבחין ואמרין הב
 הב, בגין דאינון מסטרא דגיהנם סם המות,
 דאתמר ביה (משלי ל טו) לעלוקה שתי בנות הב הב.

לשון הקודש

היה יורד דמות פלב לקבל אותו דורון
 והקרפן, ונהו הפלב שאמר דוד, עליו
 השלום, הצילה מתרב נפשי מיד פלב
 ויחידתי, וכל מלאכי חבלה שהם פלבים,
 צועקים במשמרת השניה של הלילה,
 הם צווחים ונבחים ואמרים הב הב,
 משום שהם מצד הגיהנם, סם המות,
 שנאמר בה לעלוקה שתי בנות הב הב.

בפסא. יש קרפן שהיו מקריבים ישראל,
 והבהן היה מקריב את הקרפן שלהם.
 הקרפן הראשון - הקרפן שהיה מקריב
 לזמין, זו תפלת השחרית, ואם היו זוכים,
 היה יורד דיוקן של אר"ה והיה מקבל
 את הקרפן, וזה מיכא"ל שדרגתו חסד,
 הוא היה מקבל תפלת שחרית, ואם לא
 זכו, מה פתוב בקרפן? לפלב תשליכון
 אותו, שחושב אותו כטרפה, ובשביל זה

קָרְבָּנָא תְּנִינָא לְקַבֵּל שׁו"ר, דְּאֵתְמַר בֵּיהּ (ויקרא כב כז) **שׁוֹר אִו כְּשֵׁב אִו עִז וְגוֹמֵר, וְלִקְבִלִיהּ**

צְלוּתָא דְּמִנְחָה, דְּאָמַר דָּוִד עָלֶיהָ (תהלים קד יד) **מִצְמִית חֲצִיר לְבַהֲמָה וְעֵשֶׂב לְעִבּוֹדַת הָאָדָם, מֵאֵי עֵשֶׂב, ע"ב ש', וְאֲנוּן ע"ב שְׂמָחָן, דְּאֵינוּן לְבוֹשִׁין לְע"ב שְׂמָחָן עֲלֵאִין, כְּגוֹנוּנָא דְּעֵשֶׂב דְּאֵיהּוּ לְבוֹשָׂא דְּחֻטָּה, וּבְגִין דָּא לְהוֹצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ, וְהֵינּוּ לָחֶם אֲבִירִים אֲכַל אִישׁ** (שם עח כ).

וְלַעוֹלָם כָּל קָרְבָּנֵי שְׂחִיטָתָן בְּצַפּוֹן, בְּגִין דְּמִצְפּוֹן תִּפְתַּח הָרָעָה (ירמיה א יד), (ס"א וְדָא יִצְרַר הָרַע,

וּבְגִין דְּלָא יְהֵא צָרִיד מִנְּשִׂמְתָּא דִּילְקָד) (ס"א דְּלָא יִסְרִיד נִשְׂמְתָּא דִּילְקָד הָאֲכִילְהוּ קָרְבָּנָא, לְקִיּוּמָא בֵּיהּ (משלי כה כא) אִם רָעֵב שׁוֹנְאָד הָאֲכִילְהוּ לָחֶם, וְאִם צָמָא הִשְׁקְהוּ מַיִם, וּלְבַתֵּר דְּאֵיהּוּ נָטִיל דְּמָא דְּקָרְבָּנָא, לֹא יִטּוֹל מִדִּילְקָד) **דְּמִתְמָן הֵהוּא דְּאִוְשִׁיד דְּמָא, מְלַחֵד הֵהוּא דְּמָא דְּבַעֲרִין וּבְגִין דָּא לֹא צָרִיד לְכַסָּאָה לָהּ**

לשון הקודש

התורה.

וְלַעוֹלָם כָּל הַקָּרְבָּנוֹת שְׂחִיטָתָן בְּצַפּוֹן, מִשּׁוּם שְׂמִצְפּוֹן תִּפְתַּח הָרָעָה, (וזה יצר הרע, ומשום שלא יתנה צריך מנשמתך) וְשִׁלָּא יִסְרִיד אֵת נִשְׂמְתְּךָ, הָאֲכִילְהוּ קָרְבָּנְךָ, לְקַטְנֵי בּוֹ אִם רָעֵב שׁוֹנְאָד הָאֲכִילְהוּ לָחֶם וְאִם צָמָא הִשְׁקְהוּ מַיִם, וְאַחַר שְׂחִיטָה נִטְּלָא אֵת דָּם הַקָּרְבָּן, לֹא יִטּוֹל מִשְׁלָחָן שְׂמִשְׁבִּים, אוֹתוֹ שֶׁשׁוֹפֵךְ דָּם, מְלַחֵד אוֹתוֹ דָּם שֶׁל בַּהֲמוֹת, וּמִשּׁוּם זֶה לֹא צָרִיד לְכַסּוֹת אוֹתוֹ

הַקָּרְבָּן הַשֵּׁנִי – כְּגוֹד שׁו"ר, שְׁנֹאֵמַר בּוֹ שׁוֹר אִו כְּשֵׁב אִו עִז וְגוֹמֵר, וּכְגוֹדוֹ תִּפְתַּח מִנְחָה, שְׂאֵמַר עָלֶיהָ דָּוִד, מִצְמִית חֲצִיר לְבַהֲמָה וְעֵשֶׂב לְעִבּוֹדַת הָאָדָם. מַה זֶה עֵשֶׂב? ע"ב ש', וְהֵם שְׂבָעִים וּשְׁנַיִם שְׂמוֹת שֶׁהֵם לְבוֹשִׁים לְשְׂבָעִים וּשְׁנַיִם שְׂמוֹת עֲלִיוֹנִים, כְּמוֹ הָעֵשֶׂב שֶׁהוּא לְבוֹשׁ לְחֻטָּה, וּמִשּׁוּם זֶה, לְהוֹצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ, וְהֵינּוּ לָחֶם אֲבִירִים אֲכַל אִישׁ, וְזֶהוּ הַלָּחֶם שֶׁל

מִנִּיהַ, לְקַיְמָא בֵּיה אִם רָעַב שׁוֹנְאָדְךָ הַאֲכִילְהוּ לָחֶם
 וְאִם צָמֵא הִשְׁקֵהוּ מַיִם וּלְבַתֵּר דְּאִיהוּ (דף טג ע"א) נְטִיל
 דְּמָא, קְרַבִּין קְרַבְנָא לְעִילָא, דְּאִתְמַר בָּהּ (במדבר כח ב)
 אֶת קְרַבְנֵי לַחְמֵי לְאֲשֵׁי, וּלְקַבְלִיהַ דְּשׁוֹר אִיהוּ חֲמוֹר
 נוֹעַר, אִם זָכוּ הָא שׁו"ר מְקַבֵּל קְרַבְנָא, וְאִם לֹא
 הָא חֲמוֹר נוֹעַר, וּבְגִין דָּא אִתְמַר (דברים כב י) לֹא
 תִּחְרוֹשׁ בְּשׁוֹר וּבַחֲמוֹר יַחְדָּו, יַחְדָּו כְּלוּמַר לֹא
 תִּגְרוּם דִּיאֲכַל חֲמוֹר קְרַבְנָא דְּשׁוֹר.

קְרַבְנָא תְּלִיתָאָה דְּעַרְבִית, קְרַבְנָא דְּעוֹפִין,
 דְּאִתְמַר בְּהוֹן (ויקרא ה ז) שְׁתֵּי תוֹרִים אוֹ
 שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה וְגוֹמַר, דְּאִי זָכוּ נִשְׁרָא דִּיעֲקֹב נְחִית
 לְקַבְלָא לֹון, וְאִם לֹא נִשְׁרָא דְּסַטְרָא דְּמִסְאָבוּ נִין
 לְגַבֵּי יוֹנָה, וּכְפּוּם קְרַבְנָא הָכִי יַתְרַבֵּי אוֹ יַתְזַעַר.

קְרַבְנָא רְבִיעָאָה אָדָם, הַאי אִיהוּ דְּמְקַבֵּל קְרַבְנָא

לשון הקודש

השור.

הַקְרַבָּן הַשְּׁלִישִׁי - שֶׁל עַרְבִית, קְרַבָּן
 הָעוֹף, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם שְׁתֵּי תוֹרִים אוֹ שְׁנֵי
 בְּנֵי יוֹנָה וְגוֹמַר, שָׂאם זָכוּ, הַנִּשְׁרָר שֶׁל
 יַעֲקֹב יוֹרֵד לְקַבֵּל אוֹתָם, וְאִם לֹא, הַנִּשְׁרָר
 שֶׁל צֶדֶק הַמִּסְאָבָה נִין לִיוֹנָה, וּכְפִי הַקְרַבָּן
 כֶּךָ יַתְגַּדֵּל אוֹ יַתְקַטֵּן.

הַקְרַבָּן הָרְבִיעִי - אָדָם, זֶהוּ שֶׁמְקַבֵּל
 קְרַבָּן שֶׁל אָדָם, שֶׁהוּא מִחֲשֻׁבָה

מִמֶּנּוּ, לְקַיֵּם בּוֹ אִם רָעַב שׁוֹנְאָדְךָ הַאֲכִילְהוּ
 לָחֶם וְאִם צָמֵא הִשְׁקֵהוּ מַיִם. וְאַחַר שֶׁהוּא
 נְטִיל אֶת הַדָּם, מְקַרִּיבִים אֶת הַקְרַבָּן
 לְמַעַלָּה, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ אֶת קְרַבְנֵי לַחְמֵי
 לְאֲשֵׁי, וּכְנִגַּד הַשׁוֹר הוּא חֲמוֹר נוֹעַר. אִם
 זָכוּ, הָרִי הַשׁוֹר מְקַבֵּל אֶת הַקְרַבָּן, וְאִם
 לֹא, הָרִי חֲמוֹר נוֹעַר, וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר לֹא
 תִּחְרוֹשׁ בְּשׁוֹר וּבַחֲמוֹר יַחְדָּו. יַחְדָּו כְּלוּמַר,
 אַל תִּגְרוּם שִׂיאֲכַל הַחֲמוֹר אֶת קְרַבָּן

דאד"ם, דאיהו מחשבה דקריב ומיחד בלא, ועליה
 אתמר (שם א ב) אדם כי יקריב מכם וגומר, האי איהו
 דמקרב קרבן ליהו"ה, ודא אורייתא, ובגין דא
 תקינו בצלותא למשמע בה ספר תורה, למחוי ביה
 קרבנא שלים באדם, דאתמר ביה (שם יט יד) זאת
 התורה אדם, ובגין דא מסיר אגנו משמוע תורה
 גם תפלתו תועבה (משלי כח ט).

וכל קרבניו אליו רמיון בגופא דבר נש, מוזח"א
 וליב"א וריא"ה, אינון ארי"ה שו"ר נש"ר,
 קטרונא דלהון פלב תמור ניץ, טחול מר"ה
 וכב"ד, דאינון משחי"ת א"ף וחס"ה, מחשבה דא
 אדם, אית מחשבה טבא דחיוון טבין, ואית
 מחשבה בישא דחיוון בישין, ומחשבה טבא איהו
 אדם טוב, ומחשבה בישא דא אדם רע בליעל,
 אדם להבל דמה.

לשון הקודש

האדם, מ"ח ול"ב ורא"ה, הם ארי"ה
 שו"ר נש"ר, היריבים שלהם פלב תמור
 ניץ, טחול מר"ה וכב"ד, שהם משחי"ת
 א"ף וחס"ה. מחשבה זה אדם. יש
 מחשבה טובה של חיות טובות, ויש
 מחשבה רעה של חיות רעות, ומחשבה
 טובה היא אדם טוב, ומחשבה רעה זה
 אדם רע, בליעל, אדם להבל דמה.

שמקריב ומיחד הכל, ועליו נאמר אדם
 כי יקריב מכם וגומר, זהו שמקריב קרבן
 ליהו"ה, וזו התורה, ומשום זה תקנו
 בתפלה לשמע ספר תורה, להיות בו
 קרבן שלם באדם, שנאמר בו זאת
 התורה אדם, ומשום זה, מסיר אגנו
 משמוע תורה גם תפלתו תועבה.
 וכל הקרבנות הללו רמוזים בגופו של

לְקַבֵּל מוֹחָא אִיהוּ אַרְיָה דְנַחִית לְמִיבֵל קַרְבָּנִין,
 וְעֵלְיָה אֲתָמַר (יחזקאל א ו) וּפְנֵי אַרְיָה אֵל
 תִּימִין לְאַרְבַּעַתָּם, לְבָ"א לְשִׁמְאֵלָא וְעֵלְיָה אֲתָמַר
 וּפְנֵי שׁו"ר מִהַשְּׁמַאל לְאַרְבַּעַתָּם, רִיאָ"ה דָּא נְשָׁ"ר
 דְאִית לָהּ גְדַפִּין דְּפָרַח בְּהוֹן, וְעֵלְיָה אֲתָמַר וּפְנֵי
 נְשָׁר לְאַרְבַּעַתָּם, מִחֻשְׁבָּה דְאִיהוּ אָדָם רָכִיב עַל
 בְּלָהוֹן, וְאֵינֹן מְרַכְבָּה דִּילִיָּה, כְּסוּסוֹן לְבְנֵי נְשָׂא.

תִּיִלִין דְמוֹחָא גְרָמִין בְּקַרְבָּנָא, וְתִקְרְבוּ עֲצֻמוֹת
 עֲצָם אֵל עֲצָמוֹ (יחזקאל לו ז), תִּיִלִין דְרִיאָה
 וּדְלָבָא עֲרֻקִין, קְשִׁירוֹ וְחַבּוּרָא, וְתַנּוּעָה דְלָהוֹן רוּחָא
 דְכַנְפֵי רִיאָה, וְאִיהוּ רוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי
 הַמָּיִם (בראשית א ב) (נ"א דְאִיהוּ מוֹחָא), בְּגִין דְרִיאָה (נ"א
 דְרִישָׁא) בְּלִילָא מִתְרוּיָיָהוּ, כְּנֻזָּנָא דְעוֹפָא מִמִּיא
 וְאַרְעָא, וְאֵינֹן בְּלִילִין מִתְרוּיָיָהוּ.

לשון הקודש

חילות המוח – עֲצֻמוֹת בְּקַרְבָּן, וְתִקְרְבוּ
 עֲצֻמוֹת עֲצָם אֵל עֲצָמוֹ. חילות הָרִאָה
 וְהַלֵּב – עֲרֻקִים, קְשִׁיר וְחַבּוּר, וְתַנּוּעָה
 שְׁלָהֶם הַרוּחַ שֶׁל בְּנֵי רִיאָה, וְהוּא רוּחַ
 אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם, (שהוא הַמַּחַ),
 מְשׁוּם שְׂרָאָה (שְׁרָאָשׁ) כְּלוּלָה מִשְׁנֵיהֶם,
 כְּמוֹ שְׁעוֹף מִמִּים וְאַרְץ, וְהֵם כְּלוּלִים
 מִשְׁנֵיהֶם.

כְּנֻזָּה הַמ"ח הוּא הָאַרְיָה שִׁינֹרְד לְאֵכֵל
 קַרְבָּנוֹת, וְעֵלְיוֹ נֹאמַר וּפְנֵי אַרְיָה אֵל
 תִּימִין לְאַרְבַּעַתָּם. הַל"ב לְשִׁמְאֵל, וְעֵלְיוֹ
 נֹאמַר וּפְנֵי שׁו"ר מִהַשְּׁמַאל לְאַרְבַּעַתָּם.
 רִיאָ"ה זֶה נְשָׁ"ר, שֵׁישׁ לָהּ בְּנָפִים שְׁפוּרְחַת
 בְּהוֹן, וְעֵלְיָה נֹאמַר וּפְנֵי נְשָׁר לְאַרְבַּעַתָּם.
 הַמִּחֻשְׁבָּה שֶׁהוּא אָדָם רוֹכֵב עַל כְּלָם,
 וְהֵם הַמְרַכְבָּה שְׁלוֹ, כְּסוּסִים לְבְנֵי הָאָדָם.

עַל מוֹחָא שְׂרִיא בְּרָכָה, עַל לְבָא שְׂרִיא קְדוּשָׁה,
עַל רִיאָה שְׂרִיא יְחוּד, מַחְשָׁבָה כְּלִילָא
מְכַלְהוּ, וְאַיְנוּן יְבָרְכְךָ יְהו"ה יָאֵר יְהו"ה יִשָּׂא יְהו"ה
(במדבר כד ו'), יְבָרְכְךָ בְּמוֹחָא, יָאֵר בְּלְבָא דְתַמָּן נְהוּרָא
דְעֵינִין, כְּמָה דְאוּקְמוּהָ הַלֵּב רוּאָה, יִשָּׂא בְּרִיאָה
דְאִיהוּ שְׁלוֹם, הֲדָא הוּא דְכְתִיב וַיִּשֶׂם לָךְ שְׁלוֹם.

וְאַיְנוּן שְׂמִיעָ"ה רְאִי"ה רִיחָ"א, שְׂמִיעָ"ה בְּמוֹחָ,
וְאִיהוּ בְּהַפּוּכָא חו"ם, דְשְׂרִיא בְּלַחוּתָא
וְקְרִירוּתָא דְמוֹחָא לְחַמְמָא לִיה, מְסַטְרָא דְגְבוּרָה,
וְאִיהוּ אַרְיָה מְסַטְרָא דְנוּפָא, שׁוּר מְסַטְרָא דְנַפְשָׂא,
דְאַיְנוּן אֵשׁ וּמִים, אֵשׁ שְׂכָלִית מִים יְסוּדִית, רְאִי"ה
בְּלְבָ"א, דְאִיהוּ אֵשׁ, רְאִי"ה אַרְיָ"ה, מִים שְׂכָלִית
לְקַרְרָא אֵשׁ יְסוּדִי דְלְבָא, דְלָא יוֹקִיד כָּל גּוּפָא.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ

בְּמוֹחָ, וְהוּא בְּהַפּוּךְ חו"ם, שְׂשׁוּרָה
בְּלַחוּת וְקְרִירוּת שֶׁל הַמּוֹחַ לְחַמֵּם אוֹתוֹ,
מִצַּד הַגְּבוּרָה, וְהוּא אַרְיָה מִצַּד הַגּוּף,
שׁוּר מִצַּד הַנֶּפֶשׁ, שֶׁהֵם אֵשׁ וּמִים, אֵשׁ
שְׂכָלִית מִים יְסוּדִית, רְאִי"ה בְּל"ב, שֶׁהוּא
אֵשׁ, רְאִי"ה אַרְיָ"ה, מִים שְׂכָלִית לְקַרֵּר
אֵשׁ יְסוּדִי שֶׁל הַלֵּב, שֶׁלֹּא יִשְׂרֹף אֶת כָּל
הַגּוּף.

עַל הַמּוֹחַ שׁוּרָה בְּרָכָה, עַל הַלֵּב שׁוּרָה
קְדוּשָׁה, עַל הַרְאָה שׁוּרָה הַיְחוּד,
וְהַמְחָשָׁבָה כְּלוּלָה מְכַלָּם, וְהֵם: יְבָרְכְךָ
יְהו"ה, יָאֵר יְהו"ה, יִשָּׂא יְהו"ה. יְבָרְכְךָ
בְּמוֹחָ, יָאֵר בְּלֵב, שֶׁם אוֹר הָעֵינַיִם, כְּמוֹ
שֶׁבְּאַרוּחַ הַלֵּב רוּאָה, יִשָּׂא בְּרִיאָה, שֶׁהוּא
שְׁלוֹם, וְהוּ שְׂכָתוּב וַיִּשֶׂם לָךְ שְׁלוֹם.
וְהֵם שְׂמִיעָ"ה רְאִי"ה רִיחָ"א. שְׂמִיעָ"ה

רִיחָא בְּרִיאָה דְנַפִּיק לְחוּטְמָא, עָלִיהּ אֲתָמַר
 (בראשית ב ז) **וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נְשָׁמַת חַיִּים, וּרְיָאָה**
אִיהִי מִסְטָרָא דְמוֹחָא קְרִירָא, וּמִסְטָרָא דְלִבָּא
יְבִישָׁה, וְאִיהוּ חֲצִיזוּ מִיָּם יְסוּדִית, וְחֲצִיזוּ יְבִישָׁה
יְסוּדִית, בְּגִין דָּא שְׂרִיא עָלָהּ רוּחָא שְׂבָלִית, דְּאִיהוּ
חַם וְלַח, חַם לְחַמְמָא קְרִירוּתָא, לַח לְרַטְבָּא
יְבִישׁוּתָא, דָּא שְׂבָלִי וְדָא יְסוּדִי.

דְּבוּר דָּא אָדָם, דְּכָלִיל מִכְּלָהוּ, וּמָאן אֲפִיק לִיה
מִחֲשָׁבָה, וּבְגִין אֵלִין שְׂבָלִיִּים הָווּ נַחְתִּין בְּקַרְבְּנָא
לְקַרְבָּא קַרְבָּנָא וְלִיחָדָא כְּלָא, וְאֵלִין אֵינוּן בְּתַחֲתִית
הַמַּתִּים, דְּבַהוֹן יְהִיא קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא מְקַרְבַּ עֲצָם
אֶל עֲצָמוּ, וְגִידִין וְעַרְקִין בְּלָהוֹן לְחַבְרָא דָּא בְּדָא,
וַיִּקְבְּלוּן אֵלִין בְּאֵלִין, וּמִשְׁלָבִין אֵלִין בְּאֵלִין, הַדָּא
הוּא דְכְּתִיב (שמות לו ה) מִקְבִּילַת הַלְּלָאת וְגוֹמֵר,
בְּתַהוּא זְמָנָא יְהִיא חֲדוּה וְנִגְוָנָא, בְּקַרְיָבוּ דְלָהוֹן.

לשון הקודש

אותו? מחשבה, ומשום אלו השכליים היו יורדים בקרבן להקריב קרבן וליחד הכל, ואלה הם בתחתית המתים, שבהם יהיה הקדוש ברוך הוא מקרב עצם אל עצמו, וגידים ועורקים, כלם לחבר זה עם זה, ויקבלו אלו באלו, ומשלבים אלו באלו, והו שפתוב מקבילת הללאת וגומר. באותו זמן תהיה שמחה ונגון בקרוב שלהם.

רִיחַ בְּרִיאָה, שִׁינְצָא לַחֲטָם, עָלִיו נְאָמַר וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נְשָׁמַת חַיִּים, וְרִאָה הוּא מַצַּד הַמַּחַ קְרִירָה, וּמַצַּד הַלֵּב יְבִישָׁה, וְהוּא חֲצִיזוּ מִיָּם יְסוּדִית וְחֲצִיזוּ יְבִישָׁה יְסוּדִית, בְּגִלְלָהּ זֶה שׁוֹרָה עָלֶיהָ רוּחַ שְׂבָלִית, שֶׁהוּא חַם וְלַח. חַם לְחַמְמָא אֶת הַקְרִירוּת, לַח לְהַרְטִיב אֶת הַיְבֵּשׁ, זֶה שְׂבָלִי וְזֶה יְסוּדִי. דְּבוּר זֶה אָדָם, שְׂבָלִיל מִכְּלָם, מִי מוֹצִיא